

DE GRUYTER

LEXICOGRAPHI GRAECI

VOL I: SUIDAE LEXICON

PARS 4: P - PS

SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER COMMENTARE
(SWC)

SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER COMMENTARE

LEXICOGRAPHI GRAECI

VOL. I

SVIDAE LEXICON

A – Ω • INDEX

EDIDIT

ADA ADLER

K · G · SAUR MÜNCHEN · LEIPZIG

SVIDAE LEXICON

EDIDIT

ADA ADLER

PARS IV

Π – Ψ

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIMAE (MCMXXXV)

K · G · SAUR MÜNCHEN · LEIPZIG 2001

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Lexicographi Graeci. -
Ed. stereotypa. - München : Leipzig : Saur
(Sammlung wissenschaftlicher Commentare)

Vol. 1. Suidae lexicon : A - O, Index / ed. Ada Adler
Ps. 4, P - Ps. -
Ed. stereotypa ed. 1. (1935), 3. Nachdr.. - 2001
ISBN 3-598-74236-3

© 2001 by K. G. Saur Verlag GmbH, München und Leipzig
Printed in Germany

Alle Rechte vorbehalten. All Rights Strictly Reserved.
Jede Art der Vervielfältigung ohne Erlaubnis des Verlages ist unzulässig.
Gesamtherstellung: Strauss Offsetdruck, Mörlenbach

PRAEFATIO

In hoc volumine edendo iisdem rationibus quibus in anterioribus utimur. In recensione voluminis tertii (Byzantion 1934, 459) M.-R. Sulzberger reprehendit, quod varietates lectionis ponderis alicuius, quae in prioribus editionibus annotatae erant, in apparatus meum non recepi. E lectionibus, quas exempli causa affert, nullam in codicibus a me adhibitis inveni; neque enim tutum est e silentio Gaisfordii aliquid ratiocinari, nec editoris est ea, quae veteres editiones falso annotarunt, posteris tradere. Volumen quintum, Indices, Addenda, Corrigenda complectens, mox me absoluturam spero.

Cum lexicum syntacticum in Anecd. Oxon. IV a Cramero editum littera Π careret, codice praestantiore, Vatic. 93, plagulis phototypicis adhibitis, hic et alibi usa sum. Numeri lexici militaris, quod in calce operis exstat, cum iis, quos Koechly et Ruestow addiderunt et ego ad singulas glossas adnotaveram, non congruunt, quia in codicibus aliam divisionem inveni.

In plagulis corrigendis mihi adfuerunt A. B. Drachmann, K. Latte, I. Kortegaard Pedersen, N. Ladegaard Pedersen.

Cum iam praefationem conscripsissem, subito sed leni morte vir summus A. B. Drachmann abreptus est. Quod magistro debeo, qui ab anno 1893 litteris graecis me initiavit, per multos annos in universitate Hafniensi me docuit, hanc editionem consiliis doctis adiuvit, amicitiam et subsidium semper mihi praestitit, hic enumerare nequeo; satis habeo hoc volumen nomine eius adornare.

Scribebam Hellerup mense Septembri anni MCMXXXV.

De codicibus in volumine quarto adhibitis.

Multis in partibus huius voluminis, praeter cetera in tribus ultimis litteris, codices optimi lacunas exhibent vel textum deteriorem praebent, ita ut memoria minus certa sit et imprimis glossae marginales minore certitudine secernantur.

In A multa folia recentioribus manibus XIV saec.*), quas omnes siglo A^r indico, conscripta sunt, eaeque textum minus bonum neque eo quem praebent codices FV(S) praestantiorem dant; glossas margi-

---

*) British Museum 11 893, codex ex A descriptus, anno 1402 conscriptus est.

nales, quas in parte vetusta adposuerunt, in textum recipiunt. Porro etiam codex, ex quo descriptus est A, folia amiserat, ut textus veteris partis lacunas praebeat; omnes fere hae lacunae singulis foliis archetypi respondent. Ea manus recens, quae semper fere glossas marginales veteri parti adiecit, has lacunas in margine explevit, sed textum valde decurtatum, prae ceteris glossas marginales comprehendentem, dedit, ita ut A re vera hic deficiat. Hae lacunae complectuntur: Π 44—105, 307—352, 1416—1480, Σ 994—1054, 1495—1574, Υ 207—293, 540—662, Φ 47—193. Etiam glossae Π 2365—2416 in parte vetusta deficiunt, sed has alia manus recens in fol. 158 textui pleno adscripsit. In ultimis litteris vetus manus multas glossas genuinas omisit et in p. 763, 15 desinit.

F ubi bonum textum, semper decurtatum praebet, sed in glossis Φ 1—143 et ab X 136 usque ad finem textum plenum, sed deteriorem, codici B cognatum, glossis marginalibus instructum, praebet. In litteris Φ X codex, ex quo F descriptus est, multas lacunas habuerat.

V in hoc volumine folia verba p. 1—12, 25 ἐπὶ; 26, 11 τοῖς—32, 12 ἀδῆλου; 780, 10 πρὸς ἵππους + 780, 17 Χαλδαῖοι usque ad finem complectentia omiserat. Inde a p. 711, 21 valde laceratus est. Ubi deficit V, S adhibui et passim etiam ea quae Gaisford et ipsa e C descripsimus. Inde a glossa X 66 S laceratus est, hic autem C adhibui. In lexico militari, quod in codicibus A F C non exstat, S multo praestantior aliis est. Mihi contigit, ut in lexico militari cod. Hafniensis 1965, p. 509—521 (Graux, *Notices sommaires* p. 53) gemellum codicis S, a me K appellatum, invenirem, qui sine dubio a V originem trahit.

Tria ultima folia codicis M male habita sunt, ex ultimo nonnisi exigua lacinia restat, ita ut lacunae maiores ab glossa X 552 incipiant et ab Ψ 102 sqq. dimidium textus perierit. Ultimum verbum conservatum est p. 856, 27 χίλι(αρχίαι). In his lacunis D, codice M longe inferiore, adhibui.

COMPENDIA QVIBVS EDITIONES SCRIPTORVM ALIIQVE LIBRI INDICANTVR

Aelian.	= Aelianus ed. Hercher II (1866 Bibl. Teubn.)
Ael. D.	= Aelii Dionysii et Pausaniae Atticistarum fragmenta ed. Schwabe
Aeschin.	= Aeschines edd. Baiter et Sauppe
Aeschyl.	= Aeschylus ed. Wilamowitz; fragmenta ed. Nauck in Tragicorum Graecorum fragm. ³
Agath.	= Agathias ed. Niebuhr Bonnae
Alc.	= Alcaeus in Poetis lyricis Graecis III ed. Bergk ⁴
Alex. Aphr.	= Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis Topica commentarii ed. Wallies
Ambr.	= Lexicon Ambrosianum ineditum (vid. I p. XVII)
Ammon.	= Ammonius de voc. differentia ed. Ammon 1787
Andoc.	= Andocides edd. Baiter et Sauppe
An. Ox.	= Anecdota Graeca e bibl. Oxon. ed. I. A. Cramer
An. Par.	= Anecdota Graeca e bibl. Paris. ed. I. A. Cramer
Anth.	= Anthologia Palatina V—VII ed. Stadtmueller, reliqui libri ex ed. Jacobsii
Antim.	= Antimachus in Poetis lyr. Graec. II ed. Bergk ⁴ et in Epicorum Graecorum fragm. ed. Kinkel, p. 273 sqq.
Antiph.	= Antiphon edd. Baiter et Sauppe
Antiphan.	= Antiphanes in Comicorum Att. fragm. ed. Kock II
An. Treu	= Script. orig. Constantinopol. ed. Preger, p. 151 sqq.
Apion	= Apionis gl. Homericae ed. Ludwig in Philol. 74, 209 sqq.; 75, 95 sqq.
Apost.	= Apostolis in Paroemiographis Gr. II 233 sqq. ed. Leutsch
App.	= Appianus ed. Mendelssohn
App. Prov.	= Appendix proverbiorum vid. Paroemiographi Gr. I 379 sqq. edd. Leutsch et Schneidewin
Ap. R.	= Apollonius Rhodius ed. Merkel
Ap. S.	= Apollonii Sophistae lexicon Homericum ed. Bekker
Ar.	= Aristophanes com. (versus sec. Dindorfium)
Ar. Byz. Epit.	= Aristophanis Byz. epitome hist. animal. Aristot. in Suppl. Aristotel. I 1 ed. Lambros
Aristot.	= Aristoteles ed. Acad. Berolinensis
Aristot. Ath. Pol.	= Aristotelis Πολιτεία Ἀθηναίων edd. Kaibel et Wilamowitz ³
Arr.	= Arrianus ed. Roos; Exc. = Ab excessu Alexandri; Ind. = Indica; Parth. = Parthica
Artem.	= Artemidorus Daldianus ed. Hercher
Astramps.	= Astrampsychnus ed. Opsopoeus in Oraculis metricis Iovis, Paris. 1507
Ath.	= Athenaei Dipnosophistae ed. Kaibel

VIII COMPENDIA QVIBVS EDIT. SCRIPTOR. ALIQVE LIBRI INDICANTVR

Ba.	= Anecdota Graeca I ed. Bachmann
Babr.	= Babrius ed. Crusius (Fabulae dactylicae et iambicae p. 216 sqq.)
Bk.	= Anecdota Graeca I ed. Bekker
Boisson.	= Anecdota Graeca ed. Boissonade
BphW	= Berliner philologische Wochenschrift
Byz. Zt.	= Byzantinische Zeitschrift
Call.	= Callimachus; H = Hymni ed. Wilamowitz; fragmenta: S. = ed. Schneideri; K. = Hecale ed. Kapp
Callisth.	= Callisthenes, FGrHist 124
Cass. D.	= Cassius Dio ed. Boissevain
Cedren.	= Cedrenus ed. Bekker Bonnae
Choe. Epim. Ps.	= Choerobosci Epimerismi in Psalmos ed. Gaisford
Cobet	= Cobeti Collectanea critica
Cohn Z. d. P.	= L. Cohn, Zu den Paroemiographen, Bresl. phil. Abh. II 2
Crat.	= Cratinus in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Cratet.	= Crates in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Cyr.	= Cyrilli lexicon, ineditum
Dam.	= Damascii vita Isidori, vid. Asmus, Byz. Zt. XVIII 478 sqq.; XIX 265 sqq.
Dan.	= Daniel propheta
Dem.	= Demosthenes edd. Baiter et Sauppe
Dex.	= Dexippus (FGrHist 100)
Dinarch.	= Dinarchus edd. Baiter et Sauppe
Diod. vel Diodor.	= Diodori bibliotheca ed. Dindorf
Diogen.	= Diogenianus in Paroemiographis Gr. I 177 sqq. edd. Leutsch et Schneidewin
Diogen. V.	= Diogenianus Vindobonensis in Paroemiographis Gr. II 1 sqq. ed. Leutsch
Dionys. Hal.	= Dionysii Halicarnassensis Antiquitates Romanae ed. Jacoby; Opuscula edd. Usener et Radermacher
EI	= Excerpta Const. Porphyrogeniti de insidiis ed. de Boor
EL	= Excerpta Const. Porphyrogeniti de legationibus ed. de Boor
Ep.	= Epistolae
Epicharm.	= Epicharmus in Comicorum Graecorum fragm. ed. Kaibel
Erotian.	= Erotianus ed. Nachmanson
ES	= Excerpta Const. Porphyrogeniti de sententiis ed. Boissevain
Et. Gen.	= Etymologicum Genuinum, partim in Milleri Mélanges, partim in Reitzensteinii Geschichte der griechischen Etymologika, partim e schedis Wentzelii
Et. Gud.	= Etymologicum Gudianum ed. de Stefani
Et. M.	= Etymologicum Magnum ed. Gaisford
Eup.	= Eupolis in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Eur.	= Euripides
Euseb.	= Eusebius Caesarensis; Praep. ev. = Praeparatio evangelica ed. Gifford; reliqua in ed. Acad. Berol.
Eust.	= Eustathius; I et O. = Commentarii in Homerum, Lips. 1827; D. vel in Dionys. = Comm. in Dionysium Periegeten ed. Bernhardt
Eutrop.	= Eutropii Breviarium ed. Droysen in Monument. Germ. Hist. Antiq.

COMPENDIA QVIBVS EDITI. SCRIPTOR. ALIQVE LIBRI INDICANTVR IX

EV	= Excerpta Const. Porphyrogeniti de virtutibus ed. Büttner-Wobst et Roos
Exc.	= Excerpta Const. Porphyrogeniti
Exc. Plan.	= Excerpta Planudea in Cass. D. ed. Boissvain I, CXI sqq.
FGrHist	= Die Fragmente der griechischen Historiker ed. Jacoby
FHG	= Fragmenta historicorum Graecorum ed. Mueller
Georg.	= Georgii Monachi chronicon ed. de Boor
Gl. Dionys.	= Glossae in Dionysium Areopagit. PG 4, 24 sqq.
Gl. Hdt.	= Glossae in Herodotum ed. Stein II, Berol. 1871
Gramm. Gr.	= Grammatici Graeci (Teubner)
Greg. Cor.	= Gregorius Corinthius ed. Schaefer
Greg. Cypr.	= Gregorius Cyprius in Paroemiographis Gr. edd. Lentsch et Schneidewin I 349 sqq.
Greg. Naz.	= Gregorius Nazianzenus in PG 35 et 36
H	= Hesychii Lexicon ed. Schmidt (ed. maior)
Harp.	= Harpocratio ed. Dindorf
Hdt.	= Herodotus ed. Hude ^s
Hecat.	= Hecataeus, FGrHist 1
Hermipp.	= Hermippus in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Herod. Gr.	= Herodianus Grammaticus in Gramm. Gr. III ed. Lentz
Herod. Hist.	= Herodianus Historicus ed. Mendelssohn
Hes.	= Hesychii Lexicon ed. Schmidt (ed. maior)
Hieron. vir. ill.	= Hieronymus de viris illustribus in griechischer Übersetzung (der sogenannte Sophronius) ed. v. Gebhardt TU XIV 1, 2
Hyper.	= Hyperides ed. Blass
Iambl.	= Iamblichi Babyloniaca in Scriptoris eroticis ed. Hercher I 221 sqq. et II p. LXIV sqq.; fr.* in Actis Acad. Berl. 1875, 1—7 cf. Rohde, Griech. Roman p. 365, 1
Ies.	= Iesaias
Io. Antioch.	= Ioannes Antiochenus in FHG 4; 'Ελλ. = Νέος 'Ελληνομνήμων I
Io. Chrys.	= Ioannes Chrysostomus in PG 48—63
Io. Dam.	= Ioannes Damascenus; Can. = Canones iambici ed. Nauck in Bull. Ac. imp. Pétersbourg N. S. 4, 105 sqq. (1894); reliqua in PG 94—9
Ioh.	= Ioannes Evangelista
Ios.	= Iosephus ed. Niese (ed. maior); Ant. = Antiquitates; Bell. = Bellum Iudaicum
Isae.	= Isaeus edd. Baiter et Sauppe
Isocr.	= Isocrates edd. Baiter et Sauppe
Istr.	= Istrus in FHG 1
Iul.	= Iulianus Imp.; ep. = Iuliani epistulae edd. Bidez et Cumont; or. = Iuliani orationes ed. Hertlein
Jb.	= Jahrbücher für classische Philologie
K.	= Comicorum Atticorum fragmenta ed. Kock
L	= Laurentianus 59, 16, ineditus
Laert.	= Diogenes Laertius ed. Cobet
Lagarde	= Onomastica sacra ed. Lagarde

X COMPENDIA QVIBVS EDIT. SCRIPTOR. ALIQVE LIBRI INDICANTVR

Laur.	vid. L
Lex. αἰμ.	= Lexicon αἰμωδέων in Etymol. Gudiano ed. Sturz p. 617 sqq.
Lex. Cant.	= Lexicon Cantabrigiense in Lex. Vindob. p. 329 sqq.
Lex. de spiritu	= Lexicon ed. Valckenaer post Ammonium 1739
Lex. Patm.	= Lexicon in Demosthenem ed. Sakkelion, Bull. corr. hell. I
Lex. Rhet.	= vid. Aelii Dionysii et Pausaniae fragmenta ed. Schwabe (et in Et.)
Lex. Rom. Barocc.	= Lexicon codicis Barocc. 50, f. 109 ^v —110 ^v , ineditum
Liban.	= Libani ed. Förster
Luc.	= Lucas Evangelista
Ludw.	= A. Ludwich, Anecdota z. gr. Orthographie, Ind. Lect. Königsberg 1905—9
Lycophr.	= Lycophronis Alexandra ed. Scheer
Lycurg.	= Lycurgus edd. Baiter et Sauppe
Lys.	= Lysias edd. Baiter et Sauppe
Macar.	= Macarius in Paroemiographis Gr. II ed. Leutsch
Malal.	= Io. Malalas ed. Dindorf Bonnae
Marc.	= Marcus Antoninus ed. Schenkl
Marcell.	= Marcellini vita Thucydidis in Thuc. ed. Hude
Marin.	= Marini vita Procli in Laert. Diog. ed. Cobet
Matth.	= Matthaeus Evangelista
Mc.	= Marcus Evangelista
Men. eom.	= Menander comicus ed. Sudhaus; frgm. in Comicorum Att. fragm. ed. Kock III
Men. Prot.	= Menander Protector in FHG 4
Metaphr.	= Symeonis Metaphrastis vitae sanctorum in PG 114—116 cf. Bibl. hagiogr. Graec. ²
Miller, Mél.	= Miller, Mélanges de la Littérature Grecque
Moer.	= Moeris ed. Bekker
Nicand.	= Nicandrea ed. Schneider
Nic. Dam.	= Nicolaus Damascenus, FGrHist 90
Nicephor.	= Nicephori opuscula ed. de Boor
Nicet.	= Nicetae rhythmici ed. Cohn, Jb. 133, 649 sqq.
N. Jb.	= Neue Jahrbücher für classische Philologie
Oecum.	= Oecumenius PG 118—119
Orion	= Orionis Etymologicum ed. Sturz
P	= Photii Lexicon ed. Porson et Anfang des Photios ed. Reitzenstein
Paroem.	= Paroemiographi Graeci edd. Leutsch et Schneidewin
Paroem. ed. Gsf.	= Paroemiographi Graeci ed. Gaisford
Paus. Att.	= Pausanias in Aelii Dionysii et Pausaniae Atticistarum fragm. ed. Schwabe
Paus. Per.	= Pausanias Periegetes ed. Spiro
PG	= Patrologia Graeca ed. Migne
Pherecr.	= Pherecrates in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
Philoch.	= Philochorus in FHG 1
Philol.	= Philologus
Philop.	= Ioannes Philoponus in Aristotelis de anima ed. Hayduck
Philop. diff.	= Io. Philoponi coll. vocum, quae pro diversa significatione accentum diversum accipiunt, ed. Egenolff; et Petschenig, Wiener Studien 3, 294 sqq.

COMPENDIA QVIBVS EDIT. SCRIPTOR. ALIQVE LIBRI INDICANTVR XI

Philostorg.	= Philostorgius ed. Bidez
Philostr.	= Philostrati vita Apollonii Tyanei ed. Kayser 1844
Philostr.vit.soph.	= Philostrati vitae sophistarum ed. Kayser 1844
Phil. Unt.	= Philologische Untersuchungen edd. Kiessling et Wilamowitz
Phot. Amphil.	vid. Hermes XXVI 243 sqq.
Phot. Bibl.	= Photii Bibliotheca ed. Bekker
Phot. Ep.	= Photii Epistolae ed. Valetta
Phryn.	= Phrynichi Praeparatio sophistica ed. Borries
Phryn. ecl.	= Phrynichi Ecloga ed. Lobeck
Pind.	= Pindarus ed. Schroeder (ed. maior)
Pisid.	= Georgius Pisides in PG 92, 1197 sqq.
Pl.	= Plato
Pl.com.	= Plato comicus in Comicorum Att. fragm. ed. Kock I
PLG	= Poetae lyrici Graeci ed. Bergk ⁴
Plut.	= Plutarchus
Poll.	= Pollucis lexicon ed. Bekker
Polyb.	= Polybius edd. Büttner-Wobst
Porphyr.	= Porphyrii vita Plotini in Laert. Diog. ed. Cobet
Preger	= Scriptores originum Constantinopolitarum ed. Preger
Prisc.	= Priscus in FHG 4
Proc.	= Procopius ed. Haury; Bell. = de bellis; h. a. = Anecdota
Psell.	= Michael Psellus in PG 122
Ps. Herodian.	= Herodiani partitiones ed. Boissonade
Ps. Hesych.	= Hesychii Milesii de viris illustribus ed. Flach 1880
P-W	= Pauly-Wissowa, Realencyclopädie der klassischen Altertumswissenschaft
Rhinton	in Comicorum Graecorum fragm. ed. Kaibel
Rh. Mus.	= Rheinisches Museum
Σ ^a	= Lexici Segueriani Synagoge littera A etc. ed. Boysen; litterae Γ—X e collatione Cohnii
Sabb.	= Lexicon Sabbaiticum ed. Papadopoulos — Kerameus in Journ. minist. de l'instruction de Russie 1892, vol. 280, April p. 39 sqq.
Schanz	= Schanz, Über den Platocodex
Sch.	= Scholia (Didymi) in Homerum ed. Cantabrig. 1689 et 1711 (D); Sch. ABT in Iliadem ed. Dindorf et Maas; Sch. A interl. ed. Dindorf II 299 sqq.; Sch. in Odysseam ed. Dindorf
Sch. Aeschin.	= Scholia in Aeschinem ed. Schultz
Sch. Ar.	= Scholia in Aristophanem ed. Duebner; in Lysistratam ed. Stein (Diss. Gott. 1891); in Aves ed. White
Sch. Dem.	= Scholia in Demosthenem edd. Baiter et Sauppe et ed. Paris. 1570
Sch. Greg.	= Scholia in Gregorium Nazianzenum; Ann. = ed. Piccolomini in Annali d. Univ. Toscane XVI; Cat. Bodl. = Clarke, Cat. Mss. Bodl. I; reliqua in PG 36
Sch. Eur.	= Scholia in Euripidem ed. Schwartz
Sch. Luc.	= Scholia in Lucianum ed. Rabe
Sch. Lyc.	= Scholia in Lycophronem ed. Scheer
Sch. Pind.	= Scholia in Pindarum ed. Drachmann
Sch. Pl.	= Scholia in Platonem ed. Hermann
Sch. Soph.	= Scholia in Sophoclem ed. Papageorgius
Sch. Theocr.	= Scholia in Theocritum ed. Wendel
Sch. Thuc.	= Scholia in Thucydidem ed. Hude
Schwabe	= Aelii Dionysii et Pausaniae Atticistarum fragm. ed. Schwabe
Sext. Emp.	= Sextus Empiricus ed. Mutschmann

XII COMPENDIA QVIBVS EDIT. SCRIPTOR. ALIQVE LIBRI INDICANTVR

Socr.	= Socratis Historia ecclesiastica in PG 67
Soph.	= Sophocles ed. Dindorf
Sophr.	= Sophron in Comicorum Graecorum fragm. ed. Kaibel
Sophronius	vid. Hieron. vir. ill.
Soz.	= Sozomeni Historia ecclesiastica in PG 67
Steph. Byz.	= Stephanus Byzantius ed. Westernmann
Stob.	= Stobaeus
Strab.	= Strabo ed. Meineke
Stud. An.	= Anecdota varia ed. Studemund I
Synax.	= Synaxarium Constantinop. ed. Delehaye in Act. sanct.
Synes.	= Synesius; ep. = epistolae (Epistologr. Gr. ed. Hercher); reliqua in PG 66
Synt. Gud.	= Lexicon syntacticum ed. Sturz in Et. Gud. 587 sqq. et sec. plagulas phototypicas
Synt. Laur.	= Lexicon syntacticum codicis Laur. 59, 16 f. 239 sqq.
Tact.	= Köchly u. Rüstow, Griech. Kriegsschriftsteller II 2, 217—233
Thdr.	= Theodoretus Cyrrhensis; Graec. aff. = Graecarum affectio- num curatio ed. Raeder; h. e. = Historia ecclesiastica ed. Parmentier; in Ps. = Interpretatio Psalmorum in PG 80
Theocr.	= Theocritus in Bucolicis Graecis ed. Wilamowitz
Theognost.	vid. An. Ox. II 1 sqq.
Theophylact. Achr.	= Theophylactus Achridensis in PG 123—126
Th. Simoc.	= Theophylactus Simocatta ed. de Boor
Thom.	= Thomas Magister ed. Ritschl
Thuc.	= Thucydides ed. Hude
Tim.	= Timaei lexicon Platonicum ed. Koch
TU	= Texte u. Untersuchungen z. altchristl. Litt., herausg. von Gebhardt u. Harnack
Villois.	= Villoison, Anecdota Graeca
Vind.	= Lexicon Vindobonense ed. Nauck
Xen.	= Xenophon
Z	= Zonarae lexicon ed. Tittmann
Zen.	= Zenobius in Proemigraphis Gr. edd. Leutsch et Schneide- win I
Zon.	vid. Z
Zos.	= Zosimus ed. Mendelssohn

CONSPECTVS SIGLORVM MARGINALIVM

- Anth.** = Anthologia Palatina, vid. I p. XXII
Ar. = Aristophanes cum scholiis, vid. I p. XVIII
Call. = Callimachi Hecale cum scholiis, vid. I p. XXII
Δ = Lexici Ambrosiani fons, vid. I p. XVII
E = Excerpta Constantini Porphyrogenitae quae hodie non exstant, vid. I p. XIX
EL = Excerpta Constantini de legationibus, vid. I p. XIX
EV = Excerpta Constantini de virtutibus, vid. I p. XIX
Ecl. = Eclogae Etymologicae, vid. I p. XVIII
Etym. = Etymologica interpolata, vid. I p. XVI
Greg. = Scholia in Gregorium Nazianzenum, vid. I p. XVIII
Harp. = Harpocratonis Lexicon, vid. I p. XVII
Hdt. = Glossae in Herodotum, vid. I p. XVIII
Hesy. = Hesychii Milesii Onomatologus, vid. I p. XXI
Hesy.? = Vitae Comicorum Atticorum ex Athenaeo petitae, vid. I p. XXI
Hom. = Homerus cum scholiis, vid. I p. XVIII
Io. Dam. = Io. Damasceni canones c. glossis, interpol., vid. I p. XVI
Metaphr. = Symeonis Metaphrastae vitae sanctorum, interpol., vid. I p. XVI
On. = Astrampsychi Onirocritica, interpol., vid. I p. XVI
Phil. = Philosophica e Laertio Diogene, Alexandro Aphr., Io. Philopono cett. excerpta, vid. I p. XXI
Ps. = Glossae in Psalmos, interpol., vid. I p. XVI
Prov. = Proverbia, vid. I p. XIX
Rhet. = Quinti Lexici Bekkeriani fons alter, vid. I p. XVII
Σ = Συναγωγή c. additamentis, vid. I p. XVII
Soph. = Sophocles cum scholiis, vid. I p. XVIII
Suid. = Glossae e Suida ipso interpolatae, vid. I p. XVI
Synt. = Glossae syntacticae interpol., vid. I p. XVI
Tact. = Lexicon tacticum ex Aeliano excerptum, vid. I p. XVIII
Thdr. = Theodoreti interpretatio Psalmorum, vid. I p. XXII
Theocr. = Theocritus cum scholiis, interpol., vid. I p. XVI
Thuc. = Scholia in Thucydidem, vid. I p. XVIII
x = fons ignotus, vid. I p. XXIII

CONSPECTVS SIGLORVM QVIBVS IN APPARATV VTOR

A	= Parisinorum 2625 et 2626 vetus manus	Gsf.	= ed. Gaisfordii a. 1834
A ^s	= Parisini 2625 manus recentior	Gsf. (ms.)	= notae ms. Gaisfordii in exemplari meo
A ^r	= Parisini 2626 manus recentiores	Kust.	= ed. Kusteri a. 1700
A ^{ac}	= A ante correctionem	Port.	= ed. Porti a. 1630
A ^{ec}	= A e correctione (item in ceteris codicibus)	ed. pr.	= ed. Chalcondylis a. 1499
B	= Parisinus 2622	B.-W.	= Büttner-Wobst
C	= Oxoniensis Corporis Christi 76—77	Bekk.	= I. Bekker
D	= Bodleyanus Auct. V 52	Dr.	= Drachmann
E	= Bruxellensis 59	Hemst.	= Hemsterhuis
F	= Laurentianus 55, 1	Mein.	= Meineke
G	= Parisinus 2623	Pors.	= Porson
I	= Angelicanus 75	Schweigh.	= Schweighäuser
K	= Hauniensis 1965, p. 509—521	Valck.	= Valckenaer
M	= Marcianus 448	Vales.	= H. Valesius
O	= Bodleyanus Auct. V 53	Wil.	= Wilamowitz
S	= Vaticanus 1296	cp.	= compendium (si in omisa terminatione constat)
T	= Vaticanus 881	l.	= lemma
V	= Vossianus Fol. 2	lac.	= lacuna etc.
Bas.	= ed. Basil. a. 1543	mg.	= in margine
Bekk.	= ed. Bekkeri a. 1854	ss.	= supra scripto vel scriptis
Bhd.	= ed. Bernhardyi a. 1834—1853		

Ordo antistoechicus:

α β γ δ αι ε ζ η ι θ κ λ μ ν ξ ο ω π ρ σ τ οι υ φ χ ψ

Consonantes geminae pro simplicibus habentur.

CORRIGENDA ET ADDENDA

- Pag. 68 app. I vs. 3 Prisc. fr. 227 legend. Prisc. fr. 12
" 70 " I in fine addend. cf. FGrHist 104, Komm. p. 328
" 73 " III vs. 7 in fine addend. ἐπὶ del. Bhd.
" 100 " I post 1179 add. cf. sch. Hermog. V 387 Walz = FGrHist 104, 2
" 103 " I vs. 2 post attr. add. et v. X 501 contulit
" 128 " I vs. ult. Ambr. legend. Anth.
" 380 text. vs. 8 dele ἐν
" 403 app. I vs. 6 ante FGr add. Πορφύριος
" 504 " I add. 119 δψα—κυχνά fort. Metaphr. vel FGrHist 151

- 1 Παγανοί: ἀστράτευτοι. συνέθεον δὲ γυναῖα τε καὶ οἱ ἐν στρα- x + E
τείᾳ καὶ παγανοί.
- 2 Παγὰς· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων. Harp.
- 3 Πάγας: δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τοῖς Σ
5 ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἅς ἄλλοις ὑφῆκε, E
τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε. τεύχων ὡς ἐτέρῳ τις, ἐφ' ἑκατὸν
ἦπατι τεύχει.
- 4 Παγασαί: πόλις. Δ
- 5 Παγασιτικὸς κόλπος. Δ
- 10 6 Πάγγαιον: ὄνομα ὄρους. Δ
- 7 Παγῆναι: πηγῆναι. Δ
- 8 Παγίδι.
- 9 Παγκάλης: πάνυ καλῆς. Πάγκαλος δέ. Σ
- 10 Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς, πύκταις τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτο- Σ + x
15 μαχοῦσι.
- 11 Παγκράτιον: πυγμῇ, ἀγών, ἀθλησις. Σ
- 12 Παγκράτιος, σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα. Hesych.
- 13 Παγκράτιος· τούτου φέρονται Ὀψαρτυτικά καθ' ἐκάστην τρο- Hesych.
πήν. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως Ζή-
20 νωνος.
- 14 Πάγκοινος λίμνη: ἡ τοῦ Ἰδίου. ἀλλ' οὗτοι τὸν γ' ἐξ αἰῶνα Soph.
παγκοίνου λίμνας ἀνστήσεις, οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν. παγκοίνου,
εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· οὔτε ὀδυρομένη οὔτε
παρακαλοῦσα τοὺς θεοὺς τοῦτον ἀναστήσεις. Ὀμηρικῶς· οὐ γὰρ τις

2 Harp. = P; Dem. 1, 9 cett. 3 — παγίδας = P, Ba 324, 3 καὶ
τοῦτο sq. Aelian. fr. 22; Aeschyl. fr. 139, 4. τεύχων sq. cf. Aelian. var. hist. 8, 9
et Call. fr. 222, ap. Eust. I. 522, 15 4 = Zon. 1506, Ambr. 185 6 cf.
Ambr. 231 9 — καλῆς = P, Ba 324, 4 10 — πύκταις = P, Ba 324, 5
cf. H, Et. M. 647, 3 11 = P, Ba 324, 6 cf. Zon. 1510 14 Soph. El. 137—9
c. sch. (vid. ed. Dindorf); Ω 524; Aeschyl. fr. 161, 1; fr. trag. ad. 456

14 Aeschyl. cf. vv. Θ 45 et M 1235

1 δὲ om. F 3 Παγασαί Harp. Phot. Φεραῖον AGFSM^{ac} 4 καὶ — A(GFSM)
7 τεύχει om. F 5 ἐνσχεθεὶς S 10 ὄνομα ὄρους om. F ὄρους] ὄρναίου S
8 om. AFS mg. A^r 12 Πηγίδι GM cf. Et. M. 646, 43 13 Πάγκαλος δέ
om. AFS 14 τοῖς AM: ταῖς GFS 16 ἀγών] πάλῃ add. G 18 τούτου—
19. 20 Ζήνωνος] ὄνομα κύριον F 18. 19 τροφήν Reinesius 19 ἤκμαζον GM
τὸν χρόνον S 22 ἀνστήσεις G ἀναστήσεις S^{ac}

πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. καὶ Αἰσχύλος· μόνος θεῶν γε θάνατος
οὐ δῶρων ἐρᾷ. οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

Σ 15 Πάγον εὐτείχη· ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Σ 16 Πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν. αὖλια καὶ Νυμ-
Anth. φῶν ἱερός πάγος, αἱ θ' ὑπὸ πέτρῃ πίδακες ἢ θ' ὕδασι γειτονέουσα 5
πίτυς.

Δ 17 Παγχενίτις· ὄνομα χώρας.

Δ 18 Πάγχυ· παντελῶς.

Δ + x 19 Πάδος· ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἑλληνιν Ἡριδανοῦ ὀνομαζο-
μένου.

Soph. + E 20 Πάθας· πάθη, συμφοράς. ὁ δὲ ἐπῆγε τὴν τε ἀποστέρειν τῶν
χρημάτων καὶ τὴν καταδίκην καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς
Δ ἀδίκους πάθας. Πάθας θηλυκῶς. Σοφοκλῆς· καὶ τὰς μὲν

Soph. ἔνδον οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.

Soph. 21 Πάθαι· αἱ συμφοραί. Οἰδίπους· στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ 15
χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον. στέργειν τὰ
δυστυχήματα ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλήθος
καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα.

Δ 22 Πάθη· ἡ κάκωσις. ἀκόλουθον σφίσι πάθην ἐπηρτημένην ὀρῶντα,
E ἦν λαθεῖν ἀδύνατον. καὶ αὖθις· καὶ ἄλλας μυρίας εἵποιμι ἂν δίκης 20
ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

Δ 23 Πάθη· θηλυκῶς τὸ πάθος. οἶαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ
τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη.

Phil. 24 Πάθη δύο· πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονή λεία κίνησις, ὁ
δὲ πόνος τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ εὐδοκητὴ πᾶσι ζῴοις, ὁ 25
δὲ πόνος ἀποκρουστικός.

Δ 25 Παθηζίτης· ὄνομα κύριον.

26 Πάθος λέξεως· ὁμωνυμία, ὡς κύων. μεταφορά· ὡς τιθηνὸς ἡ
γῆ. κατάχρησις ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια.

15 = P, Ba 324, 8, H (in Eur. Androm. 1010) 16 — ὀρῶν = P, Ba 324, 7,
H, Ap. S. 126, 4 cf. sch. ε 406 αὖλια sq. Anth. 6, 334, 1—2 17 cf. Ambr.
179, Zon. 1505 18 sch. E 24 = Ap. S. 126, 5, H, Et. M. 647, 1 19 — πο-
ταμοῦ = Ambr. 100 20 συμφοράς cf. sch. Soph. OC 7. ὁ — ἀδίκους πάθας
Aelian. fr. 308 καὶ τὰς μὲν sq. Soph. Ai. 295 21 Soph. OC 7—8 c. sch. 7
22 ἀκόλουθον — ἀδύνατον Aelian. fr. 309. καὶ ἄλλας sq. Aelian. fr. 234 23 οἶαι sq.
Artem. 1, 5 (p. 12, 19) 24 Laert. 2, 86

19 hinc v. H 516 20 cf. 23 et 966 23 cf. 20 24 hinc sch. B rec. in A 404

A (GFSM) 1 γε] γάρ v. Θ 45, sch. cett. 3 ἐντείχη S, Hes. τετειχισμένην GSM^{ac}
7 Παγχενίτης FS cf. Zon. ὄνομα GSM: ὄρος F om. A, Ambr. Zon.
χώρα A^{ap} ad 18 πάγχυ βαιός, ὁ παντελῶς μικρός wg. add. A^r 9 ὄνομα
ποταμοῦ] ποτ A 15 με χῶ G(S)M: μ' ὦ A 16 μακρῶς A 17 συμφορῶν]
ἐποίησε add. G 19 ἀκόλουθα Bekk. σφίσι] σφίγγειν vel σφύζειν M. Schmidt
ἐπηρτημένην S ὀρῶνται ASM^{ac} 20 ἂν εἵποιμι S 22 θηλυκὸν GSM cp. A
sed cf. vs. 13

27 Πάθος: ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται· ἡ γὰρ τὸ Phil.
εἰς φθορὰν ἄγον ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ εὖλον ὑπὸ
τοῦ πυρός, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον, λέγεται πάσχειν καὶ τὰς αἰσθή-
σεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς
5 ἐνέργειαν ἄγεσθαι. ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς
τὴν ψυχὴν· ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεί καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται. ὅτι καὶ
ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοιῶς ἢ τοιῶς διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ,
ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως
συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν οὕτως, ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου
10 τῆς ὀπισθεν παθοῦσης τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. περὶ παθῶν· ὅτι
τῆς ψυχῆς μέρη τὰ εἴ αἰσθητήρια καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον καὶ τὸ δια-
νοητικόν, ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίγνεσθαι τὴν
διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν καὶ
ἀκαταστασίας αἷτια. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος ἢ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν
15 ψυχῆς κίνησις ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τῶν ἀνωτάτω γένη
τέσσαρα, λύπη, φόβος, ἐπιθυμία, ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις
εἶναι· ἡ τε γὰρ φιλαργυρία ὑπόληψις ἐστὶ τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν
εἶναι. καὶ ἡ μέθη δὲ καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν
μὲν εἶναι κυστολὴν ἄλογον, εἶδη δὲ αὐτῆς ἔλεος, φθόνος, ζῆλος, ζη-
20 λοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, ἀνοία, ὀδύνη, κύγχυσις. ἔλεον μὲν ὡς ἐπὶ
ἀναξίως κακοπαθοῦντι, φθόνον δὲ λύπην ἐπ' ἄλλοτρίοις ἀγαθοῖς, ζῆλον
δὲ λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι ὦν καὶ αὐτὸς ἔχει, ἄχθος λύπην
βαρύνουσαν, ἐνόχλησιν λύπην στενοχωροῦσαν καὶ δυσχωρίαν παρα-
σκευάζουσαν, ἀνοίαν λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν ἢ ἐπιτεινομένην,
25 ὀδύνην λύπην ἐπίπονον, κύγχυσιν λύπην ἄλογον, ἀποκλείουσαν καὶ
κωλύουσαν τὰ παρόντα κυνορᾶν. ὅτι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν
ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς,
δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι· οὐ γὰρ
μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητόν, ἀλλ' ὡς συμπτώ-
30 ματί τινι καὶ πάθει· ἡ γὰρ αὐτῇ ζωῇ παθοῦσα ἀθανασία ἐστίν. εἰ
δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν πάθος ἢ ζωὴ τῆς
ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος
(σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ'
οὐκ εἶδος), οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωὴ· οὐδὲ γὰρ γλυ-

27 — vs. 5 ἄγεσθαι cf. Philop. 301, 9—13. vs. 5 ὅτι—10 πάσχειν Philop. 155, 23—29. vs. 11 τῆς — 26 κυνορᾶν Laert. 7, 110—112. vs. 26 ἡ — p. 4, 1 ψυχὴ Alex. Aphr. 353, 12—21

27 hinc sch. B rec. in A 404. Philop. cf. v. Δ 556. Alex. cf. v. A 705

1 ὅτι τὸ πάθος S   2 ὑπὸ GM: ἀπὸ A, sch. B   11 καὶ pr. om. < A (GSM)
12 ἐπιγίγνεσθαι GN, Laert. cf. vs 28   14 αὐτὸ τὸ GM, sch. B, Laert.: τὸ αὐτὸ A
αὐτὸ S   15 τῶν alt.] τὰ G, Laert.   16 δέ] δὲ καὶ A   κρίσις GSM
20 (et 24) ἀνία ο Laert. Kust.   28 γίγνεσθαι SM, Alex. cf. vs. 12   31 πάθους]
πάθος A παθοῦσα Alex.   αἰτία post ζωὴ G om. Alex. plerique   ἂν om. A
34 οὐδ'] οὐκ A   γὰρ om. A, cod. D in Alex.

κύητος τὸ σῶμα γένος οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ψυχῇ. λέλεκται περὶ
τούτου καὶ ἐν τῷ ἀθάνατος, ἀλλ' ἐνταῦθα πλατύτερον.

Δ 28 Πάθωμεν: αὐθυπότακτον.

Heey. 29 Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεὺς,
γραμματικός. Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου ἢ περὶ Ἑλληνισμοῦ 5
βιβλία Ζ'. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει
καὶ προσωδία βιβλία Γ'. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ ἰδιωμάτων τῆς
Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου, Περὶ Ἀττικισμοῦ, καὶ ἄλλα
πολλά.

Δ 30 Πάκορος: ὄνομα κύριον. τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' 10
Ε αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν Πακόρου καὶ τῆς ζὺν αὐτῷ
δυνάμει ἀπώλειαν.

Δτ. 31 Πακτοῦν: κλείειν, ἀσφαλίζεισθαι. μοχλοῖσι τὰ προπύλαια πακ-
τοῦν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη.

Δ 32 Πακτωλός: ὄνομα ποταμοῦ.

15

Δ 33 Πακτυηνή: ὄνομα πόλεως. καὶ Πακτυνή.

34 Παλλάδιον: τοῦτο ἦν Ζῦδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι
τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας· ἐδόθη δὲ Τρωϊ τῷ
βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν ὑπὸ Ἀκίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεστοῦ·
διὸ δὴ εἰς τιμὴν Ἀκίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν πρότερον 20
Ἡπειρον λεγομένην Ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες ἐκ
τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωϊ βασι-
λεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς, ὅτε τὴν πρεσβείαν
ἐποίησαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ
Θεаноῦς τῆς τοῦ Ἀντήνορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλατ- 25
τούσης αὐτό· ἦσαν γὰρ ἀπὸ χρημοῦ καὶ Ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι
ἔως οὗ μενεῖ τὸ παλλάδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀκάλετος ἔσται ἡ βασιλεία
τῶν Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκινήθη
ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς 30
τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων
κινήθωντων, καὶ γενομένης ὀψίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας
Διομήδει, μέχρις ἂν γένηται πρωΐ. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς
νυκτός εὐρέθη ὁ Αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόουν δὲ δόλῳ φο-

28 = Ambr. 335 30 — κύριον = Ambr. 61 τῇ sq. Arr. Parth. fr. 24
31 Ar. Lys. 265 c. sch. 32 = Ambr. 101 33 — πόλεως = Ambr. 175
34 Io. Antioch. cf. Malal. p. 109, [Io. Antioch.] fr. 24, 7, FHG 4, 551, sch. Lyc.
363, porro Philol. Suppl. 6, 486, Byz. Zt. 4, 26—28; 9, 365

29 cf. prooem. et v. El 190 30 cf. v. A 2721 34 hinc sch. B rec. in Z 311

A (GFSM) 1 λέλεκται — 2 πλατύτερον mg. A^rM om. tell. 1 λέγεται A^r 4 καί]
ὁ καὶ M. Schmidt 10 τῇ — 12 ἀπώλειαν om. F 11 Πακούρου SM
12 ἀπώλειαν S 15 ὄνομα ποταμοῦ] ποτ(αμός) A 16 Πακτυνή ed. pr., Ambr.:
Πακτυκνή omnes καὶ Πακτυνή om. A 18 τετελεσμένον S 27 μένη A
28 πολλοὶ S πολλὰ G^{ac} 30 καί — μεταξὺ] πολλῶν καὶ προμάχων τοίνυν S
λόγων om. AS, sch. 31 καὶ om. G γινομένης A

νεύσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεά. καὶ φιλονεικῆσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀπέ-
πλευσαν. Ζήτει ἐν τῷ Διομήδειος ἀνάγκη.

35 Παλλάδιος, Παλλαδίου, Μεθωναῖος, σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ Hes.
Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἐορτῶν, Δια-
5 λέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, Πανηγυρικόν, Δικανικόν.

36 Παλλαδίων χρυσοῦμένων: ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ Ar.
Ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῇ Ἀθηνᾷ καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο
μέλλοντες πλεῖν.

37 Παλάθαι: μάζαι κύκων. καὶ Παλασίων, τῶν πεπατημένων Σ
10 ἰσχάδων. παλάθαι δὲ εἶδος βοτάνης. Παλάθαι, τὰ ἐκ τρυγός Ar.
πλάσματα· ἡ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν κύκων. Hdt.

38 Παλλακὴ, Παλλακὶς δέ. Δ

39 Παλάμαι: αἱ τέχναι, χεῖρες. ὦ παλάμαι θνητῶν, ὦ δύστηνα
γέννη βροτῶν, οἷσι μὴ μέτριος αἰών. οὗτος. καὶ ἐξῆς. Soph.

15 40 Παλαμάσθαι: τεχνάζεσθαι. καὶ Παλαμάσθω· πρὸς ταῦθ' ὁ Σ
τι χρῆ καὶ παλαμάσθω, καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' Ar.
ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον ζύμμαχον ἔσται. καὶ οὐ μῆθ' ἀλῶ κακὰ πράσων.
καὶ αὖθις· ὅποια παλαμάται. ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται. καὶ Ἀπά-
λαμνος παρ' Ὀμήρῳ, ὁ ἄτεχνος.

20 41 Παλάμη: τέχνη. Ἡρόδοτος· ἔλεγέ σφιν ὡς δοκεῖοι ἔχειν πα-
λάμην, τῇ ἐλπίζοι τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους. E
Παλάμη οὖν τῇ ἀρχῇ. Suid.

42 Παλαμήδειος λόγος: τοῦ Παλαμήδους. Δ

43 Παλαμήδης, Ἐλεατικός, γραμματικός. Κωμικὴν καὶ τραγικὴν Hes.
25 λέξιν, Ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν.

44 Παλαμήδης, Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός. ἦν Hes.
δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔσχε δὲ
εὐφυῶς πρὸς τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν καὶ εὐρετὴς γέγονε τοῦ Ζ

36 sch. Ar. Ach. 547 37 — κύκων pr. = P, Ba 326, 4 cf. H, Zon. 1507
Παλασίων—βοτάνης sch. Ar. Pac. 574 Παλάθαι alt. sq. gl. Hdt. 4, 23 38 cf.
Ambr. 161 39 — χεῖρες cf. Ar. S. 127, 7, H, sch. Soph. Ph. 177, sch. p 231
ὡ sq. Soph. Ph. 177—180 40 — τεχνάζεσθαι = P, Ba 326, 13 cf. Ar. S. 127, 9,
unde H πρὸς—πράσων Ar. Ach. 659—664 c. sch. plenior.; Eur. fr. 918
Ὀμηρῳ E 597 41 — τέχνη cf. H ἔλεγε—ἀρίστους Hdt. 8, 19, 1 42 cf.
Zon. 1511; l. cf. Ambr. 96

39 cf. 41 et 48, v. E 1939 40 Eur. cf. v. A 1404 41 init. cf. 39 et 48, v. E 1939.
Παλάμη sq. ex 52 44 Ps. Hesych. 53

35 om. A; — σοφιστής mg. post 46 A^r 3 Παλλαδίου om. F σοφιστής— A et A^r
8 πλεῖν] μεθίστην F 4 Ῥωμαίων S 5 Δικανικόν] Παγανικόν S 6 οἱ in mg. F(GSM)
om. A 9 Παλαθίων GM^{sc} 10 παλάσθαι A δέ] δὲ καὶ GM Παλάθαι]
ἡ A; nov. gl. F 11 ἡ om. F ἐπάλληλα F 38 om. F 13 αἱ om. G
ὡ alt.—14 ἐξῆς om. F 14 καὶ ἐξῆς om. AV 15 πρὸς—17 πράσων
om. F 20 Ἡρόδοτος—21 ἀρίστους om. F 21 ἐλπίζοι AS 22 Παλάμη—
ἀρχῇ om. A F 23 τοῦ Παλαμήδους om. A, add. in sp. A^r Παλαμήδους A^r GFS
cf. p. 6, 5 24 Κωμικὴν—25 ποιητὴν om. F 44—105 om. A; quaedam
mg. add. A^r 26 ἦν—p. 6, 16 ξύλον om. F 26. 27 ἦν δὲ οὗτος om. A^r
27 ἔσχε—28 καὶ alt. et γέγονε om. A^r 28 καὶ alt. om. S

στοιχείου καὶ τοῦ π καὶ τοῦ φ καὶ τοῦ χ, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀν-
 Ε? δρὸς τούτου μνήμην ποιήσασθαι. ὅτι ἠφανίσθη τὰ Παλαμήδους ποιή- 5
 ματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὅμηρου. ἄπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀν-
 δρῶν ὁ φθόνος· ὡς εἶθε μὴ παρειαέδω τῷ βίῳ, ἢ παρειαδὺς μὴ μου
 περιέσοιτο· ἐρρέσθω δὲ καὶ ἀπέστω. ὅσα γὰρ δέδηγμαί τὴν καρδίαν, καὶ
 οἷα δέδορκα τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπάρκιος. ὅμμα
 βάλοι δὲ μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη· φησί τις τῶν παλαιῶν. 10
 Ατ. 45 Παλαμήδης· οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πότερον ἐκ τοῦ Παλαμήδους.
 ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ῥίψω γράφων. ὥσπερ Οἷαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει
 τῷ πατρὶ τὸν Παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις καὶ ῥίπτει εἰς θάλασσαν,
 ὥστε μὴ γέ τι Ναιπλίῳ περιπεσεῖν. πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλά-
 ται; ταδὶ τὰγάματα ἀντὶ πλατῶν γράφων διαρρίπτοιμι. βέλτιον πολὺ. 15
 ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.
 Σ 46 Παλαμναῖος· φονεύς, ἢ μιάρος. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ
 διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς Παλα-
 μναῖος, ὁ τοὺς τοιοῦτους τιμωρούμενος· καὶ Προστροπαῖος, ὁ προσ- 20
 τρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος· οὐχὶ τὸν μὺν εἶπεν, ἢ παλα-
 μναία, δέδοικα μὴ μου τὴν δορὰν δάκη φεύγων· χαίτην δ' ἔμελλε τὴν
 Ε ἐμὴν κατασχύνειν. ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. καὶ αὖθις· οὐκ ἄνθρω-
 Ε ποι ἔδοξαν εἶναι ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοί τινες. Αἰλιανός· ὁ δὲ
 πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν
 λεῶν, ἐνετολμήκατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος 25
 σβέσαι. προστάττει γοῦν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.
 Σ 47 Παλαμωμένων· χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων
 Ε παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

44 vs. 5 ὅτι sq. fort. Aelian.; ὅσα—καρδίαν Ar. Ach. 1; εἴη—βασκανίη sq. Call. fr. 51 an. S. cf. Kapp. p. 8, 18; ὅμμα—βασκανίη = Anth. 5, 21, 5—6 45 Ar. Th. 769—775 c. sch. 771; l. = Ambr. 41 46 — αὐτοῖς = P cf. Et. M. 647, 43; — παλάμην = Ba 326, 9 cf. H οὐχὶ—κατασχύνειν Babr. 82, 6—8 οὐκ—τινες Proc. h. a. 12, 14 ὁ sq. Aelian. fr. 50 47 — ἐργαζομένων = P, Ba 326, 12 τὴν sq. Men. Prot. temere attr. Toup

45 cf. 1702 46 Aelian. cf. vv. E 1270 et K 169 47 cf. 2909

A^r (in mg.) GFSM 1 καὶ pr. et sec. om. A π] θ Kust. χ] καὶ add. G 3 ὑπολαβάνω—16 ξύλον] καὶ ὑπὸ τοῦ Ὅμηρου A 5 τούτου et ὅτι om. G 5 et 11 Παλαμήδους S cf. p. 5, 23 8 ἐρρώσθω Kust. ἀπέσθω SM 9 οἷα] οἷα δὲ Bhd. βίοςτος Bentley 10 δὲ βάλλοι Bentley ἡμέραις G 11 πότερον SM^{ac}: πότερον GM^{cc} πόρον Ar. 12. 13 τῷ πατρὶ γράφει G 13 τὸν om. S Παλαμήδην GS, sch. 14 Ναύπλιον M^{cc} 16 ξύλον alt.] ξύλων G 17 παλαμναῖοι—26 τεμεῖν om. A; 18 παρὰ—26 τέμειν om. F 20 εἶπεν S, Babr.: εἶπας GM ἢ ὡ Babr. 21 φεύγω S 23 Αἰλιανός om S 24 πρὸ SM: πρὸς G διὰ τῆς πρώτης M. Schmidt τοῦς S 25 ἄρα ἐκεῖνος] Ἀρτακηνός temere M. Schmidt γοῦν SM: γὰρ G οὖν ed. pr. τὴν GM: τὸν S 26 διχοτομεῖν M. Schmidt 27 τὴν—28 σωτηρίαν om. A

48 Παλαμῶν: τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

x + Σ

49 Παλλάντιον· ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστήσαι τὰ πολιτικά ἀνε-
νέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ Πάλλαντος Παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν
οἶκον.

50 Παλλάς: παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ Σ
πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηρηκεῖναι Πάλλαντα, ἕνα τῶν Γιγάντων.

51 Παλατῖνοι: εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταν-
τῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτοὺς, οἳ
ἐκ τοῦ παλατίου χορηγοῦμένου. προσέθηκε δὲ τούτοις καὶ κρέα καὶ
10 οἶνον καὶ ἔλαιον· ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπῆλαυσε, τῶν ὑπ' αὐτοῦ
ρίφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

52 Παλάμη: τῇ ἀρχῇ.

53 Πάλαι: ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

54 Παλαιγενές: πρεσβύτατον. Ἀριστοφάνης· χαῖρ', ὦ πρεσβύτα Σ
15 παλαιγενές. οὐχ ὡς σεμνὸν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον· τοὺς Ατ.
γὰρ εὐθήεις ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἀνόητε. καὶ
Εὐριπίδης· ἀρχαῖον εἶρηκας. ἀντὶ τοῦ εὐθηες. εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ
cῶμ' οὐ βούλομαι. ὅτι ἡ παλαιὰ ἐν πίσῳ εὐρέθη. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ὠρι-
γένῃ.

20 55 Παλαιεύς.

Δ

56 Παλαιόν· οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιόν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ Σ
δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· καίτοι,
εἰ ἀποδεδῶκει τῷ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιάς, ὥπερ οὗτός φησι.

57 Παλαιόν· τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου· ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἡ βρά νύ μοι Ατ.

25 58 Ξεῖνος πατρώϊος ἐσσι παλαιός. καὶ τὸ διερρηκός. ὡς τό, πολλὰ ἐν
ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἡμὲν νέαι ἡδὲ παλαιαί.

58 Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος: ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Soph.

59 Παλαίω· δοτικῇ.

Synt.

48 cf. H; χειρῶν = P, Ba 326, 14 49 ἀνένεωσε sq. cf. Malal. p. 171
50 = P cf. sch. A 200, unde An. Ox. 1, 347, 27 et Et. M. 649, 52 51 cf.
Preger 139, 6—11 54 — πρεσβύτατον = P, Ba 326, 5 cf. sch. P 561, H, sch. Ar.
Nu. 358 χαῖρ'—βούλομαι (vel ἀνόητε) Ar. Nu. 358 c. sch. plenior.; Eur. fr. 1088
55 cf. Ambr. 132 56 = P; Lys. fr. 13 57 sch. Ar. Ach. 415; Z 215, α 395
58 Soph. Ai. 601 c. sch. 59 = Synt. Gud. et Laur.

48 cf. 39 et 41, v. E 1939
ὅτι sq. ex v. Ω 182

52 hinc 41 extr.

54 cf. vv. A 4072 et 4075.

2 ὁ—4 οἶκον] ὁ βασιλικὸν οἶκος A 2 ὁ—3 καὶ et ἀπὸ Πάλλαντος om. F A* (in mg.) G F S M
3 Ταλάντιον F 5 ἔστι—6 Γιγάντων om. F; 5 ἀπὸ—6 Γιγάντων om. A
8 καθ'—11 γνωρίσματα om. AF 52 extra ord. 14 Παλαιγενές] ὦ ss. M
πρεσβύτα G M, sch. Hom. cf. Hes., sch. Ar. Ἀριστοφάνης—23 φησι om. A
15 προσηγόρευας F προσηγόρευαν sch. προσηγώς S τοὺς—23 φησι om. F
16 ἀνόητος G ἀνόητον coll. sch. temere Bhd. 18 ὅτι—Ὠριγένῃ post 56 S
ὅτι om. G καὶ om. S 21 παλαιόν e Phot. Gsf.: παλαιῷ G S M 22 οὕτω G
'Αλκιβίδιον G 'Αλκιβιάδην Fabricius 'Αρχίβιον Vales. 23 ἀπεδῶκει G τὰς
om. G οὗτος ed. pr., Phot.: οὕτως G S M 24 ὡς—27 χρόνου om. A; 24 ὡς—26
παλαιαί om. F 25 πολλὰ G M: πάλαι S 59 om. FS post 62 A

Δ 60 Παλαίπολις: ὄνομα τόπου.

Ar. 61 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν ποτε ἄκμα-
cάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

Ar. 62 Παλαίμασιν: ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. καὶ Ἀριστοφάνης: Φρυ-
νίχου παλαίμασι. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι καὶ 5
πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ
τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσήγε
καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἤμαρτον τῶν
τραγικῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Σ 63 Παλαιστάς: ἐπιθαμάς, ἢ ἐν πάλῃ.

Δ 64 Παλαιστηνός: ἐκ τοῦ παλαιστή, παλαιστής. Παλαιστίνος δέ.

Δ? 65 Παλαιστής: ἀνταγωνιστής. σοφὸς παλαιστῆς κείνος· ἀλλὰ χάι
Soph. σοφαὶ γινῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

Δ 66 Παλαιστίνη: ὄνομα χώρας. καὶ Παλαιστίνος, ὁ ἀπὸ Πα-
E λαιστίνης. πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφίστηκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαι- 15
στίνης.

Δ 67 Παλαίστρα: τὸ γυμνάσιον. εὐρῶν δὲ πεδῖον ὑπτιον καὶ καλὸν
E εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος ἐκάθαιρε καὶ διέσκαπτε καὶ τῷ πολέμῳ
παλαίστρας ἐποίει.

Δ 68 Παλαίτατος: ὁ παλαιός.

Hes. 69 Παλαίφατος, Ἀθήνησιν ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιούς, οἱ
δὲ Ἰοκλέους φασι καὶ Μετανείρας· οἱ δὲ Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατὰ
μέν τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε
δὲ Κοσμοποιῖαν εἰς ἔπη, ἔ', Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονάς, ἔπη, γ',
'Αφροδίτης καὶ Ἑρωτος λόγους καὶ φωνὰς ἔπη, ε', Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ 25
Ποσειδῶνος ἔπη, α', Λητοῦς πλόκαμον.

Hes. 70 Παλαίφατος, Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεροντὶς κατὰ Ἀρταξέρξην.
'Απίστων βιβλία ε'. Τρωικῶν βιβλία ε'. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθη-
ναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

61 fort. Ar. Pl. 1002 c. sch. 62 Ar. Ran. 689 c. sch. plenior. 63 = Ba
326, 6 cf. P = Σ*; An. Ox. 2, 464, 26, H 64 cf. Ps. Herodian. 226, Ambr.
48—9, 157 65 σοφὸς sq. Soph. Ph. 431—2 66 — χώρας cf. Ambr. 177.
Παλαιστίνος = Ambr. 48

61 cf. v. H 572 62 cf. v. Φρυνίχου πάλαιμα 63 cf. v. Δ 1434—5
64 hinc v. A 3519 extr.

Ar (in mg.) 60—1 om. AF, inverso ord. S 4 ἀντὶ τοῦ om. F, τοῦ om. A καὶ—
GFSM(B) 9 ἐγένοντο om. AF 7 χοροῦς] ἀστέρας S 10 ἢ ἐν πάλῃ om. A
11 ἐκ—παλαίστης om. A ἐκ] ὁ ἐκ F παλαιστής—δέ om. F 65 om. A
12 ἐκείνος G ἀλλὰ—13 θαμά om. F 12 ἀλλὰ χάι SM, Soph.: ἀλλ' οὐχ αἱ G
14 καὶ—15.16 Παλαιστίνης om. A 17 εὐρῶν—19 ἐποίει om. A 17 δὲ
om. G 18 τῶν πολέμων F 69 om. A 21 Ἀθηναῖος Kust. Ἀθήνηθεν
Daub υἱὸς—26 πλόκαμον om. F 22 Ἑοκλέους G; Οἰκλέους Dindorf
23 αὐτοῦ S 24 Ἀπόλλωνος—, γ' post vs. 25, ε' transpos. G (non B) cf. ad
vs. 25, mg. S 25 λόγον G Ἀθηνᾶς—26, α' post vs. 24, ε' transpos. G cf.
ad vs. 24 27 ἢ—29 ἔγραψε om. AF 27 Πάριος ἢ Πριηνεύς] Πριηνεύς
coll. Steph. Byz. v. Πάριον Gutschmid 28 Τρωικῶν βιβλία ε' ex SM solis
cf. p. 9, 8 ε' alt.] ζ' vel maior. numerum scripserim cf. FGrHist 44 fr. 2—3
29 ἔγραψε] περὶ ἀπίστων suppl. (Gutschmid), Susemihl, περὶ παραδόξου ἱστορίας
e p. 9, 4. 5 transpos. Bhd.

- 71 Παλαίφατος, Ἀβυδηνός, ἱστορικός. Κυπριακά, Ἀττικά, Δηλιακά, Hes.
Ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα· παιδικὰ δὲ
Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῷ εὐστοχείῳ τοῦ περὶ
παραδόξου ἱστορίας βιβλίον α' καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν δευτέρῳ
5 Τρωϊκῶν.
72 Παλαίφατος, Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός. Αἰγυπτιακὴν Hes.
θεολογίαν, Μυθικῶν βιβλίον α', Λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων, Ὑπο-
θέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωϊκά· ἃ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς
τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.
10 73 Παλαίφατος: παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφασαν ἑκαταλὶ Σ
μύθους.
74 Παλεός: ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Ar.
75 Παλεῦσαι: ἔξαπατῆσαι, ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία· Παλεῦει Σ
καλῶς τὴν ἀλώπεκα. καὶ Παλεῦτριά, περιστρεφόμενον πλάνος. Ἀρι- Σ
15 στοφάνης Ὅρνις· κάπαναγκάζει παλεῦειν ἐν δικτύῳ. εἰώθαι γὰρ Ar.
ἐκτυφλοῦν τινα τῶν ὀρνέων καὶ ἰστᾶν ἐν δικτύῳ.
76 Πάλλει: κινεῖ, σείεται, ἄλλεται. καὶ ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συν- Σ
ελέξατο ὁ βάρβαρος καὶ τῷ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε. E
77 Παλληναῖος: ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας. Δ
20 78 Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου Harp.
ἐπίρρημα Παλλήνηθεν, ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δὲ ἐστὶ καὶ ἐν
Θράκη Παλλήνη, γινώσκοντες.
79 Παλλήνη: μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀλκυονίδεσ.
80 Παλληνικὸν βλέπειν: ἀντὶ τοῦ γενναῖον. Παλλήνη δὲ δῆμος Ar.
25 τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναῖοις
μὴ βουλομένοις συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ Παλληνικὸν βούλεται
εἰπεῖν ὡμῶς διακείσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν, ὡς πάλα

71 FGrHist 48 fr. 1 73 = P, Ba 326, 7 cf. sch. τ 163, Zon. 1498 74 sch.
Ar. Lys. 988 = Theognost. 50, 3 75 — ὑπαγαγέσθαι + Παλεῦτριά — πλάνος = P
cf. H παλεῦει — ἀλώπεκα cf. Metaphr. PG 25 p. CXCI d extr. κάπαναγκάζει sq.
Ar. Av. 1083 c. sch. 76 — ἄλλεται = P, Σ* cf. H, sch. E 304, Arion, Zon. 1516
77 cf. Ambr. 117 78 Harp. = P 80 sch. Ar. Ach. 234

71 Eudoc. 75 cf. v. H 290 76 cf. 115 79 ex v. A 1298 80 Eust.
O. 1618, 44 (sec. Philol. Suppl. 6, 317)

1 ἱστορικός — 5 Τρωϊκῶν om. AF 1 Κυπριακά G 2 Ἀραβικά omnes Ar (in mg.)
3 ε S: εὐ GM υ Eudocia στοιχείω] cτήω Hercher sed vid. Rohde, Kl. Schr. F SM (GB)
1, 365, 2 περὶ — 4 ἱστορίας cf. ad p. 8, 29 4 βιβλίον α' GM: β. ἐν S;
πρώτου βιβλίου Eudocia βιβλίου πρώτου Kust. post 71 Παλαίφατος, Αἰγύπτιος
ἢ Ἀθ. γρ. Αἰγ. θ. Μυθ. β. ἐν (= 72) καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰ. ἐν δ. T. (= 71) add. S
72 om. F 6 ἢ — 11 μύθους om. A 7 Μυθικῶς B 11 μύθος M^{ac}
12 Παλαιός FS τίθεται — ἄφρονος] καὶ ἄφρων A 13 ὑπαγαγέσθαι — 14 ἀλώ-
πεκα om. A; 13 καὶ — 14 ἀλώπεκα om. F ante gl. transpos. καὶ ante παλεῦσαι
addito S 14 Παλεῦτριά F Ἀριστοφάνης — 16 δικτύῳ om. AF 15 εἰώθαι —
16 δικτύῳ om. S 16 τυφλοῦν G 17 καὶ — 18 ἔληξε om. AF 17 τὸν
θυμὸν post πάλλεσθαι transpos. Bhd. 18 τῷ pr.] τοῦ Bhd. τοῦ τρόμου Port.
77 — 80 om. A 20 τῆς om. S τὸ — 22 γινώσκοντες om. F 21 καὶ om. G
79 om. F, non nov. gl. S 24 βλέπειν] μέλειν S Παλλήνη — p. 10, 4 αὐτόν
om. F 27 ὡμῶς SM^{ac}, sch.: ὁμοίως GMYP

πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήκαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. ἡ Βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β πρὸς τὸ π, παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

Ar. 81 Παλίγκοτος: ὀργίλος, στυγνός, φοβερός, ἐναντίος. Ἄριστο- 5 φάνης· μὴ γένη παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν, ἥγουν μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῆς καὶ πάλιν μετανοήσης, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνω.

Anth. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἐν δέ τι καλὸν ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας.

Δ 82 Παλίγκυρτος: ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. Πολύβιος· τῶν γὰρ πο- 10 Ε λεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικόντων, δυναμνος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε.

Σ 83 Παλίλλογα: παλικύλλετα.

Σ 84 Παλιλλογία: ταυτολογία.

Σ Δ 85 Παλιμβολῆς: ὁ ἀνάταυρα πεσών. ὁ ὕπτιος. 15

Σ 86 Παλίμβιος: ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

Σ 87 Παλιμβολία: ἡ εὐμετάβλητος γνῶμη. Ἀγαθίας· τῶν δὲ στρα- Ε τηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις, πολλαὶ δὲ φρουραὶ καὶ ἀγρυπνίαι καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοστήσεις, ἐλπίς καὶ δέος καὶ παλιμβολία.

x + EL 88 Παλίμβολον: ἀβέβαιον, ἄπιστον. τὸ γὰρ Σκυθικὸν εἶναι παλίμ- 20 βολον.

Σ 89 Παλίμβολος: ἀδόκιμος, εὐμετάβολος, ἀνελεύθερος. Κλήμης. δύ- νηται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα.

Σ 90 Παλιμπετής: ὀπισθόρμητος. 25

Σ 91 Παλίμφημα: δύσφημα, κακά, ἐναντία.

Σ 92 Παλινάγγελος: ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

81 — ὀργίλος cf. H. ἐναντίος — διέγνω Ar. Pac. 389—90 c. sch. 389 Κύπρις sq. Anth. 5, 279, 7—8 82 τῶν sq. Polyb. fr. 65 83 = P, Ba 326, 15, H, sch. A 126, Et. Gen. cf. Et. M. 648, 52 84 = P, Ba 326, 16, H, Zon. 1507 85 — πεσών = P, Ba 326, 17 cf. Call. fr. 52 an. S. 86 = P, Σ^a, H, Ba 326, 18 87 — γνῶμη = P, Ba 326, 19 τῶν sq. Agath. 2, 6 p. 75—6 88 — ἀβέβαιον cf. H. τὸ sq. Men. Prot. fr. 18, FHG 4, 225 b = EL 450, 32—3 89 = P cf. Ba 326, 20, Et. M. 648, 55 porro Cohn, Jb. Suppl. 13, 797, 1 90 = P, Ba 326, 22 cf. H, Zon. 1511 (= Et. Gen.) 91 = P, Ba 326, 23, Et. M. 648, 51 cf. H 92 = P, Ba 326, 24 cf. H

A^r (in mg.) 2 κατὰ GM: ἡ κατὰ S 3 λίθον G 5 Παλίκρατος F ἐναντίος — GFSM(C) 9 σοβαρευομένας om. A Ἄριστοφάνης—6 ἡμῖν om. F post vs. 7 διέγνω S 6 ἥγουν om. FS ἐξ ὑποστροφῆς F 7 ὀργισθεὶς et μετανοήσας S 8 καὶ—9 σοβαρευομένας om. F 8 γάρ] μὲν S 10 Πολύβιος—13 παλικύλλετα om. A; τῶν—12 παρέλιπε om. F 12 τῶν ἐχθρῶν del. Kust. 14 Παλλι- λογία GF, Ba 85—7 om. A 17 τῶν—19 παλιμβολία om. F 20 τὸ—22 ἀδόκιμος om. A 22 ἀδικος S εὐμετάβολον et ἀνελεύθερον (cf. vs. 20) A εὐμετάβλητος G Κλήμης—24 ὄνομα om. A 23 καὶ pr. om. C παλίμβολος coll. v. Ζάλην (II p. 500, 4) del. Bhd. ἐναντιόβολος om. F 24 παλινωδίας temere Bhd. ὄνομα] ὄνος Phot.

- 93 Παλινάγρετον: πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. ἡ ἀφ' οὗ δὲ- Σ
ναταί τις πάλιν διεγερθῆναι. Etym.
- 94 Παλιγκάπηλος: ὁ μεταπράτης. Σ
- 95 Παλινδικεῖ: ἐπισυνάπτει δίκην. καὶ παλινδικίαν διδούς τοῖς Σ
5 ἀδίκως καταδικασθεῖσι.
- 96 Παλίνδρομος: ὀπισθόρμητος. πέμψας αὐτῷ μνάς εἴκοσι πα-
λινδρόμους ἀπέλαβε. Ε
- 97 Παλινδρομῶν: ὑποστρέφων. Σ
- 98 Παλιναίρετα: τὰ ἐπεσκευασμένα, καὶ οἶον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ Σ
10 δέ, οὐδὲ ὑγιῇ.
- 99 Παλιναίρετος· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλο- Harp.
φορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἰρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκ-
τον, ἐπειδὴ περ κυκοφαντῶν τινας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα, τούτοις
αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι κυκοφάντης ἄλους ἐζημιούτο καὶ διὰ τοῦτο ἐκ-
15 λύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν, ἣν ὤφειλεν, ἔπειτα ἀποτίσας
τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους·
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχὴν τινα ἄρχειν καὶ πάλιν χειρο-
τονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκο-
δομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.
- 100 Παλινωδία: ἐναντία ὁδός. Παλινωψία δὲ ἐναντία ψῶδῃ, ἡ Σ
τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα Παλινωψῶ. Δ
καὶ παροιμία· Ἄδων παλινωψίαν. Prov.
- 101 Παλινόρμος: ὀπισθόρμητος. Σ
- 102 Παλινωστήσας: ἐπανελθών. Σ
- 103 Παλίνωρον: παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρ- Ar.
μῶμενον ποιεῖν. Ἀριστοφάνης· τὸ σφυρὸν παλίνωρον ἐξεκόκκι-
σε.
- 104 Παλίνκιον: Ἰκαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ κύσκιον, Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ Harp.
τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς· χειμῶνι παλινκίῳ. ἀντὶ τοῦ ζοφεροῦ.

93 — ὑστερόληπτον = P, Ba 326, 25 cf. sch. A 526, unde Et. M. 648, 25; Ap. S. 127, 3, unde H. 94 = P, Σ^a cf. sch. Ar. Pl. 1156; H = Et. M. 648, 49
95 — δίκην = P, Ba 326, 26, H. 97 = P, Ba 326, 27 cf. H, Zon. 1516
98 = P cf. H. 99 Harp. = P; Dinarch. fr. II 4, Pind. fr. 84. 100 — προ-
τέροις = P, Σ^a cf. Ba 326, 28 et 32; H = Et. M. 648, 38; sch. Pl. Phaedr. 243 b
Παλινωψῶ = Ambr. 303. Ἄδων sq. cf. Paroem. ed. Leutsch II, p. 766 n. 47
101 = P, Ba 326, 29, An. Ox. 1, 356, 32 (unde Et. M. 648, 30) cf. H, sch. Γ 33
102 = P, Σ^a cf. H. 103 Ar. Ach. 1179 c. sch. plenior. 104 Harp. = P cf. sch.
Oribas. ed. Bussemaker II p. 745, H; Isao. fr. 112, Archil. fr. 34, Soph. fr. 267

1 Παλινέγρετον A. ἡ — 2 διεγερθῆναι om. A F. 3 Παλινκάπηλος S; gl. A⁷(in mg.) G F S M
extra ord. cf. Phot. 4 καὶ — 5 καταδικασθεῖσι om. A. 6 πέμψας — 8 ὑπο-
στρέφων om. A; 6 πέμψας — 7 ἀπέλαβε om. F. 98 om. S. 9 ἐπισκευασμένα A
οὐ — 19 λέξει om. A. 12 μήποτε — 19 λέξει om. F. 12 αἰρετὰ G M
17 ἀλλὰ — ἄρχειν om. S. 18 ἐπὶ — 19 ἀνοικοδομηθέντων om. S. 20 ἡ — 22 πα-
λινωψίαν om. A. 22 καὶ — παλινωψίαν om. F. καὶ G M: om. S. 25 Πα-
λινόρπον G M, contra ord.; v. A 1046 et Hes. contulit Bhd. διπλοῦν — 26 ἐξεκόκ-
κισε om. A. 26 ποιεῖν] corruptum sec. Bhd. παλινόρπον S M^{sc}. 27 Ἰκαῖος —
τοῦ, Ἀρχίλοχος — 28 τοῦ, 28 καὶ — p. 12, 2 παλίνπρατος om. A

Σ 105 Παλινκίω: σκοτεινῷ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς πα-
Rhet. (?) λιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνκσια λέγει τὰ
μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

Σ 106 Παλιντράπελον: ἀντίστροφον, ἐναντίον, ἀντεστραμμένον.

Soph. 107 Παλιντριβή· Σοφοκλῆς· πῶς οὐδὲν κακὸν ἀπώλετο. ἀλλ' εὖ 5
περιτέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες, καὶ πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιν-
τριβὴ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ἄδου, τὰ δὲ δίκαια καὶ χρήστ' ἀπο-
τέλλουσ' αἰεί.

108 Παλιντροπος: ὀπισθόρμητος. γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίν-
Anth. τροπον ἐκ πολέμοιο παῖδ' ἐὼν ἐς πάτραν ὠκύν ἰέντα πόδα. 10

Δ 109 Παλίουρος: εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

Σ 110 Παλίωξις: ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μετα-
E βαλλόμενοι διώκωσιν. Ἀγαθίας· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελί-
ξαντες ὑπηγνιάζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι καὶ παίοντες ἀφειδῶς
ἀντῴθουν, καὶ ἐς παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχῶρει. 15

Σ 111 Παλιρρόθιον: εἰς τοῦτίσω ἐφωρηκός.

112 Παλίρροια.

Suid. 113 Παλμικὸν οἰώνισμα· ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγράψατο· οἷον ἔαν πάλλη
ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει.

Δ 114 Παλμουλάριος: ὄνομα κύριον. 20

Σ 115 Παλλόμενον: ἀλλόμενον, πληρούμενον.

Σ 116 Πάλος: κλῆρος. ὁ δὲ Δαρείος τούτους κελεύει πάλλεσθαι·
E παλλομένων δέ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος.

Σ 117 Παλμός: τρόμος, σεισμός.

Σ 118 Παλτά: τὰ δόρατα. ὁ δὲ Κύρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτά 25
E ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. καὶ Ἀρριανός· ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμα-
E χομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτά, οἱ δὲ λίθους, οἱ δὲ τοξεύματα.

105 cf. sch. Oribas. ed. Bussemaker II p. 745. — παλίμπρατος = P cf. H
106 = P, Ba 326, 30 cf. sch. Pind. O. 2, 68 f. 107 Soph. Ph. 446—450
108 γυμνὸν sq. Anth. 9, 61, 1—2 110 — διώκωσιν = P, Ba 327, 4 cf. Et. M.
648, 41, H, Ambr. 146, sch. O 69 οἱ sq. Agath. 1, 22 p. 61, 19 111 = P, Σ*,
Ba 327, 3 cf. H, sch. ε 430 112 cf. Ambr. 154 = Zon. 1507 115 = P, Σ*,
Ba 327, 6 cf. H (in O 191) 116 — κλῆρος = P, Ba 327, 8, Et. Gen. cf. Zon.
1497, H ὁ sq. Hdt. 3, 128, 1 117 = P, Ba 327, 7 cf. H 118 — δόρατα
= P, Ba 327, 9 ὁ — ἔλαβε Xen. An. 1, 8, 3 ἐξηκόντιζον — τοξεύματα Arr.
Parth. fr. 100

113 ex 2110 vel ex v. Οἰώνισμα 115 cf. 76 116 cf. v. B 12

A et A^r in mg. 2 παλίμπρατος F ἡ κοινὴ συνήθεια om. S 106 inc. vetus manus
(G^r V S M B) in A; 106—117 etiam A^r mg. 4 ἐναντίον om. A^r ἀντεστραμμένον om. A et A^r
107 om. A^r 5 πῶς AS: ὡς G^r M πρὸς F πω Soph. κακὸν om. G
6 αὐτὸ A 7 καὶ om. G 7. 8 ἀπεγγέλλουσ' G ἀπαγγέλλουσ' B 11 ἀκαν-
θώδους om. A (hab. A^r) 12 ἐπιστροφῆς A A^r G M, Phot.: ὑποστροφῆς F S M, Ba,
Σ*, Hes., Et. 8ταν—16 μετεχῶρει om. A^r 16 Παλιρρόθιοι F ἐφορηκός G S M, Σ*
ἐφορηκῶς A^r ἐφορηκότες F 112—8 om. A F; 113 non nov. gl. A^r S; 18 οἶον—
19 σημαίνει post 114 S 17 Παλλίρροια A^r S 18 οἶον] ὅτι S 20 Παλμου-
κάριος F 21 κληρούμενον Ba, Port cf. Hes. 22 ὁ—23 Βαγαῖος om. A^r
23 λαγχάνει] τυγχάνειν S 117 extra ord. 25 ἐπὶ om. G τὸν] inc.
rursus V

- ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην Ε
 ἔχον, ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές.
 119 Παλτάρια: σεμίδαλις. Σ
 120 Παλυνομένης: λευκαينوμένης. τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ Ατ. + ΕΙ
 5 νιφετῷ παλυνομένης.
 121 Παμμάχιον: παγκράτιον. Σ
 122 Πάμβας καὶ Παμβακίς: τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμ-
 βάκιον. καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων. Anth.
 123 Πάμβορον: κάκοςμον. Ἰώσηπος· τὸ πάμβορον γεγενῆκοι βορὰν Ε
 10 ἡδεῖαν ἐξ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων καὶ κηρία μέλιτος.
 124 Παμβορώτατον. Δ
 125 Παμβωτάδες· Παμβῶται δῆμος τῆς Ἑρεχθίδος. Harp.
 126 Παμμήστορα: πάντων τεχνίτην. Σ
 127 Πάμπαν: παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοιφὴν Σ
 15 εἶναι φησιν ἐκ τοῦ. παντάπασι.
 128 Παμπήδην: παντελῶς. Σ
 129 Παμπησίαν: πᾶσαν τὴν κτήσιν. ἐν δ', ὦ Σίκων καὶ Ξενό- Ατ.
 φαντες, αἵρεσθε τὴν παμπησίαν.
 130 Παμπόλη: ὄνομα πόλεως. Δ
 20 131 Παμπόλλη: ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη.
 132 Πάμπλειστος. Δ
 133 Παμπλήγδην. Δ
 134 Παμπληθεῖ· καὶ Πάμπληθες, ἀντὶ τοῦ πολὺ.
 135 Παμπληθεῖς: πάνυ πολλάς. Σ
 25 136 Παμπρέπιος, Πανοπολίτης, ἐπὼν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ Ζή- Hes.
 νωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν Ἑτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυρικά κατα-
 λογάδην.
 137 Παμπρέπιος· οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη· γένος μὲν Ε
 ὦν Θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, φύσει δὲ πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ

118 ἐν sq. Xen. An. 5, 4, 12 119 = P, Ba 327, 10 120 — λευκαينوμένης
 cf. Et. M. 650, 2, sch. K7, sch. Ar. Nu. 965 τῆς sq. Men. Prot. fr. 18, FHG 4, 225
 = EL 451, 4 121 = P, Ba 327, 11 122 καὶ τὴν Anth. 6, 254, 6
 123 κάκοςμον Ar. Pac. 38 contulit Kust. τὸ—αὐτοῦ Ios. Ant. 5, 290 124 cf.
 Ambr. 90 125 Harp. 126 = P, Σ*, H cf. Ba 327, 12 127 — τοῦ = P, Σ*
 cf. Ba 327, 13; — παντελῶς = gl. Dionys.; sch. A 422 (unde Et. M. 650, 22) cf. H
 128 = P, Ba 327, 15, Zon. 1526 cf. H, sch. Soph. Ai. 916; l. = Ambr. 357
 129 Ar. Eccl. 867—8 c. sch. 134 l. = Ps. Herodian. 255 cf. Ambr. 352
 135 = P, Ba 327, 16 137 — p. 14, 33 ἐθέλων Malch. fr. 20, FHG 4, 131

120 init. cf. v. K 2389; Men. cf. v. N 439 122 init. hinc v. B 90; Anth. cf.
 v. τρυτοδοκῇ 137 Malch. cf. v. σύνταξις 1. μάγιτρος ex v. l 324; Dam. fr. 109
 cf. v. E 1032

4 Σκυρῶν V 14 συναλειφὴν A, Σ* συναλιφὴν M, Phot. 128 post 132 V A(GFVM)
 18 αἵρεσθε GVM 130 om. F post 135 GM 131 om. AF post 128 V
 132 post 129 GFV, ordo poscit 134 om. AF post 131 V 23 ἀντὶ τοῦ πολὺ
 om. V 25 Πανοπλίτης FV 26. 27 καταλογάδην post ἀπόδοσιν transpos. Bhd.
 repugnante Gutschmid 137 om. A; Π. ὄνομα κύριον nec plura F; post 139 prae-
 misso εἰς τὸ V 29 ὦν GM: ἦν V

χρησάμενος ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἰρεθεὶς συχὰ τε ἐπαίδευσεν ἔτη καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ, ὅσα ἦν σοφώ-
 τερα, ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Πρόκλῳ. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγένην τινὰ
 τῶν ἐκεῖ γενομένων κυσάτης, ὕβριθεὶς ὑπ' ἐκείνου καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν
 διδάσκαλον ὑπ' αὐτοῦ πειραθεὶς σκευωρίας ἤλθεν ἐς Βυζάντιον, τὰ ⁵
 μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος, ὥς δὲ ἐν Χριστιανοὺς
 πάντας ἐχούσῃ πόλει τὸ Ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχον
 ὑπόκρισιν, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τοῦ
 καὶ ἕτερα τῆς ἀρρήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἤγε. κυσταθέντα δὲ
 αὐτὸν ὁ Ἴλλους μάστιγος ἡδέως δέχεται, καὶ τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ¹⁰
 ἀναγνόντα λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς
 ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς διδασκάλῳ καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ
 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἰαυρίαν, οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν
 τὴν τε ἐκ τῆς θρησκείας καὶ ὅτι μαγανεύοι καὶ μαντεύοιτο τῷ Ἴλλου
 κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τὸν Ζήνωνα καὶ τὴν Βηρίναν τότε μέ- ¹⁵
 γιστα δυναμένην τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμον ἔρ-
 χεται τῆς Μυσίας· Ἴλλους δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν
 ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν ἐς Ἰαυρίαν καὶ
 σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιεῖται, καί, ἦν γὰρ πολιτικῆς συν-
 ἔσεως ἔμπλεως, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἤγε διοι- ²⁰
 κεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθὼν τε ἐς Βυζάντιον συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε
 ἐγένετο ἡ Μαρκιανοῦ κύστας, ἀποροῦντα τὸν Ἴλλου αὐτὸς ἐπε-
 θάρκυε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστὶ
 τεταγμένα, παρέσχεν ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούσασιν ὥς ἐκ τινος
 ἀδήλου ταῦτα θειάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, ²⁵
 τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν λόγον ἐκείνου συμβάλλοντες, αὐτὸν
 πάντων αἴτιον, οἷα φιλεῖ ὁμιλος, μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως
 αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ κύφρονες περὶ αὐτοῦ
 εἵκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, οὔτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν οὔτε πείθεσθαι ³⁰
 ἔχω· ἀλλ' ὁμοίως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο.
 καὶ τότε τοῖνυν αὐτὸν λαβὼν ἐς Νίκαιαν ἦκε χειμάσων, εἴτε τὴν ἐκ
 τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν
 πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων. ὅτι ὁ Ἴλλους,
 φιλολόγος ὢν ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς
 ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεύσιν ³⁵
 αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφῶντων, ἐπεὶ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀκύστα-

137 vs. 33 ὅτι—p. 15, 12 πολιτεία Dam. fr. 109. vs. 12 ἦν sq. Dam. fr. 168
 cf. Phot. Bibl. 343 b 15, 346 b 23—25 Πλάτων Gorg. 459 b

G V M 3 τινὰ om. V 4 ἐκεῖ γενομένων V M: ἐγκειμένων G ἐκεῖ lac. γενομένων vel
 ἐλλογίμων Bhd. ἐ. δυναμένων Bekk. ἐ. εὐγενῶν M. Schmidt 9 δὲ om. V
 10 μάστιγος om. G M; Ἴλλους μάστιγος mg. add. M fort e v. l 323 13 θέντες V
 14 τῷ V M: τοῦ G 19 τε αὐτόν om. V 20 καὶ del. ed. pr. ἤγε σχολὴν V
 24 τεταγμένα om. V ἀκούσασιν V 25 ὥσπερ—ἐξέβη om. V 28 οὕτω—29
 εἵκαζον] vitium perspexit Bhd. 28 αὐτόν V 33 ὅτι om. G 35 τῶν G V:
 τὸν M 36 ἐπειδὴ G

τος ὤφθη, Μάριος ἔφη, δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτώ-
τως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιάν, εἰδεχθῆς τὰς ὄψεις,
γραμματιστὴς τὴν ἐπιστήμην, ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ,
πολὺν χρόνον κατ' ἐπιγαμίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι. ἀχθεῖς οὖν παρὰ
5 Μάρκου πρὸς Ἴλλου καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου κομ-
ψῶς πεφροντισμένον, ἐπεὶ δὲ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν,
ὡς εἶπε Πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς Ἴλλου μεμερι-
μνημένην στωμυλία, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν
τῆς Κωνσταντίνου. διὸ καὶ πολλὴν δούς αὐτῷ ἐκ δημοσίων παρα-
10 μυθίαν, τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευε παιδεύειν.
ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα πολλῶν
αἰτία ἀτυχημάτων γέγονε τῇ πολιτείᾳ. ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπ-
τιος. ποιητικὸς δὲ ὦν καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυῆς ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε,
κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσποριούμενος.
15 οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο καὶ ἐπὶ νέοις διδά-
σκαλον ἔστησαν. ὁ δὲ φιλότιμος ὦν καὶ οὐδενὸς ἐθέλων φαίνεσθαι
δεύτερος, ἀμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν μόνου Πρόκλου καὶ
τῶν ἄλλων φιλοσόφων. τῆς δὲ οὐχ οἷός τε ἦν οὐδὲ ἄπτεσθαι τῆς
σοφίας. περὶ δ' οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονέετο καὶ ἐς
20 τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιμώ-
τατος εἶναι ἔδοξε καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειλη-
χόντων, Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου, ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξαν-
δρέως Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος, ὦν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει τῆς
πολυμαθίας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, οἷα δι-
25 δάσκαλος οὐκ ἀγεννής· μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἐτέρων πραγμάτων αὐτὸν
διαδέχεται μεγίστων τε καὶ κακίστων, ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης
μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἐκάστοτε τῶν ψυχῶν τὰς παντοίας προαιρέσεις
οὐδὲ μιᾶς ἡττον μέθης συμποτικῆς.

138 Παμφιλῆς: ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης. Σ

30 139 Παμφίλη, Ἐπιδουρία, σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ λέγεται ^{Heuy.}
εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς Μουσικῆς ἱστο-
ρίας· ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ἱστορικὰ
ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ', Ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ',

138 = P, Ba 327, 17 cf. H, Byz. Zt. 16, 64 vs. 16

139 cf. v. Σ 875—6

1 Μάρκος E^{ac}, Kust. cf. vs. 5 Παμπρεπίω GM 1, 2 ἀδιαπτῶτως AGVM(E)
om. V 2 εἰδεχθεῖς M εἰδεχθείς καὶ V καὶ εἰδεχθῆς Bhd. 3 τῆς Αἰγύπτου V
4 ἐν] ἐν τῇ G 5 Μαρρίου E^{ac} cf. vs. 1 5, 6 κομψῶς post πεφροντι μένον
transpos. 6 ὁ om V 8 πάντως V 9 Κωνσταντίνου] πόλεως add. Kust.
αὐτῷ post δημοσίων transpos. G ἐκ] τῶν add. B⁺kk. 10 κατ' ἐκλογὴν om. V
ἐκέλευε G 13 ποιητικὸς] ποιητῆς ed. pr. 16, 17 δεύτερος φαίνεσθαι G 17 ἦν
om. V Πρόκλου μόνου. G 18 τῆς] τοῦ Bekk. τε V: om. G M οὐδὲν V
21, 22 μετειληχόντων V 22 Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου] Ἱ. τε τ. Πλ. coll. Phot.
Bibl. 342a 16 Asmus, Byz. Zt 18, 467, 5 post κα: lac. statuit Asmus
23 24 τῇ πολυμαθίᾳ Bhd. 27 ἐκάστω τε V 31 τῷ V: τῇ AGM 33 λγ']
λγ' V ἐν al. om. V βιβλία V cp. A

ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἐτέρων βιβλίων παμπλείστας, Περὶ ἀμφιβε-
τήσεων, Περὶ ἀφροδισιῶν καὶ ἄλλων πολλῶν.

EV 140 Παμφιλίδης, Ῥοδίων ναύαρχος· ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς
καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Πασιστράτου, διὰ τὸ βαθύτερος
φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ 5
οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμ-
βαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

Hes. 141 Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυώνιος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος,
ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, Τέχνην γραμ-
ματικὴν, Περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων, Γεωργικὰ βιβλία γ'. 10

Hes. 142 Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς Ἀριστάρχιος. ἔγραψε
Λειμῶνα· ἔστι δὲ ποικίλων περιοχῇ, Περὶ γλωσσῶν ἥτοι λέξεων βιβλία γε'.
ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι
τοῦ δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ
καλούμενα Ὀπικά, Τέχνην κριτικὴν, καὶ ἄλλα πλείστα γραμματικά. 15

143 Πάμφιλος· οὗτος αἰεῖ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις. ἔχει
πιεῖν μοι καὶ τὸ πέρδικος κέλος. ἀμίδα δότω τις ἢ πλακοῦντά τις
δότω. οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Ar. 144 Πάμφιλος, δημαγωγὸς Ἀθήνησι. καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου
καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. 20

Σ 145 Πάμφορος· παντοῖα φέρων.

Soph. 146 Πάμψυχος· ὁ Ἀμφιάραος, ὅτι πασῶν ψυχῶν ἀνάσσει ἐν ἄδου·
ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν
σώζων, ὃ ἐστὶν ἀθάνατος.

Δ 147 Πάν· ὄνομα θεοῦ Ἑλληνικοῦ. τραγοςκελής. φιλέρημος, ἀπράγ- 25
μων καὶ πόνον ἔχων νεβρίδιον, καὶ καλαυρόπιον καὶ κυρίγγιον.
καὶ Ζῆται περὶ τούτου ἐν τῇ ἀλίπλαγκτος.

Suid. 148 Πάν, Πανός. ὅτι Αἰώπος, ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ Ἑλένης·
ἐν ᾧ φησι Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὐ-
ρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τῇ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. 30

Phil. 149 Πάν· τὸ πᾶν ἐστὶν ὃ τε κόσμος καὶ καθ' ἕτερον τρόπον τὸ ἐκ
τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ συστήματος. ὁ μὲν οὖν κόσμος

140 Polyb. 21, 7, 5—6 = EV 2, 166, 19—24 143 Ath. 1, 4 d 144 sch.
Ar. Pl. 174 145 = P, Ba 327, 18 146 sch. Soph. El. 841 147 — Ἑλ-
ληνικοῦ v. A 1638, Ps. Herodian. 36, 54, 72 contulit Bhd. φιλέρημος—κυρίγγιον
Artem. 4, 72 149 Laert. 7, 143—6

140 cf. vv. Δ 635 et E 3377 142 cf. prooem. 148 ὅτι sq. ex v. Al 338
149 hinc v. A 1956

A (GFVM) 1 ἐπιτομήν A 1, 2 ἀμφιβετήσεως V 2 Περὶ ἀφροδισιῶν alteri attrib.
Gutschmid 4 Πεισιστράτου GV^{sc} 8 ἢ pr.—20 Ἀριστοφάνης om. F. 10 Γεωρ-
γικά om. A 13 ε] πέμπτου A 14 καὶ del. Flach 15 Ὀπικά V Ὀφιακά Kust.
Ὀφικά Bhd. Ὀψοποιῖκα Wellmann 22 Ἀμφιάρεως F πασῶν] τῶν add. A
26 καὶ πόνον AVM: ἐπ' ὤμων G καὶ μόνον Artem. ἴσως ἐπ' ὤμων ἢ ἐπ' ὤμων ss. M
148 om. AF mg. A^r post 146 V 31 καὶ om. A 32 συστήματος] ἢ σύστημα ss. M
cf. Laert. περὶ τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων mg. add. A^r

πεπερασμένος ἐστί, τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ τὰ δὲ πλανώμενα κατ' ἰδίας κινήσεις κινεῖσθαι. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ὁμοίως τε τὴν σελήνην ἐλικοειδῇ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον 5 εἰλικρινὲς πῦρ καὶ μείζονα τῆς γῆς καὶ σφαιροειδῇ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι, ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ· μείζω δὲ τῆς γῆς τῷ πάσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῇ σκιὰν ἐπιβάλλειν τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει· πάντοθεν δὲ βλέπεσθαι διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, 10 ἅτε καὶ προσχειοτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης νωθρόν ὄντα ἀναμμα· τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῇ τυγχάνουσιν καὶ πρόσγειον οὖσαν· τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς σφαιροειδῇ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὴν γῆν ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην οὐκ ἴδιον 15 ἔχειν φῶς, ἀλλ' ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον, ἐπιπροσθοῦσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν καὶ πάλιν παραλλάττουσα· γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην ἐμπύπτουσιν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα· ὅθεν καὶ ταῖς 20 πανσέληνοις ἐκλείπειν, καίπερ κατὰ διάμετρον ἵσταμένην κατὰ μῆνα τῷ ἡλίῳ, ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη παραλλάττει τῷ πλάτει, ἢ βορειότερα ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἴτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν 25 ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων ἐν Χηλαῖς καὶ Σκορπίῳ καὶ Κριῷ καὶ Ταύρῳ.

150 Παναγές: καθαρὸν· ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία καὶ μύκος, κατ' ἀντί-Σ φρασιν. ἡ δὲ ἔθει καὶ πάσαι μετ' αὐτῆς ἀρρηφόροι καὶ παναγείς γυναικες, καὶ πολὺν χρόνον ἐκπληξίς αὐτοὺς κατεῖχε καὶ σκότος.

30 151 Παναθήναια: Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικικμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου, τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστν. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, οὐ πρεσβύ-

150 — ἀντίφρασιν = P; — καθαρὸν = Ba 327, 19 cf. H; ἄγος sq. cf. Ba 7, 14; P v. ἄγος = Ba 14, 21; Tim. v. ἄγος, Hellad. ap. Phot. Bibl. 535a 8 ἡ sq. Aelian. fr. 310 151 = P cf. sch. Pl. Parm. 127a, H

150 Aelian. cf. v. A 3803

1 ἄπειρον δὲ τὸ κενὸν G τὸ κενὸν δὲ ἄ. V 3 λοξὴν V λοξίαν A A (GV M)
4 τε AGM^{sc}: δὲ VM^{sc} καὶ Laert. 7 πάσαν] πάντα V τῷ alt.] τὸ M^{sc}, Laert.
8 δὲ om. G τὸ] τῷ G σημαίνει om. G 9 δὲ pr. A, Laert.: τε GVM
δὲ alt.] τε V 10 καὶ pr. om. V δέ] δὲ καὶ G 11 νωθρόν] νοερόν e Laert.
Kust 13 αὐτοὺς A 16 αὐτῷ τῆς om. V 17 ὑπερχομένη V 23 δια-
μετρήσει AGV 24 γίγνεται M 30 γενομένη V om. A 32 δῆμους V
33 παῖς om. G

τερος, καὶ ἀγένειος καὶ ἀνὴρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδεται ἄθλον ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

Harp. 152 Παναθήναια: διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Σ Δ 153 Πανάκεια: θεραπεία. καὶ ὄνομα θεᾶς.

Harp. 154 Πάνακτος: πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρρενικῶς.

Σ 155 Παναλκῆς: ἰσχυρότατον.

10

Σ 156 Πανάνυτον: πάντα δυνατόν.

Anth. 157 Παναώριος: ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ γὰρ που λαγόνεσσι ῥυτίς παναώριος ἦδη. πρὸ τῆς ὥρας.

Σ 158 Πανάπυστος: ἀνήκοος.

Δ 159 Παναριστίδης: ὄνομα κύριον.

15

Δ 160 Πανάρεια.

Call. 161 Παναρκέος: τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ παναρκέος. τοῦ πανταχῇ λάμποντος.

Σ 162 Παναρμόνιον: πάντοθεν ἡρμοςμένον.

Σ? 163 Παναρμόνιον: ἐξ ὅλου τεταγμένον· ἀρμονία γὰρ ἡ εὐτακτος ἀκολουθία.

20

Σ 164 Παναυγές: πάνυ λαμπρόν.

Σ 165 Πανδαμάτωρ: πάντας ὑποτάσσων.

Δ 166 Πανδαίσια. ὡς καλὸν ὦ Πόσειδον, τὸ στίφος αὐτῶν καὶ

Ar. πυκνὸν καὶ γοργόν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαίσια.

25

Ar. 167 Πανδαίσια: ἡ δαψιλὴς καὶ κραταῖα εὐωχία. μᾶζα δὲ ἐστὶν ὁ στριφνὸς ἄρτος. ἡ Πανδαίσια ἐστίν, ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομί-

Harp. ζῶν κατατιθῆται, καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἡ Πανδαίσια, ἡ πάντα ἔχουσα ἀφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Σ 168 Πανδαίσιας: πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας.

30

Σ 169 Πανδαίσιον: πολυτελὴς τραπέζα.

152 Harp. = P 153 — θεραπεία = P, Ba 327, 20. H cf. sch. Ar. Pl. 701
ὄνομα θεᾶς cf. Ambr. 191 154 Harp. = P; Thuc. 5, 3, 5; Men. com. fr. 529
155 = P, Ba 327, 21 cf. H 156 = Ba 327, 22, P cf. H 157 καὶ — ἦδη
Anth. 5, 263, 5 158 = P, Σ^a, Ba 327, 23 159 = Ambr. 39 161 Call. (cf.
fr. 104 K. 48 S.) c. sch. 162 = P, Ba 327, 24 163 cf. H 164 = P,
Ba 327, 25 165 = P, Ba 327, 28 cf. H (in Ω 5) 166 l. = Ambr. 214
ὡς sq. Ar. Pac. 564—5 167 — μετέχωσιν sch. Ar. Pac. 565 vs. 28 Παν-
δαίσια sq. Harp. = P 168 = P, Ba 327, 26 cf. H, Zon. 1507 169 = P,
Ba 327, 27 cf. H

166 cf. v. Ω 234 167 cf. v. M 34

A (GFVM) 8 πόλις—9 ἀρρενικῶς] ὄνομα πόλεως F 9 ἀρρενικῶς G, Phot.
11 πάντῃ GM 160 ex A solo 17 ἡλίου] ἐστὶ (propter cp.) F 163 non
nov. gl. V 23 πάντα GM 166 om. F 25 γοργόν καὶ πυκνόν V 167 non
nov. gl. V 27 αὐτῶν F 28 πάντων om. F 168 om. F 169 om. G
post 170 V

170 Πανδέκται. οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς παν- Δ
δέκταις, τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

171 Πανδελετείους γνώμας· τουτέστι δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδέ- Ατ.
λετος συκοφάντης ἦν καὶ φιλόδικος καὶ γράφων ψηφίσματα, καὶ ἦν
5 εἰς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κρα-
τίνος ἐν Χείρῳσι.

172 Πανδερκεῖς· πάντα ὀρώντες.

Σ

173 Πάνδεια· ἐορτὴ τις Ἀθήνης μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Harp.

174 Πανδημεῖ· πότερον πανδημεῖ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους Ε
10 σφῶν οἶκοι κατέλιπον; πανδημεῖ δὲ καὶ παγγενὴ ἦλθον οἱ Λυδοὶ Ε?
παρακαλοῦντες.

175 Πάνδημος Ἀφροδίτη· οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ Harp.
τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι
τοπαλαιὸν, ὅς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

15 176 Πανδήμου· πάντος τοῦ πλήθους, ἢ παντός τοῦ δημώδους καὶ Σ
ἀγελαιῖο ὄχλου. Ἑταῖρα ὄνομα, οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγούς Ε
ἐπιτηδεύματος.

177 Πανδιωνίς· μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίους, ἀπὸ Παν- Harp.
δίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

20 178 Πανδοκεύτρια· ἡ καπηλὶς· παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἶρη- Ατ.
ται δὲ καπηλὶς παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος.
ὄθεν καὶ ἄμπελος, οἶνονεῖ ἔμπελος οὔσα, ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

179 Πάνδοκοι· αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τοῦτο δὲ ἴσασιν ἡδη
περιφερόμενον καὶ αἱ πάνδοκοι γράες. καὶ Πανδοκεῖον, τὸ Δ

25 πάντας ὑποδεχόμενον οἶκημα.

180 Πανδοσία· πόλις μία τῶν ἐν Κασσωπία.

Harp.

181 Πανδοῦρα· μάχαιρα κρεωκόπος. ἢ πηκτίς. Ζῆτει ἐν τῷ πηκτίς.

Suid.

182 Πάνδροσος· ὄνομα γυναικός.

Harp.

170 οὐκ sq. Synes. ep. 101 p. 240 d 171 sch. Ar. Nu. 924; Crat. fr. 242
172 = P, Ba 327, 29, H cf. Zon. 1498 173 Harp. = P cf. H, Bk. 292, 10, Et.
M. 651, 21 174 l. cf. Ambr. 351, H vs. 10 πανδημεῖ sq. Xanth. fr. 10,
FHG 1, 38, Aeliano attr. Gutschmid 175 Harp. = P 176 — ὄχλου = P,
Ba 327, 30 Ἑταῖρα sq. Aelian. fr. 311 177 Harp. = P 178 sch. Ar.
Pl. 426 179 — ὑποδεχόμεναι cf. Et. M. 650, 33. τοῦτο — γράες Dam. fr. 223
Πανδοκεῖον οἶκημα cf. Ambr. 233 180 Harp. = P 182 Harp. = P

170 cf. v. A 3535 174 Synes. cf. v. E 9 178 cf. v. K 335 179 Dam.
cf. v. E 1929 181 ex 1502

1 ἀπέστειλα FV; γρ. (M καὶ ἄλλως A') οὐκ ἐπέθηκα πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν A (GFV M)
mg. add. A' ss. M 3 Πανδελετίους AFVM^{ac} 4 καὶ pr. ex A solo, (sch.)
καὶ sec. — 6 Χείρῳσι om. F 5 καὶ ex A, sch. 6 Χειρωσία AV 8 τοῖς
Ἀθῆναι F μετὰ — ἀγομένη om. F, Hes. 9 πρότερον G 10 παγγενεῖ F
14 πάγκοινον] παγγήσινον G 16 Ἑταῖρα ὄνομα AM^{ac}: Ἑταῖρας δ. M^{ac} καὶ
Ἑταῖρας δ. G Ἑταῖρα δ. κύριον V 18. 19 Πανδιωνίς cett. M^{ac}. Phot., v. l. Harp.
plen. 19 Ἐριχθονίου AMYR, Harp. Phot.: Ἀθηναίου GVM 21 et 22 τὸν]
τὴν V 23 ὑποδεχόμενοι V cp. AF 26 Κασσωπία G, v. l. Harp. plen. cf.
Steph. Byz. s. v. Κασσιώπη 181 om. AFV mg. A'

- Heesj. 183 Παναίτιος, 'Ρόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος· οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλείστα.
- Heesj. 184 Παναίτιος, ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, 'Ρόδιος, φιλόσοφος Στωϊκός, Διογένηος γινώριμος, ὃς καθηγήσατο καὶ Σκηπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.
- Suid. 185 Παναίτιος, μάγειρος μικροφυῆς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστεύετο γάρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὐχης.
- Δ 186 Πάνεμος· ὄνομα μηνός. ὁ Ἰούλιος παρὰ Μακεδόσιν. 10
- Δ 187 Πάνθειον· τόπος. ἀνὰ τὸ πεδίον τῆς Ῥωμαίων νεῶς ἦν Ε κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. Πάνθειον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι.
- Δ 188 Πάνθηρ· ὄνομα κύριον.
- Δ 189 Πάνθηρα.
- Δ 190 Πάνθιος· ὄνομα κύριον. 15
- Prov. 191 Πάνθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή· ἡ Ῥοδῶπις ἑταῖρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας, ἐπιφωνεῖν τὸ λεγόμενον.
- Ar. 192 Πάνθ' ὃς' ἂν θεὸς θέλῃ χ' ἡ τύχη κατορθοῖ, χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον ἐτέρῳ τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ· 20
τουτέστιν ὅποσα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.
- Δ 193 Πάνθοος· ὄνομα κύριον.
- Δ 194 Πάνθους· πανθέατος.
- Δ 195 Πανθοίδης· ὁ τοῦ Πάνθου. 25
- Δ 196 Πανθοινεῖ· ἐπίρρημα.
- 197 Πανθοίνην· πανδαισίαν. Βάβριος· λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, ἔγκατα λαφύσων, μυελὸν ὀστέων πίνων καὶ σπλάγχνα
- Δ Ε δάπτων. λέγεται καὶ Πανθοινία. βούλομαι ἐστίασαι σε πανθοινίαν.
- Hom. 198 Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου, 30
ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

186 — μηνός = Ambr. 106 191 cf. Paroem. ed. Gsf. 99, n. 817 192 Ar. Pac. 939—941 c. sch. 196 = Ambr. 350, Ps. Herodian. 255 197 λέων — δάπτων Babr. 95, 90—92 βούλομαι sq. c. v. E 8227 contulit Bhd. 198 = sch. A (Aristonic.) in Π 202

184 cf. 1941 185 ex v. Δ 565 191 cf. v. A 2897 197 Babr. cf. v. Δ 67

A (GFVM) 1 ὁ om. G πρεσβύτερος Westermann cp. A 1. 2 πολλοῖς ἐν φ. ὁ λόγος A 4 Σκιπίωνος GVM^{ac} 185 om. AFV mg. A^r 7 ὅτι ὁ Παναίτιος A^r 10 Μακεδόσιν GM: Ῥωμαίοις AFV, ex vs. 11 187—199 extra ord. 12 ἐκάλουν αὐτὸν GFVM 13 ὄνομα κύριον om. Bhd. 14 Πάνθηρα F Πάνθηρος temere Bhd. 15 Πάνθειος F Πάνθηρος G Πάνθος Gsf. = Ambr. 50, sed contra ord. 191 om. F 17 ἀργύριον om. V ἀδιάφορον Mein. (διὰ τὸ ἀδιάφορον Bhd.) 192 om. F post 193 GVM, non nov. gl. V 19 ὃς' ἂν] ὃσα V 20 ἕτερον — 22 νοῦν om. V 25 ὁ τοῦ] τὸ F 198 om. F 27 πανδαισίαν — 28 πανθοίνην om. V cf. ad vs. 29 29 πανθοινίαν] πανδαισίαν θοινίαν V

- 199 Πάνθουτα: πανσέβαστα. πάνθουτα θέσμι' ἐξήνυσε. πανσέβαστα Soph.
νόμιμα ἐξεπλήρωσε.
- 200 Πανηγυρίζω· δοτική. Synt.
- 201 Πανικῶ δείματα: τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων, ἡνίκα Ε?
5 αἰφνίδιον οἱ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι, μηδεμιάς αἰτίας
προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεισαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ Ar.
κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ, σιωπῇ φησι τοῦτῳ τῷ θεῷ οὐ
δεῖν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν· δοξά- Ε?
Ζεταὶ γὰρ πολεμίων ἔφοδος εἶναι· καὶ ἀναλαμβάνοντες ὄπλα ὑπὸ
10 ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανὶ Anth.
φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς κνακὸν ὑπήντηαν τόνδ'
ἀνέθηκε τράγον. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους· Θεοδώρου τοῦ Ε?
'Ροδίων στρατηγοῦ ἐν ὑπομνήμασι λέγοντος, ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν τοῖς
τοιοῦτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὅπλων καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν· αὐτός
15 τε περιθέων ἐβόα καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε μένειν ἐν ταῖς
σκηναῖς καθωπλισμένους ἅπαντας. καὶ παροιμία.
- 202 Πάνιον: ὄνομα τόπου. ἔνθα καὶ κάστρον παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ Δ
λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς Ἡρακλείας μέρεσι. Ε
- 203 Πανιώνιος κρατῆρ. Δ
- 20 204 Πανόλβιος, ἐπὼν ποιητής. ἔγραψε διάφορα καὶ πρὸς Αἰθέριον Hesy.
μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν· καὶ πρὸς Ἑρύθριον καὶ πρὸς Δωρόθεον
ἡγεμόνα καὶ κόμητα· καὶ εἰς Ἀφθόνιον κόμητα· καὶ ἐπιτάφιον Ὑπα-
τίας θυγατρὸς Ἑρυθρίου.
- 205 Πανομφαίψ: ὧ πάσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται. Σ
- 25 206 Παννονία: χώρα. Δ
- 207 Πανοπεύς. Δ
- 208 Πανόπη: ὄνομα. καὶ Πανοπηϊάδης, πατρωνυμικόν. Δ
- 209 Πανόπτης: πολυόφθαλμος. Σ
- 210 Πανόπτρια. Σ
- 30 211 Πανοςπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μῆξις. Σ

199 Soph. Ai 712 c. sch. 200 = Synt. Laur. 201 vs. 6 τῷ — 8 προσιέναι
sch. Ar. Lys. 2; Men. com. fr. 134 vs. 10 Πανί — 12 τράγον Anth. 6, 32. 3—4
202 — τόπου = Ambr. 243, Zon. 1513 cf. Ios. Bell 1, 404 203 cf. Ambr. 10;
Philostr 4, 6 205 = P. Ba 328, 1 cf. H, Ap. S. 127, 22, sch. Θ 250, Et. M.
650, 44 206 aliter Zon. 1507 207 cf. Ambr. 28 208 — ὄνομα = Ambr.
164. Πανοπηϊάδης cf. Ambr. 29 209 = Ba 328, 3, Zon. 1498 cf. P, H
210 = Ba 328, 4 cf. P 211 = P, Ba 328, 5

201 Anth. cf. 2054 et v. 1387

1 πάνθουτα — 2 ἐξεπλήρωσε om. F 1 πάνθουτα om. AV et (delete πανσέ- A et A^r F (G V M)
βαστα pr.) Bhd. 6 εἰώθεισαν F εἰώθεσαν V M εἰώθασαν G 7 καὶ — 16 παρ-
οιμία om F 7. 8 οὐ δεῖν] οὐδεὶς V 9 ἔφορος Gronov. 12 παρὰ A
15 καὶ — p. 26, 6 συντάξεως (om. A) in folio ab A^r exarato 16 καὶ παρ-
οιμία om A^r 17 αἰγιαλὸν V αἰγιαλόν F 18 τῷ et μέρει F 19 Πανιώνιος V
20 ἔγραψε — 23 Ἑρυθρίου om. F 21 Ἑρύθριον G 23 Ἑρυθρίου G post 205
Πανώλης add. V 208 non nov. gl. F 211 non nov. gl. G V

- Σ 212 Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρία ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ
 Ar. καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ Πανοῦργε
 ἡμεῖς μὲν μετριώτερόν φαμεν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις.
 Ἀριστοφάνης· πανοῦργον, καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ·
 καὶ γὰρ οὗτος ἦν πολλάκις τῆς ἡμέρας πανοῦργος. καὶ Πανουρ- 5
 γιππαρχίδας. τούτους κωμῶδει ὡς πανοῦργους, τὸν Τιταμενὸν
 καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ τὸν Ἱππαρχίδην καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλα-
 κρὸν καὶ τὸν Θεόδωρον, Διομειαλαζόνας δὲ ἀπὸ Διομείων τοῦ δή-
 Suid. μου, δς ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου. ὅτι τὸν πανοῦργον εἰς
 τὸν φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἐγκράτεια. 10
- Δ Σ 213 Πανωλεθρία. καὶ Πανώλης, ὁ πανώλεθρος.
- Ar. 214 Πανσελήνῃ· Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλεωνύμου· πόσου τὸν
 πρωκτὸν συνήγαγε; καὶ φησι, τῇ πανσελήνῃ. διότι οἱ Ἕλληνες πάντα
 πρὸς τὴν σελήνην ἔπραττον ἀποβλέποντες. Δάτιδος γοῦν καὶ Ἀντι-
 φέρνους στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, 15
 περιέμενον τὴν πανσελήνον ἐπὶ τῷ τότε ἐξελεθῆν ἐπὶ τὸν πόλεμον.
 καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατῴρθωσαν Ἀθηναῖοι
 τὸν πόλεμον. παίζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.
- Σ 215 Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.
- Σ 216 Πανσπερμία: παγκαρπία. 20
- Δ 217 Πανστρατί: ὅλῃ τῷ στρατοπέδῳ.
- Δ 218 Πανσυδί: πανστρατιᾷ. καὶ Πανσυδίην.
- Ε 219 Πάντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι ἀδεῶς ἐπόρθουν.
- Ar. 220 Πάντ' ἔχεις: πάντ' ἔγνωκας.
- Σ (Prov.) 221 Πάντα κάλων σεΐειν: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμία χρω- 25
 μένων. παρήκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλῶντων.
- Prov. 222 Πάντα κινήσω πέτρον: ὁμοία τῇ πάντα λίθον κίνει· τοῦ

212 — ἐπιστάμενος = P, Ba 328, 6 cf. H vs. 2 τὸ — 3 βλασφημίαις sch. Ar.
 Ran. 35. πανοῦργον pr. — vs. 5 πανοῦργος Ar. Eq. 249—50. Πανουργιππαρχίδας—
 Διόμου sch. Ar. Ach. 603 213 Πανωλεθρία = Ambr. 221 Πανώλης sq. = P,
 Ba 328, 16 cf. H, Zon. 1498 214 Ar. Ach. 83—4 c. sch. 215 = P, Ba 328, 8
 cf. H 216 = P 217 cf. Ambr. 349 218 cf. Ambr. 349, sch. B 12, Et.
 M. 650, 54 219 Polyb. 4, 6, 12 220 sch. Ar. Av. 1460 221 = P, Pargoem.
 ed. Gsf. 93, n. 756, Zen. V 62 cf. H, sch. Pl. Sis. 389 c, sch. Ar. Eq. 756
 222 — p. 23, 5 κίνει cf. Zen. V 63, Pargoem. ed. Gsf. 93, n. 756 et 757; p. 23, 5 τὸ
 sq. cf. ad 221

212 cf. v. Δ 1161; ὅτι sq. ex v. E 123 214 cf. v. E 137 218 cf. 764

A^r F (G V M) 3 μὲν] δὲ V Ἀττικοὶ δὲ om. F 4 Ἀριστοφάνης — 10 ἐγκράτεια om. F
 4 πανοῦργος bis M^{cc} καὶ om. AV αὐτ'] αὐτοὺς A 5 ἡμέρας om. AV
 6 Τιταμενὸν M^{cc}, sch. v. Τιταμενοφαίνιππος cf. v. Τιταμένης: cp. A Τιταμένην
 G V M^{cc} 9 ὅτι — 10 ἐγκράτεια om. A F V 9 ὅτι om. G 12 Ἀριστο-
 φάνης — 18 ἔθος om. F 12 πόσου] πῶς cou G M 14, 15 Ἀρταφέρνους
 ed. pr.; τῶν add. Bhd. 16 ἐπὶ τῷ τότε om. V τῷ G M, sch.: τῶν A
 ἐξελεθῆν post πόλεμον V 20 Πανσπέρματα V 22 Πανσυδίην] Πανσυδίων F
 Πανσυδίη ed. pr., Hom. Ambr. cf. Et. 219 om. A F 220 om. F 25 παρ-
 οίμια — 26 χαλῶντων om. A 25 πάσῃ προθυμία G M, Phot., Pargoem.: pāci προ-
 θύμω F V 27 Πάντα — πέτρον et πάντα λίθον κίνει om. V post πέτρον
 παροιμία add. A τοῦ — p. 23, 6 κινούντων om. F

Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὡς ἐν τῷ περι-
 βόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολεοίπει. πριαμένος οὖν
 Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζήτηι. ὡς δὲ
 οὐδὲν ἐπέβαινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὑροί. τὸν
 5 δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαι φασι, πάντα λίθον κίνει. τὸ δέ, πάντα
 κάλων κείειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων.

223 Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε Σ
 πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, καὶ
 εὔρε χυρόν. οἱ δὲ εἰρῆσθαι φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόν-
 10 των.

224 Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν: ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν Prov.
 βουλομένων.

225 Πάντα ὀκτώ: οἱ μὲν Στησίχορον φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι Σ
 πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις πύλαις λεγομέναις, καὶ
 15 τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας.
 οἱ δέ, ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ὀκτὼ
 φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

226 Πανταχῇ: πάντα τρόπον. καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ. καὶ Σ
 πανταχόθι. πανταχοῖ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

20 227 Πανταχῇ τὸν τόπον περισκεψάμενοι. καὶ πανταχοῦ γῆς.

228 Πανταίνετος.

Suid.

229 Παντέλειαν: ὁλόκληρον.

Σ

230 Παντευχία: πανοπλία.

Σ

231 Παντικάπαιον: ὄνομα πόλεως.

Δ

25 232 Παντὶ σθένει: ὅλη δυνάμει.

Σ

233 Παντί τῳ: παντὶ τινι.

Σ

234 Παντοδαῆς: ὁ πάντα εἰδώς. τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
 ὅσων ὁ παντοδαῆς μήνυσε Δημόκριτος;

235 Παντοδαπά: παντοῖα.

Σ

30 236 Παντοδαπή, καὶ κλίνεται τῆς παντοδαπῆς.

Δ

223 = P 224 l. = Soph. OT 1522 225 = P 226 = P 227 — περι-
 σκεψάμενοι fort. Metaphr. vel FGr Hist 151 229 = Σ, P, Ba 328, 9 230 = P,
 Ba 328, 10, H, Zon. 1507 231 cf. Ambr. 130 232 = P, Ba 328, 11 cf. H (in
 Thuc. 1, 86, 3) 233 = P, Ba 328, 12, H (in Soph. Ph. 174) 234 τίς sq. Laert.
 9, 43 235 = P, Ba 328, 13 cf. H, Zon. 1498 236 l. = Ambr. 160

228 ex v. E 2338

3 Πολύκρατος V Ἀθηναῖος] Θηβαῖος 223, Zen., ed. pr. cf. v. M 981 Δ· F (G V M)
 4 εὔροιο V 5 Ἀπόλλω V κινεῖν V, Paroem. ed. Gsf. 6 κινούντων]
 χαλόντων A, 221 223 om. A F 8 πριαμένῳ τόπον post ἐσκήνωσεν transpos. G
 11 εὐδαιμονεῖν AYP FGV M: εὐδοκιμεῖν A 225 om. F 14 Στησιχορείαις A
 15 βαθμοὺς A M^{ec} 16 Ἀλήτης V, Phot. 18 τόπον V καὶ pr. om. A G M
 τρόπῳ G M 19 πανταχοῖ — τόπον om. F 227 om. F V 20 τῶν τόπων G M
 228 om. F post 229 G M 229 non nov. gl. F V 22 Παντέλειον FGM,
 Phot. Ba 231 om. F post 232 A 25 ὅλη] πάσῃ G 26 τῳ et παντὶ om. F
 27 ἔργον om. A ἔρεξε om. F 28 ὅσων F 235 om. V 30 καὶ — παντο-
 दाпῆς om. F V

Δ 237 Παντοκρατορία.

Δ 238 Παντοκράτωρ· παντοκράτορος ἐπὶ γενικῆς· καὶ ἐπὶ κλητικῆς ὡς παντοκράτορ.

Anth. 239 Παντολιγοχρόνιος· παντελῶς ὀλιγοχρόνιος. ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος. 5

Ε 240 Παντομιγές· πολυειδές. εἴ ποῦ τι χωρίον παντομιγές τε καὶ εὐκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διὰ τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένους· καὶ ὁ ἀδικούμενος ἡδικεῖτο, τοῦ ἀδικούντος κρίνοντος.

Σ 241 Παντὸς μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ πάντως. 10

Σ 242 Πάντοσε· πανταχοῦ.

Soph. 243 Παντουργῶ· πάντα πράττοντι καὶ μηδὲν ὑποστελλομένων· ἢ πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. Σοφοκλῆς· φωτὶ παντουργῶ φρένας ἔπραξαν ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.

Ar. 244 Πάντως· παντελῶς. οὐδὲ μνήμας κύγε πάντως νικήσεις. 15

Ar. 245 Παντοίας ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς· τουτέστι ποικίλης καὶ παντοδαπῆς.

Δ 246 Πανοικί· ὅλῳ οἴκῳ.

Σ 247 Πάνυ· λίαν.

Hesych. 248 Πανύσις, Πολυάρχου, Ἀλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος καὶ ποιητῆς ἐπῶν· δς βρεθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύσις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύσις Πολυάρχου, ὁ δὲ Ἡρόδοτος Λύξου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ῥοιὴν τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφήν, ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύσις γέγονε κατὰ τὴν οἰκὴν ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰς πολλῶν πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὀμήρου, κατὰ

238 — παντοκράτορος = Ps. Herodian. 193 cf. Ambr. 86 239 ἄρτι sq. Anth. 7, 167, 6 240 Eunap. fr. 63, FHG 4, 42 cf. Io. Antioch. fr. 188, FHG 4, 610 = EV 1, 202, 19 sq. 241 = P 242 = P, Ba 328, 14 cf. sch. E 508, H 243 Soph. Ai. 445–6 c. sch. 244 Ar. Ran. 262–4 c. sch. 264 (perspexit Dind.) 245 Ar. Eq. 505–6 c. sch. 246 cf. H, Ambr. 365 247 = P 248 Δοῦρις FGrHist 76 fr. 64

240 cf. v. P 240

A¹ F (GVM) 238 om. FV 4 παντελῶς ὀλιγοχρόνιος om. F ἄρτι — 5 παντολιγοχρόνιος om. G 6 πολυειδής F εἴ — 9 κρίνοντος om. A 8 ἐνηδρευμένων FV 11 πανταχοῦ om. A 15 μνήμας AFV: μνήμας GM μὴν ἡμᾶς Ar. 17 ποικίλως καὶ παντοδαπῶς F 20 Πολυάρχου — 26 ἱστόρησαν om. A 20 τερατοσκόπος καὶ ad 249 rettulit Fabricius 21 δς] οὗτος V ἀνήγαγε V Δοῦρις — p. 25, 3, ζ' om. F 22 δὲ om. V Ἡρόδοτον Wesseling Ἡρόδοτον τὸν Krausse 24 ἔξουλου V 25 τινὲς — 28 Περσικῶν om. V sed cf. p. 25, 3 26 Πανυάσιδος] Πολυάρχου Krausse 27 τινὰς] οὐ add. Daub 28 ἀνηρέθη δὲ] Πανύσις δὲ ἀνηρέθη V cf. p. 25, 3 29 τάττεται A 29 κατὰ — p. 25, 1 Ἀντίμαχον post vs. 27 ὀλυμπιάδα V

δέ τινας καὶ μετὰ Ἡκίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ἰδ', εἰς ἔπη, θ', Ἰωνικά ἐν πενταμέτρῳ, ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικάς ἀποικίας, εἰς ἔπη, ζ'.

249 Πανύσις, Ἀλικαρνασσεύς, νεώτερος, φιλόσοφος. Περὶ ὀνείρων Hes.

5 βιβλία δύο.

250 Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή: πολύ. τὸ δὲ πολύ, κἂν ἦ γλυκύ, Ar. μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

251 Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Σ

252 Παννυχίζω.

Δ

10 253 Πάσαμος, λόγιος. Ὀψαρτυτικά κατὰ στοιχεῖον, Βοιωτικά ἐν Hes. βιβλίοις β', Δωδεκάτεχνον, ἔστι δὲ περὶ αἰσχυρῶν σχημάτων. Βαφικά βιβλία β', Γεωργικά β'.

254 Πασαμᾶς: ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

Suid.

255 Πάππα· ὅτι πάππα καὶ τέττα καὶ ἄππα οὐχ ὁ τροφεύς, ἐν ἀνθ' Hom.

15 ἐνός ἐστιν, ἀλλὰ προσφώνησις πρὸς τροφέα. καὶ τὸ πάππα καὶ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατήρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικῇ φωνῇ· καὶ τὸ τέττα ἑταίρου.

256 Παππάζοιεν: πατέρα καλοῖεν.

Σ

257 Παππάξ παπαππάξ: ἡχος πορδῆς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Ar.

20 258 Παππασμός: προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

259 Παπαῖ: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

Δ

260 Παππίδιον· Ἀριστοφάνης· ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας Ar. ὀλίγον τὸ μέτωπον. ὑποκοριστικῶς πάππε.

261 Παππίζω. Ἀριστοφάνης· παππίζους· ἡ θυγάτηρ με τριῶβο- Δ

25 λον ἐκκαλαμάται.

Ar.

262 Παπίριος: ὄνομα κύριον. οὐ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἀτρίψ ὁ Δ Παπίριος.

E

263 Πάπορος: ὄνομα κύριον.

Δ

250 Ar. Ran. 4 c. sch. 251 = P. Ba 328, 15, H, Zon. 1512 cf. sch. Ψ 532
252 = Ambr. 324 255 cf. sch. Z 57 ed. Dinl. (Aristonic), Et. M. 651, 5
256 = P, Σ*, Ba 328, 17, H cf. sch. E 408 257 sch. Ar. Nu. 390 258 cf.
Et. M. 651, 5 259 cf. Ambr. 359, H, Herodian. gr. Gramm. gr. 3, 2, 1, 42*, 13
260 Ar. Vesp. 655 c. sch. plenior. 261 παππίζους' sq. Ar. Vesp. 609 262 — κύριον
= Ambr. 36 263 = Ambr. 33

254 ex v. Δ 1265

261 cf. v. E 341

262 cf. v. A 4389

1 δὲ alt.—2 δὲ] Ἡρακλειάδα καὶ Ἰωνικά καὶ V 2 ἰδ' εἰς A M: τέσσαρσιν ὡς G A* F (G V M)
ἔστι A M: ἔτι G M Y P 3 Κόδρου καὶ Νηλέως G τῆς Ἰωνικῆς Hesye Σ] ὁ
δὲ Π. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν οἰ' ὅλ. add. V cf. p. 24, 25 et 28 10 λόγιος] ἔγρα(ψεν)
add. A Ὀψαρτυτικά A (V) Ὀψαρτυτικά F κατὰ—Βοιωτικά om. A Βοιωτικά
Müller Βιωτικά Hemst 11 β om. V δὲ] δὲ καὶ F 12 Γεωργικά β'
om. V β' alt.] δύο FM s' collato (Geopon. 10, 34 Gutschmid praeaeunte Nea. iham
254 om. F post 255 V 14 ὅτι] καὶ ὅτι G 18 Παππάζοις F πατέρα
καλοῖεν cum Ba et Hes. scripsi: παρακαλοῖεν F, l'bot Σ* πάππα καλοῖεν A G V M
19 Παππάξ om. F 20 παρὰ] περὶ V om F 22 ἀκρόασαι—24 Ἀριστοφάνης
om. G 24. 25 τριῶβολον ἐκκαλαμάται om. F

- Σ 264 Πάππος: αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες, μύσταξ δὲ αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.
- Hes. 265 Πάππος, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγωνὶς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ Χωρογραφία οἰκου- 5 μενικῇ, εἰς τὰ δ' βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα, Ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ, Ὀνειροκριτικά.
- Ar. 266 Παππῶν· τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν. ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης 10 δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς φαρβάροις πολεμοῖεν.
- Δ 267 Παπυλαιῶνος: σκηνῆς, ἥτοι τέντας.
- 268 Πάπυρος· θηλυκὸν ἢ πάπυρος. λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα Suid. λύχνον, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.
- Σ 269 Παρά: διά. 15
- Σ 270 Παραβαλέσθαι: τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης α'. οὕτω καὶ Ὀμηρος· παραβλήδην ἀγορεύων.
- Σ 271 Παραβαλέσθαι: τὸ παύσασθαι, καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
- EV 272 Παραβαλέσθαι· ὁ δὲ Ἰούδας δραστήριος ὦν ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς 20 τὰδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι. τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. καὶ
- E Παραβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀδεῶς ἐρχόμενος. ὁ δὲ παραβαλλόμενος καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δωρίμαχον πλεονάκις.
- E 273 Παραβάλλεσθαι: πρὸς κίνδυνον ρίπτειν ἑαυτόν. λοιπὸν ἦν παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι 25 καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. καὶ Παραβαλλόμενος πλεονάκις, θαρραλέως ὁρμῶν.
- x + E 274 Παραβαλείν: ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. ὁ δὲ ὄρᾳ τὴν Μελισίαν καὶ ἐρᾷ αὐτῆς καὶ πέμπει πείσων πεντακισχιλίους καὶ μυρίους αὐτῇ

264 = P cf. Poll. 2, 80, sch. A in Ω 348 266 Ar. Lys. 653 c. sch. plenior.
 267 cf. Ambr. 67 268 θηλυκὸν aliter Ambr. 24 269 = P, Ba 328, 18, Bk. 163, 16
 270 = P cf. H; Thuc. 1, 133; Δ 6 271 = P 272 ὁ pr. — παραβαλέσθαι Ios.
 Ant. 2, 139 = EV 1, 31, 21—2 ὁ alt. sq. Polyb. 4, 57, 4 273 λοιπὸν—
 τολμᾶν Polyb. fr. 189. ὁ—πᾶς ἦν Polyb. 3, 94, 10. Παραβαλλόμενος πλεονάκις
 Polyb. 4, 57, 4 274 — παραδοῦναι cf. H v. παραβαλεῖς. ὁ sq. Aelian. fr. 12

264 cf. v. ὑπὴν 1 266 cf. v. M 888 268 λαμπάδα sq. ex v. τυφήρεα
 273 Polyb. 3 cf. v. O 199 274 cf. 2648 vv. A 287, M 490 et 1123

A^r et A (G F V S M) 1 ἐπὶ bis om. G αἱ alt. om. F post 264 seq. 322 in A^r 265 post 347 A^r
 4 ὅτε—7 Ὀνειροκριτικά om. F 5. 6 οἰκουμενικά V 6 Πτολεμαίου om. G
 6 ὑπόμνημα] inc. rursus vetus manus A 8 τὸν—11 πολεμοῖεν om. F
 11 τοῖς pr.—p. 32, 12 ἀδύλου propter fol. deperditum om. V 267 post
 272 S 12 Παπυλαιῶνος FS, Ambr. σκηνῆς ἥτοι τέντας om. F 268 om. A F
 mg. A^r 13 θηλυκῶς GM; δὲ add. G τυφήρεα Kust., s. v., Anth.: τυφῆρε
 A^r SM^{ac} τυφῆρη GM^{ac} 14 λεπτήν A^r λεπτής S σφιγγομένη GS 15 διά]
 πρόθεσις F 270 ante 273 S 16 α' οὕτω om. S, οὕτω om. F 25 τῷ AM:
 τὸ GS cf. v. O 199 27 θαρραλέως A 28 Μελισίαν coll. Plut. Lucull. 18, 3
 Toup 29 πειρῶν coll. Plut. Valck.

χρυσούς, καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφατο δώσειν· ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτῳ καὶ ὥσπερ ὦνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.

275 Παραβάλλειν: τὸ ἀπέρχεσθαι. παραβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς Ε 5 τὸν τύραννον. καὶ αὐθις· αἰσχύναςαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν Ε θεὸν, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίᾳ ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι (ἀντὶ τοῦ μίξασαι) ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον.

276 Παραβαλεῖς: παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις. Σ

277 Παραβαλλόμενον· οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρακῶν χιόνα παρα- 10 βαλλόμενον χαρίζεσθαι δάπιδας.

278 Παραβαλλόμενος: ἑξομοιούμενος. τὰ πρῶτα παραβαλλό- Ε? μενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων.

279 Παραβαλὼν: πλησίον συστήσας, συνοδεύων. ὁ δὲ παραβαλὼν Ε τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τῷ Παρθαμασίρου ἵππῳ μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ 15 ἐλαύνειν ἐκέλευεν. καὶ Παραβάλλω· αἰτιατικῇ. Synt.

280 Παραβαλὼν: χαλάσας. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ παλαιστής παρα- Ατ. βαλὼν τοὺς γομφίους. ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κύπην λέγουσι παρα- βαλεῖν.

281 Παραβάλοιτο: ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο. Αἰσχύνης κατὰ Κτησι- Harp. 20 φώντος.

282 Παράβασις· τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες Ατ. οἱ χορευταὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἐξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλευῇ τοῖς θεωμένοις ἢ ἄλλο ἐκτὸς λέγῃ τι τῆς ὑποθέσεως. Παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρηται τῆς 25 ἄλλης ὑποθέσεως, ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἐστᾶσι μὲν γὰρ κατὰ στοῖχον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἀποβλέποντες· ὅταν δὲ παρα- βῶσιν, ἐφεξῆς ἐστῶτες καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες τὸν λόγον ποιοῦνται. εἴτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, 30 τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Παιδαρίῳ· εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἡναγκαζόμεν στρέψαι δεῦρο,

275 αἰσχύναςαι sq. Aelian. fr. 312 276 = P, Ba 328, 19 cf. H, Zon. 1519, Bk. 112, 32 277 Synes. ep. 61, 204 c cf. Lex. Vind. p. 150 278 τὰ sq. Io. Antioch. fr. 170, FHG 4, 603 = EV 1, 197, 19—21 contulit Droysen, Eutrop. p. 175 279 ὁ — ἐκέλευεν Arr. Parth. fr. 39 280 Ar. Pac. 34 c. sch. 281 Harp. = P; Aesch. non inventum 282 — vs. 24 ὑποθέσεως sch. Ar. Ran. 686. vs. 24 Παράβασις — 28 ποιοῦνται sch. Ar. Eq. 508 cf. Hephaest. p. 72, 13 Consbr. εἴτα — p. 28, 2 παραβαίνειν sch. Ar. Pac. 733; Pl. com. fr. 92

2 ἑαυτὴν om. A 5 παρὰ S 276 om. F 11 καὶ Παραβαλλόμενος GSM A(GFSM) 12 τῷ βασιλεῖ S 13 στήσας, συνοδεύσας G 14 Παρθαμασίρου Bhd. cf. v. Γ 355: Παρσίρου AM Παρσίχου S Πάνθου σίρου G κύρου in lac. F 15 καὶ GM: om. A^r 19 πέμψαιτο GFSM 282 post 274 S 22 οἱ χορευταὶ Gef. οἱ χ^ο AF: ὁ χορὸς SM et post ἔλεγον transpositum G ἔστι — p. 28, 3 ἀντι-στάτην om. F 23, 24 ἄλλο τι λέγοι ἐκτὸς τῆς G cf. sch. 26 στοιχείον G πρὸς om. S προσβλέποντες GM^{sc} 28 ποιῶνται S 29, 30 αὐτὸ τὸ στρέφεσθαι οἱ ποιηταὶ S 30 ὁ om. S

οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδε ἐπῶν. ἄμφω σημήνας, καὶ τὸ στρέφεται καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ Πισίδης· τὸν παραβάτην συμβαλὼν πλασμῷ ξένῳ πρὸ τῆς μάχης ἀφήκας εἰς ἀντιστάτην.

Synt. 283 Παραβαίνω· γενικῇ. μὴ τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν; καὶ αἰτιατικῇ.

Σ 284 Παραβεβάσθαι τὰς σπονδὰς· τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβη- 5
κέναι, πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης.

285 Παραβέβλησαι· παραβόλως κέχρησαι. καὶ παραβέβλησαι τῷ
βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὖνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προκειμένης.

Synt. 286 Παραβιάζω· αἰτιατικῇ.

Σ 287 Παραβιάζεσθαι· παραβαίνεσθαι.

10

Ar. 288 Παραβλέπουσα θατέρῳ· μὴ ἀτενίζουσα, φησὶν, ἀλλὰ τῷ
ἐτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

Σ 289 Παραβλήδην· ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.

Σ 290 Παραβληθησόμενος· συγκριθσόμενος, ὁμοιωθησόμενος.

Σ 291 Παραβλῶπες· παρορῶντες. διεστραμμένους ἔχοντες τὰς ὄψεις. 15

Hom. Ὅμηρος· χωλαὶ τε ῥυσαὶ τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ.

292 Παραβλύσας· παραβαλὼν, ἀποπτύσας. εἴποτε ἡττηθεὶς οἶνον
καὶ παραβλύσας τὸ περιττόν, εἴτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο.

Thdr. 293 Παραβολή· λόγος αἰνιγματώδης καὶ κεκρυμμένος, πρὸς ὠφέ-
λειαν φέρων. 20

Ecl. 294 Παραβολή· διήγημα. ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου.
ἀντὶ τοῦ ἐν διηγῆσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις. καὶ τὸ
Ε λάλημα, καὶ ὑπόδειγμα. ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Σ 295 Παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις.

Ar. 296 Παράβολος· Ἀριστοφάνης Σφηξί· πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης 25
καὶ παράβολος. ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος. Ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστρι-

EV μύθου· ταύτην αἰτοῦμαι χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας.

E 297 Παραβόλως· Πολύβιος· μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλικὴν δυναστείαν
παραβόλως ἀντοφθαλμήσας.

282 vs. 2 τὸν sq. Pisid. exp. Pers. 2, 284—5 284 = P; Thuc. 1, 123, 2
286 = Synt. Gud. 287 = P. Ba 328, 21 288 sch. Ar. Eccl. 498 289 = P,
Ba 328, 22 cf. H, Ap S. 128, 5, sch. Δ 6 290 = P, Ba 328 23 cf. H =
Zon. 1518 291 — παρορῶντες cf. P = Ba 328, 25; H διεστραμμένους sq.
1499 c. sch. cf. H 292 εἴποτε sq. Aeliano attr. Valck. 293 Thdr. in Ps. 77, 2,
PG 80, 1484b cf. Io. Chrys. PG 55 225 (hinc Et. M. 654, 22, Georg. 15, 1)
294 — λόγων = An Ox. 2, 463, 20; Ps. 77, 2 ὁμοίωσις = Et. M. 654, 28 cf. ad 295
λάλημα sq. Georg. 149, 22—4 (ex Io. Chrys.); Ps. 43, 15 296 = P, Ba 328, 26,
H, An. Ox. 2, 464, 16 296 — γνήσιος Ar. Vsp. 192 c. sch. ταύτην sq. Ios.
Ant. 6, 338 = EV 1, 52, 16—17 297 μετὰ sq. Polyb. 2, 24, 1

289 Eust. O. 1406, 22

A (GFSM) 2 καὶ alt. om. S συμβαλὼν] παραβαλὼν G 3 πλησμῷ G πλαστῷ Port
283 om. AFS mg. Ar 4 μὴ — κοινῶν om. Ar 284 post 288 S 5 τοῦ]
τὸ S 6 ἀκόλουθον FS Θουκυδίδης om S 16 Ὅμηρος — ὀφθαλμῷ om. FS
16 Ὅμηρος ex A solo τῷ ὀφθαλμῷ G τ' ὀφθαλμῶν AM post 293 Παράδειγμα
add. S 23 ὑπόδειγμα] τὸ ὅ. G 26. 27 ἐγγαστριμύθου AF(S), v. l. Ios.
27 χάριν ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ F 28 ταῦτα] τὰ add. FS 29 ἀντοφθαλμήσας G
ἀντοφθαλμένη F cp. A

- 298 Παραβολώτερος: ἀνόητος. Δ
 299 Παραβραβεύοντα: διακρίνοντα, διορίζοντα. αποκλίνοντα τὸ Ε
 Περσικὸν διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγμα. ἀρσενικῶς ὁ φάραγξ.
 300 Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα. Σ
 5 301 Παράβυστον: παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον. Σ
 302 Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστη- Harp.
 ρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰαί. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δω-
 ματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἥς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ
 Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν
 10 τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παραπληρωμάτων.
 303 Παραγάγης: παρηγορήσης. μηκέτι παραγάγης, ἵν' οὐ πάρεσιν Soph.
 ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατρίδων ἀρωγοί.
 304 Παραγγελία: παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε. Harp.
 καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ
 15 Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέ-
 χρηνται τινες. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς
 ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.
 305 Παράγγελμα: προτροπή, κάταρξις. κρότος τε ἀθρόος οὐκ
 20 ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύστου τῆς προθυμίας τῶν Ε
 θεωμένων.
 306 Παραγγέλλοντα: δεχόμενον τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν Ε
 τὴν ἀρχὴν Πόπλιον ἀποδείκνυσιν ὑπατον, οὐδ' αὐτὸν παραγγέλλοντα
 τὴν ἀρχήν.
 25 307 Παραγγέλλοντας· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ὄντες προφάσει τοῦ δόγ- Ε
 ματος, ἀφικόμενοι ἐν Καρχηδόνι, περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγ-
 γέλλοντας, ὅπως ὁ Γεζέριχος παρασκευῆς ἔχει καὶ γνώμης, μαθεῖν.
 ἀντὶ τοῦ τελούντας. καὶ Ξενοφῶν· ὁ δὲ καταφεύγει ἐς τὸ ἑαυτοῦ Ε
 στρατεύμα καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὐθις· στρατιάν Ε
 30 ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ καταλέγων.

298 l. cf. Ambr. 91 299 ἀποκλίνοντα—φάραγμα Th. Simoc. 2, 8, 10
 300 = P, Ba 328, 27 cf. H 301 = P, Ba 328, 28, Et. M. 651, 50 cf. H,
 Bk. 292, 24 302 Harp. = P cf. Bk. 292, 24; Hyper. fr. 144 303 Soph.
 El. 855—9 c. sch. 855 304 Harp. = P; Dem. 19, 1, Aeschin. 3, 1, Dinarch.
 fr. II 5 305 κρότος sq. Arr. Parth. fr. 34 307. — μαθεῖν Prisco temere attr.
 Tourp ὁ—ὅπλα Xen. An. 1, 5, 13

299 cf. v. φάραγξ 2 305 cf. vv. A 4495 et Θ 310

3 ἀρσενικὸν GSM cp. A 7 ἐδίκαζοντο GSM 9 Προκλέους G A(GFSM)
 10 πληρωμάτων A 11 παρηγορήσεις omnes 12 εὐπατρίδων ἀγωγή G
 13 παραγγελία om. S, Harp. Phot. 15 καὶ τὴν add. G, v. l. Harp. plen.
 18 ἰδίας] γρ. τὰς ἰδίας ss. M cf. Harp. ep. 19 προκαταρξὶς GSM ἀθρόως F
 21 δεομένων F 22 λαβὼν] δεχόμενος G 307—352 om. A, glossas syntacticos
 mg. add. A^r et 322—347 po-t 264 add. al. A^r 25 προβάσει F 26 ἀφικο-
 μένους FS Καρχηδονίους F περὶ F: παρὰ GSM 27 ὅπως—μαθεῖν
 om. F 28 καὶ—30 καταλέγων om. F 28 αὐτοῦ GM 30 πλείστα S

Ε 308 Παραγέλλων: ἀντὶ τοῦ συνερχόμενος, συνδιατρίβων, συναναστρεφόμενος. ὁ δὲ παραγέλλων ποτὲ μὲν τοῖς, ποτὲ δὲ τοῖς ἥρπαζε μετ' αὐτῶν καὶ διεδύετο. ἡ Παραγέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

309 Παράγγελσις· αἱ γὰρ παραγγέλσεις οὐ καθ' ἓν, ὡς πρότερον, 5 ἀλλὰ διτταὶ ἐγίνοντο.

Ε 310 Παράγεσθαι: μεταπίθεσθαι. Θουκυδίδης· κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μόνον παράγεσθαι ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

Σ 311 Παραγγείλας. ὁ δὲ ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀντὶ τοῦ σημῆνας. καὶ αὖθις· πολιεμάτια ἐκτόπια τὸ παν- 10 Ε τελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

Σ 312 Παραγκωνίας: ἀποστρέψας, ἐκ τῶν ἀγκύνων δῆσας.

Σ 313 Παραγνοῦς: παρανοήσας.

Δ + ΕL 314 Παραγωγαῖς: ἐξαπάταις. σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς αἰεί 15 τε καὶ καθημέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Tact. 315 Παραγωγή· παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔξη τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγή λέγεται· ἐὰν 20 δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δέ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δέ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δέ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. 25

316 Παραγραμματίζων: ὅπερ παρήχημα λέγεται. Τίμων οὐτωςὶ παραγραμματίζων αὐτόν, ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα θύματα. οἷόν ἐστι παυσάμενος Πausanίας, καὶ Σαμία μία ναῦς.

Ar. 317 Παραγραμματισμός: ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ· οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη βυρσίνη, β ἀντὶ τοῦ μ· ὡς Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε· ταῖς

310 κελεύει sq. Thuc. 1, 91, 2 311 l. = P, Ba 329, 1 312 = P, Ba 328, 29 cf. H 313 = P, Ba 328, 31 314 — ἐξαπαταῖς cf. H σοφίσμασι sq. Proc. Bell. 7, 16, 22 = EL 114, 2—4 315 Tact. 48 316 Τίμων—θύματα Laert. 3, 26 cf. Ath. 11, 505e 317 — p. 31, 2 στρατηγοί sch. Ar. Eq. 59 cf. Jb. Suppl. 16, 712 sq.; ὡς sq. l. l. 79

311 extr. cf. v. Ε 664

314 cf. 385

315 cf. post litt. Ψ

F(GSM) 1 συνδιερχόμενος G 2 post τοῖς pr. lac. in F 3 διοδεύετο F 5 ἐν] ἐνός G 6 ἐγένοντο G 10 ὁ G M: οἱ F S ἀνεχώρησαν S 11 πολιεμάτια S 13 Παραγκωνήσας S M^{ac}, Σ^a 16 καὶ om. G ἡμᾶς om. S 18 Παραγωγή om. S πορεύεται F 19 κἂν—25 ὑφορῶνται om. F 23 φοβῇ G 25 ἐπιτίθεσθαι οἱ πολέμιοι G 26 παρήχημα G παρὰ ῥήμα Gsf. 26, 27 οὐτοσί FG 27 πεπλασμένα—28 ναῦς om. F 28 θάύματα Laert. 31 τῷ G M: τὸ F τοῦ S δέον—p. 31, 3 ρ om. F

γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσο-
δέψην. καὶ μυρσίνη ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ,
ἐγ Κλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ Κεκροπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ.

318 Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται. καὶ Σ
5 ἐν συνθέσει ἀπαράγραφον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον. περὶ
Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

319 Παραγραφή: ὅταν λέγῃ τις ὅτι τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἐγ-Σ
κλημὰ ἐστίν, εἰσέχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γεγένηται περὶ
αὐτοῦ γνῶσις. καὶ διὰ τοῦτό φησι μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστα-
10 σθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἱ
πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ
αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλαι
δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτό
ἐστὶ παραγραφή. καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥριται παρὰ
15 τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας
δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἐκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρ-
χαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι
ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

320 Παραγραφή: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται Harp.
20 παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ
τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ, ἀφ' οὗ
παρέγραψα· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν
τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησιν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ
μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶν γε-
25 γραμμένον.

321 Παραγράφω· αἰτιατικῇ.

Synt.

322 Παράδειγμα: εἰκὼν, ἡ χαρακτήρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγ-Σ
ματος. ἰστέον δέ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή. παρά-
δειγμα μὲν γὰρ ἐστίν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὁμοιον ὁμοίῳ, οἷον λογικῷ
30 λογικόν· παραβολή δέ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἷον ἀλόγῳ λογικόν
ἢ ἔμπαλιν. ἡ παράδειγμά ἐστὶ λόγος ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ Ε
καθόλου. ἡ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.

318 — ἀποβάλλεται = P, Ba 329, 2 cf. Zon. 1520, H 319 = P cf. Psell.,
PG 122, 1012b 320 Harp. = P; Isocr. 15, 59; Hyper. 1 fr. 10 321 = Synt.
Laur. cf. Synt. Gud. 322 — ἔμπαλιν = P, Σ^a, Ba 329, 4 vs. 31 παρά-
δειγμα sq. Georg. 150, 23—151, 2

3 Κλωπίδαι SM^{ac} Κεκροπιδῶν] Κρωπιδῶν o sch. Bhd. 4 ἐξουθενεῖται F A^r (f. ad 307)
7 ὅτι FM, Phot.: ὅτι περὶ οὗ S om. G 8 εἰς] ἐκ S 9 καὶ — 18 νενομο- F (GSM)
θέτηται om. F post 320 S 12 περιδεικνύς S 17 τοῖς GM, Phot.: τοὺς S
τι om. S 18 οὐ om. S 22 παρέγραψαν FS cf. Phot. τοῦτο — 26 αἰτιατικῇ
om. F 24 παραγραφότος S 24. 25 γεγραμμένου SM: παραγεγραμμένου G
περιγεγραμμένου Phot., Harp. plen. 322—347 post 264 A^r 29. 30 λογικόν
λογικῷ G, Ba 31 τῶν] τῶν τὰ AFS

Phil. 323 Παράδειγμα· τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγή ἐκ τῶν καθέκαστά ἐστιν ἐπὶ τὸ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται τὸ ὅμοιον καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου καὶ ἥττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγή μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνεται· τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγή τῷ διαλεκτικῷ οἰκειότερα, 5 τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικός παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον· ὥς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι, ἄρα γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ὥσπερ καὶ ἡ αἰσθησις; παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά, ὅτι τὸ μὲν παρά- 10 δειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τινος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου, ἡ δὲ παραβολὴ εἰκὼν ἐστίν, ὁμοιότητα πρὸς τι γεγονὸς σημαίνουσα. ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται καὶ τοῖς προκειμένοις ἀρμόζεται· ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα ἀλλὰ ταυτότης· ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς καὶ εἰς ὃ 15 παρείληπται ἐκλεξαμένους τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἔαν· οἷον ὁ Πατριάρχης λέγει περὶ τοῦ σωτῆρος, ἀναπεσὼν ὡς λέων, οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἄμαχον καὶ φοβερόν καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριῶδες καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι παριππεύομεν. καὶ ὅταν λέγῃ, ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρη- 20 τικὸν μόνον ἐκληψόμεθα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκτῳ προσόντων.

Σ 324 Παράδειξις· ὁμοιότης, δήλωσις.

325 Παραδεικνύσα καὶ Παραδεικνύντος καὶ Παραδεικνύναι.

326 Παράδεικος· Ζῆτει πλατύτερον ἐν τῷ Σεμίραμις.

Synt. 327 Παραδειγματίζω· αἰτιατική.

25

Σ 328 Παραδισαίτᾶσθαι· τὸ παρ' ἐτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Synt. 329 Παραδιδάσκω· αἰτιατική.

Synt. 330 Παραδίδωμι· δοτική.

Σ 331 Παρὰ δίκην· παρὰ τὸ δίκαιον.

332 Παρὰ δόξαν· παρὰ προσδοκίαν, παρ' ἐλπίδα. τὰς δυσχωρίας 30 Ε προκατελήφεσαν, ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι.

Σ 333 Παράδοξον· ἀπροσδόκητον, θαυμαστόν.

323 — σημαίνουσα Alex. Aphr. 532, 23—533, 11 ἰστέον sq. Isidor. Pel. ep. 3, 267; ἀπαντήσομαι — ἀπορουμένη Oseea 13, 8 324 = P, Ba 329, 10 327 = Synt. Laur. et Gud. 328 = P 329 = Synt. Laur. 330 = Synt. Laur. et Gud. 331 = P, Ba 329, 11, H 332 — ἐλπίδα cf. H τὰς sq. Polyb. attr. Toup, Polyb. 18, 23, 4 contulit Gsf. 333 = P, Ba 329, 12 cf. H, Bk. 289, 2, Zon. 1513

325 cf. vv. A 3287, Δ 309, ὑποδεικνύω

A¹ F (GVSM) 2 τὸ] τοῦ S τὰ G cf. Alex. .4 διὸ — 21 προσόντων om. F 7 μὴ] μὲν S 11 τι] τις S 12 ἢ] inc. rursus V 20 cett. ἄρκτος omnes 21 ἐκλειψόμεθα VM 324 om. GM post l. 323 S 325 om. FVS post 323 GM 23 καὶ pr. om. G 326 om. F 24 Ζῆτει — Σεμίραμις om. V πλατύτερον om. G 26 ἐτέρων A 30 τὰς — 31 ἐπιθησόμενοι om. AF 30 δυσχωρίους V 333 om. A

- 334 Παραδῶμι: πληθυντικόν. συντρέχει λοιπόν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν πάντων Πιλάτῳ παραδῶιν.
 335 Παραδράμω· αἰτιατική. Synt.
 336 Παραδυναστεύω· δοτική. Synt.
 5 337 Παραδύομαι· παροιμία· ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες Prov. παραδύονται.
 338 Παραζήλου: παρερεθίζου, παροξύνου εἰς μίμησιν τῶν κακίᾳ Thdr. συζώντων. Δαβὶδ· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ.
 339 Παραζηλῶν· αἰτιατική. παροξύνων, ζηλοτυπῶν. Σ
 10 340 Παραθέουσι: παρατρέχουσι. Σ
 341 Παράθερμος: παρὰ τὸ προσήκον ἐργαζόμενος. ὦν δὲ φύσει EV παράθερμος καὶ παρακεκινηκῶς πολλὰ διψκεί μανίᾳ προσεμπερῶς· τοσοῦτον τ' ἀφροσύνη διενεγκῶν τῶν ἄλλων, τῷ μὴδὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.
 15 342 Παράθεσις: σύγκρισις. βουλόμενος δ' ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἧς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευ- E κότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. καὶ αὖθις· μὴδ' εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. Παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς Πατράσι. φησὶ γάρ, ἔλαβον παράθεσιν.
 20 343 Παραθήγειν: ἀκονᾶν, παροξύνειν. Σ
 344 Παραθήξονται: παρακονήσονται. ἦν δὲ Τύλλος Ἄττιδος, Σ ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἐταιρίαν οὐκ ὀλίγην. E
 345 Παραθραύοντες: ταλαιπωροῦντες, ἀδυνατοῦντες.
 346 Παραθρήχειας: παρίδης. Σ
 25 347 Παρίημι: συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν Δ τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.
 348 Παρακαλεῖν: τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκυρον γάρ τὸ Thuc. δέεσθαι.
 349 Παρακαλῶ· ὅτι τὸ καλῶ καὶ παρακαλῶ ἔλευσιν ἔχει καὶ αἰτιατικὴ συν- Synt? 30 τάσσεται.

334 συντρέχει sq. fort. Metaphr. 335 = Synt. Gud. cf. Synt. Laur.
 336 = Synt. Laur. et Gud. cf. Bk. 164, 32 337 cf. Paroem. ed. Gsf. 93 n. 758
 338 Thdr. in Ps. 36, 1, PG 80, 1125 c d 339 — αἰτιατικὴ cf. Synt. Laur. et Gud. παροξύνων sq. = P, Ba 329, 13 cf. H 340 = P, Ba 329, 14, H
 341 ὦν sq. Diod. 24, 3, 2 = EV 1, 260, 10—16 342 βουλόμενος — ἐπολιόρκει Polyb. fr. 190 343 = P, Ba 329, 15, H cf. Zon. 1518 344 — παρακονήσονται = P, Ba 329, 16 ἦν sq. Dionys. Hal. 8, 57, 3 345 = P, Σ^a, Ba 329, 17
 347 l. = Ambr. 264 348 sch. Thuc. 1, 68, 2 349 αἰτιατικὴ cf. Synt. Laur.

337 cf. 392 347 = 649

334 om. F mg. A 1 πληθυντικόν] Δαδ. πλ. V πλ. ὡς τὸ A 7 τῶν] μὴ A^rF (GV M) add. GM 8 κατευοδουμένῳ] ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ add. G 341 om. A 11 ὦν — 14 σφαλῆναι] προαλῆς F 14 ἐπιβαλλομένου σφαγῆναι V 15 Παράθεσις] λέγεται καὶ ἡ add. A βουλόμενος — 18 Παράθεσις om. A; βουλόμενος — 18 βελτίονος om. F 16 ποιείσθαι Vales. 18 ἐπαγγελία V 344 om. A 22 ἐταιρείαν VM 345 om. F mg. A post 355 V 346—50 post 352 G 24 Παραθρήξας GM cf. Ba 347 extra ord. 25 ἐπελθὼν] εἰσελθεῖν Tour; locus corrupt. sec. Kust. ἡμῖν V ὑμῶν ed. pr. 348 om. A. 349 om. F V mg. αἰτιατικὴ post l. addito A^r

350 Παρακαρησός: ὄνομα ποταμοῦ.

Σ 351 Παρακαρησός: ὀλίγου.

Σ 352 Παρακαταβολή: πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Ar. εἶρηκεν ὁ δανειστής πρὸς Στρεψιάδην· καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζήσῃ ἐγώ. ἀντὶ τοῦ γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι· ἐν γὰρ τῷ πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης· προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα. ἀπολεῖς, φησί, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μάτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν υἱόν μου, λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὃ ἐστὶ τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή.

Harp. 353 Παρακαταβολή καὶ Παρακαταβάλλειν: οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ιδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργυρίον τι κατετίθεσαν, καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἤττηθειεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μὲν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θάπτον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

Σ 354 Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον.

B 355 Παρακατεῖχον: ἐχρονοτρίβουν. οἱ δὲ δολίως τοῖς πρέσβει προσενεγκάμενοι παρακατεῖχον ὥς συνάζοντες τὸν δῆμον.

Ar. 356 Παρακεκινδυνευμένον: ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν, ἢ βλάβημον. Ἀριστοφάνης· γόνιμον δὲ ποιητὴν οὐκ ἂν εὖροις ἔτι. τουτέστι φουκόν τινα καὶ οὐ βεβιασμένον, ἢ γεννητικόν. ὅστις φθέγγεται τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον, αἰθέρα, Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμοῦ κατ' ἱερῶν, γλώτταν δ' ἐπιορκήσας ἀνευ τῆς φρενός. Εὐριπίδης· ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ' οἴκησιν Διός. Ἀλεξάνδρου δέ· καὶ χρόνου πρόβαινε πούς. καὶ ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου· ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Ps. 357 Παρακεκλημένοι: παραμυθηθέντες.

351 = P 352 — τιμήματος Tim. = P καὶ τοῦτ' sq. Ar. Nu. 1254—6 c. sch.
353 Harp. = P; Dem. 37, 41 354 = P, Ba 329, 23, H cf. Zon. 1509 356 Ar. Ran 96, 98—102 c. sch.; Eur. fr. 487 et 42, Hipp. 612 357 = An. Ox. 2, 464, 22 cf. H (in Ps. 125, 1)

A et A^r F (GVM) 350 om. F mg. A^r post 347 V 1 ποταμοῦ] τόπου A^r 351 post 348 V 2 Παράκαρις V Παρακρής GM Παρ' ἀκαρῇ Bhd.; Pl. Ax. 366 c attulit Naber ὀλίγου] ἴσως ὀλίγου δεῖν ss. M 352 om. A^r 3 πρόσθεσις GVM 4 εἶρηκεν—10. 11 παρακαταβολή om. F 4 εἰρηκώς V 353 inc. rursus vetus man. A 12 οἱ—20 παρακαταβολάς om. F 15 τοῦτου GM, Harp. plen. 16 τὸ pr.] τὸν VM^{ac} 24 ἀντὶ—26 βεβιασμένον om. F 25 γόνιμον—31 ἀνώμοτος om. V; 26 ὅστις—31 ἀνώμοτος om. F, qui 31 γλῶσσ'—ἀνώμοτος. παράφρων post p. 35, 1 παράφρων add. 27 σωματίον ἢ χρόνον G 29 ἀνευ A, v. l. Ar.: ἰδίᾳ ἢ (ἵγουν M) ἀνευ GM cf. Ar. 30 Ἀλεξάνδρου] ἐξ Ἀλεξάνδρου e sch. Kust. προύβαινε ss. M, Elmsley 30. 31 Εὐριπίδου ex A solo 357 om. AFV

358 Παρακεκομμένος: μαινόμενος, έξεστηκώς, παράφρων. καὶ Σ
Παρακεκομμένα· κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ *Ar.*
τοῦ μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμά-
των, ἅπερ παράτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι
5 λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσχημος
ρήτωρ. ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσχημα καὶ
παράξενα.

359 Παρακελεύεται· δοτικῇ. προτρέπεται, διεγείρει.

Σ

360 Παρακερδαίνω σου.

Synt.

10 361 Παρακεχόρδηκεν, οἶον παρημάρτηκε λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ Σ
παράχορδον.

362 Παρακείμενα: τὰ νῦν. ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

Ar.

363 Παρακινοῦντα: ἐξιστάμενον. οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες Σ
καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν ἐς Ε
15 Ἰουλιανὸν τὸν Εὐτρόπιον ἀνατιθέμενοι. Εὐνάπιός φησι περὶ Εὐτροπίου
τοῦ εὐνούχου. καίτοι παρακινήσεις τοῦ προσήκοντος.

Metaphr.

364 Παράκλησις: ἀντὶ τοῦ προτροπῇ. Ἰσοκράτης Παιρινέσει· *Harp.*
διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραινέσιν γράψαντες.
Λυκούργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο
20 ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

365 Παρακλιδόν.

Δ

366 Παρακλίνασαι: παρανοίξασαι. ἡμὲν ἀνακλίνειν πυκινὸν νέφος *Ar.*
ἢ δ' ἐπιθεῖναι. Ἀριστοφάνης· καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι τῆς αὐ-
λείας παρακύπτουσι. κἂν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς, ἀναχωροῦσι·
25 κἄτ', ἦν ἀπίη, παρακύπτουσι.

367 Παρακοᾶν: παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν. κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν Σ
τὸ φρονεῖν.

368 Παρακονᾶν: τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Σ

369 Παρακοπή φρενῶν: ἡ φρενιτίασις.

30 370 Παρακόψας: τὸν νοῦν τραπεῖς. ἐτελεύτησε δέ, ἄκρατον πολὺν
ἐμφορηθεὶς καὶ παρακόψας, ἥδη γεγωνὺς ἔτος πέμπτον καὶ ἔβδομη-
κοστόν.

358 — παράφρων = Ba 329, 25 cf. P, Zon. 1518 κάμοι sq. Ar. Ach. 512, 517—8 c. sch. 517 359 — δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud., Bk. 167, 24 προ-
τρέπεται sq. = P, Ba 329, 24 cf. H 361 = P cf. H 362 Ar. Lys. 1048 c.
sch. 363 — ἐξιστάμενον = P, Ba 329, 27 οὐχ — ἀνατιθέμενοι Eunap.
fr. 75, 5, FHG 4, 47 cf. ES 95, 17—8 καίτοι sq. veris. Metaphr. 364 Harp. = P
cf. An. Ox. 2, 497, 33; Isocr. 1, 5, Lycurg. fr. 31 365 δ 348 cf. Ambr. 366, H
366 Ar. Pac. 981—5 c. sch. 981; E 751 367 = P cf. H 368 = P cf. H
369 l. Ios. Bell. 1, 506 370 ἐτελεύτησε sq. Laert. 4, 44

1 καὶ om. A, nov. gl. 2 γὰρ] μὲν G 4 λέγει A 359 mg. iterum A^r Δ (G F V M)
8 διεγείρεται F 360 om. A F mg. A^r post 358 V 10 Παρακεχόρδηκεν
Kust., Ar. Eccl. 295 contulit Port. οἶον] ἢ F 15 Ἰουλιανὸν G V M:
Ἰοῦ A Ἰούλιον F Ἰουλιανοῦ καιροῦς καὶ χρόνους Exc. Εὐτροπίου G V M
15 Εὐνάπιος—16 εὐνούχου om. F 16 καίτοι—προσέκοντος om. A F V
καὶ τοι ed. pr.: καὶ τι G M 17 Παιρινέσει e Phot. et Harp. Gsf.: Παιρινέσιν A V
om. G M 26 κονᾶν] κοᾶν F 30 τραπεῖς] παρτραπεῖς G M 31 γεγωνὺς V M
3 *

- Prov. 371 Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν: πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία·
 Σ οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.
 Σ 372 Παρακροτοῦντες: παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες.
 Harp. 373 Παρακρούεται· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἑξαπατᾶ. μετῆκται δὲ τοῦ-
 νομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰστώντας τι ἢ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα καὶ 5
 διασεῖν, ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν,
 Σ + E 374 Παρακρουσάμενος: ἑξαπατήσας, παραπείσας. παῖδας τῶν
 εὐγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.
 EL 375 Παρακρούσασθαι: ἀνατρέψαι. ὁ δέ, ὅσα διημφισβητήθη, οἷος
 ἐγένετο παρακρούσασθαι. 10
 EL 376 Παράκρουν: ἑξαπάτην, ἐμπαιγμόν. ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες
 εἶναι οἱ Σαυνῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουν τοῦ ἀεὶ
 κρατοῦντος σφῶν σπένδεσθαι, οὐχ ὅσον οὐχ εὖροντό τι συμβατικόν,
 ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.
 Σ Δ 377 Παρακοίτης: ὁ ἀνὴρ. Παράκοιτις δὲ ἡ γυνή. 15
 Suid. 378 Παρακωχή: παροχή· παρὰ Θουκυδίδη, ὡς ἡ ἀνακωχή καὶ διακωχή.
 Σ 379 Παράλλαξον: πάρελθε. ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν παράλλαξις
 πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑπερφέρειν τὰς μεταβολάς, ὡς ἐπὶ τῶν ὤρων τοῦ
 ἐνιαυτοῦ.
 Σ + E 380 Παραλλάττουσιν: ἀντὶ τοῦ παρέρχονται. παραλλάττουσι δὲ 20
 ἀλλήλους τῷ διαστήματι τῶν ὁδῶν ψευθέντες ὃ τε Προκόπιος καὶ
 Οὐάλης ὁ βασιλεὺς.
 Σ 381 Παραλλήλων: ὁμοίων, ἀκολουθῶν, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξίσου.
 E + Σ καὶ παράλληλον ὀρυζάντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει συνήψαν ὑπὸ
 γῆν τοῖς ἐναντίοις. ἀντὶ τοῦ ἐξίσου. 25
 Δ 382 Παραλογίζομαί σε.
 Σ 383 Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ.
 Σ 384 Παραλογιστής: ἀπατεών.
 Σ 385 Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς οἱ τ' ἄλλοι καὶ μάλιστα Θου-

371 — αἰτία = H; οὐ γὰρ ἀκούει = Cohn Z. d P. 79 n. 75 ἐπὶ τῶν ἀναισθή-
 των = P 372 = P, Ba 329, 29 cf. H 373 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et
 Gud.; Bk. 163, 4 ἀντὶ sq. Harp. = P cf. Et. M. 652, 48; ἑξαπατᾶ = An.
 Ox. 2, 498, 5 cf. H, Bk. 288, 14 374 παῖδας sq. Dionys. Hal. 13, 1, 1 375 ὁ sq.
 Men. Prot. fr. 15, FHG 4, 221 a = EL 190, 14—5 (indicavit Gsf. ms.)
 376 ἄπιστοι sq. Cass. D. fr. 36, 8 = EL 410, 9—12 377 cf. H; — ἀνὴρ = P,
 Ba 329, 28, sch. Z 430 379 — πάρελθε = P, Ba 329, 30 cf. H 380 παρα-
 λάττουσι sq. Eupario coll. v. χαριεστέρους (fr. 32) attr. Bhd. 381 — ἐξίσου = P,
 Ba 330, 1 cf. Zon. 1501 et 1513, H 382 cf. Ambr. 318 383 = P, H, Zon. 1500
 cf. Ba 329, 31 384 = P, Ba 330, 3, H, Zon. 1499 385 — p. 37, 2 παράλογος = P,
 sch. Luc. 214, 8 cf. sch. Thuc. 1, 78, 1, Lex. Vind. p. 141; Thuc. 1, 78, 1 et 2, 85, 2

371 cf. v. K 2310 372 cf. 529 376 cf. v. O 984 378 ex 689 379—380 cf. 620
 385 extr. cf. 314

A (G F V M) 5 ἰστώντας G M^c 7 πείσας V 14 παρεσκεύασε F V 378 om. A F
 post 373 V 18 ὑπερφέρει G ὑποφέρει Bhd. ὤρων] ὄρων F V 20 τοῦ
 om. M παραδέχονται G δὲ om. G 21 ἀλλήλως F 24 καὶ] καὶ ἐκ
 παραλλήλου mg. add. A^c M 382 om. F 385 mg. V

κυδίδης, τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῇ· οἶον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καί, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. Προκόπιος· οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε 5 θάρσος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γινόμενα παρέστη πλείων ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὀρώσιν. ὁ Παράλογος Θουκυδίδης· οἱ δὲ Ἐ 'Αθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν· πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετὰμελος. καὶ αὖθις· οἱ ΕΛ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς αἰεὶ τε καὶ καθήμεραν

10 κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγέννηται.

386 Παραλόγως· τὸ ἀνέλπιστον, παρὰ προσδοκίαν. οὐδὲ τις Σ ἦν ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατῆς γενέσθαι παραλόγου οὕτως ἐς Ε μέγεθος παρασκευῆς. ἀντὶ τοῦ παραδόξου.

387 Πάραλος· ναὺς ἱερά, θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία ναὺς. Σ 15 Τευθίς δὲ πάραλος, ἡ παραθαλασσία, ἡ ἢ παρὰ τὰς ἄλλας κειμένη. Δτ.

388 Πάραλος ἡ Σαλαμινία· αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ Δτ. τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι· καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρετίδες ταχέϊαι οὔσαι, ἡ μὲν ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις· οἱ δὲ 'Αθηναῖοι πέμπουσι τὴν Πάραλον, Ε?

20 καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστιν 'Αλκιβιάδην.

389 Πάραλος· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' 'Αθηναίοις Harp. πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπὸ τινος ἥρωος τοῦνομα λαβοῦσα. πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἱ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ 25 τὸ πλείστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως,

390 Πάραλοι· οἳ τε ἐν τῇ νηϊ τῇ Παράλῳ πλέοντες καὶ οἱ τὴν Σ παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες· ὥσπερ ἕτεροι Πεδιάσιοι καὶ Δι- 30 ἄκριοι. Πάραλος δὲ τριήρης ἱερά καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγού- σαις χρείαις ὑπηρετεῖ. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥσπερ 'Αλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ ἡ αὕτη καὶ Σαλαμινία. ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, 'Αντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.

385 οἱ μὲν — ἔννοια Proc. Bell. 4, 13, 7 vs. 6 οἱ δὲ — μετὰμελος Thuc. 7, 55, 1 vs. 8 οἱ sq. Proc. Bell. 7, 16, 22 = EL 114, 2—4 386 — προσδοκίαν = Σ*, P, sch Luc. 214, 11, Ba 330, 5 387 — Σαλαμινία = P cf. Bk. 293, 3 (unde Et. M. 699, 14), sch. Ar. Ach. 1158 et Ran. 204, Lex. Patm. 16 388 — τευθίς sq. sch Ar. Ach. 1158 389 — δημόσια sch. plenior. Ar. Av. 1204 οἱ sq. fort. Aelian. 390 Harp. = P; Dem. 8, 29 390 = P cf. Lex. Cant.

388 cf. v. ταχυναυτεῖ

3 οἱ — 10 γεγέννηται om. F 4 τοῖς — 6 Θουκυδίδης om. V 5 θάρσος] Δ (G F V M) θάμβος Kust. γινόμενα ed. pr. πλείω A 7. 8 ἦν μέγας V 11 Παρά- 386 λογον M^{sc}, Phot. Ba sch. Luc. ἀνελπίστως G M^{sc} 12 οὐ om. F 14 Παρά- 387 λογο· V cf. vs. 29 15 τὰς] τοὺς M^{sc}, sch. ἄλλας V 18 θεωρητικά V 22 παραπεμπομένων A 389 extra ord. 27 πλέοντες om. G 28 ὥσπερ] καὶ add. V 29 Παράλογος AV cf. vs. 14 29. 30 ἐπαγούσας G

Ar. 391 Παράλων: διήρητο εἰς δ' μοίρας πάλαι ἢ Ἀττική· Πανδίων γὰρ διαδεξάμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα ἐνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς δ' μοίρας· Αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄκτυ μέχρι Πυθίου, Πάλλαντι δὲ τὴν Παραλίαν, Λύκῳ δὲ τὴν Διακρίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνή 5 πάρα.

Σ 392 Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς. εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλοῦειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· ἀλλὰ πάντας χρή παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν. οἶον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μὴδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς 10 ἐκείνων χρῆσθαι.

Synt. 393 Παραλυπῶ· αἰτιατική.

Ε 394 Παραλύσας: ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος. παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

Ε 395 Παραλύσαι: ἀφελέσθαι. βουλόμενος ἀναπαῦσαι καὶ κόπου 15

Ε παραλύσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας. καὶ αὐθις Σιμόκατος· οἱ δὲ τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅ τι χρῆσονται τοῖς θυμοῖς.

Synt. 396 Παραμέλω· γενική.

Synt. 397 Παραμένω· δοτική.

Σ 398 Παραμείψας: παραλλάξας.

20

Σ 399 Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Σ 400 Παραμυθῆσαι· αἰτιατική. συμβουλευσαι. καὶ παραμυθῆσασθαι ὡσαύτως.

ΕV 401 Παρανάλωμα· ὁ Μακρίνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδεδιητη- μένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο 25 φόνους οὐδὲν ἡδικοκτόνων ἀνθρώπων. τουτέστι προσόψημα.

Ar. 402 Παράνοια· πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγῶν ἔλω; οἶον πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγῶν.

Δ 403 Παράπαν: καθόλου, παντελῶς. καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι 30 ΕV φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας διὰ τὸ μὴδέποτε τὴν Εὐρώπην ἐνηνοχέειν τοιοῦτον ἄνδρα παράπαν, οἶον τὸν Ἀμύντου Φίλιππον.

391 Ar. Lys. 58 c. sch. 392 = P; Ar. fr. 55 393 = Synt. Laur. et Gud.
394 παραλύσας sq. cf. Byz. Zt. 23, 52, 1 395 Σιμόκατος cf. Byz. Zt. 21, 419
396 = Synt. Laur. cf. Bk. 167, 27 397 = Synt. Gud. 398 = P, Ba 330, 4,
Zon. 1519 399 = P cf. sch. Ar. Lys. 1316 400 — αἰτιατική cf. Synt. Laur.
et Gud., Bk. 165, 30 συμβουλευσαι sq. = P, Ba 330, 6 cf. H, sch. O 45
401 — ἀνθρώπων Io. Antioch. fr. 162, FHG 4, 600 = EV 1, 195, 23—5 402 Ar.
Nu. 845 c. sch. 403 — παντελῶς cf. H καὶ sq. Polyb. 8, 9, 1 = EV 2, 108, 21—4

391 cf. v. N 428

392 cf. 387

401 cf. v. K 391

A (GFVM) 391 extra ord. 1 μοίρας om. V 2 προκτησάμενος FV 4 Νίσω]
Μενίσω V 7 εἰώθησαν F εἰώθεσαν GM^{ae} 10 μὴ F ἀλλά] καὶ add. V
16 Σιμοκράτ A Σιμοκράτης V; nomen falsum 21 Παραμπυκίζεται A corr. A^r
Παραμπυκίζεσθαι G περιπλέκεται F παραπλέκειν G 24 Μακρίνος] Καρίνος
Exc., v. K 391 26 φόνους] τοὺς φ. AFV 27 παρανομίας G 31 πρὸς om. A

- 404 Παραπαίων: παραφρονών, ληρών. ἄγνων καὶ παραπαίων Δ + Σ
όλοςχερώς. Ε
- 405 Παραπέμπω· αἰτιατική. παραπέμπει πλωτήρας cὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κατὰ Synt.
περιποίησιν δοτική. μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι.
- 406 Παραπεπληγμένα: μανικά. ὅς' ἂν πράξωσιν, ὥσπερ μεθυ- Ατ.
όντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
- 407 Παραπεπτωκώς: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς. Δημοσθένης ἐν τῷ Harp.
κατὰ Στεφάνου.
- 408 Παραπέταλοι: πετάλοις ἐσκεπασμένοι. αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν Ε
10 κόσμῳ διάπρεπεί, ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παρα-
πέταλοι.
- 409 Παραπέτασμα: παρακάλυμμα, παράπλωμα. τὸ λεγόμενον Σ Δ
βῆλον.
- 410 Παράπηγμα: κανών. καὶ εἶδος τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. Σ
15 εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον, εἶπω.
- 411 Παραπικρασμός: ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία Thdr.
τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- 412 Παραπλαγιάσας: πλάσμενος. Σ
- 413 Παραπλήγας πέτρας: παραλίας, πλησσομένης ὑπὸ τῆς θα- Σ
20 λάσσης.
- 414 Παραπλήκτω: τῇ μανικῇ. Σοφοκλῆς. παραπλήκτῳ χειρὶ συγ- Soph.
κατακτάς. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν, ἀλλὰ Ε
τὴν τῶν λόγων παραπλήγα λύτταν κατεσίγασε· καὶ τῶν Διοσκούρων
ένδος τὸ Ξίφος διηρμένον τε καὶ ἐπανεστώς, καὶ πληγεῖς καιρίως ἐξ-
25 ἔγρετο.
- 415 Παραπλήξ: μαινόμενος, παράφρων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Σ
ἦν δ' εἰς παραπλήγ' ἀνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ, πόρναισι καὶ κύβοις Ατ.
παραβεβλημένος. ὁ ἄφρων. ἀπὸ τῶν κρουμάτων τῶν διαπεπτωκώτων
τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἡ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πε-
30 πληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὖθις· παραπλήγι ἐοικότα ἐνθένδε Ε
ἀπαλλαγήναι.

404 — ληρών cf. H v. παραπαίει, Zon. 1517; ληρών = P, Σ* ἄγνων sq.
cf. Polyb. 21, 15, 6 = EL 249, 26 405 — εὐθυμία = Lex. synt. in Vat. 93
— αἰτιατική = Synt. Laur. 406 Ar. Eccl. 138—9 c. sch. 407 Harp. = P, An.
Ox. 2, 498, 1; Dem. 45, 84 408 αἱ sq. Arr. attr. Roos, Arrianea n. 195, sed non
in fr. 409 — παράπλωμα = P, Σ* cf. Zon. 1513, H, Bk. 294, 9 (unde Et. M.
699, 12) 410 — ἀστρονομικοῦ = P, Ba 330, 8 εἰ sq. Marc. 9, 3, 5 411 Thdr.
in Ps. 94, 9, PG 80, 1644 a 412 = P, Ba 330, 10 cf. H 413 = P, Ba 330, 13
cf. H, sch. ε 418 414 — συγκατακτάς Soph. Ai. 229—230 c. sch. ὁ sq.
Aelian. fr. 61 415 — παράφρων cf. P = Ba 330, 11; Et. M. 652, 2, H ἦν—
διάνοια Ar. Pl. 242—3 c. sch. παραπλήγι sq. Proc. h. a. 12, 26

410 cf. v. A 4730 414 Aelian. cf. v. E 2406

405 om. AFV mg. A^r 8 κατὰ] περὶ GM^o 10 διαπρεπεῖς ed. pr. A (GFV M)
10. 11 παραπετάλου F 21 καὶ Παραπλήκτῳ GM 24 ἐπανεστὸς G; αὐτῷ
ἐνέπεσε vel similia suppl. Bhd. 28 ἀπὸ] ὑπὸ F 29. 30 πεπληγμένης ε. διανοίας
Parabasilus

Σ 416 Παραπληξία: μανία.

Σ 417 Παραπόδας: ἐπίρρημα. εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον. μετὰ
ΕΝ ταῦτα παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας.

Ε καὶ αὐθις· παραπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Ε 418 Παραποδίζειν: ἐμποδῶν γίνεσθαι. Πολύβιος· βατώδεις ὄντας 5
τοὺς τόπους ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν
ὄπλων χρεῖαν.

Αγ. 419 Παραπολύ: παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν α' καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερ-
κυραῖοι παραπολύ.

Ε 420 Παραπολύ: ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ πάνυ, παντελῶς. Δέξιππος· 10
παραπολὺ ἀπελείποντο πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἰρεῖσθαι.

Αγ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ
πολύ.

ΕΛ 421 Παραπρεσβεία: τὸ ἔξω τι τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλείπαιεν οἷα εἰκός, καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο 15
Ἰωάννης, ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος.

Ε καὶ αὐθις· οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἰρήσειν
καὶ διώξεσθαι.

422 Παρὰ προσδοκίαν: τουτέστι μετὰ μόχθου.

Synt. 423 Παραρρεῖ· δοτικῇ.

20

Σ 424 Παράρρητοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις, παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις·
οἱ δὲ συμβούλοις.

Σ 425 Παραρύμματα: δέρεις, σκεπάσματα.

Σ 426 Παραρυῶμεν: παραπέσωμεν.

Σ 427 Παρασάγγης: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ λ' στάδια. Ξενο- 25

Ε φῶν· ὁ δὲ Κύρος, ὁκόσον, ἔφη, ἄπεστι τὸ στράτευμα; οἱ δὲ ὡς δύο
παρασάγγας εἶπον.

Δ 428 Παράσειρος: ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

416 = P, Ba 330, 15, H 417 εὐθέως — πλησίον = P, Ba 330, 16 cf. Zon.
1528, H μετὰ — γυναῖκας Polyb. 8, 9, 2 = EV 2, 10⁴, 24—6 vs. 4 παρα-
πόδας sq. Polyb. 15, 24, 4 = ES 171, 10—11 418 βατώδεις sq. Polyb. 2, 28, 8
419 Θουκυδίδης (I, 29, 5) sq. sch. Ar. Pl. 445 420 παραπολὺ ἀπελείποντο —
αἰρεῖσθαι FGrHist 100 fr. 35 δεινότατον sq. Ar. Pl. 445 c. sch. 421 ὁ —
διαπραξάμενος Men. Prot. fr. 16, H HG 4, 222 = EL 192, 1—4 422 = P,
Ba 330, 17 cf. H (in I 522), sch. D et A interl. in N 726 425 = P, Σ^a, Ba 330, 19
cf. H 426 = P, Σ^a, Ba 330, 20 cf. H, Zon 1518 Ambr. 339 427 — στάδια
= P, Σ^a, Ba 330, 21 cf. An. Par. 4, 188, 4, H, Ambr 22, Et. M. 652, 12, sch. Xen.
Erianos 13, 179 ὁσq. Xen. Cyr. 6, 3, 10 428 — ἀκόλουθος = Ambr. 13

417 Polyb. 15 cf. v. K 106 418 cf. v. E 8840

A (GFV M) 2 ἐπίρρημα om. A F V add. A^r cf. vs. 8 et 10 ἢ pr. om. G 3 ἀκορέστατον V
6 ἐφέλκεσθαι A 419 om. F 8 Παραπολύ] ἐπίρρημα add. A^r 420 om. A
10 ἐπίρρημα om. F V 11 ἀπέλιπον τὸ V ἀπέλειπε τὸ F; τοῦ αὐτοῦ Kust.
ἡγουμένοις V 12 Ἀριστοφάνης — 13 πολὺ om. F 14 τι post προστεταγμένων
τραπῆρος V 18 καὶ διώξεσθαι] βαδίζεσθαι V 21 παραμυθήσασιν G 22 συμ-
βουλίαις F 23 Παραρρίματα G, Ba 24 Παραρυῶμεν G M, Ba 25 Παρα-
σάγγης cett. V M 26 ἔφην A F

- 429 Παρασημαίνει: δηλοῖ, χαράττει. Σ
 430 Παράσημος: ἀδόκιμος. καὶ Παράσημον, τὸ σεσημασμένον, Σ
 καὶ ὑποπτον. καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον καὶ φυγὴν ἐδόκει Ε
 δηλοῦν.
 5 431 Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. Harp.
 ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα· ἦτοι
 ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινι, ὃ τὴν φαυλό-
 τητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ παρακεχάραται.
 432 Παράσιος· ὅτι μὲν Ζωγράφος οὗτος δῆλον. φασὶ δὲ αὐτὸν Harp.
 10 υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.
 433 Παράσιτος: κόλαξ, τραπεζολοιχός. κοσσοτράπεζος. βελο- Δ Σ
 νοπώλης· οὗτος δανειστής ἦν, παράσιτος Πάμφιλου τοῦ δημαγωγοῦ. Ar.
 434 Παρασκευάζω· αἰτιατικῇ. Synt.
 435 Παρασκευή· ὃ δὲ ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικός, οἷα γραμ- Hesych.
 15 μάτικὴν ἔχων παρασκευήν. περὶ Ἑκαταίου φησί.
 436 Παρασκηνία· ἔοικε παρασκηνία καλεῖσθαι ὃ παρὰ τὴν σκηνὴν Harp
 ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὃ δὲ Δίδυμος
 τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.
 437 Παρασπιστής: παρεστὼς ὀπλίτης. Σ
 20 438 Παρασπονδήσας: παραβὰς τὰς σπονδάς. Σ
 439 Παρασπονδοῦμαι: παραβαίνομαι. Σ
 440 Παρασταδόν: παραστατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον. Σ
 441 Παράστασις: στάσις παρὰ τινος ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Σ
 χρεωφειλετῶν.
 25 442 Παράστασις: ὁρμή, προθυμία. καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς
 ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν. EL
 καὶ Παράστημα ψυχῆς· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι' ἀλκὴν σώματος καὶ Ε
 παράστημα ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.
 443 Παράστασις: τοῦνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ Harp.
 30 καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος
 Μισογύνη· ἔλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον, καὶ παράστασις μία
 δραχμὴ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν

429 = P, Ba 330, 23 cf. H 430 ἀδόκιμος = P, Ba 330, 24 cf. H
 kai tert. sq. Th. Simoc. 2, 15, 8 431 Harp. = P 1 cf. An. Ox. 2, 498, 6, Bk. 292, 15,
 P 2 Dem 18, 242 432 Harp. = P 433 — κόλαξ cf. Ambr. 19, Moer. 208, 3
 κοσσοτράπεζος = P, Ba 330, 25, H βελονοπώλης sq. sch. Ar. Pl. 174
 434 = Synt. Laur et Gud. 435 Harp. = P 437 = P, Ba 330, 26, H
 438 = P, Σ* cf. H = Zon. 1519 439 = P, Σ* cf. Ambr. 277 440 = P,
 Ba 330, 27 cf. H (in O 22) 441 Tim = P 442 καὶ παράστασις — ἐδεινοπάθουν
 Diod. 23, 16 = EL 406, 9—10 οἱ sq. Ios. Bell. 2 580 443 Harp. = P; Men.
 com fr. 327, Aristot. Ath Pol. 59, 3, FGrHist 228, 7

435 cf. v. E 359 442 init. cf. 444; Diod. cf. v. E 3393

14 15 οἷα κριτικὴν ἔχων γραμματικὴν περὶ G 16 περὶ V cf. Harp. plen. A(GFVM)
 23 τινὰ Tim. Phot 27 οἱ — 28 ψυχῆς om. A 443 om. A mg. A^r V
 29 τοῦνομα πολὺ et ἔστι δὲ om. A^r 30 Μένανδρος — p. 42, 6 ἐκάστην om. A^r

λέγων φησὶν· εἰς δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἃν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευσεως καὶ γραφίου καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας τοῦς διαιτητὰς φησὶ λαμβάνειν τὰς δραχμάς, μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν 8 παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίου ἐκάστην.

Tact. 444 Παραστατάται: οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόγων πρωτοστάται καὶ ἐπι-
Ar. στάται· διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. καὶ Παραστατεῖν, τὸ
συμμαχεῖν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὥσθ' ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν καίπερ
E γυναιξὶν οὐσαι. καὶ Παραστατήσ. Ἀρριανός· πρόσταγμα σφίσιν 10
ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίη, ἐν τῷ ὕδατι προσμένειν τὸν παρα-
E στάτην οἱ ἐσόμενον. καὶ Εὐνάπιος· πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων χωρεῖν
ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δουποῖ τὰ ὅπλα μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα
E μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν περικτυπούμενα. καί, παρα-
E στατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς 15
τὸ μαχομένους γενναίως ἀποθανεῖν. ἀντὶ τοῦ ὁρμῆν, τόλμαν. καὶ
EL αὐθις· διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παρρησιαζόμενος. καὶ ἐπὶ
Suid. ρημα Παραστατικῶς. ὁ δὲ ἔγραψε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀπο-
καλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς.

E 445 Παρασταυροῦντες: ὁρθὰ ξύλα πηγνύντες. οἱ δὲ παρασταυ- 20
ροῦντες ξύλα τῇ καταβάσει καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στεριφο-
ποιοῦντες καὶ φορμούς ἐπιβάλλοντες ὕλης ἐμάλλαξαν τὸ πάνυ πρᾶνές
καὶ ὀλισθηρόν.

Σ 446 Παραστησάμενος: παραλαβὼν, ἐλὼν, καταστρεψάμενος.

Thdr. 447 Παραστήσομαι· ἐναντίον σου, ἐνώπιόν σου στήσομαι. τὸ πρῶτ' 25
παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἀρμόδιον λέγειν τοῖς κατὰ Ἥλιαν βεβιω-
κόσι καὶ παθῶν ὑπερανестηκόσι.

Σ 448 Παραστησώμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν· Πολιτείας ἡ'. ἀντὶ τοῦ
καταστήσωμεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία κα-
λεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν γράψας τὸ ὄνομα εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα 30
καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ὑπέρητου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

444 — ἵστασθαι Tact. 8 Παραστατεῖν --- οὐσαις Ar. Th. 369—371 c. sch. 370
πρόσταγμα — ἐσόμενον Agr. Ind. 24, 6 πολὺ — περικτυπούμενα Eunap. fr. 51,
FHG 4, 86 παραστατικώτερον — ὑπέμειναν Diod. 20, 11, 5 διελέχθη — παρ-
ρησιαζόμενος Diod. 32, 6 = EL 404, 31—2 445 οἱ sq. c. 2200 coniunxit Hemst.
446 = P, Ba 330, 29 cf. Et. M. 652, 56 447 Thdr. in Ps. 5, 5, PG 80, 897a
448 = P; Pl. Rep. 555b

444 Tact. cf. post litt. Ψ. vs. 16 ὁρμῆν cf. 442. vs. 18 ὁ sq. ex v. A 1082 445 cf. v. E 926

A (GFVM) 1 λέγων om. F 3 ψευδοκλητίας V^{ac}, Aristot. ψευδοκλητίας G 5 λαμ-
βάνειν F, Harp. Phot. λα(β)εῖν M^{sp} λαχεῖν G om. in lac. V τὰς] τὸ V
ἀπὸ FV, Harp. Phot.: ὑπὸ GM 8 καὶ om. A, nov. gl. 10 καὶ — 19 ἐπι-
στολῆς om. A 12 οἱ ἐσόμενον om. G καὶ — 19 ἐπιστολῆς] καὶ Παραστάσις,
ὁρμή, τόλμα V 14 παρακτυπούμενα F 16 τὸ μαχομένους FM: τοὺς οἰχο-
μένους G 17 καὶ alt. — 19 ἐπιστολῆς om. F wg. add. A^r 21 παρα-
βάσει F 26 Ἥλιαν] ἡλικίαν F 28 Παραστησώμεθα G, Phot. ἡ' om. F
30 τὸ ὄνομα pr. om. GM τὸ ο Phot. 31 ἐπίσημον] ἐπίτιμον Kust.

- 449 Παραστιχίς· Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός εἰς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρήτο μαρτυριοῖς, ὡς Σοφοκλέους. αἰσθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἐμήνυεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δὲ ἀρνούμενου καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα· καὶ εἶχε παγκάλως.
- 450 Παραστορῶ· ἐκτενῶ. ἀπὸ τῶν βυρῶν. ἐγὼ σε, νῆ τὸν Ἡρα-
κλέα, παραστορῶ.
- 451 Παρασύρω· αἰτιατικῇ. Synk.
- 452 Παρά *cf.* δς οὐκ ἐσπλεῖν· παρὰ Θουκυδίδη. ἀντὶ τοῦ *Thuc.*
σχεδόν, ὡς τὸ μονονουχί.
- 10 453 Παρά *cf.* ηῖσι· παρ' αὐταῖς. Παρά *cf.* ίσι δέ, δια τοῦ ι, παρ' Δ + Σ
αὐτοῖς.
- 454 Παρασχεδόν· παραυτίκα. Σ
- 455 Παρασχηματίζειν· τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε Ε
φάσκων, τούτους μὲν παρασχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρεῖαν παρ-
15 ἐχομένους. τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι.
- 456 Παρασχόν· ἐπίρρημα. εἰ δέ γε παρασχόν οὕτω κατάδηλος Ε
γένηται δόξα λέγειν, ὡς παραγέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβειων.
- 457 Παράταξις· πόλεμος ἐμπαράσκευος. Pa.
- 458 Παραταχθεῖς· παρ' αὐτὸν ταχθεῖς. Σ
- 20 459 Παρατέθηγμα· ἡκόνημαι. Σ
- 460 Παραπενθεῖς· ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παρελκύσεις. Σ
- 461 Παρατέταμαι· ἐξώγκωμαι. Ἀριστοφάνης· ἄλις ἀφύης. παρα-
τάται γὰρ ἐσθίων. λέγεται καὶ ἐνικῶς ἡ ἀφύη.
- 462 Παρατετολμηκότες· ἐαυτῶν ἀφειδήσαντες. Πολύβιος· παρα- Ε
25 τετολμηκότες καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.
- 463 Παρατεῖναι· τὸ ἐπιτρέψαι, καὶ ἀπολέσαι. Κωμικός ἐπὶ Εὐβοίας· Σ
οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
- 464 Παρά τὴν αὐτῶν φύσιν· ἀντὶ τοῦ, παραδόξως. οἱ δὲ τύραννοι Ε
παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέριαν κακῇ τῇ περιβαλεῖν.

449 Laert. 5, 92—3; fr. trag. p. 839 450 Ar. Eq. 481 c. sch. 451 = Synt.
Laur. et Gud. 452 sch. Thuc. 2, 94, 1 453 Παρά *cf.* ίσι + παρ' αὐτοῖς = P,
Ba 331, 1 *cf.* H 454 = P, Ba 331, 2 455 an Polyb. attribuendum sit
dubitat Casaubon. 456 *cf.* sq. Men. Prot. attr. Bhd. 457 = An. Ox. 2, 464, 14
cf. H 458 Tim. = P 459 = P, Ba 331, 6 *cf.* H 460 Tim. = P *cf.* H
vv. παρατείνει et παρατενείς 461 Ἀριστοφάνης (fr. 506) sq. sch. Ar. Ach. 640
462 παρατετολμηκότες sq. Polyb. fr. 66 463 = P; Ar. Nu. 213 464 οἱ sq.
Aelian. fr. 313

453 *cf.* v. Σ 1742 et 1750 460 *cf.* 463 461 *cf.* vv. A 1244 et 4600, Θ 438
463 *cf.* 460

2 μαρτυρία G Σοφοκλῆς F 2. 3 Διονύσιος F ep. M 4 περιστιχίδα A A (G F V M)
Πάγκαλος Laert. 5 ἐκτελῶ FV 6 παραστορῶν F 452 om. FV 8 δς
δον Thuc.; Ζῆτει ss. M 453 om. F 14 οὐδεμίαν] δ' add. Τουρ, sed τοῦ sq.
ad interpretationem revocavit Bhd. 16 ἐπίρρημα] ἐπίγραφον V om. F
οὕτω] τοῦτο A; Men. Prot. fr. 66, FHG 4, 268 b 2 contulit Bhd. 17 περι om. A
457 om. A F V mg. A' 21 Παραπενθεῖς] Ζῆτει ss. M Παραπενθεῖς Phot. Παρα-
τενείς Tim. Hes., ordo poscit 22 Παρατέταμαι utrob. GF *cf.*
p. 45, 4 25 ἀπελπίσαντο F 26 ἐπιτρέψαι A F M^{ac}: ἐπιτρίψαι G M^{ac} ἀπο-
τρέψαι V ἐπιστρέψαι Phot. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ F 27 οἶδ'] οἶθ' Phot. ὡμῶν G M^{ac}
29 περὶ F^{ac} M

Σ 465 Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν.

Synt. 466 Παρατηρῶ· αἰτιατική.

Ar. 467 Παρατίλλεται: διασείεται, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διατίλλεται· αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ 5 τοῖς πένησιν· οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο· οἱ δὲ ἀποροῦντες μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν φυγὴν δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δὲ ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας ἢ τῶν μασχαλῶν. 10 ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μὲν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προκειμένου λογισμοῦ· ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται ἀλύοντες, καὶ ἐπιγράφουσι.

Thuc. 468 Παρὰ τὸ καθεστηκός: οἶον παρὰ τὸ νόμιμον, παρὰ τὸ 15 πρέπον.

469 Παράτοπον: εἰς κακὸν τόπον. παράτοπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεϊς τῆς θαλάττης.

Suid. 470 Παράτον: ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. ἔξ οὗ καὶ ἀντιπαράτωρα, ἡ 20 κόμης ἢ ἄλλη εὐπρέπεια.

E 471 Παρὰ τοσόνδε ἦκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν ὥστε ἀπὸ 25 κυνηγεσιῶν ἐτρέφοντο.

Σ 472 Παρὰ τούτου: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

Synt. 473 Παρατρέπω· αἰτιατική.

25

Synt. 474 Παρατρέχω· αἰτιατική.

475 Παρατριβή: λογομαχία, ἔρις. τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν.

Σ 476 Παρατρύζει: παραφωνεῖ. εἰληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσι.

30

Synt. 477 Παρατρυφῶ· δοτική.

465 = P, Ba 331, 7 cf. H, Zon. 1513 466 = Synt Gnd. 467 — παρατίλλεται Ar. Pl. 168 c sch. παρατίλλω sq sch. Ar. Ach. 31 468 sch. Thuc 1 98, 4 469 cf Lex Vind. p. 142; παράτοπον sq. Polyb. fr. 191, sed Synesio attr Lex. Vind. (cf Hartel, Jahns Jb. 99, 55 porro Roos, Arrianea 53 n. 201, sed non in fr Arr.) 472 = P, Ba 331, 3; Arr fr. Parth. vel Exc. 22 473 = Synt. Gud. 476 = P, Ba 331, 9, Zon. 1521 cf. H 477 = Synt. Laur. et Gud.

467 cf. v. A 3506

470 ex v. A 2701

A (GFVM) 4 διασείρεται F διατίλλεται] διατίλλεται F^{ac} διασείεται G 6 γὰρ V M^{ac}, sch.: δὲ A GF M^{ac} 7 τὴν φυγὴν om V τὴν πυγὴν e sch. Kust. 8 ὁ οὐ V 9 περιτίλλεται V καὶ — 14 ἐπιγράφουσι om. FV 10 ἢ om. G 12 τυγχάνοντος A M^{ac} 13 ὅτι A καὶ om v. A 3506 14 ἐπιγράφουσι] Ζῆται v. M 15 οἶον om. G 17 ὁρμήσαντες A M 18 ἀπορίαν A ἀμπώτας V θαλάσσης V cp. A 470 om. A F mg A^c V 21 ἀπὸ] τῶν sld. GVM 22 ἐτρέφοντο V 23 καὶ om A, nov. gl. 23. 24 ἀντὶ τοῦ om. A 29 εἴρηται i

- 478 Παρατυχόν: ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξὸν ἀντὶ τοῦ Thuc. ἐξόντος.
- 479 Παραυδήσας: παραμυθησάμενος. Σ
- 480 Πάραυλος: ὁ ἐν ἀγροῖς. ἡ Πάραυλος, παρατεταμένη. ἡ Soph. ἐγγύς· παρὰ τὴν αὐλήν. ἡ θρηνητική· παρὰ τοὺς αὐλοὺς. Σοφοκλῆς· τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νάπους.
- 481 Παραυτόθεν: αὐτίκα, ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀρριανός· παραυτόθεν, ὡς ἔχομεν, ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς Ε μάχης.
- 10 482 Παράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμε- Σ νος. συνενθουσιῶντες αὐτοῖς καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμία τῇ Ε κακίστῃ δαιμόνων ἐκριπισθέντες ἀπολώλασι.
- 483 Παραφρόνιμον: παράφρονα, ἀνόητον, καὶ ἄπορον περὶ τὰ Soph. φρονήματα. ἴσθι δέ, παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνημα πεφάνθαι μ'
- 15 ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι.
- 484 Παραφρονῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
- 485 Παραφрукτωρευόμενος: οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλα- Rhet. κὰς καὶ φрукτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων παραφрукτω-
30 ρεύεσθαι λέγονται, ὡς φησι Λυσίας· τούτων εἰς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ παραφрукτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη.
- 486 Παραφрукτωρεῖν: τὸ τοῖς φрукτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον Harp. χρῆσθαι, τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων ἐπὶ βλάβῃ δὲ
35 τῶν φίλων· ὡς καὶ Δεῖναρχος ἐν οἰκείῳ λόγων ἐχρήσατο.
- 487 Παραφυλάσσω: προσδοκῶ. Ἰώσηπος· παραφυλάσσω γὰρ ἐν Ε Χάλβῳ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀναβῆναι δι' ἐννοίας ἔχοντα.
- 488 Παραχαράκτης: διαστροφεύς. Σ
- 489 Παραχναύω· δοτικῇ. Synt.
- 30 490 Παραχορδιείς: παράσεινον ποιήσεις, μὴδὲν πρὶν φθέγγῃ, ἀλλ' Δρ. ἃ δεῖ εἰπεῖν εἴπῃς. καυτῷ προσέχων, ὅπως μὴδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδείξαι.

478 sch. Thuc. 1, 76, 2 479 = P, Ba 331, 12, sch. ο 53 480 — ἀγροῖς sch. Soph. OC 785. Πάραυλος alt. sq. Soph. Ai. 892 c. sch. 481 παραυτόθεν sq. Arr. fr. Parth. vel Exc. 4 482 — παραφερόμενος = P, Ba 331, 13 cf. H συνενθουσιῶντες sq. Aelian. fr. 122 483 Soph. OT 690—692 c. sch. 690 484 = Synt. Laur. et Gud. 485 cf. Bk. 298, 13, fonti rhetor. autr. Wentzel; Lys. 13, 67 486 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 498, 9; Dinarch. fr. IX 3 487 παραφυλάσσω sq. Ios. vita 227 488 = P, Ba 331, 15, Zon. 1499 490 Ar. Eccl. 294—6 c. sch.

481 Arr. cf. v. A 4498 482 Ael. cf. v. P 181 485 cf. v. φрукτός

4 ἡ Π. παρατεταμένη om., sed παρατεταμένη post Πάραυλος pr. add. A Δ(GFVM) παρατεταμένη F cf. p 43, 22. 23 481 om. F mg. V 7 ἀπὸ—χρόνου om. V 10. 11 περιφερόμενος F 12 κακίστῃ] ὑπὸ suppl. Kuster, obloquente Pors; 14 φρόνημα] φρόνιμα Soph. 17 παρὰ GFVM cf. v. φрукτός 20 λέγεται F V cp. A cf. v. φрукτός πρεσβύτ A cf. v. φрукτός ἐν] εἰ ἐν F 24 λάβῃ V 25 λόγῳ GM 27 Χάλκῳ GM; Ζῆτει ss. M 31 παραχορδιεῖς A

Σ 491 Παραχορδίζειν: διαφωνεῖν, ἀμαρτάνειν.

Synt. 492 Παραχωρῶ· γενική. παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοῖς βουλομένοις.

Σ 493 Παραχρᾶται: πολύ, σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γενομένου.

EV περὶ Ὁριγένους· σοὶ δὲ κακομηχανία εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπενοήθη. 5

Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

Δ 494 Παραχρῆμα: παραυτίκα, εὐθέως. μηδὲν δὲ μηδὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκριναμένων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παρατυχόντος.

E καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὠρμητό τε ἐξίεναι καὶ ψηφίσματι τὴν στρατείαν ἐκύρωσαν, ὠρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν. Δέξιππος φησι. 10

Δ 495 Παρδακόν.

Ar. 496 Παρδαλή: παρδάλεως δορά. Ἀριστοφάνης· πέμψω ἐπ' αὐτὸν Δ ὄρνεις πορφυρίωνας παρδαλᾶς ἐνημμένους. Πόρδαλις, τὸ ζῦφον.

Ar. Ὅμηρος· θῶων πορδαλίων τε λύκων τ' ἦϊα πέλονται. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὡδ' 15 ἀναιδὲς οὐδεμία πόρδαλις.

Δ 497 Παραιβάτης.

Synt. 498 Παραινῶ· δοτική.

499 Παράινεις: ἡ ἀγαθὴ συμβουλή. Παράινεις συμβουλῆς διαφέρει· παράινεις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς ἀντίρρησιν οὐκ 20 ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν· οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται τῇ παραινέσει ταύτῃ, μὴ πρότερον μανείας. συμβουλή δὲ ἐστι λόγος συμβουλευτικὸς ἀντίρρησιν ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη· ἕτερος δὲ τις ἀντείποι, ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ 25 τοῦ πολέμου συμβαίνοντα, οἷον ἦττα, αἰχμαλωσία, πληγαί, πόλεων κατασκαφαί.

Σ 500 Παράιξοροῦσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ

491 = P cf. Bk. 113, 2 492 cf. Synt. in Vat. 93 et Laur.; — γενική = Synt. Gud., Ambr. 298 cf. Bk. 161, 22 493 — γενομένου = P, Σ*, Ba 331, 16 coi sq. Georg. 457, 21—458, 2 = EV 1, 140, 2—4 494 — εὐθέως cf. H καὶ ὡς sq. FGrHist 100 fr. 36 496 — ἐνημμένους Ar. Av. 1249—50 c. sch. cf. sch. δ 156 Dind. Πόρδαλις—πέλονται cf. Ar. S. 134, 5; τὸ ζῦφον = Ambr. 999, An. Ox. 1, 356, 18 cf. Ps. v., Lex. rhet. fr. 422 ap. Eust. I. 1251, 52, Orus ap. Et. M. 652, 28. θῶων—πέλονται N 103 οὐδέν sq. Ar. Lys. 1014—5 498 = Synt. Laur. et Gud., Bk. 167, 10 499 Παράινεις συμβουλῆς sq. cf. Ammon. v. συμβουλή 500 = P; Ar. fr. 523

493 Georg. cf. v. Ω 183 496 cf. 2060; Ar. Lys. cf. v. O 791

A (GFVM) 1 διαφωνεῖν F 492 om. AFV mg. A* 2 τὸν θρόνον A* 4 ἐπὶ] περὶ G γινομένου G, Σ* 5 περὶ—6 σώματος om. F 5 περὶ Ὁριγένους om. G mg. M 8 τοῦ alt. ex A solo 10 στρατιᾶν omnes τε] τότε Bhd. 495 om. F 13] Πάρδαλις GF 17 Παραβάτης GF 19 Παράινεις pr.] καὶ Π. M Παραινέας alt. nov. gl. G 24 κέρδη—26 πολέμου om. G 24 κέρδη] συμβαίνοντα V cf. vs. 26 25 τις om. V 27 κατασκαφαί] καὶ τὰ ἐξῆς add. F 500 om. A 28 Παραιξοροῦσιν] Παραιξοροῦσιν (sine acc.) Phot. Πέρδιξ ὄρουσιν in cod. Philol. 47, 207 attulit Crusius, SBMonac. 1910, 4, 49

μὲν παιδιὰς εἰδὸς τι· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

501 Παραίρησεται: ἀφαιρήσεται. Θουκυδίδης· διέφθειρον σφᾶς Σ αὐτούς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτοις, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρή- Ε + Δ
502 ματα ποιοῦντες (τουτέστιν ἀφαιρέματα) ἀπήγγοντο.

502 Παραίρουσιν: ἀφαιροῦνται. καὶ Παραίρουμένος. ὁ Σ δὲ ἐξόπισθεν πλέον, παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀφαι- Σ + Ε
ρουμένος. καὶ αὖθις· ὥνπερ αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι οὐδε- Ε
μία μηχανὴ ἔσται, τοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου παραιρουμένου τοῖς
10 ἡδίκηκοσι τὸν ἔλεον.

503 Παραίσις: ἀπαίσις, χαλεπά. παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ Σ προσήκον.

504 Παραίτεῖσθαι: παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν. ὁ δὲ ἀναι- Σ
ρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφήκε, Παρυάτιδος παραιτησάμενου αὐτὸν καὶ Ε
15 τὴν κατραπίαν αὐτῷ φυλαξάσης. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ῥύεται Δερκε- Ε
ταῖον τοῦ θανάτου παραιτησάμενος τὴν μητέρα.

505 Παραίτηθεῖς: παρακληθεῖς. παραιτηθεῖς δὲ διὰ τῶν φίλων Σ + Ε?
τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας.

506 Παραίτεῖτο: παρεκάλει, ἐλιπάρει. ὁ δὲ ἐλθὼν παρητεῖτο τὸν Σ + Ε
20 Πέρσην· τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδέετο αὐτὸς ἔλυεν. Ἡρόδοτος.

507 Παραίτησάμενος. ἀπέδωκε τὸν χρυσόν, ὡς παραιτησόμενος Δ
τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χόλον· νήπιος, οὐδὲ τὸ ἥδει, ὃ πείσεσθαι Ε V
ἔμελλεν· οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

508 Παραίτητής: παρακλήτωρ, ἢ ἀπολογούμενος. Σ

25 509 Παραίτοιτο: παρακαλοῖ, ἀπαγορεύει. ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς Σ + Ε V
γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραφάμενος, παρελθὼν, ὅτε δέοι μάχεσθαι,
παραίτοιτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο.

510 Παραίτομαι: τὸ ἱκετεύω· αἰτιατικῇ.

Synt.

511 Παραίφασις: παραίνεσις, συμβουλή.

Δ

501 — ἀφαιρήσεται = P, Ba 329, 18 διέφθειρον sq. praeter τουτέστιν ἀφ.
Thuc. 4, 48, 3. ἀφαιρέματα cf. Zon. 1513 502 — ἀφαιροῦνται = P, Ba 329, 19, H
ὥνπερ sq. Proc. Bell. 7, 16, 21 503 = P, Ba 329, 20 cf. Et. M. 652, 18, sch. Δ 381
προσῆκον cf. H 504 — αἰτεῖν = P, Ba 329, 21, Et. M. 652, 27 505 παραιτη-
θεῖς sq. fort. Aelian. 506 ὁ sq. Hdt. 5, 33, 3 507 ἀπέδωκε sq. Dionys. Hal.
20, 10, 2 = EV 2, 83, 13—15 508 = P, Ba 329, 22 509 ὥσπερ sq. Polyb.
39, 1, 8 = EV 2, 211, 16—18 510 cf. Bk. 163, 13; αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et
Gud. 511 cf. H, sch. A 792, Ambr. 155

501—2 cf. 680—1 504 init. cf. 505—6, 509, 642. ὁ—φυλαξάσης cf. v. 3 49
505—6 cf. 504, 509, 642 509 cf. 504, 642, v. A 4446

1 Εὐφρόνως F 2 περικελευομένων F 3 Θουκυδίδης om. F A et A² F (G V M)
4 σπάρτους V σπάρτας G σπάρτων F 5 ἀφαιρήματα V (Zon.) 7 ἐξόπισθε A
πλέον Kust. 8. 9 οὐδεμία] γάρ add. F 11 παρὰ pr] nov. gl. G παρὰ alt.
om. V 14 μέλλων] μὲν F Παρυάτιδος—p. 98, 2 ταύτη in foliis ab A²
scriptis 14 καὶ—16 φυλαξάσης om. A² 15. 16 Δερκετέον F 19 Παρη-
τεῖτο G 25 Παραίτετο FG V παρακαλεῖ, ἀπαγορεύει omnes 510 om. F V
post 503 A

- EV 512 Παρέβαλεν: ἐχθρούς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο. ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας *Metaphr.?* ἀναδεχθῆναι δεδεμένους. οἷον παρέβαλέ τις τῶν γερόντων.
- E 513 Παρεβάλετο: ὥρμηκεν, εἰσήλασε. παρεβάλετο μάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας. ἡ ἀπροβούλως ἔκρινε. 5
- E 514 Παρεβέβλητο: τροφή ἐδίδото. ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή. τουτέστι τῇ καμῇλῳ.
- Σ 515 Παρεγγεγραμμένος: ὁ μὴ ἀστός.
- Σ 516 Παρέγγραπτον: νόθον. καὶ Παρεγγράπτους, ξένους, νόθους.
- Σ 517 Παρεγγυᾷ· δοτικῇ. παραδίδωσι, παραγγέλλει, παραινεί, παρα- 10 E κατατίθεται. Ξενοφῶν· βοώντων τῶν στρατιωτῶν καὶ παρεγγυώντων, ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες. καὶ αὖθις· ὅτου δὴ παρεγγυήσαντο οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνέτιθescαν δερμάτων πλήθος καὶ βακτηρίας καὶ γέρρα.
- Harp.* 518 Παρεγγύησε καὶ Παρεγγυηθέντος· παρεγγύησε μὲν ἀντὶ 15 τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος. παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος. ὁ αὐτός.
- Σ 519 Παρεγγυήσοντος: παρασχόντος. καὶ Παρενεγγύα, Σ + E παρήγγελλεν. ὁ δὲ παρενεγγύα αὐτῷ Πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι.
- Σ + EL Παρενεγγύησε, παρήνευσε, συνεβούλευσε. ταύτῃ τοι παρενεγγύησε 20 δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς.
- 520 Παρέδωκεν· ὁ Ἀπόστολος λέγει· παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι συνεχώρησε.
- Harp.* 521 Πάρεδρος· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ φησί· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὃ τε ἀρχὼν καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν 25 βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεῖν, καὶ εὐθύνas διδόασιν, ἐπὶ ἀν παρεδρεύωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὖ τοῖς ῥήτορι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

512 ὁ — δεδεμένους Polyb. 38, 17, 2 = EV 2, 208, 18—19 οἷον sq. fort. *Metaphr.* 514 ἄρτι sq. fort. Iambl. 515 = P cf. H 516 = P, Ba 331, 19, 20 cf. H 517 — δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud., Bk. 170, 13 παραδίδωσι — παρακατατίθεται = P, Ba 331, 21 βοώντων — ἅπαντες Xen. An. 4, 7, 24; ὅτου sq. ibid. 4, 7 25—6 518 *Harp.* = P cf. An. Ox. 2, 498, 12; Isae. fr. 31 519 — παρασχόντος = Σ*, Ba 331, 23, P ὁ — συμπλέκεσθαι Th. Simoc. 5, 8, 10 ταύτῃ sq. Men. Prot. fr. 18, FHG 4, 225 b = EL 450, 33—4 (indic. Gsf. ms.) 520 cf. Zon. 1517; Thdr. Quaest. 37 in Deut. 29, 4 (PG 80, 437 d, 440 a) contulit Ernesti; Rom. 1, 28 521 *Harp.* = P; Aristot. Ath. Pol. 56, 1

515 cf. v. A 3111 519 Th. cf. v. E 2681

A* F (G V M) 2 ὕβρει V 3 ἀναδειχθῆναι FV ἀναχθῆναι Exc. οἷον — γερόντων ss. M: om. rell. 4 Παρεβάλετο] σημαίνει δὲ καὶ π. GM 6 ἐδέδοτο Bhd. αὐτῇ γὰρ ἄρτι V 7 καμῇλῳ V 8 Παραεγγεγραμμένος F 11 στρατῶν F 12 παρηγγυήσαντο A M cf. Xen. 13 κλόνον F; ἡγουν κυρὸν ὕψηλόν ss. V μέγα F 14 δέρματα F πλήθος om FV 518 non pon gl. F 15 Παρηγγύησε utrob. M^{ss}, Bekk. 16. 17 ὁ αὐτός post δὲ transpos. A 18 Παρηγγύα A^{ss} M^{ss} Παρεγγύα F 19 παρήγγειλεν FV παρενηγγύα M^{ss} 20 Παρενηγγύησε (bis) M^{ss} Παρεγγύησε δὲ F; no. gl. GV ταύτῃ — 21 αὐτούς om. F 22 λέγει om. A 25 δύο — 28 κωμικοῖς om. F 25 ἑκατέρους AV, Phot., v. l. *Harp.* plen. 26 οὕτω A 27 καὶ — 28 κωμικοῖς om. A

- 522 Παρεθέντος: ἐκλυθέντος. καὶ Παρεθείς, παραλυθείς. καὶ Σ
Παρείθη, ἐξελύθη, ἐχαυνώθη. ὁ δὲ κινδύνους ὁμιλήσας παρείθη Δ Ε
τὸ σῶμα πᾶς καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη. καὶ Παρεί- Σ + Ε
θησαν, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. Ἰώσηπος· οἱ δὲ πλήθει τῶν πολεμίων
5 παρείθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὐθις· οἱ δὲ τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φό- Ε L
βου παρείθησαν· περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὤνει-
δίσθησαν.
- 523 Παρέκαστα: ἐκάστοτε. Σ
- 524 Παρεκαττύετο: ἐκ συλλογῆς ἡτρεπίζεν. ἀπὸ τῶν καττύμα- Ar.
10 των. καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες, οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς
κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ἡτρεπίζομεν.
Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
- 525 Παρεκβατικῶς: συντόμως. Σ
- 526 Παρεκλέγω· αἰτιατικῇ. Synt.
- 15 527 Παρὲκ νόον: ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα. παρὲκ νόον εἰλήλουθας. Call
528 Παρεκότει: ὠργίζετο. Σ
- 529 Παρεκρότουν: παρώρμων, παρώτρυνον. τούτους ἀθροίζοντες Σ + Ε
ἀλλήλους παρεκρότουν.
- 530 Παρεκρούσατο: ἐπλάνησεν. Σ
- 20 531 Παρεκστήναι: παρεκτραπήναι. ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ Ε
ἀχανεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστήναι ταῖς διανοαῖς, συμπᾶσχοντας τῇ τῶν
ἀκληρούντων ὑπερωδυνία.
- 532 Παρεκτός: ἐπίρρημα.
- 533 Παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν Σ
25 κανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφούσαν.
- 534 Παρελέξατο: παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ Ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ Hom.
ἵππου καταχρηστικῶς· οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπιαναβαίνει.
- 535 Παρελθεῖν: τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδη. τὸ δὲ ἐπελθεῖν, Thuc.
τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ δὲ τοῦτο διαπράσασθαι.

522 — παραλυθείς = P, Ba 331, 25, 24 Παρείθη — ἐχαυνώθη cf. H (in Ψ 868),
Ambr. 273 Ἰώσηπος non inventum vs. 5 οἱ δὲ sq. Diod. 31, 5, 3 =
EL 402, 23—5 523 = P, Ba 332, 7 524 Ar. Pl. 663 c. sch. cf. gl. inedita
mg. Ba (sec. Wentzel) 525 = P, Ba 332, 8 526 = Synt. Laur. 527 Call.
(fr. 80 K. an. 53 S.) c. sch. 528 = P, Ba 330, 9 529 τούτους sq. Ios. Bell. 5, 75
530 = Ba 332, 12 531 ὥστε sq. Polyb. fr. 192 532 = P cf. Demetr. de elocut.
285; Demad. fr. 10 534 — παρεκοιμήθη = sch. D in B 515 cf. Zon. 1522, H.
ἐχρήσατο sq. = sch. A (Aristonic.) in Υ 224 535 sch. Thuc. 1, 90, 5

529 — παρώρμων cf. 372. Ios. cf. v. A 760 531 cf. v. A 897 et v. ὑπερωδυνία

3 λυπηροῦ — 4 παρελύθησαν om. A 5 καὶ — 6. 7 ὤνειδίσθησαν om. F A* F (G V M,
523] δύο ἐκάστοτε παρέκαστα F 11 λέγει — ἡτρεπίζομεν om. A ἡτρεπίζομεν —
12 στιβάδα om. F 17 παρώρμων F, deinde lac. un. et dim. vers. παρώτρυν-
ον om. G, nov. gl. F 20 Παρεκστήναι] ταῖς διανοαῖς add. V cf. vs. 21
21 γίνεσθαι A τῇ — 22 ὑπερωδυνία om. A 532 om. F V 24 Παρέβαλε F
25 ὑποδεδεμένην G ὑποδοδεμένην F 27 ἐπιαναβαίνει A G M ἐπιβαίνει sch.
29 ἀναβαλλόμενον A M; ἡγουν ἀπαρνούμενον ss. V δὲ om. G M, sch.

Harp. 536 Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτη-
σιφώντος.

Σ 537 Παρελθών: ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Σ 538 Παρέλκον: περιτόν, ἢ παρατεῖνον.

Σ 539 Παρέλκυσις: ὑπέρθεσις.

Σ 540 Παρελογίσασθε: ἡπατήσατε.

541 Παρ' ἐλπίδα: ἐπίρρημα.

Σ 542 Παρέλυσαν: ἀπήλλαξαν, μετέστησαν· Θουκυδίδης Ζ' τὸν μὲν
Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Ps. 543 Παρεμβαλεῖ: παρατάζεται.

Σ 544 Παρεμβалόντων: κυκλωσάντων.

Σ 545 Παρεμβολή: σκηνή, κάστρον, στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου
'Αντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολή ὄνομα. Παρεμβολή παρεντάξεως

Tact. διαφέρει· παρεμβολή μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρενθεσις, οἷον
ὀπλιτῶν πρὸς ὀπλίτας ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλοὺς παρεντάξεις δὲ ἡ τῶν
ἀνομοίων, οἷον ὀπλιτῶν πρὸς ψιλοὺς ἢ ψιλῶν πρὸς ὀπλίτας. πάλιν
παρεμβολή λέγεται, ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστή-
ματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας.

546 Παρεμβολή: παράταξις. καὶ Παρεμβάλλειν, παρατάσσεσθαι.

547 Παρέμπτωσις: προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος
συλλαβὴν· οἷον ξένος, ξεῖνος, ἑνατος, εἵνατος.

Σ| 548 Παρεμφῆναι. παραδείξει, παρασημᾶναι.

Σ 549 Παρενεῖρει: παρεμβάλλει, ἤγουν λέγει

E 550 Παρένησαν· Θουκυδίδης· ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως
ὅσον ἐδύναντο.

E? 551 Παρενθέμενος: παραλογισάμενος. ὁ δὲ 'Ακάκιος παρενθέμενος
τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει καὶ τὰ
ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ἐπιτελεῖ.

Δ 552 Παρενθήκη: προσθήκη.

536 **Harp.** = **P** cf. **An. Ox.** 2, 498, 14; **Dem.** 18, 7 537 = **P** cf. **H**
538 = **P**, **Ba** 332, 10 cf. **H**, **Zon.** 1522 539 = ' , **Ba** 332, 11 (in **Iob.** 25, 3)
540 = **P**, **Ba** 332, 13 cf. **H** (in **Iosv.** 9, 28), **Zon.** 1522 542 = **P**; **Thuc.** 7, 16, 1
543 = **An. Ox.** 2, 464, 13 544 = **P**, **Ba** 332, 14 545 — στρατόπεδον = **P**, **Ba**
332, 15 cf. **H**, **An. Ox.** 2, 464, 12, **Zon.** 1509 ἐπὶ — ὄνομα ad **Athanas.** vit. **S. An-**
tonii (**P** 7 26, 356 b) rettulit **Gsf.** Παρεμβολή παρεντάξεως sq. **Tact.** 29 et 44
546 — παράταξις cf. **An. Ox.** 2, 464, 12, **H** 547 cf. **An. Ox.** 1, 153, 6, unde **Et.**
M. 383, 53 548 l. = **Ba** 332, 17, **Σ*** 549 = **P**, **Ba** 332, 18 550 ἐπι-
παρένησαν sq. **Thuc.** 2, 77, 3 552 aliter **Zon.** 1509

543 cf. 546

545 **Tact.** cf. post litt. **Ψ**

546 cf. 543

550 cf. v. **Ε** 2506

A* F (G V M)

541 om **AFV**

8 Θουκυδίδης — 9 ἀρχῆς om **F**

9 Νικαίαν **AVM**

543 om **FG** mg ad 547 **M** post 546 **V** 11 Παρεμβалόντων (**F**) **V** 13 Πα-
ρεμβολή] nov. gl. **G** παρατάξεως **F** 14 μιν om **G** 15 ἢ — 16 ὀπλίτας
om. **F**; 15 ἢ — ψιλοὺς om. **V** 16 οἷον] ἡ τῶν add. **V** ἢ — ὀπλίτας om. **V**
πάλιν — 18 εὐθείας om. **A** 17 τὰ| τὸ **V** 18 αὐταῖς **V** 19 Παρεμβάλλειν]
Παρεμβάλλει **F** 548 om. **F** 22 παρασημᾶναι om **V** 24 πόλεως **F**, v. **Ε** 2506,
Thuc.: ὕλης rell. 25 ἡδύναντο **V** 26 ὁ 29 προσθήκη om. **F** 27 θυσιαστήριον]
κατὰ τὸ θυσιαστήριον add. **V** 29 προσθήκη om **V**

- 553 Παρέντες: παραλυθέντες, ἀμελήσαντες. τῷ χεῖρε καὶ τὰς πανο- Ε
πλίας παρέντες.
- 554 Παρενοχλῶ· δοτική. Synt.
- 555 Παρέε: παρεκτός.
- 556 Παρεξαγωγή. Δ
- 557 Παρεστηκῶς ἄνθρωπος τῇ διανοίᾳ καὶ φιλοδοξῶν ἐν τῇ
πρὸς αὐτὸν διαφθορᾷ.
- 558 ΠαρεΞειρεσίαν: τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. ἐν τετάρτῃ Θουκυ- Σ
δίδης. Ἀρριανός· τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ὥς ξυνέτριψαν, καὶ τῆς Ε
10 παρεΞειρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν.
- 559 ΠαρεΞειρεσίας: παρὰ Θουκυδίδη τὸ κατὰ τὴν πρῶραν πρὸ τῶν Thuc
κωπῶν· ὡς ἂν εἴποι τις τὸ παρὲς τῆς εἰρεσίας.
- 560 Παρεξηλημένον νοῦν: οἷον διεφθαρμένον καὶ ἀμυδρὸν Ar.
ὑπὸ γήρου. μετήνκεται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς·
- 15 οἱ γὰρ κατατετριμμένοι ἐξηλησθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν
ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηλημένους. κωφοὺς δὲ οἷον ἀφώνους.
Ὅμηρος· κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκιδος.
- 561 Παρεωραμένος καὶ Παρηωρημένος. Δ
- 562 Παρεπίδημος. καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία. Δ
- 20 563 Παρέπτῃ: παρήλθεν. Σ
- 564 Παρέργως: ὀλιγώρως. οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιω- Σ
πῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πο- Ε
λύβιος. καὶ αὖθις· ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον Ε
ποιήσασθαι τὸν ἀπόστολον.
- 25 565 Παρερπύσασα: ἡρέμα εἰσελθοῦσα. εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν Ar.
ἄνδρα με ἰδεῖν.
- 566 Παρέρχεται· αἰτιατική· ὑπερβάλλει. Σ
- 567 Πάρες: ὑποχώρησον. Σ
- 568 Πάρεσις: νέκρωσις. Ἀππιανός· οἱ δὲ Λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς Σ

554 = Synt. Laur. et Gud. 555 aliter H, sch. 17 558 — Θουκυδίδης
(4, 12, 1) = P cf. sch. Thuc. 4, 12, 1 τῶν sq. Arr. fr. Parth. vel Exc. 23
559 sch. Thuc. 7, 34, 5 = H 560 Ar. Ach. 681 c. sch. plenior. cf. H v. ἐξηλη-
μένον; A 390 562 l. cf. H καὶ sq. cf. Marc. 2, 17, 2 et Aeschin. Socr. Ax. 3
563 = P, Ba 332, 19 564 — ὀλιγώρως = P, Ba 332, 20 οὐ — τεχνίτου
Polyb. fr. 67 565 Ar. Eccl. 511—2 c. sch. 566 — αἰτιατική cf. Synt. Laur.
ὑπερβάλλει = P, Ba 332, 21 cf. H; in μ 62 567 = P, Ba 332, 22 (in Ar.
Var. 757) 568 — νέκρωσις = P, Ba 332, 23 οἱ — p. 52, 2 συγγενεῖς App.
Bas. fr. 13

568 cf. v. E 1439

554—5 om. FV, inverso ord A 6 ΠαρεΞεστηκῶς Hemst., ordo poscit; nov. A²F(GVM)
gl. Kust. τῇ pr.] cñ V φιλοδοξῶν] φιλο in lae. F 8 ἐν τετάρτῃ om. A
ἐν] τῇ add. V 9 Ἀρριανός—10 ἀπέθραυσαν om. F 9 Ἀρριανός om. A
συνέτριψαν GV 559 om. A 11 ΠαρεΞειρεσία F cf. sch. τὴν om. GM
14 γήρως 17 μετενήνκεται Bhd. 15 οἱ—17 ἀνάγκιδος om. F 18 Παρηω-
ρημένος] Παρηωρημένος F 562 om. F 19 ἡμῶν om. V, Marc. 21 τὸ
πάρεργον suspectum Bhd. 22 περὶ—24 ἀπόστολον om. F 29 Ἀππιανός
om. A

- Ε Ῥωμαίους ἐποιοῦντο τὴν τε πάρεσιν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ σφᾶς, ὄντας ἐν-
 σπόνδους καὶ συγγενεῖς. τουτέστι τὴν ἀμέλειαν, τὴν καταφρόνησιν.
 x + E 569 Παρέστη: ἐγένετο, περιέσχε. πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολε-
 μίων περιεχόμενοι, δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆθος ἀμηχανία.
 E 570 Παρεστηκότες: συνημμένοι, τεθαρρηκότες. Ἀρριανός· οἱ δὲ 5
 ἐσκεδασμένοι καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμας ἐς φυγὴν ἐτράπησαν.
 Ar. 571 Παρεστηκότος: προϋπάρχοντος, ἐνεστώτος. ὁ δὲ πρὸς πᾶν
 ἀναιδεύεται καὶ οὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
 E 572 Παρεστήσαντο· ἀμαχεὶ δὲ πλείστας τῆς Ἰταλίας παρεστήσαντο
 πόλεις. ἐπόρθησαν, ἥλωσαν. 10
 Σ 573 Πάρεστιν· δοτικῇ. ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.
 Σ 574 Παρέσφηλε: παρεμφαίνεται, ἐσφάλη, ἀπερρῦη.
 Σ 575 Παρετέον: σιωπητέον παραληπτέον.
 Suid. 576 Παρέτραγον· καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὕφ' ἄρματωλίας. ἀντὶ τοῦ φειδό-
 μνοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. 15
 Σ 577 Παρευδοκιμησάσης: νικησάσης. ἥτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης.
 Synt. καὶ Παρευδοκιμῶ· αἰτιατικῇ.
 Σ 578 Παρευθύνει: παραφέρει, βιάζεται.
 579 Παρευθύς.
 Σ 580 Παρευνηθεῖς: παρακοιμηθεῖς. 20
 Prov. 581 Παρευρημένως· δικαιοτάτα καὶ παρευρημένως κρινόντων.
 E 582 Παρέχοντας· Ἡρόδοτος· κρέσσον γὰρ ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυ-
 νομένους τελευτήσαι τὸν αἰῶνα, ἥπερ παρέχοντας διαφθαρήναι αἰσχίστῳ
 Synt. μόρῳ. καὶ Παρέχω· δοτικῇ.
 Ar. 583 Πάρει: ἐλήλυθας, παρεγένου τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμέ, 25
 φίλ', ἔχων πάρει; κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον. ἀντὶ
 τοῦ κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ. τουτέστιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνά-
 μενον.
 Σ 584 Παρεία: γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

569 — ἐγένετο cf. H (gl. Hom.) πανταχόθεν sq. Roos, Arrianea 11 sed
 non in fr. 570 οἱ sq. Arr. Parth. vel Exc. fr. 24 571 Ar. Eq. 398—9 c. sch.
 plenior. 578 — δοτικῇ = Synt. Gud. cf. Laur. ἐκ sq. Tim. = P
 574 = Ba 332, 24 cf. P, H, sch. Θ 311 575 = P, Ba 332, 25 577 — ὑπερ-
 βάσης = P, Ba 332, 26 Παρευδοκιμῶ sq. = Synt. Gud. 578 = P, Ba 332, 28
 cf. H 580 = P, Ba 332, 29 581 = Zen. II 60 582 κρέσσον—μόρῳ Hdt. 9, 17, 4
 Παρέχω sq. = Synt. Laur. cf. Gud. 583 Ar. Av. 314—6 c. sch. plenior. cf. H
 584 = P, Ba 331, 26 cf. H, Zon. 1509

571 cf. v. E 3095 578 ex v. A 3971

- A²F(GVM) 1 τὴν—2 συγγενεῖς om. F 1 αὐτοῦ] ep. A αὐτῶν ed. pr. 3 δὲ] Παρέστη
 πανταχόθεν δὲ add. F 4 περιεχόμενος F περιεχομένων Roos ἀμηχανία AGM:
 ἡ μηχανία V μηχανία F ἡ ἀμαχηνία Bhd. 5 Ἀρριανός—6 ἐτράπησαν om. F
 7 ὁ—8 παρεστηκότος om. F 9 πλείστας om. V 10 ἥλωσαν AFVM:
 εἶλον GMYR 11 ἐκ—ἐστιν om. A 12 παρεμφαίνεται, ἐσφάλη] παρέφερε καὶ
 Παρεσφάλῃ Bekk. cf. Phot. 576 om. AF mg. V 17 καὶ—αἰτιατικῇ om. FV
 post 578 omisso καὶ A 579 om. AFV 22 τι] εὐ G 24 καὶ—δοτικῇ
 om. F καὶ om. A 25 τίνα—27. 28 δυνάμενον om. F 26 φίλ' GM:
 φίλε A φίλους V φίλον Ar. κοινόν—27. 28 δυνάμενον om. A 27 ἀληθῆ GM:
 ἀσφαλῆ V καὶ μὴ σφαλῆναι G

- 585 Παρεΐαι ὄφεις: ὀνομάζονται τινες ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ πα- Harp.
 ρεῖας μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησίν, εἶναι
 δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι· τοὺς τε γὰρ ὄφεις μιητούς μὲν
 εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφειν αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους
 5 ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρεΐας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.
- 586 Παρεΐη. ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ· καὶ ὁπότε παρεΐη, οὐ- Δ
 δεῖς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζεν. Suid.
- 587 Παρεΐθη: παρελύθη. εἴτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρεΐθη μέρη. Δ Ε
- 588 Παρεϊκάθη: παρελύθη. Σ
- 10 589 Παρεϊκότος: παραλελυμένου. Σ
- 590 Παρεῖκοι: ὑποχωροῖη. πέμποντες ἱππέας ἐκδρόμους, ὅπη Δ
 παρεῖκοι, τροφὰς ἐλάμβανον. ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὐθις· σφοδρό- Ε
 τατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν, ὅπη παρεῖκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν, ὅπου τρέ- Ε
 ποῖτο ὁ πόλεμος. καὶ αὐθις· ὁ δὲ Τραιανὸς ἔγνω μάλιστα, εἰ Ε
 15 παρεῖκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μή, συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν
 ἀτασθαλίας.
- 591 Παρεϊμένον: κεχαυνωμένον. Σ
- 592 Παρεϊμένος: παρεωραμένος. Σ
- 593 Παρεῖμην: συγχωρήσαιμι. Σοφοκλῆς· οὐκ ἂν παρεῖμην οἴσι μὴ Soph.
 20 δοκῶ φρονεῖν. τουτέστιν οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.
- 594 Πάρεϊμι: ὑπάρχω. Δ
- 595 Παρεῖναι: τὸ παραγίνεσθαι, καὶ ὑπάρχειν. Παρῆναι δὲ κεν- Δ
 τηθῆναι.
- 596 Παρεΐπη: παραπείσει. Σ
- 25 597 Παρεῖπών: παραινέας. Σ
- 598 Παρεῖραντα: παρεισβαλόντα. Πολύβιος· οὗτ' ἐπιβαλέσθαι παρ- Ε
 εῖραντα τὴν χεῖρα δυνατόν, ἅτε πυκνῶν οὐσῶν.
- 599 Παρείρπυεν: εἰσῆλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφειος δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς Ατ.
 ἦν ὁ γλάμων. πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυεν.

585 Harp. = P; Hyper. fr. 80 586 l. = Ambr. 262 587 — παρελύθη
 cf. H (in Ψ 868) εἴτα sq. Aelian. fr. 286 588 = P cf. H (in Pl. Soph. 254 d)
 589 = P, Ba 331, 29 590 — ὑποχωροῖη aliter Ambr. 269 πέμποντες —
 ἐλάμβανον cf. Cass. D. 47, 36, 2 ὁ sq. Arr. Parth. fr. 79 591 = P, Ba 331, 30
 592 = P, Ba 331, 31 cf. H, Byz. Zt. 16, 64, 13 593 Soph. OC 1666 c. sch.
 594 l. = Ambr. 284 595 cf. Zon. 1522, Ambr. 290—1 596 = P, Ba 332, 1,
 sch. A 555 in Philol. 49, 433 cf. H 597 = P, Ba 332, 2 (in A 792) cf. H
 598 οὗτ' sq. Polyb. 18, 18, 13 599 Ar. Ecol. 398 c. sch. plenior.

585 cf. v. O 1002 586 ὁ sq. ex v. A 2207 587 cf. v. A 113 590 init. cf.
 v. O 450. Arr. cf. v. A 4325 593 cf. 606 594 cf. 601, 634—5 595 cf. 608 et 640

2 ὁ — 7 ἀνεβίβαζεν om. F 2 ὁ δὲ et ἐν — φησίν om. A 3 δὲ om. G A² F (G V M)
 ὁμοίως A, Phot. Harp. ep.; λείπει τὸ περὶ τῆς ὁμοιώσεως τῶν ῥητόρων mg.
 add. M μὲν damnat Bhd., frustra 6 ὁ — 7 ἀνεβίβαζεν mg. V 6 Τορί-
 βαζος A 588 om. G 9 Παρεϊκάθη F V, conl. in Pl. Boeckh παρελύθη
 om. M 11 πέμποντες — 16 ἀτασθαλίας om. F 12 καὶ — 14 πόλεμος om. A
 13. 14 πρέποῖτο V 15 ἐξελεῖν G 19 συγχωρήσομαι G V M 22 παρα-
 γένεσθαι GF V M 24 Παρεΐπει F 26 Πολύβιος — 27 οὐσῶν om. F 28 εἰσῆλθεν —
 29 παρείρπυεν om. F

- Σ 600 Παρεῖς: ἑάσας, ἀφείς.
 601 Παρεῖς: ἀμελήσας, ἐπικατακλίνας, ὀλιγωρήσας. καὶ παρεῖς ἑαυ-
 Δ τὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. Παρής δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.
 Σ 602 Παρεΐσακτον: ἀλλότριον.
 Δ 603 Παρεΐσαν: εἶσαν, ἀφήκαν. 5
 Suid. 604 Παρεῖσελθεῖν: τὸ μετ' ἄλλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν, ἐλθεῖν δὲ τὸ
 γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρῆσασθαι. διὰ τοῦτο φησιν ὁ Ἀπόστολος· παρεῖσηθεν ὁ
 νόμος.
 Ε 605 Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα.
 Δ 606 Παρεΐσθω: συγχαρεΐσθω. 10
 Σ 607 Παρεΐσ κρίνει: παρεΐσέρχεται, παρεΐσβάλλει.
 Σ 608 Παρεΐτε: παραγίνεσθε.
 Soph. 609 Παρεΐτο: ἡμελείτο, παρηρεΐτο. τῶν μὲν ἔξ ἐμοῦ παίδων πόθος
 Δ παρείτο. καὶ Παρείτο, διελύετο.
 Σ 610 Παρηβηκώς: γεγηρακώς. 15
 Σ 611 Παρηβῆσαι: παρακμάσαι.
 EL 612 Παρήγαγε: παρήνεγκεν. ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησά-
 μενον βαρβαρικῶς παρήγαγεν.
 Ε 613 Παρήγγελλον: ἐτάσσοντο, συνηριθμοῦντο. Ἀππιανός· πᾶς τις
 αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κα- 20
 τάλογον.
 Σ 614 Παρηγορίας: συμβουλῆς, ἢ παρακλήσεως. καὶ ἐν Ἐπιγράμ-
 Anth. μασι· παίγνιά τ' ἀμφιέπousι παρήγορα καὶ κατ' ἀγυιάς πλάζονται.
 Ecl. 615 Παρηέρθη: ἀπὸ τοῦ αἰρίω, αἰρῶ, ἥερκα ἥερμαι, ἥερθην καὶ
 παρηέρθην. 25
 Δ 616 Παρήεισαν: παρήλθον.
 Σ 617 Παρήκαμεν: ἐπέψαμεν· ἢ ἀφήκαμεν.
 618 Παρήκον· μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ
 παρήκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως.

600 = P, Ba 332, 3 cf. H (in Soph. El. 732) 601 l. cf. Ambr. 270. Παρής sq.
 = Ambr. 271 602 = P, Ba 332, 4, H cf. Zon. 1504 et 1510 603 ἀφήκαν
 = Ambr. 278 607 = P, Ba 332, 6 cf. H 608 = Ba 332, 5, P cf. H
 609 — παρείτο sec. Soph. El. 544—5 c. sch. (indic. Gsf. ms.) Παρείτο, διελύετο
 = Ambr. 273 610 = P, Ba 332, 30 cf. sch. Luc. 102, 6 611 = P, Ba 332, 31
 612 ἐν sq. Cass. D. 68, 21, 3 = EL 430, 11—2 613 πᾶς sq. App. Pun. 75 extr.
 614 — παρακλήσεως = P, Ba 333, 2 παίγνιά sq. Anth. 5, 296, 5—6 615 cf.
 An. Ox. 2, 463, 11, Et. M. 437, 23 (in Π 341) 616 cf. Ambr. 260 617 = P,
 Ba 333, 3 cf. H

600 cf. 603 601 cf. 594, 634—5 608 cf. 600 604 ex v. E 876; hinc
 Zon. 1523 606 cf. 593 608 cf. 595 et 640

A²F(GVM) 2 ἐπικατακλίνας—3 ὑπῆρχες om. F 4 Παρεΐσακων V 604 om. F post
 601 AM 605 non nov. gl. F 10 Παρεΐσθαι A 12 Παρήτε A παρα-
 γένεσθε V, Ba (non Σ*) παρεγένεσθε A 13 παρηρεΐτο om. F 612 post 613 V
 17. 18 ὀρχησόμενον M^{ac}, Reiske 19 Ἀππιανός—20. 21 κατάλογον om. F
 19 Ἀππιανός om. A 20 αὐτῶν] ἀκτῶν App. 22 καὶ—23 πλάζονται om. F
 24 Παρηέρθην F 28 Παρεΐκον Abresch

- 619 Παρήκοντα: παρατείνοντα· ὡς διήκοντα ἐπεκτεινόμενα. ἐκ Σ
τοῦ παρείκοντος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναδιδούontos.
- 620 Παρήλλαξαν· ἐπειδὴ δὲ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες Ε + Σ
ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρήλθον.
- 5 621 Παρήλθεν· αἰτιατικῇ. Synt.
- 622 Παρήλασεν: ὑπερήλασεν, ἥτοι ἐνίκησεν. Σ
- 623 Παρήλιε, παρήλικος.
- 624 Παρήλιος: νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐναυταζο-
μένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.
- 10 625 Παρήν: παρήμην. ἐνικῶς κατ' Ἀττικούς. Σ Δ
- 626 Παρηνώχλουν. Δ
- 627 Παρήορος: παρειμένος τὰς φρένας. Δ
- 628 Παρήορος ἵππος. καὶ Παρηορίησι, ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ Δ
ἡνίαις.
- 15 629 Παρηρηκώς: λαβών. Δ
- 630 Παρήρηντο: ἀφήρπαζον, ἀφηροῦντο. καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν Σ + Ε
παρήρηντο περὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς. καί, παρηρέιτο τῆς ἐξουσίας ὅσον Metaphr.
μέρος αὐτῶ.
- 631 Παρηρηῆσθαι: ἀφηρηῆσθαι. ὁ δὲ ἐγεγήθει ἐπὶ τῷ παρηρηῆσθαι Σ + Ε
- 20 αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.
- 632 Παρήρηται: παρατέμνεται. Δ?
- 633 Παρήρητο. καὶ Παρηρητημένος· τῷ ξίφει, ὃ ἔτυχε παρηρ- Δ
τημένος (ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων), ἑαυτὸν διέφθειρεν. Ε
- 634 Παρής: ὑπήρχες. Δ
- 25 635 Παρήσαν: ὑπῆρχον. Δ
- 636 Παρρησία: ἐξουσία, ἄδεια. οἱ δὲ τῇ μαχαίρᾳ τὴν παρρησίαν Σ Ε
ἐδίδοσαν. οἱ ῥήτορες τῇ παρρησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τῶν ὀνειδιζέιν Rhet.
μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι τῶν οὐ δεόντως
ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύσιν· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου·
- 30 Νικόδημος δὲ ὑπὸ Ἀρισταγόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεῖς
ὁ δέλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεῖς,

619 — ἐπεκτεινόμενα = P, Ba 331, 27, Σ^a cf. Erotian. 71, 16 621 = Synt.
Gnd. 622 = P, Ba 333, 4 (in μ 186) 625 — παρήμην = P, Ba 333, 7
627 cf. sch. H 166 (unde Et. M. 653, 41), Ap. S. 128, 12 (unde H) 628 — ἵππος cf.
Ambr. 8. Παρηορίησι sq. = Ambr. 150, sch. Π 152 630 παρηρέιτο sq. fort Metaphr.
635 = Ambr. 280 636 — ἄδεια = P, Ba 334, 5, H οἱ δὲ — ἐδίδοσαν Th.
Simoc. 5, 1, 15 οἱ ῥήτορες sq. fonti rhet. attr. Wentzel; Aeschin. 1, 172 et 2, 70

619 ἐκ sq. cf. v. Ε 680 620 παρήλθον cf. 379—80 630—1 cf. 501—2
634—5 cf. 594 et 601

1 Παρείκοντα G, Phot.^{ac} Σ^a παρατείναντα F ἀπεκτεινόμενα F ἐκ— Α^a F (G V M)
2 ἀναδιδούontos om. A F V 3 ἐπελ A V M δὲ om. G 6 ὑπερήλασεν
om. F 623 om. F V mg. A post 624 M^{ac} 8.9 αὐταζομένη G V M 13 καὶ
Παρήορος i. G M 17 παρὰ F καί— 18 αὐτῶ om. A F V 19 ὁ—
20 ἐπάνοδον om. F 22 Παρήρητο F τὸ ξίφος A F M δ] ψ ed. pr.
23 ἀντὶ τοῦ om. G 26 οἱ δὲ— p. 56, 3 cψζεσθαι om. F 28 διαλογιζόμενοι G
29 ὡς—Τιμάρχου om. A

ἡ ἐπαρρησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις. καὶ ἐν τῇ τῆς παραπρεσβείας· προήρημαι δὲ παρρησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τάληθῃ εἰπὼν ψύζεσθαι.

Harp. 637 Παρρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας, καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Δ 638 Παρῆσθαι· καὶ Παρῆστο, παρεκαθέζετο.

Σ 639 Παρήσω: παράσχω.

Δ 640 Παρήτε: παρεγένεσθε.

Δ 641 Παρητήσθω: συγχεωρήσθω.

Ε 642 Παρητεῖτο· ἀποτίσκειν τὰς βοῦς ὡμολόγει, καὶ κακῶς παρητεῖτο 10
Σ + Ε τὸ ἀμάρτημα. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. οἱ δὲ παρητοῦντο τοὺς προ-
μαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν.

Ε 643 Παρίας λίθου· Αἰλιανός· δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεο-
πόμπου, πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἰδῶλον
Παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές, κλίνη, 15
καὶ αὕτη λίθου.

Δ 644 Παρία λίθος: θηλυκόν, ἡ λίθος. Αἰλιανός· καὶ μέντοι καὶ
Ε Παρίας λίθου ἄρμα ἀνακείμενον Διονύσι, ποίημα θαυμαστόν, ἀνείλετο
θεοσυλήσας.

Δ 645 Παριδόντες: καταμελήσαντες.

Σ 646 Παρίεμαι: παραιτοῦμαι.

Σ 647 Παριεμένους: παρερχομένους.

Δ + Ε 648 Παριέναι: συγχωρεῖν ἀφιέναι. οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλιπ-
πον μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, μηδὲ καταμέλλειν.

Δ 649 Παρίημι: συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν 25
τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

Σ 650 Παρίεται: παραλύεται.

Δ 651 Παρίλια: ἑορτή.

652 Πάριον: ὄνομα ἀγροῦ, ἀπὸ Πάριδος τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου

637 = P, An. Ox. 2, 498, 3; Isocr. 11, 40 638 cf. Ambr. 282 639 = P,
Ba 333, 8 cf. H 641 cf. Zon. 1523 643 δείκνυται sq. Aelian. fr. 99
644 — λίθος al. cf. Zon. 1504 καὶ μέντοι sq. Aelian. fr. 125 646 Tim. = P
647 = P, Σ* cf. Ba 333, 11 648 — ἀφιέναι cf. H. οἱ sq. Polyb. 5, 7, 4
649 l. = Ambr. 264 650 = P, Ba 333, 12 652 cf. Malal. p. 92, Io. Antioch.
fr. 23, FHG 4, 550, Cedren. p. 216 (Bonn.) porro Patzig, Byz. Zt. 9, 362, Noack
Philol. Suppl. 6, 485 sq.

640 cf. 595 et 608 642 παρεκάλει cf. 504 sq. 509 643 cf. v. Θ 171
649 = 347

Α' F (G V M) 1 καὶ — 2. 3 ψύζεσθαι om. A 1 τῆς παραπρεσβείας G M: παρὰ τῆς πρε-
σβείας V Περί παραπρεσβείας ed. pr. 6 Παρήτο A 640 om. V post 635 A
9 συγχωρεῖσθω A F V 10 τὰς] τοὺς F 11 τὰ ἀμάρτηματα G καὶ ἐπὶ τοῦ
παρεκάλει om. A τοῦ] τοῦτο F 11. 12 προμάχους V 13 λίθου] λίθος G V
cf. vs. 17 17 Παρίας A θηλυκῶς G M Αἰλιανός — 19 θεοσυλήσας om. A F
19 θεοσύλης Bhδ. ὁ θεοσύλης Hercher 22 περιερχομένους G 23 Παρίε-
ται F οἱ — 26 πατρίδα om. F, 649 fort. interpol. 25 ἐπελθὼν] εἰσελθεῖν Tour
29 ἀγροῦ] πόλεως Reines. sed cf. Cedren. ἀπὸ — p. 57, 12 αὐτὴν om. F

κληθέν· ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι· τοπρὶν δὲ ἐκαλεῖτο Ἀμάνδρος ὁ τόπος. ἐκεῖ τε διατρίψας Ἀλέξανδρος τοὺς λ' ἐνιαυτοὺς φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκῶς πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν Ἑλληνικὴν. ἐξέθετο δὲ καὶ λόγον εἰς ἐγκώμιον τῆς Ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἥρας· τὴν γὰρ Ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν, ἐξ ἧς τίκεται παντὰ τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον, ὃ ἐστὶ τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν, τὸν λεγόμενον Κεστόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντων τῶν λ' ἐνιαυτῶν, μεταστελλόμενος τοῦτον ὁ πατὴρ ἔπεμψεν εἰς θυσίας. ὃς ἐλθὼν ἐν Σπάρτῃ καὶ εὐρῶν τὴν Ἑλένην ἥρπασεν αὐτήν.
653 Παριππεύει· ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλη ἀπέρχεται ἡ ὁδεύει.

15 654 Παριππεύσαντες· παραδραμόντες. Σ

655 Παρίππον καὶ κόρη· τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος· Σ ἐπειδὴ τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἰππομάνης τοῦνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίῳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο.
20 καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βίαν ἐποίησατο· ἀφ' οὗ Πάριππος καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

656 Παρίσθμια· τὰ περὶ τὴν φάρυγγα. Σ

657 Παρίσταςθαι· καταδουλοῖς καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. ἡ ἀντὶ τοῦ Soph. μεθίσταςθαι. Σοφοκλῆς· ἄγεις θ', ἃ χρῆζεις, καὶ παρίσταςθαι βίᾳ, καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ ἔδοξας εἶναι. εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν ἡμεῖς ἂν εἵπομεν, μετεστήσαντο· οἱ δὲ παρεστήσαντο.

658 Παρίσταςθαι· δοτικῇ. Ἀρριανός· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε Ε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν ἢ ὁμολογίᾳ παρίσταςθαι.
30 καὶ αὐθις Δαμασκίος φησιν· οὐ γὰρ προσέτιο τὰ χρήματα ῥαδίως, οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων, ἀλλὰ παρίστατο καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων.

653 cf. H 654 = P, Ba 333, 13 cf. Zon. 1518 655 = P cf. Bk. 295, 12
656 = P, Ba 333, 14, H, Et. M. 653, 57 657 Soph. OC 916—8 c. sch.
658 δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. ὁ—παρίσταςθαι Arr. An. 4, 22, 7 οὐ sq.
Dam. fr. 24 cf. Phot. Bibl. p. 336 b 25—6

658 Dam. hinc v. A 309

1 αὐτὸν post τρέφεσθαι transpos. G 6 κακὰ] καλὰ Tour cf. Malal. A·F(GVM)
8 Ἀφροδίτης] τῆς Ἀ. V 9 τὸν] τὸ V 10 τῶν ἈV: γὰρ τῶν GM 13 ἐπέρχεται F 17 ἐπειδὴ—21 καλεῖται om. F 19 λαθραία GM^{cc} 20 τῇ κόρῃ GM βίαν] βοᾶν Phot. βορὰν Port. 22 τὴν] τὸν A, Phot. Et.
24 Σοφοκλῆς—27 παρεστήσαντο om. F 25 δέ] γάρ G 26 ἐφυγάδευσε M ἡμεῖς—27 παρεστήσαντο om. A 28 δοτικῇ—32 ἀγοραίων om. F 30 αὐθις om. A Δαμασκηνός V φησιν—31 ὀφειλομένων om. A 31 ἀφειλομένων V 32 ἐξήτει] ἀπῆτει Port. ἐπῆει Kust. ἐπέξῃ Tour ἐπέξιών vel simile post ἀγοραίων suppl. Bhd. τοὺς ἀποστεροῦντας Port.

Synt. 659 Παρίστημι: τὸ λαμβάνω. αἰτιατική· ὧν τὰ μὲν βία ἤρει, τὰ δὲ ὁμολογία παρίσταται.

Δ 660 Παρίτω: ἐλθέτω.

Ar. 661 Παρθενεῖα: προπερισπωμένως, τὰ εἰς παρθένους ἀδόμενα μέλη. Ἀριστοφάνης· κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ καὶ παρθενεῖα καὶ κατὰ 5 Σιμωνίδου. τούτεστι κακότεχνα καὶ ποικίλα.

Σ 662 Παρθένειος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γενναῖος.

Δ καὶ Παρθένειον λέχος. Παρθένιος δὲ ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς.

Δ 663 Παρθεनिया: ὁ καθαρὸς βίος. καὶ Παρθένιον πέλαγος.

Heb. 664 Παρθένιος, Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας, Ἑρμιππος δὲ Τήθας 10 φησί· Νικαεὺς ἦ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιὸς καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίνα λαφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν· εἴτα ἠφειθή διὰ τὴν παιδευσιν καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε δὲ ἐλεγείας, Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν τριῶν βιβλίοις· καὶ ἄλλα πολλὰ. περὶ 15

Suid. μεταμορφώσεως ἔγραψε.

Heb. 665 Παρθένιος, Χίος, ἐποποιός, υἱὸς Θέστορος· δς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὀμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Σ 666 Παρθένιοι: οἱ γενόμενοι παρθένω πρὸ τοῦ γήμασθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἑρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Γοργία παρθένος ἐπὶ παντός 20 ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως καὶ ἀφθοροι.

Δ 667 Παρθενῶνος: τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ.

Σ 668 Παρθένοι: τὰς Ἑρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτιμώρηναν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἔξ. πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια, δευτέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθυια, ἕκτη 25 Χθονία. τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας. ἐσφαγίσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρ-

659 cf. Bk. 166, 5, Lex. synt. in Vatic. 93; ὧν sq. Cass. D. 1 p. 357

660 cf. H 661 Ar. Av. 918—9 c. sch. 919 662 — γενναῖος = P, Σ*, Ba 338, 9 cf. sch. AD in Δ 499, H Παρθένιος—παρθένου = Ambr. 9 663 Παρθεनिया = Ambr. 200. Παρθένιον πέλαγος = Ambr. 244, Nicet. p. 656 664 cf. Steph. Byz. v. Νικαία 666 = P 667 l. = Ambr. 68 668 = P cf. Apost. XIV, 7, H; Phanodem. fr. 3, FHG 1, 366; Phryn. com. fr. 30

661 cf. v. K 2645 et v. Σ 440
v. N 261

662 hinc v. Σ 676 fin.

665 περί sq. ex

A* F (G V M) 659 om. F V mg. A 2 παρίστατο Bk. (non Vatic.), ed. pr. 7 Παρθένιος F M*, Phot. Σ* sch. Hom. γενναῖος] γεννηθείς M*, Pors. 8 Παρθένιον et Παρθένειος M* 10 Ἑρμιππος—11 φησί om. A 11 ἦ—16 ἔγραψε om. F 13 εἶτα] εἰ V 14 δὲ ἐλεγείας A V M* (Artem. 4, 63 contulit Bhd.): δὲ ἐλεγεία εἰς G M* δι' ἐλεγείας Schneider Ἀφροδίτην] cp A 15 περί—16 ἔγραψε M mg.: οὗτος ἔγραψε καὶ περί μεταμορφώσεως post 665 A om. G V 17 υἱὸς—18 πατέρα om. F 19 παρθένον F ὑπὸ—21 ἀφθοροι om. F 23. 24 καὶ ἐτιμώρηναν G V M: ὑπῆρχον A ἐτίμων, ἦσαν Phot., Pearson, Reines. cf. Hes. ἐτίμησαν Apost. 24 ἐξ] ἔξω V δὲ om. G 27. 28 ἐσφαγίσθησαν V 28. 29 Σφενδάλων Valck. et Hemst.

- τυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν,
καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.
- 669 Παρθενοπίπας: ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν, ἢ ἐπιτηρῶν. Σ + Hom.
- 670 Πάρθη. ἐν Ἑπιγράμμασι· ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος, ὁ δ' ἀν- Δ
5 τίος ἵστατο Πάρθης. Anth.
- 671 Πάρθοι: Περσικῇ γλῶσσει Σκύθαι, οὓς κατῴκισε Σέσωστρις ὁ
τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὑποτάξας Ἀκκυρίου.
- 672 Παρθυαῖος: ὁ ἀπὸ τόπου Παφλαγονίας. Δ
- 673 Παρθυηνή: πόλις. Δ
- 10 674 Πάρμαι: δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καλχηδονίοις. Δ?
- 675 Παρμενίδης, Πύρητος, Ἐλεάτης, φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Hes.
Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξιμάνδρου τοῦ
Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε, ὁ καὶ φιλόσο-
φος καὶ ἰατρός, καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ Φυσιολογίαν δι'
15 ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.
- 676 Παρμενίωνος: ὄνομα κύριον. Δ
- 677 Πάρμη· τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν Λιβυτικῶν θυρεῶν Δ
ἀντείχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι. E
- 678 Παρμιςσός: ὄνομα πόλεως. Δ
- 20 679 Παρνάσσιοι: ἀντὶ τοῦ μεγάλου· Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττι- Δ.
κῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ Παρνασσοῦ τὴν λέξιν
παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱερούς· ὁ γὰρ Παρνασσός ὄρος Φωκίδος ἐστίν,
ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ
Παρνασσός· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἀνθρακες
25 Παρνάσσιοι.
- 680 Πάρνη: ὄρος Ἀττικῆς, θηλυκῶς. Σ
- 681 Πάρνης, Πάρνηθος: ὄνομα ὄρους. καὶ οὐδετέρως Παρνήθιον Δ
ὄρος.
- 682 Παρνησός: πόλις. Δ

669 — ἀπατῶν = P, Ba 333, 10 cf. H. ἐπιτηρῶν cf. sch. A 385 670 ἦν sq.
Anth. 6, 54, 3 671 cf. Malal. p. 26 (et Roos, Arrianeae p. 4, 13) 672 — τόπου
cf. Ambr. 122 673 = Ambr. 172 674 cf. H v πάρμη 675 cf. Laert. 9, 21
et 8, 55; Theophr. cf. fr. 44, Pl. Soph. 237a, Parmen. 128a 676 l. = Ambr. 65
677 l. cf. H τῇ sq. Polyb. 29, 14, 4 678 = Ambr. 174 679 Ar. Ach.
348 c. sch. 680 cf. P, sch. Ar. Nu. 323 681 — ὄρους = Ambr. 107
Παρνήθιον ὄρος = Ambr. 247 682 = Ambr. 182 cf. 108, H

671 cf. v. Σ 867

2 καὶ Φ. Μονοτρόπῳ om. A 4 Πάρθης F φόρμιγγος] μον' ὀρμιγγος F Δ· F (G V M)
8 ὁ et Παφλαγονίας om. GM; Παρθένιος, ποταμὸς Παφλαγονίας collato Hes.
Bhd. 10 Καλχηδονίοις F: Καρχηδονίοις rell. 11 μαθητὴς — 15 Πλάτων
om. F 13 διάδοχος ἐγένετο G ὁ καὶ A: καὶ ὁ V ὁ GM 16 ὄνομα
κύριον AFV: γενικὴ κυρίου ὀνόματος GM 677 om. A, sed Πάρμη mg. add.
17 Λιβυτικῶν Lipsius θυρεῶν] βυρσῶν Kust. 18 ἐρρωμένη F 19 Παρ-
μιός F, Ambr. 20 Παρνάσιοι FG cf. vs. 25 21 χορηγίαν — 25 Παρνάσσιοι
om. F 24 Παρνασσόν AVM^{ac} Ἀχαρνεῦσιν om. A ἀνθρακος GVM^{ac}
25 Παρνάσιοι G, v. l. Ar. 26 Πάρνης G^{ac}M Ἀττικῶς V 27 οὐδέτερον V
29 Παρνησός GM

- Σ 683 Πάρνοψ: ἀκρίδος εἶδος. οἱ δὲ μελίccας ἀγρίας. καὶ κλίνεται
 Δ + Λγ. πάρνοπος. οἱ δὲ κύνωπας. Ἀριστοφάνης· ὁ δ' ἀνακραγῶν ἀντ-
 Λγ. εἶκαsen αὐτὸν πάρνοπι τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι. καὶ
 αὐθις· ὅσον τὸ χρήμα παρνόπων προσέρχεται. τὸ πλῆθος σημαίνει
 τῆς στρατιάς. 5
- Σ 684 Παρό: διό.
- Δ 685 Παροδεία: ἡ παρέλευσις.
- 686 Πάροδος: εἴσοδος. ὁ δὲ δευτεραῖος ἀφίκετο. οὐ μὴν παραυ-
 Ε τίκα γε παρόδου ἔτυχεν, ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο Ῥωμαῖοις
 ὁ βάρβαρος, οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν. 10
- 687 Πάροδος: ἡ ἀφίξις, ἡ εἴσοδος. οἱ δὲ πεμφθέντες παρόδου
 Ε ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες. Πρίσκος φησί.
- Σ 688 Παροκλάζων: γονατίζων.
- Σ 689 Παροκωχή: παροχή παρὰ Θουκυδίδη, ὡς ἡ ἀνακωχή καὶ
 διακωχή. 15
- 690 Παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε· σύνταξις.
- Σ 691 Παρολκή: ὑπέρθεσις.
- Σ 692 Παρομαρτεῖ: παρακολουθεῖ.
- Σ Ε 693 Παρόν: ἐξόν, δυνατόν, δέον. διὸ καὶ παρὸν κωλύειν, ὑπο-
 ΕΛ πιμπράντες. καὶ αὐθις· ὁ δὲ ἤσχαλλεν, ἐν συμφορᾷ μεγάλη ποιού- 20
 μενος, εἰ μὴ τις αὐτὸν ἐψη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πο-
 λέμου παντὸς φέρεσθαι.
- Σ 694 Παρ' ὄντινοῦν: παρὰ πάντα.
- Synt. 695 Παροξύνω· αἰτιατικῇ.
- Ε 696 Παροπλίcas· τετρακιςχίλιους παροπλίcas γεωργεῖν ἐπέταξε, 25
 χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὐθις·
 Ε τοὺς Ἰσόμεβρους πάλιν παροπλίcas ἀλύσει δεδεμένους εἰς Ῥωμανίαν
 ἀπέστειλεν.

683 — εἶδος Tim. = P cf. sch. Ar. Av. 185 et Ach. 150, H μελίccας ἀγρίας
 cf. Ambr. 14 et 112. πάρνοπος = Ambr. 85 οἱ δὲ κύνωπας sch. Ar. Av. 185
 ὁ—ἀποβεβληκότι Ar. Vsp. 1311—2. ὅσον sq. Ar. Ach. 150 c. sch. 684 = P,
 Ba 333, 22 685 l. = Ambr. 192 686 ὁ sq. Arr. Parth. attr. K. Hartmann,
 Philol. 74, 81, sed non in fr. 687 οἱ—ὑστερήσαντες Prisc., deficit FHG
 688 = P, Ba 333, 23 cf. H 689 = P; Thuc. 6, 85, 2 690 fort. Metaphr. vel
 FGrHist 151 691 = P, Ba 333, 24, H, Zon. 1509 692 = P, Ba 333, 27, H
 cf. sch. Luc. 63, 16 693 — δέον Tim. = P ὁ sq. Proc. Bell. 6, 29, 4 =
 EL 111, 30—32 694 = P, Ba 333, 25 695 = Synt. Gud.

688 init. cf. v. A 3704 689 hinc 378

Α' F (GVM) 2 Ἀριστοφάνης—5 στρατιάς om. F; Ἀριστοφάνης—3 ἀποβεβληκότι om. A
 9 ὡς—10 ἄν om. F 9 ἐνδείξαιτο] ἐνδείξει τοῖς V 10 οὐχὶ—ἄν om. A
 11 οἱ—12 φησί om. F 689 om. GM 14 Παρακωχή A, 378 παρὰ Θου-
 κυδίδη om. F 14. 15 ἀνοκωχή καὶ διοκωχή Pors. 690 om. F 16 σύνταξις
 om. A 20 καὶ—22 φέρεσθαι om. F 20 ἤσχαλεν GV, v. l. Proc. 21 εἰ] ἦν G
 ἐψη GM., Proc.: νέων AV 23 ὅτιονοῦν F ὄντιναοῦν Phot. Ba 25 τετρα-
 κιςχιλίων F γεωργεῖν—28 ἀπέστειλεν om. F

- 697 Παροράσθαι· εικότως ἐδόκουν οἱ Καρχηδόνιοι παροράσθαι τὴν Ε τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑποτοπεῖσθαι, ὑφοράσθαι.
- 698 Παροργίζω· αἰτιατική. Synt
- 699 Παρόριον· τὸ πλησίον τοῦ ὄρου.
- 700 Παρορκῆσαι· Ἀππιανός· εὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς Βρεττανοὺς Ε παρορκῆσαι, ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων ἔτι παρὴν τὸ στρατόπεδον.
- 701 Παρορμᾶ· διεγείρει, παροξύνει. Σ
- 702 Πάρος· χρονικῶς καὶ τοπικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. Σ
- 10 703 Παρ' ὅσον· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ. τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολήν, παρ' ὅσον Ε γένοιτο.
- 704 Παρ' οὐδέν· εὐκόλον, εἰς οὐδέν. Σ
- 705 Παρ' οὐδέν θέμενος τοῦτο· ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας, παρα-
15 λογισάμενος. τὰς σπονδὰς πατήσας καὶ τοὺς ὄρκους παρ' οὐδέν Ε θέμενος Ἀλέξανδρος, Πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει.
- 706 Παρουσία· ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἥτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. Harp.
Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ συντάξεως φησί. καὶ Κράτης· ἔχοντες εὐπαθῆ βίον παρουσίαν τε χρημάτων.
- 20 707 Παρουσία· λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δασιλείας· Σ ὥς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φαίδωνι· ὥς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὥς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους· τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων. Θουκυδίδης ἐν τῷ α'. Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέρᾳ πα-
25 ρουσίᾳ. τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.
- 708 Παροχετεύει· παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὕδρητοῦ εἰς Σ ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ Παροχετεύοντες, μεταφέροντες.
- 709 Παροχλίζουσι· μετακινοῦσι.
- 30 710 Πάροχος· ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἄρμα, τὸ ζεύγος. Πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις· ἐπ' Ατ.

697 — παράδοσιν Polyb. attr. Hemst. 700 App. Celt. 19 701 = P, Ba 333, 26 cf. H 702 = P, Ba 333, 28 cf. H = Et. Gen.; sch. A 453 703 Ios. Bell. 6, 7 contulit Gsf. ms. 704 = P, Ba 333, 29 cf. H 705 τὰς sq. Theopomp. attr. Heitz, FGrHist 115, 409 706 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 498, 15; Dem. 13, 1(?); Cratet. fr. 16 707 = P; Pl. com. fr. 177, Soph. fr. 421, Thuc. 1, 128, 5 708 = Ba 333, 30 et 334, 1, P cf. Zon. 1520, H 709 = P, Ba 334, 2 710 Πάροχοι sq. Ar. Av. 1737—40 c. sch. cf. H, P, Et. M. 145, 31

1 εικότως—2 παράδοσιν om. F 4 Παρόρειον M^{sc} cf. v. ὑπόρειος AΓF(GVM)
5 Ἀππιανός—7 στρατόπεδον] παρορμῆσαι F 5 Ἀππιανός om. A Βιετανούς V
10 τὰ—12 γένοιτο om. F 704 non nov. gl. F 15 παρ'] εἰς F 16 καθ-
είρξαιτο F 18 Δημοσθένης—19 χρημάτων om. F 20 λέγεται—22 ἐπὶ alt.]
ἀντὶ F 21 Φάωνι ex Phot. Pors. 22 δέ om. F 23 ὥς—25 ἀπουσία
om. F 24 ἐν τῷ α' om. A 25 τούτῳ—ἀπουσία om. A τὸ om. V
27 ἐπιβάλλει] μεταβάλλει F 30 τὸ alt.] ἢ τὸ Port. Πάροχοι] Πάροχος A
31 οἱ AF, sch.: αἱ GVM

ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἤγον. Ἀριστοφάνης Ὁρνισιν· ὁ δ' ἀμφι-
θαλής Ἔρωσ χρυσόπτερος, ἡνίας εὐθυνη παλιντόνους, Ζηνὸς πάροχος
γάμων.

Σ 711 Παροψίδας: σκευὴ ὑπηρετικὰ τραπέζης.

Σ 712 Παροψίς: ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον.

Δ 713 Παροψωνοῦσι: λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ Πισίδης· εἰ μὴ κα-
κουργεῖς καὶ παροψωνεῖν θέλεις, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις
ἀντλίας.

Σ 714 Παρῶ: ἀφῶ, συγχωρῶ.

Σ 715 Παρψιδούμενος: λεγόμενος. καὶ Παρψιδία· οὕτω λέγεται
Α. δταν ἐκ τραγωδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμωδίαν· οἷόν ἐστι τό, ἄξιον
γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. καὶ
Ε αὐθις· κατὰ δὴ τινα προφορὰν ἀσθέντα καὶ παρψιδηθέντα ἢ περὶ
ταῦτα μουσομανία τοῖς ἄστροις ἐπέψαυε. Προκόπιός φησι. καὶ

Δ] Παρψιδῇκει, ἄλλην ἦσεν ψδῆν. ἢ Παρψιδῇκει, ἀντὶ τοῦ
ψγκῶθη.

Σ 716 Παρψιθούντες: ἐκβάλλοντες.

Prov. + Α. 717 Παρῶν ἀποδημεῖ: ἐπὶ τῶν αἰσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόν-
των. Ἀριστοφάνης· ὁ νοῦς δέ σου παρῶν ἀποδημεῖ.

Α. 718 Παρῶναι: εἶδη πλοίων. ὁ δὲ ἔπλει παράπλους ποιησάμενος
Ε τοὺς Σιδητῶν παρῶν· ἦκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν.

Δ 719 Παρῶνεια: τόπος.

720 Παρωνήθη· τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρωνήθη. καὶ Πά-
Α. ροινος, ὁ μέθυσος καὶ ὁ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ μετὰ μέθης ἐλέγχθη,
μετὰ μανίας.

711 = P; l. = Σ^a, Ba 334, 3 712 = P, Ba 334, 4 cf. H 713 l. cf.
Ambr 295 εἰ sq. Pisd Sever. 620—1 714 = P, Ba 334, 7 715 — λεγό-
μενος = P, Ba 334, 9 cf. Ambr. 267, H Παρψιδία — εἰρημένον sch. Ar. Ach. 8;
Eur fr. 720 Προκόπιος Gazaei epist. vindic. Bhd. verisimilius Eunapio Hemst.
cf. Byz. Zt 21, 419 Παρψιδῇκει pr. — ψδῆν = Ambr 286 cf. sch. Luc. 121, 27
716 = P, Ba 334, 10, H, Zon. 1517 717 — παρεχόντων cf. Macar. VII 2, Philol.
Suppl. 6, 264 n. 562 l. cf. App. Prov. IV 55 ὁ sq. Ar. Eq 1119—20 718 — πλοίων
cf sch. Ar. Pac. 143 ὁ sq. Polyb. fr. 193 719 = Ambr. 196 cf. 187
720 Πάροινος — ὑβριστής sch. Ar. Ach. 981 plenior. cf. H

713 cf. A 2751 715 [Procop.] cf. v. M 1300 718 Ar. cf. v. N 28
720 Ar. cf. 736—7

Α' F (GVMB) 1 ταῖς νύμφαις G Ἀριστοφάνης — 3 γάμων om. F 1 Ὁρνισιν om A
2 χρυσίπτερος V ad 711 τὰ μικροῦρα mg. add. M 5 ὀξυβάφιον] γρ. δειβαφον
ss. M 713 om. A 6 καὶ — 8 ἀντλίας om F 7 ἐχόντων ex Pisd. Bhd.
11 οἷόν — 16 ψγκῶθη om AF 13 προφορὰν] πρόφασιν ed. pr. αἰσθέντα VM^{ac};
del. Bhd. qui καὶ αὐτὴ ἢ transpos. παρψιδηθέντα om. V 14 μουσομανία
ex M 1300 Bhd.: μουσομοῖς V μουσομοῖς(?) in μου.μοῖς corr. M μουσομένοισ B om.
in lac. G ἐπέψαυε V cf. M 1300: ἐπέψαμεν M ἐπέμψαμεν G 15 ἢ] καὶ Bhd.
18 ἐπὶ — παρεχόντων om. A 19 Ἀριστοφάνης — ἀποδημεῖ om. F 20 Πά-
ρωνας Bhd. Πάρων Bhd. Πάρωνες B-W παράπλους Schweigh.: παρώπλους
FM^{ac} παρόπλους AGVM^{ac} 23 καὶ om. G, nov. gl. 24 ὁ alt. om. GV
ἀντὶ — 25 μανίας om. F 24 ἐλέγχθη VM 25 μετὰ] καὶ G

- 721 Παρώνησεν: ἀτάκτως ἐξύβρισε. Καμβύσης ὁ Κύρου παρώνη- x + E
cen εἰς τοὺς Αἰγυπτίους θεοὺς καὶ ἐξεμάνη καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν
ἔτρωσε καὶ σφακελίσαντος ἐνόσῃσε καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν,
ὥς φησιν Ἡρόδοτος. καὶ ταῦτα μὲν παρώνησαν, βαρβάρως ἐνθου- E
5 σιάσαντες τε ἅμα καὶ λυττήσαντες. ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μεμπτάς·
ἑάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς
θυγατρὰς παρώνησε, τό γε αὐτοῦ.
722 Παρώννυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. Σ
723 Παρώπια καὶ Ἀντήλια: τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων Σ
10 δερμάτια.
724 Παρώπτο: παρεώρατο. Σ
725 Παρωρεία. Δ
726 Παρώσας: παρεκβαλὼν. Σ
727 Παρώτρυναν: παρώξυναν. Σ
15 728 Παρῶχeto: παρήρχeto. Σ
729 Παρψχήκει: παρήλθεν. Δ
730 Παρπόδα: εὐθύς, παραυτίκα. εἰ δέ σε δίκη παρπόδα μὴ τι- Call.
μωρὸς ἐτίκατο, δις τόσον αὖθις ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος.
731 Παρσώνδης: ὄνομα κύριον. Δ?
20 732 Παροικία: ἡ παροῦσα ζωή. Δαυίδ. ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ Thdr.
παρεπίδημος.
733 Παροιμία: τί ἐστὶ παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστι-
κῶς δὲ πᾶν παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἡ Παρ- Σ
οιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος, δι' ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος. E
25 734 Παροινίας: ὕβρεις. Σ
735 Παροινικώτατος· καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώ- Ar.
τατος, καίτοι παρὴν Ἰππόλυτος, Ἀντιφῶν, Λύκων, Λυσίστρατος, Θού-
φρατος, οἱ περὶ Φρύνιχον. τούτων ἀπάντων ἦν ὕβριστότατος μακρῶ.
παροίνιος. εὐθύς γάρ, ὡς ἐπέπλητο πολλῶν κάγαθῶν, ἐνήλατ', ἐσκήρτα,
30 πεπόρδει, κατεγέλα.

721 — ἐξύβρισε cf. Ba 336, 14. Κάμβυσης — Ἡρόδοτος (3, 64) Aelian. fr. 314.
καὶ ταῦτα — πόλις Aelian. ὁ δὲ sq. Aelian. cf. v. τό γε = fr. 67 722 = P, Ba 334, 12
cf. H 723 = P cf. Ael. D fr. 274 ex Eust. I. 914, 44, H, Poll. 2, 53 et 10, 54
724 = P, Ba 334, 11, H 726 = P, Ba 334, 13 cf. H 727 = P, Ba 334, 14, H
728 = P, Ba 334, 15 cf. sch. Δ 272, H 729 = Ambr. 275 730 Call. (fr. 141 K.
an. 54 S.) c. sch. cf. Babr. p. 219 732 — ζωή Thdr. in Ps. 54, 16, PG 80, 1277 a.
δτι sq. Ps. 38, 13 733 λόγος pr. — ὁδός = P, Σ* cf. Ba 333, 16, Et. M. 654, 15, H
Παροιμία alt. sq. Georg. 151, 2—3 734 = P, Ba 333, 18 cf. H 735 Ar.
Vsp. 1300—5

731 cf. v. σφοδρῶ

733 cf. v. οἶμος

735 cf. vv. M 83, E 1309, K 1155

1. 2 παρώνησεν — 7 αὐτοῦ om. F 3 σφακελίσαντα AV M^{ac} 4 παρώνησε G A* F (G V M)
5 τε om. (i 6 καὶ alt. om. A 9 Ἀντήλια FV 11 Παρώπιοι AF
17 Παρπόδας G εἰ — 18 πλεόνεσσι om. F 17 εἰ] ἐς V ce δίκη G V M:
τε δίκη A δίκη ce egregie Kust. πάρηχα V 19 Παρσώνης F 20 Δαυίδ
om. F G V M 23 δέ] δὲ καὶ F παρψδικὸν V M 26 καὶ — 30 κατεγέλα]
ὕβριστότας F 26. 27 παροινικώτατον V 27. 28 Θεόφρατος G 29 παρ-
οίνιος om. A, Ar. ἐπέπλητο G M cf. Ar.

- Ar. 736 Παροίνιος: ὁ μέθυσος καὶ ὕβριςτις.
 Σ 737 Πάροινος: μέθυσος. 'Αριστοφάνης· οὐδέποτε' ἐγὼ τοῦτον εἰς-
 Ar. 738 Δέξομαι, οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτε τὸν 'Αρμόδιον ἄσεται, ὅτι πάροιςος
 ἀνὴρ ἔφυ. ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ἦδον μέλος τι, 'Αρμόδιον
 καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή, φίλτατε 'Αρμόδιε, οὗ τί που τέθνηκας. ἦδον δ
 δὲ αὐτὸ εἰς 'Αρμόδιον καὶ 'Αριστογείτονα, ὡς καθηρηκότας τὴν τῶν
 Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν 'Αδμήτου
 λεγόμενον, τὸ δὲ Λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς· οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐστιαθή-
 εται, ὅτι παροίνιος· οἷον μέθυσος καὶ ὕβριςτις.
 Σ 738 Παροιςοθέντι: παρενεχθέντι. 10
 Σ 739 Παροιςοτρῶσα: ἐξεστηκυῖα, ἐρεθίζουσα.
 Σ 740 Παροιςοτρῶσι: παρακαθήσῃσι θυμῷ.
 Hom. 741 Παροίτεροι: ἀντὶ τοπικοῦ. πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον.
 [Δ 742 Παρύσατις: εἶδος παροιμίας. καὶ ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ
 Ε Κύρου. 15
 Σ 743 Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῇτι ἐργασία.
 Σ 744 Παρυφῶς.
 Ecl. 745 Πᾶς: περισπᾶται· διότι ἐνομιζέτο εἶναι μετοχή, ὡς στάς, βάς.
 Ε? ἵνα οὖν φύγη τὴν ὑπόνοιαν, περιεσπᾶσθαι.
 Prov. 746 Πᾶσα γῆ πατρίς: παροιμιακόν. 20
 Ar. + Call. 747 Πασσαγῖν: πανοπλίαν. εἶλε δὲ πασσαγῖν, τότε δ' ἔννεπεν.
 Δ 748 Πάσσαλος. λύσις ὀνείρου· ἥλους κρατῶν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν
 On. βλέπε.
 Δ Σ 749 Πασάμενοι: γευσάμενοι. καὶ Πάσασθαι, γεύσασθαι.
 οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι, παρ' Ὀμήρω. 25
 οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ Ἄπαστος, ὁ
 Σ ἄγευστος.

736 sch. Ar. Ach. 981 plenior. cf. H 737 — μέθυσος = P, Ba 333, 19 cf. H, Zon. 1504 οὐδέποτε' sq. Ar. Ach. 977—981 c. sch. plenior. 738 = P, Ba 333, 20, H, Zon. 1517 739 = P, Ba 333, 21 (in Hos. 4, 16) cf. H 740 = P, Σ* 741 = sch. A (Aristonic.) in Ψ 459 742 ὄνομα κύριον = Ambr. 167 μήτηρ sq. Xen. An. 1, 1, 4 743 = P, Ba 334, 6 744 = P, Ba 334, 8 cf. H 745 — βάς cf. Theodos. Gramm. Gr. 4, 1, 1, 348, 17, 28—33 746 cf. Zen. V 74 747 — πανοπλίαν cf. sch. Ar. Ach. 574. εἶλε sq. Call. fr. 50 K. an. 55 S. 748 ἥλους sq. Astramps. 749 — γευσάμενοι cf. H Πάσασθαι, γεύσασθαι = P, Ba 334, 16, sch. T 160, Et. M. 353, 54 οὐχὶ—πληρωθῆναι alt. Ath. 1, 23f, 24a Ἄπαστος sq. cf. ad A 2935

736 cf. 720 et 737, v. O 812 737 init. cf. 720 et 736. Ar. cf. v. O 812
 47 cf. v. Σ 23 748 cf. v. H 253 749 init. cf. v. E 1986, extr. cf. v. A 2935

A^r F (G V M) 2 'Αριστοφάνης—9 ὕβριςτις om. F 4 ἀνὴρ om. G M 6 ὡς—7 τυραν-
 νίδα om. A 6 τῶν V M^{sc}, v. O 812, sch.: τοῦ G M^{sc} Πεισιστρατιδῶν v. O 812,
 sch.: Πεισιστράτου G V^{sc} M 8 ὁ—9 ὕβριςτις om. A 12 παρακαθήσῃσι F, Σ*:
 παρακαθίσῃσι rell., Phot. παρακατοίςῃσι Kust. παρασταθῃσι Bhd. θυμῶν F
 13 Παροιςοτέρῃσι F ἀντὶ ἀντὶ τοῦ FG 742 om. A 14 εἶδος παροιμίας
 ad 746 rettulit Bhd. καὶ—15 Κύρου om. F 744 om. A F 20 παροιμιακόν
 om. F 21 ἔννεπε V 748 om. F mg. V; 22 λύσις—23 βλέπε mg. A
 22 ἥλους—τὰ] κρατῶν πασσάλους G 25 παρ' om. A

- 750 Πάσαι δ' ὠτύνοντο πύλαι: παρ' Ὀμήρῳ· ἀντὶ τοῦ ὄλαι· μία Hom.
γὰρ ἦν.
- 751 Πάσῃ μηχανῇ: ἀντὶ τοῦ κατὰ παντὸς τρόπου. Ar.
- 752 Πάσῃς: ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Τὸ Πάσῃτος ἡμιω- Δ
5 βέλιον. ὁ δὲ Πάσῃς οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν, πάντων δὲ ἀνθρώ- Prov.
πων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπαισίδιων αὐτοῦ καὶ δεῖπνα
πολυτελεῖ ὁρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα
γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβέλιον ἐκ μιᾶς αὐτῷ πεποιημένον, ὃ δια-
διδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ
10 ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ἠύρισκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς
μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ μάγου.
- 753 Πάσῃ τέχνῃ: ἐκ παντὸς τρόπου. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· οὐδ' Σ
ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν ἐλθὼν, ἐκείνῃ τὴν βάλανον
ἐνάρμοσον.
- 15 754 Πασίας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν. Suid.
- 755 Πασιθέη: ὄνομα θεᾶς. Δ
- 756 Πασίνος: ὄνομα κύριον. Harp.
- 757 Πασίωνος: ὄνομα τραπεζίτου. Harp.
- 758 Πασιφάη: ὄνομα θεᾶς. Δ
- 20 759 Πασπάλη: ἡ ἀλευρότης, τὸ λεπτόν τοῦ ἀλεύρου· πασπάλη δὲ παρὰ πολ- Suid.
λοῖς λέγεται.
- 760 Πάσσω: τὸ γεύσασθαι· γενικῇ. Synt.
- 761 Παστείλη: ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. Παστίλη δὲ τὸ Δ
ζύμα τοῦ δέρματος.
- 25 762 Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν. Σ
- 763 Πασσυδεῖ: παντελῶς. ὁ Θουκυδίδης· εἰ μὴ οὕτως τε πασσυδεῖ Σ
διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί. ἔστι καὶ ἐν
Αὐτομόλοις Φερεκράτου.
- 764 Πασσυδίη: μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν. Σ

750 B 809 c. sch. cf. Aristonic. in sch. A 751 sch. Ar. Lys. 300 752 Τὸ
Πάσῃτος sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 113 n. 906 753 = P cf. sch. Ar. Lys. 412;
Ar. Lys. 412—3 756 Harp. = P 757 Harp. = P; l. = Ambr. 66 760 cf.
Synt. Laur. 761 cf. Ambr. 151—2 = Zon. 1510; — ἐνιαυτοῦ cf. Et. M. 655, 48
762 = P, Ba 334, 19 cf. H (in Hierem. 42, 4) 763 = P cf. Ael. D. fr. 272 ex
Eust. I. 166, 17, Poll. 6, 162, Thuc. 8, 1, 1; Pherocr. fr. 31 764 = Σ^a, Ba 334, 17,
P v. πανσυδίη cf. H, sch. B 12

752 hinc v. H 346

754 ex v. E 18

759 ex v. A 1151

764 cf. 218

750 om. A 2 γὰρ] γε F 4 καὶ—11 μάγου om. F 5.6 πάντας δ' Δ^a F (G V M)
ἀνθρώπους V cf. v. H 346 6 ἐπαισίδων G M cf. v. H 346 8 αὐτῷ A: αὐτῶν G V M
11 μάγου] γάμου G; Ὀμηρος add. V 12 Ἀριστοφάνης—14 ἐνάρμοσον om. F
754 om. A F mg. V; 754—5 post 758 G 18 ὄνομα] κύριον add. G 19 Πα-
σιφάης F 759—60 om. F V post 763 A post 755 G 20 λεπτόν G: χαλεπόν A M,
v. A 1151 quod cf. 23 Παστίλη] σπατίλη coll. v. Σ 912 Kust. 26 Πασσυδή FG
ὁ—29 ὁμοθυμαδόν om. F 26 ὁ om. in fine vers. A G εἰ] ἡ recte Phot.
27 πασσυδίη V ἔστι—28 Φερεκράτου om. A 28 Αὐτομόλῳ V

Phil. 765 Πάσχειν· ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν, τὸ μὲν ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ δὲ εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν, ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἰσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τε- 8
λείωσιν ἀγομένη καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

766 Πάσχα· Ζήτει περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῷ.
καὶ Ζήτει περὶ τοῦ αὐτοῦ πάσχα ἐν τῷ Ἰωσίας.

Σ 767 Πασχητιᾶ· πάσχειν ἐθέλει.

Synt. 768 Πάσχω· αἰτιατικῇ.

10

Σ 769 Πατάγημα· ἀντὶ τοῦ λάλος, καὶ πανοῦργος. Μένανδρος· οἶον πατάγημα ἦκει.

Σ 770 Πάταγος· ψόφος. Ἀγαθίας· οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν Ε ἀγροίκων καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης. 15

Hom. Anth. 771 Πάταγος· ἦχος, κτύπος. οὐ πῦρ οὐ δοράτων οὐ Ξιφέων πά-
ταγος. καὶ Αἰλιανός· ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

Ar. 772 Παταγοῦσι· ψοφοῦσιν. ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τι καὶ ΕΛ τυμπάνῳ ὑπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ λαν-
Ε θάνει, τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος. 20

Ar. 773 Πατάγου χυτρίου· ἀντὶ τοῦ κεραμέου. ἐκ μέρους τὸ πᾶν. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσιν.

Σ 774 Πατταλεῦσαι· προσπῆξαι.

Ar. 775 Πάτταλον· τὸ τυχόν. ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον. 25

Rhet. 776 Παττακίων· ἀνὴρ ἀπὸ κυκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ καὶ <ὥς> κλέπτης καὶ τοιχωρύχος· ὥστε καὶ κωμωδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

765 cf. Philop. 301, 9–10; 305, 21 sqq. 767 = P, Ba 334, 20 cf. Zon. 1523, H
768 cf. Synt. Laur., aliter Synt. Gud. 769 = P; Men. com. fr. 913 770 — ψόφος
= P, Ba 334, 21 cf. H, sch. Φ 9 οἰμωγαὶ sq. Agath. 1, 17 p. 51, 7 771 — ἦχος
cf. sch. Φ 9. κτύπος = sch. N 283 cf. H οὐ—Ξιφέων πάταγος Anth. 7, 147, 4
ἄφνω sq. Aelian fr. 169 772 — ψοφοῦσιν cf. H; aliter sch. Ar. Nu. 378
ἐπιπαταγοῦντες—βάρβαροι Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 227 b = EL 193, 4–5
ὁ sq. fort. Iambli. 773 sch. Ar. Lys. 329 774 = P, Ba 334, 28 775 Ar.
Ecc. 284 c. sch. 776 cf. Et. M. 656, 13, Bk. 298, 5

765 cf. v. A 1418 775 cf. v. ὑπαποτρέχειν

A*F(GVM) 3 ἀλλ' om. F 4 αὐτῷ] αὐτῷ γὰρ G 7 Ζήτει AM: ἐστὶ V ἐν—8 Ἰωσίας
om. V 9 Πασχητιᾶν F 13 Ἀγαθός FV Ἀθ A οἰμωγαὶ—15 τεμνομένης
om. F 16 οὐ pr.—17 Αἰλιανός om. A 17 καὶ—20 παταγοῦντος om. F
18 ἐπιπαταγοῦντες—19 αὖθις om. A 21 κεραμίου V 22 περὶ F 26 Πα-
τακίων F Παταλκίων A Παττακίων GM, 780 (Et., Bk.) cf. porro p. 67, 14 Ambr. 44
ἀνὴρ—28 τούτοις] ὄνομα κύριον F 27 νέων] ὡδε A διεβάλλετο GVM
28 <ὥς> suppl. ed. pr.

- 777 Πατάσσει: πλήττει. ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος πατάσσει τοῦ Σ
στέρνου. E
- 778 Πατασσούση: ὑπὸ δειλίας κλονουμένη. Δέξιππος· ἦν δὲ τοῦ E
καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἐκπληξίς· ὑπὸ γὰρ ἐμ-
5 φύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς
ὠσί, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσούση δὲ τῇ καρδίᾳ, αἶ-
τι ἀκούεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ
χρήσεται.
- 779 Πατάξει· ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Προφήτης, πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ
10 στόματος αὐτοῦ· οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τό, καὶ
ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἐν· περὶ ἁμαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐαυτὸν ἐξευτελί-
ζων, ἐγὼ δὲ εἰμι γῇ καὶ σποδός, λέγει. καὶ πάλιν· ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωνται
τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ· τὴν γαστέρα λέγων.
- 780 Πατταικίων· φυλάττει. ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Harp.
- 15 781 Πάταικοι· θεοὶ οἱ Πάταικοι Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἰδρυ- Hdt.
μένοι. χρυσίας ἀπεφθα τοῖς Παταίοις ἐμπερῇ. Suid.
- 782 Πατήσας: καταφρονήσας. Ἀρριανός· δεξιάς τε παραβάς, ἃς Δ + E
βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὄρκους πατήσας οὖς ὤμοσε.
- 783 Πατήσαι: ἐνδιατρίψαι, ἀφικέσθαι. Ἀριστοφάνης· ἀμαθὴς ἔφυς Δ.
20 κού πολυπράγμων, οὐδ' Αἰσωπον πεπάτηκας. ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.
- 784 Πατῖνος: ὄνομα κύριον. Δ
- 785 Πάτος: ὁδός. πᾶτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Ὅμηρος. Σ |
- 786 Πατούμενοι: ὑβρίζοντες. Δ.
- 787 Πατραλοίας: πατροτύπτης. καὶ Πατρολῶας, ὁ αὐτός. Σ Δ
- 25 788 Πατρεὺς: ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ ὁδοτικὴ Πατρεῖ· ὡς Μυρεὺς, ὁ Δ
τῶν Μύρων, καὶ ἡ ὁδοτικὴ τῷ Μυρεῖ.
- 789 Πάτρης: ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις. Πατρὶς δὲ ἡ φυλὴ. Σ Δ

777 — πλήττει = P, Ba 334, 22 cf. H (in N 282) ὁ sq. Iambl. fr. 10*
778 ἦν sq. FGHist 100 fr. 39 779 Προφήτης Ies. 11, 4; Gen. 11, 1 et 18, 27,
Sirac. 10, 9 780 φυλάττει = Ambr. 73 ὄνομα sq. Harp. = P v. Πατεκίων
781 — ἰδρυμένοι gl. Hdt. 3, 37 cf. H 782 — καταφρονήσας cf. H v. πατεύουσι
δεξιάς sq. Arr. Parth. fr. 49 783 Ar. Av. 471 c. sch. 785 — ὁδός = P,
Ba 334, 23, Zon. 1505 cf. H = sch. Z 202 πᾶτον sq. Z 202 cf. Et. M. 656, 15
786 sch. Ar. Eq. 69 787 — πατροτύπτης = Ba 334, 24, P (in Ar. Nu. 911) cf. H
v. πατρωλοίας, Zon. 1505 788 — Πατρεῖ cf. Ambr. 26, 119, 127 789 — γέν-
νησις cf. P = Ba 334, 25; H, sch. N 354 Πατρὶς sq. cf. H

779 hinc v. χεῖλος 781 χρυσίας sq. ex v. A 3097 782 Arr. cf. v. Δ 233
783 cf. v. A 1470 788 cf. v. M 1433

780—1, 779, 777—8 ordo in GM 778 om. A 3 κλονουμένου FV
Δέξιππος—6 ὀφθαλμοῖς om. F 5 μὲν om. V 7 ἐλπίζοντων F τοῖς—A*F(GVM)
8 χρήσεται om. F 779 om. F mg. V 9 δὲ et τὴν γῆν om. V 10 τῆς
γῆς G καὶ om. GV 12 δὲ om. GV πάλιν] αὐθις A 13 γαστέρα]
αὐτοῦ add. G 14 Πατακίων M, Harp. cf. p. 66, 26 φυλάττει ss. M: om.
rell. cf. v. Σ 896 καὶ τοιχωρύχου om. F τοιχωρύχου GVM 15 οἱ
Πάταικοι om. A Φοινικοὶ FV 16 χρυσίας—ἐμπερῇ om. AF mg. V
χρύσια GM cf. v. A 3097 17 Ἀρριανός—20 ἰδιωτῶν om. F (et fort. interpol.)
17 δεξιάς—18 καὶ om. A 20 ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν om. A 21 Πασίνος conl.
Bhd. 24 Πατρολῶας] Πατραλῶας G 26 καὶ om. G τῷ om. F 27 Πατρὶς—
φυλὴ post 791 iterat V

790 Πατριάρχης· καὶ Πατριαρχεῖον.

Σ 791 Πατρίαί: χωραί, φυλαί, τοπαρχαίαι.

Ε 792 Πατρίκιος· οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ Λυδίας· ὅστις τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων ἦ καὶ παρατρεχόντων σημείων τεκμάρσεως ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

793 Πατρίκιος: πατὴρ τοῦ κοινοῦ. ὁ δὲ πέμπει πρεσβευτὰς τοὺς ΕΛ ἐν τῇ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελούντας ἄξια. πατρίκιοι δ' Ε ἄρα ὄντες ἐτύγχανον. ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον, διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθη- 10 ρέθη ὁ πραιπόσιτος τῆς τιμῆς καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη.

Δ? 794 Πάτριος θεός.

ΑΓ. 795 Πατροκλῆς: ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· ἐκ Πατροκλέους. ἐπὶ τῶν ῥυπύωντων καὶ αὐχημῶν· Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος, 15 πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιος τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιπός· ὅστις ἔνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἶα προσίεσθαι, φυλακῆς ἔνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. ὁ Πλούτος οὖν ἐρωτώμενος, πόθεν βαδίζει; ἐκ Πατροκλέους, ἔφη.

Δ 796 Πάτροκλος: ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ Πατρόκλεις καὶ 20 ὦ Πάτροκλε.

Σ 797 Πατρονομούμενοι: οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

Δ 798 Πατροραίστης: ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

Σ 799 Πατρούχου παρθένου: τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἥ προς- 25 ἡκεῖ τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Δ 800 Πατῶα: τὰ πατρικά.

Σ 801 Πατῶζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

802 Πατρωικὸν δίκαιον: τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

Rhet. 803 Πατῶων· πατῶα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος 30

790 cf. Ambr. 238 791 = P, Ba 334, 26 cf. H = Zon. 1510 792 [Eunap.] fr. 40, FHG 4, 30 793 ὁ δὲ—ἐτύγχανον Th. Simoc. 3, 15, 6 = EL 480, 29–32 ὁ sq. Prisc. fr. 227 Niebuhr cf. FHG 4, 73 sq. 795 sch. Ar. Pl. 84 pleniora 796 cf. Zon. 1505 797 = P cf. Tim. 798 cf. Ambr. 11 799 Tim. = P 800 cf. H = sch. Z 215; sch. Luc. 37, 21 801 = P, Ba 334, 27 cf. H 802 praeter δίκαιον pr. = Lex. Rom. Barocc. 803 cf. P, Bk. 297, 30, Psell. PG 122, 1020 b, Ammon.; Isae. fr. 26; Antiph. fr. 139, Aeschin. 3, 52

793 Th. cf. v. K 94; extr. cf. vv. Θ 145 extr. et ὕπατοι 2

Α·F(GVM) 790 om. FV post 791 A 3 Ἰουλιανοῦ F ἦν—5 ἐξεταστής om. F 4 ὅστις A (τις ss.), V: ὅς GM τῆς] τοῖς A καὶ om. G 5 τεκμάρσεως om. A 6 ὁ—11. 12 κατετάγη om. A 6 ὁ] οὐ G 7 τῇ] τῷ G 8 ὁ pr.—11. 12 κατετάγη om. F 8 ὁ μικρὸς om. G 9 πρὸς] τὸν add. G 11 καὶ alt.] ἐν add. Kust., vv. Θ 145 et ὕπατοι 15 Πατροκλῆς—19 ἔφη om. F 16 δὲ] δὲ καὶ G 17 ἔνεκεν V 25 καὶ om. F 802—3 inverso ord. V 30 Πατῶων] Πατῶα V

ἡ περὶ χρημάτων ἡ τόπων. Ἰσαῖος· ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν, ὡς οὐκ ἔστι
τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο, οὐδ' ἐγένετο πώποτε, ἀλλ' ὡς ἦν
πατρίων Λυσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους· ὁ δὲ Λυσιμένης ἔσχε τὰ
πατρία πάντα. πατρία δὲ λέγουσι τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ
5 μυστήρια καὶ τὰς ἐορτάς. Ἀντιφών· τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς
πατρίους καὶ παλαιούς ὄντας ὑμῖν. πατρικὸν δέ, ὅταν περὶ προσώπου
ποιῶνται τὸν λόγον. καὶ τούτων ἀξιωθείς, διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ
φίλος εἶναι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος.

804 Πάτρως, πάτρω· Ἀττικῶς.

Δ

10 805 Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ· νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα Ἀτ.
ἐλοιδορεῖ. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποικομένους μὴ λοιδορεῖν.

806 Παῦλα· ἀνάπαυσις. κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, παύσις κακοῦ Σ
μεῖζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἰρέσει τοῦλάχιστον δεῖ ἐλέσθαι.

Ε?

807 Παύλη.

Δ

15 808 Παῦλος, Αἰγινήτης, ἱατρός. ἔγραψεν ἱατρικὰ βιβλία διάφορα. Hesy.

809 Παῦλος, Τύριος, ῥήτωρ, γεγονώς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς Hesy.
ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν.
ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, Προγυμνάσματα, μελέτας.

810 Παῦλος, φιλόσοφος. εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας, καὶ Ἀποτελε- Hesy.
20 ματικά.

811 Παῦλος, Γερμηνός, σοφιστής· ὁ γράψας, ὅτι γε Λυκίου ἐστὶν ὁ Hesy.
περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς
λόγους Λυκίου.

812 Παῦλος, Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βησαρίωνος Hesy.
25 τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονώς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

813 Παῦλος· οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμο- ΕΥ
κατεύς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι
τὸν κύριον ἐβλασφήμησεν, ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω
καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο
30 φύσεις διηρημένως ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παν-
τάπασι ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου
τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὗται μὲν αἱ πρῶται φυαὶ

805 Ar. Pac. 648 c. sch. 806 — ἀνάπαυσις = P, Ba 334, 29 cf. H, Zon. 1510
813 — p. 70, 2 ἀνθρωπότητος Georg. 470, 10—20 = EV 1, 142, 21—143, 3

805 cf. v. A 3719 806 cf. v. φυγαδεῖα 813 cf. v. M 147

1 Ἰσαῖος—8 Κτησιφώντος om. F 7 ποιοῦνται AG, Phot. αὐτοῦ G Δ· F (GV M)
8 Αἰσχίνης—Κτησιφώντος om. A 9 πάτρω] πάτρων A 10 Παῦε om. V
12 κατὰ A F V M: καὶ G, γρ. καὶ τὸ δὴ ss. M παύσις] παύλα Τουρ sed vid.
v. φυγαδεῖα 15 ἔγραψεν—διάφορα om. F 16 γεγονώς—p. 70, 14 ἐφωράθη
om. F 16 κατὰ] κατὰ τὸν G 17 Τύρον] πότε γέγ(ο)ν(ε) ἡ Τύρος μητρόπολις
mg. add. AM 19 ἀστρονομίας G 21 Παῦλος—ὅτι hic om., sed Παῦλος, Γ. σο-
φιστής post gl. add. V Γερμίνος ed. pr. Γεμίνος Hemst. sed Steph. Byz. v. Γέρμη
contulit Mein. ἐστὶν ὁ] ἐστὶ τὰ ed. pr. 24 Λυκῷ Fabric. Λύκου Hemst.
sed Steph. Byz. contulit Wesseling Βησαρίωνος Vales. 25 Κωνσταντίνου]
ὑπόμνημα add. GM 26. 27 Σαμοκατεύς om. V 30 εἶναι] εἶναι καὶ G

τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφύμῳς ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι, τὸ μὲν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος. ὅθεν καὶ Παυλικianoί.

Ε 814 Παῦλος· οὗτος μετὰ Χρύσανθον τῆς Ναυατιανῶν ἐκκλησίας προεστηκώς πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ 5 γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον καὶ κυστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος γὰρ γέγονεν, οἷους ὁ Εὐάγριος φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχοὺς· πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει, τὴν συνεχῇ νηστείαν, τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι, τὴν 10 ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων· τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἶνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος εἰ καὶ τις ἄλλος ἐγένετο· τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου Ἰουδαῖος τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

Ε 815 Παῦπερ· οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνσταντίος, ὁ πατὴρ Κωνσταντίνου 15 τοῦ μεγάλου, διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μὴδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτηῖσθαι εἰς πλῆθος, μὴδ' ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱεράς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ιδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωματῖς ἐκόσμει τὰ βασιλεία.

Δ? 816 Παῦρα: ὀλίγα, βραχεία. Ὁμηρος· παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· 20 Ἀρ. ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας. ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμωδῆσας. ὁμοίως τῷ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα.

817 Παυρόλας: ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς Φαλάριδος, τοῦ τυράννου Ἀκραγαντίνων, ἐξ Ἐρυθθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός. 25

Heys. 818 Πausanias, Λάκων, ἱστορικός. Περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, Χρονικά, Περὶ Ἀμφικτυόνων, Περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἐορτῶν.

Heys. 819 Πausanias, Καισαρεύς, σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὐ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε Περὶ συντάξεως βιβλίων α', Προβλημάτων βιβλίων α'· 30 καὶ ἕτερα.

820 Πausanias, Κλεομβρότου καὶ Ἀγχιθέας, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων·

814 Soer. h. e. 7, 17 815 Io. Antioch. fr. 168, FHG 4, 602 cf. EV 1, 197, 6—10
816 — ὀλίγα sch. Γ 214 cf. H, Et. M. 656, 32. Ὁμηρος Γ 214 παῦρ' ἀνιάσας sq.
Ar. Pac. 764 c. sch.; E 800 819 Φιλόστρατος vit. soph. 2, 13 820 ex epitome
Herodotea; Anth. 6, 197

815 cf. v. K 2541 816 E 800 cf. v. O 158

Α*F(GVM) 3 ὅθεν καὶ Παυλικianoί mg. add. AM; οὐαί σοι, οὐαί σοι add. A 4 Ναυατιανῆς GM 7 κυστησάμενον V 8 τοιοῦτος γὰρ A cf. Soer.: τοιουτοῖ GVM οἷους ὁ AM, Soer.: οἷον ὁ G οἷος V 10 ὀλίγον V 16 διὰ—19 βασιλεία om. F 17 παρὰ] περὶ V 20 Ὁμηρος—23 ἐοικότα om. F 21 αὖθις om. A 22 ὁμοίως—23 ἐοικότα om. A 817 om. FV 24 οὗτος om. A 25 Ἐρυθθείας AG Εὐρυθθείας Lennep 26 Παρὰ F Λακωνικά—27 ἐορτῶν om. F 27 καὶ Χρονικά G Περὶ alt. om. V 28 σύγχρονος—31 ἕτερα om. F 32 βασιλεὺς—p. 71, 12 ἐκώθησαν om. F 32 Λακεδαιμονίων] Μακεδόνων A

ὅς μετὰ Πλαταιὰς τρίποδα ἀναθείς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν, Ἑλ-
λήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων, Παυσανίας Φοῖβω
μνήμῃ ἀνέθηκε τόδε. Μηδίσειν δὲ ἀρξάμενος ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινί-
κων ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρήτο
5 Μηδικῇ· ἐμνάτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. κληθεὶς δ'
εἰς κρίσιν καὶ ἀλοὺς καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ
πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰσόδου, εἴτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως
ἐνδον ἀπέθανε, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν (βάραθρον δέ ἐστι τοῦτο)
ἐρριψαν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλασαν ἐκ τοῦ τρίποδος καὶ τὰς πό-
10 λεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέ-
στησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῇν Παυσανίου
καὶ ἐσώθησαν.

821 Παυσικάπη: μηχανήμα τροχοῖς ἐμφορές, δι' οὗ τὸν τράχηλον Σ
διείρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν, καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὥς
15 μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν. ὅτι παῦσις ἐστὶ κλη- Suid.
ρονομία, λῆξις δὲ μερίς, ἡ δὲ ἀποκλήρωσις μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶ-
σαι θεοποιῶ φροντίδι οὐδὲν ὠκνησε.

822 Παυσωλή: κατάπαυσις. Δ

823 Παύσων καὶ Ἴρος: ὀνόματα κύρια πενήτων. ὁ Ἀσκληπιὸς Ε
20 Παύσωνα καὶ Ἴρον κἄν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιο· ὀφθαλμῷ
γάρ τις ἐνόσει· εἴτα ἐπιστάς ὅδε λέγει· ὅξει λύσαντα κάπρου πιμελήν,
κῆρα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ ἐπειράτο
τὰς αἰτίας λέγειν· τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἶδημα τῇ δριμύτητι, τὸ δὲ
ἐπιλιπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν, ὁ εἴρων ἔλεγε.

25 824 Παύσωνος πτωχότερος: οὗτος ζωγράφος ἦν καὶ ἐπὶ πενίᾳ Ατ.
διεθερρύλητο.

825 Παφία: ἡ Ἀφροδίτη. Δ

826 Παφλαγών: ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. διὰ τὸ Ατ.
τῆς φωνῆς ἀπηχέσ. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν· ἕνεος γὰρ ἦν καὶ βάρβαρος.

30 827 Παφλάζοντα: ἡχοῦντα, ἀναζέοντα. ἀνὴρ παφλάζει, βράζει, Σ
τετάρραται. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. Παφλάζειν δέ ἐστι Ατ.
τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι· τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ

821 — προσάγειν = P, Ael. D. fr. 276 ap. Eust. I. 1280, 36 cf. H, Poll. 7, 20, sch. Ar. Pac. 14 822 = Ambr. 149, sch. B 386 cf. H 823 ὁ Ἀσκληπιὸς sq. Aelian fr. 100 824 sch. Ar. Pl. 602 cf. sch. Th. 949 825 = Et. M. 656, 39 cf. Ambr. 223 = Stud. An. 269; Ambr. 211 826 sch. Ar. Eq. 2 827 — ἀνα-
ζέοντα = P. Ba 334, 30, sch. N 798 cf. H, Zon. 1524 ἀνὴρ — παφλάζειν pr. Ar. Eq. 919 c. sch. cf. H. Παφλάζειν δέ sq. sch. Ar. Pac. 314

821 ὅτι παῦσις sq. ex v. A 3356 823 cf. v. A 4173

1 δς—12 ἐσώθησαν om. A 3 τόδε om. V 7 τῆς om. V 13 Παυσι- Ατ F (G V M)
κάπη—15 προσάγειν om. V 13 Παυσικάπη A οὐ] οὐ καὶ F 14 καὶ pr.
om. A ὥς] ὥστε G 15 ὅτι—17 ὠκνησε om. F mg. VM, post 823 A
15 ὅτι om. G 16 ἐγκλήρωσις A ἄμεινον V 17 ὠκνησας A 19 ὁ—
24 ἔλεγε om. F 20 ἄσαιτο V 24 ὁ εἴρων ἔλεγε om. A ἱρων GM
26 διεθερρύλητο F 27 Παφίη A^{ac}

Κλέων· ἡ τὸ ταράσσεσθαι· παφλάζειν γὰρ κυρίως σημαίνει τὸ ἡχεῖν τὴν κυμαινομένην θάλατταν.

Ε 828 Παφνούτιος, μίας πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ σημειοφόρος· ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμπετο καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν ἐς τὴν ἐκκλησίαν ἐσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους, λέγω δὴ ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ὥς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἡγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου βουλεύεσθαι προῦκειτο, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος ἐβόα μακρά, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι, τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων, μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας ἄσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἐκάστου γαμετῆς· καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν· ἀρκεῖσθαι τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν· μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὦν ἡγάγετο. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν, ἄπειρος ὦν γάμου καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν γυναικός· ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ εἰ καὶ τις ἄλλος περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν ἱερωμένων κύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἀπεσίγησαν, τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες.

Suid. 829 Παχεία.

25

Σ 830 Παχείς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Ἀριστοφάνης· ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος καὶ παχύς Ε εἰς τὸ νοεῖν. καὶ Ἡρόδοτος· ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκ Νάξου. διαφέρει πάχης καὶ παχύς. πάχης μὲν λέγεται ὁ λιπαρός, παχύς δὲ ὁ ἀναίσθητος ἢ ὁ πλούσιος. καὶ παχύς καὶ 30

Suid. ἀρχαῖος ἐπὶ τοῦ ἡλιθίου τάσσεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὅτι τὰ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἄλκι μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνεται. θναῖτο οὖν, φησὶν ὁ Στρεψιάδης, ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα. ἄλκι διαβρεχόμενος· διαβάλλει τοῦτον Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. καὶ Ζῆται ἐν τῷ ἄλκι δια- 35

Om. cμηχθείς. λύσις ονείρου· βρίθων τὸ σῶμα δυσκλεῆς ἐξη λιβν.

828 Socr. h. e. 1, 11 830 — συνήθως = P cf. sch. Ar. Vsp. 286, H v. πάχητες, gl. Hdt. 5, 30 ὡς — νοεῖν Ar. Nu. 842 c. sch. ἔφυγον — Νάξου Hdt. 5, 30, 1 βρίθων sq. Astramps.

829 ex v. M 1470

830 ὅτι — διαcμηχθείς ex v. A 1409

A^r F (G V M) 1 ταράττεσθαι F γάρ] δὲ F 5. 6 μεταπεμψάμενος τὸν δ. κ. αὐτοῦ V 6 ἐδόκει — 24 καταλείψαντες om. F; κανόνες καὶ νόμοι Παφνουτ(ίου) mg. add. A 9 παρὰ V 9. 10 βούλεσθαι V 17 ἀρχαίος V 18 μὴ] μήτε G, Socr. 19 ἔλεγεν post γάμου transpos. V 20 παίδων V ἀσκήσει A ἀσκητηρίῳ Socr. 829 om. A F V 28 καὶ — 29 Νάξου om A 29 μὲν] μὲν γάρ G 31 τάττεται A G M^{cc} ὅτι — 34. 35 διαcμηχθείς om. A F V 31 ὅτι om. G 34 καὶ om. G 35 βρίθων G V M; βρύθων A πρήθων ed. pr., Astramps.; ἡγουν κατὰ βάρος παχύς ss. V δυσκλεῆς V

- 831 Πάχνη· ἐπειδὴν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὕγρασία ὑφ' ἡλίου
ἡλίου μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δέ, πάχνη καλεῖται.
- 832 Παχνοῦται: πῆσεται, πῆγνυται, λυπεῖται. Σ
- 833 Παχύνοοι: παχύνοες, ἀνόητοι. τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα Σ
5 καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐτολήμαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς το-
οῦτον ἡγνοηκότας, ὅσον οὐδεὶς ἡγνόησεν.
- 834 Παχύτερον: ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές. Σ
- 835 Παῖ· Ἀριστοφάνης· τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ἦ γέρων, Ἄρ.
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
- 10 836 Παιάν: εἶδος ψδῆς. ὁ δ' εἶπε κλαύσας φρῦνος, οὐχὶ παιᾶνος Σ
τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδος δὲ λύπης.
- 837 Παιᾶνας: ὕμνος. ὁ δὲ ἦδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτραπέλῳ Ε
τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐρρωμένῃ, ὥσπερ οὖν κάτοινος ἦδη καὶ οὐκ ἀρτίστο-
μος ἔτι.
- 15 838 Παιᾶνας: κώμους, εὐφημίας. Παιᾶνες δύο ἦσαν· Ἐνυάλιος, Σ
ὅτε ἤρχον· ὅς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγένετο· καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. Thuc.
ὅτι δύο παιᾶνας ἦδον οἱ παλαιοί, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει,
μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλουν λέγει Θου-
κυδίδης, ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον.
- 20 839 Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι: δῆμοι διττοὶ εἰς Παιανίων τῆς Harp.
Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος καλεῖσθαι φησι Παιανιαίαν καθύπερ-
θεν καὶ Παιανίαι ὑπένερθεν. τὸν δὲ δημότην ἐκατέρου δήμου καλεῖσθαι
ὁμοίως Παιανία. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιανίδων. δῆμος δὲ
ἐστὶ καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος.
- 25 840 Παιανίας: ὄνομα κύριον. Δ
- 841 Παιανίσαι: τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου Σ
ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.
- 842 Παιανισμός: ψδῆ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

831 Laert. 7, 153 832 = P, Ba 334, 31 cf. H, sch. P 112, Et. M. 656, 55
833 — ἀνόητοι = P, Ba 334, 32 cf. H τοσαύτην sq. Dam. fr. 223 834 = P,
Ba 335, 1 cf. H 835 Ar. Vsp. 1297—8 836 — ψδῆς = P, Ba 324, 9 cf. H ὁ sq.
Babr. 24, 4—5 837 — ὕμνος cf. sch. Pl. Symp. 177a, H; sch. A 473, unde
Et. M. 657, 3; Bk. 295, 33 ὁ sq. Aelian. fr. 315 838 — εὐφημίας = P,
Ba 324, 10 cf. H Παιᾶνες — ἐνίκων sch. Thuc. 4, 43, 3. ὅτι δύο sq. sch. Thuc.
1, 50, 5 839 Harp. = P 840 = Ambr. 37 841 Tim. = P cf. Et. M. 657, 18
842 cf. H v. παιάναι

833 cf. v. A 278

837 cf. 885. Aelian. cf. v. A 4047

1 ἐκ alt. om. G 2 καταψυχῇ F V^{ac} 833 post 831 F, l. et hic et post 831 V A² F (G V M)
4 παχύνοες om. F τοσαύτην—6 ἡγνόησεν om. F 4 ἡμῶν Hemst.; genitivum
interdisisse vidit Bhd. 11 δέ] δὲ καὶ Port., Babr. 12 Παιάνους F
13 κάτοινος] κατὰ τινος V 15 Παιᾶνες—19 πόλεμον om. F 16 ἐγένετο G
17 ὅτι om. G 18 τὸ—19 πόλεμον om. A 18 ἐπίπλουν V, sch.: ἐπὶ πλείον G M
21 ὡς—24 Λεοντίδος om. F 22 Παιανία] Παιανιαίαν G ὑπένερθε AM,
Harp. ep. 23 Παιανία AV Harp. ep. 26 Παιᾶνα] Παιάν F καὶ om. F
ἐργον G 27 καὶ] τὸν F

- Ar. 843 Παιγνία: ἑορτή. ὥστε τῆκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ τοῖσι
 E παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλες' ἐκ τῶν γειτόνων. καὶ Ξενοφῶν· οἱ δὲ
 νարθηκοφόροι ἐδίωκον σὺν πολλῷ γέλῳ καὶ παιγνία.
 Δ 844 Παιγνιημονέστατος: τοῖς παιγνίοις ἐπιστήμων.
 Δ 845 Παίγνιον.
 Σ 846 Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν: ἀντὶ τοῦ εἰσαχθεῖσαν. καὶ Παιδα-
 Synt. γωγῶ· αἰτιατικῇ.
 Rhet. 847 Παιδάριον: οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηται τῷ ὀνόματι
 οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρθένων. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον·
 καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δυοῖν ἀδελφοῖν καὶ δυαῖν ἀδελφαῖν 10
 ὀρφαναῖν καὶ πρὸς πατρός καὶ μητρός καὶ παιδαρίων παίδων.
 Harp. 848 Παιδάριτος: τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος
 On. ἀρμολύτης, ἀνὴρ εἰς τῶν γεγονότων καλῶν. λύσις ὀνείρου· παῖδας κρατῶν
 κίνδυνον ἔλθειν προσδόκα.
 Suid. 849 Παιδερασταὶ σφοδροὶ ὁ τε Κηδωνίδης καὶ ὁ Αὐτοκλείδης. 15
 Thdr. 850 Παῖδες: οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. Δαβίδ· αἰνεῖτε
 παῖδες κύριον. ἀντὶ τοῦ οἱ δοῦλοι.
 Σ 851 Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.
 Synt. 852 Παιδεύομαι· δοτικῇ.
 Δ 853 Παιδεία: ἡ παιδευσίς. παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν οὐ 20
 τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ πολιτευομένην εὐρυθμίαν, ἀλλὰ δι-
 ἄθεσιν ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης διανοίας καὶ ἀληθείας δόξας ὑπὲρ τε ἀγαθῶν
 καὶ κακῶν, ἐσθλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ, δι-
 δάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελειφθαι τοσοῦτῃ δο-
 κεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστοῦ ἀνὴρ εἶναι. 25
 Δ 854 Παῖδειος: μετουσιαστικόν. ὁ τῆς παιδείας. σύμβολον ἀγωγῆς
 Anth. παιδεῖου, πολὺ γυῖα δεθεῖς καμάτων.
 Δ 855 Παιδιά: παῖγνιον. ἐδόκει δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον
 E κατὰ πάρεργον παιδιὰν τινα θησόμενος ὁ Τιμάσιος.

843 — γειτόνων Ar. Lys. 700—1 c. sch. 700 οἱ sq. Xen. Cyr. 2, 3, 18
 844 cf. Ambr. 1 = Zon. 1496 846 — εἰσαχθεῖσαν = P Παιδαγωγῶ sq. =
 Synt. Gud. et Laur. 847 — παρθένων cf. P, Bk. 298, 10; Hyper. fr. 164
 848 — καλῶν Harp. = P παῖδας sq. Astramps. 850 Thdr. in Ps. 112, 1,
 PG 80, 1784d 851 = P cf. H, Erotian. 71, 11 852 cf. Synt. Gud. et Laur.
 853 — παιδευσίς = Ps. Herodian. 106, Zon. 1506, Et M. 657, 48; l. = Ambr. 193
 παιδείαν sq. Iul. ep. 61 c. init. 854 σύμβολον sq. Anth. 6, 294, 5—6 855 — παῖγνιον
 = Ambr. 216, Zon. 1506 cf. Ps. Herodian. 106, P ἐδόκει sq. Eunap. fr. 70,
 FHG 4, 45

849 ex v. A 4498 853 cf. 857 855 cf. 857; Eunap. cf. v. Τιμάσιος

A⁺F(GVM) 1 ὥστε—3 παιγνία om. F; 1 ὥστε—2 καὶ om. A 1 τῆκατῃ] τὸ πλήρες
 τῇ ἑκάτῃ mg. add. M τοῖσι V, cod. R in Ar.: τοῖς GM 2 καὶ om. (A)G
 6 ἀχθεῖσαν AM, Phot. ἀναχθεῖσαν G 8 τῷ GVM: τὸ A τῶν F 9 Ὑπερίδης—
 14 προσδόκα om. F 9 Τιμάνδρον Hemst. 10 καταλειφθέντων Blass δυοῖν
 ἀδελφαῖν ὀρφανῶν Blass 11 καὶ alt.] καὶ πρὸς ed. pr. παίδων]
 ἀπαίδων Sauppe, del. Blass 13 πέδας ex Astramps. Kust. 849 om. F V
 post 850 A 22 ἐχούσης (ἐχούσα F) ὑγιᾶ νοῦν FV δόξης F 24. 25 αὐτὸς
 καὶ ἀπολελειφθαι δοκεῖ τῆς π. τοσοῦτον G cf. Iul. 26 μετουσιαστικός A
 26 σύμβολον—27 καμάτων om. A 855—6 inverso ord. V

- 856 Παιδιά· παιδιά τίς ἐστι τοιαύτη παρὰ Ἀθηναίοις· δραξάμενός Δ^α.
 τις καρύων καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω; καὶ ἂν ἐπιτύχη,
 λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί· ἂν δὲ ἀμάρτη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν,
 ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὐρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί.
- 5 857 Παιδία· οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως, ἐπὶ Δ^α.
 τοῦ παιγνίου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. παιδιὰν
 τίνα; Εὐνάπιος· καὶ οἱ μὲν παιδιὰν τίνα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγού- Ε
 μενοι τοσοῦτον ἐδυσεύοντο, ὅσον ἡναγκάζοντο βοᾶν, καθ' οὓς ἐμ-
 βάλοιεν. Παιδεῖα δὲ ἡ παιδεία διὰ διφθόγγου. Δ
- 10 858 Παιδικά· ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. Σ
 παραδείγματα τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά, καὶ ἐν τοῖς
 Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι
 τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ· παπαί, τὰ
 παιδίχ', ὡς ὄρεας, ἀπώλεσας. καὶ Κρατίνος Πανόπταις· μισεῖς γὰρ τὰς
 15 γυναικάς, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη νῦν. ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ
 πρὸς τὰς γυναικάς, Εὐπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις· ἐγὼ δὲ
 χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδιοῖς. καὶ Κρατίνος δὲ Ὡραις, τῆς παλλα-
 κῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ· μακάριος
 τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ
 20 καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων.
 Πλάτων Φαῖδρῳ· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπε-
 λαβόμεν· ἐρεσεύω σε. λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες,
 οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς
 ἐρωμένων. ὅτι τὸν Ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι, καὶ Ε?
 25 τοῦτου προτελευτήσαντος, πανταχοῦ ἀνδριάςι προτάξαι τιμηθῆναι, καὶ
 τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν Ἀντίουν ἐλεγεν εἶναι·
 καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν Ἀδριανός.

856 sch. Ar. Pl. 1057 857 — τίνα Ar. Pl. 1056 c. sch. cf. Et. M. 657, 50, Ps.
 Herodian. 106, Theognost. An. Ox. 2, 10, 22 καὶ οἱ — ἐμβάλοιεν Eunap. fr. 102,
 FHG 4, 54 Παιδεῖα sq. cf. Ps. Herodian. 223 et ad 858 858 — vs. 24 ἐρω-
 μένων = P, Σ*, Ba 324, 11 cf. sch. Pl. Parm. 127 b; παπαί — ἀπώλεσας Soph.
 fr. 157; Crat. fr. 152; Eur. fr. 327; Crat. fr. 258; Pl. Phaedr. 236 b ὅτι sq. cf.
 Cass. D. 69, 11

857 cf. 855 et 853 858 Cass. cf. v. A 527

1 Παιδιά pr. om. G παιδιά alt. — 9 διφθόγγου] παίγνια F 1 ἐστι παρὰ Ἀ. Δ* F (G V M)
 αὕτη A 4 ἀποτίνει V, cod. R in sch. 5 βραχυπαρλήκτως Schaefer cf. II
 p. 735, 24 — 5 δευτόνως Port., Ps. Herodian., Theognost. 6 Ἀριστο-
 φάνης — 7 Εὐνάπιος om. A 8 βοᾶν] corruptum sec. Bhd. 9 Παιδεῖα — διφ-
 θόγγου om. A 10 θηλυκῶν F ἐρωμένως F ἐρωτωμένων G 11 παρα-
 δείγματα — p. 76, 5 φησι om. F 11 τοῦ om. V ἐπὶ μὲν A, Phot. Σ*: μὲν
 ἐπὶ G V M 12 οὗτος ἐξεῖπται A 14 παιδιά ὄρεας ἀπώλεσθαι V 15 δὲ
 om. G M τρέπει V M τρέπει A 16 τις] τι V 17 Ὡραις Kust.: ὄρεας omnes,
 Phot. Σ* Ba 18 ἐπ' ὑπ' V 19 τῶν ὀνομάτων A 20 πάνυ — ἐκείνων om. V;
 πάνυ — 21 Φαῖδρῳ ἐ(σπούδακας) mg. M 21 Πλάτων Φαῖδρῳ] παρὰ Πλάτωνι ss.
 Φαῖδρῳ V 22 ἐρεσεύω G V M, Ba 23 ὡς om. G 25 προτελευτήσαντα V M
 ἀνδριάςι V 26 δοκεῖν M. Schmidt; ὁρᾶν hic vel post οὐρανῷ suppl. Rei-
 marus 27 Ἀδριανός om. G M

- Ar. 859 Παιδικά: δ'ευτόνωσ. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ
τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι· τὸ δὲ παι-
δικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος.
- E 860 Παιδικῶν· τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτὸς καὶ ἔκειτο πλησίον
τῶν παιδικῶν, θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον. Αἰλιανός φησι. 5
- Σ 861 Παιδικώτερον: ἰλαρώτερον.
- Σ 862 Παιδίσκη: ἡ θεράπαινα.
- Hom. 863 Παιδνός: παῖς, νέος.
- Σ 864 Παιδοκομοῦντα: παῖδα τρέφοντα.
- E 865 Παιδομαθῆ: ἐκ παιδὸς ἡσκημένον. ὄντα νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ 10
πλήρη καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά.
- E 866 Παιδοπολίτης· Ὁρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης, προβαίνων
δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστῆς ἀπεδείχθη.
- Σ| 867 Παιδοτρίβας: ἀλείπτας, γυμναστάς. καὶ Παιδοτρίβης ἡ εὐθεία.
- Σ 868 Παιδουργία: παιδοποιΐα. 15
- Σ 869 Παίδουσα ἢ Παιδοῦσσα: ἐγκύμων.
- Σ 870 Παιδολετήρα: παιδοφόνον.
- 871 Παιδοφθορία· Ζῆται ἐν τῷ Γάϊος Λαυτώριος θαυμάσιον.
- 872 Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου· Ζῆται ἐν τῷ Γλαῦκος τὴν ἱστορίαν.
- Σ 873 Παίει· αἰτιατικῇ. τύπτει. Ἀριστοφάνης· παῖε, παῖε τὸν ἀλι- 20
Ar. τήριον καὶ πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον καὶ τελώνην καὶ φάρυγγα
καὶ Χάρυβδιν.
- Ar. 874 Παίειν: οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὅτιοῦν συντόνως ποιεῖν. Ἀριστο-
φάνης Ἀχαρνεῦσιν· ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παῖε στρογγύλοισι τοῖς
ρήμασι. 25
- Synt. 875 Παίζω· αἰτιατικῇ.
- Δ 876 Παίηονος: ἱατροῦ τῶν θεῶν.
- Ar. 877 Παιόλη· ὡ παιόλη. θεόν τινα πεποίηκεν. οἷον ἐκτροπὴν ἢ τινα

859 sch. Ar. Vsp. 1026; παιδικά alt. sq. cf. Bk. 112, 4 = sch. Luc. 99, 28; H
860 Aelian. fr. 70 861 = P cf. sch. Pl. Epinom. 974a 862 cf. Phryn.
Ecl. 239 863 sch. φ 21 cf. H, Ap. S. 126, 6, Et. M. 657, 55 864 cf. P = Ba
325, 14; H 865 ὄντα sq. Polyb. 3, 71, 6 867 — γυμναστάς = P, Ba 325, 16 cf. H,
Zon. 1496, sch. Pl. Lys. 207 d 868 Tim. = P 869 ἐγκύμων = P, Σ*, Ba 325, 17
cf. sch. Soph. Tr. 308 870 = P, Ba 325, 15 cf. H 873 — τύπτει cf. Synt.
Gud.; — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. τύπτει = P, Ba 325, 18, Zon. 1515 cf. H
παῖε sq. praeter ἀλιτήριον καὶ Ar. Eq. 247—8 874 Ar. Ach. 685—6 c. sch.
875 = Synt. Laur. et Gud. 876 = Ambr. 88 cf. 42, Theognost. An. Ox. 2, 10,
27, Et. M. 657, 20; Ap. S. 126, 9, unde H 877 Ar. Nu. 1150 c. sch. plenior.

866 cf. v. O 640

873 cf. 880, 898—4

874 cf. v. Σ 1209

876 cf. 881

A·F (GV M) 1 τὸ παιδικά, om. δ'ευτόνωσ—δέ alt. V; non nov. gl. M 2 δὲ pr. om. A
λαμβάνουσι—3 ἐρώμενος om. V 3 ἐρώμενα G 9 Παιδοκομῶντα A F V M^{ac}
12 προβαίνων—13 ἀπεδείχθη om. F 14 καί—εὐθεία om. A F V Παιδο-
τρίβης] ac ss. M 16 ἢ Παιδοῦσσα om. A F V sed cf. Ba, Σ* 17 Παιδωλετήρα A F M^{ac},
ordo poscit 21 παρεξιππόστρατον A ταραξιππόστρατον V 23 ὅτιοῦν] ὅτι οὐ A F V
Ἀριστοφάνης—25 ῥήμασι om. F 24 Ἀχαρνεῦσιν om. A 28 ὡ παιόλη] ἤγουσαν
ἀκρίβεια. ἐν συναλιφῇ γρ. ὡ παιόλη ss. M ἐκτροπὴν A F V M^{ac}; cf. ad p. 77, 4

τοιαύτην. ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία καὶ ἀποστέρησις. πέπλακε τὸ ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν, παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν καὶ ἀποστερεῖν.

878 Παιόλημα: κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ ἀπάτην τινά, πανούργημα. Δ.
5 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἔξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός, καὶ παιό-
λημα.

879 Παῖονες: ἔθνος. καὶ Παιονία, χώρα. Δ

880 Παίω: τὸ τύπτω. Δ

881 Παιῶνας: ἱατροῦς. καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλα- Σ
10 λάζειν.

882 Παιώνειον: ῥίζης φάρμακον. Δ

883 Παιώνιον: ἱατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σπηῖριον φάρμακον. Σ
καί, Παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις, σπηῖριοις, ἱατρικοῖς, θεραπευτι- x + Σ + Δ.
κοῖς. καὶ αὖθις· πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου ἡλθὲν ποθ' Anth.

15 ἐρπύζουσα.

884 Παιωνίας: εὐξάμενος καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογῆσας. παιὼν Δ.
γὰρ ὕμνος εὐχαριστήριος.

885 Παιώνος: τοῦ ὕμνου. Παίωνος δὲ τοῦ ἱατροῦ. Δ

886 Παιπάλη: ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. Ἀριστοφά- Σ
20 νης Νεφέλαις· γενήσῃ κρόταλον, παιπάλη. ἀντὶ τοῦ τραχύς, δυσκατά- Δ.
ληπτος· ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

887 Παιπάλημα: τὸν πανοῦργον, καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμ- Σ
πόνηρον σὺν ἀγχινοῖα.

888 Παιπάλημα: ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ Δ.
25 τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

889 Παιπαλόεις: ὁ τραχύς. Δ

878 Ar. Nu. 728—9 c. sch. 879 — ἔθνος = Ambr. 116, Nicet. p. 660 cf. Ap. S. 126, 11, H. Παιονία χώρα = Ambr. 212, Zon. 1506 880 = Ps. Herodian. 107 et 242 cf. H, Theognost. An. Ox. 2, 10, 30 881 = P, Ba 326, 1 cf. H, sch. Pl. Symp. 177a 882 praeter ῥίζης = Ambr. 236 883 — φάρμακον = P cf. Ba 326, 3, H Παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις Iul. ep. 190. θεραπευτικοῖς cf. sch. Ar. Ach. 1223 πύστιν sq. Anth. 6, 203, 2—3 884 sch. Ar. Pac. 555 885 — ὕμνου = Ambr. 70. Παίωνος sq. cf. H, Ambr. 75 886 — κέγχρου = P, Ba 325, 19 cf. H γενήσῃ sq. Ar. Nu. 260 c. sch. cf. Bk. 295, 18 (unde Et M. 657, 33), P 887 = P, Ba 325, 20, Et. M. 657, 31 cf. H, Theognost. An. Ox. 2, 10, 31, sch. Luc. 210, 27 888 sch. Ar. Av. 430 889 = Ambr. 3 cf. Zon. 1497 et 1511, sch. N 17, H, Et. M. 658, 2

880 cf. 873, 893—4 881 cf. 876 883 Anth. cf. 3256, vv. Γ 423 et Δ 959
885 cf. 887

1 πέπλακε—3 ἀποστερεῖν om. F 4 Παιόλη F καὶ ἀπάτην τινά ante A¹F(GVMB)
p. 76, 28 ἐκτροπήν transtulit Bhd. πανάργημα F παράργημα V 5 Ἀριστο-
φάνης—παιόλημα om. F ἔξευρητέος G M^{sc}, Ar. plerique 5. 6 καὶ παιόλημα]
μᾶλλον γρ. κ' ἀπαιόλημα ss. M 7 ἔθνικόν F; Βούλγαροι ss. B cf. Ps. Hero-
dian. 106, Zon. 1496 880 om. A 8 τὸ om. G 9 Παιόνας F παιονί-
ζειν V 11 Παιώνιον G ῥίζαν V om. F 12 Παιώνειον Phot. 13 ἱατρικοῖς
om. G 14 καί—15 ἐρπύζουσα om. A 16 Παιωνίς F 17 χαριστήριος FGV M
18 τοῦ pr. om. G 19. 20 Ἀριστοφάνης—21 δύσβατα om. F 20 γενήσῃ]
τρίμμα ex Ar. add. G cf. v. τρίμμα 2 22 τὸν] τὸ F 24 ὁ om. F ἔχον F

Ecl. 890 Παιπαλώδεις· τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκας φαρμέν.

Δ 891 Παιπανεία: ἡ κενοδοξία.

Ar. + Hom. 892 Παίσατε: ὅπερ ἡμεῖς παίζατε. "Ὀμηρος· παῖσαθ', ὥς χ' ὁ ξείνος.

Ar. + Σ 893 Παῖσαι: παῖξαι. τύψαι.

Σ 894 Παισθεῖς: τυπτηθεῖς.

5

Suid. 895 Παῖς μοι Τριτογενὴς εἶη, μὴ Τριτογένεια.

Ar. 896 Παίσωμεν μετ' αὐτῆς: συγχορεύωμεν αὐτῇ. καὶ αὐθις·

Ε καὶ ἔδνα ἦτει γενέσθαι βασιλὶς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυαία βασιλιννα καὶ αὐτῇ, δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα.

Δ 897 Παισός: πόλις. καὶ Παισηνός, ὁ πολίτης.

10

898 Παιτίτα: Ῥωμαῖσι ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνῶρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. Χρυσάφιος δὲ ὁ πραιπόσιτος παιτίτα ἐπεζῆται Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

Δ 899 Παιφάσσω: φανεροποιῶ, ἢ ὁρμῶ.

Ar. 900 Πεδαρσίου: μετεώρου, πετομένου ἐκ τοῦ πέδου. Ἀριστοφάνης 15 Ὀρνισιν· ὥς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Σ 901 Πέδαι: δεσμά. παρὰ τὸ ποῦς καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω· ἢ

Ecl. παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

Σ 902 Πεδήται: πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι. καὶ Πεδήτης, ὁ δεσ-

20

Δ μηθεῖς.

Δ 903 Πεδιεύς: ἀπὸ τόπου.

Harp. 904 Πεδικά: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομάς. ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τε Λυκία καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορι.

25

890 cf. ad v. K 1662 892 cf. sch. Ar. Ran. 388, H; θ 251 893 — παῖξαι cf. sch. Ar. Ran. 388, H. τύψαι = P, Ba 325, 22 894 = P, Ba 325, 23 896 — αὐτῇ sch. Ar. Av. 660 καὶ ἔδνα sq. Aelian. fr. 12; Men. com. fr. 907 897 — πόλις = Ambr. 181, Et. M. 658, 1 898 γνῶρισμα αἰτήσεως = Lex. Rom. Barocc. Χρυσάφιος sq. Malal. p. 363 cf. EV 1, 162, 25—163, 1 899 ὁρμῶ = Ps. Herodian. 107 cf. Ambr. 287, Et. M. 658, 7, sch. B 450; Ap. S. 126, 14, unde H 900 Ar. Av. 1197—8 c. sch. 1197 901 — δεσμά = P, Ba 335, 2 cf. H; sch. N 36 = Byz. Zt. 16, 64 vs. 33; Et. M. 658, 18, Ps. Herodian. 105 παρὰ sq. cf. Et. M. 658, 18 902 — συνδεδεμένοι = P, Ba 335, 4 cf. H Πεδήτης sq. = Ambr. 376 903 l. cf. Ambr. 476 904 Harp. = P; Lys. fr. 238

890 cf. v. K 1662 893—4 cf. 873 et 880 895 ex v. Τριτογένεια 896 Ar. cf. v. E 378; Aelian. cf. v. Τρικορυαία

A²F (G V M) 1 Παιπαλώδεις] γυναῖκες add. A 3 παῖσαθ'] παίσατε FV ξένος A^{ac} 895 om. FV post vs. 7 αὐτῇ praemisso παροιμία A 7 καὶ—9 ἐθέλουσα om. F 8 τὸ om. A, cf. v. Τρικορυαία παῖσα A 9 βασιλίσσα A 10 καὶ—πολίτης om. FV Παισινός G Παισινός A 11 Παιτήτα F, Barocc. Παισίτα G Πετίτα AVM^{ac}; ἐσφαλται ss. M cf. 1896 12 Ῥωμαϊκὴ V Χρυσάφιος— 14 ὁρμῶ om. F 13 πραιτῶν V παιτίτα G, Malal.: πετίτα AVM 15 Ἀριστοφάνης—17 ἐξακούεται om. F 16 Ὀρνισιν om. A ὥς om. V 18 δέω] δέτω A 19 τὸν πόδα FV 20 Πεδήται om. F 20. 21 δεσμευθεῖς G, Ambr. 23 Πεδικά Harp., Bk. 296, 14, Hes. 24 εἶχε—25 ῥήτορι om. A F 24 δὲ VM^{ac}, Harp.: γὰρ GM^{ac}, om. Phot.

- 905 Πέδιλα: ὑποδήματα. Σ
 906 Πεδινός: ὁ ὁμαλὸς τόπος. Δ
 907 Πεδίον: ἡ γῆ. καὶ Πέδον ὁμοίως γῆ, ἔδαφος. Δ + Σ
 908 Πεδότριψ: ὁ ἐκθλίβων. Δ
 5 909 Πέζα: τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος, δ ἡμεῖς ᾤσαν λέ- Σ
 γομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι δέρμα προβάτων προσ-
 ἔρραπτον. Πέζα καὶ ὁ ποῦς. καὶ Ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς Δ
 πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔμπεδον ἐς κείνου πέζαν ἐρει- Anth.
 κάμενος αὐρῆς οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός.
 10 910 Πέζα: ὕψος. τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰρ-
 γάσατο. καὶ αὖθις· Ἄρτεμι, κοὶ ταύταν, εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν, Anth.
 τὴν μίαν αἱ τριςκαὶ πέζαν ὕφηνάμεθα.
 911 Πεζαῖτεροι. ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς μ' ἀναλα- Δ
 βῶν ἔπεσθαι οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας, εἰ πλείους ἔποιντο. Ε
 15 912 Πεζαῖτεροι· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης δὲ ἐν α' Harp.
 Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξο-
 τάτους ἱππεύειν συνεθίσας ἐταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείστους
 καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν
 πεζαιτέρους ὠνόμασεν, ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἐταιρείας
 20 προθυμότατα διατελῶσιν ὄντες.
 913 Πεζῇ: βάδην. καὶ παροιμία· πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπί- Δ
 σταμαι. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Ar.
 914 Πεζίτης: ὁ πεζός. Δ
 915 Πεζίτια: στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων στεφάνῃ, ζώνῃ· ἐπὶ δὲ εὐλῶν τὰ κυ- Suid.
 25 μάτια.
 916 Πεζολόγος: συγγραφεύς. Σ
 917 Πεζοπορηκός. Δ
 918 Πέκειν: τὸ κτενίζειν. Δ

905 = P, Ba 335, 3, sch. B 44, Choer. An. Ox. 2, 247, 13 (unde Et. M. 658, 51)
 cf. H; Ambr. 546 = Ps. Herodian. 105 906 cf. Ps. Herodian. 105, Ambr. 386
 907 — γῆ pr. = An. Ox. 1, 335, 23 cf. Bk. 293, 32 Πέδον, γῆ sq. = P, Ba 335, 5,
 H, Zon. 1535 cf. Et. M. 658, 27, sch. N 796 908 aliter Ambr. 377, Ps. Hero-
 dian. 171, P 909 — προσέρραπτον = P, Σ*, Ba 335, 7 cf. Et. M. 699, 52
 Πέζα ὁ ποῦς = Ps. Herodian. 105 ἔμπεδον sq. Anth. 6, 69, 2—3 910 τῆς sq.
 Anth. 6, 286, 1—2. Ἄρτεμι sq. Anth. 6, 287, 1—2 911 l. cf. Ambr. 379
 912 Harp. = P; Dem. 2, 17; FGHist 72 fr. 4 913 — βάδην = Ambr. 614
 πέζῃ βαδίζω sq. sch. Ar. Av. 1432 cf. sch. Vsp. 959 916 = P, Ba 335, 6
 917 cf. Ambr. 579 918 cf. H v. πεκτεῖ, Et. M. 667, 40

909 cf. v. A 3797 910 cf. v. B 311 918 cf. vv. E 2037, O 878 915 ex
 v. T 207 918 cf. v. E 2063

3 γῆ alt] ἡ F 7 καὶ pr. om. F 8 καὶ ἐν—9 χθονός om. F 8 ἐς A* F (GV M)
 κίνου A εἰς ἐκείνου G ἐς νηοῦ Anth. τραπέζαν V 10 Βόττιον A 11 καὶ—
 12 ὕφηνάμεθα om. F 13 Πεζαῖτερον G Πεζέταιροι Kust. cf. Ambr. 378—9
 15 Πεζέταιροι Harp. ep., Phot. Δημοσθένης—20 ὄντες om. F 16 Φιλιππι-
 κοῖς A 20 προθυμότατοι M^{sc}, Harp. plen. 21 βάδιν F βάδιον V βαδί-
 ζων G νεῖν AGM, sch. Vsp.: σκάπτειν F V M T P cf. sch. Av. 22 τοῦ om. V
 915 om. F V post 917 A

Suid. 919 Πέκος: δέρμα, κψιδιον. ἔξ οὗ καὶ πεκτῆρες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος, ἐν τοῖς ἔξῃς.

Ar. + x 920 Πέκτειν: ποκάζειν, κείρειν τὰ θρέμματα. Ἀριστοφάνης· ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν.

921 Πεκτῆρες: οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

5

Ar. 922 Πεκτούμενον: τιλλόμενον, ξεόμενον. Ἀριστοφάνης· καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βωστρεῖν c' ἐγὼ πεκτούμενον.

E 923 Πελαγιζούσαις: εἰς πέλαγος πλεούσαις. πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς πλείω καταδύναι.

Synt. 924 Πελαγίζω· αἰτιατικῇ.

10

Δ 925 Πελαγιῶτις λίμνη.

Σ 926 Πελάζει· αἰτιατικῇ. πλησιάζει, ἐγγίζει.

Harp. 927 Πέλανος: γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος ἥτοι ἐκ τῆς ἄλλω· Δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἔξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύν- 15 θαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστίν· ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστη ἰδίως φησί· ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδῃ πέλανον. ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρόν δηλοῖ.

Σ 928 Πέλανοι: πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· ὡς αὐτὸς φησι, καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διο- 20 νύσιος Θραξί· θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἶον λιβανωτὸς κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Phil. 929 Πελαργᾶν: τὸ νοθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας.

25

Suid. 930 Πελαργιδεῖς· Αἰλιανός· πελαργῶν παῖδες. ὥσπερ αἰτιδεῖς, οἱ αἰετῶν παῖδες.

Σ 931 Πελαργικοὶ νόμοι: διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης.

932 Πελαργός· Ζῆται ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν.

30

920 — ποκάζειν sch. Ar. Av. 714. κείρειν cf. P, H. ἡνίκα sq. Ar. Av. 714
922 Ar. Lys. 684—5 c. sch. cf. P, H 924 = Synt. Laur. et Gud. 926 — αἰτιατικῇ
aliter Synt. Laur. = Synt. Gud. πλησιάζει sq. = Ba 335, 19 cf. P, H, Zon. 1540,
Ps. Herodian. 105, Erotian. 72, 17 927 Harp. = P; Eur. Or. 219 — 220 928 cf. P,
Ba 335, 20, Tim., H, s. v. et v. πέδανος, Et. M. 659, 15; αὐτὸς Pl. Leg. 782 c
929 Laert. 8, 20 931 = P cf. H; Ar. Av. 1353

919 ex 1382

921 cf. 1382

922 cf. vv. B 503, Z 155

929 cf. 3124

930 ex v. A 570

919 om. FV post 922 A 1 ἔξ — 2 ἔξῃς om. A 3 θρέμματα] πρόβατα ex
A^rF(GVM) vs. 4 G 6 Ἀριστοφάνης — 7 πεκτούμενον om. F 9 πλοῖω V πλείους GM
11 Πελαγιᾶτις A Πελαςγιῶτις Bhd. 14 ἥτοι] κύτου ed. pr., Harp. plen.
κυρίως om. F 16. 17 Εὐριπίδης — 24 ὀβολός om. F 18 ἀφρώδῃ — στόματος
om. V 21 Θραξ Phot. 22 τὸ στόμα πεπηγὸς ἀφρός G περιπεπηγὸς A
Phot.: πεπηγὸς GVM, Ba 23 κόμμα AV 930 om. FV post 931 A 26 Αἰ-
λιανός post παῖδες transpos. A

- 933 Πέλας: πλησίον, γείτων. πλὴν πρόνοιαν αἰεῖ ἐποιοῦν Ῥωμαῖοι Σ
μή ποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας μὴδ' ἄρχοντες Ε
φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων.
- 934 Πελασγοί: ἔθνικόν. Δ
- 5 935 Πελάτης: ὁ ἀντιτρέφων, καὶ ὑπηρετῶν. συναγανακτῶν τοῖς Σ
πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν. ὑπηρετὴν τε καὶ θεράποντα ἦ Ε
πελάτην στρατιώτην τῶν ἐκ καταλόγου ἐκώλυσε παρῆναι τινι. καὶ Ε
αὐθις· καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ἄδει. Ε
- 936 Πέλεθρα: πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, σταδίου Σ
10 ἕκτον.
- 937 Πελεκάντι: δοτική. μήποτε βαρυτόνως προενεκτέον, ὡς ἀλί- Ατ.
βας. πελεκὰν μέντοι, πελεκάνος κοινῶς, πελεκᾶς, πελεκάντος Ἀττικῶς.
πελεκᾶς, πελεκᾶ Δωρικῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Δ
- 938 Πέλεκυς, πελέκεως: τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ἐστελεωμένος Δ Anth.
- 15 οὗτος ἐμβριθὴς τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς. πελέκυος δέ.
- 939 Πελεκῶ, πελεκήσω, ξύλα. Πελεκίζω δὲ τὸ μετὰ τῆς σπάθης Δ
κόπτω.
- 940 Πέλει: γίνεται, ἐστίν. Σ
- 941 Πελειάδες: περιστεραί. καὶ πέλειαν, περιστεράν. δειλαί τοι Σ
20 δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλειαι· ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα. Anth.
φρῖσιν ἀετός. πτηνῆς ὡς ὄμμα πελειάδος πεφόβημαι. ἐπεὶ περιδεές Soph.
ἐστὶ τὸ ζῶον. περιφραστικῶς, ὡς ἡ πέλεια.
- 942 Πέλη, Πέλης: ὄνομα τόπου. Δ
- 943 Πελλήνη: πόλις. καὶ Πελληναῖος χιτῶν, ἐπὶ τῶν παλαιὰ Δ
25 φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. Ἀρι- Ατ.
στοφάνης· εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοῇ. ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ τοῖς
Ἑραίοις ἄθλον ἐτίθετο χλαῖνα.

933 — γείτων = P, Ba 335, 24 cf. H, sch. κ 516, Ps. Herodian. 105 πλὴν sq.
Polyb. fr. 99 935 — ὑπηρετῶν Tim. = P cf. Eudem., sch. Pl. Euthyphr. 4 c
καὶ ἑαυτὸν sq. Aelian. fr. 316 936 = Σ*, P, Ba 335, 25 cf. H, sch. λ 577 937 — Δω-
ρικῶς sch. Ar. Av. 882 εἶδος ὀρνέου cf. An. Ox. 2, 464, 29 (in Ps. 101, 7), H
938 — πελέκεως = Zon. 1528 cf. Ambr. 391 καὶ — vs. 15 πέλεκυς Anth.
6, 205, 5—6 939 — ξύλα cf. Ambr. 576. Πελεκίζω sq. cf. L, Ambr. 603
940 = P, Ba 335, 27 (in Γ 3) cf. sch. A 284, H, Et. M. 659, 25 941 — περι-
στεράν = P, Ba 335, 29 cf. Byz. Zt. 16, 64 vs. 27; Ambr. 496; 521 = sch. Φ 493;
H, Et. M. 659, 32 δειλαί—τερπόμεθα Anth. 7, 161, 5—6 πτηνῆς sq. Soph.
Ai. 140 c. sch. 943 — πόλις = Zon. 1532 cf. Ambr. 511 et 516 Πελλη-
ναῖος sq. Ar. Av. 1421 c. sch. plenior. cf. H, P

933 Polyb. cf. vv. A 1678, 2202, E 941 936 cf. 1719

1 πλὴν—3 ἀδίκων om. F 4 ἔθνος A 5 ἀντιτρέφων] ἀντὶ τροφῶν Tim. A*F(GVM)
Phot. sch. Pl., Eudem. καὶ ἀγανακτῶν V 7 τῶν ἐκ] τὸν ἐκ τοῦ G 9 δέ
om. F 11 δοτικήν A 13 πελεκᾶς] πελεκκᾶς A^{sc}M om. V πελεκᾶ AVM
14 πελέκεως om. F mg. V καὶ—15 δέ om. F 15 πελέκυος δέ mg. V
19 Πελειάδαι F 20 δειλῶσιν A 21 πτηνῆς—22 πέλεια om. F 21 πεφό-
βημα A 23 Πέλης, Πέλη V Πέλλη, Πέλλης ed. pr. 25 διάφοροι V
25. 26 Ἀριστοφάνης—27 χλαῖνα om. F

- Δ 944 Πελίας: ὄνομα κύριον. καὶ Πελιάδες, ὀνόματα κύρια.
 Σ 945 Πελιδνόν: μέλαν. λέγεται καὶ Πελιτνόν παρὰ Θουκυδίδη.
 Call. καὶ Πελιδνωθεῖσα, ὠχρίασα. καὶ Πελιδνωμένη, ἀντὶ τοῦ
 μελαινομένη.
 Thuc. 946 Πελιδνόν: τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας· οἶονεὶ μολιβδο- 5
 εἰδές. παρὰ Θουκυδίδη.
 Σ 947 Πελλῖς: ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουν, κῆφη τις.
 Σ 948 Πελιοί: μέλανες, ὠχροί.
 Δ 949 Πελοπίδης: ὁ τοῦ Πέλοπος.
 Σ 950 Πέλωρ: μέγα τεράστιον. 10
 Δ 951 Πέλωρας: ὄνομα κύριον.
 Σ Anth. 952 Πέλωριος: μέγας. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὡς δὲ λέων ἦντησε πε-
 Δ λώριος, ὡς ἐπὶ θοῖαν χάσμα φέρων χαλεπόν. καὶ Πελωριάς,
 Anth. ὄνομα τόπου. δῶρον δ' ἔξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος.
 Σ 953 Πέλωρον: μέγα. καὶ Πέλωρου, μεγάλου τέρατος. 15
 Σ 954 Πελτασταί: τοξόται, οἱ τοὺς ζυστοὺς κατέχοντες.
 Σ Suid. 955 Πέλται: λόγχοι, καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. καὶ καταπέλται.
 Δ 956 Πέλτον: θωρακικὸν ὄπλον, καὶ εἶδος ταρίχου. ἢ ἀσπίς ἴτυν
 Ar. μὴ ἔχουσα.
 Σ 957 Πέμματα: πλακούντια. Ἀρριανός· οἱ δὲ Ξένια ἔφερον, θυν- 20
 Ε νοὺς ἐν κριβάνοις ὠπτημένους καὶ πέμματα ὀλίγα καὶ βαλάνους φοι-
 νίκων.
 Ecl. 958 Πέμπελος: γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν
 ὄδον.
 Σ 959 Πέμπειν: τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ· 25

944 — κύριον pr. = Ambr. 405, Ps. Herodian. 106, sch. Theocr. 1, 25e (unde Et. M. 659, 39) 945 — μέλαν = P, Ba 335, 28 cf. Zon. 1535, H, Bk. 293, 14 Πελιτνόν παρὰ Θουκυδίδη (2, 49, 5) cf. Ael. D. fr. 278 ap. Eust. I. 735, 57, P, Moer. 208, 8 Πελιδνωθεῖσα, ὠχρίασα sch. in Call. fr. 108 K. an. 63 S. 946 sch. Thuc. 2, 49, 5 947 = Ba 336, 2, P 948 = P, Ba 336, 1 cf. H 950 = P, Σ*, Ba 336, 5 cf. H, sch. Σ 410 952 — μέγας = P, Ba 336, 6, sch. E 395, Ps. Herodian. 106, Et. M. 659, 58 cf. H ὡς — χαλεπόν Anth. 6, 218, 3—4 δῶρον sq. Anth. 6, 224, 4 953 = P, Σ*; μεγάλου sq. = sch. E 741 954 = P, Ba 336, 4, sch. Pl. Amat. 135e cf. Zon. 1527 955 — τετράγωνα = P, Ba 336, 3 cf. sch. Pl. Amat. 135e 956 — ταρίχου cf. H v. πέλτης. ἀσπίς sq. sch. Ar. Lys. 564 cf. H, sch. Pl. Amat. 135e et Leg. 813d; Tim. = P 957 — πλακούντια = P, Ba 336, 7, sch. Pl. Rep. 373a, sch. Luc. 31, 2 cf. H, Ps. Herodian. 106, Zon. 1535 οἱ sq. Arr. Ind. 28, 1 958 cf. sch. Lyc. 826, unde Et. M. 660, 6 959 — p. 83, 2. 3 Θουκυδίδη = P cf. Et. M. 682, 46; Men. com. fr. 494, Thuc. 6, 56, 2

945 Call. cf. v. ὑπόδραξ 950 cf. 953 952 cf. v. Θ 526 953 cf. 950
 955 καταπέλται ex v. K 099 957 Arr. cf. v. K 2413

A²F(GVM) 1 ὄνομα κύριον om. A καὶ — κύρια om. F Πελιάδης ὄνομα κύριον
 Kust. 2 καὶ] δὲ καὶ G 3 ὠχρίασεν A καὶ — 4 μελαινομένη om. F
 3 Πελιδνουμένη ed. pr., Bhd. 4 μελαινουμένη A 5. 6 μολιβδοεἰδές A, sch.
 μολιβοεἰδές G 7 Πέλλος G 8 Πέλοι V 10 Πέλων A 12 ὁ μέγας G
 Ἐπιγραφῇ F 13 καὶ om. G, nov. gl. 15 Πέλωραν, μέγαν F 17 καὶ
 Καταπέλται om. FV post l. A 956 non nov. gl. V 18 Θράκιον ex Hes.
 Kust. 20 Ξένια G 21 ὠπτημένα G

μικρά Παναθήναια ἐπεὶ δι' ἀγορὰς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἐώρα
τῆς κόρης ἐφ' ἄρματος. καὶ πέμπσαντες, τὸ πομπεύσαντες, παρὰ Θου-
κυδίδη. καὶ Πέμπομαι· αἰτιατικῇ.

Syn.

960 Πέμπτη φθίνοντος: ἐν ταύτῃ αἰ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδί- Σ
5 δοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

961 Πέμψιν: ἀποστολήν.

Σ

962 Πενέσται: οἱ παρὰ Θεσσαλῶν μὴ γόνυ δουλοὶ, ὑπὸ τῶν ὑπὸ Σ
Αἴμονος ἐν Ἄρνη νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν
δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, φιληδούντων ἐπὶ
10 τῇ χώρᾳ. παρέδωκαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὄρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τι ἐργα-
ζόμενοι, μήτε ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μείναι Μενέσται
καλούμενοι ὕστερον Πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ
χαρακτήρος. οὓς ἐν Λακεδαιμόνι καλοῦσιν Εἰλωτας, τούτους Θετ-
ταλοὶ Πενέστας λέγουσι. χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ
15 Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ καὶ δουλευόντων
τοῖς κεκρατηκόσι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσται Harp.
δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες. οὐ
μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικὰς.
'Αριστοφάνης· τοῖς Πενέσταισι Ξυνών.

Ar.

963 Πενθερά: τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερός, ὁ πατήρ. Σ
Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ
Φηγεῖ φησι· καὶ ε', ὦ γεραιέ, τὴν τε παῖδα μὴ δοὺς ἐμοί, γαμβρὸς
νόμιζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός. καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάθῳ φησιν·
ἄξιός δ' ἐμός γαμβρὸς κέκληται, παῖδά μοι Ξυνοικίας. Σοφοκλῆς δὲ
25 τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς
φησι πρὸς Κλυταίμνηστραν περὶ Ἀχιλλέως· εὐ δ' ὦ μεγίστων τυγχά-
νουςα πενθερῶν. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν.

959 Πέμπομαι sq. = Lex. synt. Vatic. 93 960 = P; Men. com. fr. 512
961 = P, Ba 336, 8 962 — χαρακτήρος = P 2 cf. Ath. 6, 264 a b, H, Lex. Rhét.
fr. 375 ap. Eust. l. 295, 30 οὓς — κεκρατηκόσι cf. Lex. Cant., P 3, Bk. 292, 7,
Et. M. 660, 23, Ammon.; Tim. = P v. Πεκτικόν; Poil. 3, 83 Δημοσθένους
(23, 199) — Θετταλικὰς Harp. = P 1 cf. Lex. Patm. 139 τοῖς Π. Ξυνών Ar. Vsp.
1274 (fort. interpol.) 963 = P cf. H; Bk. 228, 32 unde Et. M. 220, 39; Eur.
fr. 72 et 647, Soph. fr. 284

962 Ar. cf. v. A 1677

1 Παναθήναιος G ἐπεὶ] ἐπειδὴ Bentley μήτηρ] μηρῷ A 2 καὶ παρὰ A²F(GV M)
Θ. πέμπσαντες τὸ πομπεύσαντες A 3 καὶ GM: om. A, nov. gl. 960 om. A
5 Μένανδρου V Χαλκίδ V om. F Χαλκείοις vet. conl. 7 Πενέσται] γρ. Μενέσται ss. M
cf. vs. 11 οἱ — 17 καλοῦνται om. F 7 Θεσσαλοῖς I hot. Port. ὑπὸ pr.] ἀπὸ
Kust. 8 Ἄρνη] γρ. ἐν Αἰγίνῃ mg. A ss. V (om. γρ.), M; Αἰγίνῃ Phot.
αὐτοῖς Port. αὐτῷ Phot. 10 ἐφ' GM^{ss}, Phot.: ἐπ' AVM^{ss} 11 ἐκβληθῆναι
Phot. 13 τούτους] δὲ add. V 14 χρῶνται — 19 Ξυνών om. V 15 τῷ
κρατηθέντας A 16 Πενέσται — 17 Εἰλωτες om. G 17 οὐ — 19 Ξυνών om. F
18 αὐτοὺς A, Harp. Phot.: τοὺς GM 19 Ἀριστοφάνης A: hic om. post Ξυνών
add οὕτως λέγει Ἀριστοφάνης GM 21 Εὐριπίδης — 27 γαμβρῶν om. F
21 ὁ — 27 γαμβρῶν post p. 84, 4 ἐνήθλει iterat V 22 καὶ c'] χαῖρ' Mein.
γεραιέ AVM μὴ δοὺς] δοὺς Valek. ἐκδοὺς Nauek γαμβροὺς GM
23 νομίζει G νομίζου Nauek Ἀλκάτῳ Phot. Ἀκάτῳ Elmsley 24 ἀείωσ
Kust. μοι] μὴ G 25 ἐν om. G

Δ 964 Πενθηλός: ὄνομα κύριον.

Ε? 965 Πένθος· ὥστε πολὺν ὑπὲρ αὐτοῦ πόθον γενέσθαι καὶ πένθος ἱερόν, οἶον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ.

Ε 966 Πενία· διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. οὐκοῦν τῆς Ατ. πτωχείας πενίαν φαμέν εἶναι ἀδελφήν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. εἴπερ 5 καὶ Θρακυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἐξώλης τύραννος, ὁ δὲ Θρακύβουλος φιλόπολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ὁμοιούντων.

Prov. 967 Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε: παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι. 10

Δ 968 Πενία. καὶ πένης οὐχ ὁ μὴδὲν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος· καὶ πλούσιος, οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Anth. 969 Πενιχραλέον: εὐτελές, πενιχρόν. καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρᾶμα πενιχραλέον. 15

Σ 970 Πενταέτηρον: πέντε ἐτῶν.

971 Πένταθλος: ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἤσκητο γὰρ τὰ φυσικά, τὰ ἠθικά, μαθηματικά καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου ἐστὶ καὶ τό, λόγος Ἑρμοῦ αἰκίη.

Harp. 972 Πεντακοσιομέδιμνον: τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ Πεντακοσιομέδιμνοι. 20

Σ 973 Πένταχα: εἰς πέντε μέρη.

Σ 974 Πεντέκτενοι: περιπόρφυροι. διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ψας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Δ 975 Πεντέληθεν: ἀπὸ Πεντέλης πόλεως. 25

Ατ. 976 Πεντεσυρίγγῳ Ξύλῳ: τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὰρ ὅπας ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται.

Ατ. 977 Πέντε τάλανθ' ἢ Χίων πόλις διὰ τὸν πρῶκτὸν ὀφλήσει: τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης· καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρῶκτῶν εὐρυτέρων ὄντων καὶ ἐτοίμων πρὸς τὸ ἀπο- 30 πατεῖν.

965 fort. Aelian. 966 διὰ—ἐνήθλει Aelian. fr. 318 οὐκοῦν sq. Ar. Pl. 549—550 c. sch. 967 = Paroem. ed. Gsf. 94, n. 769; Eur. fr. 641 968 l. = Ambr. 535 καὶ πένης sq. fort. Dam. 969 καὶ sq. Anth. 6, 190, 6 970 = P, Ba 336, 9, H cf. sch. B 403 971 Laert. 9, 37 972 Harp. = P 973 = P, Ba 336, 10 cf. H, sch. M 87 974 = P cf. Poll. 7, 52 975 praeter πόλεως = Ambr. 611 976 sch. Ar. Eq. 1049 cf. P, H 977 Ar. Pac. 171—2 c. sch.

965 cf. v. A 516 966 Aelian. cf. 20 et v. E 1305; Ar. cf. 3052 969 cf. v. ψαιστά 972 cf. v. E 525

A*F(GVM) 1 Πένθιλος Menag. 3 Λιβανίῳ F 5 φαμέν εἶναι πενίαν FV εἴπερ—8 ὁμοιούντων om. F; 5. 6 εἴπερ καὶ Θρακυβούλῳ om. G 6 Διόνυ- cos GVM 8 ὁμοιούντων V, Hemst. cf. sch.: ποιοούντων AGM 967 non nov. gl. GM 9 παρόσον] παρόν τι F 12 παραβεβλημένος FV 17 ὁ pr. om. A 18 καὶ alt.—19 αἰκίη om. F 19 τούτου—αἰκίη om. A Ἑρμοῦ αἰκίη GM: Ἑρμοῦ παῖκιν V ἔργου σκίη e Laert. Kust. 21 πεντακόσιοι μέδιμνοι V cf. Harp. 23 παραπόρφυροι F 24 πορφυράς V^{ac} 29 Ἀριστοφάνης] om. G Ἀ. ἔχοντας V 30 καὶ ἐτοίμων om. G

- 978 Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται: τὸ ε ἄτρεπτον τη- Ar.
ρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.
- 979 Πεντετηρίς: πενταετηρίς. Σ
- 980 Πεντεφρῆς: ὄνομα κύριον. Δ
- 5 981 Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ Harp.
πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.
- 982 Πεντηκοντούτης: πεντηκονταετῆς ἀνὴρ. Πεντηκοντούτις Δ
δὲ θηλυκῶς, ἢ γυνή.
- 983 Πεντηκοστή καὶ Πεντηκοστεύεσθαι καὶ Πεντηκοστο- Harp.
10 λόγοι: πεντηκοστή μὲν τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι, πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ
τοῦτο ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκο-
στήν. ταῦτα δὲ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν
Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους, καὶ Ὑπερίδους ἐν τῷ περὶ τῶν
Εὐβούλου δωρεῶν.
- 15 984 Πεντηκοστολόγιον. καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντη- Δ
κοστολογίου. Ε
- 985 Πεντώβολον ἠλιάσασθαι: νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους Ar.
δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον, ἀλλ' οὐ
τριώβολον. καὶ Πεμπώβολον ὁμοίως. Δ
- 20 986 Πεξάμενος: κτενίσας, ξάνας. Σ
- 987 Πέος: τὸ σπήλαιον. καὶ Πέος δὲ τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Δ
Νεφέλαις· πλὴν ἢ τὸ πέος ἔχοντα ἐν τῇ δεξιᾷ. καὶ αὖθις· ὅπως ἂν Ar.
οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. καὶ αὖθις· πότερον, ὡς ἀνὴρ τρέφῃ;
ποῦ δὲ τὸ πέος; καὶ αὖθις· τίς Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν.
- 25 988 Πεπαρήθιος: ἀπὸ τόπου. Δ
- 989 Πεπάρηθος: νῆκος, οὐκ ἀποθεν Εὐβοίας. Harp.
- 990 Πεπαρθενεῖσθαι: διατεμῆσθαι τῇ μίξει. Suid.
- 991 Πεπαρμένον: πεπερονημένον, καθηλωμένον, τετρυπημένον. Σ
- 992 Πεπαρωνήκασιν: ἡμαρτήκασιν. Σ

978 Ar. Nu. 774 c. sch. plenior. cf. P v. πεντέπηχυ 979 = P, H cf. Σ^a
980 = Ambr. 413 981 Harp. = P 983 Harp. = Γ cf. Bk. 297, 21, unde Et. M.
660, 29; Dem. 21, 133 et 35, 29, Hyper. fr. 106 985 — τριώβολον Ar. Eq. 798
c. sch. Πεμπώβολον = L cf. Ambr. 543 (in γ 460) 986 = P, Ba 336, 11
cf. H (in Ξ 176) 987 σπήλαιον cf. sch. Δ 279 = Et. M. 723, 9; H v. σπέος, L
v. σπέια Πέος sec. — δεξιᾷ Ar. Nu. 734 c. sch. ὅπως — νυμφίου Ar. Ach. 1006
πότερον — vs 24 πέος Ar Th. 141—2. τίς sq. Ar. Ach. 158 988 cf. Steph. Byz.
989 Harp. = P 991 = P, Ba 336, 15, Σ^a cf. H; sch. A 246 (unde Et. M.
661, 21) 992 = P, Ba 336, 13

987 Ar. Nu. cf. v. E 4002, Th. cf. v. A 63, Ach. 158 cf. vv. A 3586 et O 44
990 ex v. Δ 574

1 ε Porson: πέντε omnes 4 Πεντεφρίς V Πετεφρῆς Gen. 39, 1 7 Πεντη- A* F (G V M)
κοντούτης om. F ὁ πεντηκονταετῆς A ἀνὴρ — 8 σκηνή om. A 8 δὲ om. F
θηλυκόν V ἢ γυνή Bas.: σκηνή omnes 9 καὶ pr. — 10 μὲν om. F 11 δὲ om. F
13 Δημοσθένους — 14 δωρεῶν om. F 13 Δημοσθένους V M cp. A G cf. Harp.
Ὑπερίδης G V M cp. A 984 om. A 15 Πεντακοστολόγιον V 21 Πέος pr.]
Σπέος Kust. δὲ om. FG 22 Νεφέλαις om. A καὶ αὖθις om. F
23 καὶ — 24 ἀποτεθρίακεν om. F; 23 καὶ — 24 πέος pr. om. A 990 om. A F V
28 πεπερωνημένον G, Σ^a πεπαρωνημένον F

Δ 993 Πέπατο: ἐκέκτητο. πῶ γὰρ τὸ κτῶμαι. καὶ πολυπάμων, ὃ Anth. πολλὰ κεκτημένος. ἐν Ἐπιγράμμασι· πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κληρίον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφία.

Σ 994 Πεπαίνει: πραῦνει.

Σ 995 Πεπελτωμένα: πεπιναρωμένα.

Ar. 996 Πεπεμμένου πλακοῦντος: ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος, τοῦ ἐν τετραδί πεπεμμένου. ἐπειδὴ ἔξω τῶν ἐορτῶν ἱεραὶ τινες ἡμέραι ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τίσιν, οἷον νομηνία καὶ ἐβδόμη Ἀπόλλωνος, τετάρτη Ἑρμῇ, ὀγδόη Θησεΐ.

Δ 997 Πέπειρον: ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὠρίμου. γραῦς Ar. φησι παρὰ Ἀριστοφάνει· οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδὲ τοι στέργειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ ἐγὼ τὸν φίλον.

Δ 998 Πεπιθήμενος: πεπιθήσας, θαρρήσας. καὶ Πεποιθώς, θαρρῶν.

Hom. 999 Πεπίθοιμεν: πείσοιμεν.

Σ 1000 Πεπιλημένη: συνεσφιγμένη. Ἰώσηπος· μέλας, τὸ σῶμα E ἰσχνός, τὴν σάρκα πεπιλημένος· ἀλλ' ἐνύκει τις ἡρωϊκὴ ψυχὴ λεπτῷ σῶματι.

Σ 1001 Πεπλαδηκός: ὑγρανθέν, σεσηπός.

Σ 1002 Πεπλασμένη: κακούργη.

Tact. 1003 Πεπλεγμένη· πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστίν, ἣτις ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἑομοιοῦσθαι, τερηδόνας λόγον ἐπέχει· ἑφοειδὴς ἢ φάλαγξ γίνεται καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Hom. 1004 Πεπληγώς: παρ' Ὀμήρῳ· ἀντὶ τοῦ πλήσσειν τὸν παρακείμενον παρείληφε.

Σ 1005 Πέπλον: περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικεῖον.

Ar. 1006 Πέπλος· ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παν-αθηναϊκῆς νεώς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ θεῷ διὰ τετραετηρί-

993 — πολυπάμων cf. sch. Xen. An. 1, 9, 19, Erasmos 13, 175. πῶ, τὸ κτῶμαι cf. Et. M. 681, 49. πολυπάμων — κεκτημένος cf. H πέπατο sq. Anth. 6, 98, 5—6 994 = P, Ba 336, 12 cf. H 995 = P, Ba 336, 18 cf. H v. καταπεπελτωμένα (in Iosv. 9, 11) 996 Ar. Pl. 1126 c. sch. plenior. 997 — ὠρίμου cf. H; — ἀκμαῖον cf. Et. M. 626, 19 et ad 661, 18; ὠρίμου cf. Ambr. 375 (= Ps. Herodian. 189) et 548 οὐ γὰρ sq. Ar. Eccl. 895—8 998 — θαρρήσας cf. Ambr. 568. Πεποιθώς B 588 999 sch. A 100 = H cf. Et. M. 661, 29 1000 — συνεσφιγμένη = P, Ba 336, 19 cf. Ambr. 565 = Et. M. 661, 34 μέλας sq. Ios. Bell. 6, 55 1001 = P, Ba 333, 20 cf. H, Zon. 1540 1002 = Ba 336, 21 cf. P 1003 Tact. 57 1004 = sch. A (Aristonic.) in B 264 cf. H 1005 = P, Ba 336, 22 cf. H, sch. E 194; An. Ox. 1, 357, 27 = Et. M. 661, 43; Zon. 1536 1006 — p. 87, 5 αὐτῷ sch. Ar. Eq. 566

993 Anth. cf. vv. Γ 162 et A 847 996 cf. 1397 1003 cf. post litt. Ψ

A·F (GV M) 1 πολυπάμων Port., s. v. 994 om. A 6 τοῦ alt.—9 Θησεΐ om. A 7 ἐπειδὴ—9 Θησεΐ om. F 7 τῶν ἐορτῶν ἔξω V ἡμέραι τινες ἱεραὶ G 8 Ἀπόλλωνι 1397. sch. 10 γραῦς—12 φίλον om. F 10 γραῦς—11 παρὰ om. A 12 ταῖς] τοῖς G οὐδὲ—φίλον om. A τοι VM: τι G cf. Ar. θέλοι V 13 Πεπιθήμενος FVM Πεποιθήσας F^{ac}, pon gl. 14 πείσοιμεν F 19 πανούργῳ Bhd. 1003 om. A 21 ἐπέχει—22 τάξει om. F 23 παρα- κείμενον] cp. GM παθητικὸν sch. 26 πέπλος om. F ἄρμενος F 27 ἦν— p. 87, 5 αὐτῷ om. F

- δος· ἦς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμικοῦ ἐποιοῦν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἐρεοῦν αὐτὸ εἶναι. ἐγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνείλεν ἡ Ἀθηνᾶ· ἦν δὲ τῶν Γιγάντων εἷς. ἡ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. Πέπλος· περὶ τοῦ πέπλου τοῦ Harp.
 ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. ὅτι Πέπλος καλεῖται καὶ ἑανόν. ἔστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.
 1007 Πεπλώματα· καὶ ζητεῖ ἐν τῷ δυσπνῇ.
 1008 Πεπνυμένος· συνετός. Σ
 1009 Πεποδισμένοι· τοὺς πόδας δεδεμένοι. τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπὶ Ε τοὺς πολλοὺς οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.
 1010 Πεποδισμένοι· τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Ξενοφῶν· πονηρόν Ε ἐστὶ νυκτὸς στράτευμα Περσικόν· οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδονται.
 1011 Πέπομαι· παθητικόν. Πέπωκα δέ. Δ
 1012 Πέπον· προσφιλέστατε, προσηγέστατε. Σ
 1013 Πέπονες· ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὄφρα τάχιστα Σ λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων. ἀντὶ τοῦ ὠρίμων. Anth.
 1014 Πέπορδα· Ἀριστοφάνης· ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα Ar. καὶ γελῶ μᾶλλον ἢ τὸ γήρας ἐκδύς. ἀντὶ τοῦ ἐάσας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄψεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γήρας· ἥδομαι γὰρ ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα, τουτέστι τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδύς τὸ γήρας.
 1015 Πεποροποιημένον· ἐκ τοῦ πόρος. Δ
 1016 Πεπορπημένος· ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενος, πόρπη συνε- Rhet. χόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τότε ἐπὶ γήρως ὁδῷ περι-
 1017 Πεπότηται· ἀνέπτη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. Ar. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· ἡ ψυχὴ μου πεπότηται.

1006 vs. 5 Πέπλος — κωμικοῖς Harp. = P 1008 = P, Ba 336, 23 cf. sch. H 347, H, Et. Gen., Et. M. 122, 40 1009 τοῖς sq. Xen. An. 3, 4, 35 1010 πονηρόν sq. Xen. An. 3, 4, 35 1012 = Ba 336, 25 cf. P = sch. E 109; H, Artem. 1, 67 p. 62, 11 1013 — ἀσθενεῖς = P, Ba 336, 26, sch. B 235 (unde Et. M. 661, 52) cf. H, Artem. 1, 67 p. 62, 12 ὄφρα — ἀσταχύων Anth. 6, 53, 3—4 1014 Ar. Pac. 335—6 c. sch. 336 plenior. 1016 πόρπη συνεχόμενον cf. H; Lycurg. 40 1017 Ar. Nu. 319 c. sch.

3 δν Ἀ. ἀνείλεν V 4 κινήσαντες V 4. 5 ἐνέγραφον V 5 Πέπλος — Δ² F (GV M) 9 δυσπνὴ ὁμ. A 5 Πέπλος] nov. gl. V 7 ὅτι — 9 δυσπνὴ ex G M solis: om. tell. 7 ὅτι om. G, nov. gl. 1009 om. V cf. ad vs. 14 12 ἕνεκα om. A 14 Πεποδισμένοι — κατεσχημένοι] καὶ A κατεσχημένοι FM: δεμένοι ss. κατεσχη G δεδεμένοι, κατεσχημένοι V Ξενοφῶν — 15 δέδονται om. F; similis turbatio in vv. E 1528—9 17 προσφιλέστατα, προσηγέστατα F 1018 om. F 21 νεάσας Kust.; sed ἀπὸ κοινοῦ repetendum γήρας Port. monuit 24 Πεποροποιημένους G M 25 περικείμενος Τουρ: περικείμενον omnes 26 κεῖται — 30 ἐμπεπορπημένους om. F 27 Λεωκράτους Mausae

- Δ 1018 Πεπώρωται: τετύφλωται.
 1019 Πεπραξικοπηκότα: ἀντὶ τοῦ προδύσαντα.
 1020 Πεπραῖσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πεπραῖσθαι πάντη καὶ πάντως ἀπέβη, τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι. 5
- Δ 1021 Πέπρισται: κέκοπται.
 Σ 1022 Πεπρωμένη: εἰμαρμένη, τύχη, γένεσις.
 Σ 1023 Πεπρωμένον: εἰμαρμένον, ὠρισμένον, πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρασ.
 Σ 1024 Πέπταται: ἤπλωται. 10
 Σ 1025 Πεποιωμένον: ποιότητα ἔχον.
 Σ 1026 Πεπυκασμένον: ἐσκεπασμένον, περιβεβλημένον. εἴτα ἐν ΕΛ ἐτέρᾳ σκηνῇ ξυνήλθον ἡμφιεσμένη τε καὶ καταπεπυκασμένη οὐκ ἄλλως ἔξ ἱματίων σκηρικῶν.
 Σ 1027 Πέπυστο: ἤκηκόει. 15
 Σ 1028 Περᾶ: πλέει.
 Δ Ε 1029 Πέρα: ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ περισσότερον. τὸ πέρα δὲ ἀντι-Ε τείνοντας ξυνδεῖν. καὶ αὖθις· δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως Ε πέρα. καὶ αὖθις· οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις· ἀρρήτων ἀρρητότερα καὶ κακῶν πέρα. καὶ 20 Ε αὖθις· εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμου τὸ τόλμημα ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ Ατ. πέρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀρ' οἷσθ', ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα, μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίωνος καταθαλάσω; Ε καὶ αὖθις· ὁ δὲ τοῦ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο. ἀντὶ τοῦ πλεονάκις. 25
 1030 Περᾶναι.
 Δ 1031 Περᾶνῃ: αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ τελειώσει.
 Ατ. 1032 Περαντικός: πέρασ ἐπιτιθεῖς τοῖς λόγοις.

1018 cf. H, aliter Ambr. 558, gl. sacra 1020 Artem. 4, 15 1022 = P, Ba 336, 27 cf. H 1023 = P, Ba 336, 28 cf. Et. M. 662, 24, H, sch. Π 441 1024 = P, Ba 336, 30, H (in P 45) 1025 = P, Ba 336, 24 cf. H, Zon. 1539 1026 — περιβεβλημένον = P, Ba 336, 31 cf. H, sch. B 777 εἴτα sq. Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 228a = EL 194, 5—7 1027 = P, Ba 336, 32, H; gl. Hom. 1028 = P, Ba 336, 33 1029 vs. 17 τὸ — 18 ξυνδεῖν Arr Parth. fr. 89 ἀρρήτων — κακῶν πέρα Iul. or. 7, 210d εἰπόντες — ἀμφιγνοοῦντα 2770 et v. A 2877 contulit Bhd., fort. Aelian. ἀρ' — καταθαλάσω Ar. Av. 1246—8 ὁ — ἀπέσχετο Arr. Parth. fr. 102 1031 — αὐθυπότακτον cf. Ambr. 605 1032 sch. Ar. Eq. 1378

1019 cf. v. E 1736 1027 cf. v. E 2066 1029 Arr. fr. 89 cf. v. A 2149; Iul. cf. v. A 3360 1031 cf. 1016

Α' F (G V M) 4 καὶ alt. om. F 5 σιλούμενον A 8 πεπρασμένον F 12 εἴτα — 14 σκηρικῶν om. F 13 οὐκ — 14 σκηρικῶν om. A 15 Πέπυσται G M 17. 18 ἀντὶ τοῦ τείνοντας F V 19 καὶ pr. — 25 πλεονάκις om. F 19 καὶ pr. — 20 πέρα om. A 22 ἀμφιγνοοῦντα V καὶ — 23 καταθαλάσω om. A 23 μέλαθρα — Ἀμφίωνος hic post vs. 20 πέρα V 1030 om. A F V 27 Περᾶναι F V αὐθυπότακτον om. A F τελειώσῃ G τελειώσει A^{ac}

- 1033 Πέρασις βίου: ἡ τελευταία. δότε βίου πέραςιν καὶ καταστροφῆν τινα εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν αἰεὶ. εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττώνας ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. καὶ Πέρατα, τέλη. Soph. Pa.
- 1024 Περγαμηναί: αἱ μεμβρᾶναι, αἱ δέρρεις.
- 5 1035 Περγάμιον: δῆμιον. Σ
- 1036 Πέργαμον: τὴν πόλιν Ἰωνες λέγουσιν, οἱ δὲ πάντες τὰς ὑψηλά.
- 1037 Περγασῆθεν· δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἑρεχθίδος. τὸν μέντοι Harp. δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί, Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν.
- 10 1038 Περγαῖος. Δ
- 1039 Πέρδεσθαι· ὅτι Ἀγύρριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὥς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν. Suid.
- 1040 Περδίκκας, καὶ κλίνεται Περδίκκου. ὁ Μακεδῶν· ὃν ἔκτειναν ἐξ Εὐρύτου οἱ Μακεδόνες, ἄνδρα τὰ τε πολέμια κράτιστον γενόμενον
- 15 καὶ μεγαλονοίᾳ χρῆσάμενον διαφερόντως· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτῷ τοῦ φρονήματος εὐθαρσὲς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν, τό τε ἄγαν μεγαλήτορον, σὺν ᾧ πάντας Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τὰς τε εὐπραγίας αὐτῷ φθόνου ἐπαξίας ἐποίει· ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπετί-νετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν
- 20 καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει ἐς τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιούντο.
- 1041 Περδίκκειος κᾶρα· καὶ Περδίκκειος πούς. Δ
- 1042 Πέρδικος ἱερόν: παρὰ τῇ ἀκροπόλει. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγέ-Σ
- 25 νοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ· ἥς υἱὸς Κάλως· ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔριπεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοῦνομα.
- 1043 Περαιά: ὄνομα τόπου. Δ
- 30 1044 Περραιβοί: ἔθνος. Δ
- 1045 Περαινεῖν: τὸ συνουσιάζειν.

1033 — κακῶν Soph. OC 102—4 c. sch. Πέρατα, τέλη = H cf. An. Ox. 2, 464, 25
 1034 — μεμβρᾶναι cf. Boisson. An. 1, 420 1035 = P, Ba 337, 2, H 1036 = P, Ba 337, 3 cf. sch. Pl. Phaedr. 243a, sch. Δ 508 1037 Harp. = P 1038 cf. Ambr. 479 1040 praeter καὶ κλ. Περδίκκου Arr. Exc. fr. 27, Dexippo attr. Koehler 1041 — κᾶρα = Ambr. 539, Theognost. An. Ox. 2, 56, 2 1042 = P cf. Paus. Per. 1, 21, 4; Soph. fr. 300 (ex Ath. 9, 388f) 1043 = Ambr. 508 1044 = Ambr. 469

1039 ex v. A 385

3 τὰ om. F καὶ Πέρατα τέλη om. AF 1035 om. A 6 πάντα G A*F(GVM)
 8 τὸν—12 αὐτόν om. F 1038 om. A 13 καὶ—Περδίκκου A: ss. omisso
 καὶ M, om. rel. 14 Μακεδόνιοι V cp. A ἄνδρα—22 ἐπιούντο om. F
 16 αὐτοῦ AG τό—17 μεγαλήτορον om. V 17 Μακεδόνας] τοὺς M. V
 τε del. Roos 18. 19 ἐπεγένετο G 20 ὑπεροψίας Kust. 24 Εὐπαλάμῳ—
 28 τοῦνομα om. F 25 Πέρδιξ] θηλυκὸν ss. M 28 Κωμικοῖς ex Ath. Hemst.
 1044 om. A post 1049 FV 30 Περραιβοί FV

Σ 1046 Περαίνοντας: τελειούντας.

Synt. 1047 Περαιῶ· αἰτιατική.

Δ 1048 Περαιωθέντες: περάσαντες.

Σ 1049 Περαιτέρω: πλέον, πάνυ.

Δ 1050 Περεγρίνος: ὄνομα κύριον.

5

Δ 1051 Περήνη: πόλις.

Σ 1052 Περήτρια: ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

Σ 1053 Πέρι: περισσῶς.

Σ 1054 Περιαγειρόμενοι· ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθλη-
ταί. Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἔξ ἀρχῆς ἄθλα 10
προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, δν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι
ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς
νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις
ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν κύνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες
πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλ- 15
λον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλ-
λουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας. ἐκ τούτου κύνηθες ἐγένετο
κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὰ
διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης Ἀετύλου φησὶν οὕτως· τίς δὲ τῶν νῦν το-
κάδε πετάλοις μύρτων ἢ στεφάνοις ῥόδων ἀνεδήκατο νίκας ἐν ἀγῶνι 20
περικτιόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν·
ἐκείνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον
οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρ-
ποῖς ἐτίμων.

Σ 1055 Περιαγκώνισμα.

25

Σ 1056 Περιάγνυται: περικατακλᾶται. οἶονεὶ περιίσχηται. καὶ

Σ + Ε Περιαγνυμένου, περικλωμένου. πρὸς τὴν ἐσπερίαν τοῦ κόλπου
ἁκτὴν, τοῦ πρὸς τῇ Αἴνῳ τῇ πόλει περιαγνυμένου.

1057 Περιάγξει: περιτρέψαι, συνθρίψαι.

1046 = P, Ba 336, 34 cf. gl. Dionys., H, Zon. 1543 1047 = Synt. Gud., Ambr.
594 1049 = P, Ba 337, 1, Et. M. 663, 19 1050 = Ambr. 425 1052 = Ba 337, 5,
P cf. H v. περάτρια 1053 = P, Ba 337, 6 cf. Apion, H 1054 = P cf. Ps.
Didym. Miller, Mél. 403; Pl. Rep. 10, 621 d; Simonid. fr. 10 Bergk 1055 = P,
Ba 337, 10 1056 — περιίσχηται = P, Ba 337, 7 cf. H (in Π 78) πρὸς τὴν sq.
Agath. 5, 22 init.

1046 cf. 1031

1048 cf. v. Ε 2070

1051 cf. 1205

1054 cf. v. Ω 241

A⁺F(GVM)

1051—2 om. F ante 1050 AV 6 Περόνη V; e Πειρήνη corruptum putat
Bhd. 7 Περέρτρια V Περίτρια Phot. (extra ord.) Περάτρια Hes. (extra ord.)
9 Περιεγειρόμενοι A περιαγειρόμενοι G, ἢ praemisso ss. M, v. Ω 241, Pl.:
περιαγόμενοι AFV M^{ac}, Phot. οἱ ἀθληταί F 10 λέγεται—24 ἐτίμων om. F
11 δν] ὦν V 13 στεφάνους A 16 περιεχομένους A 17 τούτου] τοῦ V
18 ἐπεγεῖρειν AV λαβεῖν V 19 Ἀετύλου VM: Ἀετύλλου G Ἀετίω A περὶ
Ἀετύλου Phot. περὶ Ἀετύλου Ps. Didym., Pors. cf. Pl. Leg. 8, 840a, Paus. Per.
6, 13, 1 Σιπύλου coll. v. Σ 443 Reines. τῶν] γε add. Schneidewin 19. 20 τόςδε
Port. τόσας δὲ Ps. Didym. 20 πέταλσι Bhd. Bergk 1055 om. FV mg. M
26 περικλᾶται GM 27 πρὸς—28 περιαγνυμένου om. F 1057 om. FV
29 Περιάξει Τουρ περιτρέψαι A συνθρίψαι om. A

- 1058 Περιαγόραιοι: λάλος. Σ
 1059 Περιαγωγάς: τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. ἀετοὶ δὲ ἔξ κυκλοτε- Ε
 ρεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιαγωγὰς ἐν δεξιᾷ διέστησαν.
 1060 Περιαθρεῖν: περισκοπεῖν. Σ
 5 1061 Περίακτος ὁδός.
 1062 Περιαλγῶν: ἀχθόμενος. κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι διὰ Ε
 γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ὑμέτερον.
 1063 Περίαλος: τὸ ἰσχίον. Σ
 1064 Περιαλουργός· Ἀριστοφάνης περὶ Λυσιστράτου. περιαλουργ- Δ.
 10 γός κακοῖς, ριγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ πλεῖν ἢ λθ' ἡμέρας τοῦ μηνός
 ἐκάστου. τουτέστιν ὁ κακοῖς βεβαμμένος· ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. με-
 τενηνέκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσοβα-
 φοῦς, ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρεον εὐρίσκεται. ἀλουργίς δὲ ἡ πορφύρα.
 1065 Περιαμηςάμενος: θερίσας. Σ
 15 1066 Περιαμφί: κύκλῳ. Σ
 1067 Περίανδρος, Κυψέλου, Κορίνθιος, τῶν Ζ' σοφῶν, γεγονώς Ηεγ.
 κατὰ τὴν λη' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπειον βίον
 ἔπη β'. οὗτός ἐστι Περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών· ὡς καὶ
 τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον· μήποτε λυπήσῃ σε τὸ
 20 μὴ σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός. καὶ
 γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη, οὐνεκεν οὐκ ἔτυχε πρήξιος,
 ἥς ἔθελεν.
 1068 Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱός, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν ΕV
 βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβείον παραλαμβάνει καὶ ὑπὸ
 25 ὁμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν αὐτὴν εἰς τυραννίδα· καὶ δορυφόρους
 εἶχε τ' ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι καὶ χολὴν ἄγειν,
 ἀεὶ τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζετο,
 ἐζημίου, δειδιῶς μὴ τι βουλευοῖντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο
 30 τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρὰ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιγέντα ὑπ' ἔρω-
 τος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς καὶ ἦν πολεμικὸς τριήρεις τε ναυπη-
 γησάμενος ἀμφοτέραις ἐχρήτο ταῖς θαλάτταις. φασὶ δὲ τινες αὐτὸν
 καὶ τῶν Ζ' σοφῶν γεγονέναι· τὸ δὲ οὐκ ἦν.

1058 = P 1060 = P, Ba 337, 8, H 1061 FGrHist 151, 2 init.
 1062 l. cf. Ambr. 586 1063 = P, Ba 337, 9 cf. H 1064 Ar. Ach. 856—9 c.
 sch. 856 1065 = P, Ba 337, 11, H 1066 = P, Ba 337, 12 1067 cf. Laert.
 1, 94, 97 (partim = Anth. 7, 620) οὗτος sq. Laert. 1, 97 sec. Flach et Wentzel
 1068 Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 58 = EV 1, 342, 22—343, 5

1068 cf. 2249

1 Περιαγόραιοι ed. pr.: Περιαγόρεος omnes 3 κατέστησαν V 1061 om. A F V A* F (G V M E)
 7 ὑμέτερον A, Port. 8 τὸ om. V 9 περὶ τὰς add. V 10 πλεῖν—
 13 εὐρίσκεται om. F 10 λθ'] λ' ex Ar. E τριάκονθ' ed. pr. 11. 12 μετή-
 νεκται G V M 1066 post 1053 G et mg. M 16 Περίανδρος V Κυψέλλου G V
 cf. vs. 23, Κυψέμου F τῶν] εἰς τῶν Flach γεγονώς—22 ἤθελεν om. F
 17 ἀνθρώπινον G M 18 β' G M, Laert.: μ' A om. V 20 καὶ—21 ὁ] ὁ
 γὰρ V 21 πρήξεως G 23 Κυψέλλου G cf. vs. 16 Κορίνθου—32 ἦν
 om. F 23 τὴν] καὶ τὴν V 24 παρὰ om. G 25 αὐτὸν G 29 τοῦτον]
 τοιοῦτον V αὐτὸν Exe.

Δ 1069 Περνανθίζω: ἄνθη συλλέγω.

Σ 1070 Περναοιδός: ἐγκύκλιος ψδῆ.

Synt. 1071 Περνάπτω· δοτική.

Synt. 1072 Περναστράπτω· αἰτιατική.

Σ 1073 Περναυθαδίζεται: ἐν ὑπερφηανία ἀναστρέφεται· ἡ μέγα 5
φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Σ 1074 Περναυτίζεται: περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἡ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει
ἐνδιατρίβει.

Σ 1075 Περναυτολογεῖν: περὶ ἑαυτοῦ λέγειν· τουτέστι μετὰ ὑπερ-
φηανίας. 10

Suid. 1076 Περνιάδην: ἀμφιπλῆ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπολέμῳ· πλῆ γὰρ τὸ βῆμα.
καὶ πλῆγματα, τὰ πηδήματα.

Ε 1077 Περνιβαλόμενος: προσποριζόμενος. περνιβαλόμενος δὲ πολλὴν
λεῖαν ἐπήγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ
Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν 15
ἄνδρα. καὶ αὖθις· καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μὲν, εὐσε-
βεῖ δὲ καὶ αἰεὶ θεραπεύοντί οἱ τὸν νεών. καὶ αὖθις· ἐν ὀλίγῳ
χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περνιβαλόμενος.

Σ 1078 Περνιβαλλομένους: προσλαμβανομένους. Ξενοφῶν· τοὺς
ἐπιτηδεῖους ἄλλους ἄλλοτε ἀφῆκε καταθεῖν καὶ ἐκέλευε περνιβαλλομέ- 20
νους, ὅπως τις ἐπιτυχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ Πολύβιος·
Ε ὁ δὲ Ἀτταλος περνιβαλλόμενος πλείω λόγον ὑπεμίνησκεν αὐτοὺς τῆς
ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ διεξελθῶν. καὶ αὖθις·
Ε δεσμοῖς περνιβαλῶν. καὶ Αἰλιανός· οἱ δὲ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περ-
νιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν. 25

Synt. 1079 Περνιάλλω· αἰτιατική.

Σ 1080 Περνίβα: ὑποδήματα. καὶ Περνιβαρίδες· Θεόπομος ἐν
Αρ. Σειρήνιν. ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περνιβαρίδας. ἡ Περνιβαρίδες, ὑπο-
Σ δῆματα γυναικῶν.

1069 l. = Ambr. 597 1070 = P, Ba 337, 13, H 1071 = Synt. Gud.
1072 = Synt. Gud. 1073 = P, Ba 337, 14 cf. H 1074 = P, Ba 337, 16 cf.
Zon. 1542, H 1075 = P, Σ^a, Ba 337, 18 1077 ὁ—ἄνδρα Philostr. 4, 23
καὶ πλοῦτον—νεών Aelian. fr. 318 ἐν sq. Dam. fr. 62 1078 — προσλαμβανο-
μένους = P, Σ^a cf. Ba 337, 20 τοὺς—αὐτόν Xen. Cyr. 1, 4, 17 ὁ—ἀρετῆς
Polyb. 18, 17, 6 οἱ sq. Aelian. fr. 176 1079 cf. Synt. Laur. 1080 — ὑποδήματα pr.
= P, Ba 337, 21, H Θεόπομος—περνιβαρίδας sch. Ar. Lys. 45; Theopomp. com.
fr. 52 Περνιβαρίδες alt. sq. = P, Ba 337, 22, Zon. 1533 cf. H, sch. Ar. Lys. 45

1076 ex v. A 8031 1077 Philostr. cf. 1111

A*F(GVM) 6 αὐτοῦ A, Ba ἑαυτὸν F 1076 om. FV 13 Περνιβαλλόμενος FGM
περνιβαλλόμενος AFGM 14 ὁ—18 περνιβαλόμενος om. F 16 καὶ αὖθις—
17 νεών om. G 16 πλοῦτῳ V 18 περνιβαλλόμενος AGM 19 Ξενοφῶν—
26 αἰτιατική om. F 23 καὶ—24 περνιβαλῶν om. A 24 αὐτῷ AVM: αὐτῶν
δεσμοῖς G 27 Περνιβαθρα V Θεόπομος—28 Περνιβαρίδες om. A; Θεόπομος—
περνιβαρίδας om. F 28 τὰς om. V ἡ—29 γυναικῶν om. G, qui ὑποδήματα
γυναικῶν ante Θεόπομος add. 28 ἡ Περνιβαρίδες M (ss. Ζήτηι): Περνιβαρίδες,
nov. gl. V Περνιβαρίδες δὲ F

- 1081 Περιβάς: ἐποηχάμενος. περιβάς δὲ τὸν ἵππον ἤλαυνεν ὡς Ε
ἐπὶ τὸ θορυβούμενον.
- 1082 Περίβλεπτος: ἔξοχος, μέγιστος. Σ
- 1083 Περιβόλαιον: περιβολή, ἔνδυμα. ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν Ps.
5 ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς Suid.
πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ.
- 1084 Περιβολή: εἶδος λόγου δεινότητος. ἀλαζόνας φασὶν εἶναι
τοὺς Ἑλληνας, τὰ οἰκεία αἶροντας διὰ τε ἐπιγραμμαμάτων καὶ συγγραφῆς
καὶ τῆς ἄλλης τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς. καὶ Περι-
10 βολή, ὁ πλοῦτος. καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβαλῇ γέργητες,
ἢ τε τύρβη καὶ οἱ χειρώννακτες.
- 1085 Περίβολος: ὁ τῆς νηός.
- 1086 Περιγηθής: περιχαρής. Σ
- 1087 Περιγίνομαι· γενικῇ. Synt.
- 15 1088 Περιγλωττίς: κεπαστήριον τῆς γλώττης. Πίθυλλον φασί,
τὸν Τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν καὶ προσελυτροῦν τὴν Suid.
γλώτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον,
ἴν' ὡς θερμότατον ἀναδιῶ τῇ γλώττῃ.
- 1089 Περίγρα· ὁ διαβήτης, δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελεῦνται· πυράγρας
20 γὰρ οὐδεμία πρὸς ἀμάξης κατασκευὴν χρεία. ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ
γραφῇ, ἐπεὶ καὶ πυράγρας ἐπὶ ταῖς σιδηροτρόχοις ἀμάξαις χρῶνται, περίγρας δὲ
ἐπὶ ταῖς ξυλίναις. ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φησιν εἰς τὸν συντακτῆριον· εἰ γὰρ
ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν θεοῦ, τοῦτο δὲ δι' ἐμέ, ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἄμαξαν ἢ ὁ πρίων
διὰ τὴν θύραν· νικῶ τῇ αἰτίᾳ.
- 25 1090 Περιγράψαι: οἷον ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περι- Σ
γράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.
- 1091 Περιγυρίδα: περιφέρειαν. Σ
- 1092 Περιδαρδάπτεσθαι: κατεσθίεσθαι. Σ
- 1093 Περιδέεια. καὶ Περιδεής, περίφορος. καὶ τὰ συμ- Δ Σ
30 πεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον. Ε

1082 = P, Ba 337, 23 cf. H 1083 — ἔνδυμα in Ps. 103, 6 1084 ἀλαζόνας —
περιβολῆς Caton. ap. Gell. 3, 7, 19 contulit Bhd. 1086 = P, Σ*, H cf. Ba 337, 24
1087 = Synt. Laur. et Gud. 1089 — ξυλίναις sch. Greg. (excerps. Bast); — δια-
βήτης = Ba 337, 26, Zon. 1534 εἰ γὰρ sq. Greg. Naz 42, 17, PG 36, 477 d
1090 = P; — περιγράφονται = Bk. 295, 28 (unde Et. M. 699, 44) 1091 = P,
Ba 337, 25 cf. H 1092 = P, Ba 337, 27, H 1093 Περιδέεια = Ambr. 518
Περιδεής, περίφορος = P, Ba 337, 28, H (in Hdt. 7, 15, 1), Zon. 1529 καὶ τὰ sq.
fort. Aelian.

1083 ἄβυσσον sq. ex v. A 104 1084 καλοῦνται sq. cf. v. Γ 189 et v. τύρβη
088 Πίθυλλον sq. ex 1591

1083 om. F mg. ad 1101 V post 1084 A 4 ἔνδυμα] Δαβίδ· ἄβυσσος ὡς A* F (G V M)
ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς (Ps. 103, 6) add. A cf. e. g. ad v. Σ 1184 5 οὖν]
γὰρ A καὶ om. V 9 ἄλλως G V M 13 ὁ περιχαρής A 15 Πίθυλλον —
18 γλώττῃ om. A F 16 ὑμενίδην V ὑμενίνη M προσελυτροῦ in lac. G
17 ἀπολαύσας V 1089 om. A F mg. ad 1101 V 22 ὁ — 24 αἰτία om. V
23 δὲ om. G 26 καὶ περιαιροῦνται om. V ἀρχείων G 1092 om. A
30 αὐτῷ G πολλὰ καὶ om. A

- Σ 1094 Περιδέξιος: ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸν περιδέξιον. περιδέξιόν ἐστι ^{Call.} πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. Περιδέξιος καὶ ὁ σοφός. οἶος ἐκείνος ἀεὶ περιδέξιος ἦρως. παρὰ Καλλιμάχῳ.
- Σ 1095 Περιδέρραια: περιτραχήλια κόσμια.
- Ε 1096 Περιδεῖν: περιδесμεῖν, περιάπτειν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγῃ, διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι.
- Δ 1097 Περιδείπνον. καὶ Περιδείπνον τὸ νεκρῶν. καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ πρῶτον περιδείπνον. ¹⁰
- Σ 1098 Περιδήλιον: πειρατήν.
- Σ 1099 Περιδινούνται: περιοδεύονται, περιστρέφονται. ὁ δὲ περιδινήσας ἄφνω ἐς τὸ πρόσωπον τὸν ἵππον ὑπηντίαζε τοῖς δειλαίοις.
- Σ + Ε 1100 Περιδινούντες: περιστρέφοντες. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ψᾶ καὶ περιδινούντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἐφθόν καὶ ὤμῳ τῇ ῥύμῃ τὸ ψὸν κατεσκευάζον. ¹⁵
- ΑΓ. 1101 Περιδίου: περιθες. Ἀριστοφάνης· ἴθι σὺ περιδίου καὶ ταχέως ἄνθρωπος γενοῦ. καὶ αὖθις· ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. καὶ αὖθις· εἰ βούλει, περιδίου μοι ²⁰ περὶ θυμητῶν ἁλῶν. εἰ βούλει, φησί, ποιήσωμεθα συνθήκας περὶ θυμητῶν ἁλῶν, οἷον μετὰ θυμοῦ τετριμμένων. καὶ ἐτέρωθι· ἄλας θυμίτας δούς ἐμοὶ καὶ κρόμυα. τὸ δὲ περιδίου μοι καὶ Ὀμηρός φησι.
- ΑΓ. 1102 Περιδίου: τουτέστι συνθήκην ποιοῦ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· περιδίου νῦν ἐμοί, εἰ μὴ τὸ τετράμετρον ἐστὶν ἡμικτόν. ²⁵

1094 — συνάγειν = P, Ba 337, 30 cf. Et. M. 699, 39, sch. Greg. (excerps. Bast); Greg. Naz. 29, 7, PG 36, 81c Περιδέξιος alt. sq. Call. (fr. 142 K., 303 S.) c. sch. 1095 = P, Ba 338, 1 cf. sch. Luc. 279, 6; Ambr. 549 = Et. M. 663, 46; H 1096 ὁ sq. Xen. An. 4, 5, 36 1097 καὶ τοῦτο sq. fort. Metaphr. 1098 = P, Ba 338, 2 cf. H v. περιδείνον 1099 — περιστρέφονται = Ba 337, 29. Σ^a cf. P 1100 οἱ sq. Iambl. fr. 28 1101 — γενοῦ Ar. Eccl. 121 c. sch. ἐθέλω — θεῖναι Ar. Eq. 791 c. sch. vs. 20 εἰ — κρόμυα Ar. Ach. 772 c. sch.; Ar. Ach. 1099. τὸ δὲ sq. sch. Ar. Ach. 772 cf. sch. Ar. Eq. 791; Ψ 485 1102 Ar. Nu. 644—5 c. sch. 644 cf. Et. M. 663, 50, H, P s. v. et v. περιδεδοσθαι, sch. Ψ 485

1101 Ar. Ach. 772 cf. v. Θ 566

Α*F(GVM) 1 περὶ F δὲ om. V 2 ἀποφεύξῃ Phot. Ba Greg.: ἀποφεύξει F ἀποφεύξεται GVM^{ac} ἀποφεύξῃτο A ἀποφεύξοιτο M^{ac} τὸν—3 συνάγειν om. F 2 περιδέξιον alt.—3 συνάγειν om. A 3. 4 Περιδέξιος nov. gl. FV 4 ἐκείνος ἀεὶ om. FV; ἀεὶ om. A 6 περιάπτειν] περιτρέπειν A Ξενοφῶν—8 καταδύεσθαι om. F 9 καὶ pr.—10 περιδείπνον om. AF 10 πρῶτον scripsi: ατ ss. Ζήτει M ατ Ζήτ(ει) G om. in lac. V Ἀττικόν ed. pr. 1098 nov. nov. gl. F 12 Περιδοινοῦνται F 13 ἄφνω AF: ἄμφω GVM πρόσω AM τὸν om. G ὑπηντίαζει G 15 καὶ ex A solo ἅτε—17 μηχανήματα om. F 16 διαστημάτων A 17 τὸ del. Bhd. 18 Ἀριστοφάνης—23 φησι om. F 18 ἴθι GMTp, Ar.: ἴθι V M^{ac} εἴθι A 20 ἐπὶ AV M^{ac}: περὶ GM^{ac} τῇ κεφαλῇ Bhd. 21 θυμίτιδος A cp. V εἰ—22 ἁλῶν om. V 24 Ἀριστοφάνης—25 ἡμικτόν om. F 25 τὸ om. G, Ar. ἡμικταῖον GMTp, v. l. Ar.

- 1103 Περιδώμεθα: συνθώμεθα. Ὅμηρος· δευρό νυν ἡ τρίποδα Σ
περιδώμεθα. Ar.
- 1104 Περιδράττεσθαι: περιέχεσθαι. καὶ Περιδράσσω· γενική. Σ Synt.
- 1105 Περιδρομος: πάντη περιέχεσθαι δυνάμενος. Σ
- 5 1106 Περιδρομοὶ κύνες: οἱ πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι. Ar.
Ἀριστοφάνης Βατράχοις.
- 1107 Περιδύεται: κρύβεται, εἰσδύεται. καὶ Περιδυθῆναι, ἐκ- Σ Δ
δυθῆναι.
- 1108 Περιδύσας: ἐκδύσας, ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναόν, Ε
10 ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ βαστάσαι.
- 1109 Περιαιρεῖν: ἀφαιρεῖσθαι, ἀποκόπτειν, καθυφεῖσθαι. συγχωρη- Ε
θῆναι δὲ τοῖς Κελτίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλη-
τον καὶ περιαιρεῖν, ἔάν τι τούτων δύνωνται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ παρα-
λῦσαι ἐπρέσβευσαν τὴν σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φόρων.
- 15 1110 Περιαιροῦμαι· αἰτιατική. Synt.
- 1111 Περιεβάλοντο: ἐπεκτήσαντο. οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν Ε
περιεβάλοντο λείας πλήθος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον
τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.
- 1112 Περιέδυσεν: ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν Ε
20 ἄσπασεν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῶν σαρκῶν. περὶ ὀστέων λέγων.
- 1113 Περιεζώσατο: ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο. ἀπορῶν ἐπιτρόπου Ar.
γυμνὸς ὢν τοῦτον τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἄν
περιζώματος τυχεῖν.
- 1114 Περιεκέχυτο: πανταχόθεν περιέρρει. ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη EL
25 τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα.
- 1115 Περιεκόκκυσα: κόρδακα ὠρχησάμην. Ἀριστοφάνης. Suid.
- 1116 Περιεκτικόν: περιέχον. Σ

1103 — συνθώμεθα = P, Ba 338, 6, H cf. Ap. S. 130, 18 δευρο sq. Ψ 485
e sch. Ar. Ach. 772 vel Eq. 791 1104 — περιέχεσθαι = P, Ba 338, 3 Περι-
δράσσω sq. cf. Synt. Laur. 1105 = P, Σ*, Ba 338, 4, Ap. S. 130, 25 cf. H,
sch. B 812 1106 sch. Ar. Ran. 472 1107 — εἰσδύεται = Σ*, P, Ba 338, 5
cf. H 1108 περιδύσας sq. Ios. Ant. 12, 250 1109 συγχωρηθῆναι sq. Men. Prot.
coll. 1114 attr. Gsf. dubitante Bhd. 1110 = Synt. Laur. et Gud. 1111 οἱ—
πλήθος Xen. Cyr. 3, 3, 23 contulit Abresch ὁ sq. Philostr. 4, 23 1112 ὁ—
σαρκῶν Ios. Ant. 12, 212 1113 Ar. Pac. 686—7 c. sch. plenior. 1114 ἐπειδὴ
Men. Prot. fr. 40 init. FHG 4, 241 = EL 199, 17—8 1115 = P, Ba 338, 8 cf. H

1111 Philostr. cf. 1077 1115 ex v. A 2023

1. 2 τρίποδον περιδώμεθον GM 3 καὶ GM: om. A 4 περιέχεσθαι A*F(GVM)
F^{ac}GVM, Ba 6 Ἀριστοφάνης ἐν B. A, om. F 7 κρύπτεται AM, Phot. Ba
Hes. cf. Phryn. Ecl. 317 καὶ—10 βαστάσαι om. F 7 καὶ om. A, nov. gl.
11 καθυφεῖσθαι Bhd. 11. 12 συγχωρηθῆναι—14 φόρων om. F 13 ἔάν τι]
ἐναντι A 13. 14 παραλῦσαι] γρ. παρεκλῦσαι ss. M 14 ἐπρέσβευον G
19 ἀφείλετο—20 περιέδυσεν om. V 20 ὡς—λέγων om. A λέγων] λέγει F;
τὸ ταῦτα ss. M 21 ἀντὶ—22 περιεζώσατο om. F 24 ἐπειδὴ—25 πράγματα
om. A 25 τὸ πρᾶγμα F 1115 om. AF post 1113 V

Ar. 1117 Περιελῶ c' ἀλαζονείας. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου: οἷον ἀποδύω σε, παύσω τῶν ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω σε, νικήσω. ὑποτεμοῦμαι δὲ ὡς βυρσοδέψης· ὑποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. 5

EV 1118 Περιεμεκτήςας· ὁ δὲ περιεμεκτήςας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου καὶ διαλυσάμενος τὴν Ξενίην ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ δεινοπαθήσας. Suid. ὁ δὲ Θεμίσων, ἀνὴρ τῆς Φρονίμης, περιεμέκτησεν αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει. καὶ ζήτη ἐν τῷ Βάττος.

Σ 1119 Περιέπειν· αἰτιατικῇ. φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν. 10

Σ 1120 Περιεπτιςμένον: λελεπτιςμένον, περιεξεσμένον, περικεκαθα-
μένον.

Ar. 1121 Περιεπτιςμένοι: οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἄστοι. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθᾶς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἐνθεν καὶ πτισάνη, ἢ λελεπτιςμένη κριθή. Ἀριστοφάνης· ἄλλ' ἐσμέν 15
αὐτοὶ νῦν γε περιεπτιςμένοι.

E 1122 Περιέπτυσαν: ἐκύκλωσαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. οὕτω θάπτον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυσαν καὶ συγκλεί-
σαντες ἅπαντας κατηκόντισαν· δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὅπως χρή 20
διαφεύγειν κύκλωσιν καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας.

Σ 1123 Περιεργάζεσθαι: περιγενήσεσθαι. ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἶκους, ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκεν.

Synt. 1124 Περιεργῶ· αἰτιατικῇ.

Suid. 1125 Περιέρρων· ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἐωθινοῦ. Κραπατάλοισ Φερεκρά- 25
της. ἀπὸ τοῦ ἔρρων, ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος.

Σ 1126 Περιερέττων: κωπηλατῶν.

E 1127 Περιερρῷ: ἐξεχύθη, ἐξέπεσεν. ὀρχουμένου γὰρ αὐτοῦ, ὁ ἀκι-
νάκης περιερρῷ.

1117 Ar. Eq. 290—1 c. sch. 1118 ὁ—τοιάδε Hdt. 4, 154, 4 = EV 2, 14, 17—9
1119 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. φυλάσσειν sq. = P, Ba 338, 9 cf. H, Zon. 1543 1120 = P, Ba 338, 10 cf. H 1121 Ar. Ach. 507 c. sch. plenior.
1123 — περιγενήσεσθαι cf. P ὁ sq. Dam. (?) fr. 298 1124 = Synt. Laur.
1126 = P, Ba 338, 12, H

1117 cf. v. ὑποτεμοῦμαι 1118 ὁ δὲ Θεμίσων sq. ex v. B 185 1122 cf. v. K 2653
1125 ex v. A 3087

A²F(GVM) 1117 om. A 1116, 1120, 1118—9, 1117, 1121 ordo in V 5 ἐσφαίνεσθαι V
6 ὁ δὲ περιεμεκτήςας om. F 7 δεινοπαθήσας—9 Βάττος om. FV; 8 ὁ—9 Βάττος
om. A 1119 non nov. gl. FG V 1120 non nov. gl. F 11 Περιεπτιςμέ-
νον FG^{ac} V λελεπτιςμένον AM λελεπτιςμένον G περιεπτιςμένον V περι-
εξεσμένον, περικ. om. V 11.12 κεκαθαρμένον AG 13 ξένοι A ξένονοι V
om. F 14 ἐστὶ] ἐστὶν ἐπὶ V τὸ κριθᾶς om. GM λεπίζειν AM
15 λελεπτιςμένη AM λελεπτιςμένη FG Ἀριστοφάνης—16 περιεπτιςμένοι om. F
15 ἐσμέν G, Ar.: εἵμεν ss. ἤγουν ἐσμέν M εἵμεν V οἱ μὲν A 17 οἱ—21 ἀν-
δρείας om. F 21 ἀνδρίας A 22 Περιεργάσεσθαι GM^{ac} περιγενήσεσθαι
collato Phot. ex p. 97, 5 ortum esse vidit Gsf. 23 περιεσχηκεν G 1125 om. AF
post 1142 V 26 φθειρόμενον V

- 1128 Περιέρχομαι: ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ, σοφίζομαι, ὑπέρχομαι. Ar.
Ἄριστοφάνης· κέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς αὐτοὺς περιέρχομαι τοὺς
οιομένους φρονεῖν καμ' ἐξαπατῶλλειν.
- 1129 Περιέσσω: περιεβάλλετο. Σ
- 5 1130 Περιέσσεσθαι: περιγενήσεσθαι. οὐ γὰρ ἑτέρως περιέσσεσθαι Σ
στρατηγῷ θερμῷ τε καὶ ἀμάχῳ παντάπασιν.
- 1131 Περιέσι: καθάρᾳ. Σ
- 1132 Περιεσκεμμένος: ἡκριβωμένος. Σ
- 1133 Περιεσόμεθα: περιγεννησόμεθα. Σ
- 10 1134 Περιέσπασαν: ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός· τὸν βωμὸν ἀνέ- Ε
στρεψαν καὶ τὸν κόσμον ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.
- 1135 Περιέσται· γενικῇ. Synt.
- 1136 Περιέστηκεν· αἰτιατικῇ. περιῖσταται, περιέστραπται. καὶ Σ
περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα. καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο Metaphr.
- 15 πλήθος τὸν πατριάρχην Ἠλίαν διατεμὼν ὁ θεὸς Σάβας.
- 1137 Περιέστηξαν: περιεκύκλωσαν. Σ
- 1138 Περιεστήξει: περισταθήσεται. Σ
- 1139 Περιέχεσθαι· γενικῇ. ἀντέχεσθαι, φροντίζειν. μήτε αὐτοῦ Σ + Ε
πάνυ περιέχεσθαι Ῥωμαίους. αἰτιατικῇ δὲ ὡς τό, ζάλη ἀμαρτημάτων Synt.
- 20 περιέχει με, κύττηρ.
- 1140 Περιεχόμενον: ἀντιποιούμενον. Σ
- 1141 Περίζωμα: τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα κέπασμα. γυμνῶν μαχομέ-
νων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι. Ε
- 1142 Περίζυγα· Ξενοφῶν· ἔχειν δὲ χρή καὶ ἱμάντας· τούτων γὰρ Ε
25 τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων ἀνάγκη ἀργεῖν, ἣν μή τις ἐξη περίζυγα.
- 1143 Περιεῖδον· αἰτιατικῇ. Synt.
- 1144 Περιελάμενος: περιειλησάμενος. Σ

1128 Ar. Eq. 1141—4 c. sch. 1142 1129 = P, Σ^a, Ba 338, 13 1130 — περι-
γενήσεσθαι = P, Ba 338, 14 cf. H, Zon. 1542 οὐ sq. cf. Eutrop. p. 53
1131 = P, Σ^a, Ba 338, 15 1132 = P, Ba 338, 16 1133 = P, Ba 338, 17
1134 τὸν βωμὸν sq. Aelian. fr. 171 1135 = Synt. Gud. cf. Bk. 161, 14
1136 — αἰτιατικῇ = Synt. Gud. περιῖσταται, περιέστραπται = P, Ba 338, 18
καὶ περιστάντες — πλήρωμα Metaphr. καὶ τὸ sq. vita Sabae ed. Koikyliades p. 67—8
1137 = P, Ba 338, 19 (in Act. 25, 7) cf. H 1138 = P, Σ^a, Ba 338, 20 cf. H
1139 ἀντέχεσθαι = P, Ba 338, 21 cf. sch. Luc. 253, 5 γενικῇ + αἰτιατικῇ sq.
cf. Lex synt. Vat. 93, Synt. Gud. 1140 = P, Ba 338, 22 1141 γυμνῶν sq.
Polyb. fr. 196 1142 Xen. Cyr. 6, 2, 32 1143 = Synt. Laur. cf. Synt. Gud.
1144 = P

1130 cf. 1133 et 1146

1133 cf. 1130 et 1146

1134 cf. v. T322 extr.

1 ἀπέρχομαι F 2 σοφῶ F 3 καμ' καὶ μ' V, v. l. Ar. 4 περιεβάλλετο A^a F (GVM)
F^{oe} V^{oe}, Ba 5 περιέσσεσθαι] ἐπέσσεσθαι A 1131 om. V 7 Περίεσα ed. pr., contra ord.
Περίστια coll. 1307 Tour Περίεσα Lobbeck καθάρσια Tour 9 γεννησόμεθα FVM
10 ἐτοίμως A 10. 11 ἀνέστρεψαν G 13 καὶ — 15 Σάβας om. FV 14 αὐτῶ A
καὶ — 15 Σάβας om. A 18 γενικῇ om. FV μήτε — 20 κύττηρ om. A
19 αἰτιατικῇ — 20 κύττηρ om. FV 20 κύττηρ Kust., Vat. 93 21 Περιεχόμενος,
ἀντιποιούμενος F 22 ὑπὸ] περὶ Schweigh. 24 χρή om. F 25 ἣν — περί-
ζυγα om. A 1143 om. FV mg. A 27 Περιελάμενος Cobet Περιειλόμενος Bhd.

Δ 1145 Περίειμι: Ζῶ, ἔτι cύζομαι. καὶ αὐτὸς μὲν, ἔφη, ἐπὶ τῆς
Ε Μυσίας ἐπολέμησα καὶ περίειμι νῦν· καὶ λόγῃην ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ,
ἔφη, πίστις ἡμῖν ἐστὶ.

Σ + Ε 1146 Περιεῖναι: περιγενέσθαι. ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τὴν πόλιν ἢ
λιμῶ περιεῖναι δύναται.

× + Δ + Ε 1147 Περιεῖναι: ἐν βίῃ διάγειν, Ζῆν. τότε μὲν οὕτως Ἰουστίνῳ
Ε περιεῖναι Ξυνέβη. καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ Γάϊον οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δούλον τῶν πολεμίων
Ε γεγονότα. οὐδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἶός τε ᾧ, τῷ μὴ τὰ
δέοντα ὑπὸ μικρολογίας ἐργάζεσθαι.

Σ 1148 Περιεῖπον: περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.

Σ 1149 Περιεῖχεν: ὑπερεῖχε.

Σ 1150 Περιήγγελλεν: ἐκέλευεν.

1151 Περιηγγέλεθ' ἡμεῖς τὸ ἄθεον πρόσταγμα: Ἀπικώτερον δὲ τὸ περι-
ηγέλη.

Ε 1152 Περιηγεῖται: ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Αἰλιανός· αὐτὸς δὲ διυπνι-
σθεὶς τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἃ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἃ τινα
εἶπεν.

Ε 1153 Περιηγεῖτο: πανταχόσε περιήρχετο. πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαιναν
ἢ Σινωνίς καὶ περιηγεῖτο.

Ε 1154 Περιημάκτεον: ἐδυσφόρουν. οἱ δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ
δουλοσύνῃ.

Σ 1155 Περιῆν: ἐνίκα, περιεγίνετο, ὑπῆρχεν.

Σ 1156 Περιηχήθη: περιεψιθυρίσθη.

Synt. 1157 Περιηχῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 1158 Περιιόντα: περιερχόμενον.

Synt. 1159 Περιίπταμαι· αἰτιατικῇ.

Σ 1160 Περιιππεύων: περιτρέχων.

Synt. 1161 Περιίσταμαι· αἰτιατικῇ. τοξότας αὐτὸν πάντοθεν περιίστησι. καί,

Metaphr. περιίστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον.

1145 l. cf. Ambr. 561 1147 τότε — Ξυνέβη Proc. h. a. 6, 10 οὐδὲ sq.
Proc. h. a. 18, 29 1148 Tim. = P 1149 = P, Ba 338, 7 1150 = P,
Ba 338, 23 1152 — διηγεῖται cf. sch. Luc. 253, 21 αὐτὸς sq. Aelian. fr. 11
1153 πῶρ sq. Iambl. fr. 29 1154 οἱ sq. Hdt. 1, 164, 2 1155 = P, Σ*, Ba 338, 24
cf. H 1156 = P, Ba 338, 25, H 1157 = Synt. Laur. et Gud. 1158 = P,
Ba 338, 26 cf. H 1159 cf. Lex. synt. Vat. 93 1160 = P, Ba 338, 27 cf. H
1161 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. τοξότας — περιίστησι fort. F Gr Hist 115
περιίστανται sq. fort. Metaphr.

1145 cf. 1147 et 1217 1146 cf. 1180 et 1183 1147 cf. 1145 et 1217 1152 cf.
v. Φιλήμων 1 1154 cf. v. Δ 1421

Α (GFV M) 3 ἔφη] inc. vetus manus in Α 4 τῆς πόλεως Port. 5 λιμόν F
δύναιτε F 1147 om. Α, 6 Περιεῖναι — Ζῆν mg. add. Α^τ 6 τότε — 7 καὶ om. F
7 ἐν — 10 ἐργάζεσθαι om. F 12 Περιεῖχον, ὑπερεῖχον G ὑπερεῖχε om. V 13 Περι-
ήγγελλεν AGF, Ba 1151 om. AFV mg. ad 1167 Α^τ 16 Αἰλιανός — 18 εἶπεν
om. F 20 Σαινίς F 21 οἱ — 22 δουλοσύνη om. F 1155 om. Α 23 περι-
εγένετο V, Ba; nov. gl. G 24 Περιεχύθη G Περιήχθη F 1161 om. AFV;
— αἰτιατικῇ mg. add. Α^τ 29 αὐτῶν ed. pr. αὐτῷ Bhd. πανταχόθεν G

- 1162 Περιεστώμενος: φεύγων. Ἰώσηπος περὶ Μωϋσέως· περι- Σ
ίστατο γάρ, μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γέ- EV
νωνται.
- 1163 Περιίστασο: ἀντιλαβοῦ, περικέπασον. Σ
- 15 1164 Περιίστατο· τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους μάλιστα περι- Metaphr.
ίστατο.
- 1165 Περίθετος: πρόσωπον. Ἀριστοφάνης· ἥδιον μὲν οὖν κεφαλὴ Λτ.
περίθετος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλα-
κίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς ὡς γυνὴ καὶ πάσχη.
- 10 1166 Περίθου: ὅπερ ἡμῖν σύνθηες ἐπίθου λέγειν. Ἀριστοφάνης· περί- Λτ.
θου νῦν τόνδε πρότερον, πρὶν λέγειν. ἀντὶ τοῦ στέφανον· ἔθος γὰρ
ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον.
- 1167 Περίθριξ: ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ μηδέπω καρεῖς. ἔτι Call.
πλοκάμοιο περίθριξ.
- 15 1168 Περιθοῖσαι: δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Σ
Ἰεῖονος. νόμος δ' ἦν Ἀθηνῆναι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους
τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Πειρίθου
καὶ Θησεῶς φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἦν ἐκάλεσαν
Περιθοῖδας. Ἐφορος ἱστορεῖ ἐν γ'.
- 20 1169 Περικαθαίρων: ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγο- Σ
ητευμένον.
- 1170 Περικάθημαι· αἰτιατικῇ. Synt.
- 1171 Περικακῶ: ἐκκακῶ. Δ
- 1172 Περικαλλέες: λίαν καλόν. Σ
- 25 1173 Περικαῶς: ἐρωτικῶς. περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων. E
- 1174 Περίκειμαι τοῦ ἐπείκειμαι διαφέρει.
- 1175 Περικεκλασμένοις· ἐνέδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμέ- E
νοῖς καὶ δυσθεωρήτοις.
- 1176 Περικεφαλαία. Δ
- 30 1177 Περίκηλα. Δ
- 1178 Περικλῆς, Ἀθηναίων στρατηγός· Ζήτει ἐν τῷ δέον. Ζήτει νόμον Πери-
κλέους τοῦ Ξανθίππου ἐν τῷ δημοσίῳ.

1162 — φεύγων = P, Ba 338, 28 περίστατο sq. Ios. Ant. 4, 151 = EV
1, 44, 19—20 1163 cf. P = Ba 339, 1 (in 2 Timoth. 2, 16) 1164 fort. Metaphr.
1165 Ar. Th. 257—8 c. sch. 258 1166 Ar. Th. 380 c. sch. 1167 Call. (fr. 36
K. an. 56 S.) c. gl. 1168 = P; — φυλῆς = H cf. Harp.; FGrHist 70 fr. 23
1169 = P, Ba 339, 2, H (in Dent. 18, 10) 1171 l. = Aubr. 582 1172 = P,
Ba 339, 4, H cf. sch. A 603 1173 περικαῶς sq. Eunap. fr. 109, FHG 4, 56, addu-
bitatum Bhd. 1175 Polyb. fr. 197 1176 cf. Zon. 1534 1177 ε 240

1174 cf. v. E 2370

1164 om. AF mg. V 5. 6 γὰρ καὶ τοὺς θορύβους ἐκεῖνος ἀεὶ περίστατο A (GFV M)
μάλιστα G 7 προσωπείον GM^{ec} ἥδιον — 10 Ἀριστοφάνης om. A; 10 Πε-
ρίθου — λέγειν mg. ad 1162 add. A^r 7 ἥδιον] ἥσθι F 10 Ἀριστοφάνης —
11 λέγειν om. F 11 τοῦ] τοῦ τὸν GF 19 Περιθοῖδα G 1174 om. AFV
mg. A^r 1178 om. AGFV mg. A^r, M, qui siglum post 1177 posuit 31 Ζήτει
νόμον — 32 Ξανθίππου M: Περικλῆς — δημαγωγός (p. 100, 15. 16). καὶ Ζήτει τὸν νόμον
τούτου A^r

1179 Περικλῆς, Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἡλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων, ὧς ἐνείχετο Περικλῆς· Κύλωνα γὰρ ἄνδρα Ἀθηναῖον, Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν Θεαγένους τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρήμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς Σεμνάς 5 θεὰς ἀποσπᾶσαντες οἱ περὶ Περικλέα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀντεπέταττον. Περικλῆς δὲ οὐκ εἶα πείθεσθαι. ὅς ἦν Ξανθίπου παῖς, στρατηγοῦ Ἀθηναίων, Ἀναξαγόρου δ' ὁμιλητής. φασὶ δέ, ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος κεραυνοῦ ποτε γενομένου καὶ θορυβηθέντων Ἀθηναίων, ὡς ἐξήεσαν ἐς μάχην 10 ὑπ' αὐτῷ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο, εἶπεν, ἐστὶν ὁ κεραυνός. ἔγχετο δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας Ξανθίππον καὶ Πάραλον· ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρως ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Hees. 1180 Περικλῆς, Ξανθίπου καὶ Ἀγαρίστης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ 15 δημαγωγός· ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου· καὶ αὐτὸς ἐρύκατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

Ar. 1181 Περικλῆς· οὗτος συμβουλευέται Ἀθηναίοις, τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων· πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. οὗτος ἐκέλευεν 20 Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεζιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως· τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, 25 τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι καὶ εἶαν τέμνεσθαι, τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεῦσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν, μὴ μάχεσθαι δέ, τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἓνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὅς ἂν ἔσω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν, οἷον τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικά καὶ ἐκ- 30 κλησιαστικά. συμβουλευεῖ οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον· φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος· πλήν γε ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν 35 μισθόν.

1179 οὗτος — κεραυνός cf. Frontin. Strateg. 1, 12, 10
c. sch.; Ar. Ran. 1466

1181 Ar. Ran. 1463—5

1179 cf. vv. K 2673 et O 873

1181 cf. v. τὴν γῆν

AF(GVM) 1 ἐπὶ τούτου] ἐπεὶ F ὁ om. GV 2 ἐπὶ—14 ἐξόν om. F 2 ψ] ὡς A
5 καταφυγόντα δέ] καὶ καταφυγόντα G 6 οἱ alē.—8 ὁμιλητής om. V 10 ὡς
om. AV 12 τούτων A 1180—1 om. A; 15 Περικλῆς—16 δημαγωγός post
p. 99, 31 mg. A 15 καὶ pr.—35 μισθόν om. F 16 ὅστις GM: δc V
18 ἐρύκατο GM 22 μὲν] μὲν τῶν G 27 περιπλεῦσαι V 29 ἂν om V
30 θεωρητικά V cf. v. τὴν γῆν 32 πρὸς—33 ἀκόλουθον om. V 33 γε GM,
Ar.: καὶ V 34 καταπίνειν G μόνος MYP, Ar.: νόμος GVM^{ac}

- 1182 Περικλυτός.
 1183 Περικνημίδας.
 1184 Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκευάσω: τὰ ἀπὸ τῶν μαγεί- *Ar.*
 ρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· κόψω σου
 5 τὸ σῶμα.
 1185 Περικόμψους· Ἀριστοφάνης· παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς *Ar.*
 περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους, καὶ συγγνώμη τινὶ πρα-
 οτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν. στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν.
 1186 Περικοπή. Πολύβιος· ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ *Δ*
 10 τῆς Αἰμιλίας μητρί. τουτέστι τὴν ὑπαρξίν. καὶ αὖθις· ἅτε μηδεμίαν *EV*
 ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. τουτέστι τῆς *E*
 ἐνεργείας.
 1187 Περικοπή: μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. ὃ δὲ προῆγε, ποιήσας
 εὐστολον τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας. *E*
 15 1188 Περικόπτω· αἰτιατικῇ. *Synt.*
 1189 Περικρεμῶ. *Δ*
 1190 Περικτίονος: τοῦ περίξ οἰκούντος. *Δ*
 1191 Περιλακίζομένη: ἀντὶ τοῦ διακχιζομένη, διακοπτομένη.
 1192 Περιλαλοῦσιν· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ περιττολογοῦσι, φλυαροῦσι.
 20 τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατατίθεσθαι.
 1193 Περιλαμβάνω· αἰτιατικῇ. *Synt.*
 1194 Περιλάμπω· αἰτιατικῇ. *Synt.*
 1195 Περίλαος: ὄνομα κύριον. *Δ*
 1196 Περίλεξις: περίφρασις. λεληθότως δὲ δείκνυσιν ἐκ πόσων συν- *Ar.*
 25 ἔστηκε ῥητορεία· δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι, εἴτα ἐρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν·
 ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. καὶ κατάληψιν,
 ἥγουν τὴν αἰσθῆσιν καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὀριζόμεθα· κἂν τῇ
 τέχνῃ· οἷον ῥητορικῇ ἐστὶ τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλήματα. διὰ τὴ
 τέχνη; κύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.

1184 *Ar. Eq.* 372 c. sch. 1185 *Ar. Pac.* 993—8 c. sch. 995 1186 ταύτην—
 μητρί *Polyb.* 31, 26, 6 = *EV* 2, 191, 2—3 ἅτε—αὐτῶν *Polyb.* fr. 198
 1187 ὁ sq. *Polyb.* fr. 199 1188 = *Synt. Laur. et Gud.* 1190 cf. *H.* sch. *Patm.*
Thuc. 3, 104, 3, sch. β 65; 1 = *Ambr.* 448 1192 — αἰτιατικῇ cf. *Synt. Laur.*
et Gud. τοῖς sq. *Marc.* 1, 7, 7 1193 = *Synt. Laur. et Gud.* 1194 = *Synt.*
Laur. et Gud. 1195 = *Ambr.* 414 1196 sch. *Ar. Nu.* 318

1185 cf. v. Σ 1154 1186 *Polyb.* 31 cf. v. *Al* 198 1187 cf. v. Ε 3752

1182—3 om. *AFV* mg. *A* 1 Περικλυτός] ἐνδοξος add. *G* 3 τὰ] τῶν *F* *A* (*G F V M*)
 ἀπὸ *AFV*: ὑπὸ *GM* 4 τῶν om. *V* δέ] δὴ *M* 6 Ἀριστοφάνης—8 στω-
 μυλλόμεθα om. *F* 7 καὶ om. *V* 8 στωμυλλόμεθα—φλυαροῦμεν om. *A*
 φλυαροῦς *F* 1186 om. *F*; λέγεται περικοπή καὶ ἡ ὑπαρξίς. καὶ ζητεῖ ἐν τῇ
 Αἰμιλίᾳ mg. add. *A*, item, om. λέγεται et καὶ ἡ et καὶ *M* 1187—8 om. *A* mg. *A*
 13 ὁ—14 ἐκδημίας om. *A* *F* 1188—9 om. *FV* 1191 om. *AFV* 19 περι-
 ττολογοῦσι] περιττολαλοῦ(σιν) *A* 20 περιττολαλοῦσι *G* 24 λεληθότος *AF*
 28 οἷον om. *G* τοῦ] τὸ *FV* 28 διὰ—29 ἐγγεγυμνασμένων om. *A* 28 τί]
 ὅτι add. *Papabasil.* *Athena* 1, 232

- E 1197 Περιλέποντες: τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. 'Ηρόδοτος· τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες.
- E 1198 Περιλιχμώμενος: κατασπαζόμενος. ὁ δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος συνέπειεν ἄνδρα νομίσαι.
- Harp. 1199 Περίλλος· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. ὄνομα κύριον.
- E 1200 Περί λύχνων ἀφάς: ὀψιαιτέρον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφὰς ἄρτι ἐς θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.
- Suid. 1201 Περιμάνως καὶ Μανέρως: ὀνόματα ψῆς. Εὐβουλος Καμπυλίωσι.
- Synt. 1202 Περιμένω· αἰτιατική.
- Thuc. 1203 Περίνεως: τοὺς περιττοὺς τῇ νηϊ ἐπιβάτας, οἷον δούλους.
- Σ 1204 Περίνεως: τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς λειπό-
E νεως, τοὺς λειποτάκτας. Θουκυδίδης. τοὺς δὲ περίνεως (πολλοὶ 15
γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν), οὓς ἐς
E τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδρῶν κατέταξεν. οἱ δὲ ναῦται καὶ ὅσοι περίνεοι
οὐκ ἀνεξόμενοι δῆλοι ἦσαν.
- Δ 1205 Περίνη: πόλις.
- E 1206 Περινήσαντες: περιχωρεύσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περι- 20
νήσαντες πῦρ συνέφλεξαν ἅπαντας.
- Suid. 1207 Περινθίοις· τοῦτοις ἐαλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν
παρὰ Σεβήρου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, ὡς περ καὶ ἡ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσι.
- Σ 1208 Περινοεῖ: νοεῖ περισσῶς.
- Σ 1209 Περινοστοῦντας: περιερχομένους. νόστος κυρίως μὲν ἡ 25
Ar. ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς
τόπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ.
- Σ 1210 Περίνοια: ὑπερφηανία ἢ μηχανὴ ἢ τέχνη.
- Δ 1211 Πέριξ.
- Δ 1212 Περιοδεία: ἡ περιόδευσις.
- Σ 1213 Περίοδος: περιέλευσις, κύκλος. 'Ηρόδοτος· οἱ δὲ Σπαρτι- 30
E ἦται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περίοδον ἐβου-
λεύοντο, καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γυνῶμαι.

1197 τῶν sq. Hdt. 8, 115, 2 1199 Harp. = P 1202 = Lex. synt. Vat. 93
1203 sch. Thuc. 1, 10, 4 1204 — Θουκυδίδης (1, 10, 4) = P τοὺς δὲ — κατέταξεν
Cass. D. 49, 1, 5 οἱ sq. Aelian. fr. 84 (falso Dam. fr. 184) 1206 οἱ sq. de
Valentis interitu ex Eupario sec. Bhd. 1208 = P, Ba 339, 5, H 1209 — περι-
ερχομένους = P, Ba 339, 7 cf. H, Zon. 1542 νόστος sq. Ar. Pl. 121 c. sch.
1210 = P, Ba 339, 6 cf. H = Zon. 1534; sch. Luc. 9, 1 1212 l. = Ambr. 524
1213 — κύκλος = P, Ba 339, 8 cf. H οἱ sq. Hdt. 7, 219

1200 cf. v. A 882 1201 ex v. A 2450 1205 cf. 1051 1207 ex v. Σ 181

A (G F V M) 1 'Ηρόδοτος — 2 ἐσθίοντες om. F 1 τῶν A: τῶν δὲ G V M καὶ τῶν Hdt.
3 ὁ — 5 νομίσαι om. F 3. 4 πολὺν χρόνον om. G 8 ὀψιαιτέροι V 1201 om. A F V
mg. A^r 11 Καμπυλίῳ A^r 1204 om. A mg. A^r 14 ἔξω] τοὺς ἔξω V
ὑπειρεσιῶν G M 15 Θουκυδίδης — 18 ἦσαν om. A^r F 19 Περὶ νη A F M cf. 1051
1207 om. A F mg. V 22 ἐδόθη δῶρον V 26 ἀπὸ alt.] ἀπὸ τοῦ F 27 προσ-
πίπτοντα G 28 ἢ alt. om. A F V

- 1214 Περίοδος· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. περιодικὰ νοσήματα κα- Harp.
 λουσιν οἱ ἱατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὐθις ἐπιγινόμενα, οἶον
 τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες
 δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μὴδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγίει εἶναι.
- 5 1215 Περιόν· ὑπερβάλλον. τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυ- Σ
 τοῦ τέλεσι [προῖκα] πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπῷ- Ε
 σονται.
- 1216 Περὶ ὄνου σκιᾶς· παροιμιακόν. περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων Σ
 τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· Δημοσθένης Harp.
 10 Φιλιππικοῖς. Δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παρα-
 πεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς·
 λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.
- 1217 Περιόντας· Ζῶντας. Ἀγαθίας· καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς Δ + Ε
 ὃ τι βούλοιο χρῆσθαι, εἶγε τοὺς δμήρους ἴδοιεν περιόντας.
- 15 1218 Περίοπτον· περιθέατον, μέγα, ὑψηλόν, περίβλεπτον. Σ
 1219 Περιορᾶσθαι· καταδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν, περικέπτεσθαι, φρον- Σ
 τίζειν. Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας ... περιορωμένους τὸν πόλε-
 μον, λέγει. καί, ὁ Βρασιδᾶς τῆς μάχης περιορώμενος. οἱ δὲ πρὸς Ε + Σ
 τῷ ποταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γενησόμενον. τουτέστι κατα-
 20 δοκούντες, προσδοκῶντες.
- 1220 Περιοργῆς· ὠργισμένος. ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργῆς ἐπὶ τούτοις Ε
 γενόμενος ἐκίνει τὸ στράτευμα.
- 1221 Περιορίσαι· περινοῆσαι. Σ
- 1222 Περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὄρον γενέσθαι. Σ
- 25 1223 Περιορισμός· ἔξορισμός. Σ
- 1224 Περιορῶ· αἰτιατική. Synt.
- 1225 Περιουσία· ἡ περιττὴ οὐσία, οὐσία δὲ ἡ σύμμετρος. ἐκ πε-
 ριουσίας δὲ τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν ἐστίν, ὡν χω- Phil.
 ρὶς ἀδύνατον εἶναι, ἐκ περιουσίας δέ, ὡν ἡ παρουσία οὐκ οὐσα ἀναγ-
 30 καία, καί, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων,
 ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζεται τῶν καλῶν. οἶον, τὸ μὲν ζῆν ἀναγ-

1214 Harp. = P; Dem. 9, 29 1215 — ὑπερβάλλον = P, Ba 339; 10 τὰ sq.
 Cass. D. attr. Toup 1216 — ἀξίοις = P Περὶ τῆς sq. Harp = P; Dem. 5, 25
 1217 καὶ sq. Agath. 1, 13 p. 41, 8 1218 = Σ*, Ba 339, 11 cf. P, H, Zon. 1536
 1219 — περιορώμενος = P; Thuc. 4, 73, 1; 2, 43, 4 (?); 4, 124, 4 οἱ — γενησόμενον
 Cass. D. 51, 24, 1 1220 — ὠργισμένος ὁ sq. Cass. D. attr. Bhd. cf. P 1221 = P,
 Ba 338, 13, H 1222 = P, Σ* cf. H 1223 = P, Ba 338, 14 1224 = Synt.
 Laur. et Gud. 1225 ἐκ περιουσίας pr. sq. Alex. Aphr. 257, 21—7

1215 cf. 2979

1217 cf. 1145 et 1147

1225 cf. v. E 568

2 ἱατρικοί F 5 πολλαχῇ om. G 5. 6 σεαυτοῦ Bhd. 6 [προῖκα]: πολ- A (GFV M)
 λαχῇ G om. 2979, del. Gsf. πεπορισμένα 2979 9 Περὶ nov. gl. G, contra
 ord. 15 περίβλεπτον — 16 ἀποθεωρεῖν om. F; περίβλεπτον ante ἀποθεωρεῖν
 iterat V 16 περικέπτεσθαι nov. gl. FV 17 post Μεγαρέας lac. collato
 Phot. statuit Gsf. 18 μάχη] Μένδης Phot. Thuc. 20 προσδοκούντες F
 21 ὀργισθεῖς FV ὀργιζόμενος Phot.

- καίον, ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν· τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσία, οὐκ οὔτῃ
 πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον ὄν.
- 1226 Περιουσίας: πλήθους, πλούτου.
- Σ 1227 Περιουσιασμός: πλήθος, ὕπαρξις φυσική.
- 1228 Περιούσιος λαός: ὁ ἔγκτητος. καί, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν 5
 ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα καὶ εἰς κτήσιν· οὐσίαν γὰρ τὴν ὕπαρξιν.
- Σ 1229 Περιοχή: περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις, θλίψις, συνοχή. καὶ ὁ
 Thdr. Δαβίδ· ἐν πόλει περιοχῆς. τουτέστι περιβόλῳ.
- Σ 1230 Περιπαθῶς: συμπαθῶς, λυπηρῶς. Πολύβιος· μήθ' ἑαυτὸν
 Εῖρῃσι κατὰ κρημνοῦ περιπαθῆς γενόμενος. 10
- Σ 1231 Περιόψεται: περιῖδη, καταφρονήσει.
- Σ 1232 Περιωδυνίαν: ἀλγηδόνα, καὶ περιττὴν ὁδύνην.
- Σ 1233 Περιωπή: ἀκρώρεια, ὕψηλός τόπος.
- Σ 1234 Περιωπή καὶ Πίσυνοι καὶ Πύστεις. πάντα ταῦτα γλωττώδη
 παρὰ Θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκε- 15
 Ε+Σ ψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος. καὶ Ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν
 λέγει· ὁ δὲ Ναρκής ἦστο ἐς ὑπερῶν τι δωμάτιον, ἐν περιωπῇ τοῦ
 Εἰς πεδίου. τουτέστιν ἐν περικέψει. καὶ Σιμόκατος· καὶ οὖν ἄττουσι
 πρὸς τὰ ὕψηλὰ καὶ περικοποῦσιν ἕκ τινος μεγίστης περιωπῆς, καὶ τὸ
 πολέμιον ἀφανέει. 20
- Δ 1235 Περιωρίσθαι.
- Σ 1236 Περιώσας: ὠθήσας.
- Δ 1237 Περιώσιον.
- ΕΥ 1238 Περὶ παντός ἐποιεῖτο: ἀντὶ τοῦ ἔσπευδεν. ὁ δὲ Κύρος
 τοὺς δικαίους περὶ παντός ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν. 25
- Ε 1239 Περιπαρῆναι: περικεντηθῆναι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔ-
 ηξαν ὑποβρυχίους, ὥστε τὰ κᾶφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περι-
 παρῆναι.
- Ar. 1240 Περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν: εἶδη φιλημάτων ἐρω-
 τικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλοῦντων λείχειν. 30
- Soph. 1241 Περιπετές: περιπετηγός αὐτῷ. πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετέος
 κατηγορεῖ. ἢ ᾧ περιέπεσεν ὁ Αἴας.

1226 — πλήθους cf. H 1227 = P, Ba 339, 17, Et. M. 665, 12 cf. H (gl. sacra)
 1228 Ἰσραὴλ — ἑαυτῷ Ps. 134, 4 1229 — συνοχή = P, Ba 339, 16 cf. Zon. 1534
 ἐν sq. Thdr. in Ps. 30, 22, PG 80, 1085 a 1230 — λυπηρῶς = P, Ba 339, 17, H
 μήθ' sq. Polyb. 8, 18, 8 1231 = P, Ba 339, 15 cf. Zon. 1543, H 1232 = P
 1233 = P, Σ*, Et. M. 665, 27 cf. H; sch. Ξ 8, Ambr. 490; An. Ox. 2, 483, 33
 (= sch. Greg. Ann. 235), sch. Luc. 31, 4 1234 — Ὅμηρος (Ξ 8) = P, cf. sch.
 Thuc. 4, 87, 1, sch. Luc. 166, 24; Thuc. 4, 87, 1 ὁ — πεδίου Agath. 1, 21
 p. 59, 18 καὶ οὖν sq. Th. Simoc. 2, 5, 11 1236 = P, Ba 341, 15 cf. H
 1237 Δ 359 1238 ὁ sq. Xen. An. 1, 9, 16 = EV 2, 64, 17 1240 sch. Ar. Ach. 1201
 1241 Soph. Ai. 907 c. sch. plenior.

1228 cf. v. O 961 1239 cf. 2874

A (GFVM) 2 ὄν om. AV, E 568 8 περιβόλῳ] περικώμῳ V 1230 post 1237 GM,
 ordo poscit, sed cf. Ba 9 Περιπαθῶς] Περιόψεται ex 1231 F 10 περιπα-
 θῶς V παθῆς A 18 Σιμοκράτης V^{er} M^{ac} ἵσως Σιμόκατος ss. M Μουσικράτης F
 cf. p. 107, 3 1235 om. F 27 ἐλθόντες V ep. A 30 γλώσσαν AG

- 1242 Περιπέτεια: προπέτεια, ἡ σύμπτωμα, ἡ σύμβασις. πάντα Σ
δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ριπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ ΕΥ
φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἄν ἐχθρὸν ἐλε-
ῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου. τῶν καθ' αὐτὸν
5 δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχὴν, οὐ τύχη τὸ πλεῖον συνεργῶ
χρῶμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ
καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ δὲ περιπέττειν ἦτοι ἀπὸ τοῦ περιπε- Ατ.
τάσματος εἴρηται, ἡ ἀπὸ τῶν Ζύμη τὰ ἄλφита περιλαμβανόντων καὶ
τούτοις περικαλυπτόντων τινά· εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ'
10 ἐκάστου ἄρτου μὴ γύνντες ποιεῖν ἄρτον.
1243 Περιπετεῖς: περιπίπτοντες. ἀλλήλοισι περιπετεῖς γινόμενοι Σ + Ε
ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις· περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῃ.
ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες.
1244 Περιπετῇ γενέσθαι: περιπεπτωκέναι. πλήρη. Σ
15 1245 Περιπέττουςι: περικαλύπτουσι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὄνό- Ατ.
ματι περιπέττουςι τὴν μοχθηρίαν. τουτέστιν εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου
ὀνόματι καταχρησθῆναι εἰς τὴν μοχθηρίαν. καὶ Μένανδρος· δεδιότες Ε + Ατ.
καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαι τι Ῥωμαίους καὶ προκαλύμματι ἀποδρά-
σεως περιπέττειν ὃ τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι περι-
20 καλύπτειν.
1246 Περιπεφθεῖς· τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖς ἄρχειν αἰρῇ Ατ.
αυτοῦ.
1247 Περιπεῖρει: περικεντεῖ. Σ
1248 Περιπηχύναντες: περιπλεζάμενοι. παρὰ Καλλιμάχῳ. Call.
25 1249 Περιπίπτω· δοτική. Synt.
1250 Περιπλακῆναι· λύσις ὀνείρου· μητρὶ πλακῆναι καλὸν εἰς ὄναρ τότε. On.
εὐχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλότατῳ· πάσαι τε μῖξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων.
1251 Περιπλεγνύμενος καὶ φιλῶν: ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος. Metaphr.
1252 Περίπλεων: πλήρη. καὶ Περίπλεως. Σ Δ

1242 — σύμβασις = P, Ba 339, 20 cf. H, Zon. 1534 πάντα — ἀνθρώπου
Polyb. 38, 16.7 = EV 2, 208, 4—7. τῶν καθ'—αὐτοῦ Polyb. 32, 8, 3—4 = EV 2,
198, 3—6 τὸ δὲ sq. sch. Ar. Pl. 159 1244 = P, Ba 339, 22 1245 — μοχθηρίαν alt.
Ar. Pl. 159 c. sch. Μένανδρος cf. Byz Zt 21, 418. δεδιότες sq. Th. Simoc. 2, 9, 13
1246 Ar. Vsp. 668 1247 = P, Σ* cf. Ba 339, 19, H 1248 in Call. fr. 143 K.,
344 S. 1249 = Synt. Laur. et Gud. 1250 Astramps. 1251 — φιλῶν Metaphr.
PG 114, 405a (cf. Philostorg. p. 190, 23) 1252 — πλήρη cf. P = Ba 339, 23
Περίπλεως cf. Ambr. 615

1242 Polyb. 38 cf. v. φαρμακείας, Polyb. 32 cf. v. € 3579 1243 cf. 1244 1250 cf.
vv. M 1004 et 1106

2 καταριπτούντων V ἑαυτῶν F 3 κατὰ pr.] κατὰ τῶν A 4 ἑαυτῶν A A (GFVM)
7 αὐτῆς A τὸ—10 ἄρτον ad 1245 rettulit Bhd. 7 ἦτοι om. V 8 περι-
λαμβανόντων V, sch.: παραλαμβανόντων A λαμβανόντων GM 14 περιπεπ-
ωκέναι GM πλήρη del. Kust., ex 1252 iteratum vidit Bhd. 21 Περιπε-
φθεῖς FV ῥήμασι GM παραπεφθεῖς FV 24 Περιπηχύναντες V
1250 om. A FV mg. A^r 26 μητρὶ A^r M^{cp}, v. M 1004, Astramps.: πατρὶ G^{cp}
περι- ed. pr. 27 εὐχρηστον—φιλότατῳ om. A^r μακρῶ πόθῳ A^r 1251 om. A FV
mg. A^r M 28 καὶ φιλῶν om. A^r 29 Περίπλεως] Παράπλεων F

Thuc. 1253 Περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκυδίδη· τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφόμενης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. τὸ δὲ διεκπλεῖν, τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοῦπίσω γενέσθαι.

Δ 1254 Περιπλείονος: ἐπίρρημα. καὶ Περιπλείστου. περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ἐναλείφειν τε αὐτὰς καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους.

Σ 1255 Περὶ πλήθουςαν ἀγοράν: περὶ ὥραν τετάρτην ἢ πέμπτην Ε καὶ ἔκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. πεδίον ἦν ἀχανές· ἔνθα 10 περὶ πλήθουςαν ἀγοράν ἡγείροντο μὲν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἄριστον αἰρουμένοις.

Δ 1256 Περιπνευμονία: πάθος τι.

Metaphr. 1257 Περιπνέω· λεπτή δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους.

Σ 1258 Περὶ πόδα: οἷον ἀρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς 15 ποσί. Πλάτων· ὡς ἐστὶ μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα. καὶ ἐν Σκευαῖς· καὶ τοῖς τρόποις ἀρμόττον ὡς περὶ πόδα.

Harp. 1259 Περίπολος· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περι- 20 πολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δέ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἓνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο.

Ar. 1260 Περιπόλους: τοὺς φύλακας, ἢ Ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. Ἀριστοφάνης Ὅρνις· οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι; τὸ δὲ 25 Ε ἐξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; Ὅθουκυδίδης· οἱ δὲ καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευαν.

Ar. + Ε 1261 Περιπόλων: φυλάκων, Ζητητῶν. τῶν δὲ περιπόλων τις περι- 30 θέων ἀποβάλλει χαλκὴν ἀσπίδα ὑπερθεὶς τοῦ ὀρύγματος. ἡ δὲ οὐσα μὲν πλατεία, ἀλλὰ κυρτή, οὐ στερεὸν ἐκτύπησεν, ἀλλὰ κοῖλον καὶ δι- ἀκοῖλον. τάχα διάκενον.

1253 sch. Thuc. 7, 36, 4 1254 περιπλείστου sq. Synes. Calv. 21, PG 66, 1204 b
1255 — ἀγορά = P, Ba 339, 24 cf. sch. Xen. Eranos 13, 176, 29 πεδίον sq.
c. fragm. v. A 4670 coniunxit Bhd. 1256 l. = Ambr. 533 1257 λεπτή sq.
Metaphr. 1258 = P, Ba 339, 27 cf. H, Poll. 7, 84; Pl. com. fr. 197 et 129
1259 Harp. = P; Aristot. Ath. Pol. 42, 4; Aeschin. 2, 167 1260 — πέμψαι alt.
Ar. Av. 1177—8 c. sch. οἱ sq. Thuc. 4, 67, 2 1261 τῶν — διάκοιλον Iambl. fr. 5

1254 cf. v. B 403

1255 cf. 1745

A (GFVM) 1 διαφέρει παρὰ Θ. om. F cf. sch. μὲν om. FV 2 καθίσταται FV
1254 om. F 6 Περιπλείονος—Περιπλείστου pr. om. AV περιπλείστου] nov.
gl. VM 10 καὶ] ἢ F, Pors. ἢ καὶ Ba 11 θόρυβον G θορύβῳ Bhd.
1257 om. AFV 15 Περὶ] cū ss. M 16 ὡς] ὡςπερ Pierson 20 γενο-
μένης GVM, Harp. plen., Aristot.^{eo} παρὰ A 1260 om. F 25 δὲ om. GV
26 post δὲ lac. in GM 30 μὲν] μὴ Hemst. ἐνεκτύπησεν G 31 τάχα
διάκενον] correcturam iustam v. διάκοιλον esse vidit Kust.

- 1262 Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: τίμα, θεράπευε. Σ
 1263 Περιπολῶν: περιτρέχων. ὁ δὲ σταυρὸς προηγέιτο τοῦ τε Σ
 βασιλέως καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως. φησὶ Σιμόκατος. Ε
 1264 Περιπτερα: ἀποσπινθηριμοί. Σ
 5 1265 Περιπτερον: πανταχόθεν ἐξέχον. Σ
 1266 Περιπτύσεις: συμφοράς. Σ
 1267 Περιπτύσσεται· αἰτιατικῇ. περιβάλλεται. εἶτα τὴν Θεοδοσίου Ε
 πόλιν περιπτύσσεται καὶ ἀναμίννεται τοῖς περὶ Φιλιππικόν.
 1268 Περιπτυχῆς: περικεκυλισμένος. κείται κρυφαίῳ φασγάνῳ περι- Soph.
 10 πτυχῆς. περὶ τοῦ Αἰαντός φησι.
 1269 Περιποιήσκει: κτήσεται. καί, Περιποιουμένους τῆς Σ
 σωτηρίας τῶν παίδων· περιποιουμένους ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας, Ε
 κηδομένους. Διονύσιος ὁ Ἀλικαρναεὺς.
 1270 Περιποίησιν: κτήσιν. Σ
 15 1271 Περιποιῶμαι· αἰτιατικῇ. Synt.
 1272 Περιπυστον: ἐξάκουστον, διαβόητον. Σ
 1273 Περιρραντήρια: σκεύη. κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἐνδιαιτήματος ΕΛ
 κάλπεις τε χρυσαὶ καὶ περιρραντήρια ἔτι τε πίθοι χρυσοί.
 1274 Περιρραντίσαι.
 30 1275 Περιρρέω· αἰτιατικῇ. Synt.
 1276 Περιρρηδεῖς: οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἔρριμμένοι. Σ
 1277 Περιρρῶγος· ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἔπε- Ε
 τεύχον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ.
 1278 Περιεῖς: τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα οἷον ἓν, τρία Σ
 35 καὶ τὰ ὁμοία. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά, οἷον δύο, τέσσαρα. τὰ μὲν περιε- Soph.
 σεύοντα τῶν λόγων ἄφες, καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με, μήθ'
 ὡς πατὴρ κτήσιν Αἰγίεθος δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεί, τὰ δὲ διασπεί-
 ρει μάτην. χρόνου γὰρ ἂν σοὶ καιρὸν ἐξείργῃ λόγος. ἀφαιρεῖται γάρ,
 φησί, τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἢ τῶν λόγων ἀδολε-
 σχία. Ὁρέσσης φησὶ πρὸς Ἡλέκτραν.

1262 = P, Ba 339, 32, H 1263 — περιτρέχων = P, Ba 340, 1 ὁ sq. Th. Simoc. 5, 16, 11 1264 = P, Ba 340, 2, H (in Cantic. 8, 6) cf. Zon. 1536
 1265 = P, Ba 340, 3 (in Amos 3, 15) cf. H 1266 = P, Ba 340, 4 1267 — αἰτιατικῇ
 cf. Synt. Laur. = Synt. Gud. εἶτα sq. Th. Simoc. 2, 10, 4 1268 Soph. Ai.
 899 c. sch. 1269 — κτήσεται = P, Ba 339, 21 Περιππουμένους — παίδων
 Dionys. Hal. 13, 1, 2 1270 = P, Ba 339, 31 cf. H 1271 = Synt. Laur. et
 Gud. 1272 = P, Ba 340, 5 cf. Zon. 1536, H 1273 κατὰ sq. Men. Prot. fr. 20,
 FHG 4, 228 a = EL 194, 9—10 1275 = Synt. Laur. aliter Synt. Gud.
 1276 = P, Ba 340, 6 cf. H, sch. x 84 1277 Dionys. Hal. 9, 15, 4 1278 — τέσ-
 σαρα = P, Ba 340, 8 τὰ μὲν sq. Soph. El. 1288—1292 c. sch. 1292

1277 cf. v. O 1050

1262 post 1259 G, ordo poseit; ord. corr. M sed cf. Ba 2 τε om. GVM A (GFVVM)
 3 Σιμόκατος M cp. AV Δημοκρατ F cf. p. 104, 18 4 ἀποσπινθηριμένοι G
 7 Περιπτύσσεται AF 9 κορυφαίῳ GVM 12 περιποιουμένους om. GF
 τοῦ om. V 13 Διονύσιος ὁ Ἀ. om. F 1274—5 om. AFV 21 οἱ pr.] οἷον
 Bhd. οἱ alt. om. GV 25 τέσσαρες F, Phot. 26 καὶ om. GV

Δ 1279 Περικεΐα.

Σ 1280 Περίσχημα: διαβόητα.

Σ 1281 Περικελέες: κληρόν, δυσχερές. Αἴας φησὶν ἄπανθ' ὁ μακρὸς
Soph. κἀναριθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται· κοῦκ ἔστ'
ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περικελεύει φρένες. 8
κἀγὼ γάρ, ὅς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ κίδηρος ὥς, ἐθελύνθη
στόμα πρὸς τῆςδε τῆς γυναικός.

Σ 1282 Περικελεῖ: βρακία, φημινάλια.

E 1283 Περικέλια: ἃ ἐφόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ κέλη. ἦσαν δὲ
κροκοβαφῇ. περικαταθέμενοι δὲ περικέλια τοῖς αὐτοῖς ποσί. 10

Σ 1284 Περικεπέες: κεκαλυμμένον.

Ecl. 1285 Περίσκεπτον: ἄφ' οὗ ἔστι περικοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

Σ 1286 Περικυθίσαντες: σπαράξαντες.

Σ 1287 Περικυτίζοντος: ἐκδερματίζοντος.

Σ 1288 Περιεσσεπῆσαι: περιεσσελογῆσαι. 15

1289 Περιεσσεως ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν: τουτέστιν ἀλαζονεῖα
χρωμένοις περιεσσεωτέρον.

Σ 1290 Περιεπαῖν: ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τι. Πε-
Soph. ρισπαῖ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ φυλακόμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν
ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περιεπαῖ· τουτέστι τοῖς ἡνιόχοις. Πολύβιος· 30
E ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ἐς Λιβύην πλεῖν καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ
περιεπαῖν.

Tact. 1291 Περιεπασμός: ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις,
ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπεριεπασμός δὲ ἔστιν ἐκ
τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν, 35
ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ
ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Soph. 1292 Περιεπερχές: βαρύ. ὥς περιεπερχές πάθος.

E 1293 Περιπειραθείς: περιπλακείς, περιελιχθείς. ὁ δὲ εὐνοῦχος
κατεκράτει τῶν βασιλείων καὶ περιπειραζόμενος τὰς αὐλὰς συνέσφιγ- 30
γεν ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ
χρεῖαν. περὶ Εὐτροπίου λέγει.

1279 = Ambr. 523 1280 = P, Ba 340, 11 1281 — δυσχερές = P, Ba 340, 12
cf. H, sch. Soph. Ai. 649 ἄπανθ' sq. Soph. Ai. 646—652 1282 = P, Ba 340, 13
1284 = P, Ba 340, 14 1285 cf. Et. M. 664, 47, sch. α 426; l. = P, Σ^a cf.
Ba 340, 15 1286 = P, Ba 340, 16 (in 2 Maccab. 7, 4) 1287 = P, Ba 340, 17
1288 = P, Ba 340, 18 cf. H 1289 Ps. 30, 24 c. explic. cf. Thdr. PG 80, 1085 c
1290 — τι = P Περιεπαῖ — ἡνιόχοις sch. Soph. El. 732 pleniora cf. P. Jahn,
Quaest. de sch. Laur. in Soph. 37 ἦν sq. Polyb. 1, 26, 1 1291 Tact. 37
1292 Soph. Ai. 982 c. sch. 1293 ὁ sq. Eunap. fr. 69, FHG 4, 44

1281 cf. vv. A 2046 et 550, E 323 1291 cf. post litt. Ψ

A (GFVME) 1279 om. F 3 φασὶν V 10 αὐτοῦ G αὐτῶν ed. pr. 1285 om. F, qui
add. Περιέσκεπον, περιεκάλυπτον 14 Περικυθίζοντος H. Stephanns 16 ποι-
οῦσιν] δοτική πληθυντικ(όν) ss. M ὑπερηφανοῖς V cp. A ἀλαζωνεῖαν F
17 χρωμένοις GM: χρώμενοι καὶ AFV 18.19 Παρασπᾶ Soph. Port. sed. cf.
v. Δ 381 20 περιεπαῖται F 21 πρόθεσις om. V 25 συνεχῶν post vs. 23
ἐπιστροφῶν transpos. F cf. post litt. Ψ 26 γίνηται F^{ac}, post litt. Ψ, Tact.
28 ὥς] ὦ E, Soph. om. F 32 χεῖαν Τουρ

- 1294 Περισταδόν: περιεστῶτες. Σ
 1295 Περίστασις. Πολύβιος· συνέβαινε δὲ μεγαλομερῇ τὴν περί- Δ
 στασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ κατὰ μὲν Ε V
 τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος Ἰβήρων, Ε
 5 κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδόνα εὐνοίαν καὶ πίστιν πολὺ τι διαφέρειν
 δοκῶν τῶν ἄλλων. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις. καὶ αὖθις Πολύβιος· ταχὺ Ε
 δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ
 πλήθη καὶ τοὺς στρατηγούς, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι καὶ
 πείραν αὐτοῦ λαμβάνειν. καὶ ἀλλαχοῦ· διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ Ε
 10 κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις.
 1296 Περίστασις· Δείναρχος Τυρρηνικῶ· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμω- Harp.
 νος ἤδη περὶ ἀγωγὴν ὄντος, περίστασις ποιήσουσιν· οὐ καὶ μαρτυρεῖν
 ἀξιούντος, καὶ τὰ ἐξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ
 περιέστη μὲν αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἡνάγκα-
 15 ζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τό, περίστατον μετεποίησαν. ἐνίοις δὲ
 παράστασις ἀντὶ τοῦ περίστασις γράφεται.
 1297 Περίστατοι· Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς ἀντιδόσεως· θαυμα- Harp.
 τοποιῖαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις
 γινομέναις. ἀντὶ τοῦ περὶ ἅς κύκλῳ ἴστανται οἱ θεώμενοι.
 20 1298 Περιτέλλω· αἰτιατικῇ. Synt.
 1299 Περιτείνεται: περιτείνεται, στενοχωρεῖται. Σ
 1300 Περίστενος: οὗτος δράκων καλεῖται. Σ
 1301 Λύσις δνείρου· Περιστερὰς βλέπειν τε προξενεῖ βλάβην. On.
 1302 Περιστεριδεῖς: ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιριδεῖς, οὕτως Λτ.
 25 καὶ ἀπὸ τῆς περιστερὰς περιστεριδεῖς.
 1303 Περιστεῖλαι: περικαλύψαι. ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστεί- Σ
 λας πέπλοις σηρικοῖς καὶ τεκτηνάμενος σῆμα ἐν αὐτῷ κατέθετο. ὅσα Ε
 ἡμαρτῆσθαι τοῖς γειναμένοις ἔμβαινει, περιτέλλειν τε καὶ κρατύνεσθαι. x + Σ
 ἀντὶ τοῦ περικαλύπτειν.
 30 1304 Περιστείλας: διαχειριζόμενος, περιεφίγξας ἐν τῇ γῇ. Σοφο- Soph.
 κλῆς· ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

1294 = P, Ba 340, 19 cf. H, sch. N 551 1295 συνέβαινε—ἐξόδοις Polyb.
 31, 26, 3 = EV 2, 190, 20—22 ὁ—ἄλλων Polyb. 3, 98, 2 ταχὺ—λαμβάνειν
 Polyb. 1, 32, 3 1296 Harp. = P; Dinarch. fr. XII 1 1297 Harp. = P; Isocr.
 15, 269 1298 = Synt. Laur. et Gud. 1299 = P, Ba 340, 21 cf. sch. A
 et D in Π 163, H, Zon. 1542 1300 = P, Ba 340, 22, H 1301 Astramps.
 1302 sch. Ar Ach. 866 1303 —περικαλύψας = P, Ba 340, 20 cf. H ὁ—
 κατέθετο fort. Iambl. 1304 Soph. Ai. 821 c. sch.

1295 Polyb. 31 cf. v. Al 198

1302 cf. v. Χαιριδεῖς

2 συνέβαινε—6 ἄλλων om. F 6 ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις suspectum Kust. ante A (GFVVM)
 vs, 9 διὰ, delete 10 ἀντὶ τοῦ ἐ. transpos. Bhd. καὶ—10 ἐπίτασιν] ἡ καὶ
 περίστασις F 10 τοῦ] τὴν V 1296 om. AF, extra ord. 12 ἤδη om. V
 ποιήσουσιν, οὐ] ποιησαμένου Bekk. 14 μὲν] με e Phot. (Harp. ep.) Kust.
 15 τό] τῷ Phot. Blancard μετεποίησαν] με ἐποίησαν ex Harp. (Phot.) Kust.
 17 Ἰσοκράτης—19 τοῦ om. F 18 περιστάταις A 19 γενομέναις V, Phot.^{ac}
 21 περιτείνεται A^{ac} (corr. A*) 22 οὕτως V, Ba οὕτω Hes. Port. 24 οὕτω
 GFVM 25 καὶ om. F τῆς] τοῦ Bhd.

- E 1305 Περικτεφανωσάντων: κυκλωσάντων. περικτεφανωσάντων τοῖς ὄχλοις τὸ τεῖχος.
- Σ 1306 Περικτίαρχος: ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περικτείχειν. Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησί, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια, καὶ οἱ τὰ ἱερὰ 5 καθαίροντες περικτίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται, μαχαιροφοροῦντος ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις καὶ περιδρομον ἔχοντες.
- Ar. 1307 Περικτίαρχος: ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· περίστια γὰρ τὰ καθάρσια. 10
- Σ 1308 Περικτίξαι: περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στίχου.
- Σ 1309 Περικτολή: περιβολή, ἐπαγωγή.
- Σ 1310 Περίστυον: περίστυλον στοὰς ἔχον.
- Harp. 1311 Περικτοιχίζεται· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας 15 ἡμᾶς, φησί, καὶ καθημένους περικτοιχίζεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἰστάσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στόχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περικτοιχίζεται ἔχει, ἄλλα δὲ περικχοινίζεται. 20
- Σ 1312 Περικτοιχίσαντος: περιλαβόντος.
- Harp. 1313 Περικτοῖχον· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτεῦτήρια ἐλαῶν περικτοίχων κατέκλασε. Δίδυμος δὲ τι γένος ἐλαῶν περικτοίχους καλεῖ, ὡς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περικτοίχους κέκληκε τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν 25 στοίχῳ πεφυκότων.
- E 1314 Περικυλᾶ: ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτοὺς καὶ περικυλᾶ, ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκεὺς περὶ τὴν τέχνην τὴν ἐκτέρου οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα.
- Synt. 1315 Περικφίγγω· αἰτιατικῇ. 30
- Anth. 1316 Περικφύριον· καὶ τὸ διθύρεον τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περικφύριον.

1306 = P cf. H, Poll. 8, 104; Istr. fr. 32, FHG 1, 422 1307 sch. Ar. Eccl. 128 1308 = P, Ba 340, 23, H cf. sch. δ 277 1309 = P, Ba 340, 26 cf. H 1310 = P cf. Ba 340, 27 = H; Poll. 1, 77—8 1311 Harp. = P cf. Et. M 699, 33; Dem. 4, 9 1312 = P, Ba 340, 25 cf. H 1313 Harp. = P; Dem. 53, 15, Philoch. fr. 62, FHG 1, 394 1314 ὁ sq. Aelian. fr. 167 1315 = Synt. Laur. et Gud. 1316 Anth. 6, 172, 1—2

1314 cf. v. O 774 1316 cf. vv. A 2220 et A 665

A (G F V M) 1305 extra ord. 2 ὄχλοις AF: ὄπλοις G V M 7 ἱερῶν] στοαῖς vel sim. suppl. Hemst. vel pro οἰκίαις conl. ὅροις περιειλημμένου Phot. 10 γὰρ om. V 17 κατὰ] καὶ G M 18 ἢ] ἡγουν G 18. 19 ἐὰν αὐτοὺς A, Harp. Phot.: εἰ αὐτοὺς G ἑαυτοὺς V M 20 περικχοινίζεται] περικτοιχίζεται A 22 Περικτοίχων G M 24 δὲ om. V 27 ἀποκτείνας F

- 1317 Περικχέσθαι: ἀγαπήσαι. Σ
 1318 Περικχών: κατασχών, περιβαλών. Σ
 1319 Περιτελλομένων: περιερχομένων. Σ
 1320 Περιτέμνω· αἰτιατική. Synt.
 5 1321 Περιτεύξεται: συντύχη, περιπεσεῖται. Σ
 1322 Περιτεχνᾶσθαι: δολιεύεσθαι, κακὰ μηχανᾶσθαι. τὴν γὰρ διά- Ε
 νοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες καὶ περιτεχνᾶσθαι τι τοιοῦτον νομίσαντες
 οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευν.
 1323 Περιτιθῶ· αἰτιατική. Synt.
 10 1324 Περίτιος: μὴν, ὁ Φεβρουάριος κατὰ Μακεδόνας.
 1325 Περιτομή· ἡ περιτομή τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίαις ἐδόθη.
 ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραμιαίου γένους δηλωτικὸν
 καὶ σύμβολον, καὶ αἰνίγμα πολιτείας καθαρᾶς καὶ σώφρονος. ὥστε οὐχ
 ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πί-
 15 στεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.
 1326 Περιττός: ἀντὶ τοῦ πολὺς. Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρ-
 χος, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττός εἰς φιланθρωπίαν. Ε
 1327 Περιττότερα: μείζονα. τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν
 Ἑσπερίδων οὐ χρυσᾶ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.
 20 1328 Περιτράγη: περικόψει, περιφάγη. ἀντὶ τοῦ κλέπει. Ἀριστο- Α.
 φάνης· κᾶν τῷχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα, μὴ τις λαθῶν σου περιτράγη
 τὰ χρυσία.
 1329 Περιτρέπω· αἰτιατική. Synt.
 1330 Περιτροπή: ἐν περιόδῳ. τῆς νυκτὸς τὸν καιρόν, ἐς ὃν Σ
 25 τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλ- Ε
 λων αἰρουμένων, ἐνέβαλε.
 1331 Περιτροπέων· ἀπερίτροπος λέγεται ὁ ἀνεπίτροφος. οὔτε γὰρ Ἀγαμέμ- Suid.
 νονίδης παῖς ἀνεπίτροπος οὐθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. ἀπὸ κοινοῦ
 τὸ ἀνεπίτροφος τοῦ τοῦς ἔχθρους μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν
 30 ποιεῖται. ἡ ἀνεπέλευστος· ἐνθεν καὶ τὸ περιτροπέων ἐνιαυτός.
 1332 Περιοίκιον· Ἰσάιος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ περιοί- Harp.
 κιον καὶ τὴν οἰκίαν. μήποτε ὁ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.
 1333 Περίοικοι καὶ Ἀμφικτύονες· Ζήτει ἐν τῷ Ἀμφικτύονες.

1317 = P, Ba 340, 28, H 1318 = P, Ba 340, 29 1319 = P, Ba 340, 30
 cf. H, sch. B 551, Et. Gen. 1320 = Synt. Laur. et Gud. 1321 = P,
 Ba 340, 31 1323 = Synt. Laur. 1325 in Ep. Rom. 4, 9 sq. 1326 Σα-
 λούστιος sq. Eunap. fr. 17, FHG 4, 21 1328 Ar. Ach. 257—8 c. sch. plenior.
 1329 = Synt. Laur. et Gud. 1330 — περιόδῳ = P, Ba 341, 1 τῆς sq. Proc.
 Bell. 7, 20, 14 1332 Harp. = P; Isae. fr. 102

1326 cf. v. Σ 63 1331 ex v. A 3046

6 δολιχεύεσθαι F 7 τοιοῦτον A: τοῦτον GFVM 1328—4 om. AFmg. A^r A(GFVM)
 10 Περίτιος G 19 ἦσαν suspectum Bhd. 20 περικόψη F περικύψη G
 κλέψη F cp. G 21 κᾶν τῷ δχλῳ F μαθῶν GVM 26 ἐνέβαλλεν AVM
 ἐπέβαλε Proc. 1331 om. AFmg. A^r 27 ἀπερίτροπος A^rV 28 ἀνεπί-
 τροφος G 29 τοῦ] τῷ A^r μεταμέλειαν V 32 ὁ om. F 1333 om. AF
 mg. A^r 33 Ζήτει—Ἀμφικτύονες om. V

- Σ 1334 Περίοικος: ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.
 Σ 1335 Περιοίσειν: τὸ περιέσcesθαι καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης Ζ'. σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.
 Σ 1336 Περιοιστικός: φορητός.
 Δ 1337 Περιφάνεια. 5
 Ε 1338 Περίφασις· Πολύβιος· ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρῶν ἐπὶ τὸ Τίσιον· ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας ὄρος, εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις.
 Σ 1339 Περιφερές: κύκλῳ, στρογγύλον.
 Σ 1340 Περιφορά: κίνησις. 10
 Hdt. 1341 Περιφόρητα: ἀκτά. Ἡρόδοτος.
 Harp. 1342 Περιφοριῶσθαι· Λυσίας· ἢ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰς δὲ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἰονεῖ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορόνης· τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορόνην. 15
 Ε 1343 Περιφώσαντες: σκεπάσαντες, πωμάσαντες. πλήθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλλον καὶ περιφώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἐτοίμῳ πρὸς τὴν χρεῖαν. 20
 Σ 1344 Περιφρονεῖν: ὑπερφρονεῖν. Ἀριστοφάνης δὲ· περιφρόνει Ar. τὰ πράγματα· ἀντὶ τοῦ ἐρεῦνα, ἀναζητεῖ. καὶ Σωκράτης ἔφη· ἀεροβατῶ Suid. καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἵνα μὴ ἔλκη τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα.
 Σ 1345 Περίφρων: περιεσφόρων.
 Σ 1346 Περιφοιτῶντα: περιερχόμενον. 25
 Σ 1347 Περιφύς: περιπλακεῖς.
 Synt. 1348 Περιχυθέντες· δοτικῇ.
 Synt. 1349 Περιχαίνω· αἰτιατικῇ. οἶον τι ποιοῦσιν οἱ κύνες, τοὺς λίθους, οἷς βάλλονται, περιχαίνοντες.
 Δ 1350 Περιχάρεια: ἡ χαρά. 30

1334 = P cf. H 1335 = P cf. H; Thuc. 7, 28, 3 1336 = P, Ba 339, 9
 1337 = Ambr. 517 cf. Ps. Herodian. 267, H 1338 Polyb. 10, 42, 7—8 1339 = P,
 Ba 341, 2 cf. H 1340 = P, Ba 341, 4 cf. H 1341 gl. Hdt. 4, 190
 1342 Harp. = P; Lys. fr. 259 1343 πλήθος sq. Nepot. Ann. 5, 2 contulit Hemst.
 1344 — ὑπερφρονεῖν = P, Σ* cf. Ba 341, 5, H περιφρόνει—ἀναζητεῖ Ar. Nu.
 741 c. sch. plenior. 1345 = P, Ba 341, 6 cf. sch. € 412. H 1346 = P, Ba 341, 3
 cf. H 1347 = P, gl. Dionys., Ba 341, 7, Zon. 1541 (in π 21) 1349 — αἰτια-
 τικῇ = Synt. Laur. et Gud. οἶον sq. Plat. Rep. 469 d, e contulit Toup

1335 cf. v. ψάν 1342 cf. v. φορίνη 1344 Ar. cf. v. Λ 294. καὶ Σωκράτης sq.
 ex v. Δ 629

A (G F V M) 1 τόπος om. F 2 Ζ' om. in lac. F 2 3 σημαίνει om. A F 12 Περι-
 φοράσθαι F Πεφοριῶσθαι Harp. Πεφωριῶσθαι Bk. 293, 20 (unde Et. M. 666, 34)
 τὸν ὀφθαλμὸν F, Phot., v. l. Harp. sed τὸν ἕτερον om. F 16 φορίνης et
 17 φορίνην Harp. Phot., s. v. 16 τάττουσι F, Harp. Phot. 18 Περιφώσαντες
 Kust. Περιπορφώσαντες Hermann 19 κενὰς G 21 Ἀριστοφάνης δὲ om. F
 22 Ζῆτει F καὶ—23 κάρδαμα om. A F mg. A^r 1348—9 om. A F mg. A^r

- 1351 Περιχαρίαν: περιττήν χαράν. Σ
 1352 Περιχαίρω· δοτική. περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ. Synt.
 1353 Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται. Σ
 1354 Περισεῖν: ἐκμάσσειν, σπογγίζειν. Ἀριστοφάνης· ἰδοῦ, δέχου Ar.
 5 κέρκον λαγῷ, ὥστε τὰς λήμας περισεῖν.
 1355 Περίψημα: κάταγμα· ἡ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἡ ἀπολύτρωσις. οὕτως Σ
 ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτόν . . . συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν
 γενοῦ. ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θα-
 λάσῃ, ὥσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.
 10 1356 Περκάζει: πεπαίνει, μελανίζει. Σ
 1357 Περκνός: μέλας. Σ
 1358 Περκώσιον: τόπος. καὶ Περκώτη, ὄνομα τόπου. Δ
 1359 Περνᾶται: πιπράσκειται. ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλοῦσα τὴν Ar.
 μίξιν· ἡ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Eccl.
 15 1360 Περόζης: ὁ Περῶν βασιλεὺς. Δ
 1361 Περόνη: πόρνη. καὶ δίβολον περόνην καὶ στεγίδα ταυνοθὲν Δ Anth.
 τόξον. ὅτι αὐτὸς ὁ εἰς εὐθὺ ἑξακοντισμὸς τοῦ αἵματος, ὁ δὲ περόνης μέτρον Suid.
 καὶ μουικῆς τι ὄργανον.
 1362 Περόνη: κόσμος τις. καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημέ-
 20 νοι καὶ σφραγίδι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. E
 1363 Περῷ, περαιῷ, περαιῷ. ὡς μῷ, μαίῳ, μαίῳ. Δ
 1364 Περῶνος. Δ
 1365 Περπερεία: ἡ κολακεία. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ ἀπόστο- Δ
 λος Παῦλος φησι. τουτέστιν οὐ προπετεῖ.

1351 = P 1352 = Lex. synt. Vat. 93; — δοτική = Synt. Laur. et Gud.
 1353 = P, Ba 341, 8 1354 Ar. Eq 909 c. sch. 1355 cf. P = Ba 341, 9; H,
 Gloss. sacr. ed. Alberti p. 122 (in 1 Cor. 4, 13) 1356 = P, Ba 341, 16 cf. H
 1357 = P, Ba 341, 17 cf. H, Erotian. 72, 12, sch. Ω 316 1358 Περκώτης sq. cf.
 Ambr. 507 = H 1359 cf. An. Ox. 2, 401, 1 unde Et. M. 683, 38. — πιπράσκειται
 sch. Ar. Eq. 176 cf. sch. Σ 292 1360 cf. Agath. 4, 27 p. 266, 11; l. = Ambr. 416
 1361 — πόρνη cf. sch. E 425, H, Et. M. 665, 31 καὶ δίβολον — τόξον Anth.
 6, 282, 3—4 1362 καὶ περόναις sq. Eunap. fr. 63, FHG 4, 42 1364 = Ambr. 445
 1365 — κολακεία = Ambr. 529 ἡ ἀγάπη sq. 1 Cor. 13, 4 c. explic. cf. Zon. 1544

1354 cf. v. K 1402 1361 ὅτι sq. ex v. A 4447 1362 cf. v. P 240 1365 ἡ
 ἀγάπη sq. hinc vv. H 9 et O 926 cf. v. A 155

1 Περιχάριαν Pors. περιττήν] περί τὴν AF cf. Phot. 1352 om. AFV A (GFVM)
 mg A^r 4 Περιψήν M^{ce}, Ar. Pearson 5 λαγῷ λάτης F; deinde p. 138, 18 πλά-
 ζοντος alt. — p. 150, 22 πλουθυγίαν; p. 128, 12 — (ἐστι)άσει — p. 138, 18 ἀποπλανῶν;
 p. 121, 16 Λαῖδ' — p. 123, 15 ὑπήκοος; p. 11^u, 23 Πειθαναλογία — p. 121, 16 πηγῆς;
 p. 150, 22 εὐδαιμονίαν — p. 150, 24 πάντες; p. 113, 6 — p. 119, 16; p. 123, 16 —
 p. 12^x, 12 παιῶνων καὶ τὰ ἐξῆς; p. 150, 25 propter folia in archetypo commu-
 tata F 6 κατάμαγμα Usener 7 τῷ] τῶν F συνεχόντων F, Phot. Ba:
 συνέχοντι τῶν rell. 9 ὥσανεὶ] οἰονεὶ G 11 μέλας AF, Phot. Ba: μέλανι
 κατάστικτος GVM; κατάστικτος ss. A^r 12 Περκώτη] Περκώτη V Περκώτιον F
 16 περόνην] ἐς π. V 17 ὅτι — 18 ὄργανον om. A F^r mg. A^r 17 ὅτι om. G
 ὁ — ἑξακοντισμὸς] ἑξακοντισμὸς εἰς εὐθὺ V 18 μουικόν G 23 ἡ ἀγάπη —
 24 προπετεῖ om. AF mg. praemisso σημ(είωσαι) A^r 24 Παῦλος om. G

Σ 1366 Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἶον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Suid. 1367 Πέρσαι· ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο· οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγῶν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί.

Hees. 1368 Περσαῖος, Κιτιεύς, φιλόσοφος Στωϊκός· ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρό- 5 θεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόγου τοῦ Γονατᾶ υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. Ἱστορίαν.

Δ 1369 Περσέα: ῥοδακινέα.

EV 1370 Περσεύς· οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν 10 εὐθέως ἐλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κατακαλῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδικὰς ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἰς τε Δῆλον καὶ Δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' 15 ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσεν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων, ἀφήκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δὲ ποιήσας πολλοὺς πολλὰκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν αὐτῷ· ἐπέφαινε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ προστάσιαν τὸ τῆς βασι- 20 λείας ἀξίωμα. κατὰ τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἱκανὸς καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρεῖαν τὴν διατείνουσιν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὐθετος; κατὰ τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον καὶ τάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν τὴν τε περὶ τὰς 25 γυναικας καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην ἔσχε διάθεσιν.

EV 1371 Περσεὺς Μακεδών· ὅτι Περσεὺς ἀναθαρρῶν ἤδη κατ' ὀλίγον 30 μετὰ τὴν φυγὴν Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, οὓς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῶν νεῶν ἐπεπόμφει, περιποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναὺς καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἐτέροις ἐξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως· καὶ ἀπὸ τοῦδε 30 εὐθύς ἐκ μεταβολῆς ὦμος καὶ εὐχερῆς ἐς ἅπαντας ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε εὐβουλὸν οἱ ἔτι ἦν, ἀλλ' ὁ πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν καὶ

1366 = P, Ba 341, 18 cf. H 1368 cf. Laert. 7, 36 1369 = Ps. Herodian. 106 1370 Polyb. 25, 3, 1—8 = EV 2, 175, 1—19 1371 — p. 115, 5 ἐαυτῶν App. Mac. fr. 16 = EV 2, 231, 11—23

1366 cf. v. K 964 1367 ex v. Γ 365 1370 cf. vv. Δ 444, Ε 840, Κ 566 1371 App. cf. v. Σ 1582

A (GFVM) 1367 om. A FV mg. A^r M 3 Πέρσαι om. A^r 4 Μαγῶν A^r G 6 υἱὸς Menag. 7 Ἱστορία G; e siglo marginali ad 1370 posito ortum sec. Bhδ., ad 1406 rettulit Flach 9 οὗτος—p. 115, 5 ἐαυτῶν om. F 10 ἐπεβάλλετο G 11 τὰ χρέα A, Exc.: τὰ τραχέα VM τραχέα G 11 πρὸ A 14 15 ἀφ' ὧν] ἀφώνως V 17 δὲ ποιήσας] δ' ἐποίησε ss. M πολλοὺς om. G ss. M 18 αὐτῇ A 19 τῷ om. GM 23 ἐπιφεύγει AG περι] πρὸς G 24 τοὺς τόπους A τὸν πότον G 1371 om. A mg. A^r 28 ἐμπρησμὸν ex Exc. Kust.: καταποντισμὸν omnes 29 αὐτῷ] αὐτὰ A^r 30 ἐξαγγέλλειν GV 31 μετάβολος V

λογίσασθαι δεξιὸς καὶ εὐτολμότατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ σφάλοιτο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν ἐτρέπετο καὶ ταχύς καὶ εὐμετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς ἐς πάντας ἐγίνετο, ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, ὅπερ ἐστὶ πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς προϊούσης ἀλογωτέρους γενομένους ἑαυτῶν. ὅτι ἡ τοῦ Περσέως ναὺς τὰ τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ ἰζ' στοίχων εἶχε πεποιημένην.

1372 Περσεύς· οὗτος ἀνείλε λοχιοδρεπάνῃ τὴν Γοργόνα, ἐπικρύψας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁράσθαι τῇ τοῦ ἔδου κυνῇ.

10 1373 Περσεφόνη· κατάγειος δαίμων. Ἥλεκτρα φησί· ὦ δῶμ' Δ' Αἴδου καὶ Περσεφόνης, ὦ χθόνι' Ἑρμῇ καὶ πότνι' Ἀρὰ σεμναί τ' Soph. Ἑριννύες, αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁράτε τοὺς τ' εὐνάς ὑποκλεπτομένους· ἔλθετ', ἀρήξατε πατρὸς φόνον ἡμετέρου.

1374 Περσεῖδαι· ἀπὸ Περσέως.

Δ

15 1375 Πέρσης, Ἀσκραῖος, ἐποποιός, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ. Hesy.

1376 Περσικαί· ὅτι Περσικαί εἰσι μὲν δένδρα, ἔστι δὲ καὶ ὑποδή- Ar. ματος εἶδος γυναικείου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· κᾶτα ψυγείῃ περιέφυσαν Περσικαί.

1377 Περσικός ὄρνις· ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λοφίαν. ἢ ὅτι τὰ πολυ- Ar.

20 τελῇ πάντα, οἷς βασιλεὺς ἐχρήτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν παρὰ Ἀριστοφάνει οὐκ ἰδίως ὄρνις Περσικός. Ζῆτει περὶ Περσῶν ἀρχῆς ἐν τῷ Ἀκκυρίοι. Ζῆτει ἀριθμῆσιν Περσικοῦ στρατοῦ ἐν τῷ Δαρεικούς.

1378 Περσίς· ὄνομα τόπου.

Δ

1379 Πέση· αὐθυπότακτον.

Δ

25 1380 Πέσημα· πτώμα. πρὸς τοῦδ' ὅλῳλε θανασίμῃ πεσήματι. Σ Soph. περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο.

1381 Περσινούντος· πόλις.

Δ

1382 Πέσκος· δέρμα, κῶδιον. καὶ Πεκτῆρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

1383 Περσόμενα· παρὰ Ἡροδότῃ ὀπτώμενα.

Hdt.

1371 ὅτι sq. Io. Antioch. cf. Exc. Plan. Cass. I p. CXX, Entrop. p. 71
1373 l. cf. Ambr. 504 ὦ δῶμ' sq. Soph. El. 110—116 1374 cf. Ambr. 470
1376 Ar. Nu. 151 c. sch. cf. sch. Ar. Eccl. 319, H 1377 — vs. 21 Περσικός sch.
Ar. Av. 707 pleniora 1379 cf. Ambr. 604 1380 — πτώμα = P, Ba 341, 20, H
πρὸς—πικήματι Soph. Ai. 1033 1382 — κῶδιον cf. H; Orion 129, 8, unde Et.
M. 665, 50 1383 gl. Hdt. 2, 37 cf. H

1372 cf. v. Γ 390

1381 cf. 1644

1382 hinc 919 cf. 921

1 εὐτολμώτατος A⁺G 3 ἐτρέπετο G 6 καὶ om. F 7 πεποιημένη GM A(GFVM)
1372 om. AF mg. A⁺ (post 1371), V, post 1370 GM 8 Περσεύς om. A⁺V
12 τοὺς τ' GM: τοὺς V τὰς A 14 Περσάιος F 15 ἐποποιός] γεωπόνος
Ruhnken 16 μὲν εἰσι FV ἔστι δὲ om. F 16. 17 ὑποδημάτων F
17 γυναικείων F γυναικείων V 20 νῦν AVM^{ac}, sch.: μὴν G γούν ss. M
1380 om. F 27 πόλις V: cp. AF πόλεως GM 1382—3 om. A mg. A⁺
28 Πέσκος] τὸ (τὸ καὶ M) πέκος ὡς προεγράφη add. GM καὶ] Πέκος A⁺
29 Περσόμενα A⁺FV Περσώμενα G παρὰ Ἡροδότῃ om. F ὀπτώμενα A⁺FV
8*

- Σ 1384 Πεσσοῦς: κύβους. καὶ Πεσσοί, ψῆφοι, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν
Hdt. οἷς ἔπαιζον.
- Σ 1385 Πετάλοις: φύλλοις. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι πέταλον, πῖλημα
Anth. ἔξ ἐρίου πιληθέν. σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἄμνου, Ἑρμᾶ,
Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον. 5
- Ε 1386 Πετάλῳ· ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα
κιττοῦ πετάλῳ.
- Δ 1387 Πέτασος: εἶδος ὑφάσματος. ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νο-
Hes. μοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας, ἀποπνιγῆναι ἐν
τῷ θεάτρῳ. 10
- Σ 1388 Πέταυρα: σίγνα. Βάβριος· ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε
βοήσας· πόθεν μαθήσῃ πόσον εἰς ἔω λείπει, τὸν ὠρονόμον θύσας με.
- Σ 1389 Πέταυρον: παγίς, βάθος. κανίς. οἶον πέτευδον. παρὰ τὸ
Ecl. εὐδεῖν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.
- Δ 1390 Πετεῶο: τοῦ Πετεῶ παῖς. 15
- Σ 1391 Πεττεύει: μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων.
Suid. καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας. ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων, ὃ ἐστι φεύγων.
- Σ 1392 Πεττεύουσι: ταβλίζουσι. Καὶ Πεττεῖαις, παιδιαῖς, αὐλοῖς.
καὶ Πεττὸς ὁμοίως.
- Δ 1393 Πετεινὸν καὶ Πετεηνόν. 20
- Δ 1394 Πέτηλον: τὸ φύλλον.
- Δ 1395 Πετίλιος: ὄνομα κύριον.
- 1396 Πετίτον· κεῖται ἐν τῷ παι διφθόγγῳ ἐσφαλμένως.
- Σ 1397 Πέττουσα: ἄρτοποιοῦσα. καὶ πέττουςιν, ἄρτοποιοῦσι. καὶ
Ar. Ἀριστοφάνης· τοῦ'ν τετράδι πεπεμμένον. ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱεραὶ τινες 25
ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνομίζοντο Ἀθήνῃσι θεοῖς τισιν, οἶον νουμηνία καὶ

1384 — κύβους = Ba 341, 21 cf. Ambr. 387; H = sch. a 107; l. = Σ*
Πεσσοί sq. gl. Hdt. 1, 94 cf. H 1385 — φύλλοις = P, Ba 341, 22, sch. B 312
cf. H, Et. M. 666, 29 coi sq. Anth. 6, 282, 1—2 1386 Xen. An. 5, 4, 12
1388 — σίγνα = P, Ba 341, 23 cf. H ὁ sq. Babr. 124, 13—15 1389 — βάθος
(in Prov. bibl. 9, 18) cf. P = Ba 341, 24; H, sch. Theocr. 13, 13f 1390 cf.
Ambr. 417, Et. M. 666, 42 1391 — κύβων = P, Ba 341, 26 cf. Et. M. 666, 24, H
1392 — ταβλίζουσι = P, Ba 341, 30 cf. Et. M. 666, 25, An. Ox. 2, 483, 12. Πετ-
τεῖαις—αὐλοῖς cf. Ba 325, 24, P (s. παι-), H Πεττὸς cf. Ps. Herodian. 106
1393 cf. H v. πετεηνῶν 1394 = Ambr. 547, Ps. Herodian. 106 1395 = Zon. 1529
1397 — ἄρτοποιοῦσι = Ba 341, 28 cf. P τοῦ'ν—p. 117, 1 Θῆκει Ar. Pl. 1126 c. sch.

1395 cf. 1596 1386 cf. v. A 2728 1387 cf. v. Δ 1495 1389 cf. v. Σ 534
1391 καὶ sq. ex v. Δ 1503 1397 Ar. cf. 996

A (GFVM) 1 καὶ om. A, nov. gl. παρὰ Ἡροδότῳ om. F 1386 non nov. gl. GM
9 ἀποπνιγῆναι FV: ἡ ἄ. A ὡς ἄ. GM γρ. οὕτως ἐκινδύνευεν ἀποπνιγῆναι ss. M
11 τίγνα Bas., Hes. πεταύρων F κλανόν G 12 πόσων Port. 13 οἶον]
ἡ F 1390 om. F 15 Πετεῶο] Πετῶο AV Πετῶο A 17 καὶ—φεύγων
om. AFV mg. A* 18 ταυλίζουσι GFVM cf. p. 117, 2 αὐλοῖς] τάβλαις Phot.
Hes. 19 καὶ—ὁμοίως om. AFV 20 Πετεινόν] Πετηνόν A^{sc} καὶ om. A
21 Πέτιλον A 22 Πετέλιος G 1396 om. AFV mg. A* 24 καὶ pr. om. A,
nov. gl.

- ζ' Ἀπόλλωνι, δ' Ἑρμῇ, ἡ Ἰθσεῖ. Πέττοι δὲ τὰ βόλια, ἐν οἷς Σ
ταβλίζουσι. λύσις ὀνείρου· καλὸν πέτεσθαι πράξεως καλῆς τότε. On.
1398 Πετόμενος: φερόμενος. Δ
1399 Πετόσιρις, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος, καθὰ Ἑλληνες καὶ Αἰγύπ- Hesy.
5 τιοι τὰς περὶ θεῶν διετάξατο ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων, Ἀστρο-
λογούμενα, καὶ Περί τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων.
1400 Λύσις ὀνείρου· Πέτρω καθεσθεις ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε. On.
1401 Πετρηδόν: δίκην πετρῶν. Δ
1402 Πετραία: ὄνομα πόλεως. Δ
10 1403 Πετρήεσσα: πετρώδης, βαθεῖα. Σ
1404 Πέτρα: πόλις. Δ
1405 Πετρόβολον: ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκή τοῦ πετροβόλου, τοῦ Ε
κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ Οὐεσπεσιανοῦ, τοιάδε τις ἦν·
πληγεῖς γάρ τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώσηπον τῶν ἀνὰ τὸ τεῖχος,
15 ἀπαράσσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν
ἐσφενδονήθη σταδίων. γυναικός τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης
τὴν γαστέρα, προῆει δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέειπεν ἔφ' ἡμιστάδιον τὸ
βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν οὖν ὀργάνων φοβερώτατος
ὁ ροῖζος, τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος.
20 1406 Πέτρος, ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ μάγιστρος καὶ ἱστορικός, πρεσβευτὴς Ε + Hesy
ὡς Χοσρόην σταλεῖς μάλα ἐμβριθὴς τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητο-
ρεύειν, τῷ καταμαλάσαι φρονήματα βαρβαρικά σκληρά τε καὶ ὀγκώδη.
ἔγραψεν ἱστορίαν καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.
1407 Πέτρος ὁ Μογγός, Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αἰρετι- Ε V
25 κός δὲ διάπυρος· Εὐφήμιος δὲ ὁ πατριάρχης Ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθο-
δόξου πίστεως.
1408 Πέτρος· οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι μα- Ε
γίστρου γενέσθαι· ὅς ἀεὶ καὶ καθημέραν τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς ἀμυ-
θήτοις ἀπέκναιε. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν, καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς,
30 κλεπτίστατος δὲ ἀπάντων ἀνθρώπων καὶ ρύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἔμ-
πλεως.

1397 Πέττοι—ταβλίζουσι = P, Ba 342, 1, H cf. Zon. 1530, Et. M. 666, 16
καλὸν sq. Astramps. 1398 cf. sch. N 140 1400 Astramps. 1401 cf.
Ambr. 612 1403 = P, Ba 341, 25 cf. sch. δ 844, Ambr. 488, Et. Gen.
1405 Ios. Bell. 3, 245—7 1406 πρεσβευτῆς—ὀγκώδη Men. Prot. fr. 12, FHG
4, 218 = ES 20, 9—11 cf. Byz. Zt. 21, 391 1407 Georg. 623, 19—21 = EV 1,
154, 16—18 1408 Proc. h. a. 24, 22—3

1406 Men. cf. v. E 958

1 ζ' AG: ζ' καὶ VM 2 ταυλίζουσι G cf. p. 116, 18 4 καθὰ] καθὰ A(GFVM)
καὶ G 5 τὰς] τὰ Gutschmid διετάξαντο G; φήμας vel simil. suppl. Bhd.
1402 ante 1401 GM, ordo poscit 1404 om. FV post 1402 καὶ praemisso GM;
gl. extra ord. 16 ἐσφενδονίσθη GV 17 προσῆει A 20 καὶ alt.—30. 31
ἐμπλεως om. F 20 καὶ alt. om. V πρεσβύτερος V 23 ἱστορίας ed.
pr. 25 ἦν post δὲ transpos. GVM

- 1409 Πέτρος Βαρσύμης· ζήτη ἐν τῷ δεξιόσ.
 Δ 1410 Πευθήν, Πευθήνος: ὁ μανδάτωρ.
 Δ 1411 Πευκαλίμη: φρόνιμος.
 Anth. 1412 Πεῦκαι: λαμπάδες, δᾶδες. αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδαδούχουν
 περὶ παστῷ πεῦκαι, καὶ φθιμένη νέρθεν ἔφαινον ὁδόν. καὶ παροι- 5
 Prov. μία· Πεύκης τρόπον, ἐπὶ τῶν πανωλεθρία ἀπολλυμένων. ἐπεὶ ἡ
 πεύκη κοπεῖσα οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.
 Δ 1413 Πευκελαώτις: ὄνομα πόλεως.
 Δ 1414 Πευκήεντα.
 Δ 1415 Πεύκη: ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις, μαθήκη, ἀκούσεις. καὶ Πεύ- 10
 Σ σομαι, ἐρωτήσω.
 Σ 1416 Πεφασμένον: εἰρημένον, ἢ πεφανερωμένον.
 Harp. 1417 Πεφασμένος: ἀντὶ τοῦ γεγενημένος. Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ
 πεφασμένος ἀντὶ τοῦ φανερώς λέγει.
 Soph. 1418 Πεφασμένου: φανεροῦ γενομένου. πεφασμένου δέ, τίς ποθ' 15
 ἢ προθυμία;
 Σ 1419 Πεφενάκιεν: ἡπάτησεν.
 Δ 1420 Πεφεισμένοι: φειδόμενοι.
 Σ 1421 Πέφηεν: ἐφανερῶθη.
 Δ 1422 Πεφήσεται: ἀναιρεθήσεται. Πεφιδήσεται δέ, φείσεται. 20
 Δ 1423 Πεφιλοσοφήσθω.
 Δ 1424 Πεφοβήατο.
 Δ 1425 Πεφόνηκεν: ἐφόνευεν.
 Anth. 1426 Πεφορυγμένον: κεκαλυμμένον. διςσάκι τετρόγυιον πολλῷ
 πεφορυγμένον ἀφρῷ. 25
 Σ 1427 Πεφύραται: πεφανέρωται, εὔρηται.

1410 = Ambr. 381 cf. 432, sch. Luc. 6, 8—10 1411 aliter Ambr. 493, H
 1412 αἱ—ὁδόν Anth. 7, 182, 7—8 Πεύκης sq. cf. Diogen. VII 49 1413 cf.
 Ambr. 509; Arr. An. 4, 22, 7 1414 cf. Ambr. 555 1415 ἀκούσεις cf. sch.
 ψ 262 Πεύσομαι sq. = P, Ba 342, 2 cf. H (in ψ 262) 1416 = P, Ba 342, 4
 cf. H, sch. Ξ 127 1417 Harp. = P; Lycurg. fr. 66, Lys. 10, 19 1418 Soph.
 OT 838 c. sch. 1419 = P cf. Ba 342, 3, H 1420 cf. Ambr. 572 1421 = P,
 Ba 342, 5 cf. H 1422 — ἀναιρεθήσεται = Ambr. 562, Zon. 1543 (in O 140).
 Πεφιδήσεται sq. sch. O 215 = Et. M. 667, 20 1424 cf. Et. M. 667, 17; Φ 206
 1426 διςσάκι sq. Anth. 6, 223, 3 1427 = P, Ba, Σ*

1415 cf. 3126, 3134—5 1426 cf. v. O 521

A et A^r F (G V M) 1409 om. A^r mg. A^r 1 Ζήτηι—δεξιός om. V 5 παστῷ] πασῶν F
 6 ἀπολυμένων A ἀπολυομένων F 8 Πευκαλίμη F 8 Πευκαλίμη F 8 Πευκαλίμη F
 (λις) A 1414 om. F 10 μαθήκη, ἀκούσεις om. V 1416—1480 propter
 folium in archetypo deperditum om. A, quaedam mg. add. A^r 12 Πε-
 φασμένην cett. F ἢ om. A^r 13 ἀντὶ τοῦ om. A^r Λυκοῦργος—14 πε-
 φασμένος] ἢ A^r 14 φανερώς F V M, Harp. plen.: φανερός A^r G, Harp. ep., Phot.
 λέγει—16 προθυμία om. A^r 1420 om. A^r 20 Πεφιδήσεται δέ φ. om. A^r
 δέ om. G, nov. gl. 21 Πεφιλοσοφήσθω A^r Πεφήσθω F τανύν add. G 1424 om.
 A^r F; Πεφοβίατο G 23 Πεφόνευκεν Lobeck; non nov. gl. F 24 κεκα in
 lac. F διςσάκι—25 ἀφρῷ om. A^r F 24 τετρόγυιαν M^{cc}; ἢ add. V 26 Πεφύ-
 ρηται V

- 1428 Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίσσω. φοβοῦμαι, δέδοικα, δειλιῶ. Σ Δ
 1429 Πεφρονηματισμένος: οἷσεως πληρωθεῖς. ὁ δὲ κατὰ τὰς Σ + Ε
 μάχας πολλάκις εὐημερῶν καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρεία.
 1430 Πεφρυγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ Σ
 5 κριθῆς.
 1431 Πεφυζότες: δειλιῶντες. Δ
 1432 Πέφυκε: φύσει ὑπάρχει. καὶ Πεφυκώς, φύσει ὑπάρχων. Σ
 1433 Πεφυρμένος: μεμολυμένος. ὁ δὲ ἔτι φονῶν καὶ πεφυρμένος Ε
 τῷ λύθρῳ ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται.
 10 1434 Πεφυσιγγωμένοι: πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ τὸ ἐκτὸς λέπιμα Δ.
 τῶν σκορόδων· ἡ φυσίγη. ἔπαιξεν οὖν καὶ τοῦτο εἰς Μεγαρέας, ὅτι
 πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. ἡ πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν
 ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν ἢ φυσῶν. ἡ ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες. Ἀρι-
 στοφάνης· κᾶθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι, ἀντεξέκλεψαν
 15 Ἀσπασίας.
 1435 Πέψει: πραῦνει. Σ
 1436 Πειθανάγκη: ἡ μετὰ βίας πειθώ. ὑπολαμβάνων διὰ τούτων
 πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐ- Ε
 τῶν ἐπιταττομένοις. πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατῇ Ε
 20 γαγεν· οὕτω γὰρ ἦν λάγνος. καὶ εἶξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ
 κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην.
 1437 Πειθαρχῶ· δοτικῇ. Synt.
 1438 Πειθαναλογία. Δ
 1439 Πειθήνιος: καταπειθής, πειθόμενος. Δ
 25 1440 Πείθω: τὸ καταπεῖθω. αἰτιατικῇ. πείθει δῶρα καὶ θεοὺς. καί, ἄρα Δ
 πειθόμεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἐτέρων δεήσεσθε; Πείθομαι δὲ δοτικῇ· ἀναγ- Synt.
 καὶ ὅν ἐστιν αἰτιολογία πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλευμασι. καί, πείθεσθε τοῖς
 ἡγουμένοις ὑμῶν.

1428 — φρίσσω = Ba 342, 7 cf. P φοβοῦμαι = Ambr. 564 cf. sch. A 383, H.
 δέδοικα cf. H 1430 = P, Ba 342, 9 (in Leuit. 23, 14) cf. H 1431 in Φ 6
 1432 = P, Ba 342, 8 et 11 cf. H 1434 Ar. Ach. 526—7 c. sch. 526 1435 = Σ*,
 P, Ba cf. H 1436 ὑπολαμβάνων—ἐπιταττομένοις Polyb. fr. 194 καὶ εἶξα sq.
 Iul. or. 1, p. 32 a, 34 a 1437 = Synt. Laur. et Gud. 1439 πειθόμενος =
 Ambr. 392 cf. Zon. 1527, H 1440 — αἰτιατικῇ + ἄρα—λόγοις + πείθομαι δ.
 + πείθεσθε sq. = Lex. Synt. Vat. 93. Πείθομαι—βουλευμασι cf. Bk. 164, 21—3;
 αἰτ. + Πείθομαι δοτ. = Synt. Laur. et Gud. — καταπεῖθω = Ps. Herodian.
 110 et 246 πείθει—θεοὺς Eur. Med. 961. ἀναγκαῖον—βουλευμασι Dem. 23
 falso attr. Bk. πείθεσθε sq. Ep. Hebr. 13, 17 (indic. Gsf. ms.)

1429 cf. v. φρονηματισθῆναι 1430 hinc v. χίδρα 2 1434 cf. v. φύσιγγες
 1436 πολλάς—λάγνος cf. v. A 646

1 ἀπὸ τοῦ om. A τοῦ φρίσσω om. in lac. F δέδοικα—3 ἀνδρεία om. A Δ⁺F(GV M
 2 οἷσεως om. F τὰς om. F 3 πεφρονηματισμένος F 4 λεπτυνόμενα] λ in
 lac. F 1431 om. A 7 φύσει ὑπάρχει om. in lac. F καὶ Πεφυκώς] Πεφυ-
 κῶς δὲ A 8 μεμολυμένος om. F 9—15 Ἀσπασίας om. A 11. 12 ὅτι
 πολλά] ὅταν F 12 ἢ] ἢ ὡς V 13 δεχομένων om. F ὀδῶντες F
 13. 14 Ἀριστοφάνης—15 Ἀσπασίας om. F 1436 om. F ante 1435 A 17 ὑπο-
 λαμβάνων—21 δεσπότην om. A 18. 19 αὐτοῦ Schweigh. 1438 om. G M;
 Πιθανολογία δὲ supra l. 1436 M 24 καταπειθῆς om. F V, Ambr. cf. vs. 25
 πειθόμενος] πον. gl. G M; πείθων add. F 1440 om. F 25 αἰτιατικῇ—28
 ὑμῶν om. V 26. 27 ἀναγκαῖον—27 καὶ om. A

Δ 1441 Πειθῶ: ἡ πεισμονή. οὐκ ἔστι πειθοὺς ἱερὸν ἄλλο, πλην
Ar. λόγος.

Δ 1442 Πείθωνος: ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζῦου.

E 1443 Πειθοῖ· πειθοῖ τε ὑπαχθέντες καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων
Metaphr. καταστρατηγηθέντες συνεχώρησάν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥοῦν. ἀλλὰ καὶ 5
πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ μούσῃ γεγυμνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος.

Δ 1444 Πείκειν: κτενίζειν.

Δ 1445 Πείνα: ἡ δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ διφθόγγου. Πίννα
δὲ ὁ ἰχθὺς διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πείνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ,
οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ· συνεστῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα τρέφεται 10
δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχύη κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἑομοιοῦν τὰ
προσαγόμενα.

Δ 1446 Πείνη: ἡ πείνα.

Δ 1447 Πειώλης: ὁ πόρνος.

Soph. 1448 Πείρα: ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ 15
οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι. πείρα δὲ καὶ ἡ βλάβη· ὡς ἐν Δανάῃ
Σοφοκλῆς· οὐκ οἶδα τὴν σὴν πείραν οὐδ' ἐπίσταμαι, τοῦ παιδὸς ὄντος
τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι. αἰεὶ, Ὅδυσσεῦ, ὁρῶ σε πείραν τιν' ἐχθρῶν ἀρ-
πάσαι θηρώμενον. τουτέστιν αἰεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου
βλάβην γινομένην προῦφαρπάσαι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι 20
μηχανώμενον.

Δ 1449 Πείρα. ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς καὶ δις τὸ
E κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις.

Soph. 1450 Πείραν: πορείαν, ὁδόν. οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμῆς
πείραν. 25

E 1451 Πειράζειν: κατάρχεσθαι. Σκιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευεν
οὕτως ἢ μὴ πειράζειν ἢ οὕτως ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖ-

1441 — πεισμονή cf. Zon. 1530 οὐκ sq. Ar. Ran. 1391 1442 ὄνομα
ζῦου cf. Ambr. 689 et 705 1443 ἀλλὰ sq. Metaphr. 1444 = Ambr. 563 cf.
sch. Hesiod. O. 775 1445 — ι cf. Choer. An. Ox. 2, 250, 13 (unde Et. M. 672, 42),
Philop. 250, 5—6, Ps. Herodian. 109 = 223 1447 = Ambr. 374, Et. M. 668, 36
1448 Soph. Ai. 1—2 c. sch. plenior.; Soph. fr. 168 1450 Soph. Ai. 289—90
c. sch. 1451 Σκιπίων sq. Polyb. fr. [195]

1445 cf. 1608 1448 cf. 1454 1450 cf. v. χρήματα 1

A*F(GVM) post 1441 τὴν πειθῶ δέ add. A 4 καὶ — 6 Ἀμβρόσιος om. A 4 καὶ τῷ
om. in lac. F δολερῶν F 5 νοῦν F ἀλλὰ — 6 Ἀμβρόσιος om. F V
6 τῇ Ἑλληνικῇ post μούσῃ transtulit Bhd. ἐγγεγυμνασμένος Kust. 1444 — 5
inverso ord. A 8 δι' ἔνδειαν] ἔνδεια FV ἐπιθυμία om. F Πίνα A FVM
9 ὁ ἰχθὺς A GM: ὄνομα ἰχθύος FV διὰ — 12 προσαγόμενα om. A 9 ἐπιθυ-
μου F 10 οὐ om. FV ss. M τρέφεσθαι V 12 εἰσαγόμενα F 1446 om. F
14 Πειώδης Tittmann Πειόλης Bhd. 15 ὁ δόλος καὶ om. F 18 ὅθεν — 16 κακ-
οῦργοι om. A 16 δὲ om. A ὡς — 23 πείραις om. A 18 Ὅδυσσεύς V
δ' Ὅδυσσεύς F 21 μηχανώμενον om. FV 1449 non nov. gl. M 22 προ-
νομὰς] προ F δις FVM^{ac}: διὰ GM^{ac}; locus haud integer 24 ὁδόν om. F
οὐδ' — 25 πείραν om. A 24 ἀγγέλων om. F ἀφορμαῖς V ἀφορμας v. χρή-
ματα cf. Soph. 1451 om. F 26 Σκιπίων — p. 121, 2 παντελῶς om. A Σκη-
πίων V 27 οὕτως pr. del. Bhd.

vai tῇ πράξει. τὸ γὰρ δις πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἅμα μὲν ἐπιςφαλές, ἅμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς.

1452 Πειρᾶν: τοὺς λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν. καὶ πειρα-Σ θῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ 5 Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πειραιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειράσθαι. Πειρᾶν γὰρ Ar. κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης.

1453 Πειρατέον: δεῖ πειρᾶν. Δ

1454 Πειρατῶν: καταποντιστῶν, κατὰ θάλασσαν ληστῶν. Πείρα Σ 10 γὰρ ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ Soph. θάλατταν κακοῦργοι.

1455 Πειραιεύς: ὄνομα κύριον. καὶ ὁ λιμὴν. καὶ κλίνεται Πειραιέως, Δ Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ Πειραιεῖ. καὶ νῆκος, ὅθεν τοῦτομα εἴληφεν ἀπὸ Suid. τοῦ διαπερᾶν. καὶ ζῆτει τὴν τούτου ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμβαρὸς εἰμι.

15 1456 Πειρασμός. Δ

1457 Πειρήνη: ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου. Λαῖδ' ἔχω πολιῆτιν Δ ἐϋζώνιο Κορίνθου, Πειρήνης λευκῶν φαιδρότερην λιβάδων. Anth.

1458 Πείρησαν: δοκιμὴν, ἀπόπειραν ἔλαβον. τὴν δὲ χάριν δύρων Anth. 20 πείρησαν ἐν θανάτῳ. τὸ ξίφος εἰλ' Αἶαντα μεμνηνότε· καὶ πάλιν ζωστήρ εἴλκυε Πριαμίδαν δίφρια κυρόμενον.

1459 Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζό-Σ μενον.

1460 Πειρῶ: τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. Πείρω δὲ τὸ κουβλίζω, καὶ Δ κεντῶ.

25 1461 Πειρώμαι· γενικῇ.

Synt.

1452 — διαπειράσθαι = P; Thuc. 6, 54, 3 vs. 6 Πειρᾶν sq. sch. Ar. Eq. 517
1454 — ληστῶν = P, Σ* cf. Et. M. 667, 43 Ba 335, 10, H, Ammon. Πείρα sq. sch. Soph. Ai. 1 1455 — Πειραιῶς cf. Ambr. 401, Ps. Herodian. 110, Zon. 1527, Bk. 288, 31 1457 — πηγῆς = Ambr. 615 cf. 540, Et. M. 668, 4 Λαῖδ' sq. Anth. 7, 218, 3—4 1458 τὴν sq. Anth. 7, 152, 4—6 1459 = P, Ba 335, 13 cf. Et. M. 668, 22, H, sch. Ω 190, Ap. S. 129, 18 1460 cf. Ps. Herodian. 248, Philop. diff. ed. Egenolff et Wiener St. 3, 297, Lex. synt. Vat. 93 1461 = Synt. Laur. et Gud.

1452 init. cf. v. E 2182; Ar. cf. 1462 1454 init. cf. v. A 474; extr. cf. 1448
1455 καὶ νῆκος sq. ex v. E 987 1457 cf. 1908 et v. A 1219

1 πειράζειν] προσκόπτειν Casaub. cf. v. M 972, πταίειν vel προσκρούειν A* F (G V M) Schweigh. del. Bhd. 2 ποιεῖ om. V ποιεῖν Bhd. 3 Πειρᾶν—4 τοιούτους om. G 3 τοὺς] τὸ ed. pr., Phot. προφέρει M φέρειν F καὶ — 6 διαπειράσθαι om. A 3. 4 πειρανθῆναι F M^{ac} 4 Θουκυδίδης — 6 διαπειράσθαι om. F 5 ὑπὸ Ἱππάρχου Phot. Thuc.: Ἱππάρχου G ππάρχου in lac. M ὑπάρχου V 6 Πειρᾶν γὰρ G V M: καὶ Πειρᾶν A Πειρᾶν, nov. gl. F 1458—4 om. F 9 Πείρα — 10 ὅθεν καὶ om. A 11 θάλασσαν A, 1448 12 Πειραιέως] Πειραιέος G V 13 Πειραιῶς om. F καὶ pr. om. A καὶ alt. — 15 Πειρασμός om. F καὶ alt.] Πειραιεύς καὶ A ὅθεν — 14 εἰμι om. V; ὅθεν — εἴληφεν et τὴν τούτου ἱστ. om. A 14 τὴν τούτου M: τούτου τὴν G 16 καλλιρρόου om. in lac. F seq. p. 150, 22 εὐδαιμονίαν Λαῖδ' — 17 λιβάδων om. A 16 ἔχω G πολιῆτιν — 17 Κορίνθου om. F 17 φαιδρότερων F 18 τὴν — 20 κυρόμενον om. A 18 χάριν post δύρων transpos. V om. F 19 τὸ — 20 κυρόμενον om. F

Ar. 1462 Πειρώων: προσβάλλων, συνουσιάζων. τὰς Κορινθίας φασίν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πειρᾶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὅταν τις μὲν αὐτὰς πένης πειρώων τύχη, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. καὶ Πειρασάντων ἀνδρῶν, διαπειρασάντων καὶ μετελθόντων, ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν· πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφρο- 5 δίτης. τροπὴ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινος καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασι.

Σ 1463 Πειρώωντα: πειράζοντα διὰ λόγων.

Δ 1464 Πείρωσ, Πείρω: ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ἀττικῶς. καὶ θηλυκὸν Πειρώ. 10

Hes. 1465 Πείσανδρος, Πείωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμειραῖος ἀπὸ Ῥόδου· Κάμιρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καὶ τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β' 15 ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Ἀριστεύς τοῦ ποιητοῦ.

Hes. 1466 Πείσανδρος, Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδεὺς ἢ Λυκάνιος, γεγονώς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως, τοῦ Μαμαΐας παιδός, 20 ἐποποιός καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν ἐν βιβλίοις Ε'· καὶ ἄλλα καταλογάδην.

Ar. 1467 Πεισάνδρου δειλότερος· ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἤλθε, δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ ζῶντ' ἐκείνον προὔλιπε. δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. Ἀριστοφάνης· εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττη τοὺς λόφους 25 καὶ τὰς ὀφρῦς. οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν, φιλοπόλεμος δὲ καὶ πολεμοποιός κερδῶν ἰδίων ἔνεκεν. μέγας δέ, καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος Κνίδιος. ἐχρήτο δὲ τριλοφία καὶ ὄπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρείος εἶναι, μὴ ὦν.

Δ 1468 Πείσεια: οἱ κάθυδροι τόποι.

1462 — νοῦν Ar. Pl. 149—151 c. sch. 150. Πειρασάντωνsq. sch. Ar. Eq. 517
1463 Tim. = P 1464 — κύριον = Ambr. 404 cf. Zon. 1527 1465 cf. Steph.
Byz. v. Κάμιρος 1466 cf. Zos. 5, 29, 3 1467 — ὑπερβολήν Ar. Av. 1556—8 c.
sch. εἴ τι sq. Ar. Pac. 395 c. sch. 1468 cf. H, sch. Y 9

1462 Ar. Pl. cf. v. E 3266, Eq. cf. 1452 1466 cf. v. N 261 1467 cf. vv.
Δ 319, E1 335 1468 cf. 1638

A·F(GVM) 1 τὰς — 7 παντάπασι om. A 1 φησιν FM 2 μὲν αὐτὰς τις G, E 3266
4 πειρασάντων F 5 ἀπὸ] ἐπὶ G 8 διὰ λόγων] διαλέγοντα F 9 καὶ alt — 10
Πειρώ om. F 9. 10 καὶ θηλυκὸν V^{ac}M: καὶ θηλυκῶς V^{ac} θηλυκῶς G θηλυκῶς
δὲ A 10 Πηρώ M^{ac} 11 καὶ om. F Καμειραῖος FVM^{ac} 12 Κάμιρος — 18
ποιητοῦ om. F 12 Κάμιρος VM^{ac} ἦν GM: τῆς V om. A πολίτ V
καὶ — 16 ἔνθα] οὗτος A 13 καὶ alt. om. V Ἡσιόδῳ G 17 τὰ — 18 ποιη-
τοῦ om. A 18 Ἀριστεύς] γρ. Καριεύς ss. M; Ἀριστεύς conl. Daub ποιητοῦ]
γόητος coll. Strabo 13, 589 Wil. 19 Λαρανδεὺς — 29 τόποι om. F 19 Λα-
ρανδεὺς ἢ A. om. A 19. 20 Λυκάνιος Gsf. Λυκῶν Bas. ἐκ Λυκίας Kust.
20 παιδός del. Daub 21 ἐποποιός — 22 καταλογάδην om. A 21 ἱστορίαν om. V
22 Ἡρωϊκῶν Eudoc., e Zos. 5, 29 Kust. Ε'] ΞΞ ed. pr. 23 λειότερος GM
ἐνθα — 28 ὦν om. A 24 προὔλιπε VM^{ac} 25 τι] τις V 27 ἔνεκα G
ὄνος Κνίδιος GM: ὀνόμ(α)τ Κνίδιος V ὀνοκίνδιος e sch. Kust. 29 Πείσεια M^{ac}

- 1469 Πεισιανάκτειος στοά: ἦτις ἀπὸ Πολυγνώτου Ζωγράφου
Ποικίλη κληθεῖσα.
- 1470 Πεισιείας: ὄνομα κύριον. Δ
- 1471 Πεισιθάνατος ὁ Ἡγησίας ἐλέγετο. Suid.
- 5 1472 Πεισιν: τὴν πειθῶ. ἡ εὐθεῖα ἡ πείσις. Δ
- 1473 Πεισιόνη: ὄνομα κύριον. Δ
- 1474 Πεισιείστρατος: ὄνομα κύριον. καὶ ζῆτει ἐν τῷ σφακελισμός. Δ
- 1475 Πείσματα: τὰ ἀγκύρια, σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν Σ
τὴν ναῦν.
- 10 1476 Πεισιόμενον: παθεῖν μέλλοντα. Σ
- 1477 Πείσονται: πάθωσιν. Σ
- 1478 Πείσων, Πείσωνος· εἰς ἣν τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυραννη- Harp. + Δ
cάντων.
- 1479 Πειστέον: δεῖ πείθεσθαι. Δ
- 15 1480 Πειστήρ: ὁ ὑπήκοος. Δ
- 1481 Πῆ: ποῦ. εἰς τίνα τόπον. πῆ δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγει; Σ
"Ὀμηρος.
- 1482 Πηγάζω· αἰτιατικῇ. Synt.
- 1483 Πήγανον: εἶδος βοτάνης. Δ
- 20 1484 Πηγὰς γάλακτος: πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων, πολλὰ Soph.
δάκρυα.
- 1485 Πηγαί: τόπος ἐν Μεγάροις. Harp.
- 1486 Πηγαῖον ὕδωρ: ἐκ πηγῆς. Δ
- 1487 Πηγεσίμαλλος: ὁ βαθύμαλλος. Δ
- 25 1488 Λύσις ὀνείρου· Πηγῇ διαυγῆς τὰς νοοὺς λύει λύπας. On.
- 1489 Πηγίδιον: ἡ μικρὰ πηγῇ. Δ
- 1490 Πηγνύω· αἰτιατικῇ, καὶ Πήγνυμι. Synt.
- 1491 Πηγός: ὁ εὐτραφής. Δ
- 1492 Πηγυλίσ: τὸ κρύος. Δ

1469 Laert. 7, 5 1472 cf. Ambr. 492 1474 — κύριον = Ambr. 419, Ps.
Herodian. 110 1475 = P, Ba 335, 15 cf. sch. Z 269, Et. M 668, 39, H; Ambr.
545 = Ps. Herodian. 110 1476 = P, Ba 335, 17, H 1477 = P, Ba 335, 18,
H (in Θ 154) 1478 praeter Πείσωνος Harp. = P 1479 = Ambr. 617
1480 = Ambr. 382 1481 — ἄγει = P cf. Ap. S. 131, 8, H, An. Ox. 1, 352, 3
(unde Et. M. 669, 10); — ποῦ = Ba, Ambr. 677, sch. Γ 400, Zon. 1547; p 219
1482 = Synt. Gud. 1483 cf. Ambr. 660 = Ps. Herodian. 109; Zon. 1546
1484 sch. Soph. El. 895 1485 Harp. cf. P 1486 cf. Ambr. 663 1487 cf.
sch. Γ 197, aliter Ambr. 628 1488 Astramps. 1489 = L, Ambr. 664 1490 cf.
Synt. Laur. et Gud. 1491 = Ps. Herodian. 110, Zon 1544 cf. Et. M. 669, 25,
H, sch. I 124, Herodian. schem. Jb. 149, 343, Ambr. 624 1492 = Zon. 1545
cf. Ambr. 647

1469 cf. vv. Z 79, Σ 1126 et 1150

1471 ex v. A 3908

1489 cf. v. B 576

1 Πεισιανάκτιος A^r F V M^{ao} ἦτις — 2 κληθεῖσα om. A^r 1471 om. F post A^r et A F (G V M)
1478 V 7 καὶ — σφακελισμός om. F V 12 ἣν om. A^r, Harp. Phot. 1481 inc.
vetus manus in A 22 τόποι A 24 ὁ βαθύμαλλος] ὄνομα κύριον F
26 Πηγῆδιον G F V M ἡ om. V 1490 om. A F V mg. A^r

- Σ 1493 Πηδάλια: οἶακες, αὐχένες. Ἄριστοφάνης· ἐπίτηδες εἶχον
 Ατ. πηδάλιον, ὃν χρῆσομαι. τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὲς κάρθαρος.
 1494 Πηδάλιουχεῖν: κυβερνᾶν. Ἄριστοφάνης· ἐρέτην χρῆ πρῶτα
 Ατ. γενέσθαι, πρὶν πηδάλιοις ἐπιχειρεῖν· κἀντεῦθεν πρῶρατεῦσαι καὶ τοὺς
 ἀνέμους διαθρῆσαι κᾶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τοῦτό φησι καὶ ὁ 5
 Θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον.
 Δ 1495 Πηδάλιονος: ὄνομα κύριον.
 Ατ. 1496 Πηδᾶν: ἀντὶ τοῦ ὑπερφηανεῖν. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς
 καρδίας πηδᾶν, ὃ τι λέξει.
 Δ 1497 Πήδακος: ὄνομα πόλεως.
 Δ 1498 Πήδαιος: ὄνομα κύριον.
 Δ 1499 Πηδόν: τὴν κώπην.
 1500 Πῆκος, ὁ καὶ Ζεύς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ
 υἱῷ Ἑρμῇ τελευτᾷ, Ζήσας κ' καὶ ρ' ἔτη· καὶ τελευτῶν ἐκέλευεν ἀποτε-
 θῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν τῇ Κρήτῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται· 15
 ἐνθάδε κείται θανὼν Πῆκος ὁ καὶ Ζεύς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου
 πλείστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι.
 Δ Anth. 1501 Πηκτῆ. ἐν Ἐπιγράμμασι· πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ
 Hdt. κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος.
 Ατ. καὶ Πηκταί, θηρευτικὸν ὄργανον παρὰ Ἄριστοφάνει.
 Δ + Σ 1502 Πηκτίς, πηκτίδος: πάνδουρα, μάχαιρα κρεωκόπος. παρὰ δὲ
 Ατ. Ἄριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις εἶδος ὀργάνου κιθαρωδικοῦ. τὴν
 Hdt. γραῦν ἐρωτᾷς, ἥ φέρεν τὰς πηκτίδας; ἥ εἶδος ἀκολάστου σχήματος.
 Anth. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι
 μέλπει.
 Δ 1503 Πηκτόν: τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.
 Δ 1504 Πηλαγόνοσ: ὄνομα Γίγαντος.
 Δ 1505 Πηλακιμός: ὁ ἐμπαιγμός.

1493 — αὐχένες = P, Ba 342, 12 cf. H, Ambr. 665, Zon. 1547, sch. Ar.
 Pac. 142 ἐπίτηδες sq. Ar. Pac. 142—3 1494 ἐρέτην—ἑαυτῷ Ar. Eq. 542—4
 Θεολόγος Greg. Naz. PG 36, 532 b 1495 l. = Ambr. 639 1496 Ar. Nu.
 1391—2 c. sch. plenior. 1392 1497 = Ambr. 656 cf. Zon. 1544 1498 =
 Ambr. 632, Zon. 1544 1499 cf. Ap. S. 131, 15 (unde H), sch. η 328; aliter
 Ambr. 662 = H 1500 cf. Exc. Salmas. [= Io. Antioch. fr. 6] FHG 4, 542
 1501 Πειθοῖ—βουκόλος Anth. 6, 55, 1, 3 εἶδος—σχήματος gl. Hdt. 1, 17
 Πηκταί sq. cf. sch. Ar. Av. 528 1502—πηκτίδος cf. Ambr. 649. πάνδουρα
 cf. Ba 342, 13, P, H εἶδος—πηκτίδας Ar. Th. 1217 c. sch. εἶδος—σχή-
 ματος gl. Hdt. 1, 17 ἀδὺ sq. Anth. 5, 138, 1 1503 cf. Ambr. 661; gl. Hom.
 1504 l. cf. Ambr. 641 1505 = Ambr. 625

1500 cf. v. Al 77 1501 Anth. cf. v. Σ 426. Hdt. cf. 1502 1503 hinc 181.
 Hdt. cf. 1501

A (GFVM) 1 Ἄριστοφάνης—3 κυβερνᾶν om. A 2 ναξιουργόν F 3 Πηδάλιου-
 χεῖς F πρῶτον F, plerique codd. Ar. 5 αὐτῶν ἑαυτῶν F 12 κόπτην F
 13 ὁ καὶ G 15 τῇ pr. om. G γέγραπται V 16 καὶ ex A solo
 18 Παφίᾳ] Πακτίᾳ G Παμφίλῳ F 20 ὄργανον] ὄρν A 21 πανδουρομά-
 χαιρα G 23 φέρε AM 27 Πηλαγόνοσ F, contra ord. sed cf. Ambr.

- 1506 Πήλαξ: ῥάγας. Σ
 1507 Πηλέως μάχαιρα: παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστο- Σ
 φάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἢ
 ἐδόκει σωφροσύνης γέρας ἡφαιστότευκτος, ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ
 5 Πηλεὺς.
 1508 Πηλείδης: ὁ τοῦ Πηλέως. Δ
 1509 Πηλείωνος: ὄνομα κύριον. Δ
 1510 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος: δι' ἐνὸς λ. Hom.
 1511 Πήληκα: περικεφαλαίαν. Σ
 10 1512 Πήληξ· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος. δῆμος τῆς Λεοντίδος. Harp
 1513 Πηλίκον: ποταπὸν. Δ
 1514 Πήλιον: ὄνομα ὄρου. Δ
 1515 Πηλός. Δ
 1516 Πηλούσιον: ὄνομα τόπου. κλείς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδου Δ Ε
 15 καὶ ἐξόδου. καὶ Πηλουσιώτης, ὁ πολίτης. ὅτι οἱ Πηλουσιῶται Δ
 Κάσιοι φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἐπλεον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. Suid.
 1517 Πηλοφόροι: χειροτέχναι, μισθωτοί. Ar.
 1518 Πῆμα: κακόν, βλάβη, δυστυχία. Σοφοκλῆς· μὴ κακὸν κακῶ Σ
 διδοὺς ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. τὸ ἐξῆς· μὴ κακὸν κακῶ Soph.
 30 διδοὺς ἄκος μεῖζον ποιήσῃς τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φρεῖ τὴν μανίαν,
 πῆμα δὲ τὸν θάνατον, ὃ ἐστὶ χειρόν τῆς μανίας. καὶ αὐθις Σοφοκλῆς·
 Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. εἰρήκει γὰρ Οἰδίπους,
 Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;
 1519 Πημανεῖ· Ἀριστοφάνης· οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. Ar.
 25 οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμωδεῖτο.
 1520 Πημαίνει: κακοῖ, βλάπτει. Σ
 1521 Πῆ μέν: ὅπου μέν. Σ
 1522 Πημήνειαν: βλάβειαν. ὁ δὲ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν Hom.
 σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς καὶ πολλοὺς ὄρους διαχειρίσασθαι. E

1506, cf. P = Ba 342, 16, H 1507 cf. P, H (in Ar. Nu 1063), Paroem. ed. Gsf. 93 n. 761; Ar. Byz. p. 240 Nauck 1508 cf. Ps Herodian. 109, Ambr. 636
 1509 l. = Ambr. 639 1510 sch. A 1 1511 = P, Ba 342, 14, sch. N 527 cf. Ambr. 651, Ap. S. 131, 18 (unde H, Et. M. 670, 32) 1512 Harp. cf. P, H; Aeschin. 3, 139 1513 cf. H, aliter Ambr. 676 1514 = Ps. Herodian. 109, Nicet. p. 658 cf. Ambr. 667 (in B 757), H 1516 — τόπου = Ambr. 666, Ps. Herodian. 109 Πηλουσιώτης cf. Ambr. 643, Ps. Herodian. 109 1517 sch. Ar. Eccl. 310 1518 — δυστυχία = P, Ba 342, 15 cf. sch. Γ 160 = Et. M. 670, 47; H, Ps. Herodian. 109 vs. 20 μὴ — μανίας Soph. Ai. 362—3 c. sch. Κρέων sq. Soph. OT 378—9 c. sch. 1519 Ar. Ach. 839—41 c. sch. 839 1520 = P, Ba 342, 17, sch. O 42 cf. H; Ambr. 668 = Ps. Herodian. 109 et 242, Zon. 1547 1521 = P, Ba 342, 18 1522 — βλάβειαν sch. Γ 299 = Et. M. 670, 49 cf. P = Ba 342, 19 ὁ sq. Agath. 5, 23 p. 330, 4

1506 cf. v. Σ 939 1507 cf. v. M 393 1516 ὅτι sq. ex v. A 1510 1518 Soph. OT cf. v. K 2374 1520 cf. v. E 2181

1 Πήλαξ Phot., Ba, Hes. 2 μάχαιραν G τὴν παροιμίαν G παροιμίαν A (GFV M)
 M cp. A 1510 om. F 8 δι' ἐνὸς λ om. V 11 ποταμόν V 1515 om. F
 14 ὄνομα τόπου GF: τόπου δν(ομα) M τοπ(ου) ον(ομα) A τόπος ὄνομα V
 15 ὅτι — 16 συνάπτοντες om. AF 26 Πημαῖνοι AF, Phot.

Δ 1523 Πημονή: ἡ βλάβη.

Δ 1524 Πηνέλεως: ὄνομα κύριον.

Δ 1525 Πηνελόπεια καὶ Πηνελόπη: ὀνόματα κύρια.

Δ 1526 Πηνειός: ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὄνομα τόπου.

Σ Ε 1527 Πηνίκα: πότε. οὐκ εἰδότα, πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός. 5

Ar. 1528 Πηνίκ' ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας: ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐξήτουν, οὐ καιρούς. τὸ δὲ ἀνταποδοτικόν, ὀπηνίκα; μικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν. τὸ δέ, πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο οὐκ Ἀττικόν, οὐδὲ ἀρχαϊκόν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δήτα· παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα· ἀλόγως γὰρ κεῖται, οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει οὔτε τὸ 10 ἄτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀρμόζει τῷ ὀπηνίκα.

Σ 1529 Πηνίκη: περικεφαλαία τριχωτή, καὶ περιθετὴ κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν, τὸ ἀπατᾶν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνίκην ἐκάλουν.

Σ 1530 Πηνίον: ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλείται ἡ κρόκη. καὶ τὰ τρο- 15
Anth. χαῖα πανία κερταστὰς τούδε ποτιρογέας καὶ σπάθας εὐβριθεῖς πολυ-
Suid. ἀργυρα. καὶ Ὅμηρος· πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνιέται.

Σ 1531 Πηνίον: Ζῶον ὅμοιον κύνωπι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινουμένω. ἀντὶ τοῦ ξηροῖ· κῶπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κύνωπος εἰδός 20 ἔστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ ιβ' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον, ἐμπίς, κύνωψ.

Ar 1532 Πηνίσματα: ὑφάσματα.

Δ 1533 Πηός: ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ Πηοσύνη, ἡ συγγαμβρία. καὶ Πηῶν, τῶν συγγενῶν. Ὅμηρος· πηούς τε φίλους τε. 25

Δ 1534 Πήρα: ἡ θήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία· Πτωχοῦ πῆρα

Prov. οὐ πῖμ πλαται· ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Δ Anth. 1535 Πήρα: μάρσιππος, θήκη. καὶ πῆραν, μέτρον σιτοδόκον σπορί-

1523 = Ambr. 648, Zon. 1545 cf. Ps. Herodian. 109 1524 = Ambr. 631, Ps. Herodian. 109 1525 cf. Ambr. 654 - 5, Zon. 1545; Ps. Herodian. 109 = H 1526 — ποταμοῦ = Ambr. 644, Ps. Herodian. 109 cf. Zon. 1544, H 1527 — πότε = P, Ba 342, 24 cf. H, Zon. 1547 1528 — καιρούς Ar. Av. 1498 c. sch. vs. 7 ὀπηνίκα sq. Ar. Av. 1514 c. sch. 1529 = P, Ba 342, 20 cf. Apost. XIV 29, Poll. 2, 30 et 10, 170 1530 — κρόκη = P, Ba 342, 25 cf. H, sch. Ψ 762 καὶ τὰ — πολυἀργυρα Anth. 6, 288, 5—7 1531 = P; Ar. fr. 377 1532 sch. Ar. Ran. 1315 1533 — συγγενής cf. Ap. S. 131, 22, Et. M. 669, 34, sch. Γ 163, H; συγγενής = Ambr. 621, Ps. Herodian. 110. πηούς sq. Γ 163 1534 Πτωχοῦ sq. = Paroem. ed. Gsf. 96 n. 781 1535 καὶ πῆραν — σπορίμου Anth. 6, 95, 2

1529 cf. 2477 et vv. Δ 698, Ε 2189 1530 καὶ Ὅμηρος sq. ex v. Ε 571
1533 hinc v. Ε 3283 1534 cf. 3056

Α (GFVM) 4 ποταμοῦ καὶ om. in fine vers. A 5 δὲ ἐξώρμησε] ἐξόρμισε G διεξώρμησε Hermann 6 ὥρα pr.] ἀρα ex Ar. Kust. 7 γὰρ om. V 8 μετὰ] κατὰ τὴν G om. V 11 τῷ] τὸ G 12 Πηνίκη cett. M, Phot. Ba Poll. v. Ε 2189 cf. v. Δ 698; contra ord. παραθετὴ cett. V cf. v. Δ 698 περιθετικὴ cett. G 16. 17 πολυἀργυρον F 17 καὶ — ἐκπηνιέται om. AFV mg. A^r 19 κινου- μένω F, Phot. ξηρὸν V εὐροῖς F 20 κύνωπος post ἐστὶ transpos. V 21 ιβ'] β' Phot. ὁμοιοτήτων] ὁμοίων coll. Laert. 4, 5 Kuhn οὕτως om. A

- μου. καὶ Πηρίδιον. καὶ Ἀριστοφάνης· Τήλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος πέ- Suid.
νης ἦν.
- 1536 Πηρίν, πηρίνος· τὸ αἰδοῖον. Δ
- 1537 Πηρός· ὁ παντάπασι μὴ ὀρών. Σ
- 5 1538 Πήρωσις· ἡ τύφλωσις. Δ
- 1539 Πήρσω· τὸ πηγνύω. Δ
- 1540 Πητύα· ὁ ὁπὸς ὁ τυρεύων τὸ γάλα. καὶ παροιμία· Αὐτὸς
γὰρ εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν. ὅτι τὴν πηγὴν. ἐπὶ τῶν Prov.
ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.
- 10 1541 Πηχίσκου· Ξυλάρια πηχυαῖα. τῶν δὲ τὸν χοῖνον ἐλκυάν- Ε
των, ἐν ᾧ πηχίσκου· τινὰς ἐμβαλόντες ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.
1542 Πηχυαῖος. Δ
- 1543 Πῆχυς, πήχεω. τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων Δ
τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὅτι ὁ πῆχυς ἔχει πόδας ἓνα ἡμῖν, ὁ δὲ ποῦς
- 15 ἔχει δακτύλους ἑξ΄.
- 1544 Πιανάτω· πόνα ποιῇ. τὰ ὀλοκαυτώματά σου.
- 1545 Πιανθήσεται. Δ
- 1546 Πιανῶ· λιπαρὸν ποιῇ. Δ
- 1547 Πιάνη· αὐθυπότακτον. Δ
- 90 1548 Πίαιρι· τῷ λιπαρῷ. Δ
- 1549 Πίαςος· ὄνομα κύριον. ἠράσθη Πίαςος Θετταλὸς Λαρίσσης, τῆς ἑαυτοῦ Suid.
θυγατρὸς, ἔρωτα ἀθεσμόν τε καὶ δυστυχῆ.
- 1550 Πιγνύη· κνήκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Σ
- 1551 Πίγρης, Κάρ ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας, τῆς ἐν Hesy.
- 25 τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυρώλου γυναικός· ὅς τῃ Ἰλιάδι παρενέβαλε
κατὰ στίχον ἐλεγείον, οὕτω γράψας· μῆνιν αἶδε, θεά, Πηληϊάδεω
Ἀχιλῆος, οὐλομένην. μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.
ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατρα-
χομουμαχίαν.
- 30 1552 Πίγρης, Πίγρητος· ὄνομα ποταμοῦ. καὶ Πίγρητα, ὄνομα Δ
τόπου.

1536 = Ambr. 623 cf. Zon. 1544, H, sch. Nic. Th. 586 1537 = P, Ba 342, 26
cf. H 1538 = Ps. Herodian. 110, cf. H, Ambr. 659 1539 = Ps. Herodian. 109
1540 Αὐτὸς sq. = Diogen. III 18 1542 = Ambr. 627 1543 — πήχεος =
Ambr. 626 1544 Ps. 19, 4 c. explic. 1547 cf. Ambr. 766 1548 cf. Ap.
S. 131, 23, H, Zon. 1551 1550 cf. P, Ba 342, 27, Σ^a, H v. πιγνύη 1551 cf.
Tzetz. in Il. p. 37 1552 — ποταμοῦ = Ambr. 716

1535 καὶ Πηρίδιον sq. ex v. Τήλεφος ἐκ π. 1540 cf. v. A 4521 1543 extr.
cf. 2148 et v. Σ 981 extr. 1549 ex v. A 714

1 καὶ Πηρίδιον — 2 ἦν om. A F mg. A^r καὶ alt. om. A^r 8 εὗρες G om. Δ; Δ (G F S M)
περισσόν ss. M [ὅτι] ἤτοι ex v. A 4521 Kust. πηγὴν ex v. A 4521 Kust: πυ-
γὴν omnes 10 τῶν χοίνων G 11 ἐν ᾧ om. F 1542 om. F V, sed post
vs. 13 πήχεως add. καὶ πηχυαῖος ss. πελεκυς, πελεκέως V 1545 om. F
1547 om. V 1549 om. A F mg. A^r 23 πῆκος Δ κνίκος Phot. 24 Πίγρης
A V 26 ἐλεγείον V: ἐλεγείαν A G M 27 οὐλομένην del. Bas. 28 Μαρ-
γαρίτην G V M 30 ποταμοῦ] τόπου F V 31 τόπου] ποταμοῦ F V

Σ 1553 Πίδακες: σταγόνες, πηγαί. καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ πηγαί
Ε ἄλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

Δ 1554 Πιδακίων.

Σ 1555 Πίδαξ: πηγὴ. ἢ σταγών. καὶ Εὐπίδαξ χῶρος, ὁ καλὴν
Δ πηγὴν ἔχων. πορφυρίαν τε βότρυν, μεθυπίδακα, πυκνορράγα. ἐν 5

Anth. Ἐπιγράμμασι.

Δ 1556 Πίδαιος: ὄνομα κύριον.

Δ 1557 Πιδηέσσης: καθύγρου.

Δ 1558 Πιδύειν: ἀναδίδειν.

Δ 1559 Πιδύτης: ὄνομα κύριον.

10

Ε 1560 Παιίνων: θεραπεύων, ὑποτρέφων. Αἰλιανός· λίχνον ὄμμα καὶ
ἀσελγὲς παιίνων κακῇ ἐστιάσει, τὰ τῆς Φερεφάττης ὄργια ἐδίψησε
θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὢν.

Synt. 1561 Παιίνω· αἰτιατικῇ. Παιίνομαι δὲ δοτικῇ. καὶ ἐρίφοις ἐκ ποιμνίων
παιίνεσθαι.

15

Δ 1562 Πίε: πῖθι.

Σ 1563 Πιεζόμενος: βαρούμενος, δαμαζόμενος. καὶ ἀντὶ τοῦ λυπεῖ.

Ar. Ἀριστοφάνης· τὸν Στιλβίδην πιέζει. ὁ δὲ Στιλβίδης μάντις ἄριστος
καὶ εὐδόκιμος.

Σ 1564 Πιερία: ὄρος Μακεδονίας. καὶ Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν 20

Anth. Μακεδονία. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσον
ἔρωτι· ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθῳ.

Δ 1565 Πιεστήριον: τὸ ἐκθλίβον.

Δ 1566 Πίειρα: ἡ λιπαρή.

Δ 1567 Πίη: αὐθυπότακτον.

25

Anth. 1568 Πιήεντα: λιπαρά, ἀνθηρά. ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον
ἐλαιον.

1569 Πιήναντα: λιπαροὺς ἐργασάμενον. Ἀλυάττου πολιορκοῦντος
Πριήνην, τὸν Βιάντα τὸν σοφὸν πιήναντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς
τὸ στρατόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων 30

1553 — πηγαί = P, Σ* cf. H 1555 — σταγών = P, Ba 342, 28 cf. Et. M.
671, 19, H, Ps. Herodian. 109, Ambr. 729, sch. Π 825 πορφυρίαν sq. Anth. 6,
22, 3 1557 = Ambr. 732 cf. Ap. S. 131, 24 (unde H), Et. M. 671, 31 (in A 188)
1558 cf. Poll. 1, 238, aliter Ambr. 758 1559 = Ambr. 703 1560 λίχνον sq. Aelian.
fr. 43 1561 — δοτικῇ = Synt. Laur. cf. Gud. Παιίνομαι sq. = Lex. Synt. Vat. 93
1562 in i 347 1563 — δαμαζόμενος = P, Ba 342, 29 cf. Zon. 1551, H λυπεῖ sq.
Ar. Pac. 1031 c. sch. 1564 — ὄρος = P, Ps. Herodian. 109, Ba 343, 2, Ambr. 742
cf. H. Πιερίδες — Μακεδονία = P, Ba 343, 1 H, Zon. 1549 οὐ sq. Anth. 6, 80,
3—4 1565 = Ambr. 752, Zon. 1550 1566 = Ambr. 731, Zon. 1549 cf. Ap.
S. 131, 26 Et. M. 671, 40, sch. T 180, Ps. Herodian. 109, H 1567 cf. Ambr.
767—8 1568 ψαιστά sq. Ambr. 6, 300, 3 1569 Ἀλυάττου sq. Laert. 1, 83

1554 cf. v. E 3651 1560 cf. v. A 632 1562 cf. 1583 1563 cf. v. Σ 1108
1568 cf. v. ψαιστά

A (G F V M) 1 πηγαί alt.] πίδακες Τουρ 2 αἱ πᾶσαι] ἀπᾶσαι Τουρ 1555 non nov. gl. F
9 ἀναδιδόναι Kust. ἀναδύειν Τουρ 12 Φερεφράττης G Φερεφάττης Bhd.
1561 om. A F V mg. A^r 14 δὲ om. G M; nov. gl. G 1562 om. F 17 ἀντὶ]
Πιέζει, ἀντὶ ed. pr. λυπεῖ] σφόδρα add. F 18 Στιλβίδης G M: cp. A
Στιλβίδας F V 20 Πιερίη V, Ba 29 τὸν pr. om. G Βιάντα] βιάσαντα V

διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον.

1570 Πιθακίωνος. Δ

1571 Πιθάκνη: ὑποκοριστικῶς. μικρὸς πίθος. ὡς πολίχνη. παρὰ δὲ *Ar.* + *Σ*
 5 Ἀριστοφάνει πιθάκναι, οἱ ἔρημοι τόποι· διὰ γὰρ τὸν πόλεμον σπηλαίοις
 ὤκουν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

1572 Πιθανόν· πιθανὸν ἀξίωμα ἐστὶ, τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. *Phll.*
 οἶον εἴ τις τι ἔτεκεν, ἐκείνη ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο·
 οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ψοῦ ἐστὶ μήτηρ.

10 1573 Πιθανώτατος. Suid.

1574 Πιθανούς: τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδεία· πιθανοὶ *Σ*
 δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον
 πείθεσθαι. ὥσπερ φοβερούς, τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης. Ἀπ- *Ε*
 πινός· ἓνα δ' αὐτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον, ἐντυχόντα
 15 τοῖς ὑπάτοις ἐν ἀπορρήτῳ πίστιν αἰτῆσαι. καὶ πιθανότητές τινες *Ε*
 συνεκύρηναν ἐκ τῆς περιπετείας· ὥς οἱ Ῥωμαῖοι παρεπλάττοντο, φιλο-
 τιμότερον τοῦ δέοντος. καὶ αὖθις· διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ ἐς *Ε*
 τὰς μάχας προπετές εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα.

1575 Πιθήκειον βλέμμα: τὸ τοῦ πιθήκου. Δ

20 1576 Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις: ἀντὶ τοῦ ἀπάταις καὶ κολα- *Ar.*
 κεύμασί με νικᾷς. ἢ μιμήμασιν· ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

1577 Πίθηκος τῇ γυναικί· Ζῆται ἐν τῷ διαθήκην διαθώμεθα, ἣν διέθετο
 πίθηκος τῇ γυναικί.

1578 Πίθηκος: ἡ μιμῶ. Πίθηξε δὲ παρὰ τισιν ὁ βραχύς ἀνθρωπικός. καὶ *Suid.* |
 25 Διαπιθηκίσαι, διαπαῖσαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ *Suid.*
 ζῶν. καὶ παροιμία· ἀπληστος πίθος ὁ ἐν ἄδου. Ζῆται ἐν τῷ ἀπληστία.

1579 Πίθηκος: ἡ μιμῶ. Βάβριος· κερδῶ πιθήκῳ φρεσίν· ἣν ὀράς *Greg.*
 στήλην, ἐμοὶ πατρῷη τ' ἐστὶ κέτι παππῶη.

1570 = *Ambr.* 706 1571 ὑποκοριστικῶς + ὡς πολίχνη *sch.* *Ar.* *Pl.* 546.
 μικρὸς πίθος = *Ba* 343, 3, *Ps.* *Herodian.* 108, *P.* *Zon.* 1549 *cf.* *H.*, *sch.* *Ar.* *Pl.* 546,
Bk. 290, 23. πιθάκναι—ἀγρῶν *sch.* *Ar.* *Eq.* 792. οἱ δὲ *sq.* = *P* 1572 *Laert.* 7, 75
 1573 = *Ambr.* 710 1574 —Θουκυδίδης = *P* *cf.* *H.*; *Xen.* *Cyr.* 2, 2, 10; *Thuc.*
 2, 3, 4 ἓνα—αἰτῆσαι *App.* *fr.* 10 διὰ—πιθανόν *Arr.* *Parth.* *fr.* 89 1575 *cf.*
Zon. 1551; —βλέμμα = *Ambr.* 749 1576 *Ar.* *Eq.* 887 *c.* *sch.* 1579 —μιμῶ
cf. *sch.* *Greg.* *Byz.* *Zt.* 26, 32 *n.* 195 κερδῶ *sq.* *Babr.* 81, 1—2

1574 *init.* *cf.* *v.* φοβερός; *Arr.* *cf.* *v.* A 2149 1578 *init.* *ex* 1579; Διαπιθηκί-
 cai—ζῶν *ex* *v.* Δ 699

1 αὐτὸν *G* αὐτοῖς *V* 6 ὤκων *FM*^{ac} 7 ἄγων *FV* 8 εἴ *G*: ἡ *rell.* A (GFV M)
 ἔτικεν *G* 1573 *om.* *AFV* *mg.* *A*^r 12.13 πρότερον πιθέσθαι *V* 14 αὐτὸν *G*
 20 καὶ Πιθηκισμοῖς *GM* ἀπατᾷς *GFVM* 1577—8 *om.* *AF* *mg.* *A*^r *post* 1582 *V*
 22 Ζῆται—23 γυναικί *om.* *V* 22 διαθώμεθα] διεθέμην *A*^r 24 Πίθηκος,
 ἡ μιμῶ *om.* *A*^r ἡ μιμῶ *GM*: τὸ ζῶν *V* *cf.* *p.* 130, 1 δὲ παρὰ τισιν *om.* *V*
 ἀνθρωπος *V*^{op} καὶ—26 ἀπληστία *om.* *A*^r 25 Δ. ἀντὶ τοῦ διαπαῖσαι *V* 26 καὶ—
 ἀπληστία *om.* *V* 27 Πίθηκος, ἡ μιμῶ *om.* *G*; Πίθηξε *praemisit* *A*^r *cf.* *Ambr.* 690
 28 τ' *VM*, *Babr.*: τις *F* τοῦτο *A* *om.* *G* κέτι *AF*: καίτι *GVM* καίτι *Babr.*

- Ecl. 1580 Πίθηκος: τὸ ζῶον, ἡ μιμῶ. παρὰ τὸ πιθῶ, πιθήσω· πείθει
 Prov. γὰρ ἡμᾶς. καὶ παροιμία· Γέρων πίθηκος οὐχ ἀλίσκεται.
 ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται. ἐπὶ τῶν δυστυχ-
 κάντων.
- Prov. 1581 Πίθηκος ἐν πορφύρα: παροιμία. ὅτι οἱ φαῦλοι, κἂν καλοῖς 5
 περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.
- 1582 Πίθηξ: ἡ μιμῶ.
- Δ 1583 Πίθι: ἀντὶ τοῦ πίε.
- Δ 1584 Πίθνης: ὄνομα κύριον.
- Δ 1585 Πίθος: ὄνομα κύριον, καὶ τὸ οἰνηρόν ἀγγεῖον. 10
- Ar. 1586 Πίθοῦ: περιπᾶται· ἔστι γὰρ β' ἀόριστος. τούτους Ἀττικοὶ
 περιπῶσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ· ἡ γὰρ ἀναλογία
 Soph. βαρύνει. πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
- Ar. 1587 Πιθῶν: ὀξύτωνως, διὰ τοῦ ι· β' γάρ ἐστιν ἀόριστος· λάθρα
 γὰρ ἦλθεν ὁ πιθῶν τοὺς κυρίους. Ἀριστοφάνης. 15
- Δ 1588 Πιθῶνος: ὄνομα κύριον.
- Δ 1589 Πιθοῖατο: πειθεῖεν.
- Δ 1590 Πιθοιγία: ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγῆ.
- 1591 Πίθυλλος· οὗτος ἡδονικὸς ἦν, Τένθης καλούμενος· ὃς καὶ
 περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, προσελυτρῶν τὴν γλῶσσαν πρὸς τὰς 20
 ἀπολαύσεις· καὶ δακτυλήθρας εἶχεν, ἥσθιε τὸ ὄψον, ἔν' ὡς θερμότατον
 ἀναδιδῶ τῇ γλώττῃ.
- Δ 1592 Πικεντίνη: ὄνομα τόπου.
- 1593 Πικῆνοι: ὄνομα ἔθνους.
- 1594 Πίκτωρ ὁ καὶ Φάβιος. Ζῆτει ἐν τῷ Φάβιος. 25
- E 1595 Πιλάτος· οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν
 τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων σταλεῖς ἦρχε· μετὰ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ
 σταύρωσιν εἰκόνα τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν
 ἀνέθηκεν· ὀρθροῦ δὲ γενομένου, Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσοῦτον ἑτα-
 ράχθησαν, ὥστε Πιλάτον ἐκδειματῶσαι καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ 30
 τὸν Κορβωνᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας αἴτιος ἀναιρέσεως πολ-
 λῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο· τὴν

1580 — ἡμᾶς cf. Orion 134, 1, unde Et. M. 671, 47 Γέρων sq. = Apost.
 V 37 a 1581 cf. Diogen. VII 94 1588 = Zon. 1551, Ambr. 760 cf. Et. M.
 671, 41 1584 cf. Ambr. 699 1585 aliter Ambr. 691 1586 — βαρύνει sch.
 Ar. Pl. 103 cf. Gramm. Gr. 3, 1, 464, 5—6, Ps. Herodian. 245 πιθοῦ τί sq.
 Soph. OT 1434 1587 Ar. Ran. 1168 c. sch. 1590 = Ambr. 733, Zon. 1549
 1591 Ath. 1, 6 cd 1593 = Ambr. 723 1595 μετὰ—θυσιῶν Georg. 317, 7—318, 2

1580 extr. cf. v. Γ 208

1588 cf. 1562

1591 hinc 1088; cf. v. Δ 26

A (GFVM) 5 καλοῖς] πολλοῖς GM 1582—3 om. A 8 ἀντὶ τοῦ πίε FVM: πῶς G
 14 διὰ] καὶ διὰ GM 17 πειθοῖεν V πειθοῖεν M πιθοῖεν G 18 ἀνοιξίς F,
 Ambr. Zon. 24 ὄνομα ἔθνους] ἐθ A 1594 om. AFV mg. A^r post 1591 M^{sc}
 25 Φάβιος] βάφος G 27 τοῦ] τοῦ δεσπότου G 28 προτομὰς] ἡγουν ἀπο-
 κεκομμένας κεφαλὰς χοιρείους ss. V 31 ἱερὸν sq.] Ζῆτει ἐν τῷ βδέλυγμα ἐρη-
 μώσεως ss. M mg. add. A^r

γὰρ ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, πρὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ στρα-
τιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὄπλα φοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν
ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. ὡς οὖν ἐστασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας
αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν εὐλοῖς, οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας
ἀπέλυσαν· τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων
καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι, κυπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ
αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν. Ζῆτει περὶ Πιλάτου πλατύτερον ἐν τῷ
ὀνόματι Νέρωνος.

1596 Πιληθέντα: πυκνωθέντα. κοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου Anth.
10 τριχὸς ἄμνου, Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

1597 Πίλημα περίτροχον: περιφερὲς σκέπασμα. Call.

1598 Πιλήσσει: πυκνῶσει. τῶν ἀχθοφόρων ζῶων διὰ τὰς πι- Σ
λήσεις οὐ σθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν. καὶ αὐθις· Εἰνο- E
δίη, κοὶ τόνδε φίλη ἀνεθήκατο κόρης πῖλον. Anth.

15 1599 Πιλία: τὰ κέντουκλα. Δ

1600 Πιλίδιον: τὸ καμηλαύκιον. Δ

1601 Πῖλος: τὸ κέντουκλον. Δ

1602 Πῖλος: κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν κυρβάσιαν, οἱ δὲ τιάραν, Σ?
ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος
20 καλούμενος.

1603 Πιλῶ: τὸ ὁμαλίζω. καὶ Πιλωτός. Δ

1604 Πίλοις: πιλητοῖς. καὶ Πίλημα λέγεται. φοροῦσι δὲ ἐπὶ Σ Δ
ταῖς κεφαλαῖς θύρακας πιλητούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερεὰ διὰ E
τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων.

25 1605 Τιμελή: πάχος, λιπαρότης. Ἀππιανός· ὃς δὲ πρῶτος ἐξῆρχε Σ
τοῦ πόνου, ἐξηκοντούτης ὧν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα καὶ τιμελής. ἀντὶ E + Δ
τοῦ λιπαρότος. Τιμελή καὶ στέαρ διαφέρει, τῷ τὴν τιμελὴν ψυχο-
μένην ἀπηκτον διαμένειν, τὸ δὲ στέαρ καὶ διατῆσσεσθαι, ὥστε καὶ
θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν τιμελή ἄθραυστος· δι' ὃ καὶ οἱ ζυμοὶ τῶν
30 μὲν τιμελωδῶν οὐ πῆσσονται, καθάπερ ὕδωρ καὶ ἄρκτου καὶ τῶν ἄλ-
λων· οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πῆσσονται, ὡς βοός, αἰγός, προβάτων.

1596 κοὶ sq. Anth. 6, 282, 1—2 1597 Call. fr. 137 K. 124 S. c. explic.
1598 — πυκνῶσει = P, Ba 343, 4 cf. sch. Pl. Leg. 849 c Εἰνοδίη sq. Anth. 6,
199, 1—2 1599 cf. Ps. Herodian. 109 1600 cf. Et. M. 672, 3 aliter Ambr. 755
1601 = Ambr. 678, Ps. Herodian. 109 et 175, Zon. 1548 1602 — περι-
κεφάλαιος cf. P, H, sch. Ar. Lys. 562, Et. M. 672, 1 (in K 265) 1603 — ὁμα-
λίζω = Ambr. 761 1604 cf. P = Ba 343, 5, H; Et. M. 671, 57 1605 — λιπα-
ρότης = P, Ba 343, 6 cf. H ὃς — τιμελής App. Mac. 14. λιπαρός cf. H
vs. 27 Τιμελή sq. cf. Ar. Byz. Erit. 2, 15, Aristot. h. a. 3, 17 p. 520 a b, Stud. it.
12, 444 sq.

1596 cf. 1385

1 ὑπανάστασιν G 3 ἐστάσαν A 13 τὰ] τὰς FV 16 Πιλήδιον FV
καμηλαύκιον A 19 κύδαριν V τάγμα] οὐ ὁ ἡγεμῶν add. Kust. 21 καὶ
Πιλωτός om. A mg. A^r 27 Τιμελή] nov. gl. A καὶ AV: δὲ καὶ GF^M
28 καὶ pr.—29 ἄθραυστος] πῆσσεσθαι ss. ἡγουν πανθάνειν V 28 διατῆσσεσθαι AF
διατῆσσεσθαι G 30 μὲν om. GM τιμελῶν V πῆσσονται FV πῆσσονται A
ἄρκτου ed. pr.: ἄρκου omnes 30. 31 καὶ τῶν ἄλλων om. V 31 στρατω-
δῶν GF αἰγῶν A

A (GFV^M)

Hom. 1606 Πιμπλάνεται: πληροῦται.

Σ 1607 Πίμπραται: καίεται, ἐμπυρίζεται. Ἀππιανός· ὁ Μάρκιος Ε πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγὴν καταδικασθεὶς καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν ἐς Βολούσκους ἐτράπετο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον.

5

Δ 1608 Πίνα: ὁ ἰχθύς.

Ar. 1609 Πινακηδόν· πινακηδὸν ἀποσπῶν. ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι κανίδες τῶν πλοίων.

Harp. 1610 Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ, μικρὸν, ὡς Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον· τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς δὲ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Suid. 1611 Πινακίδιον: δέλτος, τιτλᾶριον, σχεδᾶριον.

Ε 1612 Πινάκιον: πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον 15 τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

Ar. 1613 Πινακίοις: ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδομένα, οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ ciτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὀρνικί· σκοπεῖν δ', ὅ τι ἄν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυ- 20 λετῶν, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι.

Ar. 1614 Πινακοπώλης: ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου.

Σ 1615 Πίναξ: κανὶς ἐζωγραφημένη.

Σ 1616 Πιναρά: εὐτελεῖ, ῥυπαρά, ταπεινά.

25

Hesych. 1617 Πίνδαρος, Θηβῶν, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δὲ τινὰς Δαιφάντου· ὁ καὶ μᾶλλον ἀληθής· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενής Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστορήσαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονώς κατὰ τὴν Ἑξ' Ὀλυμπιάδα καὶ κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὡς ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφός μὲν ἦν αὐτῷ 30

1606 sch. l 675, Et. M. 672, 18 cf. H 1607 — ἐμπυρίζεται = P, Ba 343, 7 cf. H, Zon. 1551; Ambr. 763 = Ps. Herodian 109 ὁ pr. — ἐτράπετο App. Ital. 3 ὁ δὲ sq. fort. Dam. 1608 cf. Zon. 1549, Ps. Herodian. 109 = 225, An. Ox. 2, 250, 14 1609 Ar. Ran. 824 c. sch. 1610 Harp. = P; Dem. 39, 12 et 8, 28 1618 Ar. Av. 450 c. sch. 1614 sch. Ar. Av. 14 cf. P, H 1615 = P, Ba 343, 8 cf. Et. M. 672, 23 1616 = P, Ba 342, 10 cf. H, Zon. 1551, Et. M. 672, 39; Ambr. 745 = Ps. Herodian. 108; sch. Luc. 110, 26 1617 cf. vita ed. Drachmann

1608 cf. 1445

1611 ex v. Δ 202

1617 Ps. Hesych. 54

A (GFVM) ante 1606 Πίμπραται add. Ar 2 Μάρκος V 5 πιμπράζον V 1608 om. V 6 Πίνα G M, Ps. Herodian. 9 ἀντί] ἀντὶ τῶν F, Pors. ἀντὶ τοῦ V 11 τοῦ om. G 12 ἐγγράφετο F 1911 om. A F mg. A^r post vs. 15 Πινάκιον V 16 ἀπὸ στρατιᾶς F 18 δεδομένα] ἢ τοὺς δοξαζθέντα ss. V 20. 21 φυλετῶν] ἡγουν τὰς φυλάς κρατούντων ss. V 26 Θηβαῖος ed. pr. 28 συγγενής Kust. προσγενέστερος Bhd. Πινδάρου] τοῦ ἐτέρου vel τοῦ διασχήμου add. Kust. Παγωνίδου Gsf. Παγωνίδα vita 28. 29 μαθητὴς — γυναικός] καὶ Μυρτ. γυν., μαθητὴς δὲ Λάκου ἢ Σιμωνίδου Pearson 29 τὴν om. V καὶ om. V 30 στρατείαν Port.: cp. V στρατιάν A G M

ὄνομα Ἑρωτίων καὶ υἱὸς Διόφαντος, θυγατέρες δὲ Εὐμητις καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τοῦ βίου τελευτὴ κατ' εὐχάς· αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ, ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίοις ἰζ' Ἀωρίδι διαλέκτῳ ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἑθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὑμνους, Διθυράμβους, Σκολιά, Ἑγκώμια, Θρήνους, δράματα τραγικά ἰζ', ἐπιγράμματα ἐπικά καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἑλλήσι, καὶ ἄλλα πλείστα.

10 1618 Πίνδαρος, Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικός, ἀνεψιὸς Hesy. τοῦ προτέρου.

1619 Περὶ Πινδάρου· ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλέξανδρόν φα-
σιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους
ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπο-
15 γόνους τοῦ Πινδάρου λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν, αἰδοῖ τῇ Πιν-
δάρου, ὥς φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ α' Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

1620 Πινόεσσα: ῥυπῶσα, αὐχμῶσα. θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι Anth.
ἐζομένα, ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν, ὅτι Πελασγῶν οὐκ ἀρετὰ
νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.

20 1621 Πίνος. ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους Δ
ἐκμιμούμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας
ἀμιλλώμενος. φησὶ Δαμάσκιος.

1622 Πινοτήρης: ὁ τῆς πίνας φύλαξ.

1623 Πίνω· αἰτιατικῇ.

25 1624 Πινώδης: ἡ ῥυπαρά.

1625 Πινύσκω: πινυτὸν ποιῶ.

1626 Πινυτός: φρόνιμος. καὶ Πινυτόφρονος, ἐμμελοῦς συν- Δ
ετῆς. εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἦν ὁ μελιχρὸς ἤκησεν, Μου- Δ + Anth.
κῶν ἄμιγα καὶ Χαρίτων.

1619 Arr. An. 1, 9, 9—10 cf. Byz. Zt. 23, 28 1620 — ῥυπῶσα cf. H.
θυμοβαρὴς sq. Anth. 7, 146, 2—4 1621 ὁ sq. Dam. fr. 250 cf. Phot. Bibl.
p. 350 b 24—6 1622 cf. H, aliter Ambr. 681, P, Et. M. 672, 42 1623 = Synt.
Laur. et Gud. 1624 = P, Σ*, Ba 343, 9 cf. Zon. 1551, H, Erotian. 69, 12
1625 l. = Et. M. 672, 45 cf. Ambr. 756 1626 — φρόνιμος cf. Zon. 1548 (in
a 229) Πινυτόφρονος, συνετῆς cf. H. εἵνεκεν sq. Anth. 7, 22, 5—6

1621 cf. v. Σ 62 1626 Anth. cf. v. A 1599

3 αὐτὸν] αὐτῷ V 4 Φιλοξένου V 5 νε'] οε' Bhd. πε' Rohde ἐν ex A solo A (G F V M)
βιβλία V ταῦτα] τάδε G 8 Σκολιά] Σ. ἡ Daub ἐπικά] ἡγουν ποιητικά
ss. V; versuum numerum latere putat Bergk πάντα ἐπικά Daub 9 καὶ pr.
om. in fine vers. V 12 Περὶ Πινδάρου om. G V mg. M 13 πλὴν—16 Ἀλεξ-
άνδρου] πάντας ἀνδραποδίσαι πλὴν ἱερέων καὶ τῆς Π. οἰκίας καὶ τῶν ἐκγόνων
αὐτοῦ φεῖδοι τοῦ ἀνδρός V 13 τοὺς ἄλλους G M: πολλοὺς A 14 τὴν M, Arr.:
om. A G 14. 15 ἐκγόνους G M 15 τῇ A, Arr.: τῇ τοῦ G M 16 ὥς om. G M
α' G: πρώτη M om. A διαβάσει M τοῦ Ἀλεξάνδρου A 19 δόλῳ V
22 Δαμάσκιος φησι G 23 Πινοτήρης M πίνας F: πίνας G M πίνης A
πίναξ V 27 ὁ φρόνιμος G ἐμμελοῦς—28 πινυτόφρονος om. A mg. A'
28 ἦν—29 Χαρίτων om. F

- Suid. 1627 Πιξώδαρος· ὅτι Δέξιππος Κῶος, ἰατρός, Ἰπποκράτους μαθητής, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνυσθέντας, Μαύσωλον καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κἄρας τότε αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον.
- Δ 1628 Πίομαι, Πίωμεν δέ. 5
- Δ 1629 Πιόμενον· μυελὸν πιεῖν.
- Σ 1630 Πίονα· εὐδαίμονα, λιπαράν, καὶ εὐτραφή.
- Δ 1631 Πίονται, Πίωσι· τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὰ δὲ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἶον πίωμεν καὶ φάγωμεν. πίνοντες τοῦ ὕδατος. 10
- Anth. 1632 Πιότατος ἄνεμος· θρεπτικός, αὐξητικός. ἐν Ἐπιγράμματι τόνδ' ἀνέθηκε τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ Ζεφύρῳ.
- 1633 Πίωρ· οὗτος μοναχὸς ὢν περιπατῶν ἤσθιε. πυθομένου δέ τινος, διατὶ οὕτως ἐσθίει; οὐ βούλομαι, ἔφη, τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρῆσθαι, ἀλλ' ὡς παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα ἀπεκρίνατο· ἵνα 15 μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν, φησὶν, ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἢ ψυχῇ.
- Ar. 1634 Πιππίζουσι· κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποιήται ἢ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν πιππίζειν.
- 1635 Πίμπλαται καὶ Ὑποπίμπλαται· Ἐμπίπλα δέ.
- Synt. 1636 Πιπράσκω· γενικῇ. 20
- Δ 1637 Πίσσα· ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος.
- Δ Call. 1638 Πίσα· οἱ κάθυγροι τόποι. καὶ ἀγλαὰ πίσα γαίης βόσκειο.
- Δ καὶ Πισσαῖος, ὁ πολίτης.
- Δ 1639 Πισσεύς· ὄνομα κύριον.
- Δ 1640 Πισία· χώρα. 25
- Ar. 1641 Πισίαν· τρία κνώδαλά φησιν Ἀριστοφάνης, Πισίαν, Ὁσφύωνα, Διῖτρεφῇ.
- Ar. 1642 Πισίας· ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.
- Δ 1643 Πισιδία· χώρα. ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ'
- Suid. οὐς στρατεύειν προεφασίσατο. 30

1628 cf. Zon. 1551, Ambr. 767, 769 1629 cf. Ambr. 757 1630 = P, Ba 343, 11 cf. sch. A 40, H, Et. M. 674, 1 1631 — μεγάλου cf. Zon. 1551, Ambr. 768 Πίωμεν καὶ φάγωμεν = Ambr. 767 1632 τόνδ' sq. Anth. 6, 53, 1—2 1634 sch. Ar. Av. 307 1636 aliter Synt. Laur. 1637 — πόλεως = Ambr. 738, Ps. Herodian. 108, Et. M. 673, 13, Zon. 1549 cf. H 1638 — τόποι cf. Et. M. 673, 17, H καὶ — βόσκειο Call. fr. 54 K. an. 57 S. Πισσαῖος sq. cf. Ps. Herodian. 108 1639 = Ambr. 694 1641 sch. Ar. Av. 766 1642 l.l. sec. Kust. 1643 — χώρα = Ambr. 741, Ps. Herodian. 108

1627 ex v. Δ 238 1638 cf. 1468 1641—2 cf. v. N 218 1643 ó sq. ex v. Δ 377

A(GFVM) 1627 om. AF mg. A^r 1 Κῶος om. A^r 1. 2 μετακληθεὶς G 4 αὐτῷ V 1628 om. F 6 μυελὼν GFVM μέλλοντα (v. l. μέλλον) Ambr. 8 Πίονται, φάγονται. Πίωσι, φάγωσι V cf. Ambr. 9 οἶον — 10 ὕδατος om. AF mg. A^r οἶον] Πίνω A^r 9. 10 πίνοντες τοῦ ὕδατος om. V nov. gl. A^r 17 πεποιήται] λέγεται G 1635 om. AFV 19 Πίπλαται καὶ Ὑποπίπλαται M, ordo poscit 23 καὶ — πολίτης post 1637 transpos. Kust. 25 Πισία — 28 κύριον om. V 26 Ὁσφύωνα F 29 ὁ — 30 προεφασίσατο om. AFV

- 1644 Πισινοῦς: πόλις. καὶ Πισινοῦντα, θηλυκόν. καὶ Πισι- Δ
 νουνταῖος, ὁ πολίτης.
- 1645 Πισός. καὶ Πινός· Πεδός δὲ παρὰ Προκοπίω. Δ
- 1646 Πιστέον: δεῖ πιστεῦειν. Δ
- 5 1647 Πιστεύω· δοτική. Synt.
- 1648 Πίστις: ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέ-
 γοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ Phil.
 πίστει ἢ ὑπόληψι· ἢ γὰρ πίστις ὑπόληψις· ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπο-
 λήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος οἶόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπό-
 10 ληψιν εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα ποτὲ μὲν
 πιστεῦειν, ποτὲ δὲ οὐ. ὁ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους· ἀδύνατον γὰρ τὸ
 αὐτὸ ζῶον ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δὲ μὴ, καὶ τὸ αὐτὸ χρῶμα
 ποτὲ μὲν λευκὸν εἶναι, ποτὲ δὲ μὴ· μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐδὲ
 15 ζῶόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἢ αὐτὴ μένοι ἄν, οὐ μετὰ πίστεως
 οὔσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἢ ὑπόληψις μένει· οὐ γὰρ κεκώλυται
 τις τὴν αὐτὴν περὶ τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεῦειν αὐτῇ,
 ποτὲ δὲ μὴ. οἶον ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώ-
 λυται ὕστερον διὰ τινας λόγους μὴ πιστεῦειν.
- 1649 Πίστις· ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρό- Phil.
 20 τητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὀριζόμενος γένος μὲν λαμβάνει τὴν
 σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν· ἔχει δὲ ἔμπαλιν· τῆς γὰρ
 ὑπολήψεως γένους οὔσης, ἢ σφοδρότης ἐστὶ διαφορὰ· τῶν γὰρ ὑπο-
 λήψεων αἱ μὲν εἰσι σφοδραί, αἱ δὲ μέτριοι· αὗται γὰρ ὑπολήψεων
 διαφοραί. καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.
- 25 1650 Περὶ πίστεως· πίστιν μόνην ὀρίζομεν εἶναι ἀληθῆ καὶ καθαρω-
 τάτην, τὴν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά
 τε καὶ κυριότητα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν καὶ
 βασιλίδα πάσης φαινομένης καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν ἐν τὰ τρία
 νοούμενα ἐβόμεν καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς τρισὶ θεωρούμενον προσκυνούμεν,
 30 ὣν τὸ μὲν τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται, τὸ δὲ ταῖς ὑποστάσεσι καταγγέλλεται,
 μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες μηδὲ ὑπερτιθέντες, ἀλλ' ἐνοῦντες μὲν τῇ
 οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξία καὶ ὁμοτιμία καὶ δόξη, διαιροῦντες δὲ ταῖς
 ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ἰδιότησιν, ἐκάστης τούτων οὐσιω-
 δῶς ὑφεκτώσης, ἐν ὑπάρξει ἰδίᾳ ἀμερίστως νοουμένης· ὅπερ παράδοξον·
 35 καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα τὸν πατέρα,
 ἀναρχον καὶ ἀναίτιον, ἄχρονον καὶ αἰδῖον· τὸ δὲ γέννημα καὶ υἱὸν

1645 Προκοπίω de aedif. 1, 1, 37

1647 = Synt. Laur. et Gud.

1648 ἁμαρτάνουσι sq. Alex. Aphr. 346, 5—19

1649 Alex. Aphr. 351, 12—17

1644 cf. 1381

1 Πισινοῦντα θηλυκόν] Πισινουντία τόπος Ambr. 506 1645 om. F A(GFVM)
 3 καὶ—Προκοπίω om. A mg. A^x; Πεδός—Προκοπίω om. V 1646 om. A post
 vs. 25 πίστεως in spat. A^x 1648 om. A 6 ἀδόλου F ἁμαρτάνουσι—
 p. 136, 16 πιστότης om. F 7 γὰρ om. V 12 μὴ] οὐ G καὶ—13 μὴ
 om. G 15 καὶ π. γὰρ om. V 20 οὗτος G 22 γένος G 1650 ex
 A solo

τῷ πατρὶ συνάναρχον καὶ συναΐδιον, ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθὴ καὶ ἄρ-
 ρουν, ἐκ πατρὸς τὴν γέννησιν ἔχοντα, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν
 πατέρα ἀναφερόμενον· τὸ δὲ ἐκπόρευμα, ἦτοι ἐκπορευτόν, καὶ ἀγι-
 αστικὴν δύναμιν, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀχρόνως αἰεὶ ἐκ πατρὸς προϊόν, 5
 οὐ γεννητῶς, ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον, πατρὶ καὶ υἱῷ
 συνυπάρχον αἰδίως, συμπροσκυνούμενόν τε ὡς cύνθρονον καὶ ὁμότιμον
 καὶ ὁμόδοξον καὶ ὁμόθεον· δι' οὗ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις καὶ
 πάσῃ λογικῇ φύσει τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς τριςσο-
 φαοῦς θεαρχίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει céλας.
 ἔξ ὧν καὶ τὸ ταῦτόν καὶ ἐνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται καὶ τὸ τριςσὸν 10
 τῶν προσώπων δοξάζεται, τῶν συγγεόντων δὲ καὶ διαιρούντων τὰ
 συγχύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἢ ἀθεῖα καὶ ἀτοπία καταβέβλη-
 ται καὶ κατήρηται.

1651 Πιστός: ὁ εὐσεβής.

1652 Πιστότης· τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποιεῖ τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἢ 15
 τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης. καὶ Πιστεύοντες, ἀντὶ
 τοῦ θαρροῦντες. ὅτι λέγεται καὶ πιστότης. πάντως δὲ ἐπιτη-
 δεῖα ἔξ αὐτῆς τῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα.

Ε 1653 Πιστωσάμενος: πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ ὁ
 Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος καὶ παρασκευάσας εὖνουν 20
 ἑαυτῷ.

Thuc. 1654 Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις: ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἔξ αὐτοῦ
 λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν, πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ
 λαμβάνω· πιστοῦμαί σε δὲ ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοὶ δίδωμι.

Δ 1655 Πίστρα: ἡ ποτίστρα. 25

Σ 1656 Πίσυνος: πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς.

Δ 1657 Πίττα. τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιρῶντας καὶ τὰς
 παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας ἐς τὸ ἀρχαῖον τε καθισταμένους πάντα.
 ὅθεν παλαίστραί τε ἀνήθησαν καὶ σπουδαὶ καὶ τὰ φιλίτια ἐπανήλθε 30
 καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαιμῶν ἑαυτῇ ὁμοία.

Δ 1658 Πιττάκειον: μετουσιαστικῶς. τὸ τοῦ Πιττακοῦ. καὶ Σίμων
 φησί· ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον. εἴρηκε
 γὰρ ὁ Πιττακός· χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

Hes. 1659 Πιττακός, Μιτυληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ὑρραδίου Θρακός, μη-

1651 gl. sacra 1652 τοσοῦτον—θεῖα πιστότης Dam. fr. 91 πάντως sq.
 Dam. fr. 26 1653 τὸν sq. Polyb. 8, 15, 2 1654 sch. Thuc. 4, 88, 1 1655 =
 Ambr. 730, Zon. 1549 (in Eur. Cycl. 29) cf. Et. M. 673, 27 H 1656 = P, Ba
 343, 12, sch. E 205, Et. Gen. cf. Et. M. 673, 29 (in I 238), H, Ps. Herodian. 216
 1657 τὴν sq. Philostr. 4, 27 1658 Σίμων sq. Laert. 1, 76 1659 Hes. cf.
 Laert. 1, 74, 76

1657 cf. vv. E 3955 et φιλίτια 1658 cf. v. χαλεπά τὰ κ. 1659 cf. v. Ὑρρα παῖς

A (GFVM) 1 συναίτιον Bas. 17 ὅτι—18 πιστότητα om. F 17.18 ἐπιτηδεύεις
 Bhd. 18 τῆς om. GM βάσεως V 24 δὲ om. GM ss. V 25 Πίστρος F
 29 παλαίστρα A, in v. φιλίτια F 31 Σιμωνίδης Allatius 32 ἄνδρες G
 34 ἢ—1661 om. F 34 ἢ] καὶ ed. pr.

τὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμπιάδα, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν. ἔγραψε νόμους καὶ τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαρχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνείλε καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη· ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, καιρὸν γινῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεία ἔπη χ', καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

1660 Πιττακός. καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ. Δ Anth.

1661 Πιταναῖος. Δ

10 1662 Πιτηρούμ: ὄνομα κύριον. Δ

1663 Πιτθεύς, Πιθθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιθθίς. Δ Harp.

1664 Πιτθείδης: πατρωνυμικόν. καὶ Πιτθῆος. Δ

1665 Πίτνα: ἐξέτεινε. Hom.

1666 Πιττουμένων: τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

15 1667 Πιτυάνη: ἀσκὸς μικρός. Σ

1668 Πιτυάνη εἰμί: αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται καὶ κατὰ Σ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις, παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἑρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

1669 Πίτυλος: κτυπητής, φαντασιόσκοπος. καὶ Πιτυλεύσας Σ Ar. παρ' Ἀριστοφάνει. καὶ Πιτυλίζω, ῥῆμα. οἷον ἔστιν ἰχθύων γέ- Δ νεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσιν.

1670 Πιτυοῦς: πολίχνιον ἐν πέρατι μὲν θαλάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιάν Metaphr. 25 κείμενον, τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον, βαρβάρους καὶ ὠμοὺς ἔθνεσι συνάπτον.

1671 Πίτυς: εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἢ παρ' ἡμῖν στροβιλέα. Ξενοφῶν· χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἐστηκότες Ε 20 ἄνδρες τὶ ἂν πάθοιεν. καὶ Πιτύστεπτος, ὁ Πάν. Πανός τει- Anth.

30 χήεσσα πιτυτέπτοιο καλή.

1672 Πίφλιξ: εἶδος ὄρνιθος. Δ

1659 τούτου sq. Laert. 1, 79 1660 καλλείψω sq. Anth. 5, 277, 6 1662 = Ambr. 693, Zon. 1648 1663 — Πιτθέως = Ambr. 695 δῆμος sq. Harp. = P 1665 sch. Φ 7 cf. Ap. S. 132, 1, unde H 1667 = P, Ba 343, 13, Zon. 1649 cf. H 1668 = P v. Πιτάνη cf. Zen. V 61; Alcæi fr. 114, FGrHist 4 fr. 93 1669 — φαντασιόσκοπος = P, Ba 343, 14, Et. M. 673, 46 cf. Ambr. 683, Zon. 1648 Ἀριστοφάνει Vsp. 678 1670 Metaphr. PG 114, 1205 c 1671 — δένδρου cf. Ps. Herodian. 108 χωρίον — πάθοιεν Xen. An. 4, 7, 6 Πανός sq. Anth. 6, 253, 3 1672 cf. Ambr. 682 = Choer. An. Ox. 2, 249, 32, unde Et. M. 673, 57

1671 Anth. cf. v. K 211

1 εἰς — 2 Ὀλυμπιάδι om. A 4 δικτύῳ] δὲ δ. V 8 Πιττάλακος ed. pr. A(GFVM) καλλείψω — 10 κύριον mg. V 8 καλύψω G 1664 non pon. gl. M 14 καὶ Πιττουμένων FVM ἀφειλομένων V 19 ὑπὸ Πελασγῶν αὐτὴν A 1670 om. AF post 1671 V 27 στροβιλέα M στροβίλα G στροβίλα Boisson. 1672 om. GM

Suid. 1673 Πλαγὰς· Ἡλέκτρα· θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπε τὸ στήθος πρὸς ἕκαστον Ἡλέκτρα. πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου στέρνων πλαγὰς αἵμασσομένων.

Tact. 1674 Πλαγία φάλαγξ· ἥτις ἔχει τὸ μήκος τοῦ βάθους πολλὰ-
πλάσιον.

Σ 1675 Πλαγίως· δολίως.

5

Δ 1676 Πλαγκτή· ἡ πλανωμένη.

Ε? 1677 Πλαγγόνων· τὰ μεράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίθαις
στυμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων
ἑάσωμεν.

Δ 1678 Πλαγωνεῖα.

10

Σ 1679 Πλαδαρόν· χαῦνον, ὑγρόν. πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσεις. καὶ

Δ Σ Πλαδαρώματα. καὶ Πλαδῶσιν, ὑγροῖς, χαῦνοις, ἀσθενέσιν. οὐ
x + Σ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου. τούτεστιν
ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος. καὶ αὐθις Πολύ-
βιος· τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρεῖαν, τὸ δὲ δόρυ 15
Δ πλαδαρόν εἶναι. καὶ Πλαδόωσαν.

Α. 1680 Πλαδδιεῖν· παραφρονεῖν, πολεμεῖν, πλησιάζειν.

Δ + Ε 1681 Πλάζοντος· ἀποπλανῶντος. πλάζοντος τοῦ δέους τὰς ὄψεις.

1682 Πλάθειν· πλησιάζειν. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρίστα πλά-

Soph. θειν. προσπελάζειν. τούτεστιν οὐχ οἶόντε σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς. 20

Prov. 1683 Πλακιάδαι· δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ἐνθα ῥαφανίδες μεγάλαι
γίνονται.

Δ 1684 Πλακίδα· ὄνομα κύριον.

1685 Πλακίλλα, γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· ἥτις εὐσεβῆς καὶ
φιλόπτωχος ἦν καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημένοις 25
ὑπηρετεῖ. πρώτη δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησεν. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ
περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον ἢ ὀργὴ τοῦ βασιλέως, ἦν κατὰ
Ἀντιοχέων ὠργίσθη, δι' ἣν κατέαξαν κύραντες τὴν στήλην, ἀγανακ-
τοῦντες, δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προ-
φάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τοὺς Ἀνδριάντας 30
ἔγραψε.

1674 Tact. 41 1675 = P, Ba 343, 16, Zon. 1557 cf. H 1676 cf. sch. φ 363,
Et. M. 674, 16, Apion 1677 Aeliano attr. Cobet 1679 — πλαδώσεις = Σ*, P,
Ba 343, 18 cf. H, Et. M. 674, 22, sch. Nic. Th. 241 Πλαδῶσιν — ἀσθενέσιν = P,
Ba 343, 17 cf. H οὐ — στομάχου Dam. fr. 147 τὰ μὲν — εἶναι Polyb. fr. 69
Πλαδόωσαν Ap. Rh. 2, 662 cf. Ambr. 841 1680 sch. Ar. Lys. 171 1681 —
ἀποπλανῶντος cf. H, sch. Φ 269, Ap. S. 132, 6 1682 τὰ sq. Soph. El. 219—220
c. sch. 1683 cf. Paroem. ed. Gsf. 95 n. 777 1685 cf. Cedren. p. 570—1
ed. Bonn.

1673 ex v. A 2648 1674 cf. post litt. Ψ 1677 cf. vv. Σ 1154 et τίτθη
1683 cf. v. Ω 62

A(GFVM) 1673 om. AF post 1677 V 1 πρὸς ἕκαστον om. V 1676—7 inverso ord.
GM 6 Πλακτὴ FV 7 Πλαγόνων A (corr. A*) F τὰ — 10 Πλαγωνεῖα
om. F 8 πλαγόνων AM^{ac} 11 πλάδας — 12 χαῦνοις om. F 12 ἀσθενῇ F
13 τούτεστιν — 16 Πλαδόωσαν om. F 14 αὐθις om. G 1684 mg. V; ὄνομα
κύριον om. F

- 1686 Πλακόεις. καὶ τὸν πλακόντα πῖον τυροφόρον. Δ Anth.
 1687 Πλάνη: ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.
 1688 Πλάνης· πλάνητος. ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος κατὰ βίου πρό-
 φασιν πορευόμενος. ἀντὶ τοῦ πλανήτης.
 15 1689 Πλανήτης: ξένος. καὶ Πλανῆτες, οἱ τῇδε κάκεισε περι-
 νοστοῦντες. ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλα-
 νήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο· καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν Ε
 εἰπόντες τηνάλλως δεῦρο κάκεισε περιενόστουν, βασιάνοις ἐπὶ σωφρο-
 σύνη μετήγοντο. Πλανῆτις δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. Ζῆτει περὶ Δ
 10 πλανήτων ἀστέρων ἐν τῷ φαίον.
 1690 Πλανῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
 1691 Πλανύττομεν: πλανώμεθα. κωμικῶς παρῆκται. Ἀριστοφάνης Δρ.
 Ὀρνις.
 1692 Πλαξίν· ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ ταῦτα ἦν γεγραμμένα· Ε
 15 ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου, ὁ ἔξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου
 δουλείας. α'· οὐκ ἔχονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. β'· οὐ ποιήσεις
 σεαυτῷ εἰδωλὸν παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς
 γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις
 αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. γ'· οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ
 20 θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. δ'· μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν
 αὐτήν. ε'· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γέ-
 νηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. ς'· οὐ μοιχεύσεις. ζ'· οὐ
 κλέψεις. η'· οὐ φονεύσεις. θ'· οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
 σου ψευδομαρτυρία. ι'· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου·
 25 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὐδὲ τὸν ἀγρόν τοῦ πλη-
 σίον σου οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ οὐδὲ τὸν βούν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν παι-
 δίσκην αὐτοῦ οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ οὔθ' ὅσα τῷ πλησίον σου
 ἐστίν.
 1693 Πλάσις: ἀνάμιξις, ἐκτύπωμα, μάλθαξις. καὶ παροιμία·
 30 Κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν εὐχερῶς τι ἀντιλαμβανομένων. Prov.
 1694 Πλάσμα.
 1695 Πλάστιγξ: τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. καὶ τὸ κατηρτημένον Σ

1686 καὶ sq. Anth. 6, 155, 3—4 1688 ὥσπερ—πορευόμενος fort. Dam.
 1689 ὁ—μετήγοντο Th. Simoc. 2, 18, 26 1690 = Synt. Laur. et Gud. 1691 sch.
 Ar. Av. 3 1692 Georg. 132, 12—133, 7 1693 Κηροῦ sq. cf. Greg. Cyrp.
 M. IV 2 1695 — ἀντίρροπον = P, Ba 343, 20 cf. H τὸ alt.—ζυγά sch. Ar.
 Ran. 1378 cf. Ambr. 814

1686 cf. v. τυροφόρον 1689 Th. cf. v. A 387 1693 Prov. cf. v. K 1587

3 πλάνητος om. A F mg. A^r 5 Πλανῆτες] Πλανοῦντες A Πλανῆται Port. A (G F V M)
 6 ὁ pr.—10 φαίον om. F 7 δυνάμεως om. V 8.9 σωφροσύνην Port., Th.
 9 θηλυκὸν V: cp. A θηλυκῶς G M^{sp} διὰ τοῦ ι ex A solo 12 παρείται F
 13 Ὀρνις om. F 16 α' β' cett. om. G cf. Georg.; νόμος ὁ δοθεὶς ἐν ὄρει τῷ
 Μωυσεὶ mg. add. M 24 ψευδομαρτυρία om. A οὐκ—σου om. A 25 οὐκ—
 26 βούν αὐτοῦ om. V 1693 post 1695 V 29 Πλάσις A, corr. A^r καὶ—30 ἀντι-
 λαμβανομένων om. F 30 τι om. V 1694 om. A F V mg. A^r

Ar. τοῦ Ζυγοῦ μέρος, ὃ ἐπεντίθενται τὰ ζυγά. ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγ-
EL γων ἐπιστάταις ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα.

1696 Πλάστιγξ: τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου, καὶ τοῦ Ζυγοῦ. ὅτι
E? "Ομηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην λέγων,
Aἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί, ἅς Τρώων βασιλεῦσιν 5
ὑπέσχεο οἰνοποτάζων;

1697 Πλαταγή: εἶδος ὀργάνου, ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ
δὲ πλαταγὴν χαλκευόμενος ἐπλατάγει.

Σ 1698 Πλαταγώνιον: τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον,
καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, τουτέστιν ἤχειν. κατα- 10
χρηστικῶς δὲ ὤψινιουν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. ἐσημει-
οῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ
ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντικόπτοντες. καὶ εἰ μὲν ἤρχεν,
ἐστέργοντο· εἰ δὲ μή, τὸ ἀνάπαλιν.

Δ 1699 Πλαταμῶνος: ὄνομα τόπου. 15

Δ 1700 Πλαταιά: πόλις. καὶ Πλάταιαν, ὄνομα πόλεως.

Δ 1701 Πλαταιεύς· καὶ Πλαταιέα ναῦς. καὶ Πλαταιεῖς, ἔθνικόν.

Δ 1702 Πλάτη: κῶπη, πλάτη, καὶ εἶδος πλοίου. ὥσπερ Παλαμήδης

Ar. τὰς πλάτας ῥίψω γράφων Ναυπλίω.

1703 Πλάτη: πλοῖον. πλάτην μυριοφόρον, πύργοις τε καὶ περι- 20
Ε φράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ρεῦμα ἀφίχσι.

Σ 1704 Πλατιάζειν: ἀλαζονεύεσθαι.

Δ + Ar. 1705 Πλάτις: ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοί-
την. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· καὶ τοῖσι παιδίοις καὶ τῇ πλάτιδι.

Synt. 1706 Πλάττω· αἰτιατική. 25

Hesych. 1707 Πλάτων, Ἀρίτωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης ἡ
Ποτῶνης, τὸ γένος ἐλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου,
παῖς γενομένη Δρωπίδου ποιητοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σό-
λων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίτων δὲ ὁ Πλάτωνος
πατὴρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱσθόρηται 30

1695 ἅμα — χρήματα Men. Prot. fr. 11, FHG 4, 214 = EL 183, 17—8
1696 — κοττάβου cf. H ὅτι sq. Aeliano attr. Valek.; Y 83—4 1697 — ὀργά-
νου cf. Ambr. 809 ὁ sq. cf. sch. Ar. Rh. II 1052 sq., Et. M. 731, 43 1698 —
ἐστέργοντο = P cf. sch. Theocr. 3, 29 g, H 1699 cf. Zon. 1552; l. = Ambr.
790 1700 cf. Ambr. 824, Zon. 1554 1701 Πλαταιεῖς sq. = Ambr. 802
1702 — κῶπη = Zon. 1553 ὥσπερ sq. Ar. Th. 771—2 c. sch. 1704 = P
cf. H 1705 Ar. Ach. 132 c. sch.; — γυνή = Ambr. 820 cf. H, Zon. 1553
1706 = Synt. Laur. et Gud. 1707 cf. Laert. 3, 1 sqq., sch. Pl. Tim. 20 e

1695 Men. cf. v. A 3339 1696 cf. v. M 153 1697 cf. 1712 et v. A 4121
1702 cf. 45 1707 Ps. Hesych. 55

A(GFVM) 1 μέρος AFV ἐπεντίθεται M ἐπιτίθενται GF ἐπιτίθεται sch. 9 μή-
κωνος] μίνωος A 10 παττάσειν AM πατάσειν V 11 πλατταγή A 13 καὶ sec.
om. V 15 τόπου] ποταμοῦ G 17 Πλαταιαία Port. Πλατεαία Bhd. 20. 21 πα-
ραφράγμασι M 24 Ἀριστοφάνης— 25 αἰτιατική om. FV 26 Ἀρίτωνος—
p. 144, 7 Πλάτωνος] ὁ σοφὸς συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς τῶν Ἑλλήνων F 27 Πω-
τῶνης A cf. p. 141, 8 28 post γενομένη lac. statuit Hemst. τοῦ ποιη-
τοῦ ἀδελφοῦ V 29 δ] ὁ τοῦ V cf. p. 141, 1 30 Μελάνθου V

δέ, ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω ἔτη β' 5 καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' Ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινὰ οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πείραν δεξάμενος· εὐωχῆθη δ' ἐν ἑορτῇ καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι Ἀδείμαντος καὶ Γλαύκων καὶ Ποτῶνῃ θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυσίῳ, ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς 10 παλαιστραν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ· εἴτα μαθὼν ποιητικὴν γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας· ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος, ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς, διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον 15 Πλάτων ἐπωνομάσθη, ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρις δὲ ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους· καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννίκερις τις Λίβυς καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων· καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἓνα οἶδε· Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, 20 Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης. οἱ δὲ Σωκρατίδες, Ἀρκεσίλαος, Λακύνδης, Εὐάνδρος Φωκαεὺς, Δάμων Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὐάνδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησίππου, Καρνεάδης, Ἀρμάδας. εἰς δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νς', ὧν οἱ μὲν εἰς φυσιολογικοί, οἱ δὲ ἠθικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν Πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι', οἱ δὲ Νόμοι εἰς ιβ'.

25 τετραλογία δὲ λοιπαὶ θ'.

1708 Πλάτων, Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀρι-
στοφάνην καὶ Φρόνιχον, Εὐπολιν, Φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ κη' ταῦτα· Ἀδωνις, Ἀφ'ἱέρων, Γρύπες, Δαίδαλος, Ἑορταί, Ἑλλάς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰώ, Κλεοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ Ποιηταί, 30 Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νίκαι, Νῦξ μακρὰ, Ξάνται ἢ Κέρκυρες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτήρα. ὡς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς,

1 τοῦ Πλάτωνος V cf. p. 140, 29 ἔγκυος G V M; παιζούσιν οἱ Ἕλληνες τὴν A (G V M) τοῦ Πλάτωνος τερατευόμενοι γένεσιν καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου· οἱ ἀστέρες δὲ καὶ οἱ φαιδροὶ ἐν τῷ τέως οὐδαμῷ mg. add. A^r M 6 εὐώχει G 7 ὑπνῶν] δειπνῶν Rohde 8 Πρωτόννη A cf. p. 140, 27 12 Σωκράτει ed. pr.: cp. V Σωκράτην A G M ἐπὶ om. V κ'] ἢ Rohde (περὶ ἔτη κ' ὧν Daub) 13 κύκλον A 14 πλα-
τὺς] ἕτερος δὲ ὡς πλατύςμων ὄντα mg. add. A^r 15 ὠνομάσθη V ὡς—
Πλάτωνα] διὰ τὸ πλατὺν εἶναι ἐν λ. Πλ. λέγουσι V 18. 19 ἐδέξαντο V 20 οἱ
δὲ Σωκρ(άτους) del. Bhd. οἱ δὲ del. Flach Σωκρατίδες G V M: Σωκρατίδ A
Σωκράτους ed. pr. Σωκρατίδης Bücheler 21 Λάμων V 22 Ἀρμάδας] Χαρμάδας
Reines. 23 εἰς ex A solo 25 τετραλογία Port.: τερατολογία omnes
27 καὶ om. G καὶ Φερεκράτην G V M 28 ταῦτα om. G 29 καλού-
μενος V Ἰώ om. V 30. 31 Ξάντριοι Bhd. 31 ἢ] καὶ Hemst. Περι-
αλγείς V Ποιηταῖς A Ποιηταί V

Heug. ? ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνεξαπατῶν καὶ Πανηγυρισταὶ καὶ ἄλλα πλείστα.

1709 Πλάτων ὁ φιλόσοφος πένης ἦν καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδημία ἐκέκτητο κῆπον, ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῶν διαδοχικῶν· ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγύς τι χρυσῶν τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδου, ἡ δὲ ὅλη πρόσο- 5
δος ὕστερον χιλίων ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὔξηθη δὲ αὕτη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρώπων ἱερῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσο-
φοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῃ σκολῆς καὶ γαλήνης. ὅτι
Ε ὁ Πλάτων ἐν Νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δέσποιναν 10
τῶν παθῶν. τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη, τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ αἰσχιστόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη τὰ ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι
σπῶσι τε ἡμᾶς καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν, ἐναντίαί γε οὖσαι ἐπ' ἐναντίας
πράξεις. οὐ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται· μῖα γὰρ φησὶν ὁ λόγος 15
δεῖν τῶν ἔλξεων ἐπόμενον αἰεὶ καὶ μηδαμῇ ἀπολειπόμενον ἐκείνης ἀνθέλ-
κειν τοῖς ἄλλοις μέτροις ἕκαστον, ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ
ἀγωγὴν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν
τῶν κρειττόνων καὶ χειρόνων διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶ θεολο-
γῶν· τί τὸ ὄν μὲν αἰεὶ γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γινόμενον αἰεὶ, 20
ὄν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοῆσει τοῦ λόγου περιληπτὸν αἰεὶ κατὰ τὸ
αὐτὸ ὄν, τὸ δὲ αἰσθῆσει ἀλόγῳ δοξαστὸν γινόμενον μὲν καὶ ἀπογινό-
μενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου τὸ ἦν καὶ
ἔσται, ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν αἰδίων οὐσίαν, οὐκ ὀρθῶς· λέγο- 25
μεν γὰρ δὴ, ὡς ἦν, ἔστι τε καὶ ἔσται. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀλη-
θινὸν λόγον προσήκει θεῷ, τὸ δὲ ἦν καὶ ἔσται περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν
οὖσαν πρέπει λέγεσθαι, τὸ δὲ αἰεὶ κατὰ ταυτὸν ἀκινήτως οὔτε νεώτερον
οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ αἰεὶ ὄν καὶ προὸν γενέσεως
ἐστὶν ἀπάσης ὑπέρτερον, τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀλλοιῶσεις πολλὰς ὑποδεχό- 30
μενον εἰκότως ἔφησεν οὐδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶν·
ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι καὶ γε λεκτέον αἴτιος τῶν ἀγαθῶν, τῶν
δὲ κακῶν ἀπάντων ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς Νόμοις δεικνύς ἡμῖν
τὸν τῶν ὄλων πρῦταν τῶν τοῦ παντός οἰάκων ἐπιλημμένον φη-
σιν· ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων

1708 Ἀνδροφόνος Ath. 7, 279 c, Συνεξαπατῶν Ath. 7, 279 a 1709 — γαλή-
νης Dam. fr. 158 cf. Phot. Bibl. 346 a 34—38 vs. 10 ὁ Πλάτων sq. Georg. 82,
14—83, 7; 84, 12—85, 6; 85, 17—88, 4; 16—24; cf. 89, 12

Α (GVM) 1 δράματα V Βάτωνος coll. v. B 188 Burney sed cf. Ath. 7, 279 a et c
(a Casaubon. corr.) 4 κῆπον] δεῖπνον G 9 ὅτι om. G 10 ὁ om. GVM
11.12 ἀρίστη καὶ πρώτη A 13 μήρινθοί G 16 ἔλξεων A, Georg.: λέξεων
GVM ἐκείνοισ GVM 20 αἰεὶ alt. AVM: μὲν καὶ ἀπογινόμενον G cf. vs. 22,
μὲν αἰεὶ Georg. 24 οὐσίαν] φησιν V 25 τε] δὲ A τὸ — 26 ἔσται
om. A 25 ἔστι alt. V, Georg.: ἦν GM 26 θεῷ om. V, Georg. 27 τὸ —
28 λέγεσθαι om. A 27 κατ' αὐτὸν V cf. Georg. 29 γινόμενον A 30 πάλιν—
φησιν] ἄλλως καὶ πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἔλεγε Π. V 32 πάντων AGM ἐν]
καὶ V cf. p. 143, 37 δείκνυσιν G 33 ἐπιλημμένον GV, v. l. Georg. 34 τῶν]
τὴν V

εὐθέα περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος, τῷ δὲ αἰὲν ἑυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός· ἥς ὁ μὲν εὐδαιμονήσεν μέλλων ἐχόμενος ἑυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τις ἔξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς ἢ καὶ σωματῶν εὐμορ-
 5 φία ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ φλέγεται μεθ' ὕβρεως, ὥς δὴ οὗτ' ἄρχοντος οὗτ' αὖ ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὦν ἡγεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβῶν, σκιρτᾷ ταραττων πάντα ἅμα καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναι τις, μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχῶν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον
 10 καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος καὶ τὸν τοῦ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα καὶ τὴν ἐπὶ τινων μακροθυμίαν καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομένην λώβην καὶ τὴν ἐς ὕστερον αὐτοῖς ἐπιφερομένην πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Γοργία καὶ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας λέγων ὡδί· προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι ὑπ' ἄλλου
 15 ὁρθῶς τιμωρουμένου ἢ βελτίων γίνεσθαι καὶ τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίνεσθαι, ἵν' ἐκεῖνοι ὁρῶντες πάσχοντα ἃ πάσχει, φοβούμενοι βελτίους γίνωνται. εἰς δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων οὗτοι, οἳ ἂν ἱάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὁμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ἡ ὠφέλεια κἀνθάδε
 20 καὶ ἐν ἄδου. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἳ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσῃ καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν γένωνται, ἐντεῦθεν τὰ παραδείγματα γίνονται, καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδέν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες, ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἳ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη
 25 πάσχοντας καὶ τὸν αἰὲν χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρημένους. ταῦτα δὲ ἔοικε σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Φαραῶ λεχθέντα· εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ γεγεννημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς
 30 κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ θεός, οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα (ἦδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον), ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα καθάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρεῖαν
 35 καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Φαῖδωνί φησιν· ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος εἰς ἄδην ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείται, ὁ δὲ τετελεσμένος καὶ κεκαθαρμένος

1 τῷ] τῶν G 3 ὁ V, Georg.: εἰ AGM 8 ἅμα] ἄτιμα A 12.13 ἐπι- A (GV M)
 φερομένην αὐτοῖς GV M 14 τῷ ἐν τιμωρίᾳ] ὑπὸ τιμωρίας V 15 τιμωρου-
 μένῳ AGM βελτίων V, v. l. Georg.: βελτίους AGM, Theodoret. γενέσθαι
 GM τι τῷ ὄντι] τούτῳ V om. Georg. 16 γίνεσθαι GV, v. l. Georg.
 16.17 φοβούμενοι om. V 17 γίνονται M γίνονται V cf. Georg. οἳ om. V
 δόντες V 18 ἂν ἱάσιμα] γρ. εἰ ἀνιάσιμα ss. M cf. Georg. 19 ὁμοίως A
 ἢ om. GV M 21.22 γένωνται A, Georg.: γίνονται GV M 22 ἐντεῦθεν V,
 Georg.: ἐκ τούτων AGM 23 οὐδέν—δὲ ὀνίνανται om. V 26 δὲ om. AGM
 29 γενομένην V 30 ἦδη V 34 διὰ—35 δῆλα om. V 35 λέξεων A,
 corr. A^r 36 φησιν] λέγει V 37 ἐν] καὶ V cf. p. 142, 32

ἐκεῖ μεταχωρήσας μετὰ θεῶν οἰκῆσει. καὶ αὖθις· τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα καὶ ὀσίως, ἐπειδὴν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νή-
ρους οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ κακῶν ἐκτός, τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως
εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν,
ιέναι. ταῦτα ἐκ τῶν Αἰγύπτου μεμάθηκε.

5

Δ 1710 Πλάτωνος· φυλάττει.

Δ 1711 Πλατώνειος λόγος· ὁ τοῦ Πλάτωνος.

Σ 1712 Πλατυγίζει· τοῖς πτεροῖς κρούει. πλατυγίζῃ καὶ θαλαττο-
Ar. κοπεῖς. ἄμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήματα. ἀντὶ τοῦ πλατύνῃ καὶ ἀλα-
ζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον 10
προσερείδει καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται, ἡ
μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον
τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παῖειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἤχον ἀποτελεῖν.

Synt. 1713 Πλατύνω· αἰτιατικῇ· πλάτυνον τὸ στόμα σου. δοτικῇ δέ· πλάτυναί ὁ
θεὸς τῷ Ἰάφεθ.

15

Soph. 1714 Πλατύπιλος κυνὴ περικεφαλαία Θεσσαλίας· περὶ πῖλου λέγει.

Σ 1715 Πλαίσιον· τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων
Tact. τετραγώνων πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν. ὁπότεν πρὸς πά-
σας τὰς πλευρὰς παρατάσσεται τις ἑτερομήκει σχήματι. [:::]

Ar. 1716 Πλαίσια σύμπτυκτα· τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλιν- 20
θία, ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδέν, ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ
σοφά.

Σ+Δ 1717 Πλέα· πλήρη, πεπληρωμένη. ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθεῖη

Ar. λαβών. περὶ κύλικός φησιν· ἐπειδὴ μεγάλη ἦν καὶ πλέα.

Σ 1718 Πλέας· πλείους.

25

Σ 1719 Πλέθρα· μέτρα γῆς, ἤγουν ἄρourai. ἢ τοὺς διύγρους τόπους
καὶ βοτανώδεις. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πῆχεις ξη' δίμοιρον.

1710 = Ambr. 788 cf. Ps. Herodian. 196 1711 l. cf. Ambr. 797 1712 —
κρούει = P, Ba 343, 22 πλατυγίζῃ sq. Ar. Eq. 830 c. sch. 1713 — αἰτιατικῇ
= Synt. Laur. et Gud.; Ps. 80, 11, Gen. 9, 27 1714 sch. Soph. OC 313—4
1715 — καλοῦσιν = P cf. H, Zon. 1555, sch. Thuc. 6, 67, 1; Herodian. ap. Et.
M. 674, 47 et Theognost. An. Ox. 2, 123, 14 ὁπότεν sq. Tact. 55 1716 sch.
Ar. Ran. 800 1717 — πλήρη = P, Ba 343, 23 cf. H ταύτην sq. Ar. Lys. 201
c. sch. 200 1718 = P, Ba 343, 24 cf. sch. B 129, H 1719 = P, Ba 343, 26
cf. sch. E 245, sch. Pl. Alc. I 123 c et Critiae 115 d, Tim., H, Ps. Herodian. 107

1712 Ar. cf. 1697 et v. M 768 1715 cf. 1775; Tact. cf. post litt. Ψ 1717 init.
cf. 1730. Ar. cf. v. H 587 1719 cf. 936

A(GFVM) 2 μακαρίων V 5 Αἰγυπτίων GM 6 Πλάτων, Πλάτωνος GVM φυ-
λάττει A, Ambr.: φ in lac. M φασι G om. V 7 καὶ Πλατώνειος GVM ὁ om.
GVM 8 πλατυγίζει κ. θαλαττοκοπεῖ F 11 τύπτον] τύπτων VM 12 τὸ alt.]
τῷ F πλαταγώνι F πλατογώνιον G πλατυγώνιον M 1713 om. AFV mg. A^r
16 κυνὴ — λέγει om. F περικεφαλαία ex V, sch.: om. AGM 17 ἡ τετράγωνος F
τάξις AF, Phot. Hes.: στάσις GVM 18 ὃ] οἱ FV ὁπότεν — 19 σχήματι
om. F 19 schema ex AM^{ms} (bis, ss. οἷον οὕτω et siglo ad ἑτερομήκει posito M);
12 puncta M: 9 A 20 σύμπτυκτα G σύμμηκτα F 23 πλήρης GM πεπληρω-
μένα F εὐθὺς om. FV 27 πλέθρον] γρ. τὸ πέλεθρον ss. M ξη'] ες' e
Phot. Ba Gsf. sed cf. p. 145, 1

- 1720 Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος, ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη' Σ ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακοσίω. ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λη'. καὶ Πλεθριαῖον διάστημα. ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ρ'. Δ | Ξενοφῶν φησι πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βαβυλῶνι ἢ καὶ μεί-
 5 ζονας. σταδίου πηχῶν υ'. ὅτι ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀριστείδου, καὶ Λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ β' δραχμὰς τῆς ἡμέρας Ε' ἐδίδου καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο ν' πλέθρα καὶ ἀροσίμης ρ'.
 1721 Πλέκος: τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον σφυρίδιον. ὡς ἀπὸ Σ τοῦ βλέπω βλέπος, οὐδετέρως, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. Αἰσχύλος· Ατ.
 10 ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. οὕτως καὶ πλέκος. Ἀριστοφάνης· ἀπέπτυστ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος. καὶ αὖθις· τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχη πλέκους χρέος;
 1722 Πλεκοῦν: τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι. ἐτύοντ' ἄν Ατ. ἄνδρες ἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν.
 15 1723 Πλέκω· αἰτιατικῇ. ὅτι τὸ πλέκειν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ *Synt.* ὡς προηγουμένως τούτου σημαινόμενου, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς σωματο- *Suid.* ποιοῦντες, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐνίσταται. Ἀριστοφάνης Πλουτῶ· οὐκ ἂν διαλεχθεῖν διεσπλεκωμένη ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τριςχιλίων.
 1724 Πλεονεκτῶ: τὸ πλεόν ἔχῳ· γενικῇ· καὶ τῶν Θουκυδίδου λόγων πλεονεκ- *Synt.*
 20 τεῖ. πλεονεκτῶ δὲ τὸ ἀδικῶ· αἰτιατικῇ. ὡς τό, πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος.
 1725 Πλεονεξία: ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. παρὰ δὲ Διονυσίῳ Ἀλικαρναεῖ πλεονεξία, ἡ νίκη. Ε οὐθ' ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπολεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν εὐθετα σφε-
 25 τερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται.
 1726 Πλεονεξία: παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ *Rhet.* δίκαιον ἀξιούντων πλεόν ἔχειν καὶ τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἐκάτερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλεόν ἔχη τις ἐτέρων. Σοφοκλῆς· ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνῃ ὑπερ- *Soph. Suid.*
 φέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. *Soph.*

1720 — τετρακοσίω = P cf. sch. Pl. Alc. I 123 c. πανταχόθεν — λη' cf. Bk. 295, 11 πλεθριαίους — μείζονας Xen. Cyr. 7, 5, 11 cf. Byz. Zt. 23, 35, Hultsch, Metr. 1, 342 ὅτι sq. cf. Plut. Arist. c. 27, fort. Aelian. 1721 — πλέγμα = P, H πεπλεγμένον σφυρίδιον sch. Ar. Ach. 454. ὡς — vs. 11 πλέκος Ar. Pac. 528 c. sch. plenior.; Aeschyl. Ag. 901. τί sq. Ar. Ach. 454 1722 Ar. Lys. 152 c. sch. 1723 — αἰτιατικῇ = *Synt.* Laur. et Gud. 1724 = Lex. *synt.* Vat. 93; — αἰτιατικῇ cf. *Synt.* Laur. et Gud., Bk. 167, 11; πλεονεκτεῖ sq. cf. 2 Cor. 2, 11 1725 Ἀποστόλῳ Rom. 1, 29 cett. οὐθ' sq. Dionys. Hal. 9, 3, 2 cf. Byz. Zt. 23, 29 1726 — ἔταξαν cf. Bk. 298, 11; fonti rhetor. att. Wentzel ὡ sq. *Soph.* OT 380—382

1720 vs. 3 ὅτι—ρ' cf. v. Σ 981; Xen. cf. v. K 318 1721 Ar. Ach. cf. vv. Δ 571 et χρέος 1 1722 cf. v. Δ 964 1723 ὅτι sq. ex v. Δ 964 1726 *Soph.* cf. 1960 unde ὑπερφέρουσα — βίῳ

1 τὸ om. F 2 ἢ—7 ρ' om. F 2 λη'] ἄ (i. e. μυρίοι) ἢ Hultsch 4 πλε- A (GFV M) θριάνους G V M 5 σταδίου G M: cp. AV πήχεις V cp. A 7 πεφυτευσ- μένης A ν' A: ὁκτῶ G V M vid. Plut. ἀροῦσι V 11 ὡ] αὐ G 12 χρέους AV, v. l. v. χρέος 13 ἐτύοντ'—14 πλεκοῦν om. F 14 ἀπιθυμῶν ἐν A 1723—4 om. A F V mg. A* 15 ὅτι M: om. A* G πλεκοῦν G M^{cc} οὐχ—18 τριςχιλίων om. A* 16 τούτο G τοῦ v. Δ 964 18 διεσπλεκωμένην G 1725 om. F V 22 τοῦ Ἀποστόλου A 23 οὐθ'] χ ss. M εὐθετα A 1726 non pon. gl. A 28 Σοφοκλῆς—29 φυλάσσεται om. F 28 τυραννὶς G cf. 1960 28.29 ὑπερ- φέρουσα—βίῳ om. AV. ὑπ.—29 δ(ος) mg. M

Δ + E 1727 Πλεῖνος: ἀντὶ τοῦ πλείονος. 'Ηρόδοτος' ὡς δὲ τοῦ πλεύνος τε ἔδετο ἢ πολιορκίῃ, ἀπηλλάσσοντο.

Δ 1728 Πλευρίτις: νόσος.

Δ 1729 Πλειάς: τὸ ἐξάστερον.

Δ 1730 Πλεῖαι: αἱ πεπληρωμένα.

5

Δ 1731 Πλεῖν: πλέειν.

Δ 1732 Πλεῖν: πλέον. 'Αριστοφάνης' καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ'

Ar. ἄξιον στατήρων. καὶ αὖθις· ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μύριοι. καὶ αὖθις· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον, χεῖραι πλεῖν ἢ λ' ἡμέρας. καὶ αὖθις· πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐριπίδης. ἀντὶ τοῦ πλέον φλυαρώτερα· 10 ὡς ἐπὶ δρόμου. 'Αριστοφάνης' ἔτ' ἔστ' ἐνθάδε μεираκύλλια τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ αὖθις· πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

Ar. 1733 Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι: παρὰ τὸ 'Ομηρικόν' αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησκούσι. καί, ἐν ὡμῷ γήραι θῆκε. διὰ τὴν ἀηδῖαν οὖν γρησάσκω φησὶν 'Αριστοφάνης' ὅταν 15 τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

Δ 1734 Πλείονος: πλειότερου.

Ar. 1735 Πλείονων: τῶν νεκρῶν. ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλείονων.

20

Ecl. 1736 Πλείων, πλειῶνος: ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι

Anth. + Δ τοὺς καιροὺς. ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Δ 1737 Πλειεθῆνης.

Σ 1738 Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας, οὗ ὠνήσατο. ἐποίει δὲ

E τοῦτο καὶ μετὰ μελος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐτοῦς. 25

Harp. καὶ Πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν

1727 — πλείονος cf. Greg. Cor. p. 469. ὡς sq. Hd. 5, 34, 3 1728 = Ambr. 812 cf. H, Ps. Herodian. 181, Zon. 1554 1729 = Ps. Herodian. 111 et 224 cf. Zon. 1554, Ambr. 817 1730 cf. Zon. 1555 (in 171) 1731 = Ambr. 846, H, Zon. 1556 1732 — πλέον = Ambr. 862 cf. H καὶ τοῦτο — στατήρων Ar. Nu. 1041. ἀποπατησόμενοι — μύριοι Ar. Pl. 1184. πολὺ — ἡμέρας Ar. Ecl. 807—8; πλεῖν ἢ — μύρια Ar. Ran. 91 c. sch., 89—90. vs. 10 πλεῖν sq. Ar. Av. 1251 1733 Ar. Ran. 17—8 c. sch. 18; τ 360 et o 356 1734 aliter Ambr. 791 = Eust. I. 156, 41 1735 Ar. Ecl. 1073 c. sch. 1736 — καιροὺς cf. Procl. in Hesiod. O. 615, H, Zon. 1552, Eust. I. 156, 41, 1155, 49 ἐκ π. πλειῶνος Anth. 6, 93, 3. χρόνου = Ambr. 789 cf. Tzetz. in Hes. O. 613 1737 cf. Ps. Herodian. 111; Ambr. 779 = Zon. 1552 1738 — ὠνήσατο = P, Ba 343, 29 cf. Bk. 296, 17 (unde Et. M. 676, 18), H ἐποίει — αὐτοῦς fort. Aelian. Πλειστηριάσαντες — p. 147, 1 κωμικός Harp. = P, An. Ox. 2, 498, 19 cf. Moer. 206, 23 = Thom. 275, 3; H; Lys. fr. 15, Pl. com. fr. 18

1729 cf. 1749
cf. v. Σ 370

1730 cf. 1717

1732 Ar. Pl. cf. v. A 3468

1736 Anth.

A (G F V M) 2 πολιορκία A 7 'Αριστοφάνης — 12 ἀριθμόν om. F 1738 om. F post p. 153, 29 θρανίου transpos. AV, non nov. gl. A 13 Πλήν AV, v. l. Ar. ἢ ἐνιαυτῷ GMYP 15 αἰδῖαν A 16 πλὴν AGV ἢ 'νιαυτῷ M 18 Πλείωνος F 24 ἐποίει — p. 147, 2 'Αττικοί om. F 24 ἐποίει] ἐπώλει Bhd. 25 γεγονέναι προσεποιεῖτο V 26 ὑπερβάλλοντες V, Phot^{as} Harp. ep.

- πιπρασκομένων. οὕτως Λυκίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Πλειστο-Σ
 βολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί.
 1739 Πλειστοδόκεια: ἡ πλείστη δόκησις. Δ
 1740 Πλείστον ὄσον: πολύ. Σ
 5 1741 Πλειστώνης: ὄνομα κύριον. Δ
 1742 Πλείτω· οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πλείτω Suid.
 χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας.
 1743 Πληγαί· ὅτι ἐν μ' ἡμέραις γεγόναναι αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί. Suid.
 1744 Πλήθος: παρὰ Θουκυδίδη καὶ ἐπ' ὀλίγων λέγεται. Thuc.
 10 1745 Πλήθους αἰσθάνομαι: ὥρα τρίτη. ἡκροβολίζοντο περὶ πλη-
 θους αἰσθάνομαι. λέγεται καὶ πληθούσης αἰσθάνομαι ἐν μέσῳ τὰς E
 εἶπε. EV
 1746 Πλήθω· γενική. Synt.
 1747 Πληθώρα: ἡ πλησμονή. καί, πληθωρεῖται (πληθύνεται) ὁ Δ
 15 Νεῖλος.
 1748 Πληθύνουσιν: αὐξάνουσι, πλεονάζουσι. χρόνῳ δὲ ὕστερον πλη- E
 θύνουσι τοῖς Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρουν βασιλείας τε ἀντεποιούντο.
 καὶ c' ὁ πληθύνων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν. Soph.
 1749 Πληγία: τὸ ἄστρον. Δ
 20 1750 Πληγία: πολεμικοί. εἰς δὲ πληγία ἀγαθοὶ καὶ παρὰ Βακ- E
 χαίοις.
 1751 Πληκτηρίζω. Δ
 1752 Πληκτρον: ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ
 μάχεσθαι. καὶ παροιμία· αἶρε πληκτρον ἀμυντήριον· κἀκεῖνοι γὰρ Ar.
 25 ἔχουσι πληκτρα, οἷς μάχονται. πληκτρα οὖν τὰ ἐμβαλλόμενα χαλκᾷ τοῖς Suid.
 ἀλεκτρυόσι.
 1753 Πλημμελεία. Δ
 1754 Πλημμελεῖν: τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ ῥαθυμεῖν. καὶ Σ
 πλημμελές, τὸ ἐκμελές, καὶ ῥαθυμον, καὶ ἀπαιδευτον. Λύσις· τὸ δὲ
 30 ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν πλημμελές. πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν.

1788 Πλειστοβολεῖν sq. = P 1789 = Ambr. 827 1740 = P, Σ* cf.
 Ba 343, 25 1741 = Ambr. 781, Ps. Herodian. 111 1744 sch. Thuc. 4, 10, 5
 1745 — τρίτη cf. sch. Xen. Eranos 13, 176, 29 πληθούσης sq. Nic. Dam.
 F GrHist 90 fr. 22 = EV 1, 339, 9 1746 = Synt. Gud. 1747 — πλησμονή =
 Ps. Herodian. 110 cf. Zon. 1554, Ambr. 811 πληθωρεῖται ὁ N. cf. vita Pythag.
 Phot. Bibl. 441 b 5 1748 χρόνῳ — ἀντεποιούντο Hdt. 4, 146, 1 contulit Gsf. ms.;
 est Aeliani καὶ c' sq. Soph. OC 930—1 1751 = Ambr. 851 1752 αἶρε sq.
 Ar. Av. 759 c. sch. 1753 = Ambr. 828 cf. P = Tim. 1754 — λέγειν cf. P,
 Zon. 1556; Pl. Lys. 222 b c, Leg. 9, 859 e

1740 cf. v. Δ 1571 1742 ex v. E 172 1743 ex v. Al 77 1745 cf. 1255
 1747 cf. v. E 3809 1749 cf. 1729 1752 cf. v. Al 294, unde πληκτρα οὖν sq.

1 οὕτω GM οὐ V 1742 om. AFV mg. Ar 1743 om. AF mg. Ar post A (GFV M)
 1750 V 8 ἡμέραις μ' Ar 9 ὀλίγον AV 11 λέγεται—12 εἶπε om. F
 1747 mg. M 16 χρόνῳ—18 κενόν om. F 16. 17 πληθούσιν V πληθύνοντες Bhd.,
 qui orationem hiare putat 1749 extra ord. 20 ἀγαθοὶ A 20. 21 Βακ-
 καίοις coll. Steph. Byz. s. v. Bhd. 24 καὶ—27 Πλημμελεία om. F 25 Πληκτρα
 οὖν—26 ἀλεκτρυόσι om. A 29 Λύσις om. G

- Ε ὁ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρχῆς.
 Ε τουτέστι πταῖσμα. τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῶον ὁπίσω
 τραπέσθαι ἐκέλευον καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος.
 Δ 1755 Πλήμη: ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ Πλημμυρίς, ἡ ταραχή.
 Δ 1756 Πλήμναι: αἱ χοινικίδες τοῦ ἄρματος. 5
 Δ 1757 Πλήν: ἐπίρρημα.
 Δ 1758 Πλήντο: ἐπληροῦντο. πλήρεσιν ἰστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλο-
 σοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ παντὶ χθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλη ψυχῇ.
 Δ 1759 Πλήρης: ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλήρεις πληθυντικόν. καὶ
 πλήρης, ἐπίρρημα. 10
 Synt. 1760 Πληρῶ· αἰτιατικῇ. ὡς τό, ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. πλη-
 ροῦμαι δὲ γενικῇ· σκότου καὶ δίνης πληροῦται τὰς ὄψεις.
 Ε 1761 Πληρώματα: ὁ τῶν νηῶν φόρτος. ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὰ πλη-
 Ε ρώματα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἤκεν εἰς τὴν Ῥώμην. Πλήρωμα
 καὶ οἱ ἐπιβάται. τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐπιλέκτω. 15
 Ε καὶ αὐθις· παρεκόμιζον χρεῖας τοῖς πληρώμασι. καὶ Ἀριστοφάνης·
 Αρ. τοῦτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγυς β'.
 Harp. 1762 Πληρωτής· Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκά-
 λουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις.
 εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι. 20
 1763 Πλήσεται.
 Synt. 1764 Πλήσσω· αἰτιατικῇ.
 Synt. 1765 Πλησιάζω· δοτικῇ.
 Δ 1766 Πλησιαιτέρος: ὁ πλησίον ὢν.
 Δ 1767 Πλησίον: ἐγγύς. 25
 Ecl. 1768 Πλήσιος: τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα προπαροξύτονα, τὸ
 ἀνεψιὸς καὶ δεξιὸς ὀξύνονται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλήτος, πλή-
 τιος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, τροπῇ τοῦ τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ
 πλήσιος παρὰ μέλλοντα· οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τὸ

1754 τὸν δὲ sq. Th. Simoc. 2, 15, 7 1755 cf. P v. πλημμύρα, Ambr. 821,
 Et. M. 676, 25, sch. Ap. R. 1, 757 1756 cf. sch. E 726, sch. Ap. Rh. 1, 757, Ap.
 S. 132, 13 (unde H), Erotian. 72, 3 — χοινικίδες = Ambr. 810, P, Ba 344, 1
 cf. Et. M. 676, 40 1757 cf. Ambr. 863 1758 — ἐπληροῦντο cf. Ap. S. 132, 22
 (unde Et. M. 676, 48), sch. θ 57, H πλήρεσιν — ἀφῆκεν Philostr. vit. soph. 1, 25, 5
 1759 cf. Ambr. 861 1760 = Lex. synt. Vat. 93 cf. Synt. Gud.; ἐπλήρωσε — καθήμενοι
 Act. 2, 2 1761 vs. 15 τὴν — ἐπιλέκτω Polyb. 1, 47, 10 τούτων sq. Ar. Vsp. 660
 1762 Harp. = P; Dem. 25, 21 1764 = Synt. Laur. et Gud. 1765 = Synt.
 Laur. aliter Gud. 1767 = H, Ps. Herodian. 110 1768 cf. Et. M. 156, 6 et 13
 (ex An. Ox. 1, 58, 14), cod. V 676, 55, Herodian. Gr. 1, 124, 13

1758 cf. v. 1689 1761 cf. 2997

A(GFVM) 5 αἱ om. A, Phot. 9 πληθυντικῶς F ep. A 10 πλήρες Kust.; ἐπίρρημα
 del. Bhd. sed vid. Ambr. 1760 om. AFV mg. A^r 12 δὲ om. A^r 17 β' A:
 δύο GFVM 20 ἡμῶν V 1763 om. AFV 26 παρὰ] τὸν add. A^r; ἐτυμολογία
 mg. add. M προπαροξύτονα GM: προπαροξυ A (in προπαροξύνεται corr. A^r)
 προπαροξυτόνως FV 29 παρὰ pr.] παρὰ τὸν A^r V οἱ γὰρ] οἶον A
 παρὰ alt.] παρὰ τὸν A^r

τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ *ς*¹ ἐνιαυτός, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν, ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου *τ*² πλοῦτος, πλούσιος, πλούτιος· τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα.

1769 Πλησίστιος: ὁ φορὸς ἄνεμος· καὶ Πλησίστιον οὐδετέρως Δ
5 ἄνεμος ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

1770 Πλησιφαής: ἡ πληροέληνος ἡμέρα.

Σ

1771 Πλίγματα: τὰ πατήματα. καὶ πλίξ, τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστο-
φάνει.

1772 Πλινθεύεται: ἔξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Σ

10 1773 Πλινθεία: ἐκ τοῦ πλινθεύω.

Δ

1774 Πλινθήϊον: ὁ τόπος, ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας.

Harp

1775 Πλινθίον: παρατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ ἄγων Δ?
τὴν στρατιὰν βάδην ἐπορεύετο.

E

1776 Πλίνθος. παροιμίαι· Πλίνθους πλύνεις· Χαμαὶ ἀντ- Δ Prov.

15 λείς· Φακὸν κόπτεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων καὶ μὴ Suid.
δυνάτων λέγεται.

1777 Πλίνθος· ὅτι Ἄγις ὁ Πausανίου ἐμβαλὼν ποτε ἐς τὴν Μαντινειακὴν αὐ- Suid.
τοὺς μὲν κατέκλεισε, τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν ἐς τὸ τεῖχος παρατρέψας
παρέλυσεν· ἦν γὰρ ἔξ ὠμῆς πλίνθου, ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἐλεπόλεις ἀσφαλεστέρα
20 ἐστὶ τῆς ὀπτής καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατὰγνυνται καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἀρ-
μονιῶν· ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἥσσον
ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός.

1778 Πλινθωτὸν δὲ ἡ πλινθία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ Tact.
σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξη, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου διπλάσιον
25 ἰσόπλευρον καλεῖ.

1779 Πλίξ: τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ πλίγματα, τὰ πατή-
ματα.

1780 Πλίξ· ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλίξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπολέμῳ. Suid.
καὶ Ὅμηρος· αἱ δ' εὐ μὲν τρόχων, εὐ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πλίξαν
30 καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα· καὶ τὸ μεταξὺ τῶν
μηρῶν ὁστοῦν.

1781 Πλοῖζει: πορεύεται. πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Σ

1769 ἄνεμος sq. = sch. λ 7 cf. Zon. 1552, Ambr. 775, H 1770 = P, Ba 344, 2, H, Zon. 1554 cf. Eust. O. 1692, 58 1771 sch. Ar. Ach. 217 cf. H 1772 = P cf. H 1773 l. = Ambr. 829 1774 Harp. = P cf. Bk. 295, 8 (unde Et. M. 677, 27), Lys. fr. 161 1775 — εἶδος aliter Ambr. 836 1776 l. = Ambr. 822 Πλίνθους—ἀδυνάτων cf. Paroem. ed. Gsf. 96 n. 780 1778 Tact. 56; Xen. An. 3, 4, 19 1779 sch. Ar. Ach. 217 1781 = Σ*, Ba 343, 3, P

1771 cf. 1779 et v. A 3031 1775 init. cf. 1715; αὐτὸς sq. cf. v. B 16
1776 cf. vv. O 399, φακόν, χαμαί; καὶ ἀνηνύτων sq. ex v. O 399 1777 ex v. A 239
1778 cf. post litt. Ψ 1779 cf. 1771 et v. A 3031 1780 ex v. A 3031

1 τὸ *ς* GF, Et.: τος AVM 3 παρὰ] παρὰ τὸν A^r 5 ὁ πληρῶν τὸ Δ (GFVM)
ἄρμενον GM, sch. cf. Zon. Ambr. Hes.: πλησίον τοῦ ἄρμένου AFV, ex p. 148, 25
ortum 6 προσέληνος FV 1773 non nov. gl. A 11 Πλινθείον G, Harp.
Πλινθείον Phot. 15 καὶ pr. — 16 λέγεται om. AFV 1777 om. AFV mg. A^r
17 Μαντινειακὴν GM cf. v. A 239 1778 om. F 23 δὲ om. GM πλινθεία A
cp. V 26 παρὰ—πατήματα om. F 1780 om. AF 29 πλίξιν G
32 Πλωῖζει FV, Phot., contra ord. ὁδός om. G (non nov. gl. 1782)

Δ 1782 Πλοϊκή· καὶ Πλόϊμος θάλασσα.

Σ 1783 Πλόϊμα: πλευστικά. ἢ τὰ πλῶ πεμπόμενα. ἦρος δὲ ἀρχο-
 Ε μένου, ἐπεὶ πλόϊμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων
 τινάς.

Δ Anth. 1784 Πλοκαμῖς. ἀντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἐκηβόλε, κάλλος ἐπέει. 5

Σ 1785 Πλόκαμοι.

Σ 1786 Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης
 Ἀστερόπῃ τῇ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστρά-
 τευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημούντος ἡ πόλις ἀπόρρητος
 μείνῃ. 10

Anth. 1787 Πλόκον: πλέγμα ἐκ τριχῶν. Ἄρτεμι, σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ'
 ἀνέθηκε κόμης παρθένος, ἡμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου.

Δ + Soph. 1788 Πλόκον: πλόκαμον. αὕτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω
 πλόκον.

Δ 1789 Πλόος: ὁ πλοῦς. 15

Ar. 1790 Πλουθυγίειαν: ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης, δι' ὧν μάλιστα
 οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι, ἐκ τούτου
 ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα,
 γέλωτα. τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς, δι' ὧν γέλως ἔσται, καὶ χο-
 ρεῖαι καὶ εὐωχίαι. 20

Ar. 1791 Πλουθυγίειαν· Ἀριστοφάνης. δώσομεν ὑμῖν αὐτοῖς τε παισὶ
 παίδων τε παισὶ πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα,
 γέλωτα, χορείαν, θαλίαν, γάλα ὀρνίθων· ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες.

1792 Πλουμβάτοις: μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν. 25

Hes. 1793 Πλούταρχος, Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγωνὺς ἐπὶ τῶν
 Τραιανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἐπίπροσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ
 Τραιανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν
 Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπραττεσθαι. ἔγραψε
 δὲ πολλά. 30

Hes. 1794 Πλούταρχος, Νεστορίου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκαλος
 Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρόκλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάν-
 τος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· οὗ Μαρίνος διάδοχος. ἔγραψε
 πολλά. Ζῆτει περὶ τούτου ἐν τῷ Δομνίνος.

1782 Πλόϊμος sq. = Ambr. 823 cf. Zon. 1553 1783 — πεμπόμενα = P,
 Ba 344, 4 cf. H 1784 ἀντὶ sq. Anth. 6, 279, 3 1785 cf. P v. πλόϊμοι = Σ^a
 1786 = P 1787 — πλέγμα cf. Ps. Herodian. 113 Ἄρτεμι sq. Anth. 6, 277, 1—2, 4
 1788 — πλόκαμον cf. H. αὕτως sq. Soph. Ai. 1179 1789 = Ps. Herodian. 113
 cf. Et. M. 676, 57 1790 Ar. Av. 731—2 c. sch. 1791 Ar. Av. 729—736
 1792 cf. Psell. Boisson. An. 3, 223 1794 cf. Marin. 12

1790—1 cf. v. Γ 19 1794 cf. 2473

A (G F V M) 1 θάλασσα πλόϊμος FV 5 σοὶ] οἱ Τουρ τοι Anth. κάλος FV
 1785 om. F 12 ἀνέθηκα G V M κόμας G V M^{ac} 13 περὶ A 16 ἔμιξαν A F V M
 δι'—21 Ἀριστοφάνης om. F 21 καὶ δώσομεν V ὑμῖν FV, Ar.: ὑμῖν
 ὑμῶν A G M 25 μολίβοις A F M^{ac} 27 ἐπίπροσθεν] ἔτι πρόσθεν ed. pr.
 32 κατηγητοῦ Bhd. 33 Μαρίνος ed. pr.: Μαριανός omnes διδάσκαλος V

- 1795 Πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἑκάτης ἔσται *Ar.*
μαθεῖν.
- 1796 Πλουτοδότειρα. Δ
- 1797 Πλούτος· καὶ κτήσασθαι μὲν ἔστιν αὐτὸν εὐμαρές, φυλάσασθαι
5 δὲ χαλεπόν. Ζῆτει ἐν τῷ Ἀτταλος.
- 1798 Πλουτῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
- 1799 Πλούτων· ὁ ἄδης. Ἀριστοφάνης· ὁ Πλούτων δίδωσι χοι- Δ
νίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι· δὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων καὶ τοῦτο τοῖσι *Ar.*
πορισταῖς. σύμβολον θανάτου. ἴσως χοινίον πρὸς ἀγχόνην ἢ τι
10 τοιοῦτον.
- 1800 Πλόχανον· πλέγμα, ψ ὁ κύτος καθαίρεται. Σ
- 1801 Πλοχμός· πλόκαμος. Δ
- 1802 Πλωάς· εἶδος ὀρνιθος. Δ
- 1803 Πλωθεύς· Πλωθία δῆμος τῆς Αἰγιῆδος. καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς. *Harp.*
- 15 1804 Πλωῖζω· πλέω. καὶ Πλῦζω, ὁμοίως. Δ
- 1805 Πλωῖμος ἀνὴρ.
- 1806 Πλώοντες· πλέοντες. Δ
- 1807 Πλώω· πλέω. Δ
- 1808 Πλώσιμον· διαβατόν. Σοφοκλῆς· μακρόν τὸ δεῦρο πέλαγος, *Soph.*
20 οὐδὲ πλώσιμον. ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον.
- 1809 Πλωτὴ νῆκος· ἡ πλεομένη. Δ
- 1810 Πλωτῆρες. Δ
- 1811 Πλωτῖνος, Λυκοπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμ- *Heuy.*
μωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου·
- 25 οὐ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος, τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ
Γαλλιηνοῦ γηραιὸς ὦν διέμεινεν ἄχρι . . . καὶ συνέταξε βιβλία νδ',
ἅτινα κατὰ ἐννέα βιβλους διήρηται καὶ λέγονται Ἑννεάδες ἔξ. γέγονε
δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὲς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.
- 1812 Πλωτόν· πλεόμενον. Σ
- 30 1813 Πλῦ χρησάμενος τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐς Μιτυ- Ε
λήνην ἀφίκεται.

1795 *Ar. Pl.* 594—5 c. sch. 1798 = *Synt. Gud.* cf. *Laur.* 1799 ὁ Πλού-
των sq. *Ar. Ran.* 1504—5 c. sch. 1804 = *P.* sch. *Pl. Tim.* 52 e 1801 cf. sch.
P 52, *H.* *Et. M.* 677, 9 1802 cf. *Ambr.* 815, *Et. M.* 731, 40, sch. *Ap. R.* 2, 1054
1803 *Harp.* = *P* cf. *Zon.* 1555 1804 cf. *Et. M.* 677, 20. — πλέω = *Ps. Hero-*
dian. 113; Πλωῖζω = *Ambr.* 853 1806 = *Ambr.* 840 1807 cf. *Ambr.* 844, *H.*
1808 μακρόν sq. *Soph. OC* 663 c. sch. 1809 cf. *Ambr.* 812, *Crates ap. Ap. S.*
132, 18, sch. κ 3, *H.* 1810 cf. *H.* 1812 = *P.* *Ba* 344, 7, *H.* 1813 *Thuc.* 3, 3, 5

1795 cf. v. € 363 1797 cf. v. € 3576 1811 cf. 2098 et v. A 1549

1796 om. *F* 4 καὶ κτήσασθαι *GVM*: κεκτήσασθαι *F* κτήσασθαι in *init.* *A(GFVMB)*
vers. *A* αὐτὸν om. *F* 7 Πλούτων *alt.*] Πλούτος *A* 1800 post 1802 *V*
12 Πλοχμός *F* ὁ πλόκαμος *G* 14 Πλωθεία *V*, *Phot. Harp. plen. Zon.*
1805 om. *AF ss. M* post 1814 *V* 20 οὐδὲν *A* 1810 om. *F* 23 ἀπὸ *temere*
del. Gutschmid μαθητῆς—28 ἄλλα om. *F* 26 Γαλλιηνοῦ] Γαλιηνοῦ *B* Γα-
ληῖνοῦ *A(G)VM* διέτεινεν *scripserim*, coll. v. € 2424 *cett.* ἄχρι] Ζῆτει *ss. M*
χρόνων et Ζῆτει in *lac. add. G*, χρόνων *Z' add. ed. pr.* <Κλαυδίου τοῦ δευτέρου
suppleverim, coll. v. Δ 237 et *Porphyz. vita c. 2* νδ'] δ' *V* 27 διήρηται
Flach 29 πλεόμενος *AF* 1813 om. *F* 30 Ἀθηναίων *Thuc.*

- Thuc. 1814 Πλοῖα κατάφρακτα: σεσανιδωμένα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν
τιθέναι τὰ ὄπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.
- Ar. 1815 Πλοῖον ἢ κυνὴ: ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστο-
φάνης Ὀρνισι. καθὸ ἐπτέρωτο ἢ Ἰρις, καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ
κῶπαι. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον. 5
- Σ 1816 Πλύνεται: λοιδορεῖται, αἰσchrῶς ὑβρίζειται. Πλύνειν γὰρ
παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντὶ τοῦ ἐλέγχειν· πλύνειν καταχρηστικῶς τὸ
ἐλέγχειν· ὥς που καὶ Μένανδρος· ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκα οὕτω
λέγῃς, τὸν πατέρα καὶ σὲ τοὺς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ. ἀντὶ τοῦ ἐλέγξω.
- Ar. 1817 Πλυνός: ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό, παροξυτόνως δὲ τὸ 10
πλυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, πλυνόν
με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσιν. ἀντὶ τοῦ ἐφύβριστον πλῦμα.
- Harp. 1818 Πλυντήρια: ἐορτὴ Ἀθηναίων.
- Σ 1819 Πλυνοί: πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσι.
- 1820 Πνεῦμα: ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. 15
- 1821 Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν: οὐ τὸ πανάγιον
λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.
- 1822 Πνευματικὸν σῶμα: φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ
τοῦ σώματος ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερές, ἀερωδέστερον καὶ
αὐγοειδέστερον· ὃ πάντως αἰσθῆσεται ἀληθόνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία 20
Ελληνική. τούτου δὲ τοῦ σώματος ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ
- Phil. ἐπιθυμίαν. ὅτι ἐν τοῖς τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν
εἶναι λέγει.
- 1823 Πνευματικὸς ἄνθρωπος· Ζῆτει ἐν τῇ ψυχικῇ.
- Δ 1824 Πνευμονία: περὶ τὸν πνεύμονα. 25
- Δ 1825 Πνεύμονος: τοῦ ἰχθύος.
- Δ 1826 Πνεύμων: λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα
Phil. ἔχει φωνήν, μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα καὶ ἀναπνέοντα· ὕλη γάρ ἐστι
τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἄηρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ οὔτε τὰ
ἄναιμα οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον 30

1814 sch. Thuc. 1, 10, 4 1815 sch. plenior. Ar. Av. 1203 1816 — ὑβρίζεται
= P, Ba 344, 5 cf. H, Zon. 1557 Πλύνειν γὰρ sq. Artem. 2, 4; Men. com.
fr. 608 1817 Ar. Pl. 1060—1 c. sch. 1061 cf. Philop. diff. 1818 Harp. = P
cf. H 1819 = P, Ba 344, 6 cf. H, sch. Z 40, Et. M. 677, 18 1820 cf. Choer.
Erim. Ps. 120, 30, unde Et. M. 679, 20 1821 Ezech. 11, 19 c. explic.
1822 — ἐπιθυμίαν in 1 Cor. 15, 44 Ἀριστοτέλης non inveniatur 1824 cf.
Ambr. 868, Zon. 1558 1825 l. = Ambr. 865 1826 — λ cf. sch. Ar. Pac. 1069,
Eust. O. 1436, 61, Moer. 207, 1, Thom. 276, 3 οὐ πάντα sq. Philop. 377, 15—24,
378, 6—14, 377, 27—31, 378, 21—2

1826 init. cf. v. N 182

A (GFVMB) 4 διετέτατο GM 5 ὅτε VM^{ac} 7 ἀντὶ—καταχρηστικῶς om. GM
πλύνειν—9 ἐλέγξω om. A 8 ὥς που] ὥσπερ G κακῶς μου GM, Artem.:
κακῶς μὲν V μὲν κακῶς F 9 τοὺς—ἐγὼ] τούτους ἐγὼ σοὺς G τούτους σοὺς
ἐγὼ B 16 Πνεῦμα pr. om. A, non pon. gl. πανάγιον] πνεῦμα add. V
20 πάντως] <οὐκ> suppl. Kust. 22 Ἀριστοτέλου GM cp. AV 27 καὶ om. A
29 ἔντομα] ἔναιμα G

οἱ κοιλίαι, οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον καρκίνοι, σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων ποτάμιος ἵππος καὶ κροκόδειλος· φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν οὐ φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ τινὰ τῶν
 5 βραγχίων κίνησιν· νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα κυστέλλοντες τὰ βραγχία ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ· τὸ δὲ ταρ-
 τόμενον ἐναπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ πληγῇ ἤχει, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέττιγες δι' ὑμέρος τινὸς ὑπὸ τὸ στήθος
 10 κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότες, ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέειν οὖσι πλήττουσι τὸν ἀέρα καὶ ἠχοῦσιν· ἀμέλει σταθεῖσαι οὐκέτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάροι τῷ
 στόματι ὕδωρ ἐξωθούμενοι μετὰ ῥοίζου τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν· ἀμέλει
 15 ἐν τῷ βάθει ὄντες οὐ φωνοῦσι.

1827 Πνέω· γενικῇ. στεναγμῶν πνέων καὶ κλαυθμῶν.

Synt.

1828 Πνεύσας· σφοδρῶς ὀργισθεῖς. ὁ δὲ νέος ὦν καὶ φιλόνηκος Σ Ε πολὺς ἐπέπνει. ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλαμένων καὶ μαχο- Ε
 μένων ἐκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις (τουτέστιν ὀργίλως), παρὰ τὰς ἐκ
 20 τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε.

1829 Πνευστιῶν· φυχῶν, ἐμπνέων. ὁ δὲ ἔκειτο πνευστιῶν ἡμίπνους Ε ὑπὸ τοῦ βρόχου.

1830 Πνιγεύς· ὁ φοῦρνος, ὁ κρίβανος. κυρίως, ὅπου οἱ ἄνθρακες Σ + Δρ. συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει· ἡμεῖς δὲ ἄνθρακες.

25 1831 Πνίγει μετρίῳ· συμέτρῳ καύματι. τουτέστιν ἔαρι. καὶ τὸ Δρ. πληθυντικὸν τὰ πνίγη. Δ

1832 Πνιγηρά· ἡ καυματώδης, καὶ θερμὴ· πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος. Δρ. ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θράνιον. Ἀριστο-
 φάνης· μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ κάλῳ καὶ θρανίου. καὶ Ἀρριανός· τὰ δὲ Ε
 30 βράχη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπώκεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

1827 cf. Synt. Gud. p. 592, Lex. synt. Vat. 93, Synt. Laur. 1828 — ὀργισθεῖς = P, Ba 344, 8 cf. H ὁ — ἐπέπνει Polyb. fr. 201, falso Dam. fr. 109 ἔτι sq. Polyb. fr. 202 1829 ὁ sq. Iambl. fr. 10* 1830 sch. Ar. Nu. 96 cf. Et. M. 677, 33; — φοῦρνος = P, Ba 344, 9 1831 — ἔαρι sch. Ar. Av. 726 1832 — θρανίου Ar. Ran. 121 c. sch. 122 τὰ sq. Arr. Ind. 24, 2

1830 hinc v. φοῦρνος

5 βραχέων V τοῦ om. A 8 ἀέρι V^{ac} 10 ἐκπεφυκότες V; ἀέρος A (GFV M)
 add. G cf. vs. 11 11 ἐναπολειμμένον V οὐ — 12 φωνοῦσιν ex G, Philop.
 14 τὸ ὕδωρ A 1827 om. A F V mg. A^r 16 πνέω A^r, Synt. Gud. 17 φι-
 λόνηκος B.-W. 18 ἔπνει G τῷ προσπνεύματι] τῷ πρὸς ἀλλήλους πνεύματι
 Hermann (ex duobus nominibus conflatum Bhd.) τῷ πνεύματι Dind. τούτων
 ὡς περ πνεύματι Hultsch συνεληλαμένων Bhd. 19 διάρσεως Tourp παρὰ
 τὰς] παραστάς Hemst. παραστάς τις Tourp 20 μάλην] μεγάλην V παρέσφαξε]
 ἀπέσφαξε Dind. πατάξας ἀπέσφαξε praeunte Hemst. B.-W. 28. 29 Ἀριστο-
 φάνης — 30 πνιγηραῖς om. F 29 θρανίου] seq. 1733 in AV 30 πρὸς] παρὰ G

Σ 1833 Πνίγος: καύμα.

Suid. 1834 Πνοή· λύσις δνείρου· δυωδία νόμιζε τὴν ἀηδίαν.

Ar. 1835 Πνύξ, Πνυκός ἔδει· ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου Ἀριστοφάνης
Πυκνός λέγει τὴν γενικήν. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς
Πυκνός.

Ar. 1836 Πνύξ: ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἡ ἀπὸ τοῦ
πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ar. 1837 Πνυκός· Ἀριστοφάνης· ὁπότερος σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνός τὰς ἡνίας. τουτέστι τὴν ἐξουσίαν. τρο-
πικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων· ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι· καὶ 10
Δ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων. Πνύξ, Πνυκός, Πνυκί· καὶ καθ’
ὑπερβίβασμόν Πυκνί.

Σ 1838 Πόα: ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται. ἡ δὲ ἐμήχουσα πόα λέγεται
Metaphr.? παρὰ Δημοσθένη καὶ Λυσία. ὥς ἐν πόα πλυνάντων· οὕτω Μαλαχίαν
ἐδόξε.

E 1839 Ποδάγρα· τάφρους ὥρυξε καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὥς θηρίοις
τοῖς πολεμίοις.

Δ 1840 Ποδαλείριος: ὄνομα κύριον.

1841 Ποδαπός: ποίου ἔθνους, ποίας χώρας. φησὶ Ξενοφῶν·

E| ἐρωτώμενος δὲ ποδαπὸς εἶη, Πέρσης ἔφη εἶναι. καὶ αὐθις· ποδαπός; 20

On. Ἀντιοχεύς. λύσις δνείρου Νικηφόρου πατριάρχου· πόδας καθαίρειν φροντίζων
δηλοῖ λύειν. πόδας πλατεῖς ἔχοντα σημαίνει λύπας. ποδῶν κοπέντων, μηδὲν
ἀρχου τρίβου.

Anth. 1842 Ποδεῶνας: εἶδος γεωργικόν. καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος
ἄνθετο Διοῖ Πάρμις, ἀνιερῶν παυσάμενος καμάτων.

Σ 1843 Ποδηγέστερον: ὁδηγητικώτερον.

Δ 1844 Ποδηγός: παιδαγωγός.

1833 = P, Ba 344, 10, Ambr. 869, Zon. 1558, sch. Thuc. 7, 87, 1 cf. Et. M.
677, 37, H, Ps. Herodian. 111, sch. Pl. Phaedr. 258e 1835 Ar. Eq. 165 c. sch.
cf. Bk. 299, 12 1836 sch. Ar. Ach. 20 cf. sch. Ar. Th. 658, Et. M. 677, 46, P,
Lex. Patm. 141, sch. Pl. Crit. 112a, sch. Luc. 61, 17; 138, 24 1837 — πολι-
τευομένων Ar. Eq. 1108—9 c. sch. plenior. Πνύξ, Πνυκός cf. Ambr. 867, Ps.
Herodian. 116 1838 — Λυσία = P, Ba 344, 11 cf. H; Et. M. 677, 49 = Ps.
Herodian. 112; Lys. fr. 327 ὥς sq. cf. Malach. 3, 2, fort. e Metaphr.
1840 = Ambr. 900, Et. M. 678, 17 1841 ἐρωτώμενος — εἶναι Xen. An. 4, 4, 17
πόδας καθαίρειν sq. Astramps. 1842 καὶ sq. Anth. 6, 95, 5—6 1843 = P,
Ba 344, 19 1844 cf. H

1834 ex v. Δ 1672 1836 cf. 3152 1837 cf. v. H 337 1838 cf. 3076
1843 hinc Eust. O. 1441, 12

A (G F V M) 1834 om. A F V mg. A^r 4 Πνυκός A V 5 Πνυκός A F V 1837 extra
ord. 8 Πυκνός G ποιῇ G F V M 9 Πνυκός A G V M^{ae} 10 ταῖς —
12 Πυκνί om. F 11 Πνύξ] nov. gl. G V 13 πόα alt.] ποία Phot. 14 ὥς —
15 ἐδόξε om. A F V 14 ὥς ἐν] ὥσει Schleusner Μαλαχίας Schleusner
15 ἐδοξα ση(μείωσαι) Hermann 21 λύσις — 23 τρίβου om. A F V mg. A^r post
1839 sed ord. corr. M 21 λύσις — πατριάρχου om. G; Νικηφόρου π. om. A^r
22 ἔχοντα] γρ. ἔχειν δὲ ἡ ἔχειν τε ss. M 23 τρίβων G 24 εἶδος ὑποδήματος
γεωργικοῦ Kust. 26 ὁδηγικώτερον A

- 1845 Ποδήνεμος: ἡ ταχεῖα. αἰθυίης, ξένε, τόνδε ποδηνέμου Δ
 ἔννεπε τύμβον. Anth.
- 1846 Ποδήρης: ἔως τῶν ποδῶν χιτῶν. οἱ δὲ τὸ κυρραπτόμενον εἰς Σ
 τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἡ βύσσου βράκιον.
- 5 1847 Ποδοκάκη: ξύλον, ψ̄ ἐν εἰρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συν- Σ
 ἔχουσιν· δὲ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος καλεῖται. ἐν εἰρκτῇ τε καὶ Ε
 ποδοκάκη στρεβλοῦμενοι καὶ τάλαιπωροῦμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ Δ
 Ποδοστράβη. ὡς ἐν ποδοστράβαις τισιν ἐνειργόμενοι τοῖς Ε
 βόθροισι ἐκτείνοντο.
- 10 1848 Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν Harp.
 τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἦτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου κ,
 ποδῶν τις κάκωσις οὐσα· ἡ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδο-
 κατοχή.
- 1849 Ποδοστράβη· ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινα ὑπὸ τῶν Harp.
 15 κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς αὐτὰ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἠλίσκετο.
 οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.
- 1850 Ποδώκεια: ἡ ταχεῖα. Δ
- 1851 Πόδωνος: ὄνομα κύριον. Δ
- 1852 Ποδορρώνη: ὄνομα κύριον. Δ
- 20 1853 Ποδοῖιν: ποδῶν. Δ
- 1854 Ποηφάγον θηρίον. Δ
- 1855 Πόηχος: ὄνομα κύριον. Δ
- 1856 Πόθεν: ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς. Ar.
- 1857 Πόθεν. Ποῖ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον, ὡς φησιν
 25 Ἀριστοτέλης.
- 1858 Ποθέεσκεν: ἐπόθει, ἐπεζήτει. Hom.
- 1859 Ποθεινός. Δ
- 1860 Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. Ar.
- 1861 Ποθή: ἡ ἐπιζήτησις. Δ

1845 — ταχεῖα cf. Ap. S. 132, 26, sch. B 736, H, Ambr. 1000 αἰθυίης sq. Anth. 7, 212, 1 1846 = P, Σ*, Ba 344, 13 cf. H, sch. Luc. 272, 22 1847 — καλεῖται = P, Ba 344, 16 cf. gl. Basilic. λέγεται καὶ Ποδοστράβη cf. Ps. Herodian. 112 1848 Harp. = P cf. H, Bk. 292, 21 (unde Et. M. 678, 13 cf. 15), An. Ox. 2, 498, 24; Dem. 24, 105 1849 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 498, 22, Et. M. 678, 28; Hyper. 5, 18; Xen. Cyneg. 9, 11 1850 cf. Ambr. 879, H, sch. B 764; l. = Ambr. 1013 1851 l. = Ambr. 941 1853 in O 18 1856 sch. Ar. Ran. 1455 cf. sch. Eur. Hec. 613 (= sch. Eur. Andr. 83) 1857 Ἀριστοτέλης, non inventum 1858 = H, sch. A 492 1859 cf. Ambr. 887 1860 Ar. Pl. 1127 1861 = Ps. Herodian. 112 cf. sch. A 240

5 et 7 Ποδοκάκη GM, Ba cf. vs. 10 5 ψ G, Phot. Ba: δ AFVM εἰς δ A(GFVM) ed. pr. ἐν om. F, qui mg. γρ. ἐν εἰρκτῇ add. ἐμβάλλοντες GF 8 ἐν-ειργόμενοι Wakefield 1848—9 om. A 10 Ποδοκάκη GM, Harp. Bk. cf. vs. 5 11 ἦτοι — 12. 13 ποδοκατοχή om. F 16 οὕτως — 17 ταχεῖα om. F 19 Ποδορ-ρώρη Et. M. 678, 29; gl. extra ord. 22 Πόηχος — 23 Πόθεν om. A 1856 om. V 1858—60 om. V 1858 extra ord. 1860 non nov. gl. F 1861 post 1858 GM cf. V 27 ἡ ἐπιζήτησις ex vs. 29 add. F

156 Πόθι — Πολλὰ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπεύθησαν κτλ.

Σ 1862 Πόθι: ποῦ.

Synt. 1863 Ποθῶ· αἰτιατικῇ.

Δ 1864 Πόκος.

Thuc. 1865 Πολλά: ἀντὶ τοῦ πάντα εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης χρῆσθαι.

Ar. 1866 Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει: ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκουμεν 5 τὰ πράγματα.

E 1867 Πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου· Πολύβιος· ὅτι τῆς ἐλήνης ἐκλειπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνοιο ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ὅτι βασιλέως ἐκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσετέρους ἐποίησε, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐταπείνωσε ταῖς 10 ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου.

Prov. 1868 Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσας: παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

Prov. 1869 Πολλά μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου. 15

Soph. 1870 Πολλά τοι μικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατῶρθωσαν βροτούς: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται.

Suid. 1871 Πολλαπλᾶ· τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περι-
σπῶσιν Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ, 20
ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Suid. 1872 Πολλάς· ἐπιτριβέσθω τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων. καὶ
ὁ Ἀπόστολος· δαρήσεται πολλάς.

Σ 1873 Πολλὰ χαίρειν φράσας: ἀποταξάμενος, ἀπογνοῦς.

Phil. 1874 Πολλαχῶς: τοῦτο διττόν ἐστι. τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν, ἃ ὁμῶνυμα 25
καλεῖται, τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἷον τὸ ἀγαθὸν
ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας, ἄλλως δὲ κατὰ τοῦ
εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιανοῦ· λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθὰ.

Soph. 1875 Πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατη-
πεύθησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τὰ πει- 30
λήματα: τουτέστι πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ,

1862 = P, Ba 344, 20, sch. α 170 cf. H 1863 = Synt. Laur. et Gud.
1864 cf. Ps. Herodian. 112, H (in M 451) 1865 sch. Thuc. 1, 2, 3 1866 Ar.
Pac. 618 c. sch. plenior. 1867 Polyb. 29, 16 1868 = Diogen. VII 78 1869 cf.
Zen. V 71 cett. 1870 Soph. El. 415—6 c. sch. plenior. (e proverb. collectione
sec. P Jahn, Quaest. de sch. Laur. Soph. 37) 1872 Ἀπόστολος immo Luc. 12, 47
Kust. 1873 = P, Ba 345, 5 cf. H 1874 Alex. Aphr. 96, 28—9, 97, 5—7
1875 Soph. OC 658—660 c. sch.

1871 ex v. A 8221 1872 — ἀφανίζων ex v. Δ 1650 1873 cf. v. χαίρειν ἦν τε

A (GFVM) 1864 om. V 4 τοῦ] τοῦ οὐ temere Kust. 5 οὐ om. V 7 et 11 κενὰ
Kust. plerique Paroem. 7 Πολύβιος—12 πολέμου om. F 7 Πολύβιος om. A
9 βασιλέως G: cp. AVM βασιλείας Kust. μὲν om. in fine vers. A 10 Μακε-
δονίου A 1869 om. F, non pon. gl. VM 1870 non pon. gl. GVM 17 ἀντὶ
τοῦ om. A 1871—2 om. AFV mg. A^r 20 οἱ Ἀττικοί G, vv. Δ 1258 et
χρυσᾶ καὶ χρυσᾶ G, v. l. v. A 8221 22 ἐπιτριβέσθαι G ὡς—ἀφανίζων
om. A^r 23 πολλὰ G 26 οἷον] ἡ F 27 ἀνδρείας A^o cf. Alex.
28 εὐεκτικοῦ AFV 1875 om. F

πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

1876 Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται: παροιμία, πρὸς τοὺς Prov. δυσκαλῶτους καὶ δυσκατεργάτους.

5 1877 Πολέας: πολλούς.

Hom

1878 Πολέμαρχος: ἄρχων, πρὸς δὲν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.

Hdt. (Ar.)

1879 Πολέμαρχος: ἀρχή τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη.

Harp.

ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας, τὰς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις· καὶ τᾶλλα, ὅσα τοῖς πολίταις ὁ Ἄρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

1880 Πολέμαρχοι: ἀρχή, ἣν συνέβαινε κλείειν τὰς πύλας καὶ τὸν Ε μεταξὺ χρόνον κυριεύειν τῶν κλειδῶν καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαίταν ἐπὶ τῶν πυλῶνων παρ' Αἰτωλοῖς.

1881 Πολεμῃσείειν: πολεμητικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ α'. ὡς Σ τὸ Ὀμηρικόν, τῷ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο. οὕτως καὶ γαμῃσείειν Ἀττικοί φασι· καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσι.

1882 Πολεμῃσείοντος: πολέμου ἐπιθυμοῦντος. Χοσρόου δὲ πο- Δ + ΕΛ λημαῖσείοντος ὡς ἤσθετο Ἰουστινιανός.

1883 Πολεμῃτέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἴστεόν Σ δέ, ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρῆ ἢ τὸ δεῖ, οἷον γαμῃτέον, ἀντὶ τοῦ χρῆ γαμῃσαι, πλευστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι, καὶ οὐ παραδοτέα ἀντὶ τοῦ οὐ χρῆ παραδοῦναι. πολεμῃτέα ΕΛ 25 σφίσιν ἅμα ἤρι ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. οὕτως ἔγνω Ε διὰ ταῦτα πολεμῃτέον εἶναι πρὸς Ῥωμαίους.

1884 Πολεμίζει· Ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτου πο- Ε λιορκίας· καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτόν.

Πολεμῷ δὲ ῥῆμα.

Δ

30 1885 Πολεμιστής: ἐκ τοῦ ποιητικῶς πολεμίζω. καὶ Πολεμιστήριος ἵππος. Πολεμῃσείοντες δέ.

1876 = Paroem. ed. Gsf. 98 n. 808 1877 sch. A 559 cf. H, Ambr. 888
1878 gl. Hdt. 6, 109 vel sch. Ar. Vsp. 1042 cf. sch. Pl. Phaedr. 235 d, H 1879 Harp.
(partim ex Aristot. Ath. Pol. 58) = P 1880 Polyb. 4, 18, 1—2 1881 = P;
Thuc. 1, 33, 3; Ξ 37 1882 — ἐπιθυμοῦντος cf. Ambr. 1076. Χοσρόου sq. Proc.
Bell. 2, 4, 14 = ΕΛ 94, 27 1883 — παραδοῦναι = P, Ba 344, 27; οὐ παραδοτέα
Thuc. 1, 86, 3 vs. 24 πολέμητεα — 25 εἶναι Proc. Bell. 2, 3, 55 = ΕΛ 94, 20—1
1884 — ἑαυτόν Ios. Bell. 5, 73 Πολεμῷ sq. cf. Ambr. 1085

1884 cf. v. A 447

1 πέψαντες G V 3 δρῦς] δριμύς A; γρ. καὶ δρῦς mg. add. A^r παροιμία A (G I F V M)
om. A F V 5 Πολλάς AG 13 τὰς πύλας] τὰς θύρας τὰς πύλας F
16 πολεμικῶς G Θουκυδίδης — 18 σχηματίζουσι om. F 16 Θουκυδίδης om. V
α' om. in lac. IM ὡς] εἰς G I 20 ὁ Ἰουστινιανός A 21 ἴστέον — 26 Ῥω-
μαίους om. F 22 χρῆ] τὸ χρῆ G M 24 πολεμῃτέα nov. gl. A V 29 Πολεμῷ]
nov. gl. V δέ om. A 1885 om. A F V mg. A^r 30 ποιητικῶς om. A^r
31 πολέμησειον A^r

- Synt. 1886 Πολεμῷ· δοτική. πᾶσι μέλεσι πολεμοῦντα διάφορα. αἰτιατική δέ· πολέμῃσιν τοὺς πολεμοῦντάς με.
- Heay. 1887 Πολέμων, Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσματος· εἴτα ἐφιλοσόφησε. καὶ 5 πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ καὶ ἴσως ἔχειν ἐκότερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν· ὥστε καὶ φάσκειν Ὀμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δὲ Ὀμηρον τραγικόν.
- Heay. 1888 Πολέμων, Εὐηγέτου, Ἰλίου, κώμης Γλυκείας ὄνομα, Ἀθήνησι 10 δὲ πολιτογραφηθεὶς· διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός· ὁ κληθεὶς Περιηγητής, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε Περιήγησιν Ἰλίου ἐν βιβλίοις γ', Κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθη- 15 ναίους συγγενείας αὐτῶν, Κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, Περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι πόλεων· καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἐν οἷς καὶ Κοσμικὴν περιήγησιν ἣτοι Γεωγραφίαν.
- Heay. 1889 Πολέμων, Λαοδικεύς, ἦγον ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρῃ, διδάσκαλος 20 Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπὶ τε Τραιανοῦ καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἐξ καὶ πεντήκοντα ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκαρτερήσας διὰ τὸ συνεχέσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων 25 θρηνοῦντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα· δότε μοι ἕτερον σῶμα, καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπὶ συγνῷ τέμνουσιν

1886 cf. Synt. Gud. p. 592, Lex. Synt. Vat. 93, Synt. Laur.; πολέμῃσιν sq. Ps. 34, 1 1887 cf. Laert. 4, 16 et 20, Ind. Hercul. ed. Mehler 55 1889 cf. Philostr. vit. soph. 1, 25, Leo, Biographie 256 sq.

1889 extr. ex v. Γ 450

A (GV M) 1886 om. A V mg. A·M 3 Ἀθηναῖος φ.] ἀκράτης πρὸς γυναῖκας ss. M debuit ad 5 ἄσματος 7 τε om. G ἴσως] siglum apposuit M, qui mg. add. σχόλιον· ἀνοήτου ἀνθρώπου ἢ σύγκρισις ἵνα(?) παραβάλλῃ Ὀμηρον μετὰ Σοφοκλέους, τὸ δὲ λεγόμενον χρυσέα χαλκείων 10 Εὐηγέτου] Μιλησίου SIG³ 585 vs. 286 ἐκ κώμης Daub ὄνομα cum Eudoc. del. Flach 10. 11 Ἀθήνησι δέ] οὗτος Ἀθήνησι V 11 διὸ—Ἑλλαδικός cf. Ath. 11, 479 f, 13, 606 a; καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς τῆς Ἑλλάδος πόλεσι praemisit Christ 12 δὲ pr. om. GM 13 καὶ—14 Παναιτίου] καὶ δ. αὐτοῦ ὁ Ῥόδιος Παναιτίος Ionsius καὶ διήκε μέχρι τοῦ Ῥ. Π. Müller οὐ καὶ διήκουσε, καὶ τῷ Ῥοδίῳ Παναιτίῳ Daub 14 Ἡλίου V 16 αὐτῶν, Κτίσεις del. Gutschmid Περὶ Κτίσεις dubitanter Daub 17 πόλεων om. V ἀναθημάτων Ath. 13, 574 c πινάκων Reines. cf. Ath. 13, 567 b ναῶν Gutschmid 20 καὶ om. V 21 τε et καὶ μετ' αὐτόν om. V 22 ἐγένετο om. V Δημοκράτους V 23 καὶ pr.—σοφιστοῦ om. V ἐτελεύτησε δέ] οὗτος ὁ τρίτος Πολέμων ἐτελεύτησε V 24 ἐνιαυτῶν] ὧν add. Daub 27 σῶμα ἕτερον V; ἕτερον c. Philostr. del. Bhd. μετεμβλήσομαι V δὲ om. V συγνόν Hemst.

- αὐτὸν ἔλεγεν· ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα. τούτου Suid.
 τῷ χαρακτήρῃ ἠκολούθησε Γρηγόριος ὁ Θεόλογος.
 1890 Πολέμων, ὁ νεώτερος, σοφιστής. γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου. Hesych.
 1891 Πολεμώνιος· ὄνομα κύριον. Δ
 5 1892 Πολέμωνος· εἶδος ζῦου. Δ
 1893 Πολεμῶσαι· πολέμιον καταστήσαι. καὶ Ἐκπολεμῶσαι.
 ἔστειλαν δὲ οἱ Τοῦρκοι ὡς Ἰουστινιανὸν πρεσβεῖαν, ἐφ' ᾧ συνεκπολε- EL
 μῶσαί γε αὐτὸν Πέρσαις.
 1894 Πολέμοιο τέρας· τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον, τὸν ποιητι- Hom.
 10 κὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου· ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κυδοιμοῦ εἰδωλὸν
 φησιν ἔχειν· ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος.
 1895 Πολεΐδιον· ὄνομα πόλεως. Δ
 1896 Πολλεῖς· πολλούς. Δ
 1897 Πόλλης· ὄνομα μάντεως· καὶ κλίνεται Πόλλητος. δὲ συνέγραψε Greg. + Δ
 15 τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα, ὅτι ἔαν ἀπαντήσῃ τις τότε βαστάζων, τότε
 σημαίνει.
 1898 Πόλλης, Αἰγιδεύς, ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας· κεῖται δὲ πλησίον Μα- Hesych.
 γνησίας καὶ Σμύρνης· φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον Συμβολικά
 ἐν βιβλίοις β', Οἰωνοσκοπικά ἐν βιβλίοις η', Ἀριθμητικά ἐν βιβλίοις β',
 20 Ἰήματα ἐν βιβλίοις β', Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολῆς, Περὶ τῆς
 παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς, Ἰατροσυμβολικά, Περὶ δρυοκολάπτου, Ἱερὸν
 λόγον, Κατοικιδίων α', Θηρευτικόν, Συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ'
 Περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως· καὶ ἄλλα.
 1899 Πολλῆς ἀνοΐας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά. Soph.
 25 1900 Πολιά τοῦ γήρους. καὶ Πολιάς, ἡ Ἀθηνᾶ. Δ
 1901 Πολίζω· τὸ κτίζω. Δ
 1902 Πολίειον· πόλις. Δ
 1903 Πολιήτης· ἀρκενικόν. καὶ Πολιήτητις θηλυκόν. Λαϊδ' ἔχω Δ
 πολιήτην ἀλιζώνιο Κορίνθου. Anth.

1891 = Ambr. 910 1892 l. = Ambr. 936, Ps. Herodian. 196 1893 ἔστειλαν
 Men. Prot. fr. 32, FHG 4, 237 = EL 459, 17—18 1894 = sch. A (Aristonic.)
 in A 4; E 593 1895 l. = Ambr. 1059 1896 sch. Y 313 = H cf. Ambr. 888,
 Et. M. 679, 56 1897 Πόλλητος cf. Ambr. 903 δὲ sq. Nonn. in Greg. PG
 86, 1024 a b cf. Georg. 75, 12—14 1899 Soph. El. 1054 1900 — γήρους cf. H,
 Et. M. 680, 16. Πολιάς sq. = Ambr. 1046 1901 cf. Ambr. 1104 1902 cf. Et.
 M. 680, 11 aliter Ambr. 1054 1903 — ἀρκενικόν cf. Ambr. 875 Λαϊδ' sq.
 Anth. 7, 218, 3

1893 init. cf. v. E 589 1897 cf. v. οἰώνισμα 1903 Anth. cf. 1457 et v. A 1219

1 τούτου—2 Θεόλογος om. AGFV mg. A* M 3 καὶ] δὲ καὶ G 5 Πολέμων V A (GFV M)
 Πλεῦμονος Kust. 7 Ἰουστινιανὸς A Ἰουστίνον Exc. 13 Πολεῖς GVM, Musur.
 Hom. 15 βαστάζον FVM βαστάζοντα τινὰ G 17 Αἰγιδεύς Flach 18 Σμύρ-
 νης] Μυρίνης coll. Steph. Byz. Wesseling ἔγραψε δὲ G 21 δρυοκολάπτων V
 ad 1899 γνω(μικόν) ss. M 25 Πολιά] Πολιάς Valek. γήρως ed. pr. καὶ
 om. A, nov. gl. 28 Λαϊδ'—29 Κορίνθου om. F 28 Λαϊδ'] πόρνην ss. V
 29 ἀλιζώνιοι] ἄγουν τῆς περικυκλαμένης ἐν τῇ θαλάσῃ ss. V

- Suid. 1904 Πόλιν· ἐρώτησις· γλῶσσαι ποιεῦν; ἀπόκρισις· πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πόλιν καταστρέψασα. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.
- Δ 1905 Πολιοκροτάφοιο γέροντος.
- Δ 1906 Πολιόν· τὸ λευκόν. οὗτ' ὅρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον 5
Ar. οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, δὲ δέξεται τοῦτον φυγόντα.
- Thuc. 1907 Πολιορκῆσαι· τὸ μόνον τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους, ἐκπολιορκῆσαι δὲ τὸ τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν.
- Synt. Σ 1908 Πολιορκῶ· αἰτιατική. καὶ Πολιορκία· φυλακή.
- Harp. 1909 Πολιόχος καὶ Πολυάκης· ὀνόματα κύρια. 10
Σ 1910 Πολιούχοις· τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.
- Prov. 1911 Πόλις· εἶδος παιδία. καὶ παροιμία· Πόλεις παίζομεν.
- Soph. 1912 Πόλις· πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων· παρ' ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν, οἱ δὲ ἐαλωκότες ἐπ' 15 οἰκείοις κακοῖς ἀποιμῶζουσι.
- Δ 1913 Πόλλις· ὄνομα κύριον.
- Synt. Σ 1914 Πολιτεύω· αἰτιατική. καὶ Πολιτεύμασι· ταῖς πολιτείαις· ἡ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσι.
- Harp. 1915 Πολιτεία· ἰδίως εἰῶθαι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ 20 τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῇ καὶ Δημοσθένους ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. πολιτεῖαι καὶ αἱ ὁδοί· ζῆται ἐν τῷ βίος.
- Δ 1916 Πολίτης· δῆμος ὁ τῆς πόλεως. καὶ πολῖται.
- Σ 1917 Πολιτικός· ἀστεῖος, μετὰ τινος τέχνης. γνῶμικόν· πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερῶσύνῃ συνάπτειν, συγκλῶθαι ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὅτι 25 Phil. πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν, καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι ἱκανός ἔσται.
- Suid. 1918 Πολιτισμός· τὸν πολιτικὸν ἐκτοπίζων ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

1905 cf. Θ 518 1906 -- λευκόν = H (in 1336) cf. sch. K 334 (unde Et. M. 680, 28), Ar. S. 132, 33; l. = Ambr. 1060 οὗτ' ὅρος sq. Ar. Av. 349—351
1907 sch. Thuc. 1, 94, 2 1908 — αἰτιατική = Synt. Laur. et Gud. Πολιορκία sq. = P, Ba 345, 1 cf. H 1909 Harp. = P 1910 = P, Ba 345, 2 cf. H 1911 cf. Paroem. ed. Gsf. 94 n. 762, sch. Pl. Rep. 422e 1912 Soph. OT 4—5 c. sch.
1913 = Ambr. 902 1914 — αἰτιατική = Lex. synt. Vat. 93 Πολιτεύμασι sq. = P, Ba 345, 3, H 1915 — Φιλιππικοῖς Harp. = P; Isocr. 4, 125; Dem. 1, 5
1917 — τέχνης = P, Ba 345, 7 cf. H πολιτικὴν — ἀσύγκλωστα Synes. ep. 57 p. 198 c πολιτεύεσθαι sq. Laert. 7, 121

1904 ex v. Γ 296; hinc 3100

1909 cf. 1933

1918 ex v. Ε 665

A (GFVM) 1904 om. AFV mg. A^r 1 Πόλιν om. A^r ἐρώτησις om. in lac. G ἀπόκρισις om. G 2 ἡ om. G 7 τὸ] μὲν τὸ F 8 ἐκπολιορκῆσαι] ἐκπολεμήσαι GM δὲ om. V καταβαλεῖν G 9 Πολιορκῶ — καὶ om. AFV mg. omisso καὶ A^r φυλακή] πόλεως add. GM 10 Πολιόχος] Πολιούχος A, v. l. Harp. plen. sed cf. vs. 11 11 Πολιούχων F 13 πόλις δ' om. FV 14 μηδὲν om. GVM 15 ἄδου A 18 Πολιτεύω — καὶ om. AFV mg. omisso καὶ A^r 21 Ἰσοκρατίας A 22 πολιτεῖαι — βίος om. AFV ζῆται M^{cp}; Γ' (propter ep.) G 23 καὶ πολῖται om. AFV 24 γνῶμικον V: ep. A M^{ms} γνῶμη F om. GM πολιτικὴν] nov. gl. AVM 26 ἐφέξειν G^{ac} VM 1918 om. AF 28 καὶ Πολιτισμός V

- 1919 Πολιτοκοπεῖν· Δίφιλος. Σ
 1920 Πολλόν· ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. ἐν Μύθοις· τὸ δὲ πολλὸν ἀγηνόρα μέμφετο τίγριν.
 1921 Λύσις ὀνείρου· πόλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε. On.
 5 1922 Πόλος· οὐρανός. καὶ Πόλου, οὐρανοῦ ἢ κόσμου. Ἄρι- Δ Σ
 στοφάνης· ὀρνίθων πόλος. τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον Ar.
 τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν, ἐν ᾧ διατρίβουσι· τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν
 σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἔξης δὲ ἐτυμο-
 λογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον δὲ οἱ παλαιοί, οὐχ ὡς οἱ
 10 νεώτεροι, σημείον τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐρι-
 πίδης Πειρίθω· καὶ τὸν Ἀτλάντειον φρουρῶν πόλον. αὐτοῦ τε περι-
 πολουμένου, καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
 ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν
 πόλος.
 15 1923 Πολλός· ἀρσενικόν. ἀντὶ τοῦ πολός. Ἀρριανός· Διονύσου Δ
 μὲν περί πολλὸς λόγος κατέχει, Ἡρακλέους δὲ περί οὐ πολλός. Ε
 1924 Πολλοστημόριον· τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς. Σ + Δ
 1925 Πολλοστόν· ἐπὶ τάξεως, καὶ μορίου. Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι. Σ
 1926 Πολλοστῶ· ἐσχάτῳ. οὔτε καθ' ἡλικίαν σου οὔτε ἐς τὰ ἄλλα
 20 προὔχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῶ ὄντι.
 1927 Πολλοῦ· ἀντὶ τοῦ πάνυ. θρασὺς εἰ πολλοῦ. καί, πολλοῦ Ar.
 γε δεῖ.
 1928 Πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι· ἐπὶ τῶν ἐκ Ar.
 παντὸς τρόπου νικῆσειν ἐπαγγελλομένων.
 25 1929 Πολλοῦ γε καὶ δεῖ· οὐδὲ ὅλως. Σ
 1930 Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν· σιωπῶ, πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ Σ
 λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.
 1931 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα. Σ
 1932 Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες· Prov.
 30 θρίαί καλοῦνται αἱ μαντικά ψῆφοι καὶ τὸ μαντεύεσθαι θρίασαι.

1919 = P; Diphil. fr. 131 1920 τὸ sq. Babr. p. 217 1921 Astramps.
 1922 — οὐρανός = Ambr. 882, Ps. Herodian. 112 cf. H Πόλου — κόσμου = P,
 Σ*, Ba 345, 9 cf. H ὀρνίθων sq. Ar. Av. 179—182 c. sch. 179; Eur. fr. 594, 5
 1923 Διονύσου sq. Arr. Ind. 5, 8 1924 — μέρος cf. P, Ps. Herodian. 112, sch. Thuc.
 6, 86, 5 1925 = P; — μορίου = Ba 345, 8; Dem. 24, 196 1927 θρασὺς εἰ
 πολλοῦ Ar. Nu. 915. πολλοῦ γε δεῖ Ar. Ach. 543 1928 Ar. Nu. 1153 c. sch.
 plenior. 1929 = P, Ba 345, 13 cf. sch. Ar. Ach. 543 1930 = P, Ba 345, 10,
 sch. Pl. Theat. 166 d cf. sch. Pl. Ap. 30 d 1931 = P, Archil. fr. 118 ex Zen. V 68
 932 cf. Paroem. ed. Gsf. 95 n. 772

1932 cf. γ. Θ 490

2 τὸ alt.] ὁ Τουρ 3 μέμφεται G 5 ὁ οὐρανός G, Ambr. Ps. Herodian. A(G F V M)
 11 Ἀτλάντιον AV M^{ac}, v. l. sch., Clem. Al. Strom. 5, 6, 36, 1 13 νῦν καλεῖται A
 15 ἀρσενικῶς GM cp. A 19 σου] corruptum sec. Bhd. nisi vs. 20 προὔχοντι
 ἐς om. F 1928 extra ord. 25 δεῖν AGVM 28 Πολλ' — 29 ἄνδρες
 om. F 30 μαντικοὶ AFV

Soph. 1933 Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.

Prov. 1934 Πολλοὶ σε μισήσουσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλήῃς: τοῦτό φασι τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν.

Prov. 1935 Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν καὶ τὴν Ἀλ- 5
καρνασσοῦ πολιορκίαν: ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

Δ 1936 Πολύ: πλείστον.

Hom. 1937 Πολυαῖξ: πολυόρμητος.

Harp. 1938 Πολυάκης: ὄνομα κύριον.

Σ Greg. 1939 Πολυάνδριον: μνήμα, τάφον. τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολ- 10
Ε λοῖς ξενοτάφιον. ὁ δὲ Γαινᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον καὶ πολυτελὴ τάφον, οὕτω τεθαμμένων τῶν ἐν-
Ε ψκηκότων. καὶ Αἰλιανός: θάψαντες δὲ τοὺς νεκροὺς εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον.

Anth. 1940 Πολυαύλακος: μεγάλου, πλατέος. οὐ πεδίου πολυαύλακός εἰμ' 15
ὁ γεραίός.

Hesych. 1941 Πολύβιος, Λύκου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγηγᾶμενος Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλό-
σοφος: γεγωνὶς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίῳ μ'. ἄρχεται δὲ ἀπὸ 20
τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἐξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

Suid. + x ἱστέον, ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής.
ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίῳ μγ'.

Δ 1942 Πόλυβος: ὄνομα κύριον.

25

Σ 1943 Πολυβότειρα: πολλοὺς τρέφουσα.

Δ? 1944 Πολύβοτον: ὄνομα τόπου, ἣ τὸ πολλοὺς τρέφον, λιπαρόν.

Σ 1945 Πολυγηθής: πολυχαρής.

Anth. 1946 Πολυγλεύκου: πολυοῖνον. οὐδὲ πολυγλεύκου γειομόρος βό-
τρυος.

30

1933 Soph. Ai. 1022 1934 cf. Paroem. ed. Gsf. 98 n. 807; l. fr. trag. ad. 180
1935 = Paroem. ed. Gsf. 97 n. 801; — ἀπώλεσαν fr. com. ad. 556 1936 in Soph.
Ai. 1382 sec. Tourp 1937 sch. E 811 cf. H, Et. M. 680, 55 1938 Harp.
1939 — τάφον = P, Ba 345, 15, sch. Greg. (ed. Puntoni) cf. H ξενοτάφιον
sch. Greg. ed. Puntoni 12 contulit Wentzel ὁ — ἐνψκηκότων Eunap. fr. 79,
FHG 4, 49 θάψαντες sq. Aelian. fr. 48 1940 οὐ sq. Anth. 6, 238, 1 1941 Hesych.
cf. Steph. Byz. Μεγάλη πόλις 1942 = P, Ba 345, 16 cf. H, sch. Γ 89 1943 = P,
Ba 345, 17 cf. H, sch. Φ 450 1946 οὐδὲ sq. Anth. 6, 238, 2

1938 cf. 1909 1941 init. cf. 184. ἱστέον — σοφιστής ex 2108. Στράβων Ἀμα-
σεὺς ex v. Σ 1155

A (GFVM) 1933 ante p. 161, 30 θρίαι omnes, transpos. Kust. 2 μισοῦσιν GFV
1935 om. F 5 καρτερίαν A καὶ] διὰ (et sq. ad explic.) Bas. 11 ξενο-
ταφείον FVM: 11 ὁ — 14 πολυάνδριον om. F 11 Γαινᾶς G 12 οὕτω V
οὕτω V 13 καὶ om. A 13. 14 πολυάνδριον κοινόν V 17 Λυκόρτου
Reines. Μεγάλης] μέσης G 18 Σκηπίωνος A^{cc} VM^{cc} cf. p. 173, 14 22 υἱοῦ]
πατρὸς Schweigh. 23 ἱστέον — 24 μγ' om. A (F) V mg. A^r 24 Ἀμασιεύς G
om. A^r βιβλίῳ GM: λόγοις A^r

1947 Πολύγληνον: πολυόμματον. οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης. Anth. ἐν Ἐπιγράμμασι.

1948 Πολύγνωντος· οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ Harp. τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφώντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων
5 πολιτείας, ἥ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἥ ὡς ξνιοι, τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

1949 Πολυδάμας, Σκοτουσαῖος, παγκρατιαστής· δς ἐγένετο μέγιστος E? τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· δς καὶ νέος ὦν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὄπλῳ. εἰς ἀγέλην
10 δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν τοῦ ἐτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας καὶ οὐκ ἀνίει· ὁ ταῦρος πηδῶν ἀφῆκε τε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὄπλην. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἄρμα ἐπέσχε τοῦ πρόσω, λαβόμενος τῇ ἐτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἄρμα καὶ στήσας τοὺς ἵππους. τούτου
15 Δαρείος ὁ νόθος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἀκούσας τὰ ἔργα δῶροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν Ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόσκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδηλοῦτο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχυρί μεγά φρονήσαντες· ὡς
20 καὶ Ὅμηρος περὶ Ἑκτορος, δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. ἐσελθόντων γὰρ ἐς σπήλαιον ὥρᾳ θέρους ἅμα τοῖς κυπτόταις καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαρρηγνυμένης καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν, αὐτὸς δὲ ἔμεινε, τὰς χεῖρας ἀνασχών, ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ· καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε.

25 1950 Πολυδαϊδάλου· πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

Σ

1951 Πολυδεύκης, Ναυκρατίτης. τινὲς δὲ Ἀρδουέννας σοφιστὴν Hesych. γράφουσι, παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδουέννα. ἐπαίδευσε γὰρ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως καὶ ἐτελεύτησεν ἔτη βίου ἡ καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα· Ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις ι'. ἔστι δὲ
30 συναγωγή τῶν διαφόρων κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων· Διαλέξεις ἦτοι λαλιάς, Μελέτας, Εἰς Κόμοδον Καίσαρα Ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, Σαλπικτήν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, Κατὰ Σωκράτους, Κατὰ Σινωπέων, Πανελληνίων, Ἀρκαδικόν· καὶ ἕτερα. Ζῆται ἀγάλματα Κάστορος καὶ Πολυδεύκου ἐν τῷ Διόσκουροι.

1947 οἷα—Ἰναχίης Anth. 5, 261, 4 1948 Harp. = P 1949 Paus. Per. 6, 5; Z 407 1950 = P, Ba 345, 18 (in Γ 358) 1951 cf. Philostr. vit. soph. 2, 12

1949 hinc sch. B rec. in M 80, m. rec. in Phot.

1 οἷον ἀπολύγληνον FV 3 Πολύγνωντος FV 7 Σκοτουσαῖος V cf. Paus. A (GFVM)
10 λαβὼν om. A 12 τε om. in fine vers. G 13 σπουδῆς V 16 Ἀθανάτων] Ἀθηναίων A^o, rec. in Phot. 17 μονομαχῆσαντων V 20 καὶ om. V
20. 21 εἰσελθὼν e sch. Hom. Gsf. 21 ἐς A, Paus.: εἰς sch. ἐν GVM 22 σπηλαίῳ GVM; σημειῖσθαι παραδοξοποιίας mg. add. M 26 δὲ om. V Ἀρδουέννας
ἐξ Ἀράδου εἶναι Τουρ 27 πταίνοντες Kust. Ἀρδουέννα] Ἀραδος Τουρ γάρ] δὲ GM^o 29 Ὀνομαστικὸν GM 33 Ἀραδικὸν Gutschmid

- Hom. 1952 Πολυδίψιον: ἡ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν· ἀπὸ ἱστορίας· ἡ τὸ ἐπιπόθητον.
- Δ 1953 Πολύδωρος: ὄνομα κύριον.
- Σ 1954 Πολύαινος: πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.
- Hes. 1955 Πολύαινος, Σαρδιανός, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τοῦ πρώτου 5
Καίσαρος Γαΐου. λόγους δικανικοὺς καὶ δικῶν ἦτοι συνηγοριῶν ὑπο-
τυπώσεις· Θριάμβου Παρθητικοῦ βιβλία γ'· καὶ ἄλλα.
- Hes. 1956 Πολύαινος, Μακεδῶν, ρήτωρ. Περὶ Θηβῶν, Τακτικά βιβλία γ'.
- Δ 1957 Πολύενος: ὁ πολυχρόνιος.
- Σ 1958 Πολύευκτον: τίμιον, πολυπόθητον. 10
- Hes. 1959 Πολύευκτος, κωμικός. τούτου δράματα ἔστιν Ἡνίοχος, ὡς Ἀθή-
ναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς. κατὰ Πολυεύκτου πατριάρχου· ἐγένετο
καὶ καθ' ἡμᾶς Πολύευκτος, ἀποφράς, ἡμιγύναιος, θεοστυγής, βαρυόρητος, Κωκυτοῦ
καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐκλόχευμα.
- Soph. 1960 Πολύζηλος· ὧ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης ὑπερ- 15
φέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ· ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.
- Hes. 1961 Πολύζηλος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Νίπτρα, Δημοτυνδάρεως,
Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης γοναί.
1962 Πολύζηλος· οὗτος πηρωθείς, ὡς φάσμα θεασάμενος μέizon ἢ
ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν τῷ Πανὶ κρύπτον τὴν ἀσπίδα (σύμμαχον 20
τὸν Πάνα δ' εἰκάζουσιν εἶναι) ἐμάχετο ὡς ὀρῶν καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ
τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.
- Σ 1963 Πολυζύγῃ: πολυκαθέδρῳ.
- Σ Δ 1964 Πολυειδής: πολύμορφος. καὶ Πολυειδία, ἡ ποικιλία.
- Δ 1965 Πολύϊδος: ὄνομα κύριον. 25
- 1966 Πολυήκοος· οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ ῥώμη
γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχιπόρου ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος.
εἶπεν οὖν τις τῶν φοιτητῶν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγετο λόγους,
ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας.

1952 sch. Δ 171 cf. Et. M. 681, 4, Ath. 10, 433 e 1954 = P, Ba 345, 14 cf.
Aristarch. ap. Ap. S. 133, 14, sch. 1669, H 1958 = P, Ba 345, 20, H
1959 Ἀθήναιος cf. 9, 396 d 1960 Soph. OT 380—2 1963 = P, Ba 345, 21,
H, sch. B 293 1964 — πολύμορφος = P, Ba 345, 19 Πολυειδία sq. cf.
Ambr. 1041, H v. πολυειδής 1965 = Ambr. 913 1966 Dam. fr. 40 et 39 cf.
Phot. Bibl. 338 a 15—6

1959 cf. v. H 892 1960 cf. 1726, partim hinc 1962 cf. v. 1545 1966 cf. v. A 405

Α(Γ F V M) 1 ἀπὸ ἱστορίας om. A 5 γεγονώς—7 ἄλλα om. F 5 πρώτου] falsum
sec. Voss. 7 Παρθητικοῦ G V M Παρθικοῦ ed. pr. Παρθικά Eudoc. 1958 om. A F
mg. A^r 8 Μακεδόνιος V περί—γ' om. A^r γ'] ἡ Coraes 9 Πολύ-
εντος A F 11 τούτου—12 Δειπνοσοφισταῖς om. F 11 δράματα] ἴσως δρᾶμα
ἐστὶν ss. M 12 κατὰ—14 ἐκλόχευμα om. A F mg. A^r 12 κατὰ—πατριάρχου
om. G mg. M 14 ἐκλόχευμα G 1960 om. A V mg. A^r 15 τυραννίς F G
cf. 1726 τέχνῃ om. F 17 δράματα—18 γοναί om. F post 1961 Ἀρεως
γοναί add. Eudoc. 1962 om. A 19 Π. κωμικός V cf. vs. 17 μέizon—
22 πολεμίους om. F 19 μέizon—20 ἐνεγκεῖν om. V, v. 1545 20 Πανί] πύργων
v. 1545 24 Πολυειδία M^{cc} 25 Πολύϊδος A^{cc} F M^{cc} cf. Choer. ap. Et. M. 681, 23
et ap. An. Ox. 2, 260, 21; ordo poscit 26 ἄλλα—29 οὐσίας om. F 27 γενναίας
A, v. A 405, Phot.: γε νέας V γε G et in lac. M 28 τις] τὴν V

- 1967 Πολύθρονον: πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. "Ομηρος" Call.?
 ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου.
- 1968 Πολυθρύλητον: πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστότατον. Σ
- 1969 Πολυκαγκής: ὁ κατάξηρος τόπος. Δ
- 5 1970 Πολύκαρπος, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου ἄκροα- Hesych.
 τής, διάδοχος δὲ Βουκόλου, τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων
 ἐκκλησίας· ὃς καὶ μετ' αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς δεύτερος ἐκράτησε καὶ
 μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τετελείωται ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου.
 ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστὴν καὶ πρὸς τὸν
- 10 μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεωπαγίτην, καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. οὗτος
 διὰ τινος αἰτίας τοῦ πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ Πίου καὶ
 ἐπισκοποῦντος τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ Ῥώμῃ, ἐν
 ἣ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι Μαρκίωνος καὶ Βαλεντίνου πιστεύσαντας
 ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκίωνος καὶ
- 15 εἰρηκότος· γινώριζε ἡμᾶς, Πολύκαρπε, ἀπεκρίθη· γινωρίζε σε πρωτότοκον
 τοῦ Διαβόλου υἱόν.
- 1971 Πολυκαρπότατος: τόπος εὐγείας. Δ
- 1972 Πολύκεστος: πολυκέντητος. Δ
- 1973 Πολυκηδέος: πολυφροντίστου. Σ
- 20 1974 Πολύκλειτος: πάνυ ἔνδοξος. Πολύκλητοι δὲ ἐκ πολλῶν Δ
 κεκλημένοι τόπων. Σ
- 1975 Πολυκλησί: πολυκαθέδραις. καὶ Πολυκληῖσιν ὁμοίως. Δ
- 1976 Πολύκμητος: πολυκάματος. Σ
- 1977 Πολυκράτης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, δεινός τε καὶ τοὺς κατὰ Hesych.
 25 Σωκράτους λόγους β' Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ γράψας.
- 1978 Πολυκράτης, ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ παιδὸς Εὔ-
 τυγάνων πίστιν εἶχε καὶ βίον ἐνάρετον. μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης
 ἡδὴ τῆς ἡλικίας ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε καὶ βίον ἀπρεπῆ.
 καὶ κλίνεται Πολυκράτους.
- 30 1979 Πολύκρημον: δύσβατον, ὀρεινόν. Σ

1967 fort. sch. Call. — πολυφάρμακον cf. sch. Nic. Th. 875. θρόνα—ἄνθη
 sch. X 441. X 441 1968 = P, Ba 345, 23, Et. M. 681, 27 cf. H 1969 cf.
 Ambr. 885, H, sch. A 641, Et. M. 681, 39 1970 cf. TU 13, 3, 32 et 40; οὗτος sq.
 = Hieron. vir. ill. 17 1972 cf. Ap. S. 133, 7, sch. Γ 371 (unde Et. M. 681, 43), H
 1973 = P, Ba 345, 22, H 1974 cf. Ps. Herodian. 177. Πολύκλητοι sq. = P,
 Ba 345, 25 cf. Ap. S. 132, 31 (unde H), sch. Δ 438 1975 cf. sch. B 74, Ap.
 S. 133, 5, Et. M. 518, 45 1976 = P, Σ* cf. Ba 345, 26, H, sch. Z 48, Ap. S. 133, 12
 1977 cf. Laert. 2, 38 1978 — ἀπρεπῆ Polyb. 18, 55, 7 = EV 2, 162, 23—26
 1979 = P, Ba 345, 27 cf. H; in Call. fr. 98 K. 477 S.

1 ἄνθη] ἔθνη F "Ομηρος—2 ἔπασσε om. F 3 Πολυθρύλλητον GFV, A(GFVM)
 Phot. 4 Πολυκαγκής V Πολυκαϊκής G 6 καὶ διάδοχος δὲ V 10 Ἀρεωπαγί-
 την GVM cf. vv. A 3824, Δ 1170 11 αἰτίας] αἱ V 16 τοῦ om. V 20 πάνυ
 ἔνδοξος] πολυένδοξος F 22 Πολυκλησιῶν, πολυκαθέδρων F 24 δεινός—
 25 γράψας om. F 24 δεινός τε καὶ] δεινότατος coll. v. A 784 Flach κατὰ
 om. G 25 β' A δύο V: δεύτερος GM Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ GV* M: Ἀνυτος
 κ. Μέλῃτος AV* Ἀνύτου καὶ Μελίτου Perizon. 1978 om. A 26 ἐπὶ—29 Πολυ-
 κράτους om. F 29 καὶ—Πολυκράτους om. V

- Δ 1980 Πολυκτόριος: ὄνομα τόπου.
 Δ 1981 Πολύκτωρ: ὄνομα κύριον.
 Δ 1982 Πολυκύμονος θαλάσσης.
 Δ 1983 Πολυλήϊος: πολλά κτήματα ἔχων.
 Δ 1984 Πολύλιςτος: πολυλιτάνευτος.
 Δ 1985 Πολυμάθεια.
 Δ 1986 Πολυμήλη: πολυθρέματος γῆ.
 Σ 1987 Πολύμητις: πολύβουλος.
 Ar. 1988 Πολύμνηστος καὶ Ἀριφράδης καὶ Οἰώνιχος ἀρρητοποιοί. καὶ Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὕτη κωμῶδεται ἐπὶ αἰσχρότητι. Κρατῖνος· καὶ 10 Πολυμνήστει· αἰεὶ μουσικὴν τε μανθάνει. Ἀριστοφάνης· ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται, οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. Ζῆτει Πολύμνηστον ἕτερον ἐν τῷ Βάττος.
 Δ 1989 Πολυωδυνία· καὶ Πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν.
 Δ 1990 Πολυωπὸν: τὸ πολύτρητον δίκτυον. Πολυωπὸν δὲ ἱμάτιον. 15 Σ 1991 Πολυωρῆσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις, φυλάξεις. καὶ Δ Πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ πο- Ε λυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. καὶ αὖθις Αἰλιανός· δεομένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν καὶ ῥοπῆς τῆς ἐς τὸ κρεῖττον οὐκ ἐπένευσε.
 Hom. 1992 Πολυπάμμος: πλουσίον. 20 Σ 1993 Πολυπίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. τουτέστιν ἀναβλύσεις.
 Δ 1994 Πολυπλήθεια.
 Σ 1995 Πολύποδος δίκη: αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.
 Suid. 1996 Πολύπους· ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πῖον 25 γενέσθαι. καὶ παροιμία· δις ἐπὶ πηγαῖς πουλύπους πιλούμενος.
 Prov. 1997 Πολύποδος ὁμοιότης: πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς τινας ἑαυτούς.
 Phil. 1998 Πολυπραγμοσύνη καὶ Πολυπράγμων· ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ 30

1980 cf. Ambr. 1065, Et. M. 681, 44 1981 = Ambr. 909 1988 cf. sch. E 613, H 1984 cf. sch. E 445 = H 1985 = Ambr. 1015 1987 = P, Ba 345, 29, sch. A 311 cf. Ap. S. 133, 10 1988 — μανθάνει sch. Ar. Eq. 1287; Crat. fr. 305. ὅστις — ποτηρίου Ar. Eq. 1288—9 1990 cf. Zon. 1567. — δίκτυον cf. Ambr. 1052, Et. M. 682, 2, Ps. Herodian. 208 1991 — φυλάξεις = P, Ba 346, 11, H cf. Ambr. 1082 et 1038, Et. M. 682, 6, An. Ox. 2, 464, 28 (in Ps. 137, 3) Πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια aliter Ambr. 1038 ὁ — αὐτοῦ Aelian. fr. 318. δεομένῳ sq. Aelian. fr. 72 1992 sch. Δ 433 (unde Et. M. 681, 49) cf. H; l. = Ambr. 964 1993 — ἔχουσαν = P, Ba 345, 30 cf. Ap. S. 131, 25, H, sch. Θ 47 1994 = Ambr. 1017 1995 = P 1997 = Pargem. ed. Gsf. 97 n. 802 1998 Alex. Aphr. 156, 26—157, 1

1988 cf. v. A 3940 1991 init. cf. v. E 2801; Aelian. fr. 72 cf. v. H 350
 1996 ex v. Δ 1267

Δ(GFVM) 1 Πολυκτόριον M^{sc}, Ambr. Phot. 3 θάλασσα F 11 μουσικόν V
 15 Πολυωπὸν δὲ l. om. AF 17 καὶ αὖθις om. GM; nonnulla fort. perierunt
 τοῦ om. G 20 Πολυπάμμος F 1996 om. AF 25 Πολύπους pr. om. V
 28 οὐκ — p. 167, 5 σπουδαίου om. F 30 ἀνασκευάζομεν ἀναγκάζομεν V

μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέπω φανεράν ἀμαρτίαν σημαίνει δοκεῖ, εἶγε πολυπράγμων μὲν ἔστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι, δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινι περιγενέσθαι· ὁ δὲ φιλοπράγμων διάθεσιν ἤδη καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ καὶ σπουδὴν καὶ

- 5 αἴρεσιν, ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου.
 1999 Πολυπτύχου: πολλὰς ἀποκλείσεις ἔχοντος, οἶον πτύχας. Σ
 2000 Πολυποικιλώτατος.
 2001 Πολυποίητης: ὄνομα κύριον. Δ
 2002 Πολύρρηγες: πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. τὸ Πολύρρηγον, Σ
 10 τόπος Κρήτης, ἔνθα τοῖς θεοῖς ἔθουον. καὶ ζῆτει ἐν τῷ οἱ Κρήτες. Suid.
 2003 Πολύς: σφοδρός. Σ
 2004 Πολυσμαράγοις: ἡχητικοῖς. Δ
 2005 Πολυσπαθής: ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθείς. ἐν Ἐπι-
 γράμμασι· πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων. Anth.
 15 2006 Πολύστρατος· οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμᾶς περικόψαι ἀνη- Harp.
 ρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυκίας μέμνηται. ἕτερος δὲ ἔστιν, ὑπὲρ οὗ
 λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυκίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημο-
 σθένης ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτὸν ποτε ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν τρέφειν.
 μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου.
 20 παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησά-
 μενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ Ξενικοῦ, τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.
 2007 Πολυσχιδής: πολυμερής. καὶ Πολυσχιδὴ Ζῶα, ἀνθρω- Σ
 πος, κύων, λέων καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.
 2008 Πολυτελής: δαπανηρόν. Θουκυδίδης. τὸ γὰρ ἔχειν αὐτοὺς Σ
 25 πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον πολυτελὲς ἐφαίνετο. καὶ Ε
 Πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ τὸ δαπάνημα. καὶ Πο- Thuc. Δ
 λυτέλεια. ὅτι πολυτελὴ τὰ πολυδάπανα, ὡς ἀτελὴ τὰ ἀδάπανα. Suid.
 2009 Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος. Σ
 2010 Πολυτίμητος· ἐψηλάφων τοὺς ὑπομνηματισμοὺς, οὗς ὁ πολυ-
 30 τίμητος Ἡρακλείδης ἤκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος.
 2011 Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων. Σ

1999 = P, Ba 346, 1 cf. H, sch. Y 5 2001 = Ambr. 901 2002 — ἔχοντες
 = P, Ba 346, 3 cf. sch. I 154 2003 = P, Ba 346, 4 2004 cf. H 2005 πολυ-
 σπαθέων sq. Anth. 6, 39, 5 2006 Harp. = P; Lys. fr. 118; Dem. 4, 23
 2007 — πολυμερής = P, Ba 346, 5 cf. H Πολυσχιδὴ sq. Ar. Byz. Epit. 4, 1—2
 2008 — Θουκυδίδης (7, 27, 2) = P cf. sch. Thuc. 7, 27, 2 τὸ — ἐφαίνετο Thuc.
 7, 27, 2 Πολυτελέσι — δαπάνημα sch. Thuc. 1, 10, 2 cf. sch. 7, 27, 2, Paus. Att.
 fr. 306 ex Eust. I. 881, 27, H, Zon. 1565 Πολυτέλεια = Ambr. 1020
 2009 = P 2011 = P, Ba 346, 6 cf. sch. ε 171, H

2000 cf. 3082 2005 Anth. cf. v. M 473 2008 Thuc. cf. v. T 281; ὅτι sq.
 ex v. A 4839

1 ἀμαρτίαν] πραγματείαν G 2 ἔστιν] τις V πολλοῖσι V 6 ἀπο- A (GFV M)
 κλείσεις GFM^{ac}, Phot. Ba ἀποκλήσεις V 2000 om. AFV 9 Πολύρρηγες AFV
 τὸ — 10 Κρήτες om. AFV 13 πολλάκις G 19 τοῦ om. A, Harp. ep.
 21 Ἀθηναίων A 22 πολυμερής καὶ om. sed καὶ πολυμερής post Ζῶα add. FV
 25 καὶ — 26. 27 Πολυτέλεια om. A 27 ὅτι — ἀδάπανα om. AFV ὅτι om. G,
 nov. gl. 28 Πολυμητιζόμενος A

- Σ 2012 Πολυφασίας: πολυλογία.
 Σ 2013 Πολυφλοίσβου: πολυταράχου.
 Δ 2014 Πολυφόρβη: γῆ ἢ πολλοὺς τρέφουσα.
 Ar. 2015 Πολυφόρῳ· Ἀριστοφάνης· οὕτω πολυφόρῳ συγέκραμαι δαίμονι. ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἑνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. 5 ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου οἴνου. τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν· πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον, ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δένδρων.
 Σ 2016 Πολυφραδέστερον: συνετὸν ἐν λόγοις. 10
 Δ 2017 Πολύφρωνος.
 Σ 2018 Πολύχουν: πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ.
 E 2019 Πολύχους: πεπλουτισμένος. ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα, πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν καὶ τὰ αὐτὰ στρέφῳ ἀεὶ καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ· 15 ὡς δεικνύουσιν οἱ δ' τόμοι, οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς Ἐπιστολάς· πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν ἐλεῖν οὐ δεδύνηται.
 Ar. 2020 Πόμα κεκραμένον τρία καὶ δύο: τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις, οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος 20 τρία. Ἀριστοφάνης· ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἢ Τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριώνισε. βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἡ Ἀθηναῖα τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος.
 Σ 2021 Πομπεύει: ὡς νενικηκῶς μεγαληγορεῖ.
 Σ 2022 Πομπεία: λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. 25
 Harp. λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκευή, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δὲ φησιν, ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν. ὅπῃ δὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύαζε.
 Harp. 2023 Πομπείας καὶ Πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν. 30 Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος Περινθία· ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπεῖαι τινες σφόδρα λοιδοροί.

2012 = P, Ba 346, 7, H cf. Zon. 1565   2013 = P, Σ* cf. Ba 346, 8, H, sch. A 34   2014 cf. sch. 1564 (unde Et. M. 681, 57), H   2015 Ar. Pl. 853 c. sch.
 2016 = P, Ba 346, 9 cf. H   2017 = Ambr. 949; Φ 367   2018 = P, Ba 346, 10 cf. H   2019 ó sq. Socr. h. e. 4, 7   2020 Ar. Eq. 1187 et 1189 c. sch.   2021 = P, Ba 346, 13   2022 — ὀνόματι = P   λέγεται sq. Harp. = P cf. Bk. 290, 4 (unde Et. M. 682, 44); Dem. 22, 48 cett.; Philoch. fr. 124, FHG 1, 404   2023 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 498, 25, Ammon. p. 225 sq., sch. Dem. 18, 11; Dem. 18, 11; Men. com. fr. 396

2015 cf. v. O 976

2019 cf. v. E 3598

2020 cf. v. K 1262, partim hinc

A(GFVM)   5 μοι om. V   6 οἴνου] τοῦ οἴνου GM   2018 om. F mg. V   13 ὁ — 23 ὕδατος om. F   15 στρέφει V   σκοποῦ] τοῦ σκοποῦ M   21 τρία καὶ δύο] β' καὶ γ' V   22 ἐνετριώνισε A   βουλ. δὲ δηλοῦν G   23 μέτρα φέρειν] μεταφέρειν V   28 πρότερον] πρῶτον V   32. 33 Μένανδρος δὲ G   33 Περινθίῳ V

- 2024 Πομπήϊος· ὅτι Πομπήϊος ὁ Μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος καὶ Ε? στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο, ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι καὶ τρεῖς 5 μυριάδας ὀπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν Μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο τισὶν ἀκολουθοῖσι ἱκανὸς γέγονεν· εἶτα καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς Φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθεῖς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. ὁ 10 δὲ δὴ παῖς αὐτῷ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήϊος ἐπὶ Τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, ἐνδιδούς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήϊον καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀφελὼν ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς 15 τὸν θυμὸν ὁ Πομπήϊος ἀνίστησί τε αὐτὸν καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν, αὐτὸς τῇ τοῦ Ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ τὰ τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἤγεν, ἀφαιρέσει δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν Ἀρμένιον. Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων 20 δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανούς ὑπέταξε καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἰβήρων Ἀρσάκην φεύγειν ἠνάγκασε καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν Δηϊοτάρῳ τῷ δυνάστη τῆς Γαλατίας ἐδωρήσατο Ἀτταλὸν τε καὶ Πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας κατήγαγεν, ἐξεληλαμένους πρὸς τοῦ Μιθριδάτου, Κόλχοις 25 τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς Σύρους τε καὶ Ἀραβας κατεστρέψατο καὶ Ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστήσατο. ἐκ δὲ τῶν τοῦ ἱεροῦ ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος Ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν· Ὑρκανὸν γὰρ ἐς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.
- 30 2025 Πομπήϊος, Ῥωμαίων στρατηγός· περὶ οὗ φασι ὅτι μετὰ τὰς Ε V σπονδὰς δειπνεῖν τὸν Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπηίῳ τῷ παιδὶ Πομπηίου ἐν τῇ στρατηγίδι νηϊ παρασκευασαμένῳ τὸ δεῖπνον· τοῦτον γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελείφθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ἔνδον ὄντων καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πειρατὴν τὰ πλείστου

2024 Io. Antioch. fr. 70, FHG 4, 563 cf. Eutrop. 99 sq.
fr. 77, FHG 4, 568 = EV 1, 175, 27—176, 9

2025 Io. Antioch.

2025 cf. vv. T 106 et Σ 1056

1 ὅτι — p. 170, 6 στέργωμεν] ὄνομα κύριον F = Ambr. 915 3 τὴν om. V A(GFVME)
4 αὐτῷ V 8 Φαρμάκου V 10 δὴ om. G αὐτοῦ GV 15 τὸν θυμὸν
om. GM ἀνίστησί τε] ἀνεστήσατο V 16 αὐτὸν V 18 πολλῆς V πολλοῖς
τὴν ἀρχὴν G γὰρ om. G 19. 20 τῷ 'P. δικαίου V; καταβαλεῖν τῷ Ῥωμαίων
δῆμῳ Wolf τῷ 'P. δοῦναι (vel διδόναι) κοινῷ Hemst. τῷ 'P. δῆμῳ (vel δημοσίῳ)
καταβαλεῖν Bhd. 22 Δηϊοταύρῳ V 23 τε] δὲ V 26 τοῦ om. G
2025 om. A 30 ὅτι om. GM 31 Ἀντωνία V 32 τοῦτο E, Exc. 33 δὲ VM,
Exc.: οὖν G

ἄξια τῷ Πομπήϊῳ ὑπηρετοῦντα καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχή καί, βούλει, φάναι, τὰς ἀγκύρας τῆς νηὸς ὑποτεμῶν ποιήσω σε μὴ Σικελίας καὶ Σαρδῶνος, ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ Πομπήϊον ἀποκρίνασθαι· ἔδει σε, ὦ Μηνᾶ, τοῦτο πεποικέναι μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δέ, (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν) τὰ 5 παρόντα στέργωμεν.

Σ 2026 Πομπήϊν: τὴν πέμψιν, ἀποστολήν. Θουκυδίδης δ'· Εὐλῶν τε Ε ναυπηγησίμων πομπῇ. καὶ Αἰλιανός· καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς Ε θείας πομπῆς ἦκοντα. καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῇ, ἀρμάμαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα κοβαρὰν καὶ θεραπείαν 10 συχνήν.

Δ 2027 Πομπήϊλος: ὄνομα κύριον. καὶ Πομπήϊλος, ἰχθύς.

Σ 2028 Πομπόν: συνοδοιπόρον, καὶ προπέμποντα.

Σ 2029 Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηϊ τὸν στόλον.

Δ 2030 Πομπώνιος: ὄνομα κύριον.

Σ 2031 Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι.

Ε ὁ δὲ δίκην πομφολύγων ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ὑπουργον.

Σ 2032 Πομφόλυξ: ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Αγ. 2033 Πομφολυγοπαφλάσμασιν: ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφολύγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δίνει. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ὥσπερ 20 Ε? πομφόλυξ βραγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερφηάνου ὀλλυται μετὰ θάνατον.

Δ 2034 Πονεύμενον: ἐνεργοῦντα.

Δ 2035 Πονεῖν: ἐνεργεῖν.

Δ 2036 Πονεῖσθαι: ἐνεργεῖν. Τραιανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν καὶ 25 ΕV τῷ σώματι ἐρρωμένος μ' ἄγων ἔτος ἤρξε καὶ ἡβούλετο ἐξίςου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

Προν. 2037 Πονηρά κατὰ τρυγόνα ψάλλει: ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζῶντων. καὶ γὰρ ἡ τρυγών, ἐπειδὴν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

2026 — πομπῇ = P cf. Tim., Et. M. 682, 8 et 45, H; Thuc. 4, 108, 1 καὶ τὸν—ἦκοντα Aelian. fr. 82 καὶ ἅμα sq. Iambl. fr. 32 2027 — κύριον = Ambr. 904. Πομπήϊλος sq. cf. H, Ath. 7 c. 18 2028 = P, Ba 346, 14 (in N 416) cf. H 2029 = P, Ba 346, 17 cf. Zon. 1569, H 2030 = Ambr. 899 2031 — καταφερόμεναι = P, Σ^a cf. Ba 346, 15, Et. M. 682, 10 ὁ sq. Th. Simoe. 4, 15, 9 2032 = P, Ba 346, 18 cf. H 2033 — δίνει sch. Ar. Ran. 249 ἀπὸ τοῦ παφλάζειν cf. Orion. 135, 25, unde Et. M. 682, 14 ὥσπερ sq. fort. Aelian. 2034 cf. H, aliter sch. Δ 374 2035 cf. H 2036 cf. sch. Ψ 245, H Τραιανὸς sq. Cass. D. 68, 6, 2—3 = EV 2, 364, 16—19 2037 — ζῶντων = Diogen. VII 71

2026 Iambl. cf. v. Σ 1699 2035 cf. 2043

Α(GFVM) 2 βούλη Vales. νεῦς G 3 δὲ om. V 4 προειπόντα V 5 γὰρ om. V (et in v. Σ 1056), Exc. 7 τὴν om. GM μέμψιν FV δ' om. A 10 κοβαρὴν AV καὶ alt. om. G 12 Πομπήϊλος GF Πομπήϊλος GM^{so}, Hes.: Πομπήϊλος A(F)V 16 Πομφόλυγες FM 17 πομφολύγων FVM 18 Πομφόλυξ FM 21 πομφόλυξ AFM 26 ἤρξε om. A καὶ] om. V, ὡς Exc. πάντα] παῖς G 28 ψάλλειν F cf. v. τρυγόνος μοχθηρῶς A^{so} μοχθηρῶν A^{so}GFVM 29 καὶ—30 ψάλλει om. F, Paroem.

2038 Πονηρία: ὁ ἐκ κατασκευῆς εἷς τινα παρά του πόνος γινόμενος, παρά τῷ Ἀποστόλῳ.

2039 Πονηρόπολις· ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππὸν *Suid.* φασὶ συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρία διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, 5 ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς, ὡς διεχίλιους· ὡς Θεόπομπος ἐν *ιγ'* τῶν Φιλιππικῶν.

2040 Πόνηρος· ἐπίπονος. ἡ πρώτη ὀξεῖα. ἐπὶ σώματος προ-Σ παροξύνεται· ἔλκει πονήρῳ. ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξυτόνως. λέγεται δὲ καὶ Πονηρὸν ὕδωρ. πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς πάντα χρώμεθα, *Ar.* 10 οἷσιν ἡ πόλις προ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως χρήσαιτ' ἄν. τουτέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Καλλικῶν. ὁ Καλλικῶν οὗτος προῦδωκε Σάμον, οἱ δὲ Μίλητον. ὡσεὶ εἶπεν, οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρία γὰρ τεθρύλληται ὁ Καλλικῶν οὗτος, ὃς προῦδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων 15 δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθὰ. πάντα οὖν ἀγαθὰ, φησί, ποιῶ, ὡς ἔλεγε Καλλικῶν. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνηζόμενος κρέα. κάκεινος ὑποδείξει ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε καὶ εἶπε· ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ 20 Καλλίμαχος· μὴ κύ γε, Θειόγενες, κόψας χέρα Καλλικῶντος. προδοὺς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινός, ὃ τι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι, ἀγαθὰ Καλλικῶν. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶ τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου.

2041 Πόνηρος· ἔστι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· πονήρους γ' *Ar.* 25 εἶπας ἡμῖν συμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθηροῦς καὶ ἐπιπόνους, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμεν, πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἡ ἀτυχής, ἄθλιος. ἐπὶ θοῦ πονήρας ὀχούμενος. πόνηρον δὲ λέγει ὁ Ε' Ἀπόστολος τὸν ἐκ κατασκευῆς εἷς τινα παρά του πόνον γινόμενον.

2038 cf. Zon. 1567 (in Rom. 1, 29, 1 Cor. 5, 8) 2040 — ὀξεῖα = P cf. Ammon. 184, H ἐπὶ σώματος — ὀξυτόνως cf. Et. M. 682, 26, An. Ox. 1, 372, 29, Ammon. 227, Philop. diff., sch. Luc. 183, 1 πονηρὸν ὕδωρ *Arg. An. 4, 4, 9* πονηροῖς — πόλεως *Ar. Ran. 731—3 c. sch. 733. vs. 13 οὐδὲν—22 Καλλικῶν Ar. Pac. 363 c. sch.; Call. fr. 227 S. vs. 22 πονηροῦ sq. Ar. Pl. 862 c. sch.* 2041 — πράγματα *Ar. Pl. 220 c. sch. ἄθλιος cf. sch. Ar. Nu. 102 vs. 27 πόνηρον— γινόμενον cf. ad 2038*

2038 cf. 2041 2039 ex v. Δ 1423 2040 Πονηρὸν ὕδωρ cf. 2041. *Ar. Ran. cf. v. φαρμακός; Pac. cf. vv. K 228 et 1610; Pl. cf. v. K 1981* 2041 cf. 2038 et 2040

1 κατασκευῆς A MYP, 2041, Zon.: παρασκευῆς GFVM 2039 om. AFV A(GFVM) 5 ἄλλως M^{ac} 8 ἔλκει] ἔπαισε τὸν ἰώβ ἔλκει πονήρῳ mg. add. M cf. Et. ὀξυτόνως] δέυνεται FV, Et. 9 ἅπαντα G, Ar. 10 οἷσιν—23 ἀργυρίου om. F 12 Καλλικῶν *ceit.*] Καλλιφῶν A^{ac}GM^{ac} 15 πάντα *alt.*—16 ποιῶ om. V 16 μέντοι] δὲ V 20 Θεόγενες A, cod. Ven. Ar. Θειάγενες Bentley χεῖρα GV, sch., *ei delet. in M* Καλλιφῶντος A^{ac}M^{ac} Καλλιφῶντος G 22 φησὶ] Ὀρνίς φησι V 2041 om. A 24 ἔστι GM: ἔστι προπαροξύτονον V cf. vs. 8, om. F 25 συμμάχους G, v.l. Ar. τοῦ] πονήρους καὶ add. F 25. 26 ἀσθενεῖς, ἀπράκτους om. V 27 πόνηρον—28 γινόμενον om. V 28 τὸν GM: τὸ F παρὰ του] παρ' αὐτοῦ G

- Ar. λέγεται δὲ καὶ Πονηρὸν ὕδωρ, τὸ νοσοποιόν. Πονηροὶ λέγονται
 Ar. + Σ + Prov. καὶ ἐπίπονοι. καὶ παροιμία· Πόνω πονηρός, μοχθηρός, σφόδρα
 πονηρός. διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.
 E 2042 Πονήσαντα: ἀντὶ τοῦ παλαιωθέντα. Ἀρριανός· τὰ δὲ πονή-
 σαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη. καὶ αὖθις· πονουμένω αὐτῷ 5
 περὶ τῆς βασιλείας τῶν Πάρθων ξυμβάλλουσι δύο τινές.
 Hom. 2043 Πόνον: Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ Πονεῖν, τὸ
 Δ ἐνεργεῖν.
 Prov. 2044 Πόνον σπεῖρειν: παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
 2045 Πόνος: σπουδή, ἐπίτασις. καὶ ἦν πόνος μυρίος ἑκάστοις 10
 E ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν, καὶ ἀγώνισμα ἐτίθεντο ἕκαστος
 ἑαυτοῦ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπουδῆς.
 Soph. 2046 Πόνος πόνω πόνον φέρει: λείπει ἢ πρὸς, ἢ, ὁ πόνος
 πρὸς τῷ πόνω πόνον φέρει. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν πόνος πόνω ἀρχαϊκόν,
 ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ, τὸ δὲ δευτέρον πόνον κοινῶς, οἶον κάματον. καὶ 15
 Ὅμηρος· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν
 Τραχινίαις· νῦξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νῦξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον.
 2047 Ποντίφις: ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεὺς, ὃν Νομάς ὁ Ῥω-
 μαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ρεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις
 τὸ πρεσβύτατον ζεύγμα ἐλάμβανεν. εὐχὰς οὗτος πρὸς τῷ ποταμῷ 20
 μελικοτηρίου ποιησάμενος, μὴ διαξῆναι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν
 ἡσυχῇ καὶ εὐτάκτως ἀνασχέσθαι τοῦ πράγματος. καὶ τοὺς λεγομένους
 Ποντίφικας καὶ Φλαμίνιους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.
 Σ 2048 Ποντοβρύχους: ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.
 Σ 2049 Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου 25
 καλούμενος, καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ παροιμία.

2041 πονηρὸν ὕδωρ cf. ad 2040 Πονηροὶ—ἐπίπονοι sch. Ar. Nu. 102
 Πόνω—μοχθηρός cf. sch. Ar. Lys. 350. σφόδρα πονηρός = P. διὰ sq. cf. Paroem.
 ed. Gsf. 97, n. 804 2042 τὰ—ἐπεσκευάσθη Arr. Parth. fr. 72. πονουμένω sq.
 Arr. Parth. fr. 18 2043 —τίθησι = sch. MQ (Aristonic.) in β 334 cf. Erotian.
 70, 12, Ap. S. 133, 13, H 2044 = Diogen. VII 67 2046 Soph. Ai. 866 c. sch.;
 Π 111, Soph. Tr. 29—30 2047 ἱερεὺς = Ambr. 884 2048 = Σ* cf. Ba 346, 19
 = H (in 3 Maccab. 6, 4); P 2049 —θάλασσα pr. = P, Ba 346, 20; θάλασσα
 cf. H; An. Ox. 2, 399, 14, unde Et. M. 682, 31

2048 Πονεῖν sq. cf. 2035 2047 cf. vv. N 456 et 515 2049 Prov. cf. v. A 123

A (G F V M) 3 διὰ—ἐπίπονος om. F V 4 Ἀρριανός—6 τινές om. F 5 ἐπεσκευάσθαι V
 6 Πάρθων G M^{ac}: Παρ^θ V παρῶν (i. e. παρθένων) A γρ. τινες παρθένων ss. M
 Πάρων Roos 2048 post 2044 V, non nov. gl. 7 καὶ—8 ἐνεργεῖν om. A
 9 Πόντον Paroem. ed. Gsf. 97, n. 797 10 καὶ—12 σπουδῆς] προθυμίας, σπουδῇ F
 11 ἐτίθετο G V M; περιγινέσθαι vel simil. post σπουδῆς suppl. Bhd. 13 λείπει—
 14 φέρει om. V 14 καί—17 πόνον om. F 16 ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης AV:
 ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς M Σοφοκλῆς G ὁ αὐτὸς Bhd. 18 ὃν—23 ἐπέστησε om. F
 19 Θύβρις] ποταμός ss. M 21 μελικοτηρίου post vs. 20 οὗτος transpos. G V M
 διαξῆναι] διανοῖξαι V 22 πράγματος] ζεύγματος ed. pr. 23 ἐπέστησαν AV
 24 Ποντοβρύχους G M^{ac}, Ba Hes. 26 καὶ—p. 173, 3 μεταφορικῶς om. F

Πόντος ἀγαθῶν, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων· ὥσπερ *Ar. + Prov.*
ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνης· Ποντοπόσειδον. ἀντὶ τοῦ μέγιστε Πό-
σειδον. ἀπὸ τοῦ πόντου μεταφορικῶς.

2050 Ποπάδες· ἡ δὲ μελισσῶν ἀμβροσίη, πυκναὶ τ' ἰτρίναι ποπάδες. *Anth.*

5 2051 Πόπανα: πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῇ. *δτι Σ*
ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθουν βοῦν καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν. *Πό - Suid.*
πανα εἰδικόν, προθύματα γενικόν. *Ar.*

2052 Ποπλικόλας: ὄνομα κύριον. παρὰ Ῥωμαίοις. *Δ*

2053 Πόπλιος· οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῇ πολιτεύματι *EV*
10 τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὐνοίαν, παρὰ δὲ τῷ
συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ
τὰ Ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν
οὐθεν εἶπε προελθὼν, οὐκ ἔφη δὲ πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ
οὐθενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' ὃν
15 αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὡς ἀκούσαντες
οἱ πολλοὶ παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες
τὸν κατηγοροῦντα μόνον.

2054 Πόπλιος· περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ Ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ *EV*
ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὀρμηθεῖς. οἱ μὲν
20 οὖν ἄλλοι πάντες ἐπιτυχὴ τινὰ καὶ τὸ πλεῖον αἰεὶ παραλόγως καὶ τῷ
αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομίζοντες ὡς αὐτοὶ
θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ
λόγον ἐν ἐκάστοις πραττόντων, ἀγνοοῦντες, ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετόν, τὸ
δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. καὶ τὸ μὲν κοινόν
25 ἔστι καὶ τοῖς τυχοῦσι, τὸ δὲ ἐπαινετόν μόνον ἴδιον ὑπάρχειν τῶν
εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν, οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι καὶ
προσφιλεστάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. ἔμοι δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ
Πολύβιος, Λυκούργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν
ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ Λυκούργον ἡγητέον δεισι-
30 δαιμονοῦντα καὶ παντὰ προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ κυστήσασθαι τὸ Λακε-
δαιμονίων πολίτευμα, οὔτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων ὀρμώμενον καὶ

2049 Πόντος ἀγαθῶν (*Sophron. fr. 159*) + Ποντοπόσειδον *sq. Ar. Pl. 1050 c. sch.*
ἐπὶ—ἀγαθῶν θάλασσα *cf. ad v. A 123* 2050 *Anth. 6, 232, 3—4* 2051 — περιφερῇ
Tim. = P cf. sch. Pl. Rep. 455 c; — πλακούντια = Ba 346, 22, Ambr. 1050 cf. H,
Et. M. 682, 49, sch. Luc. 42, 14 Πόπανα *alt. sq. sch. Ar. Pl. 660 plenior.*
2052 — κύριον = *Ambr. 934* 2053 *Polyb. 23, 14, 1—4 = EV 2, 173, 1—10*
2054 — *p. 174, 16 πεπραγμένοις Polyb. 10, 2, 2: 5—3, 2 = EV 2, 118, 19—20, 26—120, 6,*
p. 174, 18 δτι sq. Polyb. 10, 19, 3—7 = EV 2, 121, 1—16 = ES 139, 17—140, 6

2051 *init. cf. v. A 2082, unde δτι—βοῦν*

2 ἡ θάλασσα V ὦ Ποντοπόσειδον G, Ar. 5 *δτι—6 βοῦν om. AFV A(GFVM)*
5 *δτι om. in lac. G* 6. 7 Πόπανα] *nov. gl. GM* 7 *ιδικόν AFV προθυμό-*
τατ(α) A 8 παρὰ Ῥωμαίοις *om. A, Ambr.* 9 ἀριστοκρατικῇ *GVM*
12 τὰ *om. V* ἄλλος *GVM* 14 Σκηπίωνος *A^{sc}M^{sc} cf. p. 162, 18 et 174, 32*
18 τούτου *om. V* τοῦ *om. A* 19 φύσεως] *φησὶν V* 19. 20 οἱ μὲν οὖν V,
Exc.: καὶ οἱ μὲν AGM 21 ἐπιβουλὰς AG 22 εἶναι *et τῶν om. V* 25 ὑπ-
άρχον *GM^{sc}* 27 τοῖς θεοῖς M, *Exc.: θεοῖς AV τῷ θεῷ G* ὁ] ὁ καὶ V
30. 31 τὸ Λ. πολίτευμα] *τὴν Λ. πολιτείαν G* 31 ὀρμώμενον A *cf. p. 174, 1*

κληδόνων τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιησάμενος δυναστείαν· ἀλλ' ὁρῶντες
 ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους
 ῥαδίως οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν
 θεῶν ἐλπίδος, Λυκούργος μὲν αἰεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ἐπι-
 βολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας 5
 ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας, Πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ τῆς θείας
 ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολὰς εὐθαρσετέρους παρεσκεύαζε τοὺς
 ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ
 προνοίας ἔπραττε καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων
 αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμο- 10
 λογεῖται, διότι δ' ἀγχίνους καὶ νήπτης, τῇ διανοίᾳ περὶ τὸ προτεθὲν
 ἐντεταμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε πλὴν τῶν συμβεβηκότων καὶ
 τεθεαμένων ὑποστὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν. ὧν εἷς ἦν Γάιος Λάϊλιος, ἀπὸ
 νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὁ
 ταύτην περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐργασάμενος διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν 15
 Suid. καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις. ὅτι πρῶτῳ Ποπλίῳ
 ἔλλοχῆσεως ἀμοιβῆς δεξιῶς γενομένης, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστως
 EV χλωρᾶς. ὅτι ποτὲ νεανίσκοι τινες τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ
 κατὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν καὶ
 συνιδόντες φιλοφύνην ὄντα τὸν Πόπλιον ἤκον αὐτὴν ἄγοντες καὶ 20
 παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ καταπλαγεὶς
 καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὧν οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη
 δέξασθαι ταύτης τῆς δωρεᾶς, στρατηγὸς δ' ὑπάρχων οὐδ' ὁποῖαν ἦττον,
 τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις
 ἐνίοτε καὶ ῥαθυμίας ἐν τῷ ζῆν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ 25
 τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβάς, ἐν δὲ τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς
 μέγιστα γίνεται κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις.
 τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν, τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα
 καλέσας καὶ δούς αὐτὴν ἐκ χειρὸς ἐκέλευε συνοικίζειν ᾧ ποτ' ἂν
 προαιρήται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς 30
 μετριότητος ἐμφαίνων μεγάλην ἀποδοχὴν εἰργάζετο τοῖς ὑποταττομένοις.
 EV 2055 Πόπλιος Σκιπίων, Λευκίου κατὰ φύσιν υἱός, Ποπλίου δὲ τοῦ
 μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνός, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος,
 ἥτις ἐδόκει πολυχρημονέστατος τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων,

2055 — p. 175, 6 βίον Polyb. 18, 35, 9—11 = EV 2, 161, 12—21

2054 ὅτι πρῶτῳ — χλωρᾶς ex v. Δ 233

A (GVM) 4 ἐλπίδος] Ζῆτει in lac. add. G ss. M 4ει GM 7 εὐθαρσετέρους A
 παρεσκεύαζε G 10 ἐκεῖνος — μὲν] Πόπλιος ἐκεῖνος μὲν γὰρ V 11 περὶ A,
 Exc.: καὶ περὶ GVM προστεθὲν G 12 συγχωρήσεις V συμβεβηκότων G V
 13 ὑποστὰς om. V 15 ταύτας V αὐτὸν G δόξας V δοκοῦν V
 16 ὅτι—18 χλωρᾶς om. AV mg. A^r 16 πρῶτῳ om. GM 17 ἔλλοχῆσεως
 v. Δ 233: ἔλλο in lac. M ἔλλογ A^r et in lac. G ἀγρώστου G 23 τῆς
 δωρεᾶς AMTP, Exc.: δωρεάν GVM 24 τοῦτ'—27 χρωμένοις om. V
 28 χάριν ἔφη V τῆς om. V 29 ἐκ] τῆς V ἐκέλευε GVM 31 ὑπο-
 δοχὴν GM ὑποτεταγμένοις GVM 32 Σκηπίων A^{ac}M^{ac} cf. p. 173, 14
 34 πολυχρημονέστατος A^{ap}VM^{ac}: πολυχρημονεστάτῃ GM^{ac}, (Exc.)

- ἀπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν, οὐτ' ὠνη-
 κάμενος οὐτ' ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπο-
 ρούμενος κατὰ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὦν κατὰ τὴν ὑπαρξιν, ὡς
 Ῥωμαῖος, οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνας ἀπέσχετο μόνον,
 5 ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς τὸν
 ἴδιον εἶσε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις.
 2056 Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανός, τὴν στρατιὰν εὐρῶν διεφθαρ- Ε
 μένην ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προ-
 σημᾶναι δὲ αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ Ξίφους λαβήν, αἵματι
 10 πολλῷ ρεομένην καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιείσαν
 αἰεὶ τοῦ αἵματος· τοὺς γὰρ μάντις πολὺν φόνον τῶν ἐναντίων σημαίνειν
 τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι.
 2057 Πόπλιος Οὐαλέριος, ὁ συνύπατος Βρούτου, ἄξιος μὲν πολ- Ε
 λῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐπαινέσθαι τε καὶ θαυμάζεσθαι,
 15 μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. ἡ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος
 ἐγένετο περὶ αὐτόν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι.
 2058 Πόππουζε· ἐν Ἐπιγράμμασι· παῖζε μόνῃ τὸ φίλημα· μάτην Anth. + Σ
 πόππουζε σεαυτῇ. ἀντὶ τοῦ κολάκευε, κῆλει.
 2059 Ποππύσματα· κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. Σ
 20 2060 Πόρδαλις· τὸ ζῶον. Δ
 2061 Πορεΐα· τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. Σ
 2062 Πόριες· νέοι βόες, μόσχοι. Hom.
 2063 Πορίζω· δοτικῇ. Synt.
 2064 Πορίμψ· ἀνυσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. ἐγχειρεῖν χρῆ ἔργῳ πορίμψ. Ar.
 25 2065 Ποριμώτατος. ταύτην ἔδοξεν εἶναι ποριμωτάτην ἐπιβολήν. Δ Ε
 ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. καὶ Πορίσονται, ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι. Δ
 2066 Πορισταί· οἱ τοὺς πόρους εἰσηγόμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ Σ
 ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.
 2067 Πορθήσεις· ἔλοις, λάβοις. Σ
 30 2068 Πόρθησις· ἐρήμωσις. Σ
 2069 Πορθμεύειν. εὐρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ καὶ Δ
 πείθει αὐτόν, ὡς πορθμεύειεν Ἀλκμήνην καὶ Δηϊάνειραν. Ε

2057 Dionys. Hal. 5, 12, 3 cf. Byz. Zt. 21, 421 2058 παῖζε—σεαυτῇ Anth.
 5, 244, 5. κολάκευε cf. sch. Pl. Ax. 368 d, Ps. Herodian. 112 2059 = P, Ba 346, 23
 cf. Et. M. 682, 48, sch. Pl. Ax. 368 d, Ps. Herodian. 112 2060 = Ambr. 999
 cf. Ap. S. 134, 6, P 2061 = P, sch. Pl. Leg. 678 c 2062 sch. κ 410 cf. sch.
 Lyc. 184, Et. M. 684, 1, Ambr. 1002 2063 = Synt. Laur. aliter Synt. Gud.
 2064 Ar. Th. 777 c. sch. 2065 l. = Ambr. 975 Πορίσονται sq. cf. H v. πορίζει
 2066 = P 2067 = P, Σ^a 2068 = P, Σ^a, Ba 346, 24 cf. H 2069 εὐρίσκει
 Nic. Dam. vel Io. Antioch. attr. de Boor, Byz. Zt. 23, 90, 4

2057 cf. v. A 4464 2060 cf. 496

1 βίον om. V 2 ἄλλῳ τρόπῳ om. G 4 οἷον] οἷόν τε G τῆς om. V A(GFVM)
 Καρχηδόνας] νομισμάτων add. GM 7 Σκηπίων A^{ac}M^{ac} cf. p. 173, 14 8 δς
 om. G 9 πολεμίου τὸ τέρας V λαβεῖν V 11 φόνον πολὺν GVM
 13 Βρότου A, corr. A^r 18 κολάκες V 31 Πορθμεύει GM 32 αὐτὴν A

Δ 2070 Πορθμείον: τὸ πλοῖον. Πόρθμιον δὲ τὸ ναῦλον.

Ar. 2071 Πορθμείς: οἱ περάται. Ἀριστοφάνης· χαλεπαὶ γ' ἂν ᾗτε γενόμεναι πορθμείς. ἔλκοντες τοὺς πλωτῆρας ἀπεκναίετε. ἐπεὶ δὲ οἱ πορθμείς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

Call. 2072 Πορθμήϊον: ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. Καλλίμαχος· τοῦνεκα καὶ 5 νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται. ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν εἰς ἄδου, εἰς δ' ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς Κόρης καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφρουν τοῦ πορθμήϊου.

Δ 2073 Πορθμὶς καὶ Πορθμίδιον. τοῦ δ' Ἀχέροντος ὕδωρ, ὃς Anth. πλώεις πορθμίδι κυανῇ. 10

Harp. 2074 Πορθμός· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

Σ 2075 Πορθμός: πέραμα, ἀμφίγειος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆς στενὴ, ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν, πορθμός δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς E περιεχομένη. πορθμῷ δύο ἐστὸν, ὁ μὲν ἐφ' Ἑλληνισπόντου ἀμφὶ 15 Σηστόν τε καὶ Ἀβυδὸν, ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου Πόντου, οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν δὴ τῷ Ἑλληνισπόντῳ τελωνεῖον ἦκιστα ἦν, ἀρχῶν δὲ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα· ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἐτέρου στελλόμενος μισθὸν αἰὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦει, οὐδὲν πρὸς τῶν τῆδε 20 ναυτιλλομένων κομιζόμενος.

Σ 2076 Πόρκης: ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιεργνύων αὐτὴν Δ πρὸς τὸ ξύλον. καὶ κλίνεται πόρκου.

Σ 2077 Πόρκος: κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Ar. 2078 Πορνεία: τόπος, ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. ἐς τὰ πορνεία 25 ἐσιόνθ' ἕκαστοτε. Ἀριστοφάνης.

Thdr. + Ecl. 2079 Πορνεία: ἡ εἰδωλολατρεία. καὶ Πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης. παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. ἐξωλόθρευας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ 30 τοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. Πορνεία καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

2070 = Zon. 1568 cf. Eust. O. 1888, 10; — πλοῖον aliter Ambr. 1057, H. Πόρθμιον sq. = Ambr. 1066 cf. sch. Luc. 50, 17 2071 Ar. Eccl. 1086—7 c. sch. 1086 plenior. 2072 Call. fr. 96, 2 K. 110, 1 S. c. sch. 2073 τοῦτ' sq. Anth. 7, 67, 1—2 2074 Harp. = P; Dem. 18, 71 2075 — περιεχομένη = P, Ba 346, 25 cf. H πορθμῷ sq. Proc. h. a. 25, 2—4 2076 — ξύλον = P, Σ*, Ba 346, 28 cf. sch. Z 320, Ap. S. 133, 27, Herodian. schem. Jb. 149, 343, Et. M. 683, 33, Poll. 7, 167, Ambr. 891 πόρκου = cod. A Ambr. 891 2077 Tim. = P cf. Et. M. 683, 20, H 2078 Ar. Vsp. 1283 c. sch. plenior. 2079 — εἰδωλολατρεία Thdr. in Ps. 72, 27, PG 80, 1452 c cf. 1732 d. παρὰ pr. — νεύειν cf. Et. M. 684, 7. ἐξωλόθρευας — ἐστὶ Ps. 72, 27—8. Πορνεία — ἀκολασία Thdr. in Ps. 105, 39, PG 80, 1732 d. παρὰ alt. sq. = An. Ox. 2, 401, 1 unde Et. M. 683, 39

2079 cf. v. E 1836

A (GFVM) 3 ἀποκναίετε V 4 εἰσβαίνειν A 7 εἰς pr. om. GM 2074 post 2083 F post vs. 15 περιεχομένη et iterum post 2083 V 14 θάλασσαν F θάλασσα post vs. 15 περιεχομένη transpos. A γῆν G 15 ἐστών AV 16 τε om. V 18 ἀρχῶν] ὁ παρ' ἡμῖν κομμερκιάριος mg. add. A* M 20 ἦει A M: εἶη G V ἦν Proc. 22 περιεργνύων G, Ba 27 ἡ om. A ὁ om. A, add. A*

- 2080 Πορνεύω.
 2081 Πορνίδιον: ἡ μικρὰ παῖς. Δ
 2082 Πόρον: διέξοδον, τρίβον καὶ περαίωσιν ποταμοῦ. Σ
 2083 Πόρος: πέρας, ἡ ποταμός, ἡ ὁδός, ἡ φυχήματα ὑδάτων, ἡ Σ
 5 μηχανή, ἡ τεχνάσματα. ἡ διάβασις. Ἀριστοφάνης· τίς πόρος σοὶ Ἀρ.
 τῆς ὁδοῦ γενήσεται. ἀντὶ τοῦ διάβασις. καὶ Πόροι ἀλιρρόθιοι,
 ποταμοὶ εἰς θάλασσαν ῥέοντες. ὅτι πόρος κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ Suid.
 εὐπορος, ὁ ἔχων αἰ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.
 2084 Πόρος· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος Harp.
 10 ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης Πόριος.
 2085 Πόρρω: ἐπὶ χρόνου τάσσεται. ὥς δὲ πόρρω ἦσαν τοῦ πίνειν,
 τότε δὴ μύρον μὲν τις περιήνεγκεν· οἱ δὲ ἐχρίοντο. Ε
 2086 Πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ: διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους
 τοῖς συνοῦσι χρωμένους, ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμο-
 15 σύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεί βίῳ κινδυνευόντων.
 2087 Πορρωτέρω. Δ
 2088 Πόρρω τῶν νυκτῶν: περὶ τὸ μεσονύκτιον. τινὲς δὲ τῶν
 αὐτῷ παρόντων πόρρω που τῶν νυκτῶν, δηλονότι οἷσπερ ἐν καθαρῷ Ε
 ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.
 20 2089 Πόρπαξ· Σοφοκλῆς· ἄλλ' αὐτός μοι κύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον, Soph.
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρητον
 κάκος. καὶ Ἀριστοφάνης· ἄλλ' ἐμός γα, κἄν ἐκ τῆς ταγᾶς ἔλθῃ πόκα, Ἀρ.
 πορπακησάμενος. ὁ ἐμός, φησὶν, ἀνὴρ, οἶον περὶονησάμενος. ἀντὶ τοῦ
 ἀποβαλὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρῶν εἶναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.
 25 2090 Πόρπαξ: ὅς τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν ὁ λεγόμενος ὄχανος· ἀνε- Ἀρ.
 τίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὄπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἐτοιμῶς
 αὐτοῖς ἔχῃσι χρῆσθαι. οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἶπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ

2081 cf. Ambr. 1063 2082 = P, Ba 347, 1 cf. Et. M. 683, 9, H, Choer
 Epim. Ps. 10, 25 (unde Et. M. 683, 5), sch. Ξ 433, Ambr. 890 2083 — τεχνάσματα
 = P, Ba 347, 2 cf. H διάβασις — διάβασις Ar. Pac. 124 c. sch. cf. H ποταμοὶ sq.
 cf. Et. M. 683, 11 2084 Harp. = P; Δημοσθένης, non legitur 2085 ὡς sq.
 fort. Iambl. 2086 Synes. de regno, PG 66, 1072 b 2087 cf. Ambr. 1108,
 Bk. 111, 14 2088 τινὲς sq. Proc. h. a. 12, 20 2089 ἄλλ' αὐτός sq. Soph. Ai.
 574—6 ἄλλ' ἐμός sq. Ar. Lys. 105—6 c. sch. 2090 — p. 178, 1 ἀνατεθῆναι
 Ar. Eq. 848—9 c. sch. 849. κατὰ sq. sch. Ar. Pac. 662

2083 ὅτι sq. ex v. E 1045 2087 cf. v. Δ 1476 2089 Soph. cf. v. E 3729; Ar.
 cf. v. A 1118 2090 sch. Pac. cf. v. M 1128

2080 om. AFV mg. A^r 2 παῖς] πόρνη Ambr. 3 ποταμοῦ om. F Δ(GFVM)
 6 ἀλιρροθοὶ (G) MYP 7 ὅτι—8 πόρου om. AFV mg. A^r 7 ὅτι om. G
 ὑγρῷ A^r 8 τὸν om. GM 13 ἐπιβούλοις M ἐπιβούλως Synes. 14 χρω-
 μένους] λείπει τὸ βλάπτεσθαι ἢ τι τοιοῦτον· ἐφεξῆς δὲ εὐθὺς λείπει τὸ παροιμία.
 ἴσως δὲ τὸ πρῶτον ἄλλως ἐσφαλταί· κάλλιον γάρ τὸ διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους τοῖς
 συνοῦσι χρωμένους mg. add. M 14. 15 ἀπραγμοσύνην F 15 ἐν om. V ss. F
 ἐπιφανειῶν F 2087 om. A, add. A^r 2088 non nov. gl. FV 18 ἄσπερ F
 20 παῖ om. V 21 ἄρρηκτον G, cod. I v. E 3729, Soph. 22 γα AVM: γε G,
 v. A 1118 24 τὸ παρὸν G 27 αὐταῖς AVM

- προνοίας ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαΞιν ἀνατεθῆναι. ΠόρπαΞ,
κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες τὸ διῆκον
μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.
- x + Σ 2091 Πόρπη: ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα. ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῦ
Ἐσπάσας, αἰεί, φησίν, ὑμεῖς οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἔστε τοιοῦτοι κήρυκες. 5
Σ καὶ Πορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι.
- Δ 2092 Πορπηδόν.
- Δ 2093 Πόρπωμα: εἶδος ὄπλου.
- Δ 2094 Πορσύνω: ἐτοιμάζω.
- Δ 2095 Πορφύρεος: ὁ πορφυροῦς. καὶ Πορφύρεον κύμα. 10
- Δ 2096 Πορφύρειος ἐσθής.
- Σ 2097 Πορφύρη: ταρασσεται. καὶ ἐν Μυθικοῖς· καὶ οἱ πορφύροντι
διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.
- Hesych. 2098 Πορφύριος, ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας· ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο
Βασιλεὺς· Τύριος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀμελίου τοῦ Πλωτίνου μαθητοῦ, 15
διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίου, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ καὶ
παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα,
φιλοσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ
κριτικοῦ ἀκροασάμενος. Περὶ θείων ὀνομάτων α', Περὶ ἀρχῶν β',
Περὶ ὕλης γ', Περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον ε', Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ', 20
Περὶ τοῦ Γνωθὶ καυτὸν δ', Περὶ ἀσωμάτων, Περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν
Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἴρεσιν ζ', Εἰς τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλ-
δαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ', Κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιε',
Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Πρὸς Ἀριστοτέλην τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν
ἐντελέχειαν, Φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε', Περὶ γένους καὶ εἶδους καὶ 25
διαφορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος, Περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ
Νείλου πηγῶν, Περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ι',
Συμμίκτων Ζητημάτων ζ', Εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον, Πρὸς Ἀρι-
στείδην ζ', Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην, καὶ ἄλλα πλείστα, καὶ μάλιστα
ἀστρονομούμενα· ἐν οἷς καὶ Εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις 30
τρισί· καὶ Γραμματικάς ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος ὁ τὴν
κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας.

2091 φίβλα = P, Ba 347, 4 cf. H Πορποῦσθαι sq. = P, Ba 347, 5 2094 cf.
Et. M. 683, 45, H 2095 — πορφυροῦς cf. H. Πορφύρεον κύμα A 481—2 cf. Et.
M. 684, 16 2096 cf. Ambr. 1024 2097 — ταρασσεται = P, Ba 347, 6 cf. Ap.
S. 133, 32, H, sch. E 16 καὶ οἱ sq. Babr. p. 217 2098 cf. Eunap. vit. soph.

2098 cf. 1811 et v. A 1549

A (G V M) 1 ΠόρπαΞ] nov. gl. G V 2 μὲν τινας G 5 περὶ G V κήρυκες
τοιοῦτοι G V M 8 Πόρπημα ed. pr. post 2093 Πόρπος add. A* 10 Πορ-
φύριος V Πορφύριον G V 12 Πορφύρει Phot. Σ* ταρασσεται V, Phot.
Ba Σ* Μυθικαῖς V 18 ἦν—19 ἀκροασάμενος post vs. 15 μαθητοῦ coll.
Eudoc. transpos. Flach 18, 19 τοῦ κριτικοῦ om. V 20 ἀποχῆς] ἀποψυχῆς V
21 τοῦ αἰτ. om. V 22 τὴν] τὰ Vales. 23 Φιλοσόφων Vales. ἐν om. V
Κατὰ—ιε' om. V; οὐαὶ αὐτῷ mg. add. A* M 24 τοῦ] περὶ τοῦ ed. pr.
25 βιβλία—27 βασιλέων om. V 30 Εἰσαγωγὴ V

- 2099 Πορφύριος, ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.
- 2100 Πορφυρίων, πορφυρίωνος: εἶδος ὀρνέου, παρὰ Ἀριστοφάνει. Δ + Λ.
- 2101 Πορφυρόπωλις: ἡ τὰ πορφυρὰ πωλοῦσα. Δ
- 5 2102 Ποσαπλῶς: ποσαχῶς, ἀναριθμήτως. ἔν μέρος λόγου ἐστὶ Σ καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει· συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς Thdr. καὶ ἡ cāpε καὶ τοῖς ἐκείνης οὐκ ἀντιτείνει βουλευμασι.
- 2103 Ποσειδώνειον: διὰ διφθόγγου, ὡς Δωριαῖον. ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· οὕτως καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσει- Suid.
10 δώνιον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς Ἀθηναῖον, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνειον, ὃλον ὅτι Δωριαῖον.
- 2104 Ποσειδεῶν: ἕκτος μῆν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος. Harp. ὁ Αὔγουστος.
- 15 2105 Ποσειδεῶνος. ὅτι ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ διαμετρημένη ἐλέγετο Δ ἡμέρα. ἡ δὲ ἦν μέτρον τι ὕδατος, πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. Suid. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί, ὡς δὴ τούτῳ γὰρ ἡγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. καὶ Ζῆτι ἐν τῷ γεραίτερος.
- 20 2106 Ποσειδῶν· καὶ Πόσειδον, ἡ κλητική. Ποσειδῶν δὲ ὄνομα Δ τόπου.
- 2107 Ποσειδώνιος, Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκός· Hesych. ἐπεκλήθη Ἀθλητῆς· σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγονώς καὶ μαθητῆς Παναίτιου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκελλοῦ.
- 25 ἔγραψε πολλά.
- 2108 Ποσειδώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος Στωϊκός, μαθητῆς Ζή- Hesych. νωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ

2100 πορφυρίωνος = Ambr. 939. εἶδος ὀρνέου cf. H, sch. Ar. Av. 553
2101 = Ambr. 1003 (in Act. ap. 16, 14) 2102 — ἀναριθμήτως = P, Ba 347, 7, H cf. An. Ox. 2, 464, 18, Theodot. ap. Thdr. in Ps. 62, 2 ἐν sq. Thdr. in Ps. 62, 2, PG 80, 1336 c d, 1337 a 2104 — καλούμενος Harp. = P cf. Bk. 297, 16
2105 l. = Ambr. 944 2106 — κλητική cf. Gramm. gr. 4, 1, 1, 285, 2 sq., Et. M. 684, 51 cett. Ποσειδῶν sq. = Ambr. 1058 2108 cf. Laert. 7, 38

2108 ὅτι sq. ex v. A 3419 2105 ἐν τῷ — ἀγῶνες ex v. Δ 651. ὅτι Ποσειδῶν sq. ex v. Γ 195 2108 hinc 1941 extr.

6 πόθου] λόγου V 7 τοῖς ἐκείνης om. A ἐκείνης V^{ac} M, Thdr.: ἐκείνοις F V^{ac} A (G F V M)
ἐκείνου G βουλευμένα F V 2108 om. A F mg. A^r post 2106 V 8 Ποσειδάνειον M Δωριέων M^{ac} cf. ad vs. 12 ὅτι om. G 9 οὕτω A^r G
9. 10 Ποσειδώνειον G 10 τὸ pr. om. G Διονύσιον] τὸ τοῦ Διόνυσου add. A^r
11. 12 Ποσειδώνειον G V 12 Δωριέων G M^{ac} cf. ad vs. 8 et ad v. A 3418
13 Ποσειδαιῶν F M^{ac} ἕκτος] καὶ F 14 ὁ Αὔγουστος om. A F, add. A^r
2104—5 in verso ord. V; 15 Ποσειδεῶνος post vs. 13 Ποσειδεῶν G M (ε in ai corr. M)
15 ὅτι—19 γεραίτερος om. A F mg. A^r; 15 ὅτι—18 ἀγῶνες om. V mg. M 15 ὅτι om. G V 17 τούτων A^r τοῦτο M 18 ὅτι om. G; cχό(λιον) ss. M 19 καὶ—γεραίτερος om. V 22 Στωϊκός] δε add. G M 24 Μάρκου] Μαρίου coniectura vetus 27 ἔγραψεν—p. 180, 1 Πτολεμαίου (—27 νβ' Jacoby) ad 2107 rettulit Reines. 27 πβ' Daub

ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου, καὶ μελέτας ῥητορικός, ὑποθέσεις εἰς Δημοσθένην· καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

Hes. 2109 Ποσειδώνιος, Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν, Περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας, 5 Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ια', καὶ ἄλλα τινά.

Δ 2110 Ποσειδώνιος: ὄνομα κύριον. δε συνέγραψε τὸ παλμικὸν οἰώνισμα· ὅτι, ἐὰν πάλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τότε σημαίνει.

Hes. 2111 Ποσίδιππος, Κασανδρεὺς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι δὲ τὰ δράματα 10 αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

Σ 2112 Πόσις: ἀνὴρ.

Ar. 2113 Πόσθη: τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Ar. 2114 Πόσθιον: τὸ αἰδοῖον. λέων, λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν. 15 τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῷ προσόμοιον, ὥσπερ κύτταρον στρεβλόν. κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἢ βάλανος. Ἀριστοφάνης· νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδὺ γ' ὄζει ποσθίου.

Δ 2115 Πόσθωνος.

2116 Ποσόν: τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται, οἶον μέγα, ἢ μικρόν· ποῖον δὲ κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται. 20

Ar. 2117 Πόσου πρίομαί σοι τὰ χοιρίδια· λέγε. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκοροδίων τροφαλλίδος, τὸ δ' ἄτερον, χοίνικος μόνης ἁλῶν.

EV 2118 Ποστόμιος ὕπατος· οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτῷ τῆς τάξεως τοῦ γένους ἔνεκα καὶ ὅτι διτταῖς ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ' οἷς ὁ συνύπατος αὐτοῦ καταρχὰς μὲν ὡς ἀπελαυνόμενος τῶν 25 ἱσίων ἡγανάκει καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν· ὕστερον δὲ συγγνοὺς ἑαυτῷ κατὰ τε προγόνων ὄγκον καὶ φίλων καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι (δημοτικὸς γὰρ ἦν καὶ τῶν νεωστὶ παρελθόντων ἐς γνῶσιν) εἰξέ τε τῷ συνυπάτῳ

2110 — κύριον = Ambr. 914 δε sq. Nonn. in Greg. PG 36, 1024b
2111 cf. Steph. Byz. v. Κασάνδρεια 2112 = P, Ba 347, 8, Ps. Herodian. 112, Ambr. 892 cf. sch. α 15, Ap. S. 134, 8, H, Et M. 684, 19, Apion 2113 sch. Ar. Nu. 1013 plenior. cf. sch. Ar. Th. 254, Et. M. 684, 55 2114 — αἰδοῖον sch. Ar. Th. 254 cf. P. λέων—βάλανος Ar. Th. 514—6 c. sch. νῆ sq. Ar. Th. 254
2117 Ar. Ach. 812—4 2118 Dionys. Hal. 17—18, 4, 1—4 = EV 2, 77, 3—21

2110 hinc 113; cf. v. οἰώνισμα 2114 cf. v. Λ 271

A(GVM) 1 ἕως—Πτολεμαίου post vs. 6 ια' transtulit Wachsmuth ἕως] ἀπό, deleteo
καὶ pr., Gutschmid τοῦ pr.—Πτολεμαίου] Ἀπίωνος τοῦ Κ. τοῦ καὶ Πτ.
Müller Πτολεμαίου] Πομπηίου temere Daub καὶ alt. post ῥητορικός
transtulit Flach 2 καὶ] καίπερ Rohde 4 Περὶ—5 αὐτόν coll. Strab. 2, 94
ad 2107 rettulit Bhd. 5 Τυραϊκῆς vel Τυριγετικῆς Bhd. Τυρικῆς Müller
9 Ποσειδίππος G (et lapides), contra ord. 10 κωμικός ante 9 τρίτῳ transpos.
Flach 12 ὁ ἀνὴρ Δ, Ambr. Ps. Herodian. 14 ἔκμαγμα σόν GM, v. Λ 271:
ἐκμασον Α ἐκμάσσον V 15 ἀπαξάπαντα] σπαράξαντα V παρόμοιον G
17 Ἀφροδίτην om. V, propter cp. γ' GM^{sc}, Ar.: τ' AV 2115 σθίου ss. et
πόσθωνος add. Ar 23 ἐφ' om. V 25 ὡς om. A 28 κατὰ om. V

καὶ παρεχώρησε τοῦ πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ἤνεγκε διαβολὴν τῷ Ποστομίῳ κατὰ πολλὴν αὐθάδειαν γενόμενον, ἕτερον δὲ βαρύτερον ἢ ὡς κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα γενόμενον. ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς διςχιλίους ἄνδρας ἐς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν, οἷς ἄνευ σιδήρου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατέσχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα διαπραξάμενος παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὰς δικαίου.

2119 Πόστος: ἀπὸ τοῦ πόσατος, κατὰ συγκοπὴν. τάσσεται δὲ ἐπὶ Eccl. ποσότητος. οἷον, πόστον ἄγει ἔτος; καί, πόστη ὥρα τῆς ἡμέρας;
2120 Πόστουμος, Ῥωμαῖος, ἀπὸ Ναπύης, τὰ τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, Εἰρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ'. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἄπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁδε ὁ φιλόλογος ἔρως, ἐς τὰς Ἀθήνας ὤρμησε καὶ ἐξεμουσώθη τὰ Ἑλλήνων ἐκεῖθι. καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλὰ
15 καὶ καλὰ εἰδώς. οὐκ οὐκ ἀπεικός ἦν καὶ τόνδε τὸν Ποστοῦμον λέγειν λόγον ἐκείνον, ὃν περ οὖν Ἡράκλειτος εἶπεν ἐφ' ἑαυτοῦ· ἐμειυτὸν ἐδιζηκάμην.

2121 Ποταμηδόν: δίκην ποταμοῦ.

Δ

2122 Ποτάμιοι: οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ ζῆται ἐν τῷ Δραχαρνέῳ.

Suid.

20 2123 Ποταμοδάρτης: ὁ περὶ αὐτὸν τὸν ποταμόν.

2124 Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις: ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς Prov. κρείττονας. καὶ Ποταμοί, δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Harp. Ποτάμιος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. λύσις ὀνείρου· ῥύσις ποταμοῦ δυσμενὴ δηλοῖ καρὰν.

On.

25 2125 Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις: ἐπὶ τῶν τοῖς οὐσι Prov. προσφερόντων.

2126 Ποτάμων, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγωνὶς πρὸς Αὐγούστου, Hesy. καὶ μετ' αὐτόν. εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας ὑπόμνημα.

2127 Ποτάμων, Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. ἐσοφίστευεν Hesy.
30 ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ποτε αὐτοῦ ἐς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖςδε γράμμασι· Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσῃ, σκεψάσθω, εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν.

2119 — συγκοπὴν cf. An. Ox. 1, 369, 30, unde Et. M. 685, 2 2120 Aelian. fr. 317; extr. cf. Plut. mor. 1118c, Iul. or. 6, 185a 2121 = H; l. = Ambr. 1114
2124 — κρείττονας aliter Diogen. VII 74 Ποταμοί — παρέγγραφους Harp. = P ῥύσις sq. Astramps. 2125 aliter Diogen. VII 68

2127 cf. v. A 307; hinc Ps. Hesych. 57, Eudoc.

2 γινόμενον G 8 ἀφορμὴν GVM 9 πόσατος] ποσότατος καὶ G; καὶ A(GFVM) etiam An. Ox., Et. τάττεται M^{sc} 11 Ναπύης AF: Ναυπύης M Ναυπίης GV Καπύης Bas. Νεπέτης vel Καίτης Bhd. 13 ὁ φιλόλογος ὁδε G 2122 om. AF post 2124 V 19 καὶ — Δραχαρνέῳ om. V 20 Ποταμοδάρτης Artem. 4, 66 24 ὀνείρου ῥύσις om. G χαράν Astramps. 27 πρὸ] ἐπὶ dubitanter Gsf. Αὐσείστου G 28 μετ' αὐτόν] κατ' αὐτόν Rohde μετ' αὐτοῦ Schweigh. μετέπειτα Bhd. 29 ῥήτωρ] ὁς add. Daub 32 ἀδικεῖν V τολμήσῃ Eudoc.

ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, Ὅρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον, Καίσαρος ἐγκώμιον, Περὶ τελείου ῥήτορος.

Δ 2128 Ποτάμωνος.

Δ 2129 Ποταίνιον: τὸ ξένιον.

Σ 2130 Πότε: λέγεται πρὸς νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθός, 5 καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθός, πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται;

Σ 2131 Πότερον: ἄρα, ποῖον, ποταπόν.

Δ 2132 Ποτή: ἡ πτήσις.

Ατ. 2133 Πότης λύχνος: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί γάρ μοι τὸν πότην 10 ἦπτες λύχνον; παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

Δ 2134 Ποτιδαία: ὄνομα πόλεως. καὶ Ποτιδαίατης.

Δ 2135 Ποτινίσεται: ἐπέρχεται.

Σ 2136 Πότμον: μόρον, θάνατον. καὶ Εὐποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων. 15 ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῇ Εὐποτμον.

Σ 2137 Πότνα: δέσποινα.

Σ 2138 Πότνια: σέμνη, ἔντιμος.

Δ 2139 Ποτνιαῖσθαι: παρακαλεῖν. καὶ Ποτνιαῖται, παρακαλεῖ, ἐπισκαλεῖται θεούς. καὶ Ποτνιώμενος, δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρα- 20 καλῶν.

Σ Hom. 2140 Ποτώμεναι: διατρίβουσαι. Ποτῶνται δὲ πέτονται.

2141 Ποτόν· Ζῆται ἐν τῷ ἀγευστος θοίνης.

Δ 2142 Ποτός: τὸ πινόμενον. Πότος δὲ τὸ συμπόσιον. 25 σφοδρῶς Εὐ δὲ πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἐστιάτωρ αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεράπουσιν ἐκέλευε.

Suid. 2143 Ποτώνη: ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.

Σ? 2144 Ποῦ γῆς· ποῦ γῆς πέφευγεν; ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖαν γῆν, Ἀττικῶς.

2128 = Ambr. 940 2129 cf. Et. M. 685, 8, Ambr. 1064 2130 = P, Ba 347, 10 2131 = P, Ba 347, 9 cf. sch. Greg. An. Ox. 2, 483, 10; H = Zon. 1568 2132 = Ambr. 1008, Et. M. 685, 11 cf. sch. ε 337, H 2133 Ar. Nu. 57 c. sch. 2134 cf. Steph. Byz.; — πόλεως = Ambr. 1011 cf. Ps. Herodian. 112. Ποτιδαίατης cf. Ambr. 987 2135 cf. sch. l 381, Et. M. 685, 21 2136 — θάνατον = P, Ba 347, 14, H cf. sch. B 359, Et. M. 685, 29 ὃς sq. Aelian. 2137 = P, Ba 347, 15 cf. H (in u 61) 2138 = Ba 347, 16 cf. sch. α 14, Et. M. 685, 50, sch. Greg. An. Ox. 2, 483, 15 et Ann. p. 235, Ps. Herodian. 222 2139 — παρακαλεῖν cf. Et. M. 685, 52 Ποτνιαῖται sq. (praeter θεούς) = Ba 347, 17, 18 cf. H, Byz. Zt. 16, 64, 26, sch. Luc. 167, 1, Moer. 208, 14, Thom. 281, 15 2140 — διατρίβουσαι = P, Ba 347, 19 cf. H Ποτῶνται sq. sch. B 462 = H 2142 — συμπόσιον = Philop. diff. Wien. St. 3, 297 cf. sch. Luc. 90, 19, Ammon., sch. rec. in Ar. Nu. 57, Philol. Suppl. 16, 572 σφοδρῶς sq. Nic. Dam. cf. FGrHist 90, 4 extr. 2144 fort. fr. frag.

2142 Nic. cf. v. Σ 1753 2143 ex v. Σ 928

Α(GFVM) 1 Ὅρους C. Müller, Bhd. 2140 post 2142 GM, ordo poscit 22 Πο-
τόμεναι A^oV 25 μὲν] μετ' F 26 αὐτοῖς] ἐκείνοισ v. Σ 1753 θερα-
πέουσιν GM ἐκέλευε F 2143 om. A F V mg. A^r

- 2145 Πουλχερία, Ἀρκαδίου θυγάτηρ καὶ βασιλῆς, ἰε' ἐτῶν οὕτω Ε
 τυγχάνουσα ἄριστα τὴν βασιλείαν διώκει· ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν
 Θεοδόσιον. κοφωτάτῃ γὰρ οὕσα καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη τὴν τε ἰδίαν
 παρθενίαν θεῶι προσανέθηκε καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πράξαι ἐδί-
 5 δαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν, ἡθὸς τε καὶ λόγον,
 βάδισμα καὶ γέλωτα καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ
 στάσεως βασιλικῶς ἐξεπαίδευσε· πρὸ δέ γε ἀπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον
 εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν· ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς
 διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ μονα-
 10 στήρια αὐτὴ κτίσασα καὶ προσόδους ἀφώρισε, καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις
 κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαὶ
 Ἀρκαδία καὶ Μαρίνα. ὁ δὲ φύσει νωθρὸς τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς Ε V
 πάντα μὲν ὑπῆρχε, μάλιστα δὲ ἐς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῇ χάρτας
 ἀπαρναγνώτως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ κοφωτάτῃ γνοῦσά ποτε Πουλχερία
 15 κοφῶς ὑπῆλθεν αὐτόν, ὡρεὰν ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν
 ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἦν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοῦς
 ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας. ὅτι Πουλχερία Ε
 ἐπὶ τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεκτόριον, ὥς τοὺς φιλοῦντας ἐκείνον δια-
 θρυλεῖν, ὅτι πορνεῖαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα
 20 διέβαλε Πουλχερίας Νεκτόριος, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο·
 ἐλοιδορεῖ γὰρ αὐτὴν εἰς τὸν τότε μάγιστρον Παυλινὸν λεγόμενον.
 2146 Πουλχερία· Πουλχερίας τῆς αἰοιδίου στήλῃ ἵστατο ἐν τῇ
 Χαλκῇ, πλησίον τοῦ παλατίου, ὡς πρὸς τὸν περίπατον.
 2147 Ποῦ μήν· ποῦ δὴ οὖν; Σ
 25 2148 Ποῦς· ὁ ποῦς ἔχει δακτύλους ἰς'.
 2149 Ποῦ σχήσειν δοκεῖς· ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξει τὴν ναῦν; Δρ.
 2150 Πύγων, πύγωνος· Τροιζήνιος λιμὴν οὕτω καλούμενος· ὅθεν Δ + Prov.
 καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακογενείων· ἐς Τροιζήνα δὲ βαδίζειν. καὶ
 Ἀριστοφάνης· κἀγὼ γ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα πύγων' ἔχω. Δρ.
 30 οὗτος γὰρ μέγαν πύγωνα ἔχων ἐκαλεῖτο Σακεσφόρος καὶ ἐκωμῶδετο
 εἰς δακύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν·
 ἀναξ ὑπὴνης Ἐπικράτες σακεσφόρε.

2145 — Μαρίνα Theodor. Anagn. An. Par. 2, 99, 19—31, 100, 12—13
 vs. 12 ὁ — 17 Πουλχερίας Georg. 611, 5—11 = EV 1, 154, 8—14 vs. 17 ὅτι sq.
 Theodor. Anagn. An. Par. 2, 100, 34—101, 4 2146 = Preger 164, 19—165, 2
 2147 = P 2149 Ar. Ran. 188 c. sch. plenior. 2150 l. = Ambr. 1568. πύγωνος
 = Ambr. 1575 cf. Ps. Herodian. 112, Et. M. 698, 8 Τροιζήνιος — βαδίζειν cf.
 Paroem. ed. Gsf. 45, n. 400 κἀγὼ sq. Ar. Eccl. 71 c. sch.; Pl. com. fr. 122

2148 cf. 1548 et v. Σ 981

2150 Prov. cf. v. El 324; Ar. cf. v. E 2416

1 καὶ om. G M οὕτω A, Theod.: οὕτω V M om. G 2 τὴν] τὸν V M^{ac} A (G V M)
 βασιλέα M^{ac} cp. V 7 βασιλικῆς Port. δέ γε] τούτων G πάντων V
 8 εὐσέβειαν] ἐπιμέλειαν A 12 δέ] δὲ ἀδελφός G 14 ἀπαρναγνώτως G V M
 18 ἐπὶ om. A 19 πορνεία A τὸν βασιλέα om. V 21 τότε] τε V
 23 παλατίου G, Preger: παλλαντ A παλλαντίου M πάλλαντος V 27 Τροιζή-
 νιος A. A Τροιζήλιμην supra li ss. o V 28 δὲ AV: δεῖ v. El 324 om. G M 31 δὲ
 om. V Ἀριστοφάνης] Πλάτων ὁ κωμικός v. E 2416

- Δ 2151 Πωγωνίας: ὁ μέγας πώγων.
 Δ 2152 Πωγωνιότης: ὁ Ζεύς. καὶ Πωγωνιότης.
 Hom. 2153 Πώεα: ποίμνια.
 Harp. 2154 Πωλάς: ἀντὶ τοῦ πράσις. Ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν
 τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις. 5
 Δ 2155 Πωλέσκειτο: ἀνεστρέφετο. καὶ Ὅμηρος· πωλεῖται τις γέρων.
 Δ 2156 Πωλευτικός.
 Δ 2157 Πωλεία χαίτη.
 Ar. 2158 Πώλης: ὁ Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει,
 παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως 10
 πράγματα, οἷον προβατοπώλης, κυτταπιοπώλης, ἀλλαντοπώλης.
 Δ E 2159 Πωλητής: ὁ πιπράσκων. ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής.
 Σ καὶ Πωληταί· οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσίαν
 καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς Πω-
 ληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον, ἔτι 15
 καὶ οἱ Ξενίας ἀλόντες καὶ ὁ μέτοικος καὶ προστάτην οὐκ ἔχων καὶ ὁ
 ἀποστασίῳ γραφεῖς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρεκατέβαλον
 εἰς τὸ δημόσιον.
 Harp. 2160 Πωληταὶ καὶ Πωλητήριοι· οἱ μὲν Πωληταὶ ἀρχὴ τίς ἐστιν
 Ἀθήνης, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἰς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης. δοκοῦσι 20
 δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ
 μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα. Πωλητηρὸν δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἐνθα
 συνεδρεῦουσιν οἱ Πωληταί.
 Σ 2161 Πωλητήριον: τὸ πρατήριο. οὕτως Ὑπερίδης.
 Soph. 2162 Πωλικῆς ἀπήνης: ὑπὸ πύλων ἐξευγμένης. κάπὶ πωλικῆς 25
 Anth. ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, ξυνηντίαζε. καὶ Πωλικόν, τὸν τοῦ πύλου.
 ἐν Ἐπιγράμμασι· πάϊς δ' ἴσον ἀστέρει λάμπει, πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν
 ἀποσεισάμενος.

2151 cf. Ambr. 1564; l. = Ambr. 1569 2152 aliter Ambr. 1564 2153 sch.
 A 677 cf. H 2154 Harp. = P; Hyper. fr. 12, Sophr. fr. 71 2155 — ἀνεστρέ-
 φετο = Ambr. 1584 cf. sch. A 490, H, Et. M. 698, 34, Ps. Herodian. 113. πωλεῖ-
 ται sq. δ 384 2156 cf. Zon. 1600 2158 sch. Ar. Eq. 131 plenior. 2159 ἦν—
 πωλητής Jambli. attr. Bruhn, Rh. Mus. 46, 281 Πωληταὶ sq. = P 2160 Harp.
 = P cf. Bk. 291, 17, Σ^a 2161 = P cf. Ps. Herodian. 113, Zon. 1601, Moer. 207, 11,
 Thom. 278, 7; Hyper. fr. 270 (cf. fr. 12 et 18) 2162 — ξυνηντίαζε Soph. OT
 802—4 c. sch. 802 πάϊς sq. Anth. 6, 156, 3—4

2153 cf. 2156 2158 cf. 2333

A (G F V M) 1 ὁ μέγαν πώγων α ἔχων Kust. cf. Ambr. ὁ μεγαλοπώγων Bhd. 2 Πω-
 γωνιότης] Πωγωνιότης V 4 πράσις G, Harp. plen. πράσσει F 8 Πωλεία]
 Ζήτηε praemisit G ss. M 12 ἦν—18 δημόσιον om. F 13 καὶ om. A, nov. gl.
 14 ἐπίπρασκον] ἤγουν ἐπώλουν ss. V ἐπέκειντο AV M^{ac} 16 καὶ tert.: καὶ ὁ V
 om. Phot. ὁ καὶ Bhd. ὁ scripserim, sed obstat οὐκ 17 παρακατέβαλον M παρα-
 κατέβαλλον A 2160 non nov. gl. FM; extra ord. 19 Πωλητήριον F, Harp.
 plen. οἱ—22 δημευόμενα om. F 20 διοικοῦσι Harp. Phot. 22 Πωλητὴρ VM
 κατέχειν Πωλητὴρ G Πωλητήριον Harp. plen. 24 οὕτως καὶ F 26 συν-
 ηντίαζε V ἐπηντίαζε F

- 2163 Πωλικός: ὁ γενναῖος. καὶ Πωλικὸν δῆγμα καὶ [τὸ] φρύγμα. Δ
- 2164 Πωλίον: πῶλοι κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν Ἀρ.
ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν καὶ κολακεύειν. λύσις Ὁν.
ὀνείρου· στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα προσδόκα βλάβην.
- 5 2165 Πωλίῳν, ὁ Ἀσίνιος χρηματίας, Τραλλιανός, σοφιστῆς καὶ φι- Hes.
λόσοφος· σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ δια-
δεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγένοῦς. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου
Ἀτθίδος, Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν
Διοφάνους Γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζῶων
10 βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν
Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος.
2166 Πωλίῳν, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Οὐαλέριος χρηματίας, φιλόσοφος, Hes.
γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ· οὐ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξ-
ήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι' ῥήτορσιν. ἔγραψε Συναγωγὴν
15 Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.
2167 Πωλίῳν. ἡ Πωλίῳν, γραμματικός. Περὶ τῶν παρὰ γράμμα Δ
ἀμαρτανομένων. Hes.
2168 Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής. γυμναστής. Σ |
2169 Πωλοδαμνῶ: τοὺς πῶλους δαμάζω. Δ
- 20 2170 Πῶλος, Ἀκραγαντίνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστῆς τῶν πάλαι, Hes.
διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἰλιον στρατευσάν-
των Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε· τινὲς δὲ αὐτὸ
Δαμάστου ἐπιγράφουσι· Νεῶν κατάλογον, Περὶ λέξεως.
2171 Πῶλος: τὸ ζῷον. Δ
- 25 2172 Πωλῶ: τὸ πιπράσκω. Δ
- 2173 Πωλῶ· γενικῇ. τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πω- Synt.
λοῦνται.
2174 Πωλῶσι: Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερώς· πωλεῖν Harp.
γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις, ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν,
30 ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ

2163 — γενναῖος = Ambr. 1570 2164 — κολακεύειν sch. Ar. Pac. 75
στρουθὸν sq. Astramps. 2167 l. cf. Ambr. 1576 2168 — πωλοδαμαστής = P,
Ba 356, 23 cf. H, Ps. Herodian. 112 2169 cf. Ps. Herodian. 112, gl. Greg. An.
Ox. 2, 483, 1, H, Et. M. 698, 55; l. = Ambr. 1587 2170 cf. sch. Pl. Phaedr. 267 c
2171 aliter Ambr. 1561 2172 = Ambr. 1585, Ps. Herodian. 112—3, Et. M. 698, 30
2173 cf. Bk. 162, 1, Lex. Synt. Vat. 93; Dem. 11, 18 2174 Harp. = P; Dem. 59, 67

2164 On. cf. v. Σ 1215 2165 cf. v. A 4148 2166 cf. v. Δ 1150 2170 cf. v. Δ 41

1 δῆγμα] δίωγμα coll. Hes. Kust. δεῖγμα vel παραδείγμα coll. Et. M. 698, 15 Δ (G F V M)
Hemst. καὶ om. V τὸ del. Bhd. 2164 mg. V 2 Πωλίον om. F
πῶλοι nov. gl. G(F), contra ord. 3 λύσις—4 βλάβην mg. A' mg. ad 2166 V
om. rell. 5 Ἀσώριος A 6. 7 διδασκόμενος G 7 Φιλοχρόνου V 8 Ἀπο-
μνημονεύματα—φιλοσόφου ad 2166 rettulit Ionsius cf. Peter, Jb. 119, 420 sqq.
10 περὶ—11 Πομπήϊος ad v. A 4148 rettulerunt visi docti 12 ὁ om. G V 13 ὁ
om. A 14 ι'] ζ' V 16 ἡ] καὶ scripserim Πωλίῳν alt.] Πολλίων Kust.; Phot.
cod. 149 contulit Bhd., qui haec ad 2166 rettulit 21. 22 στρατευμάτων V M^{sc}
στρατευσαμένων v. Δ 41 23 Νεῶν] Ἑθνῶν v. Δ 41 2173 om. A F V mg. A'
26. 27 πωλεῖται A', Vat. 93 πωλοῦντες Bk. Dem. 28 Πωλοῦσι G M^{sc}, Phot.

πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἔαν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλώσι τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Δ 2175 Πῶμα: σκέπασμα.

Harp. + Rhet. 2176 Πῶμαλα: ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἶον οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ 5

Δῶριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μαλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πῶμαλα, οἶον οὐ μάλα.

Rhet. ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀκύβαρον ἐπιστολῇ· γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πῶμαλα ἔφασαν ὠρχήσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου. ἐγένοντο. 10

Rhet. 2177 Πῶμαλα: κεῖται καὶ παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις· οὐχ ἵνα ἐξέλθῃτε. πῶμαλα. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὕφ' ἐν πῶμαλα.

Δ 2178 Πωμήριον: τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα.

Δ 2179 Πῶποτε.

15

2180 Πῶρος, βασιλεὺς Ἰνδῶν· ὃς ἐγένετο κάλλιστος Ἰνδῶν καὶ μήκος ὅσον οὐπω τις ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ καὶ τούτῳ ἐπολέμει. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δέ, οἶνου μὲν, ἔφη, πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω· ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα 20

25

2181 Πῶρος: ἀπολίθωσις ὕγρου. καὶ Πωρῷ, ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης· καὶ τὰς ἱκμάδας πωροῦντα καὶ σφίγγοντα

Δ λιθῶδει τρῶπῳ. καὶ Πῶρινος λίθος.

2175 = Ambr. 1581, Ps. Herodian. 113 cf. Zon. 1601 2176 — vs. 7 μάλα praeter ἐν συνηθείᾳ Harp. = P cf. Orion 137, 12 (unde Et. M. 698, 45). H, Bk. 289, 3, Σ*, sch. Ar. Pl. 66 ἀντὶ τοῦ οὐ cf. Σ*; ἔστι δὲ Ἀττικόν = sch. Ar. Pl. 66; Lys. fr. 254 2177 cf. Harp. plen., Bk. 193, 3, Σ*, sch. Dem. 19, 51, H; fonti rhetorico attr. Wentzel; Dem. 19, 51, Ar. fr. 346 2178 cf. Zon. 1601 2179 = Ambr. 1588 2180 Philostr. 2, 21 et 26 2181 — ἀπολίθωσις cf. Ps. Herodian. 113 καὶ τὰς—τρῶπῳ Pisd. fr. 138 Πῶρινος λίθος = Ambr. 1565 cf. Ps. Herodian. 113 = Zon. 1600; H

2180 cf. νν. οἶνου πιεῖν et φοινίκων ἐγκέφαλοι

A (G F V M) 1 ταύταις G, v. l. Harp. plen., Dem. 2 κάθονται G M^{sc}, v. l. Harp. plen. πωλοσί G, Phot. cf. Harp. 2. 3 ἀποπεφασμένα G 3 ἢ—ἀγορᾷ del. Port. sed cf. Harp. Phot. 5 δὲ om. G 7 τοῦ] τῆς V 8 ἔστι—10 ἐγένοντο om. F 8 Ἀκύβαρον G 9 πῶμαλα] πῶμα A; post οὐδὲ transtulit Bhd. ὠρχεῖσθαι G ὠρχήσασθαι Bhd. 10 ἐγένοντο del. Kust. sed ἐγένεθ' in fr. Ar. ap. Harp. contulit Dindorf 12 Κωλάκῳ F γινώσκειν A 12. 13 ὕφ' ἐν] ὕφους F 17 ἀνθρώπων om. V 18 ὅτι V 28 λιθοειδεῖ Bhd.

- 2182 Πῶρος: πάθος τί ἐστίν, ὡς φησιν Ἀντίμαχος. πῶρόν τιν' ἀλόχοισι καὶ Suid. οἷς τεκέειν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἥλαιοι τὸ πενθεῖν φασί. παρὰ τοῦτο οὖν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.
- 2183 Πωρός: ὁ τυφλός. καὶ Πώρωσις, ἡ τύφλωσις. Δ
- 2184 Πωρύτης. Δ
- 2185 Πῶς δοκεῖς: θαυμαστικῶς τοῦτο λέλεκται παρὰ Ἀριστοφάνει Δρ. ἐν Νεφέλαις· καὶ τῶν ιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς; καί, πῶς ἔγωγε χ' οὗτοσι ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένῳ; καλῶς; ὅρα νῦν, ὡς ἐν Αἰκίωπου λόγοις ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ' 10 ὡς φλαύρως ἐκοινωνήσεν αἰετῷ ποτε. μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥιζίον, ὃ διατραγόντες ἐστὸν ἐπερωμένῳ.
- 2186 Πῶϋ: τὸ ποίμνιον. καὶ Πῶεα. Δ
- 2187 Πῶϋξε, πῶϋγος. Δ
- 2188 Πράγματα: ἐπὶ κακῷ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μέναν- Δρ. 15 δρος· ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ἄκουε τοῖνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. καὶ αὖθις· καὶ δὴ ποτε εἰς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα. καὶ αὖθις· ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. καὶ παροιμία· Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ὃ δὲ ἐΞελθὼν Prov. 20 ἐπρίατο.
- 2189 Πράγματα: κακοπάθειαι. ὀρεῖα τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδός, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς Ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ Ε τοῦ κόπους.
- 2190 Πράγματ' ἐΞ ἀπραξίας: ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα Prov. 25 συμβαινόντων. ὅτι πραγματευτικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ ἔμπορος· καὶ ἔμπο- Suid. λαῖος ὁμοίως.
- 2191 Πραγματεία: οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, Rhet. οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς μεταχειριζόμενων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. ὡς 30 Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναιχμοῦ· αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι αἰτίαι τῶν ιδίων διαφορῶν καθεστήκασι.

2183 — τυφλός = Ambr. 1562. Πώρωσις sq. = Ambr. 1578 2185 — δοκεῖς Ar. Nu. 881 c. sch. πῶς sq. Ar. Av. 649—655 2186 — ποίμνιον = Ps. Herodian. 113, sch. Γ 198 cf. Et. M. 699, 3, H 2187 Πῶϋξε = Ambr. 1567 2188 — ἐρῶ Ar. Pl. 650—1 c. sch. 652 cf. sch. Nu. 1216; Men. com. fr. 6 Körte, fr. 101 Kock. καὶ δὴ—vs. 18 πράγματα pr. Ar. Av. 1251—2. ἀλλὰ—ἐνοχλήσω Ar. Pl. 20 c. sch. 2189 ὀρεῖα—στρατιῶται Arr. R. n. 65, sed non in fr. 2190 — συμβαινόντων = Diogen. VII 59 2191 fonti rhetorico attr. Wentzel; Dinarch. fr. LXXXVII

2182 ex v. T 49 2185 Ar. Nu. cf. v. Σ 381; Av. cf. v. φλαυρότατον 2186 cf. 2153 2188 Prov. cf. v. A 2172 2189 cf. 2192 2190 ὅτι sq. ex vv. E 1036 et 1045

2182 om. AF mg. A^r 1. 2 καὶ οἷς] οἷς τε G 2 οὖν] οὖν καὶ GM A (GFVM) 5 Πωρητύς ex Hes. Kust. sed obstat ordo 6 λέγεται G 7 ποιεῖ AV, plerique v. Σ 381 8 ξυνεσόμεθ' A, v. l. Ar. 13 πῶϋγος GVM; gl. post 2188 iterat V post 2188 seq. in F 3008—3006, deinde 2188 iterum (omnia contracta) 24 ἀπροσεξίας GF παρὰ δόξαν] παραδόξως G 25 ὅτι—26 ὁμοίως om. AFV mg. A^r 25 ὅτι om. G 28 ὑπὸ] ἐπὶ G τινος A 29 πράγματι A 30 Μενεαίχμου coll. Lycurg. or. XV Bhd.

- Δ? 2192 Πραγματεία: πολυπραγμοσύνη, κακοπάθεια. πόλιν πολυ-
Ε ἄνθρωπον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἶλεν ἄνευ πραγματείας
ὁ βασιλεὺς.
- Ε 2193 Πραγματικώτατον: ἐνεργητικώτατον. ὁ δὴ καὶ πραγματι-
κώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. καὶ αὐθις· τοῦτο δὲ ἐποίει νουνεχῶς 5
ἄμα καὶ πραγματικῶς.
- Ατ. 2194 Πραγματοδίφης: ὁ δικολόγος. καὶ πρᾶγματοδίφης. ὦ μακάριε
τῆς τέχνης.
- Ε 2195 Πραγματομαθής· ὁ δὲ ὦν ἀγχίνους, καὶ τριβῇ κινδύνων
Ε πρᾶγματομαθής. καὶ Πραγματομαθεῖς, οἱ τῶν πραγμάτων εἰδή- 10
μονες. διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρᾶγματομαθεῖς ὑπάρχοντες ὑφειρωμένοι
τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.
- Δ? 2196 Πραγματωδεστέρα τάξις: ἡ δυσχερεστέρα.
- Ατ. 2197 Πραγμάτων καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγεῖς. Λάμαχος,
στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιποκίνδυνος. 15
- Soph. 2198 Πρᾶγος: ἡ πρᾶξις. πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲμ' ἀνθρώπων χρεών.
ἄνθρωπον ὄντα, φησίν, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.
- 2199 Πραέων γῆν.
- Δ 2200 Πραεῖα.
- Ε 2201 Πρακτέα· καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων. 20
- Δ 2202 Πρακτέον: δεῖ πράττειν.
- Phil. 2203 Πρακτικαί· ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι οὔτε αἱ θεω-
ρητικαί, ἐπεὶ μὴδὲ οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἄγγελοι δὲ εἰσι τῶν νοημάτων
οἱ λόγοι· οἵτινες κἄν ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεω-
ρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν. ὥς οὖν 25
ἔχουσιν οἱ περὶ τῶν . . .
- Σ 2204 Πρακτικόν: ἀνυστικόν.
- Soph. 2205 Πράκτορα: ἔκδικον. φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴζεσθαι πατρός.
2206 Πράκτωρ: ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰσπραττόμενος φόρον.
- Σ 2207 Πράμνιος οἶνος· Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον 30
Πράμνιον ἔλεγε· τινὲς τὸν ὦνιον οἶνον παραμόνιον, τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου

2192 l. = Ambr. 1281 2193 l. cf. Ambr. 1211. ὁ — διαβούλιον Polyb. fr. 203.
τοῦτο sq. Polyb. fr. 204 2194 Ar. Av. 1424, 1423 c. sch. plenior. 1424 2195 διὸ
sq. fort. Polyb. 2197 Ar. Ach. 269—270 c. sch. plenior. 270 2198 Soph. OC
1153 c. sch. plenior. 2199 Ps. 36, 11 contulit Gsf. 2201 Agath. 2, 22 p. 113,
9—10 2202 = Zon. 1585 aliter Ambr. 1315 2203 cf. Philop. 133, 24—8
2204 = P, Ba 347, 20, H 2205 Soph. El. 953 c. sch. 2207 = P cf. Ba 357, 5,
Didym. ap. Ath. 1, 30d, sch. Pl. Io. 538c, Ap. S. 134, 13, sch. A 638, Et. M.
686, 28, sch. Ar. Eq. 107, H

2192 cf. 2189 2197 cf. v. A 81

A (GFVM) 2 στρατηγῷ A 4 ὁ δὴ καὶ] ὁ δὴ καὶ ἐδόκει Bhd. ἐδόκει Hultsch 10 καὶ
om. A, nov. gl. 13 δυστυχέστερα G 16 οὐδὲν GMYR, Soph. 17 οὐδὲν
πρ. κ. δεῖ Porson 18 γῆ G 19 Πραξία G 24 οἵτινες—26 τῶν om. F
24 ὕστερον V 25 ὥς—26 τῶν om. V 26 περὶ τῶν om. in lac. A, add. A⁺;
λείπει add. M; seq. lac. in G 30 Πράμνιος M^{ce}, Phot. 31 οἶνον] ἡ
add. GM παραμόνιον—p. 189, 3 οἶνον εἶναι om. F 31 πρᾶμόνιον V

Πραμνίας ὀνομαζομένης, οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Δῆλιος ἐν γ', ἐν Νικαίῳ Πράμνον πέτρην εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

2208 Πρανέες: κάταντες.

Σ

5 2209 Πρανής: ὁδὸς κατωφερής. ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενωπὴ καὶ Σ ἐπιμήκει καὶ ὀλίθου γέμοντι, πολλοὶ παρεφέροντο.

Ε

2210 Πραξάμενος: ἀπαιτήσας, λαβών. Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος τ' Σ + Ε τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου φίλον αὐτὸν ἐποίησατο Ῥωμαίων.

2211 Πράξαντες: Θουκυδίδης· οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες Ε (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἐμελλον δὲ ἀνοιχθεῖσιν εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις.

2212 Πραξιδική: θεός, ἧς κεφαλὴν μόνον ἰδρύοντο. Μνασέας δὲ Σ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτήρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδικῆς γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν, ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς 15 Πραξιδικᾶς κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσειν Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλκομένειαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδαν, ἃς ὕστερον Πραξιδικᾶς ὀνομασθῆναι.

2213 Πραξίλλης: ὄνομα κύριον.

Δ

2214 Πραξικοπήσας: ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος, δολιευσάμενος. Ε Πολύβιος· ὁ δὲ στρατηγὸς πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν 20 Ἑρεβησέων πόλιν καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς.

2215 Πραξικοπήσας: δωροδοκηθεῖς. ὁ δὲ Οὔρβιος πραξικοπήσας Ε νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε. πολλὰς πόλεις ἡνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου Ε καὶ βίας.

25 2216 Πρᾶξις: κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια, ἰδίως δὲ καὶ phil. κυριώτερον ἢ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν ἢ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἰρετώτεραι, ταῦτα αἰρετώτερα· οἶον εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεία πράσσειν αἰρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἰρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν ἢ πρὸς 30 τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια, ἔργον δὲ τὸ τέλος.

2208 = P, Ba 347, 21, Tim. cf. Et. M. 686, 26 2209 — κατωφερής = P, Ba 347, 22 cf. Ambr. 1317, Et. M. 686, 26 ἐν sq. c. v. E 926 (et Π 446) coniuncti Hemst. 2210 Μάλλιος sq. Polyb. 21, 45 2211 Thuc. 4, 68, 4—5 2212 = P; Mnas. fr. 17, FHG 3, 152; Dionys. Chalcid. fr. 3, FHG 4, 394 2213 ὁ sq. Polyb. 1, 18, 9 2214 ὁ—εἰσήγαγε Polyb. 21, 32b πολλὰς sq. Polyb. 8, 9, 3 2216 Alex. Aphr. 264, 3—7, 20—21 cf. Zon. 1576

2210 init. cf. 2229 et 2232 2215 Polyb. 21 hinc v. O 943. Polyb. 8 cf. v. E 1736

1 τὸν alt.] δὲ τὸν G πραῦνοντα V 2 Σῆμος om. V Νικαίᾳ GM A (GFVM) Νικίᾳ ed. pr. Ἰκάρῳ ex Ath. Kust. 5 πρανεῖ] τόπῳ καὶ add. Bhd. στενωπῷ Tour 6 ὀλίθων G 7 Μάλλιος ed. pr., B.-W. 8 περὶ Ἀράθου φ. αὐτῷ V Ἀριαράθου G 10 τουτέστι βουλευθέντες om. F 11 τοὺς FV Ἀθηναίους F cp. V 12 κεφαλῆς V 16 Ἀλαλκομένειαν Bas. Θελξίνειαν] ἢ Θελξίνειαν ss. M 17 Πραξίλλως V Πραξίλλῃ ed. pr. 19 Πολύβιος—20 ἀγοράς om. F 2215 om. A mg. A^r 21 δωροδοκηθεῖς V δωροδοκησάμενος Bhd. ὁ—24 βίας om. F 21 Οὔρβιος] Φούλβιος Schweigh. Φολούσιος B.-W. 22 καὶ νυκτὸς V 28 τοῦ] αἰρετώτερον τοῦ V

2217 Πράξις: ἡ προσοδία. Πολύβιος· μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι Ε φίλων τρίτον πράξιν κατασκευασαμένου καὶ προσενεγκόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον. καὶ αὖθις Πολύβιος· ὁ δὲ συνεστήκατο πράξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς διὰ τινος ἱάσονος· ὃς διαπεμφόμενος πρὸς Ἀγήταν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδῶσκειν 5 τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Δ 2218 Πραξιτέλης, Πραξιτέλους: ὄνομα κύριον.

Ar. 2219 Πραόνως· Ἀριστοφάνης· εὐ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλε, ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας. 10

Suid. 2220 Πράος· ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἐγκράτεια.

2221 Πραότης: ἀοργησία. ἂν δέ τις τῆς πραότητος γένος ἀποδῷ Phil. τὴν ἐγκράτειαν καὶ ὀρίσῃται αὐτὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεως τινι ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ γένος. 15

Thdr. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον. Πραότης, ἐπὶ θεοῦ ἡ μικρὰ τιμωρία.

Ecl. Δαβίδ· ὅτι ἐπήλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Πράος δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾶον, ῥᾶος, καὶ πρᾶος.

Δ 2222 Πραπίς: ἡ φρήν. Ὅμηρος· εἰδύει πραπίδεςσι.

2223 Πράσις.

2224 Πρασιανός· ὅτι Πρασιανὸς λέγεται καὶ Βενετιανὸς καὶ Παλμουλάριος καὶ Σκουτάριος παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ,

Ar. 2225 Πρασιαί: πόλις Λακωνική. Ἀριστοφάνης· ἰὼ Πρασιαί τρις-ἀθλῖαι καὶ πεντάκις καὶ πολλῶς δεκάκις· ἀπολείθε σήμερον.

Δ 2216 Πρασιαί: αἱ τοῦ κήπου λαχαναί. καὶ Πράσιον, τὸ λάχανον. 25

Δ 2227 Πράσιον χρώμα. ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν ἢ μέρους Πρασίον Ε στοργὴν Ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν ἀνήρει.

Prov. 2228 Πράσου φύλλω τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον: ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλίσκόντων, καὶ ἀσωτευσμένων. ζῆται ἐν τῷ βασανίᾳ. 30

2217 μετὰ—λόγον Polyb. fr. 70. ὁ sq. Polyb. 5, 96, 4—5 2218 = Ambr. 1167
2219 Ar. Ran. 856—8 2221 ἂν—ὀργῆς cf. Alex. Aphr. 364, 1 Πραότης alt.—
παιδευθησόμεθα Thdr. in Ps. 89, 10, PG 80, 1604 c Πράος sq. cf. Et. M. 686, 22
2222 = Ambr. 1245 cf. sch. A 608, H, Et. M. 686, 39, Ap. S. 134, 11; A 608
2224 Marc. 1, 5, 1 2225 Ar. Pac. 242—3 c. sch. 242 2226 —λαχαναί cf. H,
sch. η 127; —κήπου = Ambr. 1247 2227 —χρώμα cf. Ambr. 1316 et 1324
ἄλλοις sq. Proc. h. a. 19, 11 2228 —ἀσωτευσμένων cf. Paroem. ed. Gsf. 97, n. 796

2219 cf. v. Σ 1315

2220 ex v. Ε 123

2225 cf. v. Ι 456

A (GFV M) 1 προσοδία FV prodosia Bas. 2 φίλων V τρίτον A: τρίτην G^{op} VM
κρύβδην Huitsch τοῦ Παραντίνου B.-W. πράξιν om. AV 4 Ἀγήτα VM^{ac}
8 Ἀριστοφάνης om. F 2220 om. AFV mg. Ar 13 ἂν—17 παιδευθησόμεθα
om. F 15 τὸ om. V 16 Πραότης] nov. gl. G 17 Πράος—18 πρᾶος om. V
19 εἰδύει F: εἰδυέει V ἰδυέει A εἰδυίαι M εἰδυίαισι G εἰδυήσι Ambr. 2223 om.
AF mg. Ar 24 πολλοδεκάκις MTP, Ar. 25 τὸ om. GM 26 Πράσιον ed. pr.,
Ambr. 1316 Πρασίον Proc., Kust. 28 φύλλω A φύλα F τὸ] τῷ VM
29 καὶ ἀσωτευσμένων om. V

- 2229 Πράττεσθαι: ἀπαιτεῖσθαι. τῶν δὲ Ἰταλικῶν μηδένα πράττεσθαι Σ + Ε τέλος.
- 2230 Πρατίνας, Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητῆς τρα- Hesyl.
γυδίας· ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς οὐδ' Ὀλυμ-
5 πιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου
συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἐστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου
θέατρον ψκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν
Σατυρικά λβ'· ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.
- 2231 Πραττόμενοι· δοτική. μηδὲν αἰσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι. αἰτιατική Synt.
10 δέ· καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι.
- 2232 Πραττομένους: ἀπαιτούμενους. Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθη- Σ
τάς μικρὸν πραττομένους. πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίου, Ε
τέλους δὲ οὐδενὶ αἰσθῆσιν παρεχόμενος.
- 2233 Πράττω: τὸ ἐνεργῶ. ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία Δ
15 αὐτῷ ἐνόσει. Ε
- 2234 Πραῖδα. Δ?
- 2235 Πραϊνεστός: ὄνομα τόπου. Δ
- 2236 Πραιπόσιτος: εἶδος ἀξιώματος. Δ
- 2237 Πραιπόσιτος· Ζῆται ἐν τῷ Σαλούστιος.
- 20 2238 Πραιτούρα. Δ
- 2239 Πραίτωρ: μετὰ τοὺς χιλιάρχους αὐθις ἐπὶ τοὺς ὑπάτους
ἐπανήλθον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη Φρούριος
Κάμιλλος, παῖς Καμίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος· ὃν πραίτωρα
τῇ ἰδίᾳ γλῶττι οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν, ἡγουν στρατηγόν.
- 25 2240 Πραιτώριον. Δ
- 2241 Πραΐφεκτος: ναύαρχος. Δ?
- 2242 Πραΐφεκτοι: ἰβ' ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων, Ε
οἱ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρεῖαν ἐκ
τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἵππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον, τοὺς
30 καλουμένους ἐκτραορδιναρίου, δ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ.

2231 cf. Bk. 162, 5; — πραττόμενοι = Lex. Synt. Vat. 93; αἰτιατική cf. Synt. Laur. καὶ φόρους sq. fort. Diod. cf. Bk. 2232 — πραττομένους = P, Ba 347, 27; Isocr. 13, 7 2233 ἔπραττε sq. Aelian. fr. 71 2234 cf. Zon. 1576 = Ps. Herodian. 108 2235 cf. Ambr. 1140, Zon. 1572 2236 = Ambr. 1261 cf. 1263 2239 — Ῥωμαῖοι cf. Eutrop. 25, fort. Io. Antioch. 2240 = Ambr. 1328, Ps. Herodian. 108 2242 Polyb. 6, 26, 5—6

2229 cf. 2232 et 2210 2232 cf. 2210 et 2229 2233 Aelian. cf. vv. E 1395 et 2358 2242 cf. v. E 684

2230 om. F 4 τε καὶ Χοιρίλῳ om. A 7 Ἀθηναίοις] Ἀθθ A Ἀθήναις Δ(GFVM) vel Ἀθήνησι Gsf. 8 λβ'] λ' V 2231 om. AFV mg. A^r 10 φόρους καὶ] διαφόρους G 15 αὐτοῦ GFV, v. l. v. E 1395 ἐνόησε V 2234 om. F 18 εἶδος ἀξιώματος] ἀείωμα V cf. Ambr. Zon. 19 Πραιπόσιτος G M: om. A^r 2238 post 2234 V 21 αὐθις ἐπὶ] καὶ αὐθις μετὰ G 22 Φούριος Port. cf. v. 30 ἐκτραορδιναρίου G M^c, Polyb.

- Σ 2243 Πρέμνον: στέλεχος δένδρου. Ἄριστοφάνης· ἦκει εἶχων
 Ar. πρέμνον πράγματος πελωρίου. ὃ ἐστὶ χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος.
 Suid. ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχη πλείστας ἐκφύσεις καὶ
 μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. καὶ ζήτηι ἐν τῷ χάραξ.
 Δ 2244 Πρεών, πρεόνος, ὡς πρών. πρωνός. αἱ τόσσον ὕδωρ εἴβου- 5
 Anth. καὶ σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.
 Δ 2245 Πρέεβα: ἐντιμοτάτη.
 Δ 2246 Πρεεβεύεσθε: πρέεβεις πέμπετε. καὶ Πρεεβεύω. παρὰ
 Soph. Σοφοκλεῖ· ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς, καὶ μὴ τὸ μητρὸς
 ὄνομα πρεεβεύης πλέον. ὃ Ἡρακλῆς φησι ψυχορραγῶν. 10
 Synt. 2247 Πρεεβεύω· δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς ὀργάνος ἦν πρε-
 εβεύεις.
 Δ 2248 Πρεεβεῖα: τιμάς, γέρα. καὶ χρηστὰ πρεεβεῖα τούτῳ τῆς
 μνήμης νῦν τε καὶ αἰεὶ νέμει.
 Δ 2249 Πρεεβεῖον. ὃ δὲ Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱὸς τοῦ βασιλέως 15
 EV Κορίνθου, τὴν βασιλείαν κατὰ πρεεβεῖον λαμβάνει.
 Δ 2250 Πρέεβειρα: ἐντιμος.
 E 2251 Πρέεβεις· ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐς Περσίδα δια-
 πρεεβευσάμενοι σὺν Ἀρεοβίνδῳ· Δαμάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ
 Εὐλάλιος τε ὁ Φρύξ, Πρικκιανὸς ὁ Λυδός, Ἑρμείας τε καὶ Διογένης οἱ 20
 ἐκ Φοινίκης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν,
 χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ· καὶ ἀπώναντο δὲ ὅμως
 τῆς ἐκδημίας οὐκ ἐν βραχεὶ τινὶ καὶ ἡμελημένῳ, ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ
 ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε καὶ ἥδιστον ἀπετελεῦσθαι. ὡς γὰρ οἱ
 Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῶν 25
 κατ' αὐτὰς ἀναγραμμένων τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας ἐς τὰ σφέ-
 τερα ἤθη κατιόντας βιοτεύειν ἀδεῶς τοιοῦτον ἐφ' ἑαυτοῖς, οὐδὲν
 ὁτιοῦν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν
 δόξαν ἀναγκαζομένους.
 Ar. 2252 Πρέεβις, πρέεβεως, προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς πρε- 30
 εβεὺς εὐθείας· οἱ γὰρ λέγοντες ἀμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ
 Σ Πρέεβεων καὶ Πρεεβευτῶν, ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι

2243 — δένδρου = P cf. Tim., Ba 347, 24, sch. Ar. Av. 321, H, Et. M. 686, 33
 ἦκει — εἰσηγούμενος Ar. Av. 321 c. sch. 2244 — πρωνός cf. Ambr. 1191
 αἱ sq. Anth. 6, 253, 1—2 2246 cf. sch. E 194, Et. M. 687, 3, H 2246 — πέμπετε
 sch. Ar. Ach. 133 ὦ sq. Soph. Tr. 1064—5 2247 cf. Lex. synt. Vat. 93, sch.
 Greg. ms. ap. Gsf., Bk. 169, 33 2248 — γέρα aliter H καὶ sq. fort. Aelian.
 vel Dam. 2249 l. = Ambr. 1320 ὁ sq. Nic. Dam. FGrHist 90 fr. 58 =
 EV 1, 342, 22—3 2250 cf. Zon. 1577 2251 Agath. 2, 29—31, p. 130, 4—5,
 131, 6—8, 133, 3—12 2252 — ἀμαρτάνουσι sch. Ar. Ach. 93 cf. Gramm. Gr. 4, 1, 1
 p. 233, 16 λέγεται sq. cf. P

2243 ὅτι sq. ex v. χάραξ 2244 cf. 2954, vv. El 14 et Σ 937 2249 cf. 1008

A (GFV M) 3 ὅτι — 4 χάραξ om. A (F) V mg. Ar 3 ὅτι om. G ἡγοῦντο Ar
 5 πρέωνος F τόσον G ὕδωρ om. A 2247 om. AFV 11 ναὶ πρὸς ἁ.
 τῆς τριάδος ἦν πρεεβεύομεν Vat. 93 14 μένει VM^{so} 16 λαμβάνεται F
 18 ἦσαν] εἰσιν V

- δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν cῶζον, ὅταν εἴπωσι πρέβεις. εὐρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.
- 2253 Πρεσβυγένεια: παλαιότερα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς. Σ
- 2254 Πρεσβυγενής. Δ
- 5 2255 Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην. Σ
- 2256 Πρεσβυτερεῖον.
- 2257 Πρεσβύτερος: τιμιώτερος, μείζων. ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ Δ + Σ νεῷ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥακτωνέσεως ποιησάμενος. ἀντὶ τοῦ Ε + Σ μείζονα, τιμιωτέραν. καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν, ἐφ' ὧν ὤμοσαν Ε
- 10 ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.
- 2258 Πρεσβύτερος Κόδρου: ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ Prov. + Σ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθηναίου Κόδρου. λέγεται δὲ καὶ Πρεσβύτερα, τὰ τιμιώτερα. ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτῆς Σ + Ε πρεσβύτερα ποιήσασθαι.
- 15 2259 Πρευμαίνης: πρᾶος. Δ
- 2260 Πρηγορεῶνος: τοῦ λαιμοῦ. Δ
- 2261 Πρήθω: τὸ καίω. Δ
- 2262 Πρημαίνουσας τε θυέλλας· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. θυέλλα, Ατ. κυτροφιὴ τοῦ ἀνέμου. πρημαίνουσας δὲ μαينوμένας, καὶ λάβρως φυσιώ-
20 σασ· πρῆσαι γὰρ τὸ φυσιῆσαι. Ὅμηρος· ἐν δ' ἄνεμος πρῆσε μέσον ἱστίον.
- 2263 Πρηνέες: ἐπὶ πρόσωπον. καὶ Πρηνής. Σ Δ
- 2264 Πρῆνες: οἱ προνευκότες τόποι τῶν ὁρέων. ἡ γὰρ ἱσον πρηῶνι Μαλείης, ὧς ἐκυκλήθη κύμα, πολυψάμμους ὤσεν ἐπὶ ψαμάθους. Anth
- 25 2265 Πρηξίνος: ὄνομα κύριον. καὶ Πρήξωνος. Δ
- 2266 Πρῆσαι: καῦσαι. Πρῆσε δὲ ἐφύσχησε. Σ Δ
- 2267 Πρήσσουα: διαπερῶσα. Δ

2253 cf. P = Ba 347, 26; H = Zon. 1576; l. = Ambr. 1275 2255 = P, Ba 347, 29, sch. Δ 59 cf. H 2257 μείζων = P, Ba 347, 30 cf. H ὁ δὲ — ποιησά-
μενος Aelian. fr. 321 καὶ τοὺς sq. Aelian. 2258 παροιμία — Κόδρου = P cf. H, Diogen. VII 45 2259 cf. H, Et. M. 687, 2 2260 cf. Zon. 1572, aliter Ambr. 1151; l. cf. Ambr. 1192 2261 = Ambr. 1371, Ps. Herodian. 111, Zon. 1585
2262 sch. Ar. Nu. 336; A 481 2263 — πρόσωπον = P, Ba 347, 31 (in B 414) cf. H, Et. M. 687, 21, Ap. S. 134, 19, sch. B 418, Ps. Herodian. 111, Ambr. 1117 Πρηνής cf. Ambr. 1117 2264 ἡ sq. Anth. 7, 214, 7—8 2265 — κύριον = Ambr. 1165 2266 — καῦσαι = P, Ba 347, 32 cf. sch. B 415 Πρῆσε sq. = Ambr. 1341, Zon. 1586 cf. sch. A 481, H, Et. M. 687, 44; Ap. S. 134, 28 (unde H v. πρῆσαι), Apion 2267 = Ambr. 1342, Zon. 1586 cf. sch. A 483

2257 cf. 2258; Aelian. fr. 321 cf. v. P 53 2258 extr. cf. 2257 2260 cf. 2413
2262 cf. 2266 et v. Θ 533 2264 init. cf. 2548 2266 cf. 2262

2256 om. A F V mg. A^r; Πρεσβυτέριον A^r M^a; 7 τιμιώτατος V 9 τι· A (G F V M) μιωτέραν] τελειοτέραν V καὶ — 10 ποιήσασθαι om. F 9 ὤμοσαν G V 2258 om. A mg. A^r 11 παροιμία — 12 Κόδρου et 13 ἡ — 14 ποιήσασθαι om. F 16 Προηγορεῶνος V; γρ. ἐν τοῖς ἐξῆς προηγορέων ss. M 18 τε] τὰς G 20 ἀνέμου G 23 προνευκότες G γὰρ M^Y P, Anth.: γὰρ (fin. vers.) γὰρ A γὰρ τὸ V γάρφαρον G M; ὀρθότερον γρ(αφ)εῖν οὕτως· ἡ γὰρ ἱσον π. M. δ' ἐκυκλήθη καὶ τὰ ἐξῆς mg. add. M 24 Μανάνης G 27 Πρήσσουα V, Ambr. Zon.

- Δ 2268 Πρηστήρ: ἀστραπή, κεραυνός. ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε
 Anth. κεραύνιος· αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν ὧπ' βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.
 Σ Phil. 2269 Πρηστήρ: πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ. ἡ νέφος περιεχεθὲν πυρὶ
 Ε μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου. πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηστή-
 ρων ἔξαναστάντος Λιβυκοῦ καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου 5
 Ε κακωθῆναι τὰς ναῦς. καὶ αὖθις· πολλὰ δὲ φυχήματα ἀπροόρατα
 ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστήρες βιαιοτάτοι καὶ μεγέθη κυμάτων.
 2270 Πρηστis: εἶδος κήτους θαλασσίου. ἡ λεγομένη μάλη· ὃ καὶ
 δυσανταγώνιστόν ἐστι.
 Synt. 2271 Πρίαμαι· αἰτιατικῇ. 10
 Σ 2272 Πριάμενος: ἀγοράσας. Σοφοκλῆς· οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενός
 Soph. λόγου βροτόν, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
 Σ 2273 Πριαμωθῆναι: ζυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον
 ζυρίας ἐστί.
 Δ 2274 Πρίαμος: ὄνομα κύριον. 15
 2275 Πρίαπος: ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι·
 Anth. Ἀγροιώτα τῷδε μονοστόρθῳ Πρίηπῳ θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδρια-
 κὴν θυσίαν. καὶ αὖθις· Αἰγιαλίτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα.
 2276 Πρίαπος: τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου τοῦ Ὄρου παρ' Αἰγυπτίοις
 κεκλημένου ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκήπτρον κατέχον, 20
 ὥσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανείσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ
 εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα
 ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερά καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα
 τῆς κινήσεως· τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν· ταυτὸν 25
 γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι. 35
 Greg. 2277 Πρίαπος ἐκ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης συνελήφθη· ἡ δὲ
 Ἥρα ζηλοτυπήσασα μαγγανεία τινὶ ἤψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης
 καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχροὺν τεχθῆναι τὸ βρέφος καὶ
 περιεκόσκαρον. ἡ δὲ μήτηρ ἔρριπεν αὐτὸ εἰς ὄρος· ποιμὴν δὲ ἀνε-
 θρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὴν πυγὴν. ἐκλήθη δὲ 30

2268 — κεραυνός cf. Zon. 1572; κεραυνός = Ambr. 1127, Ps. Herodian. 111
 ὤλεσε sq. Anth. 7, 174, 5—6 2269 — οὐρανοῦ = P, Ba 347, 35 cf. H νέφος—
 βιαιοτάτου Laert. 7, 154 πολλά sq. fort. Aelian. vel Iambl. 2270 cf. Aelian.
 h. a. 9, 49; aliter Ambr. 1251 2271 = Synt. Laur. 2272 — ἀγοράσας = P,
 Ba 347, 33, Zon. 1586 cf. H οὐκ sq. Soph. Ai. 477—8 2273 = P cf. H
 (= fr. com. ad. 1123), Eust. I. 1344, 5 2275 — Διονύσῳ Ath. 1, 30b ἀγροίωτη—
 θυσίαν Anth. 6, 22, 5—6. Αἰγιαλίτα sq. Anth. 6, 33, 1—2 2276 = Preger
 156, 9—17 2277 cf. Nonn. in Greg. PG 36, 1053a b

2272 init. cf. 2283, 2297—8; Soph. cf. v. Θ 246 2275 Anth. 6, 22 hinc v. A 380;
 Anth. 6, 33 cf. v. Σ 22

Α (GFVM) 1 ἀστραπή om. FV 4 πνεύματος μ. βροντῶν] ἡ praemis. F καὶ μετὰ βρ.
 πν. V 4.5 πρηστήρος G 5 κλύδωνος V 8 κήπου F μάλη GM^{so},
 Aelian. 18 Αἰγιαλίται AV 20 σκήπτρον κατέχον om. A 22 κατοῦν A
 29 αὐτὸν A εἰς τὸ ὄρος V δὲ A] δὲ αὐτὸ GVM 30 εἰς om. V

- Περίαπος κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλῶτταν καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστὶ παιδίον, μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.
- 2278 Πρ:βάτον: Ῥωμαία ἡ λέξις.
- 2279 Πρίγκιπες: οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαϊοτάτους ταῖς Ε 5 ἡλικίαις· τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχρότερους γροσφομάχους καλοῦσιν, εἴτα τοὺς πρίγκιπας· τοὺς δὲ πρεσβύτας τριαρίους· καὶ τοὺς ἀστάτους καλουμένους, οἳ εἰσι πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ἐξόπλις τοὺς μὲν τριαρίους εἶναι χ', τοὺς δὲ πρίγκιπας, α', ἵσους δὲ τούτοις τοὺς ἀστάτους, τοὺς δὲ γροσφομάχους
- 10 πλείους τῶν τετρακιςχιλίων· φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον.
- 2280 Πρίγκιψ: ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις.
- 2281 Πρίεται: χρίζεται. Δ
- 2282 Πριηνεύς· καὶ Πριήνη, ὄνομα πόλεως. Δ
- 2283 Πρίημι: ἀγοράζω. Δ
- 15 2284 Πρίηπος: ὁ Πρίαπος. κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η. Δ
- 2285 Πριμιγγιλίων: τιμῶν· ἦτοι βασιλικῶν δωρεῶν· ἡ προνομίω. Σ
- 2286 Πριμικήριος: ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχοῦσης. Σ
- 2287 Πριμολοκάριος: ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων, ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ.
- 20 2288 Πριμοπιλάριος: ὁ τὸ μείζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.
- 2289 Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα: παροιμία. καί, πρὶν τοὺς ἰχθῦς Σ + Prov. ἐλεῖν, εὐ τὴν ἄλμην κυκᾶς. ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. καί, πρὶν ἐσφάχθαι, δέρις.
- 25 2290 Πρίνινοι ἄνθρακες: στερεοί, καὶ κληροί; ἰσχυρὸν γὰρ τὸ ατ. τῆς πρίνου ξύλον. Ἡσιόδος· πρίνου δὲ γύην. καὶ ἄλιν· πρίνινος γὰρ βουσίην ὀχυρώτατός ἐστι. Πρίνος, ξύλον πικρότατον. Ἀριστοφάνης· εὐ εὐθὺς ὥσπερ πρίνος ἐμπρηθεῖς βοᾶς. καιομένη γὰρ ἡ πρίνος ψόφον ποιεῖ.
- 30 2291 Πρὶν καὶ λύκος δὶν ποιμαίνει: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Prov. ἢ οὕτω, πρὶν κεν δὶν λύκος ποιμαίνει.

2279 Polyb. 6, 21, 7—22, 1   2290 = Lex. Rom. Barocc. cf. Ambr. 1159
 2281 = Zon. 1586 cf. Ambr. 1402   2282 Πριηνεύς cf. Ambr. 1230; Πριήνη
 sq. = Nicet. p. 659 cf. Ambr. 1259   2283 = Ambr. 1346 cf. Zon. 1586
 2284 l. = Ambr. 1169   2285 = P, Ba 348, 3 cf. Zon. 1581, H   2286 = P,
 Σ^a, H   2287 = Lex. Rom. Barocc.   2288 — ἔχων = Lex. Rom. Barocc.
 2289 praeter ἐπὶ—προλαμβανόντων = P cf. Eust. O. 1792, 42. ἐπὶ—προλαμ-
 βανόντων = Macar. VII 33   2290 — vs. 27 ἐστὶ sch. Ar. Ach. 180; Hesiod.
 O. 436 et 429. Πρίνος pr. sq. Ar. Ran. 859 c. sch.   2291 — ἀδυνάτου = Paroem.
 ed. Gsf. 96 n. 792

2283 cf. 2272, 2297—8

2290 Ar. Ach. cf. v. O 948; Ar. Ran. hinc 2294

1 Πρίαπος G, Nonn. γλῶσσαν G, Nonn. 5 πενιχρούς FV 6 πρε- A (G F V M)
 βυτέρους F πρεσβυτάτους Polyb. 10 δὲ] γάρ V 16 Πριβιλεγίων Kust.
 24 πρὶν om. A; παροιμία· πρὶν καὶ δύο ἐχίνοι ἐς φιλίαν ἐλθεται(!), ὁ μὲν ἐκ χέρσου,
 ὁ δ' ἐκ θαλάττης· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων mg. inf. add. A^r cf. v. E 4010 27 Πρίνος
 nov. gl. GV, contra ord. πυκνότατον GM^{ec} 31 ἡ—ποιμαίνει om. A(F)V
 cf. Paroem. 2292 deficit

Ar. 2293 Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις: τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι πρὸ διανομῆς ἀρπάξεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δαίπνοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

Suid. 2294 Πρίνος: ἔυλον πικρότατον, ἥτις καιομένη ψόφον ποιεῖ.

Δ 2295 Πριόνωτοι: ὄφεις οὗτου λεγόμενοι.

5

Σ 2296 Πρίου: ἐλευθέρων.

Σ 2297 Πρίω: ἀγοράω.

Δ 2298 Πρίων: τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἰθύδρομόν Anth. τε πρίονα, μιλτίψ βάμματι πειθόμενον. καὶ αὖθις· καὶ τετανὸν νύτῳ καμπτόμενον πρίονα. καὶ Βάβριος· κάκεϊνος εἶπε τὰς σιαγόνας 10

Ar. πρίων. ἀντὶ τοῦ βρύκων. ὁ πρίων ἀπῆν, οὐδ' ἦδεν πρίω. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι, οἴκοι ἔχων. πάντα οὖν φησι· τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

Soph. 2299 Πρισθεῖς: ἐξαφθεῖς, δεσμηθεῖς. Ζωστήρι πρισθεῖς ἵππικῶν ἐξ 15 ἀντύγων, ἐκνάπτει· αἰέν, ἔς τ' ἀπέψυξε βίον.

Δ 2300 Πρίскиλλα: ὄνομα κύριον.

Heey. 2301 Πρίσκος, Πανίτης, σοφιστής, γεγωνὶς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν, καὶ τὰ κατὰ Ἄτταλον ἐν βιβλίοις ἡ· μελέτας τε ῥητορικάς, καὶ ἐπιστολάς. 20

E 2302 Πρίσκος, υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ζῆτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ Κρίσκος.

E 2303 Πρίσκος, Ἑμεσηνός· ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα μιμεῖσθαι ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν. ἐτύχχανε δὲ ἡ τῶν Ἑμεσηνῶν ἐκκλησία τῶν τινὸς ἐπιφανῶν κληρο- νόμος γεγενημένη χρόνοις τις πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δὲ οὗτος ἀνὴρ, πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα, Μαμιανὸς δὲ ὄνομα, γένει λαμπρὸς καὶ περιουσία χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὔρε πλούτῳ 25

2293 Ar. Eq. 258 c. sch. 2295 cf. Ambr. 1144 (in Philostr. 3, 7), Zon. 1572
2296 = P, Ba 347, 34 cf. H v. ἐκπρίου 2297 = P, Ba 347, 36, H 2298 — ἐργα-
λεῖον = Ps. Herodian. 111 cf. Ambr. 1148 (= Zon. 1572) et 1195 ἰθύδρομόν—
πειθόμενον Anth. 6, 103, 3—4. καὶ τετανόν—πρίονα Anth. 6, 204, 2 κάκεϊνος—
πρίων Babr. 96, 3 vs. 11 ὁ sq. Ar. Ach. 35—6 c. sch. 2299 Soph. Ai. 1030—31
c. sch. 2300 = Ambr. 1258, Zon. 1577, Ps. Herodian. 111 2302 — Κων-
σταντίνου fort. Zos. 2, 29, 2 2303 — p. 197, 20 ἀποκεκλεισθαι Proc. h. a. 28, 1—9

2294 ex 2290 2297 cf. 2272, 2283, 2298 2298 Anth. 6, 103 cf. v. M 1089.
Ar. cf. 2272, 2283, 2297 2299 cf. v. A 2769 et v. τύχη 2 2302 cf. v. K 2446
2303 cf. v. T 3

A(GFVM) 2294 om. A(F)V; ἥτις sq. in mg. ad p. 195, 27 Ar 6 ἐλευθεροῦ V
7 ἀγόρασον ed. pr., Hes. 9 τάγματι F τετανόν] τετρα A 10 δ' εἶπε AV
2300 om. A 18 γέγονεν V 19 τὰ om. G 20 Ἀττήλαν Vales. 21 υἱός]
ὁ ἕτερος, υἱὸς V καὶ—22 Κρίσκος] Ζῆτει ὀπισθεν εἰς τὸ κάππα V; om. A(F)
mg. Ar 23 Ἑμειρηνός cett. AGFM 25 ἡ om. AV 26 γεγενημένους G
γενόμενος V οὗτος AM, Proc.: οὗτος ὁ V τις G; ἵσως γρ. ἦν δὲ τις ἀνὴρ
mg. add. M 27 Μαξιμιανός V cf. p. 197, 8 δέ] δὲ τὸ A 29 πλούτῳ om. A

περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν χρημάτων μεγάλην διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος ἐς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχῶν, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποιῆται, ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμιανῷ ἀποδύειν
 5 ἅτε παραθήκης λόγῳ ταῦτα παρ' ἐκείνου κεκομισμένοι. τό τε ὁμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματείοις ξυνίει οὐχ ἥσσον ἢ ἐς ρ' κεντηνάρια. καὶ ἀνδρὸς δέ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ Μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπὶ τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν
 10 πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφαγίζων αὐτὸς γράμμασιν, ὄνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν Ἑμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν, ὁμολογηκόσι, μοῖραν αὐτῷ τινὰ κείσθαι τῶν ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδῶν ἴστατο,
 15 τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἀπάσας ἐς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ' ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρούων, ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προέμενοι, μελλήσει οὐδεμιᾷ ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνοις τὰς ἐκκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ρ' πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς
 20 προσηκουσῶν ἀποκεκλείσθαι. κεφάλαιον Ἰουστινιανοῦ ρ' ἐτῶν πλήθει κρατυνόμενον.

2304 Πριστηροειδῆς αἰχμή: ἐκ τοῦ πρίζω. Δ

2305 Πρό: ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστή· δοῦλος πρὸς Σ δούλου, δεσπότης πρὸς δεσπότην. ἀθλεύων πρὸς ἀνακτος. Ὅμηρος.

25 2306 Προάγω· αἰτιατικῇ. Synt.

2307 Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν. Σ

2308 Προαγωγεία. Δ

2309 Προάγωνος. Δ

2310 Προαγρυπνῶ· γενικῇ. Synt.

30 2311 Προαλάμενος: προπηθήσας. καὶ προαλάμενος· τῆς πληθύος Ε μετεχώρησεν ὡς Ναρσῆν. ὁ δὲ ἐνηγκαλίσατο αὐτόν.

2312 Προαλέστατον: προπετέστατον. Σ

2313 Προαλίκαντας: προαθορίσαντας. Ἰώσηπος· τὸν ἐπὶ ταῖς μελ- Σ + Ε λούσαις κυμοφοαῖς θυμὸν προαλίκαντας, ἐναφεῖναι τοῖς δράουσιν αὐτάς.

2304 l. = Ambr. 1246 2305 = P, Bk. 112, 5; Philem. fr. 54 (2, 492 K.); Ω 734 2306 = Synt. Laur. 2307 = P, Ba 348, 1 cf. H (in Ar. Th. 341)
 2308 = Ambr. 1282 2309 = Ambr. 1187 cf. Theognost. An. Ox. 2, 31, 17
 2310 = Synt. Laur. 2311 καὶ sq. Men. Prot. attr. Bhd. 2312 = P, Ba 348, 2 cf. H 2313 — προαθορίσαντας cf. P = Ba 348, 5. τὸν sq. Ios. Bell. 3, 261

1 μεγάλην χρημάτων G V M sed cf. Proc. 4 Μαμίᾳ V cp. A 6 ξυνήει M, Dind. ξυνείη G 8 Μαξιμιανὸς V cf. p. 196, 27 8. 9 δόξαν δὲ ἐπὶ τε δ. Δ (G F V M)
 πολλὴν καὶ ἀρετὴν V 9 ἐπιτέλει V 10 αὐτῶν] αὐτῷ A om. Proc. 12 τῆς om. AV τῶν om. Proc. 13 κείσθαι τινα A 17 Βυζάντιον] δὲ add. A cf. Proc. ἀφικόμενος V βασιλεῖ om. V 17. 18 προέμενος V 18 μέλῃσει G, v. l. Proc. ἔπεισε V 19 ἐγκλήτους V 20 τῷ πλήθει G 2307—8 in- verso ord. G M^{ac}, ordo poscit

Σ 2314 Προαναθρώσκειν: προπηδᾶν.

2315 Προαναλώθη.

Synt. 2316 Προαναρπάζω· γενική.

Σ 2317 Προανάσχοι: προανατείλοι.

2318 Προανατάξωμαι· Δαβίδ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερου- 5
σαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

2319 Προανεκρούετο· ἄποινον ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τῷ Ἰσραὴλ προανεκρούετο.
ἀντὶ τοῦ προκατήρχετο τῆς ψδῆς, προανεβάλλετο.

Synt. 2320 Προαποθνήσκω· γενική.

Synt. 2321 Προασπίζομαι· γενική.

10

Δ + Soph. 2322 Προάστειον, προαστείου. ὁ δὲ Σοφοκλῆς προαστίου, διὰ τοῦ ι.
τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; οὗτος ἐκ προαστίου.

Δ 2323 Προαύλιον: τὸ ἔμπροσθεν τοῦ αὐλείου.

Σ 2324 Προβάλλεσθαι: ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι. Θουκυδίδης· τὰ δὲ
Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοῖς τάσσονται δι' ὄχλου μάλλον ἔσται αἰὲ προβάλ- 15
λομένοισι. καὶ ὁ Ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ αἰὲ προβαλλομένους.

Δ 2325 Προβάλιθος: ὄνομα κύριον.

Δ 2326 Προβαλίσιος: ὄνομα κύριον.

Harp. 2327 Προβαλλομένους: ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους. οἶον πρὸ τῆς
πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ 20
Κτησιφώντος. καὶ τῷ κατ' Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησί, τῆς πολι-
τείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐλαφρῶς ἔχουσιν.
ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβαλόμην, φησί, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ
τὴν ἐορτήν. ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ
κατὰ τῶν περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησί· 25
προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι. ἀντὶ
τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Prov. 2328 Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας: ἐπὶ τῶν τοῦς ἀπράγμονας
τοῖς κυκοφάνταις παραδιδόντων.

Σ 2329 Πρόβασις: ἡ τῶν βοσκημάτων κτήσις. "Ὀμηρος· κειμήλιά τε 30
πρόβασιν τε. καὶ παροιμία· Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ

Prov. ποιμὴν ἀπῇ· ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.

2314 = P, Σ*, H 2317 = P, Ba 348, 6 cf. H 2318 ἐὰν sq. Ps. 136, 6
2319 — προανεκρούετο fort. Metaphr. 2320 = Synt. Laur. 2321 cf. Synt.
Laur. 2322 — ι cf. Choer. An. Ox. 2, 250, 28, 29. τὸν sq. Soph. El. 1431
2323 l. = Ambr. 1332 (= 1337) 2324 = P; Thuc. 1, 73, 2; Dem. 19, 2 2325 = Ambr.
1166 2327 Harp. = P; Dem. 18, 97; 19, 27; 21, 1; 4, 40 2328 = Diogen.
VII 62 2329 — κτήσις Tim. = P, H cf. sch. β 75 = Et. M. 688, 24 "Ὀμηρος
β 75 Προβάτων sq. = Diogen. VII 58

A (GFVM) 4 προανατεῖλαι GM^{ac} προανατείνωι H. Stephan. 5 Προανατάξωμαι GFV
2319—21 om. AFV mg. A^r 13 Προαύλειον AGF τοῦ] τῆς M^{ac}, Bhd.
15 ὅσοι AV ταξύνονται A^{ac} 15.16 προβαλλομένοις GM, Thuc. 21 τῷ A,
Harp. ep. (Phot.): τῶν V ἐν τῷ GM, Harp. plen. 23 προυβαλόμην A πρου-
βαλούμην V προυβαλλομένην G 26 προβαλέσθαι AVM δ' ἢ V, Harp. Phot.:
δὴ καὶ AGM 27 προτείνας G

- 2330 Πρόβατα: πάντα τὰ τετράποδα. Σ
 2331 Προβατεύς: ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν. καὶ Προβατέων, Δ
 χωρικῶν ἀνθρώπων.
 2332 Προβατίου βίον Ζῆν: ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ Ar.
 5 πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται, καὶ Ζῆ. ἢ διὰ τὸ ἀδρανές.
 2333 Προβατοπώλης: ὁ Καλλίας καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία· ἡ Ar.
 Λυσικλῆς, υἱὲ Ἀσπασία. κυττειοπώλης δὲ ὁ Εὐκράτης, ὅς καὶ Στύπ-
 παξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς
 βύρσας παρείληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδεσθαι τὰ πράγ-
 10 ματα.
 2334 Πρόβαινε: τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου πομπευόντων τινά. Ar.
 2335 Προβεβηκόσι: παλαιότεροι. προσήκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ἡδὴ
 προβεβηκόσι καὶ πόρρω ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλο-
 σοφίας.
 15 2336 Προβέβουλα: προέκρινα. Σ
 2337 Προβήμασιν: ἀντὶ τοῦ πηδήμασι. καὶ ζήτηι ἐν τῷ ἐμβάσ. Suid.
 2338 Προβιβάσεις: παραινέεις, πείθει. εὖ προβιβάσεις. Ar.
 2339 Προβιβάσαντες: προάρξαντες. Σ
 2340 Πρόβλημα: θεώρημα συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. E
 20 φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
 2341 Πρόβλημα καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος.
 2342 Πρόβλημα· ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν· εἰ ἔστιν; Phil.
 τί ἐστιν; ὅποιον τί ἐστιν; καὶ διὰ τί ἐστι; τὸ μὲν, ὅτι ἐστὶ τάδε συμβεβη-
 κότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐναργείας, καὶ τὸ τί ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ
 25 αὐτῶν τεκμαιρόμεθα· ἐκ δὲ τοῦ ὁρισμοῦ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα
 γινώσκουμεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστὶ καὶ ὅποιον καὶ διὰ τί. ὥστε διὰ μὲν τοῦ
 ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκουμεν· διὰ δὲ
 τοῦ τί ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα τῶν συμβεβηκόντων.

2330 = P, Ba 348, 7, sch. A (Aristonic.) et D in E 124 cf. Ap. S. 136, 11, Bk. 112, 1, Erotian. 71, 7 H (Cohn N. Jb. Suppl. 12, 306) 2331 Προβατέων sq. = Ambr. 1234 cf. 1116 2332 Ar. Pl. 922 c. sch. 2333 — ἐκαλεῖτο sch. Ar. Eq. 132, 129. Βυρσοπώλης — Κλέων sch. Ar. Pac. 270 vel 648. ἐπὶ sq. sch. Ar. Eq. 133 2334 sch. Ar. Ach. 257 2335 προσήκειν sq. Dam. fr. 35 2336 = P, Ba 348, 8 cf. sch. A 113, H 2338 Ar. Eq. 35 c. sch. plenior. 2339 = P, Σ^a, Ba 348, 9 cf. H 2340 — γνῶσιν Georg. 150, 22—3 φθέγγομαι sq. Pa. 77, 2 2341 cf. Zon. 1583 2342 Philop. 43, 15—21

2333 init. cf. v. Σ 1257 ἐπὶ alt. sq. cf. 2153 2335 cf. v. Σ 971 2337 ex v. E 938

5 ἐργάζονται FV 6 ἢ—9. 10 πράγματα om. F 7 υἱὸς Ἀσπασίας temere A(GFVM) Port.; ἵσως υἱὸς Ἀσπασίας. ὅτι δὲ ἐσφαλταὶ ὁ τόπος δηλοῖ καὶ παλαιὸν ἀντίγραφον, ἐν ᾧ μετὰ τοῦ υἱὸς καὶ τῆς Ἀσπασίας κεῖται καὶ ὄνομα ἀσύντακτον τὸ γαμηθῆ mg. add. M; sch. G in Ar. contulit Latte 8 βυρσοπώλης—9. 10 πράγματα om. A mg. A^r, sed genuina sunt 8 δὲ om. A^rV 11 πομπεύων FV προπεμπόντων G 12 προσήκει F cf. v. Σ 971 2337 om. AFV mg. A^r 18 προάξαντες ed. pr. cf. Hes. 21 Π. ὁ παρ' ἡμῖν λόγος F 24 ἐνεργείας GF

- Σ 2343 Προβλήτας: ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς
 Ar. + E πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μάλλον. Πρόβλημα δὴ καὶ ἡ
 ἀσφάλεια. πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸ τῆς στρατοπεδείας.
- Soph. 2344 Προβλήτες· Φιλοκτήτης φησὶν· ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ
 ξυνουσία θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρώγες πέτραι· οἱ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ε
 ἔδρασε.
- Harp. 2345 Προβολάς: ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν
 ἄλλων δυνάμεων ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. οὕτως Δημοσθένης.
 παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τοῦνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι
 τινα ἀδικεῖν. 10
- Σ 2346 Προβολή: γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. φέρε νῦν,
 ὀριώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἰρέσεως, ἐφ' ἣ τὸν παρόντα
 τοῦτον ἐποίησατο βίον.
- Harp. 2347 Προβόλιον: εἶδος τι δόρατος, ψι χρώνται οἱ κυνηγέται πρὸς
 τὴν τῶν κυῶν θήραν. 15
- Σ 2348 Πρόβολον: πρόμολον, πρόμαχον. καὶ Πρόβολος ἐμός,
 Ar. προβαλλόμενος, προστάτης, τείχος, ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι·
 πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις.
- Harp. 2349 Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν, πρὶν εἰς τὸν
 δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. 20
- Σ 2350 Πρόβολος: τὸ τῶν κτιῶν δοχεῖον.
- Σ 2351 Πρόβολος: ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Εὐνάπιος· ὁ δὲ
 E βασιλεὺς τούτους δεξάμενος κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε
 καὶ πρόβλους τε ὑπελάμβανε γενναίους καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς
 τὰς ἐκείνῃ τῶν Οὐννων ἐμβολάς. 25
- Σ 2352 Προβόλῃ: προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα.
- Harp. 2353 Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον
 ἄκται τινες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.
- Suid. 2354 Πρόβος: ὄνομα κύριον.

2343 — μάλλον = P, Σ^a cf. Ap. S. 134, 33, Ba 348, 10, H, sch. M 259
 2344 Soph. Phil. 936—7, 940 2345 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 498, 27; Dem. 17, 25;
 Aeschin. 2, 145 2346 — συκοφαντούντων Tim. = P cf. Bk. 288, 18 2347 Harp.
 = P, An. Ox. 2, 498, 29 cf. Bk. 290, 30, Et. M. 699, 23 2348 — πρόμαχον = P,
 Ba 348, 12 cf. H, Et. M. 355, 7 Πρόβολος alt. sq. Ar. Nu. 1161—2 c. sch.
 2349 Harp. = P; Dem. 18, 118 2350 = P, Ba 348, 13 cf. H 2351 — βου-
 λευτηρίου cf. P = Ba 348, 15 cf. H ὁ sq. Eunap. fr. 43, FHG 4, 33 2352 = P,
 Ba 348, 14 cf. Ap. S. 135, 25, sch. μ 251, H, Et. M. 699, 22 2353 Harp. = P;
 Dem. 10, 63 2354 = Ambr. 1186

2343 ἀσφάλεια cf. 2348

2344 cf. v. O 550

2348 Ar. cf. 2343

Δ(GFVM) 1 οἱ—3 ἀσφάλεια om. F; 1 οἱ—2 προβεβλημένας om. A 2344 ante vs. 3
 πρόβλημα transtulit F 5 ἔργ' ὁ GM, Soph.: ἐρχομαι AV 7.8 ἄλλων
 τινῶν A τῶν ἄλλων G 11 συκοφάντων F 2349 extra ord. 21 Πρόβολος
 coll. 2497 Kust. 22 Πρόβουλος Phot. Ba Hes. 26 εἰς] εἰς τὴν V 27 θά-
 λατταν A, Harp. ep., cp. M 2354 om. AF mg. ArV

- 2355 Πρόβουλοι: πρὸς τοῖς οὖσι διηρέθησαν ἄλλοι κ' εἰς τηγνόμενοι *Ar.*
τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφορὰν.
- 2356 Προβοσκίς: ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία. Δ
- 2357 Πρὸ βραχέος. πρὸ ὀλίγου. Δ
- 5 2358 Πρὸ γῆς· ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον
δεσπότην, ὧ μᾶλλον ἵππων ἢ ἀνθρώπων μέλει. ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκε *E*
διαζαίνειν αὐτόν, ἀλλ' εἶασε γῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι, ἵνα μή, φησίν, ὧν
ἐνθάδε τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν.
- 2359 Προγινώσκω· αἰτιατικῇ. Synt.
- 10 2360 Προγράμματα· οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε καὶ προγράμματα, δι' *E*
ὧν παρεκάλει ἐτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.
- 2361 Προγραφαί· αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται *E*
βουλήσει Ἀντωνίου γενέσθαι. καὶ Αἰλιανὸς λέγει· ἐπανελθόντες *E*
γούν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς καὶ τῶν εἰς τὴν ἱππάδα τελού-
15 των εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτινύντες. ἀντὶ τοῦ κατηγορίας.
- 2362 Προδείκτης. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις καὶ καθόλου *Δ*
πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς. E V
- 2363 Προδήλως: φρονίμως, ἀνδρείως. Σοφοκλῆς· καλὸν μοι τοῦδ' *Soph.*
ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον.
- 20 2364 Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν πρυ- *Σ*
τανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας· ἐν οἷς ἕξ ἑκατέρου
μέρους λόγοι προάγονται. τοῦτό φασι προδικασίαν.
- 2365 Πρόδικος, Κεῖος, ὁ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, *Heay.*
φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδη-
25 ρίτου καὶ Γοργίου, μαθητῆς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐν Ἀθήναις
κύνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους.
- 2366 Πρόδικον: δικαστὴν ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητὴν. Ἀριστοφάνης *Σ*
Κενταύρω· ἐγὼ γάρ, εἴ τι *c'* ἡδίκηκ', ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον
ἐνὶ τῶν φίλων τῶν *c'w'n* ἐνί. καὶ παροιμία· Πρόδικου σοφώ-
30 τερος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὔτε γὰρ ἄλλῳ γ' ὑπακούομαι

2355 sch. *Ar. Lys.* 421 2356 cf. *Ps. Herodian.* 113, H 2357 l. cf. *Ambr.*
1442 2358 ἐγὼ — φοβούμενος *senar.* agnovit Blomfield in *Aeschyl. Prom.* 703
ὁ sq. *Aelian.* fr. 131 2359 = *Synt. Laur.* 2361 ἐπανελθόντες — ἀποκτινύντες
Aelian. fr. 121 2362 ἔχαιρε sq. *Diod.* 34 = *EV* 1, 312, 17—8 2363 *Soph. Ai.*
1310—11 c. sch. 1311 2364 = P 2365 cf. sch. *Pl. Rep.* 600c 2366 — ἐνί
= P; *Ar.* fr. 267 οὔτε sq. *Ar. Nu.* 360—1 c. sch. 361; *Xen. Mem.* 2, 1, 21:
Ar. fr. 490 et *Av.* 692

2356 cf. 2521 2358 *Aelian.* cf. v. Δ 679 2362 cf. v. A 3803 2366 *Ar.*
cf. v. Ω 167

2355 om. F 1 πρὸς] γρ. συνοῦσι δ' ἡρέθησαν ss. M cf. sch. 2357 om. V A et A^rF(GVM)
4 πρὸ ὀλίγου om. AF, add. A^r 6 ἵππῳ ἢ ἀνθρώπῳ G 10 προέθηκε Bhd.
12 κεκρυμμένοι G 13 καὶ—15 κατηγορίας om. F 13 καὶ ἐπανελθόντες V
14 οὖν G V 15 ἀποτινύντες V 18 φρονίμως] φανερώς Τουρ λαμπρώς sch.
21 οἷς] αἷς V 22 λόγου FV 2365—2416 def. *vetus manus* in A, in fol.
recent. A^r 23 ὁ om. V πόλεως—26 νέους om. F ad 2365 εὐ γε τῆς τοιαύτης
καταστροφῆς τοῦ αἰχροβίου καὶ βδελυροῦ mg. add. A^rM 27 Ἀριστοφάνης—
p. 202, 14 ἡδονῶν om. F 29 ἐνί pr.] ἐν Phot. ἐν Pors. ἐνί alt. om. GM
30 ἄλλα A^r

πλήν ἢ Προδίκῳ σοφίας καὶ γνώμης ἔνεκα. σοφιστῆς δὲ ὁ Πρόδικος, Κείος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ. καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτως· τὸν 5 ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολέσχων εἰς γέ τις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὀρνικί· παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν. διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους, τοῦ ἐπικαλουμένου Κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε. κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. 10 φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὡραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἦθη αὐτοῦ, προσκλίνει τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρῶτας προκρίναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. 2367 Πρόδομος· ὁ νάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν τοῖς προδόμοις 15

Ε τοῦ ἱεροῦ.

Σ 2368 Προδόμῳ· τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Δ 2369 Προδότα. Πολύβιος· δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει δυσπα- 20 ΕΥ ράγραφον· τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς προδότην νομίζειν, οὐ ῥάδιον ἀποφύνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρὸς τινὰς βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνίαν πραγμάτων εὐθέως προδότας νομιστέον, οὔτε τοὺς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπὸ τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας φιλίας καὶ συ- 25 μαχίας, οὐδὲ τούτους· πολλοῦ γε δεῖ· ἐπεῖτοι γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγονάσιν αἵτιοι ταῖς πατρίσιν· ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν ἢ τῆς πρὸς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις, ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι καὶ ευχρῶ- 30 μενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυνατῶν ἐξουσίαν. τοὺς τοιοῦτους ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἂν τις ὑποτάττοι πάντας· οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς ἢ κακὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν, οὐδὲ ἐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένως.

2368 = P, Ba 348, 16, Ap. S. 135, 27 cf. Et., M. 688, 34 (in 1469) 2369 δυσθεώρητον sq. Polyb. 18, 13, 3—6; 15, 2—5 = EV 2, 155, 14—22; 157, 23—158, 2

2369 cf. v. E 1519

Δ·F(GVM) 1 πλήν G, Ar.: πρὶν AVM 3 τῶν ν' δραχμῶν V 9 τῆς om. V
12 καλούσας A καλέσας GM 13 αὐτοῦ V: cp. A αὐτῶν GM αὐτῆς v. Ω 167, sch.; καὶ add. AM 15 γὰρ] δὲ V τοῖς προδόμοις FV: τῷ προδόμῳ AGM
2369 om. F post 2370 V 18 Προδότης G τι om. AV sed cf. Exc. 19 ἀληθῶς] χρῇ add. GM cf. Exc. 20 συντιθεμένους Gronov. 21 κοινωνεῖν GMYP εἰς κοινωνίαν Gsf. 27 τῆς] τὴν V 31. 32 ὑποταττοῖτο G 33 ὁμολογου- μένους VM

2370 Προδότις· θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. ὦ προδότι καὶ παράγωγε Δ + Σ καὶ μύραινα σύ.

2371 Προδωσικόμπος· ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις Σ ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

5 2372 Πρόδρομος· ὁ προτρέχων.

2373 Προ δουλείας· ὁ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτόν, θάνατον πρὸ Ε δουλείας ὑπομένων.

2374 Προαιρεῖσθαι· αἰτιατική.

Synt.

2375 Προαιρέσιος, Παγκρατίου, Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, Hesych. 10 σοφιστής, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικάς. οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· καὶ ὅπως λυποῖται τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, τὸν Λιβανίον μεγάλως ἐθαύμαζεν.

15 2376 Προαίρεσις· Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει· δεῖξαι θέλον- Phil. τες ὅτι μὴ ἔστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως· ἔστι δὲ οὗτος πρὸ ἐτέρου αἵρεσις· ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἰρεῖσθαι ἐν τούτοις ἔστιν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλευέσθαι· τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρίναι μετὰ λόγου γίνεται· οὐδὲν δὲ τῶν 20 ἀλόγων βουλεύεται· ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται. Προαίρεσις ἔστιν ὁρεῖσις βουλευτική τῶν ἐφ' ἡμῖν, ἢ βούλευσις ὁρεκτική τῶν ἐφ' ἡμῖν· τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως ἐπιέμενος προαιρούμαι. βουλή δὲ ἔστιν ὁρεῖσις ζητητική περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γὰρ τις, εἰ ὥφειλε μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὐ. εἴτα 25 κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἴτα διατίθεται καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθέν καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθέν ἡγουν ἀγαπήσει αὐτό, οὐ λέγεται γνώμη. εἴτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις, ἡγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γὰρ ἔστι δύο προκειμένων, τὸ αἰρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ 30 ἐτέρου. καὶ τοῦτο φανερόν, ὅτι βουλή ἔστι μετ' ἐπικρίσεως ἢ προαίρεσις, καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετόν γὰρ ἔστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἐτέρου αἰρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι, μὴ βουλευσάμενος· οὐδὲ προαιρεῖται, μὴ προκρίνας. Ζῆτει προαίρεσις καὶ βούλησις ἐν τῇ βούλῃ.

2371 = P cf. Eust. I. 710, 12 2374 cf. Synt. Laur. 2375 vs. 13 καὶ sq. cf. Eunap. fr. 25, FHG 4, 24 2376 δεῖξαι — vs. 20 προαιρεῖται Alex. Aphr. 176, 15—20. vs. 20 Προαίρεσις — 22 προαιρούμαι cf. Zon. 1584 προαιρετόν. vs. 23 τῶν — πρακτῶν + vs. 28 προαίρεσις alt. — προκρίνας cf. Zon. 1577

2370 cf. v. M 1432

2375 ὅπως sq. cf. v. A 486

1 Προδότης A^{ac} G V M δὲ om. F 3 Προδοσικόμπος G V M, contra ord., Phot. A^c F (G V M) cf. Eust. 5 ὁ] ἢ A 2374 om. F V 10 μαθητεύσας — 14 ἐθαύμαζεν om. F 11 τιμῆς V 12 οὗτος — 14 ἐθαύμαζεν om. V 12 ἐπὶ — 13 ἤκμαζε G M: ἤκμασεν ἐπὶ Ἰ. A 16 ληψόμεθα G 18 ἐν pr. — 34 βούλησις om. F 18 βούλεσθαι V 19 δὲ] γὰρ A 20 Προαίρεσις — 33 προκρίνας om. A, nov. gl. G 21 βούλευσις — ἡμῖν V M: τὸ ἀνάπαλιν G 22 προαιρεῖται G M^{ac} 23 βούλησις coll. v. B 437 Bhδ. 25 εἴτα δὲ τίθεται V 26 δὲ V: γὰρ G M, 27 ἡγουν V M: ἢ G 31 τῆς om. V 32 δὲ] γὰρ V

Σ 2377 Προεγκείσθαι: ἐπικείσθαι.

Σ 2378 Πρόεγμα: στήριγμα.

Δ| 2379 Προεδρία: διὰ τοῦ ι. ἄλλοις περισπούδατον ἢ προεδρία.

Δ Προεδρεία δὲ διὰ διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω.

Synt. 2380 Προεδρεύω· γενική.

5

Ar. 2381 Προεδρία: τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἔξῃν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας οἵτινες ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίαι τόπον. πεποιῆται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἔδραν ἔχειν. Ἀριστοφάνης· νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν 10 φέρωσι, καὶ τὰ κίττια. ἀντὶ τοῦ λάβωσιν, ἀποφέρωσι. κίττια δὲ ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν Πρυτανείῳ κίτησιν.

Σ 2382 Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμὼν. Πρό- Harp. εδροι ἐκληροῦντο τὴν τῶν πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἰς ἕξ ἑκάστης φυλῆς πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς 15 ἐκκλησίας διώκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ περ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς εἵρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Σ 2383 Προέθηκε: προέπεμψε.

E 2384 Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος καὶ ἰκέτευον. προ- 20 εκυλινδοῦντο δὲ κρείττον. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίνοντο. καὶ προεκυλινδείτο.

E 2385 Προέμβολα: τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηός. ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι.

Δ 2386 Προέμεν: πέμπειν.

25

Σ 2387 Προέμενος: ἐκιδιούς, προδούς, περιφρονήσας· προαφείς.

ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρήτο τοῖς βουλευμασι, τὰ οἰκεία προέμενος· περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακεν ὥς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

2388 Προεμπίπτειν· τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς 30 ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν.

2377 = P, Ba 348, 17 2378 = P, Ba 348, 18 2379 cf. Zon. 1578; — ι = Ambr. 1290 Προεδρεία = Ambr. 1279 2381 Ar. Eq. 575 c. sch. 2382 — ἡγεμὼν = P, Ba 348, 19 cf. H, Zon. 1574 Πρόεδροι sq. Harp. = P cf. Bk. 290, 8; Aristot. Ath. Pol. 44, 2 2383 = P, Ba 348, 20, Σ*, H; gl. Hom. 2385 ὥσπερ sq. Agath. 5, 21 p. 326, 11 2386 cf. sch. κ 155, H 2387 — περιφρονήσας = P, Ba 348, 24 cf. H, Zon. 1586. προαφείς cf. P, H ὁ sq. Dam. fr. 153 2388 Laert. 4, 39

2379 cf. 2626 2385 Agath. cf. v. A 1017 2387 Dam. cf. v. φιλία 2

A*F(GVM) 3 περιεσπούδατον V 6 ὁ c. sch. del. Bhd. τόπος G τῆς τιμῆς ταύτης] τοῖς τοιαύτης τιμῆς G 8 τοὺς—12 κίτησιν om. F 8 ἢ] ἦσαν sch.; λείπει ss. M; lac. ante οἵτινες G 9 ἐκείνον V 10 ἔχειν] κατάγειν V 13. 14 Πρόεδροι] nov. gl. A 14 ἐκληροῦν AGVM τὴν] τὰ ss. M, om. Harp. Phot. 15 πλὴν—18 πολιτεία om. F 15 πλὴν] πρὶν V 15. 16 τὴν ἐκκλησίαν A τῆς ἐκκλησίας V 2384 om. F 20. 21 προεκυλινδοῦντο—21. 22 προεκυλινδείτο om. V mg. A 21. 22 καὶ προεκυλινδείτο om. G 23 ἀκρόστομα A*G 27 ὁ—29 φιλίαν om. F 28 ἐσπούδακας v. φιλία, ἐσπούδακει vel ἐσπούδαζεν Bhd. 31 ἡσύχαζε V

- 2389 Προέντες: προδόντες. Σ
 2390 Προεξειρεσία: τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι. κωπω-
 τήρας δὲ ἐφ' ἐκατέραις πλευραῖς καὶ οἶον προεξειρεσίας τινὰς ἐμη- Ε
 χανήσαντο.
 5 2391 Πρὸ ἔργου ἐτίθετο: προτιμότερον ἐτίθει. καὶ ἅμα φίλια τὰ Ε
 κατὰ νώτου ἐαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλείπειν πρὸ ἔργου ἐτίθετο.
 καὶ αὐθις τὴν Σποράκου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου
 εἶναι ἔλεγε.
 2392 Προερέθη: προελαλήθη.
 10 2393 Πρόες: πρόπεμψον. Hom.
 2394 Προέσθαι: προδοῦναι. λαβὼν δὲ τὸ Ξίφος Πόρκιος Μάρκος Σ
 καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐφονεύετο, κρίνων τὴν ψυχὴν Ε
 προέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα παρα-
 δόξως ἐώθη.
 15 2395 Προέσθαι: προτιμήσασθαι. αἰτιατικῇ. οὔτε γὰρ πρὸ ἐμοῦ οὔτε πρὸ ἄλλου Synt.
 ἀνδρὸς ἀγαθοῦ οὐδὲ ἐστὶ προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων.
 2396 Προεστέρνισα: περιεπτυσάμην. καὶ Προστερνισάμενος. Δ
 2397 Προετικός: χαριστικός. Σ
 2398 Προέτω: προπεμψάτω. Σ
 20 2399 Προεφήτευσεν.
 2400 Προεχειρίσατο· αἰτιατικῇ. Synt.
 2401 Προέχω· γενικῇ. Synt.
 2402 Προεχώμεθα: ὑποβαλλώμεθα, ἢ προβαλλώμεθα. Σ
 2403 Προεύχομαι· γενικῇ. Synt.
 25 2404 Προειδόμενοι: προγινώσται. Σ
 2405 Προειδῶ· γενικῇ. Synt.
 2406 Προείλαντο: ἠθέλησαν. Σ
 2407 Προειλόμεθα: προήκαμεν. Σ

2389 = P, Ba 348, 26, H 2390 κωπωτήρας sq. Agath. 5, 21, p. 326, 12
 2391 καὶ ἅμα — ἐτίθετο Arr. fr. Parth. vel Exc. 25. τὴν sq. Arr. Parth. fr. 54
 2393 sch. A 127 = H cf. Zon. 1586 2394 — προδοῦναι = P, Ba 348, 28, H
 λαβὼν sq. Polybio attr. Vales.; Gell. 3, 7 contulit Bhd. 2395 cf. Bk. 165, 23,
 Lex. synt. Vat. 93, Synt. Laur. et Gud.; Cass. D. 1 p. 168 2397 = P, Ba 348, 27, H
 2398 = P, Ba 348, 29, sch. A 795 2400 = Lex. synt. Vat. 93 2401 = Synt.
 Laur. 2402 = Σ^a cf. P = Ba 348, 30; H (in Rom. 3, 9) 2403 = Synt. Laur.
 2404 = P, Ba 348, 21 cf. H 2405 = Lex. synt. Vat. 93 2406 = P, Ba 348, 22
 cf. H 2407 = P, Ba 348, 23

2391 Arr. fr. 25 cf. 2911 2394 init. cf. 2408, 2417, 2422, 2426, 2428, 2549
 2398 cf. 2409, 2421—2, 2429

ΑΓΓ(ΓΥΜ)

3 ἐκατέρας πλευρὰς FV ἐκατέρᾳ πλευρᾷ Agath. καὶ — ἐμχανήσαντο om. F
 τινὰς om. V, Agath. 5 προτιμότερον — 8 ἔλεγε om. F 5 τὰ om. G
 2392 om. FV 9 Προερέθη A 11 λαβὼν — 14 ἐώθη om. F 11 Ξίφος]
 φησι add. Bhd. 13. 14 παραδόξως] μόλις G 2395 om. FV post 2392 A
 17 καὶ om. A cf. infra 2398 om. F 2399—2401 om. FV post vs. 17
 περιεπτυσάμην transpos. A 20 Προεφητεύσαμεν M 27 Προείλοντο GVM^{ac}

- Δ 2408 Προείμεθα: προδίδομεν.
 Δ 2409 Πρόεισι: προπέμπει.
 E 2410 Προεΐται. λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας προεΐται αὐτόν. τουτέστιν ἀφήσει, καταλείπει.
 Σ 2411 Προηγγελκέναι: προμεμηνυκέναι. 5
 Ar. 2412 Προηγορεῶνας: τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων, κυρίως τοὺς λεγομένους προλόγους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ τιτῖα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων προηγορεῶν πάλιν ὁ βρόγχος. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ φάρυγγας ὀρνέων.
 Ar. 2413 Προηγορεῶν: ὁ λεγόμενος γαργαρεῶν, ὁ λαιμός. προηγορεῶν 10 δὲ κυρίως ὁ ἐχίνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή.
 E 2414 Προηγόρει: προηγόρευε, προέλεγε. Ξενοφῶν· ἦκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης διὰ τοὺς Κοτυωρίτας εἰς τοὺς Ἕλληνας. προηγόρει δὲ Ἑκατάνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν.
 Synt. 2415 Προηγοῦμαι: αἰτιατική. τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγοῦμενοι. 15
 Δ 2416 Προήει. προήρχετο.
 Σ 2417 Προήκατο: προέδωκε. καὶ Προήκουσιν, ἀντὶ τοῦ αὖξη-
 E θεῖσι, προελθοῦσιν. Αἰλιανός· καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα
 Δ πλούτου προήκουσιν. ἀντὶ τοῦ πλουσίους οὐσι. καὶ Προήκων, 20
 προελθών.
 Δ 2418 Προήκτης: ὁ πένης, μεταίτης, οἰκουρὸς οἱ αὐτοὶ εἰσι.
 Harp. 2419 Προηρόσια: ὄνομα θυσίας.
 Rhet. 2420 Προηροσία: αἱ πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν
 μελλόντων ἔσcesθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι· ἐγίνετο δὲ ὑπὸ
 Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων ες Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν 25
 ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς
 ὀφείλω καὶ ζηλῶ παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι μαντευομένοις τὸν Δία προ-
 ηροσίαν ποιήσασθαι.
 Δ 2421 Πρόηθε: προπέμψητε.

2411 = P, Ba 349, 1 2412 sch. Ar. Av. 1113 2418 sch. Ar. Eq. 374 cf. Et. M. 688, 33 2414 ἡκον sq. Xen. An. 5, 5, 7 2415 = Lex. synt. Vat. 93. — αἰτιατική = Synt. Gud.; τῇ sq. Rom. 12, 10 2417 — προέδωκε = P, Ba 349, 2 cf. Zon. 1587, H καὶ πᾶσι—προήκουσιν Aelian. fr. 177 2418 — πένης = L; μεταίτης cf. sch. p 352 2419 Harp. = P cf. Bk. 294, 7, unde Et. M. 688, 44 2420 — καρπῶν cf. Bk. 192, 28; — θυσίαι = P; cf. porro H; Lycurg. fr. 87

2408 cf. 2394, 2417, 2422, 2426, 2428, 2549 2409 cf. 2398, 2421—2, 2429 2418 cf. 2200 2417 cf. 2408 cett. Aelian. cf. v. τιμησαίμην 2421 cf. 2398, 2409, 2429

1 Προήμεθα V, non nov. gl. 4 καταλείπει] καλύπει F 7 προλόβους M A et A^rF(GVM) προλύβους G sed Hes. v. πρόλογος contulit Kust. 12 Ξενοφών—14 λέγειν om. F 13 διὰ A^r cf. Xen.: καὶ διὰ GVM 2415 om. FV post 2416 A^r 2416 om. V 16 προήρχετο om. F 2417 inc. rursus vetus manus A 18 Αἰλιανός—20 προελθών om. F 18. 19 ἐπὶ πλούτῳ μέγα G cf. v. τιμησαίμην 21 Προήκτης GM^{co} 23 ἀρότου Meurs. 24 ἐγίνετο—29 προπέμψητε om. F 24 ἐγένετο G 25 πάντων τῶν VM ες AV: ε' seq. lac., ss. Ζήτει M ε' G vs' Sauppe Ὀλυμπία A 27 ζητῶ GM^{co} τὸν Δία] τῇ Δημοῖ Vales. τὸν δῆμον Sauppe τὸν θεὸν ἰδίᾳ Bhd. 27. 28 παρρησίαν V 29 προπέμψετε M^{co} πέμψατε G

- 2422 Προήσομαι: προδώσω, προπέμψω. Σ + Δ
 2423 Προήχθην: προετράπην, ὡς καὶ ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην. Σ
 2424 Προΐαψε: προέπεμψε. Δ
 2425 Προΐαίτατος. Δ
 5 2426 Προϊέμενος: προδιδούς. καὶ Προΐενται, ἀντὶ τοῦ ἀπορ- Σ
 ριπτοῦσι, μεταδιδούσιν. ὅσα ὁ στρατιώτης ὁμιλος ἐν ταῖς πορείαις Δ + Ε
 προΐενται.
 2427 Προΐέναι: ρίψαι, ἀπολέσαι. ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι οὐ χρή ατ.
 προΐέναι. οὐδὲ γὰρ χειρίσασθαι ἔφη ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ προΐέναι, ἀσχά-
 10 λων ὁ δανειστής ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησὶν
 οὖν, ὅτι οὐ χρή ῥαδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.
 2428 Προΐεσθαι: προδιδόναι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἤξει Σ + Ε
 τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα.
 2429 Προΐει: ἀντὶ τοῦ προέπεμπε. Hom.
 15 2430 Πρόϊζα· Ζῆτει ἐν τῷ πρῶ μεγάλῳ.
 2431 Προΐζω: τὸ καταγινώσκω. Δ
 2432 Προΐκτης: ὁ ἐπαίτης. προΐκτας καὶ γόητας καὶ βωμολόχους Δ
 ἀποκαλοῦσι.
 2433 Προΐσταμαι· γενικῇ. Synt.
 20 2434 Προΐστορες: οἱ μαρτυροῦντες. Σ
 2435 Προΐσχεται: προβάλλεται. Σ
 2436 Προΐσχομένου: προειπόντος. Δ
 2437 Προθανόντα: ἡ προ ἀντὶ τῆς ὑπερ. Ἀβδήρων προθανόντα Anth.
 τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα.
 25 2438 Προθέλυμα: συνεχῇ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. παρὰ τὸ τέλος Σ
 τέλυμος, καὶ θέλυμος. ὁ πρόρριζος. Ecl.
 2439 Προθελύμους: ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. Σ
 2440 Προθέλυμοι: τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρη, ἀπὸ Ecl.
 τοῦ θηλυμανεῖν.

2422 — προδώσω = P, Ba 349, 3 cf. H 2423 = P, Ba 349, 4 cf. H
 2424 cf. H, sch. A 3 2426 — προδιδούς = P, Σ* cf. Ba 349, 8, H ἀπορ-
 ριπτοῦσι cf. H 2427 Ar. Nu. 1214 c. sch. 2429 sch. A 326 cf. H 2431 cf.
 Ambr. 1406 2432 — ἐπαίτης = Ambr. 1138 cf. sch. p 352, Et. M. 689, 1, H
 προΐκτας sq. Artem. praef. p. 2, 13—4 2433 = Synt. Laur. 2434 = P,
 Ba 349, 13, H 2435 = P, Ba 349, 14, H cf. Zon. 1587 2437 Ἀβδήρων sq.
 Anth. 7, 226, 1 2438 — ἄλλοις = P, Ba 349, 6 cf. Ap. S. 134, 22, sch. Ar.
 Pac. 1210 παρὰ sq. cf. Et. M. 688, 45; πρόρριζος cf. sch. 1537, Ps. Herodian. 113,
 H, sch. Ar. Pac. 1210 2439 = P, Σ* cf. Ap. S. 134, 20, H (in K 15) 2440 cf.
 Et. M. 688, 46, Andromachus in sch. N 130

2422 cf. ad 2421 porro ad 2408 2426 et 2428 cf. 2394, 2408, 2417, 2422, 2549
 2429 cf. 2398, 2409, 2421—2

2 ἐξήχθη F ἐξεχύθη G 4 Πρωΐαίτατος VM^{sc} 8 τῶν] τὸν M A(GFVM)
 9 χαρίσασθαι Bhd. 10 τῷ] τῶν A φησὶν—11 χρήματα om. V, plura F
 13 περί GV 16 Προΐξω GM^{sc} 17 Προΐκτου V 20 μάρτυρες V 22 προ-
 τείνοντος Port. 26 ὁ om. A, add. A^r 28 Προθέλυμα GM^{sc}, contra ord.
 ἔχοντας V δένδρα A^{sc}GF^{sc}M^{sc}, Et. sch.

EV 2441 Προθέματα: προγραφάς. καὶ ἔθηκεν ὁ Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα, εἴ τις τι ἡδίκηται παρὰ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου, E? προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν πραιπόσιτον ἔκαυσε Χρυσάφιον.

Δ 2442 Πρόθεσις: προαίρεσις. ἀλλ' οὐδὲ ἐλύπησέ τινα κατὰ πρόθεσιν, 5 E οὐδὲ προσποιηθείς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἀπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν γεγονότων.

| E 2443 Πρόθεσις: βουλή, γνώμη. Πολύβιος· ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι. σημαίνει δὲ καί.

2444 Προθεσμία: ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ τότε γενέσθαι 10 δεῖ, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν, ἐὰν ἡμεῖς προτιθώμεν προθεσμίαν τινά· εἰ δὲ ὁ θεὸς ὁ προτιθείς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα· προθεσπίζοντος τοῦ θεοῦ καὶ προστάττοντος καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ἣ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελεῖν ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ 15 θεοῦ κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βασιλέως.

Harp. 2445 Προθεσμίας νόμος· Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν ε' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

2446 Προθεῖναι: προεργάσασθαι. διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἄλλους τὴν ἐρμηνείαν τῶν Ψαλμῶν. 20

Δ 2447 Προθοήνωρ: ὄνομα κύριον. καὶ συστήλλει.

Ar. 2448 Προθύματα: αἱ ὄλυραι. παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων, ἢ αἱ κριθαί, ἢ ὁ λιβανωτός.

Soph. 2449 Πρόθυμος: ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος. παρόντι λεύσσειν, ὡν πρόθυμος ἦσθ' αἰί. 25

Synt. 2450 Προθυμοῦμαι· αἰτιατικῇ.

Synt. 2451 Προθύομαι· γενικῇ.

Hdt. 2452 Πρόκα: εὐθύς, παραχρῆμα. Ἡρόδοτος· καὶ πρόκα τε φρίκης E αὐτὸν ἐπελθούσης ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι.

Synt. 2453 Προκαθέζομαι· γενικῇ. 30

E 2454 Προκαθείς: προπέμψας. προκαθείς δὲ τινὰς τῶν στρατιωτῶν ἐς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

2441 — προγραφάς cf. Zon. 1583. καὶ ἔθηκεν — βασιλεῖ Malal. 338, 4—5 = EV 1, 160, 30—161, 1 2442 — προαίρεσις cf. H 2443 ἦν — ναυμαχῆσαι Polyb. fr. 71 2445 Harp. = P; Dem. 36, 26 2447 — κύριον = Ambr. 1171. συστήλλει = Ambr. 1205 2448 sch. Ar. Pl. 660 2449 Soph. El. 3 c. sch. plenior. 2450 = Synt. Laur. 2451 cf. Lex. synt. Vat. 93 2452 — παραχρῆμα gl. Hdt. 6, 134 cf. H καὶ sq. Hdt. 6, 134, 2 2453 = Synt. Laur.

2441 Malal. cf. v. Σ 64

A (GFVM) 1 ὁ pr. om. G 4 Χρυσάφιον AM^{sc} sed vid. II 695, 16 5 ἐλύπησε om. G 6 περὶ del. Bhd. 6.7 γεγονότων FVM 9 σημαίνει δὲ καὶ om. G(F)V; δὲ καὶ om. A, add. A^r; λείπει ss. M 10 τόδε] τῇδε F 12 ὄνομα] οἶον add. Bhd. 14 ἡμέρας] celήνης V (propter cp.) ἢ] ψ A 15 ἐπὶ om. A 18 ἂν λέγοι] λέγει V 21 Προθοήνωρ AFVM; μᾶλλον Προθοήνωρ ss. M 24 παρόντι λεύσσειν] πάρεστιν ὁρᾶν FV verisim. e sch.

- 2455 Προκάθημαι· γενική. Synt.
 2456 Προκαθήμενον: ἐξάρχοντα. Μενεκλέα τὸν προκαθήμενον τῶν Ε τόπων. τουτέστι τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.
 2457 Προκαλείσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς Σ
 5 συμβάσεις καὶ συνθήκας. Θουκυδίδης. οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προ-
 κλήσεως. Ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν Σύλλαν διαλλαγῆνα πρὸς τὸν ΕΙ
 Μιθριδάτην· δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθήκαι.
 2458 Προκαλινδοῦμαι· γενική. Synt.
 2459 Προκαλίζετο: προεκαλεῖτο. Hom.
 10 2460 Προκάρηνος: ἐπὶ κεφαλῇν. ἐν Μύθοις· ἡχῆεις ἐτάνυσσε
 βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.
 2461 Προκαταβολὴ καὶ Προσκαταβόλημα: τῶν τελῶν πιπρασκο- Σ
 μένων, δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνούμενοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσε-
 νεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ
 15 ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται, τὸ
 δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσίᾳ διδόμενον προσκατάβλημα.
 2462 Προκατεύχομαί σου. Δ
 2463 Πρόκενσον. Δ
 2464 Προκέφαλος· προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔποψ. ἦν δὲ Ατ.
 20 κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξεκεφάλων.
 2465 Προκεχωρηκός: προεληλυθός. Θουκυδίδης. Σ
 2466 Προκείμενον: τὸ ἐνεστηκός. ὁ δὲ τοιοῦτοις χρώμενος
 λογισμοῖς μένειν ἡξίου τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων. καὶ Ε
 αὐθις· ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἦνυστο.
 25 2467 Προκινδυνεύω· γενική. Synt.
 2468 Προκληδί. Δ
 2469 Πρόκλησις: εἰώθεσαν, ὅποτε δικάζοντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε Harp.
 θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος·
 καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλείσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου
 30 γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις.
 2470 Πρόκλος, Μαλλώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωϊκός. ἔγραψεν Hesy.
 ὑπόμνημα τῶν Διογένους σοφισμάτων, καὶ Πρὸς Ἐπίκουρον.
 2471 Πρόκλος, δεύτερος Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς Στωϊκός. Hesy.

2455 = Synt. Laur. 2457 — προκλήσεως = P; Thuc. 4, 19, 1 Ἀρχέ-
 λαος sq. Cass. D. = EL 416, 9—11 2458 = Synt. Laur. 2459 sch. Γ 19
 2460 ἡχῆεις sq. Babr. p. 215 2461 = P cf. Bk. 193, 7 2462 cf. Synt. Laur.
 2464 sch. plenior. Ar. Av. 281 2465 = P; Thuc. cf. 3, 111, 1 2467 = Synt.
 Laur. 2468 cf. Theodos. ed. Goettling p. 74, 10; 78, 6 2469 Harp. = P

2464 cf. v. Φιλοκλῆς 2

4 οὐ τὸ] οὕτω ss. οὐκ F 5 δικανοὶ V 10 κεφαλῇ F 12 Προκατα- A (G F V M)
 βόλημα FV; μάλλον προσκατάβλημα ss. M προσκατάβλημα Bhd. cf. vs. 16
 16 προκατάβλημα GV προσκαταβόλημα ed. pr. 2463 om. F 19 ὁ Φιλοκλῆς
 om. A, mg. add. A^r ἡν—20 ὀξεκεφάλων om. F

- Hes. 2472 Πρόκλος, ὁ Προκλήϊος χρηματίας, Θεμεσίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας, ἱεροφάντης. ἔγραψε Θεολογίαν, Εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ τῆς Πανδώρας μῦθον, Εἰς τὰ χρυσὰ ἔπη, Εἰς τὴν Νικομάχου Εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικὴν· καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.
- Hes. 2473 Πρόκλος, ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστῆς δὲ καὶ Πλουτ- 5
άρχου τοῦ Νεστορίου φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ, φιλοσοφὰ τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον, ὑπό-
μνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας, Περί χρηστομαθείας βιβλία γ', 10
Περί ἀγωγῆς β', Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', Εἰς τὴν Ὀρ-
φέως Θεολογίαν, Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, Πλάτωνος περὶ τὰ
Λόγια βιβλία ι', Περί τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, Ἐπιχειρήματα κατὰ
Χριστιανῶν ιη'. οὗτός ἐστι Πρόκλος, ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον 15
κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας·
εἰς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως
ὑπαντήσας κατὰ τῶν ι' καὶ η' ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ καὶ δεῖξας αὐτὸν
κάν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον.
ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι,
ᾧσεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν 20
θεὸν ἐξέφηνεν ἅπασαν, ὥστε μηκέτι θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν
ἀπεμφαινόντων θρήνων.
- E 2474 Πρόκλος, τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου κοιαιστῶν, ἀνὴρ δίκαιος
καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος· διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπε- 25
τῶς ἔγραψεν, οὐδέ τι τῶν καθεστῶτων κινεῖν ἤθελε.
- Δ 2475 Πρόκνη: ὄνομα κύριον.
- Σ 2476 Προκόλπιον: πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ
δωροδόκων.
- Σ 2477 Προκόμιον: κόμην.
- Δ 2478 Προκόνησος: ὄνομα νήσου. 30
- Hes. 2479 Προκόπιος, Ἰλλούστριος, Καίσαρεὺς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ

2473 vs. 19 ἔγραψε sq. Marin. c. 33 2474 Proc. Bell. 1, 11, 11—12 cf. Byz. Zt. 23, 44 2475 = Ps. Herodian. 113 2476 = P, Ba 349, 15 cf. H 2477 = P, Ba 349, 17 2478 cf. H, Et. M. 689, 15, 22

2473 init. cf. 1794, vv. M 198 et Σ 1662 (Schoell Anecd. var. 2, 5, Praechter, Byz. Zt. 26, 256 sqq.) Marin. cf. vv. K 595 et Θ 465 2477 cf. 1529 2478 hinc 2982

A (G F V M) 1 Θεμισίωνος G Θεμιστιώνος vel Θεμισώνος Bhd. 2 Θεολογίας V 5 καί] τοῦ V 6 τοῦ φιλοσόφου ed. pr. 9 τε om. V ὑπόμνημα—Ὅμηρον et 9 εἰς pr.— 13 θεῶν ad Syrianum rettulerunt Schoell et Praechter 10 χρηστομαθείας G V M γ'] δ' Phot. Bibl. c. 239 12 Πλάτωνος A: καὶ Π. GM Πλούτωνος V 14 Χρι-
στιανῶν] οὐαὶ αὐτῷ mg. add. A' (bis), M 15 γλῶτταν V 16 εἰς] πρὸς
ed. pr. 17 ι' καὶ η' A(M): ιη' G V 18 κάν] ἐν V 19 βιβλίον V 2474 ante
2478 V 23 Ἰουστινιανοῦ V 24 διαφανῶν A, EL 491, 8 25 ἔγραψεν G V M
οὐδέ τι] καὶ G 2478 om. A mg. A' 30 Προκόνησος A' F M^o, Et.: Προκόνησος G,
Steph. Byz. Hes. Προικόννησος M^o, Et. Προικόννησος, Nicet. p. 659 V cf. 2982
31 καὶ Καίσαρεὺς V

καὶ σοφιστής. ἔγραψεν Ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἥγουν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύηνπραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίας Βελισαρίου καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων· ὡς εἶναι ἀμφοτέρω βιβλία θ'. ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ κωμωδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

2480 Προκόπιος· ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου ἐν τῇ Χελώνῃ ἵστατο εὐνούχου τινὸς στήλη, ἥς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν· ὁ μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλίκου πυρίκαυστος γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τῷ βασιλεῖ εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταῖρουσι βασιλεῖ στήλωσθαι τὸν εὐνούχον Πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυεν. ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεῶν μετετέθη εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἴκοι τοῦ εὐνούχου κίονται ἐν τῇ Χελώνῃ.

2481 Προκόπτοντα· διερχόμενον. ὀχήματι κεκρημένον καὶ διὰ τῆς Ε λεωφόρου προκόπτοντα καταλαμβάνειν τὸ ἔβδομον.

2482 Προκύνια· Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δέ, προ- Harp. κύνια, φησί, πυροὶ μέλιτι κεκρημένοι· Ἀριστοφάνης δέ, ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσίων· καὶ προκύνια ἐστὶ κάχροις κατηριγμένα μετὰ ἀρωμάτων.

2483 Πρόκωπον· ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως πρόκωπον Δ + Ε ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. καὶ αὖθις· ἀλλὰ γεννικὸν ὀρών Ε εἶχε πρόκωπον τὸ ξίφος. Ε

2484 Πρόκριδος ἄκοντα· ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων· τοιοῦτον Prov. γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐθήρα.

2480 = Preger 162, 14—23   2482 Harp. = P cf. Bk. 294, 24 (unde Et. M. 700, 6), Erotian. 27, 8; Lycurg. fr. 83   2483 l. cf. Ambr. 1303; γυμνόν cf. sch. Luc. 268, 14 et 16   ἀλλὰ sq. Aelian. fr. 70   2484 cf. Diogen. VII 55

2483 Aelian. cf. v. Θ 520

1 ἔγραψεν — 2 πραχθέντα post vs. 5 συγγραφείσας temere transpos. Flach A (G F V M)
5 καὶ alt.] δὲ καὶ temere Flach   6 αὐτοῦ G   7 τὰ ἀμφοτέρω V ἀμφοτέρω
τὰ ed. pr.   8 Ἀνέκδοτον AV   8 κωμωδίας GM cp. V   12 ἵσταται GM
cp. V   13 ἔγραψεν e Preger Bhd.: ἔγραψεν G cp. VM om. A   μετατεθείς G
15 δὲ om. A   τὸν βασιλέα GM   17. 18 τὸν μέγα νεῶν V   20 τῆς] τὴν V
21 τὸ] τὸν G   22 κατὰ] ἐν τῷ κατὰ A, v. l. Harp. ep.   Δίδυμος — 26 ἀρω-
μάτων om. F   23 κεκρημένοι GM^c, Phot.   27 ὁ — 28 ξίφος om. F   28 ἔχον VM
καὶ — 29 ξίφος om. F   28 γεννικόν GV, plerique v. Θ 520   29 πρόκωπον
εἶχε GM   τὸ V: om. AGM

E 2485 Πρόκριμα: ἡ προτίμησις. ὁ δὲ Μακεδόνιος οὐδὲ τῶν ἐτέρων μνήμην ἐποίησε, λογισάμενος μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ σὺν αὐτῇ παρασιωπηθείσης.

E 2486 Πρόκριμα: ὡς μὴ πρόκριμα εἶη κατ' αὐτοῦ, καὶ αἰσχύνῃ ἐκώλυσαν γενέσθαι.

5

Δ 2487 Πρόκριναι.

Δ 2488 Πρόκρις: ὄνομα κύριον, θηλυκοῦ γένους.

Σ 2489 Πρόκριτον: ἐκλεκτόν, ἢ πονηρόν.

Δ 2490 Πρόκροσσαι: ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. Ἡρόδοτος· αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὠρμαίνοντο ἐς πόντον, ἐπὶ ν' νέας.

10

Δ 2491 Πρόκοιτος καὶ Προκοιτία: ἡ προφυλακή. καὶ προφύλαξ.

ἢ Πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενός τις.

2492 Προκυλινδεῖσθαι: τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοισ· ἕαρος ἰκτινοὶ φαίνονται, ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο, ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες.

2493 Προλάλος: ὁ προαλῆς ἐν τῷ λέγειν. καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τὴν ἄλλως προλάλον τε καὶ ἰταμόν ὄντα.

2494 Πρόληψις: γνῶσις. καὶ αὖθις· ἀχανεῖς ἔμειναν τῷ πρόληψιν ἐσχηκέναι τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι.

20

Phil. 2495 Περὶ προλήψεως· διαφορὰ ἐστὶν ἀληθείας καὶ συνηθείας· ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητούμενη πάντως εὐρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος, ὁποῖον ἂν παραληφθῇ, εἴτε ἀληθὲς εἴθε ψευδές, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται· καὶ οὔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἥδεται ὁ παραλαβὼν οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ γὰρ κρίνει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε, γνῶμη τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκώς ἐλπίδα. καὶ οὐκ ἔστι ῥαδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολὴν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ καταγέλαστος οὖσα. ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ἰβ' φυσικῷ λόγῳ δύο φησὶν εἶναι κριτήρια, αἰσθησιν, γνῶσιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. Ἐπικούρου 30

2487 cf. Ambr. 1339 2489 = P, Ba 349, 18 cf. H 2490 — ἄλλη cf. H, sch. E 35 (unde Et. M. 689, 27), Ap. S. 135, 26 (unde H) αἱ sq. Hdt. 7, 188, 1
2492 ἴδιον sq. sch. Ar. Av. 501 2493 καὶ τοῦτον sq. Aelian. fr. 22 2494 — γνῶσις = P, Ba 349, 19 cf. H 2495 ὁ δὲ Χρύσιππος — vs. 30 καθόλου Laert. 7, 54; Ἐπικούρου sq. Laert. 10, 33—4

2492 Ar. cf. v. 1283 2493 Aelian. cf. v. Γ 392

Δ (GFVM) 1 ὁ—5 γενέσθαι om. F 1 ἐταίρων G, Bhd. 2 μηδαμῇ V 2486 non nov. gl. GM 4 καὶ] τοῦ καὶ V 2487 om. FV 7 Πρόκρις] κρι in ras. maior A' Πρόκρισις F 9 ἄλλους ἐπ' ἄλλους V 10 ὠρμαίνοντο F cf. Hdt. πόντον] ἐπὶ πόντον add. G v' A: πενήκοντα GM vñ FV ὀκτώ Hdt. 11 καὶ ὁ προφύλαξ omisso καὶ post Πρόκοιτος transpos. Kust. 12 ἡ—τινος om. V, ὁ—τινος om. F 16 πίπτοντα A κλίνοντες V^{ac} 18 τὴν ἄλλως AGM 19 καὶ αὖθις om. GM; lac. indic. Gsf. τῷ] τῶν F 21 Περὶ—30 πρόληψιν om. F 21 Περὶ προλήψεως om. G mg. M, non nov. gl. V ἐστίν] ἐστὶν καὶ V καὶ συνηθείας om. AV 24 ἥδεται αὐτῷ G 27 πατρίου G 29 δύο AV: τρία GM; γνῶσιν del. Bhd. 30 Ἐπικούρος—p. 213, 1 λέγει om. F

δὲ ὁ φιλόσοφος πρόληψιν λέγει, οἷον εἰ κατάληψιν ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἔννοιαν ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην, τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος· ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, 5 προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρῶτως ἐπιτε-
τευγμένον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον τὸ πόρρω ἐστώς, βοὺς ἐστὶν ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοὸς μορ-
φήν. οὐδ' ἂν οὖν ὠνομάσαμεν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρό-
ληψιν τὸν τύπον μαθόντες. Ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις· καὶ 10 τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς ἡρτῆται· ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν, οἷον πόθεν ἴμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

2496 Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ἡρῶντο οἱ Ε 15 Ἰουδαῖοι.

2497 Πρόλοβος· ἐπὶ τῶν πτητικῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὁμοῖος σκύτει, εἰς ὃν ἡ τροφή ἀκατέργαστος μένει· ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν· ὃ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φῦσα.

20 2498 Προλογίζω· πρότερον λέγω. Προλοχίζω δὲ τὸ ἐνεδρεύω. Δ

2499 Προμάχιζε· πρωταγωνιστὴς ἦν. Δ

2500 Προμάχομαι· γενικῇ.

2501 Προμαχῶνος· τοῦ τείχους, τῆς ἐπάλξεως. Δ

2502 Προμέρου κύνες· τοῦτον φασι βασιλικὸν δούλον ὄντα μισῆσαι Prov.

25 Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν, ὥστε καὶ κύνας ἀγρίου ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἷτινες αὐτὸν κατεθοιήσαντο.

2503 Προμετωπίδιον· τὸ ἔμπροσθεν. Δ

2504 Προμετρητής· ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροῦς ἐν τῇ ἀγορᾷ Rhet.
καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου
30 μισθὸν λαμβάνων προμετρητής ἐκαλεῖτο. Δεῖναρχος· ὁ Σκύθου τοῦ
προμετρητοῦ υἱὸς ἐν δημόταις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ
προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυροῦς
διατελεῖτε.

2496 Ios. Bell. 3, 189 2497 Ar. Byz. epit. coll. Aristot. h. a. p. 508 b 26
attr. de Stefani Studi it. 12, 445 2498 — λέγω cf. Ambr. 1397. Προλοχίζω sq.
aliter Ambr. 1420 2499 in Γ 16; l. cf. Ambr. 1399 2500 = Synt. Laur.
2501 l. = Ambr. 1190 2502 cf. Diogen. VII 52 2503 l. = Ambr. 1333
2504 cf. Bk. 290, 33; Harp., P; Dinarch. fr. XVI 4; fonti rhet. attr. Wentzel

2501 cf. v. E 1946

1 λέγει πρόληψιν G 2 τουτέστι — 13 λέγουσι om. F 5. 6 ἐπιτετευγμένον V A (G F V M)
8 ἐγνωκέναι — 9. 10 πρόληψιν om. V 9 οὖν om. G 11 ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ A
ἐναργοῦς G, Laert.: ἐναργῶς AM ἐνεργῶς V 12 οἷον om. A ὅθεν GM
16 Πρόλοβος F πρόβολος AFV 20 πρότερος GM^{ec} Προλοχίζω AM:
Προλογίζω GFV δέ] δὲ καὶ FV 2499 et 2501 post 2502 F, 2499 post 2502
iterat V 28 πυροῦς] κατὰ καιρὸς add. V 29 ὁ del. Bhδ. 30 προμετρη-
τής — 33 διατελεῖτε om. F 30 Σκύθης V καὶ — 32 διατετέλεκε om. A 32 ἐκ-
λαμβανόμενοι Bhδ.

Synt. 2505 Προμηθεύομαι: τὸ προνοοῦμαι· γενικῇ.

2506 Προμηθεύς· ὅτι ἐπὶ τῶν Κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ' Ἑλληνιστῶν ἐγνωρίζετο Προμηθεύς, ὃς εὗρε πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν. περὶ οὗ λέγουσιν, ὅτι ἀνθρώπους ἐπλασε, καθὼς τινες ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεύρε τὴν μουσικὴν· 5 καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε· διὸ λέγουσιν, ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περιβλεπτός ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις Σιβύλλα. βασιλεύοντος παρ' Αἰγυπτίοις Φαραὼ τοῦ καὶ Παραχῶ, παρ' Ἑλλήνων ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευε Κέκροψ, ὃς ἐκλήθη 10 Διφυῆς διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο, ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους εἶναι οὐκ ἐκδίδοσθαι ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς νύμφας· πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηριώδη μίξιν ἐμίγνυντο· οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνή, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἐκάστω. οὐδεὶς οὖν ἤδει, τίνος ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ, ἀλλ' ὥς ἂν ἔδοξε 15 τῇ μητρὶ, ἔλεγε καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρὶ. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ, ὥς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος καὶ τὴν νομοθεσίαν Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. ἔλεγε γάρ, ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν κατεκλύσθη ἡ Ἀττικὴ. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρονίσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. 20 ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν'. ἐλέγετο δὲ Διφυῆς καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι καὶ εἰς Ἑλλάδα ἔλθειν καὶ βασιλεῦσαι.

Σ 2507 Προμηθεύσασθαι: προνοήσασθαι.

Σ 2508 Προμήθεια: πρόνοια.

Σ 2509 Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι, προνοεῖσθαι.

2510 Πρὸ μικροῦ.

Δ 2511 Προμνηστῖνοι: κατὰ τάξιν, ἐφεξῆς.

Ar. 2512 Προμνήστρια: ἡ προνοήσασα γάμον, ἣν νῦν προξενήτριαν φασί.

Σ 2513 Προμνῶμαι: προξενῶ, προμνηστεύομαι.

Hom. 2514 Πρόμολε: πρόελθε.

2505 γενικῇ cf. Lex. synt. Vat. 93 2506 cf. Malal. p. 70—72, Io. Antioch. fr. 13, 4—5, FHG 4, 547 porro Patzig, Byz. Zt. 9, 361 2507 = P, Ba 349, 22 2508 = P, Σ*, Zon. 1578 cf. Ba 349, 20, H, gl. Greg. An. Ox. 2, 483, 9, Byz. Zt. 16, 64, 23 2509 = P, Ba 349, 21 cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 483, 5, Erotian. 72, 11 2511 = Ambr. 1120 (in φ 230) cf. sch. λ 232 2512 sch. Ar. Nu. 41 2513 = P, Ba 349, 23 cf. H 2514 sch. Σ 392 = H, Zon. 1588, Ap. S. 136, 23

2505 cf. 2507 et 2509

2507 cf. 2505 et 2509

2509 cf. 2505 et 2507

A (GFVM) 2505 om. AFV mg. Ar 2506 om. F 3 ὁ Προμηθεύς V πρῶτον V 4 καθό] καθότι GM 7 διὸ om. G 8 τότε om. V 9. 10 καὶ Παραχῶ] Παχῶ V vid. Malal. 10 ἐβασίλευσε V, Malal. 19 τῆς ἀ. συνήθειαν] ἀσελγείαν V ἡ Ἀττικὴ κατεκλύσθη GVM 21 ν'] ἐνενήκοντα V ἐλέγετο—22 βασιλεῦσαι om. A; τοῦτο ἐκ περισσοῦ ad ἐλέγετο sq. ss. M 22 εἰς VM: εἰς τὴν G 25 προβουλεύεσθαι AF 2510 om. AFV mg. add. ἐπίρρημα Ar

- 2515 Προμολήσιν: ἀκρωρείαις, ἐξοχαῖς. Ὀρφέα Θρηϊκήϊσι παρὰ Anth.
προμολήσιν Ὀλύμπου τύμβος ἔχει.
- 2516 Πρόμος: πρόμαχος. Δ
- 2517 Προμώτης: προκόπτων παρὰ Ῥωμαίοις.
- 15 2518 Προμοίροις: πρὸ τῆς μοίρας, ἄωροις. προμοίροις δὲ θανάτοις Ε
ἐφθείρετο ἡ νεολαία.
- 2519 Προμυλαία: θεὸς προμύλιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν, Σ
ὡς Εὐνοστον.
- 2520 Προνκομισάριος: ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξύ ληφ-
10 θεὸς διαιτητής.
- 2521 Προνوماία: ἡ τοῦ ἐλέφαντος προβοσκίς. Δ
- 2522 Προνομεύω: τὸ ληΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. Δ
- 2523 Προνομία: ἡ σκύλευσις. Προνομίας δὲ τιμῆς πλείονος. Δ Σ
- 2524 Προνομή: διαρπαγή. Σ
- 15 2525 Προνόμιον. Δ
- 2526 Προνομίων: προλημμάτων. προπετῶς καυτῶ τὰ προνόμια Σ
τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχίων διεκδικῶν.
- 2527 Πρόνομος: ὄνομα κύριον. αὐλητής, ὃς μέγαν πύγωνα εἶχεν. Ar.
ἐνθεν καὶ τό, Ἀγύρριος Προνόμου πύγων ἔχων ἐλάνθανε.
- 20 2528 Προνόμων: δικαιομάτων, θεσμῶν. τί δέ μοι φύσεως μέλει
καὶ προνόμων;
- 2529 Προνοοῦμαι: γενικῇ. ἔστι καὶ Προνοῶν καὶ Προνοοούμενος. Synt. |
- 2530 Προνούστερος: προμηθέστερος, προνοητικώτερος. Σοφο- Σ
κλῆς. Ἀθηνᾶ ὄρας, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση; τούτου τίς ἄν Soph.
25 2531 Προνόμος ἢ προνούστερος, ἢ δρᾶν ἀμείνων εὐρέθη τὰ καίρια;
τουτέστι τοῦ Αἴαντος.
- 2531 Προνόπιον: προεκκείμενον. Σ

2515 Ὀρφέα sq. Anth. 7, 9, 1—2 2516 sch. H 75 = Ps. Herodian. 113, Et.
M. 689, 43 cf. Ap. S. 135, 22 2517 = Lex. Rom. Barocc. cf. Zon. 1574, Et.
M. 689, 47 2518 προμοίροις sq. Aelian. fr. 49 2519 = P cf. H, Poll. 7, 180
2520 cf. Lex. Rom. Barocc. 2521 = Ambr. 1240 cf. H 2522 αἰχμαλωτίζω
cf. H 2523 cf. sch. Luc. 215, 5. — σκύλευσις cf. Ambr. 1289, Thom. 275, 6
Προνομίας sq. = P, Ba 349, 26 cf. Ambr. 1254 et 1298 2524 = P, Ba 349, 25
cf. Zon. 1578, sch. Luc. 215, 5 2526 — προλημμάτων = P, Ba 349, 27 cf. H,
sch. Luc. 215, 6 2527 Ar. Eccl. 102 c. sch. plenior. 2529 — γενικῇ = Synt.
Laur. 2530 — Σοφοκλῆς cf. Bk. 111, 25 ὄρας sq. Soph. Ai. 118—120
2531 = P, Ba 349, 28 cf. H

2518 cf. vv. A 295 et N 195 2519 cf. v. N 301 2521 cf. 2336 2527 cf.
v. A 385 2530 cf. 2905

1 Θρηϊκήϊσι FV cf. Anth. 7 Προμύλια GM^{sc} 9 Προγκομισάριος V A (GFVM)
Προκομισάριος G et c. lac. ante κ M συνένεσεως GM συνέσεως FV 16 καὶ
ante Προνομίων add. A GFVM προλημμάτων — 17 διεκδικῶν om. F
20 μέλλει GFVM 21 καὶ ἡ (ut dimeter fit) Latte 2529 om. A FV mg. A^r
24 τὴν GM, Soph.: τῶν AV 25 προυνέστερος VM

Suid. 2532 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Προντούλων· οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἰκοθεν ἐπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον προντούλων. ὡς ἂν λέγων, μηκέτι πατῆται ἐκεῖ με.

Σ 2533 Πρόνοια· πρόγνωσις. Σοφοκλῆς· πείθου. προνοίας δ' οὐδὲν ἔφθι βροτοῖς κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ. 5

Harp. 2534 Πρόνοια· ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῦσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἡ' Προνηΐην ὀνομάζει.

Σ 2535 Πρόνοια Ἀθηνᾶ· οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι αὐτήν, οἱ δὲ ὅτι προϋνόησεν, ὅπως τέκῃ ἡ Λητώ. 10 ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν.

Δ 2536 Πρόξ· ἐλάφου γέννημα.

Soph. 2537 Προξένει· λέγε. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. ἢ ὅτι, ὡς φῆς, προξένει μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα. 15

2538 Προξενία· ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδωκαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Σ 2539 Πρόξενος· ὁ νέηλος πόλεως ξένης. ὁ δὲ Εὐθυκράτη ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηναίων. 20

Ar. 2540 Πρόξενος· ὁ προστάτης. καὶ cὺ ξυνέξερ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν αὐτὴν τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε. καὶ Πρόξενοι, οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

Ar. Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἤκοντας. 25

Ar. 2541 Προξενῶ θ' ὑμᾶς ἀεὶ· ἀντὶ τοῦ προϊσταμαι. Ἀριστοφάνης.

Synt. 2542 Προξενῶ· ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω· γενικῇ.

Synt. 2543 Προοδοποιῶ· γενικῇ.

Δ 2544 Πρόοπιος· προφανής, πρόδηλος. Ἡρόδοτος· ἡμέας οὗτοι Ε οἱ ἄνθρωποι προόπτως θανάτῳ μέλλουσι προδῶσιν. 30

Synt. 2545 Προορῶ· αἰτιατικῇ.

Δ 2546 Προώλης· ὁ πανώλης.

2533 — πρόγνωσις = P, Ba 349, 24, sch. Soph. OT 978 πείθου sq. Soph. El. 1015—6 2534 Harp. = P cf. Bk. 299, 5; Hdt. 8, 37, 2 2535 — Λητώ = P cf. Bk. 293, 26 2536 cf. Ps. Herodian. 113, aliter Ambr. 1249 2537 Soph. OC 465 c. sch. 2538 καὶ sq. Laert. 2, 51 2539 — ξένης cf. ad v. 1114 2540 — πρόξενε Ar. Th. 601—2 c. sch. 602 Πρόξενοι—ὑποδεχόμενοι gl. Hdt. 6, 57 cf. H Προξένους sq. sch. Ar. Av. 1021 2541 Ar. Th. 576 c. sch. 2543 = Lex. synt. Vat. 93 2544 — προφανής cf. H ἡμέας sq. Hdt. 9, 17, 4 2545 = Synt. Gud. 2546 = Ambr. 1119, Zon. 1575

2532 ex v. A 1581 2535 ὅτι sq. cf. vv. Γ 271 et οἰκονομία 2539 init. cf. v. I 114; ὁ sq. cf. v. Δ 415

Α (G F V M) 2532 om. A F mg. A^r V 1 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ om. G M 4 δ'] c' V 7 Προνοίην V, Phot. 11 ὅτι—12 συγχώρησιν om. A (F) V mg. A^r 12 εὐδοκίαν] καὶ add. A^r 17 Μακεδόνιοι V 19 ἀτιμωρηθέντα G 21 συνέξερ' A G 2542—8 om. A F mg. A^r 30 παραδῶσιν V δῶσιν Hdt.

- 2547 Πρόωμαι: παραχωρήσω. Σ
 2548 Πρόωνες: οἱ προνευκότες τόποι τῶν ὁρῶν.
 2549 Πρόωνται: αὐθυπότακτον. προδῶσουσιν, ἀμελήσουσιν. ὁ δὲ Δ + Σ + Ε
 τοὺς περιχώρους παρεκάλει, λέγων ὅτι ἐὰν αὐτὸν πρόωνται, καὶ αὐτοὶ
 5 κινδυνεύουσιν.
 2550 Πρόωρος: πρὸ τῆς ὥρας. Δ
 2551 Πρόωσις: ὥθης. Δ
 2552 Προπαρεγγυηθέν: προπαραγγεληθέν. προπαρεγγυηθέν οἱ Ε
 τοῦτο ἐκ βασιλέως.
 10 2553 Προπάροιθεν: ἔμπροσθεν. Σ
 2554 Πρόπας στόλος: πᾶσα ἡ δύναμις. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος. Soph.
 2555 Προπαιδεύματα· ὁ δὲ Ὀριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδούς ΕΥ
 γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τᾶλλα προπαιδεύματα.
 2556 Προπαιδεῖα: τὰ πρῶτα μαθήματα. Δ
 15 2557 Πρόπεμπτα: Δίδυμός φησι μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσιν ἐπιτίμια Harp.
 τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰς γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων
 παρακαταβάλλεσθαι φασίν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης,
 πρὸς ἡμέρας εἴ· ταῖς γὰρ μεγάλας δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς
 τὴν κρίσιν.
 20 2558 Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ Harp.
 λέγεται. προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυ- Ε
 ρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ.
 2559 Προπέρυσι καὶ Πέρυσι. Δ
 2560 Προπέτεια: ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα. Δ
 25 2561 Προπετῆς: εἰς τοῦ ἔμπροσθεν νενευκῶς. προπετῆς τῷ βάρει Ε
 γενόμενος πίπτει. Προπετῆς δὲ καὶ ὁ πρόγλωσσος. Δ
 2562 Προπηλακίζων: ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν. Σ
 καὶ Προπηλακισμός, ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πληθὸν ἐπιχρίεσθαι Ecl.
 τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων, οὓς ἀρτίως
 30 ἀεβόλῳ χρίουσι.
 2563 Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμᾶ καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης Σ
 δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἔφη τοῖς

2547 = P, Ba 353, 22 cf. H, Bk. 288, 15 2553 = P, Ba 349, 30, sch. B 92
 cf. Et. M. 689, 57 2554 Soph. OT 169 c. sch. 2555 Georg. 453, 13—14 =
 EV 1, 137, 12—13 2556 l. = Ambr. 1274 2557 Harp. = P; Dem. 43, 75
 2558 — λέγεται Harp. = P προπεπωκέναι sq. Polyb fr. 205 2559 Προπέρυσι
 = Ambr. 1438 cf. P. Πέρυσι cf. Ambr. 620 2560 l. = Ambr. 1266 2561 Προ-
 πετῆς alt. sq. cf. H; gl. sacra 2562 — ἐξουθενῶν = P, Ba 349, 31 cf. sch. Pl.
 Gorg. 483 b, Rep. 329 b et 536 c, H, Zon. 1587, Et. M. 690, 3, sch. Ar. Th. 386
 Προπηλακισμός sq. cf. Et. M. 690, 4; 669, 48 2563 — p. 218, 1 ἐχθροῖς = P,
 Ba 350, 1 cf. Zon. 1587; Dem. 18, 296

2548 cf. 2264 2549 προδῶσουσιν cf. 2394 cett. 2555 cf. v. Ω 183 2563 cf. v. Σ 728

2 τῶν ὁρῶν τόποι F τῶν ὁρῶν τόπων V 4 ὅτι om. G M 20 Προ- A (G F V M)
 πεπωκότες F V, v. l. Harp. plen. 21 προπεπωκέναι V πεπωκέναι A
 23 Προπέρις A G M^{ac} 30 εὐβόλῳ F

- Ar. ἐχθροῖς. καὶ Ἀριστοφάνης· φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προὔπινομεν. ἀντὶ τοῦ ἀλλή-
 Ε λους δεξιούμεθα. καὶ αὖθις· ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὥρεξε καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας.
- Greg. 2564 Προπίνειν: οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἐορτὴν πάνδη- 5
 μον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κερνῶντες ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοί, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς, καὶ τότε παρείχον ψ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα φιλοτησία.
- Σ 2565 Πρόπιον: μάντευμα. καὶ Θεοπρόπιον, τὸ τῶν θεῶν μάν- 10
 τευμα.
- Σ 2566 Πρόποδες: μεγάλους πόδας ἔχοντες.
- Σ 2567 Πρό ποδῶν: τὸ παρατυχὸν οἰονδήποτε.
- Δ 2568 Πρό ποδῶν: ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.
- Synt. 2569 Προπολεμῶ· γενικῇ. 15
- Δ 2570 Προπόλεος. τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος ἀποκεί-
 Ε ραντες.
- Σ Δ 2571 Πρόπολος: δούλη, προπολεύουσα. ἢ θεράπων. καὶ
 Ar. θεράπεινα, πρόσφυξ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλὰ καυτὸν θαρρῶν
 Hdt. παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοις. παρὰ δὲ Ἡροδότῃ Πρόπο- 20
 λος, ὁ νεωκόρος.
- 2572 Πρό πολλοῦ.
- Σ 2573 Προπόλψ: θεράπωντι.
- 2574 Προπόλων: θείων ἐρμηνέων.
- Σ 2575 Πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί. μέλλων Εὐρυμέδων πότε 25
 Ἀριστοτέλῃ γράψασθαι, Δημοῦς μύστιδος ὦν πρόπολος.
- Δ 2576 Πρόπομα: ἐκ τοῦ προπίνω.
- Δ 2577 Προπομπία: ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι· Πομπεία δὲ ἀπλοῦν,
 διὰ διφθόγγου.
- Δ 2578 Προποντίς. 30
- Harp. 2579 Προπύλαια ταῦτα· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν
 δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὀρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πνυκός.

2563 φέρ'—δεξιούμεθα Ar. Th. 630—1 c. sch. 631 ταῖς sq. Aelian. fr. 319
 2564 sch. Greg., PG 36, 1256 c 2565 — μάντευμα = P, Ba 350, 4 2566 = P,
 Ba 350, 5 2567 = P, Ba 350, 6 2568 cf. H 2569 = Synt. Laur. 2570 l. cf. Ambr.
 1150 2571 — προπολεύουσα = P, Ba 350, 8 cf. H θεράπεινα—προπόλοις Ar.
 Nu. 436 c. sch. Πρόπολος alt. sq. gl. Hdt. 2, 64 cf. H 2573 = P, Ba 350, 9
 2575 — θεραπευταί = Σ*, Ba 350, 7 μέλλων sq. Laert. 5, 8 2576 l. cf.
 Ambr. 1310 2577 Προπομπία = Ambr. 1292. Πομπεία = Ambr. 1023
 2579 Harp. = P; Dem. 13, 28 et 19, 193

2565 Θεοπρόπιον sq. cf. v. Θ 173

A (G F V M) 2 προπίνομεν V 2. 3 ἀλλήλοισ GM 5 οἱ—9 φιλοτησία] προγεύεσθαι
 τοῦ οἴνου. καὶ προπίνειν F 7 αὐτήν V σύμβολον V 8 ἂν] ἔάν V
 16 Προπόλεως G F V προπόλεως F 19 πρόσφυξ] nov. gl. A G F V
 2572 om. A F V mg. A post 2573 δου^Λ add. A 2575 non nov. gl. F 29 διὰ
 διφθόγγου om. A; διφ(θογγ)ον add. A; 2579 contulit Bhd.

βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασι. ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησὶν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν. Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησὶν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς 5 ἐξεποιήθη, τάλαντα δὲ ἀνηλώθη, βιβ', πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίσαι.

2580 Πρόρριζον· ἐκ ριζῶν. καὶ Πρόρριζος, ἀντὶ τοῦ παντά- Σ πασι. Σοφοκλῆς· Μυρτίλος πρόρριζος ἐκριφεῖς. Πρὸ ριζῶν δὲ ἐξ Soph. αὐτῆς τῆς ρίζης.

10 2581 Πρὸς· εἰς μῆκος δὲ ὅσον πόδας Ε' καὶ πρὸς. ἀντὶ τοῦ πλείον, Ε περιεσσότερον. καὶ ὁ Θεολόγος· καὶ μικρόν τι πρὸς.

2582 Προσαγγελία. Πολύβιος· ἦκον ὑπὸ νύκτα πρὸς τὸν Δ Φίλιππον, φάσκοντες συνωρμηκεῖναι τινὰς αὐτοῖς· τούτους δ' ἀπαγ- Ε γέλλειν, ὅτι καταλείποιν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ 15 διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἔφυγε. καὶ αὐθις· τῷ δε Πτολε- μαίῳ γενομένης προσαγγελίας, παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν.

2583 Προσαγγέλλει· ὁ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει (ἀντὶ τοῦ μηνύει) ἑαυτὸν Metaphr. ἄξιον θανάτου.

2584 Προσάγειν καὶ Παράγειν διαφέρει. προσάγουσι μὲν γὰρ Ε 20 πάντες οἱ παραταξάμενοι ἢ ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι· παράγουσι δὲ οἱ κύφρονες ἢ ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ἢ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παριένοι ἀνάγκη δὲ ἐκτεταμέναις μὲν ταῖς ἀμάξαις, ἀνειργμένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπιπολύ. οὕτως φησὶ Ξενοφών. καὶ Προ- 25 σάγειν, ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι. ὁ δὲ ἐμήνυε διὰ τῶν Ε πρέσβων, ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις, καταγγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου.

2585 Προσάγομαι· δοτικῇ.

Synt.

2586 Προσαγορεύω· αἰτιατικῇ.

Synt.

2587 Προσαγώγιον· τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες Σ 30 εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

2588 Προσάδω· δοτικῇ.

Synt.

2589 Πρὸς ἀκτίνα· ἀνατολήν.

Σ

2580 — ριζῶν = P, Ba 350, 10 cf. sch. Ξ 415 Πρόρριζος — ἐκριφεῖς Soph. El. 512 c. sch. 2581 καὶ μικρόν sq. Grec. Naz. PG 36, 501a 2582 ἦκον — ἔφυγε Polyb. 5, 110, 2—4. τῷ sq. Polyb. 33, 5, 2a 2583 fort. Metaphr. 2584 — ἐπιπολύ Xen. Cyr. 5, 4, 44—45 cf. Byz. Zt. 23, 35 2585 = Synt. Laur. 2586 = Synt. Laur. et Gud. 2587 = P cf. sch. Pl. Phil. 56 b, H 2588 = Synt. Laur. 2589 = Ba 350, 11, P (= Σ*)

2580 cf. 2800

2 γοῦν A, Harp. Phot.: γὰρ GVM 3 εἶρετο V, Harp. ep. 4 γὰρ A (GFVM) om. GM 8 Πρὸ — 9 ρίζης om. AF mg. A^r 8 Προρριζῶν A^r V Πρὸς ριζῶν coll. 2800 Bhd. 10 πόδας om. FV 12 Πολύβιος — 16 Ἀρχίαν] ἢ ἐπαγγελία καὶ δήλωσις F 15 ἔφυγε — 16 προσαγγελίας om. A 16 δὲ GM: μὲν V 2583 om. AFV mg. A^r 17 Προσαγγέλλει om. A^r 19 διαφέρει — 23. 24 Προσάγειν om. F. 20 ἄριστα A cf. Xen. 22 ἀνειργμένοις AGM 23 οὕτω GM 24 ὁ — 25 τὰ alt. om. F 24 ἐμήνυε V 26 τὰ pr.] καὶ A

Suid. 2590 Πρὸς ἄλληλα.

Ar. 2591 Προκαλισκόμεθα: ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα. κᾶτα προκαλισκόμεθα.

Ar. 2592 Προσαμφιῶ: πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω.

E 2593 Προσανανεωσάμενος: ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας. ὁ δὲ 5 Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα ἐπεβάλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος.

2594 Προσαναταθείς: ὀργισθείς, ἐπαρθείς. ὁ δὲ βραχέα προσ- E αναταθείς κατένευσε ποιήσιν. ἀντὶ τοῦ κατεπαρθείς.

E 2595 Προσανατεινόμενος: ἀπειλῶν. τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ 10 προσανατεινόμενος.

Synt. 2596 Προσαναφωνῶ· δοτικῇ.

Σ 2597 Προσανέχων: προσέχων, προσκεκολλημένος. Πολύβιος·

E ὁ δὲ πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρ- χίαις. καὶ αὐθις· ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ 15 διαποσταλησμένου πρὸς αὐτόν. καὶ Προσανέχοντι, ἐξέχοντι.

2598 Προσανίσχοντα.

Σ 2599 Πρόσαντες, δυσχερές, καὶ ἐναντίον. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἀναντες.

Δ 2600 Προσάντης· καὶ ἡ δοτικὴ προσάντει.

EV 2601 Προσάντως: ἐπίρρημα. μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν, μήτε προσ- 20 ἀντως.

Σ 2602 Πρὸς ἀπαλέξιν: πρὸς βοήθειαν.

Synt. 2603 Προσάπτομαι· γενικῇ· Προσάπτω δὲ δοτικῇ.

Σ 2604 Προσαρассόμενα: προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα.

E 2605 Προσαστειασάμενος: ἀστεῖόν τι προσειπῶν. ὁ δὲ παρακα- 25 λέας αὐτόν καὶ τι προσαστειασάμενος τοιοῦτον, αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

Synt. 2606 Προσαυδῶ· δοτικῇ.

E 2607 Πρὸς αὐτοῦ: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναντίους 30

2591 Ar. Ach. 700 c. sch. 2592 sch. Ar. Eq. 891 2593 ὁ sq. Polyb. 8, 37, 2
2594 ὁ — ποιήσιν Polyb. fr. 206 2595 τὰ μὲν sq. Polyb. fr. 207 2596 = Synt.
Laur. et Gud. 2597 — προσκεκολλημένος = P, Ba 350, 12 ὁ pr. — ἐπαρχίαις
Polyb. fr. 72. ὁ alt. sq. Polyb. 31, 15, 13 2599 — ἐναντίον = P, Ba 350, 13 cf.
Zon. 1582, H 2601 μήτε sq. Nic. Dam. FGrHist 90, 127 VIII = EV 1, 357, 16—7
2602 = P, Ba 350, 14 2603 — γενικῇ = Synt. Laur. Προσάπτω sq. = Synt.
Gud. 2604 = P, Ba 350, 15 cf. Zon. 1587, H 2605 ὁ sq. Polyb. fr. 208;
Γ 108 2606 = Synt. Laur. 2607 ὁ sq. Polyb. 3, 104, 2

2593 cf. v. A 1974

A (GFVM) 2590 ex mg. A^r: om. rell. 2 Προκαλισκόμεθα A 3 καὶ Ζημιούμεθα
om. V προκαλισκόμεθα AM 6 ἀπεινότητα A 8 Προσανατιθείς utrob. GM
13 Πολύβιος—16 ἐξέχοντι om. F 14. 15 ἐπαρχίαις Casaub. 16 διαποσταλη-
σαμένου V καὶ om. A, nov. gl. 2598 om. A F V mg. A^r 20 περικαλεῖν F
24 Προσδρασόμενα, προσπρασσόμενα. Προσρηγνύμεμα, προσκρ. F 29 ὁ — p. 221, 2
ὁρμήν] οὐχὶ δὲ κατ' αὐτοῦ F

ἐγίνετο περὶ τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι καὶ προ-
καταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν.

2608 Πρὸςβάλλει· δοτικῇ. προσέρχεται. προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς Σ
αὐτῶν ἤχος τις ἐμμελὲς θεῶν ὕμνων. δι' ἐνός λ δεύτερος ἀόριστος. προσ- Metaphr.
5 ἐβάλλε δὲ αἰ διὰ δύο λλ, παρατατικός.

2609 Προσβαίνω· δοτικῇ. Synt.

2610 Πρὸς βίαν: βιαίως, ἀναγκαστῶς. ὁ δὲ οὐκ ἐφείκατο αὐτῆς ὁ Ε
ἐραστῆς ὁ ἐναγῆς, ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεῦ πρὸς βίαν διέφθειρε
μάλα ἀνοίκτως.

10 2611 Προσβλέπω· δοτικῇ. Synt.

2612 Προσβολή: Ζημία, δαίμονος ὀργή, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ Ar.
γὰρ τοῦ εἰπεῖν ζῶον ζημίαν εἶπε, καταρῶμενος αὐτῷ. χῶτου ποτ'
ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή, οὐκ οἶδα. περὶ τοῦ κανθάρου.

2613 Προσγεγόνει: συνεμίχθη, συνηριθμήθη. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως

15 Ἀρμενίας παῖς προσεγεγόνει αὐτῷ ζὺν δυνάμει ἱππικῇ οὐκ ὀλίγη. E

2614 Πρόσγειον: τὸ πρὸς γῆν. Δ

2615 Προσγράφει: προσκρίνει. Σ

2616 Προσδέδεμαι· δοτικῇ. Synt.

2617 Προσδέξασθαι· προσδέξασθαι δέ, τὸ δὴ λεγόμενον, εἰς τὰς E

20 πλευράς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ cύνεγγυς.

2618 Προσδέχω· αἰτιατικῇ καὶ Προσδεχόμενοι· αἰτιατικῇ· προσ- Synt. Σ
δοκῶντες.

2619 Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ Σ
ὀλίγων τινῶν κτήσιν, τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

25 2620 Προσδιλέγομαι· δοτικῇ. Synt.

2621 Προσδίδωμι· αἰτιατικῇ. ὅτι διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος· ἐλπίς μὲν Synt.
γὰρ ἐστὶ προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐκ ἀγαθὰ· κακῶν γὰρ Suid.
προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος, ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστῶτων πραγμά-
των οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς, ὥς μένουσι τοῖς ἡδέει
30 χρῶνται.

2608 — δοτικῇ cf. Synt. Laur. προσέρχεται = P, Ba 350, 16 cf. H προσ-
έβαλε — ὕμνων Metaphr.; Aeliano temere attr. Valck. 2609 = Synt. Laur.
2610 ὁ sq. Aelian. fr. 50 2611 = Synt. Laur. 2612 Ar. Pac. 39—40 c. sch. 39
2613 ὁ sq. Arr. Parth. fr. 101 2614 = Ambr. 1321 2615 = P, Ba 350, 17, H
2616 = Synt. Laur. 2617 προσδέξασθαι — πολεμίους Polyb. fr. 209 2618 Προσ-
δεχόμενοι, προσδοκῶντες = P, Ba 350, 18 αἰτιατικῇ alt. cf. Synt. Laur. et Gud.
2619 = Ba 350, 19, P 2620 = Synt. Laur.

2621 ὅτι sq. ex v. E 913

3 Προσβάλλει· δοτικῇ mg. V; δοτικῇ om. AF add. Ar προσέρχεται nov. A (GFVM)
gl. V 3 προσέβαλε — 5 παρατατικός om. AF mg. Ar VM 3 δέ — 4 ὕμνων]
ἀπαξ V 4 τις ex Ar solo δεύτερος ἀόριστος om. Ar V 5 παρατατικός
ante αἰ transpos. G om. V 7 ἀναγκαστικῶς GV ἀναγκασθεῖς F αὐτῆς]
αὐτὸν V 12 γὰρ post τοῦ transpos. F post εἰπεῖν G 14 Προσεγεγόνει V
21 Προσδέχω — καὶ om. AFV mg. omisso καὶ Ar αἰτιατικῇ alt. om. AFV
add. Ar 24 παντελῇ GM^{ec} 2620 — 1 om. AFV mg. Ar; vs. 26 διαφέρει —
30 χρῶνται mg. V 26 ὅτι — ἐλπίδος] Προσδοκία ἐλπίδος διαφέρει G 27 καὶ —
οὐκ] προσδοκᾷ δὲ ὁ φ. ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ G

- Suid. 2622 Πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς: παροιμία. Ζήτει ἐν τῷ οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο.
- Soph. 2623 Πρὸς αἵματος: τοὺς συγγενεῖς. Σοφοκλῆς· ἄρ' ὦδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέϊον δυοῖν βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος;
 Δ 2624 Προσαίτης: ὁ ἐπαίτης. Προσαίτις δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. 5
 Δ 2625 Προσαιτῶν: πολλὰ αἰτῶν.
 Δ 2626 Προσεδρεία· Προεδρία δέ.
- Synt. 2627 Προσεδρεύω σοι.
 Δ 2628 Πρόεδρος. τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλ-
 Soph. μὸν ἄρας, εἶδεν ἐν πολλῷ στρατῷ. 10
 Σ 2629 Προσέκειτο: ἀντὶ τοῦ προσεῖχε. Θουκυδίδης ἐν α'.
 Σ 2630 Προσέκοψεν: ἀντὶ τοῦ προσέπτασεν. Ἄλεξις.
 Σ 2631 Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ: ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτως Ποσειδίππος.
 E 2632 Προσεκτικώτατα· ἐδόκει γὰρ Ῥωμαίων ἐπιμελέστατα καὶ 15
 προσεκτικώτατα κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς τελεῖν τὰς θυσίας. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς, νουνεχῶς.
 2633 Προσέλευσις.
- Ar. 2634 Προσέληνοι: Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρκάδας οὕτως λέγει, τουτέστιν ἀρχαίους, πρὸ τῆς κελήνης. 20
 Ar. 2635 Προσελοῦμεν: ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν, ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν.
- Ar. 2636 Προσέμαξε: προσπαρέθηκε, προσεκόλλησε· μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης· τὸν Πειραιᾶ προσέμαξε. 25
 Σ 2637 Πρὸς ἐμοῦ εἶ: οἰκείός μου, ἐγγύς μου, φίλος μου, παρ' ἐμοί.
 2638 Προσένεγκε· Προσενέγκαι δέ.
 Σ 2639 Προσέπαισε: προσέπαιξε. Πλάτων τῷ c ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.
 E 2640 Προσεπιμετρῶν: πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς. προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι 30
 τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν.

2623 Soph. Ai. 1304—5 c. sch. 1305 2624 Προσαίτις θηλυκὸν cf. Ambr. 1239
 2626 cf. Zon. 1578. Προσεδρεία = Ambr. 1279; Προεδρία = Ambr. 1290 2727 cf.
 Lex. synt. Vat. 93 2628 τότ' sq. Soph. Tr. 794—5 2629 = P 2630 = P
 cf. Bk. 112, 9; Alexid. fr. 81 2631 = P; Posidipp. fr. 36 2634 sch. Ar.
 Nu. 397 2635 sch. Ar. Ran. 730 2636 Ar. Eq. 815 c. sch. 2637 = P,
 Ba 350, 24 2639 Tim. = P cf. sch. Pl. Epin. 980 b 2640 προσεπιμετρῶν sq.
 Polyb. fr. 210

2622 ex v. O 794

2626 cf. 2379

2630 cf. 2743

2634 cf. v. B 229

A(GFVM) 2622 om. AFV mg. A^r 1 παροιμία ante gl. A^r οὐδὲν A^r, v. O 794:
 οὐδ' GM 7 Προεδρία δέ om. F; δέ om. A, add. A^r 2627 om. AFV add. A^r
 10 εἶδεν AF: εἶδ' GVM ἐν om. F στρατοῦ M 11 ἐν om. G 12 προσ-
 έπαισεν G(F)VM, Phot. 15 Προσεκτικώτατος G 2633 ex mg. A^r: om. rell.
 2638 om. AFV mg. A^r 28 τῷ] τὸ AF

2641 Προσεπιτραγυδῆσους: δεινολογήσους. δεδιώκῃ μὴ πολλὰ-
πλασιάσαντες τὸ προτέρημα καὶ προσεπιτραγυδῆσαντες καταπλήξωνται E
τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις.

2642 Προσεποιήθη· ὁ δὲ ὠργίζετο μὲν ἀθετηθείς, οὐ μὴν προσ- E?
5 ἐποιήθη κατὰ τὸ παρόν. ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν, ἐνεδείξατο. Δα-
μάσκιος· ἡσθάνετο μὲν οὖν ἡμῶν ταύτη πῃ διακειμένων, οὐ μέντοι
προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ πολλάκις ἀκούων
οὐ προσεποιεῖτο.

2643 Προσεποιήσαντο: Ἰσαῖος. ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Harp.

10 2644 Προσεποιῶ: προσεπάξω.

Σ

2645 Προσερήσομαι: ἐρωτήσω.

Σ

2646 Πρὸς ἐρρωγυῖαν ἄδει: ἐπὶ τοῦ μάτην πονουῦντος.

Prov.

2647 Προσερρύη: προσεφοίτησε, προσῆλθεν, οὐ προσέρρευσε.

Σ

2648 Προσέσθαι· Ἀριστοφάνης· ἄλλ' ὅτι οἱ γὰρ οὐδὲν γρύζει, τοῦτ' A.

15 οὐ δύναται με προσέσθαι. ἐφελκύσασθαι. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ἡ δὲ E
οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἐταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν
παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνώτῃ καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.
καὶ αὖθις· ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν.

2649 Προσέσχε· ἐξώκειλε. Σοφοκλῆς· τίς ε', ὦ τέκνον, προσ-
20 ἐσχε; τίς προσήγαγε χρεῖα; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος; καὶ Soph.
αὖθις· τίς τὸλῳ προσέσχεσ τήνδε γῆν; πόθεν πλέων; λέγεται καὶ
κατέσχε· ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς· ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κατέσχεον
δεῦρο ναυβάτη τὸλῳ.

2650 Προσέσχε· κατήρεν, ἐπλησίασεν. Αἰλιανός· εἴτα τῆς ὑστεραίας E
25 προσέσχε τῇ Χίῳ καὶ ἀποβάντες ἐντυχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένη.

2651 Προσεταιρισάμενος: ἐταίρους προσλαβόμενος.

Δ

2652 Προσέτι: ἐπίρρημα.

2653 Προσετρίψατο: ἐπέβαλε, κατέχεε. τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων E
κηλῖδα προσετρίψατο.

30 2654 Προσεύξη τὸν θεόν: οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. A.

2655 Προευσχολεῖν: ἐπιμελῶς βλέπειν. ἀφιέναι δὲ τὸ σπουδα- EV
ζόμενον καὶ τῇ θεωρίᾳ προευσχολεῖν αὐτοῦ.

2642 ἡσθάνετο — προσέχειν Dam. fr. 299 2643 Harp. = P, An. Ox. 2, 498, 31;
Isae. 3, 1 = fr. XXXIIIb 2644 = P, Ba 350, 25, H 2645 = P, Ba 350, 26 cf. H,
Zon. 1586 2646 cf. Paroem. ed. Gsf. 96 n. 790 2647 = P 2648 — ἐφελκύσασθαι
Ar. Vsp. 741—2 c. sch. plenior. ἡ — ἀποδόσθαι Aelian. fr. 12 ὥστε sq. Dam. (?)
fr. 134 2649 τίς sq. Soph. Ph. 236—7, 243—4, 269—270 2650 εἴτα sq.
Aelian. fr. 71 2651 l. cf. Ambr. 1423 2653 τῷ sq. Aelian. fr. 89 2654 l.
Ar. Pl. 958 2655 ἀφιέναι sq. Ios. Ant. 2, 231 = EV 1, 40, 30—41, 1

2646 cf. 2724 2648 Aelian. cf. 274, vv. A 287 et M 1123 2649 κατέσχε·
cf. v. K 1002 2653 cf. vv. K 1511 et Τιτανῶδες

3 ἐν] ἐπὶ GB τυράννοις GB 6 ἡμῶν om. GV 7 δέ] δὲ καὶ ed. pr. A(GFVMB)
9 ἀντεποιήσαντο] ἀντετάξαντο, ἐποιήσαντο F ἀντετάξαντο V 10 Προσεποιῶ AFV,
Hes. 12 ἄδεις GM, plerique 2724, Paroem.: ἄγει AFV πορνοῦντος AF
13 οὐ om. GM 14 γρύζει V 15 με] μοι A 16 προσεδεῖτο A
20 ἀνέμων A, Soph.: δ' ἀνέμων GVM 25 ἀποβάντι G cp. V 2652 om. AFV
mg. A'

Synt. 2656 Προσεφθέγγετο· αἰτιατικῇ.

Σ 2657 Προσεχές: ἐγγύς. ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἡδύ-
Ε ναντο διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. ἀλίμενος γάρ
Ε ἔστι καὶ προσεχῆς ὁ τῆδε αἰγιαλός.

Δ 2658 Προσέχεια: ἡ προσοχή.

5

Synt. 2659 Προσέχω· δοτικῇ.

Ε 2660 Προσέχοιεν: ἐπιμελῶς τηρεῖν. ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτη προσ-
έχοιεν τὸν νοῦν. καὶ αὖθις· οὐδὲ πάνυ τι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

Σ 2661 Πρὸς Ζόφον: πρὸς δυσμάς.

Δ 2662 Πρόσει: προσέρχῃ.

10

Ε 2663 Προσειλήφεσαν: ὑπέλαβον, ἐνενόησαν. Ἰώσηςπος· προσειλή-
φεσαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτὸν ἀρνήσασθαι τῶν ὑπονοηθέν-
των, ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμης πορισμῷ πάντα πεποιηκέναι.

Δ 2664 Πρόσειλος: πρὸς τὴν εἰλην, ἥτοι θερμασίαν.

Ε 2665 Προσεῖλου: προσελάβου, συνηρίθμηςας. Αἰλιανός· εἶτα, ἀσελ-
γέστατε, τοσοῦτοι ἔχθροὶ γεγενῆμενοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ
εἰς τὴν τῶν ἔχθρῶν προσεῖλου τάξιν;

Metaphr. 2666 Προσειπών· καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών. καί, προσειπών
οὖν τὸν Δανιήλ.

Σ 2667 Προσεῖρων: προσάπτων.

20

Synt. 2668 Πρόσεισι· δοτικῇ:

Δ 2669 Προσεῖχε.

Ar. 2670 Προσηγάγου: ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω, παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες.
Ἀριστοφάνης Ὅρνικιν· οὐκ ἔκucas, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου. ἀντὶ
τοῦ πρὸς σεαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

25

2671 Προσηγάθησαν: ὑπερεθαύμασαν. τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν
λόγον τοῦ νεανίσκου καὶ προσηγάθησαν, πῶς οἶε, σφόδρα τὸν Πρόκλον.

Ε 2672 Προσηγγεμένοις: τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. τοῖς προσηγγεμένοις
ἐπαρκέας οὐδὲν προυργιαίτερον ποιήσεται μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν
σφίσι κατὰ δύναμιν.

30

Σ 2673 Προσηγάϊστο: ἐλαμπρύνετο.

2657 — ἐγγύς = P, Ba 350, 27 cf. H 2659 = Synt. Laur. 2660 ὅπως —
νοῦν Xen. An. 4, 2, 2 οὐδὲ sq. Dam. fr. 37 2661 = P, Ba 350, 28 cf. H =
sch. μ 81 2662 = Ambr. 1356 (in Ar. Ach. 166 sec. Gsf.) 2663 προσειλή-
φεσαν sq. Ios. Bell. 2, 608 2664 cf. Ambr. 1305 2665 εἶτα sq. Aelian. fr. 172
2666 fort. Metaphr. 2667 = P, Ba 350, 22, Zon. 1587 2669 cf. Ambr. 1354
2670 Ar. Av. 141 c. sch. plenior. 2671 τοῦτον sq. Dam. fr. 304 cf. Phot. Bibl.
352b 28—30 2672 τοῖς alt. sq. Polyb. 4, 66, 2 2673 = P, Ba 350, 30

2665 Z 1586 2671 Z 1587

A (G F V M) 2656 om. A F V mg. A^r 2. 3 ἡδύνατο G M 7 τηρεῖεν ed. pr. τηροῖεν
Port. 11 Προσειλήφεσαν Bhd. ἐνόησαν G M 13 γνώμης V 14 ἥτοι
ἥτοι τὴν G 16 γενόμενοι G M 2666 om. A F mg. A^r post 2669 V; 2668, 2667,
2666 ordo in M, sed lit. corr. 18 Προσειπών om. A^r V προσειπών pr.]
αἰτιατικῇ ss. M καὶ alt. om. A^r 23 περιπλέξω G V περιπέλεξας A^{ac} M^{ac} περ
ἐαυτὸν A corr. A^r 29 ἐπαρκέσαντες G M^{ac} ποιήσετε G

- 2674 Προσηγορία: προσφώνησις. Σ
 2675 Προσήγορος· ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος. Soph.
 2676 Προσήκοντο· αἰτιατικῇ. κατεδέξαντο, ἠθέλησαν. οἱ πλείστοι Ε
 μὲν οὖν προσήκοντο τὴν πρεσβείαν, ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοῦς
 5 ἐλθόντας. καὶ αὖθις· Μωϋσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν. Ε
 2677 Προσέκει: πρέπει. προσέκει γε μὲν Ῥωμαίοις μετὰ ἀσφα- Δ
 λείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν οὐκ ἔξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτω- Ε
 μένοις.
 2678 Προσήκων· δοτικῇ. κατὰ γένος ἀγχιστεύων. ἦν δὲ ὁ παῖς Ε
 10 προσήκων κατὰ γένος. καὶ αὖθις· καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοῦς
 οἰνοχόους τούτους ἡγησάμενοι φαρμακεῖς ἀπέκτειναν.
 2679 Προσήλιος. Δ
 2680 Προσηλῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
 2681 Προσήλυτοι: οἱ ἔξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ κατὰ νόμον Thdr.
 15 ποθήσαντες πολιτεύεσθαι. καὶ οἱ ξένοι.
 2682 Προσήλυτοι: οἱ ἔξ ἐθνῶν προσεληλυθότες καὶ κατὰ τοὺς Thdr.?
 θεῖους πολιτευόμενοι νόμους. Δαβὶδ· καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.
 2683 Πρὸς σῆμα μητρυνίδας κλαίει· ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἥ Prov.
 προσποιουμένου. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
 20 2684 Προσημπόλησα: προσέλαβον. Σ
 2685 Πρὸς ἡῶ: πρὸς ἀνατολήν. Σ
 2686 Προσήραξε.
 2687 Προσηρειακός: προσαρμόσαντος. ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, Ε
 καὶ διὰ τούτων προσηρειακός τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς.
 25 2688 Προσηρτημένος: προσκεκολλημένος. Σ
 2689 Προσηρτῆσθαι: ἀπηρῆσθαι. Δ
 2690 Προσῆεσθαι: ἀρεσθῆναι, δέξασθαι. Ἀππιανός· οἱ ὑπατοὶ τὰ Ε
 ὄρκια προϋτεινον καὶ ἐς πάντας ἔφασαν ἐνδώσειν μᾶλλον ἢ Ταρκύνιον
 προσῆεσθαι.
 30 2691 Προσέεται· αἰτιατικῇ. Synt.

2674 = P, Ba 350, 31 2675 Soph. OT 1437 2676 αἰτιατικῇ cf. Synt.
 Laur. et Gud. Μωϋσῆς sq. Ios. Ant. 3, 73 2677 — πρέπει cf. H; Ambr. 1309
 = An. Ox. 2, 399, 8 (unde Et. M. 690, 21) 2678 δοτικῇ cf. Lex. Synt. Vat. 93
 ἦν — vs. 10 γένος fort. Aelian. καὶ οἱ sq. Aelian. fr. 73 2679 cf. Ambr. 1330, H
 2680 = Synt. Gud. 2681 — πολιτεύεσθαι Thdr. in Ps. 93, 6, PG 80, 1632b
 ξένοι cf. Zon. 1573 2682 — νόμους cf. ad 2681. καὶ προσήλυτον sq. Ps. 93, 6
 2683 — προσποιουμένου = Diogen. V. III 65 2684 = P, Ba 351, 1, H,
 sch. M 239 2687 ὁ sq. Polyb. fr. 211 2688 = P, Ba 350, 32 cf. H 2690 l.
 = Ambr. 1363 οἱ sq. App. Bas. 11 2691 = Synt. Gud.

2678 Aelian. fr. 73 cf. v. φαρμακεῖς

9 δοτικῇ om. AFV add. A^r, qui in mg. Προσήκω· δοτικῇ γένους FV A(GFVM)
 2679 om. (F)V 2681 om. GFV; προσήλυτοι καὶ οἱ ξένοι post 2682 add. F
 2683 om. F 19 ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων om. AV add. A^r 21 πρὸς — 25 Προ-
 ηρτημένος om. F 23 Προσηρκατός GVM 24 προσηρκατός G V προσειρηκότες
 Schweigh. 26 ἀπηρῆσθαι GM 27 et 29 Προσῆεσθαι (F)V 28 πάντα
 Schweigh.

2692 Προσηταιρίσατο: φιλικὰ ἐποίησεν. οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο.

Δ 2693 Προσήχεν: ἀντὶ τοῦ προήγεν.

Σ 2694 Προσίασι: προσέρχονται.

Σ 2695 Προσίενται: προσάγονται.

Σ 2696 Προσίζεται: αἰτιατικῇ. ἀρέσκεται, προσδέχεται. Ἄριστοφάνης·

Ar. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἐν δ' οὐ προσίεται με (ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με), ὅτι ὡς μόνος τὸν Ζωμὸν ἐκροφῆσει.

Σ 2697 Προσιζήσαντες: προσκαθίσαντες.

Synt. 2698 Προσίημι: δοτικῇ.

Σ 2699 Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.

Σ 2700 Προσιών: προσερχόμενος.

2701 Προσίστατο: ἐνεπόδιζεν.

Σ 2702 Πρόσιςχε: τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος· καὶ μὴ πρόσιςχε βαρβάροις βουκόλοις. καὶ Εὐπολῖς· πρόσιςχε τὸν νοῦν τῆδε. καὶ Θουκυδίδης γ'· 15 παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, τὸ ὑπischνομαι οἷ τε τραγικοί, καὶ Ἄριστοφάνης· τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Σ 2703 Προσιτόν: προσδεχόμενον.

2704 Πρόσθεμα: ἡ προσθήκη.

E 2705 Προσθέσθαι: συμπολεμῆσαι. καὶ Πομπηῖω τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι οὐ κατὰ δέος τὸ Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὐνοίαν τὴν ἐς βασιλέα τε καὶ αὐτοὺς Ῥωμαίους.

Σ 2706 Προσθεῖναι τὰς θύρας: ἀντὶ τοῦ ἐπικλείσαι. Ἡρόδοτος γ'.

Synt. 2707 Προσθίγω: δοτικῇ.

2708 Πρὸς θυμοῦ: ἐπιμελέστερον. εἶναι δὲ Ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ

E πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ Ἀντωνίῳ. ἀντὶ τοῦ ἡγαπάτω.

2709 Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο: ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸν καὶ θυ-

E μῆρες. καὶ αὐθις· τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγένετο.

Synt. 2710 Προσκαθεοῦμαι: δοτικῇ.

E? 2711 Προσκαθήσθαι: ἐνυπάρχειν. τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθήσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἐκπληξιν ἤγαγε τοὺς φονικούς.

2693 = Ambr. 1353   2694 = P, Ba 351, 2 cf. H   2695 = P, Ba 351, 3, H
2696 αἰτιατικῇ cf. Synt. Gud.   ἀρέσκεται, προσδέχεται = P, Ba 351, 4, Σ* cf. H
τὰ μὲν sq. Ar. Eq. 359—360 c. sch. plenior.   2697 = P, Ba 351, 5 cf. H =
Zon. 1587   2698 = Synt. Laur.   2699 = P, Ba 351, 6 cf. H   2700 = P,
Ba 351, 8 cf. H, sch. H 308   2702 = P; Crat. fr. 286; Eur. fr. 386; Thuc. 3, 22, 8;
Ar. fr. 615   2703 = P, Ba 351, 7   2706 = P, Bk. 111, 32; Hdt. 3, 78, 3
2707 = Synt. Laur.   2708 εἶναι—Ἀντωνίῳ Arr. Parth. fr. 26   2710 = Synt. Laur.

2702 cf. v. ὑπίσχεται

A (GFVMB)   1 τε] δὲ V   3 προσήγεν GM, Ambr.   15 γ'] ἐν τρίτῳ V   22 τὸ AM:
τῶν GV   24 ἀποκλείει GFVMB   γ'] ἐν γ' V, Phot.   25 Προσθίγω Ar,
Laur.: Προσθήγω GM   28 et 29 ἐγένετο (F) V   32 φονικούς B φοινικάς G

- 2712 Προσκαθίστη· ὅπη ὑποπτοι ἦσαν ἐπελεύσεσθαι οἱ πολέμιοι, Ε
προσκαθίστη. ἀντὶ τοῦ ἐπολυπλασίαζε.
- 2713 Προσκακοπαθῶ· δοτικῇ. Synt.
- 2714 Προσκαλέσαι· ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι. Σ
- 5 2715 Προσκαλοῦμαι· αἰτιατικῇ. Synt.
- 2716 Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ.
- 2717 Πρὸς Κᾶρα καρίζεις· ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὥς καὶ τὸ πρὸς Κρήτα Prov.
κρητίζεις.
- 2718 Προσκαρτερῶ· δοτικῇ. Synt.
- 10 2719 Προσκαταθείην· ἀντὶ τοῦ Ζημιωθείην. Ἀριστοφάνης· καὶ Αρ.
προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμοῦσαι τριώβολον. τουτέστι Ζημιωθείην ἂν τρεῖς
ὀβολούς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὁμοῦσαι τοὺς θεούς· οὕτω καταφρονῶ τῶν
ὄρκων.
- 2720 Προσκαύσασα· ἐπὶ τῆς χύτρας. προσκαύσασα ἡ Θράττα πρῶην Αρ.
15 τὴν χύτραν.
- 2721 Πρὸς καιρὸν ποιῶ· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Soph.
- 2722 Προσκεκλήσεσθαι· τουτέστιν εἰς δικαστήριον κληθήσεσθαι. cὺ Αρ.
δέ, νῆ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαί γέ μοι, εἰ μὴ ἀποδώσεις τάργυριον.
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.
- 20 2723 Προσκεκρουκῶς· ἐχθρὸς γεγονώς. ὁ δὲ Σεβαστιανὸς προσ- Ε
κεκρουκῶς διὰ γνῶμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ
βασιλέως, εὐκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κούφος ἐς μετανάστασιν διεδέχθη
τῆς στρατηγίας.
- 2724 Πρὸς κενὴν ἄδεις· πρὸς ἐρρωγυῖαν ἄδεις, ἐπὶ τοῦ μάτην Prov.
95 πονοῦντος.
- 2725 Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Prov.
- 2726 Προσκεφάλαιον. οὕτω φησὶν Ἀριστοφάνης. Δ
- 2727 Προσκέχνη· δοτικῇ. Synt.
- 2728 Προσκέψομαι· περισκοπήσω. περιεργάσομαι, εἰσελθὼν καὶ Σ
20 κατανοήσας. Αρ.
- 2729 Προσκείμενοι· οἶον κολλώμενοι, προσεγγίζοντες. καὶ Προσ- Σ
κειμένων τῶν θυρῶν, τουτέστιν ἡσφαλισμένων. ὁ δὲ ἐντυχὼν Ε
προσκεϊμέναις ταῖς θύραις (ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναις) καὶ τῶν ἐπισπαστήρων

2718 = Synt. Laur. et Gud. 2714 = P 2717 cf. Paroem. ed. Gsf. 97
n. 794 2718 = Synt. Laur. et Gud. 2719 Ar. Nu. 1235 c. sch. 2720 Ar.
Vsp. 828 2721 ad Soph. Ai. 38—9 rettulit Pors. 2722 Ar. Nu. 1277—8 c. sch.
2723 ὁ sq. Eunap. fr. 47, FHG 4, 35 cf. Rév. de Phil. 1918, 52 sq. 2724 cf.
Paroem. ed. Gsf. 96 n. 790 2725 cf. Diogen. VII 84 2726 Ἀριστοφάνης Lys. 926
2727 = Synt. Laur. 2728 — περισκοπήσω = P, Ba 351, 9 περιεργάσομαι sq.
sch. Ar. Eq. 154 2729 — προσεγγίζοντες = P, Ba 351, 10 ὁ — θύραις + καὶ
τῶν sq. Aelian. fr. 51

2717 cf. 2745 2723 cf. v. Σ 177 2724 cf. 2640 2729 Aelian. cf. v. Ε 2596

1 οἱ om. A 17 cὺ — 19 Νεφέλαις om. F 19 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις Α (GFVM)
om. A, add. Α^r Νεφέλαις Α^r GM: φησὶ V cf. vs. 27 24 ἄδεις pr.] ψάλλεις
ss. Α^r M = Prov. 27 οὕτω φησὶν Ἀριστοφάνης om. AF add. Α^r cf. ad vs. 19
31 προσκολλώμενοι FV 32 ἡσφαλισμένως V

λαβόμενος ἀπρίξ εἶχετο, καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. ἐπεὶ δὲ ἀπο-
στώντων βία ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν.

Ar. 2730 Προσκινήσομαι· Ἀριστοφάνης· κακῶς παρέξω κούχῃ προσ-
κινήσομαι. συνουσιᾶσαι αὐτῷ δηλονότι.

2731 Προσκήνιον: τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. ἡ δὲ τύχη 5
παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον παρεγύμνωσε τὰς
ἀληθεῖς ἐπινοίας.

E 2732 Προσκληδονιζόμενος: ἐπ' ἀγαθῷ ὀττευόμενος. Ἰώσηπος·
ταυτὰ τε δὴ προσκληδονιζόμενος καὶ σταθερὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν
ἡλικίαν ὄρων. 10

Σ 2733 Προσκλησεις: πρὸς ἃς καλεῖ τις <εἰς> δικαστήριον ἢ βουλήν,
κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δέ, χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ δι-
αιτητὴν καὶ οἶον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ
τινος βαλέσθαι.

Harp. 2734 Πρόσκλησις: ἡ εἰς δικαστήριον κλήσις. καὶ προσκαλέσαι τὸ 15
παραγγέλλειν εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου.

Σ 2735 Πρόσκλησις: ἑτερομέρεια. μὴ διαπράζεσθαι τι κατ' ἔχθραν
ἢ κατὰ πρόσκλησιν.

Δ 2736 Προσκλητόν: ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν.

Σ 2737 Πρόσκομμα: ζημία, βλάβη, σκάνδαλον. 20

Σ 2738 Προσκομιστέον: προσε νεκτέον.

E 2739 Προσκοπήν: πρόσκρουσιν. ὁ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως φίλων ἐπὶ
τοσοῦτον ἐς διαφορὰν ἤκοι καὶ προσκοπήν, ὥστε σπεύδειν αὐτοὺς περι-
βαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστῳ τινὶ κακῷ.

Synt. 2740 Προσκοπῶ· δοτικῇ. 25

Prov. 2741 Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι: ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.

E 2742 Προσκόπων: προφυλάκων. ὁ δὲ Τραιανός τινας ἀγγελίας
ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων αἰεὶ καθιεῖς εἵθιζεν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ
πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερά μὴ ταράττεσθαι.

2730 Ar. Lys. 227 c. sch. 2731 l. = Σ*, Ba 351, 11 ἡ sq. Polyb. fr. 212
2732 ταυτὰ sq. Ios. Bell. 3, 6 2733 = P 2734 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 498, 32;
Dem. 43, 16 2735 — ἑτερομέρεια = P, Ba 351, 12 μὴ sq. fort. Dam.
2736 cf. Ambr. 1306 2737 = P, Ba 351, 14 cf. H (gl. sacra) 2738 = P,
Ba 351, 13, H, Zon. 1587 2740 cf. Lex. synt. Vat. 93 2741 = Diogen. VII 54
2742 ὁ sq. Arr. Parth. fr. 41 cf. Cass. D. 68, 23, 1

2730 cf. vv. H 426 et K 2666 2732 cf. v. Σ 982 2742 cf. v. K 102

A (G F V M) 1 ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ V 1. 2 ἀποστώντων F 2 ἀπέκοψαι F τῆς χειρός F
2730 post 2731 G M^{ac}, ordo poscit 11 πρὸς del. Bekk. <εἰς> suppl. ed. pr.
12 ἐπὶ om. V 14 ἐμβαλέσθαι Τουρ, contradicente Bhd.; locus corruptus
15 προσκαλεῖσθαι F προσκείσθαι V προσκαλέσασθαι Harp. Phot. 16 Ἀγρίου A
17 Πρόσκλησις F V διαπράζεσθαι M 18 πρόσκλησιν F 25 Προσκοπῶν A^r
2741 post 2742 G M^{ac} 26 κώρυκον Port.: κώρικον V κόρυκον A G F M, ordo
poscit; ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγρ(άφ)οις μετ' ὀλίγα κείμεναι ἡ αὕτη παροιμία ῥητῶς
πρὸς κώρυκον διὰ τοῦ ω μεγάλου mg. add. M 28 τῶν om. V

- 2743 Προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου: ἀντὶ τοῦ προσ- Thdr.
πταίσεις. τὸ σμικρότατον δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ δεδήλωκεν.
- 2744 Προσκώπους: τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας, τοὺς κωπηλάτας. Thuc.
- 2745 Πρὸς Κρήτα κρητίζων: παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονοῦν- Prov.?
5 των. Πολύβιος· ὁ δὲ ἡγνόμενόν τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς Κρήτα κρητίζων. E
- 2746 Προσκρούειν· δοτικῇ. ἐναντιοῦσθαι, ἐκμηχανᾶσθαι. οἱ Σικε- EL
λιῶται τὸν στόλον ἰδόντες οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτούς,
οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν.
- 2747 Προσκυνεῖ: προσεγγίζει. Σ
- 10 2748 Προσκυνεῖ· δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ δέ. καὶ ἐν προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς Synt.
δικαιοσύνης.
- 2749 Πρόσκυρον: προσκύνησον. Δ
- 2750 Προσλαῶ· δοτικῇ. Synt.
- 2751 Πρὸς λέοντα δορκάδες ἄπτουσι μάχην: ἐπὶ τῶν πρὸς Prov.
15 κρείττονας ἐριζόντων.
- 2752 Πρὸς λύραν ἄδειν. τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν μετρίως
ἐπράχθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινήσαι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη
μέντοι σαφῶς ἐστὶ, περὶ ἧς πρὸς λύραν ἄδομεν.
- 2753 Προσμαρτυρῶ· αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. προσμαρτυρῶ σοι τότε, καὶ προσ- Synt.
20 μαρτυρῶ σε τότε.
- 2754 Προσμειδιῶ· δοτικῇ. Synt.
- 2755 Πρὸς νῦν σε μητρὸς πρὸς τε πατρός, ὦ τέκνον, πρὸς τ', εἴ Soph.
τις σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές, ἰκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω
μόνον, ἔρμῳ ἐν κακοῖσι τοῖσδε γ', οἷς ὅρας, ὅσοις τ' ἐξήκουσας ἐν-
25 ναίοντά με.
- 2756 Προσόδια: ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγο- Ar.
μένας τοῖς θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις θεῶν ποιήματα
παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.
- 2757 Προσόδια: ὕμνοι. ἀρχὴ προσοδίου· τί κάλλιον ἀρχομένοιςιν Δ
30 ἢ καταπαυομένοιςιν ἢ θεῶν ἵππων ἐλατήρας ἀεΐδειν; Ar.

2748 Thdr. in Ps. 90, 12, PG 80, 1613 b 2744 sch. Thuc. 1, 10, 4
2745 ὁ sq. Polyb. 8, 19, 5 2746 δοτικῇ cf. Synt. Laur. οἱ sq. Proc. Bell.
7, 16, 19 = EL 113, 19—20 2747 cf. Ba 351, 15 = H; P 2748 cf. Lex. synt.
Vat. 93, Synt. Laur. 2749 in Soph. Ph. 776 2750 = Synt. Laur. et Gud.
2751 cf. Diogen. V. III 57 2752 τὰ sq. Synes. ep. 95 p. 235 a 2753 — αἰτιατικῇ
= Synt. Laur.; δοτικῇ = Synt. Gud. 2754 = Synt. Laur. 2755 Soph. Ph.
468—472 2756 sch. Ar. Av. 853 2757 — ὕμνοι cf. H ἀρχὴ sq. Ar. Eq.
1264—6 c. sch.

2743 cf. 2630 2745 cf. 2717 et v. K 2407 2751 cf. vv. Δ 1386 et M 977
2757 cf. 2772

1 Προσκόψεις A 1. 2 προσπταίσης FVM 2835 (etiam suo loco) A (GFVM)
2836—2839 Προσφέρωνται post 2744 add. V, qui 2745 et 2747 om. et 2746 mg. pos.
2748 om. A F mg. A post 2749 V 10 καὶ om. A V 2753 om. A F V mg. A
23 προσφιλέης AV cp. G λίποις A 24 οἷς ὅρας M: οἷσιν ὅρας G εἰσorpās AV
ἐξήκουσεν A 28 περὶ A τῶν om. V 30 ἵππων om. V ἀεΐδειν] γρ. καὶ
ἀεΐσαι add. AV ss. M

Σ 2758 Πρόσοδος: εἰσφορά, εἰσδος, ἢ παρουσία, ὡς Θουκυδίδης καὶ
E + Σ ἕτεροι. ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τούτους κατέπληξε.
τουτέστι παρουσίας.

Δ 2759 Προσώδασι: προσώζεσαν.

Δ 2760 Προσοκέλλω: τῷ αἰγιαλῷ προσεγγίζω. καὶ Προσοκεί- 5
Σ λαντες, προσορμίσαντες.

Synt. 2761 Προσομιλῶ· δοτικῇ.

2762 Πρὸς ὄνομα: κατὰ ὄνομα δηλονότι.

E 2763 Προσουδίζει: τῷ ἐδάφει προσκρούει. ἐκ τοῦ ἵππου ρίψας
προσουδίζει χαμαί. 10

E 2764 Προσουδίζει: πρὸς τὸ ἔδαφος ρίπτει. ὁ δὲ ἄρας μετέωρον
προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει.

Σ 2765 Προσουρίου: ἐπιτηδείου.

2766 Προσοχή: ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης. τοῦ ἰδίου σώματος
ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἂν τις φιλόζωος οὔτε πρὸς 15
καλλωπισμὸν οὔτε μὴν ὀλιγώρως, ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν
εἰς ὀλίγιστα ἱατρικῆς χρῆζειν φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτός.

Synt. 2767 Προσοχθίζω· δοτικῇ.

E 2768 Προσοχθίσματα: ἡ Γραφὴ καλεῖ τὰ εἰδῶλα. καὶ Προσ- 20
Thdr. ὡχθισα, δυσηρεστήτην, ἐβδελυξάμην.

Σ 2769 Πρὸς ὄψιν: πρὸς θεωρίαν. Σοφοκλῆς· τὸ δ' εὐχλόου Δή-
Soph. μητρος εἰς προσόψιον πάγον μολούσα τάςδ' ἐπιστολάς πατρὶ ταχεῖ
πόρευσον ἔνν χρόνῳ.

Σ 2770 Πρόσω: ἔμπροσθεν. Ἰωτόμην δὲ καίπερ οὐ πρόσω τοῦ

E τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφύγῃ τὸν 25
τῶν κακούργων θάνατον.

2771 Πρόσω: ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω. εὐθείαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς

E ἐπὶ Σελεύκειαν. εἶναι γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν, ἅτε εἴκοσι

E τῶν πλείστων ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχουσιν. καὶ αὐθις· εἶχε δὲ καὶ
πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν διςμυρίων. ἀντὶ τοῦ οὐ πλείους. 30

Δ 2772 Προσψδία· καὶ Προσψδιον: ὁ ὕμνος.

2758 — ἕτεροι = P, Ba 351, 17 cf. sch. Luc. 2, 24; Thuc. 4, 110, 2
2760 Προσοκείλαντες sq. = Σ*, P, Ba 352, 15 cf. H 2761 = Synt. Laur. 2768 ἐκ sq.
Proc. Bell. 8, 8, 26 2765 = P, Ba 351, 16 cf. H 2766 τοῦ ἰδίου sq. Marc.
1, 16, 20 2767 = Synt. Laur. et Gud. 2768 — εἰδῶλα Georg. 206, 11—2
Προσώχθισα sq. Thdr. in Ps. 94, 10, PG 80, 1644 b cf. An. Ox. 2, 464, 21
2769 — θεωρίαν = P, Ba 351, 19 τὸ sq. Soph. OC 1600—2 2770 — ἔμπροσθεν
= Ba 352, 13, Zon. 1589, Erotian. 70, 5 cf. H; P = Σ* Ἰωτόμην sq. 1029 con-
tulit Bhd., fort. Aelian. 2771 εὐθείαν—ἀπέχουσιν Arr. Parth. fr. 102 2772 cf.
Et. M. 690, 34 et 41; aliter Ambr. 1336

2759 cf. v. Ω 34 2760 cf. 2773 2768 Georg. cf. v. M 647; Thdr. cf. 2777
2771 Arr. cf. v. Ε 3490 2772 cf. 2757

A (GFVM) 1 ὡς] ὡς φησι F 2762 om. AF mg. A^r 8 κατὰ] κατὰ τὸ V 17 ὀλίγα G
21 τὸ AVM: τὸν G; ἢ τὸν δ' εὐχλόου ss. M 24 Ἰωτόμον V δὲ om. F
25 τὴν AFV: αὐτὴν GM ἐκφύγοι A 27 ὡς om. V 28 ἅτε εἴκοσι]
ἅτ'· ἐκ A

- 2773 Προσώκειλαν: προσώρμιαν. Δ
 2774 Πρόσωπειον: πρόσχημα. Πρόσωπον ἐπὶ θεοῦ ἢ ἐπι- Σ
 φάνεια αὐτοῦ. Δαβὶδ· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά. καὶ Thdr.
 ἢ λύσις τῶν πονηρῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἢ χορηγία.
 5 2775 Πρόσωτέρω: περαιτέρω. Δ
 2776 Προσώχθηκε: προσκέκρουκε, προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπι- Σ
 νηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.
 2777 Προσώχθισα: ἐβδελυξάμην, δυσηρεστήθην. καὶ Πισίδης· εἰ Thdr.
 δ' αὖ χολάζει καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.
 10 2778 Προσπαλαίω· δοτικῇ. Synt.
 2779 Προσπαθῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
 2780 Προσπάλτιοι· Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Ζήτει Harp.
 ἐν τῷ Δραχαρνέῳ.
 2781 Προσπατταλεύω: προσπήξω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὥσπερ Ar.
 15 κοτίνῳ προσπατταλεύω. εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις
 προσπατταλεῖν τὰ ἀναθήματα καὶ κωλὰς καὶ κρανία πρὸς ἀποτρο-
 πὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά.
 2782 Προσπαίζω· δοτικῇ. Synt.
 2783 Προσπαίω· δοτικῇ. Synt.
 20 2784 Προσπελάζει: προσεγγίζει. Σ
 2785 Προσπέσῃ: συμβῇ. αὐθυπότακτον. Δ
 2786 Προσπεσόντων: ἀγγελθέντων. Πολύβιος· προσπεσόντων δὲ Δ + E
 τούτων ἐς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους, ἡγανάκτει τὰ πλήθη.
 2787 Προσπηδῶ· δοτικῇ. Synt.
 25 2788 Προσπίπτουσαι: συναντῶσαι. κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσαι Ar.
 τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου.
 2789 Προσπιπτούσης: ἀντὶ τοῦ ἀγγελλομένης. Δ
 2790 Προσπίπτω· δοτικῇ. Synt.
 2791 Προσπεφυκός: ἀπρίε οὖν, ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρίε, Suid.
 30 προσπεφυκός, ὃ οὐχ οἶόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύγχυσιν.

2773 cf. H; aliter Ambr. 1347 2774 — πρόσχημα = P, Ba 352, 14
 Πρόσωπον—αὐτοῦ Thdr. in Ps. 30, 21, PG 80, 1084 d cf. in Ps. 118, 135. πρόσωπον—
 κακά Ps. 33, 17. ἢ λύσις sq. Thdr. in Ps. 118, 135, PG 80, 1864 a 2775 cf.
 Ambr. 1441 2776 = P, Ba 352, 22 cf. H 2777 — δυσηρεστήθην Thdr. in
 Ps. 94, 10 PG 86, 1644 b cf. An. Ox. 2, 464, 21 εἰ sq. Pisid. fr. 140 2778 =
 Synt. Laur. 2780 — Ἀκαμαντίδος Harp. = P 2781 Ar. Pl. 943 c. sch.
 2782 = Synt. Laur. 2784 = P, Ba 351, 20, H, Zon. 1687 2786 προσπεσόν-
 των sq. Polyb. 8, 24, 3 2787 = Synt. Laur. 2788 Ar. Eccl. 693—4 c. sch. 694
 2790 = Synt. Laur. et Gud.

2773 cf. 2760 2777 Thdr. cf. 2768 2788 cf. v. Δ 1153 2791 ex v. A 3688

2 Πρόσωπον] nov. gl. G 3 κυρίου] θεοῦ F 11 Προσποθῶ V A(GFV M)
 αἰτιατικῇ om. A^r 16 τὰ om. GM 23 τὰ πλήθη om. V 25 κατὰ] καὶ A
 27 Προσπιπτούσας et ἀγγελλομένοις F 2791 om. AF mg. A^r 29 et 30 Προ-
 πεφυκός A^r, v. A 3688

Ε 2792 Προσπορευομένων: προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας. προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἡδικομένων, τοὺς μὲν διέκυρε χλευάζων, τῶν δὲ κατανίστατο, τοὺς δὲ ἐξέπληττε λοιδορῶν.

Σ 2793 Προσπορισθέν: ἐπινοηθέν, προσοδευθέν.

Synt. 2794 Προσπταίω· δοτική.

5

Σ 2795 Προσπτύξομαι: προσκυνήσω.

Synt. 2796 Προσπτύσσω· δοτική.

Σ 2797 Προσποιεῖται· αἰτιατική. οἰκαιοποιεῖται, ἢ πλάττεται, καὶ EL ὑποκρίνεται. γνόντες οἱ Φράγκοι ὡς Βελικάριος εὐτυχεῖ καὶ προσποιεῖσθαι τε τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες περὶ συμμαχίας βουλευόνται. 10 καὶ Προσποιοῦμενος· καὶ οὐδ' ὅτι οὖν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσποιούμενος. οἱ δὲ οὐ προσποιούνται κακουμένους Ῥωμαίους, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ἐς τὰ μάλιστα ὄντες.

Δ 2798 Προσρήξαν: προσαράξαν.

Σ 2799 Προσρήσεις: προσηγορίας. καὶ Πρόσρησις, προσηγορία, 15 Δ + x λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. ἐσήμηνε Σιζίβουλος ὁ Τούρκων EL ἡγεμῶν ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἦττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὲς ὁμοίως· ἐπειδὴ τῆνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν ἐπὶ τῇ προσρήσει, δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Δ 2800 Πρόσριζα: σὺν ταῖς ρίζαις. Ἀππιανός· τὰ δένδρα ἔκοπτε 20 Ε πρόσριζα, τοῦ μὴ πάλιν φῦναι.

Tact. 2801 Πρόστασις· πρόσταξις ἐστίν, ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἐκ θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στίφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Δ 2802 Προστασία: βοήθεια. ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ 25 Ε μεγάλης προστασίας. δυνάμει, ἐξουσίας. καὶ αὐθις· καὶ τὸν ἴδιον ΕV οἶκον ἐσφαλκέναι διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν.

Harp. 2803 Προστασία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα οὐχ ὁμολογούμενη προστασία. ἀντὶ τοῦ βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ

2792 προσπορευομένων sq. Polyb. 4, 3, 13 2793 = P, Ba 351, 24 cf. Σ*, H 2794 = Synt. Gud. 2795 cf. P = Ba 351, 23; H (in p 509) 2796 cf. Synt. Laur. 2797 αἰτιατική cf. Synt. Laur. et Gud. οἰκαιοποιεῖται—ὑποκρίνεται = P, Ba 351, 21 γνόντες—βουλευόνται Proc. Bell. 6, 28, 7 = EL 108, 21—3 καὶ οὐδ'—προσποιοῦμενος Dam. fr. 23 οἱ δὲ sq. Proc. Bell. 8, 18, 20 = EL 117, 27—9 2799 — προσηγορίας = P, Ba 351, 25 Πρόσρησις, προσηγορία cf. H ἐσήμηνε sq. Men. Prot. fr. 43, FHG 4, 245 b = EL 205, 5—10 2800 — ρίζαις cf. H v. πρόσριζον τὰ sq. App. fr. 11 2801 Tact. 45 2802 ὁ—προστασίας Polyb. fr. 213 καὶ τὸν sq. Polyb. 8, 9, 2 = EV 2, 108, 26—8 2803 Harp. = P; Dem. 30, 30, Aeschin. 2, 105

2797 Dam. cf. v. A 4587 2799 Men. cf. v. Σ 413 2800 cf. 2580 2801 cf. post litt. Ψ 2802 Polyb. 8 cf. v. E 3239

A(GFVM) 1 ἱκετηρίας] προσερχομένων add. V 7 Προσπτύσσω M: Προσπτύσω G καὶ Προσπτύσσω V Προσπτύσεις καὶ Προσπτύσσω A^r 16 Σιζίβουλος G sed cf. ES 18, 7 17 ὁ Ῥωμαίων GM, Exc.: Ῥωμαίων V ὁρμύμενων A καὶ pr. om. V 20 ἔκοπτον V ἔκοπτον Bhd. 23 αὐτὸ om. F 24 τῇ om. V ad 2801 προστασίς τῆς ἡγεμονίας mg. add. A^r, qui mg. inf. Πρόστασις καὶ προστατόμενον add.

- ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσ-
βείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγ-
κεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείου. Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ
κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστασεως, τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προσταδός
5 καλουμένης.
- 2804 Προστάσσω· δοτικῇ. Synt.
2805 Προστατεύω· γενικῇ. Synt.
2806 Προστατεῖ· αἰτιατικῇ. προηγείται, προέστηκε, παρακολουθεῖ. Ar.
2807 Προστατεία· Προστασία δέ. Δ
- 10 2808 Προστάτης· ἰκέτης, ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν. ἔξοιδ' ἀκούων Soph.
τῶνδ', ὅς ἐστιν ὁ προστατής. βούλομαι.
2809 Προστάτης· οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προ- Harp.
στάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην
τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστατήν. ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆςδε τῆς χώρας Ar.
15 μέτα, ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω βάρεως τὰ τῆς πόλεως
πράγματα· ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προσταταῖς χρωμένην αἰὲ πονηροῖς· κἄν
τις ἡμέραν μίαν χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται. Προς- Δ
τάτις δὲ θηλυκόν, διὰ τοῦ ι· προστατίδος ἢ γενικῇ.
- 2810 Προστατῶν· ὁ ἐπιγινόμενος. ἀλλ' ὁ προστατῶν χρόνος διηγέ Soph.
20 μ' αἰὲν ὡς θανουμένην. νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου.
2811 Προστεθέντος· συνευδοκήσαντος. τοῦ δὲ Εὐθυμίου προσ- E
τεθέντος τῷ ἀνδρὶ καὶ δεδοκός αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν.
2812 Προστέθηκε· προσκεκόλληται. Σ
2813 Προστηθιδίων· ἐξελθόντες μεγάλοι δύο μετὰ τύπων καὶ E
25 προστηθιδίων ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλευέσθαι περὶ τῆς πόλεως.
τουτέστιν εἰκόνες μέχρι στήθους.
2814 Πρόστηθί μου· Προστίθεμαι δὲ δοτικῇ. Synt.
2815 Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Harp.
Φιλόχορος φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι
30 τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν
οὕτως· πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν, βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι
πειθόμενοι.

2804—5 = Synt. Laur. 2806 αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. προηγείται sq.
sch. Ar. Eq. 325 2807 = Ambr. 1280 et 1294 2808 Soph. OC 1171 c. sch.
2809 — προστατήν Harp. = P ἐμοὶ—γίγνεται Ar. Eccl. 173—8 2810 Soph.
El. 781—3 c. sch. 781 2812 = P, Ba 351, 27, Et. M. 700, 11 2813 ἐξελθόντες—
πόλεως Polyb. 21, 6, 7 2814 Προτίθεμαι sq. cf. Lex. synt. Vat. 93, Synt. Laur.
2815 Harp. = P; Dem. 47, 26; Philoch. fr. 80, FHG 1, 397

2809 Harp. cf. v. N 166; Ar. cf. v. M 678 2815 cf. v. E 3039

1 παρὰ V 1. 2 πρεσβείας GV, Harp. plen. 2 τῆς om. GV 11 βού- A(GFVM)
λομαι del. Port. 18 θηλυκῶς GM cp. A 20 φόβῳ V 21 τοῦ—23 προσ-
κεκόλληται om. F 21 Εὐθυμίου GVM cf. de Boor, Herm. 52, 315 24 μεγάλοι]
Γάλλοι Kust. μὲν Γάλλοι Tour 2814 om. AFV; Προστίθεμαι δοτικῇ· Πρόστηθεῖ
μου δέ mg. add. A^r

Σ 2816 Προστήτας: προαγατών.

Soph. 2817 Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης: ἐπικούροι γίνεσθε τῆς κατ-
επιγούσης συντυχίας.

Ε 2818 Προστιβάδες· ὁ δὲ κατῴκει ἐν σπηλαίῳ, προστιβάδας ἐν-
τετμημένους ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν.

2819 Πρὸς τιμῆς· ἦν δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.

Ε 2820 Πρόστιμα: ἐπίχειρα. τοιάδε μὲν τοῖς κακῶς βουλευομένοις
Σ + Δ δίδωσι τὰ πρόστιμα ἢ δίκη. καὶ Πρόστιμον, ζημία, ἐπιτίμιον,
Ε παραγραφή. Πολύβιος· παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς
ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ ν' 10
τάλαντα πρόστιμον τῆς ἀμαρτίας.

Harp. 2821 Προστιμήματα: ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ
τῶν ἀδικούντων, ἢ ἐπωβελία· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ
δικαστήριον, ὡς δέικνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Σ 2822 Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.

Soph. 2823 Προστρέπω: παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. μή μ'
ἀτιμάσης, τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

Prov. 2824 Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμασθαι: πρὸς τοὺς μεγάλους ἔργοις
ἐπιτιθεμένους. ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

Δ 2825 Πρόστωπον: τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

Synt. 2826 Προστρέχω· δοτική.

Ar. 2827 Προστρίβεται· Ἀριστοφάνης· πληγὰς αἰεὶ προστρίβεται τοῖς
οἰκέταις. τουτέστιν ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ
μηχανᾶται καὶ περιποιεῖται.

Ε 2828 Προστρόπαιον· ἡ δὲ Ζῶσα βίον τὸν προστρόπαιον γυναικί. 25
ἀντὶ τοῦ ἱκετικόν.

Harp. 2829 Προστρόπαιον: τὸ ἄγος, μίasma. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ προσ-
τροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφώντος ἐκ παραλλήλου
τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Soph. + Σ 2830 Προστρόπαιος: προστετραμμένος, ἱκέτης παρακαλῶν. Σοφο- 30
κλῆς· θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων κόμας ἐμὰς καὶ τῆδε
καὶ αὐτοῦ τρίτου, ἱκτῆριον θησαυρόν. ἱκέσιον κτῆμα· ὁ ἔστι τὰς
ΕV τρίχας. καὶ αὖθις· καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκείνον ἡτυχηκότων.

2816 = P, Ba 351, 28, H 2817 Soph. Ai. 803 c. sch. 2818 Diod. 17, 85, 5
2820 τοιάδε — δίκη Aelian. fr. 237 Πρόστιμον, ζημία + παραγραφή = Ba 351, 29,
H cf. P παρὰ — τάξιν Polyb. 1, 17, 11. οἱ δὲ sq. Polyb. fr. 214 2821 Harp.
= P, An. Ox. 2, 498, 33; Dem. 24, 2 2822 = P cf. sch. Pl. Leg. 9, 866 b, H
2823 Soph. OC 49—50 c. sch. 50 2825 l. = Ambr. 1313 2826 = Synt. Laur.
2827 Ar. Eq. 5 c. sch. 2828 ἡ — γυναικί veris. Aelian. 2829 Harp. = P cf.
Et. M. 700, 10; Aeschin. 2, 158 et 3, 110 2830 — ἱκετῆς sch. Soph. Ai. 1173
cf. H. παρακαλῶν = P, Ba 351, 30. θάκει — τρίχας Soph. Ai. 1173—5 c. sch. 1175
καὶ προστροπαίους sq. Polyb. 23, 10, 2 = EV 2, 170, 22—3

2820 Polyb. 1 cf. v. E 3849 2830 ἱκέτης cf. 2895; Polyb. cf. 3092

A (GV M) 2 γένεσθε GM^{sc} (recte) 6 τῷ om. M 7 κακοῖς G 10 λείποντι GV,
v. l. v. E 3849 2824—5 ante 2822 GM, ordo poscit 23 καὶ pr. om. V
26 οἰκετικόν V 27 τό om. GM 32 καὶ om. AV 33 καὶ alt. om. V

- 2831 Πρὸς τρόπον αὐτῷ· Πολύβιος· ὁ δ' Ἀντίοχος πρὸς τρόπον Ε αὐτῷ καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγγελίας ὑπερχαρῆς ὧν πάνθ' ὑπισχνεῖτο.
- 2832 Πρόστροποι· προσπεπτωκότες, προστετραμμένοι. Σοφοκλῆς· Soph. 5 ἵκετεύομέν σε πάντες ὦδε πρόστροποι, ἀλκὴν τιν' εὔρεῖν ἡμῖν.
- 2833 Προστυχής· ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών. Σ
- 2834 Πρόσοικος· οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὁμορος· ἐπὶ γὰρ ὄρων Thuc. τοῦτο λαμβάνεται.
- 2835 Πρὸς οἰωνοῦ δεξιῷ τιθέμενος ἐν πολέμῳ χάρακι σταθεμεῖσαι. Ε
- 10 2836 Πρόσοιτο· προσδέξαιτο, ἐπισπάσοιτο. οὐδὲ γὰρ πρόσοιτο Δ + Ε ἀναβάτην ἢ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας. καὶ αὐθις Δαμάσκιος· ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν ὅπῃ τε καθρὸν φέγγεται ὁ λόγος, καὶ ὅπῃ ὑγιές, ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο, τὸ δὲ ἐξελέγξειε. καὶ αὐθις· εἰ μετάνοιαν ἀμαρτωλοῦ πρόσοιτο.
- 15 2837 Προσύμβολα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα, ὥς φασι.
- 2838 Προσφερεῖς· ὁμοίας. ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ Σ προσφερέης ἔργα ἐπεδείκνυτο χεῖράς τε ἀνθρώπου καὶ τόλμαν παρα- Ε τρέχοντα.
- 2839 Προσφέρωνται· ἀντὶ τοῦ προστεθῶσι. Σ
- 20 2840 Προσφέρω· δοτικῇ. Synt.
- 2841 Προσφεύγω· δοτικῇ. Synt.
- 2842 Προσφθέγγομαι· αἰτιατικῇ. Synt.
- 2843 Προσφορά· προσθήκη, πρόσδοσις. ποίω γὰρ ἢ ἐὶ προσφορά Soph. δηλώνεται.
- 25 2844 Προσφορά· πρόσδοσις. Ἀντιφών. Harp.
- 2845 Πρόσφορα· χρήσιμα. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὅσα πρόσ- Soph. φορα ὑμῖν πρὸς χάριν.
- 2846 Πρόσφορον· οἰκείον, ἀρμόδιον, ἐπιτήδειον. οὐ γὰρ διὰ Σ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας EL
- 30 τὸ πρόσφορον. Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.
- 2847 Προσφυές· προσοικειούμενον. Σ

2831 ὁ sq. Polyb. 8, 17, 2   2832 Soph. OT 41—2 c. sch. 41   2833 = P
 2834 sch. Thuc. 1, 7, 1   2836 — προσδέξαιτο cf. H v. προσοίσεσθε. οὐδὲ — ἀσυνηθείας
 Iambl. fr. 13   ἦν — ἐξελέγξειε Dam. fr. 41; — ὑγιές = Phot. Bibl. 338 a 18—19
 2838 — ὁμοίας = P, Ba 352, 4 cf. H (in Eur. Or. 408), sch. Thuc. 1, 49, 2, sch.
 Luc. 99, 26   2839 = P, Ba 352, 2, Σ*   2840—2 = Synt. Laur.   2843 Soph.
 OC 581 c. sch.   2844 Harp. = P, An. Ox. 2, 499, 5; Antiph. fr. 32   2846 Soph.
 OC 1773—4 c. sch. 1774   2846 — ἐπιτήδειον = P, Ba 352, 3 cf. H   οὐ sq.
 Th. Simoc. 4, 11, 11 = EL 483, 14—6   2847 = P, Ba 352, 7 cf. H

2838 Eust. I. 513, 21

1 τρόπων M^c   Πολύβιος—3 ὑπισχνεῖτο] κατὰ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον F   A(G F V M)
 2 τῆς] τε V   5 ἡμῶν εὔρεῖν V   6 τὴν τύχην VM   2835 iterum, 2836—2839
 Προσφέρονται post 2744 transpos. V   10 προσδέξαιτο M^c   οὐδὲ] οὐ G
 11 κάμενος G   12 τε] τὸ G   καθρὸς V   14 εἰ] ἢ V   μετάνοι' V
 17 προσφερεῖς V   τόλμα V   19 Προσφέρονται G F M, Phot. Σ*   27 ἡμῖν GM

- Σ 2848 Προσφυῶς: οἰκείως, ἀκολουθῶς.
 2849 Πρόσφυε: ὁ αὐτόμολος.
 Σ 2850 Προσφύς: προσπλακείς. καὶ Προσφύναι καὶ Προσφύντος.
 Harp. 2851 Προσχαιρητήρια: ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε
 δοκεῖ ἀπιέναι ἡ Κόρη. 5
 Σ 2852 Πρόσχημα: παρακάλυμμα τοῦ ἡθους, ἢ πρόφασις. οὐδὲν
 Soph. ἄλλο κοὶ πρόσχημ' αἰεί, ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθηκεν. αὐτὸν γὰρ ἐν προ-
 Εσχίματος μοίρᾳ ἐξιώντα, μήτε Οὔννοις μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις
 ἐς χεῖρας ἰέναι.
 Σ 2853 Πρόσχημα: παρακάλυμμα. Σοφοκλῆς· πρόσχημ' ἀγῶνος, 10
 Soph. Δελφικῶν ἄθλων χάριν. ὡς οὐπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος.
 προσχῆματι οἰκονομίας βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας.
 Σ 2854 Πρόσχορδα: σύμφωνα.
 Suid. 2855 Προσχών.
 Synt. 2856 Προσχωρῶ· δοτικῇ. 15
 Σ 2857 Πρόσχωροι: περίοικοι.
 Metaphr. 2858 Προσψαύσασαι αἱ κάρκες τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί.
 Synt. 2859 Προταλαιπωρῶ· γενικῇ.
 Δ 2860 Προταμών: κόψας.
 Tact. 2861 Πρόταξις ψιλῶν: ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προ- 20
 τάττωνται, ὑπόταξις δὲ ὅταν ὑποτάττωνται· προσένταξις δὲ ὅταν καὶ
 ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. λέγεται δὲ καὶ
 παρένταξις τοῦτο.
 Phil. 2862 Πρότασις· ὅτι πρότασις ἐστὶ λόγος ἐξ ὅρων δύο, τῷ σημα-
 νομένῳ τι περὶ τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. 25
 τρόπος δὲ ἀπλῶς δύο προτάσεων ἀπλῇ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν,
 ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν ἓνα δις τε εἰληφθαι καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν.
 σχῆμα δὲ τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον ἔχων.
 Phil. 2863 Πρότασις: ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα τὸ προβληθὲν
 ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον· συνίστανται δὲ ἐξ ἀντιφάσεων. 30

2848 = P, Ba 352, 9, Et. M. 700, 12 2850 — προσπλακείς = P, Ba 352, 8,
 sch. μ 433 cf. H 2851 Harp. = P 2852 — πρόφασις Tim. cf. H, sch. Greg.
 PG 36, 1225c οὐδὲν—τέθηκεν Soph. El. 525—6 2853 — παρακάλυμμα
 cf. P = Ba 352, 10; H πρόσχημ'—ἀγῶνος Soph. El. 682 c. sch. προσχῆ-
 ματι sq. Laert. 7, 16 2854 = P, Ba 352, 11 2856 = Synt. Laur. 2857 = P,
 Ba 352, 12 2858 Metaphr. 2859 = Synt. Laur. 2860 cf. sch. l 485, Zon. 1588
 2861 Tact. 28

2858 cf. v. ψαύει 2861 cf. post litt. Ψ

A(GFVM) 2849 om. AF mg. A^r post vs. 3 προσπλακείς V 3 καὶ pr. — Προσφύντος
 om. AF mg. V add. A^r καὶ pr. om. V καὶ Προσφύντος om. A^r 4 ἀγομένη
 Port. 5 ἀνιέναι Vales. 2852 om. AFV, sed genuina est 7 πρόσχημ']
 γρ. πρόσχημα ἢ ὡς ἐξ ἐμοῦ ss. M 10 περικάλυμμα F 12 ἐχόμενος e Laert.
 Tourp 2855—6 om. AFV mg. A^r 16 πάροικοι V 2858—9 om. AFV mg.
 inverso ord. A^r 17 Προσψαύσας κάρκες G et in lac. M 20. 21 προτά-
 σωνται A, v. l. post litt. Ψ 21 ὅταν alt.] ὅτε VM, post litt. Ψ 2862 mg. V
 24 λόγου G 28 ἔχον A^{ec} V 29 πρόβλημα] πρόβλησις A 30 δὲ alt.] δὲ καὶ G

ὅτι πρόβλημα καὶ πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσι δηλωτικά καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῖς ἢ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πρότερον λεγόμενον πρόβλημά ἐστι, μετὰ δὲ τοῦ ἄρα γε πρότασις. καὶ εἰς αὐτὰ
 5 διαλεκτικὰ προβλήματα καὶ αἱ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν οἶον, πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὐ; πρότασις δέ, ἄρα γε ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἐστι; τοῦ ἢ οὐ οὐ προστιθεμένου.

2864 Προτέγειον.

Δ

2865 Προτέλεια: ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ἣ εἰς τὴν ἀκρό- Σ
 10 πολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεὸν καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι.

2866 Προτέλεια. Πρωτόλεια δέ.

Λυκούργος ἐν τῷ Περὶ τῆς Harp. Suid.

ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων Harp.
 γιγνόμενα ἢ διδόμενα.

15 2867 Προτέλειον: ἡ προπαιδεία. καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτῷ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστί, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονται ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. Τέλος λέγεται Ar.
 20 καὶ τῶν Σινωνίδος γάμων προθυάσθω καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ γενέσθω.

2868 Προτεμενίσματα: προπύλαια, ἢ προάστεια.

Σ

2869 Προτένθαι: οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι, Ar.
 ἢ οἱ προαρπάζοντες καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος, οἱ νῦν μετάβολοι
 25 καλούμενοι· οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κοιμ-
 εσθῆναι. Προὔτένθουσιν δὲ προελιχνεύσαντο, προέλαβον τὴν προ-
 θεσμίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

2870 Προτένθης: ὁ λίχνος. Αἰλιανός· προτένθης καὶ ὀσφογάτος. Δ E

2871 Πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ παί- Hom.
 30 δων καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

2872 Προτεραία: ἡ πρώτη. καὶ Προτεραῖος.

Δ

2863 ὅτι sq. Alex. Aphr. 37, 15—20; 40, 19—21 2865 = P
 2866 — Πρωτόλεια cf. Ambr. 1269—70 Λυκούργος sq. Harp. = P; Lycurg.
 fr. 46 2867 καὶ ὅστις—γένεοιτο Synes. Dio PG 66, 1145 b τέλος—θύματα
 sch. Ar. Th. 973 cf. Paus. et Ael. D. fr. 306 ap. Eust. I. 881, 25, Et. M. 750, 48,
 Tim., Poll. 3, 38, P 1, sch. Pind. N 10, 31 ἀλλὰ sq. Iamb. fr. 30 2868 = P,
 Ba 352, 25 cf. H, sch. Thuc. 1, 134, 4 2869 sch. Ar. Nu. 1198 (plenior) et 1200;
 προαρπάζοντες cf. H 2870 — λίχνος cf. H προτένθης sq. Aelian. fr. 39
 2871 O 57 c. sch.

2866 init. ex 2965

2867 Ar. cf. v. T 271

2870 Aelian. cf. v. E 2405

1 ὅτι om. GV 2 μόνην VM^{sc} 3 πρότερον] p pr. oras. in A πότερον Alex. A (GFVM)
 5 αἱ om. GM 7 ἐστί om. A ss. A^r τοῦ om. AF 8 Προτέλειον Bhd.,
 contra ord. 11 ἀποτελοῦσι V 12 Πρωτόλεια δέ ss. VM: om. rel., ad 2864
 Προτέλεια, Πρωτόλειον δέ mg. add. A^r 13 τι om. V 14 γινόμενα V, Harp.
 plen. 16 τῆς om. V 20 Σινωνίδος Gsf.: Σιώνιδος omnes 21 γινέσθω V
 24 ἢ οἱ A: οἱ GVM 26 δέ om. G, nov. gl. 27 ἢ om. V

Δ 2873 Προτεραίτερος: ἀντὶ τοῦ πρότερος.

Ε 2874 Προτερήσαντες: πρότεροι γεγονότες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν κοντοὺς ἐπηξάν ὑποβρυχίους. καὶ Ε αὐθις· παρὸν ἡμῖν ἡ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερήσας δόξαν μὲν τινὰ προπεταίας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν. 5

Prov. 2875 Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύπουν: Metaphr. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ πρότερον αἷμα ὕχει.

Δ 2876 Προτέρωσσε: μακροτέρω.

Synt. 2877 Προτέταμαι· γενικῇ.

Ε 2878 Προτείνειν: δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι. προτείνειν αὐτῷ φ' 10 τάλαντα παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ ἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῇ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκάμενῳ τὴν χρεῖαν ταύτην.

Ε 2879 Πρὸ τῆς δίκης: προτιμότερον τῆς δίκης. οἱ θεοὺς κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι. 15

Prov. 2880 Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄδει: ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

Ε 2881 Πρὸ τῆς πόλεως: ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν ἐπὶ μίαν εὐθείαν, βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, 20 ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει, τὸ δὲ λαὸν ἀνήκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

Δ 2882 Προτιάπτω: προσάπτω.

Δ 2883 Προτιελεῖν: συστρέφειν.

2884 Προτίκτωρ: εἶδος ἀξιωματος Ῥωμαϊκοῦ· καὶ φυλάττει. 25

Σ 2885 Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς ΑΓ. καὶ Ἀριστοφάνης. οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

Synt. 2886 Προτιμῶ· γενικῇ. γράψας ἀναιδῶς, εἴ τι προτετίμηται δεσμοῦ. καὶ Ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. αἰτιατικῇ δὲ· θεοῦ καὶ ἀνθρώπων 30 ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ.

2873 in Ar. Eq. 1165 sec. Bhd. 2874 l. = Ambr. 1344 παρὸν sq. Agath. 4, 12 p. 231, 16 2875 — ἀδυνάτων = Diogen. VII 57 πρότερον αἷμα ὕχει fort. Metaphr. 2876 aliter Ambr. 1439 = sch. Ar. Rh. 1, 306 cf. porro Et. M. 691, 11 2877 = Synt. Laur. 2878 προτείνειν sq. Polyb. 33, 5, 1 2879 oi sq. Aelian. fr. 126 2880 = Paroem. ed. Gsf. 96 n. 785 cf. sch. Pl. Lys. 205 d 2882 cf. Ambr. 1345 (in Ω 110) 2883 = Ambr. 1349, aliter sch. K 347, H 2884 φυλάττει contra Ambr. 1203 2885 — Ἀριστοφάνης = P cf. Phryn. 103, 8, sch. Ar. Pl. 883; Dem. 7, 16; Ar. Pl. 883 οὐδὲν sq. Ar. Pl. 883—4 2886 — προτιμήσαντες cf. Bk. 165, 5 et 20; Dem. 24, 207; Cass. D. 1, 357. αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur.

2874 init. cf. 1239

2875 init. cf. v. Δ 86

2885 cf. v. O 807

A (G F V M)

7 καὶ—ὕχει om. A F V mg. A^r
αὐτῶν F 11 περιχωρήσαντα F
ἡμέραν V 21 δεξιὸν] ἄξιον V
mg. A^r (et iterum ad 2961—2)
mg. A^r 30 καὶ] τε καὶ ed. pr.
sed cf. Bk. 165, 5

9 Προτέταμαι G 10 δωρεῖσθαι AV
16 ἄγει V τὰ om. G 20 βλέποντας V
22 πρὸς A: εἰς G V M 2884 om. A F V
25 καὶ φυλάττει om. A^r 2886 om. A F V
31 θεοῦ] καὶ Προτιμῶμαι· αἰτιατικῇ add. A^r

- 2887 Προτιόσσομαι: προβλέπω. ἀπὸ τῶν ὄσων ἡ μεταφορά. Hom.
 2888 Πρότρησις: ὀμφαλός, τὸ παρ' ἡμῖν ἵτρον. διὰ τὸ πρῶτον Δ + Hom.
 τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφει.
 2889 Προτολμίζεσθαι: προέρχεσθαι.
 5 2890 Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόν- Σ
 των, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων EcI.
 ἡ προτομή λέγεται. τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προ- E
 τομάς ἀποτυπώσας χαλκῷ περιέλαβε, διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειώδες.
 2891 Προτομή: ἐπὶ ζῴων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου Σ
 10 πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομή λέγεται τὸ πρόσθεν
 μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης, E
 ἰστῷ νηὸς παραπλησία, ἐστόμωται δὲ παχεῖ σιδήρῳ κατ' ἄκρον ἐς
 κριοῦ προτομήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. κατααιρεῖται δὲ
 15 κάλοις μέσος ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἐκατέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἐκα-
 τέρωθεν ἐδραίοις ὑπεστηριγμένος, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν
 ἐς τὸ κατόπιν, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως ἐς τοῦμπροςθεν ἐπιβριάν-
 των, τύπτει τὰ τεῖχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω
 καρτερὸς πύργος ἢ περιβόλος πλατύς, ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς
 ἐνεγκεῖν κατισχύσει· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τεῖχη.
 20 2892 Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ Σ
 ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Παν-
 δώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν
 ἐρίων ἐσθῆτα.
 2893 Πρότονος: ὁ προτεταμένος κάλως. Δ
 25 2894 Πρὸ τῶν ὄλων: πρότερος τῶν ὄλων. καὶ πάντα πράττων
 ἄνθ' ὄλων πρὸ τῶν ὄλων.
 2895 Προτρέπω: εὐκτικῶς παρακαλῶ. προτρόπαιοι γὰρ οἱ ἰκέται. Soph.
 Σοφοκλῆς. τοσαῦτά c', ὦ Ζεῦ, προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα πομπάιον
 Ἑρμῆν. καὶ Προτρέπομαι cε· αἰτιατικῇ. Synt.
 30 2896 Πρότρητα: τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν Σ
 τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

2887 = sch. A (Aristonic.) in X 356 cf. Ambr. 1350 2888 cf. sch. A in
 A 424, Ap. S. 135, 34, Et. M. 691, 15 (partim ex Orione 126, 16); — ὀμφαλός =
 Ambr. 1244 cf. Ba 352, 27; P = Σ*; H 2890 — ἄλλων = Σ*, P, Ba 352, 28
 cf. H κυρίως—ζῴων cf. Et. M. 691, 17 et ad 2891 2891 — πρόσωπον cf.
 Poll. 2, 47, Aristot. h. a. 4, 491 b δόκος—vs. 19 ἐπιμονῆς Ios. Bell. 3, 214—7
 2892 = P cf. Poll. 10, 191 2893 cf. sch. Ap. R. 1, 564, sch. A 434, H; aliter
 Ambr. 1200 2894 καὶ sq. Pisid. Exp. 3, 85 2895 — Ἑρμῆν Soph. Ai. 831—2
 c. sch. 831 Προτρέπομαι sq. cf. Synt. Laur. et Gud. 2896 = P cf. sch. Thuc.
 2, 34, 2; Thuc. 2, 34, 2

2888 cf. vv. H 636 et 1747

2891 cf. v. K 2434

2895 ἰκέται cf. 2880

1 βλέπω GM 2 Πρότρησιν V, Ba ἥτρον M^{sc}, sch. 7 τετραπόδοις AV A (GV M)
 8 περιέβαλε G 10 ἐπὶ] περὶ V 12 ἰστῷ νηός] ἰστῶν ἡ V πλησία GM
 13 τετυπωμένον V cp. A 15 ὑπεστηριγμένης A 16 ἐς pr. A, v. K 2434:
 εἰς VM ὡς G 18 πλατύν V ὃς κἂν] οὐκ ἂν G 21. 22 Πάνδροκος Phot.
 cf. Poll. 24 προτεταμένος G 29 καὶ—αἰτιατικῇ om. A mg. V καὶ om. V

Σ 2897 Προτροπάδην: προθύμως, ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τοῦμπροσθεν.
Ἄγαθίας· παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις ἔφευγον προτρο-
πάδην, ἀλκῆς ἀπάσης ἐπιλελησμένοι.

Δ 2898 Προτρουγαῖος.

Σ 2899 Προοίμιον: πρόλογος.

5

Ε 2900 Πρόϋγράφη: κατηγορήθη. Μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τὴν
ἀξίωσιν ἀγορανόμος, προϋγράφη. εἶτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος
ἐυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

Ε 2901 Προϋκινδύνευεν: ὑπεραπέθνησεν. ὁ δὲ προϋκινδύνευε τοῦ
πλήθους οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς.

10

Rhet. 2902 Προϋκείτο καὶ Προϋθεντο: ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρώ-
νται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάρθαι κειμένων ἐπὶ τῆς
οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα· καὶ
μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιο-
γένους συγγενῶν, ὥς, ὅτε μὲν προϋκείτο, ὤκνουν καὶ ἡσχύνοντο 15
λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ἐξενεχθέντος δὲ ἡ περὶ τῶν χρημάτων
τινὰ μνεῖαν ἔχετε ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.

Synt. 2903 Προϋμάχουν· γενικῇ.

Σ 2904 Προύνεικος: δρομαῖος, γοργός. φασι δὲ Ξενοκράτη, εἴ ποτε
μέλλοι ἐς ἄστὺ ἀπιέναι, τοὺς θορυβώδεις πάντας καὶ προυνεῖκους 20
ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ.

Σ 2905 Προυνούστερος: ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Σοφοκλῆς.

Synt. 2906 Προυπίνω· δοτικῇ.

Ε 2907 Προϋπινεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο καὶ τὸν Δάμαν

Ε ἐπῆνει. καὶ προϋπινεν αὐτῷ καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

25

Σ 2908 Προϋπτον: φανερὸν.

Δ + Σ 2909 Προϋργαίτατον καὶ Προϋργαίτερον: ἀναγκαιότατον,
Ε προτιμότατον. θέσθαι προϋργαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου

2897 — τοῦμπροσθεν = P cf. sch. Pl. Conv. 221c; — προθύμως = Ba 352, 30;
εἰς τοῦμπροσθεν cf. H παραδόντες sq. Agath. 1, 14 p. 44, 16 2898 cf.
Ambr. 1128 et 1236 2899 = P, Ba 349, 29 cf. H, Zon. 1583 2900 Μάρκος sq.
Aelian. fr. 121 2901 ὁ — στρατιωτικῶς Agath. 5, 23 p. 329, 20 2902 fontē
rhetor. attr. Wentzel; Lys. fr. 64 2904 — γοργός = P, Ba 353, 1, Σ^a cf. H
φασι sq. Laert. 4, 6 2905 = P; Soph. Ai. 119 2906 = Synt. Laur.
2907 — ἐπῆνει Iambl. fr. 12* καὶ προϋπινεν sq. Iambl. vel Aelianī 2908 = P,
Ba 353, 2 cf. H, Bk. 288, 26 (unde Et. M. 763, 12) et 297, 7 2909 — προτιμό-
τατον cf. H; προτιμότατον cf. sch. Pl. Gorg. 458c, sch. Thuc. 3, 109, 2; Ba 353, 3
et P v. προυνουργέτατον contulit Wentzel θέσθαι — σωτηρίαν Men. Prot.
temere attr. Toup

2900 cf. vv. A 211 et Σ 293 2905 cf. 2530 2909 init. cf. 2911; θέσθαι sq. cf. 47

A(GFVM) 4 Προτρουγαῖος, μὴν V 9 ὁ cett.] γρ. ὁ δὲ προϋκινδύνευε τοῦ πλήθους
οὐ στρατηγικῶς· ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς, στρατιωτικῶς mg. add. M 11 Προϋθεντο F
12 τέθαπται FV 14 οὐδὲ bis V τῶν] ὧν V 17 εἶχετε et ἡξιοῦτε
Saurpe; τῶν θυγατέρων ἡξιοῦτε ἐπιδικάσασθαι Baiteir 19 Προύνικος cett.
GVMM, Σ^a cf. H 20 θορύβους G 21 ὑποστέλλειν V 2905 μάλλον προ-
νούτερος ss. M 23 Προυπίνω A^rG: Προπίνω M 27 Προυργαίτερον καὶ
Προυργαίτατον V 28 πολέμῳ AM

τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. ὅπερ ἔπεται φύσει ἀνθρώ- Ε
που ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις τὰ σφέτερα προϋργιαίτερα τιθεμέ-
νων, ἀνεχώρησαν.

2910 Προϋργιαίτερον: πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον.

5 2911 Προϋργιαίτερον: ἀναγκαιότερον. τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἰρε- Δ + Σ
τώτερον ἀναγκαιότερον· τὸ γὰρ προϋργόν ἐστὶν οἷον πρόεργον.

Πολύβιος· οὐδὲν προϋργιαίτερον ποιουμένου κατὰ τὸν βίον τοῦ Ε
κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός· μάλιστα δὲ Ε
φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν πρὸ ἔργου
10 ἐτίθετο ὁ στρατηγός. ὁ δὲ αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς Ε
αὐτοκράτορος ἐπηγγελημένων προϋργιαίτεραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης
στενοχωρίαν πεποιημένος.

2912 Προϋργου: πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον. Ἰσοκράτης φησὶν· Σ
ἵνα προϋργου τι γένηται. ἀντὶ τοῦ πλέον. προϋργου νενόμικα,
15 καὶ τούτων κάκεινων τὴν ἀμετρίαν φυγῶν, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς
ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι.

2913 Προυσίας ὁ βασιλεὺς, εἰδεχθῆς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ Ε V
ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, ἥμικυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν
καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννῆς καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ
20 μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κάκοπαθείας ἀλλότριος καὶ συλ-
λήβδην ἐκτεθλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν
βίον· ὅπερ ἤκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν ἅπαντες
μὲν γάρ, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια
καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ
25 καὶ φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος
ἦν, καὶ τοῦ καλοῦ, ὃ τι ποτέ ἐστίν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε, Σαρδαναπάλου
δὲ βάρβαρον βίον ἔζη καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ· καὶ γὰρ οὖν ἅμα
τῷ βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλήθος λαβέσθαι, ἀμετά-
κλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως,
30 ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

2914 Προυσίας ὁ βασιλεὺς· οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἀτταλον, Ε V
μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυσίαν
πολυτελῇ προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ βουθυτῆας

2911 — ἀναγκαιότερον pr. cf. H, sch. Ar. Lys. 20. τὸ πρὸ — αἰρετώτερον = P
cf. Et. M. 691, 28 οὐδὲν — κυνηγετεῖν Polyb. 8, 25, 6 μάλιστα — στρατηγός
Arr. fr. Parth. vel Exc. 25 2912 — πλέον alt. = P, Ba 353, 4 cf. sch. Pl. Schanz
Alc. 149e, Theaet. 197a, H; Isocr. 4, 19 προϋργου νενόμικα sq. fort. Dam.
2913 Polyb. 36, 15 = E V 2, 201, 17—202, 9 2914 Polyb. 32, 15, 1—8 = E V
2, 198, 16—199, 11

2911 init. cf. 2909 et 2912; Polyb. cf. v. Δ 635, Arr. cf. 2391 2912 cf. 2911
2913 cf. vv. H 351, A 1333 et 1557 2914 hinc v. Φυλόμαχος; cf. vv. E 1528—9

1. 2 ἀνθρώπων ed. pr. 5 τοῦ om. G 6 ἀναγκαιότερον om. GM Δ (G V M)
9 ἑαυτῷ om. G 11 αὐτοκράτορα V προϋργιαίτερος V 17 Προυσίας]
βασιλεὺς τις add. V 22 περὶ τοὺς βασιλεῖς post ἤκιστα transpos. V 28 τῷ]
τῷ δράσασθαι V ἐλπίδος] μεταβολῆς τούτου add. V 31 ὁ om. G V M

Lexicographi graeci I: Suidas IV ed. Adler

καὶ καλλιερήσας τότε μὲν ἐπανήλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιούσαν καταστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον τοὺς τε νεὺς ἅπαντας διέφθειρε καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐκύλησε καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φυλομάχου κατε- 5 σκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ὃ τῇ πρότερον ἡμέρᾳ κατασπένδων ἐβουθύτει καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκός, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῇ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί· τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἴωθε Προυσίας ποιεῖν γονυ- 10 πετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφθορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ λογισμῶν;

Σ 2915 Προῦτυψαν: προήρξαντο.

Σ 2916 Προῦχειν: προέχειν. τί λέγειν ἢ τί πράττειν χρή, φράζε 15 Soph. μοι. τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προῦχει.

Σ 2917 Προῦχοντο: προέβαλον. οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α' ἱστορίων, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προῦχονται. ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι, προτείνουσι.

Δ 2918 Πρόφερε: ὀνειδίζε, ὑπομίμνησκε. Ὅμηρος· μὴ μοι δῶρ' ἐρατὰ 20 Ε πρόφερε χρυσεῖς Ἀφροδίτης. καὶ Αἰλιανός· καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τὰς παρθένους προφέρει αὐτοῖς. καὶ αὖθις Ἡσίοδος· Ἡώς, ἥ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου. ἀντὶ τοῦ πρῶτ' ἰλίαν.

Σ 2919 Προφερέστατον: βέλτιον.

Harp. 2920 Προφερεῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. 25 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Synt. 2921 Προφέρω· αἰτιατικῇ.

2922 Προφητεύω· ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖός φησι· κύριε, κύριε, οὕτω τῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν. μὴ πῶς ἐσφαλμένως γέγραπται.

Ε 2923 Προφητεία: ἡ μὲν ἐστὶ πνευματικὴ, ἡ δὲ διαβολικὴ, λέγονται 30 γὰρ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως προφητεῖαι, ἡ δὲ μέση τούτων φυσικὴ τις ἢ τεχνικὴ, ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημῶδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι· δι' οἰκονομίαν δὲ καὶ τοῖς

2915 = P, Ba 353, 8 cf. H 2916 — προέχειν = P, Ba 353, 7 cf. H
 τί pr. eq. Soph. Ph. 136—8 2917 = P, Ba 353, 9 cf. sch. Thuc. 1, 140, 4;
 Thuc. 1, 140, 4 2918 — ὀνειδίζε sch. Γ 64 cf. H; Γ 64 καὶ τὸ—αὐτοῖς Aelian.
 fr. 47 Ἡώς—ἔργου Hesiod. O. 579 2919 cf. P v. προσφερέστερον = Ba 352, 1;
 H (in φ 134) 2920 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 499, 3; H = Et. M. 699, 55;
 Poll. 2, 10 unde sch. Pl. Euthydem. 271b; Aeschin. 1, 49 2921 = Lex. synt.
 Vat. 93 2922 in Matth. 7, 22 2923 — p. 243, 26 ἔχουσι Georg. 237, 20—239, 15

Α (GFVM) 2 Νικοφόριον V 6 αὐτὴν Α 13 καὶ λογισμῶν om. V τῶν λ. Exc.
 16 προῦχειν FV^{ec} 17 προέβαλλον FVM 18 καθέλοιεν G 19 προβάλ-
 λονται G, sch. Thuc. 23 καὶ] δι' Α 24 Προφερέστερον Alberti cf. Hes.
 βέλτιστον temere Kust. 2921—2 mg. A^r: om. rel. 32 ἢ] καὶ Α τεχνί-
 της F 33 μετέστη F, v. l. Georg.

μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ Φαραῶ καὶ τῷ Βαλαάμ καὶ Καϊάφα. τῆς δὲ
 διαβολικῆς τοῖς τούτου μόνον θεραπευταῖς· αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάν-
 τεις καὶ κριθομάντεις καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρεια
 καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων καὶ πτησέων ὀρνέων καὶ κλαγγῶν συμβόλων
 5 τε καὶ πταρμῶν καὶ κληδόνων καὶ βροντῶν μυῶν τε καὶ γαλῆς καὶ
 τρισμῶν Ξύλων καὶ ὤτων ἤχων καὶ παλμῶν σώματος καὶ δι' ὀνομά-
 των νεκρῶν τε καὶ ἄστρων καὶ ὑδάτων καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ
 δι' ὀνειρῶν καὶ παρ' ἡμῖν, διὰ κατοχῆς μὲν καὶ αὕτη, ἡ δὲ πρόγνωσις
 αὐτοῖς οὐ δι' ἀρετῆς, ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ
 10 μὲν θεὸς προλέγων καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ
 πάσης ἀκριβείας γίνεται, ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν τισιν ἀλη-
 θεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων·
 χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνον-
 ται, ἐχῖνοι τε καὶ ἀλκυόνες, φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ
 15 προφητεία παρὰ ἱατροῖς καὶ συμβόλοις καὶ κυβερνήταις· οἱ μὲν γὰρ
 ἄρρωστίας καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν, οἱ δὲ πνευμάτων μετα-
 βολάς, οἱ δὲ τοῦ μέλλοντος συνέει καταστοχαζόμενοι. ἡ δὲ κοινὴ
 καὶ δημῶδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις, οἷον ὅτι μετὰ μῆνας γ' ὁ χειμῶν
 γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προρρήσεις. οὐδὲν οὖν
 20 μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι,
 καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος καταστοχασταὶ εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς
 πάντως ἢ πάντα εἰδέναι, ἐπεὶ καὶ ὁ διάβολος προεφήτευσεν τοῦ
 γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὁ Βαλαάμ προεῖπεν,
 ὅτι πόρνας στήσον, καὶ προδοθήσεται δι' αὐτὰς ὁ Ἰσραήλ, καὶ γέγονεν
 25 οὕτως. ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον ἢ πρόρρησις· οὐδὲν γὰρ παρά-
 δοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν
 γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

2924 Προφθάνω· αἰτιατικῇ.

Synt.

2925 Προφορουμένω: δεῦρο κάκεισε πορευόμενοι εἰς τάναντία. Ar.

30 προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομέ-
 νοις. Ἀριστοφάνης Ὀρνικί.

2926 Πρόφρων: πρόθυμος, φρόνιμος.

Σ

2924 = Synt. Laur. et Gud. 2925 sch. Ar. Av. 4 cf. P, Phryn. 104, 1, H, Poll. 7, 32 2926 = P, Ba 353, 13 cf. H; sch. A 150 = Et. M. 691, 35

2925 cf. v. Δ 549

1 τῷ pr. om. G τῷ Καϊάφα G 2 τούτων G αὐτῆς F 4 κλωνῶν F A(GFVM)
 5 κληδονισμῶν F 6. 7 ὀνομάτων] ὀνειρῶν V 8 καὶ pr. om. V 9 οὐ δι']
 οὐδ' V 10 λέγων G λύσιν] λύπην FV 11 κατὰ] κατὰ τὸ F ἐν τισιν
 om. V 13 γέρανοι] ἱέραξ F 14 τε] δὲ GF 15 συμβούλοις GM, cod. A
 Georg. 17 τοῦ μέλλοντος συνέει] τῷ μετασυνέει F καταστοχαζό-
 μενος V καταστοχαζονται GM^{ee} ἡ—27 χάριτι om. F; ἡ—21 καταστοχασταὶ
 om. V 18 ὅτι om. A 21 καταστοχασαὶ A οὐχ—22 ἐπεὶ om. V; 22 πάν-
 τως—ὁ om. M; πάντως—καὶ om. G 22 τοῦ] τὸ V 25 ὅπερ—26 ἔχουσι
 om. V 26 προφητείας δὲ] τῆς ἀληθ(οῦς) δὲ pr. V 27 πνεύματος] γρ. τοῦ
 Χριστοῦ ss. M 30 λέγεται] ἐστι A^{cp}

Σ 2927 Προφυλακή τῷ κυρίῳ: εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστη τρεῖς ὥρας ἔχουσα.

Σ 2928 Προχαριστήρια: ἡμέρα ἐν ἣ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυσον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα Προχαριστήρια. Λυκούργος ἐν τῷ Περὶ τῆς 5 ἱερωσύνης· τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἀνοδὸν τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ Προχαριστήρια, διὰ τὴν βλάβησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.

Δ 2929 Προχειρίζω.

2930 Πρόχειρον: τὸ κατημαζευμένον, τὸ πᾶσι γινώριμον. αἰνίττεται 10 κατὰ τὸ πρόχειρον.

Ε 2931 Πρόχειρος: ἀκρατής. ὁ δὲ πρόχειρος ὦν τὴν γνῶμην διὰ τὴν ἐμπειρίαν οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἀπαντᾶν καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἔτοιμος λέγεται πρόχειρος.

2932 Πρόχειρος: ὁ ἀπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. Πολύβιος· ἀλλ' 15

Ε ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον, νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα <τῶν> φρενῶν.

Harp. 2933 Προχειροτονία: ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι. ὁπότεν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνῶμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν 20 προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Σ 2934 Πρόχυνυ: ἐπὶ γόνυ.

Σ 2935 Προχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Σ 2936 Προχόω: τῇ ἐπιχύσει, καὶ ἀγγεῖω τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδεῖω, 25 Anth. κωθωνοειδεῖ. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πριάπῳ νεβρίδα καὶ χρυσὴν τήνδε θέτο προχόην.

Σ 2937 Πρόχους: ἔεστης, τὸ μέτρον. καὶ ἐμβαλὼν ἐς πρόχουν

Ε ἀργυρᾶν τὰ ὀστά ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

Hat. 2938 Πρόχυσις: παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπείσαι. 30

2927 = P, Ba 353, 14 cf. Zon. 1578 (in Exod. 12, 42) 2928 Bk. 295, 3 constulit Wentzel; Lycurg. fr. 53 2929 = Ambr. 1404 2931 ὁ — πολεμίοις Polyb. attr. Hemst. ἔτοιμος sq. cf. H 2932 ἀλλ' sq. Polyb. 18, 40, 4; Epicharm. fr. 250 2933 Harp. = P 2934 = P, Ba 353, 16 cf. Ap. S. 135, 17 (unde H), sch. 1566, Apion 2935 = P, Ba 353, 17 cf. Zon. 1578, H 2936 — κωθωνοειδεῖ = P, Ba 353, 20 cf. Ap. S. 135, 33, H, sch. α 136 Πριάπῳ sq. Anth. 6, 292, 5—6 2937 — μέτρον = P, Σ* cf. H, Ba 353, 19, sch. c 396 καὶ sq. fort. Aelian. 2938 gl. Hdt. 1, 160

2932 Polyb. cf. v. N 359 2936 Anth. cf. v. K 241

A (G I F V M) 3 τῇ del. Latte 4 λήγοντος om. A ἔθυσον GM: εὐθὺ AV Ἀθηνᾷ] Κόρη Sauppe sed cf. Bk. 6 τὴν pr. om. V τῆς GM: τοῦ AV 7 ὀνομασθεῖσα V 7. 8 τῶν φυομένων καρπῶν G 2929 om. FV 11 κατὰ] καὶ V 12 τῇ γνῶμῃ G I F V M 13 ἀπαντᾶν A: ἀπατᾶν G I V M 13. 14 ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις] πολεμεῖν τοῖς ἐναντίοις G I, sed] τοῖς πολεμίοις mg. (absciss.) add. I 16 τὸ pr. Kust.: τοῦ A G M, v. N 359 τῷ V 17 <τῶν> suppl. Kust. 18 γίνεσθαι G, Phot. 20 γίνεσθαι V M^{ac} 24 ἡ om. G

- 2939 Πρῶ: οὕτω μονοσυλλάβως. ἔτι ὀρθρου βαθέος. ἴσον τῷ Ar. Σ
ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωῖ συναίρεσις ἐστὶ τὸ πρῶ, διὸ δέξνεται· τὸ δὲ πρῶν Ar.
περισπάται. οὐ πρῶν μὲν ἡμῖν ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε. Καλλιμάχος.
2940 Πρῶ: μονοσυλλάβον. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ, καὶ τὸ ἔωθεν. Eccl.
5 Ἀριστοφάνης· λουσάμενος πρῶ. μέλλω γὰρ ἐστῖαν γάμους. ὅς ἂν Ar.
μὴ πρῶ πάνυ τοῦ κνέφους ἦκη κεκονιμένος. μονοσυλλάβως.
2941 Πρῶ. καὶ Πρῶν· Ἀριστοφάνης· σικύων πρῶν. οἱ γὰρ Δ
πρωῖμοι σίκυοι καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρωῖμοι σίκυοι, Ar.
δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία· ἀρχομένων σικύων καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν.
10 2942 Πρωθήβας· Ἀππιανός· ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ E
τοῦ πολέμου ἐληλυθότων κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπει-
ραμένους, ἐς β' τέλη.
2943 Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων, νέος. Σ
2944 Πρωῖ: παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. Thdr.
15 Δαβὶδ· ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, κύριε. Πρωῖ δὲ
ἐστὶ πᾶν τὸ διάστημα τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. ὅτε δὲ λέγει,
ἀναστὰς πρωῖ, ὡς ἂν μὴ ἐναντία δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστά-
σεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον, ἀναστὰς δέ· καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν·
πρωῖ, πρώτη σαββάτων, ἐφάνη Μαρία.
20 2945 Πρωῖ, πρωῖ: οὕτως ὁ Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ δέξυ προσηγόρευσε. Thdr.
βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῖ, πρωῖ.
2946 Πρωῖα: ἡ πρωῖνὴ κατάστασις. Δ
2947 Πρωῖαίτερον: θάττον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν Σ
ἥλιον.
25 2948 Πρωῖζόν: πρὸ ὀλίγου. Δ
2949 Πρωῖμος, Πρωῖνόν. καὶ πρωῖνῶς καὶ Πρωῖον. Δ

2939 — μονοσυλλάβως sch. Ar. Av. 129 ἔτι — βαθέος Tim. = P cf. sch. Θ 530
ἴσον sq. sch. Ar. Av. 129 cf. Io. Alex. (Philop.) τον. παραγγ. 32, 7 (= Herodian.
Gramm. Gr. 3, 1, 494, 7), H; Call. fr. 84 2940 — γάμους = An. Ox. 2, 463, 13
cf. Phryn. 106, 5, Paus. Att. fr. 285 ap. Eust. I. 1025, 38, H; Ar. Av. 132 ὅς sq.
Ar. Eccl. 290—2 c. sch. 291 2941 Πρῶ = Ambr. 1444 σικύων sq. Ar. Pac.
1001 c. sch. cf. Phryn. 106, 3 2942 App. Ib. 65 2943 — ἀκμάζων = P,
Ba 353, 27 cf. H, Ap. S. 136, 26, sch. Θ 263. νέος cf. Ba 349, 7; P = Σ*; sch. Θ 518
(agnoscit Wentzel) 2944 — κύριε Thdr. in Ps. 89, 14, PG 80, 1605b ἀνα-
στὰς sq. Mc. 16, 9 c. explic. cf. Euseb. Qu. ad Mc. PG 22, 940a b, Theophylact.
Achr. PG 123, 677c (indic. Gsf. ms.) 2945 Thdr. in Ps. 46, 6, PG 80, 1204b
2946 = Ambr. 1238 2947 = P, Et. M. 692, 42; — θάττον = Ba 353, 28
2948 aliter Ambr. 1304, Et. M. 691, 56

2940 Ar. Eccl. cf. v. K 1254

1 οὕτω — 6 μονοσυλλάβως] ἀντὶ τοῦ πρωῖας F 1 βαθέως AVG cf. Phot. A (G F V M)
τῷ A M: τοῦ G V 2 et 3 πρωῖν AV 3 ἡμᾶς Kust. 4 μονοσυλλάβως G
6 πάνυ — 7 Πρῶ om. G M 7 Πρωῖ καὶ Πρωῖων A Ἀριστοφάνης om. F
8 οἱ — 9 δηλοῖ om. G 9 καὶ pr. om. F 2942 — 3 contra ord. 10 Ἀππιανός —
12 τέλη] καὶ F 16 τῇ ἀλεκτοροφωνίᾳ F 17 δόξῃ om. V 18 δέ om. G M
20 δέξυ] δέξυ πρωῖ G M 21 αὐτῇ] καὶ αὐτῇ V 23 τοῦ alt. om. A G F 26 καὶ
πρ. καὶ om. A F V

Ecl. 2950 Πρωκτός: ὁ κόλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρὸς.

Ar. καὶ παροιμία· εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμῶσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· τοῖς ὀστίνοις φυᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ· οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται 5
 χεζητιῶν. ὦ πότνι· Εἰλείθουια, μὴ με περιῖδης διαρραγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον. ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ Ἀντισθένης ἱατρὸς θηλυδρίας. περὶ Κλέωνός φησιν Ἀριστοφάνης· πρωκτὸν

Ecl. Etym. δ' εἶχε καμίνου. ὁ κόλος. παρὰ τὸ προῖέναι.

Σ 2951 Πρωκτός λουτροῦ περιγίνη· παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται κἄν ἀπονίψασθαι, ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν
 Ar. οὖν καὶ εἰκὴ πραττομένων ἐλέγετο. καὶ Ἀριστοφάνης· δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χῶ πρωκτὸς οὐμός τουτίγε σοφίζεται.

Ar. 2952 Πρωκτοτηρεῖν· τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. 15
 ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

Δ 2953 Πρωλαίτης.

Σ 2954 Πρῶνες· ὀρῶν ἐξοχαί, βουνοί. ἐν Ἐπιγράμμασι· ὅς τε καὶ
 Anth. Οἴτην καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης. καὶ αὖθις· λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς ἄνθετο τράγον. καὶ αὖθις· εὐδένδρου πρῶνας 20

Δ ἐβουνοβάτει. λέγεται δὲ καὶ Πρεών, πρεόνος. αἱ τόσσον ὕδωρ

Anth. εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Δ 2955 Πρῶρα· τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ Πρῶραθεν. καὶ Πρωράτας τῆς νηός· καὶ Πρωρεύς.

Δ 2956 Πρωταγωνιστήν. πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.

25

Synt. 2957 Πρωταγωνιστῶ· γενικῇ.

Hes. 2958 Πρωταγόρας, Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος ἢ καὶ Μαϊανδρίδου

2950 — γαστρὸς aliter Orion 128, 21, unde Et. M. 692, 45 εἰς—κυνός alt. Ar. Ach. 863 c. sch. cf. sch. Eccl. 255; Eccl. 255. Ἀντισθένη—θηλυδρίας Ar. Eccl. 366—370 c. sch. 366 et 370 vs. 8 πρωκτὸν—καμίνου Ar. Vsp. 1035 2951 — ἐλέγετο = P, H cf. Paroem. ed. Gsf. 94 n. 765, sch. Ar. Vsp. 604 δύναμαι sq. Ar. Eq. 719—721 2952 sch. Ar. Eq. 878 et 880 2954 — βουνοί = P, Ba 353, 29 cf. Ambr. 1129 et 1191, H, Ap. S. 136, 30, sch. Π 299 ὅς—Φολόης Anth. 6, 3, 1—2. λάσιον—τράγον Anth. 6, 32, 3—4. εὐδένδρου—ἐβουνοβάτει Anth. 6, 218, 2 αἱ τόσσον sq. Anth. 6, 253, 1—2 2955 — νεώς cf. H. Πρωράτας cf. Ambr. 1133. Πρωρεύς cf. Ambr. 1122 2958 — p. 247, 6 Ἰσοκράτους + vs. 11 τοῦ sq. cf. sch. Pl. Rep. 10, 600c, Laert. 9, 50—53, Philostr. vit. soph. 1, 10, Steph. Byz. vv. Ἀβδηρα et Τέως

2950 Ar. Ach. cf. v. O 713; Eccl. 255 cf. 3110; Eccl. 366 sq. cf. vv. χεζητιῶν et B 214 2954 Anth. 32 cf. 201, vv. l 387 et K 1850. Πρεών, πρεόνος cf. 2244. Anth. 253 cf. 2244, vv. E l 14 et Σ 937

A (GFVM) 1 et 9 κῶλος G 2 καὶ—14 σοφίζεται om. F 3 φυᾶντε G 6 πότνι γρ. ὦ πότνι· Εἰλείθουια ss. M μὴ με G M^{ce}, B 214, Ar.: μῆτε AV M^{ce} 8 ἱατρὸς ἦν add. GM 9 παρὰ τὸ προῖέναι om. A, add. A' 10 παροιμία mg. V 11 ἀλλά] ἀλλὰ καὶ V 13 ποιῆσαι V 18 ἐξοχαὶ ὀρῶν FV cf. Ambr. 1129, Ap. S. 2950—7 post 2958 GM, ordo poscit 25 Πρωταγωνιστεῖν GM cf. Ambr. 1374 πρῶτον ἀγωνίζεσθαι om. A F V 27 ἢ—p. 247, 15 πολλῶν om. F

ἢ Νεανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτοβαστάκτης, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἠράσθη λόγων καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ ῥητορείαν ἐτρέφη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής, πρῶτος τε οὗτος τοὺς ἐριστικούς λόγους εὗρε καὶ ἀγῶνα λόγων
 5 ἐποίησατο καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνάς ρ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἴσοκράτους. διεῖλε τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς τέσσαρα· εὐχωλήν, ἐρώτησιν, Phil. ἀπόκρισιν, ἐντολήν· μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ζ' διεῖλον ταῦτα· διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, εἰσαγγελίαν, εὐχωλήν, κλήσιν.
 10 Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας εἶναι φησιν ἰδέας λόγων· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Hesyl. Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὥς εἰσιν, οὔτε ὥς οὐκ εἰσὶ. καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου· διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ
 15 Κείου καὶ ἄλλων πολλῶν.

2959 Πρῶτα στοιχεῖα· ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ Ar. κακῶς. περὶ γραμμάτων φησιν, ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.
 2960 Πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί, ἔσχατα δὲ φύσει τὰ πολὺ τῶν Phil. ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι
 20 χαλεπὰ δειχθῆναι, τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ῥάδια· τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἶόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δεικνυσθαι διὰ πρῶτων, τῶν δὲ πρῶτων μὴ εἶναι τι πρῶτον. γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὀριςμοῦ. ὠρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ποτὲ ἐστὶ, καὶ
 25 τοῦτο αὐτὴν ὑποθέμενος εἶναι χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαὶ καὶ οὐ ῥάδια δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐχ ὥς αἴτιον, οὐδὲ ὥς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει καὶ τελειότερον οὐ τῷ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ
 30 παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλεον δύνασθαι καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι.

2961 Πρωτεσίλαος· ὄνομα κύριον. καὶ Πρωτεσίλεως. Δ

2962 Πρωτείων. Δ

2958 διεῖλε — προσαγόρευσιν Laert. 9, 53—4 2959 (praeter ὁ ἀλφάβητος) Ar. Eq. 189 c. sch. 2960 — δεικνύται Alex. Aphr. 541, 21—8 (textu plenior p. XV, 1), 542, 6—7 2961 praeter ὄν. κ. = Ambr. 1172 cf. Ps. Herodian. 114 2962 cf. Ambr. 1287 et 1319

2958 Laert. cf. 3182

1 ἢ Νεανδρίου om. V, Laert. αὐτὸν om. A καὶ Τήιον] καυτήιον V A(GFVM) πρότερος VM 4 τε AM^{sc}: δὲ GVM^{sc} λόγων] λόγον VM 5 τοῦς] εἰς τοὺς V 7 ἐρώτημα G 8 διεῖλον εἰς ζ' V 12 θεὸν A^{cp} οὔτε pr.] εἴτε G οὔτε alt.] εἴτε GM 16 καὶ—17 δυσγένειαν om. F 18 Πρῶτα—ἀρχαί post gl. transpos. V πολλά A 19 ἔστι—31 εἶναι om. F 24 ὠρίσθη γὰρ πρῶτον δεῖ V 25 ὑποτιθέμενος V 28 λογισμῶν V 29 τελειότερον] ὄν add. ed. pr. 30 προάγειν Bhd. οἰκειότατον om. G 32 ὄνομα κύριον om. AFV add. A^r 2962 post vs. 32 Πρωτεσίλαος, non nov. gl. AFV; Προτίκτωρ, εἶδος ἀειώματος Ῥωμαϊκοῦ mg. add. A^r cf. 2884

- Heay. 2963 Πρωτογένης, Ζωγράφος, Ξάνθιος ἐκ Λυκίας· ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόητος ἐπιστήμην, ὃ τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον, ὃ καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος καὶ στρατὸν ὀπλίτην μυριάδας ὑπὲρ 5 τὰς πέντε καὶ πεντακισχιλίους. Περὶ γραφικῆς καὶ σχημάτων βιβλία β΄.
- Δ 2964 Πρωτοκλισία: ἡ πρώτη καθέδρα.
- Δ 2965 Πρωτόλεια: ἡ πρώτη λεία.
- Σ 2966 Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.
- Δ 2967 Πρωτολογία. πάσης κατηγορίας αὐτοῦ ἀποφαίνει πρω- 10 τολογίαν.
- 2968 Πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας· ἐρώτησις· πῶς τίθησι πρῶτους τοὺς ἀποστόλους ὁ Παῦλος; πρῶτους κατὰ ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ δόξαν, ἔσχατοι δὲ διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρῶ- 15 τούς καὶ ἐσχάτους· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμῶσυνται, λέγοντα· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.
- Σ 2969 Πρώτονος: πρῶτος νέος.
- Σ 2970 Πρωτόνεω: οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἰς τινα τόπον καταπεπλευκότες. Πρωτόνεως καὶ ἀρχένεως καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· 20 καὶ περίνεως Θουκυδίδης α΄.
- Hom. 2971 Πρωτοπαγῆ: πρῶτως πεπηγότα.
- Ε 2972 Πρωτόπειρος· ὁ δὲ νέος ὢν κομιδῇ καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων καὶ νεωστὶ γενόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς φιλόνηκος καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτος ἦν. 25
- Δ 2973 Πρωτοπείρωνος.
- Δ 2974 Πρωτοπορία.
- Σ 2975 Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, τὸ πρῶτον εἰσπρα- τώμενον.
- 2976 Πρῶτους: ἀκμάζοντας, νέους. 30
- 2977 Πρῶτῳ ποδί: ὁ οἰωνιζόμενος λέγειν εἰώθασιν.
- 2978 Πρωτότοκος: ὁ πρῶτος τεχθεὶς. Πρωτοτόκος δὲ ἡ θεοτόκος.

2964 l. = Ambr. 1301   2965 = Ambr. 1270 cf. Et. M. 693, 11, sch. Eur. Or. 382   2966 = P, Ba 353, 31, Σ^a cf. H   2967 πάσης sq. fort. in Proverb. 18, 17   2968 in 1 Cor. 12, 28; Apoc. Io. 1, 17   2969 cf. P = Ba 353, 30; H v. πρωτόγονος   2970 = P; Thuc. 1, 10, 4   2971 cf. sch. E 194, Ω 267, H, Et. M. 693, 8   2972 Aeliano attr. Valck. cf. ad Polyb. 29, 18   2974 = Ambr. 1291   2975 = Σ^a cf. P = Ba 354, 1; H   2978 cf. H, Et. M. 693, 16, sch. P 5

2965 hinc 2966 init.

A(GFVM)   1 Κιλικίας G   2 γραφήν V   ἐπιστήμην om. V   Διονύσιον] Ἰάλυον coll. Plut. Demetr. 22, 4 Leopardi; lac. statuit Bhd.   4 ὅλως A   6 πεντακισχιλίας AVM^{ac}   2965 om. V   9 Πρωτόλιον AGM^{ac}, Σ^a   17 εἰμι] και add. sed del. A   20 Πρωτόνεως] nov. gl. V   25 φιλόνηκος Dind.   φιλοπρωτεύεις Hultsch   26 Πρωτοπειρώνος ed. pr.   31 δ] ψ F   2978 om. AF mg. A^a V

- 2979 Προϊκα: δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ Σ τοῦ ὅπου. τὰ δὲ καὶ προϊκα πολλὰ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπο- Δ
ρισμένα. ἀντὶ τοῦ ἄνευ κόπου. E
- 2980 Προικίας: ὄνομα κύριον. Δ
- 5 2981 Προίκιος: ἄνευ μισθοῦ. προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτην Σ + Anth.
ἁοιδός. ὁ τέττιξ φησὶν ἐν Ἐπιγράμμασι.
- 2982 Προικόνηςος. Suid.
- 2983 Προικός: δόσεως· ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως Σ
καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ εὐθεῖα Προίξ. Δ
- 10 2984 Πρύλις: ὁ πεζός. Δ
- 2985 Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ τὸ κατ' Σ
ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀνα-
χωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξῃσι
μὴ φανερώς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς
15 πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.
- 2986 Πρύμνην: κάτωθεν, ἐκ ριζῶν. Σ
- 2987 Πρυμνήσιον: τὸ ἀπόγειον χοινίον. Δ
- 2988 Πρυμνήτης κάλως. Δ
- 2989 Πρυμνόν: τὸ ἔσχατον. Δ
- 20 2990 Πρυμνώρειαν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Σ
- 2991 Πρυτανεύεται: διοικεῖται. τῇ τοῦ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται Δ + E
τὰ ἀνθρώπεια.
- 2992 Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα. ἀντὶ Harp.
δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.
- 25 2993 Πρυτανευούσης: τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιεῖς ἐφίσι E
περαιτέρω ἵεναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μήκος συμμετρούσης αὐτοῖς
καὶ πρυτανευούσης εἰκότως. καὶ αὖθις· οἱ δὲ πρέσβεις ἦκον τοῦ E
πρυτανεύειν Πάρθοις τε καὶ Ἑωμαίοις τὰς διαλλαγὰς.

2979 — ἐπίρρημα cf. An. Ox. 2, 398, 21 unde partim Et. M. 689, 11; — μισθοῦ
cf. Ba (mg.) 349, 11, sch. Pl. Ap. 19e; — δωρεάν cf. sch. Pl. Leg. 921a, H. ἄνευ
μισθοῦ cf. Ambr. 1443 2980 = Ambr. 1168 2981 προίκιος — ἁοιδός Anth.
6, 120, 3 2982 cf. Ps. Herodian. 117 2983 — ποιητής (v 15, p 413) = P,
Ba 349, 9 cf. Ap. S. 136, 9, sch. p 413 Προίξ cf. Ambr. 1163, 1243 2984 cf.
Ambr. 1125, Ap. S. 136, 25, sch. M 77 (unde Et. M. 693, 31), Theognost. An. Ox.
2, 23, 1, H 2985 = Σ*, P, Ba 352, 16, sch. Thuc. 1, 50, 5 2986 = P, Ba 353, 23
cf. H, sch. M 149 2987 cf. sch. A 436 (unde Et. M. 693, 38), H, Theognost. An.
Ox. 2, 22, 32, Ps. Herodian. 116 2988 cf. Ambr. 1133 2989 cf. Ap. S. 136, 20
(unde H, Zon. 1584, sch. M 149, Theognost. An. Ox. 2, 23, 1 2990 = P, Ba 353, 24
cf. Zon. 1581, H, Ap. S. 136, 22, sch. E 307, Et. M. 693, 40 2991 — διοικεῖται
cf. H, Et. M. 693, 44 τῇ sq. Proc. h. a. 4, 44 2992 Harp. = P cf. An. Ox.
2, 499, 8; Dem. 5, 6 2993 — εἰκότως Proc. Bell. 8, 11, 14 οἱ sq. Arr. attr.
Roos Arr. p. 14, sed non in fr. cf. FGrHist 156 fr. 34 Comm.

2979 cf. 2981 et 2983; τὰ sq. cf. 1215 2981 cf. 2979; Anth. cf. v. K 1294
2982 ex 2478 2983 cf. 2979 2985 cf. v. E 2539

1. 2 ἀντὶ τοῦ del. Bhd. 2 ἄπου FV ὅπως G πολλαχοῦ A^c 2982 om. A (GFVM);
AFV mg. A^r; Προικόννηςος A^r 2984 om. A mg. A^r 11 ἐκρούατο G
13 ποιῶσιν FV 14 ἵνα] ἡ ἵνα Phot. Ba 23 πρυτανέτα V πρύτασιν G;
γρ. πρύτασιν ss. M, Dind. 24 δὲ om. A post διοικοῦντα transpos. G

Synt. 2994 Πρυτανεύω· αἰτιατική.

Ar. 2995 Πρυτανεύσῃτε· σκέψασθε, πράξῃτε, χρηματίσῃτε· πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

Σ 2996 Πρυτανεία: ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς ἀριθμός τις ἡμε-
ρῶν· οὐδετέρως δὲ σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύ-
ριον τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἔξ ὧν τὸ δικα-
στικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις. πρυτανεῖαι δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν
ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν
δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλε δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν 10
δέκα λε' ἡμέρας, καὶ ἐπερίττεον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι
δ', ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρῶταις λαχούσαις πρυτανεῦειν τέσσαρις φυλαῖς.
καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἐκάστη εἶχε τὴν πρυτανεῖαν ἀπαρ-
3Harp. τιζομένην εἰς λς' ἡμέρας, αἱ δὲ λοιπαὶ 5' ἀνὰ λε'. Πρυτανεῖας
οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἥτοι λς' ἢ λε'. καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυ-
15τανεῦει. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἀργύριον, ὅπερ
κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.
Ar. 2997 Πρυτανεῖα: τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῇ δημο-
σίῳ ἀργύρια. πρυτανεῖα, μέταλλα, ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς, δημιό-
πρατα, τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δις χίλια. 20

Σ 2998 Πρυτανεῖα: πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη, ἣν οἱ
δικασάμενοί τι καὶ ἡττηθέντες κατέβαλλον, ὠρισμένην ζημίαν κατα-
τιθέντες ἕκαστος.

Hdt. 2999 Πρυτανεῖον: θεσμοθέτιον, θόλος. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις

Ar. οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' 25
αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν·
ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. ἢ

Thuc. πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ἠύχοντο. Ἀριστοφάνης

Ar. Νεφέλαι· πᾶς γάρ τις ὀμνύς, οἷς ὀφείλων τυγχάνω, θεῖς μοι πρυ-
τανεῖ', ἀπολεῖν μέ φησι, κάξολεῖν. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα 30
ἐπὶ πόρτουλα. τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυ-
τάνεσιν εἰσῆγον τοὺς χρεώστας.

2994 = Synt. Laur. 2995 sch. Ar. Ach. 60; Dem. 15, 3 2996 — λε' pr.
= P cf. sch. Pl. Leg. 953c, Bk. 291, 15 et 11, Lex. Patm. 141 Πρυτανεῖας sq.
Harp. = P cf. An. Ox. 2, 499, 6, Aristot. Ath. Pol. 43, 3, H 2997 — ἀργύρια
sch. Ar. Nu. 1197. πρυτανεῖα sq. Ar. Vsp. 659—660 2998 = P cf. Bk. 291, 14
2999 — θόλος gl. Hdt. 1, 146 cf. sch. Pl. Prot. 337d παρὰ — χάριν sch. Ar.
Eq. 167 cf. 281 πυρὸς — ἠύχοντο sch. Thuc. 2, 15, 2 πᾶς sq. Ar. Nu.
1135—6 c. sch. 1136

2997 Ar. Vsp. cf. 1761 2999 Thuc. cf. v. Θ 402

Λ(G F V M) 10 ἦγον] ἔλεγον G ἐπέβαλλε GM 11 ἐπερίττον G 12 τέτταρις A
13 πρῶτ V πρῶτων ed. pr. 18. 19 δῆμω V 20 διχαλά AF 22 δικαζό-
μενοί A κασάμενοι V κατέβαλον AV, Phot. 22. 23 κατατιθέντος A 23 ἐκάστου A
ἐκάστοι Phot. ἕκαστοι Wil. 24 θόλος GM, gl., sch.: θεολό(γος) A om. V
τοῖς] Ἀττικοῖς καὶ add. V 26 αὐτῆς M αὐταῖς G 27 τὴν om. A 29 μοι]
με A 30 ἀπολεῖ AV κάξολογεῖν V

3000 Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ'. ν' ἄνδρες Harp.
ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικούντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττό-
μενα. ἐπρυτάνεον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ ἰ' φυλαὶ κλήρω
λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. διαπιστοῦντες δὲ Ε
5 οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ διὰ τὴν περὶ τὰ Κρητικὰ κακοπραγ-
μοσύνην καὶ τότε Ἑρακλείδην ὑπώπτεον ἐγκάθετον εἶναι.

3001 Πρύτανις: διοικητής, προστάτης, φύλαξ, βασιλεύς, ἄρχων, Σ
ταμίς, ἔξαρχος.

3002 Πτάμενος: διελθών. Σ

10 3003 Πτανῶν· Ζῆται ἐν τῷ ἀποθεν.

3004 Πταρμός· Ἀριστοφάνης· κῆρα πῶς οὐκ ἔπαρον; ἀντὶ τοῦ Ατ.
οὐκ ἠσθόμεν· ὁ πταρμός γὰρ κεφαλῆς αἰσθησις· ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ
μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται ἢ ὁσφραίνονται προσενεγκόντες.
οὔτω, φησὶν, ἥψατό μου πληγῇ, ὃν τρόπον ἄπτεται κάρφος μυκτῆρος.

15 3005 Πταίειν· δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροιμία· μὴ πολλάκις
πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον. Prov

3006 Πτελέα: εἶδος δένδρου. Δ

3007 Πτερίνῃ. καὶ πτερίναν ῥιπίδα. πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ Δ Anth.
μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες Ε
20 οἱ ψилоὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλῶδων διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ
προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας, εἶναι δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν
τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχὸν ρεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος,
ποτὲ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ τὸ γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς
ἀλλὰ καὶ ἵππεῖς δύναται κρύπτειν, ἐὰν βραχεὰ τις προνοηθῇ τοῦ τὰ
25 μὲν ἐπίσημα τῶν ὅπλων ὕπτια τιθῆναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περι-
κεφαλαιὰς ὑποτιθῆναι τοῖς ὅπλοις.

3008 Πτερίνῳ: πτερωτῷ. Πολύβιος· ἐπικοςμοῦνται οἱ Ῥωμαῖοι Ε
πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις ἢ μελαινόρθοις τρισίν, ὡς πηχυ-
αίοις τὸ μέγεθος ὧν προστεθέντων καὶ κορυφῇ ἅμα τοῖς ἄλλοις
30 ὅπλοις ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ δὲ
ὄψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

3000 — Κτησιφώντος Harp. = P cf. Et. M. 693, 53, Lex. Patm. 13 et 140;
Aeschin. 3, 4 διαπιστοῦντες sq. Polyb. 13, 5, 1 3001 = P, Ba 353, 25 cf. H,
Zon. 1575, Ambr. 1118 3002 = P, Ba 354, 3 cf. H 3004 Ar. Ran. 647 c. sch.
(hinc Zon. 1590) 3005 — δοτικῇ cf. Synt. Gud. μὴ sq. fr. com. ad. 391—2
cf. Polyb. 31, 11, 5 3006 = Ambr. 1459, sch. Z 419 cf. H, Ps. Herodian. 108
3007 καὶ π. ῥιπίδα Anth. 6, 306, 3 πρὸς sq. Polyb. 3, 71, 3—4 3008 ἐπι-
κοςμοῦνται sq. Polyb. 6, 23, 12—13

3004 cf. v. E 2869 3005 cf. v. M 972

1 βουλῆς] φυλῆς ex vs. 2 V, Harp. plen. 3 ἀλλήλαις G M^{ss}, Harp. 5 κρι- A (G F V M)
τικὰ G M 6 καὶ del. Bhd. τότε A: τὸν τε G V M, Bhd. τὸν ed. pr. Ἑρα-
κλείδῃ AV 3002 om. A mg. A^r 3003 ex mg. A^r: om. rell. 18. 19 καὶ μηδὲν
παθεῖν om. A 19 εὐφυέστεροι—26 ὅπλοις om. F V; κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ
ἀκανθαὶ mg. add. V 20 οἱ ψилоὶ A cf. Polyb.: ὑψηλοὶ G M 23 πτέρεις G
24 δύναται G 27 ἐπικωμοῦνται G 28 φοινικεῖοις G M 31 πληκτικῇ G

- Thdr. Ps. 3009 Πτέρνα: ὁ δόλος. καὶ ἡ ἐπιβουλὴ. καὶ Πτερνίζω, τὸ
 Δ καταβάλλω. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ
 Thdr. πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας προσπταίνειν ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένους.
 ἐπτέρνικε γάρ με ἦδη δεύτερον τοῦτο.
 Σ 3010 Πτερνίζει: ἀπατᾷ, ἢ λακτίζει. 5
 Ar. 3011 Πτεροδόνητος: πτεροῖς πληχθεῖς.
 Σ 3012 Πτερόεντα: ταχῇ, κοῦφα.
 Ar. 3013 Πτερόεντι: ταχεῖ. ταῖς τοῦ ἀνέμου ὑκείαις κυτροφαῖς ἐοικότε.
 ἡ δὲ ὅλη εὐστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ Ἑρωτος τὰ ὄρνεα ἐστίν.
 ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι. καὶ 10
 Δ Πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος.
 Δ 3014 Πτεροφοίτωρ. τάχους ὡς ἔχει τις πτεροφοίτορος ἀτεχνῶς
 ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἰέμενον τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμε-
 ται γένος.
 3015 Πτερωτὰ Ζῶα: αἰτός, ἀλεκτρυών, καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκό- 15
 μενα πᾶσι.
 Thdr. 3016 Πτέρυγες περιστερᾶς: αἱ τοῦ πνεύματος δωρεαί. ταύτης
 δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηγυρῶσθαι, τὰ δὲ μετάφρενα κεκοσμηθεῖν
 χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἀπλούστερα καὶ λευκότερα τοῖς ἀπλουτέροις,
 τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ 20
 τοῖς ἐμοῖς.
 Σ 3017 Πτερυγίζειν: ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομέ-
 Ar. νων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ
 πτερυγίζει. ἀντὶ τοῦ θορυβῇ. τὸ γὰρ πτερόν ἡχώδες καὶ θορυβητι-
 κόν. ἢ κοῦφα λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν 25
 τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια
 διαλέγῃ. ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἱ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι
 δὲ οὐ δύνανται. οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν καὶ πειράξεις,
 ἀνύεις δὲ οὐδέν.
 Σ 3018 Πτερυγίζων: πετόμενος. Ἀριστοφάνης περὶ Μάγνητος, 30
 Ar. ὅτι Ὀρνιθας ἐποίησε δράμα καὶ Ψήνας καὶ Λυδούς.

3009 — δόλος + ἐκ sq. Thdr. in Ps. 40, 10, PG 80, 1165 c sq.; Gen. 27, 36
 — ἐπιβουλὴ cf. An. Ox. 2, 464, 10 (unde Zon. 1590) 3010 = P, Ba 354, 4 cf. H
 (in Malach. 3, 8—9), Ambr. 1477 3011 sch. Ar. Av. 1402 3012 = Ba 354, 5
 cf. Ap. S. 136, 33 (unde H), P, sch. A 201 3013 — γενεαλογία sch. Ar. Av.
 697—8 Πτερόεις sq. cf. Ambr. 1448 3014 τάχους sq. Dam. fr. 36 cf. Phot.
 Bibl. 337 b 22—4 3015 ἀλεκτρυών sq. Ar. Byz. Epit. 4, 10—11 3016 Thdr.
 in Ps. 67, 14, PG 80, 1384 c d; τὰ γὰρ sq. Theodot. Ies. 24, 16 3017 — Πλούτῳ
 = P cf. H, sch. Ar. Pl. 575; Ar. Pl. 575 ἄλλα sq. Ar. Pl. 575 c. sch. plenior.
 3018 — πετόμενος = P, Ba 354, 6 Ἀριστοφάνης sq. sch. Ar. Eq. 522

3018 Ar. cf. v. M 20

A(GFVM) 1 καὶ ἡ ἐπιβουλὴ om. AFV 3 προσπαίζειν AFV 4 ἐπτέρνικε G
 δεύτερον] τρίτον G 7 ταχῇ F, Ba: τάχει A cf. vs. 8 ταχεία GVM ταχύ Phot.
 8 ταχεῖ] χᾶει F om. A, add. A^r 12 ὡς om. GM 13 Gsf.: τῆς AFV τίς
 γὰρ GM 13 τὸν] τὴν A ἰέμενος Gsf. ἰεμένην Asmus 15 τὰ alt. om. V
 17 δωρεαί τοῦ ἀγίου πν. G 24 θορυβεῖς Bhd. 30 πτερούμενος G

- 3019 Πτερύγιον: ἀκρωτήριον. Σ
 3020 Πτερυλλίδων: τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. Ατ.
 ὀρταλίχων δὲ τινὲς τῶν ἀλεκτρούνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον.
 3021 Πτεῖρω. Δ
 5 3022 Πτῆμα: πτήσις οἰωνῶν. περιφερὲς δὲ ἦν τὸ πτῆμα τῶν οἰωνῶν.
 3023 Πτηνόν: τὸ ὄρνεον. Δ
 3024 Πτήσσει: πτοεῖται. καὶ Πτήξωμεν, κρυβῶμεν. κυρίως δὲ Σ
 πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. ἀλλ' ἐκποδῶν πτήξωμεν. Ατ.
 Ἀριστοφάνης. Πτίσσω δὲ τὸ τύπτω. Δ
 10 3025 Πτήσις τῶν ὀρνίθων. Δ
 3026 Πτῆται: πέτεται. καὶ Πτητικὰ ζῷα, τὰ πετόμενα. Σ
 3027 Πτίλον: πτερόν ἀπαλώτερον. καὶ Ἀπτίλα, τὰ ἀπτέρωτα. Σ
 εἰώθασιν δὲ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. τῶν πτερῶν Ατ.
 τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερά, τὰ δὲ ὠκύπτερα. Ἀριστοφάνης
 15 Ὀρνισιν· ἐγὼ μὲν πρᾶγμα πω γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
 ἐπὶ τῷ γελαῖ; ἐπὶ τοῖς κοῖς ὠκυπτέροις. οἷσθ' ὦ μάλιστ' ἔοικας
 ἐπτερωμένος; εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς
 γεγραμμένῳ χηνί.
 3028 Πτίλλος: ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις. Σ
 20 3029 Πτισάνη: ἡ κεκομμένη καθαρά. Ἀριστοφάνης· ἴσχανα Σ
 ἐπυλλίοις. οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. Ατ.
 3030 Πτίσσεσθαι: τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. καὶ Πτίσσω, τὸ Δ
 τύπτω.
 3031 Πτολεμαῖς δίκη: πρεσβύτες ἦν ἡ Πτολεμαῖς ἀρχαία, ἄχρις Prov.
 25 οὗ ἀποθάνοι δίκας λέγουσα, διὰ τὸ αἰεὶ ὑπερτίθεσθαι καὶ μήποτε
 βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

3019 = P, Ba 354, 7, H (in Matth. 4, 5) 3020 sch. Ar. Ach. 871
 3023 = Ambr. 1467, Ps. Herodian. 111 3024 — πτοεῖται = P, Ba 354, 8
 Πτήξωμεν — πτήξωμεν Ar. Th. 36 c. sch.; κρυβῶμεν cf. H, φοβεῖσθαι cf. Et. M.
 694, 31 = Zon. 1593, Ambr. 1472, Ps. Herodian. 111 Πτίσσω sq. = Ps. Hero-
 dian. 111 (= 247), Zon. 1593 3025 cf. Ambr. 1460, Zon. 1591 3026 — πέτεται = P,
 Ba 354, 9 cf. H (in O 170) 3027 — ἀπαλώτερον = P, Ba 354, 10 cf. H, sch.
 Lyc. 25, Ambr. 1464 εἰώθασιν — ἐξεμέσαι sch. Ar. Ach. 584. τῶν πτερῶν sq.
 Ar. Av. 801—5 c. sch. 803 et 805 3028 = P, Ba 354, 11 cf. H (in Levit. 21, 20)
 3029 — καθαρά cf. P = Ba 354, 12 ἴσχανα sq. Ar. Ran. 941—2 c. sch. 943
 3030 cf. Ambr. 1473. Πτίσσω sq. = Ps. Herodian. 111 (= 247), Zon. 1593
 3031 cf. Diogen. VII, 53

3020 cf. vv. T 401 et O 633 3024 extr. cf. 3030 3027 Ar. Av. cf. v. K 1528
 3029 Ar. cf. v. I 707 3030 cf. 3024 extr.

3 τῶν ἀλεκτρούνων τινες FV; τινες om. sch. 5 πτήσις GVM cf. vs. 10 A (GFVM)
 7 φοβεῖται V cf. vs. 8 κυρίως — 9 Ἀριστοφάνης om. G 8 ἐκπηδίων V ἐκ-
 πιδίων M 9 Ἀριστοφάνης om. VM Πτίσσω — τύπτω ante vs. 14 Ἀριστο-
 φάνης transpos. V 3025 om. V 10 Πτήσις G cf. vs. 5 3026 post 3027 V
 11 καὶ — πετόμενα om. AF, mg. omisso καὶ Ar 13 εἰώθασιν — ἐξεμέσαι om. V
 δὲ om. F δυσεμεῖς] Δωριεῖς G τὸ om. A 16 ἐπὶ τῷ γελαῖ om. V
 19 Πτίλος GV, Hes. Et. M. 694, 34, v. l. Levit. δαμαρὸς V 20 Πτισάνη M
 ἴσχανα G cf. v. I 707 21 (et 22) πτισάνης GVM cf. v. I 707 21 ἀλλ' sq.] γρ.
 ἀλλ' ἀπ' ἡθῶν ss. M βίων (propter cp.) V 25 ἀποθάνη GVM λέγουσα]
 ἔχουσα Hemst. 26 βουλεύεσθαι A

- Heay. 3032 Πτολεμαῖος, Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστί, θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.
- Heay. 3033 Πτολεμαῖος, ὁ Κλαύδιος χρηματίας, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε 5 Μηχανικὰ βιβλία γ', Περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β', Ἀπλῶσιν ἐπιφανείας σφαίρας, Κανόνα πρόχειρον, τὸν Μέγαν ἀστρονόμον ἦτοι Σύνταξιν· καὶ ἄλλα.
- Heay. 3034 Πτολεμαῖος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, δὲ ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων· υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδου, μαθητῆς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία γ', Περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτήρος, Πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως, Περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ Οὐτιδος, Περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὀμήρῳ μνημονευομένου· καὶ ἕτερα.
- Heay. 3035 Πτολεμαῖος, γραμματικός, ὁ Ἐπιθέτης κληθείς, διότι εἶπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκῆκοι δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ, ὁ δὲ 15 Ἀγαθοκλέους, ὁ δὲ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν, Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.
- Heay. 3036 Πτολεμαῖος, Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατὴρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός· ἄμφω δὲ ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. Τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς, Εἰς Ὀμηρον βιβλία ν', Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως 20 ἱστορημένα, Τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηϊδων.
- Heay. 3037 Πτολεμαῖος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίνως, γεγονὼς ἐπὶ τε Τραιανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. Περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σφίγγα (δρᾶμα δὲ ἐστὶν ἱστορικόν), Ἀνθόμνηρον (ἔστι δὲ ποίησις ῥαψωδιῶν εἰκοσιτεσσάρων)· 25 καὶ ἄλλα τινά.
- Heay. 3038 Πτολεμαῖος, ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, δὲ ἐπαίδευεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε Προσῳδίαν Ὀμηρικὴν, Περὶ Ἑλληνισμοῦ ἦτοι ὀρθοεπίας βιβλία ιε', Περὶ μέτρων, Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως, Περὶ διαφορᾶς λέξεως. καὶ ἕτερα γραμματικά. 30
- EV 3039 Πτολεμαῖος, ὁ Φιλοπάτωρ. οὗτος ἕκαστα τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβούλους εὗρε καὶ πλείους, ὧν ἐγένετο Κλεομένης καὶ Θεόδοτος καὶ ἄλλοι πολλοί. 35

3032 cf. Phot. Bibl. 150a 27   3038 cf. Steph. Byz. v. Ἀσκάλων   3039 Polyb. 5, 34, 10—11 = EV 2, 101, 11—15

A (G V M) 10 Ὀροάνδρου G, sch. β 222 (ed. Dind.) sed cf. sch. A in A 120 11 γ']
 G' Ald. 14 εἶπετο] ἐπέθετο frustra Villos. 17 πληγῶν] γλωσσῶν frustra
 Duentzer 3035—6 inverso ord. V 18 ὁ Ἀριστωνίκου V; ὁ Ἀ., Ἀριστονίκου
 δὲ τοῦ frustra Rohde; cf. sch. A in Δ 423, Ath. 11, 481d 19 γραμματικός]
 Ἀριστονίκου G δὲ om. G ἐπεδείκνυντο A 20 τῶν ποιητῶν G 21 Νη-
 ρεῖδων A 3038—40 om. A; pauca mg. add. A^r 27 δc—30 γραμματικά] καὶ
 Ζήτει A^r cf. ad vs. 31 30 λέξεων G 31 οὗτος—35 πολλοί] καὶ Ζήτει A^r
 cf. ad vs. 27

- 3040 Πτολεμαῖος, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦν- Ε
 τος Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰς
 σάρκας ἐσιόντων καὶ τὰ ὀστέα ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ σωρευόντων,
 Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, ὁρᾷ, εἶπεν, ὦ δέσποτα, παρα-
 5 κείμενα Ὑρκανῷ ὀστέα; ἐκ τούτου στόχασαι, ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε.
 γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως καὶ ἐρομένου
 τὸν Ὑρκανόν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστέα· εἰκότως, εἶπεν, ὦ
 δέσποτα· τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστέα σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν,
 10 ὥσπερ οὔτοι· πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπὼν, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν
 αὐτῶν ἔκειτο· οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὰ δὲ ὀστέα ρίπτου-
 σιν· ὅπερ ἄνθρωπος ὦν κἀγὼ πεποίηκα. θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν
 αὐτοῦ σοφὴν οὕτω γενομένην καὶ πάντας ἐκέλευεν ἀνακροτῆσαι, τῆς
 εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν.
- 15 3041 Πτολεμαῖος, στρατηγὸς κατὰ Κύπρον· ὃς οὐδαμῶς Αἰγυπτια- ΕV
 κὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχῆς καὶ πρακτικὸς· παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον
 ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν
 χρημάτων, ἐδίδου δ' ἀπλῶς οὐδὲν οὐδενί, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις
 20 ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ
 μὴδὲν προῖεσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς
 πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ὥστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον καὶ
 τοὺς περὶ τὴν ... εὐδοκῆσαι ... τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ καὶ τῷ
 μὴδὲν προῖεσθαι.
- 3042 Πτολίπορθος· ἀνδρεῖος, πόλεις πορθῶν. Σ
- 25 3043 Πτόλιςμα· πόλις. Σ
- 3044 Πτόρθους καὶ κλῶνας· τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δ' Σ
 Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσι.
- 3045 Πτώκα· δειλόν. καὶ πτώκας, δορκάδας, ἣ ἐλάφου νεβρούς ἢ Σ
 λαγμούς.
- 30 3046 Πτώμα· σῶμα. ἄνευ τῆς κεφαλῆς. Σ
- 3047 Πτώματα ἐλαιῶν· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου λέγοι ἂν ἦτοι Harp.

3040 Ios. Ant. 12, 211—214 3041 Polyb. 27, 13 = EV 2, 176, 10—19
 3042 = P, Ba 354, 15 cf. sch. B 278 (unde Et. M. 694, 47), H 3043 = P, Ba
 354, 16 3044 = P cf. H 2; κλάδους cf. sch. Z 128, Ap. S. 137, 1 (unde H 1), An.
 Ox. 2, 482, 32 3045 = P, Ba 354, 24 cf. H; λαγμούς = An. Ox. 2, 482, 34
 3046 = σῶμα = P, Ba 354, 26, Ambr. 1465 (in Mc. 6, 29 sec. Gsf. ms.)
 3047 Harp. = P; Lys. fr. 203

3040 cf. vv. A 1919 et E 3771 3045 cf. 3048

1 ὅτι—14 αὐτόν] καὶ Ζῆται A^r cf. ad 254, vs. 27 4.5 περιεκείμενα V A(GFVM)
 6 περιέδυσεν V 7 πρὸς—λόγον om. V 8 περιέκειται V 13 σοφὴν οὕτω
 γενομένην] ὁ βασιλεὺς V 15 Κύπρου G 17 ἐπιμελῶς A^{sc}, Exc. 18 χρη-
 ματίζων V 22 περὶ—εὐδοκῆσαι A: περὶ τὴν αὐλὴν εὐ. Exc. περὶ τὴν V
 ἐπὶ GM 22 τῇ GM, Exc.: τοὺς et lac. A, ἐπὶ τῇ in lac. add. A^r; om. V
 συστολῇ αὐτοῦ V καὶ—23 προῖεσθαι A, Exc. (cf. vs. 20): διαλοιδορουμένους
 ὕστερον αὐτόν ἐπαινεῖν GM et deleteo καὶ—προῖεσθαι ss. A^r διαπορουμένους ὕ. α.
 ἐπαινεῖν V 24 πόλεις om. A ss. A^r 27 ἔστικοι πρέμνας F 28 ἢ pr. om. F

τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα, κατὰ
τινα τύχην πεπτωκότα.

Σ 3048 Πτώξ: λαγῳός. ἐν Ἐπιγράμμασι· εἶδον ἐγὼ τὸν πῳκα

Anth. καθήμενον ἐγγὺς ὁπώρης Βακχιάδος πολὺν βότρυν ἀμελγόμενον.

Phil. 3049 Πτώσεις: οὕτω λέγουσι κοινότερον οἱ φιλόσοφοι καὶ τὰς 5
ὁπωσοῦν ἐγκλίσεις τε καὶ ἐκφοράς, οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως, ἀλλ' ἐστὶ
κύστοιχα καὶ πτώσεις καὶ παρώνυμα, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δο-
κοῦντα, διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως οὐ παρά τινα
ἐσχηματισμένα, ὡς τὸ γραμματικῶς· πτώσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματι-
κόν· ὁμοίως τῷ δικαίως καὶ μουσικῶς καὶ φρονίμως καὶ ἀνδρείως· 10
πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιον, μουσικόν, ἀνδρείον, φρόνιμον. ἔστι
δὴ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος· ἂν ἡ πτώσις τινὸς ἢ ὁπωσοῦν
λεγόμενη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς, καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτώσις.
οἶον ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτώσις, ἂν τὸ δικαίως πλεοναχῶς,
καὶ τὸ δίκαιον, καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς· ὅ τε 15
γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι
ἀποφηνάμενος δικαίως λέγεται κεκριέναι, κἂν μὴ οὕτως δίκαιον ἢ
τοῦτο. λέγεται δικαίως κεκριέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ ὁ
τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχη. καὶ
τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς· καθ' 20
ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως· τό τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ
τὸ ὡς δεῖ δίκαιον τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον, ὅτι ἀντι-
στρέφει ὁ τόπος· καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ
ἡ πτώσις ἢ ἀπ' αὐτοῦ, τὸ δικαίως, πλεοναχῶς. κατὰ γραμματικῶς
πτώσις ἐστὶν ὀνόματος ἢ ὀνομαστικοῦ τινος κατὰ τὸ τέλος κίνησις 25

Σ γενομένη. καὶ Πτώσσουντες, δειλιῶντες. καὶ Πτώσσουνσαν,

Σ + Δ + Anth. δειλιῶσαν, κρυπτομένην. πᾶν δὲ κατ' εὐδενδρον στείβων δρυός,
εἶρσα χειρὶ πτώσσουνσαν Βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις.

Hom. 3050 Πτωσκαζέμεν: δειλιᾶν.

3048 — λαγῳός = P, Ba 354, 27, Pa. Herodian. 114, Et. M. 695, 22 cf. Ambr.
1447, sch. P 676, H, Ap. S. 137, 8 εἶδον sq. Anth. 6, 72, 1—2 3049 — vs. 24
πλεοναχῶς Alex. Aphr. 103, 30—104, 2, 104, 13—28 Πτώσσουντες, δειλιῶντες = P,
Ba 354, 28 cf. H, sch. Δ 371 κρυπτομένην cf. H. πᾶν sq. Anth. 7, 193, 1—2
3050 sch. Δ 372

3048 cf. 3045 3049 Alex. cf. v. Σ 1691

A (G V M) 5 οἱ φιλόσοφοι κοινότερον G οἱ φ. om. Alex. 8 οὐ AV: om. GM οὕτως
Alex. τινὰ] τιν G 9 τοῦ GM, Alex.: τὸ AV 9.10 γραμματικόν M^{ec},
Alex.: γραμματικός GM^{ac} γραμματικῶς AV 10 τῷ] καὶ τῷ G τὸ Alex.
11 μουσικόν om. AV, Alex. 12 ἢ] ἡ ὡς A 13 καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς om. G,
nonnulli Alex. 14 ἐπὶ V, v. l. Alex. τοῦ GM, Alex.: τούτου A τούτου
τοῦ V δικαίου] καὶ add. G οὐδέτερον ss. M δίκαιον plerique Alex. ἂν AV,
Alex.: πλεοναχῶς δὲ GM 15 ὁ τε VM, Alex.: ὅτι AG 17 οὕτω G ὁντως
Alex. 18 λέγεται] δὲ add. GM ὁ pr. om. V ὁ alt. om. A 20 τοσαυ-
ταχῶς] τὸ συνταχῶς V 21 τὸ τε GM, Alex.: ποτε AV 23 τόπος M^{ec} Alex.:
τρόπος A G V M^{ac} 24 κατὰ AV: κατὰ δὲ GM 25 ὀνομαστικοῦ G 26 γινο-
μένη G 28 πτώσσουν ei πετάλοι A 29 Πτωσκαζέμεν GM

- 3051 Πτωχεύω· αἰτιατική. Synt.
 3052 Πτωχεία πενίας διενήνοχεν· ἦς· ἡ μὲν πενία μεμετρημένη Ar. + Ecl.
 ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρώσα, ἡ δὲ πτωχεία παντελὴς τῆς
 κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι, ὃ ἐστὶ ἐνερ-
 5 γεῖν καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη εἴρηται· ὁ δὲ πτωχὸς παρὰ
 τὸ πτώσσειν πάντας. εἴρηται δὲ πενία παρὰ τὸ διὰ τοῦ πονεῖν ἔχειν
 τὸ ζῆν, πτωχεία δὲ παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. τῆς πτω-
 χείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφὴν· ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρακυβούλῳ
 Διονυσίῳ φατε εἶναι ὁμοῖον. ὁ μὲν γὰρ τύραννος, ὁ δὲ τυραν-
 10 νοκτόνος.
 3053 Πτωχίστερος· ὡς λαλίστερος. Ar.
 3054 Πτωχός· ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν. ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσ- Etyim.
 εἶναι, ὃ ἐστὶ ταπεινοῦσθαι. Σ
 3055 Πτωχοτροφεῖον. Δ
 15 3056 Πτωχοῦ πῆρα οὐ πῖμπλαται· ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. Prov.
 καί, Πτωχῶν οὐλαὶ αἰ κεναί. καί, Πτωχότερος λεβηρίδος
 καὶ κιγκάλου.
 3057 Πτοία· πτόησις. φόβος. οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δείματος Δ
 καὶ πτοίας ἅπαντα περιέστησαν, ὥστε εἰς καὶ μυρίους ἐδίωκεν, εἰ καὶ Ε
 20 ἦν ἄνοπλος, ὅπλα ἔχοντας καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταιρομένους.
 3058 Πτοίαν· πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμόν, πτυρμόν. Σ
 καὶ πτοία μὲν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ Ε
 συντεταγμένους.
 3059 Πτοιόδωρος· ὄνομα κύριον. Δ
 25 3060 Πτύγμα· δίπλωμα. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ πέπλων ὀλίγον Σ
 πτύγμα Θεμιστοδίκη. Anth.

3051 = Synt. Laur. et Gud. 3052 praeter vs. 6 πενία — 7 ζῆν Ar. Pl. 549—550
 c. sch. plenior. cf. Et. M. 695, 5. πενία — ζῆν cf. Orion 132, 20, unde Et. M. 660, 14
 3053 sch. Ar. Ach. 425 3054 — ἔχειν = Orion 136, 1, unde Et. M. 695, 6
 ἐπαίτης sq. = Ba 354, 29, Σ*, Ap. S. 137, 6 (unde H) cf. P, Et. M. 695, 5, sch.
 ρ 220 3055 = Ambr. 1469 3056 — ἀπλήστων = Paroem. ed. Gsf. 96 n. 781.
 Πτωχῶν — κεναί cf. l. l. n. 781*. Πτωχότερος sq. cf. Miller Mél. 354 3057 — πτό-
 ησις = Et. M. 694, 56 cf. gl. Dionys. et ad 3058. φόβος = Ambr. 1455, Ps. He-
 rodian. 117, Zon. 1591 cf. H, Erotian. 70, 11, Et. M. 694, 57 3058 — πτυρμόν
 = P, Ba 354, 13 cf. Erotian. 70, 10, H 3059 = Ambr. 1450 cf. Harp. plen.;
 Dem. 18, 295 et 19, 295 3060 — δίπλωμα = P, Ba 354, 18 cf. H, sch. E 315
 καὶ sq. Anth. 6, 271, 2

3052 cf. 966 et 3054 3054 cf. 3052 3056 cf. 1534 et v. K 1580 3059 cf. 3064

2 ἦς AFV: ἡ GM ὅτι sch. 3 παντελῶς AFVM^{ac} 4 καὶ — 9. 10 τυραν- (GFVM)
 νοκτόνος om. F 6 πάντας] ἀνθρώπους add. V cf. ad vs. 7 εἴρηται — 7 πάντας
 om. A 6 παρὰ τὸ διὰ VM: διὰ τὸ παρὰ G 7 πάντας ἀνθρώπους om. V
 cf. ad vs. 6 8 τὴν πενίαν A γ' οἵπερ GM, Ar.: δ' εἴπερ AV εἴπερ 966
 9 φατε GM, plerique Ar.: om. AV 966, pauci Ar. 11 ὡς] ὁ V 12 ὁ —
 ἔχειν om. AFV mg. A^r τοῦ GM: καὶ τοῦ A^r 16 καὶ pr.] Καλλιμαχος coll.
 Zen. V 66 temere Wil. οὐλαί] θυλάς Ruhnken κενεή Wil. 17 καὶ] ἡ A
 25 ὀλίγων GF

Σ 3061 Πτυκτίον: βιβλίον.

Σ 3062 Πτυκτῶ: πτυσκομένῳ.

Ar. 3063 Πτύξωμαι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι,
Soph. μὴ καταβρεχθῶ. ἀντὶ τοῦ καλύψομαι, σκεπάσομαι. καὶ Σοφοκλῆς·
ὁ δ', ὡς ἀκούει φθογγῶν ἐξαίφνης πικρόν, πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας 5
εἶπεν, ὦ τέκνα.

Harp. 3064 Πτυόδωρος: ὄνομα κύριον.

Δ 3065 Πτύον: πτυάριον.

Δ 3066 Πτύσσω: τὸ ἀσφαλίζω.

Σ 3067 Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος 10
Io. Dam. ἐπ' ἀλλήλοισ ἐλάσματα. καί, ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν, μύ-
κτης ὀρῶ.

Ar. 3068 Ποῖ ποτε. Ἀριστοφάνης· ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμείναι; καὶ
Soph. παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος,
ἐς τίν' ἐλπίδων βλέσας' ἔτ' ὀρθήν; 15

Δ 3069 Ποῖ: ἀντὶ τοῦ ποῦ. Σοφοκλῆς. Τεῦκρος πρὸς τὸν νεκρὸν
Soph. Αἴαντος· ποῖ γὰρ μολεῖν με δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς, τοῖς κοῖς
ἀρῆξαντ' ἐν πόνοις μηδαμοῦ; ἦπου Τελαμών, ὁ κοῖς πατὴρ ἐμός τ'
ἴσως, δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἴλεως τ' ἴσως, χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς
γὰρ οὐχ; ὅτῳ πάρα μὴδ' εὐτυχοῦντι μὴδὲν ἴλεων γελᾶν. 20

Ar. 3070 Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις· ὁ Διόνυκος λέγει, ποῖ γῆς; ὁ δέ
φησιν, ἐπεβάτεον Κλειθένη. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν ζῶων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ Κλειθένης
ἐπ' αἰσχροτήτι κωμῶδεῖται. ἦν δὲ λείος τὸ γένειον, καὶ εὐνούχῳ
εἰκάζει αὐτόν. τὸν δὲ Κλειθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιᾶν κωμῶδεῖ. 25
ἐμφαίνει οὖν, ὅτι εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, Κλειθένην ἂν
ἐστρατευάμην.

Δ 3071 Ποιά: ἡ πεποιημένη φωνή.

Δ 3072 Ποιάντειον πεδίον.

3061 = P, Σ*, H cf. Ba 354, 20 (gl. Greg. sch. ed. Puntoni 185 attulit Wentzel)
3062 = P, Ba 354, 21 (in Z 169) 3063 — σκεπάσσωμαι Ar. Nu. 267 c. sch.
ὁ sq. Soph. OC 1610—1 3064 Harp. = P 3065 = Ambr. 1466, Ps. Hero-
dian. 117, Zon. 1592 3066 cf. Zon. 1593 v. πτοίω 3067 — ἐλάσματα = P,
Ba 354, 22 cf. Ap. S. 137, 3, unde Et. M. 695, 23, H v. πτύχες, Arion ἀνει-
μένων sq. Io. Dam. can. 2, 76—7 3068 — ἀναμείναι Ar. Lys. 526 c. sch. ἀντὶ sq.
Soph. El. 958—9 c. sch. 958 3069 — ποῦ = Ps. Herodian. 116 Τεῦκρος sq.
Soph. Ai. 1006—1011 3070 Ar. Ran. 48 c. sch. 3071 = Et. M. 677, 56 cf.
Philop. diff. 3072 cf. Ambr. 1072

3064 cf. 3059 3067 Io. Dam. cf. v. A 2379 3069 Soph. cf. v. E 3568
3070 cf. v. E 2021

A (G F V M) 1 Πτυκτίον V M^{ec} 3 Πτύξομαι bis (F) M^{ec}, v. l. Ar. πρὶν ἂν G, Ar.: πρὶν V M
πλὴν A 4 καταβραχῶ G, v. l. Ar. 3064 om. (F) V; Ζήτει ἐν τῷ ἀνωτέρῳ
ss. M 8 πτυάριν AV 9 ἀσφαλίζομαι FV 10 ἀποκλείσεις G M^{ec} 11 καί—
12 ὁρά om. AF mg. A* V 3068—3095 post 2188 F 20 ἴλεως V 21 ἀπο-
δημεῖς FV Διονύσιος FV 25 ἐπὶ A, v. E 2021, sch.: ἐκ G V M κωμῶ-
δοῦσι v. E 2021 cp. AV 28 φωνή] φά(σι) F 29 Ποιαντίον (sine acc.) F
παίδιον G, Alberti πέδον Bhd. (quod numeris conveniat senarii)

- 3073 Ποιεῖμεν: ποιούμεν. Δ
 3074 Ποίη: ὁ ἐνιαυτός παρὰ Καλλιμάχῳ· παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον Ecl.
 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀπὸ προ- Anth. + Suid.
 τέρης ἔτι ποίης.
 5 3075 Ποιήεσαν: citoφόρον. βοτανώδη. Σ Hom.
 3076 Ποίην: πόαν, βοτάνην. καὶ Ποιηφάγον, τὴν σταφυλο- Δ
 λόγον· ἢ τὴν τοὺς ἀστάχους ὄπισθεν τῶν θεριζόντων σαρεύουσιν.
 3077 Ποιητέον: ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν. Σ
 3077b Ποιητική· ζῆται ἐν τῷ ἀρχῇ.
 10 3078 Ποίθιοι: τέσσαρες ἄνδρες αἵρετοὶ παρὰ Λάκῳ, δύο καθ' ὅ
 ἕκαστον βασιλέα κύσσιτοι.
 3079 Ποικίλη: στοὰ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν Μαραθῶνι
 πολεμήσαντες· εἰς οὓς ἐστὶν ἐπίγραμμα τόδε· Ἑλλήνων προμαχοῦντες
 Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.
 15 3080 Ποικιλία. Δ
 3081 Ποικιλομήτης: ποικιλόβουλος. Ποικιλόμητις δέ. Σ Δ
 3082 Ποικίλος καὶ Ποικιλώτατος.
 3083 Ποικιλῶδός· ἢ Σφίγξ. ἢ ποικιλῶδός Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ Soph.
 σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τάφανῃ προσήγετο.
 20 3084 Ποικιλώτερος ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶς ἦτοι θαυμαζομένων. Prov.
 3085 Ποικιλτικήν: πολυματαρικήν. Σ
 3086 Ποικινός λόγος: ὁ πυκνός. Δ
 3087 Ποιμαίνειν· αἰπατική. Δ
 3088 Ποιμένων: κηδεμόνων· ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν. Soph.
 35 3089 Ποιμνήϊον. Δ
 3090 Ποιμνίονος. Δ
 3091 Ποιναί τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουθοῦσιν, οὐχ ὡς Ε
 σκιαὶ κύμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὁπὲ τοῦ χρόνου.

3073 cf. H (in 1491) 3074 — φύεσθαι cf. Et. M. 677, 52, sch. Theocr. 3, 32a; Call. fr. 102 K. 182 S. μῆλον sq. Anth. 6, 252, 1 3075 — citoφόρον = P, Ba 344, 21 cf. Ap. S. 132, 30, H βοτανώδη sch. l 150 cf. H 3076 — βοτάνην = H cf. P, Ba 344, 22; βοτάνην = sch. l 347, unde Et. M. 677, 55 cf. Ambr. 1004, sch. Theocr. 3, 32b Ποιηφάγον sq. fort. expl. in Call. Hec. (colorem habet comicum vel moratae dictionis Bhd.) 3077 = P, Ba 344, 23 3078 Tim. = P 3080 = Ambr. 1030 3081 — ποικιλόβουλος = P, Ba 344, 24 cf. H; gl. Hom. 3082 Ποικιλώτατος = Ambr. 972 3083 Soph. OT 130—1 c. sch. 130 3084 = Ma-car. VII 30 3085 = P, Ba 344, 25 cf. H (in Iob. 38, 36) 3086 cf. H s. πυ- 3087 αἰτιατική = Synt. Laur. 3088 sch. Soph. Ai. 360 3090 = Ambr. 938 3091 Aeliano attr. Valck.

3074 Anth. cf. vv. A 4212 et M 934 (unde ἐγὼ στρούθιον) 3076 init. cf. 1838
 3082 cf. 2000

2 παρὰ] π. τῷ V 3 ἐγὼ στρούθιον om. AF ss. V 5 Ποιήεσαν VM A (GFVM)
 6 Ποιολόγον, ποιηφάγον ἢ τὴν Τουρ obloquente Bhd. 8 ἃ om. GFVM
 10 Πύθιοι M^{sc} (cf. vs. 22), Tim. 3082 om. AF mg. A^r post 3084 V post 3083 M^{sc}
 17 Ποικιλότατος G 20 δολερῶν Pargem. ἦτοι om. G 22 Πυκινός M^{sc} (cf. vs. 10)
 Ποικίλος Seidler 24 ἐπεὶ—φροντίζειν om. A, add. A^r ἐπεὶ om. A^r; ὡς sch.
 3090 om. F; Ποιμνήϊος καὶ praemisit V 27 τιμωραὶ τῶν κ. ποιούντων F

- Soph. 3092 Ποινή· ποινή λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων. ποινήν, ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηϊώτος. καὶ αὖθις· ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας· τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς Hom. ἀγήνωρ, ποινήν δεξαμένην. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτις καὶ τιμωρία.
- Soph. Σοφοκλῆς· οἷς θεὸς μέγας Ὀλύμπιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι. 5
Ε καὶ Δίκη μεταποίνιος. ἐν Ἐπιγραμμάσι· μὴ, λίτομαι, δέσποινα, Anth. τοῖην μὴ λάμβανε ποινήν. καὶ Αἰλιανός· ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Ε Λοκρούς, μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφῆσειν, εἰ μὴ πέμποιν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους ἐς τὴν Ἰλιον τῇ Ἀθηνᾷ, Κακάνδρας ποινήν, ἔως Soph. ἂν ἰλεώσῃτε τὴν θεόν. καὶ Ποίνιμοι, αἱ τιμωρητικαὶ Ἑριννῦες. 10
Σοφοκλῆς. ἴτε, ὦ ταχέϊαι ποίνιμοί τ' Ἑριννῦες, γεύεσθε, μὴ φείδεσθε ΕΥ πανδήμου στρατοῦ. καὶ αὖθις· πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων ὧν εἰργάσατο, παρέστησαν αὐτῷ τινες ἑριννῦς καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκείνον ἡτυχηκότων.
- 3093 Ποινήλατον· τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο. 15
Σ 3094 Ποινήν· τιμωρίαν, ἀντέκτιν, πρόστιμον.
Ε 3095 Ποινήν· οὐς δὲ λάβοι Σάκας αἰχμαλώτους, ἀνεσκολόπιζε καὶ ἠκίζετο, καὶ αὖθις ποινὰς τοῦ πατρὸς φόνου πράξασθαι θέλων.
- Δ 3096 Ποινηλατούμενος.
- Suid. 3097 Ποιούντων· ἀντὶ τοῦ ποιήτῳσαν. ὡς τὸ δρώτων ἀντὶ τοῦ δρώτῳσαν. 20 καὶ Ζῆται ἐν τῷ δρώντων.
- Synt. 3098 Ποιῶ· δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· ὁμοῦ σπαρεῖς καὶ ἀναδοθεῖς, ὡς ὁ μῦθος ποιεῖ τοὺς Γίγαντας.
- Δ 3099 Ποιπνύω· τὸ ἐνεργῶ.
3100 Ποῖ πορεύῃ γλῶσσαν· Ζῆται ἐν τῷ πόλιν· γλῶσσαν ποῖ πορεύῃ. 25
- Δ 3101 Ποιοίη· εὐκτικῶς, ποιοῖ.
- Δ 3102 Ποίφυγμα.

3092 — δεξαμένην sch. Soph. El. 210; 1629, 630—1 ἀντέκτις καὶ τιμωρία sch. 1629 cf. H; Ap. S. 132, 29, Ps. Herodian. 116, gl. Hdt. 2, 134; porro ad 3094 οἷς—πόροι Soph. El. 209—10 Δίκη μεταποίνιος Aelian. μὴ—λάμβανε ποινήν Anth. 5, 247, 7 ὁ—θεόν Aelian. fr. 47 ἴτ'—στρατοῦ Soph. Ai. 843—4 πάντων sq. Polyb. 23, 10, 2 = EV 2, 170, 20—3 3093 fort. Dam. 3094 = P, Ba 344, 26 cf. ad 3092 3095 οὐς sq. Roos Arr. p. 8 sq. sed non in fr.; FGrHist 2 Comm. p. 568 3098 — δέ cf. Synt. Gud. et Laur., Bk. 162, 23 ὁμοῦ sq. fort. Metaphr. 3099 = Ambr. 1077 cf. H, sch. A 600 3102 cf. Theognost. An. Ox. 2, 23, 17, H

3092 Δίκη μ. cf. ad v. M 727; Soph. Ai. cf. v. 1737; Polyb. cf. 2330 3097 ex v. Δ 1537

AFVM(G) 2 ἢ om. GM, sch. παῖς V καὶ—14 ἡτυχηκότων om. F 3 ἐρε-
τύεται GVM 10 ἰλεώσῃται A 11 τ' om. A 14 ἐκείνων AGV
3095—3100 om. A 3095—6, 3099 mg. lateral. A^r 3097—8, 3100 mg. sup. A^r
17 Ποινὰς F δέ om. G ἀνεσκολόπιζε—18 πατρὸς] ἀνε V 18 καὶ—
θέλων om. A^r καὶ αὖθις del. Kust. sed hab. GFM 3096—3103 om. F
3097 mg. V 20 ἀντὶ τοῦ om. G ποιεῖτῳσαν A^r cf. v. Δ 1537 ποιησάτῳσαν V
ὡς—δρώτῳσαν V: om. A^rGM 21 καὶ—δρώντων om. V δρώτων A^r cf.
v. Δ 1537 et vs. 20 3098 ex A^r: om. rell. 3100 mg. V 25 Ζῆται—πορεύῃ
om. V πόλιν scripsi: πολ in lac. M πολιτικός A^r om. G 26 εὐκτικόν GM
ποιεῖ omnes 3102 post p. 261, 3 φησι V; Ποίφυγμα AV

- 3103 Ποιφύσσω: σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω. *Auth.*
οὐδὲ περὶ σκαρθοῖσι νεὺς περικαλλέα χεῖλη ποιφύσσω, τὰμὰ τερπό-
μενος προτομᾷ. ὁ δελφίς φησι. καὶ Ποιφύξαι, φυγεῖν. Δ
- 3104 Πυανεσιῶνος: ὄνομα μηνός. καὶ Πυανοψία· Λυκοῦργος Δ
5 ἐν τῇ κατὰ Μεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἐορτὴν *Harp.*
καλοῦμεν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἑλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς
καρποὺς τῇ ὥφει. Πυανεσιῶνος δὲ ὅτι ἐβδόμη τὰ Πυανέψια Ἀπόλ-
λωνι ἄγεσθαι φασι. δεῖν δὲ φασι λέγειν Πυανέψια καὶ τὸν μῆνα
Πυανεσιῶνα· πύανα γὰρ ἔβουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.
- 10 3105 Πύανθος: ὄνομα κύριον. Δ
- 3106 Πύγαργος: εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ *Ecl.*
λευκὴν.
- 3107 Πύγελλα: τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Φύγελλα· ὅθεν ἐστὶ Ε
περαιώσασθαι τὸν πρὸς Κρήτην κατάγοντα πορθμόν.
- 15 3108 Πυγαῖα: τὰς σπείρας τῶν κiónων. καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ Σ
κατὰ τὸ ἱερὸν ὁστοῦν. καὶ Πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος. Δ
- 3109 Πύγελα· πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, *Harp.*
ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονά τινες νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα
κατέμειναν.
- 20 3110 Πυγὴ: τὸ περὶ τὸν πρῶτον μέρος. Ἀριστοφάνης· γυμνά-
ζομαί γε καὶ ποτὶ πυγὴν ἄλλομαι. ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν *Ar.*
εἰώθασιν καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παρ-
οιμία· ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς,
ἦτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον, ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τριῶν ἄλ-
25 πέκων.
- 3111 Πυγιδίων: ὀνύχων. Ἀριστοφάνης· εἰ γὰρ τις εἴποι ἰοστε- *Ar.*
φάνους, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθηθε. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρων
τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν
καθέζεσθαι.

3103 οὐδὲ — προτομᾷ *Anth.* 7, 215, 3—4 Ποιφύξαι *sq.* = *Ambr.* 1075
3104 — μηνός *cf.* *Ambr.* 1507, Bk. 297, 15, P; 1. = *Ambr.* 1498 Πυανοψία *sq.*
Harp. = P *cf.* H; *Lycurg.* fr. 84 3105 = *Ambr.* 1487, *Zon.* 1593 3106 *cf.*
Et. M. 695, 48, *sch.* *Lyc.* 91, H 3107 *cf.* *Eust.* I. 310, 6 3108 — ὁστοῦν = P,
Ba 354, 31, H Πυγαῖος *sq.* *cf.* *Zon.* 1594 3109 *Harp.* = P *cf.* *Et. M.* 695, 27
3110 γυμνάζομαί — πυγῆς *Ar.* *Lys.* 82 c. *sch.* παροιμία *sq.* *Ar.* *Eccl.* 255 c. *sch.*
3111 *Ar.* *Ach.* 639 c. *sch.*

3110 *Ar.* *Eccl.* *cf.* 2950 et v. τοῦτω μὲν

2 παρὰ G, probatum Reisk. *ceff.* 3 καὶ om. V, nov. gl. φυγεῖν] ἢ Δ(G F V M)
φυσῆσαι ss. M φυσᾶν Bhd. 4 Πυανοψία] Πυανέψια A *cf.* *Harp.* plen. 5 τῇ]
τῷ G, *Harp.* plen. Μενεαίχμου *Harp.* Phot. Πυανεψίαν AG Πανοψίαν F
6 οἱ — 8 φασι om. F 6 εἶδε A 7 ὅτι om. GM 9 ἄγεται] πλέκεται G
ἢ πλέκεται ss. M 10 Ποιάνθος *Hemat.* 3107 mg. iteravit A^r 13 ὅθεν —
14 πορθμόν om. F 14 τόν] διὰ A (non A^r) 17 Πυγέλλα bis V 18 ἐπελ GM
Ἀγαμέμνονός GM, *Harp.* plen. νοσήσαντες GF κατέμεινε VM 20. 21 γυμνά-
ζομαί *sq.*] γρ. γυμνάδομαι τε καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι ss. M 21 τῷ] τὸ AF
22 καὶ — 24. 25 ἄλμπέκων om. F; 23 ἐς — 24 ἐπέλεγον om. A

- Δ 3112 Πυγμαλῖνος: ὄνομα κύριον. καὶ Πυγμαλίωνος.
 Σ 3113 Πυγμή: πάλη, κύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος.
 Ecl. + Σ 3114 Πυγοστόλος: προαγωγός· μαυλίστρια. Ἡσίδοτος· μηδέ σε γυνή
 πυγοστόλος ἐξαπατάτω.
 Δ 3115 Πυδαλίζω: πηδῶ. 5
 Δ 3116 Πυδναίους: ὄνομα ἔθνους.
 Harp. 3117 Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. οὕτως
 Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.
 Σ 3118 Πύελος: ὄρυγμα, ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούνται.
 Δ 3119 Πύελος: θήκη. ἐπιστολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ, τῇ πυέλῳ 10
 τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου τὸν
 τοιοῦτον χάρτην ἐπιτεθεικὺς κάκειθεν τοῦτον ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποστα-
 Anth. λέντος ἀρθῆναι ποιήσας. θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐσήλυθε καὶ ἄκρη-
 τον ἔσπασεν· εἶτ' αἶδην ψυχρὸν ἐπέσπασατο.
 Hesy. 3120 Πυθαγόρας, Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνός, Μνησάρχου υἱὸς 15
 δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ᾤκησεν εἰς
 Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτος Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ, εἶτα
 Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεοφύλου, εἶτα
 Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου· παιδευθεὶς δὲ καὶ
 παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμον καὶ εὐρῶν αὐτὴν 20
 τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας
 καὶ σκολὴν συστησάμενος πλεῖον ἢ χ' ἔσχε γινωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ
 καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὐνομος, μέσος δὲ Τυρρηνός. δοῦλος
 δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολεϊς, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δ' ἐποίησατο
 Θεανῶ, τὴν Βροτίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ 25
 ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος. κατὰ δὲ τινὰς
 καὶ θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συνέγραψε δὲ
 ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν· τὸ δὲ φερό-
 μενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου Λυσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ

3112 Πυγμαλῖνος = Ambr. 1498 3113 = P, Ba 355, 1 cf. sch. Greg. (ed. Puntoni 55, sec. Wentzel), H 3114 — προαγωγός = Procl. in Hesiod. O. 373. μαυλίστρια = P, Ba 355, 2, Et. M. 696, 31. μηδέ sq. Hesiod. O. 373 3115 cf. H v. πυδαρίζειν 3116 cf. Ambr. 1515 3117 Harp. = P cf. Bk. 295, 10, H; Lys. fr. 106, Ar. fr. 315 3118 = P, Ba 355, 3 cf. sch. Ar. Eq. 1060, H 3119 θερμὴν sq. Anth. 7, 106, 3—4 = Laert. 10, 16 3120 — p. 263, 3 κυάμων cf. sch. Pl. Rep. 600 b, Laert. 8, 1 sqq.

3120 Hesy. cf. vv. Γ 351, Z 17, Θ 84

Α(GFVM) 2 κύγκλεισις V, Ba κύγκλησις F 5 Πυγαλίζω GF Πυδαρίζω Port. 7 σφραγι-
 δοφυλεία AF 9 ἀπολούνται G 11 τὸν — 14 ἐπέσπασατο om. F 12 τοῦτον]
 τοῦτο G 13 εἰσήλυθε G ἐπήλυθε A 13, 14 ἄκριτον GVM 14 εἰθ' A, v. l.
 Laert. 15 Τύραννος F Μνησάρχου GF, sch. cett.: Μνηστάρχου AVM
 16 δακτυλιογλύφου — p. 267, 19 Ἑλλήνας om. F 16 ᾤκησαν V 17 πρῶτως VM
 πρῶτον ed. pr. 19 Ζάρητος G Ζάρατος sch. καὶ alt. om. V 23 καὶ om. V
 25 Βροτίνου GVM, Laert. 8, 42 cf. II p. 688, 15 III p. 565, 8 27 κατὰ — καὶ]
 καὶ ἄλλη V 28 ὁ Πυθαγόρας om. V, sch. 29 τρία V cp. AG cf. vs. 28

αὐτοῦ γενομένου καὶ φυγόντος εἰς Θήβας καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε καὶ κυάμων.

ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον· συνεδρεύοντος μετὰ
 5 τῶν συνήθων ἐν τῇ Μήλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπὸ τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πράττειν, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους, τὸν δὲ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα καὶ πρὸς τινι χωρίῳ γενόμενον πληρεὶ κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν
 10 ἀλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι· καὶ ὦδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἐταίρων αὐτοῦ διασφαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς μ'.

3121 Πυθαγόρας· περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος· οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες τάδε ἐπ' αὐτῷ φασιν, ὡς Ἴων μὲν οὐπω εἶη,
 15 γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὐφορβος ἀναβίψῃ τε ἀποθανῶν, ἀποθάνοι δ', ὡς ᾠδαὶ Ὀμήρου· ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησιδίων παραιτοῖτο καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόσῃ ἐμψύχων, καὶ τοῦ θῦσαι· μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμούς· ἀλλ' ἢ μελιττοῦτα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνήσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου· γινώσκων τε, ὡς
 20 ἀσπάζονται τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἐκατόμβας καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ· ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπῃ τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπῃ συνάχθονται. περὶ τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν· τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θεοῦ καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν, ἐαυτῷ δὲ
 25 τὸν τε Ἀπόλλω ἤκειν, ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἶη· ξυνεῖναι δ' αὐτὸ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὰς Μούσας καὶ θεοὺς ἐτέρους, ὧν τὰ εἶδη καὶ τὰ ὀνόματα οὐπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκων. καὶ ὃ τι ἀποφῆναιτο ὁ Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιλεῖται ἡγοῦντο καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἦκοντα, καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θεοῦ σφίσιν
 30 ἐπήσκητο· πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν, μὴ πρῶτον μαθοῦσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γάρ, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὅ μιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός· καί, ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε· καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς,
 35 ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἶη ἄν. καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον.

3120 ἐτελεύτα sq. Laert. 8, 39   3121 Philostr. 1, 1

3121 cf. γ. Ε 1003

5 Μύλωνος rec. in A   5. 6 δοχῆς V   9 χωρίῳ] χρόνῳ V   ad extr. 3120 A (GV M)
 αἰρεσις θανατήφορος, αὐθέντις ἀποβίωσις mg. add. A^c M   15 ἀναβίων V
 16 τε] δὲ V   17 καὶ τοῦ om. AV cf. Philostr. κατα- Bhd.   19 γινώσκοι G
 τε A, Philostr.: δὲ GV M   21 ἱκανοῦ A   δὴ A, Philostr.: δεῖ GV M   25 αὐ]
 ἄν A   26 ὁμολογοῦσας VM^{ac}   35 πέμμα^T V   ποιησάμενον GM   36 καὶ—
 37 λόγον om. V   36 σπεύδοντα] ζῆτει ss. M

Ε 3122 Πυθαγόρας, Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν Βασιλιδῶν καλουμένην ἀρχὴν ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δῆμῳ καὶ τῇ πληθυῖ ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑποσχέσεται, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περικυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς 5 οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτείνει οὐδὲν ἀδικούντας· ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα· ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος· καὶ διαβολαῖς ταῖς ἐς τοὺς πλησίους ἐκριπικθῆναι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν, ἥδη δὲ καὶ τοῦ θεοῦ κατεφρόνει. τῶν 10 γοῦν προειρημένων, οἷς ἐπέθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινεν, ἐνὸς δὲ τὴν θυγατέρα καταφυγούσαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν αὐτὴν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῇ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας ἐξετρύχωνεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὥς βρόχῳ τὴν κόρην τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος καὶ τροφῶν ἀπορία, καὶ καλεῶν ὑπὲρ 15 ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε καὶ ἦται λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ ἔφη νεὼν ἀναστῆσαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὥς φησι Βάτων.

3123 Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, φιλόσοφος, διότι τὴν ἀλήθειαν ἡγόρευεν οὐχ ἦττον τοῦ Πυθίου. δς παρηγγύα τοῖς μαθηταῖς ἐκάστοτε ταῦτα 20 λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι· πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

Δ 3124 Πυθαγόρας: ὄνομα κύριον. καὶ Πυθαγόρειος λόγος. καὶ Phil. Πυθαγόρειοι ἄνδρες. ὅτι Πυθαγόρα τὰ σύμβολα ἦν τάδε· πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεῦν· ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν· 25 καρδίαν μὴ ἐσθίειν· φορτίον συγκαθαίρειν, μηδὲ συνεπιτιθέσθαι· τὰ στρώματα αἰεὶ συνδεδεμένα ἔχειν· ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν· χύτρας ἶχνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ· λαδίῳ εἰς θάκον μὴ ὁμόργνυσθαι· πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὁμιχεῖν· ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν· μὴ ῥαδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν· ὁμωροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν· 30

3122 Aelian. fr. 48 3123 Laert. 8, 21—2 3124 — κύριον = Ambr. 1494. Πυθαγόρειος λόγος cf. Ambr. 1505 Πυθαγόρα — p. 267, 11 νεωτέρων Laert. 8, 17—27, 34—5, 38; Ar. fr. 305, Aristophon. fr. 12—3 (2, 280 K.)

3122 cf. vv. Ε 2048, φορητῇ, Α 2085, Σ 1525 3124 Laert. cf. 929

Α (G V M) 4 ἐλπίζων V 5 ἀξιώσει] ἐν ἀξιώμασι mg. add. A^r ss. M τε om. V 8 τε] τις Bhd. ταῖς] superlativ. quempiam suppl. Bhd. πλησίον V, hoc vel πλουσίους Gsf. 9 οὖν καὶ om. V ἂν ταῦτα G 11 παμπόλλους A G V 12 τὰς θυγατέρας καταφυγούσας G M αὐτὴν om. G V M 13 ἄρα om. V 14 τὰς κόρας A G M 15. 16 καλεῶν ὁ Π. ὑπὲρ ἑαυτοῦ V 17 δέ] Πυθία add. G M cf. vs. 20 19 διότι om. G M 21 μοι] δέ μοι G cf. cod. F Laert. 24 Πυθαγόριοι V Πυθαγόρου M^{ec} cf. p. 267, 12 26 φορτίον] μὴ add. G M cf. Laert. 28 λαδίῳ om. in lac. G; Ζῆται ss. M δαδίῳ Menag. 30 ὁμωροφίους A

γαμψώνυχα μὴ τρέφειν· ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν μηδὲ ἐφίστασθαι· ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν· ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπιστρεπτεῖν. ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν πῦρ μαχαίρα μὴ σκαλεῦειν, ὅτι δυναστῶν ὀργὴν καὶ οἰδούντων θυμὸν μὴ κινεῖν· τὸ δὲ ζυγὸν μὴ
 5 ὑπερβαίνειν, τουτέστι τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν· ἐπὶ τε χοῖνικος μὴ καθίζειν ἐν ἴσῳ τῷ φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος· ὁ γὰρ χοῖνιξ ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ἐδήλου, μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίασι καὶ λύπαις κατατῆκιν· διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρήνει τὸ ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου μὴ
 10 ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μὴδ' ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τᾶλλα πρὸς ταῦτα λοιπὸν ἐστὶν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε μῆτε ἐρυθρὸν ἐσθίειν μῆτε μελάνουρον, καρδίας τε ἀπέχεσθαι καὶ κυάμων καὶ μήτρας καὶ τρίγλης. ἐνίστε αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ ἢ κηρῷ ἢ ἄρτῳ· οἶνου δὲ μεθ' ἡμέραν
 15 μὴ γεύεσθαι, ὅψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις ἐφθοῖς καὶ ὤμοις, τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. στολὴ δὲ αὐτῷ λευκὴ καὶ καθαρὰ, καὶ στρώματα λευκὰ ἐξ ἐρίων· τὰ γὰρ λινὰ οὕτω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. οὐδὲ πώποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε διαχωρῶν οὔτε ἀφροδισιάζων οὔτε μεθυσθεῖς. ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἶον σκωμ-
 20 μάτων καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾶν. μαντικὴ τε ἐχρήτο τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε καὶ οἰωνῶν, ἥκις τε διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνου· θυσίαις τε ἐχρήτο ἀψύχοις, οἱ δὲ, ἀλεκτορίσι μόνον καὶ ἐρίφοις καὶ γαλαθνοῖς. φασὶ δ' αὐτὸν
 25 συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν, μόνου δ' ἀπέχεσθαι βοῦς ἀροτῆρος καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ἄλδου τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην καὶ τρίζουσαν, τὴν δὲ Ὀμήρου κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου καὶ ὄφεις περὶ αὐτήν, ἀνθ' ὧν εἶπον περὶ θεῶν· κολα-
 30 ζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε· βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀν-αίμακτον. μηδὲ ὀμνύναι θεοὺς· ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν δεῖν ἀξιοπίστον παρ-έχειν. τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὡς ἐν κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως, ἐν βίῳ τὴν
 35 ἀρχὴν τελευτῆς, ἐν ζωῇ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεὸν μὲν δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δὲ ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλ-λήλοισι τε ὀμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δὲ

1 ἀπονυχίσμασι — μὴ om. V, qui καὶ κουραῖς μὴ ἐ. μηδὲ ἀφίστασθαι post vs. 3 A (GVM) ἀνεπιστρεπτεῖν add. ἀπονυχίσμασι (M: ἀ in lac. A 4 δυνατῶν GM δυνα-
 τὸν V 6 τῷ AM, Laert.: τὸ G τῷ νῦν V 8 μὴ] μηδὲ V δὲ om. A
 9 μὴ pr. om. A μὴ alt. post τὸ transpos. G 10 ὑπὸ] ἐπὶ V 11 πρὸς —
 παρέλκωμεν] ὁμοίως V 12 ἀπηγόρευκε A ἐρυθρὸν AV 13 ἐνίστε] δ'
 add. GM cf. Laert. 14 μόνον V, cod. B Laert. 15 ὅψου AV, plerique
 Laert. 18 ἀφροδισιάζων] συνουσιάζων G 20. 21 ἐκόλασεν G 22 τε pr. A,
 Laert.: δὲ GVM 23 ἀψύχων V 24 μόνον om. G 28 τρύζουσαν GVM
 29 ἀπὸ δένδρου om. G 32 ὀμνύειν G

ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι· ἰδίον τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. νόμῳ βοηθεῖν, ἀνομία πολεμεῖν. φυτὸν ἡμερον μήτε φθίνειν μήτε εἶνεσθαι, ἀλλὰ μήτε ζῶν, ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι, μήτε καταγέλωτι κατέχεσθαι μήτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. μνήμην ἄσκειν. ἐν ὀργῇ μήτε 5 τι λέγειν μήτε πράσσειν. μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. ψῆδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν· ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὐλογον ἔχειν χάριν. τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ, καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνου φαντασίας λείας τε 10 καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὑρηται· ἀρχὴν μὲν τῶν ἀπάντων μονάδα, ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα, ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστήναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀόριστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς, ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα, ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα· ἐκ 15 δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα, ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα· ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι δ', πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερόν, σφαιροειδῆ, μέσῃ περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας· καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις 20 ἄνω. ἰσομοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρόν, ξηρὸν καὶ ὑγρόν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους· οὐ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὑγεινόν, τὸ δὲ φθινὸν φθινόπωρον νοερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἑω, φθίνειν δὲ τὴν 25 ἐσπέραν· ὅθεν καὶ νοσερώτερον εἶναι. τὸν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτῳ ἀεικίνητον εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα· ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. τὴν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων 30 εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρωπον θερμοῦ. εἰμαρμένην τε τῶν ὅλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος· ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθη δύεσθαι καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρήκαμεν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. ὅτι τὰ 35 πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινος· Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι. μήτε λευκὸν ἀλεκτρούνα ἐσθίειν, ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους 40

A (G V M) 1 ἐργάζεσθαι G 10 καὶ alt. om. V 13 ὕλη A τῆς om. V 19 περ-
έχοντα A G^{ac} 26 νοσερωτέραν G M^{ac}, v. l. Laert. τε] δέ τε V ἀέρα] καὶ
add. G M 35 παρήκα AV ἵνα μὴ παρέλκωμεν] διὰ τὸ παρέλκων V
37 τελευτῇ G

δὲ ἀποτρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίοις εὐόκασι· καὶ τοὺς ἄλλας παρατίθεσθαι
 πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου· οἱ γὰρ ἄλλες πᾶν σῶζουσιν ὅ τι καὶ
 παραλάβωσι, καὶ γεγονάσιν ἐκ τῶν καθαρῶν ὑδάτων καὶ θαλάσσης.
 ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν, ὅτι ἐπὶ ἓνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων· καὶ μὴ
 5 διαιρεῖν, ὅς συνάγει ἐφ' ἑαυτόν· ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ.
 Ἀριστοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν· καταβάς εἰς τὴν δίαίταν
 αὐτῶν κάτω ἰδεῖν ἐκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ τοὺς Πυθαγοριστὰς
 τῶν νεκρῶν· μόνοις γὰρ τούτοις τὸν Πλούτωνα σὺςσιτεῖν ἔφη δι'
 εὐσέβειαν. εὐχερῇ θεὸν λέγεις, εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖς ἦδεται ξυνών.
 10 λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ· φθειρας δὲ καὶ τρίβωνα
 τὴν τ' ἄλυσίαν οὐδεὶς ἂν ὑπομείναιε τῶν νεωτέρων. καὶ παροιμία· Prov.
 σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων. πενταετὴ γὰρ
 χρόνον ἥσκουν σιωπῇ. τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν
 καταγινόμενοι ἐκαλοῦντο σεβαστικοί, οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα γεω-
 15 μετρικοί καὶ μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρα συγγινόμενοι
 ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι, οἱ δὲ
 ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγορισταί. ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο. ὅτι
 ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς
 Ἑλλήνας.
 20 3125 Πυθέας, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν μυλωθροῦ, καὶ θρασύς Hesych.
 σφόδρα· φυγῶν τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου διὰ ὄφλημα εἰς
 Μακεδονίαν ἦλθεν, εἴτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημοτικoὺς
 καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν
 ῥητόρων, ὥς θρασύς καὶ διεσπασμένος. ὅτι μύλωθρος λέγεται ὁ μυλῶνα Suid.
 25 κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλωθρῶ. οἱ δὲ ἰδιῶται
 μυλωνᾶν.
 3126 Πυθέσθαι: τὸ ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος β'· ἀπὸ τοῦ πεύθω. Δ + Eccl.
 Πυθέσθαι δὲ τὸ ἀκούειν.

3124 σιωπηλότερος — τελεσθέντων Iul. or. 4(8), 251 c vs. 13 τῶν — ἀπείχοντο
 vita Pythag. Phot. Bibl. 438 b 19—26 ὅτι ἀπὸ sq. coll. v. 1159 Dam. attr.
 Aspmus, Leben des Isid. p. 5 3125 θρασύς cf. Plut. Phoc. 21 3126 cf. H,
 Philop. diff. Ztschr. f. d. österr. Gymn. 32, 181; μέσος sq. cf. An. Ox. 1, 350, 8,
 unde Et. M. 696, 14. ἀκούειν cf. sch. B 119

3124 Iul. cf. v. Σ 469; vit. Pythag. hinc sch. Theocr. 14, 5 b 3125 ὅτι — ἐργα-
 ζόμενος ex v. M 1412; καὶ — μυλωθρῶ cf. ad v. M 1412 3126 cf. 1415, 3134—5

3 καὶ γεγονάσιν om. G καθαρῶν] γάρ add. G 4 ἄρτον G 6 Ἀριστο- A (GFVM)
 φάνης GM 7 διαφέρει V 8. 9 σὺςσιτον δι' εὐσέβειαν ἔφη V 9 λέγειν AV
 εἰ τοῖς M, plerique Laert.: εἰςτιοῖς G τίτοις AV, cod. B Laert. 10 λάχανά]
 antea lac. magna in G,λείπ(ει) ss. M cf. Laert. τρίβωνας G 12 Πυθα-
 γόρου GV cf. p. 264, 24 14 καταγινόμενοι V 15 καὶ alt. — 16 Πυθα-
 γορικοί om. V 17 ἀψύχων A 18 τὰ — δόξης om. V εἰς] εἰς τοὺς V
 post gl. siglo posito Πυθαγόρειοι οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου mg. add. A'; post gl.
 3122 — πικρότατος, 3123, 3124 — p. 264, 24 ἄνδρες iterat V 20 δὲ AM: μὲν G
 om. V μυλωθροῦ VM μυλιθροῦ A 21 τε] δὲ G 22 Λακεδαιμονίαν V
 23 ἀλλ' om. V ἐκρίθη AV: ἐκλήθη GM ἐνεκρίθη Tourp. III p. 299, 1 contulit Bhd.
 23. 24 τῶν ῥητόρων τῶν λοιπῶν G 24 θρασύς] τραχύς Buhnken ὅτι — 26 μυ-
 λωνᾶν om. A (F) V, sed τοῦ μυλῶνα ἔχοντος καὶ ἐργαζομένου post vs. 20 μυλώθρου
 add. V 24 ὅτι om. G 25 μυλωθρῶ M^{ss} 26 μυλωνᾶν] μυλωνάρην Hemst.
 27 Πυθέσθω F 28 Πεύθεσθαι Bhd.

Δ 3127 Πυθία: ἡ μαντεία.

Σ 3128 Πύθια καὶ Δήλια: φασι Πολυκράτη, τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν Δήλῳ πέμψαι εἰς θεοῦ, χρησόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὠρισμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι 5 ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη. Ἐπίκουρος δὲ ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ Ar. Πυθοῖ, τουτέστιν ἐν τοῖς Πυθίοις. Ἀριστοφάνης· Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ.

Ar. 3129 Πυθιάς βοά: ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. 10 ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

Σ 3130 Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες Δ τὰ Θαργήλια. καὶ Πύθιος, ὁ Ἀπόλλων.

Δ 3131 Πυθιονίκης: ὄνομα κύριον.

Σ? 3132 Πυθμήν: τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς οὐτινοσοῦν 15 Phil. σκεύους. καὶ Πυθμένας λόγων ἐκάλει Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις· οὗτος γὰρ διεῖλε πρῶτος τὸν λόγον εἰς δ', εὐχολήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. ἄλλοι δὲ εἰς Ζ', διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, ἐπαγγελίαν, εὐχολήν, κλησιν. Ἀλκιδάμας 20 δὲ δ' λόγους φησί· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν.

Σ 3133 Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς.

Σ 3134 Πυθόμενος: ἐρωτήσας.

Σ 3135 Πύθοντο: ἡρώτων καὶ ἤκουον.

Σ 3136 Πυθοῦ Χελιδόνος: παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος, θεολόγου 25 καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου, ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δέ, ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

Greg. 3137 Πυθώ: Φωκίς χώρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν πόλις ἡ καλουμένη Δελφοί· περὶ ἣν πόλιν ἦν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ· ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο καὶ ὑπερθεῖν φιάλη, ἥ τὰς 30 μαντικὰς εἶχε ψήφους, αἵτινες ἐρομένων τῶν μαντευομένων ἤλλοντο,

3128 — vs. 7 ταῦτα = P Πυθοῖ sq. Ar. Lys. 1131 c. sch. plenior. 3129 sch. Ar. Av. 856 3130 — Θαργήλια = P Πύθιος sq. = Ps. Herodian. 115, Ambr. 1517 3131 cf. Ambr. 1490 3132 — σκεύους cf. H Πυθμένας sq. Laert. 9, 53—4 3133 = P, Ba 355, 5 cf. H 3134 = P, Ba 355, 6 cf. H 3135 = P, Ba 355, 7 cf. H 3136 cf. P, H; Mnas. fr. 43, FHG 3, 156 3137 — p. 269, 2 Ἀπόλλων cf. Nonn. in Greg. Naz. PG 36, 1045 a b

3128 cf. v. T 175 3132 Laert. cf. 2958 3134—5 cf. 1415 et 3128, v. E 2884

Α(GFVM) 1 μάντις G; ἡ μᾶλλον ἡ μάντις ss. M 2 Πολυκράτην F, Phot. cp. V 3 ἄμα] ἄλλα καὶ ss. μα A εἰς—9 Πυθοῖ om. F 5 βουλομένη AV 6 γάρ om. A 7 τίς A ταῦτα] φησὶν δηλαδὴ ss. M 9 Πύλαις] φησὶ add. GM cf. vs. 7 10 βοά] βοή A αὐλοῦς AFV αὐτοῦς sch. 11 παιῶνα V 16 οὔτινος V 18 πρῶτος om. GVM 19 ἐρώτησιν post ἐντολήν transp. FV ἄλλοι—20 ἐντολήν om. A 24 Πυθόντο V 25 θεολογία F cp. V 26 διειλεγμένης V Πατρεὺς G cf. p. 311, 16 27 οἱ] ὁ A σημαίνει G 29 πόλις GVM

καὶ ἡ Πυθία ἐμπορουμένη, ἥτοι ἐνθουσιῶσα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερον ὁ Ἀπόλλων. ὅτι Δελφοὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκλήθη διὰ τὸ τὸν Δελφύνην Suid. δράκοντα ἐκεῖ εὐρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων· Πυθῶ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ καπῆναι.

- 5 3138 Πύθω: σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, Σ διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ καπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησιν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

3139 Πύθων, Βυζάντιος, ρήτωρ· δε φυγὼν ἐν Μακεδονίᾳ διέτριβε καὶ πολλοὺς 10 προδότας ἐπεισε γενέσθαι καὶ συνεργοὺς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθοράς τῶν πολεμίων ἐχρήτο.

- 3140 Πύθωνος: δαιμονίου μαντικοῦ. τὰς τε πνεύματι Πύθωνος Σ ἐνθουσιῶσας καὶ φαντασίαν κήσεως παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου Ε περιφορᾷ ἡξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεύσαι. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων 15 κάτοχοι ἔφασκον τὴν νίκην Μήδοις παρέσcesθαι.

3141 Πυθοῖατο: μάθοιεν.

Hom.

3142 Πύκα: συχνῶς, ἐπιμελῶς.

Σ

3143 Πύκαζε· Σοφοκλῆς· πύκαζε θάccον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ Soph. θρηνεῖν ἐπὶ δὰς πρὸς τομῶντι πῆματι.

- 20 3144 Πυκάζεται: σκεπάζεται, κοσμεῖται.

Σ

3145 Πυκάζει: καλύπτει, σκεπάζει. καὶ Πυκάζουσι, σκιάζουσι, Σ στεφανοῦσι. καὶ ἐν Ἑπιγράμμασι· λουσάμενοι, Προδόκη, πυκασώμεθα Anth. καὶ τὸν ἄκρατον ἔλκωμεν.

3146 Πυκάζουσι: τουτέστι πεπυκνωμένοις, στενοχωρουμένοις. Δαβίδ· Thdr.

- 25 ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

3147 Πύκασεν: ἐκόμησε.

Δ

3148 Πυκασμός: δακύτης.

Σ

3149 Πυκινή: πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. ταῦτα 3 Διαιτῆσαι πυκινή.

Δ + x

- 30 3150 Πυκνάζεις: συχνάζεις.

Δ

3138 = P, Ba 355, 8 cf. Et. M. 696, 24, sch. 1405; — σήπω = Ambr. 1552, Zon. 1599, Et. M. 696, 13 cf. H 3139 fort. e FGrHist 151 3140 — μαντικοῦ = P, Ba 355, 13 cf. H; l. = Ambr. 1542 τὰς τε sq. Th. Simoc. 2, 2, 2—3 3141 sch. A 257 = Zon. 1599 3142 = P, Ba 355, 14, sch. A interl. in 1588 cf. Zon. 1599; ἐπιμελῶς cf. H (partim ex Ap. S. 137, 22) 3143 Soph. Ai. 581—2 3144 = P, Ba 355, 16 3145 — στεφανοῦσι = P, Ba 355, 15 et 17 cf. H; sch. O 124, unde Et. M. 696, 36 λουσάμενοι sq. Anth. 5, 11, 1—2 3146 Thdr. in Ps. 117, 27, PG 80, 1820a 3147 gl. Hom. 3148 = P, Ba 355, 18 cf. H 3149 — πυκνή = Ambr. 1524, Erotian. 72, 20 cf. Zon. 1596, H, Et. M. 696, 41 (in B 55)

3137 ὅτι sq. ex v. Δ 210 3138 cf. 3153 et v. Δ 210 3143 cf. vv. E 2833 et O 480 3144 cf. 3147 3147 cf. 3144 3149 cf. 3153

2 ὅτι—4 καπῆναι om. A(F)V 2 ὅτι om. G Δελφίνην G 5 τὸ om. V A(GFVM) 7 φασιν V 3139 om. AFV post 3140 M, qui ord. corr. 10 καὶ συνεργοῦς] καὶ συνεργοῖς αὐτοῖς Kust. οἱς καὶ συνεργοῖς Γρονον. 11 πολεμίων] πόλεων Kust. 13 μυήσεως GM 19 θροεῖν G 20 κοσμεῖται om. V 26 ἐκόμησε f' ἐκομίσε A 28 λαμβάνεται δὲ καὶ om. F, καὶ om. V δυνατόν V

- Harp.** 3151 Πύκνη: ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δέ φησι Πυκνὰν ὀνομασθῆναι διὰ τὸ τὴν συνοίκεσιν πυκνουμένην εἶναι.
- Ar.** 3152 Πυκνί: ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνει· πλὴν μὴ ᾗ τῇ Πυκνί. καὶ Πυκνίτης· δῆμος πυκνίτης. Πνύξ, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτην τῆς Πυκνὸς Πυκνίτην εἶπε. Πνύξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον Πνύξ ἐκαλεῖτο.
- Δ** 3153 Πυκνός: ὁ δυνατός.
- Ar.** 3154 Πυκνότης: κύνεις, φρόνης. χοῦτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι.
- Tact.** 3155 Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τούτεστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πῆχεις β', ὁ δὲ ἀπλῶς ταττόμενος πῆχεις δ'.
- Σ** 3156 Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.
- Σ** 3157 Πύκτης: παγκρατιαστής, ἀθλητής. καὶ Πυκτεῖον, ἐν ᾧ οἱ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον δὲ τὸ πινακίδιον. καὶ Πυκτίζω.
- Ar.** 3158 Πυλαγόροι: οἱ πεμπόμενοι εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὴν Πυλαίαν. καὶ κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον τοὺς θύοντας καὶ συνεδρεύοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόροι καὶ Ἱερομνήμονες. λέγουσι δέ, ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ, καὶ ἔξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα εἶναι. ἀπήεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς, ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.
- Hesyl. + x** 3159 Πυλάδης, Κίλιξ ἀπὸ κώμης Μησταρνῶν. ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, ἥτις καὶ ὑπ' αὐτοῦ εὐρέθη, ἀπὸ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, ἥ ἐκαλεῖτο κόρδαξ· καὶ τῆς τραγικῆς, ἥ ἐκαλεῖτο κίκινις· καὶ τῆς σατυρικῆς, ἥτις ἐμμέλεια.
- Σ + Δ** 3160 Πυλάρτου: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ Πυλάρταο, ὁμοίως.
- Harp.** 3161 Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην

3151 Harp. = P; Clidem. fr. 18, FHG 2, 362 3152 πλὴν—Πυκνί Ar. Eq. 749. δῆμος sq. Ar. Eq. 42 c. sch. 3154 Ar. Eq. 1131—32 c. sch. 1132 3155 Tact. 26 3156 = P, Ba 355, 19 3157 — ἀθλητής = P, Ba 355, 20, Zon. 1694 Πυκτεῖον—ἀγωνίζονται cf. Ambr. 1548 Πυκτίον—πινακίδιον = Ambr. 1549. Πυκτίζω = Ambr. 1555 3158 sch. Ar. Nu. 623 3159 περὶ sq. Ath. 1, 20 e cf. H v. κίκινις 3160 cf. sch. λ 276, Ap. S. 137, 26 (unde H et partim Et. M. 696, 49), sch. N 415; — ἐπαρτῶντος = P, Ba 355, 21 3161 Harp. = P cf. H v. Πυλαγόροι

3152 cf. 1636 3153 cf. 3149 3155 cf. post litt. Ψ 3158 cf. v. 1182 3159 init. hinc v. M 985; Ath. cf. 3225 et v. Σ 396

A (GFVM) 2 Πυκνὰν] οὕτως A 3 ὡς—καὶ om. F Ἀριστοφάνει del. Bhd. 4 ἐκκλησίαζον V, sch.: ἐκκλησιάζοντο A ἐκκλησιάζονται G M 5 πολίτης G cp. VM Πυκνίτης G 6 καὶ τὸ om. G M Ἀθήνησι F 12 καὶ κατὰ βάθος G 16 οἱ ex A solo 18 εἰς om. F V ἔπεμπον] Ἀθηναῖοι add. G M 23 Κίλιξ—26 ἐμμέλεια] ὄνομα κύριον F = Ps. Herodian. 115 23 Μησταρνῶν VM Μησταρνῶν G 26 κίκινις V 27. 28 Πυλάρταο M, Ap. cett.: Πυλατάρταο G Πυλάρτας A Πυλάρτης F V 29 καλεῖται A

- εἵκοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἢ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινές, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι.
- 5 3162 Πύλαι δικαιοσύνης: αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι· δι' Thdr.
ἐκείνων γὰρ δυνατόν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων θεόν. καὶ Δαβιδ·
ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.
- 3163 Πυλαῖος: ὄνομα κύριον. Δ
- 3164 Πυλαιμένης: ὄνομα κύριον. Δ
- 10 3165 Πυλαιστάτους: τοὺς μὴδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας μήτε πράσ- Σ
σοντας· διὰ τὸ παραγενέσθαι τοιοῦτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προ-
εξημένην τόπον.
- 3166 Πυλεῶνος: τοῦ πυλῶνος. Δ
- 3167 Πύλιος: ἐκ Πύλου. Δ
- 15 3168 Πύλη: ἐπὶ τείχους παρὰ Θουκυδίδη· θύρα δὲ ἐπὶ οἴκου. Thuc.
3169 Πύλη ἱππῆλατος: δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν. Πύλας οὐρα-
νοῦ Ὁμηρος τὰ νέφη λέγει. Hom.
- 3170 Πύλῳ: παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐν πύλῃ. ἐν πύλῳ, ἐν νεκύεσσιν. Hom.
ὡς δεῖλον τὴν δεῖλην· καὶ ἔσπερον τὴν ἔσπεραν.
- 20 3171 Πυλῳρεῖ: φυλάσσει. Πυλῳρὸς γὰρ ὁ φύλαξ. Σ Δ
- 3172 Πύματος: ἔσχατος. Δ
- 3173 Πυνθάνεσθαι: ἀκούειν, μαρθάνειν, διδάσκεισθαι, ἱστορεῖν, ἐρω- Σ
τῶν ἢ ἕτερόν τι σημαίνει, παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ
τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γὰρ τις, ὡς δῆλον, διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς δια-
25 λεκτικοῖς μεταξὺ πύματος καὶ ἐρωτήματος. τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ Rhet.
τοῖς ῥήτορι καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μαρθάνειν. πυν-
θανόμην Ἰθάκης γε. καὶ πάλιν· αἰσχροὺς γὰρ τότε γ' ἔστι καὶ ἔσσομέ-
νοις πυθέσθαι. καί, πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος. καί, πευθό-

3162 — θεόν Thdr. in Ps. 117, 19, PG 80, 1813d ἀνοίξατε sq. Ps. 117, 19
3163 = Ambr. 1488 3164 = Ambr. 1485 3165 = P 3166 l. = Ambr. 1496
3167 l. cf. Ambr. 1510 3168 sch. Thuc. 2, 4, 5 3169 Πύλας sq. = sch. A
(Aristonic.) in E 749 cf. H 3170 ἐν πύλῃ = sch. E 397 (sch. A deficit) cf.
sch. T 3171 — φυλάσσει = P, Ba 355, 22 Πυλῳρὸς sq. cf. Ambr. 1481,
Zon. 1594 3172 = Zon. 1594, Et. M. 696, 57 cf. sch. Luc. 47, 17, sch. Δ 254, H
3173 — μαρθάνειν pr. cf. Bk. 297, 27; μαρθάνειν pr. — ἐρωτήματος = P; — ἐρω-
τῶν sec. = Ba 357, 11 τὸ πυνθάνεσθαι sq. fonti rhetor. attr. Wentzel; — μαρ-
θάνειν cf. Bk. 297, 27; v 256, B 119, A 21, γ 87 et 88, Aeschin. non inventum,
Dinarch. 3, 6, Dem. 19, 76

3173 cf. 3174—5

5 ἰδέαι] τρόποι F 6 ἐκείνης F καί—7 δικαιοσύνης om. AFV mg. omisso A(GFVM)
καὶ A^r 10 Πυλαιατάς Du Soul; Hes. contulit Toup 11 διὰ—12 τόπον
om. F; ad 3161 temere rettulit Hemst. 3167 om. F, extra ord. 14 ἐκ Πύλου
om. A 16 εἰσεληλύθεισαν] ἱππεῖς vel ἱπποὶ suppl. Kust; tempus verbi ab-
sonum sec. Bhd. Πύλας] nov. gl. F, contra ord. 22 Πυνθάνεσθαι] γενικῇ
ss. M cf. p. 272, 8 et 10 25 τὸ—p. 272, 7 ἐπύθοντο om. F 26. 27 πυνθάνομαι
l. τε AV 27 τότε γ'] τὸδ' V 28 καὶ pr.—p. 272, 7 ἐπύθοντο om. V

μενος, ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο. καί, κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα
 ἦκε Κρονίων. ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κείται τὸ
 πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας· τούτῳ
 συμβαλεῖν πυνθανόμενος. καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους·
 εὐτυχεῖτε, ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρ- 5
 δειαν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας· οὗτος ἀπήγ-
 γειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο.

Δ 3174 Πυνθάνομαι· γενικῇ. ἐρωτῶ. καὶ Πυνθανόμενος· αἰτιατικῇ.
 ἀντὶ τοῦ ἀκούων.

Synt. 3175 Πυνθάνομαι· τὸ μανθάνω· γενικῇ. ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω 10
 διακειμένων. πυνθάνομαι δὲ τὸ ἐρωτῶ· αἰτιατικῇ.

Δ + Σ 3176 Πύξ· πυγμὴν, γρόνθον. ὁ δὲ πύξ παῖει αὐτὸν κατὰ τῶν
 Ε προσώπων. οἱ δὲ Φράγγοι, ἵνα ἐσκηνημένοι ἐτύχανον, πύξ τε καὶ
 Ε ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον.

Δ 3177 Πυξίς· τὸ πινακίδιον. 15

Δ 3178 Πύον· τὸ ἔλκος.

Σ 3179 Πῦος· τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν, τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα.
 αὐτὸ τὸ γάλα, τὸ γαλακτώδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ
 Ατ. γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι. Ἀριστοφάνης· ἔστι δὲ καὶ πῦος τις ἔνδον
 καὶ λαγῶα τέτταρα. 20

3180 Πῦρ· ὅτι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ὡς θεὸν ἐσέβοντο. καὶ Ζήτει ἐν τῷ Κάνωπος.
 Phil. 3181 Πῦρ· ὅτι τὰ φύσει τρεφόμενα καὶ διὰ τοῦτο αὐξόμενα ὄρον
 ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥριται αὐτῶν ἢ ἐπὶ τὸ μέτρον αὐξήσεως· τοῦ
 δὲ πυρὸς οὐχ ὥριται οὔτε ἡ τροφή οὔτε ἡ αὐξήσις. οὐκ ἄρα τὸ
 πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὐξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, 25
 οὐκ ἄρα οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις αἴτιον εἶη τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως.
 ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις γένεσις ἂν μᾶλλον εἶη ἢ αὐξήσις ἢ
 τροφή. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαι τε καὶ
 αὔζεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς πρόθεσις
 ἔστι· προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῇ, οὕτως γίνεται ὁ 30
 πλεονασμὸς. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ'

3174 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. ἀκούων cf. H 3175 aliter
 Synt. Laur. et Gud.; — διακειμένων cf. Bk. 165, 3; ἡδέως sq. fort. Isocr. 6, 88
 vel 8, 37 3176 — γρόνθον cf. H; πυγμὴν cf. sch. Γ 237: γρόνθον = P, Ba 355, 23
 cf. Ps. Herodian. 115, Moer. 208, 5 3177 = Zon. 1596; l. = Ambr. 1528
 3178 = Ambr. 1545, Ps. Herodian. 115 3179 — ἔνιοι = P, Ba 357, 14 cf. sch.
 Ar. Pac. 1150 (unde Et. M. 697, 3) ἔστι sq. Ar. Pac. 1150 3181 Philop. 278, 1—18

3174—5 cf. 3173

A (GFVM) 1 κείνου] κρίνον G 4 πειθόμενος G 6 πρεσβείας A 8 γενικῇ
 om. AFV αἰτιατικῇ om. AF 3175 om. AF post 3060 Πύθω τὸ ἀκούω
 αἰτιατικῇ praemissis V mg. M et ad 3060 Ar 10 ἡδέως—11 διακειμένων om. V
 10 ἡδέως] δέος Ar 11 δὲ om. V 12 γρόνθος F, Hes. τῶν om. F
 13 πρόσωπον F οἱ—14 ἔμενον om. F 13 Φράγγοι GM^{ce} 14 ἐπὶ πολὺ]
 latet indicium alterius instrumenti Bhd. 18 τὸ γάλα om. V 19 δὲ om. V
 3180 om. AFV 22 τρεφόμενα] αὐξόμενα G αὐξόμενα AFM, Philop.:
 αὐξανόμενα V τρεφόμενα G 25 μὴ om. V

ἀνομοιοειδοῦς ὕλης, ὅσον εὐλῶν ἢ τῶν τοιούτων, καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται.

3182 Πυρά: καύματα.

Σ

5 3183 Πύρρα: μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Harp.

3184 Πυράγρα: ἐργαλεῖον χαλκευτικόν. Ζῆται ἐν τῷ περιγῶρα σα- Δ
φέστερον.

3185 Πυράγραν: καρκίνον, πάγουρον. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς Σ
ἄγειν καὶ ἀγρεύειν, ὃ ἐστὶ λαμβάνειν.

Hom.

10 3186 Πυρράζει ὁ οὐρανός.

3187 Πυρράκης: ξανθός. καὶ Πυρράκων, ὁμοίως.

Δ

3188 Πυρακτῶν: ἐμπυρσεύων, σφοδρῶς καίων.

Σ

3189 Πυραμειδής: πυροειδής.

Σ

3190 Πυραμῖς: οἰκία τις. ὅτι τὴν πυράμην ἀμην λέγομεν ἡμεῖς, οὐκ Δ Suid.
15 ὀρθῶς.

3191 Πύραμος: ὄνομα τόπου. καὶ ὁ ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ Δ
εὖρος στάδιον.

E

3192 Πυραμοῦς: εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυροῦ Ar.
πεφρυγμένου, ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησαμῆς. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἄλλα

20 τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς
ἔω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

3193 Πυράνδρου μηχανήματα: οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκο- Ar.
φάντης.

3194 Πυραύστου μόρον: πτηνὸν ἐστὶ ζωῦφιον, ὃ προσπιτάμενον Prov.

25 τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ Αἰσχύλος· δέδοικα μόρον κάρτα πυραύστου.
μόρον δὲ εἶρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

3195 Πυράφλεκτος: ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν θεοτόκον θαῦμα λέγεται πυρ-
άφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν
Χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον
30 πάλαι δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.

3182 = P, Σ* cf. Ba 355, 24

3183 Harp. = P

3184 l. = P, Σ*

3185 — πάγουρον = Ba 355, 25 cf. P, H, sch. AD in Σ 477 παρὰ sq. cf. sch. AD
in Σ 477 3186 Matth. 16, 2 (fort. e Metaphr.) 3187 — ξανθός = H, aliter

Ambr. 1480; gl. sacra 3188 = P, Ba 355, 26 cf. H 3189 = P, Ba 355, 27

3190 — οἰκία cf. H, aliter Ambr. 1520 3191 ποταμός sq. Xen. An. 1, 4, 1

3192 — ἔπαθλον sch. Ar. Eq. 277 cf. sch. Ar. Th. 94. ἡμέτερος sq. Ar. Th. 94

3193 sch. Ar. Eq. 901 3194 cf. Zen. V 79; Aeschyl. fr. 288 3195 βάτος —
πυράφλεκτος cf. Exod. 3, 2; haec et κάμινον alt. sq. Byzant. aevi

3190 ὅτι sq. ex v. A 1574
et 518 3195 cf. 3223

3191 Xen. cf. v. φάρος 2

3192 cf. vv. T 439

6 ἐργαλεῖον χαλκευτικόν om. GM Ζῆται—6. 7 ἀφέστερον om. AFV A(GFVM)
8 τοῦ om. G 3186 om. AFV 14 Πυραμῖς] p ss. F; ἐν παλ(αι)ῷ ἀντιγρ(ά)φῳ
εὔρηται ἐν δυ(ς)ῖ ῥῶ mg. add. M ὅτι—15 ὀρθῶς om. AFV 16 τόπου]
ποταμοῦ temere Bhd. ὁ om. GM, v. φάρος 17 στάδιον F, Xen. Gsf.:
cp. AV σταδίου GM, plerique v. φάρος 19 σησαμῆς AVM*: σησαμοῦ GM*
σησαμῶν sch. cf. v. σησαμοῦς δὲ ἐτίθεσαν] ἐπίθεσις V τὰ ἄλλα G 24 προσ-
ιστάμενον GVM 25 καίεται] γρ. φαίνεται καὶ καίεται ss. M μορὸν] μόρος V
μωρὸν Zen. celt. 26 μόρον] μόρος G 3195 om. AFV 27 παρὰ G

Δ 3196 Πυργαῖος.

Σ 3197 Πυργηδόν: στοιχηδόν, κατὰ τάξιν.

Σ 3198 Πυργηρούμενοι: τὰ τεῖχη φυλάττοντες.

Δ 3199 Πυργιώτης: ἀπὸ τόπου.

3200 Πυργίσκοι καὶ Θησαυροφυλάκια: σκεύη κατ' οἶκον. καὶ 5

Δ 'Αποπυργίζω. Διαγόρας ἔγραψε τοὺς 'Αποπυργίζοντας λόγους,
Hes. ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης·
ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Σ 3201 Πυργοβάρεις: προμαχῶνες, οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

On. λύσις ὀνείρου· πύργος πεσὼν δείκνυσιν· ἄνω ζήτει.

Σ 3202 Πυργοῦται: ὑψοῦται. Δαμάσκιος· τοῖς ἐπὶ μήκιστον εὖ
μάλα πυργώσας τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς περὶ Πυθαγόραν, Πλάτωνα·
τοῖς δὲ νεωστὶ Πορφυρίῳ, Ἰαμβλίχῳ, Συριανῷ.

Anth. 3203 Πυργοφόρος: ἡ 'Ρέα. ἐν 'Επιγράμμασι· 'Ρείης πυργοφόρου
δείκελον εἰσορόων. ἐν 'Επιγράμμασι· ὁ τραγικὸν φρόνημα καὶ ὀφρουοε- 15
σαν ἀοιδὴν πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ, Αἰσχύλος.

Ar. 3204 Πυργώσας: ὑψώσας, αὐξήσας, μεγαλύνας, ἐπὶ τὸ σεμνότερον
ἀγαγὼν τὰ ποιήματα.

Δ 3205 Πυργώτης: ὄνομα κύριον.

Σ 3206 Πύργοι: τάξεις.

3207 Πύργοι· Ζήτει ἐν τῷ Βυζάντιον.

Σ 3208 Πυραῖ: πυρκαῖαι.

Σ 3209 Πυρραῖς γένυσι: Ξανθαῖς θριζί.

Δ 3210 Πυραίχμης.

Σ 3211 Πῦρ ἐπὶ πυρί: παροιμία, ἥς μέμνηται καὶ Πλάτων. κακὸν 25
ἐπὶ κακῷ.

3197 = P, Ba 355, 29 cf. H (in M 43) 3198 = P, Ba 355, 30 cf. H, sch. Eur. Ph. 1087 3200 l. Artem. 1, 74 (p. 68, 1) 3201 — πύργων = P, Ba 356, 1, Et. M. 697, 20 cf. H (in Ps. 121, 7) πύργος sq. non Astramps. 3202 — ὑψοῦται = P, Ba 355, 28, H τοῖς ἐπὶ sq. Dam. fr. 36 3203 'Ρείης—εἰσορόων Anth. 5, 259, 2. ὁ sq. Anth. 7, 39, 1—3 3204 sch. Ar. Ran. 1004 pleniora 3206 = P, Ba 356, 3 (in Δ 347) cf. sch. Δ 334, Ap. S. 138, 1 (unde Choer. Epim. Ps. 146, 30 et Et. M. 697, 37), H, Apion 3208 = P, Σ*, H, sch. A 52, Et. M. 697, 19 3209 = P, Ba 356, 8, H v. πυρραῖς cf. sch. Eur. Ph. 32 3210 = Ambr. 1492; B 848 3211 = P, H, Zen. V 69; Pl. Leg. 2, 666a

3199 cf. 3205 3200 Artem. hinc v. Θ 362 extr.; Hes. cf. v. Δ 523; hinc v. A 3493 3201 init. cf. v. E 1946 3203 Anth. 5 cf. v. Δ 307 3205 cf. 3199

A (G F V M) 3196 om. F 6 'Αποπυργίζω] ἀπὸ τοῦ πυργίζω F 8 ἦν om. V 10 λύσις—
Ζήτει ex mg. M; om. tell. 12 περὶ G M; ἐπὶ AV cf. vs. 11; ἐπὶ μὲν Bhd.
Πριθάγοραν A; 'Αριστοτέλη post Πλ. suppl. Bhd. 14 'Ρείης—15 'Επιγράμμασι
om. V 15 ἐν—16 Αἰσχύλος om. F post 3204 transpos. Kust.; καὶ 'Αριστείδης·
(1 p. 395 D = 27, 31) τὰ μὲν γὰρ 'Αμφίονος καὶ Ζήθου πρὸς τοσοῦτον ἦλθεν ὅσον
πυργώσαι Θήβας add. F 15 ὁ] δ ὡ V; γρ. ὡ τραγικὸν καὶ ἐξῆς ss. M φώνημα
rec. in A cf. Anth. 16 εὐεπίνι A Αἰσχύλος] ἡ Αἰσχύλε ss. M 3206 om. G;
καὶ πύργος supra l. M 22 Πυρραῖος A γένυσι om. V 25 κακὸν] καὶ G

- 3212 Πυρεῖον: θυμιατήριον. οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα Σ
καὶ δᾶδα, δόντες Σίνωνι σκοπὸν ἐσόμενον· ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν Εὔ-
πυρὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ Ἡράκλειος τὰς τε πόλεις Ε
καθῆρει καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφε τῶν Περσῶν. καὶ Σοφοκλῆς· Soph.
5 πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνει τόδε. τὰ δακτυ-
λικά διὰ τοῦ ι.
3213 Πυρήνη: ὄρος παρήκον ἐσπερίαν Ἰβηρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια
τοῦ τόπου. καὶ Πυρηναῖα ὄρη. Δ
3214 Πυρηφόρον καὶ Πυρφόρον. Δ
10 3215 Πυρρίας· Πυρρίαίς, δούλοις· ὄνομα γὰρ δούλου ὁ Πυρρίας. Ar
3216 Πυρίβια: τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωῦφια. τῶν γὰρ ζώων Phil.
τὰ μὲν χωρὶς μίξεως γίνονται, ὡς τὰ πυρίβια καὶ ὁ φοῖνιξ τὸ ὄρνεον
καὶ αἱ εὐλαί.
3217 Πυριήτης: λίθος. Δ
15 3218 Πυριλαμπίς: πτηνὸν τι μικρόν, ὃ ἐν τῇ σκότει λάμπει, Σ
καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων λαμπυρίς.
3219 Πυριλάμπης: ὄνομα κύριον. Harp.
3220 Πύρινος πόλεμος: ὁ Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας συσταθεῖς· Ε
θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ιδιότητα τὴν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων·
20 τοὺς γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὡς
ἐπίπαν μία μάχη κρίνει, σπανίως δὲ δευτέρα, καὶ τὰς μάχας αὐτὰς
εἰς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως·
κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τάναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις.
τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νύξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὐτ'
25 εἴκειν τῆς ψυχῆς οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν
κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὐθις ἄλλας ἀρχὰς ποι-
ουμένων· τὸν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ
διατάξεως διακρίσεων ὁ χειμῶν ἐπὶ ποσὸν διεῖργε. καθόλου γὰρ εἰ-
τις διανοηθεῖ πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτον νοήσειεν.

3212 — θυμιατήριον = P, Ba 356, 4; gl. sacra οἱ — πολεμίοις Procl. Pliupers.
(Mythogr. gr. 1 p. 244, 7—8) contulit Bhd.; fort. Nic. Dam. ὁ — Περσῶν Nice-
phor. 16 πυρεῖ' — τόδε Soph. Ph. 36—7 3213 cf. Eust. D. 338. — ὄρος =
Ps. Herodian. 115 cf. Ambr. 1530 Πυρηναῖα ὄρη cf. Ambr. 1543, Zon. 1598,
Niet. 658 3215 sch. Ar. Ran. 730 3216 τῶν sq. Laert. 9, 79 3217 cf.
Ambr. 1509 3218 = P 3219 Harp. = P 3220 Polyb. 35, 1

3217 cf. 3222

1 οἱ — 6 ι om. F 2 καὶ — πυρεῖα om. V δᾶδα ἔδοσαν Σ. σκοπῷ ἐσόμενῳ A (G F V M)
Port.; κατέλιπον Σίνωνα σκοπὸν ἐσόμενον πυρεῖα καὶ δ. δόντες Bhd.; qui τὰ
πυρεῖα καὶ del. 4 καὶ om. A; post Σοφοκλῆς c. Soph. transpos. Bhd. 5 η-
μαίνεις Soph., cp. VM τὰ — 6 ι del. Kust; ζητεῖ supra δακτυλικά add. M
7 ἐσπερίαν] καὶ add. G 8 καὶ om. A, nov. gl. 9 Πυρφόρον] Πυροφόρον
Bhd. 10 Πυρρίας om. V 12 πυρίβια] καὶ ὁ πυριλάμπης add. V 14 Πυ-
ριήτης V, qui gl. post 3219 transpos., Ambr. Πυρινάτης A Πυρινάτης F 15 Πυρο-
λαμπίς V 16 λαμπουρίς M^{cc} 3220 post 3221 V, qui — va. 19 ἀγώνων ante
3221 iterum posuit (V²) 18 τῶν Ῥωμαίων V Ῥωμαίοις Schweigh. πρόσ]
πρὸς τοὺς V συσταθεῖς — 19 ἀγώνων] τροπαίου V cf. p. 276, 5 19 θαυ-
μαστὴν — 29 νοήσειεν om. F 21 μία om. GM 25 τῆς ψυχῆς AV M^{cc}: τῇ
ψυχῇ GM^{cc} ταῖς ψυχαῖς Benseler, Bhd. (vitio collationis cod. V fretus) 28 παρα-
τάξεως Ursin. διακρίνων V ποσὸν AV: πο in lac. M — πόνως G

3221 Πυρίνῳ δίτῳ· γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο χώραν ἐσπαρμέ-
 Δ νην νευωτὶ πυρίνῳ δίτῳ. Πυρὸς γὰρ ὁ δίτος. Ὅμηρος· πυροί
 Ατ. τε Ζεαὶ τε ἰδ' εὐρυφυεὲς κρὶ λευκόν. ἔζων ἐν πᾶσι λαγύοις καὶ
 πύῳ καὶ πυριάτῃ, ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ ἔν Μαραθῶνι
 τροπαίου.

Δ 3222 Πυρίτης ἄρτος· ὁ τοῦ δίτου. καὶ θηλυκῶς Πυρίτις
 Suid. λίθος. ὅτι τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς ἄφαντον λέγεται καὶ ζῆται ἐν τῷ
 ἄφαντον φῶς.

3223 Πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. πυρ-
 ἀφλεκτος δέ· ὡς ἐν τῷ, βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ἐφλέγετο γάρ, οὐ κατε- 10
 φλέγετο δέ.

Σ 3224 Πυρρίχαις· ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι.

Δ 3225 Πυρρίχη· εἶδος ὀρχήσεως. τρία δέ εἰσιν εἶδη ὀρχήσεως,
 πυρρίχη, κίκινις καὶ κορδακισμός. Βάβριος· ἐμοὶ γένοιτο κᾶν ὁδῷ
 βαίνειν μὴ καταγέλαστον μήτι πυρρίχην παίζειν. ἡ κάμηλος. πυρ- 15
 Ατ. ρίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου. οὗτος ὁ Κινησίας διθυραμβοποιὸς ἦν,
 ἐποίησε δὲ πύρριχον. ἡ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλὴ κινήσει ἐχρήτο.
 καὶ ἐπραγματεύεσθαι κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχόρηγτοι. ἦν δὲ
 καὶ περὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς ἅμα καὶ κατεσκελετωκῶς. δοκεῖ δὲ καὶ
 κατηχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος, ἥγουν κατατίλαι. ἦν 20
 Ε δὲ Θηβαῖος. Ἀγαθίας· ὁ δὲ Ναρσῆς συνεκράτει τὰς δυνάμεις καὶ
 ἐπερρώννυε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέραν μελέταις, τροχάζειν ἀναγκάζων
 καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι ἕς τε πυρρίχην τινὰ
 ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι καὶ θαμὰ τῇ κάλπιδι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυά-
 Δ λιον ἡχοῦσθαι. καὶ Πυρριχίζειν, μετὰ ὅπλων ὀρχεῖσθαι. καὶ 25
 Πυρρίχιος ὀρχησις.

Δ 3226 Πυρκαῖα· ἡ φλόξ.

Δ 3227 Πύρνος· τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου.

3221 l. cf. Ambr. 1483; γέρανοι—δίτῳ Babr. 26, 1—2 Πυρὸς ὁ δίτος =
 Ps. Herodian. 115, H cf. Et. M. 697, 49; δ 604 ἔζων sq. Ar. Vsp. 709—711

3222 Πυρίτις λίθος cf. H 3224 = P, Ba 356, 9 cf. H, sch. Ar. Av. 1169

3225 — ὀρχήσεως pr. = Ps. Herodian. 115 cf. sch. Luc. 136, 3, Zon. 1596, Et. M.
 699, 1 ἐμοὶ—κάμηλος Babr. 80, 3—4, 1 vs. 15, 16 πυρρίχην—Θηβαῖος Ar.
 Ran. 153 c. sch. vs. 21 ὁ—ἡχοῦσθαι Agath. 2, 1 init. Πυρριχίζειν—ὀρχεῖσθαι
 cf. Ambr. 1557, sch. Luc. 272, 1, H. Πυρρίχιος sq. = Ambr. 1521 3226 = Ambr.
 1525, Ps. Herodian. 115 cf. Ψ 228 3227 gl. Od.

3221 cf. 3230, 3234 (partim hinc), v. H 399 3222 cf. 3217; ὅτι sq. ex v. A 4554
 3223 cf. 3195 3225 τρία sq. cf. 3159 et v. Σ 396; Ar. cf. v. K 822; Agath. cf. v. Σ 1303

Α (GFVM) 1 γέρανοι—6 τροπαίου om. F 3 εὐρυφυεὲς A 4 πύῳ AM, Ατ.: τῷ V
 πυρὶ G 5 τροπαίου] αὐθις V cf. ad p. 275, 18 6 θηλυκὸν FV cp. A
 7 ὅτι—8 φῶς om. AFV 7 ὅτι om. G πυρίτιδος M^{sc} 3223 om. AGFV
 12 ἐνόπλιος F, Phot. 13 τρία] ἔξ V 14 Βάβριος—26 ὀρχησις om. F
 15 μήτι] μήτε G 17 πυρρίχην GM^{sc}, v. l. sch. κινήσει πολλῇ A 19 καὶ pr.
 om. G σῶμα ἔχων ὀκνηρῶς G ἅμα om. GM κατεσκελετωκῶς G κατεσκε-
 λευτηκῶς V κατεκληκῶς Reines. 20 Ἑκάτης] ἄξιως Ἑκάτης mg. add. M
 κατατιλῆσαι GM 21 συνεκράτει G 22 μελέταις om. V 23 ἕς om. V
 24 ἐνόχλιον V κάλπιδι V τρώφιδι A

- 3228 Πυρόεσσαν: ἐπίπνουν, πῦρ πνέουσιν. Σ
- 3229 Πυρόεις: ὁ πυρρός.
- 3230 Πυροπίπας: ὁ Κλέων· διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδεραστής. ἢ διὰ Ατ. τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ εἰτησιν. Πυρὸς γὰρ ὁ εἶτος. Δ
- 5 3231 Πυρορραγῆς: καθρός, ἄχρηστος. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις Σ διαρρησσομένου κεράμου. Πυρορραγὴ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν Ατ. τῷ πυρὶ ῥήγνυνται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Κρατῖνος ἐν "Ωραις· ἴσως πυρορραγῆς καὶ κακῶς ὠπτημένον. ὁ δὲ κέραμος πυρορραγῆς γενόμενος καθρὸν ἤχει.
- 10 3232 Πύρρος· οὗτος διέβη τὸ δεύτερον ἐς Ἰταλίαν, οὐ χωροῦντων ΕΥ αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. ἐσαχθεὶς γὰρ ἐς Συρακούσας ὑπὸ τε Σωκιστράτου κρατοῦντος τῆς πόλεως τότε καὶ Θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς
- 15 χαλκεμβόλους ὁμοῦ τι ε' καὶ πᾶσαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν πλὴν Λιλυθαίου πόλεως, ἦν ἔτι μόνην Καρχηδόνιοι κατεῖχον, ἐς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. ἀμχανοῦντα δὲ αὐτὸν καὶ πόρους παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα ὀρώντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων, Εὐήγορος Θεοδώρου καὶ Βάλακρος Νικάνδρου καὶ Δεῖναρ-
- 20 χος Νικίου, τῶν ἀθέων καὶ ἐξαγίστων δογμάτων Ζηλωταί, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς Περσεφόνης θησαυροῦς· ἦν γὰρ ἱερόν πολυχρυσόν, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον ἔχον· ἐν ᾧ χρυσὸς τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων καὶ τὴν
- 25 ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος τὴν γνώμην ἀνδράσι διακόνους τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθήμενος ἀπέστειλεν ἐς Τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δύναμιν ἀπεδείξατο· ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.
- 3233 Πύρρος: ὄνομα κύριον. Δ
- 30 3234 Πυρός: ὁ εἶτος. "Ομηρος· πυροὶ τε Ζεαὶ τε. οἱ δὲ ἐφθοὶ πυροὶ Δ πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐγερτικοί. Suid.

3228 = P, Ba 356, 5 3229 cf. Ambr. 1479—80 3230 — τίτησιν sch. Ar. Eq. 407 Πυρὸς sq. cf. ad 3221 3231 — κεράμου = P v. πυριρραγῆς Πυρορραγῆ sq. sch. Ar. Ach. 933 pleniora cf. Poll. 7, 164; Crat. fr. 253 3232 Dions. Hal. 20, 8—9 = EV 2, 81, 13—21; 82, 15—83, 3 sqq. 3234 — εἶτος cf. ad 3221

3230 Ar. cf. v. Ω 141; extr. cf. 3221 et 3234; v. H 399 3232 hinc v. Θ 527; cf. v. A 105 3234 init. cf. 3221, 3230, v. H 399; "Ομηρος—Ζεαὶ τε ex 3221; οἱ sq. ex v. E 3936

3229 om. AFV 3 Πυροπίπας AF 7 Κρατῖνος—28 ἱερόν om. F A(GFVM) 8 ὀπτῆμενον A 12 γὰρ om. A 13 τότε om. A 15 τι om. GV 16 ἔτι] ὅτι V μόνον G 21 τῆς AM, Exc.: τοὺς G om. V 23 ἔχον om. GVM 24 τῶν κολάκων om. V καὶ] καὶ διὰ GM 25 τὴν γνώμην om. V; locus mancus 26 τῆς—ἐχρήσατο] τοῦ ἱεροῦ διεχρήσατο V 3233—4 om. A, in verso ord. GVM 30 "Ομηρος—31 ἐγερτικοὶ om. F

3235 Πυρρός: ὁ Ξανθός. καὶ παροιμία· ἅπαε πυρρός καὶ μὴ δέκατον χλωρός.
Suid. ἐπὶ τῶν δανειζόντων.

Σ 3236 Πυρὸς μένος: πῦρ περιφραστικῶς.

Σ 3237 Πυροφόρον: citoφόρον.

Hes. 3238 Πύρρων, Πλειστάρχου, Ἡλείος, φιλόσοφος· ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίπ- 5
που τοῦ Μακεδόνα, κατὰ τὴν ραί· Ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα. καὶ
πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὤρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ
διήκουσε Βρύωνος, τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἴτα Ἀλεξάνδρου, τοῦ
Μητροδώρου μαθητοῦ, τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Μητροδώρος ὁ
Ἀβδηρίτης. ἐδόξαε δὲ μὴδὲν φύσει αἰσχροὺς ἢ καλόν, ἀλλὰ ἔθει καὶ 10
νόμῳ.

Hes. 3239 Πύρρων, Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλο-
σόφου.

Σ 3240 Πυρῶν: φλέγων, ἢ καίων.

Phil. 3241 Πυρρώνειοι: οἱ τὰ τοῦ Πύρρωνος φρονούντες αἰρετικοὶ 15
οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, ἀπορητικοὶ τε καὶ σκεπτικοί,
ἐφεκτικοὶ τε καὶ ζητητικοί. Ζητητικοὶ μὲν ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν
τὴν ἀλήθειαν, σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ κέπτεσθαι αἰεὶ καὶ μὴδέποτε
εὐρίσκειν, ἐφεκτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν Ζήτησιν πάθους, λέγω δὴ
τὴν ἐποχὴν· ἀπορητικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικούς ἀπορεῖν καὶ 20
αὐτοῦς. Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς οὗ φησι Πυρρώνειον
καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν· εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας
ἀληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύρρωνος διάθεσιν· μὴ εἰδότες δὲ
οὐδὲ Πυρρώνειοι καλοῖμεθ' ἅν. πρὸς τῷ μὴδὲ πρῶτον εὐρηκεῖναι τὴν
σκεπτικὴν Πύρρωνος μὴδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ' ἅν Πυρρώνειος 25
ὁμότροπος ταύτης τῆς αἰρέσεως. κατήρξεν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς
Ὀμηρος· οὗ γὰρ ὀριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. καὶ οἱ Ζ'
δὲ σοφοὶ σκεπτικοὶ εἰσιν· οἷον τὸ μὴδὲν ἄγαν, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ
καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Εὐριπίδης. ἐν οἷς Ἀρχίλοχος φησι· τοῖος ἀνθρώ-
ποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοῖν Ζεὺς ἡμέρην ἄγει. καὶ Εὐριπίδης· 30
τί δῆτα τοὺς τάλαιπῶρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι· σοῦ γὰρ ἐξηρτή-
μεθα· δρωμέν τε τοιαῦθ' ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.

3235 = Ξανθός = Zon. 1595 3236 = P, Σ^a cf. H; gl. Hom. 3237 = Ba
356, 6 cf. P, sch. E 123, H 3238 cf. Laert. 9, 61 3240 Tim. = P 3241 Laert.
9, 69—71; Archil. fr. 70, 1—2; Eur. Suppl. 734—6

3235 καὶ παροιμία sq. ex v. A 2907

▲ (GFV M) 3235 om. AF post 3236 GM 1 καὶ παροιμία om. V 2 δανειζομένων V
5 δc—11 νόμῳ om. F 5 δc om. V 5.6 Φιλίππου] Ἀλεξάνδρου Rohde Kl.
Schr. 1, 148, 1 6 ραί] ρα' Eudoc. pē' Gutschmid; φιλόσοφος κατὰ τὴν ρα' ὅλ.
δc ἦν ἐπὶ Φ. τ. Μ. καὶ ἐπέκεινα Clinton 8 διήκουσαν V Ἀλεξάνδρου]
Ἀναξάρχου coll. Laert. 9, 58 Ionsius 9 Μητροδώρος] Δημόκριτος coll. v. Δ 447
egregie Kust. 10 μὴδὲν] εἶναι suppl. Bhd. 12 Φλιάσιος—φιλόσοφου] ὄνομα
κύριον F; monstrum ex v. Τίμων 2 ortum esse perspexit Bhd. 16 ἀπὸ] ὑπὸ F'
ἀπορητικοί—32 θέλων om. F 18 μὴδέποτε] μὴδὲν τι πώποτε GM 22 καθ'
ἕτερον] ἢ καθ' ἐκότερον ss. M 24 οὐδὲ AM: οὐ G om. V τῷ] τὸ V
25 μὴδὲν G 27 καὶ om. GM 29 ἐν—30 Εὐριπίδης om. G 30 ἄγοι V
ἀγῃ Stob. Ecl. Phys. 1, 38 32 τε] δὲ V

- 3242 Πυρρώνιος: ὄνομα κύριον. Δ
 3243 Πύρρωνος: ὄνομα κύριον. Δ
 3244 Πύρρωνος τοὺς νεφρούς μου: ἀντὶ τοῦ ...
 3245 Πῦρ παλάμη: ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί. Σ
 5 3246 Πυρπολεῖται: καίεται, ἐμπυρίζεται. Σ
 3247 Πυρσεύει: πῦρ ἐξάπτει. καὶ Πυρσεύω σοι τὴν σωτη- Σ
 ρίαν, ἀντὶ τοῦ ἐμφαίνω καὶ ἀνάπτω καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλι- Greg.
 στον, οἷά τις πυρρὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶζον
 τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὄρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μὲν ἔστιν
 10 αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια, πυρρὸς δὲ καὶ φρυκτὸς καὶ φρυκτω-
 ρήμενον αὐτὸ τὸ δεικνυόμενον, ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν φρυκτωρός.
 τὸ δὲ ῥῆμα φρυκτωρεῖ, ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.
 3248 Πυρσεύσασαν: φλέξασαν. Σ
 3249 Πυρσοί: λαμπάδες, πυρκαϊαί, λαμπτήρες, φρυκτωρίαί. Σ
 15 3250 Πυρσουρίδας· ὅτι Περσεὺς ὁ Μακεδῶν κατὰ πᾶσαν Μακε- Ε
 δονίαν κατεσκευασάμενος πυρσουρίδας διὰ τούτων ὁξέως ἐμάνθανε τὰ
 πανταχῇ γινόμενα. οὕτως οἱ νῦν φανοὶ οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον
 προσημαίνοντες.
 3251 Πυρφόρος: πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας Σ
 20 τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασιν τῶν
 ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖδестhai. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων
 καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως
 λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος (ταῦτόν δὲ εἰπεῖν
 ἱερεὺς) ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.
 25 3252 Πυρφόρος: ὃ ἐχρήσατο Πασιστράτης ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. Ε
 ἦν δὲ κημός· ἐξ ἐκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πύρας ἀγκύλαι δύο
 παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμό-
 ζοντο κοντοὶ προτείνοντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλατταν· ἐπὶ δὲ τὸ
 τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἀλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρρὸς, ὥστε
 30 κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παραβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκταράτ-
 τεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφεστάναι τόπον, διὰ τὴν
 ἔγκλισιν.

3242 = Ambr. 1486 3243 l. = Ambr. 1497 cf. Zon. 1595 3244 l. Ps. 25, 2
 3245 = P cf. H 3246 = P, Ba 356, 7, Zon. 1599 cf. H 3247 — ἐξάπτει = P,
 Σ* cf. H Πυρσεύω sq. sch. Greg. cf. Ann. n. 64 3248 = P, Ba 356, 11
 3249 = P, Ba 356, 12 cf. H; in Σ 211 3250 — γινόμενα [Polyb.] fr. 216
 3251 = P, Ba 356, 13; — φέρων cf. H. Πυρφόρους sq. sch. Greg. PG 36, 1253a;
 — ἀνάπτοντας = An. Ox. 2, 483, 13 3252 Polyb. 21, 7, 1—4

3250 Eust. O. 1571, 26

3242 om. F post 3245 V 1 Πυρρώνιος δέ, non nov. gl. GM 3244 ex M A (GFVM)
 solo: om. rell. 4 παλάμη A 7 ἐκφαίνω GM, (sch.) 8 σῶσον GM ζῶσον F
 10 ἐνάργεια VM 10. 11 φρυκτωρούμενον GM^{ec} φρυκτώρημα sch. 13 Πυρ-
 σεύσαν, φλέξαν. καὶ Πυρσεύσασαν F 3249 om. F 15 ὅτι—18 προσημαίνοντες]
 ὄνομα κύριον F 17 γενόμενα V οὕτως—18 προσημαίνοντες om. AV
 23 ταῦτόν—25 Πυρφόρος om. V 25 Πεισιστράτης V Πασιστράτος Vales. sed
 cf. 140, vv. Δ 635, Ε 8377 28 κύμασιν] κέρασιν Schweigh. 30 κατὰ] παρὰ
 Schweigh. παραβολὰς A

Hom. 3253 Πύσει: cήψει. "Ομηρος· céo δ' όστέα πύσει άρουρα, κειμένου έν Τροίη. σημειωτέον, ότι τών έπί Ξένης τελευτώντων ούκ άπεκομίζετο τὰ όστά εις τὰς πατρίδας.

Σ 3254 Πύσμα: έρώτημα. ότι διαφέρει πύσμα και έρώτημα και άξίωμα. Suid. και Ζήτει έν τῷ άξίωμᾳ. 5

Phil. 3255 Πύσματα· ότι τὰς έρωτήσεις, τὰς τί έστι τὸ προκειμένον έξεταζούσας, πύσματα έθος λέγειν τοίς νεωτέροις. οίον, τί έστιν άνθρωπος. διαλεκτική δέ πρότασίς έστι, πρὸς ήν ό έρωτώμενος δύναται άποκρίνασθαι ναι ή ού.

Σ 3256 Πύστεις: έρωτήσεις. πάσης έρωτήσεως και πύστεως ό χρησμός 10 Δ άνέστελλεν αυτούς. Πύστις και ή φήμη. πύστιν κατ' έσθλήν

Anth. ύδατος παιωνίου ήλθε πόθ' έρπύζουσα cύν δρυός ξύλῳ. μαθών τόν E+Δ+Σ άδελφόν αυτού κατὰ τήν της έπιστρατείας αυτού πύστιν προσιόντα. κατὰ φήμην ή έρώτησιν.

Σ 3257 Πυτακίδη. 15

Δ 3258 Πυτίζω: παίω.

Ar. 3259 Πυτιναίᾳ· ως Διιτρέφης γε πυτιναίᾳ μόνον έχων πτερὰ ήρέθη φύλαρχος. και αύθις· Διιτρέφης άνεπτέρωκεν, έπί τών άναπειθόντων έπί τι πράγμα. δεινώς τέ μου τὸ μεираκίον ό Διιτρέφης λέγων άνεπτέρωκεν, ωςθ' ήπηλατείν. ό Διιτρέφης ούτος πλούσιος 20 ήν και δυνάμενος ήπποτροφείν, πρότερον πυτινοπλοκῶν γέγονε φύλαρχος. ός εύτυχέας cυνεβούλευε και άλλοις ήπαρχείν.

Ar. 3260 Πυτίνη: πλέγμα άπό θαλλῶν, άπερ Διιτρέφης ό νεόπλουτος έπλεκε. και άλλαχού φησι. Διιτρέφης πυτιναίᾳ έχων πτερὰ. Πυ- 25 τίνη ούν, όπερ λέγεται παρ' ήμίν φλασκίον.

3253 — cήψει = sch. D in Δ 174, H cf. Ar. S. 137, 19. Δ 174—5. σημειωτέον sq. = sch. A (Aristonic.) in Δ 174 3254 — έρώτημα = P, Ba 356, 21 cf. Zon. 1598, H 3255 Alex. Aphr. 539, 17—24 3256 — έρωτήσεις = P, Ba 356, 22 cf. H Πύστις cf. Ambr. 1527 πύστιν — ξύλῳ Anth. 6, 203, 2—3 μαθών — προσιόντα de Cyro iun. sec. Tourp 3258 l. = Ambr. 1554 3259 — φύλαρχος Ar. Av. 798—9. Διιτρέφης pr. sq. Ar. Av. 1442—3 c. sch. plenior. 3260 — έπλεκε sch. Ar. Av. 798. Διιτρέφης — πτερὰ Ar. Av. 798

3253 cf. 3138 3254 ότι sq. ex v. A 2827 3256 Anth. cf. 883 et vv. Γ 428, Δ 959 3257 cf. v. N 603 3259 cf. vv. Δ 1053—4 3260 cf. v. Δ 1054

A (GFVM) 2 ούκ om. G 4 ότι—5 άξίωμα om. AFV 6 τὸ om. GFVM 8 δέ έστι πρότασις FV cf. Alex. 9 ναι om. AFV 10 έρωτήσεως και om. AFV 11 άντέστελλεν AF 13 έπιστρατείας AM cp. V 3257 post l. 3259 V 16 παίω] παίω add. F ή παίω ss. M; πτύω conl. H. Stephan. 19 έπί] περί ss. M 20 λέγων] γε λέγων M 21 πρότερον A πυτινοπλοκῶν] γρ. πυτινο- πλόκος ὦν ss. M = sch. 22 έντυχέας V cυνεβούλευε GFVM, v. l. sch. 24 και om. F; post φησι lac. statuerim 25 φλασκίον V; Πυτίνη είδος άγγείου, τὸ κοινῶς φλασκίον mg. add. A^r

- 1 'Ρά: ἀντὶ τοῦ δῆ. οὕτως Πλάτων. Σ
 2 'Ραβδίζω· αἰτιατικῇ. λύσις δνειρίου· κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει Synt.
 πέρας. On.
 3 'Ραβδοῦχοι: ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινές, πρὸς εὐτα- Ar.
 5 εἶαν τῶν θεατῶν. ἡ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰκυμνήτας
 λέγουσιν. 'Αριστοφάνης· χρῆν μέντοι τύπτειν τε ῥαβδούχους, εἴ τις
 κωμωδοποιητῆς αὐτὸν ἐπῆνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς. Πολύβιος· Ε
 παρὴν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.
 4 'Ράβεννα: ὄνομα πόλεως. Δ
 10 5 'Ραββί: ὄνομα κύριον 'Εβραϊκόν. καὶ 'Ραβουνὶ ὁμοίως. Δ
 6 'Ραβώσας: ἐπικάμψας. Δ
 7 'Ραγδαῖος: ταχύς, ἡ σφοδρός. Σ
 8 'Ραγδαίους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεινημένους, Σ
 καὶ σφοδρούς, καὶ βιαίους. 'Αντιφάνης 'Αγροίκοις· ῥαγδαῖος, ἄμαχος,
 15 πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς. Δίφιλος Πολυπράγμονι· τί ποτ' ἐστίν; ὡς
 ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα
 καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν 'Αριστοφάνους.
 9 'Ραγέντος: κοπέντος. ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλου, ἔμεινε τὸ λείψανον Σ + E
 ἐκέισε τὸ τῆς Δίρκης.
 20 10 'Ραγολόγος: ὁ ἐχῖνος. ἐν 'Επιγράμμασι· ῥαγολόγον, γλυκε- Δ
 ρῶν κίντορα θειλοπέδων. Anth.
 11 'Ραγῶσαι: τεμεῖν. καί, ῥαγῆσεται πρῶϊμον τὸ φῶς σου. Δ!
 12 'Ραδαμάνθυος κρίσις: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνη μαρτυρουμένων. Prov.

1 = P cf. H; Pl. com. sec. Naber 2 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud.,
 An. Ox. 4, 299, 2 κλασθεῖσα sq. Astramps. 3 — παραβάς Ar. Pac. 734—5 c. sch.
 παρὴν sq. Polyb. fr. 74 4 = Ambr. 35, Zon. 1604 5 cf. Ambr. 4; — κύριον
 = Ambr. 11 6 = Ambr. 49 cf. sch. Lycophr. 562 7 = P, Σ* cf. Ba 357, 17;
 σφοδρός = L, Zon. 1603 cf. H 8 = P; Antiphan. fr. 7, Diphil. fr. 67, Teleclid.
 fr. 30, Aristoph. fr. 243 9 ῥαγέντος sq. Aelian. fr. 320 10 ῥαγολόγον sq.
 Anth. 6, 45, 2 11 — τεμεῖν = Zon. 1607 cf. Ambr. 48 ῥαγῆσεται sq. Esai. 58, 8
 12 = Diogen. V. III 74

3 Ar. cf. v. A 1999 9 cf. 124 et 137 10 init. cf. 38. Anth. cf. vv. Θ 314
 et Σ 466

2 θλασθεῖσα M 6 χρῆ V ἔχρην GM 7 κωμωδιοποιητῆς AVM τὸ A(GFV M)
 om. G 10 'Ραβί G, Ambr. 11 κύριον om. GM 13 ἀπὸ] ὁ FV 15 ὡς]
 ὡς ὁ F 17 'Αριστοφάνης G cp. AV 22 σου] ἀντὶ τοῦ in lac. add. M
 23 δικαιοσύνης V

Σ 13 Ῥαδαμάνθουος ὄρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιούτου. οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν, θεοὺς δ' ἐσίγων. Κρατῖνος Χείρῳσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. σημεῖον τοῦτο περὶ ὄρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει· πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύ- 5
μενοι.

Σ 14 Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερός· ἢ κλάδος. Ῥάδαμνός ἐστιν
Ecl. ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρεμῶν τοῦ δένδρου, καὶ σκιὰν ἐκτελῶν.
παρὰ τὸ ῥαδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύωνος ἢ τινος ἄλλου αἰτίου, ὡς
ἀπαλὸς καὶ προέχων. 10

Ε 15 Ῥαδιέστερον· Πολύβιος· ἀλλὰ πολὺ ῥαδιεστέραν καὶ συντομώ-
τεραν συνέβη γενέσθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν ἐς Ἰταλίαν.

Δ + x 16 Ῥαδινή: ἀσθενής, λεπτή. κεφαλὴ ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν ἢ
Anth. ἡλιουμένη, ῥαδινὴ δὲ ἡ ἐσκιατραφημένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὦ
ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου. καὶ αὖθις· ἡ ῥαδινὴ 15
Μελίττη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῶ τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε
χάριν. καὶ αὖθις· οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεῖς
φθέγγωμ' ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγων ἰεῖς στομάτων.

Δ 17 Ῥαδηνός: ἀπὸ τόπου τινός.

Σ 18 Ῥάδιον: εὐχερές. καὶ Ῥαδίως, εὐχερῶς, ταχέως. οὐ γὰρ 20
Ε ῥαδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον.

Δ 19 Ῥαδιουργεῖν: ἀπατᾶν.

Σ 20 Ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς. καὶ
ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασύτης. Ξενο-
Ε φῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Πολύβιος δέ φησι 25
περὶ οἰκογενοῦς προδότου· τί δή ποτ' ἐστὶν ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ
τῶν αὐτῶν ἀπατῶμενοι πάντες οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ
τὸ γένος τῆς ῥαδιουργίας πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ
μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον, τὸ δέ, παρ' οἷς

13 — ὄρκοι = P cf. sch. Pl. Ap. 21 e, Zen. V 81, Eust. O. 1871, 5, sch. Ar. Av. 521 (= v. A 93), H; Crat. fr. 231 14 — κλάδος = P, Ba 357, 18 cf. H, Zon. 1604 15 Polyb. 11, 1, 1 16 λεπτή cf. H, Ap. S. 138, 10, Ps. Herodian. 174. κεφαλὴ — ἐσκιατραφημένη Synes. Calv. PG 66, 1189 b ὦ — τραχήλου Anth. 5, 131, 1, 3. ἡ — χάριν Anth. 5, 281, 1—2. οὐκέτι sq. Anth. 7, 200, 1—2 18 — εὐχερές = P, Σ*, Ba 357, 19. Ῥαδίως — ταχέως = P, Ba 357, 22 cf. H 19 = Ambr. 50 cf. Zon. 1607 20 — λέξει = P cf. Thom. 324, 9; — πλαστογράφος = Σ*, Ba 357, 20 cf. Zon. 1603, 11. ὁ κακοῦργος — λέξει cf. Ael. D. fr. 291 ap. Eust. O. 1509, 44; Xen. Mem. 2, 1, 20 vs. 26 περὶ — p. 233, 1 θαυμαστόν Polyb. 18, 40, 1—3

13 init. cf. vv. χήνα ὁ. et Σ 829 extr.; extr. cf. vv. A 164, M 277 (fort. partim binc)

A (GFV M) 3 δὲ σιγᾶν GM^{cc} 4 σημεῖου Hemst. σημεῖων Latte περὶ ὄρκου] εὐόρκου anonymus ap. Rochette, Mélanges 2, 443, sed vid. v. M 277 11 Πολύβιος om. F 16 Μελίττη A Μελίτη GM 18 φθέγγωμαι AV ἀπορραδινῶν F, Anth. φθόγγου F 17 post 14 G, ordo poscit, mg. siglo post 16 posito M 19 Ῥαδινός A^{cc} FV sed obstat Ps. Herodian. 25 Πολύβιος — p. 283, 5 ἀθεσίας om. FV 27 δυνάμενοι A

- ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν. καὶ αὐθις· οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν ἢ πλήθει E καὶ μετέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥαδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φύλον τούτῳ μάλιστα τῷ τρόπῳ ἐφάλλεται, τῷ μὴ
5 ποιεῖν ἀλλήλοισι τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.
21 Ῥαζεῖν καὶ Ῥυζεῖν: τὸ ὑλακτεῖν. Ἑρμιππος Εὐρώπῃ· ῥυζῶν Σ ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ κταιολογούντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δηλιάσιν· ἵνα
10 τὴν γῆν· ὁ δὲ σκαρίζει καὶ πέπαρδε.
22 Ῥαθάμιγες: ῥανίδες· ἡ δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ Σ σταγόνες.
23 Ῥαθυμεῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμεν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις ἐχολάζειν, Σ ἀλλὰ ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν· παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ
15 διδόναι. Πολύβιος· πάντων εὐδαιμονιζόντων τὸν Πόπλιον καὶ παρα- E καλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη, ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.
24 Ῥαθυμία: ἀμέλεια. Σ
25 Ῥαηθῶ: ὄνομα τόπου, ἡ ὄρου. ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαηθοῖ. Δ + x
20 26 Ῥαῖκος: ὁ ὁρμώμενος. Δ?
27 Ῥαῖσας: ὑγιάνας. ῥᾶον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Ῥαῖζω γὰρ Σ Harp. τὸ καταπαύω. Δ
28 Ῥακιοσυρραπτάδῃ: τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γὰρ τὰ διερ- Δρ. ρωγῶτα ἱμάτια.
25 29 Ῥάκος: τὸ τριβώνιον. καὶ τὸ προσωπεῖον· ὅτι ῥάκεσι κατεκολ- Δρ. λάτο. Ἀριστοφάνης· εὐ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεύρες. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ Δ ῥάκει. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ ῥάκη.
30 Ῥακώκης: ὄνομα κύριον. Δ
31 Ῥάμνος: ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκαν- x + Thdr
30 θαν καλεῖ ἡ Γραφή.

20 οὐδὲν sq. Polyb. 4, 29, 4 cf. Byz. Zt. 21, 395 21 = P cf. Lex. rhet. fr. 426 ap. Eust. O. 1792, 22, H, Poll. 5, 86; Hermipp. fr. 24, Crat. fr. 25—6
22 = P cf. H, Et. M. 702, 17, Zon. 1604; ῥανίδες = sch. A 536; σταγόνες = Ap. S. 138, 11 23 — διδόναι = P cf. Bk. 300, 8 πάντων sq. Polyb. 11, 24a, 1 cf. ES 142, 16—19 24 = P, Ba 357, 23 cf. H 25 — τόπου cf. Ambr. 32
27 — ὑγιάνας = P, Ba 357, 24 cf. H, Moer. 208, 24 ῥᾶον—νόσου Harp. = P cf. Et. M. 701, 57 Ῥαῖζω = Ambr. 58 28 sch. Ar. Ran. 842 pleniora
29 — ἐξεύρες Ar. Ran. 406 c. sch. ἡ δοτικὴ sq. cf. Ambr. 43 30 = Ambr. 12
31 cf. Thdr. in Ps. 57, 10, PG 80, 1301a; — φυτὸν = An. Ox. 2, 465, 15 cf. Zon. 1604, H

21 cf. 212

2 κυνῶν GM 4 λεπτῶν A 7. 8 παραπικραινομένους G 9 ῥυζῶι A Δ(GFV M)
10 δ' ἐσκαρίζε Pors. καὶ πέπαρδε GFM^{sc} κατέπαρδε Phot. κάπτεπαρδε Pors.
23—24 extra ord. 11 Ῥαδάμιγες V 12 σταγόνες A 14 τὸ τὰ AM,
Phot.: τὸ GV τῷ τὸν F 17 τὰς om. V 18 ἀμέλεις G 19 Ῥαῖθῷ
Hemst. Ῥαηθοῦ A Ῥαῖθου F 23 ῥάκια] ῥάκη A 26 καὶ et τῷ et 27 καὶ
τὸ om. A 27 τὰ om. F 28 Ῥακῶνης G Ῥακῶης F

Prov. 32 Ῥάμνος: ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἔλλογίμων. Ῥάμνος γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾗ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικὴν· ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι. θέλοντες παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥάμνους καλεῖν.

Σ 33 Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης στήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἰδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεύς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ. δς καὶ Ὀλυμπίᾳ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν, Αὐτάρχης. καλὸς δ' ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος τοῦ αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία, Ῥαμνούσιος, ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἔλλογίμων.

Σ | 34 Ῥάμφορ: ῥύγχος ὀρνίθων. πρόσωπον. Ῥάμφορ ἐπὶ Ἀρ. ὀρνέου, ῥύγχος ἐπὶ χοίρου.

Δ 35 Ῥανίσι· ῥανίς, ῥανίδος.

Synt. 36 Ῥαντίζω· αἰτιατική.

Σ 37 Ῥαντόν: ποικίλον.

Δ 38 Ῥάξ, ῥάγος: ἐπὶ σταφυλῆς. Ῥὼξ δέ, ῥωγός, ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ Ῥαγολόγος, ὁ ἐχθίνος.

Σ 39 Ῥάξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Σ 40 Ῥῶν: εὐχερές, εὐκολον. καὶ παροιμία· Ῥῶν ἢ τὸ Ὀρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὄρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαίνοντων· Ὀρειον γὰρ ἐστὶν ὄρος, τὸ πρὸς δ' οἱ ὄροι τῶν Βοιωτῶν ὠρίζοντο.

Δ 41 Ῥάονος.

Δ 42 Ῥάόνως: εὐκόλως. καὶ Ῥάως, ὁμοίως.

Prov. 43 Ῥῶν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους: ἐπὶ γερόντων.

Σ 44 Ῥῶν: εὐθυμότερος, καὶ ἀπῆμων.

32 cf. Cohn Z. d. P. p. 80 n. 80 33 — vs. 11 αὐτοῦ = P λέγεται sq. cf. ad 32 34 — ὀρνίθων = Ba 358, 1 cf. P, H Ῥάμφορ alt. sq. sch. Ar. Av. 348 36 = Synt. Laur. et Gud. 37 = P, Ba 358, 2, H, Zon. 1606; in Gen. 30, 32 38 — φαλαγγίου cf. H (et v. ῥώξ), Phryn. Ecl. 75 (c. nota Lobeckii), Ael. D. fr. 292 ap. Eust. O. 1485, 59, sch. Nic. Th. 715, Orus ap. Et. M. 705, 52, Theodos. Gramm. Gr. 4, 1, 23, 15; 296, 5 39 = P cf. Bk. 113, 12, Clem. Al. Protr. p. 41, 22, FGrHist 244 fr. 270 40 — εὐκολον = P, Ba 358, 4, Byz. Zt. 16, 65, 10 cf. H; εὐχερές = An. Ox. 2, 484, 6; εὐκολον = Zon. 1606 Ῥῶν ἢ sq. = Paroem. ed. Gsf. 100 n. 825 41 = Ambr. 19 43 — δακτύλους = P; Lys. fr. 1 extr. (ex Ath. 13, 612e) 44 = P

33 sch. Dem. Bavar. 18, 38 33 cf. 254 et 10 40 init. cf. 42, 52, 109, 127 42 cf. 40 et 52

A (GFVM) ante 32 ἔ add. A 1 Ῥάμνος pr.] Ῥαμνούσιος coll. vs. 5 Scaliger cett. Ῥάμνος alt.] Ῥαμνοῦς Kust. 2 ἢ] ὃ ed. pr. 3 τοὺς] καὶ τοὺς G 6 ἰδρύσατο — 12 ἔλλογίμων om. F 6 δέ] γὰρ V 8 τόπῳ] πότῳ A 9 ἱερωμένῳ (propter i adscr.) V τῷ alt. om. G 10 Ἀτάρχης VM Ἀνάρχης sch. Παντάρκης coll. Clem. Alex. Protr. p. 47 P Canter, Phot. 13 προσώπα F 14 ὀρνέων F cp. A 21 et 23 Ὀρίον GM^{sc} Ὀνειον Paroem. 23 δ] ὃν V τῶν om. GM 41 om. FV

- 45 Ῥαπίσαι: πατάξει τὴν γνάθον ἀπλῇ τῇ χειρί. ὁ λέγουσι καὶ ἐπὶ Σ
κόρρη.
46 Ῥαπίς: ῥάβδος. Σ
47 Ῥάπτω· αἰτιατικῇ. Synt.
5 48 Ῥάριον: τὸ βρέφος. Suid.
49 Ῥάρον: ἰσχυρόν. Σ
50 Ῥαριάς: ἡ Δημήτηρ· Ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν, Κελεὸς δὲ Greg ?
Τριπτόλεμον. ὁ δὲ Ῥάρος πλανωμένην τὴν Δήμητραν καὶ ζητοῦσαν
τὴν Κόρην ὑπεδέξατο εἰς τὸν οἶκον. ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος
10 ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρου Τριπτόλεμον ἐδίδαξε τὴν τοῦ αἵτου
γεωργίαν, παρέσχε δὲ αὐτῷ καὶ ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐπ-
οχοῦμενος ὁ Τριπτόλεμος περιῆει πᾶσαν τὴν γῆν, διδάσκων τὴν τοῦ
αἵτου γεωργίαν.
51 Ῥάρος: ἡ γαστήρ. καὶ Ῥάριον, τὸ βρέφος. Δ
15 52 Ῥᾶστα: ῥαδίως, εὐχερῶς. Πολυνείκην ἔαν ἄταφον, ὅτι ῥᾶστος Σ
ῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε. E?
53 Ῥαστώνευσις. ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεῷ πρεσβυτέραν Δ
τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλή E
δάφνης αὐτῷ.
20 54 Ῥαστώνη: ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφή, εὐκολία, ῥαθυμία, ἡδυπά- Σ
θεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λη' Δίωνος
Ῥωμαϊκῶν. ῥαστώνη συζώντας καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους.
55 Ῥαφανίς· ῥαφανίδα φασὶν Ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥεφανόν φαμεν· πάλιν Ar.
δὲ ῥαφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανίς παρὰ τὸ ῥαδίως
25 φαίνεσθαι· λόγος γάρ, ὡς σπειρόμεναι θάττον ἀνιάσι. καὶ Ῥαφανι-
δωθῆναι καὶ τέφρα τιλθῆναι, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐπὶ τῶν
ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἀλόντας μοιχοὺς ἠκίζοντο· ῥαφανίδας λαμ-
βάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων καὶ παρατίλλοντες
αὐτοὺς θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ
30 αὐθις· οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος,

45 = P cf. Bk. 300, 10 (unde Et. M. 702, 30) 46 = P, Ba 358, 5, Zon.
1605 cf. H 47 = Synt. Laur. et Gud. 49 = P cf. H 50 sch. Greg. Cat.
Bodl. p. 48 contulit Wentzel cf. porro PG 36, 1065 sq. 51 cf. Et. M. 702, 37, L
52 — εὐχερῶς = P, Ba 358, 6 cf. H Πολυνείκην sq. fort. Aelian. 53 ὁ sq.
Aelian. fr. 321 54 — Ῥωμαϊκῶν = P, Ba 358, 7, Σ* cf. Zon. 1605, H, Bk. 300, 13;
Cass. D. 38, 39 ῥαστώνη sq. Dam. fr. 237 55 — ἀνιάσι sch. Ar. Pl. 544 cf. H,
Phryn. Ecl. 141, Poll. 1, 247 et 6, 54, P. Ῥαφανιδωθῆναι — ἐργαζόμενοι sch. Ar.
Nu. 1083 pleniora. οὐδ' ἂν sq. Ar. Nu. 981—3 c. sch.

48 ex 51 51 hinc 48 52 cf. 40 et 42 53 cf. v. Π 2257 55 Ar. Nu.
cf. vv. K 1444 et 1694

48 om. A F 6 Ῥάρον om. V 50 post 47 G, ordo possit; ord. corr. M A (G F V M)
8 ὁ — 13 γεωργίαν om. F 9 εἰς τὸν οἶκον A: ἐν τῷ οἴκῳ G V M 11 καὶ
ex V solo 14 καὶ — βρέφος om. G 16 τὴν om. F 17 ὃ] τοῦ et 18 ποιη-
καμένου V M^{sc} 17 παρασκευῇ G 21 ἀργία F V τῷ] τῇ G om. Ba
22 ῥαστώνη] nov. gl. A 23 φησὶν A F V 24 ῥαφανον] ῥαφάνιον A 29 τέφραν
om. F ἐπέπαττον F V

οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲ κέλινον ἀρπάζειν, οὐδ' ὀσοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ' ἐναλλάξ. κεφάλαιον δὲ ῥαφανίδος τὴν κεφαλὴν φησι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μήκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. κιχλίζειν δὲ τὸ κίχλας ἐσθίειν, οἱ δὲ τὸ ἀτάκτως γελαῖν. 5

Δ 56 Ῥάφεια: ὄνομα πόλεως.

Δ 57 Ῥαφίς: εἶδος ἰχθύος.

Σ 58 Ῥαχθέντος: ῥαγέντος.

Σ 59 Ῥαχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτόν, ὧς προσ-
αράττει τὸ κύμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν 10
καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Prov. 60 Ῥαχίας λαλίστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ
συνεχῶς ἐπιβάλλονται τὰ κύματα καὶ ψόφον ἀποτελεῖ.

Σ 61 Ῥαχίζειν: τὸ διαρεῖν τὰ νῦτα καὶ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι δια-
κόπτειν ὡς φησιν Εὐριπίδης. 15

Σ 62 Ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστής, ὁ ἀλαζών. Θεό-
πομπος Παμφίλῃ· τούτων ἀπάντων ὁ ῥαχιστής Δημοφῶν.

Soph. 63 Ῥαχίζων: σφάζων, διακόπτων. Σοφοκλῆς· κύκλῳ ῥαχίζων. ἀντὶ
τοῦ κατὰ τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ
μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥαχίν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ 20
τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας ῥαχιστάς φασιν.

Hdt. 64 Ῥαχίης: φραγμοῦ· ἢ δέσμαι τῶν φραγμάτων. Ἡρόδοτος.

Σ 65 Ῥάχιν: ὁσφὺν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος, ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. ἢ

Δ εὐθεῖα ῥάχis, ῥάχεως, ῥάχει.

Σ 66 Ῥάψαι: συνθεῖναι. 25

Σ 67 Ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

Ar. 68 Ῥαψδεῖν: ἄδειν. Ἀριστοφάνης· ῥαψδεῖν ἔσται τοῖς παιδα-
ρίοις τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεῖ τις δειλὸς γεγένηται, ἵνα μὴ
δειπνῶς αἰσχυρόμενοι.

Σ 69 Ῥαψωδία: φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία. 30

56 = Ambr. 34 57 cf. Zon. 1605; l. cf. Ambr. 26 58 = P, Ba 358, 10
59 = P cf. Lex. rhet. fr. 427 ap. Eust. O. 1540, 27; Thuc. 4, 10, 5 60 = Pseudoem.
ed. Gsf. 100 n. 824 61 = P et Σ* v. ῥακχίζειν, Ba 357, 25; Eur. fr. 1105
62 = P; Theopomp. com. fr. 43 (1, 745 K.) 63 Soph. Ai. 56 c. sch. cf. H
64 gl. Hdt. 7, 37 65 — νώτου = P, Ba 358, 13 cf. H, sch. l 208, Et. M. 702, 50
ῥάχis, ῥάχεως = Ambr. 27 66 = P, Ba 358, 15, H (in Σ 367) 67 = P,
Ba 358, 16 cf. H 68 ῥαψδεῖν sq. Ar. Eccl. 678—680 69 = P, Ba 358, 17

61 νῦτα καὶ ex 65 64 cf. 156

Α (GFVM) 4 ἔτεμον A δὲ om. F 6 Ῥαφία F, Polyb. 5, 80, 3 et 86, 2; v. l. Ios.
e. g. Bell. 4, 662 8 ῥαγέντος A 11 θαλάσσης FV cp. A 13 ἐπιβάλλοντα G,
Pseudoem. καὶ om. G, Pseudoem. 61 om. F 14 νῦτα καὶ om. AV, Phot. cett.
15 φησιν] ἐν δ' add. V; ὡς φ. Εὐρ. post vs. 23 νώτου collato Et. M. 702, 49
transtulit Bhd. 19 κατὰ] τὸν add. GF πάντα e sch. add. Port. 21 με-
γάλους V 22 Ῥαχίαι, φραγμοί GM^{sc} δέομαι G 65 non nov. gl. FV

- 70 Ῥαψῳδός· ἡ Σφίγξ ἡ ράπτουσα τὰς ψῆδας. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Soph.
 ραψῳδοῦ καθ' Ὁμηρον, ἢ μεθ' Ὁμηρον ἦν ἄν. Σοφοκλῆς· πῶς
 οὐχ, ὅθ' ἡ ραψῳδός ἐνθάδ' ἦν κύων, ἡύδας τι τοῖσδ' ἄστοῖσιν ἐκλυ-
 τήριον; περὶ τῆς Σφίγγος φησι.
- 5 71 Ῥαψῳδοί· οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· Σ
 οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ράβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ραψῳδῆσαι
 δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς
 ἔργου τινός.
- 72 Ῥαιβός· διεστραμμένος. καὶ Ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν Δ
 10 Ἐπιγράμμασι· καὶ τὰν ραιβόκρανον εὐστόρθυγα κορύναν. καὶ Ῥαι- Anth.
 βοσκελῆς, ὁ πάγουρος. διαφέρει βλαϊσός καὶ ραιβός· ὁ μὲν ἀπὸ τῶν Suid.
 γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας, ὁ δὲ αὐτὰς τὰς κνήμας.
- 73 Ῥαιδεστός· πόλις. Δ
- 74 Ῥαῖδιον· τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἄρμα. Δ
- 15 75 Ῥαϊκάνη· ἡ μάστιξ. Δ
- 76 Ῥαῖκος· ὁ Ῥωμαῖος. Ῥέκος δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ σημαίνει τὴν Δ
 ζώνην.
- 77 Ῥαῖκτωρος· εἶδος ἀξιώματος. Δ
- 78 Ῥαίνω, ῥανῶ· αἰτιατικῇ. Δ
- 20 79 Ῥαίω· φθείρω. Δ
- 80 Ῥαίωνος· ὄνομα κύριον. Δ
- 81 Ῥαιστήρ· ἡ σφύρα. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω. ἡ φθείρουσα τὰ Ecl.
 ἐντιθέμενα. ἐν Ἐπιγράμμασιν· ἐκ πυρός ὁ ραιστήρ καὶ ὁ καρκίνος Anth.
 ἢ τε πυράγρη ἄγκειθ' Ἡφαίστῳ. καὶ αὐθις· οὐδ' εἴ με χρύσειον
 25 ἀπὸ ραιστήρος Ὁμηρον στήσῃτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς.
- 82 Ῥαιφερενδάριος· ἀξίωμα. Ῥωμαϊκόν. ἡγουν ὁ ἀναφορεύς. Δ
- 83 Ῥέα· ὄνομα θεᾶς. Δ

70 Soph. OT 391—2 c. sch. 391 cf. H 71 = P cf. sch. Pl. Ion. 530a, Bk. 300, 3
 (unde Et. M. 703, 32) 72 — διεστραμμένος cf. Et. M. 700, 9 καὶ τὰν — κορύναν
 Anth. 6, 35, 3. Ῥαιβοκελῆς, ὁ π. Anth. 6, 196, 1 et 4 73 = Ps. Herodian. 118
 cf. Ambr. 36 74 cf. Zon. 1606; — φορεῖον = Ambr. 47 76 — Ῥωμαῖος =
 Ambr. 5 cf. Zon. 1603. Ῥέκος sq. cf. Theognost. An. Ox. 2, 11, 8 77 cf. Ps.
 Herodian. 118; l. = Ambr. 17 78 αἰτιατικῇ — Synt. Laur. et Gud. 79 = Ps.
 Herodian. 118 et 242, H cf. sch. 7326 80 l. = Ambr. 18 81 — ἐντιθέμενα
 cf. Et. M. 701, 15 (partim ex Orione 139, 10); — σφύρα = Ambr. 2, Ps. Hero-
 dian. 118 cf. sch. Σ 477 = Ap. S. 138, 12 ἐκ—Ἡφαίστῳ Anth. 6, 117, 1—2.
 οὐδ' sq. Anth. 7, 5, 1—2 82 — ἀξίωμα cf. Ambr. 8, Ps. Herodian. 118, Zon. 1603
 83 = Ps. Herodian. 117, L

72 διαφέρει sq. ex v. B 327 74 cf. 88 76 cf. 94 81 Anth. 6 hinc v. A 246

ante 70 καὶ Ῥαψῳδός ἡ Σφίγξ add. VM, καὶ add. GF 2 ραψῳδεῖν G A(GFVM)
 ἄν] cf. sch. 3 ἡύδας τι] ἡύδοι A 6 οἱ] οἷον FV ραβδόχους G
 ἀπήγγελλον AF ἀπήγγειλον V 7 τὸ alt.] καὶ V λαλεῖν sch., Et., Port. καὶ]
 τὸ V 10 εὐστόρθυγα A 10. 11 Ῥαιβοκελῆς] γρ. ραιβόσκελος ss. M 11 δια-
 φέρει—12 κνήμας om. AF post 77 V 14 Ῥαῖδιον] ε supra ai A 15 μά-
 στιγξ GFV 19 Ῥαῖκω AF ραίνω F (et rec. in A) 80 post 77 A
 22 ῥῶ] ραίω ex Et. Bhd. 24 ἄγκειθ' A cf. v. A 246; ἀντὶ τοῦ ἀνάκεινται ss. M
 26 Ῥωμαϊκόν—ἀναφορεύς om. A F

Δ 84 Ῥεβέκα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

85 Ῥεγεωνάρχαι· ζῆτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

Δ 86 Ῥεγεῶνος.

ΑΓ. 87 Ῥέγκουσι· τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες· οἱ δὲ μηδὲν φροντίζοντες κοιμῶνται.

Σ 88 Ῥεδίων· ἀρμάτων.

Δ 89 Ῥέεθρον· ρείθρον.

Δ 90 Ῥέζεσκον· ἔπραττον.

Σ 91 Ῥέζει· θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερατεύει, παρασκευάζει.

Σ 92 Ῥέθος· πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχχνον. ἐνθάδε τῆς 10

Anth. τρυφερὰς μαλακὸν ρέθος, ἐνθάδε κεῖται τρυγόνιον. "Ὀμηρος· ψυχὴ

Δ δ' ἐκ ρεθῶν παμένη αἰδόσδε βεβήκει. καὶ Ῥεθωμαλίδαι, οἱ

Hom.? τρυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ρέθος. καὶ

Δ κλίνεται ρέθους, πληθυντικὸν τὰ ρέθη.

93 Ῥέκαυγον· παρὰ Ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος.

Σ 94 Ῥέκος· ζῶμα, ζώνη.

95 Ῥέκτη ἀνδρί· τῷ πράκτῃ.

Σ 96 Ῥελατορία· ἀναφορά.

Ε 97 Ῥεμβώδους· ἡμελημένης. τῆς δὲ πολιορκίας ρεμβώδους γενομένης, ὁ μὲν Σκόπας ἡδόξει καὶ διεβέβλητο νεανικῶς. καὶ αὖθις· 20

Ε εὐρών δὲ αὐτοὺς διαρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

Σ 98 Ῥέμει· πειρᾷ, ὀδυνᾷ, σήπει.

Δ 99 Ῥέμος· ὄνομα κύριον.

Δ 100 Ῥέμφις· ὄνομα κύριον.

Σ 101 Ῥέξαι· ποιῆσαι, πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θύσαι· παρὰ Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.

84 — κύριον = Ambr. 74, Ps. Herodian. 117 cf. Zon. 1608 86 = Ambr. 69, Ps. Herodian. 118 87 sch. Ar. Nu. 5 88 = P, Ba 358, 18, H 89 = Ps. Herodian. 118 cf. H, Et. M. 703, 7, Ap. S. 138, 18; gl. Hom. 90 = Zon. 1609 cf. H; gl. Hom. 91 = P cf. H, Apion; gl. Hom. 92 — σπλάγχχνον = P, Ba 358, 20 cf. H, Et. M. 701, 28, Ap. S. 138, 17, sch. X 68, Theognost. An. Ox. 2, 11, 7, Ps. Herodian. 118, Ambr. 77 ἐνθάδε — τρυγόνιον Anth. 7, 222, 1—2 ψυχὴ — βεβήκει X 362 ex Ambr. cf. Et., Ap. S. Ῥεθωμαλίδαι — ρέθος cf. sch. AD in X 68 τὰ ρέθη cf. Ambr. 77 93 = Lex. Rom. Baroce. 94 = P, H 96 = P, Ba 358, 19 97 τῆς — νεανικῶς Polyb. 16, 39, 2 εὐρών sq. Aelian. 98 = P cf. Apion, H, Theognost. An. Ox. 2, 11, 8, sch. Γ 354 100 cf. Ambr. 64 101 = P cf. H, Et. M. 701, 36, sch. A 444, Orion 139, 1 (unde Et. M. 703, 27), sch. γ 349; Epicharm. fr. 107

88 cf. 74 90 cf. 101 91 cf. 101 92 cf. v. Σ 4 94 cf. 76 97 cf. v. Σ 654 101 cf. 90—1

Α(GFVM) 84 om. F 1 Ῥεβέκα V^{ec} ὄνομα — Ἰακώβ om. A; ὄνομα κύριον om. V 85 om. AF post 87 V 2 Ῥεγεωνάρχην M Ζῆτει — Αὐγουστεῖον om. V 88 post 74 G et mg. M 6 Ῥαδίων GVM 9 ἱερεύει e Phot. et Hes. Kust. 11 τρυγόνιον AFV τριγόνιον G cf. v. Σ 4 12 Ῥεθωμαλίδαι AGVM 14 κλίνεται ρέθους ex A solo, qui πληθυντικὸν τὰ ρέθη om. πληθυντικῶς F 93—4 inverso ord. V 15 Ῥέκαυτον Meursius, Port. 16 ζῶμα] ρεῦμα F 18 Ῥεκτολία G 19 ἡμελημένους A 21 διαβεβλημένους G 27 βάψαι e sch. γ Kust. cf. Orion

- 102 ῥέπει: κλίνει. Σ
 103 ῥερυθμῶσθαι: ἐσχηματίζεσθαι, συγκεκρίσθαι. Σ
 104 ῥερυπωμένα (ποιητικῶς) κεῖται. Δ
 105 ῥεῦμον: βρέφος νεογνόν. Σ
 5 106 ῥευξωρία: παρὰ Ῥωμαίοις ἢ μετὰ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς ἀλ-
 ληλοκληρονομία.
 107 ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνων: εἴρηται παρ' Ὀμήρῳ, ὅτι ὁ Prov.
 μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.
 108 ῥεῖ: ῥέει. Δ
 10 109 ῥεῖα: ῥαδίως, εὐκόλως, εὐμαρῶς, ἰσχυρῶς. "Ὀμηρος· ῥεῖ" ἔγνων Σ
 ἀπιόντος. καὶ ῥεῖον, εὐχερές, εὐκολον. Δ?
 110 ῥεῖα ζῶοντες: ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως. Σ
 111 ῥειαμενῇ: ἐν καθύδρῳ τόπῳ. Δ
 112 ῥεῖθρον: τὸ κύμα. Δ
 15 113 ῥειώνην: τὴν Ἥραν. Δ
 114 ῥεΐτης: ὁ ῥέων. Δ
 115 ῥεῖτός: ὄνομα τόπου καὶ ἔθνους. Δ
 116 ῥήβας: ὄνομα ποταμοῦ. Δ
 117 ῥηγεῖς: οἱ βαφεῖς. καὶ Ῥήγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον. Hom.
 20 118 Ῥηγίλαος: ὄνομα κύριον. Δ
 119 Ῥηγίνος, γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα. Hes.
 120 Ῥηγίνος: ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου. Δ
 121 Ῥηγίνους: τοὺς δειλοὺς. Ξέναρχος γάρ, ὁ Σώφρωνος τοῦ Σ
 μνηογράφου υἱός, ἐκωμῶδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου
 25 τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία· Ῥηγίνου δειλότερος, ἐπὶ
 τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ Δειλότερος τοῦ παρα- Prov.
 κύπτοντος.

102 = P, Ba 358, 21, Zon. 1609 cf. H 103 = P 104 praeter ποιητικῶς
 Z 59 105 = P cf. H 106 = Lex. Rom. Barocc. 107 cf. sch. Pl. Conv. 222 b
 aliter Pargoem. ed. Gsf. 101 n. 826; P 32 108 cf. H 109 — ἰσχυρῶς = P
 cf. H; — εὐκόλως = sch. B 475, Ambr. 82 cf. Ps. Herodian. 119 "Ὀμηρος N 72
 110 = P cf. Ap. S. 138, 21, H. sch. Z 138 111 cf. sch. Δ 483 113 cf. Ambr. 75,
 Ps. Herodian. 119, Zon. 1608, Et. M. 703, 10 114 = Ambr. 63 cf. Zon. 1608
 115 cf. Ambr. 68 et 70, Nicet. 660 116 = Ambr. 93 cf. Zon. 1609 117 sch. 1657
 cf. Orion 139, 1 (unde Et. M. 703, 27, Zon. 1611), H, Zon. 1611. Ῥήγος sq. =
 Ps. Herodian. 119 cf. sch. γ 349, Ambr. 113 118 = Ambr. 86, Zon. 1610
 120 cf. Ambr. 96 121 — δειλότερος pr. = P cf. Zen. V 83, H (Paus. Att. attr.
 Wentzel); Kaibel fr. com. p. 182

107 cf. v. A 1218 109 extr. cf. 40 111 cf. v. E 18 117 cf. 125 121 init.
 cf. v. A 30; extr. cf. v. Δ 319

4 ῥεῦμον FV 5 ῥευξωρία F ῥευξωρία vel ῥέος οὐξωρία e glossis A (GFVM)
 nomicis Kust. 5, 6 μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς κληρονομία A 107 om. F
 7 τε om. V 10 "Ὀμηρος — 11 ἀπιόντος om. AFV 11 ῥᾶον Bhd. cf. 40
 111 ex εἰαμενῇ corruptum vidit Kust. 14 κύμα] ῥεῦμα ex Ap. S. 138, 18 Tollius;
 Ps. Herodian. 119 17 τόπου] ποταμοῦ coll. Et. M. 703, 13 Kust.; v. Π 3191
 contulit Bhd. 119 om. A 21 τὸν] τὸ G 24 μνηογράφου egregie Schottus
 uis om. V

Δ 122 Ῥήγιον: τόπος.

Σ 123 Ῥηγμῖνι: αἰγιαλῷ.

Σ 124 Ῥήγνυται: διαίρεται, καὶ διακόπτεται. καὶ Ῥήγνυσιν,
Δ + Ε ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. Αἰλιανός· καὶ ῤήγνυσι φωνὴν ἰκέτιν ἐξ
Δ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς ὁδύνης. καὶ Ῥηγνύμενον, διαρρησόμενον. 5
καὶ Ῥήγνυσκε, διέρρησσε.

Δ 125 Ῥήγος: τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

Δ 126 Ῥήγουλος: ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς πολλοῖς
ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, Ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν Ῥω-
μαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι πικρῶς τε καὶ 10
βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες τὰ τε ἄλλα θερα-
πεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμπον, εὖραςθαί τινα μετρίαν τοῦ
πολέμου κατὰθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συντάξει τοῦ
ἀνδρὸς οἴομενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἅμα πρεσβείαις Καρχηδονίω
ἀφικόμενος ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατι- 15
κοῖς τιμὰς διωθήσατο· οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ'
οὐπὲρ ἡ τύχη δεσπότης αὐτῷ Καρχηδονίου ἐπέστησε. παρῆναι γε
μὴν τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλῆς ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς καὶ
μὴ ἀνείναι τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ
εἶναι πως ἄξιον, ἀνδρὸς ἐνὸς μόνου καὶ ἤδη γηραιοῦ ὀλίγων τε 20
ἄλλων τῶν ὑπολειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας
ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες
αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων
ἀποπέμπουσιν· αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν.
ὁ δὲ οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ἣ τῆς ἱσυχίας οὐ μεθέξει 25
κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεῦν
ἐτέροις ἡναγκασμένος, εἶπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἐκούσιος, τὰ τε δάκρυα
τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμούς ἀκλινῶς διωθισμένος. ἐπανελθὼν
δὴ οὖν πρὸς τὴν Καρχηδόνα παντὶ κολάσεων εἶδει καταναλίσκεται·
πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκιμοῖς, οἴκου, φασί, περιτεθέντος αὐτῷ 30
στενοῦ καὶ ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς
πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτόν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῇ

122 = Ambr. 114, Ps. Herodian. 119 cf. Zon. 1611 123 = P, Ba 358, 24,
sch. A 437 cf. Ap. S. 138, 23, Zon. 1610, Et. M. 703, 22, Ambr. 84, Ps. Hero-
dian. 119, H 124 — διακόπτεται = P cf. H s. v. et s. v. ῤῆξε ἐκπέμπει cf.
Zon. 1616. vs. 4 καὶ — ὁδύνης Aelian. fr. 41 Ῥηγνύμενον, διαρρησόμενον cf.
sch. Δ 425, Moer. 208, 28 Ῥήγνυσκε H 141 cf. Zon. 1616, H 125 cf. H
126 — κύριον = Ambr. 88, Zon. 1610 ὅτι sq. cf. Eutrop. 46, Exc. Plan. Cass.
D. I p. CXIX; est Io. Antioch.

124 cf. 9 et 137 125 cf. 117

A (G F V M) 6 Ῥήγνυκε A Ῥήγνυσκον FV διέρρησεν FV 125 om. G 8 τοῖς del.
ed. pr. 10 μικρὸν V 10.11 τε καὶ βαρβαρικῶς om. V 12 τοῖς οἰκείοις Bhd.
ἐξέπεμψον V εὖρεσθαι M^{ce} 18 τοῖς ἐν τέλει] τὴν ἐντέλειαν G 20 γηραιῶν]
γρ. γηραλέου ss. M 21 τῶν om. A; τινῶν Bhd. 23 τῶν] τὴν Bhd. 24 ἐκ-
πέμπουσιν M^{ce} πέμπουσιν G 26 πατρίους om. V 27 τοῖς del. Bhd. τε]
δὲ V 29 κολάσεως V 30 περιτιθέντος G

- στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἔν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύεσσι, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐπεπράγει.
- 127 Ῥηϊδίον: εὐκολον. καὶ Ῥηϊδίως. Δ
- 5 128 Ῥηϊνός: ὁ ῥυπαρός. Δ
- 129 Ῥηϊστή: ἀρεστή. Hom.
- 130 Ῥήλαιμος: ὄνομα τόπου. Δ
- 131 Ῥῆμα: ῥῆμα λέγεται ἢ ἀπλῶς ῥηματική φωνή, οἷον τύπτω, γράφω, ἀπλῶς μόνον λεγόμενον· τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον κατηγορία καλεῖται.
- 132 Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων: ἐπὶ τῶν μὴ ὦν τις δεῖται διδόντων, Prov. ἀλλὰ φωνὰς μόνας προιεμένων.
- 133 Ῥῆμος καὶ Ῥῶμος, ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι ἐκ πορνείας γεγνημένοι καὶ ῥιφέντες Suid. καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέντες. καὶ Ζήτει ἐν τῇ Βρουμάλια.
- 15 134 Ῥήνια: νῆκος πλησίον Δήλου. καὶ Ῥηνία. Harp. Suid.
- 135 Ῥῆνες: πρόβατα. ἢ εὐθεῖα ὁ ῥήν. Σ Δ
- 136 Ῥήξ, ῥηγός. ὁ τῶν Φράγκων ἀρχηγός. Δ
- 137 Ῥήξας: κόψας. ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλήματα ἐβοήθει. καὶ Ῥῆξαι Σ + E
- 138 Ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι. τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὃν ποτ' Ῥῆξαι οἱ δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων. Anth.
- 139 Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν. οἷον κάρυα. Σ |
- 140 Ῥῆξον φωνήν: διάτορον εἰπέ. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὦ πολλοῖς Ar. τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας, ῥῆξον φωνήν τινα, ἢ
- 25 χαίρεις, καὶ τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰπέ.
- 141 Ῥησεῖδιον: λεξεῖδιον. Σ
- 142 Ῥῆσεις: λόγοι. Σ
- 143 Ῥησίαρχος: ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα. παρ' Ἐπιχάρμῳ. τοῖς παρὰ Σ τὴν ῥῆσιν εἶρηκεν· ἢ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν 5 Τραγυδοιμένοις, ἄριστον
- 30 αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

127 cf. Ps. Herodian. 119, Zon. 1616, H 129 sch. δ 565, aliter Ambr. 98
132 cf. Diogen. VII 100 134 — Δήλου Harp. = P 135 cf. Zon. 1610, Ambr. 83
(= Ps. Herodian. 119); — πρόβατα = P, Ba 358, 25 cf. H 136 — ῥηγός cf.
Ambr. 85, Ps. Herodian. 119 137 ὁ — ἐβοήθει Ios. Ant. 5, 310 138 — ἀν-
δρεῖοι = P, Ba 358, 26, Zon. 1610 cf. H, sch. Π 146, Ambr. 90; sch. H 228 = Et.
M. 703, 50 τύμβος sq. Anth. 7, 142, 1—2 139 — φλοῦν = P, Ba 358, 27, H
140 Ar. Nu. 959—60 c. sch. plenior. 141 = P, Ba 358, 29, H cf. Zon. 1616;
l. = Ambr. 116 142 = P, Ba 358, 28 cf. H, Zon. 1610 143 = P cf. H;
Epicharm. fr. 205; FGrHist 12, 5

127 cf. 40 cett. 133 ex v. B 556 134 Ῥηνία ex v. T 175 137 κόψας cf. 9 et 124

1 ἐν — 3 ἐπεπράγει om. V post 127 εὐκόλως add. F = Hes. 11 δι- A (GFV M)
δόντος F cp. A 12 μόνον V cf. vs. 9 133 om. AF post 136 V 13 Ῥῆγος V
14 καὶ alt. — Βρουμάλια om. V 15 καὶ Ῥηνία om. AF Ῥηνεῖα M^{ce} cf.
v. T 175 17 Φράγγων GFM 22 δακρύα V 24 ἢ om. AFV
28 Ῥηός· ἀρχός Phot. ἐρέει] ῥέει Hes. αἰρέσει Phot. ἀναιρεῖ Kaibel χρέει
M. Schmidt τοῖς] λείπει ss. M; seq. lac. in G; ἤτοι Hes. περὶ F 29 Τρα-
γυδοιμένω V <διὰ τὸ> ἄριστον Iacoby 30 ἀληθῆ F

Σ 144 Ῥησικοπεῖν: δημηγορεῖν.

Σ 145 Ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς λόγος μακρός.

Δ 146 Ῥῆσος: ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων, τὰς οἰκή-
σεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νῦν
ὁ οἶκος τοῦ μεγάλου μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται, ἦλθεν εἰς συ-
μαχίαν τῶν Τρώων καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως
κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπῆλλαξε· διὰ νυκτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς
τοῦτον κατασφάζουσι.

Synt. 147 Ῥήσσω· αἰτιατικῇ.

Δ 148 Ῥητίνη.

Thuc. Σ 149 Ῥητόν: ὠρισμένον. φανερόν. Θουκυδίδης· Ξυνέβησαν τοῖς
Ἐ' Ἀθηναίοις ῤητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας.

EL καὶ αὖθις· ἐν οὐδενὶ χρόνῳ πώποτε ῤητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ
Ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς Σαρακηνοί.

Δ 150 Ῥητορεύω· Ῥητορεία.

Σ 151 Ῥητορική γραφή: ἦν ἡγωνίζοντο οἱ ῤήτορες. οὐ γὰρ πάσας
ἡγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῤήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ
ῤητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῤήτορας γινομένην, γρά-
ψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυ-
τανική γραφή ἢ κατὰ πρυτάνεως, καὶ ἐπιστατικὴ ἢ κατὰ ἐπιστάτου.

Phil. Ῥητορική δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ ῤητορικῆς τόλμης τὸ μὴ
ἀρνέισθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπείσφerein αἰτίαν. Δα-
μάσκιος φησι περὶ Ἰσιδύρου· οὐδὲ τῇ ῤητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν, ὅ

τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς καὶ ἀλαζονικὸν εὐλαβηθεῖς καὶ
μίσῃας. Ῥητορική γραφή ἔοικε καλεῖσθαι ἢ κατὰ ῤήτορος

γράφαντος εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ἵσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο
ῤητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν
ῤητόρων γραφαὶ εἰσάγονται. ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῤητορικῆς·
καὶ ζητεῖ ἐν τῷ διεξοδικού.

144 = P (fort. in Polyb. 12, 25 i 9 = ES 156, 19) 145 Tim. = P cf. sch.
Ar. Ach. 416 146 — κύριον = Ambr. 94, Ps. Herodian. 119 στρατηγὸς sq.
cf. Exc. Salm. = [Io. Antioch. fr. 24, 6] FHG 4, 551 147 = Synt. Laur. et
Gud. 148 = L 149 — ὠρισμένον sch. Thuc. 2, 7, 2 φανερόν = P, Ba 358, 30
Ξυνέβησαν — παραδόντας Thuc. 4, 69, 3 ἐν οὐδενὶ sq. Men. Prot. fr. 11, FHG 4, 216 a
= EL 185, 34—186, 1 150 Ῥητορεία = Ambr. 105 151 — ἐπιστάτου = P
cf. Bk. 299, 22 vs. 21 Ῥητορική — δικαίων cf. Alex. Aphr. 155, 20 οὐδὲ —
μίσῃας Dam. fr. 35 vs. 25 Ῥητορική — εἰσάγονται Harp. = P

151 extr. ex v. Δ 930

A (G F V M) 1 Ῥησικοπεῖν V 3 τὰς — 8 κατασφάζουσι om. F; 3 τὰς — 5 γνωρίζεται
om. G 5 μάρτυρος om. V Θεοδοσίῳ V 6 τῷ pr. om. A 8 κατα-
σφάπτουσι G 10 Ῥητίνη] τὸ τῆς πύκνης ὕγρον add. F = Zon. 1611 (Et. Sym.)
cf. Ambr. 99 = Ps. Herodian. 119 14 ὅμᾶς A, Niebuhr 150 om. F
16 οὐ — 17 ῤήτορες om. A 17 ἄλλην V 18 ῤήτορος Port. 18. 19 γράψαν-
τός — p. 293, 10 ἡγούμενος om. F; cf. porro ad vs. 26 23 τῇ om. V 26 γρά-
ψαντός] ἢ add. GM, Harp. plen. cf. vs. 18. 19 ἢ — 28 εἰσάγονται AV: καὶ ἐξῆς,
ὥς ἀνωτέρω ἐγράφη GM, qui 26 ἵσως — 28 εἰσάγονται post vs. 19 παράνομον
add. cf. Harp. Phot. 26 καὶ om. GM 27 τινες γραφαὶ AG 28 ὅτι —
29 διεξοδικούς om. AV 28 ὅτι om. G

152 Ῥήτωρ: τοπαλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμῳ συμβουλευῶν καὶ ὁ ἐν Σ δῆμῳ ἀγορευῶν, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος, εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιωτάτου συμβουλευῶν εἴτ' ἐπ' οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὴν λέγει· ῥήτωρ, 5 ἡγεμῶν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλευῶν ὑμῖν ὃ τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτ' ἀρνοῦμαι οὔτε φύγοιμι ἂν τοῦνομα τοῦτο· εἰ δέ, οἷους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς, εἰ εἰσφέρει 10 τις γνῶμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἡγούμενος.

153 Ῥήτωρ: συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων Σ γνῶμην κριτῆς παρὰ Σοφοκλεῖ.

154 Ῥήτραι: συνθήκαι, λόγοι, ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους καὶ Σ οἶον ψηφίσματα. παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς 15 ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας, οἱ δὲ συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας. οἱ δὲ στρατιῶται, Ε δι' οὓς προήρητο ἡ ῥήτρα, ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ χρησμὸς λέγει, ῥήτραν σαφοῦς τε καὶ ἐναργοῦς 20 χρησμοῦ.

155 Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας Σ βάλλοντες.

156 Ῥῆχος: φραγμός. Ῥρόδοτος.

Hdt.

157 Ῥία: ἀκρωτήρια ὄρους, ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. Σ 25 παρὰ τὸ ῥαῖζειν, ὃ ἐστίν εἰς ὅζῳ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης· οἱ μὲν Hom. μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι. Ε

158 Ῥιανός, ὁ καὶ Κρῆς, ὦν Βηναῖος (Βήνη δὲ πόλις Κρήτης)· τινὲς Hees. δὲ Κεραῖτην, ἄλλοι δὲ Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παι-

152 = P; Dem. 13, 20 et 21, 189 153 = P, Σ^a cf. Ba 359, 1; Soph. fr. 986
154 — συγγραμματοφύλακας = P, sch. Luc. 235, 9 cf. Et. M. 703, 44, H, Tim.
155 = P cf. H 156 gl. Hdt. 7, 142 = H 157 — ἐγκείμενα = P, H παρὰ —
λήγειν sch. Ξ 225 = Et. Gud. 493, 8 οἱ sq. Thuc. 2, 86, 5 158 init. cf. Steph.
Byz. v. Βήνη

156 cf. 64 157 cf. 177 158 hinc v. B 260 et fort. vita ed. Miller, Périphe
de Marcien 313

1 Ῥήτωρ iterav. GM; τί ἐστίν ῥήτωρ mg. add. M 4 ὁ om. V 5 τοῦ- A(GFVM)
των GM 6 ἡμῖν V, Phot.^{cc} ἡγείται VM, Phot. 7 τὸ ὄνομα A δὲ alt.
om. V 9 καὶ] καὶ τοῖς V; ζήτηι mg. add. M εἰ om. A, Phot. φέρει GVM
17 προείρητο A 19 χρησμὸς] θεός Bhd.; corruptel. detexit Kust. 21 ῥηχέας G
24 ὄρους om. AFV cf. H v. ῥίον, Ap. S. 139, 6 cett. ἐκείμενα Mein.
26 φοβούμενα F cp. AV 27 καὶ del. Gutschmid; cognomen intercidisse putat
Bhd. Βήνη] Βήνος A 28 Κεραῖτην Steph. Byz. Ἰθάκης τῆς μέσης G
29 δὲ alt. om. V

δευθεῖς ἐγένετο γραμματικός, σύγχρονος Ἑρατοθένου. ἔγραψεν ἐμμέτρως ποιήματα, Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ'.

Δ 159 Ῥιγεδανός: ὁ φρικώδης.

160 Ῥιγηλή: ἡ ταχέως ῤιγῶσα. οὐ γὰρ ἔγρωγε ὡδε ῤιγηλή.

Δ 161 Ῥιγίον: νόκος. καὶ Ῥίγος, ἡ νόκος, καὶ ὁ φόβος. καὶ 5
Ῥιγῶης, εὐκτικόν. καὶ Ῥίγος, ἡ ψύξις. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιε.

Σ 162 Ῥιγοῖ: ψύχει, συνέχεται ἀπὸ κρύους. γ' συζυγίας τῶν περι-
σπωμένων. πάντως δέ μοι ῤιγῶν δοκεῖς. ἀντὶ τοῦ ῤιγοῦν, Δωρι-
αγ. κῶς. Ἀριστοφάνης Ὅρνις.

10

Δ 163 Ῥίζα καὶ Ῥίζωμα.

Δ 164 Ῥίζωνος.

Σ + x 165 Ῥικνά: ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ, σεσυρμένα. πάσης δὲ ἐδωδῆς
ἢ πορημένοι ῤικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

Σ 166 Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' 15
εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῤικνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως
καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὁσφύν. Σοφοκλῆς
Ἰχνευταῖς.

Δ 167 Ῥίμφα: ῤαδίως, εὐχερῶς. ἡ γὰρ c' ὑπνῶνonta cίνις λαθρηδὼν
Anth. ἐπελθὼν ἔκτεινε, λαιμῷ ῤίμφα καθεὶς ὄνυχα.

20

Δ 168 Ῥίν, ῤινός. καὶ ῤίνες, οἱ μυκτῆρες καὶ ἐξ αὐτοῦ Ῥινηλα-
τούμενος, ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

Δ 169 Ῥίνη: τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι ῤίνην τε
Anth. κνησίχρυσον, ὠκυδῆκτορα. καὶ αὐθις αἶ τε χαρακταὶ ῤίναι. Ῥίνη

Δ δὲ ὄνομα ἰχθύος. καὶ Ῥίνημα.

25

170 Ῥινηλατῶ.

159 = Ambr. 123, Zon. 1616 cf. Ps. Herodian. 118, H, sch. T 325 161 — νόκος alt.
= Ambr. 148; — νόκος pr. = Zon. 1618. ὁ φόβος = Ambr. 124, Et. M. 704, 5
162 — περισπωμένων cf. Et. M. 703, 57. — κρύους = P, Ba 359, 3; — ψύχει cf.
Ps. Herodian. 118, Zon. 1617 πάντως sq. Ar. Av. 935 c. sch. 164 = Ambr.
130, Choer. Gramm. Gr. 4, 2, 398, 9 165 — ἀσθενῆ = P, Ba 358, 4 cf. cod. V
in Et. M. 704, 15 166 = P; — εἶδος cf. H; ἀσχημόνως cf. Moer. 208, 25, Soph.
fr. 295 cf. Ichn. 295 167 — εὐχερῶς cf. H, sch. Z 511 ἢ sq. Anth. 7, 202, 3—4
168 cf. Zon. 1617; — μυκτῆρες cf. Ps. Herodian. 119, Ap. S. 139, 2 (unde Et. M.
704, 26). Ῥινηλατούμενος sq. cf. Zon. 1617, Ps. Herodian. 119 169 — ἐργα-
λεῖον = Philop. diff. cf. Theognost. 113, 27, Zon. 1617 ῤίνην — ὠκυδῆκτορα
Anth. 6, 92, 2. αἶ — ῤίναι Anth. 6, 205, 2 Ῥίνη — ἰχθύος cf. Ambr. 138, Theo-
gnost. 113, 27, Philop. diff., Zon. 1616 et 1617, H 170 = Ambr. 151 cf. Ps.
Herodian. 119

167 cf. v. Σ 460

A (G F V M) 2 ἐμμέτρως] ἑξαμέτρως Toup ἑξάμετρα Mein.; ante lac. statuit Flach
Ἡρακλειάδα — δ' del. Bhδ. ut ex Et. M. 153, 6 ortum δ'] id' coll. Et. M. 153, 6
Voss 4 ῤιγοῦσα M cf. Moer. 208, 26 et 33, ῤίκα F 6 καὶ ῤίγος — 7 Κίλιε
om. A F; 6 καὶ ζήτηι — 7 Κίλιε om. V 8 ἀπὸ κρύους om. A 164 post 160 A
15. 16 κατ' εἶδος om. F 17 ὁσφύν] ἰσχύν G 21 ῤινός. καὶ καὶ ῤινός A
ῤίνες] ῤίνα V 25 δὲ A F V: δὲ καὶ G M καὶ ῤίνημα post 24 ῤίναι trans-
pos. G M 170 om. A F V

- 171 Ῥίνθων, Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἰλαρο- Hesych.
τραγωδίας, ὃ ἐστὶ φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως καὶ γέγονεν
ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δὲ αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λη'.
- 172 Ῥινοκοπῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
- 5 173 Ῥινολαβίς· ἡ ῥινηλασία, ἡ ὄσφρησις. παρὰ Συνεσίῳ τιμωρία,
ὄργανον, ᾧ τὴν ῥίνα διέστρεφον.
- 174 Ῥινόν· βύρκαν, δέρμα. ῥινοῦ χερμαστήρος ἐϋτροφα κῶλα Σ
τιταίνων, Ἀλκιμένης, παντῶν εἶργον ἄπωθε νέφος. καὶ Ῥινο- Anth.
τόμος, ὃ τὰ δέρματα τέμνων· Ῥινός γὰρ τὸ δέρμα. Δ
- 10 175 Ῥινῶ, ῥινήσω. καὶ Ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος. Δ Σ
- 176 Ῥίνων· ὄνομα κύριον. Harp.
- 177 Ῥίον· τὸ ἀκρωτήριον. Δ
- 178 Ῥίπας καὶ Ῥιπή· ἀνέμου κυτροφή. περὶ Ἀγαμέμνονός φησιν Σ
Ἠλέκτρα· ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων κυτροφῶν τε γόνων, ἔς τ' ἂν Soph.
- 15 λεύσσω παμφεγγεῖς ἀστέρων ῥίπας· λεύσσω δὲ τὸδ' ἡμαρ, μὴ οὐ
τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν ἐπὶ κωκυτοῖς τῶνδε πατρῶων πρὸ θύρων
ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν. ὃ δὲ νοῦς· ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας
οὔτε νυκτός, ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς βλέπω, ὥστε μὴ
ἀηδόνοος τρόπῳ ἡχῶ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῶων
20 θυρῶν.
- 179 Ῥίπαια ὄρη. Δ
- 180 Ῥιπή· ὁρμῆς, φορᾶς, βουλῆς. Ῥιπίς δὲ πλέγμα παρ' Σ Hec.
Ἡροδότῳ. ἐν Ἑπιγράμμασι· ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηϊάν Anth.
ἀήταις.
- 25 181 Ῥιπίζεται· ὀπτᾶται· τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν Ar.
ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται. καὶ Ἑκριπιδθέν- Σ + E
τες, ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παρα-

171 cf. Steph. Byz. v. Τάρας 172 = Synt. Laur. et Gud. 173 Συνεσίῳ
ep. 58, 201 c 174 — δέρμα pr. = P, Ba 359, 5, H cf. Apion, sch. E 308
ῥινοῦ — νέφος Anth. 7, 172, 3 — 4 Ῥινοτόμος sq. cf. Zon. 1616, L; Ῥινός sq. =
Ambr. 120, Ps. Herodian. 119, H, Erotian. 75, 3, Zon. 1616, Et. M. 704, 28
175 Ῥινῶ cf. Ambr. 152 — 4 Ῥινώμενος sq. = P 176 Harp. = P 177 = Ambr.
149, Ps. Herodian. 119, Et. M. 704, 36 cf. Ap. S. 139, 6 = H; sch. E 225, sch. Ap.
Rh. 1, 1165, Hellad. ap. Phot. Bibl. 534 a 18 178 ἀνέμου κυτροφή = P, Ba 359, 6
vs. 14 ἀλλ' sq. Soph. El. 103 — 9 c. sch. 179 = Ambr. 145, Zon. 1617
180 — βουλῆς = P, Ba 359, 7 cf. H, Zon. 1617, sch. Φ 12 et M 462, Ps. Hero-
dian. 118, Et. M. 704, 47 Ῥιπίς, πλέγμα gl. Hdt. 2, 96 ῥιπίδα sq. Anth.
6, 290, 1 181 — ῥιπίζεται Ar. Eccl. 842 c. sch. οἱ — p. 296, 1 ἀπολώλαςιν
Aelian. fr. 122

174 Anth. cf. vv. A 3318, K 2231, χερμαστήρ 177 cf. 157 181 ἐκριπιδθέντες
cf. v. E 616; Aelian. cf. v. Π 482

2 φλυαρογραφία G 3 κωμικά AV: κ. καὶ GM λς' V 5 Ῥινο- A(GFVM)
λαβῆς FVM ῥινολασία A; Ῥινηλασία ἡ ὄσφ. Ῥινολαβίς παρὰ Hemst. παρὰ —
6 διέστρεφον om. AFV 8 πτηνῶν A πάν G ἀποθεν AV, sed w ss. A cf.
v. A 3318, K 2231 8.9 Ῥινοτόρος Laur. et ex Ap. S. 139, 4 Villos 10 καὶ
om. A, nov. gl. 13 καὶ Ῥιπή om. AFV, Phot. Ba κυτροφᾶς F 16 ἐπὶ
κωκυτῶν δὲ π. AV 22 βολῆς P, Ba 26 Ἀριστοφάνης — p. 296, 2 πυρηνέμους om. F

φόρῳ τῇδε φιλοτιμία ἐκριπιδθέντες, ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἰλι-
Anth. ανός. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· πυριτρόφους τε ῥιπίδας, πυρηνέμους.

Δ 182 ῥιπίς, ῥιπίδος. καὶ ῥιπίδιον.

Synt. 183 ῥιπιζω· αἰτιατική.

Ar. 184 ῥιπός· φρυγάνου, ψιάθου. κέρδους δ' ἔκητι κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. 5
λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως· θεοῦ πλέων, ἢ
μάλιστα· θεῷ πλέων, κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. καὶ ῥίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας
κλάδοις.

Synt. 185 ῥιπτω· αἰτιατική.

Suid. 186 ῥίς· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ρίς τὸ αἰσθητήριον τῶν ὁσφραντῶν, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς 10
τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις παρὰ Θεοφράστῃ. καὶ ζῆται ἐν τῷ δίοςμος. καὶ τὸ
πληθυντικὸν ῥίνας.

Δ 187 ῥισμός· ὄνομα κύριον.

Σ 188 ῥιψαδαγείρων.

Σ Δ 189 ῥίψαςπις· δειλός. καὶ Φέραςπις, ὁ πολεμικός. 15

E 190 ῥιψοκινδύνου· ἐκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. ὁ δὲ
ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι καὶ χρήζουσι συμμαχίας ῥιψοκινδύνου
τινός· ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

Σ 191 ῥοάς· ρεύματα. καὶ ῥοά, εἶδος δένδρου.

Δ 192 ῥοβοάμ· ὄνομα κύριον.

20

193 ῥόγα· ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ φιλοτιμία.

Δ 194 ῥοδακινέα· τὸ δένδρον.

Δ 195 ῥοδανός· ποταμός.

Σ Δ 196 ῥόδια· μύρα. καὶ ῥόδος, ἡ νῆκος.

Δ 197 ῥόδιος· ὁ ἀπὸ τῆς ῥόδου. καὶ ῥόδιον, φυτόν· ῥόδειος 25
δὲ στέφανος.

Δ 198 ῥοδίων, ῥοδίωνος· ὄνομα κύριον.

Σ 199 ῥοδίων χρησμός· ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηναῖ θύοντες καθε-
κάστην ἡμέραν ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς

181 πυριτρόφους sq. Anth. 6, 101, 2 182 cf. Zon. 1617 183 = Synt.
Laur. et Gud. 184 Ar. Pac. 699 c. sch. cf. Zacher Jb. Suppl. 16, 730; ῥίπεσι sq.
cf. sch. ε 256 185 = Synt. Laur. 187 = Ambr. 127 188 = P, Ba 359, 8
189 — δειλός = P, Ba 359, 9, Ambr. 122 cf. Zon. 1617, Ps Herodian. 118, H,
sch. Ar. Nu. 353 191 — ρεύματα = P, Ba 359, 10, sch. B 869 cf. H
192 = Ambr. 168, Ps. Herodian. 120 195 = Ambr. 180 196 — μύρα = P
cf. H v. ῥόδιον ῥόδος ἡ νῆκος cf. Orion 139, 18 (unde Et. M. 705, 6), Steph.
Byz., Ambr. 191 197 ῥόδιος cf. Ambr. 182. ῥόδιον, φυτόν = Ambr. 199.
ῥόδειος sq. = Ambr. 177 198 ῥοδίωνος = Ambr. 174 199 = P cf. Paroem.
ed. Gsf. 101 n. 832

184 init. cf. v. Σ 105 186 — δίοςμος ex v. Δ 1211 189 init. cf. v. K 1736;
extr. cf. v. φέραςπις 196 cf. 205

A (GFVM) 2 πυροτρόφους G 182 non nov. gl. M 5 κέρδους] κέρα AF ἔκειτο F
πλέειν V 6 λέγοιτο — 13 κύριον om. V; 6 λέγοιτο — 7 πλέοι propter homoeot.
om. AF 185 — 6 om. AF 188] ἐν ἐτέρῳ ἀντιγράφῳ γρ. ῥιψαδαγείρω ss. M;
latet Γαδείρων Bhd. 18 ἴδιον om. A 19 καὶ — δένδρου om. AF; ροιά ss M
193 post 195 F 21 καὶ φιλοτιμία om. F καὶ AV; καὶ ἡ GM 24 ἡ om. V
25 καὶ ῥόδιος GM καὶ om. F, nov. gl. ῥόδειος GM, Ambr.: ῥόδιος AFV
27 ῥοδίων] P. καὶ GFVM ὀνόματα κύρια F 29 ἐδιετέλουν F, Phot.

ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταίνεσσαντος δέ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκὴν ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφάνητο μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

- 200 Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου Harp.
5 μήτηρ.
201 Ῥοδοδάκτυλος: ῥοδόχρους. Σ
202 Ῥοδοειδής: ὁ χαροποιός. Δ
203 Ῥόδον ἀνεμῶνῃ συγκρίνεις: ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόν- Prov.
των. καὶ ἑτέρα παροιμία· Ῥόδα μ' εἴρηκας, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τὰ Ar.
10 παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. Ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία· Prov.
Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν, ἐπὶ τῶν κυδαινόντων
τινάς.
204 Ῥοδόπη: ὄνομα κύριον. καὶ ὄρος Θράκης, ὅθεν ἔχει τὰ ρεύματα Ἐβρος ὁ Suid.
ποταμὸς Θράκης.
15 205 Ῥόδος: ἡ νῆσος· ἦτις καὶ Λίνδος καλεῖται. καὶ Κολοσσαεῖς οἱ
οἰκήτορες, διὰ τὸν Κολοσσόν.
206 Ῥοδοχάρης: ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους. Δ
207 Ῥοδωνία: ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, ὥσπερ ἰωνία ἡ τῶν ἰων. Harp.
208 Ῥοδωνιά: ἐστὶ μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμῶν· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν Σ
20 ῥοδοδάφνην οὕτω φασι καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης
σταφυλὴν παραπλησίαν τῇ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.
209 Ῥοδωνος: ὄνομα κύριον. Δ
210 Ῥοδώπις: ὄνομα κύριον. καὶ Ῥοδώπειος τάφος. Ῥο- Δ
δώπη δὲ ὄνομα κύριον. καὶ Θρακικὸν ὄρος. καὶ παροιμία· ἅπανθ' ὅμοια, καὶ Suid.
25 Ῥοδώπις ἡ καλή. σημαίνει, ὅτι ταῖς τύχαῖς ὁμοίως ὑποπεπτώκασι οἱ θνητοί.
211 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελ- Σ
λᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἶεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγ-
χοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ Θράξσα τὸ γένος, ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ
Ἄδμωνι Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος, ὁ Σαπφουὶς
30 ἀδελφός. ἡ δὲ Σαφῶ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.

200 Harp. = P 201 = P, Ba 359, 11 cf. sch. A 477, Zon. 1619, H
203 — συμβαλλόντων = Paroem. ed. Gsf. 101 n. 829 vs. 9 Ῥόδα—ἐστίν Ar.
Nu. 910 c. sch. vs. 11 Ῥόδον sq. = Paroem. ed. Gsf. 101 n. 830 205 cf.
Eust. D. 504; — νῆσος cf. ad 196 206 = L cf. Ambr. 164 207 Harp. = P
cf. H, Zon. 1619, Ps. Herodian. 119 208 = P; — λειμῶν cf. Ba 359, 12; ἄλλοι sq.
cf. Bk. 299, 33, unde Et. M. 705, 3 209 l. = Ambr. 175 210 — κύριον cf.
Ambr. 185 211 = P

204 ex v. E 41 cf. 210 205 cf. 196 207—8 cf. v. I 493 210 Ῥοδόπη—
ὄρος ex v. E 41 cf. 204; ἅπανθ' sq. ex v. A 2897 211 cf. vv. Al 334 et Χάραξος

1 δέ A, Phot.: δὲ τοῦ χρησμοῦ GVM 202 non nov. gl. F, Bhd. 7 χα- A(GFVM)
ροπός Kust. 10 Ἀριστοφάνης—παροιμία om. F; Ἀρ. καὶ om. G 204 om. AF
ante 210 V 13 ὄρος VM: ὄνομα G 14 Θράκης om. V 15 Κολασσαεῖς FVM
208 ante 207 V, non nov. gl. F 209 om. A 22 ὄνομα κύριον] καὶ ἐτ
23 ὀνόματα κύρια F 23. 24 Ῥοδώπη—25 θνητοί om. AFV 23. 24 Ῥο-
δόπη M 28 ἐδούλευε A^c 29 Ἄδμωνι G Ἰάδμωνι ex Hdt. 2, 134 et v. I 4
Kust. αὐτὸν AM^c, Phot. Χάραξ V 30 Δωρίχαν A

Σ 212 Ῥόζειν. ῥέγειν, ὑλακτεῖν. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Δ 213 Ῥοή: φθορά, ρεύσις.

214 Ῥοῖσκοι: κόμποι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ροιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.

5

Σ 215 Ῥοθεῖ: ὀρμεῖ.

Ar. 216 Ῥοθιάζουσιν: ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὀρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. Ἀριστοφάνης· οἶον ροθιάζουσιν, ὧ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις, ὡς τραγασαῖα τὰ χοῖρια. ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἢ ἀπὸ πόλεως. Ῥο-
Σ θιάζειν δὲ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, κατάγου 10
ροθιάζων, φησί. καὶ πάλιν· ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ροθιάζῃ κώφρονι κόσμῳ.

Σ Ar. 217 Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κύμα· ἢ ρεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως
Σ ρεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ροθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτό-
Ε νως. οἱ δὲ ἐς τὴν θάλασσαν ἐμπίπτοντες τοῦ ροθίου ἐνεφοροῦντο. 15

Ar. καὶ αὐθις· αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ρόθιον. Ὑπερίδης τῷ ροθίῳ ἐπ'

Rhet. εἰρεσίας κέχρηται συντονωτάτης. φησὶν οὖν· τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόν-
των πλήθος, καὶ τὸν τοῦ ροθίου ψόφον, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κκάφους
Ε ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. κτύπος τε ροθίου καὶ χρεμετισμὸς
ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει· φησὶν Ἀρριανός· καὶ αὐθις ὁ αὐτός· 20
στοῖχον ἓνα ὀπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῇ τῷ ροθίῳ
καὶ ἅμα ἔυγκελευομένῳ παντοίῳ ἐν χρῷ τοῦ αἰεὶ ἐμπεποιημένου
Ε ζεύγματος παραπλεύουσαι. καὶ αὐθις· τῆς εἰρεσίας τὸ ρόθιον.

Σ + Ε 218 Ῥόθιον: σὺν ὀρμῇ τινι καὶ ῥύμῃ. Ἰώσηπος· ρόθιον ἐκ πλαγίου
παραλαύνων ἵππον ἀρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. καὶ 25
Ε αὐθις· ἐνδείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν, οἱ δὲ διεσποβήθησαν ὑπ' αὐτῆς,

212 κυρίως sq. = P 213 ρεύσις cf. H 214 gl. sacra 215 = P,
Ba 359, 13 cf. H 216 — πόλεως Ar. Ach. 807—8 c. sch. Ῥοθιάζειν sq. = P
v. ῥόθιον; Ar. fr. 83—4 217 — ρεῦμα = P, Ba 359, 14 cf. Zon. 1620, H, Et.
M. 705, 11, Ps. Herodian. 120, sch. Ar. Eq. 546 παρὰ—ρεῖν sch. Ar. Eq. 546
σημαίνει—εὐτόνως = P οἱ—ἐνεφοροῦντο Agath. 2, 2 p. 68, 3 αἶρεσθ'—
ρόθιον Ar. Eq. 546 Ὑπερίδης (fr. 157)—ἦσαν coll. Bk. 300, 12 fonti rhet. attr.
Wentzel cf. Harp. plen. κτύπος—ἀντεπατάγει Arr. Parth. fr. 62. στοῖχον—
παραπλεύουσαι Arr. Parth. fr. 57 218 ρόθιον ἐκ—πολεμίων Ios. Bell. 6, 161

212 ὑλακτεῖν fort. ex 21 216 Σ hinc Eust. O. 1540, 4 (indic. Zuntz)
217 Agath. cf. v. K 1109 218 init. cf. 220; Ios. cf. v. Σ 1098, porro v. Τίτος 1
(Byz. Zt. 23, 18). ἐνδείει sq. cf. v. E 1481

A (G F V M) 1 ῥέγει, ὑλάκτει G, om. AF 3 φορά Τουρ 4 χρυσοῦφαντες V
6 ὀρμᾶ G, Hes. 8 Ἀριστοφάνης—9 πόλεως om. F 9 τοῦ] τὸ V 10 Ἀριστο-
φάνης—11 φησὶ om. F 11 ροθιάζει F V 14 καὶ alt—εὐτόνως om. G V cf.
vs. 10 sed etiam bis Phot. 15 θάλατταν M^{ss}, v. K 1109, Agath. cp. A ἐν-
εφυροῦντο AF 16 καὶ—19 ἦσαν] ὅτι δεινῶς μὲν V, quod vix recte probat
Roos 17 φησὶν οὖν] φησὶ γοῦν Bhd. 20 ἀντεπατάγει V ἀντεπατάγει F
ἀντεπατάγει G καὶ—23 ρόθιον om. V 21 στίχον G 22 καὶ—23 ρόθιον
om. F 22 ἔυμφορευομένῳ G ἔυγκελευσῶ Roos 23 παραπλεύουσι G M

- οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον. τουτέστι τὸ ὀρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου. Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν Harp. ἀκούμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.
- 219 Ῥοθοπυγίζων: λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς πλατεία τῇ Ar.
5 χειρὶ ἢ πλατεῖ τῷ ποδί, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν.
- 220 Ῥόθω: ὀρμῇ. Σ
- 221 Ῥομβεῖν: σφενδονᾶν. καὶ Ῥόμβος, ἡ κίνησις. πλήξας Σ Δ
ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῃ. Anth.
- 222 Ῥόμβον: κίνησιν, ἢ κύλινδρον. ἐν Ἐπιγράμμασι· θύννον Σ
10 εὐκλῦστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις Anth.
πελάγευς. καὶ Ῥομβώδης παράταξις λέγεται, καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν
σιδήριον.
- 223 Ῥόμβος. στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσιοι μύωπα. κύ- Δ Anth.
λινδρον. Suid.
- 15 224 Ῥομβοστωμυλήθρα· Εὐβουλίδης φησὶν· οὐριστικὸς κερατίνας
ἐρωτῶν καὶ ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων ἀπῆλθ', ἔχων
Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.
- 225 Ῥομελίας: ὄνομα κύριον. Δ
- 226 Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον, ἢ μάχαιρα. Σ
- 20 227 Ῥοώδης: ῥεύματα ἔχων. Σ
- 228 Ῥόπαλα: τὰ ξύλα· παρὰ τὸ ραπίζειν, ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν. τίς Hom.
νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον. τουτέστιν εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν Ar.
ἀσυμφώνων πραγμάτων. τοῦτο δέ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον·
ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἀρμόζει.
- 25 229 Ῥοπαλίζει: κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ Ῥοπαλῖς- Σ
μός, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου, ὁ τέτανος. Ar.
- 230 Ῥοπή· ψυχῆς μὲν ἴδιον ὀρμή, σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν ὀρμή Phil.
ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον

218 τὸ ὀρμητικὸν—ἤχου cf. sch. ε 412, Et. M. 705, 10, H vs. 2 Ῥόθιον sq. Harp.
= P 219 sch. Ar. Eq. 796 220 = P. Ba 359, 15 cf. H 221 — σφενδονᾶν = P
πλήξας sq. Anth. 6, 111, 4 222 — κύλινδρον = P, Ba 359, 20 cf. H θύννον—
πελάγευς Anth. 6, 33, 3—4 Ῥομβώδης sq. cf. Zon. 1619 223 στρεπτὸν—
μύωπα Anth. 6, 165, 1—2 224 Laert. 2, 108; fr. com. ad. 294 225 cf.
Ambr. 161 226 = P, Ba 359, 21 cf. H 227 = P, Ba 359, 24 cf. Ambr.
157, H 228 — ἀλοιᾶν sch. A 558 cf. sch. Ap. Rh. 1, 1195, Et. M. 705, 23
τίς sq. Ar. Ran. 47 c. sch. plenior. 229 — ῥόπαλον = P cf. H Ῥοπαλῖς sq.
sch. Ar. Lys. 563 230 — p. 300, 10 ἄλλα Philop. 235, 26—7; 17—29

220 cf. 218 init. 221 Anth. cf. v. O 950 222 Anth. cf. v. B 597 223 Anth.
cf. v. O 379 et Σ 1193; κύλινδρον ex 222 229 Ar. cf. v. T 367

2 περὶ A, Harp. ep., Phot. τὸν alt.] τῶν V, Harp. ep. 3 ἀκροῦμενον G A (GFV MH)
5 τῇ πυγῇ om. GM 8 ῥόμβω τῷ AM ῥόμβω τοῦ GFV cf. v. O 950
οὐριάχῃ A 10 εὐκλῦστοις G εὐκλῦστοιο AVM εὐκλυστοι F λίνον A
11 καὶ pr. — 12 σιδήριον om. AFV 13 Βασανικοῦ A 13. 14 κύλινδρον
om. AF 15 Εὐβούλιος V οὐριστικὸς F cf. Laert.: ἐριστικὸς tell. κερα-
τίνας F 16 ἐπῆλθ' H, Roepert, ἐλπίδ' G 17 Δημοσθένης F cp. AV 19 ἀκον-
τήριον F ἀκρωτήριον V 23 ἀσυμφώνων A 24 ὁ] καὶ A 25 ὡς] τὸ A

- συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον, εἰ ζῶα ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ δὲ βελτίων μὲν ὁ θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λείπεται, τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν 5 θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν, ἡ ἀθανασία βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ, τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτως καὶ ἡ ῥοπή καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα. καὶ 10
- Ε ὑπὸ μίαν ῥοπήν ἢ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι.
- Σ 231 Ῥοπή: κλίσις. ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς Ε πατρίδος ἡγεμονίαν ἐπετελέσατο πράξιν μνήμης ἀξίαν.
- Prov. 232 Ῥοπικὸν ὦνιον: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν, πολλοῖς δὲ πιπρασκο- 15 μένων· ῥόπος γὰρ ὁ εὐτελής καὶ παντοδαπὸς φόρτος.
- Σ 233 Ῥόπτρον: ῥόπαλον, ἡ παγίς, ἡ τιμωρία. ἐν Ἐπιγράμμασι·
- Anth. θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, ἀναρρίψασα δὲ κισσὸν χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.
- Harp. 234 Ῥόπτρον· Λυκίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδῃσε τὸν ἵππον 20 ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.
- Δ 235 Ῥόχθαι. καὶ Ῥόχθεον, ἐστενάζον.
- Hom. 236 Ῥόχθει: ἤχον ἀπετέλει.
- 237 Ῥουβαῖουβος: παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.
- Δ 238 Ῥουβείμ: ὄνομα κύριον. 25
- 239 Ῥουτίλιος Ῥοῦφος· ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, ὃς αὐτῷ συνεστράτευε, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τῆνικαῦτα χιλίαρχος ἐγέγονει, ὥς φησιν Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.
- Ε 240 Ῥουφίνος· οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν, βαθυγνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στελίσχων ἐπίτροποι τῶν Θεο- 30

231 — κλίσις = P, Ba 359, 22 cf. H 232 = Paroem. ed. Gsf. 101 n. 831
 233 — τιμωρία = P, Ba 359, 23 cf. H θῆκα sq. Anth. 6, 74, 7—8 234 Harp.
 = P cf. An. Ox. 2, 499, 9; Lys. 6, 1 235 Ῥόχθεον Ap. Rh. 4, 925 cf. Ambr. 205
 236 sch. μ 60 cf. H, Et. M. 705, 36 237 = Lex Rom. Barocc. 238 cf. Ambr. 162
 239 App. Iber. c. 88 cf. Byz. Zt. 23, 29 240 — p. 301, 14 Χρονογραφία Eunap.
 fr. 63, FHG 4, 42 cf. Io. Ant. fr. 188, FHG 4, 610 = EV 1, 202, 19 sq., Byz.
 Zt. 23, 19 et 30

232 cf. 260—1, partim hinc 240 Eunap. hinc v. Σ 1032 cf. vv. B 31, Π 240,
 A 1562, B 30, Π 1302

Α(GFVM) 3 γένος—12 τάξεις] αὐτὸ ἔχει τὴν διαφορὰν, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον
 ὑπερέχει τοῦ χείρωνος F cf. vs. 1—2 3 γένος τὸ om. A 4 δὲ pr. om. G
 βελτίων μὲν] βελτίονος V 6 τὸ om. GM 8 καὶ om. A 11 τὰ om. G;
 <τὸ> τὰ Bhd. 12 προαγορεύειν temere Bhd. 232 om. GM 15 Ῥωπικὸν
 et 16 ῥώπος V 17 Ῥόπτρον cett. AF 21 τὸν om. F 24 Ῥουβαῖουλος GV
 Σουβαδίουβος Kust. 25 Ῥουβίμ F 26 συνεστράτευσε G

δοσίου παίδων. ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος
τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδέν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε
ἅπασαι πρὸς τούτοις ἐδικάζοντο, καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόν-
των, εἴ που τινὶ χωρίον ὑπάρχοι παντομιγές τε καὶ εὐκαρπον· καὶ ὁ
5 δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διὰ
τινῶν ὑφειμένων ἐνηδρευμένης. καὶ ὁ ἀδικοῦμενος ἡδικεῖτο, τοῦ
ἀδικούντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμετροκά-
κου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημπόλει, καὶ ὅσα
δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδικάζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων
10 περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολὺς. οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρῶην
δεδρακότες τοῦ καπηλείου καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλλύνειν καὶ τοῦδαφος
κορεῖν, ἄρτι δὲ χλαμύδας τὰς τε εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες καὶ περόναις
χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγίδι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ
δὲ πολλὰ κατὰ Ῥουφίνου εὖροις ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου
15 Χρονογραφίᾳ. ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνο- Ε
μάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν, κατὰ μὲν
τὴν ἑψάν παρὰ Ῥουφίνῳ, κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐπὶ Στελίωνος
γνώμῃ. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῆει
κεκρατηκὺς ὁ χρημάτων τὴν ψήφον ὠνούμενος πολλῶν, οἰκειότητι
20 τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὖνοιαν. κτήματα δέ, ὅσα τοῦς
κυρίου ἐν τοῖς ἀπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι,
μετῆει πρὸς τούτους, τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων καὶ τούτῳ τὸ
κυκοφαντεῖσθαι διαφευγόντων, ἐτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προἰεμένων ὑπὲρ
τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλον τινα πρίσκειν τῶν πόλεων ὄλεθρον.
25 παντὸς δὲ εἵδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἀπαν-
ταχόθεν πλούτος ἐς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στελίωνος οἰκίαν ἐσέρρει, ἡ
δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον ἐπενέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων
οἰκίας. ἡσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενός, ἀλλ' ἔγρα-
φον μόνον, ὅσα Ῥουφῖνος ἐπέταττε καὶ Στελίων. ἐπεὶ δὲ ἄσπετος
30 ἦν αὐτοῖς πλούτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ
μνᾶσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει.

241 Ῥούφος, Ἐφέσιος, ἱατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραιανοῦ σὺν Κρίτῳ. ^{Hevy.}
φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλείστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ διαίτης ε', Περὶ
διαίτης πλεόντων α', Περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α', Περὶ τραυ-
35 ματισμοῦ ἄρθρων α', Περὶ κύκων α', Περὶ τῆς ἀρχαίας ἱατρικῆς

240 vs. 15 ὅτι sq. Zos. 5, 1

1 ἄμφω] τε vel δὲ add. Bhd. 2 τε] δὲ G 3 τούτοις omnes cf. vs. 2: τοῦτο A (G V M)
Exc. τούτων Kust. χάριν Bhd. 4 χωρίῳ ὑπάρχει παμμιγές G 6 ἐνηδρευμένος
plerique v. Π 240 9 ὁ om. V 10 ὁ δὲ κόλακος V 11 δεδραχότες Latte τὰ
om. V 14 Ῥουφίνους G M 18 κατ' ἐξουσίαν om. G 23 διαφευγόντων G V M
24 πόλεων] πόλλων G 25 πόλεσιν] πολυτέλεσιν A 27 ἐνέμετο G 28 ἡσθά-
νοντο] εἰς θάνατον V γενομένων V M 29 Ῥουφῖνος Bas.: Ῥούφος omnes
ἀπιστος A ἀπληρτος Zos. 30 ἑαυτῷ] ἑαυτῶν V ἐπ' αὐτῷ A 33 Περὶ alt.—
34 α' pr. om. V 34 Περὶ alt.—p. 302, 1 α' pr. mg. licenter G 35 κύκων]
κυκῶν frustra Bhd.; κυκᾶς λέγει τὰ παρ' ἡμῖν συνήθως λεγόμενα (παρ'—λεγόμενα
om. V) κυκάμινά πάθῃ περὶ τὴν (τὸν V) ἔδραν γινόμενα add. V et mg. M

βιβλίον α', Περὶ γάλακτος βιβλίον α', Περὶ οἴνου βιβλίον α', Περὶ μέλιτος.

Δ + Σ 242 Ῥωγαλέων: διερρωγός, διεσχισμένον. καὶ Ῥωγάς, ἡ διε-
 Δ + x ρωγυῖα. ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πῆρα, ἄρτων ἐύλων πᾶσα
 Ecl. καὶ κρεῶν πλήρης. κανών· τὰ διὰ τοῦ αλεος ἀπὸ τριῶν παράγονται 5
 μερῶν· ἀπὸ ὀνόματος δεῖμα, δειμαλέος· ἀπὸ ῥήματος οἰδῶ, οἰδαλέος·
 ἀπὸ ἐπιρρήματος ῥιμφά, ῥιμφαλέος· καὶ παροξύνονται. cesημείωται
 τὸ δαιδάλεος ὁ ποικίλος· καὶ κονικάλεος.

Δ 243 Ῥωγμός: ῥήξις γῆς.

Δ 244 Ῥώθωνος.

Σ 245 Ῥωμαλέος: ὁ ἰσχυρός. καὶ Ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς. ἐπιρρη-
 Δ ματικῶς.

E 246 Ῥωμαίων ἀρχή· αὕτη τῆς Ἀκκυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μακε-
 δόνων τῶν πρὶν μακρῷ ὑπερῆρεν, ὀρισμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν
 ἔω Ἰνδοὺς καὶ ἐρυθρὰν θάλατταν καὶ Νεῖλον καὶ καταρράκτας καὶ 15
 λίμνην Μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμάς, ὠκεανόν τε αὐτόν, ὃν δὴ μῦθον
 εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυγαγωγίαν τοῦνομα
 αὐτοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἄδεσθαι· εἶγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν
 περιρρέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὐρεθεῖσα ἐν πέραςι τῆς Ῥωμαίων
 ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν, ὅτι δοκεῖ, ὡς ἀναμφίλογοι τῶνδε 20
 πρὸς τὰ παλαιὰ αἰ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς τῶν ἐπελθόντων
 εἰκάζοντι καὶ τόλμας ἐκατέρων καὶ στρατηγήσει καὶ μηχανήσεων
 E ἐπινοίαις καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος. ὅτι τὴν
 Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι τὸ φιλόμαχον ἔθνων καὶ τὸ εὐσύν-
 τακτον τῆς δυνάμεως· πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἐσπέραν θυμικώτεροι εἰς 25
 τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικοῦντων. περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον
 ἐν τῷ ἔργῳ τεχνικόν· ὧ καὶ Γαλατῶν ἐκράτουν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς
 τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ
 συντάξει, τῶν Ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρείᾳ.

242 — διεσχισμένον cf. Et. M. 705, 47; — διερρωγός cf. Ap. S. 139, 31, H; διεσχισμένον = P, Ba 360, 11 cf. H v. ῥωγαλέα, Ps. Herodian. 121, Ambr. 229 ἐν—πλήρης Babr. 86, 2—3 κανών sq. cf. An. Ox. 1, 26, 22 et 59, 13 (unde Et. M. 135, 22), Choer. An. Ox. 2, 195, 21 (unde pleniora Et. M. 261, 50) 243 cf. H, Et. M. 130, 53, 281, 12, Ambr. 230 244 = Ps. Herodian. 196 cf. 120 245 — ἰσχυρός = Σ* cf. Zon. 1624, H, Ps. Herodian. 120. Ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς = P, Ba 360, 12 246 — vs. 23 ἀρετῇ FGrHist 100 fr. 12 ὅτι sq. δὲ spur. confisus Dex. attr. Niebuhr

242 Babr. cf. v. E 1884; extr. cf. v. Δ 106 243 cf. 270 init.

A (GVM) 1 βιβλίον sec. et tert. om. G 5 κανών] mg. G τὰ om. A 11 ὁ om. G 13 καὶ Περσῶν post 14 μακρῷ transpos. A 14 μακρῶν A ὑπερῆραν G 16 δυσμαῖς GVM; post hoc lac. statuit Bhd. δη] μὴ Bekk. 17 μηδὲ ἄλλως] ἡ add. Bas. ἄλλως δὲ Bhd. 18 παρὰ τοῖς om. G ἄγεσθαι V 20 ἀναμφίλογον V 23 Δέξιππος] δὲ add. ed. pr.; ante Δ. spat. in AM 24 ἔθνους Niebuhr τοῦ ἔθνους Bhd. 27 ἔργῳ] καὶ add. Kust. 29 τῶν] τῶν δὲ Kust. (Port.) ἀνδρείᾳ] περιήκαν add. Niebuhr; sed totam oration. in compendium redactam esse vidit Bhd. ἀνδρία A^{co} M^{co}

- 247 Ῥωμαίων πόλις· ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων Ε? ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον, καὶ ταῦτα συνεχέει τριβομένη πολέμοις, οὐδεπώποτε δὲ μακρὰς
5 καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα.
- 248 Ῥώμη· ἰσχός. καὶ Ῥώμη, ἡ πόλις. ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου Σ Δ συνοικισμοῦ διαγεγονότων Ζ' καὶ ο' καὶ υ' ἐτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων Ε? πολέμων, τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους ὅσον οὕτω παρέσεσθαι πόλεμον προσδεχόμενος ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν
10 πολιτῶν οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον λ' μυριάδων. ὅτι τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν Ἀθήναιος. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ χιλίαρχος.
- 249 Ῥώμης· ὄνομα κύριον. Δ
- 250 Ῥώμος καὶ Ῥωμύλος· ὀνόματα κύρια. Δ
- 251 Ῥωμύλος, Τερτύλος, αἰμύλος, Αἰσχύλος, προπαροξυτόνως. καὶ Ζητεῖ περὶ Suid.
15 τούτων ἐν τῷ Βρουμάλια.
- 252 Ῥωννύω· δύναμιν παρέχω. Δ
- 253 Ῥώξ· κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας. Σ Δ
- 254 Ῥώξ, ῥωγός· εἶδος φαλαγγίου. Δ
- 255 Ῥωξάνη· ὄνομα κύριον. καὶ Ζητεῖ περὶ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀλέξανδρος Δ
20 ὁ Μακεδών.
- 256 Ῥώπαξ, ῥώπακος· τὰ ῥωπάκια πᾶρ' ἡμῖν. Δ
- 257 Ῥώπες· δασεῖα ὕλη. ἡ κατάκομος καὶ κύμφυτος τόπος. καὶ Σ
Ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι. τοῦτό τοι ῥωπεύειν ὀλιγόξυλον. | Anth.
- 258 Ῥωπήϊα· τοὺς συνδένδρους τόπους. Δ
- 259 Ῥωπικά· ἃ μάτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά, Βάκχω Anth.
25 δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
- 260 Ῥωπικός· τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον. ἦν δὲ Ε V ψευδεπίγραφος καὶ ῥωπικός. ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένος. καὶ Ῥωπι- Prov.

247 cf. Eutrop. 39 248 — πόλις cf. Zon. 1625; — ἰσχός = P, Ba 360, 13 Ῥώμη alt. — μυριάδων = Capito, Eutrop. 39; est Io. Antioch. Ἀθήναιος 1, 20 b
249 cf. Zon. 1624 250 = Zon. 1624 252 cf. Ambr. 249 = Ps. Herodian. 120; H 253 — κόκκος = P, Ba 360, 14 cf. H, Bk. 103, 25 εἶδος πέτρας cf. Ambr. 241 254 = sch. Nic. Th. 715, Theodos. Gramm. Gr. 4, 1, 23, 15 (= 296, 5) cf. Eust. O. 1633, 43, H 255 — κύριον = Ambr. 245 257 — τόπος = P, Ba 360, 15 cf. H, Et. M. 705, 55, Ap. S. 139, 26 ξυλεύεσθαι aliter H τοῦτο sq. Anth. 6, 226, 3 258 cf. Ambr. 248, H, sch. N 199 259 Anth. 6, 355, 1—2 260 — ῥωπικός Polyb. 23, 5, 5 = EV 2, 169, 18—19

247 cf. v. ὑπερόριον 2 extr. 251 — προπαροξυτόνως ex v. AI 211 254 cf. 38 256 cf. v. Δ 734 260 Polyb. cf. v. Δ 331. Ῥωπικόν sq. cf. 232, unde Ῥώπος sq.

2 ἐκστρατιῶν omnes, v. l. v. ὑπερόριον ἐξέτασις V κατέμαθον V Δ (GFVM)
4 ταῦτα] τὰ add. V οὐδέποτε F 7 συνοικισμοῦ GFVM Ζ' καὶ ο' om. F, καὶ ο' om. V υ'] τριακοσίων G 8 τὸν—11 χιλίαρχος om. F 9 προσδεχο- μένη G 12 Ῥώμις ed. pr., Zon. 251 om. AFV mg. M 14 Αἰσχύλος, αἰμύλος G καὶ—15 Βρουμάλια om. G 17 καὶ ε. πέτρας om. F 254 non nov. gl. A 22 κατάκομος F post 258 Ῥωπήϊα add. A 25 Μίκυθον V 28 ψευδεπίγραμμα F cp. V καὶ alt. om. V, nov. gl.

Suid. κὸν ὦνιον, τὸ εὐτελὲς μὲν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. Ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελής καὶ παντοδαπὸς φόρτος.

Σ 261 Ῥῶπος: μίγμα χρώματος, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι.

Δ 262 Ῥωσάκης: ὄνομα κύριον.

Δ + E 263 Ῥώσαντες: δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὥς οὐκέτι Ῥωμαῖοις καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι.

264 Ῥωσαφῶν: φρούριόν τι.

Σ 265 Ῥῶσθαι: σπουδάζειν.

Δ 266 Ῥωσθεῖς: δυναμωθεῖς.

Δ 267 Ῥῶσις: ὑγεία.

Σ 268 Ῥωστήριον: παρορμητήριον.

269 Ῥωτακίζειν: τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

Σ 270 Ῥωχμός: ῥήγμα γῆς. Προκόπιος· Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ E τοῦ Αὐραίου κατιῶν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀπορρώγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὐσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἀβίγας σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φέρεται καὶ αὐθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. τοῦτο ἐπὶ πλείστον τοῦ πεδίου ξυμβαῖνον, ἐν ἔξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ὑψημένοις τίθεται εἶναι, ἐπιβύσας χύματι τοὺς 20 ῥωχμοὺς ἢ αὐθις αὐτοὺς ἀποκαλύψας, τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε ὅ τι βούλονται χρῆσθαι.

Δ 271 Ῥῶψ: τὸ φυτόν· καὶ Ῥῶψα, βοτάνη ἀπαλή.

Δ 272 Ῥοιά: τὸ ῥοῖδιον. λέγεται καὶ Ῥοά.

Δ 273 Ῥοιάκες. δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκου παιδίῳ ῥοιάκων Ζεῦχος, 25 ψιλοτάπιδά, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τῶν καλλίστων.

Σ 274 Ῥοιβδεῖν: ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ Ἀριστο-
Ar. φάνει ἐν Νεφέλαις.

Σ 275 Ῥοιζηδόν: σφοδρῶς, μετ' ἥχου, ἀπειλητικῶς.

261 = P, Ba 360, 17 cf. H; παντοδαπὸν φόρτον = Bk. 299, 27 (unde Et. M. 706, 3) cf. Et. M. 705, 57, Pap. Oxyrrh. 15, 1804 fr. 3, 9 264 fort. e FGrHist 151 265 = P, H 266 cf. Ambr. 249 = Ps. Herodian. 120 267 = H, L, Ps. Herodian. 120, Zon. 1625; l. = Ambr. 239 268 = P cf. H 270 — γῆς = P, Ba 360, 21 cf. H, Ap. S. 139, 27, Ambr. 230, sch. Ψ 420 (unde Et. M. 706, 7) Ἀβίγας sq. Proc. Bell. 4, 19, 11—13 271 = Ambr. 242 et 238 cf. H; Aquila in les. 27, 4 272 cf. Zon. 1619; — ῥοῖδιον = Ambr. 186 cf. Ps. Herodian. 121 273 δίδωμι sq. Laert. 5, 72 274 — ἀναρροφεῖν cf. Ambr. 202; P = Ba 359, 16; H Ar. Nu. 407 275 = P, Ba 359, 18 cf. H, Ambr. 208, Ps. Herodian. 121; Nic. Th. 556

261 cf. 232 263 init. cf. 260 266 cf. 263 269 cf. v. χαλκιδίζειν
270 init. cf. 243; Proc. cf. v. E 2256

A (G F V M) 1 μὲν om. A F V Ῥῶπος—2 φόρτος om. A F V 3 χρωμάτων G M^{ee}
χρώματα Phot. Ba Hes. μυρεψοῖς V 262—4 om. F, 263—4 om. V
8 Ῥωμαϊκής G 264 om. A 16 Ἀβίγας A ποταμὸς G M, Proc.: cp. A
ποτέ V 17 ἐν ᾧ om. A 18 ὑπὸ—19 αὐθις om. G 19 φαίνεται] φέρεται A
cf. vs. 20 20 ἐπιβύσας] ἐπὶ βύσας καὶ G 21 αὐτοῦς] αὐτῇ V 24 λέγεται
καὶ ῥοά om. A F V 25 Καλλινίκῳ G V M 26 δύο] δὲ δύο G

- 276 Ῥοῖζος: ῥύμη, ἦχος. Ἰώσηπος· οὕτω δε ροίζω καὶ βία τοῖς Σ Ε
Ῥωμαίοις ἐνέπεσον ὡς διαρρηῆσαι τὰς τάξεις. καὶ Ῥοίζημα, ὁ Δ
ἦχος. καὶ Ῥοίζησεν, ἐφώνησεν, ἤχησεν.
277 Ῥοιτειεύς: ἀπὸ τόπου. καὶ Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον. Δ
5 278 Ῥοίτης: ὄνομα κύριον. Δ
279 Ῥυάδες ἄμπελοι: αἱ λεγόμεναι ψινάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι, αἱ ἐξ- Suid.
ασθενοῦσαι.
280 Ῥύβδην: ὡς ἐπὶ ρεύματος· σφοδρῶς, φοβερῶς. δασιλῶς. Σ
281 Ῥύγχος· Ἀριστοφάνης· ἐλελεῦ, χώρει, καθὲς τὸ ρύγχος· οὐ λτ.
10 μένιν ἐχρῆν.
282 Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον. καὶ Κρατίνος καὶ ἑτεροί. ἐπιρυγῆς· Σ
ζήτην ἐν τῷ γαμψώνυχος.
283 Ῥύδην: σφοδρῶς, καὶ ἀθρόως. οὕτω Κρατίνος. λέγεται καὶ Σ Δ
Ῥυδόν. ρυδὸν ἀφνύνονται. ἀντὶ τοῦ ρύδην καὶ ρευστικῶς πλου- Hom.
15 τοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ.
284 Ῥύζος.
285 Ῥυήτω: φθαρήτω. Δ
286 Ῥυηφενής: ὁ πλούσιος. Δ
287 Ῥυθμίζει· αἰτιατικῇ. διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμάσκιος· Σ
20 ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν εἶχον, τοῖς
δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα· ἀλλὰ τούτων ὅσον ἄμετρον
ἀπέβαινε, καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸν πρεπῶδη ρυθμόν, ἐμοὶ ἐπανόρ-
θοῦσθαι ἐπέτρεπε.
288 Ῥυθμός: τάξις ἔμμελος ἀκολουθοῦ ἀρμονίας, μέλος εὐφωνον, Σ
25 σύγκρισις. πατὴρ μέτρου ρυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἢ τῶν μέτρων λτ.

276 — ἦχος pr. = P, Ba 359, 19 cf. sch. Π 361 (unde Et. M. 705, 15); ἦχος
= Ambr. 159 cf. H, Ps. Herodian. 121 οὕτω—τάξεις Ios. Bell. 3, 233
Ῥοίζημα ὁ ἦχος cf. Zon. 1619 ἐφώνησεν = sch. K 502; ἤχησε cf. Zon. 1620,
Ps. Herodian. 121, H 277 — τόπου cf. Ambr. 183. Ῥοίτειον sq. = Ambr. 198
cf. Zon. 1619 280 — φοβερῶς = P v. ροίβδην, Ba 359, 17. δασιλῶς = P,
Ba 359, 25 cf. H 281 Ar. Av. 364 282 — ἑτεροί = P cf. Bk. 113, 9; Crat.
fr. 440 283 — Ῥυδόν cf. H; — Κρατίνος (fr. 441) = P λέγεται—Ῥυδόν cf.
Ambr. 228, Zon. 1623 ρυδὸν—κεχυμένως ο 425 c. sch. cf. Et. M. 706, 8, Ar.
S. 139, 14, Theognost. 23, 29 285 = Ambr. 223 cf. H 286 = Ambr. 213,
Ps. Herodian. 121, H cf. Zon. 1621, Et. M. 706, 9, Theognost. 23, 30 287 αἰτιατικῇ
cf. Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 299, 8 διατυποῖ—εὐθύνει = P, Ba 359, 26,
Et. M. 706, 17 cf. sch. Luc. 230, 12, H, Ambr. 226 ἀλλ' ὅσα sq. Dam. fr. 61 cf.
Phot. Bibl. 339 b 4—6 288 — σύγκρισις = Ba 359, 27 cf. sch. Luc. 235, 20, P,
H, Ps. Herodian. 121, Et. M. 706, 13 πατὴρ—p. 306, 1 διδασκαλία sch. Ar. Nu. 638

279 — ψινάδες ex v. ψινάδες 280 cf. 283 281 cf. v. E 786 283 init.
cf. 280 287 Dam. cf. vv. E 1155 et T 262

2 ἐνέπεσον F 279 om. AF post 280 V 6 ἡτουν V ἐκκρούουσαι G A(GFVM)
8 ὡς—13 Ῥύδην om. F 281 propter homoeotel. om. V 10 μένιν] γρ. οὐ
μέλλειν ss. M c. plerisque Ar. 11 Ῥύγχος om. GM ἐπιρυγῆς—12 γαμψώ-
νυχος om. A 11 καὶ ἐπιρυγῆς V ἐπίρυγος G 12 ζήτην—γαμψώνυχος
om. V 14 ἀφνύνοντ F ἀφνειοῖο Hom. cett. 284 om. AFV 20 τε om. GF
τελεσιουργεῖν V 22 ἄλλοις G 24 ἔμμελος] γρ. ἐμμελής ss. M, εὐμελής (falsa
lect. sch. Luc. confusus) Bhd. 25 σύγκρισις] ζήτην ss. M

Ε καὶ ῤυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ῤυθμόν τινα
 Phil. βαρβαρικὸν ἐπαυλησαί οἱ. ὅτι διαφέρει ῤυθμός μέτρου, τῷ τὸν
 μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῤυθμοῦ·
 θεωρεῖται γὰρ ὁ ῤυθμός καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς
 ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις 5
 λόγον ἔχῃ πρὸς ἄλληλα, ῤυθμός γίνεται, καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μετα-
 φορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκή, ἣν παραλαμβάνομεν
 πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ
 τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῤυθμός λέγεται, συμμετρία ὦν τοῦ χρόνου
 ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν 10
 ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπυμάζουσι, τὰ δὲ ἐπ’
 ἐλάττωνα, καὶ οὕτω τῶν ἀπηχέσεων τὴν μὲν μακροτέραν ποιοῦσι, τὴν
 δὲ βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μείζονά εἰσι, τὰ δὲ
 ἐλάττωνα, καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλυπτίδος, τὰ δὲ πορρωτέρω.
 καὶ τὰ μὲν στενότερα ὀξύτερά ἐστι τῶν εὐρυτέρων· διὸ καὶ αἱ τῶν 15
 παίδων φωναὶ καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι· τὰ δὲ εὐρύτερα βραδυ-
 τερα, ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα· ὦν τῇ συμ-
 μετρίᾳ ἡ ἁρμονία καὶ τὸ μέλος γίνεται, ῤυθμός δὲ τῇ τοῦ ταχέος καὶ
 βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῤυθμός κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ
 χαρακτηρίζεται, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου κατὰ τὸ μακρὸν καὶ 20
 βραχὺ, ὅσπερ καὶ μέτρον μόνος λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ
 λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

Δ Anth. 289 Ῥυκάννα: τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ πέλεκυν, ῤυκάναν τ’

Δ εὐαγέα, καὶ περιαγές τρύπανον. θηλυκῶς ἡ ῤυκάννα.

Σ? 290 Ῥύκου κριθοπομπία: Ἐρατοθένης ἐν τῷ ἐνάτῳ φησὶ βασιλέα 25
 τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτόν, τῇ
 πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.

Δ Soph. 291 Ῥῦμα: φυλακή. χαλεπὸν πύργου ῤῦμα πέλονται. ἀντὶ τοῦ
 Ε εὐτελὲς πόλεως φυλακή. ἐς τόξου ῤῦμα περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις
 Ε οἱ βάρβαροι, πολλὰ ἅμα βέλη ἀφιέντες. Εὐνάπιος· πέτρα δέ τις 30
 Ε ἀπεςπασμένη ἐς τόξου ῤῦμα. τουτέστιν ἔλκυμα. καὶ αὐθις· κρα-
 ταιῶς ἐκ τούτων ἀνήπτον τὰ ῤύματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ’

288 διαφέρει sq. Philop. 376, 6—30 289 — ἐργαλεῖον cf. H καὶ πέλεκυν —
 τρύπανον Anth. 6, 204, 3—4 290 cf. H v. Ῥοίκου; FGrHist 241 fr. 25
 291 — φυλακή pr. cf. H χαλεπὸν — φυλακή alt. Soph. Ai. 159 c. sch. ἐς—
 ἀφιέντες Arr. Parth. fr. 58 πέτρα—vs. 31 ῤῦμα Eupar. fr. 93, FHG 4, 54
 κραταιῶς—p. 307, 1 ῤύμασι Arr. Parth. fr. 58

A (GFVVM) 2 τῷ] δὲ add. V 4. 5 τοῖς ποσίν καὶ ταῖς χερσὶ G, (Philop.) 8 ἐπὶ] ἐπὶ
 τῶν V 11 ἐπιπυματίζουσι G 16. 17 βαρύτερα G, Hayduck 18 ἢ] καὶ
 τῇ V καὶ pr. om. GVM 19 βραχὺ] τραχὺ A, γρ. καὶ τραχὺ ss. M, βραδὺ
 Philop. βραδὺ] γρ. καὶ ταχὺ ss. M, ταχὺ Philop. 21 βραχὺ] τὸ βρ. V
 ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λ. GVM 22 λόγων τ. μόνον A: μόνων ταῦτα GVM
 ἐπὶ om. V 23 ῤυκάναν] οὐκ ἀνα V 24 ῤυκάννα V 25 βασιλέως V ep. A
 26 εἰς] πρὸς Hes. ἑαυτόν] τὴν ἑαυτοῦ Jacoby 28 σφαλερόν F, Soph.
 29 εὐτελὲς V ἐς—p. 307, 7 ναῦς om. F 29 ἐπέπλεον V περιεπόλεον Bhd.
 τοὺς Ῥωμαίους Roos 32 λαμβάνοντες—p. 307, 1 πλοίων om. V

- ἄλλα πλοίων, καὶ κατείχeto τὸ ζεύγμα τοῖς ρύμασι. καὶ αὖθις·
 ρύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνήψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι Ε
 ῥυμουλκοῦντες οὐκ ἔαειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ, βία δὲ πρὸς
 τὸν ῥοῦν κατέχοντες παρακομιεῖσθαι τὸ ὄλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ.
 5 καὶ αὖθις Πολύβιος· ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγούς, ρύματα
 δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. ἐρυμούλκουν τὰς
 ἱππηγούς ναῦς.
 292 Ῥύματα: τρίμματα, σμήγματα. καθάρματα. Σ Δ
 293 Ῥυμβεῖν: ῥομβεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Σ
 10 Αἰλιανός· καὶ ἐρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀστυίαν ἀφειδεστάτην. Ε
 ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος. Δ
 294 Ῥύμη: ὁρμή βιαία. Ἀριστοφάνης· κεραμικῆς ῥύμης ἄπο. Σ Δ.
 καὶ αὖθις Εὐνάπιος· τοσαύτη τις ἦν ἡ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε Ε
 καὶ φορά, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι.
 15 295 Ῥυμός τοῦ ἄρματος: τὸ ἐκτεταμένον εὐλον παρὰ τοὺς ἵππους Σ
 ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ στάθμιόν τι παρὰ Ῥοδίοις· καὶ τῆς Ἀρκτου οἱ
 κατὰ τὴν οὐρὰν γ' ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.
 296 Ῥυμοτομεῖται: εἰς ὀρθὸν διακόπτεται. Σ
 297 Ῥυμοτομίαις: εὐθύτησι. Σ
 20 298 Ῥυμουλκῶ: ῥήμα. τὸ τὰς ναῦς ... Δ
 299 Ῥύομαι· αἰτιατικῇ. Synt.
 300 Ῥυπαπαί: ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. Α.
 Ἀριστοφάνης· οὐκ ἠπίσταντ' εἰ μὴ μάζαν καλέσαι καὶ ρυπαπαί. ὅτι Suid.
 ὁ ρυπαρός διὰ τὴν ἀσκησιν κύνεργός πως ἐστὶ τῷ γλοιῷ. καὶ ζῆτει ἐν τῷ
 25 γλοιός.
 301 Ῥυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης. Σ
 302 Ῥυπόωντας. καὶ Ῥύπος. Δ
 303 Ῥύπτει· αἰτιατικῇ. ἀποκλύζει, σμήχει. καὶ Ῥύπτομαι, ἀντὶ Σ

291 ρύματα—ποταμοῦ Polyb. 3, 46, 5. ἐπὶ τούτοις—ναυσίν Polyb. 1, 26, 14.
 ἐρυμούλκουν sq. Polyb. 1, 27, 9 292 — σμήγματα = Ba 360, 1, H cf. sch. Pl.
 Rep. 4, 429 e, Tim. καθάρματα cf. Zon. 1622 293 — ῥόμβου Tim. καὶ—
 ἀφειδεστάτην Aelian. fr. 146 ῥυμβονῶ sq. cf. Ambr. 225 294 — βιαία =
 Ba 359, 29 cf. sch. Pl. Epin. 983 c; H = Theognost. 23, 32; Zon. 1622 κερα-
 μικῆς ῥ. ἀπο Ar. Eccl. 4 τοσαύτη sq. Eupar. fr. 49, FHG 4, 36 295 cf. H,
 Et. M. 706, 33 (in E 729) 296 = Ba 360, 2 cf. H = Zon. 1623 297 l. =
 Ba 360, 3 299 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 299, 7 300 — ρυπαπαί
 Ar. Ran. 1073 c. sch. cf. Zon. 1622, 1623 301 = P cf. Thom. 326, 10; Pherecr.
 fr. 228 303 αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 299, 11 ἀποκλύζει—
 p. 308, 1 σμήχεται = P; — σμήχει = Ba 360, 4

292 cf. 303 293 Aelian. cf. v. E 3105 300 ὅτι sq. ex v. Γ 306 303 cf.
 292 et 324

1 κατείχeto—2 ἐνήψαν om. A 1 καὶ αὖθις—7 ναῦς om. V 4 κατὰ τοῦ A (GFVM)
 ποταμοῦ ut ex vs. 3 ortum del. Bhd. 5 τὰς] τοὺς A ἱππαγωγούς G
 8 τρίμματα AGVM 10 ἐρυμβόνα e „ms. A“ (falso) Kust. 12 κερα-
 μικῆς AVM 13 ἡ om. GFVM 15 περὶ GF, Hes. 17 γ'] γῆς G
 20 τὸ τὰς ναῦς om. A; Ζῆτει add. G ss. M, ἐλκύειν add. ed. pr. ἐλκύω add.
 Port. 300 om. G 23 ὅτι—25 γλοιός om. AFV 26 βρύζω V Φερε-
 κράτης om. A 27 καὶ Ῥύπος om. AF cf. ad p. 308, 10 303 post 300 V post 301 GM

- Ar. τοῦ κμήχομαι. Ἀριστοφάνης· ἄλλ' οὐδεπώποτ', ἐξότου ῥῶ ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθη ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς, ὡς νῦν. ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ κμήχομαι· τουτέστι ζῶ, μεταφορικῶς· τῷ γὰρ ζῶντι ἐπεται τὸ ῥύπτεσθαι, ὃ ἐστὶ κμήχεσθαι· ῥύματα γὰρ τὰ κμήγματα. ἢ οὕτως· ῥύπτεσθαι, τὸ κμάσθαι, παρεμπτῶσει τοῦ τ, τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρέεσθαι. 5 ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαιρέσιν τοῦ χ ῥύπος, ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν κπίλος. ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας δὲ εἶπε· διότι οἱ κόνιν ὀσμύμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς.
- Σ Δ 304 ῥυσά· ἡ μάρανσις, ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυχή. 10
Σ 305 ῥυσαί· ῥυτίδας ἔχουσαι.
Δ 306 ῥυσαι· λυτρῶσαι.
Σ 307 ῥυχήματα· τὰ ἐπὶ τῶν ὤψεων τῶν γεγηρακότων ἐπιλώματα.
Σ Δ 308 ῥυσία· ἐνέχυρα. καὶ ῥυσιάζω. φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον
EV + Σ ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. 15
Ε Ἰώσηπος· πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν ἐπαφίησιν αὐτοὺς περὶ Διόσπολιν. ὅπως ἔχοι τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεύς. καὶ ἡ τραγῳδία· φόνου
Soph. δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.
Δ 309 ῥύσιον· λυτήριον. ῥυπητήριον, καθαρτήριον. 20
Ε 310 ῥύσις ὕδατος· ῥεύσις. ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος ἐπάνιν, διὰ τὸ μηδαμῇ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἀπλῶς.
311 ῥυσθήσομαι· λυτρωθήσομαι.
Phil. 312 ῥυσμός· κατὰ Ἀβδηρικὴν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέροις δὲ λέξεσιν οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον 25 χρῶνται· φασὶ γὰρ τροπὴν καὶ διαθηγὴν. καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ τὴν θέσιν, ἡ δὲ διαθηγὴ τὴν τάξιν.
Δ 313 ῥυστάζειν· ἔλκειν.

303 vs. 1 ἄλλ' sq. Ar. Ach. 17—19 c. sch. cf. sch. Ar. Lys. 377, Moer. 208, 27
304 — γήρασις = P, Ba 360, 5 ῥυχή cf. Ambr. 219 305 = P, Σ*, sch. 1499
cf. H, Et. M. 706, 49 306 cf. H; in P 645 307 = P, Ba 360, 6 308 — ἐν-
έχυρα = P cf. sch. A 673 (unde Et. M. 706, 41), sch. Soph. Ph. 959, H φασὶ—
ῥυσιάζειν Diod. 8, 7, 6 = EV 1, 214, 11—12 πρῶτον—Διόσπολιν Ios. Bell. 1, 366
φόνου sq. Soph. Ph. 959 309 — λυτήριον cf. Ambr. 221, Ps. Herodian. 121, H
(in Soph. OC 858); — καθαρτήριον cf. H v. ῥύτορας 310 ἐδεδίεσαν sq. Arr. attr.
Roos Stud. p. 16, sed non in fr. 311 in Ps. 17, 30 312 Philop. 68, 3; 11—13
313 cf. sch. π 109 (unde H), Ap. S. 139, 17, Et. M. 706, 53

312 hinc v. Δ 562

- A (GFVM): 1 Ἀριστοφάνης—3 κμήχομαι om. V 2 οὕτως—ὀφρῦς] ἀντὶ τοῦ κμήχομαι
ὑποκονίας τὰς ὀφρῦς οὕτως ἐδείχθησαν F 3 ἔπεσθαι F 6 ῥύπος alt.]
χρύπος sch., Bas., om. V 8 εἶπε] τὰς ὀφρῦς παρ' ὑπόνοιαν add. V κονία
κμύμενοι Kust. 10 ῥυσά V, qui post gl. add. ῥύπος cf. p. 307, 27
11 ῥυσαί V 13 ῥυσήματα GFVM 14 τὰ ἐνέχυρα FV 17 ἱππικὸν
om. G παρά GF Διόσπολιν] ῥυσιάζειν add. F cf. vs. 15 18 ὁ om. A
φόνου sq.] γρ. φόνου δ' ἐρύσιον ss. M 22 μηδαμῶς F ῥεύσιν FV
26 χρῶνται om. A

- 314 Ῥυτά: συνεσταλμένως. εἶδος ἐστὶ ποτηρίου. Δημοσθένης κατὰ Harp.
Μειδίου. ἐκτεταμένως, παρ' ἥβην λεγόμενα. Δ
- 315 Ῥύτεια: ἡ σῶζουσα. Δ
- 316 Ῥυτῆρα: ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν. καὶ φύλακα. καὶ πλείους Σ
5 ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ρυτῆρος ἐλκομένους ἐπορεύετο. λέγεται Ε
καὶ Ῥύτωρ. Πανὶ ὠραίων ρύτορι βουκολίων. καὶ αὐθις· τί εἶδος, Δ Anth.
ὠδίνων ρύσια δεξαμένη.
- 317 Ῥυτῆρες: χαλινόι, ἡνίαί, ἱμάντες. ἐν Ῥεπιγράμμασι· χρυσὸς Σ
ὄλους ρυτῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει. Anth.
- 10 318 Ῥυτίς: ἀσθένεια. γῆρας. ἐν Ῥεπιγράμμασι· καὶ ρυτιδόφλοιον Σ Δ
κύκον ἐπομφάλιον. Anth.
- 319 Ῥύτορα: φύλακα. ἐν Ῥεπιγράμμασι· πορφύρεον χαίτας ρύτορα Anth.
κεκρύφαλον. καὶ αὐθις· Ἀρχαίανασσαν ἔχω τὴν ἐταίρην, ὥς καὶ ἐπι-
ρυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζεν· ἔρω.
- 15 320 Ῥυτός: ἐλκυστικός. καὶ Ῥυτῆρι. Δ
- 321 Ῥύτιον: ὄνομα πόλεως. Δ
- 322 Ῥυφῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
- 323 Ῥυχάχετον: θόρυβον, κυρφετόν. Ῥριστοφάνης· τὸν τῶν Ἀθη- Ar.
ναίων γε μὴν ρυχάχετον, τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδεῖν;
- 20 324 Ῥύψαι: σμῆσαι. Σ

314 Harp. = P cf. Ath. 11, 496f; Dem. 21, 158 315 = Ambr. 218
316 — φύλακα = P, Σ* cf. Ba 360, 8, sch. Π 475 (unde Et. M. 707, 1) Πανί—
βουκολίων Anth. 6, 37, 4. τι sq. Anth. 6, 274, 4 317 — ἱμάντες = P, Ba 360, 9
cf. Bk. 299, 28, Pap. Oxyrrh. 15, 1804 fr. 3, 12, Apion, sch. Π 475, H, Zon. 1622,
Et. M. 707, 2 et 6; Ambr. 210 = Ps. Herodian. 121, sch. Soph. Ai. 241 χρυσὸς sq.
Anth. 5, 216, 5 318 — ἀσθένεια = P, Ba 360, 10 γῆρας cf. Ps. Herodian. 121
v. ρυστός, H v. ρυσοίαι καὶ sq. Anth. 6, 22, 2 319 πορφύρεον — κεκρύφαλον
Anth. 6, 207, 2 Ἀρχαίανασσαν sq. Anth. 7, 217, 1—2 = Laert. D. 3, 31, Ath. 13, 589 c
320 — ἐλκυστικός cf. Ambr. 209, sch. E 10, H, Et. M. 707, 2. Ῥυτῆρι Π 475
321 = Ambr. 222, H, B 648 322 = Synt. Gud. cf. Laur. = An. Ox. 4, 299, 10,
(Bk. 171, 3) 323 Ar. Lys. 170—1 c. sch. 171 324 = P cf. H, Zon. 1623

319 Anth. 6, 207 cf. v. K 1273 324 cf. 303

2 ἥβην] ἡμῖν Phot., Harp. plen. 4 καὶ pr.] σημαίνει καὶ GM 6 καὶ pr.] Λ(GFVM)
δὲ καὶ G Ῥύτων A τί εἶδος] τὸ εἶδος G τίς εἶδος Anth. 7 δεξαμένου F
13 καὶ pr. — 14 ἔρω post 318 transpos. Kust. 13 Ἀρχαίανασσαν FVM, Anth.,
v. l. Diog. ἔχων τὴν καίρην F cf. vs. 14 13. 14 ἐπιρυτίδας F ἐπιρυτίδα V
14 ἔζεν· ἔρω] ἔζεν· ἔ. V ἔξ ἐταίρας F cf. vs. 13 15 Ῥυτῆρι] Ῥυτοῖσι V, Z 267
321 extra ord. 16 Ῥύτειον G^{ac} M^{ec} post 321 Ῥυτίδες, τὰ Ζαρῶματα add. F
18 κυρφετόν] καὶ αὐθις add. A 19 πείσοι μὴ πλαδδεῖν G

Σ 1 Σά: τὰ σῶα λέγουσιν μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον σῶν, καὶ σῶοι σοί· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Δ 2 Σαβά: τόπος. ἐκ Σαβά ἤξει.

Ar. 3 Σαβάζιος: ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας 5 ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν· τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν· ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. κάβουc ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς Βάκχους αὐτοῦ.

Anth. 4 Σαβακῶν: Διονυσιακῶν. τρυγόνιον, Σαβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων. 10 τουτέστιν ἑταιρῶν.

E 5 Σάββατον: ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἑβδομάδος, τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντος, πόνων ἀνάπαυαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. ἀντὶ δὲ Ῥωμαϊκοῦ Ἰουδαϊκοῦ γραπτέον.

Thdr. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλα- 15 πλάσιονα ἐπετέλουν.

6 Σάββατον: ἀργία, κατάπαυσις. Σάββατον δὲ δευτερόπρω- τον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ Πάσχα, πρῶτον δὲ τῶν Ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων. ὁπὲ δὲ σα- 20 βάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν, ὁπὲ τῆς ὥρας ἦλθε· ὁπὲ τοῦ καιροῦ. ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω καὶ βραδὺ τῆς περαιωθείσης ἑβδομάδος. πληροῦται δὲ ἡ ἑβδομάς ἐκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμαῖς. 25

1 = P cf. sch. Pl. Criti. 111 b, Ael. D. fr. 302 ap. Eust. I. 959, 44; σῶα = Bk. 302, 20 cf. H, Moer. 209, 18 2 ἐκ sq. cf. Ies. 60, 6, fort. e Metaphr. 3 sch. Ar. Av. 874 cf. sch. Ar. Lys. 388, Et. M. 707, 14 4 τρυγόνιον — Σαλμακίδων Anth. 7, 222, 2 5 — σεβάσματος Th Simoc. 2, 2, 6—7 ἀργίαν sq. Thdr. in Ps. 91. 1, PG 80, 1616 b 6 Σάββατον δευτεροπρῶτον — σαββάτων pr. Isidor. Pelus. ep. 3, 110, PG 78, 816 b c vs. 20 ὁπὲ sq. in Matth. 28, 1; ὁπὲ — ἦλθε cf. Dem. 21, 84

1 cf. 824 3 cf. 12 4 cf. v. P 92

A(GFVM) 2 τὸν] τὸ G δὲ om. F 3 σῶοι] σῶν F 4 ἐκ Σ. ἤξει om. A F V 5 ὁ om. V 9 αὐτῷ] αὐτῶν A αὐτοῦ om. G 10 τρίγονιον GF cf. v. P 92 13 ἑβδόμης G V cf. vs. 22; γρ. βαδίσματος ss. M = Th. 20 σάββατον] σάβ- βατα V 22 ἑβδόμην V cf. vs. 12 23 ἦλθε G M cp. V 25 ἡ om. G V ἡλίου] τοῦ ἡ. G

- 7 Σαββάτου ἔχον ὁδόν· διςχιλίων πήχεων ἦν· τοσοῦτον γὰρ ἡ
κιβωτὸς διάστημα προελάμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσοῦτου
διαστήματος ἐκίνουν, οἷς ἐξὴν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ
βαδίζειν.
- 5 8 Σαβέκ· ἄφεςις. ἀπὸ τῆς Σύρας. Σ
9 Σαβέλλιος· ὄνομα κύριον. ὁ αἰρεσιάρχης. Δ
10 Σάβειροι· ὄνομα ἔθνους. νεμεσᾶ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, Δ
ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς. EL
11 Σαβῖνος, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν Hesy.
10 Εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετικῆς ὕλης εἰς βιβλία δ', εἰς Θουκυδίδην
καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα· καὶ ἕτερα ἅπαντα ἐξηγητικά.
12 Σάβοι· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι Hary.
τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς
τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διονύσον φασιν.
15 οὕτως δὲ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινες τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν.
Μνασέας δὲ ὁ Πατρὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.
13 Σαγαλλησός· πόλις Πισιδίας. Δ
14 Σαγγάριος· ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας. ὅτι Γάιος ὁ ὕπατος Σ
Ῥωμαίων διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμόν, τελέως κοῖλον ὄντα Suid.
20 καὶ δύσβατον, καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμόν ἐστρατοπεδεύεσθαι.
15 Σάγαρις· κοπίς, ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι χωρὶς τοῦ σ. Σ
Ξενοφών· ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν ἦκεν ἄγων ἔχοντα τόξον Περσικὸν Ε
καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν, οἷαν περ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι.
16 Σάγαρις. λυσιφλεβῆ τε σάγαριν θῆκεν. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς Δ Anth.
25 ὅπλα. Hdt.
17 Σάγη· τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὸν γόμον τὴν
σάγην τε τοῦ κτήνους. Ἰώσηπος· Ῥαχήλα δὲ κατατίθει τοὺς
τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου. E
18 Σαγηνέων ἀνθρώπων. Δ
30 19 Σαγηνεύω· αἰτιατικῇ. Synt.
20 Σαγηνεύς· ὄνομα κύριον. Δ

7 cf. Oecumen. in Act. 1, 12, PG 118, 53 d 8 = P, Σ* cf. Ba 360, 22
9 — κύριον = Ambr. 17 10 — ἔθνους = Ambr. 59 νεμεσᾶ sq. Men. Prot.
fr 41, FHG 4, 242 = EL 201, 7—9 12 = P; Dem. 18, 260, Mnus. fr. 36,
FHG 3, 155 13 cf. Steph. Byz. 14 — Φρυγίας = P, Ba 360, 23, H cf. Orus
ap. Zon. 1625, Ap. S. 139, 34 15 — πέλεκυς = P, Ba 360, 24 cf. H v. σαγροῖς,
gl. Hdt. 1, 215 ὁ sq. Xen. An. 4, 4, 16 16 l. cf. Ambr. 2 λυσιφλεβῆ—
θῆκεν Anth. 6, 94, 5 et 7 τὰ sq. gl. Hdt. 1, 215 cf. L 17 ἐπ'—κτῆνους
Babr. 7, 11—12 Ῥαχήλα sq. Ios. Ant. 1, 322 18 Σαγηνέων = Ambr. 74
19 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 299, 15 20 cf. Ambr. 64

10 cf. vv. A 2330 et 2906 12 cf. 3 14 ὅτι sq. ex v. Γ 41 17 Babr. cf. v. O 332

5 Σύρας] γλωττης add. V et ss. περὶ σὺν Μ διαλέκτου add. Ba 10 μελιτι- A (G F V M)
κῆς G μελετητικῆς Kust. cf. Laert. D. 3, 47 εἰς pr. del. Bhd. 16 Παταρεὺς G
cf. p. 268, 26 17 Σαγαλλασός Steph. Byz., Bhd 18 ποταμός] πόλις F
ὅτι—20 ἐστρατοπεδεύεσθαι om. AF; σχόλιον praemisit M 18 ὅτι om. G
Σάιος M Γνάιος v. Γ 41 ὁ om. G 16 om. G 24 τε om. V

- Δ 21 Σαγηνεία: ἡ ἀλεία.
- Δ Anth. 22 Σαγήνη· καὶ Σαγηνευτήρ, ὁ ἀλιεύς. Αἰγιαλίτα Πρίηπε, 5
Ε σαγηνευτήρες ἔθηκαν δῶρα. βασιλεῖ Νομάδι, κάγων πορφυρῶν
πλήθος καὶ πόρπας χρυσείας.
- Ar. 23 Σάγμα: ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. κάγη δὲ τὸ ὅπλον. καὶ πανσαγία, 5
ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ
κάγατος; ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐντετύπωτο ἡ Γοργώ. λέγει οὖν, τίς
ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ Σοφοκλῆς· κάλλιστα τεύχη δ'
ἐν καλοῖσι κάγμασι.
- Suid. 24 Σαγμαρία: τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν 10
καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.
- Hees. 25 Σαγχνωνιάθων, Τύριος, φιλόσοφος, ὃς γέγονε κατὰ τὰ Τρωϊκά.
Περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας, ἣτις μετεφράσθη, Πάτρια τε Τυρίων τῇ
Φοινίκων διαλέκτῳ, Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν· καὶ ἄλλα τινά.
- Δ 26 Σαδόκ: ὄνομα κύριον. 15
- Δ 27 Σαδδουκαῖος: ἀπὸ τόπου.
- Suid. 28 Σαδυάττης: ὁ Ἄρδυσος.
- Ecl. 29 Σαθρός: ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥαδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.
- E 30 Σαθρωθῆναι: καλευθῆναι. τὰς μὲν ἐπάλξεις καταρραχθῆναι ταῖς
βολαῖς καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. 20
Μένανδρος φησι.
- Rhet. 31 Σαθροί: παλαιοί, φθαρέντες.
- Ar. 32 Σάκανδρος: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
- Ar. 33 Σάκας: ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. καὶ Σάκαι, ἔθνος
Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα. οὕτως 25
ἐκαλεῖτο ὁ Ἀκέστωρ διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· ὁ
μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται, ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,

21 l. = Ambr. 106   22 Σαγήνη cf. Ambr. 84   Αἰγιαλίτα — δῶρα Anth.
6, 33, 1—2   23 Ar. Ach. 574 c. sch. plenior. cf. Ambr. 91, H v. κάγη et κάγος;
Eur. Andr. 618   25 cf. Euseb. praep. ev. 1, 9 p. 30 d (ex Phil. Bybl. FHG 3, 563)
26 cf. Ambr. 7   27 l. cf. Ambr. 75   29 cf. Et. M. 707, 27, An. Ox. 2, 409, 24
(unde Et. M. 707, 29)   30 τὰς — βία Men. Prot. FHG 4, 670   31 = Bk. 305, 18
cf. Et. M. 708, 18; fonti rhetor. attr. Wentzel   32 sch. Ar. Lys. 824 cf. H v. σάκαν
33 — p. 313, 1. 2 πατρίδος Ar. Av. 31—5 c. sch. 31 cf. H

22 Anth. cf. v. Π 2275   23 cf. vv. K 1137, M 1266, Π 747   24 ex vv. A 3526
et τοῦλδον   25 cf. 166   26 ex v. Γ 172   33 Ar. cf. vv. A 808 et 1793, N 450

A (GFVM)   21 om. G   3 δῶρα] παρακταίης σοὶ τὰδ' ἀπ' ὤφελής. καὶ δῶρα partim ex
Anth. add. Port. Νομάδων G   5 κάγη — ὅπλον om. G   8 καὶ — 9 κάγμασι
om. F   8 Σοφοκλῆς] Εὐριπίδης H. Stephan.   τεύχη δ' GM, Eur.: τεύχε'
ἔχων AV   24 om. AF   10 τοῦλδὶ V   12 Σαγχνωνιάθων A cf. Ath. 3, 126 a
δς — 14 τινά om. F   13 τε om. GVM   post 25 Σαγχνωνιάθων, Ἀἰδωνιος (Σι-
δώνιος Creuzer) σοφὸς τοῖς χρόνοις κατὰ Σεμίραμιν· ἔγραψε τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ
φυσιολογίαν καὶ ἄλλα τινά add. V   15 Σαδῶκ G   28 om. AFV   18 ῥαδίως —
σεῖεσθαι alt. om. FV   25 νόσον — 26 Ἀριστοφάνης om. G   26 ὁ αὐτὸς —
p. 313, 1. 2 πατρίδος om. F   27 ὦν οὖν V   ὑμεῖς GVM

- ἄστοι μετ' ἄστων, οὐ βοῶντος οὐδενὸς ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος. ὅτι Ἀμμώνιος, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκάς ἀπὸ Suid. Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνα, ὡς φησι Πορφύριος.
- 34 Σακέλλιον: βαλάντιον. μαρσίπιον. ἔξ οὗ καὶ σακελλάριος. Σ |
- 5 35 Σακέρδως, σακέρδωτος: ὁ ἱερεὺς. Δ
- 36 Σακεσπάλος: ὁ πολεμικός. Hom.
- 37 Σακεσφόροι: ὄπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι. Σ
- 38 Σακεύουσι: τὸ ὑλίζουσι. παρ' Ἡροδότῃ. Σ
- 39 Σάκκος. καὶ Σακκίον. ὁ δὲ Ἰακώβ σακκίον ἐξαψάμενος καὶ Δ
- 10 τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο. EV
- 40 Σάκος: ὄπλον, ἀσπίδα. καὶ Σάκος, ἄρσενικόν, δι' ἐνὸς κ. Σά- Σ
κους ἔχων καὶ κωρύκους. ἀντὶ τοῦ θυλάκου. κύρυκος δὲ πλέγμα Ar.
δεκτικὸν ἄρτων.
- 41 Σάλα: ἡ φροντίς. Σ
- 15 42 Σαλάγγωνος. Δ
- 43 Σαλαῖζειν: θρηνεῖν. Δ
- 44 Σαλάκων: προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν. Σ
- 45 Σαλακωνία: ἀλαζονεῖα ὑπὲρ τὸ δέον. καὶ σαλακωνίαι, ἀλαζο- Σ
νεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας, καὶ μεγαλαύχους.
- 20 46 Σαλαμάνδρα: ζῷον, ὡς αὐρά τὸ μέγεθος, ψυχρότατον τὴν Greg.
φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύναι καὶ αὐτὸ μὴ
πίμπρασθαι.
- 47 Σαλαμινία ναῦς: δύο ἦσαν νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπη- Ar.
ρέτιδες ταχυδρόμοι, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία
25 τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν· ἦν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδου φησὶ
πεμφθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε, τουτέστι
τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

34 — μαρσίπιον = Lex. Rom. Barocc.; — βαλάντιον = P, Ba 361, 7 ἔξ sq. cf. sch. Greg. PG 36, 1241 d 35 cf. Ambr. 4, Et. M. 707, 30 36 sch. E 126 = Et. M. 707, 34 cf. Ap. S. 140, 3, H 37 = P, Ba 361, 8, H, Zon. 1626 38 = P cf. Bk. 113, 32; Hdt. 4, 23, 3 39 ὁ sq. Ios. Ant. 2, 38 = EV 1, 18, 14 40 — ἀσπίδα = P, Σ*, Ba 361, 13; ἀσπίδα cf. sch. Γ 335 (unde Et. M. 707, 35), Ap. S. 140, 2 (unde H). Σάκος alt. — κ cf. P, Ael. D. fr. 296 ex Eust. I. 940, 27, Moer. 209, 27, Thom. 344, 14, Phryn. Ecl. 257, sch. Ar. Ach. 822 κάκου sq. Ar. Lys. 1209—10 c. sch. 1211 41 cf. H, P 42 = Ambr. 42 cf. Gramm. Gr. 3, 2, 729, 5, Theognost. 31, 14 43 = Ambr. 127 cf. Et. M. 707, 50, Zon. 1631 44 = P, Ba 361, 14 45 = P cf. H 46 cf. sch. Nicand. Al. 537, fort. sch. in Greg. Naz., PG 36, 524 c 47 sch. Ar. Av. 147

33 ὅτι sq. ex v. A 1641 38 Eust. I. 940, 19 (indic. Wentzel) 40 Ar. cf. v. K 2301 41 cf. 59

1 ἀνεπτόμεσθ' GM, v. N 450, Ar. 2 ὅτι—3 Πορφύριος om. AF; χλό(λιον) A(GFVM) praemissiit (supra) M 2 ὅτι om. G 4 ἔξ—σακελλάριος om. AF 7 ἀσπιδόφοροι G ἀσπιδόφοροι FV, Zon. 9 καὶ pr.] τὸ V 11 ἄρσενικῶς G ep. A 12 κωρύκουσ] καρύκουσ G κάρύκουσ M κρύκουσ F κώρυκος] κάρυκος F 18 καὶ Σαλακωνία GVM 18. 19 ἀλαζονεύεσθαι G 22 πιπράσκεσθαι F 23 παρὰ τοῖς] παρ' G 25 παρὶ AM 26 Θουκυδίδην V

- Ar. 48 Σαλαμίνιος· ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ κατω-
φερῶν, δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὺς νοεῖσθαι τὸ Σαλα-
μίνιος, ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου Παράλιος.
- Ar. 49 Σαλαμίνιος· μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμίνος μένηται, ὅπου ναυ-
μαχία Περσῶν ἐγένετο, ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ 5
Σαλαμὶς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἑλευσίνος πόλεως, ἱερᾶς Δήμητρος καὶ
Κόρης, πλήρης κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς
τῶν Περσῶν Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμι-
στοκλέους στρατηγούντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν Εἰρεσία οὕτω καλου-
μένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὔσα. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος 10
πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσει φασι Θησέα
μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ἄδου· ὅθεν καὶ τοῦνομα. ἡ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη
ἡ Δημήτρα κλαίουσα, ὅτε ἐζήτηι τὴν κόρην. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ ταῖς
πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς καθήμενον· οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός
σοι τοῦτ' φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου, κᾶτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τριβῆς 15
τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
- Δ 50 Σαλαμωνεύς.
- Δ 51 Σαλανίωνος.
- 52 Σαλεύει· ζῆ, διάγει. τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ καλεύει
Ε τὰ πάντα. καὶ αὖθις· ὥσπερ οὖν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων καλεύουσα, 20
ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὃ τι καὶ θέλει. καὶ αὖθις· καλεούντων ἐπὶ λεπταῖς
ἐλπίσι πολλῶν.
- Ε 53 Σαλεύσας· βουλευσάμενος. πολλὰ δὲ καθ' ἑαυτὸν καλεύσας
ἀνέρριπεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχῇ κύβον. καὶ αὖθις· τοὺς δὲ ἄλλους
ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς καλεύσας, καὶ μέντοι τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. 25
καὶ αὖθις· ἡνίκα ἑώρα καλεύουσιν αὐτὴ τὴν τύχην πᾶσαν. ἀντὶ τοῦ
μεταπίπτουσιν.
- Ε 54 Σαλήμ· ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.
- Δ 55 Σάληξ· ὄνομα ποταμοῦ.
- Greg. 56 Σαλμωνεύς· οὗτος Αἰόλου μὲν υἱός, βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν· ὃς 30
ἄσεβης γεγωνὺς διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν
ὑπηκόων ψυχάς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνό-
βλητος γεγωνὺς.

48 sch. Ar. Eccl. 38   49 Ar. Eq. 783—5 c. sch. 785   51 = Ambr. 32
52 τὸν—πάντα fort. Dam.   ὥσπερ—θέλει Aelian. fr. 322. καλεούντων sq.
Aelian. fr. 328   53 πολλὰ—κύβον Aelian. fr. 323. τοὺς—εἶναι Aelian. fr. 324.
ἡνίκα—πᾶσαν identidem Aelian.   54 l. cf. Ambr. 16   55 = Ambr. 56
56 cf. Nonn. in Greg. PG 36, 1037d; Aeliano attr. Toup et Valck.

52 fr. 328 cf. v. T 235   54 cf. v. M 544

A (GFVM)   6 Δημητρας (sine acc.) A   9, 10 οὕτω καλουμένη] λεγομένη G   12 ἐκεῖ
om. V   14 φαντάζει G   15 τοῦτο G   18 Σαλαμινίωνος F   19 ἐν] ἐφ'
coll. Plut. Demetr. 38, 7 Bhd.   20 καὶ αὖθις om. F   23 δὴ] δὲ G   25 ἐπ'
ὀψίας Port. ἐποψίας AGM^{sc}: ἐποψία VM^{sc}   καλεουσάσας Toup καλεῖσθαι Bhd.
τῷ] καὶ τῷ Hercher   26 τοῦ om. V   28 ἡ om. GVM   29 ποταμοῦ] τόπου F
30 οὗτος—33 γεγωνὺς] ὄνομα κύριον F = Ambr. 8   30 δὲ om. AV

57 Σαλομών: ἀπὸ τοῦ Σαλήμ, ὃ ἐστὶν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

58 Σάλος: καλευμός, τάραχος. καὶ ἡ φροντίς. κατέλαβον πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, κάλους δὲ ἔχον καὶ προβολὰς περικλειούσας Ε 5 ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. καὶ αὐθις· καὶ τῷ κάλῳ συνιζάνον ἐποιοῦν Ε αὐτὸ στεριφώτερον.

59 Σάλουσα: φροντίζουσα. κάλα γὰρ ἡ φροντίς. Σ

60 Σαλούστιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον Hesych. ὑπόμνημα· καὶ ἄλλα.

10 61 Σαλούστιος, Μωσαέτης, ἱατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν Hesych. ἱατρικά.

62 Σαλούστιος· Δαμάσκιος φησι. οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦκεν Ἀθήνηθεν σὺν Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν φιλοσοφούντος ἐπὶ τὸ καρτερώτερον, τὰ δὲ 15 παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον· ἐκάτερον, οἶμαι, πέρα τοῦ μετρίου. καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, καὶ τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλούστιος τὰ μὲν πατρόθεν ὠρμητο ἀπὸ Συρίας, τὰ δὲ πρὸς μητρός Ἑμικηνὸς ἐγεγόνει. ὁ πατήρ δὲ αὐτῷ Βασιλίδης ὠνομάζετο, Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὲς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονώς καὶ τὸ ἦθος αὐστηρὸς καὶ φι- 20 λότιμος τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικὴν καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ Εὐνοῖῳ σοφιστῇ, τότε ὄντι κατὰ Ἑμικαν· ὕστερον δὲ οὐκέτι τῷ δικανικῷ, ἀλλ' ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἤττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος· τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους 25 τοῦ Δημοσθένους λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε λόγους, οὐ πολὺ τι ἐκείνων ἐκλειπομένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἐταῖρον τοῦ Εὐνοίου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν 30 ἀπεμνημόνευε τὰ ἢ βιβλία τῆς Θουκυδίδου ἱστορίας, οὐ μὴν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς· καὶ Νόννον δὲ φασὶν ἐκμαθόντα ἐξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην, μηδὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρὸς γε λόγων ἐπικῶν σύνθεσιν· οὐ γὰρ ἐστὶ ταυτόν ἐς πλῆθος ἀποσθηθίζειν καὶ γράφειν

57 — εἰρήνη pr. cf. Lagarde 198, 52 58 — φροντίς = P, Ba 361, 16
cf. H, An. Ox. 2, 466, 13 κατέλαβον—εὐφυεῖς Polyb. 1, 53, 10 59 = P
cf. H 62 — φιλοσόφῳ Dam. fr. 92. παράδοξος sq. Dam. fr. 250 cf. Phot.
Bibl. 360 b 21—27

57 hinc 773 extr. 59 cf. 41 62 Δαμάσκιος φησι ex v. A 8142; cf. v. Π 1621

1 ἀπὸ] ὁ ἀπὸ A 2 αὐτοῦ] ἐκείνοισι G 3 καλευμός Kust. 5 τῷ A (GV M)
κάλῳ om. V 6 αὐτῷ G στεριφώτερον A^{ac} M^{ac} 61 om. V post 59 G
12 Δαμάσκιος φησί mg. M: om. tell. cf. p. 332, 27 οὗτος om. A 14 καρτερώ-
τατον G 16 δεῖ GM: δὴ AV 17 τὰ pr.] τὸ Bhd. Ἑμικηνός V cf. Steph.
Byz. 18 Βασιλίδης Bhd. 27 πίνον] ἡγουν ῥύπος ss. V; Ζῆτει περὶ τούτου
ἐν τῷ ἀπῆγεν mg. add. M 30 ἡ'] ν' A 31 λέγοντα] λέγειν τι Bhd.

ἐς κάλλος. ὁ δὲ Σαλούστιος ἀδρότερον ἤδη ἀπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ' ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνόϊον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπεπειράτο τῶν ῥητορικῶν διδασκαλιῶν.

63 Σαλούστιος, φιλόσοφος· ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥάδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας ἀπέστρεψε δὴ τότε ⁵ τὸν λόγον, ὡς οὔτε ἀληθὴ λεγόμενον οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος ἤδει τὸ ἐνὸν εἰπεῖν. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἀπλῶς, ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον ὀχλολοῖδορος καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἀμαρτάνουσι, καὶ ὅπως οὖν ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἐκάστους καὶ διακωμωδῶν· ἐνίστε μὲν ¹⁰ σπουδάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἤθει καὶ φιλοσκώμμονι. καὶ γὰρ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς καὶ σκώπτειν εὐφυέστατος τε καὶ προχειρότατος, ἔξαιρέτους μὲν ἔχων αὐτός, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιαύτας χάριτας. ὁ γὰρ τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦσαν ἐνεῖναι ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σα- ¹⁵ λούστιός ἐστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ ἐπαινοῦντας, ἐν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, τὸ μὴ δοξάζειν περὶ θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς· ἔατε, ἔφη, τοῦτό γε διὰ τὴν νέμεσιν προσεῖναι μοι. τῷ δὲ Παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχῶν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὠραιζόμενος, τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους, ἔφη· τίς δέ, ²⁰ ἔφη, οὐκ οἶδεν, ὡς οὔτ' ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγεγόνην οὔτε σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα περὶ Σαλουστίου. κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει. ὅτι Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττός εἰς φιλανθρωπίαν· ὃς γε τοσοῦτον ἡμερότητος καὶ πραότητος ὑπῆρχεν ἐς ἅπαντας, ὥστε καὶ τὸν Μάρκελλον ἐκεῖνον, τὸν ἡνίκα ἦν ²⁵ Καῖσαρ ὕβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προγεγενημένα· καίτοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐνανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς Κωνσταντίον φιλίαν, τῷ νεανίσκῳ τὴν δίκην ἐπέθηκε, τὸν δὲ Μάρκελλον καὶ διαφερόντως ἐτίμησε.

EV 64 Σαλούστιος, ἑπαρχος πραιτωρίων· ὃς προεβάλετο βασιλέα Βα- ³⁰ λεντιανόν. ὁ δὲ βασιλεύσας διεδέξατο αὐτὸν καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα, εἴ τίς τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ Ε προσήλθεν· ἦν γὰρ ἀγνότατος ὁ Σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ Βαλεντιανὸς τὸν πραιποσίτον Ῥοδανόν, ἀδικήσαντα Βερονίκην τινὰ χήραν,

63 — ἐφιλοσόφει Dam. fr. 88 vs. 22 ὅτι sq. Eunap. fr. 17, FHG 4, 21

64 Malal. cf. p. 338, 3—6; 340; — ἀγνότατος = EV 1, 160, 29—161, 2; οὗτος sq. cf. EV 1, 161, 11—23; falso Eunap. fr. 30

63 Eunap. cf. v. Π 1326 64 cf. v. Π 2441

A (GVM) 1 ἀδρότερον V ἤδη om. A 3 διδασκαλιῶν AM διδασκάλων G
5 τότε A: τοῦτον GVM 7 γὰρ om. A 10 ἐκάστη G 13 δὲ om. A
15 ποτε τριπονηροτάτος V 17 ἐν] ἐν ed. pr., Bhd. αὐτῷ] τῷ αὐτῷ V
τοῦτῳ Bhd. τῷ] τῷ Bhd. om. G 19 Παμπρέπῳ V ep. A 22 ὅτι om. G
23 ὁ om. A 24 ἡμερώτατος G ἡμερώτατον V 25 καὶ om. G 26. 27 προσ-
γεγενημένα V 28 Κωνσταντῖνον G 30. 31 (et 33. 34) Βαλεντιανόν V
31 αὐτήν G 34 Βερονίκην GM^{ec}

ἥς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἔδωκε δικαστὴν Σαλούστιον. ὁ δὲ κατε-
δίκασε τὸν πραιπόσιτον, καὶ τούτου καταφρονήσαντος, τὸν πραιπόσιτον
ἐν τῷ ἱππικῷ πυρὶ παραδίδωσι καὶ τὴν κτήσιν πᾶσαν τοῦ ἀρχιευνούχου
τῇ χήρᾳ δίδωσι· καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο.

5 65 Σαλώμη: ὄνομα κύριον. Δ

66 Σάλπιγξ: ἱερατικὸν τοῦτο τὸ ὄργανον· ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ
cάλπιγγι.

67 Σαλπιγγολοχυπηνάδαι: cάλπιγγας καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας *Ar.*
ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίωνα ἀνατείνει, ὡς μέγαν ἔχοντα
10 πύγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ
πύγωνος. Ἀριστοφάνης.

68 Σάλπιγξ. cάλπιγξιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται, ἀλλ' ἀντὶ cάλπιγγος Δ
αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες, ἃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ τύμπανα, *E*
φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἐαυτῶν ἀνιέντα.

15 69 Σαμαρεὺς: ὁ πολίτης. ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν Ἰου- Δ *E?*
δαίων οἱ Σαμαρεῖται. πολλοαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἢ Σαμάρεια. *E?*

70 Σαμαρεῖτης: ἀρσενικῶς. Σαμαρεῖτις δὲ ἡ γυνή.

71 Σάμβαλα: ὑποδήματα. Σ

72 Σαμβαρής: ὄνομα κύριον. Δ

20 73 Σαμβύκαι: ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ἦδον, Σ
οἱ δὲ ἱαμβύκαι. ταύτην τὴν σαμβύκην πρῶτος Ἰβυκος ἐφεῦρεν. ἔστι *Hesy.*
δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου. οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα *E*
καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος
τὰς σαμβύκας.

25 74 Σάμβυκες: γένος μηχανήματος πολιορκητικοῦ, ὡς φησι Πολύβιος. *E*
περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ γέγραπται ἐν τῷ Περὶ ἐκφράσεως.

75 Σάμη: εἶδος πάθους Σαμιακοῦ. περιέστιζαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Σ
ἀλόντας Σαμίων, μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τοὺς Ἀθηναίους.

76 Σαμίων ἄνθη: ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. *Prov.*

65 = Ambr. 93 67 sch. *Ar. Ran.* 966 70 — ἀρσενικῶς cf. Ambr. 58.
Σαμαρεῖτις sq. = Ambr. 89 71 = P, Ba 361, 18 73 — μουσικά cf. H,
Zon. 1628 οἱ sq. Polyb. fr. 217 74 Πολύβιος 8, 6, 6 cf. Byz. Zt. 23, 27
76 = *Paroem.* ed. Gsf. 105 n. 858

68 cf. v. τύμπανα 73 init. cf. v. 129; *Hesy.* cf. v. 180 75 cf. v. T142

4 καὶ] οἱ δὲ λοιποὶ G 67 non nov. gl. GM 8 Σαλπιγγολοχυπηνάδαι GFV A(GFVM)
cάλπιγγα G 9 Φορμίων M Φορμίσιον sch. ἀνατείνειν FV ὡς—11 Ἀρι-
στοφάνης om. F 11 Ἀριστοφάνης om. G 69 post 65 F, ordo poscit
12 Σάλπιγξ] ὅτι ταῖς G 13 εἰς αὐτοῖς FV ἃς—14 ἀνιέντα om F 13 κτυ-
ποῦσιν A 14 φρικώδη—ἀνιέντα] τινὰ φρ. ἐξ ἑ. ἀ. βόμβον V 70 om. AFV
17 Σαμαρεῖτις G ἢ om. G 19 Σαμβαρὶς A 21 ἔστι—22 τριγώνου om. G
22 οἱ—24 σαμβύκας om. F 23 ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων] ἐπερειδοντας Schweigh.
24 τὰς] τοὺς G 26 δὲ om. AF τῷ] τῇ V Περὶ ἐκφράσεως] cάμβυκες F
27 Σαμιακοῦ V περιέστιζαν G περιέστησαν F

Σ 77 Σαμίων ὁ δῆμος· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τύραννων σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σαμίους εὐρέθη πρῶτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἀνδρων ἐν Τρίποδι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνου δ' Ἀθηναίου ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κε', ἐπὶ Εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι τῆς σαμαίνης (ἐστὶ πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσιμαχος ἐν β' Νόστων). τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν κάμαιναν νόμισμα εἶναι. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν κυμφοράς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιζαν.

78 Σαμνῖται: ὄνομα ἔθνους.

Rhet. 79 Σαμοθράκη: νῆσος· κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς Θράκης. φασι δὲ Σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι· ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. 20 κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκῃ, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· λείαν λαβόντες ἀπὸ αἰ. τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. ἀλλ' εἴ τις ὧν ἐν Σαμοθράκῃ μεμνημένος, νῦν ἐστὶν εὖξασθαι καλόν· ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε. ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταὶ τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι 25 πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάντων μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἣ κύναις ἔθουον. ἐν κινδύνοις οὖν γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπι-

77 — vs. 13 εἶναι = P cf. Apost. 15, 32, H, Plut. Per. 26; Ar. fr. 64, Aristot. fr. 537, FGrHist 115 fr. 155 et 76 fr. 66. οἱ δὲ sq. cf. ad v. T143 79 — θέρθαι cf. Bk. 305, 9 (unde Et. M. 708, 11); fonti rhetor. attr. Wentzel; Antiph. fr. 50 ἀλλ' εἴ sq. Ar. Pac. 277—9 c. sch.

77 extr. cf. v. T142 79 Ar. cf. vv. A 1164 et Z 86

A (GVME) ad l. 77 εὔρηται γραφὴ Σαμίων ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος· ὁ καὶ καλλίον mg. add. M cf. Phot. Hes. Plut. 2 τῶν om. V 4 πολιτεία Σαμίων V 5 πρῶτοις εὐρέθη G 6 τῶν om. G 7 Ἀρχίνου δ' Ἀθηναίου] ἀρχιν οἱ δ' Ἀθηναῖοι Phot. Ἀρχίνους ὁ Ἀθηναῖος Bas. Ἀρχίνους Ἀθηναῖος Kust. Ἀρχίνος ὁ Ἀθηναῖος Taylor Ἀρχίνος coll. vs 6 egregie Bhd. 8 ἔτεσι om. G; λείπει vs. M 9 κε' Boubier: καὶ omnes, Phot. κα' Bas. 10 ἐν πολέμῳ om. G 11 τῆς AV: δὲ G om. M (qui l'écrit ss.) τῇ Phot. <δὲ τοὺς Ἀθηναίους> τῇ Hullemann <δ' ἀντέστιζον> τῇ Jacoby καμαίνης] nov. gl. G καμείνης V, Phot. καμαίνης Pantin. (ed. Apost.); δ add. Phot. ἔστι] δὲ add. Bhd. 12 πρῶτον] πρότερον G 13 δὲ alt.] δὲ ὅτι A 14 ἀνηκέστων G 18 om. AV 18 οἰκίσαντας E, Bk.: οἰκήσαντας rell. 19 Σαμοθρακινῶ A 20 οἰκίσαντες E^{ce}, Boeckh: οἰκήσαντες rell. 22 ἐκ] τῆς G τύχη] τῇ τ. G ταύτῃ] καὶ add. Bas.; ante καὶ lac. statuit Sauppe ἀπὸ] ὑπὸ A 24 ἐξ- ἐστὶν G 27 καὶ alt. om. AV cf. v. A 1164 28 γινόμενοι GM

φανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμνημένοι ταῦτα ἐκ τῶν δεινῶν
 σφύζεσθαι καὶ ἐκ χειμῶνων. ἀποστραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ διακλασθῆναι,
 τοῦ μετιόντος τὸν δοῖδουκα· ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον
 γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

- 5 80 Σαμουήλ, ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα εὐξαμένη πρὸς Εὔ-
 κύριον· ὃν Σαμουήλ ἐκάλεσε, Θεαίτητον ὡς ἂν τις εἴποι. καὶ ἀνα-
 μνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ἣν ᾠῶσατο πρὸς Ἡλεὶ τὸν ἀρχιερέα,
 παρεδίδου Ἡλεὶ, ἀνατιθεῖσα τῷ θεῷ προφήτην γενεσόμενον. κόμη τε
 οὖν αὐτῷ ἀνείτο, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν. καὶ διήγην ἐν τῷ ἱερῷ τρεφό-
 10 μενος, Ἀλκάνη δ' ἐκ τῆς Ἄννης υἱεὶς γίνονται τρεῖς καὶ θυγάτηρ.
 Σαμουήλ δὲ πεπληρωκὺς ἔτος δωδέκατον προεφήτευσεν. καὶ ποτε
 κοιμώμενον ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ θεός. ὁ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως
 πεφωνήσθαι παραγίνεται πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ
 15 ἀρχιερέως, ὁ θεὸς εἰς τρίς τοῦτο ποιεῖ, καὶ Ἡλεὶ διαυγασθεὶς φησι
 πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ἐγὼ μὲν, Σαμουήλ, σιγὴν ὡς καὶ τὸ πρὶν ἤγον·
 θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτόν, ὅτι παρατυγχάνω.
 καὶ τοῦ θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας ἡξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρω-
 μένοις· οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτόν, ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ
 ὁ θεός, ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλίταις ἐσομένην
 20 καὶ τοῦ Ἡλεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

81 Σάμου ὑλῆεσσης· οὐδέποτε κατὰ τὴν συνθήειαν λέγομεν Σαμο- Hom.
 θράκην, ἀλλὰ διαλελυμένως· ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρη, τῇ ἀκροπόλει.

82 Σαμόσατα πόλις καὶ Σαμοσατεύς· ἀπὸ τόπου.

Suid. Δ

83 Σαμωνᾶς· ὄνομα κύριον.

Δ

- 25 84 Σαμύθας· κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας· δαιδάλεός τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀδύ Suid.
 τι νέκταρος ὄζει. ἐν Ἐπιγράμμασι.

85 Σαμφόρας· εἶδος ἵππου ἐγκεχαραγμένου τὸ σ σημεῖον. οἱ δὲ Ατ.
 Δωριεῖς τὸ σ πάντες λέγουσι.

- 86 Σαμψήραι· σπάθαι βαρβαρικάι. δῶρα φέρει Τραιανῷ ὑφάσματα Ε
 30 σσηρικὰ καὶ σαμψήρας· αἱ δὲ εἰσι σπάθαι βαρβαρικάι.

80 Ios. Ant. 5, 346—350 = EV 1, 46, 17—47, 9 81 — Σαμοθράκην cf. H,
 Ap. S. 140, 6, sch. A (Aristonic.) in N 12. διαλελυμένως sq. cf. sch. Z 88; omnia
 fort. Aristonic. plenior 82 Σαμοσατεύς sq. cf. Ambr. 60 et 72 83 cf. Ps.
 Herodian. 214, Ambr. 9 85 sch. Ar. Eq. 603 cf. Eust. I. 185, 30, Ath. 11, 467 b,
 H, P 86 δῶρα sq. Arr. Parth. fr. 84

82 — πόλις ex v. Λ 685 84 — ὄζει ex v. Δ 106 85 cf. v. Κ 2055

4 ὥστε] ὡς G αὐτόν om. V 6 ἡ—20 τεθνηξομένους om. F 7 ἡ—A (G F V M)
 8 ἀνατιθεῖσα om. A 8 ἀνατεθεῖσα V 9 οὖν om. A 10 Ἐλκάνη M^{sc} cf. Ios.
 υἱοὶ ἐξ γίνονται G V M καὶ θυγάτηρ om. G M 11 ἔτη ιβ' V 12 ὀνο-
 μαστὸν V 13 πεφωνεῖσθαι V M παρεγίνετο V 14 ὁ om. G V M δια-
 γασθεὶς A 21 συνθήειαν] σύνθεσιν coll. v. Θ 481 Gsf., frustra λέγομεν] λέγει
 μὲν Τουρ λέγει Ὀμηρος Pors. 82 post 79 G M, ordo poscit 23 Σαμόσατα—
 καὶ om. A F V, omisso καὶ mg. ad 81 A^r τόπου] ταύτης G 84 om. A F
 post 86 V 27 σημείον] στοιχεῖον F 30 αἱ—βαρβαρικάι om. A G

EV 87 Σαμψών: παῖς Μανωέ, κριτῆς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαλιδᾶ τῆς πόρνῃς ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφοσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν· ὑπὸ τε τῶν ἐναντίων ἀλοῦς δέσμιος ἐς Γάζαν ἀπήχθη καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς ἐδόθη ἁλῆθῃ ἐν μυλῶνι. διὸ δὴ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν, ἀπελθέτω δὴ Σαμψών μετὰ τῶν ἁλλοφύλων. καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'.

88 Σαμψών· ὅτι ἐπὶ Σαμψών ἀνὴρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς Βενιαμὶν ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἀρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο¹⁰ καὶ καταειχυνθεῖσαν ὑπὸ πλήθους ἀπέλαβε νεκράν· αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἰβ' ἐξαπέστειλε φυλάς, εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας Βενιαμίν. καὶ οἱ μὲν παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν, ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις ἐξεῖλον τὴν φυλὴν Βενιαμίν, π' καὶ Ζ' καταναλώσαντες χιλιάδας.

E 89 Σανατρούκης, Ἀρμενίων βασιλεὺς, ὃς τὸ μὲν σῶμα ζύμμετρον¹⁵ εἶχε, τὴν γνῶμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα, οὐχ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολέμια. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου φύλαξ ἀκριβῆς γενέσθαι καὶ τὰ ἐς τὴν δίκαιαν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων κεκολασμένος.

Hesych. 90 Σάνδων, Ἑλλανίκου, φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὅρφέα,²⁰ βιβλίον α'.

Σ 91 Σάνδουξ· χρῶμα κόκκινον.

Δ 92 Σανίς, κανίδος.

Hesych. 93 Σαννυρίων, Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα· Γέλως, Δανάη, Ἰώ, Ψυχασταί· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.²⁵

Suidas. 94 Σάος καὶ Δράος, ποταμοὶ περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν Παιονίαν εἰς τὸν ποταμὸν Ἰστρον καταφέρονται.

95 Σάου· σῶζε, φύλαττε. ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἄρτεμι, τόξῳ μὲν

Anth. κλῶπας βάλε, σάου δὲ φίλους. καὶ αὖθις· τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν· τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.³⁰

EV 96 Σαούλ, βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὃς ὑπὸ δαίμονος κατείχετο καὶ οὔτε ἐκάθευδεν οὔτε ἐκοιμάτο· ὄντινα ὁ Δαβὶδ ταῖς μελωδίαις κατέθελγε. Ζῆτει περὶ τοῦ Σαούλ ἐν τῷ Δαβίδ.

87 Io. Antioch. fr. 16, FHG 4, 549 = EV 1, 165, 14—22   89 Arr. Parth. fr. 77   91 = P, Ba 361, 21, Zon. 1627 cf. H   93 Ath. 7, 286 c, 6, 261 f
95 — σῶζε cf. H, Ap. S. 140, 29   Ἄρτεμι — φίλους Anth. 6, 157, 1—2. τὸν μὲν sq. Anth. 7, 109, 2 = Laert. D. 3, 45   96 — κατέθελγε Io. Antioch. fr. 18, 1, FHG 4, 549 = EV 1, 165, 23—5

88 cf. v. B 240

94 ex v. Δ 1501

95 Anth. 6 cf. v. K 1838

A (GFVM)

3 Δαλιδᾶς GVM^{ac}

6 δὴ] δὴ καὶ G

10 γαμετὴν GVM: γυναῖκα A

11 ὑπὸ] ὑπὸ τοῦ G

16 εἰς] ἐς utrob. A

ἅπαντας V

17 πολεμικά G

25 ἐν om. V

94 om. AF mg. A^r post 96 V

26 Παιονίαν] κοινωνίαν V, sed

del. 27 περιφέρονται V

97 Σαούλ ἐν προφήταις· οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην· καὶ ἰδὼν αὐτόν τις ἔφη· καὶ Σαούλ ἐν προφήταις; καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας Ζητῶν βασιλείαν εὔρε.

98 Σαοῦλος· ὅτι Σαούλῳ τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ ἀρχὴ τῆς παρὰ Ε? πάντων τιμῆς πρὸς Ναασὴν τὸν Ἀμμανιτῶν βασιλέα γίνεται· οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς Ἰουδαίους διατίθει καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιούς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοπτεν, ὅπως τῆς ἀρίστης αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης, 10 ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦτον οὖν ὁ Σαοῦλος κατηγωνίσατο.

99 Σαώτερος· cῶος.

Hom.

100 Σάπειρ· ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν Περσῶν Ε? Βειουδαῆς, ἣν ἐπολιόρκει Ἡράκλειος, ὁ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατήρ, Σάπειρ ἦν τις ἀνὴρ, τὸ μὲν cῶμα, ὡς ὁ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ Τυδεὺς 15 ἀνυμνούμενος, τὴν δὲ γυνάμην καὶ περαιτέρω Τυδέως. Ἡρακλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴ τις τούτου ἐγεγόνει ποτὲ ἀλκιμώτερος (οὐ γὰρ ἀποκναίω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα ἐν δευτέροις τιθεῖς, εἰ καὶ τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα)· σκόλοπας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος ἐνάλλεται τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ, τὸν μὲν ἓνα σκόλοπα ἐνείρας τῷ 20 πύργῳ ἀνὰ τὰς ἀρμογάς τοῦ οἰκοδομήματος (ἦν γὰρ λίθῳ Ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον) ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦ σκόλοπος τῷ ποδί, εἶτα τὸν ἕτερον αὐθις ὥσπερ ἐγκεντρίσας σκόλοπα τὸ λειπόμενον τοῖν ποδοῖν· ἐπερείδει, καὶ τῶν ἐξηρημένων λίθων ἐπειλημμένος ἀπριῖ 25 εἶχετο ταῖς χερσίν, οὕτω τε τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. τῶν δὲ πολιορκουμένων τὴν θέαν τῶν βελῶν μὴ ὑπομένειν οἶων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἶχετο τῆς ἐπάλξεως ὁ Σάπειρ ἐκεῖνος ἀνὴρ. καὶ ἂν ἦλω κατὰ τὴν πρῶτην ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ ἐχύρωμα, εἰ μὴ τις τῶν τῆς Περσικῆς 30 συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανεῖς ἐνὶ τῶν θυρεῶν, τῶν προβεβλημένων τοῦ ἐχυρώματος, ἐκείνον αὐτὸν τὸν ἀριστεῖα ἐξώθησεν. ὁ δὲ κατολισθήσας ἐς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ, κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ 30 βρεγμόν τε καὶ ὤμους, Ὀμηρικῷ τῷ συμπτώματι· ὅμως οὐ διόλωλεν· ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες καὶ τραυματίαν

98 cf. Ios. Ant. 6, 68—9, Byz. Zt. 23, 82 sq. 99 sch. A 32 cf. H, Ambr. 49
100 Th. Simoc. 2, 18, 15—25

100 cf. vv. A 3361, E 4050 et 1546, E 68

5 Σαοῦλος] Ζῆτει ὅτι ὁ αὐτός ἐστι τῷ Σαούλ mg. add. M τῷ τῶν V A (G V M)
6 πρὸς Ναασὴν] ὁ πρὸς N. πόλεμος ex Ios. Bhd. τὸν] τῶν V Ἀμμανι-
των G 7 τοῖς Ἰουδ A 9 ἀριστερὰς Bas. ὑπὸ] ἀπὸ V σκεπτομένης V
ad 100 init. ἐκ τῶν Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμοκάτου mg. add. A^c M 12 τῆς πόλεως
om. A τῶν] τῆς V 13 Ἡρακλείου G 14 τις ἦν A 15 καὶ—16 ψυχὴν
om. A 17 ἀποκναίων V 18 τῷ] ἐν τῷ G V M 19 ἐχυρώματι G V M^{ac} cf. vs. 27
21 τὸ] οὐ τὸ V 22 αὐθις om. V ὥσπερ om. G τὸ] καὶ τὸ V τὸ Th.
24 οὕτω τε AV, Th.: οὕτω M καὶ οὕτω G 25 θέαν] βίαν Kust. 26 ὁ Σάπειρ]
ὅσαπερ A 27 ἐκείνην τὸ ἐχ. ἐπιβολὴν, εἰ V ἐχύρωμα cett. G M^{ac} cf. vs. 19
29 αὐτὸν om. V cf. p. 322, 14 31 βρεγμόν G M^{ac}, Th. E 586 plerique Ὀμηρι-
κῶς τῷ Bhd.

διεσφύζοντο· προσνύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρια μικρὸν κομιδῇ. ὁ δὲ καρτερικὸς αὖθις ἐπ' ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει καὶ αὐτὸς πάλιν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας περιβαλὼν, οἷα πολὺπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινάς, καὶ εἶχετο καρτερᾷ τινι λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελφὴν τῆς ἐτέρας ἐπιβουλῆς ἐξειργάσατο, ⁵ καὶ καθρωθείσης ἔναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς Ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ' ἐκείνης τὸν ἀριστερά ἀνατρέψας παρεῖα ἐς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοῖνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως, τὸ δὲ συμμαχικὸν τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θαύματος τῷ πάντα τολμηρῷ. ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώ- ¹⁰ ματος ὁ τραυματίας γενόμενος καὶ τρίτον ἄθλον ἀσπάζεται, ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παροτρυνούσης αὐτόν. ἐπεὶ δ' ἀνείρπυσε, τῆς στεφάνης τοῦ ἔρκους λοιπὸν ἐπιβάς, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος, τὸν κηφῆνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκείνον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος τοῖς ¹⁵ πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι ἀνεθάρρησαν καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ Σάπειρ ἐκείνου (πρεσβύτης δ' οὗτος τὴν ἡλικίαν), ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατῆς, καὶ ζηλωτῆς παραχρῆμα τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται, καὶ ἄνειας καὶ αὐτὸς ἀδελφᾷ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος, εἶτα μετ' ἐκείνον ἕτερος, ²⁰ καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλοισι γὰρ λοιπὸν ἀνεδύνοντο οἱ προκατειληφότες τὸ ἐχύρωμα καὶ ταῖς πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώγιμον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον. καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

Δ 101 Σάπων, Σάπωνος: ὄνομα κύριον.

25

Δ 102 Σάπωνις: ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς.

Α. 103 Σαπρᾶς: παλαιᾶς. Ἀριστοφάνης· εἰρήνης σαπρᾶς. ἢ ἀρχαίας.

Σ 104 Σαπρόν: οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὐπολις.

Α. 105 Σαπρός: καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. Σιμωνίδης· γέρων ὦν καὶ σαπρὸς κέρδους ἔκhti κᾶν ἐπὶ ῥίπος πλέοι. τουτέστι φρυγάνου. ³⁰

Δ 106 Σάπφειρα: ὄνομα κύριον. καὶ Σάπφειρος, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Незы. 107 Σαπφώ, Σίμωνος, οἱ δὲ Εὐμήγου, οἱ δὲ Ἑριγίου, οἱ δὲ Ἐκρύτου,

101 Σάπωνος = Ambr. 34 102 l. cf. Ambr. 24 103 Ar. Pac. 554 c. sch.
104 = P; παλαιόν cf. H, Bk. 305, 18, Et. M. 708, 18; Eur. fr. 442 (cf. fr. 221)
105 Ar. Pac. 698—9 c. sch. cf. sch. Ar. Pl. 323 106 — κύριον = Ambr. 94, Ps.
Herodian. 224. Σάπφειρος—λίθου = Ambr. 79 107 cf. Pap. Oxyrrh. 15 n. 1800
fr. 1, sch. Pl. Phaedr. 235 c

105 cf. v. P 184 107 hinc v. E 3589, Eudoc.

A (GV M) 1 μακρόν V 2 αὐ GM, Th.: αὖθις AV 3 ἐπιβαλὼν GM 4 τινι GM,
vulg. Th.: τις V, Th. τι A 5 ἐπιβολῆς VM^{ac}, Bhd. 6 Ῥωμαϊκῆς A
8 κατεῖχετο V ἐρωμένης GVM 10 αὐτὰρ V 14 ἐκείνον αὐτὸν om. V
cf. p. 321, 29 25 ὄνομα κύριον ad 102 rettulit Bhd. 33 Εὐνομίου ed. pr.
Εὐμήλου Τουρ Εὐνομίου Bhd. Ἑριγίου A Εὐριγίου Eudoc. cf. p. 323, 4
Ἑρυγίου (quod et in Ἐκρύτου latere putat) Hemst. Ἑριγίου Schoene

- οἱ δὲ Σήμου, οἱ δὲ Κάμωνος, οἱ δὲ Ἐτάρχου, οἱ δὲ Σκαμανδρωνύμου·
μητρὸς δὲ Κλειδός· Λεσβία ἐξ Ἑρεσσοῦ, λυρική, γεγονυῖα κατὰ τὴν
μὲν Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στρεσίχορος καὶ Πιττακός.
ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς, Λάριχος, Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη
5 δὲ ἀνδρὶ Κερκύλῃ πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπὸ Ἀνδρου, καὶ θυγατέρα
ἐποίησατο ἐξ αὐτοῦ, ἥ Κλεῖς ὠνομάσθη. ἐταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι
γεγόναναι τρεῖς, Ἀθῆς, Τελεσίππα, Μεγάρα· πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν
ἔσχεν αἰσχροῦς φιλίας. μαθήτριάι δὲ αὐτῆς Ἀναγόρα Μιλησία, Γογ-
γύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βι-
10 βλία θ'. καὶ πρώτη πλήκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ
ἐλεγεία καὶ ἰάμβους καὶ μονωδίας.
108 Σαπφώ, Λεσβία ἐκ Μιτυλήνης, ψάλτρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος ^{Hesych.}
τοῦ Μιτυληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντῳσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ
ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.
15 109 Σαράβαρα· ἐσθῆς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία. Σ
110 Σάραβον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ κάκταν Σ
καὶ κάβυττον καὶ κέληνον καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλὰ.
111 Σαράγουροι· ὄνομα ἔθνους. ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλα- ^{EL}
θέντες κατὰ Ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὐννοῖς ἐγίνοντο.
20 112 Σαρακηνοί· ἔθνος. Δ
113 Σάραμβος· οὕτως ἐκάλουν Ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα. Σ
114 Σαραωνίς· ὄνομα πέτρας. Δ
115 Σαραπίων, ὁ Αἴλιος χρηματίας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεὺς. ἔγραψε ^{Hesych.}
Περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἀμαρτανομένων, Ἀκροάσεων βιβλία Ζ',
25 Πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, Βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, Εἰ
δικαίως Πλάτων Ὀμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας· καὶ ἄλλα συχνά.
καὶ Τέχνην ῥητορικὴν.
116 Σαραπίων· τοῦτον ἐποίησατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαβόντα

109 = P, Σ* cf. Ba 361, 24, Zon. 1631 110 = P cf. H; 1. fr. com. ad. 1137
111 ὥσπερ sq. Prisc. fr. 30, FHG 4, 104—5 = EL 586, 11—2 112 = Ambr. 67
113 cf. Poll. 7, 193 (in Pl. Gorg. 518b) 116 — p. 324, 26 ἀμερέστερον Dam.
fr. 22; vs. 26 δς—30 παντός + p. 325, 3 ἐν sq. Dam. fr. 167; p. 324, 28 οὕτω—
p. 325, 3 βιβλίων Dam. fr. 175 (aliter Asmus, Leben des Isid.)

108 cf. v. Φάων; hinc Ps. Hesych. 60 111 cf. vv. A 18 et 820 116 cf. v. A 41

1 Σιμού Koenius Κάμωνος] Σκάμωνος Bhd. δ' Ἐτεάρχου Gutschmid A (G F V M)
2 δὲ om. G Κλειδοῦς V 5 Κερκύλα ἀνδρὶ Bhd. ὁρμωμένου V ὁρμωμένῳ
Daub 6 ὠνομάσθαι V 8 μαθητρία Kust.: μαθητρία omnes 9 δὲ om. G
11 ἐλεγείαν AM 108 om. A 12 αὕτη—14 ποίησιν om. F 16 αἰδοῖον G,
Phot.: om. rell. κωμικοὶ καλοῦσι] πολλοὶ λέγουσι A cf. vs. 15 17 κάβυττον AF
cf. Hes. et Phot. s. v., Pap. Ox. 15 n. 1803, 56: κάβυττον GM κάβυτταν Phot.
κάββατον V 18 Σαράγουρος G cf. vs. 20 ὥσπερ—19 ἐγίνοντο om. F
19 Ἀκατίσις A ἐγένοντο G, v A 18, Exc. ἐγίνοντο V 20 Σαρακηνός (I
cf. vs. 18 21 οἱ Ἀθηναῖοι G 22 πέτρας ὄνομα GM 25 Βουλευτικά GM
cp. V 26 συχνά AVM: τινὰ G 27 καὶ T. ῥητορικὴν del. vel post πολιτείας
transp. Flach (καὶ delendum est) ad init. 116 ἀν mg. add. A, ἀνάγνωσμα
Gsf. 28 λαβόντα GVM cf. p. 324, 4, <ὥσπερ>βαλόντα Latte

πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὅλῃ φιλοσοφίᾳ βίου, πλην αὐτοῦ τοῦ Ἰσιδώρου. τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ περιῆν ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν νεωτέρων οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίζομαι ἂν εἰδέναι οἶον λέγω· οὐδὲ ἔγνω τις ἄλλος, οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος, οὐδὲ ἂν ἔγνω νῦν ἡπιστάμην, εἰ μὴ μοι αὐτὸς ὁ φιλόσοφος ὑπέδειξε τῷ λόγῳ τὸν Σαραπίωνα. οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἐτέρῳ ἀνδρὶ· ἄλλως τε καὶ ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρας οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίᾳ μικρῇ τῷ ὄντι, μονάδα βίον ἀναδεδεγμένον, πρὸς μόνον τὰ ἀναγκαῖοτατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε καὶ ἐν ἰδιώτῳ σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῶν ἱερῶν χωρίων, ὅπου ἦγεν ὁ τῆς ἐορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῆν, οὐ τινα ἀνθρωπίνην ζωὴν, ἀλλ' ἀτεχνῶς εἰπεῖν θείαν, εὐχὰς τε αἰεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας καὶ φύσει θεωρητικὸς οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἤξιον διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ἀδρότεροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτετο καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις αἰεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν Ἰσιδώρον, ἄκραν, ὡς εἰπεῖν, ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον· ὃν μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθεούμενον Κρόνιον βίον. οὐδὲ γὰρ ἄλλο τι διετέλει πράττων καὶ λέγων ἐκεῖνος ἢ συνάγων ἑαυτὸν αἰεὶ καὶ συναιρῶν, ὡς οἷόν τε, πρὸς τὸ εἶσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὅς οὕτω μὲν κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδοτιοῦν ἢ μόνον β' ἢ γ' βιβλία· ὢν ἦν καὶ ἡ Ὀρφέως ποίησις· οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἔξαρχῆς εὐθὺς τὰ ἀναγκαῖα καὶ μόνον προσφέρειν τῷ σώματι, ἀφροδισίων δὲ ἄκραντον εἶναι διὰ βίου παντός. οὕτω δὲ ἡμέλει τιμῆς τῆς παρὰ ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἡβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ Κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν τὴν ἱστορίαν· ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἰστήκει τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς, ὅθεν διφυῆς. Σαραπίων δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθεὶς ἀνα-

A (G V M) 1 βίου φιλοσοφία G V M 3 τοῦ τε] τοῦτο A, codd. G M in v. A 41
7 αὐτὸς ὁ] ὁ αὐτὸς G 8 πυθέσθαι Asmus, corruptel. indic. Bhd. 11 ἀπο-
δεδειγμένον V μόνον G M om. V ἀναγκαῖοτατα G 14 ἦγεν] ἦν γε G
16 θείας V om. A cf. ad vs. 17 ἀρετὰς] τελετὰς Asmus 16. 17 φθεγγ-
όμενος G M 17 ὢν] ἦν V τῆς] θείας add. A cf. ad vs. 16 18 ἡξίου]
ἐφίλει G 22 μόνως—23 ὄντα] μόνον οἰκείως ἐγν. ὢν A 24 οὐδὲν G V M
διετέλει om. G M 25 ἐκεῖνος om. A 26 εἶσω] ἴσον V μὲν om. V
28 τῶν—σώμα] κατεφρόνει V 29 εὐθὺς om. V καὶ om. G 30 ἄκραν-
τος G V M εἶναι] ἦν V οὕτω] οὔτε V 32 μετὰ ταῦτα om. V 33 ἵνα—
34 ἱστορίαν om. V 34 τὴν A: om. G M 35 τῆς A V: τοῦ G M 36 τοῦ om. G

- γεγράφθω τοιοῦτος· ὅς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδῶρῳ ἐχρήσατο, μηδὲνα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, δεῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ Σαραπίωνος
 5 ἀφεστώς, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως, εἰ οἷόν τε φάναι· ὁ μὲν γάρ ἦν τὴν ζωὴν Κρόνιος τις καὶ Δίιος, ὁ δὲ Τυφώνιος, καὶ Τυφώνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. οὕτω γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων, οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγεγόνει τὴν τε ψυχὴν καὶ τὴν τύχην.
- 10 117 Σάραπις· τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε Θεόφιλος ὁ ἀρχι- Ε
 ἐπίσκοπος τὸ ξόανον ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι, οἱ δὲ τὸν Νεῖλον διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν, ἡγοῦν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον, ἄλλοι δὲ τὸν Ἰωσήφ, ἕτεροι δὲ Ἄπιν τινὰ γεγονέναι ἀνθρωπον εὐπορον καὶ βασιλέα ἐν
 15 Μέμφιδι πόλει τῆς Αἰγύπτου. λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε, τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ βοὺς ἐτρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ καὶ τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιά ἐπίσημα, ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἄπιν ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ κορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ἣ τὸ σῶμα ἔκειτο
 20 αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν καὶ ἀπὸ τῆς κοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος σύνθετον ὄνομα πεποικότες ἐκάλουν αὐτὸν Σόραπιν, οἱ δὲ μετὰ ταῦτα Σάραπιν. τούτου ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης καὶ πάνυ λαμπρός.
- 118 Σαράπους· οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττακὸν τὸν φιλόσοφον διὰ
 25 τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ κύρειν τῷ πόδε· χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλουν· γαυρικά τε, ὡς εἰκὴ γαυριῶντα· φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα, διότι παχὺς ἦν· ἀλλὰ μὴν καὶ Ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον· ἀγασύραστον δέ, ὡς ἐπισεκυρμένον καὶ ῥυπαρόν.
- 119 Σαργάνη.
- 30 120 Σαρδάζων· μετὰ πικρίας γελῶν. Σ
- 121 Σαρδανάπαλος, Ἀκκυρίων βασιλεὺς, ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεως, Ε V
 οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνῳ, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων, ὅπλων μὲν οὐχ ἀπτόμενος οὐδ' ἐπὶ θήραν ἐξιὼν, ὥσπερ οἱ πάσαι βασιλεῖς, ἐγχιρίμενος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφό-

117 Georg. 583, 20—584, 12 118 Laert. D. 1, 81 120 = P, Ba 361, 28
 121 — p. 326, 4 δυνάμεις Nic. Dam. FGrHist 90, 2 = EV 1, 329, 16—24. vs. 4
 οὗτος sq. Georg. 13, 16—14, 9 = EV 1, 123, 10—21

120 cf. 138 121 Nic. cf. v. ὑπογραφόμενος

2 γένος G 3 δυοῖν GVM 5 μᾶλλον—φάναι om. V 6 καὶ pr. A: A (GVM)
 ἢ GVM Τυφώνιος GM^{sc} 7 ἐπιτεθυμμένον e Pl. Phaedr. 230a Homst.:
 ἐπιτεθυμμένον omnes 11 ἐπὶ] ἐπὶ δὲ A 18 αὐτοῦ] ἐκείνου G 21 πεποικι-
 κότες M αὐτὸ Σάραπιν A 25 καὶ om. V χοιροπόδην GVM 26 τοῖς
 om. G χιράδας M^{sc} cf. v., χοιράδας GV 119 om. AV mg. A^r 32 Νίνῳ G
 cf. p. 326, 15

μενος πρὸς τε τὰς παλλακίδας ἀμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς τό τε σύμπαν γυναικίῳ ἦθει χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῷ παρήσαν οἱ τε ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις. οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως· οἱ δὲ κόλακες καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστριμαργίας καὶ 5 οἰστρηλασίας ἐπέγραψαν ὡς ἔξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τό, τόσς' ἔχω καὶ τὰ ἔξῃς. ψευδῶς δὲ οἱ γεγραφότες ἐπέγραψαν· οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκείνα πάντα κεχώρηκεν, ἔχει δὲ μόνην τοῦ παρανόμου βίου τὴν δυσκομίαν, ἥτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν ψυχὴν αὐτοῦ ἀλγύνει καὶ ἀνιά, 10 συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, μεμνημένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τάλας εἰργάσατο.

Σ 122 Σαρδαναπάλους ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλιθένης, ἓνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγράφεται· Ἀνακунδαράξου 15 παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλῃν ἔδαιμεν ἡμέρη μῆ. ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια. τουτέστι τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστῶς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιῆται, ὥστ' ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγράφεται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζε- 20 φύριον. καὶ παροιμία· καταγῆράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον, Κινύρου πλουσιώτερος καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερος, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, δις παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων· ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος εἰς τέττιγα μετέβαλε· Κινύρας δέ, ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων· Σαρ- 25 δανάπαλος δέ, Ἀccυρίων βασιλεύς, ὃς ἐπ' ἀκολασία καὶ τρυφῇ διαβιούσας. ατ. κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀνακунδαράξου, βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλῃν ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχροῦς καλλωπίζεσθαι τοῖς τε

122 — Ζεφύριον = P cf. sch. Ar. Av. 1021, H; FGrHist 124 fr. 34 καταγῆράσαις — ἀρχὴν cf. App. Prov. IV 68; — γέροντες Iul. ep. 82 p. 107, 19—108, 2 vs. 27 ὁ sq. sch. Ar. Av. 1021

122 init. cf. v. O 1037, hinc v. A 2032. Iul. cf. vv. Δ 1267, K 497, Τιθωνοῦ; sch. hinc vv. A 396 et 1927, T 131

A (GVM) 1 συμπλοκῆς V; Ζήτην ἐν τῷ Βιτέλλιος περὶ ἀβροδιαίτου δείπνου mg. add. A* 2 τὰ] τὸ A πρότερον V 7 καὶ—12 εἰργάσατο om. V 7 δὲ om. G 10 τὴν—αὐτοῦ M, (Exc.): τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψ. A αὐτοῦ τὴν ἀθλίαν ψ. G 15 Νίνῳ G, Phot. cf. p. 325, 32 Ἀνακунδαράξου A 18 ἀποκροτήματος GVM, v. l. v. O 1037 ἐφεστὸς V, v. l. v. O 1037 19 ὥστ'—δακτύλοις om. V ὥστ' A, vv. A 2032, O 1037: ὡς GM, Phot. Bhd. ἀποληκοῦν] ἀπολυκοῦν ss. οὐδ' M; κροτοῦν, ἠχοῦν, ἀνακροταλοῦν (κροτῶ cett. A*), ἔξ οὗ καὶ ἐλάκησαν ἐκτύπησαν mg. add. A* M cf. v. E 135 ταυτὸ] τὸ δ' αὐτῷ V 20 Ταρσὸν V 21 καταγῆράσαις GVM 22 πλουσιώτερον et τρυφηλότερον GM^{ac}, v. K 497, Iul sed cf. Prov.

οἰκείοις μὴ ὀράσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένος δὲ τῷ οἴνῳ, ἔνδον εὐρεθεὶς ἀπέθανε. γράφει δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀκκυρίοις γράμμασι τό, Σαρδανάπαλος Ἀνακунδαράξου παῖς, καὶ τὰ ἑξῆς.

5 123 Σαρδάνιος γέλωσ· ὁ προσποίητος. καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ Σ τοῦ ceshrénai τοῖς ὁδοῦσι φαcín.

124 Σαρδάνιος γέλωσ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ cφῶν Σ αὐτῶν γελώντων· ἦν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικούντες αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ο' ἔτη 10 τῷ Κρόνῳ ἔθουον, γελώντας, ἔνεκα τοῦ τὸ εὐάνδρον ἐμφῆναι (τουτέστιν ἀνδρεῖον). Τίμαιος δέ, τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους cχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον γελάν. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ ceshrénai μετὰ ἀνίας. καὶ φαcιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ 15 τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας (ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας ὑφ' ᾧ κρίβανος), ἔπειτα ὑποκαίειν· τὸν δὲ cυνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελάν. Σιμωνίδης δὲ Τάλων τὸν ἡφαιστότευκτον Σαρδωνίου οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καταλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προcτερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. 20 Σιληνὸς δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακούcας λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδωνίοις ἡδύ, cελίνῳ ἐμφερέc· οὐ τοὺς γευσαμένους τὰς τε cιαγόνας καὶ τὰς cάρκας ἐαυτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελώντας· ὡς καὶ Ὀδυccέα φηcὶν Ὅμηρος· μεῖδῃσε δὲ δῖος Ὀδυccεὺς Σαρδώνιον. καὶ ἐν ἄλλοις· ἡδὺ γέλαccε χεῖλεccιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύcι κυανέcιν 25 ἰάνθη.

125 Σαρδαῖος· ἀπὸ πόλεωc Σάρδεων. καὶ Σάρδεic, πόλιc. αἱ Δ Σάρδιεc.

123 cf. Zen. V 85; — προσποίητος cf. Tim.; ἀπὸ sq. cf. Ap. S. 140, 12 (unde H v. Σαρδόνιος); Ba 361, 29 = Σ^a 124 (praeter τουτέστιν ἀνδρεῖον) = P cf. sch. Pl. Rep. 1, 337a, Zen V 85, H, sch. u 302, sch. Lyc. 796; Timae. fr. 29, FHG 1, 119, FGrHist 137, 9, Simon. fr. 202a, FGrHist 175, 5, u 301. O 101—3
125 Σαρδαῖος cf. Longibard. ap. Reitz. Gesch. d. Et. 334; Σάρδεic sq. cf. Ambr. 98, Steph. Byz.

124 hinc Apostol. XV 35

1. 2 πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου Bas., v. l. sch. 2 εὐρεθεic] αἰρεθεic A (G F V M)
Blaydes εὐωχηθεic M Schmidt μεθυσθεic Latte γράφει—4 ἑξῆc om G 2 δὲ A M:
δὲ καὶ V 5 Σαρδώνιος F V, Tim. (Σ^a) cf. Prov., contra ord. 7 Σαρδώνιος F V
(u et deinde o ss. M cf. Phot. Hes.) cf. Prov.; contra ord. τῷ τῶν F V 8 ἦν—
25 ἰάνθη om. F 8 Δήμῳ V; εὐάνδρος ss. M cf. vs. 10 διαδοθῆναι <φηcι>
Müller Σαρδῶνα A V 9 τε post καλλίστους transpos. G 10 ἔθουον]
εὐθὺ A 13 ἀνοίας V, Phot. 17 δοκεῖ V Τάλων G M cf. sch. Pl., Znn.:
τοὺς ἰάλων A τοῦ cιαλον Phot. om. V 18 Σαρδονίουc M^{ss}, Phot. Σαρδανίουc G
πρὸc] εἰc A 20 ἐν δ'] ἔνδον V Συρακοῖccας A Συρακόccας Phot. Σαρ-
δωνίουc V M Σαρδονίουc G 21 cιαγόναι <ceshrénai> Jacoby 22 αὐτῶν G,
Phot. καλῷ G M 22. 23 καὶ ἐν Ὀδυccείῳ G 23 Σαρδάνιον G M Σαρ-
δόνιον Phot. 24 γέλαccε G V M 26 πόλεων V Σάρδαιων F 26. 27 αἱ
Σάρδιεc mg. add. M et mg. ante 180 A^r, ante 180 V

Δ 126 Σαρδιανός: ἀπὸ τόπου.

Phil. 127 Σάρδιοι λίθοι, ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οἵτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὥσεως τοῦ βάθους.

Δ 128 Σαρδόθεν: ἀπὸ πόλεως Σάρδεων.

5

Δ 129 Σαρδόνιον πέλαγος· καὶ Σαρδονικὸν πέλαγος. Σαρωνικὸν δὲ πέλαγος.

Suid. 130 Σαρδῶ· νῆκος ἐστὶ μεγίστη ἡ Σαρδῶ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ἣ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ δεύταται. καὶ παροιμία· βάμμα Σαρδιανικόν, ἀντὶ τοῦ ἐρυθρόν, φοινικοῦν.

10

Δ 131 Σαρδῶν.

Σ 132 Σάρισσα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. δόρυ μακρόν παρὰ Μακεδόσι.

Σ 133 Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ Σαρκάζον-

Ar. 134 τες, ὑποσεηρότες καὶ ἀνοίγοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινα καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὁδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξιχνούμενοι καὶ ἡτονηκότες καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἔλκοντες μόλις· ἢ ἔλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἱ τὰ ὀστέα περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν, τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως, τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν.

20

Om. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· σάρκας μελαίνειν οὐ καλὸν πᾶσι τότε. λευκάς ὄραν τὰς σάρκας εὐθετον λίαν. ὅλον καθαίρειν φροντίζων δηλοῖ λύσιν.

134 Σαρκακμός: εἶδος εἰρωνείας.

Ar. 135 Σαρκακμοπιτυοκάμπται· Ἀριστοφάνης φησί, ἀντὶ τοῦ μεγάλου. ὡς ἀρπάζοντας καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιούτους, ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπιτηδὲς δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις, διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος.

25

Δ 136 Σαρκίδης: ὄνομα κύριον.

137 Σαρκικός ἄνθρωπος· Ζῆτει ἐν τῷ ψυχικῷ.

30

126 cf. Steph. Byz., Et. M. 708, 29 127 Philop. 321, 10—13 129 cf. Nicet. 655—6, Zon. 1629 et 1631; — πέλαγος pr. = Ambr. 122. Σαρδονικόν sq. cf. Ambr. 117 132 — Ἑλληνικοῦ = P, Ba 362, 8, Et. M. 708, 35 cf. H, Choer. An. Ox. 2, 236, 10 δόρυ sq. cf. H, sch. Luc. 263, 9, 283, 26 133 — γελῶν = P, Ba 362, 9 cf. H, Zon. 1631 Σαρκάζοντες pr. — ἀπογλύφειν sch. Ar. Pac. 482—3 σάρκας sq. Astramps. 135 sch. Ar. Ran. 966

130 ex v. B 89

133 init. cf. 120; Astramps. cf. 835

A(GFVM) 1 Σαρδιανός G 4 ἀντιλαμβανομένους G 5 πόλεως om. G 6.7 Σαρωνικόν δὲ πέλαγος om. AF καὶ Σαρωνικόν GV 7 δὲ πέλαγος om. V 130 om. AF mg. A^r post 133 V 9 δεύτατοι V 10 φοινικόν V 12 δόρυ — Μακεδόσι om. AFV mg. A^r 14 καὶ θυμοῦ post γελῶν transpos. FV 16 σαρκάζουσιν A^{ac} 17 τὸν alt. om. FV 21 λύσις — 22 λύσιν om. AFV mg. A^r 21 λύσις — πατριάρχου om. G; Νικηφόρου π. om. A^r ὀνείρου A^r 22 ὅλον] σάρκας A^rac ὅλμον Astramps. 26 ἐπιμελουμένους G, sch. plerique 30 Ζῆτει GM: καὶ Ζῆτει A^r

- 138 Σαρκίον: ἡ cάρξ. καὶ Σάρκινος προπαροξυτόνως, ὡς κρίθι- Δ
 voc. ὅτι ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἢ νυκτερίσ μόνῃ σαρκοτίκεται, τῶν λοιπῶν ψοτο-
 κούντων, ὥσπερ πάλιν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἢ χελώνῃ μόνῃ ψοτοκεῖ.
- 139 Σαρκοφαγία: ἡ κρεωφαγία. ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ cῶμα Δ?
 5 σαρκοφαγίας, αὐτοῦ δὲ οὐκ ἤνέσχετο μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν παράγ-
 γελμα θνησειδίων ἀπέχεσθαι τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.
- 140 Σαρμυδηccός: τόπος Θράκης. Δ
- 141 Σάρξ· ὅτι Ἀριστοτέλης αἰσθητήριον λέγει τὴν cάρκα καὶ λέγει Phil.
 ὅτι ἡ ἀπτική αἴσθησις μία, καὶ μεταξύ.
- 10 142 Σάρος: ποταμός. Δ
- 143 Σαρῶματα: φιλοκαλήματα. καὶ Σάρωσις ὁμοίως. Δ
- 144 Σαρῶν: κορῶν. καὶ Σαρῶν, κοσμῶν· αἰτιατική. Δ Synt.
- 145 Σαρπηδονία ἄκτῃ: ἄκρα τῆς Θράκης. Κράτης τὴν μεγάλην. Σ
 καὶ νῆσον πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ἣ αἱ Γοργόνες.
- 15 146 Σαρπηδῶν, Σαρπηδόνος: ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητική ὦ Δ
 Σαρπηδον· καὶ Σαρπήδοντος, τοῦ Σαρπηδόνος.
- 147 Σαρπήcων.
- 148 Σάροι: μέτρον καὶ ἀριθμός παρὰ Χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκ' cάροι
 ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς ,βσκβ' κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ
 20 cάρος ποιεῖ μῆνας cεληνιακῶν cκβ', οἱ γίνονται ιη' ἐνιαυτοὶ καὶ
 μῆνες ε'.
- 149 Σάτα: μέτρον Ἑβραϊκόν· δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον, ὡς εἶναι μόδιον
 ἕνα καὶ ἥμισυν· ὕγρου δὲ Ξεκτῶν ιε', ἤτοι λιτρῶν κε'.
- 150 Σατάν: ὁ Διάβολος.
- 25 151 Σατανᾶς· ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν ὁ ἀποστά- Ε
 τῆς λέγεται. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ διάβολος, ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀν-
 θρώπους cυκοφαντῶν καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλή-
 λους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ

138 ὅτι sq. cf. Ar. Byz. Epit. 120, 13 139 ἐδεῖτο sq. Dam. fr. 133 140 cf.
 Ambr. 57 141 Philop. 407, 20—408, 1 143 Σάρωσις sq. cf. Ambr. 85
 144 αἰτιατική cf. Synt. Laur., An. Ox. 4, 299, 14 145 = P cf. H vv. Σαρπηδόνοιον
 et Σαρπηδῶν ἄκτῃ, Herodian. gr. π. μ. λ. Gramm. Gr. 3, 2, 914, 9 sq.; Cratet. fr. 54,
 recte ad gramm. C. translāt. 146 cf. Gramm. Gr. 4, 1 p. 20, 16 sq., 271, 31,
 279, 33 sqq., Theognost. 32, 32, Ap. S. 140, 19 (unde H); Σαρπηδόνος = Ambr. 46
 148 cf. H v. cαρός 149 cf. Metrol. script. ed. Hultsch 1, 277, 19, Jos. Ant. 9, 85, H
 v. cάπων 151 — p. 330, 8 πάλη Georg. 78, 9—79, 3 (ex Thdr. Gr. aff. cur. 3, 100—1)

138 ὅτι sq. cf. v. N 579 139 cf. v. A 773 144 cf. vv. Z 9, K 2076

2 ὅτι—3 ψοτοκεῖ om. AFV mg. A^r 4 ἐδεῖτο—6 ὑπολαμβάνων om. F A(GFVM)
 5 σαρκοφαγίας] κρεοφαγίας v. A 773 5. 6 παράδειγμα GM 6 θνησιδίων VM
 7 Σαρμυδηccός Bhd. frustra 8 αἰσθητήρια AGFM λέγει alt. om. G
 11 φιλοκαλήματα A 12 καὶ—αἰτιατική om. AFV mg. A^r καὶ Σαρῶν M:
 Σαρῶ A^r om. G κορῶν A^r 146 om. A 15 Σαρπηδῶνος F ὄνομα
 κύριον om. G 147 om. AF post 148 V 18 ἀριθμὸν V cp. A 19 κατὰ—
 20 cκβ' om. GM 20 οἱ] οἶον A 149—150 om. A F, inverso ord. V 22 ὡς—
 23 ἥμισυν (propter cp.) om. V 23 ιε'] v ex Euseb. Pearson 25 τὴν] τὴν
 τῶν F cf. Georg. γλῶccαν G 26 δὲ om. F 23 οὐ—p. 330, 9 πάλη om. F
 28 οἱ δαίμονες om. A, Georg., post δὲ transpos. V

τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων ἐδημιουργήθησαν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνῶμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως, καὶ τοῖς παρὰ θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ μεζόνως ὀρεχθέντες, εἰσδέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον καὶ 5 κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι, ἐπιστασία δὲ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἢ πάλῃ. σημειῖται ποιῶ τρόπῳ συνεχωρήθη πολεμεῖσθαι ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ δαίμονος.

Δ 152 Σάτωρ, κάτωρος. 10

Δ 153 Σατραπεία: ἐπαρχία. Σατράπης δέ, κατράπου, εἶδος ἀξιωματος.

Σ 154 Σάτυρος: χορευτής.

Ar. 155 Σαυλοπρωκτιᾶν· καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

156 Σαυνίων: εἶδος σημαίας, ἢ φλαμούλου. 15

157 Σαυλωνίοις.

Δ + x 158 Σαῦρα· καὶ Σαῦρος: ἐρπυστικὸν ζῷον. caύρω δὲ λοιπὸν ἐμπερὴς ἐγίγνετο, ἐρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῷον γένος, ὃν εἰ τέμει τις καὶ διασπάσει μέσον, ἔλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα, συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα. Σαῦρος δὲ ὁ ἰχθύς. 20

Δ 159 Σαυρομάται: ὄνομα ἔθνους.

Σ 160 Σαυρωτῆρσι: τοῖς στύραξι, τοῖς ὀπισθεν τῶν δοράτων. ἐκτανε
 Anth. θηκτῷ σαυρωτῆρι. καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον εἰς τὸν περόντα
 Ε παῖει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ εὐστὸν δόρυ, ἢ στύραξ,
 Hdt. ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον. παρὰ τὸ σταυροῦσθαι ἐπ' αὐτοῦ τὸ δόρυ, 25
 Etym. σταυρωτῆρ τις ὢν.

Σ 161 Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀκτυδάμας ποτέ: Ἀκτυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίῳ, δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνας ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἢ 30

153 ἀξιωματος cf. Zon. 1630 154 = P, Ba 362, 11 cf. H, Zon. 1627

155 Ar. Vsp. 1173 158 — ζῷον cf. H caύρω — λείψανα Pisid. at'r. Sternbach Σαῦρος sq. cf. H 159 = Ambr. 63 160 — δοράτων = P, Ba 362, 12 cf. H, L ἐκτανε — σαυρωτῆρι pr. Anth. n, 110, 2—3 εὐστὸν — οὐρίαχον gl. Hdt. 7, 41, unde Et. M. 709, 8 παρὰ sq. cf. Orion 141, 28, unde Et. M. 709, 10 161 = P; Philem. fr. 190

G F V M) 1 τοῦ τῶν ὄλων θεοῦ G 2 ἀπὸ G M Georg.: ὑπὸ A V 3 μεζόνων G V M, v. l. Georg.; Thdr. 7 ἐκώλυε V 8 σημειῖται — 9 δαίμονος om. A G V mg. A r M 14 γε om. G M 156 om. A F 15 σημαίας ἢ om. V φλαμούλλου M 157 om. A G F mg. M 17 et 18 ἐρπυστικὸν (F) ἐρπητικὸν A V u om. in lac. M; cτίχοι mg. add. M 18 τὸ om. V γένος ζῷον G V τέμει M^{ac} 19 δια- cπάσοι G 20 Σαῦρος — ἰχθύς om. A F; Σαυρίς, εἶδος ἰχθυοῦ, καὶ κλίνεται caύριδος mg. add. A r 21 ὄνομα ἔθνους] ἔθ A 23 θηκτῶν A V σαυρωτῆρσι A εἰς τὸν περόντα] τὸν om. Ald. τὸν εἰσπερόντα Kust. 25 παρὰ — 27 ὢν mg. A (pr. m.): om. r^{ll}. 161 om. F 27. 2x Ἀκτυδάμα τῷ] μαντι ss. M; Ἀκτυ- δάμαντι τῷ <Ἀκτυδάμαντος τοῦ> M. coll. vv. A 4264—5 Capps, Amer. Journ. Phil. 21, 45 29 ἐν θεάτρῳ om. G τὸν δὲ] τὴν V 30 γενοίμην V, Phot.

- κεῖνοι ἄμ' ἡμῖν, οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν· ὥς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθείς παράμιλλος· νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται. διὰ τοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονεῖαν παραιτή-
 5 παρὰ Φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ σαυτὴν ἐπαινεῖς.
 162 Σάφα: σαφῶς, φανερώς. καὶ Ὅμηρος· ἐπιστάμενος κάφα εἰπεῖν. Δ
 163 Σαφέστερον εἶπε κάληθέστερον: εἶπε γάρ, ὅταν τὰ νῦν *Ar.*
 ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. πῶς; οὐ μανθάνω.
 ἀμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον. παρὰ τὴν παροιμίαν· σαφέ-
 10 στερόν μοι κάμαθέστερον φράσκον. ὁ δὲ εἶπεν· εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι
 νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα, τούτοις
 χρῆσθαι, σωθῆμεν ἄν. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοις, πῶς
 τάναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν; εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σωφ-
 τᾶτι φύσις, ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες, ἢ Κηφισοφῶν;
 15 164 Σαφήνεια· καὶ Σαφηνίζω, ἐρμηνεύω. Σαφῶ δέ, σαφῆς. Δ
 165 Σαφής: ἀληθής. καὶ Ὅμηρος· ἐπιστάμενος κάφα εἰπεῖν. ἀντὶ *Soph.*
 τοῦ ἀληθῶς. καὶ Σοφοκλῆς· εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χὺ Διὸς Φοῖβος σαφής.
 166 Σαχωνιάθων. Δ
 167 Σάχωνος: ὄνομα κύριον. Δ
 20 168 Σβεννύντος. καὶ Σβεννύω· αἰτιατικῇ. καὶ Σβεννύσα. | *Synt.*
 169 Σβῆρος· ὄνομα κύριον. Δ
 170 Σβέσαι: παῦσαι. Σ
 171 Σαίνεσθαι: κολακεύειν. τὸ ῥῆμα Σαίνω. ἀλλὰ κύον, Σ Δ
 καίνοις, Κέρβερε, τόν με κύνα. καὶ αὖθις· καίνεις δάκνουσα καὶ *Anth.*
 25 κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβου- *Ar.*
 λεόντων δὲ λάθρα. καὶ Σαίνω· αἰτιατικῇ. *Synt.*
 172 Σαίνουροι: τὰς οὐρὰς κείοντες. Σ
 173 Σαίρει: κοσμεῖ, ἢ χαίρει. Σ
 174 Σεβάζω· αἰτιατικῇ. καὶ Σέβω· αἰτιατικῇ. *Synt.*

162 — φανερώς cf. H, sch. B 192, Erotian. 79, 20; Δ 404 163 *Ar. Ran.*
 1443—1452 c. sch. 1445 164 Σαφήνεια = *Ambr.* 105 (= 109). Σαφηνίζω sq. cf.
Zon 1632; l. = *Ambr.* 130; ἐρμηνεύω cf. H. Σαφῶ = *Ambr.* 128 165 *Soph.*
 OC 623 c. sch.; Δ 404 166 cf. L 167 cf. *Ambr.* 40 168 Σβεννύω· αἰτιατικῇ
 = *Synt. Gud.* 170 = P, Ba 362, 17 cf. H, sch. 1674 171 — κολακεύειν = P,
 Ba 361, 3 cf. *An. Ox.* 2, 484, 18, Et. M. 709, 18, H ἀλλὰ—κύνα *Anth.* 7, 66, 4
 καίνεις—λάθρα sch. *Ar. Eq.* 1031; *Soph. fr.* 800 Σαίνω sq. = *Synt. Laur.* et
Gud.; *An. Ox.* 4, 299, 13 172 = P, Ba 361, 5 cf. H, Et. M. 709, 18 173 = P,
 Σ*, Ba 361, 6 cf. H 174 cf. *Synt. Laur.* et *Gud.*

162 cf. 165 163 cf. v. A 1470 165 cf. 162 166 cf. 25 171 *Ar.* cf. v. A 128

2 συνέχουσ' G προσεχούσας Phot. προσέχουσ' *Apost.* 15, 36 προέχουσι v. l. A (GFVM)
Apost. Bentley οἱς] ψ Bentley 3 οὖν GVM 3.4 παραιτ κάθω G
 6 καὶ—εἰπεῖν om. F 8 πίσθ'] πίστ' A FV 13 οὐ om. AV σωθῆμεν A
 cf. vs. 12 15 Σαφηνίζω] Σαφηνεύω G δέ om. A 17 ἀληθές A
 168 om. A FV post 169 in sp. A* 169 extra ord. 21 Σβῆρος A M*: Σα-
 βῆρος FV Σβέρος M* Σεβῆρος G 26 καὶ—αἰτιατικῇ om. A FV mg. omisso
 καὶ A* 29 αἰτιατικῇ pr. om. A* αἰτιατικῇ alt. om. G

- Σ Call. 175 Σέβας: τιμή, ἐκπληξίς. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. τὸδ' Ἀρ. ἔχω σέβας. καὶ Σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.
- Δ 176 Σεβάστεια: πόλις. καὶ Σεβαστηνός, ὁ πολίτης.
- Ε 177 Σεβαστιανός· οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὐρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος 5 κρείττων, οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδέων· οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντα. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὦν ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν, οὐ δι' ἑαυτόν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἔνεκεν. χρημάτων δὲ αὐτῷ πλήθους ἔμελλεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν 10 ὅπλων κοσμήσειν ἔμελλε· τροφήν δὲ προήρητο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἥρκει, καὶ ὀρυμμένῳ πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὦν διαφερόντως στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο, ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀφήρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων καὶ τὸ ἀρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν· ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας 15 ταῦτα, καὶ τοῖς πειθόμενοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρείχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγωνὶς δὲ ἐπὶ μεγάλας καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὦν οὐκ ἔστιν ἐράσμιος, ἀκείνους διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὦν οὐκ ἔσχε χάριν. προσκεκρουκὺς δὲ διὰ 20 γνῶμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὐκολοὺς ὦν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος ἐς μετανάστασιν διεδέχθη τῆς στρατηγίας.
- Σ Ar. 178 Σεβαστός: προσκυνητός. καὶ Σεβίζει, σέβεται. καὶ Σεβί- Suid. σαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης· εὐπίστως τοῦμὸν δαίμονας ἔχει σέβισαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι. 25
- 179 Σεβαστοφόροι· ζητεῖ ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.
- 180 Σεβηριανός· φησὶ Δαμάσκιος. ἀπὸ Δαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱός, εἰς Ῥωμαίους ἀναγό-

175 — ἐκπληξίς = P, Ba 362, 18 cf. H; τιμή = Ps. Herodian. 121 cf. Byz. Zt. 16, 65, 23; ἐκπληξίς = sch. γ 123 cf. Ap. S. 140, 30 παρὰ — σέβας Call. fr. 144 K. 299 S. c. sch. cf. Ap. S. 140, 30, H Σεβίσαι sq. sch. Ar. Th. 105 176 cf. Steph. Byz. v. Σεβαστή; — πόλις = Ambr. 213, Ps. Herodian. 121—2 cf. Zon. 1632 177 Eunap. fr. 47, FHG 4, 34—5; vs. 17 γεγωνὶς sq. Eunap. ab iudicavit Préchac, Rev. de philol. 1918, 52 sqq., frustra 178 — σέβεται = Ba 362, 19, 20, P; — προσκυνητός = H Σεβίσαι — εὐλογῆσαι sch. Ar. Th. 105 180 Dam. fr. 285 et 290 (cf. Asmus, Leben d. Isid. p. 98—100, 107—8) cf. Phot. Bibl. 346 b 16—19

175 Ar. cf. 178 et 183 177 cf. vv. K 1947 et Π 2723 178 cf. 175 et 183, unde Ἀριστοφάνης sq. 180 cf. v. A 1740

A (GV M) 3 Σεβαστηνός] γρ. Σεβαστειανός ss. M cf. v. K 1947, Zon. 1632 5 πολεμικῶν om. V 7 ἀνθρώπων <ἐλείπετο> Bhd. ἀ. <ἦν ἡσσαν> Latte 8 ὅς γε] ὥστε G 9 δὲ om. A 10 δὲ om. AV, Bhd. ἔμελεν Port. 11 προηρείτο A GM^{sc} 14 τε ἀφήρει] περιφέρει V περιήρει Bhd. τὴν del. Bhd. 16 ταῦτα — συνηγωνίζετο om. V εἶναι] εὐ vel εὐπορεῖν M. Schmidt; corruptelam detexit Bhd. 17 παρέχων A 19 οὐκ — 20 ὦν om. AV 21 κοιμισταῖς (in initio vers.) A 24 Ἀριστοφάνης — 25 εὐλογῆσαι om. AV 27 φησὶ Δαμάσκιος mg. M: om. rel. cf. 62

μενος προγόνους, ἐπισηκώτας πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παιδείας τε
 τυχὼν πρὸς τῇ δεῦρτι τῆς φύσεως, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς, ἔτι
 δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν
 εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθεῖν,
 5 ταῦτα πράττειν ἐσπουδακῶς ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν.
 καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῇ διεσφάλη. προϋθυμήθη μὲν γὰρ
 ἔξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν
 ἐπιδοῦναι· ἤκμαζε δὲ τότε καὶ ἦνθαι ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν. ἐγένετο
 δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδῶν· ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν καὶ
 10 χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ
 αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾶ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμή-
 ρας ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε· ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπι-
 καθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι καὶ οἶον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν
 15 ἄρα ἡ εἰμαρμένη καὶ τὸ χρεῶν, ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον, ὅτι ἐστὶ κακόν,
 εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ, τραχὺν
 δὲ τινα καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πείρα τῆς ἐκβάσεως
 ἀποδέδειχεν· ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς
 τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν
 20 φιλόνηκος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅτι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ
 οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τιμίσις ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν
 ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν οὐ
 διέτριβεν οὐδὲ ὀπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν
 ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἀμιλλητικὸς αἰὲ πρὸς τοὺς ὑπερ-
 25 ἔχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζό-
 μενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι, δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ εἰ δὴ
 ποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων,
 φόνους τε εἰργάσατο τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς καὶ ἐς τούτους
 ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακο-
 30 πραγίας. ἐπεὶ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκρούσας, ὄντι μὲν υἱεὶ τοῦ πάνυ
 ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυνα-
 μένου, στρατηγούντι δὲ τῶν ἑσίων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ
 παρέσχετο πράγματα καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου· πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα
 πεπονθὼς καὶ ὕβριθεὶς οὐθὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως.
 ἱερώτατος δὲ εἰς ὑπερβολὴν καὶ Ἑλλην, καὶ πολλῶν μὲν ἀπειλῶν καὶ
 35 φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσο-

2 τυχὼν M τυχὲν V τε om. V 3 τῆς om. G τοὺς] τῶν V A (G V M)
 6 καὶ om. V 8 ὁ om. A Ἀθήναις V cp. A 14 χρεῶν, ἐπὶ δὴ τὸ αὐθαίρετον
 ὅπως εἶχε κακὸν dubitanter M. Schmidt; corruptelam detexit Bhd.; ὅτι ἐστὶ κακὸν
 del. Byz. Zt. 18, 467, 1 Asmus sed „mit dem Bösen zusammenfällt“ Leben des I.
 p. 99 17 ἀκτμοσύνης V 19 φιλόνηκον A 20 ἀλλ'—21 ψυχῆς om. V
 21 προάγουσι om. in lac. G 22 διέτρουεν A 24 καὶ—25 ἐξίστασθαι om. V
 25 εἰ om. G V M 25 δὴ—26 θυμοῦ] ὑπὸ τοῦ θ. ἐξ. V 27 τινας om. V
 καὶ—28. 29 κακοπραγίας om. V 28 ἐπιγενομένης A 29 καὶ A: δὲ V δὲ
 καὶ G M προσκρούσοι G M 30 Ἄσπερος M^{ss} 32 καὶ τῷ ἐκείνῳ πατρὶ V
 33 πεπονθὼς—ἐνστάσεως] πέπονθεν ὕβριθεὶς V 34 δὲ A: δὲ ἦν G V M
 καὶ sec.] Ζῆτει praemisit G ss. M post καὶ lac. indicav. Bhd. καὶ ὑπὸ Kust.
 μὲν om. V 35 ἐμοὶ—p. 334, 11 προσέπτυσσε om. V

κρατείους, τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ
 σοφιστικόν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄν-
 θρωπον εὖρρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφὴ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς
 ἐξηγήσεις, ἔτι δὲ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμοῦ
 νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε 5
 καὶ ἐκμαθόντος ἠενείχετο τὰ τε ποιητικὰ τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδο-
 κιμοῦντας· μισθὸν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν
 ἐταίρῳ ἐστίαισιν. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως,
 τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβών, οὐκ ἔστιν ὅτι οὐ κατέσκηπτε
 τὸν Λίβυν ποιητὴν· ἀνιῶμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ 10
 βιβλίῳ προσέπτυνε. τούτῳ κατεπηγγείλατο Ζήνων βασιλεὺς, εἰ γένοιτο
 τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς
 ἔπειθεν, οὐδὲ ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελ-
 λομένην ἐπιστολὴν καὶ μὴ πείθουσιν. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ
 Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπέτιμψε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ 15
 Σεβηριανός καὶ ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρός
 ἐπιστολαῖς.

Ε? 181 Σεβήρος· ὅτι Σεβήρος, ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς
 πολιορκήσαντας τὸ Βυζάντιον· ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ
 Νίγρου καταφυγόντες· ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ, πᾶσά τε ἡ πόλις 20
 κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς
 ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη·

Ε? ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν. ὅτι ἀπείρητο στρατιώταις γυναιξὶ
 μίγνυσθαι. Σεβήρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς
 ἐφιλοτιμήσατο. ὅτι Σεβήρος ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε 25
 τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας καὶ δεομένους σωτηρίας
 καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν, Περινθίοις
 δὲ καὶ αὐθις ὑπέταξε καὶ παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγίου στοὰς
 καὶ τὸ ἵπποδρόμιον ψυκοδόμησεν, ἱκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμῆσας,
 ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπὸ τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν καὶ τὰ 30

181 — Λαοδικεῦσιν Herod. Hist. 3, 6, 9 i. e. Io. Antioch. vs. 23 ὅτι — ἐφι-
 λοτιμήσατο cf. Herod. Hist. 3, 8, 4—5 cf. p. 225; Io. Antioch. vs. 27 Περινθίοις —
 p. 335, 3 Ζεύσιππον cf. Pregor 15, 16—16, 4; 136, 21—137, 2

181 init. hinc v. Π 1207

A (G V M) 3 εὖρουν G M 6 ἐκμανθάνοντος G M 6.7 τοὺς εὐδοκιμοῦντας G M:
 εὐδοκιμοῦντι A 7 τε om. A προθυμίας G M: φιλοτιμίας ss. προθυ A φιλο-
 τιμία A 8 ἐτέρῳ G M^{ac} 9 ὅτι A M^{ac}: ὅτε G M^{ac} 10 πολλαχῇ A
 11 τούτῳ V M: τούτῳ δὲ G τοῦτο A Ζήκων V 13 οὐδὲ — καὶ om. V
 14 καὶ μὴ πείθουσιν om. V 15 στέλλειν V 16 καὶ — 17 ἐπιστολαῖς om. V
 16 ἔμφρων, ὡς G M: ἐμφρόνως A 19 στρατηγοὶ] στρατιῶται V 22 δουλεύειν
 κώμη V 23 ἀπείρητο — 24 ἐπέτρεψε] Σεβήρος ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψε τοῖς στρ.
 γ. μ. ἀπηγορευμένον πρῶην ὄν V 25 τὸ] τὸν V 27 μὲν om. V Περινθίοις]
 Ἑρακλεία ἡγ(ου)ν] praemisit V, τοῖς περὶ Ἑρακλείαν siglo supra Περ. posito mg.
 add. M 28 καὶ pr. om. G M ἐπέταξε V; post haec quaedam de gratia Severi
 reconciliata intercepta esse putat Bhd. 30 ὀρφανῶν ἀδελφῶν V

περικείμενα τῷ ἵπποδρομίῳ διακόψας δένδρη εἰς τὸ νῦν ὀρώμενον διε-
κόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διός, ὅπερ
ἐκαλεῖτο ΖεύΞιππον, ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον Στρατήγιον.
ἀλλὰ τούτων μὲν ἀπάντων Σεβήρος προκατήρξατο· ὁ δὲ τούτου υἱὸς
5 Ἀντωνίνος ἐτελεσιούργησεν. ὅτι Σεβήρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάν- Ε
δρειαν εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ πόρτῃ, τοῦ κυροῦ Νίγρου ἡ πόλις.
καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων
δῆμος, κράζων, οἷδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ κυροῦ Νίγρου ἡ πόλις· σὺ γὰρ
εἰ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. καὶ δεξάμενος τὸ ἔτοιμον τῆς ἀπολογίας
10 συνεχώρησεν αὐτοῖς.

182 Σεβήρος, σοφιστής· Ῥωμαῖος. οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς
Συρίας καὶ ἐς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω ΕV
διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πλὴν βραχέων· οὐ
γὰρ ἡδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμῶδη νόσον
15 ἐμβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα· ἦν
γὰρ οἶος μὴδὲν μὴτ' ἀνθρώπειον μῆτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἔαν. κακ
τούτου τά τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὐρεῖν
ἡδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνείλε καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου
μνημεῖον συνέκλεισε, ἵνα μὴδεὶς ἔτι μῆτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ μῆτε τὰ
20 ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς, ἐς
πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής, σκληρῷ τε βίῳ καὶ
τραχεῖ ἐνειθισμένος πόνοις τε ἀνέχων ῥᾶστα, νοῆσαι τε ταχὺς καὶ τὸ
νοηθὲν ἐπιτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασιλεία τῶν
Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγορεῖ γράμματά τε αὐτῶν καὶ
25 ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας πάντας τοὺς
ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου καὶ τῶν κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ
γένει ὑπερέχοντας διέφθειρε. πάνυ δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον,
ὥς υπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. ὁ Σεβήρος οὗτος
ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος τὸν

181 vs. 5 ὅτι sq. Malal. 293, 9—15 cf. Byz. Zt. 21, 398 182 — Ῥωμαῖος Dam.
fr. 9 cf. Phot. Bibl. 340a 4—5 vs. 11 οὗτος—ἀναλέξηται Cass. D. 76, 13, 1—2 =
EV 2, 385, 13—23. vs. 20 οὗτος—ἀνδρείας Io. Antioch. fr. 125 et 129, FHG 4, 586
et 588 = EV 1, 190, 1—10 cf. Herodian. hist. 2, 9, 2; 3, 8, 6 sq. vs. 28 ὁ sq.
Dam. fr. 66 cf. Phot. Bibl. 340a 5, 29—30, 343b 4—6

182 Cass. cf. vv. οἶος 1, A 1935; Io. fr. 125 cf. v. A 2363

1 παρακείμενα AV δένδρα G M^{ss} 3 ΖεύΞιππον] τὰ νῦν Νούμερα add. V A (GFVM)
et mg. siglo ad Z. posito M cf. Preger 144, 16 δὲ et καλούμενον om. V Στρατή-
γην A; γρ. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸν καλούμενον Στρατήγην mg. add. M 5. 6 Ἀλεξ-
άνδρειαν] γρ. Ἀλεξανδρέων πόλις ss. M cf. Malal. 293, 12 7 ἀπήντησεν GVM
sed vid. Malal. 8 δῆμος om. V 11 εἰς] εἰς τὴν G, Exc. 13. 14 οὐ γὰρ]
ὅτι Σεβήρος ὁ σοφιστής οὐκ V 17 τε om. V 18 τὸ—19 μνημεῖον A,
v. A 1935, Exc.: τῷ—μνημεῖω GVM 20 ἐκείνῳ M^{ss} 22 πόνοους Vales.
ἀντέχων ex Herod. Hemst. 23 ἀποτελέσαι G 25 πρόεφερον Bhd. 26 τῶν]
τοὺς Vales. κατὰ] κατὰ τὰ V τὰ G 27 ὑπερέχοντας om. V ἦν om. G
καὶ om. V 28 ὥς—ἀνδρείας om. V 29 Ἀνθόμιου A

ἀπράγμονα βίον ἔζη φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἶπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοῦς ἐπὶ παιδείᾳ διενέγοντας ὡς ἑαυτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπικίχς τε.....

Ar. 183 Σεβίσαι: ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης· εὐπίστως δὲ τοῦ-
μόν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν 5
ὕμνησαι καὶ εὐλογῆσαι.

Synt. 184 Σέβω· αἰτιατικῇ.

Σ 185 Σέδα: καθέδρα.

186 Σεδεκίας· ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατα πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ, τὸν ὄρκον παραβάς, ὃν ὥμοσε κατὰ τοῦ θεοῦ 10
μὴ ἀποστήσασθαι· ὁ δὲ ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτη β'.

Ar. 187 Σὲ δὲ ταύτ' ἀρέσκει, μᾶλλον πλεῖν ἢ μαίνομαι: ἀλλὰ
πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ. τουτέστιν ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.
Ἀττικῶς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

188 Σέδετον: τὸ φορσάτον.

15

Hes. 189 Σεκοῦνδος, Ἀθηναῖος, σοφιστής· ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος. ἐπ-
νομάζετο δὲ καὶ Ἐπίουρος, ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε
καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

Δ 190 Σέκρετον.

Ar. Δ 191 Σελαγεῖται: ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται. παρὰ τὸ σέλας. 20

Δ 192 Σελαγίζω. λάμπω.

Σ 193 Σέλας: πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμ-
Suid. πηδῶν. καὶ Σελαγεῖται, λάμπεται.

Σ 194 Σελάχιον: ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζυτοκεῖ, πρῶτον ψοτοκῆσαν ἐν
αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν. Καλλίστρα- 25
τος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχειον.

195 Σελάχια: ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει, οἷον σμύραινα, βοῦς, νάρκη,
τρυγῶν· οὐδὲ ψοτοκεῖ.

Suid. 196 Σέλλαι: σελάρια, σπηραῖα, ἔδραι.

Suid. 197 Σέλγη· πόλις Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώ- 30
νουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατ' ἐπίτασιν καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.

183 Ar. Th. 105 c. sch. 184 cf. Synt. Laur. et Gud., Bk. 175, 10 185 = P,
Ba 362, 21, H 187 Ar. Ran. 103 c. sch. 188 cf. Rigalt. Gloss. Tact. 165
189 cf. Philostr. vit. soph. 1, 26 190 cf. H 191 cf. Ps. Herodian. 122; — ἐκ-
πυροῦται sch. Ar. Nu. 286 παρὰ sq. cf. H 192 cf. Ps. Herodian. 122,
Ambr. 236 193 — λαμπηδῶν = P, Ba 363, 5 cf. Ap. S. 141, 1, H, Et. M. 709, 20,
sch. Θ 509, Ps. Herodian. 122, Byz. Zt. 16, 65, 19 194 = P cf. H, Erotian. 82, 7
195 cf. Ar. Byz. Epit. 1, 21

183 cf. 175 et 178 193 καὶ sq. ex 191 196 ex v. A 4574 197 ex v. A 1440

A (GFVM) 2 καὶ—3 τε om. V 2 δέ om. A 3 διενέγκαντας GM αὐτὸν G
λείπει post τε add. M, lac. dimid. versus in G 183 om. AG(F) 5 τουτ-
έστιν—6 εὐλογῆσαι V, 178, sch.: καὶ ἔζης, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγράφη M 184 ex A^r
mg.: om. tell. 12 μάλα πλὴν GM cf. Ar. ἀλλὰ—13 αὐτῷ om. G; ἀλλὰ
om. M 15 φωσάτον G 16 Πλύνιος Bas. Πολεμώνιος Bhd. 17 καὶ
om. GM μαθητῆς G 18 Ἡροδότου G 21 λάμπω om. AV sed hab. GF M
23 καὶ—λάμπεται om. AGF 26 μαλάχιον GM^{ae}, Phot. cf. v. M 98 28 τρυγῶν]
καὶ τὰ τοιαῦτα add. G 196 om. AFV 197 om. AF mg. A^r post 203 V

- 198 Σελεύκεια: ὄνομα πόλεως. καὶ Σελευκεῖς, οἱ Ἰσάυροι. Δ
Σελευκία δὲ ὄνομα κύριον. Δ
- 199 Σελευκίς: ὄρνεόν ἐστιν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦρ- Σ
γον. καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσων.
- 5 200 Σέλευκος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικός. Hesy.
ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικά εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν
ποιητὴν. Περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, Περὶ τῶν ψευδῶς πεπι-
στευμένων, Περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν, Περὶ θεῶν
βιβλία ρ', καὶ ἄλλα σύμμικτα.
- 10 201 Σέλευκος, Ἑμισήνός, γραμματικός. Ἀσπαλιευτικά δι' ἐπῶν Hesy.
βιβλία δ', εἰς τοὺς Λυρικοὺς ὑπόμνημα, Παρθικά β'. καὶ ἄλλον δέ
τινα Σέλευκον εὗρον ἐμπαράθετον, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.
- 202 Σέλευκος· οὗτος ἐπεκέκλητο Νικάνωρ· ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ
δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην, ἐρασθέντι αὐτῆς καὶ διὰ τὸν
15 πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρυπτομένῳ, γνωσθέντι δὲ ὑπὸ
Ἑρασιστράτου τοῦ ἱατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ
Μακεδόνι ταῦρον θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι
αὐτοῦ τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ
ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασι κέρατα.
- 20 203 Σελλήεις: ποταμός. Δ
- 204 Σελήναι: πέμματα πλατέα κυκλοτερή. ὅτι καὶ ἐν Ἑρεχθεὶ τὰς Σ
σελήνας πελάνους εἵρηκεν Εὐριπίδης· καὶ μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δό- Suid.
μων, φράσον σελήνας τάδε πυρίμου χλόης. ἐπὶ δὲ ἔΞ σελήναις βοῦν ἑβδομον
ἐπεπτον, κέρατα ἔχοντα, κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης.
- 25 205 Σελήνη: τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, Δ
ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. Δαβίδ· ἡμέρας ὁ Thdr.

198 — πόλεως = Ambr. 211, Ps. Herodian. 122 cf. Steph. Byz. 199 [Eunap.
fr. 2, FHG 4, 13]; — πανοῦργον = P, Σ*, Ba 363, 11 cf. Zon. 1635 τὰς sq.
cf. H 202 = Preger 157, 9—16 203 = Ambr. 178 cf. Ap. S. 141, 2, Et.
M. 709, 37 204 — κυκλοτερή cf. Paus. Att. fr. 94 ex Eust. I. 1165, 6; P
205 — ἄστρον aliter Ambr. 203 φασὶ—p. 338, 1 νύκτα Thdr. in Ps. 120, 6,
PG 80, 1880a

204 cf. v. A 2082, unde ὅτι sqq.

205 cf. v. N 382; Astramps. cf. v. H 234

1 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A, Ambr., Ps. Herodian. καὶ — Ἰσάυροι om. AFV A (GFVMB)
4 καὶ — λαφύσων om. AF 5 Ὀμηρικός] Ζῆται ss. M 6 πάντα] τὸν πάνυ
M. Schmidt, frustra 9 βιβλία — 10 ἐπῶν om. V 9 ρ'] ἐν τισι γρ. βι(βλία) δ' ss. M
cf. vs. 11; τὰ πάντα ρ' vel simil. Daub 9 καὶ ἄλλα σύμμικτα] Σύμμικτα καὶ
ἄλλα M. Schmidt 10 γραμματικός del. Gutschmid cf. vs. 5 11 βιβλία δ' GV
(sed cf. ad vs. 9) M: βι α' A εἰς — ὑπόμνημα ad 200 rettulit M. Schmidt
Παρθενικά G (non B) Παρθονικά M. Schmidt 12 εὗρον] εὗ V ἐμπαράθε-
τον GV^{FM}: ἐν (versus) παρα^θ A ἐν παραθήκῃ coll. v. N 405 Bhd., qui ceterum
v. E 908 adduxit; εὗρομεν παρ' Ἀθ(ηναίῳ) temere Rohde, Kl. Schr. 1, 137, 1
εἶχε] εἶπεν dubitanter Rohde 13 Νικάνωρος V Νικάτωρ FM^{ce} 15 ἀπο-
κρυπτομένῳ G 17 θυομένα V γρ. θυόμενον ss. M, v. l. Preger 19 παρα-
τιθέας V τὰ κέρατα G 21 ὅτι — 24 σελήνης om. AF, ante gl. V 21 ὅτι
om. G 22 ἐκπέμπει G 23 πυρίνου Kust. 24 πρωτοφαιούς Kust.

Δ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ Σεληναία.
On. καὶ Σεληναῖος, ὁ τῆς σελήνης. λύσις οὐκ εὐρίσκουσι· φωστήρας ἰδεῖν πραγ-
μάτων δηλοῖ φάος.

Δ 206 Σεληνήτης.

Δ 207 Σέλινον: εἶδος λαχάνου.

5

Δ 208 Σελληνιέντα.

209 Σελίδιον: τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Ar. 210 Σελλίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ Σέλλου τινὸς πένητος καὶ
προσποιομένου τὸ πλουτεῖν.

Prov. 211 Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν: ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων, 10
ἐπειδὴ τοὺς τάφους, ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις
ἐστρώνουν.

Σ 212 Σελίνου στέφανος: πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθει προσ-
ῆκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων.

Heb. 213 Σέλλιος ἢ Σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικὸς πρὸ Με- 15
νάνδρου.

Δ + Σ 214 Σελίς: τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ
Anth. τὸ βιβλίον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον.

Σ 215 Σελμῶν: κανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀντα- 20

Δ πόδος.

20

Δ 216 Σελλοί: ἔθνος.

Δ 217 Σεμεῖ: ὄνομα κύριον.

Δ 218 Σεμιδάλις, σεμιδάλεως. καὶ Σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρὸς.

Suid. ὅτι τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἕξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγένετο, τὴν τριήμερον 25
τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται.

25

Δ Suid. 219 Σεμιράμεια τείχη. Ἰεριχούντια δέ.

205 Σεληναία = Ambr. 201 φωστήρας sq. Astramps. 206 = Ambr. 154
210 sch. Ar. Vsp. 325 cf. 1267 et sch. Av. 823 (= vv. Θ 81 et Σ 259) 211 l. =
Cohn Z u. P. 54 212 = P cf. H; FG r Hist 76, 33 214 — βιβλίον cf. Ps. He-
rodian. 122 (et Boisson. ad p. 2), H vv. σελίδες (= P) et σελίς, Zon. 1636
καὶ σελίδων sq. Anth. 6, 245 3 215 — κανίδων = P, Ba 363, 13, H ἀνταπό-
δοσιν = H, An. Ox. 2, 466, 9 (in Ps. 67, 15) cf. Zon. 1637 216 cf. H, Ap. S.
141, 2, sch. Π 234 (unde Et. M. 709, 30) 217 = Ambr. 156, Ps. Herodian. 122
cf. v. l. ad Jos. Ant. 7, 207 218 — σεμιδάλεως = Ambr. 198. Σεμιδαλίτης ἄρτος
= Ambr. 143 219 — τείχη = Ambr. 230 cf. Ps. Herodian. 122, Zon. 1637

210 cf. 259 211 cf. v. T 832 218 cf. v. O 254 218 ὅτι sq. ex v. E 131
219 iuit. hinc v. l 170; Ἰεριχούντια δέ ex v. l 169

AGFVM) 2 σελήνης] Σέλλος, ὅς ἦν πένης καὶ προσποιοῖτο πλουτεῖν add. V cf. vs. 8
εἶδεν Astramps., Kust. 206 om F 4 Σεληνήτης ed. pr. 207 post 210 G M,
ordo poscit 6 Σελληνήντα G; Ζήτει s. M 7 Σελλίδιον VM 11 τοὺς αἰτ.
om. F V σελίνων F 15 πρὸ A G M: πρὸς V πατρὸς Kust., frustra, περὶ
Τουρ Περισχὰς ex v. O 254 Mein. 17 Σελλίς F V μέσων] siglum ss. et mg.
γρ. τῶν δι' οὐ καταβατῶν τὸ μέσον ἄγραφον τυγχάνον add. M 19 καὶ pr.]
σημαίνει καὶ F καὶ αἰτ. om. A 19. 20 ἀνταπόδοσιν A ἀνταπόδοσις V
21 ἔθνος FV: cp. A ἔθνικόν GM 22 Σεμεῖ A^{ac} M^{ac}: Σεμεῖ G M^{ac}, Ambr. Ps.
Herodian, v. l. los. Σεμί A^{ac} F V 23 καὶ om. A, nov. gl. 24 ὅτι—25 ὑπαινίτ-
τεται om. A F mg. A^r post 210 V 26 Σεμιράμεια F Ἰεριχούντια δέ om.
A F V wg. A^r

220 Σεμίραμις· αὕτη βασιλεύσασα τῶν Ἀκκυρίων πρώτη καὶ κατα-
 δυναστεύσασα καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελούσα πρώτα μὲν ἐξεύρε τὰ
 μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. περι-
 ἔθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ Νινευί, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλώνα.
 5 καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλετο στόμια καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε
 καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας
 ἱστορήσεν· εἰς δὲ οἱ Αἰθίοπες. καὶ Ὅμηρος δὲ φησί· Ζεὺς γὰρ ἐς
 ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη. καὶ τοὺς μὲν εἶπεν
 ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμῆς κεκαυμένους, ἀλογώδῃ βοσκο-
 10 μένους δίαitan· τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν
 γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ
 εἶναι καὶ τὸν παράδεισον· πάντα γὰρ ὅσα εὐδὴ καὶ ἀναγκαῖα ἐν
 τοῖς τόποις ἐκείνοις εὐρίσκεται. τὴν δὲ Σεμίραμιν καὶ Ῥέαν ἐκάλουν.
 Σεμίραμις λέγει Δερκεταίῳ· ἄπιθι καὶ διευτρέπιζε τρίτον ἔτος στρα-
 15 τεῖαν, ἀρξάμενος ἐκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Λιβύης, ἄχρι Βάκτρων, πεζοῦ
 μὲν μυριάδας τ', ἱππικοῦ δὲ ρ', δρεπανηφόρων δὲ ἀρμάτων μυριάδας
 ι', ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πληθός· ἄλλων δὲ κα-
 μήλων, ἐς ὃ τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας κ', βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδε-
 ψητῶν εἰς λ' μυριάδας· ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις ναυπηγεῖσθαι γ' μακρὰς
 20 χαλκεμβόλους, πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἐκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης
 καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι Ἑλ-
 λησπόντου. ὅτι ἡ αὕτη ὁρμῶσα ἐπ' Ἰνδοὺς εἶδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα
 κυμπήγνυται εἰς μυριάδας κ', ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς
 ἐμπεπλησμένα φρυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἶη· τὰ δὲ
 25 ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσων· ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἐκάστην κάμηλον δύο
 ἔταξεν Αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν τὸν
 ποταμόν, ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ρ' σταδίου τὸ πλάτος, καὶ Ζεύγνυι γέφυ-
 ραν, ἣ στενότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν Σ' σταδίων· πλάτος
 δὲ ἐπὶ τ'. τὰ δὲ εἶδωλα ἦσαν κ' μυριάδες. ἡ αὕτη ἐκνεύσασα τὸν
 30 ποταμόν τὸν... καὶ ἐντὸς τῆς κοίτης τούτου κτίσασα παλάτια ἐπὶ
 ὑψωμάτων ἐγχωρήγων ἡσφαλτωμένων αὐθις ἀπέλυεν εἰς τὴν κοίτην

220 Io. Antioch. attr. Kust.; — vs. 13 ἐκάλουν cf. Gelzer, Iul. Afr. 1, 73; re-
 liqua Ctesiae attr. Wesseling, frustra; vs. 22 ἡ αὕτη sq. cf. Iul. or. 2 (3) 126—7

2 πρῶτον ed. pr. 4 Νινευή A^c 5 περιέβαλε (VM 7 δὲ alt. om. V A (GV M)
 8 εἶπεν post 9 εἶναι transpos. V 12 ἀναγκαῖα] πανάκεια M. Schmidt 13 τόποις]
 πότοις G ἐκάλει M 14 Δερκεταίως G διευτρέπιζε] δὴ εὐτρέπιζε Bhd.;
 εἰς add. Kust. 14. 15 στρατεῖαν Kust.: στρατιάν omnes 15 τε] τοῦ V
 16 τ'—μυριάδας om. V; ἱππικοῦ—17 ι' om. A mg. add. A^c 16 ἱππικοὺς et
 δρεπανηφόρους A^c 17 δὲ om. A 18 δέωμαι GV 19 ναυπηγῆσαι V
 20 πληρώματος V 23 εὐμπήγνυται GVM 24 πεπλησμένα GVM φρυ-
 γάνων VM φορυτοῦ A φορητοῦ GV 25 αὐτῶν] αὐτοῦ A 26 τὸν alt.
 om. GV 27 ὑπὲρ GM: ὑστερον A om. V Ζεύγνυ AV (h. e. ἐΖεύγνυ Bhd.)
 27. 28 γέφυρας V 28 ἦ—29 μυριάδες om. V 29 ἐπὶ τ'] τριακοσίων ed. pr.
 τὰ—μυριάδες om. G ἦ—31 κοίτην om. A 30 τὸν et lac (GV M: τὸν Ἰνδὸν
 ed. pr., τὸν del. Bhd. τούτου om. G 31 ἐγχωρήγων V ἐγχώστων Wesseling,
 obloquente Hemst.

Ar. + Δ + E 221 Σεμνά: τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια. κατὰ τι πυθόχρηστον ἦκε θεῶν κομίζων ἱερά ἐς τὴν μετοίκησιν σεμνά ἐφόδια. Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας.

Harp. 222 Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἑρινύας.

E 223 Σεμνεῖον: τὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἄσκηται τὰ τοῦ 5 σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτὸν μὴ κίτιον μηδέ τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν, καὶ ὕμνους, καὶ τᾶλλα, οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δ' ἐξ ἐωθινοῦ μέχρι ἐσπέρας διάστημα κύμπαν ἐστὶν 10 αὐτοῖς ἄσκησις· κίτιον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

Ar. 224 Σεμνήν, τρυφῶσαν: οὐ τὴν σώφρονα (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν), ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονούσαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι.

15

Synt. 225 Σεμνολογῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 226 Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερφηανεύονται ἐν λόγοις. ὁ δὲ σεμνὸς E Ἀδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνата, ἐπιλεησμένος τῆς μεγαλορρημοσύνης.

Σ 227 Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ 20 τοῦ ὑπερφάνου τιθέασιν. Εὐριπίδης Μηδεία· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγονότας. καὶ ἐν Ἱπολύτῳ· μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσι φίλον. καὶ ἔνδοξον. Εὐριπίδης Ἱπολύτῳ· πῶς οὖν σὺ σεμνήν

Ar. δαίμον' οὐ προσενέπεις. καὶ τὸ μέγα. καὶ τοὺς τιμίους. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων. Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ τιμίους. ὁ αὐτὸς 25 σεμνότατος ὢν καὶ σπουδαστικώτατος, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς E ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἥττων τῶν ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων. Δέξιππος· σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ ὁ πατήρ εὐ στρατηγήσειεν.

Ar. 228 Σεμνοπροσωπεῖς: τουτέστι σεμνήν τὴν ὄψιν ἔχεις· εἰς γὰρ 30 ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσωπον δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

221 — τίμια cf. H v. σεμνή; σεβάσμια cf. H v. σεπτά, Et. M. 709, 49. κατὰ — ἐφόδια Aelian. fr. 13 222 Harp. = P 223 Georg. 333, 1—12; — μοναστήριον = Ps. Herodian. 122, L cf. Ambr. 229 224 sch. Ar. Nu. 48 pleniora 225 = Synt. Laur. et Gud. 226 — λόγοις = P, Σ*, Ba 363, 14 ὁ sq. Polyb. attr. Vales. vid. 39, 3, 1 ed. Schweigh.; non apud B-W 227 — μέγα = P 1, sch. Luc. 239, 8 cf. P 2, Ba 363, 15, H; Eur. Med. 215—16, Hipp. 93 et 99 vs. 24 τοῖς — τιμίους Ar. Av. 616 c. sch. vs. 25 ὁ — θαυμαζομένων Dam. fr. 176 σεμνὸν sq. FGrHist 100, 40 228 sch. Ar. Nu. 362

221 τίμια cf. 227 223 cf. v. Θ 228 226 cf. 1495 227 Ar. cf. 221; Dam. cf. v. E 2764

A (GV M) 6 τελοῦνται G, v. Θ 228, Georg.: τελείται AM τελοῦσι V 7 μηδέ AM^o, v. Θ 228, Georg.: μήτε GVM^{ac} 8 θεσπισθέντες V διὰ] διὰ τῶν GV 9 τᾶλλα] ἄλλα V 12 δυσμῶν G 23 cὺ] τὸ G 25 τοῦ om. V 28 οἱ] εἰ V εὐ om. G

- 229 Σεμνυνόμενος: κομπάζων. σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος Σ ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου.
- 230 Σεμπρώνιος: ὄνομα κύριον. πρῶτος Ῥωμαίων. Δ
- 5 231 Σεννάτορες· ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥώμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύατο καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ρ' ἐπιλεξάμενος προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων, σευνάτορας τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἀνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τού-
- 10 των δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορὰς τῶν πατέρων ἐκάλεσε, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσκατέστησε διοίκησιν, τ' τε ἱππεῖς καὶ γ' πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας· εἰς φυλὰς δὲ δ' τὸ τοῦ δήμου διένειμε πληθός. καὶ Σεννάτον, τὸ βουλευτήριον. Δ?
- 15 232 Σεναχηρεῖμ: ὄνομα κύριον. Δ
- 233 Σενύου: βασιλέως Αἰγύπτου. E
- 234 Σεξτίλιος: ὁ Αὐγουστος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις.
- 235 Σέξτος, Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοὺς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Ηρώ. Μάρκον Ἀντωνίνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ
- 20 Φιλαδελφείου. ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν Ἠθικά, Ἐπισκεπτικά βιβλία ι'. ὅτι μετὰ θάνατον Κομοδοῦ ἐτόλμησέ τις Σέξ- EV
- 25 στος τε εἶναι φῆσαι καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλοῦτου καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι καὶ πολλὰ γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς ἐκομψεύσατο, ὡς μέντοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ Περτίναξ, ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει, ἀνήρετο, πλείστον ἐσφάλῃ, μηδὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθεῖς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως καὶ τᾶλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐώκει, τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτοῦ οὐ μετεσχέκει.
- 236 Σέξτος, Λίβυς, φιλόσοφος. Σκεπτικά ἐν βιβλίοις ι', Πυρ- Hesy.
- 30 ρώνεια.

229 — κομπάζων = P, Ba 363, 16 cf. Zon. 1637, H (in Ar. Ran. 1020) σεμνυνόμενος sq. Laert. D. 4, 22 230 — κύριον = Ambr. 160 231 — ὀνομάσας cf. Eutrop. 9, fort. Io. Antioch. 232 = Ambr. 151, Ps. Herodian. 122 233 Aelian. fr. 105 235 init. cf. Laert. D. 9, 116 ὅτι sq. Cass. D. 72, 6, 4-5 = EV 2, 375, 19-26

233 cf. v. 173

3 κρήνης] κρηνης Hemst. obloquente Bhd. 4 Σεμπρώνιος post κύριον A (GFVM) add. F, nov. gl. 5 τὴν om. V Ῥώμου] Ῥήμου Bas. cf. Eutrop. om. F 7 προβόλους G 10 τε om. V 11 ἐκάλεσε post 10 αὐτοὺς transpos V κατέστησε V 13 ἀπεγράψατο — τὸ] ἐποίησε δὲ καὶ σέννατον ἡγουν V 14 post πληθός et post Σεννάτον spat. in A; καὶ om. G, nov. gl. post βουλευτήριον ἐκαλεῖτο add. ed. pr. 17 Σεξτίλιος cett. praesunte Port. Kust., Plut. Rom. 15 (24) ὁ Αὐγουστος om. AGF mg. omisso ὁ M 20 Φιλαδελφείου Gutschmid διαγωγῆς V 22 Σκεπτικά Salmass., ἐτι Σκεπτικά Fabric., in Ἐπι numerum libr. latere putat Westerm.; haec e 236 additum putat Menag. τοῦ Κομοδοῦ G cf. Exc. 22. 23 Σέξτος Exc. 23 τε] τὸ A φῆναι V 28 αὐτοῦ] αὐτῷ GM 29 Λίβυς ut ex v. A 4647 ortum del. Flach 29. 30 Πυρρώνεια A

- Δ 237 Σεώκη: ὄνομα πόλεως.
 Δ 238 Σεπφωραῖος: ὄνομα κύριον.
 239 Σεπφώρα: ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.
 Δ 240 Σέπφωρις, Σεπφώρεως: ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ Σεπφωρία· καὶ Σεπφωρεῖται, ἔθνος.
 Δ 241 Σεραφίμ: πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι, ἐπὶ δὲ ἐνικοῦ Σεραφεῖμ διὰ διφθόγγου.
 Σ 242 Σεραφίμ: ἐμπρηστάς, ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας. γνῶ-
 -σεως πληθυντικός, ἢ σοφίας χύσις.
 Δ 243 Σερβιλία· καὶ Σερβίλιος, ὄνομα κύριον. ὁ ὕπατος Ῥω-
 μαίων, Κόιντος.
 Δ 214 Σέρβιος: ὄνομα κύριον. οἰονεῖ δούλων.
 Δ 245 Σερβωνίτις λίμνη.
 Heuy. 246 Σέργιος, Ζευγματεύς, Ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν
 ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγωνός, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, 15
 καὶ πατρίκιος. Ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σα-
 βῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς Ἀρι-
 στείδην.
 Δ? 247 Σερδική: πόλις Δακίας.
 248 Σέρρεις: εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σείρικα λεγόμενα. αἱ 20
 πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μάλλον τάληθέστερον εἶπειν, μακεδονήσια.
 Heuy. 249 Σερῆνος, ὁ καὶ Ἀθηναῖος, ὁ Αἴλιος χρηματίας, γραμματικός.
 Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐφ' ἐκά-
 -στης ἔνδοξοι βιβλία γ', Ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον α'.
 Δ 250 Σέρριος: ὄνομα κύριον. καὶ Σέρρειον τεῖχος καὶ Σίρ- 25
 -ρειον, ὀνόματα χωρίων.

Harp. ρειον, ὀνόματα χωρίων.

237 = Ambr. 205   240 — κύριον cf. Ambr. 167. πόλιν cf. Ambr. 204.
 Σεπφωρία = Ambr. 217. Σεπφωρεῖται sq. = Nicet. p. 660   241 cf. Ps. Hero-
 dian. 171, Zon. 1634   242 — θερμαίνοντας = Ba 361, 25, P v. Σάραφιν cf. La-
 garde 173, 71, 198, 54, Proc. Gaz. in Ies. 6, 6, PG 87, 1940a, Euseb. in Ps. 103, 4,
 PG 23, 1272d   γνῶσεως sq. = H v. σεραφίν   243 — κύριον = Ambr. 216
 et 159   245 = Ambr. 220, Nicet. p. 657   250 — κύριον = Ambr. 150
 Σέρρειον sq. Harp. = P

241—2 cf. v. χερουβείμ   249 Eudoc. 649

A (G F V M)   4 Σεμφύριος G cf. Ambr. et vs. 2   δὲ om. G M post σημαίνει transpos. V
 5 καὶ om. A G, πον. gl.   ἔθνικόν F cp. A   6 πληθυντικὸν G V M ἐνικῶν G M
 δοτικῆς F   10 ὀνόματα κ'ρια F   ὁ — 11 Κόιντος om. F   12 Σέρβιος (ὁ
 οἰονεῖ δούλων om. F   δοῦλος G V M   14 Ἀφθονίου — 17. 18 Ἀριστείδην om. F
 14 Ἀφανίου A   16 καὶ pr. om. A   16. 17 Βαβῖνον V   17 ἕτερα βί V
 19 Δαμίας A   20 αἱ — 21 μακεδονήσια om. A F V; σέρρεις παρ' ἄ. αἱ π., παρὰ
 ταῖς δὲ μακεδονίσις mg. add. A'   21 τάληθέστερον εἰπεῖν M: om. G   22 ὁ καὶ —
 χρηματίας] ὁ Αἴλιος, ὁ καὶ Ἀθηναῖος Eudoc. ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίας. Ἀθηναῖος
 Bhd. cf. e. g. vv. Π 2185—6, 3033, Σ 115, 189   ὁ alt. — 24 α' om. F   23 ἐφ']
 ἀφ' Bhd.   23. 24 ἐκάστης] πόλεως add V   24 Φιλοξένων V   25 Σέρρειον]
 Σέρριον A^{cc} G F V M^{cc}   25. 26 Σίρριον F, v. l. Harp. plen. Σέρριον G cf. Phot.
 26 χωρίου G V, v. l. Harp. plen.

251 Σέριφος. γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς Δ ἀρουραίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γραῦν Σερίφην καὶ μάντιν. Suid.

252 Σερουίλιος: ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ὑπάτος. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἀπίκιος Suid. Μάρκος.

5 253 Σερούχ· οὗτος κατὰγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰαφέθ, καὶ ἀπὸ τοῦ- Ε V
του ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρία· ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι τιμᾶσθαι
τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας. καὶ τοῦτο
ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. Ἀβραάμ
δὲ δίκαιος γενόμενος καὶ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν καὶ λογισάμενος, ὅτι ὁ
10 πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις
καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν καὶ ποιητὴν ἀπάντων μὴ γνωρίζειν θεόν,
συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καρρῶν ὄρων Χαλ-
δαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας καὶ ὤκησεν ἐς τὰ μέρη τῆς
νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ
15 οἱ αὐτοῦ συγγενεῖς καὶ Λῶτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ε' καὶ ο' ἔτει
τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραάμ ἔτη
, α υ γ', ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραάμ ἔτη ,γψμε'. ἐγένετο δὲ
Ἀβραάμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς
ἢ συνοικία αὐτῶν· καὶ ἔδωκε Λῶτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου·
20 καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμορρα,
θείου πυρὸς καταρραγέντος ἐπ' αὐτάς, διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον
ξένους.

254 Σερούχ· οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος δόγμα
παραδέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύσαντας
25 ἄνδρας ἢ διὰ εἰκόνων ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι
κατ' ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν καὶ ἐν ταῖς
ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν, ὡς εὐερ-
γέτας. ἐντεῦθεν εἰσῆχθη ἡ πολυθεΐα καὶ ἡ εἰδωλολατρία· τοῦτο δὲ
διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ.
30 ἦν γὰρ ἀγαματοποιός, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος καὶ
λέγων τούτους εἶναι θεοὺς καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους
τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλείστα τῶν
ἐθνῶν γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην
πλάνην ἀναδεξάμενοι καὶ τιμήσαντες Ἑλληνα τὸν γίγαντα, τὸν ἀπὸ
35 τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον καὶ τῆς πυργοποιῆς κοινωνὸν
γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκλήθη-
σαν μέροπες.

252 — κύριον = Ambr. 161
1, 164, 14 — 165, 13

253 Io. Antioch. fr. 9, F H G 4, 546 = EV

251 γραῦς sq. ex v. Γ 481

252 ex v. A 3218

253 init. et 254 cf. v. A 69

251 om. F mg. add. A^r; 1 γραῦς — 2 μάντιν om. A 2 ἀρραίας VM A(G F V M)
252 om. A F post 249 V 3 ὄνομα — δὲ et καὶ — 4 Μάρκος om. V; καὶ et Μάρκος
om. G 6 εἰδωλολατρεία G F cf. vs. 28, I p. 10, 17, Exc. ἀνδράσι A 12 Καρ-
ρῶν del. Bhd. 15 ἔτη G V M, Exc. cf. vs. 17 16 αὐτοῦ G 254 om. G(F)
24 παρέδωκε M 29 διένειμε V

Δ 255 Σερτώριος: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Σερτώριος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρα-
Suid. τηγός, καίπερ θρασεώς τῶν ἱβέρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκιν-
δυνεύσαι ποτε ἐτόλμησε.

Ar. 256 Σέρφος: ζῶον μυρμηκῶδες. κέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν. καὶ
παροιμία· ἔνεστι κὰν μύρμηκι κὰν κέρφῳ χολή. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται 5
ὁ κέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης
γοναῖς· ἄπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονηρὰ ὀρνίθια, κέρφους ἴσως, σκώληκας,
ἀκρίδας, πάρνοπας.

E 257 Σεσαγμένην: πεπληρωμένην, πεφορτωμένην. Ἀγαθίας· μίαν
δὲ τῶν ἀμαζῶν χόρτῳ σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρακότι παρει- 10
άγει τῷ πύργῳ Ξυλίνῳ ὄντι καὶ πῦρ ἐνίησι· καὶ ῥαδίως ἅπασα ἡ
E τύρσις ἐπίμπρατο. καὶ Σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς
σεσαγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεῇ καὶ ἀγέρῳχον ἀνεδήσαντο νίκην. καὶ
E αὐθις· οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρω-
μένοι. 15

Δ 258 Σέεελις: εἶδος λαχάνου.

Σ 259 Σεέλλισαι: μάτην ἐπήρσαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὅς ἦν
κομπατῆς καὶ ἀλαζῶν ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι
πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ ἐλλιζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλιζεσθαι.

Ar. ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὦν ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων ἑαυτὸν πλού- 20
σιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιοῦ-
τους Σέλλους καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι ἐλλιζειν.

Δ 260 Σέσεικα: ἐνέβαλον.

Harp. 261 Σεσημασμένῳ: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ
Περὶ τοῦ ὀνόματος. 25

Σ 262 Σέσηρε: κέχηνε, διήνοιγε.

263 Σεσηρυῖα γραῦς: κεχηρυῖα.

Δ + Σ 264 Σεσηρώς, σεσηρότος: κεχηνότος.

Σ 265 Σεσοβημένος: ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγ-
E μένος. ὁ δὲ θάσσον ἢ βάδην τὴν τε κεφαλὴν ἐπισείων καὶ βαρ- 30
βαρικῶς τινα ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ
βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

255 — κύριον = Ambr. 153 256 — σφαγιάζειν Ar. Av. 569 c. sch. 568 cf. sch. 82.
ἐνεστι sq. sch. Ar. Av. 82 pleniora; Nicophr. fr. 1 (1, 775 K.) 257 μίαν — ἐπίμ-
πρατο Agath. 2, 6 p. 76, 21 οὕτω — ἐπορεύοντο Agath. 2, 10 p. 87, 5
258 cf. H 259 — ψελλιζεσθαι = P ὁ sq. sch. Ar. Av. 823 261 Harp. = P
cf. An. Ox. 2, 499, 11; Dem. 39, 17 262 = P, Ba 363, 17 cf. H v. σεσηρώς
264 cf. H, Zon. 1637, aliter Ambr. 231 265 — τεταραγμένοι om. A G
cf. H ὁ sq. Aelian. fr. 65, abiudicavit Bhd.

255 ὁ sq. ex v. A 3352 256 cf. v. E 1266 259 cf. 210

A (GFVM) 1 ὁ — 3 ἐτόλμησε om. AFV 4 ἐνόρχην V, cod. A in Ar. 5 ἀρσενικὸν V
cp. A 7 ὀρνιθίους GM 9 πεφορτωμένην om. V Ἀγαθίας — 14. 15 πε-
πληρωμένοι om. F 12 ἐπίμπρατο V καὶ Σ. — πεπληρωμένοι om. V καὶ ὡς
om. V, ὡς suspectum Bhdyo 14. 15 ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι om. A G
21 δὲ alt. om. A 264 om. G 28 κεχηνότος om. A 30 θάπτον Bhd.
31 τῆς om. V, post τε transpos. Bhd. τῷ] τοῦ A

- 266 Σεσώσις: ὄνομα κύριον. Δ
 267 Σεσωρευμένον: βεβαρημένον. Σ
 268 Σέσωστρις, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε, θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι· καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα
 5 ταῖς γυναιξί, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσιν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. Ζῆται ἐν τῷ Σώστρις πλατύτερον.
 269 Σέσωται καὶ Σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ c. καὶ διεσωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι σέσωμαι. ἐπ' ἐνίων δ' ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ c· κεκλειμένον, πεπρημένον.
 10 270 Σευθήης: εἰς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων. Harp.
 271 Σευήρος· οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ Εὐτυχῆ· ὃς ἀρπάσας EV τὸν θρόνον Ἀντιοχείας τὴν κατὰ Μάνεντα αὐθις Ἀπολινάριον τε καὶ Εὐτυχέα διεκδικεῖν αἴρεσιν ἐπειρᾶτο, κυκῶν, ὅση δύναμις αὐτῷ, τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἔξελαθεὶς δὲ τῆς Ἀντιοχείας ὡς ταραχώδης
 15 καὶ ταραξίας τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν, ἔνθα καὶ ἐτέρας καταγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέχεε πάντα καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανός τις καλούμενος, Ἀλικαρναεὺς, τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος. καὶ Ζῆται ἐν τῷ Ἰουλιανὸς Ἀλικαρναεὺς.
 20 272 Σευητόνιος, ὁ Τράγγυλος χρηματίας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. Suid.
 273 Σειληνός: ὁ Διόνυκος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. Δ Ecl.
 Σειλινός δὲ ὁ γέρων, διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ σείεσθαι ἄλις. Δ
 274 Σειρά: ἡ ἄλυσις. ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστελλε τοῖς Ἀβάροις, Δ EL
 25 γενεαλογία. τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἐπόμενος. οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκηράτῳ

266 cf. Ambr. 147—8 267 = P, Ba 363, 20 cf. H (in 2 Tim. 3, 6) 268 cf. Nymphiodor. fr. 21, FHG 2, 380 ex sch. Soph. OC 337 269 = P; Thuc. 1, 6, 5
 270 Harp. = P 271 Georg. 472, 24—473, 8 = EV 1, 144, 24—145, 8 273 cf. Zon. 1633; — Διόνυκος = Ps. Herodian. 126 παρὰ pr.—ληνῷ = Et. Sym. ap. Gsf. cf. Choer. An. Ox. 2, 260, 5 (unde Et. M. 710, 9) Σειλινός sq. cf. Ambr. 144, Ps. Herodian. 126 (et 175), Choer. l. l. 274 — ἄλυσις = Ps. Herodian. 126, Et. M. 710, 18 cf. H, sch. Θ 19 ὁ — σερικός Men. Prot. fr. 5, FHG 4, 203 b = EL 442, 30—31 vs. 25 τοῖς — ἐπόμενος Dam. Durchf. A. οὐκ οἶδ' sq. Dam. fr. 306

271 cf. v. T 114 272 ex v. T 895

4. 5 ἔργα τὰς γυναῖκας τ. δ. τ. γ. τοὺς ἀνδρας vel προσέταξε pro ἐνομοθέτησεν A (GFVM) coll. sch. Soph. Kust.; oratio plebei scriptoris sec. Bhd. 7 Σέσωται FV Σεσωμένος GFV 8 φησὶ φησὶ καὶ A σέσωται GM** 11 Σεβήρος GFVM, rec. Georg.; contra ord. 12 Ἀντιοχείας—19 Ἀλικαρναεὺς] Ἀντιόχου, αἰρετικὸς δὲ ἀποφανεὶς ἐξεβλήθη F 18 Ἀλικαρναεὺς V cp. A Ἀλικαρναεὺς Exe., Georg. τῆς Ἀ. ἐπίσκοπος om. G καὶ—19 Ἀλικαρναεὺς om. AV; Ἀλικαρναεὺς om. G 212 om. AFV 21 παρὰ—22 ἄλις om. F 21 τῷ τῇ A 22 δὲ om. A, nov. gl. διὰ τοῦ ι om. G post ἄλις transpos. V 23 ὁ—24 σερικός om. F 24 Σειρά] nov. gl. V 25 τοῖς—p. 346, 2 προστάξας om. F 26 ἡ] c' ἡ Hermann sed cf. Asmus, Byz. Zt. 18, 474, 2 27 ψυχῆς om. AV, ἡ τύχης ss. M; ψυχῆς suspectum Bhdyo

χορῶ, μετὰ δὲ τοῦτον, ὡς δέδεικται, τεταγμένης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμέ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας.

Δ 275 Σειραίνω: Ξηραίνω. μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν Ατ. γάμων ἡμέρας.

Δ 276 Σείρ, χειρός: ὁ ἥλιος.

Soph. 277 Σειραῖος ἵππος: ὁ ἔξω τοῦ Ζυγοῦ, ὁ δεξιός. δεξιὸν ἀνείς χειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι τῷ καμπτήρι, τὸν ἀριστερόν.

Σ 278 Σειραῖς: πλεκτοῖς ἱμάσι. καὶ γένος Πάρθων, οἱ χειροφόροι Ε καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ ἵππων, σειράς ἱμάντων ἐλίσσοντες· 10 πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφιάσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἀλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ρύμῃ τοῦ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἔλκουσι.

Σ 279 Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, Ξεῖνον δὲ μέλιτσα: σειρὴν 15 ζῷον ἐστὶ κηροποιόν, μελίτση παραπλήσιον.

Σ 280 Σειρήνας: γυναῖκάς τινες εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός, αἱ τινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος στρουθῶν, τὰ δὲ κάτω 20 γυναικῶν. οἱ μυθολόγοι Σειρήνας φασὶ θηλυπρόσωπά τινα ὀρνίθια εἶναι, ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ἄρμασι τις πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἢ ψδῆ ἕτερον μὲν οὐδὲν χρηστόν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὲς λόγος τοῦτο βούλεται, εἶναι τόπους τινὰς θαλαττίους, ὅρεσι τισιν ἐστενω- 25 μένους, ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ρεῖθρον λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἥς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ ρεύματι καὶ αὐτανδροὶ σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἑκαίᾳ εἰρημέναι Σειρήνες καὶ Ὀνοκένταυροι δαίμονές τινες εἰσιν, οὕτω χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημιά πόλεως, ἥτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ 30 δὲ Σύριοι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτόντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέρος ἄδουσιν. ὁ

275 — Ξηραίνω = Ambr. 231, Orus ap. Et. M. 710, 21, Zon. 1637 μεθ' sq. sch. Ar. Av. 161 277 Soph. El. 721—2 c. sch. 722 278 — ἱμάσι = Ba 362, 22 cf. P, H καὶ γένος sq. Arr. Parth. fr. 20 279 = P cf. Zen. V 97 280 — vs. 21 γυναικῶν = P, Ba 362, 25 Ἑκαῖα 13, 21; Ἰώβ 30, 29 c. explic. cf. H

275 Ar. cf. v. N 597 et v. ὑμεῖς μὲν 276 cf. 284

A (G F V M) 1 τοῦτο A ἀφανῶς Bhd. ἀπέστειλεν suspectum Bhdyo 2 ἐπαγγεῖλαι V προστάξας Hermann 3 Σειραίνω A V M^{ac} 276 extra ord. 7. 8 τῶν ἀστέρων F 11 ἐφιάσι om. V 17 πρὶν] πλήν V 20 21 στρουθῶν ... γυναικῶν] γυναικῶν ... στρουθῶν Bas. 21 οἱ — 24 μόνον om. F 22 πλέοντας V 24 ἕτερον — μόνον] θάνατον V 25 τόπους εἶναι G V M 26 ἐν] εἶναι, ἐν A F θλιβόμενοι A ἀποδίδωσι A F M^{ac} 27 ὑπακούοντες G 28 αὐτανδρος V 29 Ἑκαίῳ A τινές εἰσιν] τισιν F 30 χρηματιζόμενοι G M οἱ — p. 347, 5 γλυκύτερον om. F

οὖν Ἰώβ λέγει, ἀδελφὸς γέγονα Σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν ἄδω τὰς ἑαυτοῦ συμφοράς, ὥσπερ Σειρήνες. στρουθοὺς δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν, ὄρνειον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὸ λάλημα ^{Anth.} 5 κείνο τὸ Σειρήνων γλυκύτερον. ὀνόματα Σειρήνων· Θελεΐπεια, Πειαινός, Λιγεία· ἡ δὲ νῆσος ἦν κατῴκουσεν Ἀνθεμούσα.

281 Σειρήνες· αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις. Σ

282 Σειρήνειον μέλος. Δ

283 Σεΐρινον· σεΐρινον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἶον ^{Harp.} 10 θέριστρον· καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σεΐρην δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετος τότε, ὅτε ἐστὶν ὁ σεΐριος. ἔστι δὲ καὶ Σεΐρις, πόλις Ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ἱ γράφεται δὲ σέρινα.

15 284 Σεΐριος· ὁ ἀστρῶς κύων. Αἰλιανός· λοιμῶν δὲ ἐπιδημίαν Δ ἔσβεσεν ὃδε ἀνὴρ καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα Σεΐριον πρωτίστην ἐπιτολὴν Ε καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου. καὶ Σεΐρ, Δ σεΐρός, ὁ ἥλιος.

285 Σεΐριον· τὸν κύνα, ὅτε δὲ καὶ τὸν ἥλιον. Ἰβυκος δὲ πάντα Σ 20 τὰ ἄστρα σεΐρια λέγει.

286 Σειρομάστις· εἶδος ἀκοντίου, λόγχη. Σ

287 Σειροφόρος καὶ Ἄζυξ· ὁ λεγόμενος κέλῃς ἵππος.

288 Σειροί· αἱ ἐπαύλεις. ἡ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου. Σ

289 Σεισάχθεια· χρεωκοπία δημοσίων καὶ ιδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σ

25 Σόλων. εἴρηται δέ, παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνῃσι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σῶματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήταις· ἀποδόντας δὲ οἷονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσεΐσασθαι· ὥς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

290 Σεΐσαι· τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σεΐόντων. Σ Τηλεκλείδης Ἀμφικτύος· ἄλλως πάντων δὲ τῶν λῦστοι σεΐσαι καὶ

281 = P 282 = Ambr. 228, Ps. Herodian. 126 cf. Zon. 1636 283 Harp. = P; Lycurg. fr. 28 284 — κύων cf. H v. Σεΐριος κ. λοιμῶν — ἀστρου Aelian. fr. 106 285 = P v. Σίριον cf. H, Theo Smyrn. p. 146 Hiller, sch. Lyc. 397, sch. Ap Rh. 2, 517 (unde Et. M. 710, 29), Ps. Herodian. 126; Ibyc. fr. 3 286 = Ba 363, 1 cf. H, Zon. 1633 288 — ἐπαύλεις = P, Ba 362, 34, H 289 = P cf. An. Ox. 2, 261, 1 (unde Et. M. 710, 31), H, Moer. 209, 14; Philoch. fr. 57, FHG 1, 393 290 = P; — σεΐόντων = Ba 363, 2, H; Telecl. fr. 2; Ar. fr. 219

284 Aelian. cf. v. 178; extr. cf. 276 287 cf. v. A 604 288 ὀρύγματα sq. cf. 479

1 στρουθῶν A 2. 3 στρουθὸν λέγει τὸν παρ' ἡμῖν στρ. ὄρνειον V A (G F V M) 5 κείνου τῶν Σειρήνων G ὀνόματα — ὁ Ἀνθεμούσα mg. M: om. rell.; ἐγὼ δὲ φημι Σειρήνας τὰς ἡδονὰς ἄδουσας μὲν γλυκὺ τῇ προσκαίρῳ ἐπιθυμία παρα- πεμπούσας, τελευτῶσας δὲ εἰς θάνατον post gl. add. G1 8 Σειρήνιον GF, Ps. Herodian. 9 Σεΐριον σεΐριον M Σεΐριον οὕτως G cf. Harp. Phot. 14 δὲ AV: δὲ καὶ GM 15 Αἰλιανός — 19 ἥλιον om. F 16 τὴν] τὰ V 17 καὶ Σεΐρ — 19 ἥλιον om. G 285 non pon. gl A 22 καὶ] ὁ καὶ dubitanter Bhd. 24 χρεωκοπία AFV, Phot. 26 ἀποδίδοντας V 27 ἀποψηφίσασθαι V 29 ἄλλως — τῶν] ἄλλ' ὡ πάντων ἀστῶν Fors.; Ζήτει post ἄλλως add. G, ss. M

προκαλέσαντες παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. Ἀριστοφάνης Δαιτα-
λευσιν· ἔσειον, ἦτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐκυκοφάντουν πάλιν.

Phil. 291 Σεισμός: πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκαθειρχθέντος.

Ε εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν χασματίας, τοὺς δὲ βρασματίας. Αἰλιανός·

Suid. σειμοί τε ἐπεπόλασαν καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον. Ἀριστοφάνης· γηγενεῖ 5
φυσήματι· ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σειμοὺς ποιεῖν· ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ
πνευμάτων κατεχομένην εἰσεσθαι τὴν γῆν. Ζῆτει εἶδη σειμῶν ἐν τῷ ἐκτιναγμός
Ζῆτει ἐν τῷ Δίκτυς. Σεισμὸς δὲ ὁ ποῖος ἤχος σιδήρου πεφυρακτωμένου εἰς
ὕδωρ βληθέντος· ἐκ τοῦ εἰζῶ, τὸ ποῖον ἦχον ἀποτελῶ.

Δ 292 Σείω: ῥῆμα. Σείο δέ, ἀντὶ τοῦ σοῦ. 10

Ε 293 Σεῖστρον· ὁ δὲ ζυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν
θέλων καὶ σκευὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών, ἦν περ οἱ τῆς Ἰσιδος θεραπευ-
τῆρες ἤσθηνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων ἤλατο.

Δ 294 Σηγῶρ: ὄνομα πόλεως. ἐν ἣ διεσώθη Λύτ, φεύγων τὸν τῶν 15
Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

Ε 295 Σῆθ: υἱὸς Ἀδάμ. περὶ τούτου εἴρηται· καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ
θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων. ἦτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάιν.
θεὸν γὰρ τὸν Σῆθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον διὰ τὸ ἐξευρηκέναι
τά τε Ἑβραϊκὰ γράμματα τὰς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας· καὶ πρὸς 20
τούτοις τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες. ὅς γε καὶ πρῶτος 30
ἐπικαλεῖσθαι θεὸς καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ Μωϋσεὶ λέγει κύριος·
θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραῳ. καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν
καὶ τῶν κριτῶν ἔφη· θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ
σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ Σῆθ καὶ Ἐνῶς καὶ Ἐνῶχ 25
παῖδες υἱοὶ θεοῦ ἢ υἱοὶ τῶν θεῶν κατὰ Σύμμαχον νοεῖσθωσαν, οἵτινες 25
ἀλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάιν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ τῆς
καταλλήλου μαιγαμίας γίνονται γίγαντες, διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ
καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

Δ 296 Σήθοντες: κοκινίζοντες.

291 — βρασματίας Laert. D. 7, 154 σειμοί—ἀνέτρεπον Aelian. fr. 173
Σεισμὸς sq. cf. Zon. 1633 292 — ῥῆμα cf. Ps. Herodian. 126 (= 249). Σείο sq.
cf. H; gl. Hom. 293 l. = Ps. Herodian. 126 cf. Ambr. 223 ὁ sq. Aelian.
fr. 121 294 — πόλεως cf. Zon. 1637, Ambr. 288 295 Georg. 43, 14; 44, 2—16;
Gen. 6, 2, Exod. 7, 1 et 22, 28 296 cf. Ambr. 289 = Ps. Herodian. 125 et 245,
Et. M. 710, 40

291 Ἀριστοφάνης—γῆν ex v. Γ 226. Σεισμὸς sq. cf. 483 293 cf. vv. A 211,
Θ 228, Π 2900 295 cf. v. M 1037 296 cf. 346

A (G F V M E) 1 προκαλέσαντας G προκαλέσασθαι E^{ac}, Pors. παύσασθε Pors. 2 ἦτουν]
εἰτ' οὖν A πάλιν] πάλαι F om. G, Bergk, ante ἐκυκοφάντουν transpos. Kust.
5 ἐπεπόλευσαν A F V M^{ac} ἐνέτρεπον F Ἀριστοφάνης—9 ἀποτελῶ om. A F;
7 Ζῆτει—9 ἀποτελῶ mg. A^r; 8 Σεισμὸς δὲ ὁ ἤχος τοῦ c. τοῦ πεφυρακτωμένου
rell. om. V 7 Ζῆτει—8 Δίκτυς mg. M om. G 8 Ζῆτει—Δίκτυς om. A^r
Σεισμὸς G M 9 ὕδωρ G M: πῦρ A^r ποῖον om. A^r 292 extra ord.
10 Σείω] Σεῖος G Σοῖο F 12 θέλω V 14 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 16 οἱ
om. G F V 19 ἀστέρων] ἀνθρώπων F V cf. vs. 18 23 θεοὺς οὐκ ἀλογήσεις
(-της G cf. Georg.) G V M 25 ἢ A V M, Georg.: καὶ G 29 Σήθοντες] δὲ
add. G M, gl. post 297 transposita

- 297 Σήθων: ὄνομα κύριον. Δ
 298 Σήϊνος: ὄνομα κύριον. Δ
 299 Σήκαθεν: ὡς εἰς κηκὸν κατεκλείσθησαν· τουτέστι μάνδραν. Δ
 καὶ Σηκασθέντας, ὡς ἐν κηκῷ περικλεισθέντας. καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ Δ + E
 5 μὲν ὡς περ κηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ διὰ πλήθος βιάσαιντο σφᾶς, ἐς ἐν
 τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες. καὶ αὐθις· ἐκ ποτέ τις Anth.
 φρικτοῖο θεᾶς σεσοβημένος οἶστρω.
 300 Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδικάρια. κυρίως δὲ κηκύλη καὶ κηκίς, Σ
 ἢ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.
 10 301 Σηκοκόρος: ὁ τοῦ κηκοῦ ἐπιμελούμενος. Δ
 302 Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, ναός, οἶκος, τάφος. Σ
 παραγενόμενοι δὲ εἰς τὸν κηκὸν τῶν αἰχμαλώτων ἐκέλευον κηρύττειν. E + Σ
 ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον. τάττουσι δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· Harp.
 λέγει γὰρ Λυσίας· ὅς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε
 15 μορίαν οὔτε κηκόν. μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι,
 τὰς δὲ δημοσίας μορίας. κηκὸν δέ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι
 τὴν αὐτήν.
 303 Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις, παρὰ τὸ κῶζειν. ἢ Σ
 κτηκοί τινες ὄντες, παρὰ τὸ ἐκέϊσε κτήκειν. Ecl.
 20 304 Σήκρητον. καὶ Πρωτοασηκρήτις. Δ |
 305 Σήλεκτος: χαμαιδικαστής. Δ
 306 Σηλώμ: ὄνομα πόλεως. Δ
 307 Σηλυβρία: πόλις Θρακική. Δ
 308 Σῆμα: ὁ τάφος. Δ
 25 309 Σημάντορες: ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες. Σ
 310 Σήμαντρα: σφραγίδες. Σ

297 = Ambr. 251 298 cf. Ambr. 244 299 — κατεκλείσθησαν = Zon. 1640, sch. Θ 131 (unde Et. M. 711, 3) cf. Ambr. 291, Ap. S. 141, 10 (= H) καὶ γὰρ — ἐντείναντες fort. Aelian. ἐκ sq. Anth. 6, 219, 1 300 = P cf. Ael. D. fr. 297 ex Eust. O. 1625, 24, H, Poll. 3, 76 301 cf. Ambr. 241 = Zon. 1638; Ap. S. 141, 11 (unde H), sch. p 224 302 — τάφος = P, Σ* cf. H; ναός = Ambr. 242 cf. Ps. Herodian. 125, Ammon. 246, Zon. 1638, sch. Θ 131 τάττουσι sq. Harp. = P cf. Bk. 304, 18 = Et. M. 711, 6; Lys. 7, 10 303 — κῶζειν = P, Ba 363, 21 cf. Ap. S. 141, 8; ἐπαύλεις = sch. κ 412 cf. Bk. 304, 19 (unde Et. M. 711, 5), Tim. κτηκοί sq. cf. Et. M. 710, 53, sch. Θ 131 305 = P, Ba 363, 23 cf. H 306 = Ambr. 270 307 cf. Steph. Byz., Zon. 1638, Ps. Herodian. 125, Ambr. 279 308 cf. H, Et. M. 711, 11, Zon. 1639, sch. Z 419, Ap. S. 141, 7, Apion 309 = P, Σ* (in τ 314) cf. Ba 363, 27, H, Et. M. 711, 13, sch. Δ 431 310 = Ba 363, 28, H, Zon. 1639 cf. P

1 Σήθ V 298 om. F; extra ord. 2 Σηιανός Ambr., Bhd. 3 Σήκαθεν M^{ss}, A (G F V M) Hom. 4 Σηκασθέντες G περικλεισθέντες G παρακλεισθέντας V 5 κηκασθέντες V ἐς om. G 7 θεᾶς om. A, post οἶστρω transpos. V; exemplum ad 265 rettulit Kust. 11 οἶκος pr.] τόπος ss. γρ. οἶκος F ναοῦ F 12 παραγενόμενος G F V δὲ om. V 13 δὲ om. G V M καὶ om. G M 14 δύο] κ' V 15 μὲν G V M, Harp. plen.: μὴ A, Harp. ep., Phot. 16 μορίας om. V 19 κτηκοί] κηκοί F V 20 καὶ Πρωτοασηκρήτις om. A F Πρωτασηκρήτις G V^{ms} Πρωτοασηκρήτων V textu 22 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 23 Σηλύσθαι V Θρακική om. G

Σ 311 Σημασία: φανέρωσις διὰ κάλπιγτος.

Σ 312 Σήματα: τέρατα, σημεῖα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

E 313 Σημαία, σπεῖρα, τάγμα: ταυτόν ἐστιν· οἱ δὲ ἡγεμόνες τού-
Δ των κεντυρίωνες καὶ ταξίαρχοι. καὶ Σημαιοφόρος, ὁ ἡγεμῶν.

E 314 Σημαία: τάξις πολεμική, δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἦλω ἰδιάν τινὰ
ἄλωσιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἐνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον
ταπεινὸν τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας προεχειρίσαντο, καὶ τῇ μὲν
πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραζαν, ὥστε
τῇ τῶν ὀπλῶν πυκνότητι κεραμωτῷ καταρρύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον.
ἐφεξῆς δὲ ἔτεροι δύο.

Σ 315 Σημαῖαι: εἴγνα, προτομαί. Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς

E Τιβερίου εἰκόνας, αἱ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν· οἱ
δὲ ἐξεπλάγησαν, ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων· οὐδὲν γὰρ
ἤξιον δείκηνον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι.

Greg. 316 Σημαῖαι: τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα εἴγνα. πάντων γε
μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἶδωλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος
E σταυροῦ τύπον ἔφερεν. αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφεύ-
γεσαν εἰς βουνόν· καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ Σκιπίων ἔφη, ὅταν
ἐξ ἀκεραίου βουλευώνται, καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν
παθεῖν ἢ τοῦ δράσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς.

Soph. 317 Σημαίνει: εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται. σημαίνει δ', ὅτι μόνης τὸδ'
ἐστὶν Ἰσμήνης φίλον κάρα.

Σ 318 Σημαίνει: ἐπιτάττει.

Soph. 319 Σημαίνομαι: σηματίζομαι, διὰ σημείων γινώσκω. Σοφοκλῆς·
καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου. ἢ
σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ σημεία ἑαυτῷ τινα συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἰχνους,
τὸ δὲ ἀπορῶ· ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτάς, ἐπιτατ-
τομένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγ-
μένη ἢ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

Σ 320 Σημεῖα: μίλια.

311 = P, Ba 363, 29 (gl. sacra) cf. H, Zon 1638 312 = P, Σ*, Ba 363, 30,
H cf. sch. Δ 381. Ps. Herodian. 125, Et. M. 711, 10, Ap. S. 141, 6 313 — ταξί-
αρχοι Polyb 6, 24, 5 314 Polyb. 28, 11, 1—2 315 — προτομαί = P, Ba 363, 24
cf. H Πιλάτος sq. Ios. Bell. 2, 169—170 cf. Byz. Zt. 23, 84 316 — εἴγνα cf.
sch. Greg., PG 36, 1221c (et ed. Bast) αἱ δὲ sq. Polyb. 36, 8, 5 317 Soph.
OC 320—1 c. sch. 320 318 = P, Ba 363, 25 cf. sch. K 58, H, Zon. 1640
319 Soph. Ai. 32 c. sch. 320 = P, Ba 363, 31

318 hinc 331

A (G F V M E) 3 τάγματα F 7 τεῖχος] ους ss. M σημείας B.-W. cf. vs. 17 13 αὐτοῖς G V M:
αὐτῶν A τῶν om V 316 post 318 V, non nov. gl. G F M; post l. δὲ add. G,
γούν add. F 15 πάντων—20 ἐχθρούς om. F 17 αἱ—20 ἐχθροῖς om. V
17 σημαῖαι B.-W. cf. vs. 7 18 post ἔφη lac. statut. Bhd. 21 σημαίνει—
22 κάρα om. V 25 κοῦκ—δτου om. G δτου F, Soph.: δτου A V M
26 ἑμαυτῷ G, M^{sc}, sch. τινα ante ἑαυτῷ transpos. F V M 27. 28 ἐπιπαττο-
μένων M ἐπιπατουμένων G M Y P ἐπιταραττομένων sch. 28. 29 ἐπιτεταραγμένος V
ἐπιτεταγμένη G 30 μίλια e Phot. Kust.: μῆλια omnes (praeter κειμήλια E, ed. pr.)

- 321 Σημεία: οὕτως λέγουσι τὰς σφραγίδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Harp.
 322 Σημεία Σκυθικά, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματα εἰς Ε βαφῇ πεποικιλμένα, ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὀφειν εἵκασται, καὶ ἀπώρηνται κοντῶν κυμέτρων. τὰ δὲ σφίσματα ταῦτα, θεόντων ἢ καὶ ἵππουσ
 5 ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτά, ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι· καὶ τι καὶ ἡχεῖ πρὸς τὴν κυκλίνην ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένη βίᾳ.
 323 Σημεία ἀρθῆναι ἐκατέροις: παρὰ Θουκυδίδῃ. κύμβολά Thuc. τινὰ εἶχον, ἃ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεικνύμενα. καὶ ὅτε μὲν
 10 ἀνετείνετο τὰ κύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.
 324 Σημεία· Ζῆται ἐν τῷ κύμβολα.
 325 Σημείον: δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς Σκεπτι- Phil. κοῖς, ὃ ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἐμελλε γίνεσθαι Ar. ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν
 15 ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. Ἀριστοφάνης· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφόρῳ φαίνεται.
 326 Σημήνας καὶ Σημάνας, τὸ αὐτό.
 327 Σῆμος, Ἥλειος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακῶν βιβλία ἡ', Hesy.
 20 Περίδους β', Περὶ Πάρου α', Περὶ Περγάμου α', Περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων· Αὐτοκαβάλων, Ἰθυφάλλων, Φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρου· ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον Ἰαμβοί· οἱ δὲ Ἰθυφαλλοὶ προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρίδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ
 25 δὲ Φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἰοῖς στεφανούμενοι.
 328 Σῆνωνες: οἱ Κελτοί, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.
 329 Σηών: ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων.

Δ

321 Harp. = P; Dem. 42, 2 322 cf. Arr. Tact. 35, 3—4 323 sch. Thuc. 1, 49, 1 325 — συλλογισμῶν Laert. D. 9, 96 καὶ ὅτε sq. Ar. Th. 277—8 c. sch. 278 326 cf. Ambr. 290 327 vs. 21 ἐν sq. Ath. 14, 622b 329 cf. Ambr. 252, Zon. 1638

321 cf. v. A 4143

327 Ath. cf. v. φαλλοφόροι

329 cf. vv. A 1628 et Ω 6

1 τὰ σφραγίδια V 322 non nov. gl. V 4 δὲ AM: δὲ GV σφίσματα] A(GFVME) φάσματα vel φαντάσματα Bhd. post ταῦτα lac. statuit M. Schmidt, sed cf. Arr. ἡ] δὲ ἡ M. Schmidt 5 φερόντων G, Bhd. φερομένους E ὡς] ὡστε ὡς et 6 ἡχεῖν M. Schmidt cf. Arr. 6 τι] τοι V 6.7 ὑπὸ τῆς πνοῆς διερχομένης Kust. 7 βίᾳ] βιαία ex Arr. M. Schmidt 9 ἃ κατὰ] κατὰ Port. περί sch. 12 Σημεία ex M: om. G 14 δ] δ καὶ G δὲ del. Bhd. 16 ἐνετίθη V post 325 cf. ad 481 326 om. A F V mg. A' 19 Ἥλειος] Δήλιος Reines. Voss.; v. Π 2207, Ath. cett. contulit Toup ἔγραψε—26 στεφανούμενοι om. F 20 παιάνων] ἐν add. V 21 Αὐτοκαβάδων ex Ath. Gsf.

21 ἰδέαι μουσικαί

αὐτοκάβαλοι ἰθυφαλλοὶ φαλλοφόροι mg. add. VM

22 φα(σι) V

23 πρόσωπα A

26 στεφανοῦνται G

27 Σῆνωνες V

Δ 330 Σηπεδόνοϋ.

Δ 331 Σῆπες: οἱ κώληκες.

Δ 332 Σηπία: ὁ ἰχθύς. Ἀριστοφάνης· κάθησο τοῖνον κηπίας μαρώ-
 ΑΓ. μενος. οἶονεῖ τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν.

Σ 333 Σήραγες: αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἶονεῖ φλέβες τινὲς 5
 οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ
 κηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ διατετρημένος.

Harp. 334 Σηράγγιον: χωρίον τοῦ Πειραιῶς.

Σ 335 Σήραγξ: χάσμα, κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σ 336 Σῆρες: ἔθνος, ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἔξ οὗ καὶ κηρικὰ τὰ ἐκ 10
 Δ μετάξης ὕφασμένα λέγεται. καὶ Σῆρ, κηρός, ἡ εὐθεῖα.

EL 337 Σηρικὴ· ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἔξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργά-
 ζεσθαι, ἦν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν, τὰ δὲ νῦν κηρικὴν
 ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥω-
 μαῖοι, ὅπως Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἔξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι 15
 δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημά-
 των, Ῥωμαίοις δὲ τοῦτο ποιήσας κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι
 ἀναγκασθῇσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετ-
 Δ ενεγκεῖν. καὶ Σηρικὸν νῆμα, καὶ Σηρικὰ ἱμάτια.

Δ 338 Σῆς, κητός: ὁ κώληξ.

20

ΑΓ. 339 Σήσαμα καὶ μήκωνα καὶ κισύμβρια: φύλλα τινα, οἷς στε-
 φανοῦνται οἱ νυμφεῖοι.

Δ 340 Σήσαμος· καὶ Σησαμούντια πόπανα.

ΑΓ. 341 Σησαμοὺς καὶ κησαμὴ διαφέρει· κησαμοὺς μὲν εἶδος πλακοῦν-
 τος, κησαμὴ δέ, ἦν ἡμεῖς φασκὸν κησαμίδα. καὶ Σησαμίνον ἔλαιον 25
 καὶ κύεινον· ὧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ συστρατευθέντες.

Σ 342 Σησαμοῦσι: πλακοῦσι.

Δ 343 Σηράν: ὄνομα τόπου.

331 = Zon. 1638 cf. Ambr. 238 332 — ἰχθύς = Ps. Herodian. 125 cf.
 Ambr. 260 et 278, Zon. 1639 κάθησο sq. Ar. Eccl. 554 c. sch. 333 = P,
 Ba 363, 7, sch. Greg. PG 36, 1213 c, Et. M. 711, 34 334 Harp. = P 335 = P,
 Ba 364, 3 cf. H 336 — λέγεται = P, Ba 364, 1 cf. H Σῆρ sq. cf. Zon. 1638,
 Ps. Herodian. 125 337 — μετενεγκεῖν Proc. Bell. 1, 20, 9 = EL 91, 24—92, 2
 Σηρικὸν νῆμα = Ambr. 281 338 = Ambr. 239, Ps. Herodian. 125, Zon. 1638
 cf. Et. M. 711, 23, H 339 Ar. Av. 159—160 c. sch. = sch. Pac. 869 340 cf.
 Zon. 1639, Ambr. 285 341 — κησαμίδα sch. Ar. Pac. 869 Σησαμίνον sq. cf.
 Xen. An. 4, 4, 13 342 = P, Ba 364, 5

341 extr. hinc 1319

A (G F V M) 1 Σηπεδόνοϋ G 3. 4 μαρόμενος G V 5 οἶον A 6 ὑποτρέχων G, Phot.
 τὸ om. F 8 χώρα A χωρὶς F 11 λέγονται G cp. A καὶ om. G F V M
 ἡ εὐθεῖα om. G 337 om. F 12 ὅτι] ἐξ οὗ V 16 γένονται G γίνονται V
 17 Ῥωμαῖοι G Ῥωμαίους Proc. plerique ποιήσουσι V, Proc. plerique 20 κητός
 om. G 21 τινα] τα A, corr. m. rec. 24 Σησαμοὺς pr.] Σησαμὸν A
 κησαμὴ διαφέρει] κησαμίδα φασκὸν F κησαμοὺς μὲν] ὁ μὲν γὰρ G 25 κησαμὴ]
 ἡ G 26 κύεινον V σὺν AGM: τῷ F V συστρατευθέντες A συστρατεύ-
 σαντες F V 343 om. F post 338 A; fort. Σήσαμα cf. Ambr. 283

- 344 Σῆσις: ἡ τοῦ κοσκίνου. Δ
 345 Σηστός: πόλις ἐν Ἀβύδῳ. Δ
 346 Σητάνειος ἄρτος: ἐκ τοῦ σήθω, τὸ κοσκινίζω. Δ
 347 Σηταῖον: ὄνομα χωρίου. Δ
 5 348 Σητόβρωτος: σκληρόβρωτος. Δ
 349 Σητώμενα: βιβρωσκόμενα. Σητάω, σητῶ, ῥῆμα. Δ
 350 Σῆψαι: ἐκ τοῦ σήπω. Δ
 351 Σιαγόνος: παρειᾶς. Δ
 352 Σιάλος: ὁ εὐτραφὲς χοῖρος. παρὰ τὸ ἄλις ἐσετεύεσθαι. *σιαλὸς* Ecl.
 10 δὲ ὀζυτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίπτωμα ἐκ τοῦ στόματος.
 κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγείτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, *σιαλὸν* EV
 ἀποπτύων.
 353 Σιάλωμα: *σιδηρὰ περιφέρεια* τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.
 354 Σίβυλλα Δελφίς, ἦν καὶ Ἀρτεμιν προσηγόρευεν. γέγονε δὲ Hes.
 15 αὕτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν. ὅτι ὁ
 πατήρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς
 Ἑρυσμένη.
 355 Σίβυλλα, Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ δέ τινες Ἀριστοκράτους Hes.
 καὶ Ὑδάλης, ὡς δὲ ἄλλοι Κριναγόρου, ὡς δὲ Ἑρμιππος Θεοδώρου.
 20 Ἑρυθραία, παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἑρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο
 Βάτοι· νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν Ἑρυθραὶ προσηγορεύονται.
 τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελὴν, ἄλλοι Λευκανήν, ἄλλοι Σαρδάνην, ἄλλοι
 Γεργιθίαν, ἄλλοι δὲ Ῥοδίαν, ἄλλοι Λίβυccαν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν.
 γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως μετὰ υπγ' ἔτη, καὶ
 25 συνετάξατο βιβλία ταῦτα· Περὶ παλμῶν, μέλη, χρησμούς. λέγεται δὲ
 καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρῶτον εὐρεῖν.
 356 Σίβυλλα Ἑλισσα· ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν. Hes.

344 = Ambr. 264 345 — πόλις = Ambr. 275, Ps. Herodian. 125 et 179,
 Zon. 1639 cf. H 346 σήθω sq. = Ambr. 289, Zon. 1640 347 cf. Et. M. 711, 39
 (ex sch. Lyc. 1075), Ambr. 280, Zon. 1639 (v. Σῆται et Σήταιον), Steph. Byz.
 348 cf. Ambr. 284, H (in Ep. Iacob. 5, 2) 349 Σητώμενα cf. Zon. 1640
 351 = Ambr. 405 352 — στόματος cf. Et. M. 711, 57 (partim ex Orion. 144, 3),
 Ap. S. 141, 18, sch. l 208 κοχλίας sq. Polyb. 12, 13, 11 = EV 2, 130, 25—6
 353 cf. Polyb. 6, 23, 4, H 354 — ἐπῶν cf. Paus. 10, 12, 2, Clem. Al. Strom. 1
 p. 69 Stählin, Philet. Ephes. ap. sch. Ar. Av. 962 ὅτι sq. cf. Paus. Per. 10, 12, 9,
 Iustin. cohort. ad graec. 37, 5 355 cf. Paus. Per. 10, 12, 1

346 cf. 296 352 Polyb. cf. v. K 2203 354—5 cf. 361

4 ὄνομα χωρίου] χω(ριον) A post 350 seq. 513—8 in F 9 *σιελός* A (GFVMBE)
 cett. GVM 18 Λαμίας A κατὰ—25 χρησμούς] ἔστι δὲ πολυώνυμος F
 19 Ὑδάλης] Ὑδαίος Maass, frustra 21 Βάτοι G Βάτας V; Dioscorid. mat.
 med. 4, 38 contulit Maass αὐτὸ] αὐ vel τοῦτο Bhd. Ἑρυθραὶ post προσ-
 αγορεύονται transpos. GM προσαγορεύεται E 22 ἄλλοι Λευκανήν hic A:
 post vs. 23 Λίβυccαν rell. Σαρδάνην AM: γὰρ δάνην V Σαρδώνην B Σαρ-
 δόνην GE Σαρδιανὴν Eudoc., Aelian. v. h. 12, 35, sch. Ar. Av. 962 23 Γοργι-
 θίαν GBE δὲ om. G 26 τρίγωνον ed. pr.: τρίγωνος A τρίγων FVMB
 τρυγῶν G πρῶτα GB πρῶτην ed. pr. 27 Ἑλισσα] Λίβυcca Hemst. cf.
 p. 354, 25

- Hesych. 357 Σίβυλλα Κολοφωνία, ἥτις ἐκλήθη καὶ Λάμπουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.
- Hesych. 358 Σίβυλλα Θετταλή, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπόγονος Τειρεσίου.
- Hesych. 359 Σίβυλλα Φρυγία, ἡ κληθεῖσα ὑπὸ τινων Σάρυσις, ὑπὸ δέ 3 τινων Κακκάνδρα, ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.
- Hesych. 360 Σίβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς· ὁμοίως χρησμούς.
- 361 Σίβυλλα Χαλδαία, ἡ καὶ πρὸς τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους 10 τοῦ μακαριωτάτου Νῶε· ἡ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένων προειρηκυῖα· ἥς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας· ἡ περὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰς βιβλία κδ', περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. 15 ὅτι δὲ οἱ κτίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρίσκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφήτιδος ἐστὶν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου ἢ καὶ ἀπαιδευτῶν γενομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῶν· ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκονται καὶ οἱ κτίχοι ἀτελεῖς καὶ διάνοια κάζουσα, εἴτε 20 καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοντο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. ὅτι Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ Χαλδαία ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. δευτέρα ἡ Λίβυσα. τρίτη Δελφίς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη Ἱταλική, ἡ 25 ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἱταλίας. πέμπτη Ἑρυθραία, ἡ περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ· περὶ ἥς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη ἡ Κυμαία, ἡ καὶ Ἀμαλθία,

357—60 cf. Clem. Al. Strom. 1 p. 82 Staehlin 361 cf. An. Par. 1, 332, 19—333, 28 (= Io. Lyd. de mens. p. 102—3 ed. Wuensch), Prooem. in Sibyll. vs. 29—55 Geffcken (partim e Theosoph. Tubing. ed. Buresch), sch. Pl. Phaedr. 244 b, Phot. Amphiloeh. 160, PG 101, 811, Iustin. cohort. ad Gr. 37, 3, Varro ap. Lactant. Inst. 1, 6, Chron. Pasq. 1 p. 201 ed. Bonn.; — ὀνομαζομένη fort. c. Hesych. contamin. sed cf. sch. Pl.; FGrHist 146, 1 et 241, 26 b

361 Ps. Hesych. 58; cf. 354—5

Α (G V M) 1 Κολοφώνια V καὶ om. G 5 Σάρβις GM 6 ἄλλων] ὑπ' ἄλλων vel ἄλλοι Bhd. Ταραξάνδρα A 9 Ἑβραῖαι V 10. 11 γένους τοῦ om. GM 11 τῶν A: τῶν περὶ GM τὰ V, Sibyll. περὶ τῶν Lyd., Bas. οἱ περὶ τῶν ed. pr. 12 λεγομένη προειρηκέναι V, Sibyll. 15 περιέχοντα] θεσπίσματα vel simil. suppl. Bhd. 18 γινομένων V ὄντων G γραμματικῆς GM^{sc} 19 ἐπιπνοίᾳ G 20 καὶ pr. om. G, Lyd. καὶ alt.] καὶ ἡ G 21 καὶ om. G, Lyd. τῶν om. G 23 χρόνους καὶ τόποις G, Sibyll. cf. p. 355, 9 οὖν om. G cf. Lyd. 25 Δελφοῖς] Δοῖς A 26 περὶ AV, Lyd., Sibyll.: πρὸ GM τὰ περὶ Bhd. 27 post Σαμία ex vs. 26. 27 ἡ πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου iterat G 28 ἡ pr. om. G V M, Lyd. Ἀμαλθία G Ἀμαλθεία Lyd., sch. Pl. (non Marc.), Phot.

- ἡ καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη Ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμικκῶ, περὶ τὴν πολίχνην Γεργίτιον, αἰ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύγχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐνάτη Φρυγία. δεκάτη ἡ Τιγουρτία, ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία ἐννέα βιβλία χρημῶν 5 ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων· καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου, ἔκαυσε βιβλία β'. ὅτι Σίβυλλα Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστίν, ἐρμηνευομένη προφήτις, ἤγουν μάντις· ὅθεν ἐνὶ ὀνόματι αἱ θήλειαί μαντιδες ὠνομάσθησαν. Σίβυλλαι τοίνυν, ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν ι'.
- 10 362 Σιβυλλίᾳ: ἀντὶ τοῦ χρημῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ· ἡ ἀπατάται *Ar.* καὶ μαντικῶς ἔχει, χρησμούς φαντάζεται· χρησμολόγος γὰρ ἡ Σίβυλλα. ἡ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται. Ἀριστοφάνης· ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλίᾳ. ἡ οὕτως· χρησμοῦδεϊ, φησίν, ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς κ' ἡμέραις, ὥς ἐπηγ- 15 γείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. καὶ Σιβύλλειον λόγιον, τῆς Σιβύλλης. Δ
- 363 Σιβύνη: ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν. Δ
- 364 Σιβύρτιος, Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης, καὶ οἰκέτης, *Hesy.* ὃς ἐρρητόρευεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς.
- 20 365 Σιγαλόεν: τὸ λαμπρόν. καὶ Σιγαλόεις. Δ
- 366 Σιγγάροις: ἐθνικόν. τοῖς Σιγγάροις. *E Suid.*
- 367 Σιγείεος: ἀπὸ τόπου. καὶ Σίγειον, τὸ ἀκρωτήριον. Δ
- 368 Σιγηλός: ἄφωνος, σιγηρός. σιγὴ δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης Σ ἐρημίας. *E*
- 25 369 Σίγμα: τὸ γράμμα, στοιχεῖον. Δ
- 370 Σιγύνη. καὶ Σιγύννους, τὰ δόρατα. παρὰ Μακεδόσιν. Δ Σ ἐν Ἐπιγράμμασι· τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκε με τὸν σιγύνην ἐκ πολλοῦ *Anth.* πλειώνος. καὶ ἀλλαχοῦ· τὸν κύνα τὰν πήραν τε καὶ ἀγκυλόδοντα σίγυνον.

362 — ὑπόσχεσιν *Ar. Eq. 61 c. sch. plenior.* Σιβύλλειον *sq. cf. Zon. 1640, Ambr. 351* 365 *cf. Zon. 1640, Ps. Herodian. 125 et 210, L, H, sch. E 226*
 367 Σιγείεος *cf. Steph. Byz., Ambr. 367.* Σίγειον *sq. = Ambr. 418, Zon. 1646 cf. Et. M. 712, 11* 368 — σιγηρός = *P, Ba 364, 7 cf. H* σιγὴ *sq. Arr. Eke. fr. 9 (fort. Iambl.)* 369 στοιχεῖον = *Ambr. 411, Et. M. 707, 10* 370 Σιγύννους, τὰ δόρατα = *P, Ba 363, 26 cf. Et. M. 712, 17 (e sch. Ap. Rh.), sch. Pl. Amat. 135 e, H* δόρατα παρὰ Μακεδόσιν *cf. sch. Anth. 6, 93, 2; τόνδε — πλειώνος Anth. 6, 93, 2—3. τὸν κύνα sq. Anth. 6, 176, 1*

363 *cf. v. Z 97* 366 *cf. v. E 2773 unde τοῖς Σ.* 370 *Anth. 6, 93 cf. v. Π 1736*

1 ἡ καὶ V, Sibyll.: ἡ καὶ A καὶ GM ἡ Lyd. Ἱεροφύλη G, Lyd. Μαρ- A (GFVM) πῆσσω e Paus. 10, 12, 3—4 Bhd. 2 Γεργίτιον A αἰ τῆς—ἐτύγχανον] ἥτις—ἐτύγχανεν Sibyll. *cf. sch. Pl.* 3 Τιγουρτία et 4 Ἀβουναία *rec. m. in G, sch. Pl. (non Marc.)* 5 ἰδίων om. A προσεκόμισε AVM τῶν om. GV 6 ὅτι VM: ὅτι τὸ A om. G 7 λέξεις A 8 Σίβυλλαι—9 ι' om. V 9 χρόνοις καὶ τόποις A *cf. p. 354, 23* καὶ—ι' om. G τὸν ἀριθμὸν ι' M *cf. Sibyll.: ι' τὸν ἀριθμὸν A* 11 χρησμολογία V 16 Σιβύλλας AV 18 Σιβύρτιος V 20 καὶ Σιγαλόεις om. A 21 ἐθνικὸν] ἐθ A τοῖς Σιγγάροις om. AGF 26 Σιγύνους GV, Phot., v. l. Et. *cf. H et v. l. Hdt. 5, 9, 1* 27 σιγύνην Anth. 29 σιγύναν Stadtmueller

Δ 371 Σιγῶ: τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ. σιγᾶ μέν, ἐχθαίρει δέ, βού-
 Ar. λεται δ' ἔχειν.

Harp. 372 Σίγιον: πόλις ἔστι τῆς Τρωάδος οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου.

Δ 373 Σίδειος καρπός.

Δ 374 Σίδη: πόλις.

375 Σιδηραὶ πύλαι.

376 Σιδηρέαν ψυχὴν: τὴν ἀμείλικτον. καὶ σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους.
 Suid. ὅτι Γλαυκός τις Σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. καὶ παροιμία· Γλαύκου
 τέχνη, ἐπὶ τῶν βραδίως κατεργαζομένων. ὅτι οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλόμενοι τὸν
 σιδηρὸν ἐλαίῳ βάπτουσιν, οἱ δὲ σκληρὸν ὕδατι.

Δ 377 Σιδήρειος ἥχος· Σιδήριον δέ, τὸ μικρὸν, ὑποκοριστικῶς,
 διὰ τοῦ ι.

Δ 378 Σιδηρίτης: εἶδος βοτάνης. Σιδηρίτις δὲ θηλυκῶς λίθος.

ἔστι καὶ λίθος σιδηρίτης θαυμασίου τινὰς ἐσχηκέναι λεγόμενος δυνάμεις παρὰ τὸν
 μαγνήτιν.

379 Σιδηροῦς ἄνθρωπος, καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.

Σ 380 Σιδίω: κόκκῳ ῥόας.

Ar. 381 Σίδια: τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. τὰ δὲ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμά-
 των περιέτεμνον τροχοὺς καὶ ἀμάξας· ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν, ὅταν κατα-
 φάγῃ τὰ ἐντός, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων, 20
 τῶν ῥοιῶν. Ἀριστοφάνης· κακὰ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς
 δοκεῖς; ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυῖαν ἔχειν. παιδάριον ὃν
 τοιοῦτον ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν ἀμαξίδα τε σκυτίνας
 εἰργάζετο κακὰ τῶν σιδίων βατράχους ποίει, πῶς δοκεῖς;

Δ 382 Σιδόνιαι στολαί. καὶ τάπητες. καὶ Σιδόνιος, Φοῖνιξ. 25

Δ 383 Σιδῶν, Σιδῶνος: ὄνομα πόλεως.

Δ 384 Σιαίνεται· αἰτιατική.

Δ 385 Σιέλως: ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός.

371 l. = Ambr. 434 σιγᾶ sq. Ion. fr. 44 e sch. Ar. Ran. 1425 372 Harp.
 = P 373 = Ambr. 348 cf. Theognost. 54, 31 sq., Zon. 1641 374 = Ambr. 384
 376 l. cf. Ambr. 381 377 cf. Theognost. 56, 16, Ambr. 350 et 422 378 — λίθος
 cf. H, Ambr. 374 379 Artem. 1, 50 380 = P, Ba 364, 8, H 381 Ar. Nu.
 878—881 c. sch. plenior. 881 382 Σιδόνιος, φοῖνιξ = Ambr. 295 cf. H, sch. δ 84
 383 = Ps. Herodian. 123 cf. Ambr. 402 384 cf. Synt. Laur. et Gud. 385 cf.
 Ambr. 301

371 cf. 511 376 καὶ—ὤμους ex v. A 4368, ὅτι Γλαυκός—κατεργαζομένων
 ex v. Γ 282, ὅτι οἱ sq. ex v. Ε 323 379 cf. v. A 2204 381 cf. vv. Π 2185 et τυννουτονί

A(GFVMB) 372 extra ord., post 374 iterat F 3 Σιγείον GVM, Phot. Harp. plen.
 ἀπῶθεν A^{cc}VM^{cc}, Harp. ep. τῆς] τοῦ G 375—6 om. AF post 373 V; vs. 9
 ὅτι—10 ὕδατι mg. A^r 7 καὶ—ὤμους om. V 8 et 9 ὅτι om. G; cχόλιον
 utrob. ss. M 13 θηλυκὸν V cp. A 14 ἔστι—15 μαγνήτιν om. AF post 379 V
 14 θαυμασίου—δυνάμεις GM: ἔχων θαυμασίου τ. δυνάμεις V τὸν] τὴν ed. pr.
 16 καὶ| ὁ G, Bhd. 17 ῥοιᾶς V cf. vs. 18 381 non nov. gl. M 18 δὲ
 om. GM 20 ἢ—21 ῥοιῶν om. G 21 ἐποίει GF: ποίει rell., v. l. Π 2185
 πῶς—24 δοκεῖς om. G (non B); 22 ἐπὶ—24 δοκεῖς om. F 22 δν] ὦν V^{cc}M
 cf. v. τυννουτονί 23 τοιοῦτοῖ V τουτοῖ M 25 καὶ τάπητες om. AF 26 Σι-
 δῶνος om. G ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 384 om. F 27 αἰτιατική om. A

386 Σίζον: ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι Ατ. *κίζον*.

387 Σίζουσα: ἀντὶ τοῦ Ζέουσα· ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. οἶον Ατ. ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. "Ομηρος· ὡς τοῦ κίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαῖνῳ 5 ἀμφὶ πελέκει. Ἀριστοφάνης· ἥδ' ὀπτωμένη κίζουσα πάραλος.

388 Σικάριοι: ληστῶν γένος. κίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῇ Ξίφη Ῥωμαῖοι Σ καλοῦσιν, οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο κικάριοι. οὗτοι τοὺς παρα- Ε τυγχάνοντας ἔκτεινον ἐπὶ Κλαυδίου δὲ τοῦ βασιλέως· οὓς Αἰγύπτιος ληστῆς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν· οὓς ἐτιμωρήσατο ΦίληΞ. Σικά- 10 ριοι δὲ λέγονται οἱ Φαρισαῖοι, ὡς Ζηλωταί.

389 Σικελίζειν: τὸ αὐστηρεῦσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ, οἱ δὲ πονηρεῦ- Σ εσθαι. φασὶν Ἀγχιλάου Ἀρχιδάμῳ γενέσθαι πυθόχρηστον, Σικελίαν Ε? φυλάττεσθαι. καὶ τὸν μὲν τὴν νῆσον ἔχειν δι' εὐλαβείας· καὶ ἐς τὸν τρικελῇ λόφον κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ὧς κεῖται τοῦτο τὸ ὄνομα Σικελία, 15 κατέλυσε τὸν βίον μαχόμενος.

390 Σικελικὴ τράπεζα: ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν καὶ τρυφηλῶν. *Prov.*

891 Σικελιώτης. Δ

392 Σικελὸς ὁμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα Σ κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιότερα 20 ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

393 Σικελικὸς τὴν θάλασσαν· Ζῆτει ἐν τῷ ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν.

394 Σίκερα: σκευαστὸν πόμα. καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον μέθυμα· οἶνος κυμμιγῆς ἡδύσμασιν· ἐκ τοῦ συγκεκραῖσθαι. *Greg.?*

395 Σίκιμα: ἡ τῷ Ἰωσήφ ὑπὸ τοῦ Ἰακώβ καταλειφθεῖσα πόλις.

25 396 Σίκιννις: ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδέτερον Δ Σίκιννον.

397 Σικίννιον καὶ Βροῦτον· Ζῆτει ἐν τῷ δήμαρχοι.

398 Σίκκον: ὄνομα κύριον. αὐθυπότακτον.

386 Ar. Eq. 929—30 c. sch. 926 387 Ar. Ach. 1168 c. sch.; 394 388 — vs. 7 κικάριοι = P, Ba 364, 12 οὗτοι—ΦίληΞ Georg. 327, 4—9 cf. Act. 21, 38 389 — πονηρεῦσθαι = P cf. H; Epicharm. fr. 206 φασὶν sq. cf. Paus. Per. 8, 11, 12; Aeliano attr. Hemst. 390 cf. Diogen. VIII 7 391 cf. Ambr. 364 392 = P 394 cf. H, sch. Greg. Ann. 53; πόμα = P, Σ^a cf. Ps. Herodian. 123—4, Ba 364, 17; in Luc. 1, 15 395 = Zon. 1646 396 — ὀρχήσεως = Zon. 1642; — κύριον cf. Ambr. 312; εἶδος ὀρχήσεως = Ambr. 377, Ps. Herodian. 124 cf. Et. M. 712, 53 = P, sch. Luc. 9, 7, H

386 cf. v. E 2566 387 cf. v. T 424 392 cf. v. O 320 396 cf. vv. Π 3159 et 3225

4 ποιὸν] τὸν F; γρ. τοιὸν ss. M "Ομηρος—5 πάραλος om. F 5 ἀμφὶ A(G F V M) πελέκει| περὶ μοχλῷ ex Hom. ed. pr., om. sch. 8 ἐπὶ—9 ΦίληΞ om. F 8 δὲ del. Bas. 9 ἔρημον om. V ΦῆλιΞ Hemst. 9. 10 Σικάριοι] nov. gl. F 10 δὲ ex A solo 11 αὐστηρίζεσθαι V 14 τοῦνομα G 393 om. A F V 21 τὴν θάλασσαν alt. om. G 22 καὶ del. Bhd. frustra οὕτως G F M 24 Σίκιμα A, v. l. Zon. et Et. M. 713, 1, Ios. cf. Choer. Epim. Ps. 151, 11: Σίκιμα rell., H, An. Ox. 2, 466, 16 cett. πόλις] ἐν τῇ παλαιᾷ add. G cf. p. 358, 1 25 καὶ alt.] τὸ A οὐδέτερος G cp. A M 397 om. A F mg. A^a V 27 Ζῆτει—δήμαρχοι om. V 28 Σίκκων G F cf. Ambr. 338 Σίκλον vel Σίκυον Bhd. αὐθυπ(ό)τ(α)κτ(ον) A: αἰτιατική M et post l. V om. G F

399 Σίκλον: ἀργυρίου ε'. Μωϋσῃς δέ φησιν ἐν τῇ παλαιᾷ.

Ar. Anth. 400 Σίκυον: ἀπὸ κύκυσ. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ κύκυον χνοάοντα, Ἀτ. τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην. καὶ Σίκυος, ἀρσενικόν. Ἀριστοφάνης· Ε κεῖ που κύκυον ἴδοιεν ἢ λαγῶδιον. καὶ αὖθις· κύκους ἐνταυθα πη φουμένους οὐδενὶ κόσμῳ περιϊόντες κατήσθιον. 5

Δ 401 Σικυῖα: τὰ τετράγγουρα. ἢ ἱατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ Σικυή-
λατον, ὁ κῆπος.

402 Σικυών: ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη, ἥς πρῶτος ἐβασίλευεν Αἰγίαλεύς. καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία ἔτη ἄπα'. φυλάττει.

Δ 403 Σικυώνιος· καὶ Σικυώνιον πεδῖον οὕτω καλοῦσι. καὶ παροι- 10
μία· Σικυώνιος ἐπαπέδου.

Δ 404 Σίκυς: εἶδος ὀπώρας.

Δ 405 Σικχαντόν: ἀηδὲς.

Σ| 406 Σικχός: κώπτης. ἢ ὁ ἀνόρεκτος, καὶ ἀσθενής. Πλού-
ταρχος· τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοὺς στομάχους σκορπίους καὶ 15
ὄφεις ἐσθίοντα καταπέττει· οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ
προσφερόμενοι ναυτιῶν.

Σ 407 Σικχός: ὁ μικρὸς κύτος.

Δ 408 Σίλας: ὄνομα κύριον. καὶ Σίλα θηλυκόν, ὄνομα κύριον.

409 Σιλβανός, φιλόσοφος· δς ἐπεικῆς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός, 20
ἀπλούστερος δὲ τὰ ἥθη καὶ ἐπιπόλαιος.

Σ 410 Σιλλαίνει: μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν κώπτει, καὶ μυλλί-
Σ? Ζει. Σίλλος γὰρ ὁ μῖμος, ἢ ὁ μῶμος, καὶ ἡ κακολογία. καὶ
Δ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταύτας γράφων σιλλογράφος ἦν Τίμων Φλιά-
Heey. cιος, φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς. 25

Δ 411 Σιλαίνω: τὸ τοὺς ἵππους κινῶ.

Δ + Heey. 412 Σιλλεύς, Σιλλέως: ὄνομα κύριον.

400 — κύκυος pr. sch. Ar. Ach. 520 καὶ κύκυον — πεδοκοίτην Anth. 6, 102, 5
Σίκυος sq. Ar. Ach. 520 c. sch. plenior. κύκους sq. Proc. Bell. 2, 18, 8
401 cf. Zon. 1647, Ps. Herodian. 124; — τετράγγουρα = Ambr. 412 ἱατρικὸν
ἐργαλεῖον cf. H 402 cf. Synzell. p. 181 Bonn φυλάττει = Ambr. 334 cf. 401
403 Σικυώνιος pr. cf. Ambr. 360 παροιμία sq. cf. Macar. VII 62 405 cf. H
v. σικλός 406 — κώπτης = P, Ba 364, 15 cf. H v. σικχαζόμενος τὰ ῥωμα-
λεώτερα sq. Plut. inim. util. 2 extr. 407 = P, Ba 364, 16 cf. H 409 Dam.
fr. 223 410 — μυλλίζει = P, Σ*, Ba 364, 19 cf. H v. σιλήνει Σίλλος—
χλευασμός cf. H 411 cf. Zon. 1648

409 cf. v. E 2528 410 cf. 415; extr. cf. v. T 631 412 cf. v. A 3419

A (GFVMB) 399 om. A^r FV, Σίκλον, ἀργυρίου mg. A^r 1 Σίκλος Kust. ἀργυρίων
ed. pr. ε'] δ' Kust. δέ GB: om. M 2 ἀπὸ τοῦ F 4 πη] ποι G
πέ F 400—1 inverso ord. 6 Σίκυα ed. pr., Ambr., Ps. Her. τετράγκουρα M
6 καὶ—7 κῆπος om. AF mg. A^r; τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον ἀγριαγγοῦρια ss. M
9 φυλάττει mg. M: om. rell. 10 καὶ—11 ἐπαπέδου om. AF 16 κατεσθίοντας G
18 μικρόσιτος Salmas. 19 καὶ om. A Σίλα θηλυκόν] θηλ Σίλα A θηλυ-
κῶς F ep. A ὄνομα κύριον om. AG 20 ἦν om. V 22 διὰ] καὶ διὰ V
24 ταῦτα F 26 Σιλλαίνω G cf. H, sch. Pl. Cony. 215a 412 om. FV

- 413 Σιλζίβουλος, ὁ Τούρκων ἡγεμών. ἐδήμνη Σιλζίβουλος ὁ Τούρ- EL
κων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἦττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος,
καὶ ὁ δυσμενὲς ὁμοίως. ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέ-
μουν, ἐπὶ τῇ προσρήσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι
5 Πέρσαις.
414 Σιληνός: ὁ καλός, καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλαίνω, τὸ φλυαρῶ. Δ
415 Σίλλος: χλευασμός. Δ
416 Σιλουανός: ὄνομα κύριον. Δ
417 Σίλουρος: εἶδος ἰχθύος. καὶ Ζῆται ἐν τῷ βλάκα. Δ
10 418 Σιλωάμ. Δ
419 Σίλωνος. Δ
420 Σιλφαῖος ἄρτος. Δ
421 Σίλφη: ὄνομα Ζωῦφιου. καὶ Σίλφας λέγουσιν εἶδη ἀκατίων. Δ Ar.
422 Σίλφιος: βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος, ὁ καὶ Ar.
15 Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἔκτισεν. οἱ δὲ
Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ
βασιλεῖ ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ
βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ
κλάδος καὶ ὁ ὅπως πολλῆς τιμῆς ἐστὶν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται,
20 ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. Ζῆται ἐν τῷ
Βάττου σίλφιον.
423 Σίλφιον: ῥίζα ἡδύοςμος, ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυτική καὶ θερα- Ar.
πευτική· καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. ὅτι τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ
καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο· ἔστι δὲ φυτάριον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος
25 εὔρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.
424 Σίμβιος. Δ
425 Σίμβλα: τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ Σιμβλήϊα. Δ
426 Σίμβλοι: θῆκαι τῶν μελισσῶν. ἐν Ἐπιγράμμασι· Πειθοῖ καὶ Ar.
Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. Anth.
30 καὶ Σιμβλεῦω. ἡνὶ δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν ἐσμῷ
βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.

413 Men. Prot. fr. 43, FHG 4, 245 b = EL 205, 5—10 414 cf. sch. Pl
Conv. 215 a; — καλός = Ambr. 293 cf. Zon. 1642 415 cf. H 416 = Ambr. 330
417 — ἰχθύος cf. Ambr. 298, Zon. 1642 418 = Ambr. 317 cf. Zon. 1642
419 = Ambr. 335 420 cf. Ambr. 299 421 — Ζωῦφιου cf. sch. Luc. 96, 16
Σίλφας sq. sch. Ar. Pac. 143 422 — σιλφίου sch. Ar. Pl. 925 423 sch. Ar.
Pl. 894 425 — ἀγγεῖα = Ambr. 408, Zon. 1647, Et. M. 713, 20 cf. H, sch. Ar.
Rh. 1, 880, Ps. Herodian. 124. Σιμβλήϊα cf. Ambr. 419 426 — μελισσῶν fort.
sch. Ar. Vsp. 241 Πειθοῖ—βουκόλος Anth. 6, 55, 1 et 3. ἡνὶ δὲ sq. Anth. 6, 236, 3—4

413 cf. v. Π 2799 415 cf. 410 421 extr. cf. v. N 28 422 cf. v. B 187
426 Anth. 6, 55 cf. v. Π 1501, 6, 236 cf. v. H 385

1 Σιλζίβουλος alt. GM: Σιλζίβουλος AV 1. 2 ὁ Τ. ἡγεμών om. G 9 εἶδος A (GFV M)
ἰχθύος] ἰχθ A; εἶδος add. A^r cf. vs. 13 419 om. V 13 ὄνομα] εἶδος A cf.
vs. 9 14 ὁ GM, sch.: οὐ A om. FV 15 Κυρήνην A 18. 19 ὁ ὅπως καὶ ὁ
κλάδος V 26 Σίμβλιος V 426 post 429 AV, sed post 425 vs. 28 Σίμβλοι—
μελισσῶν iterant; om. G 28 ἐν—31 βριθόμενα om. F

- Suid. 427 Σιμά· ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σιμά σεσηρῶς μυχθίζεις. ἀντὶ τοῦ χλευάζεις, μυκτηρίζεις.
- Ar. 428 Σιμαίθα· ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἥς ἠράσθη καὶ Ἀλκιβιάδης.
Σ 429 Σιμικίνθιον· φακιδόλιον, ἢ σουδάριον.
- Δ 430 Σιμήσιον· τὸ παρ' ἡμῖν. ἦτοι τοῦ σῶσι τοῦ ἡμῖν· σιμός γὰρ ὁ 5
κολοβός· τὸ κεκολοβώμενον ἀπὸ τοῦ νομίσματος.
- Hesych. 431 Σιμίας, Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε Γλῶσσας βιβλία γ'·
ποιήματα διάφορα βιβλία δ'. ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς Σάμιος· ἐν δὲ τῷ
ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμῶν ὑπὸ Σαμίων.
ἔκτισε δὲ Ἀμοργὸν εἰς τρεῖς πόλεις, Μινώαν, Αἰγιαλόν, Ἀρκεσίμην. 10
γέγονε δὲ μετὰ υς' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν· καὶ ἔγραψε κατὰ τινες πρῶ-
τος ἰάμβους, καὶ ἄλλα διάφορα, Ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.
- Hesych. 432 Σιμίας, Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε
Περὶ σοφίας, Περὶ φιλίας, Περὶ ἀληθείας, Περὶ μουσικῆς, Περὶ αἰρέτου
καὶ φευκτοῦ, Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς· καὶ ἄλλα φιλόσοφα. 15
- Δ 433 Σιμμίχη.
- Δ 434 Σιμόεις· ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτοῦ Σιμοείσιον πεδίον.
435 Σιμοκάττης, ποιητής. ἐπώνυμον Θεοφυλάκτου σοφιστοῦ.
- Ar. 436 Σιμός· ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμὸν οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης
ἐν Βαβυλωνίοις· μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν. καὶ πλατύ. καὶ ἐν 20
Νίκαις· τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμόν αἰεῖ.

428 sch. Ar. Ach. 524 cf. H 429 = P, Ba 364, 23 cf. H; Ambr. 426 =
Ps. Herodian. 124; Zon. 1647 430 l. = Ambr. 424 431 ἦν sq. ad 446 per-
tinere vidit Ionsius cf. Procl. ap. Phot. Bibl. 319 b 29, Steph. Byz. v. Ἀμοργός
432 cf. Laert. D. 2, 124 433 = L cf. Ambr. 383 434 — ποταμοῦ = Ambr. 353,
Ps. Herodian. 124 et 210, Zon. 1643 cf. H 436 sch. Ar. Lys. 288 cf. H; P =
Ba 364, 22; Ar. fr. 74, Pl. com. fr. 79

427 ex v. M 1494 430 extr. cf. v. K 1941 431 cf. 446 435 cf. v. Θ 201

A (GFVMBF) 427 om. AF post 437 praemisso καὶ V 1 μυχθίζεις GB 2 μυκτηρίζεις
om. V 4 φακιδόλιον GB 430 bis, post 429 et 431 V 5 ἦτοι—6 νομίσματος
om. AF, post 429 σιμός ὁ ἐκ τοῦ κ. τὸ κ. ἀπὸ τοῦ νοός, post 431 ἦτοι—ἡμῖν
ἢ ἐκ τοῦ σιμός, δ σημαίνει τὸν κολοβόν, γίνεται σιμήσιον V. Σιμήσιον τὸ π. ἡμῖν
σῶσι τοῦ ἡμῖν, καὶ σιμήσιον ἐκ τοῦ σιμός, δ σημαίνει τὸν κολοβόν mg. add. A^r
431 om. AF post 325 V mg. ad 310 A^r; Σημίας ὄνομα κύριον post 325 add. F^r
7 ἔγραψε—γ'] δς ἔγραψε A^r 8 βιβλία δ' om. A^r τὸ om. G ἐν—12 διάφορα]
ἔγραψε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ A^r 9 τῆς VM: τοῦ GB Σαμίου V 10 δέ] δὲ
καὶ G Ἀμοργὸν εἰς] εἰς Ἀ. Daub, frustra Αἰγιαλὸν e Steph. Byz. Daub
Ἀρκεσίμην e Steph. Byz. Welcker 11 υς' E cf. 446 καὶ om. GB 12 καὶ—
Σαμίων] Ἀρχαιολογίαν τε τ. Σ. δι' ἐλεγκίας ἐν βιβλίοις β' καὶ ἄλλα διάφορα coll.
446 Bhd.; καὶ ἄλλα διάφορα post Σαμίων transtulit Flach 13 μαθητῆς—15 φι-
λόσοφα om. F 13 Σωκράτους μαθητῆς V 14 Περὶ φιλίας, Περὶ ἀληθείας
om. V 15 καὶ φευκτοῦ om. V ψυχῆς] Περὶ ψ. Laert. 433 om. GF;
Σιμίχη A 17 ὄνομα ποταμοῦ] ποτ A ὄνομα τόπου F 18 ποιητῆς FV:
ὄνομα ποιητ(οῦ) A om. GM ἐπώνυμον—σοφιστοῦ om. AFV 19 Ἀρι-
στοφάνης—21 αἰεῖ om. F 20 Βαβυλῶν A Βαβυλῶνι V πλατύ. καὶ] Πλάτων
Elmsley 21 τουτὶ] μὲν add. A με add. Bhd. αἰεῖ] δεῖ Elmsley δεῖ c'
ἐτι Cobet

- 437 Σιμός: ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ. σιμός τὴν ῥίνα. καὶ Φιλό-
στρατος· ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφείναι τὸν χαλινόν.
438 Σῖμος· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος. εἰς τῶν Ἀλευαδῶν Harp.
οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξει τῷ Μακεδόνι.
5 439 Σιμωνίδης, Λεωπρεποῦς, Ἰουλιήτης τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πό- Hesych.
λεως, λυρικός, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις· ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης
διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος· προσεξεῦρε
δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλὰ καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον
φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἔκτης Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ
10 ἔβ' γεγράφαι. καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς οη', βιούς ἔτη πθ'. καὶ γέ-
γραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλείᾳ καὶ
Ξέρξου ναυμαχία καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας· ἡ δ' ἐν
Σαλαμῖνι μελικῶς· θρήνοι, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες καὶ τραγῳδαί
καὶ ἄλλα. οὗτος ὁ Σιμωνίδης μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος.
15 τοῦτ' ὃς ἦν ἐοικώς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς· ὃς τὴν μὲν φωνὴν
σιωπῇ κατεῖχε, πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελέγετο· τό τε μνημονικὸν
ἐκατοντούτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ
τις ἐς τὴν μνημοσύνην ἦδετο· ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου
μαραίνεσθαι φησιν, αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον
20 παρὰ τῆς μνημοσύνης εἶναι.
440 Σιμωνίδης, λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν Hesych.
εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ἄσμα καὶ γράψει ἄσμα. εἶχε δὲ καὶ β' κιβώτια, τὴν Ar.
μὲν τῶν χαρίτων κενήν, τὴν δὲ ἐτέραν πλέαν. Ἀριστοφάνης· κατὰ
τὰ Σιμωνίδου μέλη. τουτέστι κακότεχνα καὶ ποικίλα. Σιμωνίδης
25 υἱὸς Θεοπρεποῦς εἶπεν· ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται. E?

437 ἀναπηδῶντι sq. Philostr. 2, 11 438 Harp. = P; Dem. 18, 48 439 init.
cf. Pap. Oxyrrh. 15, 1800, vs. 36 sqq., Steph. Byz. v. Ἰουλίς οὗτος sq. Philostr. 1, 14
440 οὗτος — πλέαν sch. Ar. Pac. 697. κατὰ τὰ — ποικίλα Ar. Av. 919 c. sch.
Σιμωνίδης υἱὸς sq. cf. Laert. D. 1, 76—77, Pl. Prot. 345d; ad 441 rettulit Bhd.;
Simonid. fr. 5, 21

439 init. cf. 442. Philostr. cf. v. A 2245, hinc partim, v. A 2245 et fort. v. A 3420
440 Ar. Av. cf. v. Π 661; extr. cf. v. A 1828

2 ἀφείναι V 5 Λεωπρεποῦς omnes, Pap. Ox. Ἰουλιήτης om. A; lac. A (GV M)
v. B 59 collato statuit Bhd. 6 μετὰ—χρόνοις om. V 9 γέγονε—10. 11 γέ-
γραπται] γέγραπται δὲ V 10 ἔβ'] ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας ed. pr. τῆς
om. A οη' A M: οβ' G 12 ναυμαχία καὶ] ναυμαχίαι Wachsmuth; καὶ dele-
verat Bhd. ναυμαχία alt. om. G, del. Bhd. et Wachsmuth; καὶ ἡ ἐπ. Ἀ.
ναυμαχία del. Gutschmid δι'—14 ἄλλα mg. V 12 δι'—13 μελικῶς] μελικῶς.
ἡ δ' ἐν Σ. δι' ἐλεγείας Bergk 13 ἐπιγράμματα] ἐπιγράφονται V καὶ om. G
τραγῳδία A cp. V; suspectum Bhdyo 14 ὁ—15 ἐοικώς] μνημονικός ἦν εἴπερ
τις ἄλλος· ᾧ ἦν ἐοικώς κατὰ τὴν μνήμην καὶ V 18 πάντες A 19 γε μὴν!
δὲ G 20 παρὰ AV, Philostr.: περὶ G M ὑπὸ vv. A 2245 et 3420 εἶναι] καὶ
παροιμία· τῷ χρόνῳ πάντα μαραίνονται, μνήμη δὲ Σιμωνίδου καὶ Ἀπολλωνίου
οὐ μαραίνεται add. V 22 ἄσμα] μισθοῦ e sch. add. Kust. καὶ alt. om. G
κιβωτούς M^{sc} κιβώτια A 24 τὰ om. V κατὰ τεχνα e sch. Bhd. 25 Θεο-
πρεπῇ G Λεωπρεποῦς ex vs. 5 Kust.

- E 441 Σιμωνίδης· ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο, καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι· ἄξιον δὲ μὴδὲ ταῦτα παραλιπεῖν· Ἀκραγαντίνων στρατηγὸς ἦν, ὄνομα Φοῖνιξ· Συρακουσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι. οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου 5 μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον· καὶ κατὰ τοῦτον ἐάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ Καλλιμαχος τοῦτοιοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεςμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητὴν· οὐδὲ τὸ γράμμα ἠδέσθη τὸ λεγόμενον υἱὸν Λεοπρεποῦς κείσθαι Κήϊον ἄνδρα. κᾶτ' εἰπὼν ἄττα 10 ἐπιλέγει· οὐδ' ὑμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρεσεν, οἳ με μελάθρου μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεςθέ ποτε δαιτυμόνων ἀπο μόνον, ὅτε Κρανωνίων αἴας ὤλισθεν μέγας οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας. τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις, καὶ τιμῶσιν οἳ τε Ὀλύμπιοι, οἳ τε οἱ ἐπὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς· οὐ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνη- 15 cis τοῦ βιοῦν ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας, καὶ ἐκεῖθι, ὅταν τὴν εἰμαρμένην τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν.
- Heuy. 442 Σιμωνίδης, Κείος, θυγατρίδοις κατὰ τινος τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν· καὶ γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γ', Εὐρήματα ἐν βιβλίοις γ'. 20
- Heuy. 443 Σιμωνίδης, Μάγνης Σιπύλου, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου κληθέντος· καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτοῦ ἔφθειρεν.
- Heuy. 444 Σιμωνίδης, Καρύστιος ἢ Ἑρετριεύς, ἐποποιός. τὴν εἰς Αὐλίδα 25 κύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, Τριμέτρων βιβλία β', Περὶ Ἰφιγενείας α'.
- E 445 Σιμωνίδης· οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως, διὰ φιλοσοφίαν πᾶσιν ἐπισχημάτατος.

441 Aelian. fr. 63; Callim. fr. 71 S.

445 [Eunap. fr. 40], FHG 4, 30

441 cf. v. A 880

442 cf. 439

A (GVM) 2 μεγαλοποιόν V 3 ἔνθα suspectum Bhdgo κατωλίσθηεν V ἀλλα-
 χόθεν V ἀλλόθι G καταλιπεῖν GVM 4 Ἀκραγαντίνος VM Φοῖνιξ ὄνομα
 ἦν V 6 ἀκηδῶς τε καὶ om. V 6.7 πύργον ἀνίστησι V 8 γε] τε G
 10 λεγόμενον] λέγον Pearson υἱὸν GM: υἱὸν A υἱὴν V μ' υἱά egregio Bentley
 Λεοπρεποῦς V: εοπρεποῦς in Jac. M Θεοπρεποῦς G Μελοπρεποῦς A Λεωπρεπέος
 Bentley Κήϊον] κείνον A 11 Πολύδευκος V οἳ με] οἶμοι A 12 ἔθεςθέ G,
 Bentley: ἔθεςθαί M ἔσεσθέ A ἔσεσθαι V ποτε] τότε Buttmann ἀπο] ἀτρη V
 12.13 Κρανώνι A Κρανώνιος Bentley Κρανώνιος Mein. Κρανωνίδος Bhd.
 13 αἴας] αἰ αἶ Bentley μέγας] μεγάλους Bentley 14 καὶ] ὅτι vel ὥς vel
 οὐς καὶ Bhd. οἳ τε Ὁ.] ἴσως εἴτε δὲ οἱ Ὀλύμπιοι ss. M οἳ τε alt. G:
 εἴτε AVM θεοὶ καὶ Bhd. οἱ ἐπὶ τῆς] ἐπὶ G 16 τε del. Bhd. ἔχωμεν
 καὶ ἐνταῦθα] ἐνταῦθα ἔχωμεν V 21 Σιπύλου] ἀπὸ Σ. (vel Σιπυλεύς) Mein. (cf.
 v. A 2082 cett., quater) sed abest praep. vv. Δ 1139, 1435; ἐκ (cf. v. A 2185 cett., decies)
 vel potius τῆς (cf. v. A 3745 cett., sedecies) praetulerim γέγονεν] γέγραφεν A
 22 Μεγάλου] πρώτου Mein. κληθέντος—Ἀντιόχου om. A ἔγραφε G
 Ἀντιόχου] τοῦ Μεγάλου add. M καὶ alt.] κατὰ Bhd. 23 τὴν pr. om. V
 αὐτῶν Cuper 28 πᾶσιν A: πᾶσαν V om. GM

- 446 Σιμωνίδης, Κρίνiew, Ἀμοργῖνος, ἱαμβογράφος. ἔγραψεν ἑλε- Hes.
 γείαν ἐν βιβλίοις β', ἱάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ γ' καὶ υ'
 ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψεν ἱάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τινας.
- 447 Σίμων, Σίμωνος: ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Σίμωνος Harp. + Δ
 5 ἀρπακτικώτερος. Ἀριστοφάνης· ὅταν ἴδωσι Σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης Ar.
 γίνονται. σοφιστὴς δὲ ἦν, ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσιφίζετο. Σίμων καὶ
 Θέωρος καὶ Κλεώνυμος, οὗτοι ἐπίορκοι. Ἀριστοφάνης· εἶπερ βάλλει τοὺς
 ἐπίορκους ὁ κεραυνός, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων· ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον
 οὐδὲ Θέωρον; καὶ τοι σφόδρα γ' εἰσὶν ἐπίορκοι.
- 10 448 Σιμπλίκιος: ὄνομα κύριον. Δ
 449 Σιμύλος: ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν- Δ
 τός φησιν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ Harp.
 καὶ Σωκράτει.
- 450 Σινά: ὄρος. ἔνθα καὶ τὸ παράδοξον τῆς βάτου θαῦμα κατείδεν Δ + x
 15 ὁ Μωϋσῆς. καὶ Σίναιον λέγεται τὸ αὐτὸ ὄρος.
- 451 Σινάμωρον: πορνικόν. καὶ Σινάμωρος, ὁ κακόςχολος. Ar. Hdt.
 Ἡρόδοτος. καὶ Σιναμωρουμένη, συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα Ar.
 πρὸς μίειν. ἀντὶ τοῦ γαμουμένη. οὕτως Ἀριστοφάνης.
- 452 Σινάτωρ, σινάτωρος: εἶδος ἀξιώματος. Δ
- 20 453 Σινδαρωνεύεσθαι: ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνδρας σίνεσθαι, ὃ ἐστι Prov. + Σ
 βλάπτειν.
- 454 Σινδών, σινδόνας. Δ
- 455 Σίναιθος: ὄνομα κύριον. Δ
- 456 Σίνεσθαι: βλάπτεσθαι ἢ βλάπτειν. καὶ Σινοῦται, βλάπτεται. Σ Δ
- 25 457 Σίνηπι· καὶ σινάπεως ἡ γενική. Δ
- 458 Σινιάσαι: εἶσαι, κοκκινίσαι, θορυβῆσαι, ταραῖσαι, πειράσαι. ὁ Σ

446 cf. Steph. Byz. v. Ἀμοργός 447 Σίμωνος pr. = Ambr. 333. ὄνομα κύριον
 Harp. = P Σίμωνος alt. — ἐνοσιφίζετο Ar. Nu. 351—2 c. sch. plenior. Σίμων sq.
 Ar. Nu. 399—400 c. sch. plenior. 448 = Ambr. 311 449 Δημοσθένης sq.
 Harp. = P; Dem. 18, 362 450 — ὄρος + Σίναιον sq. cf. Ambr. 417, Choer.
 Epim. Ps. 153, 27, Et. M. 713, 32, Zon. 1648 451 — πορνικόν + Σιναμωρου-
 μένη sq. sch. Ar. Nu. 1070 Σινάμωρος, ὁ κακόςχολος gl. Hdt. 5, 92 = H
 452 σινάτωρος = Ambr. 339 453 — σίνεσθαι cf. Pargoem. ed. Gsf. 106 n. 861.
 βλάπτειν cf. ad 456 454 σινδόνας = Ambr. 404 455 — βλάπτειν = Ba 364, 26
 cf. H; βλάπτεσθαι = P; βλάπτειν cf. sch. Ω 45, Erotian. 80, 6 Σινοῦται sq. cf.
 Ambr. 430 = Ps. Herodian. 246, Zon. 1648 457 cf. Ambr. 409 458 — πει-
 ράσαι = P, Ba 364, 24 cf. H, Et. M. 713, 50, Zon. 1648

446 cf. 431 447 cf. v. K 1379 451 hinc Zon. 1641 456 cf. 462

1 ἑλεγείαν—2 β' vid. ad p. 360, 12 2 καὶ αὐτὸς om. Eudoc. καὶ om. Bhd.; A(G F V M)
 κύχρονος Ἀρχιλόχου add. Volkmann cf. Rohde, Kl. Schr. 1, 149 sq. 3 ἔτος A
 4 Σίμωνος pr. om. G 8 ἐνέπρησας V 11 ἐν—12 φησιν om. G 12 βαρυ-
 τόνοις VMTP, v. l. Harp. plen. 14 ἔνθα—15 Μωϋσῆς om. G 14 καὶ om. F
 15 λέγεται om. F ὄρος om. GF 16 πορνικόν om G κακόςχολος AFV
 18 πρὸς μίειν om. G 19 σινάτωρος om. AF 20 Σινδαρωνεύεσθαι F Σιναμω-
 ρεύεσθαι coll. Phot. v. σινάμωρος Leutsch et Schneidewin, porro coll. Et. M. 713, 29
 Mein. τοῦ om. F 21 βλάπτειν] πτεσθαι ss. M 22 σινδώνος AF
 24 Σινοῦται βλ.] Σινοῦσθαι, βλάπτεσθαι G 25 Σίνηπι V σινήπεως Ambr.,
 ed. pr. 26 Σινιάσαι, εἶσαι V κοκκινῆσαι F, Ba cf. Et.

Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον· ἐζήτησέ σε ὁ Σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν κύτον· ἐγὼ δὲ ἐδέηθην περὶ σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ Πέτρου μόνου δεδέηται ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν Πέτρου ἐχόντων, οὐδὲν ἕτερον αἰνισσομένου τοῦ κοσκίνου ἢ τὸν περιγείον κόσμον, ἡδονῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον, 3 δι' ὧν ὡς δι' ὁπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου κύτου ἐπὶ τὸν ἄδην, ὡς ἀπὸ τρυπημάτων διαχωριζομένων, τῶν μὲν διαρρεόντων ὡς δι' ὀπῆς τῆς γαστριμαργίας, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία· τῶν δὲ διὰ φιληδονίας· περὶ ὧν ὁ προφήτης φησί· πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας, τῶν δὲ δι' ὀργῆς, τῶν δὲ δι' 10 ἄλλων παθῶν.

Δ 459 Σινίζω.

Δ + Anth. 460 Σίνις: ὄνομα ληστοῦ βλαπτικοῦ. ἡ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινεν, λαιμῷ ρίμψα καθείς ὄνυχα.

Δ 461 Σίνις: ἡ πόλις.

15

Σ Δ 462 Σίνος: βλάβη. καὶ Σινοῦται, βλάπτεται.

Δ 463 Σίνωνος. καὶ Σινωνίς, ὀνόματα κυρία. ἄρτι δὲ ἀπρηκτός τοῦ Suid. Σοραίου, ἡ Σινωνίς ἐφίσταται.

Δ 464 Σινωπεύς.

Δ 465 Σινώπη: πόλις. καὶ ἑταίρα, ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ 20 Harp. τὸ γραῦς εἶναι. καὶ παροιμία, Σινωπίσαι. τοῦτο πεποιήται παρὰ Σ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, κα- Δ θάπερ Ἄλεξις ἔφη. καὶ Σινωπίτης.

Σ Δ 466 Σίντης: βλαπτικός. καὶ Σίντωρ, ὁ βλαπτικός. ἐν Ἐπι- Anth. γράμμασι· ἐχίνον, ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων. καὶ 25 αὐθις· ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἀν' οὔρεα μὴ τις ἐμεῖο αἰπόλος ἀγγεῖλη γήραος ἀδρανίην.

Δ 467 Σιντιάδα.

458 ὁ Χριστὸς sq. Luc. 22, 31 c. explic.; Hoseae 4, 12 460 — ὄνομα cf. Ambr. 315: ἡ sq. Anth. 7, 202, 3—4 462 — βλάβη = P, Ba 364, 27 cf. Et. M. 713, 42, H, Erotian. 80, 19 Σινοῦται sq. cf. ad 456 464 cf. Ps. Herodian. 124 465 — πόλις cf. Steph. Byz., Et. M. 713, 51, Ps Herodian. 124 ἑταίρα—εἶναι Harp. = P Σινωπίσαι—ἔφη = P cf. Paroem. ed. Gsf. 103 n. 840, H; Alexid. fr. 104 Σινωπίτης = Steph. Byz. cf. Ambr. 363 466 — βλαπτικός pr. = P, Ba 364, 29 cf. sch. A 481, H, Zon. 1645 ἐχίνον—θειλοπέδων Anth. 6, 45, 1—2. ἀλλὰ sq. Anth. 6, 73, 7—8

460 cf. v. P 167 462 cf. 456 463 ἄρτι sq. ex 789 vel ex v. A 3179 466 Anth. 6, 45 cf. vv. E 4009, O 314, P 10

A (G F V M) 1 Χριστὸς θς Α 2 περὶ—πίστις σου om. G; θεία ῥήμα (ῥήματα Latte) τοῦ δεσπότου καὶ κυ ἰω χυ mg. add. A^r 4 τῶν om. F 6 τοῦ om. V 7 διαχωριζόμενοι M^{sc}, Kust.; γεώδεις ἐπὶ τὸν ἄδην, ὡς ἀπὸ τροφίμου κύτου διὰ τρυπημάτων διαχωριζομένου Bhd 15 ἡ πόλις] ὄνομα πόλεως FV 17 καὶ—18 ἐφίσταται om. A F 17. 18 ἄρτον δὲ ἀπειρηκτός τοῦ Σηραίου V 20 καὶ alt. om. A 21 Σινωπήσαι G, Phot. παρὰ] διὰ G 22 τῷ] τὸ V 23 Σινωπότης G 24 βλαπτικός pr.] ὁ β. G 26 λύκοι G ἑμοῖο G ἀγγεῖλη AV 27 ἀδρανείην M ἀδρανέην G 467 om. (F) V

- 468 Σιών: ὄνομα πόλεως. Σιών ἐπουράνιος καὶ Ἱερουσαλήμ χο- Δ Thdr.
ροῖς ἀγίων κεκοσμημένη· ἥς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. Σιών καὶ
ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. καὶ Σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς Σιών πόλεως. Δ
- 469 Σιωπή· παροιμία· καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα Prov.?
5 τελεσθέντων. ἐπὶ τῶν πάνυ σιγῶντων· παρόσον οἱ Πυθαγόρου φοι-
τηταὶ παράγγελμα εἶχον σιγὴν ἀσκεῖν πενταετὴ χρόνον.
- 470 Σίπαλος: ὁ ἄμορφος. Δ
- 471 Σιπύη: ἡ ἀρτοθήκη. οἶονεῖ σιτοβύη τις οὔσα· παρὰ τὸ ἐν Ecl.
αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἡ μὲν σιπύη Ar.
10 μεστή ἔστι λευκῶν ἀλφίτων. προὔχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων.
θείης εὐσιπύους ἐξ ὀλιγισπύων. Anth.
- 472 Σιπυλήνη: πόλις. Δ
- 473 Σίπυλος· τόπος, ἡ ποταμός. Δ
- 474 Σιραίου· Ἀριστοφάνης· ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμίδῳ Ar.
15 παραμίζας.
- 475 Σιρίκιος, Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστῆς, μαθητὴς Ἀν- Hesy.
δρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. προγυμνάσματα
καὶ μελέτας.
- 476 Σίρις: ὄνομα ποταμοῦ. Δ
- 20 477 Σίρ: μεγάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλ- E
λυριῶν ἔθνους.
- 478 Σιρομάστης: κεῦός τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς Σ
τελώναις εἰς ἔρευναν. Εὐνάπιος· ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδο- E
κίμει τοῦ δόρατος.
- 25 479 Σιρός: ὁ λάκκος. καὶ Σιροῖς, ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατατίθεται Δ Σ
τὰ σπέρματα.
- 480 Σιάν: ὄνομα πόλεως. Δ

468 — πόλεως = Ambr. 388 Σιών sec. — ἐκκλησίαι Thdr. in Ps. 9, 15,
PG 80, 928c Σιωνῖται sq. cf. Ambr. 362 469 σιωπηλότερος — τελεσθέντων
Iul. or. 4 (8), 251c 470 cf. Et. M. 714, 5, Ambr. 302 471 — ἐμβάλλεσθαι =
Et. M. 714, 9 (et An. Ox. 2, 465, 21); — ἀρτοθήκη = sch. Ar. Pl. 807, Ps. Hero-
dian. 124 cf. H ἡ μὲν — ἀλφίτων alt. Ar. Pl. 807 c. sch. θείης sq. Anth.
6, 288, 10 472 = Ambr. 387 473 — τόπου cf. Ambr. 416; ποταμοῦ cf. sch.
Luc. 241, 4 474 Ar. Vsp. 878 476 cf. Steph. Byz. s. v. et v. Συήνη, Ambr. 357
478 — ἔρευναν = P cf. H, Tzetz. Chil. 13, 522 sq. ὥστε sq. Eunap. fr. 49, FHG 4, 36
479 — λάκκος = Ambr. 294, Ps. Herodian. 124 et 179 Σιροῖς sq. = P, Ba 365, 3,
H cf. Et. M. 714, 22

469 cf. v. Π 3124 extr. 479 ὀρύγμασιν cf. 288

1 ὄνομα πόλεως FVM: πό(λις) A om. G Σιών alt. et 2] nov. gl. FV A(GFVM)
1. 2 χοροῖς] χωρὶς V 4 παροιμία om. AFV 8 σιτοβύη] σιτούνη A 8. 9 τὸ
τὰ σιτία ἐν αὐτῇ FV 9 βάλλεσθαι F μὲν om. A 10 ἔστι GM, Ar.: τι A
τις V 12 Σιπυλήνη GVM πόλις] καὶ Bbd. 13 καὶ Σίπυλος, ὄνομα τόπου
ἢ ποταμοῦ GFVM 19 ὄνομα ποταμοῦ] ποτ A 477 om. A 20 Σίρα V,
Σίρμιον quod ordo poscit, Reines. μεγαλόπολις F καὶ πολυάνθρωπος om. V
22 ἔχον om. V 23 σιρομάστης M, qui ζητεῖ διαφορὰν τῆς εἰ διφθόγγου ἐν τῷ
σειρομάστης siglo s. l. posito mg. add. 23. 24 εὐδοκῆσει V 25 Σιρρός F
Σιρροῖς G 27 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A

Ε 481 Σικίννιος, Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο, ὥς καὶ τὸν Εὐνόμιον τὸν αἵρετικὸν πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίαίταν ἦν οὐ λιτός, ἀλλ' ἐν ἄκρῃ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο, τρυφῶν τε ἐν ἐσθῇτι λευκῇ, καὶ δις τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις 5 λουόμενος διετέλει. καὶ ποτε ἐρομένου αὐτὸν τινος, τοῦ χάριν ἐπίσκοπος ὦν δις λούοιτο τῆς ἡμέρας· ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει, ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ Ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν ἠρωτήθη ὑπὸ τινος τῶν περὶ Ἀρσάκιον, διατὶ ἀνοίκειον ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροῖν, καὶ ποῦ γέγραπται, λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι; ὁ δέ, 10 πρότερον, ἔφη, εἶπέ, ποῦ γέγραπται, μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον; τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γενομένου πρὸς τὴν ἀντερωτήσιν, ἐπήγαγεν ὁ Σικίννιος· ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἄν, ἔφη, δεῖξαι δυνήσῃ, ὥς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομῶν παρήνεσε, λέγων· ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ Σωτὴρ ἐν τοῖς 15 Εὐαγγελίοις φαίνεται λευκῇ ἐσθῇτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ Μωσὴν καὶ Ἡλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν ἔθαυμάσθη. Λεοντίου δὲ τοῦ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας ἐπισκόπου Ναυατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου καὶ τῇ Κωνσταντίνου πόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ Σικίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν παρεκάλει ἀπο- 20 δοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε καὶ φησιν· ὑμεῖς οἱ Ναυατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἐκκλησίαν ἔχειν, τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ Σικίννιος ἔφη· καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὥς ἐγώ. τοῦ δὲ πάλιν ἐπάγοντος, πῶς μετανοεῖς; ἔφη ὁ Σικίννιος, ὅτι σε εἶδον. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου 25 λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ Σικίννιος ἔφη, οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ Ἰωάννου χαλεπήναντος καὶ φήσαντος, ὅρᾳς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος; καὶ ὁ Σικίννιος, οὐ τοῦτο, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμι ἐπίσκοπος, ὅς τοις ἄλλοις εἰμί. ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀλλ' ἐγὼ σε, ἔφη, παύσω προσκομιεῖν· αἵρετικὸς 30 γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δὲ Σικίννιος χαριέντως· ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, καὶ μισθοὺς παρέξω, εἴ γε τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξαις. ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθεῖς, ἀλλ' οὐκ ἄν σε, ἔφη, παύσω τοῦ προσκομιεῖν ἐγώ, εἴγε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. οὕτως ἦν χαρίεις ὁ Σικίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται· λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀνα- 35 γινωσκόμενος ἔθαυμάζετο· προσὴν γὰρ αὐτῷ χάρις τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ βλέμματι καὶ τῇ ὄλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

481 Socr. h. e. 6, 22

A (G V M) 3 αὐτὴν V 4 οὐ λιτός ἦν G πολυτελή G V ταύτην V 6 διετέλει om. G 9 ἐπίσκοπος A^p V 10. 11 πρότερον σὺ G 11 εἶπέ om. A 12. 13 ἐρωτήσιν GM 16 οὐ μὴν ἀλλὰ AV: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ M καὶ G 17 τοὺς ἀποστόλους A 22 Ναυαταί V 24 οὕτω] αὐτῷ A 25 ὁ Σικίννιος om. G 28 καὶ om. G, Socr. 30 ἔφη post Ἰωάννης transpos. G 34 ὅλως om. V οὗτος A ἦν] οὖν V cf. Socr. 35 αὐτῷ] ἐν αὐτῷ A 36 τε om. V

482 Σικίννιος· οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναυατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος Ε
 ὅτι μάλιστα καὶ τῶν φιλοσόφων δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων
 ἐπιστήμων καὶ πρὸς διαλέξεις ἔτοιμος· ὡς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταῦταις
 εὐδοκιμοῦντα καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον πολλάκις παραιτήσασθαι
 5 τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σῶφρων τὸν βίον, ὡς κρείτ-
 των εἶναι διαβολῆς· περὶ δὲ τὴν δίκαιαν ἀβρὸς καὶ ποικίλος, ὡς τοὺς
 ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν, εἰ σῶφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ
 ἦθος ἦν χαρίεις καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἐπι-
 σκόποις τῆς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος
 10 ἦν. κῶπτεται δὲ σὺν χάριτι καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι καὶ ἀπεχθείας
 ἐκτὸς ὑπομένειν κομπῶς τε σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν
 εὖ μάλα ἐπιτηδεύς εἶχεν. ἐρωτηθεὶς οὖν ποτε, ὅτου ἔνεκα δεύτερον
 λούοιτο ἐπίσκοπος ὢν, ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ
 ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωπέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου
 15 ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· οὐκοῦν εἰπέ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν
 χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· σὺ μὲν,
 ἔφη, οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδείξαι δυνήσῃ· ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομῶν ὁ σοφώ-
 τας, ἔστῳσάν σοι ἱμάτια λευκά, παραινεῖ, λέγων· καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς
 λευχείμων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἡλίαν
 20 τοιοῦτους τοῖς ἀποστόλοις δεικνύς. οὐ μὴν ἀλλὰ κάκεινο τῶν εἰρη-
 μένων Σικιννίῳ χάριεν οἶμαι. ἐνεδήμει μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντινουπόλει
 Λεόντιος, ὁ τῆς παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας ἐπίσκοπος. ἐκκλησίας δὲ τῶν
 ἐκείσε Ναυατιανῶν ἀφηρημένης, ἦκε πρὸς αὐτόν, ἀπολαβεῖν ταύτην
 δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Ναυατιανοῖς ὡς
 25 οὐκ ἀξίως ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν
 ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, ἀλλὰ μὴν, ἔφη Σικίννιος, οὐδεὶς οὕτως ὡς
 ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα τρόπον, ὅτι σε τεθέαμαι,
 ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα δὲ πολλὰ αὐτοῦ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημο-
 νεύουσιν. οὐκ ἀκόμψους τε πολλοὺς λόγους αὐτοῦ φέρεσθαι φασιν.
 30 ἐπηνεῖτο δὲ μᾶλλον λέγων, ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ
 βλέμματι καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἐλεῖν ἱκανός. τοιαύτης
 ἔλαχε φύσεως ἀγωγῆς τε καὶ βίου Σικίννιος.

483 Σικμός· ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ἤχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς
 ὕδωρ βεβλημένου καὶ ποιὸν ἤχον ἀποτελοῦντος.

35 484 Σικόης· τὸ πλεξείδιον. ὁ θεὸς τῷ Μωϋσῇ ἐνετείλατο λαλῆσαι Δ
 παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τῆς γενειάδος, ὅπως μὴ
 ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σικόην.

482 Soz. 8, 1

484 — πλεξείδιον = Ambr. 310

ὁ sq. cf. Levit. 19, 27

482 cf. v. N 51

483 cf. 291

482 om. FV; τοῦτο δίδεσται κατὰ νοῦν mg. add. M 1 Σικίννιος—8 καὶ alt. A (GFVM)
 om. G 7 σῶφρονην A 12 ἐρωτηθεὶς—28 ἕτερα om. G 13 ὅτι om. A
 17 ἔφη om. M 21 ἐπεδήμει A 22 τῆς om. A, Soz. 29 ἀκόμψως G
 30 μᾶλλον GM: μάλιστα A 31 τοιαύτης—32 Σικίννιος om. G 483 om. A F V
 35 Μωϋσεὶ V 37 ἑαυτοῖς om. V

Ar. 485 Σιγύμβροις.

Σ + Ar. 486 Σιγύρα: ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ· περιβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικόν, παλαιόν· ἢ χιτῶν δερμάτινος. βορέη λέγουσιν ἡλίψ τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σιγύραν ἐκδύσει.

5

Ar. 487 Σιγύρα: χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἶον ἔξωμῖς. οἱ δὲ ἐς Βυ-
Ε Ζάντιον ἦσαν, σιγύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες, ἐν αἷς δὴ ἄλλο
οὐδέν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ

Ar. Ἀριστοφάνης· χειμῶνος ὄντος τρεῖς σιγύρας ἀφείλετο. καὶ αὖθις Ἀρι-
στοφάνης· πῶς οὖν τις αὐτῷ σώσει τοιαύτην πόλιν, ἢ μήτε χλαῖνα 10
μήτε σιγύρα; ἢ μήτε χρηστὸς μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει.

Ar. 488 Σιγύρα: χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἶον ἔξωμῖς ἢ διπλοῖς ἢ τι
τοιούτον. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς μήτε φαῦλος.

Δ 489 Σιγύφειον: τὸ τοῦ Σιγύφου. καὶ Σιγύφειος λίθος.

Δ 490 Σίκυφος: ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς 15

Ar. τὰς Σιγύφου, ὡς σκῆψιν ἀγῶν οὗτος οὐ προσδέξεται. ὥρα ἔστιν ἡδὴ
καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν. δριμύν τινα καὶ πανούργον παραδεδώκασιν
οἱ ποιηταὶ Σίκυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὀμήρῳ δεδιδαγμένοι· ἔνθα
Soph. δὲ Σίκυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιςτος γένετ' ἀνδρῶν. καὶ Σικυφιδῶν 20
γενεᾶς, τῆς τοῦ Ὀδυσσεως. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ 20
κακοήθων· ἐκ γὰρ Σιγύφου κατάγει τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ Σίκυφος
Κορίνθου βασιλεὺς, πανούργος ἀνὴρ· περὶ οὗ φησιν Ὀμηρος· ὁ κέρ-
διςτος γένετ' ἀνδρῶν. ὅστις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὀπλὰς τῶν
ζῶων ἑαυτοῦ μονογράμματα ἔγραψεν ὀνόματα. Αὐτόλυκος δὲ κατ'
ἐκεῖνο καιροῦ ἐκέκαστο κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε, καὶ τὰ κλεπτόμενα 25
παρ' αὐτοῦ τὴν μορφήν ἡλλασσε. κλέψας οὖν καὶ Σιγύφου θρέμματα
καὶ μεταβαλὼν ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίκυφον· ἐπέγνων γὰρ αὐτὰ διὰ
τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμενιζόμενον τὸν Σίκυφον
ἐξένισεν αὐτὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ
καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα συνώκισε Λαέρτη· διὸ Σι- 30
κύφου ὁ Ὀδυσσεύς.

485 sch. Ar. Av. 161 486 — τραχὺ + περιβόλαιον — δερμάτινος = Ba 365, 4
cf. P, Tim. (unde Et. M. 714, 24), H, sch. Ar. Vsp. 738; καὶ παχύ cf. sch. Ar. Av.
122, Lys. 933 βορέη sq. Babr. 18, 1—3 487 — ἔξωμῖς pr. sch. Ar. Ran. 1459
cf. sch. Ar. Av. 122 οἱ — ἀφίκοντο Proc. h. a. 6, 3 χειμῶνος — ἀφείλετο Ar.
Eccl. 421. πῶς sq. Ar. Ran. 1458—9 488 sch. Ar. Ran. 1459 489 Σιγύφειος λ.
cf. Ambr. 400 490 — κύριον = Ps. Herodian. 124 ἀλλ' — ἀνδρῶν Ar. Ach.
391—3 c. sch. 391; Z 153 Σικυφιδῶν sq. sch. Soph. Ai. 190; Z 153, τ 395

485 cf. v. N 597 et v. Y 107 486 hinc sch. rec. Ar. Ran. 1459 487 Proc. v. Δ 1265

A (G V M) 3 βορέη A 4 ὁπότερος A, sch. σιγύραν Τουρ 5 ἐκδύσει A, sch.
<ἀν> ἐκδύσαι Lachmann 7 αἷς] οἷς G 8 καὶ om. G 11 ἢ om. G
488 non nov. gl. Bas. 12 Σιγύρα — 13 τοιοῦτον om. G 13 τοιοῦτο M
14 τοῦ om. G 17 τινα] τε A 19 ἔσχεν V καὶ — 23 ἀνδρῶν om. A
22 δ — 23 ἀνδρῶν om. G 23 ὅστις] ὅς A 24 ὀνόματα] γράμματα ss.
ὀνόματα A 27 αὐτὰ om. V 28 ἐξευμενιζόμενος ed. pr., sch. 29 αὐτὸν
om. G 30 ἐξ αὐτοῦ om. V

- 491 Σίτα· ὅτι Φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς Ε πόλεμον ἐξόδου παρήγγειλε τὰ β' σίτα τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν· ποτὲ δὲ τὰ δύο, τέτταρα.
- 492 Σίττα: ὄνομα πόλεως. καὶ Σίττας, ὄνομα κύριον. Δ
- 5 493 Σιτάκη: ὄνομα πόλεως. Δ
- 494 Σίταλκος: ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς. Suid.
- 495 Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. καὶ Σιτηρόν, Harp. ὁ σίτος. Δ
- 496 Σιτίσεων: τροφῶν, δαπανῶν. Σ
- 10 497 Σιτίζω· αἰτιατικῇ. Synt.
- 498 Σιτοβολίοις: ἀποθήκαις. τὰς δὲ οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους Ε διεφύλαξε καὶ τὰ τεῖχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρῆσθαι πρὸς παραχειμασίαν. καὶ Σιτοβολῶνος. Δ
- 499 Σιτοδεία: λιμός, ἔνδεια. Σ
- 15 500 Σιτολία: ὄνομα πόλεως. Δ
- 501 Σιτομετρεῖν: τὸ σίτον παρέχειν. καὶ Σιτομέτριον, ἡ σιτοδοσία. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομετεῖν, Δ ἐκήρυξεν, ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι λ' ἡμερῶν σίτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς Ε αὐτόν. καὶ Σιτοποιεῖσθαι παρὰ Ξενοφῶντι τὸ τροφήν λαμ- x + Ε
- 50 βάνειν. σιτοποιεῖσθαι τε ἀνάγκη καὶ κοιμάσθαι. καὶ Σιτοπομπία. Δ
- 502 Σίτος: πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ Σ σιτία. Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σίτον ἐν τῇ γῇ ἥρουντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμων. Ζῆτει ἐν τῷ συνωνῇ.
- Σίτος καλεῖται καὶ ἡ διδομένη πρόσκοδος εἰς τροφήν ταῖς γυναιξίν Harp.
- 25 ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώην τοῦ ἄξονος καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σίτον λέγεσθαι τὸν τόκον· οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.
- 503 Σίτου: τροφῆς. καὶ Σίτου δίκη· ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν ποιησά- Σ

491 Polyb. fr. 218 492 Σίττας sq. = Ambr. 313 493 = Ambr. 386 495 — τροφήν Harp. = P 496 = P, Ba 365, 8 497 = Synt. Laur. et Gud. 498 τὰς — παραχειμασίαν Polyb. 3, 100, 4 499 = P, Ba 365, 6 cf. H, Et. M. 714, 53 500 = Ambr. 389 501 ὁ — αὐτόν Polyb. fr. 75 σιτοποιεῖσθαι — κοιμάσθαι Xen. Cyr. 1, 6, 36 cf. Byz. Zt. 23, 35 Σιτοπομπία = Ambr. 395 502 — ὥρμων = P; Thuc. 4, 26, 3 vs. 24 Σίτος sq. Harp. = P cf. H; Aristot. Ath. Pol. 51, 3(?) 503 — τροφῆς = P, Ba 365, 7 cf. Ap. S. 142, 1, H. Σίτου δίκη sq. = P cf. Eust. O. 1405, 11; Thuc. 4, 1, 1

494 ex v. A 2940

1 ὅτι] ὅτε G 2 τρία] τρίτα A 3 ποτὲ] ὅτε Vales., qui τὰ om. 4 Σίττα] A (G F V M) Σίτα F Σιτία V 4 et 5 ὄνομα πόλεως] πόλις A 4 Σίτας G 494 om. A F post 495 V 9 Σιτήσεων AGVM 11 δὲ om. G ἀκεραίας V 12 βουλόμενος — 13 Σιτοβολῶνος om. F 13 Σιτοβολῶνες GVM, Hes. cf. Gen. 41, 56 14 ἔνδεια] ἡ ἔ. F ἡ ἔ. V 15 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 16 Σιτομέτριον] Σιτό- μετρον A 21 καὶ] ἀλλὰ καὶ F 22 Θουκυδίδης — 23 ὥρμων om. F V cf. ad vs. 29 23 ὥρμων Phot. Thuc. 24 πρόσκοδος εἰς τροφήν] πρόσκοδος G τροφή V 25 ὡς — 28 ἡγούμενος om. F 25 ἐκ τῶν] ἐν τῷ G 25. 26 πρώην τοῦ ἄξονος] ἄξωνι G πρώτου ἄξονος Harp. Phot.; Ζῆτει supra πρώην add. M 29 Σίτου pr. — δίκη post vs. 22 σιτία transpos. V ὅταν — p. 370, 6 σπέρματα om. F 29 ἀποδικεῖν] ἀπολειψιν Salmas.

μένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκ-
πεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνη τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ
δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφάς, ἀφ' ἧς ἀπηλ-
λάγῃ ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ Σίτου ἐκβολή· Θουκυ-
δίδης, ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς 5
ἀναδίδεται τὰ σπέρματα.

Σ 504 Σιτούμενος: ἐσθίων.

Harp. 505 Σιτοφύλακες: ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο, ὅπως ὁ
σίτος δικαίως πραθῆσεται καὶ τὰ ἄλφιστα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν
Suid. ἀριθμὸν ιε' μὲν ἐν ἄτει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ Σιτοφυλακεῖον. 10

Σ 506 Σιτώνης: ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

Σ Δ 507 Σιφλός: μῶμος. ψόγος, μέμψις.

Σ 508 Σιφλώσειεν: μέμψειεν, ἐκφαυλίσειεν.

Δ 509 Σιφνεύς: ὄνομα κύριον.

Prov. ? 510 Σιφνιάζειν: ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχύοις· 15
ὥσπερ Λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις.

Σ Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου, ὡς καὶ τὸ
Κρητίζειν. καὶ τὸ Σίφνιος δὲ ἀρραβῶν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ
ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ, Λεσβιάζειν δὲ τὸ τῷ στόματι παρα-
νομεῖν. 20

E 511 Σίφνιοι· οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο, οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν,
ἀλλὰ καὶ τῶν ἡπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην
ἐς Δελφοὺς ἀπέστελλον εὐτάκτως καὶ ἐπείθοντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο
προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων ἀργυ-
ρείων μετὰλλων. ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, 25
θάλασσα ἐπιρρεύσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου
χορηγίαν, περιήλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινὴν.

Ar. ἐκ τῶν Ἰωνος Φρουρῶν. φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης· ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει
δέ, βούλεται δ' ἔχειν. τουτέστιν ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς

504 = P, Ba 365, 9, H (in Ar. Eq. 416) 505 — Πειραιεῖ Harp. = P cf.
Bk. 300, 19, Aristot. Ath. Pol. 51, 3 Σιτοφυλακεῖον cf. Ambr. 420 506 = P,
Ba 365, 10 (in Dem. 18, 248) 507 — μῶμος = P, Ba 365, 11, H cf. sch. Ar.
Rh. 1, 204, Zon. 1643 ψόγος cf. sch. Ξ 142, Ambr. 300, Zon. 1643 508 = P,
Ba 365, 12, Σ* (in Ξ 142) cf. Ap. S. 142, 3 510 Σιφνιάζειν sec. sq. = P cf.
Paroem. ed. Gsf. 105 n. 860 511 — δεινὴν Aelian. fr. 345 (Paus. 10, 11, 2 con-
tulit Gsf.) ἐκ τῶν sq. Ar. Ran. 1425, 1425—27 c. sch.; Ion. fr. 44

505 καὶ Σιτοφυλακεῖον ex v. χαρτοφυλάκιον 511 Ar. cf. 371

A (GFV M) 3 ἀπαιτῇ] καὶ add. A, τὴν add. Pors. 4 ἐκβολήν GM 6 ἀναδιδῶ-
ται M 8 ἀρχή—10 Πειραιεῖ] οἱ τὸν σῖτον φυλάσσοντες καὶ δικαίως πωλοῦν-
τες F 8 ὅπως] ὅπως ἂν V 9 πραθῆσεται V 10 καὶ Σιτοφυλακεῖον
om. AF, καὶ om. G, nov. gl. 12 ψόγος om. V 13 μέμψοιεν ἐκφαυλί-
κοιεν AF, Ba Σ* 15 τὰς—16 τῶν om. F 16 ἐπὶ—17 Λεσβιάζειν
om. V 17 καὶ Λεσβιάζειν om. G, nov. gl. νήσου] τῆς add. A 18 ἀρα-
βῶν AGF 19 τὸ om. V cf. Phot. 22 τῶν del. Bhd. τὴν] ταύτην
τὴν G 24 τοῦ om. V 24. 25 ἀργυρίων V 25 τὴν alt. om. V 27 νη-
σιώται V 29 δ' ἔχειν GM: δέ AV

δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἐπιφέρει γάρ, μισῶ πολίτην, ὅς τις ὠφελεῖν πάτρην βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς· καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου, βραδέως μὲν ὠφελούντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ

5 βλάπτοντος.

512 Σιφωνίζειν: κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, τὸ ἀποσπᾶν. Ἀριστοφάνης *Ar.* δὲ κατεχρήσατο, εἰπών, σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.

513 Σθενάρος: ἰσχυρός. Σ

514 Σθένει: δύναται. Σθένει δὲ δοτική. Σ Δ

10 515 Σθενέβοια: Προΐτου γυνή. αὕτη φιλήσασα τὸν Βελλεροφόντην *EV* καὶ μὴ ἐπιτυχούσα διὰ τὴν τούτου εωφροσύνην τούναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προΐτῳ, ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προΐτος ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ, τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ· ὁ γὰρ Προΐτος ἀνελεῖν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, 15 ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι ψευδὴς ἔστιν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προΐτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε. θάνατος *Suid.* Σθενεβοίας ἀνάπυστος ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ φανερός.

516 Σθένης: ἰσχυρός, καρτερός. Σ

20 517 Σθένης, Σθένιδος: ὄνομα κύριον. Δ

518 Σθένος: δύναμις. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σθένει. Δ

519 Σκάζει: χωλεύει. Σ

520 Σκάλα: Ῥωμαῖστὶ ὁ ἀναβολεύς.

521 Σκαλαθῦραι: συνουσίαι. Ἀριστοφάνης· ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπι- *Ar.* 25 θυμῇ καὶ βούληται σκαλαθῦραι.

522 Σκαλαθυρμάτια: κιάς τινας. καὶ σκαλεύματα. ἔγκειται δὲ τὸ *Ar.* ἄθυρμα, οἷον παίγνιον καὶ οὐδὲν ἀξιοπίστον. τουτέστι λεπτὰ καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα, καὶ μαθήματα, σκαριφεύματα.

523 Σκαλεύειν: ἀνακινεῖν, διαξάινειν. Ἀριστοφάνης· ἐν εἰρήνῃ 30 διάγειν ἔχωνθ' ἑταῖραν καὶ σκαλεύτους ἄνθρακας. ἀντὶ τοῦ ζυπυροῦντα *Ar.* τοὺς ἄνθρακας· ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν· ἢ

512 *Ar. Th.* 557 c. sch. 513 = P, Ba 364, 6 cf. H, sch. 1501 514 — δύ-
ναται = P, H cf. Et. M. 711, 52 515 *Io. Antioch. fr.* 21, FHG 4, 549 =
EV 1, 166, 16—24 516 = P, H 517 = L cf. Ambr. 292 518 — δύναμις =
Et. M. 711, 52, sch. Θ 32 cf. H, Byz. Zt. 16, 65, 18 519 = P, Ba 365, 13, Zon.
1656 cf. H, sch. A 810 521 *Ar. Eccl.* 611 c. sch. 522 sch. *Ar. Nu.* 630
pleniora 523 — ἀνακινεῖν cf. H ἐν εἰρήνῃ sq. *Ar. Pac.* 439—440 c. sch. cf.
Jb. Suppl. 16, 729

514 cf. 518 515 cf. v. 1400; θάνατος sq. ex v. A 2011 518 cf. 514 520 cf. v. A 1811

6 Σιφωνίζει M ἐπὶ] μὲν ἐπὶ FV 7 σιφωνίζωμεν G 513—8 post A(GFV M)
350 F 9 δύναται] ῥῆμα δ. G ῥῆμα ἀντὶ τοῦ δ. M Σθένει δὲ δοτικὴ
om. FV; ante 518 Σθένει add. F; post δοτικὴ add. ἰσχύει G ἀντὶ τοῦ ἰσχυῖ add. M
11 τυχοῦσα G 17 θάνατος—18 φανερὸς mg. M: om. tell. 19 Σθένης] δὲ
add. GM 21 καὶ—σθένει om. G 24 μείρακ' A μείρακος G μείρακιον V
27 τὸ ἄθυρμα post οἷον iterant FV 30 ἔχων F ἔχωνθ' *Ar.* καὶ ex G
solo, *Ar.* σκαλεύτους FV: σκαλεύει τοὺς A G M σκαλεύοντ' *Ar.* ζυπυροῦντας F
ζυπυρεῖ A G M 31 τοὺς ἄνθρακας om. G

ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ διατρίβων· ἐπεὶ οὗτοι ὁπτῶσι βαλάνους καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἀνθρακας ἐν τῷ ὀπτεῖν.

Σ 524 Σκαληνός: ἄνισος. καὶ Σκαληνόν, γεωμετρικὸν σχῆμα, Δ δίκην σκάλας.

Suid. 525 Σκαλμίδια· ἀσπαζόμεθ' ἑρετμὰ καὶ σκαλμίδια, φησὶν ὁ Κωμικός.

5

Σ 526 Σκάλλοντες: σκάπτοντες.

Ar. 527 Σκάλοπας: μύας τινάς, οὓς φασὲν ἀσπάλακας.

Δ Σ 528 Σκάμανδρος: ποταμός. καὶ Σκαμανδριαίους, ποταμιαίους. καὶ Σκαμάνδριον ῥεῦμα.

Δ 529 Σκαμβή: διεστραμμένη.

10

Suid. 530 Σκαμβὸν Ξυλὸν οὐδέποτε ὀρθόν· Ζῆται ἐν τῷ τὸ σκαμβόν.

Δ 531 Σκάμων: ὄνομα κύριον.

Δ 532 Σκαμμωνία: εἶδος βοτάνης.

Harp. 533 Σκαμμωνίδαι: δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Ar. 534 Σκανδάληθρα: τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῇ ζύλα. ἀπὸ τοῦ 15
κυμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπесόν. τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχίλοχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν. Ἀριστοφάνης· κᾶτ' ἀνελκύσας ἑρωτᾶ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη.

Δ 535 Σκάνδεια: ὄνομα πόλεως.

Ar. 536 Σκάνδιε: θηλυκόν. λάχανον ἄγριον· παρ' ὃ καὶ σκανδικό- 20

Σ πῶλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν

Ar. εἶναί φασι. σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος. καὶ μή μοι
τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῶδει, σεμνὸν τὸ τῆς Πειρήνης ὕδωρ

Rhet. ἀποκαλοῦντος. Σκάνδικα οὖν λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων,
ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὥς φησιν Ἀνδοκίδης. μὴ γὰρ ἰδοιμέν 25

524 — ἄνισος = P cf. sch. Pl. Euthyphr. 12 d Σκαληνόν — σχῆμα =
Zon. 1654, L (ad Ambr. 544) 526 = P, Ba 365, 18, H 527 sch. Ar. Ach. 879
528 — ποταμός cf. H Σκαμανδριαίους, ποταμιαίους = P, Ba 365, 19 529 = An.
Ox. 2, 466, 11, Ambr. 503 (in Ps. 100, 3) 531 l. cf. Ambr. 476 532 = H cf.
Zon. 1653; l. = Ambr. 530 533 Harp. = P cf. H 534 Ar. Ach. 687 c. sch.
cf. Zon. 1654, Et. M. 715, 44 535 = L, Zon. 1653 cf. H; l. = Ambr. 520
536 — θηλυκόν sch. Ar. Ach. 478 λάχανον — φασι = P, H cf. Paroem. ed. Gsf.
103 n. 842, sch. Ar. Ach. 478, Bk. 305, 19 σκάνδικά pr. — δεδεγμένος Ar. Ach. 478
καὶ μή — ἀποκαλοῦντος fort. Iul. imp. cf. Eur. Med. 68 Σκάνδικα οὖν — φυόμενα
cf. Bk. 193, 19; 305, 19, sch. Luc. 192, 10; fonti rhetor. attr. Wentzel; Andoc. fr. 5

525 ex v. A 4196 530 ex v. T 801 532 cf. v. A 4159 534 cf. vv. K 36
et Π 1389 536 Ar. cf. v. Δ 753

A (G F V M) 1 διατρίβειν M διατρίβει G διατρίβοντα sch. 524 post p. 371, 28 δια-
ξαινέιν F 3 καὶ ἄνισος F 4 σκαίος V 525 om. A F V 5 ἀσπαζόμεθ' G,
v. l. A 4196 9 Σκαμάνδρειον A F V; cui repugnat consuetudo poetarum Bhd.
(et Steph. Byz.) 529 om. F 530 om. A F V, mg. praemisso παροιμία A*
12 καὶ Σκάμων A, sed nov. gl.; Σκάμων V 532 om. A post 533 V 13 Σκα-
μμωνία G, Hes. Ambr. Ἀσκαμμωνία V, A 4159 14 Σκαμμωνίδαί G F 16 παγί-
δων F, K 36, sch.: παγιδίων A G V M 18 ἐπῶν] τῶν ἐ. F 19 ὄνομα πόλεως]
πόλις A, Zon., I.aur. 20 θηλυκῶς G cp. A M 23 τοῦ om. F V περι-
τραγῶδει F

ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἤκοντας, καὶ πρόβατα καὶ βοὺς καὶ τὰς ἀμάξας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ γύναια καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους, μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σκάνδικα ἔτι φάγοιμεν.

5 537 Σκαπάνη: σκάφιον, ὀρύγιον, δικέλλιον. ὁ παρ' ἡμῖν τζόκος Σ λεγόμενος.

538 Σκαρδαμύττει: πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει. Σ παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν. Suid.

539 Σκαριφισμοῖς: οἶον σκαρισμοῖς, καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, Ατ. 10 κκιαγραφίαις· σκαριφεύειν γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους.

540 Σκάριφον: τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. καὶ σκαριφήσασθαι ἔστι τὸ ἐπισκευρ- Suid. μένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

541 Σκάρος: ὄνομα ἰχθύος. Αἰλιανός· μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφήν Suid. 15 ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητά, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ οὖν ἀναπτύσσει, μηρυκίζεται.

542 Σκαφεῖα: ἡ σκάφευσις. καὶ Σκαφείδιον, τὸ λιγᾶριον. καὶ Δ Σκαφεῖον ὁμοίως.

543 Σκάφη: πόλις. Σκάφη δὲ τὰ κοιλώματα τῶν νηῶν, ἃ ἡμεῖς Δ 20 γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ γαστέρας. Thuc.

544 Σκαφηφόροι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησίν· οἱ Harp. ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὕμιν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ. οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουσ' Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησίν, ὅτι προσέτατ- 25 тен ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.

545 Σκάφιον: εἶδος κουράς. Ἀριστοφάνης· εὐ δὲ κοψίχῳ ἔοικας Ατ. σκάφιον ἀποτετιλμένῳ

546 Σκαιᾷ: τῇ ἀριστερᾷ. Σ

537 — δικέλλιον = P, Ba 365, 20, H cf. Zon. 1653, sch. Theocr. 4, 10 a b, Poll. 10, 129 538 — ἀνοίγει = P, Ba 365, 21 cf. H Et. Sym. ap. Et. M. 716, 4, Zon. 1656 παρὰ sq. cf. Et. M. 716, 4 539 sch. Ar. Ran. 1497 542 Σκαφεῖα = Ambr. 523. Σκαφείδιον sq. cf. L, Ambr. 554 543 Σκάφη alt. — καλοῦμεν sch. Thuc. 1, 50, 1 544 Harp. = P; Dinarch. fr. XVI 3; FGrHist 228, 5 545 Ar. Av. 806 c. sch.; — κουράς = Ambr. 556 cf. sch. Luc. 196, 8, Bk. 301, 33 (unde Et. M. 715, 57) 546 = P, Ba 365, 14, sch. A 501, Ap. S. 142, 5 cf. H, Et. M. 716, 27, Zon. 1653

538 παρὰ sq. ex v. A 4102 540 ex v. Δ 956 541 ex vv. A 2030—1 545 cf. vv. K 1528 et 2207, M 1360

1 ὀρέων] ἀέρων V ἤκοντας εἰς τὸ ἄστυ καὶ γύναια καὶ παῖδας καὶ πρόβατα — A(GFVM) 2 ἀμάξας ἄγοντας καὶ πρεβ. dubitanter Baïter et Sauppe, συγκομιζόμενας vel simil. post ἤκοντας suppl. et τὰς del. Bhd. 5 ὁ — 6 λεγόμενος om. AF mg. praemisso ἢ A^r 6 λεγόμενος om. A^r V 8 παρὰ — βλεφαρίζειν om. AF; καὶ μύειν — βλεφαρίζειν om. V 11 γραφομένους] γρ. τὰ γραφόμενα ss. M 540—1 om. AF mg. A^r V 12 Σκαρίφιον V ἔστι] ἐπὶ A^r 15 ἀναπολεῖ utrob. A^r 17 Σκαφίδιον GM cf. Ambr. 19 Σκάφη pr.] Σκάφη coll. Eust. I. 277, 39 Kust., Ambr. 516 21 Ἀγησιλάου FV φησίν om. AF 22 ἡμῖν G, v. l. Harp. 26 τὰς θυγ. δὲ V σκιάδια AM^{sc}, Harp. plerique, Phot^{sc} cf. p. 378, 9 et 12

Σ 547 Σκαιεμβατεῖν: τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

Σ 548 Σκαιός: ἀριστερός, ἄφρων, κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς
 ΑΓ. ἀμαθεῖς καὶ δυσπαρακολουθήτους καὶ τοὺς μωροὺς· ἀπὸ τῆς σκαιᾶς.
 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρα ἀγροῖκον οὐδαμοῦ, 5
 οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήξμονα. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·
 οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἠπίστατο γραδὸς καπρώσης τὰφόδια
 κατεσθίειν. ἀντὶ τοῦ κολακεύειν καὶ ἐσθίειν τὰ ἀναλώματα. καὶ
 αὖθις· ὁ δὲ ἐν μὲν ταῖς ἐντεύξεσι σκαιὸς ἦν, ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ
 μάλα ἐς τοὺναντίον ἥπιος καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρύντως ἔχων. καὶ 10
 Δ Σκαιόθεν, ἐπίρρημα. λέγεται καὶ Σκαίοσιν παρὰ Ἀριστοφάνει.
 ΑΓ. 549 Σκαίοτατον: ἀπαιδευτον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σκαίοτατον
 γερόντιον.

Σ 550 Σκαιότης: μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη.

Δ 551 Σκαιωρία: ἡ κακὴ βουλή.

15

Σ 552 Σκαίροντες: χορεύοντες, σκαρίζοντες.

Σ 553 Σκεδάζει: σκορπίζει.

554 Σκεδάννυσθαι.

Δ 555 Σκελετός: ὁ ξηρός.

ΑΓ. 556 Σκελλίου υἱός: ὁ Ἀριστοκράτης. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης· καὶ 20
 τὸν Σκελλίου βδελύττομαι. ἤγουν τὸν Ἀριστοκράτην. διὰ τὸν Ἀριστο-
 κράτην οὕτω φησί, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην
 μισῶ· ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Ε 557 Σκεμμούς: βουλὰς, κέψεις. τούτῳ δὲ τοῦ βασιλέως κατεμήνουν
 τοὺς σκεμμούς.

25

Ανθ. 558 Σκέπανον: σκέπη. καὶ πῖλον κεφαλᾶς οὐχ ὀσίας σκέπανον.
 λέγεται καὶ Σκέπας. Καυσίη, τὸ πάροιθεν Μακηδόσιν εὐκολον ὄπλον,
 καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

547 = P cf. Eust. O. 1469, 1; l. fr. com. ad. 1143 548 κακός = P, Σ*,
 Ba 365, 15 cf. H, Zon. 1650, An. Ox. 2, 484, 20, Ps. Herodian. 122 et 163 οὕτως—
 μωροὺς sch. Ar. Nu. 629. οὐκ—ἐπιλήξμονα Ar. Nu. 628—9. οὐ—ἀναλώματα
 Ar. Pl. 1023—24 c. sch. plenior. 1024 ὁ—ἔχων Dam. fr. 285 Ἀριστοφάνει;
 extat ap. Soph. Bhd. 549—ἀπαιδευτον cf. sch. Ar. Nu. 629. σκαίοτατον sq.
 Ar. Nu. 790 550 = P, Ba 365, 16 cf. H 551 cf. Ps. Herodian. 122, Zon. 1653
 552 = P, Ba 365, 17 (in Σ 572) cf. sch. κ 412 553 = P, Ba 365, 23 cf. Zon. 1657,
 sch. H 330, Erotian. 40, 17 555 = Ambr. 444 cf. Ps. Herodian. 122 = Zon. 1650;
 Et. M. 716, 42 556 Ar. Av. 126 c. sch. 557 κέψεις cf. Zon. 1655 558 καὶ
 πῖλον—σκέπανον Anth. 6, 298, 4. Καυσίη sq. Anth. 6, 335, 1—2

551 cf. 565 558 extr. cf. v. K 1139

A (G F V M) 1 ἀρύθμως G M ἀρίθμως V 2 ἐν τῇ συνηθείᾳ] κοινῶς G 5 Νεφέλαις
 om. A cf. vs. 12 εἶδον] οἶδ' A 6 καὶ αὖθις] ὁ αὐτός G Ἀριστοφάνης om. G F
 9 δὲ ἐν μὲν G V M: μὲν ἐν A καὶ om. A V 10 ἔχων V 12 Νεφέλαις
 om. A G cf. vs. 5 13 γέροντα F 15 Σκειωρία F Σκειωρία coll. 565 temere Kust.
 βουλή] ἀπάτη ex vs. 14 temere Hemst. 16 σκαρίζοντες om. F 554 om A F
 mg. A^r 19 ὁ om. G 20 ὁ om. G M οὖν om. F 21 διὰ—22 ἀριστο-
 κρατίαν om. A mg. add. A^r 23 κέκτηται G 24 τούτῳ] τοῦτο F τοῦ F V:
 τοὺς A G M 25 τοὺς om. G M 26 κεφαλῆς G 27 Μακεδόσιν F V, v. l.
 K 1139 εὐκόλον F

559 Σκεπεινός τόπος.

560 Σκέπη: παρὰ Ἡροδότῳ θήκη, δέρμα.

Hdt.

561 Σκέρβολλε: λοιδόρει. μὴ σκέρβολλε πονηρά. τουτέστι μὴ λοιδόρει Ἀρ. πικρά, μὴ ποίκιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

562 Σκευή: ὄπλις, ἢ στολή. ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ οἰκτιστα. τὰ δὲ Ἐ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηζάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς Ἐ σκευὰς ἐμπесούσης, ἀπεπνίγη. ὁ δὲ Καρτερὸς τῆς τε σκευῆς τῇ Ἐ λαμπρότητι διαφέρων ἦν.

563 Σκεῦος: χωρητικόν τινος εἵδους ἀγγεῖον. Πολύβιος· ἦν δὲ ὁ x + EV Δαμοκλῆς σκεῦος εὐφυές, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. καὶ Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα· Ὑπερίδης ἐν τῷ καταρτίζοντι. ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

564 Σκευοφορεῖον. καὶ Σιτοφυλακεῖον· σκευοφυλάκιον δέ, καὶ Δ χαρτοφυλάκιον.

Suid.

565 Σκευωρία: κατασκευή, ἐπιβουλή, βλάβη.

Σ

566 Σκειρωθέντος ἥπατος. Σκείρωμα γὰρ πάθος περὶ τὸ | Σ ἥπαρ ἀνίατον. διὰ τὸ | γραπτέον.

567 Σκειρωνίδης. ὄνομα πατρωνυμικόν.

Δ

568 Σκείρωνος: ὄνομα ληστοῦ. καὶ Σκειρωνὶς πέτρα, ἡ τραχεῖα. Δ καὶ διαφορεῖται.

569 Σκηνή. Σκηνή ἐστὶν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια Δ δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας. ἵνα δὲ σαφέστερον εἴπω, Greg.

559 cf. Ambr. 458 560 gl. Hdt. 1, 185 561 Ar. Eq. 821 c. sch.; — λοι-
δόρει pr. = H 562 — στολή gl. Hdt. 1, 24 = H ὁ pr. — οἰκτιστα Iambli.
fr. 16 τὰ — ἀπεπνίγη fort. Aelian ὁ alt. sq. Arr. Exc. fr. 19 563 ἀγγεῖον
cf. H ἦν — οἰκονομίαν Polyb. 13, 5, 7 = EV 2, 137, 13—4 Σκευοποιοῦντα sq.
Harp. = P; Hyper. fr. 149 564 l. cf. Theognost. An. Ox. 2, 129, 2 565 = P,
Σ* cf. Ba 365, 25, Zon. 1653, H 566 Σκείρωμα sq. cf. Et. M. 344, 30, H v. ἐν-
σκερωθείσης 568 — ληστοῦ cf. Ps. Herodian. 197, Ambr. 467—8, Choer. An.
Ox. 2, 261, 27 (unde Et. M. 716, 47), Zon. 1650 Σκειρωνὶς πέτρα = Ambr. 509
cf. Zon. 1653 569 l. = Ambr. 508 Σκηνή alt. — p. 376, 5 θεατροῦ sch. Greg.
Ann. 77 = Et. M. 743, 30 cf. Ann. p. XXIII

562 Arr. cf. v. K 2335 563 Polyb. cf. vv. E 8816 et ὑπειρετικοῖς 564 Σιτο-
φυλακεῖον sq. ex v. χαρτοφυλάκιον 565 cf. 551 et v. E 3147 566 cf. vv. Φι-
λάργιος et E 1436; hinc 628 init. 569 cf. v. A 1421

559 om. AF post 560 V 2 Ἡροδότῳ] ἡ σκέπη add. A 4 μικρά FV A(GFVM)
6 μεταβαλὼν G τῶν M: τοῦ τῶν AG τοῦ FV τὰ—9 ἦν om. F 8 Κρα-
τερὸς Kust.; III, 506, 26 contulit Tourp τῆς τε σκευῆς om. GM 10 τινος]
τι F; χωρητικὸν τινος εἶδος ἀγγείου conl. Dr. 11 ἔχον A 12 τὰ πρᾶγ-
ματα F 564 om. F; καὶ pr. sq. om. A 565 om. A 18 Σκειρωθέντος
G(V)M^{sc} Σκίρωμα G(V)M^{sc} παρὰ GM 19 διὰ—γραπτέον om. A GF
mg. A^rM 567 post vs. 22 διαφορεῖται V καὶ praemisso post vs. 21 ληστοῦ GM
20 ὄνομα πατρωνυμικόν om. AF ὄνομα om. V; praemisso Σκ. mg. A^r 21 Σκί-
ρων G Σκείρων Σκείρωνος utrob. i ss. M καὶ—22 διαφορεῖται om. AF post
566 V, mg. om. καὶ διαφορεῖται A^r 21 Σκίρωνος A^rGFVM^{sc} 23 Σκηνή ἐστὶν
om. F 24 μέσης om. F δὲ om. G; locus mutilus

μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια ἢ ὀρχήστρα. αὕτη δὲ ἔστιν ὁ τόπος, ὁ ἐκ κανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος· ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου· ὃ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν, μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἢ κονίστρα, τουτέστι τὸ κάτω Δ ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ Σκηνήτης, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ. αἰεὶ τοι 5
Anth. λιπαρῶ ἐπὶ σήματι, διὲ Σοφόκλεις, σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.

Harp. 570 Σκηνίτης· Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶ· Πυθόδωρον γὰρ τὸν Σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπωνύμιον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων. καὶ 10
Δ Σκηνήτης βίος, ὁ ἀπερινόητος. καί, Σκηνὴν δέ, ἣν ἔχουσιν· Harp. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδῖαν. ἔοικε δὲ σκευὸς τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικίον Δ εἶναι φασιν, οἱ δὲ σκιάδιον. καὶ Σκηνὴν ἐπήξατο, τουτέστι 15
τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

E 571 Σκηνημάτων· τῶν οἰκήσεων. χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξ- ἤλθον, ἐν ᾗ οὐδ' ἂν τις τῶν βαρβάρων τῶν ἡθάρων ἄνευ τινὸς ἐξ- αἰεῖο ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνημάτων ἐγένετο.

Δ 572 Σκηνορράφος· ὁ τὰ δέρματα κυρράπτων.

Δ 573 Σκῆνος· σκῆνωμα. 20

Thdr. 574 Σκῆνωμα τοῦ θεοῦ· ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ.

Σ 575 Σκηπάνιον· σκήπτρον.

Δ 576 Σκήπιος· ὁ προφασιζόμενος.

Δ 577 Σκηπίων. ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐποιεῖτο κυβάσεις. ἦν δὲ δὴ συνελθόντων 25 ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα ἐκπρεπῇ τε τὸ σῶμα καὶ ὑψηλόφρονα καὶ πρὸς τὸ χαρίεν μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα· Ἀννίβα δὲ κάλλος κατα- πληκτικὸν ἦν τῷ δεινῷ τε καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ προσώπου μεμιγμένον. οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοισι· ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς

569 Σκηνήτης — σκηνή cf. Ps. Herodian. 126 αἰεὶ sq. Anth. 7, 36, 1—2
570 — ὠνίων Harp. = P; Isocr. 17, 33 vs. 11 Σκηνήτης — ἀπερινόητος =
Ambr. 449 Σκηνὴν δέ — σκιάδειον Harp. = P, Lex. rhet. in Et. M. 716, 53 cf.
Bk. 302, 31; Dem. 41, 11 τένδαν cf. Ps. Herodian. 126 572 cf. Ps. Hero-
dian. 126 574 Thdr. in Ps. 14, 1, PG 80, 956a 575 = P, Ba 365, 27,
Ambr. 555 cf. Et. M. 717, 1, sch. N 59, H 576 cf. Ambr. 447 577 l. =
Ambr. 466 ὅτι pr. — διεκελεύοντο Polyb. attr. Valck. sed 15, 5 coll. abiud. Gsf.;
Cass. D. attr. Bhd.

571 cf. v. H 148

A (G F V M) 3 ἔστι — 13 ὅπερ om. F 3 ante δ lac. indic. Bhd. figura ex A et
mg. M, qui add. τετράγυνος δη(λα)δ(η) 5 Σκηνίτης A 6 σκηνήτης VM,
v. l. Anth. ἄλοιτο A ἄλοιτο ss. λοιτο V 8 Σκηνήτης cett. G V M; non nov.
gl. G M 9 ἐπώνυμον G V, Harp. ὡς om. G 11 Σκηνήτης A Σκηνή G M
12 οὐδὲ — 14 ἐπήξατο om. V 14 σκιάδειον M^{cc}, v. l. Harp. Phot^{cc} 15 τένταν G,
Ps. Herodian. 18 σκηνήματων V, H 148 19 ῥάπτων A; gl. mg. ad 570 iterum A^r,
qui mg. add. καὶ σκητορράφος δέ 21 νεῶς G V M νεῶς ὁ F; Δᾶδ mg. add. A^r
23 Σκῆπιος condemn. Bhd. Σκῆπιος Ambr. 24 Σκιπίων A^{cc} G F V M^{cc} 8τι —
p. 377, 6 Ῥωμαίοις] δνομα κύριον F = Ambr. 27 κάλλος om. G 29 post
εἰρημένοισι lac. indic. Bhd.

- Ῥωμαίοις διεκελεύοντο. ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατα- Ε?
 σκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου τοῖς Ῥωμαίοις περι-
 πίπτουσιν· οὐς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργά-
 κατο, περινοστήσει δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον καὶ δεῖπνον ἐλομένους
 5 ἀποχωρεῖν αἴους, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς
 ἔχοι Ῥωμαίοις.
 578 Σκήπων· ῥόπαλον· παρ' ὃ καὶ σκαπάνιον. ἦπου σοφὸς ἦν, Σ
 ὃς ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσας, οὐκ ἂν δικάσας. εὐ δ' Ἀρ.
 ἤδη πολλῶ νενίκηκας· ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκήπωνας
 10 καταβάλλω.
 579 Σκήπτεται· προφασίζεται. Σ
 580 Σκηπτόμενος· ἐπεριδόμενος, στηριζόμενος. καὶ Σκηριπτό- Σ
 μένος ὁμοίως. Suid.
 581 Σκηπτός· κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος. ὥσπερ τις λαίλαψ ἐπι- Σ
 15 θαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἔξαπινάως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις· Ε
 σκηπτοὶ τοῖνυν κατηνέχθησαν καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν. καὶ Ε
 αὖθις· νέφη συνέδραμε, καὶ ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ κατώλισθον. Ε
 582 Σκηπτοῦχος· βασιλεύς. σκηπτροφόρος. Σ Hom.
 583 Σκήπτρον· βασιλικὴ ῥάβδος. Σ
 20 584 Σκηριπτόμενος· ἐπεριδόμενος, στηριζόμενος. Σ
 585 Σκήρων· ὄνομα ἔθνους. Δ
 586 Σκηρυνεύς· ἐθνικόν. Δ
 587 Σκήτις, Σκήτεως.
 588 Σκήψας· ἐπιβάλλων, ἐπιφέρων. Σοφοκλῆς· ἐν δ' ὁ πυρφόρος Soph.
 25 θεὸς σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν. καὶ σκηψαμένων τινῶν Ε
 προδοσίαν ὁμογλώσσω τοῖς Σκύθαις, τοῖς καλουμένοις Γρουθίγγοις.
 589 Σκήψις· παρακάλυμμα. πρόφασις, ἡ φροντίς, ἀναβολή. καὶ Soph. Σ

577 ὅτι alt. sq. cf. Eutrop. 63 578 — σκαπάνιον = P, Ba 365, 28 ἦπου sq. Ar. Vsp. 725 — 7 579 = P, Ba 365, 29, H, Zon. 1657 cf. Tim., Ps. Herodian. 126, Et. M. 717, 24 580 — στηριζόμενος = P, Ba 365, 30 cf. sch. 3 457 581 — διά-
 πυρος = P, Ba 366, 1, H cf. Zon. 1650 = Ps. Herodian. 126 ὥσπερ — ἐπεφοίτησε
 Th. Simoc. 2, 7, 1 582 cf. Zon. 1650, H; — βασιλεύς = P, Ba 366, 2, Ps. He-
 rodian. 126 σκηπτροφόρος sch. A 279 583 = P, Ba 366, 3, sch. A 28, Ps.
 Herodian. 126, Et. M. 717, 4 cf. Ap. S. 142, 13, unde H 584 = Ba 366, 4 cf.
 Apion, sch. λ 594, Zon. 1657, Ps. Herodian. 127 585 cf. Zon. 1650, Ambr. 469,
 Ps. Herodian. 197 588 — πόλιν Soph. OT 27 — 8 c. sch. 28 καὶ σκηψα-
 μένων sq. fort. Men. Prot. vel Prisc. 589 — παρακάλυμμα = sch. Soph. El. 584
 πρόφασις — ἀναβολή = P, Ba 366, 6; πρόφασις = H, Ps. Herodian. 126, Et. M.
 717, 5, An. Ox. 2, 484, 15

577 Eutrop. cf. v. A 2452 579 cf. 589 580 Σκηριπτόμενος ὁ. ex 584 581 Th.
 cf. v. A 183 584 hinc 580 589 Ar. cf. v. E 1047

1 τινὲς] τ. τῶν GV 2 ὑπὸ Ἀννίβου om. V 5 ἀποχωρεῖν ed. pr. A (GFVM)
 6 ἔχει G, A 2452 7 σκαπάνιον A 8 ἀκούσας A: ἀκούσας VMG, cod. V Ar.
 ἀκούσας Ar. tell. cū] οὐ V 10 καταβάλλω V, v. l. Ar. 12 καὶ — 13 ὁμοίως
 om. AF 17 ὑετὸς F ὑετὸν V σκηπτοὶ καὶ πολλοὶ FV 18 σκηπτροφόρος AV
 584 om. G 22 καὶ Σκηρυνεύς GM 587 om. AF mg. A'M post 588 V
 23 Σκήτις ὄνομα δρους A' 24 ἐπιβαλὼν GM, sch. Σοφοκλῆς om. F πορ-
 φύρας F 25 ἔχθιστον FV 26 Στρουθίγγοις V Γρονθίγγοις G cf. PW 7, 1872

- Ar. Σκήπτομαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω. ἀντί
Soph. τοῦ προφασίζομαι. καὶ Σοφοκλῆς· ἀλλ' εἰσόρα, μὴ σκήψιν οὐκ
οὔσαν τίθης.
- Harp. 590 Σκήψις: πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ· ἥς μνημονεύει Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. 5
591 Σκιά· Ζῆται ἐν τῷ δεκάπους σκιά.
592 Σκιαγραφία: ἡ προτύπωσις.
- Synt. 593 Σκιαγραφῶ· αἰτιατικῇ.
- Ar. 594 Σκιάδειον: κατασκευασμά τι, ὅπερ ἐφόρουν αἱ κληφόροι ἀπι-
οῦσαι εἰς τὰ Ἑλευσίνια, ἔνεκεν τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ ὅπερ 10
ἡμεῖς καμελαύκιον λέγομεν.
- Σ 595 Σκιαδίων: καρουχίων.
- Thdr. 596 Σκιά θανάτου: οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι.
- Harp. 597 Σκιάθος: νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας, ἥς μένηται Δημοσθένης
ἐν Φιλιππηκόις. 15
- Prov. 598 Σκιμαχῶ: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. τῇ σκιᾷ μάχομαι.
599 Σκιά ὀνείρων: ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Δαμάσκιος· ὅταν
ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων εἶδωλα ἄττα συγγραφώμεθα, σκιὰν ὀνεί-
ρων, κατὰ Πίνδαρον.
- Σ 600 Σκιάποδες: ἐν Λιβύῃ ἔθνος, πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας· οἱ ἐν 20
τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσι. περὶ τὸν δυτικὸν
- Ar. ὤκεανόν, πρὸς τῇ κεκαυμένη ζώνῃ Σκιάποδες· τούτους ἔχειν βήματά
φασὶ τοῦ παντός σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ'
ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν
τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ 25
αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἵσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ
κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.
- Harp. 601 Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονομίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν.
Κτησίας ἐν τῷ Περιπλῳ Ἀσίας φησὶν· ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες, οἱ
τούς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμῃ ἡ, 30
ὑπτιοὶ ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς ποσίν.

589 σκήπτομαί—προφασίζομαι Ar. Pl. 904 c. sch. ἀλλ' sq. Soph. El. 584
590 Harp. = P; Dem. 23, 154 593 = Synt. Laur. 594 sch. Ar. Av. 1508
plenius; καμελαύκιον cf. H 595 = P, Ba 366, 7 596 Thdr. in Ps. 43, 20,
PG 80, 1184 c 597 Harp. = P; Dem. 4, 32 599 ὅταν sq. Dam. fr. 26; Pind.
P. 8, 136 600 — ποιοῦσιν cf. H περὶ sq. sch. Ar. Av. 1553 plenius
601 Harp. = P; Antiph. fr. 95; Ctes. fr. 89 Müller

600 Ar. cf. v. T 399

A (G F V M) 592 ex mg. A^r: om. rel. 9 Σκιάδιον AF Σκηάδειον V cf. p. 373, 26,
Hes., sch. 10 ἔνεκεν G M: καὶ AFV ὑπὲρ sch. τοῦ alt. om. M 11 καμη-
λαύκιον G F M^{ac}, v. K 281 12 Σκιαδείων G V M^{ac}, Phot.^{ac} 20 Σκιάποδες V
21 σκιὰν ante ἐκ transpos. F V περὶ F, sch.: παρὰ rel. 22 πρὸς—29 Σκιάποδες
om. F 22 Σκιάποδες] nov. gl. G 22, 23 φασὶ βήματα V 25 τοῦτο—27 ἐχούσης]
τραχείας οὔσης τῆς γῆς καὶ μὴ ἐχούσης κατάδυσιν τοῦτο—φύσις V 28 Ἀντι-
φῶν—29 Σκιάποδες om. V 28 λυρικόν G 29 Περιπλῳ] περὶ πόλεων A Ἀσίας
om. G δὲ om. A 30 τε om. F ὡς om. G M πλατεῖς F

- 602 Σκιάς: ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγο- Σ
μένην θόλον.
- 603 Σκιδνάμενος: σκορπιζόμενος. Σ
- 604 Σκιερά· Ἀριστοφάνης· πάρες, ὦ σκιερά. Δ.
- 5 605 Σκίλλα: εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι. Δ
- 606 Σκιμαλίσω: ἐξουδενώσω, χλευάσω, τῷ μικρῷ δακτύλῳ ὡς τῶν Δ.
- γυναικείων πυγῶν ἄψομαι. λέγεται δὲ σκιμαλίζειν κυρίως τὸ τῷ μικρῷ
δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι, εἰ ψοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. δυοῖν ὑπερ-
ανακειμένοι ἐν πότῳ τοῦ Ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸν ὑφ'
10 ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδί, αὐτὸς ἐκείνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος
δέ, τί οὖν, οἶε, τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν ὑπὸ σοῦ;
- 607 Σκίμπους: κράββατος· ἢ σκάμνος. καὶ Σκίμποδος. ἱερὸν Σ
σκίμποδά φησιν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων Δ.
- καθέδραν ἢ τὸν κράββατον. φασι δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ
15 χωλοκράββατον· σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ
τὸν σκαμβοῦς ἔχοντα πόδας.
- 608 Σκινδάλαμοι: τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα, ἢ σκόλοπες. ἢ Σ
ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν σκινδάλαμοι· τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, Δ.
- ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. σκινδαλάμους οὖν λεπτολογίας. Ἀρι-
20 στοφάνης Νεφέλαις· λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. καὶ
Σκινδαλῶν παραξόνια· σκινδαλμὸς κυρίως τὸ περὶ τὸν φλοιὸν
τοῦ καλάμου ξέσμα· παραξόνια δὲ οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, περὶ
τὸν τροχὸν ἐλκόμενα.
- 609 Σκινδαψός: ὄργανον μουσικόν. περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως· Prov.
- 25 ὁ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ μικρὸς ἰών· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκιν-
δαψοῖο.
- 610 Σκινδαψός: ἀφάνα. Δ
- 611 Σκινθίζεται: λακτίζεται. Δ
- 612 Σκίοεις, σκιόντος κλίνεται. καὶ Σκιόντα, κύσκια. Δ Σ

602 = P cf. H, Poll. 7, 174, Moer. 209, 4, Ammon. ap. Harp. plen. v. θόλος
603 = P, Ba 366, 8 cf. H, Zon. 1657, Ap. S. 142, 22, sch. A 487 604 Ar. Vsp. 757
605 — βοτάνης cf. Zon. 1653. θανατηφόρου cf. H 606 — ἀλεκτορίδες sch. Ar.
Ach. 444 δυοῖν sq. Laert. D. 7, 17 607 — σκάμνος = P, Σ*, Ba 366, 11 cf. H =
Ps. Herodian. 126; Et. M. 717, 54, An. Ox. 2, 484, 16 Σκίμποδος Ar. Nu. 709
cf. An. Ox. 2, 484, 16. ἱερὸν sq. sch. Ar. Nu. 254 608 — σκόλοπες = P,
Ba 366, 12 cf. sch. Luc. 240, 2, H ἢ — μαθήσομαι Ar. Nu. 130 c. sch. cf. sch.
Luc. 239, 26. Σκινδαλῶν sq. sch. Ar. Ran. 819 609 — μουσικόν cf. ad v. B 335
ὁ sq. Laert. D. 7, 15 611 = H 612 Σκιόντα sq. = P, Ba 366, 14, sch. A 157
cf. Ap. S. 142, 24, H

607 init. cf. v. A 4161 609 init. cf. v. B 335

6 ὡς om. GM 9 πόντῳ G ὑπ' αὐτὸν GM, Laert.: ὑφ' αὐτὸν AV Δ(GFVM),
τὸν] τὴν G 9. 10 ὑφ' ἑαυτὸν] π' αὐ ss. M 10 σκιμαλίζοντες G 11 οὖν
om. A παρᾶσχειν V 12 κράβατος F, Σ* Ba 13 ἐν om. V 16 τὸν]
τὸ F 18 τοῦτο — 21 παραξόνια om. F 22 παραξόνια — 23 ἐλκόμενα om. F
24 περὶ — 25. 26 σκινδαψοῖο] καὶ F 25 πύργαθος V 25. 26 σκινδαψοῖς AV
27 Σκινδαψός] non nov. gl. GFM 29 κλίνεται om. G τὰ κύσκια A

Δ 613 Σκίοθηρα: εἶδος πλοίου.

Ar. 614 Σκιώννην· ἥ μοι κρεῖττον ἦν τηρεῖν Σκιώννην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Σ 615 Σκιωρεῖται: λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενος 5
τε ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

616 Σκιπίων· οὗτος στρατηγὸς γέγονε Ῥωμαίων, ὃς χρησὶν εἴρηκεν, οὐ λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσύνωντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάζονται τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους, νῦν μέντοι χρὴ νομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα· κινδυνεύομεν γὰρ μήτε οὐς φοβήσομεν, μήτε οὐς φοβη- 10
θῶμεν ἀπολελοιπότες. ἀλλὰ Ῥωμαίοις μὲν, καὶ Καρχηδονίων ἀνηρη-
μένων, ἐπικλυθέντες ἕτεροι πόλεμοι πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν αὐτούς. τῷ γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδειαν προσελθόντι τοῦ ποιεῖν ὃ τι ἂν βούληται, παράλογοί τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερορίους ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε καὶ ἐνεργείας τὴν ὅλην 15
βασιλείαν ἐξέωσαν. Ζῆται ὁπίσω ἐν τοῖς τοῦ ἡ περὶ Σκηπίωνος.

Suid. 617 Σκίρρα: γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος.

Δ 618 Σκίπωνος: τῆς ῥάβδου. καὶ Σκίπτωνος.

Suid. 619 Σκιράδος: τῆς Ἀθηνᾶς.

Σ 620 Σκιραφεῖον: κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον Σκίρῳ οἱ κυ- 20

Harp. βεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Ar. 621 Σκίρρον· κυνῶν ἀπάντων μονοφαγίστατον, ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεδήδοκε.

Δ 622 Σκιρρόν: τὸ ξηρόν.

Harp. 623 Σκίρον: Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιρο- 25
φοριῶν. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθή-
νησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιαδίον ἐστὶ, μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως
εἰς τινα τόπον, καλούμενον Σκίρον, πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς
ἰέρεια καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου. κομίζουν δὲ
τοῦτο Ἑτεροβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν 30
καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς

614 Ar. Vsp. 209—210 615 Tim. = P cf. H (s. Σκειρ.); Bk. 305, 22, unde Et. M. 716, 1 616 — ῥάβδου cf. H; l. = Ambr. 471 619 = Ambr. 537
620 — κυβευτήριον = P, Ba 366, 15 cf. Harp. ἐπειδὴ sq. Harp. cf. P; FGrHist 115 fr. 228 621 Ar. Vsp. 923—5 622 aliter Ambr. 546 623 Harp. = P; Philoch. fr. 42, FHG 1, 391; l. l. 4, 483

616 init. cf. v. χρησμός 1 617 ex 624 619 ex 626

A (GFVM) 5 πολέμοις Tim. 616 om. A; Σκ. στρατηγός Ῥωμαίων mg. add. A^r
6 δς—7 Ῥωμαίων om. G add. rec. mg. 7 καὶ—16 ἐξέωσαν om. F 8 ὡς VM:
ὡς ἐν G 11 Ῥωμαίων V 13 αὐτούς del. Kust. τῷ sqq. ad priora nihil
facere vidit Kust. προσελθόντι G 14 ὑπολαβοῦσαι om. V 16 Ζῆται—
Σκηπίωνος ex mg. M: om. tell. 617 om. AF mg. A^r 18 Σκήπωνος A^{ac}; διὰ
τοῦ ἰ γραπτέον mg. add. M 619 om. AF 24 Σκίρόν GM Σκηρόν F τὸ
om. G 26 τῶν] τῶν παρ' G 27 σκιαδίον V 29 Ἥλιου] Ἀπόλλωνος
(propter cp.) egregie Cobet 30 Ἑτεροβουτάδαι AVMA^c σύμβολον A, v. l.
Harp. τοῦτο om. G

οικοδομίαν· καὶ Ἀθηναῖν δὲ Σκιδάδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἦν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἑλευσινίου μάντεως κεκληῖσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

624 Σκίρος· κιάδιον. ἐορτὴ τις ἀγομένη τῇ Ἀθηναῖ, ὅτε κιαδεῖων Σ 5 ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. κίρα δὲ τὰ κιάδεια. οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ κίρων Ἀθηναῖν, ἦν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. ἡ κίρα δὲ ἐστὶ γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἑλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην, ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος 10 Σαλαμῖνα.

625 Σκίρρος· ὁ γύψος.

626 Σκίροφοριῶν· μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Σ τῆς Σκιδάδος Ἀθηναῖς.

627 Σκίροφοριῶν· Ζῆται ἐν τῷ Διὸς κῶδιον.

15 628 Σκίρωμα· πάθος περὶ τὸ ἦπαρ ἀνιάτον. ὅθεν καὶ ἦπαρ ἀποσκίρωθέν, Suid. οὕτω σκίρωθέν τῇ πάθους ἀχθηδόνι.

629 Σκίρτάλος· ὅτι Διογένης ὁ Σινωπεὺς γηραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατοῦ Σκίρ- Suid. τάλου ἐλήφθη.

630 Σκίταλοι· παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν Σκίτων Λτ.

20 κναφεὺς τις καὶ εὐτελής, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμωδούμενος. Ἀριστοφάνης· ἄγε δὴ Σκύταλοι τε καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγώ, Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθωνες, ἀγορά τ', ἐν ἣ παῖς ὦν ἐπαιδεύθη· νῦν μοι θράσος τε καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε φωνήν τ' ἀναιδῆ. ὠνοματοποίησεν ἀνα- πλάσας δαίμονας τινὰς ἀναιδεῖς ἐπὶ χλεῦῃ καὶ προφέρεται αὐτὰ ὡς 25 θεῶν· οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν καὶ θαρσύνων εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναιδείαν. Σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί· ἦν γὰρ Σκίτων κναφεὺς τις καὶ εὐτελής ἐπὶ πονηρίᾳ κωμωδούμενος. Βερέσχεθοι δὲ οἱ ἀνόητοι· πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Κοάλεμοι δὲ οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ ὁ εὐτελής· Μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες 30 τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως. τὸ δὲ ἦν δ' ἐγώ ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

624 praeter κιάδειον = P cf. sch. Ar. Eccl. 18, Bk. 304, 2, sch. Pl. Leg. 828d, Et. M. 718, 7, sch. Paus. 1, 1, 4 625 = Ambr. 443, Et. M. 475, 27, Zon. 1651 cf. Ps. Herodian. 126 626 = P cf. sch. Pl. Leg. 828d, Et. M. 718, 6, Bk. 304, 22 630 Ar. Eq. 634—8 c. sch. 634

624 hinc 617 625 cf. v. E 1263 626 hinc 619 628 — ἀνιάτον ex 566 629 ex v. Δ 1143 630 cf. vv. B 244, H 371, K 1894, M 1188

4 κιάδειον cett. GVM 7 ἀποκτείνει G ἡ—8 γύψος om. G 8 Ἑλευ- A (G F V M) σινίου G, Phot.: Ἑλευσίου AVM 625 om. AF mg. A^r et alibi iterum mg. addito ὅθεν καὶ σκίρωμα νόσος = Ps. Herodian. 126 626 om. A l. mg. A^r 627 om. AFV mg. A^r 14 καὶ Ζῆται A^r 628 om. AFV 15. 16 ἀποσκίρωθέν οὕτω G(M): τὸ ed. pr. 629 om. AFV mg. A^r 19 παρὰ Ἀριστοφάνει om. F 20 Ἀριστοφάνης—p. 382, 1 Σκίφῃ om. F 21 Σκίταλοι G, v. l. Ar. Φένακες V Βερέσχελοί G 22 ἐπαιδεύθη GVM 23 τ' om. AV ὠνοματοποιήσας V 24 ἀναιδεῖς om. V προσφέρεται αὐτὰς A 25 θεὸν G θαρσύνων GVM 26 Σκύταλοι VM ἦν—27 κωμωδούμενος om. GVM; ὡς εἴρηται supra πονηροί M 28 δὲ A, sch.: γὰρ GVM 30 τὸ—31 Πλάτωνι om. G 31 δὲ om. V

- 631 Σκίφη· καί τινος ποιητοῦ τοὺς κτίχους ἔφη Κράντωρ ὁ φιλό-
κοφος κίφης εἶναι μεστός.
- Δ 632 Σκίφος· ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος. κνιπός ἢ τὸ ξίφος.
- Δ 633 Σκίψ καὶ Σκνίψ· εἶδη ζωῦφίων. καὶ αἱ κνίπες.
- 634 Σκλαβηνόν· ἔθνος τὸ πέραθεν τοῦ Ἰστροῦ. 5
- Ε 635 Σκληρὰ βροντή· καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν καὶ
ὑδωρ λαβρόν ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.
- Soph. 636 Σκληρὰς ἀοιδοῦ· τῆς Σφιγγός. τουτέστι τῆς δυσκόλου, διὰ
τὸ αἶνιγμα. ἢ τῆς φονικῆς. ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστρῳ Καδμείων μολὼν
σκληρὰς ἀοιδοῦ δακμόν, ὃν παρείχομεν. 10
- Σ 637 Σκληραύχενας· ἀκαμπεῖς. Αἰλιανός· οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί
Ε τε καὶ ἐχθροὶ παραχρήμα ἐκόπασαν, τὸ δὲ κύμα ἐστορέεσθ. καὶ
παροιμία· σκληρότερον ὑλακτῶν Ἑπειρώτου κυνὸς κυφορὰς προσετρί-
βετο καὶ ἐμεμῆνει.
- Suid. 638 Σκληρόκηροι δέλτοι· αἱ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γρα- 15
φέντα.
- Σ 639 Σκληφρός· ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν
δυνάμενος. ὅτι ἐκωμψοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζῆτει
ἐν τῷ δραχαρνεῦ.
- Σ 640 Σκνίψ· ζωφον κωνωπῶδες. καὶ κνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις 20
αὐτῶν. καὶ παροιμία· Σκνίψ ἐκ χώρας. ἐπὶ τῶν ταχὺ μετα-
Σκινούντων ἢ παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ κνίψ ζωφον μικρὸν ζυλοφάγον.
- Δ 641 Σκοῖπας· ὄνομα κύριον.
- Ar. 642 Σκολιά· Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων. ὁ Μέλητος οὗτος τρα-
γικός ποιητής, ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμωδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς 25
ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα
μέλη θρηνώδη ἐστί.
- Σ 643 Σκολιόν· ἢ παροινίος ψδῆ. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ Περὶ

631 καὶ sq. Laert. D. 4, 27 632 cf. Et. M. 718, 12, H 633 cf. Ps. Hero-
dian. 127 634 cf. Proc. Bell. 5, 27, 2 636 sch. Soph. OT 35 plenius
637 — ἀκαμπεῖς = P, Σ* οἱ ἄνεμοι — ἐστορέεσθ Aelian. fr. 84 σκληρό-
τερον sq. Synes. de provid. PG 66, 1217c d 639 — δυνάμενος Tim. = P
640 — κωνωπῶδες = P, Ba 366, 17 cf. Et. M. 718, 17, H καὶ κνίπες — αὐτῶν
Ps. 104, 31 Σκνίψ ἐκ sq. = P cf. Zen. V 35 642 sch. Ar. Ran. 1302
643 — p. 383, 7 κλινῶν = P cf. sch. Pl. Gorg. 451e, H, Ath. 15, 694a b

633 cf. 640 637 Aelian. cf. v. E 3230 638 ex v. Δ 202 639 ὅτι sq. ex
v. Δ 1515 640 cf. 633 642 cf. v. M 495

A (GFVM) 3 ὁ — ἢ om. AF, παρ' ἡ. λ. et ἢ om. V 4 Σκνίψ] Σκίψ G Κνίψ V
εἶδος FV cp. A ζωῦφιου FV καὶ om. G 634 om. AF post 637 V
5 Σκλαβηνόν ss. au M τὸ πέραθεν] πέραν V 6 σκληρὰς τε βροντάς F
9 φοινικῆς FV, cod. L^{ae} Soph. 11 Αἰλιανός οἱ ἄνεμοι οἱ AF: καὶ ἄνεμοι V hic
om. GM, qui σκληροί nov. gl., et post 638 Σκληρός· Αἰλιανός add. G Σκληρός·
Αἰλιανός· οἱ ἄνεμοι οἱ in lac. add. M 638 om. AF mg. A^r 18 ὅτι — 19 δρα-
χαρνεῦ om. AFV 18 ὅτι om. G 20 πᾶσι om. GM 21 χώρας] αὐτῶν
add. V 22 ἢ παροιμία om. GF 24 Μελήτου cett. GVM cf. ad v. M 495

μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ψδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς· τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχε, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστοξένος καὶ Φύλλις ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἦδον γυνώμας καὶ ἔρωτικά σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο, διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. Σκολιόν· ὑπόμνημα ἔγραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προετάρθη αὐτῷ ὑπὸ Γαῖου Καίσαρος.

644 Σκολιόν· τὸ ῥάδιον, κατ' ἀντίφρασιν. μέλος τι ὀλιγόστιχον. Σ
10 τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον, τὸ δὲ δεύτερον· Ε
ὡς καὶ Πλάτων φησὶ καὶ τὸ σκολιόν ἄδει. οἶον πλοῦτος καὶ ὑγίεια.
645 Σκολιόν· Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος, ἐποποιός, τοιοῦτον ἔγραψε σκολιόν Δ.
κατὰ τοῦ πλούτου, οὐ ἡ ἀρχὴ ὤφελος, ὦ τυφλὲ Πλούτε, μήτε ἐν γῇ
μήτε ἐν θαλάττῃ μήτε ἐν ἡπείρῳ φανήμεναι· ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
15 κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. τοῦτοις ἔοικε τὰ
ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα· ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς· Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἡπείρου μετέχειν·
ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς Τιμοκρέοντος. καὶ αὐθις· νόμους ἐτίθει ὥσπερ
σκολιὰ γεγραμμένους. περὶ Περικλέους· ὃς ἦν Ῥόδιος, μελῶν ποι-
20 ητής. καὶ Σκολιός, ὁ πανοῦργος. Δ

646 Σκολόπενδρα· ἐρπετόν. Δ

647 Σκόλοψ· ζύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. Σ

648 Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ χχοῖνος ἀντεμπαγῶ· παροιμία. χχοῖνος, Δ.
εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν, ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς
25 χχοῖνος ὀξύς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθασιν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν
ταῖς ἀμπέλαις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. σκόλοψ
αὐτοῖς καὶ χχοῖνος ἀντεμπαγῶ· ἵνα μηκέτι πατώσι τὰς ἀμπέλους τὰς
ἐμάς. καὶ τοὺς σκόλοπας, οἱ ἀνείχον ἀπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκ- Ε
κόπτειν καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν.

30 649 Σκολύθρια· ὑποπόδια. Σ

644 — ὀλιγόστιχον cf. sch. Pl. Gorg. 451 e, Procl. ap. Phot. Bibl. 321 a 6
τῶν ἀγαθῶν sq. Aelian. fr. 346; Pl. Gorg. 451 e 645 — ποιητής Ar. Ach. 532
c. sch.; Timocr. fr. 8 Bergk Σκόλιος sq. aliter Ambr. 452 647 = P,
Ba 366, 18, L cf. Zon. 1651, sch. H 441 (unde Et. M. 718, 24), H; l. = Ambr. 488
648 — ἐμάς sch. Ar. Ach. 229 et 232 649 = P, Ba 366, 18 cf. H, Et. M. 718, 39,
sch. Pl. Euthyd. 278 b

643 vs. 4 hinc v. φ 836 vs. 7 Σκολιόν — 644 ὀλιγόστιχον hinc sch. Ald. in
Ar. Ran. 1302 644 Aelian. cf. v. A 4104 648 cf. 1813

1 ὅτι — 3 σκολιόν om. F 2 post ἀδόμενον lac. statuit Herm. cf. Mnemos. A (GFVM)
4, 39 4 Φύλλις F cf. Phot. 5 ὅτι — 9 Σκολιόν om. F 6 ἐγένετο A
7 Σκολιόν] nov. gl. GV 8 μέτρον V προετέθη G προσετάχθη Santonius;
προτασέων v. Ω 201 contulit Bh. 645 om. F 13 ὠφελος M^{ac}, sch.: ὀφελος
AGM^{ac} ὀφελος V ὠφελὲν c' ligen γῇ] τῇ γῇ V 18 τοῖς — 19 σκολιὰ
om. V 18 τοῖς AM, sch.: τοῖς τοῦ G 19 περὶ — ποιητής om. G 20 Σκο-
λοῖός G Σκαῖός V 648 non nov. gl. GV 25 εἰώθεσαν GVM 26 σκόλοψ —
29 ὁμαλίζειν om. F 27 πατώσι om. V 28 ἀντείχον Bh.

Σ 650 Σκόλυθρον: κνιπόν, καὶ ἀνελεύθερον.

Σ 651 Σκομβρίζει: γογγύζει.

Σ 652 Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα ἐν β' φθορὰς λέξεως παιδιὰς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδεται, καὶ κατὰ τὸ ἥτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

ΕΥ 653 Σκόπας, Αἰτωλῶν στρατηγός, ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἥς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρῶσαι τὰ λείποντα τοῦ βίου, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἀκόρεστος ἦν· ἀφικομένῳ γὰρ ἐς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς ταῖς ὠφελείας, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος 10 διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὄλων, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκάστης ὁψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναῖον, τοῖς δὲ ἐπὶ τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις μναῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἤρκεῖτο τούτοις, οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς τὸ πνεῦμα προσέθηκε 15 τῷ χρυσίῳ.

Δ 654 Σκόπας: ὄνομα κύριον. ὁ μὲν Σκόπας ἠδόξει, τῆς πολιορκίας Ε ῥεμβώδους γενομένης. τουτέστιν ἡμελημένης.

Hees. 655 Σκοπελιανός, Κλαζομένιος, σοφιστής, γεγωνὶς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύας ἐν Σμύρνῃ. ἀκροατὴς δ' ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολ- 20 λωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

Σ 656 Σκοπέλῳ: ὑψηλῷ τόπῳ.

Σ Ε 657 Σκοπιά: ὑψηλὸς τόπος. καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν Ε πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. Αἰλιανός: οὐκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς τὰ μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτοὺς τε 25 καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς.

Σ Δ 658 Σκοπιάζων: σκοπῶν, ἀποβλέπων. καὶ Σκοπιαζέμεν.

Anth. 659 Σκοπιήτης: κατάσκοπος. ἐν Ἐπιγράμμασι· σοὶ δὲ τάδε, Πάν σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα κύναιμοι τρίζυγες ἐκ τρισεῖς θέντο λινο- 30 στασίης.

660 Σκοπιμώτατον· Ζήτει ἐν τῷ γεννητικῇ.

650 = P 651 = P cf. H 652 = P cf. H s. v. et s. v. ῥαθαπυγίζειν; Iubae fr. 86, FHG 3, 484 653 Polyb. 13, 2 = EV 2, 136, 6—17 654 — κύριον = Ambr. 464 ὁ — γενομένης Polyb. 16, 39, 2 655 cf. Philostr. vit. soph. 1, 21 et Ap. 1, 30 656 = P, Ba 366, 20, sch. B 396 cf. H, Zon. 1652 657 — τόπος = P, Ba 366, 21, Ambr. 501, Et. M. 718, 53 cf. H, sch. Δ 275 καὶ ἕτεροι — σκοπιάς pr. Dionys. Hal. 9, 20, 2 οὐκ sq. Aelian. fr. 174 658 — ἀποβλέπων = P, Ba 366, 22 cf. H, sch. K 40, Et. M. 718, 56 Σκοπιαζέμεν K 40 cf. H 659 σοὶ sq. Anth. 6, 16, 1—2

653 cf. v. Δ 175 654 cf. v. P 97

A (GFVM) 3 Σκομβρίσειν G β' A, Phot.: δευτέρῳ FVM δευτέρῃ G φθορὰς] διεφθορίας Bhd. παρεφθορίας Cobet 4 ἀποδέδοται G 5 ψόγον V 6 Αἰτωλῶν — vs. 17 κύριον] ὄνομα κύριον καὶ Αἰ. στρ. F 6 ὃς om. V, (Exc.) ἥς] εἰς V 15 τοῖς om. GM 17 ὄνομα — ἠδόξει] ὁ μὲν Σ. ὄνομα κύριον. ἠδόξει δὲ V cf. ad vs. 6 19 Νέρβα] Νέρωνος A, corr. rec. 21 ὁ Ἀπολ- λωνίῳ V 25 τὰ om. G μέτρια Tour 26 ante καὶ lac. statuit Bhd. 28 Σκοπιότης V δὲ om. G, Anth. Πάν] πάντα F

- 661 Σκοπιωρῶνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου. Σ
 662 Σκοπόν: τύπον, ὧς στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι. Σ
 663 Σκοπός: κατάσκοπός τις, καὶ ἔφορος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω. Σ
 664 Σκοπῶν: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ Ατ.
 5 ἂν τὴν κέψιν ποιῇ. καὶ Ἀσκοπος, οὗ μὴ ἔστι τύπος. ἄσκο-
 πον, ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἶδει μορφῆς ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς Anth.
 ἀνεπλάσατο.
 665 Σκοπῶ: τὸ βλέπω· αἰτιατικῇ. Synt.
 666 Σκορακίζειν: οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ Σ
 10 εἴρηται, ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι. καὶ Σκορακισμός.
 667 Σκορδινᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ Σ
 χασμάσθαι διακλῶμενον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· στένω, κέχηνα, σκορ-
 δινῶμαι, πέρδομαι. τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν Ατ.
 χασμῶδεις ὄντες ἐκτείνουσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς
 15 ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη.
 667b Σκορδινῶμαι: ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ συνέχομαι· οἱ γὰρ Ατ.
 ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμούντες διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται.
 τὸ δὲ ἐμείν καὶ τὸ ὅπως οὖν κενοῦσθαι σκορδινᾶσθαι ἔστιν. οἱ δὲ
 κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαι φασὶν ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνιστα-
 20 μένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὄλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορ-
 δινᾶσθαι τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσσης. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ
 τοιοῦτον.
 668 Σκοροδίους: τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ατ.
 ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκοροδίους ὑπὸ τρυφῶν. γελοῖως
 25 ἀντὶ τοῦ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἥσθιον ἐκάστοτε κρόδα, τοῦτό φησιν,
 ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ
 κρόδον ἴσως καὶ ῥόδον τι ὄν· παρὰ τὸ καὶ ῥόδον ὄζειν. τινὲς δὲ

661 = P (in Ar. Vsp. 361) 662 = P, Σ* cf H (in Levit. 26, 1) 663 = P,
 Σ, Ba 366, 23 cf. sch. K 324 (= Et. Gen.), Ap. S. 142, 32 (unde Et. M. 718, 49),
 Apion 664 — ποιῇ sch. Ar. Nu. 742 ἄσκοπον sq. Anth. 1, 34, 1—2
 665 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 299, 18 666 — οἶμοι = P
 cf. H, An. Ox. 1, 59, 11 (unde Et. M. 719, 4), Zen. V 90. Σκορακισμός cf. P, H
 667 — πέρδομαι = P, Et. Gen. cf. H, Et. M. 719, 10, sch. Oribas. 3, 682 Busse-
 maker; Ar. Ach. 30 τινὲς sq. sch. Ar. Ran. 922 (unde H, Et. M. 719, 12) cf.
 sch. Vsp. 642, sch. Luc. 202, 3, Moer. 209, 9 667b sch. Ar. Ach. 30 668 — p. 386, 6
 εἰρηκῶς Ar. Pl. 817—8 c. sch. ἀπόλλυμαι — νέμονται Ar. Ach. 163—4 c. sch. 164.
 Σκόροδον — ἔβαλλον Ar. Ach. 550 c. sch.

664 Anth. cf. vv. A 1 et M 389 666 cf. v. N 255 668 init. cf. vv. A 3110 et 3660

1 Σκοπιωροῦσι G 5 τύπος] κόςπος A, τύπος ss. Ar. cf. vs. 2 7 ἀνε- A (G F V M)
 πλάσατο M^{cc}, v. A 1: ἀνεπλάσατο A G M^{ac} ἀνεπλάσατο V 665 om. A F V
 10 ὡς om. V καὶ alt.] ὡ(c) V 13 τινὲς] γίνεται ex Et. (Hes.) Pierson
 14 ἐκτείνωσι G, Et. Hes. ὡςπερ G παρά F 15 ἄλλους πῇ bac. V
 16 ἀντὶ τοῦ om. G 20 τὰ] δὲ τὰ V 22 τοιοῦτο A M 23 Ἀριστοφάνης—
 26 διαίτης om. F 24 ἀποψώμεθα G V δ'] θ' V σκορόδοις V, v. l. Ar.
 ὑπὸ τρυφῶν om. A V M γελοῖως] ἡ γελοῖος V 25 βασάνοις G V (Ζήτει ss. M)
 δὲ om. V τοῦτό—26 διαίτης om. V 27 τινὲς—p. 386, 13 βασανίτας om. F,
 τινὲς—p. 386, 9 ἀπόλλυνται om. V

σκοροδίσις τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἀπλῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεκρήμεθα, ὥστε, ἂν πρότερον ἡσθίονεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δὲ τοῦ σκορόδου λέγει τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδῆλῳ ὅμοιος κάκεινος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. 5 εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκῶς. καὶ αὖθις· ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωπτόντων καὶ διαρπαζόντων αὐτά· παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾶκες οὐκ ἀπεικόντως· θερμὰ γάρ ἐστιν, 10 οἱ δὲ Θρᾶκες ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία· Σκόροδον ἐν δικτύοις. οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ἐξιέναι ταῦτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον. Ζῆτει σκόροδον ἐν τῷ βασανίᾳς.

E 669 Σκορπίδια: μηχανικὸν ἀλέξημα. ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν πρὸς τοὺς ἀπομαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὥς 15 ἀνδρομήκους ὕψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος, ὥς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τεύχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας.

E 670 Σκορπιαίνεσθαι: ἀποθηριῶσθαι, τραχύνεσθαι, ἀπαυθαδίζεσθαι. 20 ἐς μέντοι τὰς συνθεατρίας εἰώθει ἐσαεὶ σκορπιαίνεσθαι· βασκανία γὰρ πολλῇ εἶχeto. Προκόπιος· ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης (τουτέστι πληκτική) καὶ ὀργὴν σκοτεινὴν.

Synt. 671 Σκορπίζω· αἰτιατική.

672 Σκορπίος.

25

673 Σκοταῖος (ἔτι σκυτίας οὔσης) ἐλθών. οἱ δὲ στρατιῶται E ἐλθόντες σκυταῖοι εἶδον τὰ σώματα καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπερριψαν αὐτοῖς, ὁ μὲν κἀνδυν, ὁ δὲ χλαμύδα, ὁ δὲ ψωμούς, ὁ δὲ E ἀκρόδρυα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἡθροίσθη μικρῶν κερματίων. οἱ δὲ ὕστεροι σκυταῖοι προσιόντες ἠυλίζοντο. 30

Δ 674 Σκοτεινόν: ἀφεγγές.

Synt. 675 Σκοτίζω· αἰτιατική.

E 676 Σκότιος· ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολερός, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν.

669 ὁ sq. Polyb. 8, 5, 5—6 670 ἐς—εἶχeto Proc. h. a. 9, 26. ἦν sq. Proc. h. a. 1, 26 671 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 299, 17 673 οἱ pr.—κερματίων Iambl. fr. 9 οἱ alt. sq. Xen. An. 2, 2, 17 675 = Synt. Laur. et Gud. 676 ἦν—ὀργήν Proc. h. a. 8, 24

673 init. cf. 679; Iambl. cf. vv. A 1001, K 1414 et 1441

A (GFVM) 1 αὐλοῖς A 4 λέγει om. GM 5 ὅμοιος A, sch.: δ. ὥς GM 7 ἀπόλλυμαι—8 σκόροδα om. A 9. 10 ἀρέσκονται—11 νέμονται post vs. 13 ἔβαλλον transpos. V 10 οὐκ—11 Θρᾶκες om. A 10 ἐστιν V: εἰσιν GM om. sch. 12 πλεῖν καὶ ἐξιέναι AM: ἐξιέναι καὶ πλεῖν G πλεῖν V 18 τεύχους] ἄστεος G 24 Σκορπίζω] ῥῆμα add. G 672 om. A FV mg. A* 26 Σκυταῖος G, sim. 27 28 αὐτοῖς] οὐς ss. V

- καὶ Σκότιος, ὁ τοῦ σκότους. φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι Δ Anth.
 μύες. οὔτι πενιχρὴ μὺς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω. σκότιον δέ Hom.
 ἐγείνατο μήτηρ. τουτέστιν ἐκ λαθραίας μίξεως. Σκότιος οὖν, ὅπερ
 ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς. Suid.
 5 677 Σκοτοδινίᾱ: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν κυστροφῇ, ὃς
 ἐστὶν ἰλιγγίᾱν.
 678 Σκοτόμαινα: σκότως. Δ
 679 Σκοτομήνη: νῦξ ἀσέληνος. καὶ Σκοταῖος, ὁ ἔτι σκότους Σ
 ὄντος παραγενόμενος.
 10 680 Σκότος: ἀρσενικόν. Αἰλιανός· καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος Δ
 ἦν βαθύτατος, καίτοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῇ χειμέρια ἦν. E
 681 Σκότος· Ζήτηι ἐν τῷ ἀόρατον.
 682 Σκότος: αἱ θλίψεις, φῶς δὲ ἡ τούτων ἀπαλλαγῇ· Δαβὶδ· φωτιεῖς Thdr.
 τὸ σκότος μου.
 15 683 Σκότος: παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ ποτὲ μὲν ἡ ἄγνοια, ποτὲ δὲ καὶ Thdr.
 αἱ κυφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλάγη.
 684 Σκῶληξ: εἶδος ζωῦφίου. Δ
 685 Σκῶλια· τὰ Σκῶλια ἐορτὴν ἤγον Ἀθηναῖοι, ἐν ἣ ἤλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς Suid.
 τιμὴν τοῦ Διονύσου. καὶ Ζήτηι ἐν τῷ ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.
 20 686 Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης, ἡ κάνδαλον. τοῦ μὲν ἐγὼ ζῶντος Σ
 ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι κῶλους ὀφθαλμοῖσι, καί, εἰ θέμις, ὡμὰ πασαίμην. Call.
 καὶ αὖθις· ἕκ μοι κῶλον ἔρυσον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὀπλῇ. ὁ ὄνος
 φησὶ πρὸς τὸν λύκον.
 687 Σκωμμάτιον. καὶ σκῶματα· σκωμμάτιον, σκάτον. Ἀριστοφάνης·
 25 οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, οἷον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι ἄρ.
 θλιβόμενος ἐκβαλῶ. ταυτὶ κατιδῶν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκασα.

676 φεύγεθ'—Λεωνίδεω Anth. 6, 302, 1—2 σκότιον—μίξεως Z 24 c. sch.
 cf. Aristonic. in sch. A, H Σκότιος οὖν sq. cf. Aristonic. l. 1, H 677 = P,
 Σ* cf. Ba 366, 26, H 678 = Ambr. 504 cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 484, 10
 679 — ἀσέληνος = P, Σ* (Ba sec. Wentzel) cf. Zon. 1654, H (in Ps. 10, 2), Ap.
 S. 142, 30 680 καὶ sq. Aelian. fr. 65 682 Thdr. in Ps. 17, 29, PG 80, 981 c
 683 Thdr. in Ps. 111, 4, PG 80, 1781 b 686 — κάνδαλον = P, Ba 367, 19 cf.
 Zon. 1656; H (partim ex Ap. S. 143, 3), sch. N 564 (unde Et. M. 719, 36), Arion
 τοῦ—πασαίμην Call. fr. 110 K. an. 58 S. ἐκ sq. Babr. p. 218 687 οὐδὲν sq.
 Ar. Vsp. 1288—90

676 παρθένιος sq. ex v. Π 602 679 cf. 673 init. 680 cf. v. A 2306
 685 ex v. A 4177 687 cf. vv. M 533 et E 2333

2 Σκότιον] nov. gl. A 2. 3 δέ ἐ M: δέ G δ' ἐ- AV 3 Σκότιος—Δ(G F V M)
 4 γεγονώς om. A(F) V 3. 4 ὅπερ ἐστὶ M: ἡγουν G 5 κυστροφῇ A^o F, Σ*
 Ba: κυστρέφειν V κυστρέφεται G M 6 ἰλιγγίᾱ G M, Phot. Σ* Ba 8 Σκο-
 τομήνη δέ G V M, non nov. gl. 10 ἀρσενικῶς G cp. A 681 om. A F V
 682—692 post 749 V 13 Σκότος om. F ἡ θλίψις F 683 non nov.
 gl. V 15 καὶ om. G 685 om. A F V 18 ἡγον ἐορτὴν G 21 ἀν-
 αιδέσινος G 22 κῶλον] ἡγουν εὖλον ss. V ἔρυσσον Τουρ ἔρυσσον ss.
 ἐκβαλον V 687 om. F 24 et 25 Σκωμμάτιον AV καὶ—σκῶμμάτιον
 om. AV 25 ἐμοῦ] μοι ss. M 26 ταυτὶ] Ζήτηι ss. M ἐπιθήκησα V^o, cod. R
 in Ar., v. E 2333

Δ Ar. 688 Σκώπτης: ὁ λοῖδορος. καὶ Σκωπτόλης, ὁ Λυκίστρατος.

Suid. ὅτι ἡ κωμῳδία τὸν κωπτικὸν ἐπίχαριν καλεῖ. καὶ Ζήτει ἐν τῷ ἀναγεγραμμένῳ.

Suid. 689 Σκωπτόλαι: φιλοσκώμμονες. κωπτόλαι τε καὶ ὕβρισταί πάντες, καὶ δεδῶκασι τῇ ὁθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφία Ἀθηναῖοι.

Δ + Ar. 690 Σκῶρ: κόπρος, ἀποπάτημα. καὶ κλίνεται σκατός. 5

Ar. + Δ 691 Σκῶρ αἰίνων: τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρησθαι Στράτιον ἐν Ἀτάλαντος δράματι· ψεύδος δέ· πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων. σκῶρ δὲ αἰίνων τὸ αἰεὶ ῥέον· νῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα, κόπρος. καὶ ἔστιν ἐτερόκλητον· ἡ γὰρ γενικὴ σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· εἶτα βόρβορον πολὺν καὶ σκῶρ αἰίνων. 10

Ar. 692 Σκωραμῖς: ἀμῖς μὲν ἐν ψ οὐρούσι, σκωραμῖς δὲ ἐν ψ ἀπατοῦσιν. ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμῖς κωμωδική. καὶ Σκωροποιῶ ἐξ αὐτοῦ.

Δ 693 Σκωρεῖα: οὕτως ἡ παράδοσις.

Δ? 694 Σκῶψ: εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. 15

Δ 695 Σκρίβας.

EL 696 Σκρίβων: κατὰ Λατίνους ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.

697 Σκρινιάριος: ὁ χαρτουλᾶριος τοῦ ἐπάρχου· ὁ αἴρων τὸ σκρινίον ἦτοι τὸ κιβώτιον.

Σ | 698 Σκυβαλίζεται: ἀποδοκιμάζεται, ἀτιμάζεται. ὡς κύβαλον. 20

Ecl. κυρίως δὲ κύβαλον, κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. ἐν

Anth. Ἐπιγράμμασι· οὐδ' ἀποδειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου, σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι.

Δ 699 Σκυδμαίνω: ὀργίζομαι.

700 Σκυζᾶν: ἐπὶ συνουσίαν ὀρμᾶν. ἡ κάμηλος κύει μῆνας ἰ', τῷ 25 δὲ ια' τικτεῖ, καὶ πάλιν διαλιπούσα ἐνιαυτὸν σκυζᾶ.

Δ 701 Σκύζομαι: ὀργίζομαι.

Ar. 702 Σκύθαινα: ἡ ὑπηρετίς. Ἀριστοφάνης· ποῦ' cθ' ἡ Σκύθαινα.

688 — λοῖδορος cf. Ambr. 558, Et. M. 719, 52 Σκωπτόλης ὁ Λ. sch. Ar. Vsp. 787 690 cf. Zon. 1656; — κόπρος = Ambr. 541. ἀποπάτημα sch. Ar. Ran. 146 691 (praeter κόπρος et ἡ — σκατός) Ar. Ran. 145—6 c. sch. plenior. 692 — κωμωδική Ar. Eccl. 371 c. sch. 693 cf. Ambr. 526 694 cf. sch. e 66; — ὀρνέου = Ambr. 445 cf. sch. Theocr. 1, 136 696 Th. Simoc. 1, 4, 7 = EL 221, 18—19 697 cf. Et. M. 718, 56 698 — ἀτιμάζεται = P, Ba 366, 28 cf. H κύβαλον alt. — βαλλόμενον cf. Et. M. 719, 52, Orion 144, 13 οὐδ' sq. Anth. 6, 302, 6—7 699 cf. H, sch. Ω 592, Orion 142, 16 (unde Et. M. 719, 54) 700 ἡ sq. Ar. Byz. Epit. 122, 2—4 701 cf. sch. Δ 23, Et. M. 720, 5, H 702 Ar. Lys. 184 c. sch.

688 ὅτι sq. ex v. A 2061 689 κωπτόλαι sq. ex v. E 3504 690 cf. 691 694 cf. v. H 302

A(GFVM) 2 ὅτι—ἀναγεγραμμένην om. AFV mg. A' ὅτι om. G 689 om. A post 664 FV 3 l. om. V 691 om. F cf. ad 750 6 αἰίνων] γρ. αἰεὶ νῶν ss. M, simil. vs. 10 7 Ἀτάλαντος AGM cf. sch.: Ἀποτάλαντος V ἡ Ἀτλαντος γραπτέον ἡ Ἀταλάντης ss. M Ἀταλάντης ed. pr. Ἀταλάντη Mein. πολλῶν AV 8 νῶν] νάων GM 9 καὶ ἔστιν] ἔστιν δὲ G post 691 750 inserit V 11 καὶ Σκωραμῖς GM ψ utrob. AF, sch.: ἡ GVM 14 Σκωρία G 695 om. F 696 non nov. gl. GV 697 om. AF mg. A' 21 βαλλόμενον] ἡγουν τὸ προύμενον ss. V 25 συνουσία G 26 σκυλᾶ AF 27 Σκύζομαι—28 Ἀριστοφάνης] φα A

- 703 Σκύθαι· ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων Σκυθῶν οἱ περι-
 λειφθέντες ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ Γαλλιηνοῦ
 τοῦ μικροῦ, Ἑρούλους καὶ Πευκέτας καὶ Γότθους παραλαβόντες καὶ
 περὶ τὸν Τύραννον ποταμὸν ἀθροισθέντες εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον.
 5 ναυπηγησάμενοι δὲ πλοῖα ἐννακόσια καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες β' καὶ
 λ' μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ Πόντου, πόλει Τόμει προσβαλόντες
 ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως καὶ Μαρκιανουπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς
 Προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ρεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσ-
 ῆραττε, καὶ ἐφέρετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν
 10 μεθιέντων τοὺς οἶκας· ὥστε τὰς μὲν καταδύναι αὐτάνδρους τινὰς δὲ
 καὶ ἀνδρῶν ἐρήμους ὀκεῖλαι· καὶ πλείστοι ἀπώλοντο. οἱ δὲ περι-
 λειφθέντες τὴν ἐπὶ Κύζικον ἔπλεον καὶ ἄχρι τοῦ Ἄθω παρενεχθέντες
 καὶ τῶν πλοίων ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι Κακκάνδρειαν καὶ Θεσσαλονίκην
 ἐπολιόρκουν. ἀποκρουσθέντες δὲ εἰς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες πᾶσαν
 15 χώραν ἐληΐζοντο καὶ κατὰ διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ
 διεσώθησαν, Ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο.
 704 Σκύθης· ὁ Ῥῶς. καὶ παροιμία· Σκύθης τὸν ὄνον· ἐπὶ Δ
 τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων· ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν *Prov.*
 ὄνον, ἔφη· δεῖπνόν τοι, ὦ Σκύθα. ὁ δὲ ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα, αὐθις
 20 δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο. καὶ ζητεῖ ἐν τῷ τὸν ἵππον
 ὁ Σκύθης. ὅτι Ἀνάχαρις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δῖγλωστος *Suid.*
 ἦν· ὅς ἐθηκε νόμους Σκύθαις.
 705 Σκυθικαί· εἰδός τι ὑποδήματός εἰσιν, ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ'. Σκυ- *Harp.*
 θικὰς ὑποδυσάμενος.
 25 706 Σκυθρωπάζω· τὸ στυγνάζω. μεταφορικῇ ἢ λέξις ἀπὸ τῶν Δ
 Σκυθῶν· καὶ τὸ ὦψ, ὠπός, δὲ σημαίνει τὸ πρόσωπον· ὦψ γὰρ ἡ φωνή, *Ecl.* + Δ
 διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὦ Πλάτων, ὡς οὐδὲν ἤσθα πλην σκυθρωπάζειν
 μόνον, ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκῶς τὰς ὀφρῦς.
 707 Σκύλα· τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων ἀνηρημένα. τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν, Σ
 30 λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ ἐν Ἑπιγράμμασι Σκυλοφόρος. *Ecl.*
 Ἑσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο σκυλοφόρος κραναῆς τέρμα *Anth.*
 παρ' Ἑταλίας.

703 Zos. 1, 42, 43, 46 cf. Byz. Zt. 23, 100 704 Σκύθης τὸν — ἐπονεῖτο
 = *Paroem.* ed. Gsf. 103, n. 841 cf. H 705 *Harp.* = P cf. H; *Alcaei* fr. 103
 706 — στυγνάζω cf. Zon. 1658 ἀπὸ — πρόσωπον cf. *Orion* 148, 15, unde *Et.*
M. 720, 7 ὡ sq. *Laert.* 3, 28; *Amphid.* fr. 13 707 — ζώντων cf. *Et.* *M.* 720, 14;
 — ἀνηρημένα = P, Ba 366, 29 Ἑσπερίου sq. *Anth.* 6, 161, 1—2

704 *Prov.* cf. vv. A 878, O 895, T 764 ὅτι sq. ex v. Δ 854 706 ὦψ — μικροῦ
 cf. vv. O 1068, Ω 290 707 init. cf. v. A 158

1 ὅτι — 17 Ῥῶς om. F 1. 2 παραλειφθέντες A 3 Ἑρούλους] γρ. Ἑλού- A (GFVM)
 ρους ss. M cf. E 901 Πευκέτας V 4 Τύραν Bas., Zos.; *Steph. Byz.* *contulit*
Holsten. εἰσέβαλλον A 6 Τόμη G Τόμοι V cf. Zos. 12 Ἄθων V 15 χώρας]
 χρόνους G 19 τοι A: τι GVM 20 καὶ — 21 Σκύθης pr. ex mg. M: om. *rell.*
 21 ὅτι — 22 Σκύθαις om. AF mg. A* 23 ἡ] ὀγδόῃ φησὶν V 24 ὑποδυσά-
 μενος GVM 26 τὸ pr. AFV, *Et.*: τοῦ GM γάρ] δὲ F 27 μικροῦ] ὦψ
 δὲ τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ ω μεγάλου add. G cf. v. Ω 290 28 σεμνός F 29 πο-
 λεμίων ed. pr. 30 καὶ — 32 Ἑταλίας om. F

- Ar. 708 Σκυλοδεψῶν· Ἀριστοφάνης· ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ἐστὶ μὴδὲ στρώματα, ἰέναι καθευδήσοντας . . . . ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων.
- Greg. 709 Σκύλλα· ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι, μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς περικαλλοῦς σχῆμα ἔχον· ἐκατέρωθεν 5 δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἔξ· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφειώδες.
- Hees. 710 Σκύλαξ, Καρυανδεύς (πόλις δ' ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα), μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς. Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν, τὰ κατὰ Ἑρακλείδην τὸν Μυλασῶν βασιλέα, Γῆς περίοδον, Ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν. 10
- Synt. 711 Σκυλεύω· αἰτιατικῇ.
- Δ 712 Σκυμνεῖα γονή· ἡ τῶν κύμνων.
- Σ 713 Σκύμνος· κύλαξ λέοντος. οὐ χρὴ λέοντος κύμνον ἐν πόλει
- Ar. 714 τρέφειν. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν· ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου, μὴ ἀνα- 15 τρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασσεῦσαι. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. καὶ ὁ μὲν Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς.
- Σ 714 Σκυρίαν δίκη· οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς 20 Δ Σκύρον ἀποδημεῖν. Σκύρος γὰρ νῆσός ἐστι.
- Δ 715 Σκυρίττω· κερατίζω.
- Σ Hes. 716 Σκυτάλαι· στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ ῥάβδος.
- Σ 717 Σκυτάλη· βακτηρία ἀκροπαχῆς, ἡ φραγέλλιον. 25
- Σ 718 Σκυτάλη· ἐπιστολὴ Λακωνικῇ. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρείχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι

708 Ar. Eccl. 418—420 c. sch. plenior. 709 Nonn. in Greg. Naz., PG 36, 1013 a
 710 cf. Steph. Byz. v. Καρύανδα 711 = Synt. Laur. et Gud. 712 l. cf. L, Ambr. 522 713 — λέοντος = P, Ba 366, 30 cf. H, Zon. 1652 οὐ sq. Ar. Ran. 1431—2 c. sch. 1432 et 1434 714 — ἀποδημεῖν = P Σκύρος sq. cf. Ambr. 519, Et. M. 720, 24, H 716 — ξύλα = P, Ba 366, 31 ῥάβδος gl. Hdt. 3, 137 717 = P, Ba 366, 32 cf. H, Et. M. 720, 41 718 = P; — p. 391, 6 ἐπιστολὴ alt. = Σ*, Ba 367, 1 cf. sch. Thuc. 1, 131, 1, sch. Ar. Av. 1283; sch. Pind. O. 6, 154 b; Aristot. fr. 466

708 cf. v. T 406

713 cf. v. O 986

717 cf. 721

A(GFV M) 708 om. F, extra ord. 1 καὶ Σκυλοδεψῶν G V M 3 μὴ λαθεῖν V 5 ὀφθαλμῶν Pierson cf. Nonn., sch. μ 105 Dind. σχήματ(α) A ἔχων F 7 δ' om. A Καρίης V 8 τὰ—10 ἱστορίαν om. F 8 μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς alteri tribuendum sec. Vossium 9 ἐκτός] ἐντός καὶ ἐκτός Vossius ἐντός Bhd. cf. v. Χάρων 2 τῶν] τοῦ G κατὰ] κατὰ τὸν ed. pr. Μυλασῶν G V* M 15 τοῖς sq.] ἡγουν τοῖς θελήμασι ss. V 16 φρόνιμον G, ss. M, v. l. O 986 ἐρεθίζειν] διεγείρειν ss. V τιθασσεῦσαι A 18 καταδεξάμενος A F τροποφορεῖν] φορο ss. M cf. ad O 986 21 γὰρ A F V M*: δὲ G M* 22 κερατίζω] καὶ κυρίττω add. G 23 δὲ om. F 25 φραγέλιον V M, Ba φραγγέλιον G F

ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλουν τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρείχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μαθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ
 5 ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιεῖλτε καὶ ἐγίνωσκεν οὕτως τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολή, καὶ αὐτὸ τὸ εὖλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς Περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην, δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι· καὶ τὸ μὲν ἐνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι'
 10 ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ'.

719 Σκυταλίδες: πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια Ε εὐλίνα, τὰ μὲν ποδιαῖα, τὰ δὲ πηχυαῖα· πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῇ. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπτο τὰς κεφαλὰς· διὰ
 15 δὲ τῶν κεντρῶν διεπλέκτο κρίππυον καὶ δῶδες, κατὰ δὲ τῶν αὐτῶν πίττα κατεκέχυτο. καὶ οἱ μὲν ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες, οἱ δὲ ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας· ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας καὶ τῶν κέντρων ταῖς κανίσι πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ καὶ ταχέως ἤθε.

720 Σκυτάλι· ἐφόρου· ἀντὶ τοῦ ἐλακύνιζον.

Ar.

721 Σκύταλον: τὸ ρόπαλον. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην. Ar.
 Ἡρόδοτος· καὶ τοῖς σκυτάλοισιν ἔπαιον τοὺς Πέρσας. ὁ ἐστὶ Ε βακτηρία ἀκροπαχής. Ἀριστοφάνης· τὸ σκύταλον ἐξήνεγκα τὸ τοῦ Σ Λαμίου. ἦν δὲ πένης, ἀπὸ εὐλοφορίας ζῶν· διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξ- Ar.
 25 ἐνέγκας αὐτοῦ φησιν εἶναι· κωμωδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ. τουτέστιν ἐκείνων τῶν σκυταλῶν, ὧν πέρδεται. ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἡ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

722 Σκύτινος· κοίτη ἢ δέρμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο. τουτέστι δερματίνας ἀμάξας ἐποίει. ἐπὶ τῇ Ar.
 30 κεφαλῇ κράνη σκυτίνα, οἷά περ Παφλαγονικά, κῶρυβλον ἔχοντα κατὰ Ε μέσον ἐγγυτάτω τιαιοειδῆ.

723 Σκυτίς, σκυτίδος.

Δ

724 Σκυτοδέψης: Ἀττικόν· βυρσοδέψης δὲ Ἀσιανόν.

Suid.

720 sch. Ar. Av. 1283 721 — ἐξηνεγκάμην Ar. Eccl. 76 c. sch. 78 καὶ τοῖς — Πέρσας Hdt. 3, 137, 2 βακτηρία ἀκρ. cf. ad 717 τὸ sq. Ar. Eccl. 76—8 c. sch. 722 ἀμαξίδας — ἐποίει Ar. Nu. 880 c. sch. ἐπὶ sq. Xen. An. 5, 4, 13

721 Σ cf. 717

722 Xen. cf. v. K 2488

724 ex v. B 598

5 περιεῖλτε M, Pors. ἀνεγίνωσκεν G, Phot. Ba 6 καὶ alt. om. G A(GFVM)
 ἀφ' οὗ καὶ] ἐν ψ G; γρ. ἐφ' οὗ ss. M 7 Διοσκοριδῆς G, Phot. 11 μβ']
 μαρτυρεῖ G 14 ἀκροκρηθῇ AF ἀκροθιγῇ Bhd. διείληπται G 15 κρίππυον F
 στυπίπυον M^{cc} στυπέιον G cf. 1117 et 1259—60 τῶν αὐτῶν AG^{ac}: τὸν αὐτὸν G^{cc} MV
 ταῦτόν F 16 κατακέχυτο G οἱ pr.] ἡ V ἀνάπτοντες VM^{cc} 21 ἐξ-
 ενεγκῶν F 22 καὶ GVM, Hdt.: ἐν A 24. 25 ἐξενέγκασα e sch. Gsf.
 25 θεσμοφυλάκων V 28 Σκύτιος V Νεφέλαις om. V 29 τε] δὲ V
 724 om. AFV, sed p. 392, 1 Ἀττικόν post l. et Ἀσιανόν post βυρσοδέψης add. V

- Σ 725 Σκυτοδέψης: δερματομαλάκτης. καὶ βυρκοδέψης. ὅτι Κλέων
 ΑΓ. ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Κλεαινέτου, στρατηγός, μανιώδης ἀνὴρ, βυρκοδέψου παῖς.
 Σ 726 Σκύτος: πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. ὁ δὲ εἰς τὸ κράνος
 Ε φέρει τὸ δόρυ, οὐ μέντοι διεΐλε γέ, περιολισθούσης τῆς αἰχμῆς περὶ
 τὸ σκύτος. 5
- Σ 727 Σκυτοτόμος: σκυτεύς, λωροτόμος. Ἀριστοφάνης· καὶ δῆτα
 ΑΓ. πάντας σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθῆς ἦν
 ἰδεῖν ἢ ἐκκλησία. περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ
 οἱ σκυτοτόμοι ἐν κικᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται καὶ εἰς ἐσκιατραφη-
 μένοι, τοῦτο εἴρηκε. 10
- Σ 728 Σκύφος: ποτήριον. καὶ σκύφον Ἡρακλέους προπιόντος,
 Ε + Σ ἀπνευστὶ πιῶν ἔσχε κακῶς. προπιόντος ἀντὶ τοῦ προτιμῶντος.
 729 Σμάραγδος: θηλυκῶς λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου.
 Ε ἔλεγχος δὲ βεβαιότατος τῆς θεοσεβείας Πολυκράτους τοῦ Σαμίου ἢ τῆς
 σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεςις, καὶ θηραθεὶς ὁ 15
 Δ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιῶν. καὶ Σμαράγδειον, μέταλλον γῆς.
 Δ 730 Σμερδαλέον: καταπληκτικόν.
 Δ 731 Σμέρδης: ὄνομα κύριον.
 Δ 732 Σμήγμα: καθαρτικόν, τὸ ἀποσμήχον.
 ΑΓ. 733 Σμηκύθης: ὄνομα κύριον. διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικῶδης τὸν 20
 τρόπον. τὸ δὲ πλήρες Σμηκύθης κύριος· ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς
 τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὴ γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγ-
 κλημα. οὕτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἢ ὁ δεῖνα
 καὶ ὁ κύριος, τουτέστιν ὁ ἀνὴρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικῶδῃ τὸν Σμήκυθον
 κωμῶδει καὶ ἔχοντα κύριον, ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν 25
 γυναικῶδων. ἦν δὲ Θρακῶν βασιλεὺς, κίναϊδος. κύριον δέ, ὡς εἴρηται,
 τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω γὰρ ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις· Ἀσπασία
 καὶ κύριος.

725 — βυρκοδέψης = P, Ba 367, 15 cf. sch. Pl. Gorg. 517e, H, Zon 1652
 ὅτι sq. cf. sch. Ar. Eq. 44 726 — σκυτεύς = P, Ba 367, 16, Ar. S. 142, 31 cf.
 Bk. 302, 21, Et. M. 720, 29, H; sch. E 34 = Ambr. 547 727 — λωροτόμος = P,
 Ba 367, 17 cf. sch. Pl. Gorg. 517e, H, sch. H 221 καὶ δῆτα sq. Ar. Eccl. 385—7
 c. sch. 385 plenior. 728 — ποτήριον = P, Ba 367, 18 cf. H (in E 112) καὶ—
 κακῶς Plut. Alex. 75 contulit Gsf.; fort. Aelian. 729 λίθου cf. Ambr. 586
 ἔλεγχος—καταπιῶν fort. Aelian. Σμαράγδειον μέταλλον = Ambr. 595
 730 sch. Greg. cf. An. Ox. 2, 484, 32 vel Ann. 14; Ambr. 579 = Zon. 1659; H;
 sch. B 309 = Et. M. 721, 3 731 = Ambr. 581, Zon. 1659 732 cf. Ambr. 593,
 Ps. Herodian. 127 733 sch. Ar. Eq. 969

725 cf. v. B 593

727 cf. v. O 168

728 extr. cf. v. Π 2563

A(GFVM) 1 δερματολάκτης A ὅτι om. G 4 γέ om. F 4.5 περὶ τὸ σκύτος]
 ἐπὶ τὸ εἶφος G 7 πάντα GFVM εἰκάζομαι F 9.10 ἐνεσκιατραφόμενοι V
 11 σκύφον] σκύφος V Ἡρακλέα F προσπιόντος G et utrob. F 13 λέγεται F:
 cp. A λέγει GVM 14 βεβαιότατος G, Bhd.: βεβαιότητος roll. θεοσεβείας] εὐτυχίας
 Cheynaeus, obloquente Bhd. 16 Σμαράγδιον GVM 18 Σμέρδης GVM
 ὄνομα—20 Σμηκύθης om. A 732 om. F 19 τὸ del. Bhd. 21 κύριος] καὶ κ.
 Kust. 23 ἢ ὁ A: εἰ ὁ GVM ἢ sch., Kust. 24 γοῦν V Σμηκύθην M^{ec}
 cf. sch. 25 κωμῶδων V 26 γυναικῶν G κύριος V^{ec} 27 δικαστηκοῖς V

- 734 Σμήνη: τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες οὐδὲν Σ + E
ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων
ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγένοντο καὶ ἤμουν
καὶ ἔκειντο πολλοὶ καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.
5 σμήνεος ἔκ με ταμῶν γλυκερὸν θέρος ἀντινομαίων γηραιὸς Κλειτῶν Anth.
σπεῖσε μελισσοπόνος.
735 Σμήνος: πλήθος μελισσῶν. οἶονεῖ ἐσμός. ἰδίως δὲ σμήνος Σ
καλεῖται τὸ κύστημα τῶν μελισσῶν. Ὀμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ· Ar.
φησὶ γὰρ περὶ τοῦ Νέστορος, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων
10 ῥέεν αὐδῇ. ἡ δοτικὴ τῷ σμῆνει. καὶ Σμηνουργεῖν, ῥῆμα. Δ
736 Σμῆξις: τριῖσις. ἐκ τοῦ σμήχω. καὶ Σμῆσαι, καθάραι. Δ
737 Σμήρινθοι: σπάρτα, χοινία λεπτά. Σ
738 Σμικρολόγος: ὁ φειδωλός. πολλάκις κατ' οἶκον ἐστιῶντα Δ
ἡμᾶς ἀπολύειν ἔτι πεινῶντας. E?
15 739 Σμικυθίων: ὄνομα κύριον. Harp.
740 Σμίλαξ: εἶδος βοτάνης. Δ
741 Σμιλεύματα: ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, Ar.
ἐρεθίσματα. σμιλεύματά τ' ἔργων φωτὸς ἀμυνομένου.
742 Σμίλη: ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σμίλαν δονάκων Δ
20 ἀκροβελῶν γλυφίδα. μακρὸν τὸ ι. καὶ Σμίλης ὀλκοί, ἀντὶ τοῦ Anth.
γραφείου. τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων. ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, Ar.
δέξασθε σμίλης ὀλκοῦς.
743 Σμιλίον. Δ
744 Σμινύην: σκαφεῖον, ἢ δίκηλλαν. ἢ ἀξίνην. ὁ δὲ ὀρύττειν Σ
25 ἐκέλευε σμινύαις (δικέλλαις) ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ. καὶ αὖθις· E + Σ
τοῦτ' αὐτὸ καὶ βούλομαι, ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας. Ar.
ἀντὶ τοῦ μὴ κλασθῇ.

734 ἐς — φαρμακοποσίας Xen. An. 4, 8, 19—20 σμήνεος sq. Anth. 6, 239, 1—2
735 — μελισσῶν = P, Ba 367, 20, sch. Ar. Nu. 297 cf. Zon. 1659, Ps. Herodian. 127,
Ambr. 594, H οἶονεῖ — αὐδῇ sch. Ar. Nu. 297 cf. Et. M. 721, 9; A 249 τῷ
σμῆνει cf. Ambr. 594 736 Σμῆσαι sq. cf. H, Zon. 1660 737 = P, Σ* cf.
Ba 367, 21 = H (in Pl. Leg. 1, 644e) 738 πολλάκις sq. ad v. T 888 pertinere
vidit Hemst. 739 Harp. = P 740 aliter Ps. Herodian. 127, Zon. 1659, H
741 Ar. Ran. 819—820 c. sch. cf. H 742 — ἐργαλεῖον = Ps. Herodian. 127
καὶ σμίλαν — γλυφίδα Anth. 6, 62, 2 Σμίλης ὀλκοί sq. Ar. Th. 778—9 c. sch.
743 cf. Ps. Herodian. 127 744 — ἀξίνην = P cf. Tim., sch. Pl. Rep. 370d;
— δίκηλλαν = Ba 367, 22, H cf. sch. Ar. Nu. 1486, Moer. 209, 13 τοῦτ' sq. Ar.
Nu. 1499—1500 c. sch. 1500

740 cf. v. M 1058

744 Ar. cf. v. H 366

1 ἐμβαλόντες V 3 ἄφρωνες G τε om. F 4 καὶ ἔκειντο — 5 με- A (GFVM)
λισσοπόνος om. F 4 φαρμακωσίας A 5 σμήνεος] nov. gl. A ἔκ με
A, Anth.: ἔκ τε V ἔμε GM ἀντινομένων V cf. Anth. Κλειτὸς GM^{ec}
735 om. A 7 σμῆνος alt.] πλήθος F 8 κέχρητο F 12 λεπτά] χαλεπά V
13 ὁ AFV: οἶον ὁ M οἶον G ἐστιῶντας G 14 πεινῶν V 739 om. F
16 εἶδος βοτάνης F: lac. βτ A βοτάνη GVM 17 ἐκβαλλόμενα A ὑπὸ GM
18 ἀμυνομένου M ἀμυνομένου V 20 ὀλκή GF 21 ἄγε — 22 ὀλκοῦς om. F
743 om. F; καὶ Σμιλίον GVM 25 (δικέλλαις) del. Kust. 27 μὴ AFV, sch.:
εἰ μὴ GM

Σ 745 Σμώδιγγες: μώλωπες. καὶ Σμῶδιξ, μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἶδημα.

Ar. 746 Σμώχετε: ἀντὶ τοῦ μαῶσθε. Ἀριστοφάνης· ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον, καὶ μώχεται· ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲν γάρ, ὦ πόνηροι, λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστιν, ἦν μή τι καὶ μασῶνται.

Ar. 747 Σμώχειν: τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν μωμένων.

Ar. 748 Σμοιός: ὄνομα κύριον. αἰσχροποιοὺς εἰς γυναῖκας. Σμοιός δ' ἐν αὐταῖς ἵππικὴν στολὴν ἔχων τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

Δ 749 Σμυγεράν.

Σ 750 Σμῦξαι: καῦσαι.

Δ 751 Σμύραινα: εἶδος ἰχθύος.

752 Σμύρνα: ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐνταφίαις· νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται.

Σ 753 Σμυχόμενος: καίόμενος, ἀναλίσκόμενος.

Σ 754 Σοβάδες: διώκονται πόρνοι.

Ar. 755 Σοβαρά αὔρα: σεσοβημένη, εὐκρατος. ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρά κατέχει πολέμου μετάρτροπος αὔρα. καὶ Σοβαρόν ἄγαλμα, τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ σοβαρόν.

756 Σοβαρός: ὁ ὑπερήφανος· τοὺς γὰρ Συβαρίτας φασι πλούτῳ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ τοῦ Συβαρίτου οὖν σοβαρός.

Σ 757 Σοβαρός: λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ Εἰδέοντος φερόμενος. Αἰλιανός· ἔθαψάν τε αὐτοὺς σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς. καὶ αὖθις· καὶ ἐτιμᾶτο τιμαῖς τῆς ἐς ἀνθρώπους αἰδοῦς τε σοβαρωτέρας.

Σ 758 Σοβαρός: ἀπὸ τῆς τῶν Συβαριτῶν ἀρχῆς μετήχθη τὸ ὄνομα, οἱ δὲ φασιν παρὰ τὸ cébas, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστι μετὰ

745 = P, Ba 367, 25—6 cf. H, Ap. S. 143, 18, sch. B 267 746 ἀνδρικῶς sq. Ar. Pac. 1307—10 747 sch. Ar. Th. 389 748 Ar. Eccl. 846—7 c. sch. 846 750 = P, Ba 367, 23, Et. M. 721, 19 cf. sch. 1649 751 = Zon. 1659 752 in Ps. 44, 9 753 = P, Ba 367, 24 cf. Ps. Herodian. 253, Zon. 1660, H 754 = P, Σ* cf. sch. Ar. Pac. 812 755 — αὔρα Ar. Pac. 943—4 c. sch. 943 756 cf. H 757 — φερόμενος = P, Σ* cf. Ba 367, 27, 28, Zon. 1660—1, sch. Ar. Pl. 872 ἔθαψάν—σοβαρῶς Aelian. fr. 70. καὶ ἐτιμᾶτο sq. Aelian. fr. 67 (Dam. fr. 157) 758 — p. 395, 1 προῖεναι = P cf. Bk. 305, 13, Et. M. 721, 35

746 cf. v. A 2171 747 cf. v. E 2592 750 cf. v. ὑποσμύχουσα 754 cf. vv. Γ 448 et M 457 756 cf. 758 757 fr. 70 cf. v. E 2624 758 init. cf. 756 et 782

Α(GFVM) 1 Σμώδιγγε ΑΜ ἐκ] ἐπὶ V 3 ἀντὶ τοῦ om. G τοῦ om. V 4 ἐμώχεται V 6 τὸ om. G 749 om. F; seq. 692—692 in V 750 post 691 V 11 εἶδος ἰχθύος] ἰχθύς A, Zon. 12 ἡ ἐνταφίαις ante ὁ transpos. GM ad 752 Σμύρνα εἶδος ἐστὶν ἀρώματος, ὡς ἡ στακτὴ· ἀποθλιβέντος γὰρ τοῦ ἀρώματος, ὅσον μὲν αὕτη ρυτὸν ἀπομερίζεται εἰς τὴν στακτὴν, τὸ δὲ παχύτερον μύρνα προκαγορεύεται mg. add. A et Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κακκία. μύρνα διὰ τὴν ταφὴν, στακτὴ διὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον, ἐπειδὴ πᾶσα σταγὼν ἐπὶ τὸ κατῷ φέρεται, κακκία δὲ διὰ τὴν τῆς σαρκὸς περὶ τὸ εὖλον οἰκονομίαν mg. inf. add. idem 16 ἄκρατος GVM ἐν ὅσῳ] ὡς G 18 σοβαρόν] vitium latet 19 φησὶ F 22 ἔθαψαν—p. 395, 1 Αἰλιανός om. G 23 καὶ αὖθις—p. 395, 2 νεῶν om. A 23 τῆς ἐς] ταῖς ἐξ Valck.; τῆς ἐς θεοὺς τε καὶ ἀνθρώπους αἰδοῦς σοβ. vel αἰδοῦς τε καὶ... Ἀἰαίς τε καὶ σοβ. conl. Bhd. 26 σοβαρωτέρας Hercher

σεμνότητος προΐεναι. Αἰλιανός· ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν Ε νεών.

759 Σοβαρός· τοιοῦτον ἀναζωγραφῷ, ὡς εἰκός, καὶ οὐκ ἄπο τρόπου τὸν παραβλῶπα καὶ φιλοκερδῆ καὶ κερδαλέον, βραδύστατον πρὸς τὰ κρείττονα· λιχνωδέστατον δέ, πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ῥῆχeto, κατάλληλα τὰπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποτρόπαιος καὶ οἷον ἀποφρὰς ἀποισάμενος, ὃς ἀνάρσια δικάζων ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκασεν, ὅπιν οὐ δεδοικώς, οὐκ ἀλέγων Ἀδράστειαν, οὐδὲ Νέμεσιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς Ταρταρώδους καὶ Τανταλείου αὐτοῦ τιμωρίας· ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσεται.

760 Σοβαρῶς· ἐκθύμως, σπουδαίως.

Ar.

761 Σοβεῖ· διώκει, κομπάζει. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ πολὺ κιχάζουσα Σ σοβεῖς ἐς βόστρυχον αἴγλην.

Anth.

762 Σοβεῖν· μετὰ σεμνότητος προΐεναι.

Σ

763 Σόβη· ὄνομα θηλυκόν. ἡ ἐξ ἱππέων τριχῶν περικεφαλαία.

Δ

764 Σόδομα καὶ Γόμορρα· ὀνόματα πόλεων αἰσχυρῶν καὶ βεβήλων. Δ + π καὶ Σοδομηνός, ὁ πολίτης. καὶ Σοδομίτης ὁμοίως.

765 Σόεμος· ὄνομα κύριον.

Δ

766 Σοκέλιος· ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαίου.

Δ

767 Σολέα· ὄνομα κύριον. τὸν Σολέα αἰτιατική.

Δ

768 Σολέμνιον· ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

769 Σολήν, Σολήνος· ποταμός.

Δ

770 Σολία· ὄνομα πόλεως.

Δ

771 Σολόεις· ποταμός.

Δ

758 ἀναθήμασι sq. Aelian. fr. 67 759 Aeliano (fr. 325) attr. Valck. sed aevi Byzantini esse perspexit Nauck cf. ad 897 760 sch. Ar. Pac. 83 761 — κομπάζει = P, Ba 367, 30 cf. H, sch. Luc. 42, 22 καὶ sq. Anth. 5, 250, 3 764 l. = Ambr. 641 cf. Ps. Herodian. 130 = L. Σοδομηνός cf. Ambr. 628. Σοδομίτης ὁμοίως cf. Steph. Byz., Ambr. 630, Ps. Herodian. 130 765 = Ambr. 603 cf. Zon. 1660 767 cf. Ambr. 610 et 632 768 cf. gl. nomicis 769 cf. Zon. 1660 770 l. cf. Ambr. 638

762 cf. 758

1 Αἰλιανός— 2 νεών om. F 3 ἀπο] ἀπω A^c 4 περιβλῶπα F φιλο- A(GFVM) κερδῆ καὶ κερδαλέον] vitiosa et ad ἀλώπεκα κερδαλέαν Plat. Rep. 2, 365c (Archiloch. fr. 89) reuocari deberi vid. Bhd. βραδύστατον GV βαρδύστατον FM^c 5 λιχνωδέστατον— 12 ἀποτίσεται om. F 5 καὶ ἐς ὕβριν vel simil. post ἐντυγχανόντων suppl. Bhd. 8 ἀποισόμενος GM^c 10 Ταρταρώδους V 11 Τανταλείου AV cf. v. T 78 13 εὐθύμως F 14 πολλὰ GVM 15 σοβεῖ G 17 ὄνομα θηλυκόν] θηλ A ἡ] καὶ ἡ Bhd. 19 καὶ pr. om. A, nov. gl. Σοδομήτης F 20 Σόαιμος e Iambl. Gsf. cf. Ambr. 636 21 Σοκέλιος ed. pr. 22 Σολέα pr.] Σολεύς Bhd. τὸν Σ. αἰτιατική om. F τὸν AV: καὶ τὸν GM 23 βασιλεῖ V cp. A 769 ex AF: Σωλήν, Σωλήνος· Σωλίνος δὲ ποταμός G (et omisso δὲ) V, M, (Σολήν ss. Ζήτει e c) cf. 883—4 et Zon. 26 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 27 Σολέεις G

772 Σολομών, βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Δαβὶδ ἐκ τῆς Οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβέε· ὅστις γυναικας ἐξ ἐθνῶν ἡγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ ἦσαν αὐτῷ αἱ κύμπασαι γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισι ψ', παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρίαν· 5 ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀστάρτῃ, θεῷ Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμώς, θεῷ Ἀμμανιτῶν. καὶ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν μόνος ἄρσεν ἐγένετο Ῥοβοὰμ υἱός, καὶ αὐτὸς ἐξ ἄλλοφύλου Νααμὰς τῆς Ἀμμανιτίδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. οὐ γὰρ ἡ πολυγαμία τὴν εὐτεκνίαν ποιεῖ.

EV 773 Σολομών, υἱὸς Δαβὶδ, βασιλεὺς Ἰουδαίων, φρονήσκει καὶ δυνάμει 10 καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανής, δικάζων τε τὸν λαὸν ἐν φρονήσκει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ διέλειπεν ἥσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροατὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλότῳ περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος ἄγεται μὲν γυναικας χιλίας 15 τὸν ἀριθμόν, πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ θεὸς μερικθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ, διὰ μνήμην Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν. ὅτι τοῖς κραταιοῖς, ὥς φησι Σολομών, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ· καὶ 20 τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμεῖ· τοῖς δὲ ἀγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς συγγνώμης. καὶ αὐθις ὁ Σολομών· ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους· δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθή-
Δ σονται. Σολομών οὖν Σολομώντος κλίνεται, Σολομών δὲ Σολο-
Suid. μῶνος παρ' ἡμῖν. ὅτι ἡ παλαιὰ τὸν Σολομῶντα Σαλομῶντα καλεῖ, ἀπὸ τῆς 25 Σαλήμ πόλεως, ὃ ἐστιν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

Δ 774 Σολομῶν τειος λόγος.

Δ Suid. 775 Σόλον· δίκον. καὶ Σόλος, ὄνομα βουνοῦ.

Heey. 776 Σόλων, Ἐξηκετίδου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νς'. ἐπιβουλευθεὶς 30

773 — τελευτήν Io. Antioch. fr. 18, 3, FHG 4, 549 = EV 1, 166, 5—15 τοῖς κραταιοῖς — ἔρευνα Sapient. 6, 9; ὁ μὲν — ἐτασθῆναι Sapient. 6, 7 Σολομών, Σολομῶντος = Ps. Herodian. 130 cf. Ambr. 619. Σολομῶνος = Ambr. 620 774 = Ambr. 625 775 — δίκον = P, Ba 368, 1, H, sch. Ψ 826 cf. Ps. Herodian. 130 = Et. M. 721, 39; Ap. S. 143, 25 776 cf. sch. Pl. Rep. 10, 599e, Laert. 1, 45, 51, 62, 63

772 cf. v. A 4222 et v. χ 78 773 vs. 25 ὅτι sq. ex 57 775 Σόλος sq. ex 778 776 cf. 781

A (GFV M) 3 αἱ — 26 ἦν] χιλίας τὸν ἀριθμόν, ἔπειτα δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι F 4 ψ] τ' V 5 εἰδωλολατρίαν G cp. A 6 Σιδωνίων GM, A 4222: Σιδ^o AV Ἀμμανιτῶν θεῷ Χαμώς V 7 καὶ A: καὶ GVM ἄρσεν G 8 ὁ υἱὸς G ἄλλοφύλων V, A 4222 Νααμὰς G 12 διέλειπεν M 18 αὐτοῦ tert.] ἑαυτοῦ G 20 τουτέστι — 22 Σολομών] καὶ αὐθις V, qui τουτέστιν οἱ ἐνάρτετοι post ἐτασθῆναι add. 23 γὰρ om. GV 24 Σολομών — 26 ἦν post 776 V, nov. gl. 24 οὖν et κλίνεται om. V 25 ὅτι — 26 ἦν om. A mg. A^r 25 ὅτι om. A^r G τὸν et Σαλομῶντα om. G 775 — 6 om. F 28 καὶ — βουνοῦ om. A 30 νς'] μς' Bhd. asistente Rohde

δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἔξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἔξ αὐτοῦ φασι καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἳ τινες Ἄζονες ὠνομάσθησαν διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν
 5 ζυλίνοις ἄζοσιν Ἀθήνησι· ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται· Ὑποθήκας δι' ἐλεγείας· καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν Ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε, μηδὲν ἄγαν, ἢ τό, γινῶθι καυτόν.

777 Σόλων· τοῦτον εἶλοντο οἱ Κιρραῖοι πολεμεῖν ἡρημένοι κύμ- Ε?
 10 βουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης ἀνεῖπεν ἡ Πυθῶ· οὐ πρὶν τῆςδε πόλεως ἐρείψετε πύργον ἐλόντες, πρὶν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κύμα ποτικλύζοι, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον. ἔπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιερώσαι τῷ θεῷ τὴν Κίρραιαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλαττα. εὐρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ
 15 Σόλωνι κόφισμα ἐς τοὺς Κιρραῖους· τοῦ γὰρ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ρέον δι' ὀχετοῦ ἐς τὴν πόλιν ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντείχον ἔκ τε φρεάτων καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου τὰς ρίζας ἐμβαλὼν ἐς τὸν ποταμόν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ἤσθετο ἔχον, ἀντέστρεψεν αὖθις
 20 ἐς τὸν ὀχετόν, καὶ ἐνεφορήσαντο ἀνέδην οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος. καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρροίας ἐξέλιπον, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς φρουρᾶς Ἀμφικτύονες εἶλον τὴν φρουρὰν καὶ τὴν πόλιν.

778 Σόλος· ὄνομα βουνοῦ.

779 Σόλων· ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος Ε?
 25 ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπᾶς.

780 Σολπίκιος, ὕπατος, Ῥοῦφος ἐπὶ κλησιν, ἀνὴρ ἦν ἐν τε ταῖς Ε πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκῶς τὴν διὰ μέσου.

781 Σόλοι, πόλις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός· βαρ- Σ
 30 βαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει, ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει. ἡ Σολοικισμός, ὁ τοῦ σῶου λόγου Εel. αἰκισμός. σῶος καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἔνθεν καὶ λαοσκόος, ἡ τὸν λαὸν σῶζουσα.

777 Paus. Per. 10, 37, 6—8 (fort. e coll. oracul.) 781 — γλῶσσαν = P 1, Ba 367, 31 cf. Harp. (= P 2), Et. M. 721, 45 et 49, H Σολοικισμός—αἰκισμός = Choer. in Theodos., Gramm. Gr. 4, 2, 2, 6—7, unde Et. M. 722, 7. σῶος—μικροῦ cf. H

778 hinc 775 extr. 781 cf. 778 et 788 et v. A 112

6 ἐλεγείων V sed v. Θ 136 (vs. 15) recte contulit Passow (cf. porro sch. Pl.) A(GFVM)
 9 Κίρροις AF Κιροράροις V ἡρημένοις V 10 χρωμένοις—22 πόλιν om. F
 10 ἀνείπεν V Πειθῶ V Πυθία Paus. cp. A 11 κυανοπέδω V 14 θά-
 λασσα V, Paus. 21 διαρροίας] ἡ διάρροια πάθος τι περὶ τὰς ὕς γινόμενον ex
 v. Δ 741 mg. add. A²M ἐπὶ] ἐκ G 22 εἶλον] δὲ εἶλον V 23 ὄνομα
 βουνοῦ AGF, 775: ὄν ὁ βουνοῦ M ὁ βουνός V; gl. extra ord. 779 om. F
 24 ὅτι Σόλων om. G 29 Σικελίας] Κιλικίας ex Laert. 1, 51 Reines., Menag. cett.;
 Harp. cf. vs. 1 31 ἔχει AGM: ἔχει V ἔσχε F σῶου GV, Choer. Et.: σῶου AM
 σόλου F 32 καὶ A: γάρ G γάρ καὶ M (cf. p. 398, 9) om. FV ὅθεν G cf. p. 398, 9

Suid. 782 Σολοικισμός· ὅτι βαρβαρισμός ἐστὶν ἐκ τῶν κακιῶν λέξεις, παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων, σολοικισμός δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος· ὡς τό, ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε.

Δ 783 Σόλοικος· ὄνομα κύριον.

Δ 784 Σόλυμα· πόλις.

5

Δ 785 Σολυμάς· ὄνομα κύριον.

Δ 786 Σόλυμοι· ὄνομα ἔθνους.

787 Σομφῶδες· τὸ χαῦνον.

Ecl. 788 Σόος· διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἔνθεν καὶ λαοσκόος.

E 789 Σόραιχος· ἄρτι δὲ ἀπρηκτός τοῦ Σοραίχου, ἡ Σινωννὶς ἐφί- 10
σταται.

Σ 790 Σορός· μνήμα, θήκη. ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, 15
Ar. ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας κοροῦ. καὶ Σοροπηγός. Ἀριστοφάνης·
ἢ τοῖς κοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω; τοῖς τὰς κοροὺς τῶν
ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. τούτεστιν ἄλλην ἱαίνε οὐχ ἔξει ἢ τὸν θάνατον·
καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια κατασκευάζειν.

Δ 791 Σορσιανός καὶ Σόρσιος· ὀνόματα κύρια.

Ar. 792 Σοῦ· Ἀριστοφάνης Σφηξί· ποῦ, ποῦ 'στι μοῦ τὸ δίκτυον; κοῦ, 20
κοῦ, πάλιν κοῦ. ἐπὶ ὀρνέων. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· κοφοῦ πρὸς
ἄνδρός, ὅς τις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντεμῖν λόγους. 20
ἐγὼ δὲ κοινῇ ευμορφᾷ πεπληγμένος ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ.

E 793 Σουβαρμάχιος· οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμὼν, πιστότατος 25
τῷ εὐνοῦχῳ Εὐτροπίῳ, εἶπερ τις ἄλλος. ἔπινε δὲ πλείονα οἶνον ἢ ὅσον
ἡδύνατο χωρεῖν· ἀλλ' ὅμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ συνήθειαν οὕτω καὶ
γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν 25
ὑγρῶν ἔκκρισιν. αἰετοῦν ἦν, πεπωκὺς τε καὶ οὐ πεπωκὺς, μεθύων.
τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσί, καὶ πρὸς
τὴν πτώσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα καὶ συνιστάμενος. ἦν

784 cf. Steph. Byz., Ps. Herodian. 130 786 cf. Et. M. 721, 43, H 787 cf. H,
Zon. 1662 789 ἄρτι sq. Iambl. fr. 22 790 — θήκη = P, Σ*, H cf. Ba 368, 2
(in Ψ 91), sch. Ar. Pl. 277 ὦ — κοροῦ Ar. Vsp. 1364—5. ἢ τοῖς sq. Ar. Nu.
846 c. sch. 791 = Ambr. 608—9 792 ποῦ — ὀρνέων Ar. Vsp. 208—9 c. sch.;
κοφοῦ sq. Ar. Th. 177—180 793 Eunap. fr. 77, FHG 4, 48

782 ex v. B 104 788 cf. 781 789 hinc 468 cf. v. A 3179 790 Ar. Vsp.
cf. 1268 et vv. Τυφεδανός, χοιρόθλιψ 792 Ar. Vsp. cf. v. E 2807; Ar. Th. cf.
vv. K 2556 et οἶος 4

A (GFVM) 782 om. AFV mg. A^r 6 Σολιμάς AM^o Σολικισμός F 7 Σόλυμα F
ὄνομα ἔθνους] ἐθ A 787 om. AFV mg. A^r 8 Σομφάδες A^r 788 om. FV
9 διὰ A: γράφεται διὰ G γρ. καὶ διὰ M cf. p. 397, 32 ὅθεν G cf. p. 397, 32
10 δέ] οὖν V ἀπρηκτός F ἀπειρηκτός V τοῦ om. V ἢ] ὁ V Συν-
ωννὶς M Συνωρίς GV 14 τοῖς alt. om. A 15 οὐχ ἔξει] οὐκ ἔχει G 21 συμ-
φορᾷ FV cf. v. K 2556 22 πιστότατος — p. 399, 3 τρυφῆς om. F 22 πιστό-
τατος om. V 23 ἔπινε — 28 συνιστάμενος om. V cf. ad p. 399, 3 24 ἐδύνατο G
25 φέρειν] φ. ἡδύνατο vel ἔφερεν Bhd., corruptelam indicaverat Boisson.; cf. V
ad p. 399, 3 26 ἦν del. Tour πεπωκὺς pr.] πεπτωκὺς M μεθύων
om. A 27 σφαλερὸν] οὐ cf. Port., obloquente Hemst. 28 καὶ διὰ νεότητα
συνιστάμενος Bhd.; διὰ νεότητα deleverat Boisson.

δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους, Κόλχος ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ Φάσιν καὶ Θερμώ-
δοντα, τοξότης ἄριστος, εἶγε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς
τρυφῆς.

794 Σοῦκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι γυναῖξιν εἰσι σύμφοροι. Suid.

5 795 Σοῦ γ' εἵνεκα: τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ar.
Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

796 Σουμανίτις γυνή. Suid.

797 Σούνιον· καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγούσῃ. Suid.

798 Σοῦπερβος: παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. οὕτως ἐκλήθη Ε
10 Ταρκύνιος Σοῦπερβος, ἑβδομος καὶ ἔσχατος βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς
πᾶσαν μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον καὶ βαρυτέραν τὴν
πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν
δραμάτων· τοὺς τε νόμους μεταθεῖς καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνθετος
προβαλλόμενος καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκίζόμενος, δεσμὰ τε καὶ
15 μάστιγας, κλοιοὺς ξυλίνους καὶ σιδηροὺς, πέδας, ἀλύσεις, μέταλλα,
ἑξορίας ἐφευρών· ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν
ἔσχε. λέγεται οὖν ὁ ἀλαζών καὶ σοῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων·
σοῦπερ γὰρ τὸ ἐπάνω δηλοῖ.

799 Σουπηριανός, σοφιστής, τὸ γένος Ἰσαυρος, τῆς Λαχάρου
20 διατριβῆς. ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανός ὁψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς καὶ
τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὕτω δὲ ἐπίπονός καὶ σπουδαῖος, ὥστε
πλείονων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία,
καὶ ἀπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν
25 ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν
τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ
διδασκάλων. ἀλλ' ὅγε Σουπηριανός αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ μεμαστιγμένος
ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὐκ οὐκ οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος·
ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ αἰοιδίμοις Ἀθήναις ἀνη-
30 γορεύετο σοφιστής, οὐ πᾶν τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα
γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον ἢ φύσεως·

795 sch. Ar. Ran. 189 796 = L cf. Ambr. 634 798 Io. Antioch. fr. 36,
FHG 4, 553; — ὑπερήφανος + μετεκίνησε — ἔσχε = EV 1, 168, 14—23 799 Dam.
fr. 84 cf. Phot. Bibl. 341 b 35 sq.

794 ex v. Δ 27 796 ex 836 797 ex v. A 3508 798 cf. v. T 125 799 cf.
vv. O 1079 et A 165

2 τοξότης] δὲ add. Bhd. κατατετόξευεν V, „voluit καὶ κατετόξευεν“ Bhd. A (GV M)
3 τρυφῆς] μέθης· ἦν γὰρ τρυφητής καὶ πίνων πλείονα ἢ φέρειν ἡδύνατο V cf.
ad p. 398, 23 et 25 794 om. A mg. A' post 798 V 4 δακτύλοι M δακτύλοι
ταῖς G 796—7 om. A post 794 V 796 mg. A' 7 Σουμανήτις A' Σουμα-
νίτης GV cf. 836 Σουμανίτις Bas. 10 Ῥωμαίων βασιλεὺς V 12 ἀπέφηνεν V.
v. T 125, Exc.: ἀναπέφηνεν AGM ἐκ] ἐκ τῶν V 16 καὶ alt. om. V 17 οὖν]
δὲ G καὶ] ὡς ed. pr. 19 Λαχάρου V, III 391, 21, Phot.: Λαχάρους AGM,
III 239, 1 cf. ad vs. 30 20 δὲ om. G 23 προσέχοντα Bhd. 24 οὐδὲ alt. AV:
οὐ GM 28 τῆς ἐλπίδος V 30 Λαχάρους A cf. ad vs. 19

ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις. καὶ μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν πρώτην ἐπιμελὴς μὲν εἶναι κφόδρα, τὴν δὲ φύσιν ἀγεννέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, ἀντικρυς ἀπαγγέλλουσιν οἶος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν· ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετὴν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτέκατο.

E 800 Σουρήνας.

Δ 801 Σουσιανή: ὄνομα τόπου. καὶ Σούσινον, τὸ μύρον. ἢ τὸ κρίνον.

E 802 Σούσιοι: ὄνομα ἔθνους. τὸν νεκρὸν καύσαντες οἱ Σούσιοι τὰ ὀστέα κομίζουσι τῷ πατρὶ Τιθωνῷ.

Δ 803 Σουφείρ: χώρα ἐν Ἰνδία.

Δ 804 Σοφάκας: ὄνομα κύριον.

Σ 805 Σοφίαν: κοινῶς ἀπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, τὴν φρόνη-
Hom. σιν, καὶ ἐπιστήμην, τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο Ὅμηρος σοφία, οὐ
καθάπερ νῦν τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπισκευὴν τοῦ ἥθους, ἀλλὰ
τὴν τεκτονικὴν τέχνην. εὖ εἰδῆ σοφίης.

Phil. 806 Σοφία· καὶ σοφός, ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὅς ἂν εἴη κατὰ
ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος, φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμε-
nos. Σοφία καὶ ἡ εὐγλωττία καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις.

Phil. 807 Σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα μὲν τὴν τῶν νοητῶν καὶ
ὄντως ὄντων ἐπιστήμην· ἦν φησι περὶ θεὸν καὶ ψυχὴν σώματος κε-
χωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὅρεξιν οὖσαν
τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα
ἐμπειρία, οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν.

Prov. 808 Σοφία μωροῦ: ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

Δ 809 Σοφία. ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἀγίας Σοφίας στήλαι
ἀφηρέθησαν Ἑλληνικαὶ κελύξεις θεῶν Ἑλληνικῶν καὶ Κάρου πατρῶου

800 Zos. 3, 15, 5 contulit Gsf. ms. 801 cf. Steph. Byz. Σούσινον sq. cf. H. Zon. 1662, Et. M. 722, 24 et 27, Ath. 15, 689 d 802 — ἔθνους cf. Steph. Byz.; τὸν sq. ad Memnonem recte rettulit Gsf. ms., et Strab. 15 p. 728 init. contulit Bhd., fort. Nic. Dam. 803 cf. H. gl. sacra 804 cf. Ambr. 619 805 — νοῦν = Ba 368, 3, P cf. H. Erotian. 78, 12 ἅπαξ sq. cf. sch. A (Aristonic., non ap. Friedlaender) in O 412, Eust. I. 1023, 9 806 — ἀσπαζόμενος Laert. proem. 12 807 Laert. 3, 63 808 = Paroem. ed. Gsf. 104 n. 850 809 l. = Ambr. 639 ὅτι sq. cf. Preger 26, 4 sqq. (= 140, 2 et 201, 16)

A (G F V M) 1 ἐνέτυχε V 3 εἶδος G ἀπαγγέλλουσιν A ἀπαγγέλλουσιν GM 4 Λα-
χάρους A 6 ἐπεὶ om. V ἀνὴρ—ὅς γε] ἦν ἀνὴρ ὁ Λ. διὸ καὶ V 800 om. F
post 801 V 9 ὄνομα τόπου] τόπος A καὶ om. A, nov. gl. Σούσιον
(: in ω corr.) A Σούσιον F 11 ὄνομα ἔθνους] ἐθ(νος) A τὸν—13 Ἰνδία om. F
15 κοινῶς—φρόνησιν om. FV 16 τὸν] ἢ τὸν GM 17 τοῦ AFV: λέγων
τοῦ GM; praepositionem desiderabat Bhd. 806 non nov. gl. FM 21 Σοφία]
nov. gl. V 22 ἰδιώτατα V 23 ἦν περὶ θεὸν φησιν καὶ ψ. σώματι A
24 ἰδιάν GF 25 σοφίας G, Laert. 808 om. F mg. M ante 805 G 809 post
804 GM 28 πλευράς F πατρὸς F cf. Preger 140, 4

Διοκλητιανοῦ καὶ τῶν ἰβ' ζωδίων· βασιλέων δὲ Χριστιανῶν στήλαι π',
ἃς Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει τὸν μέγαν ναὸν ὑψοδόμησε.

810 Σοφίζω· αἰτιατικῇ.

Synt.

811 Σοφιστεία.

Δ

5 812 Σοφιστής: ἀπατεῶν. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὃ ἔστι λόγοις ἀπα-
τᾶν. λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος, ὡς σοφίζων. τὸ δὲ πα-
λαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. ὁδύναις τε καὶ νόσοις γενέσθαι Ε
σοφιστὴν ἄκρον. καὶ Ἀριστοφάνης λέγει σοφίζη, ἀντὶ τοῦ τεχνάζη. Ατ.
σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

10 813 Σοφιστής: πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἡσκηκῶς· καὶ ὁ Σ
ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

814 Σοφιστής. κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν. οὕτως ἔλεγον πάν- Ατ.
τας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον, καὶ σο-
φιστὰς τοὺς περὶ μουσικῇ. καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμιος· σοφοὶ μὲν

15 ὑμεῖς, ἀλλ' οὐ πάντα σοφισταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· πλείστους
ὀτὶ βόσκουσι σοφιστάς. τοὺς μετεωρολέσχας νῦν λέγει, καταχρηστι- Ατ.
κῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὀρμωμένους. καὶ θαυ-
μαστὸν οὐδέν, ὅπου μὴδὲ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὥκνησεν οὕτω.

Πλάτων γοῦν ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπού-
20 τιον ποιητὴν Βακχυλίδην εἰς τοῦνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σο-
φισταὶ δὲ πάντες, ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης
ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα. ὅτι σοφιστής ἐστιν Suid.
ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι· καὶ ζητεῖ ἐν τῷ δύναις.

815 Σοφοκλῆς, Σωφίλου, Κολωνήθεν, Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχθεὶς Hesych.
25 κατὰ τὴν οἱ Ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'.
οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριτα-
γωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσέγαγε νέων, πρό-
τερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ Μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ.

810 = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 299, 20

811 = Ambr. 637

812 — ἐκαλεῖτο = P, Ba 368, 5 cf. H, sch. Greg. ed. Puntori 21 (indic. Wentzel),
Et. M. 722, 19, sch. Luc. 92, 3 ὁδύναις — ἄκρον Aelian. fr. 105 σοφίζη sq.
sch. Ar. Eq. 299 813 = P cf. Ba 368, 8, Et. M. 722, 23, Phot. Amphil. Herm.
26, 249 814 κομιεῖ — πεπαιδευμένους sch. Ar. Nu. 1111 Φιλόστρατος non
inventum πλείστους — ὄνομα Ar. Nu. 331 c. sch. 815 cf. vita Westerm. 1

812 Aelian. cf. v. 173
Ps. Hesych. 61

814 init. cf. v. Δ 232

815 cf. v. T 1012; hinc

1 τῶν] τῷ M 6 δὲ pr. om. FV 8 καὶ om. V Ἀριστοφάνης λέγει A (GFV M)
om. F 9 σοφία A σοφίσμασι F 13 οἱ — 15 σοφισταί om. G 14 καὶ —
20 σοφιστῶν om. F 15 ὑμεῖς A: ἡμεῖς VM πάντες V σοφιστάς A
16 μετεωρολέσχους V 18 ἀθλητὰς V 19 κωμωδοποιὸς GV 20 τὸν
σοφιστὴν A^{sc} 22 ὅτι — 23 δύναις om. AFV mg. A^r 22 ὅτι om. G
24 Σωφίλου G, Planud. in Anth. 7, 21, 1 cf. Ambr. 616 sed vid. 881, SIG⁴ 962, 185,
298, 20 cett., Σοφίλλου Marm. Par. Anth. 7, 21, 1 cett. 27 πρῶτον G νέων]
νέος ὢν Volkmann ἀνδρῶν vel νέον Daub προσώπων Dind. συγκείμενον Usener

καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ στρατο-
λογεῖσθαι. καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ Παιᾶνας καὶ λόγον καταλογά-
δην περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖ-
δας δὲ οὐς ἔσχεν οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Με-
νεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην, ἐτῶν 9'. ἐδίδαξε δὲ δράματα 5
ρκγ', ὡς δὲ τινες καὶ πολλῶν πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

Hesyl. 816 Σοφοκλῆς, Ἀρίστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους
πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ', οἱ δὲ φασιν
ια'. νίκας δὲ εἶλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας. ὅτι Ἀπολλώνιος ἐς
σωφροσύνην ὑπερεβάλλετο τοῦ Σοφοκλέους· ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη 10
καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα ἐς γῆρας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος
ὁ Τυανεὺς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης οὐδ' ἐν μεираκίῳ ἡττήθη
τούτων, ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος ἐκράτει τε καὶ
λυττῶντος ἐδέεσποζεν. ἀλλ' ὅμως κυκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις
αὐτόν, ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτί- 15
σαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος· οὐκ οὐκ οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐκυκοφάν-
τησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῇ γράμματα κατ' αὐτοῦ
Ξυνθείς· διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ
χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἔσκαπτεν οὗτος καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματί-
ζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. 20

Hesyl. 817 Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, τραγικός καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ
παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα, ἥτοι μετὰ τοὺς ζ' τραγικοὺς
οἵτινες ὠνομάσθησαν καὶ Πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε'.

Δ 818 Σοφονίας· ὄνομα κύριον.

Thdr. 819 Σοφός· ὁ θηρεπωδός. Δαβίδ· φαρμακοῦται φαρμακευομένη 25
παρὰ σοφοῦ. ὡς τό, σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. καί, ποῦ σοφός;
ποῦ γραμματεὺς; οὐ γὰρ τοὺς ὡς ἀληθῶς σοφοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τοὺς
τις εἶναι δοκοῦντας.

816 ὅτι sq. Philostr. 1, 13 818 = Ambr. 612, Ps. Herodian. 130, Zon. 1661
819 Thdr. in Ps. 57, 5, PG 80, 1297 a b; Ierem. 4, 22, 1 Cor. 1, 20

816 Philostr. cf. vv. A 3420 et 3025

1 ἦρχε A τοῦ] τὸ V ἀγωνίζεσθαι] διορίζεσθαι Usener 1. 2 στρατο-
A (GFVMB) λογεῖσθαι AVM: στρατολογία G στρατολογίαν B τετραλογία Meurs. διὰ τετρα-
λογίαν vel τετραλογεῖσθαι Naeke sed cf. Τηλεφείαν Soph. in lapide Aexonea
2 ἐλεγείας Bergk cf. vs. 9, ἐλεγεία Zurborg λόγον del. Daub 2. 3 κατα-
λογάδην om. A, del. Kust. 3 Χοιρίλος A ἀγωνιζόμενον V 4 Ἰοφῶν
om. A Λεωσθένης AG 7 τοῦ προτέρου om. V 8 πρεσβυτέρου del. Flach;
τοῦ πρ. ed. pr. 9 ια'] να' coll. Diod. 14, 53 Boeckh, obloquente Clinton, qui
νίκας—ζ' post vs. 8 μ' transpos. δὲ om. V ζ'] ιβ' Boeckh καὶ om. V
10 ὑπερεβάλετο A ὑπερέβαλε τὸ Bhd. cf. ad I p. 307, 22 13 καὶ τὸ c. ἐρρω-
μένος om. V 14 ἐπ' ἀφροδισίοις om. G 15 διὰ om. V 15. 16 ἀπεναν-
τίαςαντα G 17 δράματα V 817 om. A mg. Ar; καὶ Σ. Ἀθ. nec plura F
21. 22 ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ et δὲ om. Ar 22 ἥτοι—23 Πλειάς om. V
23 καὶ om. ed. pr. 26 παρὰ σοφοῦ om. VM 27 ὡς om. GFM ἀλη-
θῶς V, Thdr.: ἀληθεῖς rel. τοῦς] τοῖς F

- 820 Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάν- Ar.
των Σωκράτης σοφώτερος.
- 821 Σόφων, Σόφωνος: ὄνομα δρουc.
- 822 Σοφώτατε: ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σο- Ar.
5 φούς ἔλεγον.
- 823 Σοφοὶ τύραννοι τῇ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ. Ar.
- 824 Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶι· καὶ παρὰ Θουκυδίδη. οἱ δὲ συνη- Σ
θέστερον γράφουσι σῶι. καὶ Σῶν, μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ σῶζο- Δ
μένων, ὁλοκλήρων. ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμὴ ἐργασάμενον. Ε
- 10 825 Σωβάλ. Δ
- 826 Σωγάνη: ὄνομα πόλεως. Δ
- 827 Σῶζω· αἰτιατικῇ. Synt.
- 828 Σωκλῆς: ὄνομα κύριον. Δ
- 829 Σωκράτης, Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μαίας· Hesy.
15 πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς
'Αθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας· εἴτα φιλοσοφῆσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι
'Αναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἴτα Δάμωνος, εἴτα Ἀρχελαίου. Ἀρι-
στόξενος δὲ Ἀρχελαίου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει· γεγενέναι δὲ
αὐτοῦ καὶ παιδικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος
20 χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. εἰς δὲ ἄνδρας
ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἷς τε Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν καὶ ἐπὶ Δηλίῳ.
καὶ γαμεταῖς δὲ συνήκκε δύο, Ξανθίππῃ, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα·
καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ, τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρὶ, ἐξ ἧς ἐγένετο
Σωφρονίσκος καὶ Μενέδημος ἢ Μενέξενος, ὡς τις δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν
35 τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, Ὀλυμπιάδι οὐζ', ἐβίω
δὲ ἔτη π', εἴτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς
πιεῖν κύνειον ἀπέθανεν, ἐγγραφον οὐδὲν καταλιπὼν ἢ, ὡς τινες βού-
λονται, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ μῦθον Αἰεὶώπειον
δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν

820 sch. Ar. Nu. 144 822 sch. Ar. Eq. 117 plenius 823 Soph. fr. 13 ex
sch. Ar. Th. 21 cf. Zen. V 98 824 — σῶι alt = P cf. Ael. D. fr. 302 ex Eust.
I. 959, 44, Et. M. 742, 1, Thom. 328, 3; Thuc. 3, 34, 3 σῶζομένων, ὁλοκλήρων
cf. H ὁλόκληρόν sq. Aelian. fr. 99 825 cf. Ambr. 1125 826 = L cf.
Ambr. 1145 827 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 300, 11 828 = Ambr. 1120
829 — p. 404, 11 αἰρεῖσιν cf. Laert. 2, 18, 19, 23, 26, 47 FGrHist 260, 11a

824 cf. 1 et 855; Aelian. cf. vv. A 4024 et Θ 171

ad 820 χρημός mg. add. M 821 om. AFV mg. Δ^r 3 Σόφωνος om. G A(GFVM)
δρουc] μαγείρου coll. Ath. 9, 403e Τουρ, frustra 4 Σοφώτατος F Σοφώτερε V
κλεπτίστατος F 6 τῇ c. Paroem. del. Kust. τῶν om. G, Port., v. l.
Paroem. 8. 9 σῶζόμενον, ὁλόκληρον Oudendorp 9 ὁλόκληρον — 10 Σωβάλ
om. F 9 ἐργασάμενος v. Θ 171 cp. A 11 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 14 λι-
θοξόου — 15 γενόμενος om. V 15 γινόμενος G 17 Δήμωνος V 18 πρῶ-
του V αὐτὸν om. G 22 ἔσχεν υἱὸν AGM: παῖδα ἔσχε V 24 ὡς τ. δοκεῖ
om. V τις A: ἐν τις GM 25 ὡς τύπῳ εἰπεῖν om. V 25. 26 οὐζ' — π'] πζ' — ο'
Bhd. cf. Rohde Kl. Schr. 1, 145 27 οὐδὲν] ἄλλο add. Kust., invito Bhdgo

τὸ Λύκειον, τόπος δὲ οὗτος Ἀθηνῶν, μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν
 προατείῳ, τῇ Ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδη-
 μαῖκοι προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους· αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ
 Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κήπὸν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς
 ποιησάμενος ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περιπατητικούς ὠνόμασε 5
 τοὺς ἀπ' αὐτοῦ· καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε
 καὶ σχολὴν συνεστήκατο, τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν· Φαίδωνα Ἠλείον,
 καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κλη-
 θεῖσαν, ὕστερον δὲ αὕτη Ἑρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμου εἰς Ἑρετρίαν
 διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν· 10
 Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα,
 καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, ἥτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγα-
 ρική, ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτική·
 Ξενοφῶντα Γρύλλον, Αἰσχίνην, Λυκανίαν Σφήττιον, Κέβητα Θηβαῖον,
 Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύκωνα Ἡρακλειώτην· ὃς τὴν ἐριστικὴν δια- 15
 λεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου, ἠῤῥησε δὲ Κλεινόμαχος, καὶ πολλῶν
 δι' αὐτῆς ἐλθόντων, ἔλθεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ
 Στωϊκὴν ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγωνὶς ἐπὶ τῆς ρκε'
 Ὀλυμπιάδος· τινὲς δὲ Βρύκωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροα-
 τὴν γράφουσι· τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ' οὗπερ οἱ Πυρ- 20
 ρώνειοι προσαγορευόμενοι· Ἀλκιβιάδην, Κριτόβουλον, Ξενομήδην,
 Ἀπολλόδορον Ἀθηναῖους· ἔτι δὲ Κρίτωνα καὶ Σίμωνα, Εὐμάρη
 Φιλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικόν, Χαιρεφῶντα, καὶ
 Θεόδωρον δέ, ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος, αὐτοῦ διήκουσεν· ἀδιαφορίαν δὲ
 δοξάζων καὶ παραδιδούς αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδώρειος ἐκλή- 25
 θη. ταῦτα περὶ Σωκράτους. ὅτι Σωκράτης φιλοσοφῆσας ὕστερον
 Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο· τὴν ἠθικὴν δὲ ἐπρεσ-
 βευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν Πλάτωνα, Ξενο-
 φῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Ἀντισθένην· Θηβαίους δὲ Σιμμίαν καὶ
 Κέβητα· Κυρηναῖον δὲ Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. 30
 δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν
 παρὰ Κόνωνι, γέρων ἤδη ὢν· κωφθεὶς δὲ ὑπὸ Σόλωνος, ὀψιμαθὴς

829 Σόλωνος cf. Sext. Emp. adv. Mus. 13

829 extr. cf. vv. E 2859, P 13, E 8319, Θ 221

A(GVM) 1 οὗτος om. V 5 ὠνόμασε—6 αὐτοῦ] τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ψ. V 6 καὶ
 del. Flach 7 Φαίδωνα—8. 9 κληθεῖσαν post 10 γέγονεν praemisso καὶ trans-
 pos. V 8 συστήσαντον e vs. 12 Bhd. Ἠλειακὴν V Ἠλειακὴν M 9 εἰς] καὶ εἰς V
 10 διδασκαλείου Westerm. 12 σχολὴν συστήσαντον V 13 Κλεινομάχου G
 14 Γρύλλον G Λυκανίου egregie Hemst. Κέβητα Θηβαῖον om. V 15 Γλαύ-
 κον e Ἡρακλειώτην G 17 γὰρ om. V 18 Στωϊκὴν—σχολὴν] τὴν σχολὴν
 Στωϊκὴν G 19 οὐ] οὐ τοῦ G 21 προσαγορευόμενοι om. V 22 Φιλιάσιον
 ed. pr. 24 αὐτοῦ] h. e. Βρύκωνος Schwartz ἀφροδισίαν V 25 περι-
 διδούς V 26 ταῦτα—δι om. G 27 ἐγένετο] γέγονε G τὴν del. Bhd.
 28 ἔσχε—31 ἔλεγεν post p. 405, 1 ἀμαθὴς transpos. G 29 Ἀντισθένη V
 30 Κυρηναῖους GVM Φαίδωνα] Ἠλείον ex vs. 7 add. Gsf. ms. 31 καὶ om. G
 32 Κόνων Kust. praeeunte Bhd. ὑπὸ] τὸ ed. pr.; oratio manca sec. Vales.

εἶπε μᾶλλον ἢ ἀμαθής. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμ-
προκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς περὶ αὐτὸν ἐχόντων,
ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας ἐκωμώδη-
σεν αὐτὸν ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους καὶ ἄθεον, διότι τὸν κύνα καὶ
5 πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνουν· ὕστερον δὲ Ἄνυτος
καὶ Μέλητος ἐπὶ τούτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ εἶλον· ἐν τῷ τιμῆματι
δὲ ἑαυτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ ἐτιμήσεως ἐτιμήσατο, οἱ δὲ θανάτου
ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Δήλου θεωρὸς
ἀφίκηται. καὶ οὐκ ἔβην ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα
10 κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ αὐτῷ φυγὴν συμβουλευσάντος, οὐκ ἠβουλήθη,
τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πῶν δὲ τὸ κύνειον, εὐχῆς
ἐπιμνησθεῖς, θύσατε, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ. Κύρσας δὲ τις ὄνομα, Χίος
τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἦλθε Σωκράτει· ψ̄ καθευδήσαντι παρὰ τὸν
τάφον ὄναρ ὀφθεῖς ὠμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος, τοῦτο
15 μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου.

830 Σωκράτης, Σωκράτους. Σωκράτης ὁ Μήλιος καὶ Χαιρεφῶν, Δ
ὅς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχνη. ἐπὶ τῶν ἀπόρρητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ Ἀτ.
παρ' ἱστορίαν· Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης· ἄλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος
ὦν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον διαβάλλει.
20 διὰ δὲ τὴν Ζήτησιν, ὁπόσους ἄλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα. ἡ Μή-
λιος, ὡς τινες ἐξεδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς δεύνων, πρὶν
εἰσελθεῖν ἡγριωμένας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων· μῆλα γὰρ
τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δακὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό· οἱ δὲ
παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὅς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεο-
25 σεβής, παρακαταθήκην δὲ ὑπὸ τινος ἀποστερηθεὶς ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι
ἔδραμεν. ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες τὴν Μήλον ἐκάκω-
σαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισταγόρας Μήλιος, διθυραμβοποιός· ὅς τὰ
Ἑλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐξειπὼν ἀσεβέστατος ἐκρίθη.
καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μηλίους ἀσεβεῖα κωμωδοῦσι. τάττεται δὲ καὶ
30 ἐπὶ τῶν βλασφημῶν.

831 Σῶκος· ὁ Ἑρμῆς.

Δ

832 Σωκῶ· ἰσχὺς, δύναμαι· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σῶζω. Σοφοκλῆς· μόνη Soph.
γὰρ οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. οἷον καταβαροῦν με, καὶ
καταφερόμενον.

830 — Σωκράτους = Ambr. 1121 Σωκράτης sec. sq. Ar. Nu. 830—1 c.
sch. 830 plenior. 831 = Ambr. 1·39, Nicoméd. Geras. ap. Phot. Bibl. 144a 13
cf. Stud. An. 268 = Et. M. 742, 10, Ap. S. 148, 15; Cornut. p. 64 Osann
832 Soph. El. 119—120 c. sch. cf. H, Ap. S. 148, 20, Et. M. 742, 11, H, P

1 μᾶλλον εἶπεν G 2 περὶ] πρὸς ed. pr. αὐτὸν] ἀντὶ V 3 καὶ] ὃν V, A(GVM)
a Bhd. acceptum. τὰς—4 νέους] ἐν N. ὡς φθορέα τῶν νέων V, Bhd.
6 Μέλητος GVM cf. ad vv. M 495—7 ἐπὶ—εἶλον om. V ἔγραψαν GM
7 αὐτοῦ V αὐτῷ Bhd. ἐτιμήσαντο V 8 οὖν] δὲ G 9 ἀφίκοιτο V
10 φυγὴν αὐτῷ M φυγεῖν αὐτῷ G φυγὴν αὐτῷ V 11 δεῖ G 12 τοῦνομα G
13 τὸ—ὡς] ὅς V περὶ VM^{ac} 14 ἀπέπλευσε—ἐκεῖνος] καὶ εὐθὺς ἐκεῖνος
ἀπέπλευσε V 18 ἐπειδὴ GV, cod. V in Ar. 20 ἄλλοιτο V cf. v. ψύλλα
22 θηρίων] ζῴων V 24 παρέλαβον αὐτό om. V 831—2 extra ord.

Δ 833 Σωλήν, σωλήνος: τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον.

Δ 834 Σωλῖνος: ὄνομα ποταμοῦ.

Σ 835 Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός. τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ
Phil. τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος. ὅτι πᾶν τὸ ποιοῦν
cῶμά ἐστι· ποιεῖ δ' ἡ φωνή προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φω- 5
On. νούντων· ὥστε cῶμά ἐστι. λύσις δνείρου· cῶμα δλον καθαίρειν φροντίδων
δηλοῖ λύειν.

Δ 836 Σωμανίτις γυνή.

837 Σωμασκεῖν: συγκροτεῖν, εὐτρεπίζειν, ὠδίνειν, ἐτοιμάζειν.

Δ 838 Σωμασκία. ὁ δὲ ἤσχαλλεν, ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου, 10
Ε τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

Ε 839 Σωματοποιεῖν: σωμασκεῖν. οὐκ ἐβούλετο ἀληθινῶς σωματο-
Ε ποιεῖν τὸν Φίλιππον. καὶ αὖθις· ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους,
ἀνεκτῆσατο δὲ τὰ cῶματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ε 840 Σωματοποιεῖν: τὸ παρέχειν τὰς τοῦ cῶματος χρεῖας. ὁ δὲ 15
Ζεῦς ὑπεκρίνατο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, οὐκ ἐβούλετο
Ε δὲ σωματοποιεῖν ἀληθινῶς τὸν Φίλιππον. οἱ δὲ ἡναγκάζοντο παντὶ
τῷ λεγομένῳ προσέχειν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέ-
χεσθαι.

Ε 841 Σωματοποιήσαντες: κυρώσαντες, βεβαιώσαντες. ἐμοῦ δὲ 20
ταχέως συγκαταθεμένου καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολήν, τῷ βλέ-
πειν διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως.

842 Σωματοποιῆσαι, ὁ δὲ ἔφασκε δεῖν μὴ προῖεσθαι τοὺς ἐχ-
Ε θροὺς ἐκ τῶν χειρῶν μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν φυγο-
μαχοῦντας. ὁ δὲ βραχείας ἐπιλαβόμενος ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκου- 25
Ε μένων ἐσωματοποιεῖ ταύτην. καὶ αὖθις Πολύβιος· ὁ δὲ ὡς κηδεμο-
νικὸς φίλος πᾶν ἐμχανάτο, δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει, τοῖς
δὲ σφετέροις πράγμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

833 praeter τὸ παρ' ἡμῖν = Ambr. 1102, Ps. Herodian. 130 cf. Zon. 1660
835 — Ὅμηρος (A 115) = P, Ba 379, 14 cf. Et. Gen., sch. A 115, Ap. S. 148, 23, H
836 — vs. 6 ἐστι Laert. 7, 56 cῶμα δλον sq. Astramps. 838 = Ambr. 1144,
Ps. Herodian. 131 838 ὁ sq. Malch. fr. 8, FHG 4, 117 839 οὐκ — Φίλιππον
Polyb. 16, 1, 9; ἐσωματοποίησε sq. Polyb. 3, 87, 3 840 ὁ — Φίλιππον Po-
lyb. 16, 1, 9 οἱ sq. Polyb. 33, 17, 3 = ES 201, 1—3 841 ἐμοῦ sq. Polyb.
fr. 229 842 ὁ pr. — φυγομαχοῦντας Polyb. fr. 230. ὁ sec. — ταύτην Polyb.
fr. 231 ὁ tert. sq. Polyb. fr. 80

833—4 cf. ad 799 835 Astramps. cf. 133 836 hinc 796 837 cf. v. E 3175
838 cf. v. A 3970 839 init. cf. 840 init.

AF(GVM) 834 om. G 2 Σωλήνος F ὄνομα ποταμοῦ VM: ποτ A ὄνομα
τόπου F 4 ὅτι πᾶν] πᾶν δὲ G 5 προσοῦσα AFV 6 δλον om. A
8 Σωμανίτις V Σωμανίτης GF cf. 796 838—9 om F 11 μόνων AM
ἄλλης] ὅλης G 12 σωμασκεῖν—13 αὖθις om. G 12 ἐβούλετο VM 14 ἀν-
εκτῆσατο—15 Σωματοποιεῖν] καὶ G 840 non nov. gl. VM 15 ὁ—18. 19 προσ-
δέχεσθαι om. F 17 ἀληθῶς σωματοποιεῖν G 20 ἐμοῦ—22 ὑποθέσεως om. F
21 σωματοποιήσαντες A 842 om. V 23 προσέεσθαι G 25 ὁ—28 κινδύνους
om. F 25 ἐλπίδος GM: om. A

- 843 Συνάρτης: ὄνομα κύριον. Δ
 844 Σῶος: ὁ ὑγιής. Δ
 845 Σῶπατρος, Ἀπαμεύς, σοφιστής καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίου· ὃν ὁ Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνείλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἐλληνί- Hesy.
 5 ζεῖν ἔτι τὰ κατὰ θρησκείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε
 Περὶ προνοίας καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούν-
 των. ὅτι τὸν Σῶπατρον Κωνσταντῖνος ἀνείλεν, οὐ καλῶς ποιῶν·
 ὁ γὰρ Χριστιανὸς ἐξ ἀγάπης, οὐκ ἐκ ἀνάγκης.
 846 Σῶπατρος, κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰππόλυτος, Hesy.?
 10 Φυσιολόγος, Σιλφία ἢ Κνιδία, Νεκυία, Πύλαι, Ὁρέτης, Φακὴ· ὡς
 Ἀθηναῖος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.
 847 Σῶπατρος, παρωδός· τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς, ὡς Ἀθηναῖος Hesy.?
 ἐν Δειπνοσοφισταῖς.
 848 Σῶπατρος, Ἀπαμεύς, σοφιστής, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεὺς. ἐπι- Hesy
 15 τομάς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου
 εἶναι φασί.
 849 Σῶπιθος: ὁμοῖον κύριον. Δ
 850 Σωράκου· Βάβριος· ποῦ δ' ὁσπρίων ἦν σωρός ἢ πίθος κύκων
 στάμνοι τε μέλιτος κύρακοί τε φοινίκων;
 20 851 Σωρανός, Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἱατρός, διατρίψας Hesy
 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ δὲ ἱατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ
 Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων βιβλία τε συντάξας πλείστα καὶ κάλλιστα.
 852 Σωρανός, Ἐφέσιος, ἱατρός νεώτερος. Γυναικεῖα βιβλία δ', Βίους Hesy.
 ἱατρῶν καὶ αἰρέσεις καὶ συντάγματα βιβλία ἰ'· καὶ ἄλλα διάφορα.
 25 ὅτι Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἱατρικὴν ἐκμαθὼν τῶν μὲν
 νεωτέρων οὐδένα ἀπεδέχετο πλὴν Ἰάκωβον, τῶν δὲ πρεσβυτέρων
 μετὰ τὸν Ἰπποκράτην Σωρανὸν τὸν Κίλικα, τὸν Μαλλώτην ἐπὶ κλην.
 853 Σωρεία: πλήθος. καὶ Σωρεός, ὁ σωρός. Δ Σ
 854 Σωρόν χρημάτων ἀγγέλλει: κυρίως σωρός τὸ ἐκ μικρῶν αἰ.

844 = Ps. Herodian. 131 Zon. 1703 cf. Ambr. 1103 et 1152, H 846 cf.
 Ath. 101a b, 109e, 160b, 175c, 230e 847 Ath. 4, 158d 848 cf. Phot. Bibl.
 c. 161 849 = Ambr. 1124, Zon. 1703 850 ποῦ sq. Babr. 108, 17—8
 852 ὅτι sq. Dam. fr. 129 cf. Phot. Bibl. 344b 28—31 853 — πλήθος = P,
 Ba 379, 18, H, Zon. 1704; l. = Ambr. 1149 Σωρεός sq. cf. Ambr. 1101, Et.
 M. 742, 21 854 Ar. Pl. 268—9 c. sch. 269

1 Συνάρτης GM 2 ὁ om. F; μὴ supra ὁ ὅ. add. M 4 δν—6. 7 δυσπρα- AF(GVM)
 γούντων om. F 4 ὁ om. VM ἀνείλεν om. A 5 τὰ κατὰ] κατὰ τὴν G
 7 ὅτι—8 ἀνάγκης om. A mg. A^r 7 ὅτι om. G 8 Χριστιανός Bhd.: χ̄ FVM
 χρηστὸς GM^r πιστὸς A^r cf. vs. 4 9 τῶν—11 Δειπνοσοφισταῖς om. F
 10 Σιλφία ἢ] Σίλφαι ex Ath. Hemst. 847—8 om. A; 847 ad 846 pertinere vidit
 Stanleyus 12 τούτου—13 Δειπνοσοφισταῖς om. F 12 ἐστὶ GM: δ' ἐστὶ V
 14 Ἀπαμεύς, σοφιστής ex 845 irrepisse putat Bhd., ἢ μ. Ἀλεξανδρεὺς (om. Eudoc.)
 ex 860 ego σοφιστής—16 φασί om. F 15 πλείστων] ἱστοριῶν add. Bhd.
 ἐκλογιῶν G 16 εἶναι om. V 18 σποῦ AFVM^{ac}; γρ. ποῦ δ' ὁσπρίων ss. M
 ἦν σωρός] σωρός ἦν V σωρός ἦν F 20 Ἐφέσιος—22 κάλλιστα om. F 22 συν-
 ἔταξε G 23 Γυναικεῖα—27 ἐπὶ κλην om. F 28 σωρός] σωρήν A

σπερμάτων συνατόμενον πλῆθος, παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἐστὶ σῶζω, συνάγω. καλῶς οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν εἰρήκασιν· οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοι εἰσιν. Ἀριστοφάνης· ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶς φῆς; πάλιν φράσον μοι. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρόν ἢ κειν χρημάτων ἔχοντα.

Δ 855 Σῶς: ἀντὶ τοῦ σῶος. Ἀριστοφάνης· ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ 5
Ar. νεανικώτατε, ὅσων ἀπὼν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα. καὶ νῦν, ἐπειδὴ
σῶς ἐλήλυθας πάλιν, ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἤγωνίςω.

Suid. 856 Σωσάννα· ὅτι κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξτου ἔγραψεν Ὀριγένης, ἐντασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

Suid. 857 Σῶσαι· ὅτι ἔφη τις τῶν ὁρίων· ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα 10
σῶσαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλος, σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν.
858 Σωσθέσιον.

Hesy. 859 Σωσίβιος, Λάκων, γραμματικός, τῶν Ἐπιλυτικῶν καλουμένων. 15
ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰδός τι κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν. Περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ
Εἰς ἱστορούμενων παλαιῶν. καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολεμαίου, σκευὸς ἀγχίνουν καὶ πολυχρόνιον, ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ, καὶ πρῶτον μὲν ἀρτύσαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιάτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προϋπάρχον μῖσος. 20

Hesy. 860 Σωσίθεος, Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωϊκῆς Ἀλεξανδρείας· τῶν τῆς Πλειάδος εἰς, ἀνταγωνιστῆς Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας· ἀκμάσας κατὰ τὴν ρεῖδ' Ὀλυμπιάδα· γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.

Δ 861 Σωσίπατρος: ὄνομα κύριον. 25

Δ 862 Σῶσις: ὄνομα κύριον.

Hesy. 863 Σωσιφάνης, Σωσικλέους, Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δρᾶματα οἷ', ἐνίκησε δὲ Ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν Ζ' τραγικῶν, οἷ-

855 — σῶος cf. Ambr. 1103 ὦ sq. Ar. Eq. 611—614 859 Σωσίβιος alt. sq. Polyb. 15, 25, 1—2, 23—4 cf. EV 2, 142, 16—18; 143, 8—10 861 = Ambr. 1109, Ps. Herodian. 130 862 = Ambr. 1106

855 init. cf. 824 856 ex v. A 4647 857 ex v. Δ 1072 vel ex v. O 691
859 Hesy. cf. v. Δ 1098; Polyb. cf. v. A 2230 860 cf. v. O 253

A (GFVM) 1 σῶ AFV: σῶος GM σῶζω] καὶ add. G 2 εὐθηνοῦντες GF
3.4 φράσον μοι] φράσσομαι A 856—8 om. AFV mg. A^r 8 Σέξτου et
ἐκτασιν A^r 9 τῆς om. G 11 ἄλλως GM, v. l. vn. Δ 1072 et O 691
σῶζε] σῶσον G 13 Λάκων—20 μῖσος] ὄνομα κύριον F = Ambr. 1112
13 Λυτικῶν Bhd., Ath. 11, 493c contulerat Kust. λεγομένων G 14 ante
ἐν lac. statuit Kust.; ἐν—15 Μιμηλῶν pr. post 16 παλαιῶν transpos. Bhd.
recte 14 τι] τῆς G 15 Δικηλιστῶν GM^{sc} cf. v. Δ 1098 et Ath. 14
621e καὶ] ἦτοι Mueller Περὶ] καὶ Περὶ G Μιμηλῶν alt. del.
C. Mueller 16 παλαιῶν] παιδιῶν ex Ath. 14, 621de Bhd. ἄλλων A
ἄλλα πολλά G 17 τοῦ Πτολεμαίου G 20 ὑπάρχον VM 21 ἦ—25 κύριον
om. F 23 Βυζαντινός V cp. A 24 ρεῖδ'] ρεῖδ' bene Pearson, v. O 253 con-
tulit Kust. καὶ alt. om. GM 27 Σωσιφάνης] ὄνομα κύριον, υἱὸς add. V
cf. ad p. 409, 4 Σωσικλέας F Συρακούσιος—p. 409, 3 γράφουσι om. F
27 ἐδίδαξε—28 Ζ' pr. post p. 409, 3 γράφουσι transpos. Flach 28 δὲ pr. om. V

τινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. τελευτᾷ δὲ ρια' ὀλυμπιάδι, οἱ δὲ ριδ'· οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

864 Σῶς πικ.

Δ

5 865 Σῶς στρα: σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα.

Σ

866 Σῶς στρατος, Σικυώνιος, ἐπὶ κλην ἀκροχερσίτης. ἐπιλαμβανό- Ε? μένος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἔκλα καὶ οὐ πρότερον ἤφειε, πρὶν αἰσθοῖτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσηνίος ἐκ Σικελίας, παραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτῳ· ὃ γὰρ ἐκείνος 10 ἐποίει παγκρατιάων, τοῦτο ὁ Λεοντίσκος παλαιῶν. διδαχθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Εὐχείρου τοῦ Κορινθίου καὶ Χίλωνος Πατρέως.

867 Σῶς τρις, βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ· ὅς- Ε? τις ὑπέταξε τοὺς Ἀκκυρίου καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· 15 καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ Ἀκκυρίῳ χώρα Σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας, ε', οἵτινες ἐκλήθησαν Πάρθοι, ὃ ἐστὶ Περσικὴ γλῶσση Σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν.

868 Σωτάδεια: Σωτάδου ποιήματα.

Σ

20 869 Σωτάδας, Βυζάντιος, φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ 5' περὶ φιλοσοφίας Hesych. Ἀριστοκλῆς.

870 Σωτάδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

Hesych.

871 Σωτάδης, Κρής, Μαρωνείτης, δαιμονισθεὶς, ἱαμβογράφος. ἔγραψε Hesych. Φλύακας ἦτοι Κιναιδούς διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι 25 ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος καὶ Θεόδωρος καὶ Τιμοχαρίδας καὶ Ξέναρχος. εἰς δὲ αὐτοῦ εἶδη πλείστα· οἷον εἰς ἄδου κατάβας· Πρίηπος· εἰς Βελεστίχην· Ἀμαζών· καὶ ἕτερα. καὶ ἔγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Hesych.?

864 = Ambr. 1130 865 = P, Ba 379, 20, gl. Hdt. 4, 9 cf. H 866 Paus. Per. 6, 4, 1, 3—4, 6 867 Malal. p. 25 sq. cf. Roos, Arrianea p. 4, 13 868 = P, l. = Ba 379, 22 870 cf. Ath. 7, 293a 871 — Μιλήσιος cf. Ath. 14, 620e f, Strab. 14, 648 Ἀθήναιός 7, 293a, 9, 368a

866 cf. v. A 1023

867 cf. v. Π 671

871 cf. v. Φλύακες, hinc v. B 239

1 δὲ] δὲ καὶ V 2 τελευτᾷ—3 γράφουσι] οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γρ. ρια' ὃ, A F (G V M) οἱ δὲ ριδ'· τελευτᾷ δὲ lac. Bhd. 2 ρια' et 3 ριδ'] ρκα' et ρκδ' Clinton sed cf. Rohde, Kl. Schr. 1, 178, 1 3 οἱ δὲ alt. del. Naeye 4 Σῶς G V; ὀνοματα κύρια add. F, non nov. gl. cf. ad p. 408, 27 7 καὶ—12 Πατρέως om. F 12 Πατρίως G; ἢ Πατρίως ss. M cf. p. 311, 16 13 Σῶς τρις A F Σέσωτρις v. Π 671 15 χιλιάδας G, Malal. 20 Σωτάδης M^{ss} ὡς—21 Ἀριστοκλῆς om. F; ante ὡς lac. statuit Flach 20 φιλοσοφίαν A 870—1 om. A 22 τῆς μ. κωμωδίας om. F, cf. porro ad vs. 28 23 Κρής] Κρέ G; ἢ add. Westerm.; v. A 4789 contulit Flach Μαρωνίτης F V δαιμονισθεὶς] δὲ νομικθεὶς Rohde δαιμόνιος τις Gutschmid ἱαμβογράφος—29 Δειπνοσοφισταῖς om. F 24 βλύακας V 26 Πύρρος M YP, Ath.: Πύρρος G V M^{ss} cf. Mein. Anal. Alex. 245 sq. Θεοδώρας G Θεοδορίδας Reiske et Toup sed cf. Ath. 14, 618e Τιμοχαρίδας suspectum Bhdyo Τιμοχάρης vel Τιμόχαρις Flach, frustra 27 κατάβαςιν V 28 Βελεστίχην V καὶ alt.—29 Δειπνοσοφισταῖς ad 870 rettulit Mein.

Heay. 872 Σωτάδης, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας Περὶ μυστηρίων βιβλίον α'.

Σ 873 Σωτέος: σωθῆναι ἄξιος.

874 Σωτήρ: ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ Σώτειρα. Φωσφόρος ὦ σῴτειρ', Anth. ἐπὶ Παλλάδος ἕσταθι κλήρων, Ἄρτεμι, καὶ χάριεν φῶς ἔδον ἀνδρὶ δίδου. 5

Heay. 875 Σωτηρίδας, γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἥ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν Ὀρθογραφίαν, Ζητήσεις Ὀμηρικάς, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, Περὶ μέτρων, Περὶ κωμωδίας, εἰς Εὐριπίδην.

Heay. 876 Σωτηρίδας, Ἐπιδάυριος, πατὴρ Παμφίλης, ἥς τὰ ὑπομνήματα ἐπέγραψεν, ὡς ὁ Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, βιβλία γ'. 10

Heay. 877 Σωτήριχος, Ὁασίτης, ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικά ἥτοι Διονυσιακὰ βιβλία δ', Τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, Τὰ κατὰ Ἀριάδνην, Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν· ἔστι δὲ ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὅτε Θήβας παρέλαβε· καὶ ἄλλα. 15

Δ 878 Σωφανηνή.

Δ 879 Σωφάνης: ὄνομα κύριον.

Δ 880 Σώφας: ὄνομα κύριον.

Heay. 881 Σώφιλος, Σικυνώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ Κιθαρωδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, καὶ Δηλία. 20 ὡς φησιν Ἀθήναιος, καὶ Χειρίδιον καὶ Παραθήκη.

Soph. 882 Σωφρονεῖν· Σοφοκλῆς· μὴ κρίνε, μὴ ἔεταζε· σωφρονεῖν καλόν. νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν· ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει ὁ ἀνὴρ.

Ar. 883 Σωφρονεῖς: ἀντὶ τοῦ μόλις ἐστράφη, ἢ καλῶς λέγεις. 25 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Synt. 884 Σωφρονίζω σε· αἰτιατικῇ.

Ar. 885 Σωφρονικῶς: ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ κέψεως. οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

Thuc. + E 886 Σωφρονισθέντας: ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. τοὺς δὲ ἀπειρη- 30 κότας καὶ ταῖς ἐναγχος ἦτταις σωφρονισθέντας.

873 = Γ, Ba 379, 21, H 874 Σώτειρα cf. Ambr. 1140. Φωσφόρος sq. Anth. 6, 267, 1—2 877 init. cf. Steph. Byz. v. Ὑασίς 878 cf. Ambr. 1145 = Zon. 1704 880 cf. Ambr. 1119 881 cf. Ath. 100a, 431a, 640d 882 Soph. Ai. 586 c. sch. 883 sch. Ar. Pl. 1119 884 cf. Synt. Laur. et Gud. 885 sch. Ar. Eq. 545 886 — ταπεινωθέντας cf. sch. Thuc. 6, 78, 2

874 Anth. cf. v. K 1784 875—6 cf. v. Π 139; Eudoc. 877 cf. v. B 140

A (G F V M) 2 βιβλίον α' om. F 5 ἑτάθη FV 6 Σωτηρίδας] γρ. σωτήρας ss. M, Σωκρατίδας v. Π 189 ἀνὴρ—8 Εὐριπίδην om. F' 6 ἥ] ὦ Daub 7 περι- ἦσαν dubitanter Daub εἰς] εἰς Ὀμηρον καὶ Eudoc. 9 ἥς—10 γ' om. F 9 ἥς AV: ἥ GM 10 ὑπέγραψεν V ἔγραψεν ed. pr. ὡς om. V ὁ om. GM λ'] τῷ τριακοστῷ V, v. Π 189 11 γεγονώς—16 Σωφανηνή om. F 15 κατέλαβε Daub 19 Σόφιλος M^{sc} cf. p. 401, 24 τῆς—21 Παραθήκη om. F 20 Κιθα- ρωδοί G 21 ὡς] ὡς δὲ Rohde καί, ὡς Daub et καὶ pr. del. Daub Ἐχει- ρίδιον et Παρακαταθήκη Ath. 22 ὁ Σοφοκλῆς A 23 τὸ μὴ] μὴ τὸ A 24 εἰ AF, sch.: ἦν G V M περιεργάζονται VM περιεργάζων F 25 Σω- φρονεῖν V

887 Σωφρονῶ ἐγώ· Σωφρονίζω δὲ ἕτερον. καὶ Σωφρο-
νι- Δ
στῆρες.

888 Σώφρωνος.

889 Σωφρονῶ· δοτικῇ. αὐτὴ αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονούσα. αἰτιατικῇ δέ· σωφρο-
5 νισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα. *Synt.*

890 Σωφροσύνη· ἡ ἰδιωτεία παρὰ Θουκυδίδη καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη. *Thuc.*

891 Σωφροσύνη· ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν, μείζων· τῷ δὲ *Phil.*
αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ
πρὸς λογισμόν. τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην ἐγὼ δικαιότατον κἂν τῷ
10 Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι. δ φησὶν Ἀριστοτέλης· *Phil.*
ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ
κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες σῶφρονες γινόμεθα, καὶ γενόμενοι σῶ-
φρονες κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

892 Σωφροσύνη· ταύτην μεταφορικῶς τινες ὀρίζονται συμφωνίαν. *Phil.*
15 ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἔξις· ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ
μέλους· καὶ ἔστι τῶν πρὸς τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμ-
φωνία. Σωφροσύνη δὲ λέγεται ἡ ἀντιδιατελλομένη τῇ μανίᾳ,
παρὰ τὸ σῶας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμό-
νος ἀκούσας, μαίνη Παῦλε· τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περι-
20 ἄγει· οὐ μαίνομαι, φησὶν, ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας ῥήματα
φθέγγομαι, τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιατείλας. σωφροσύνη μὲν
οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουςι δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν κατ'
ἔσοχην εὖ ποιοῦντές τινες τῷ τῆς ἀγνείας πράγματι, ἐσοχωτάτῳ τῶν
ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλείη, τὸ καθεστάναι
25 μηνύει· εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἀγνείαν δηλοῖ.

893 Σώφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. τοῖς *Hesych.*
δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρην καὶ Εὐριπίδην. καὶ ἔγραψε Μίμους ἀν-
δρείους, Μίμους γυναικείους· εἰς δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι.
καὶ φασὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ αὐτοῖς ἐντυχάνειν, ὥς καὶ
30 καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

887 — ἕτερον = Ambr. 1157—8, Ps. Herodian. 273 et sch. Synes. ibd. 301
cf. Synt. Gud. 888 cf. Ambr. 1136 889 — σωφρονούσα = Lex. synt. Vat. 93
cf. An. Ox. 4, 300, 10; — δοτικῇ = Synt. Gud. 890 sch. Thuc. 1, 32, 4
891 τὸ — ἀμφισβητήσαιμι Synes. Calv. 1, PG 66, 1169 a 8 γὰρ sq. Aristot. Eth.
Nic. 2, 2 contulit Gsf. ms.; non est Aristot. 892 — vs. 16, 17 συμφωνία cf. Alex.
Aphr. 324, 9—15; 511, 12—13 vs. 17 Σωφροσύνη sq. Isidor. Pelus. ep. 3, 266

891 Synes. cf. v. T8 893 Ps. Hesych. 62

1 δὲ] καὶ F 1, 2 καὶ Σωφρονιστῆρες om. V 888 om. G V M; Σώφρονες F A (G F V M)
889 om. A F V mg. A^r 4 αὐτῇ — σωφρονούσα om. A^r 4, 5 σωφρονισάτω A^r M
5 σε A^r G: δὲ M 890 om. G M 7 Σωφροσύνη — 17 Σωφροσύνη om. F
7 καὶ μείζων Port. praeunte Kust. 8 χρωμ(ἐ)ν(ον) V 9 δικαιότατος v. T 8
10 δ AV: ὅτι M oin. G 14 Σωφροσύνη V 17 Σωφροσύνη] nov. gl. G
δὲ om. G M 22, 23 κατ' ἔσοχην om. G M 23 ἐσοχωτάτων A 24 τῇ
om. V ἀντιδιασταλῇ G M 27 ἔγραφε G M cp. A 29 καὶ alt. om. A

Heay. ? 894 Σώφων, κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμωδίαί, Πενθερά· ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Hdt. 895 Σώχουσι: τρίβουσιν. Ἡρόδοτος.

Σ Δ 896 Σπαδῶν: ὀξυτόνως τὸ σπάσμα. βαρυτόνως δὲ ὁ ἔκτομίας. καὶ Νεοσπάδα, τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ Σπαδονίσματα. 5

Anth. ἰστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν. καὶ φυλάττει.

897 Περὶ Σπαδῶνων ἥτοι ἀποκόπων. Σπάδων: εὐνοῦ-
Σχος. ταύτην τὴν ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνῶμην καὶ πρᾶξιν
Ε τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων, θριαμβεύων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ
μέγας Κύριλλος οὕτω φάσκει· ἀκολασίας γὰρ ἔνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο 10
δρῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι. οὐδενὸς
γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελγείας ἔνεκεν τὴν
θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπὴ μορφήν διαφθείρουσιν ἐκουσίως πολλάκις,
ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως
καὶ τοῦ γένους πολέμιοι καὶ σπῖλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι 15
γίνονται. δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις
ὄρχοῦνται πάθει μιᾶρᾷ πολιτεία καὶ πεφθαρμένη τὴν ἀθλίαν ζωὴν
συγκεράσαντες, ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες καὶ
πρᾶγμα νενοθευμένον. ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποιχέσθωσαν. ἐπειδὴ
γὰρ αἰσχίστη καὶ κακίστη γνῶμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ 20
κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες
καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένη πρᾶξι λειτουργεῖν
ἀναγκάσαντες οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν,
ἀλλὰ καὶ ἔξ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον
ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη 25
Μωϋσῆς, θλαδίας καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου.
ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοιούτων τερα-
τομόρφων προσώπων, χρυσοὺς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου φοροῦντας,
φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας καὶ κεκλασμένως βαδί-
ζοντας καὶ τεθρυμμένως φθειγμένους. ὥσπερ ἑταιρίδες ἀπρεπῶς 30
ὠδε κάκεισε τὴν κεφαλὴν περιδείουσι καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε καὶ

894 cf. Ath. 3, 110c 895 gl. Hdt. 4, 75 cf. H, sch. Nic. Th. 590; Ambr. 1156 = Et. M. 742, 8, Zon. 1708 896 — σπάσμα = P, Philop. diff. cf. H, Erotian. 81, 18 ἰστία — μαστῶν Anth. 5, 203, 5 φυλάττει = Ambr. 672 897 Σπάδων, εὐνοῦχος = P, Ba 368, 10, H, Ambr. 657, Philop. diff., Et. M. 722, 30 ταύτην — p. 414, 8 ἀληθεύει Georg. 651, 1—654, 14

896 cf. v. N 209

Α (G F V M) 1 κωμικός — 2 Δειπνοσοφισταῖς] ὄνομα κύριον F 6 ἰστία] ἰδία Α καὶ φυλάττει ex mg. M: om. tell. cf. p. 414, 16, v. Π 780 7 Περὶ — ἀποκόπων om. G F σπαδῶνων Α, corr. A^r; ἀν^α καὶ γν^ω τί φησι περὶ εὐνοούχων mg. add. Α 9 τῶν om. V 11 βουλευόμενοι Α, corr. A^r 14 τῆς] καὶ τῆς V 16 δίκην — p. 414, 24 πόλεως om. F 16 μαινάδος G ἐν] καὶ V 21 δόγμα om. G 25 ἐξώτερον om. V 27 μεγίστων Α 28 φρονούντας V 30 τεθρυμμένους M 31 τε om. AV

ἀναιδῶς, οἰστρηλασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν
 μὲν ὡς γυναικες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακίζόμενοι φθείρονται,
 μετὰ γυναικῶν δέ, ὡς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα,
 καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχροπραγοῦσι. καὶ
 5 οὔτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ
 μαλακίζόμενοι καταμιαίνουσι καὶ καταμιαίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν
 ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας, αὐτοὶ δὲ γυναικαρία ταλαίπωρα καὶ cesο-
 βημένα κατὰ τὸ εἰρημένον ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν
 οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ τὸ δὴ χαλεπώτερον ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται
 10 καὶ πρόξενοι τε καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου κολάσεως, οἳ τε φθείροντες
 καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὦ τῆς ἀφροσύνης, ὦ τῆς ἀπάτης καὶ παρα-
 πληξίας· τούτους γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα προὔχοντες ὡς κύφρονας
 παραδεχόμενοι, πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν, οἳ γε εἰσοικιζόμενοι καὶ
 παρρησίας τυγχάνοντες τοὺς ὄντως δικαίως ἀρετῆς ἐπιμελουμένους
 15 κύφρονας ἄνδρας καταμικρὸν δελεάσαντες εἰς τὸ τῶν Σοδόμων αἰσchrὸν
 βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ
 δὴ λοιπὸν ἀραρότως πάνυ γε τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικὸς
 καὶ ἄριστος βίος καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν ὡς θεομισεῖς
 καὶ ἀκαθάρτους. οὔτοι γὰρ τοιαύτην ἐξάριστον ζωὴν προτιμήσαντες
 20 καὶ πυθήσαντες, ὅσον ἦκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερ-
 ματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες καὶ φθειρόμενοι, εὐαν-
 δροῦσαν δὲ ῥώμην ἄνδρὸς καὶ ἡλικίαν καὶ τὴν ἀρρενωπὴν καὶ γενναίαν
 ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν καὶ ἀπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν
 ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερώς ἀθλίους καὶ καταγελάστους
 25 ἐποίησαν τοὺς ἀλόντας. οὐς γε φευκτέον προτροπάδην καὶ βδελυκτέον
 ἐνδίκως ὡς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς ὄντας καὶ
 τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκα-
 θαρτότερον τῶν οὕτω πορνευομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι
 γάρ, ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδονες καὶ τὰ μόρια
 30 τῆς αἰσχροουργίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ ἀκολασταίνειν
 ἀναιδῶς καὶ ἀκορέστως, ἀλλὰ γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετμη-
 μένοι. καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γεννητῆς ἐστερημένοι ταῦτα (φεῦ τῆς
 ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας) διὰ χειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν
 τὰς ἀθλίας γυναικας καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς οἱ ἀνόσιοι

1 οἰστρηλασίαν — 2 μαλακῶς] οἰστρηλακῶς A 3 ἅμα ante ὡς transpos. V A (G V M)
 om. G δῆθεν om. V post φύλακες transpos. G 4 καθεύδονται G 6 διὰ]
 ὑπὸ G 8 καὶ καταβλάπτουσιν et 9 καὶ — 11 φθειρόμενοι om. V 10 καὶ pr. om. G
 11 καὶ alt.] καὶ τῆς V 14 δικαίως] δικαίους καὶ G ἐπιμελουμένους A
 16 καὶ — παρέπεμψαν om. V 17 γε om. G 19 γάρ] τὴν add. G M οἱ τὴν
 add. V 19. 20 προτιμήσαντες καὶ ποθήσαντες] ἀγαπήσαντες V 20 ὅσον ἐπ'
 αὐτοῖς ἦκε V 22 ἀρρενωπὸν G V M^{ac} ἀρρενοπρεπή Georg. καὶ tert.] καὶ
 τὴν A om. Georg. 26 σωματοφθόρους A corr. A^c σωτοφθόρους V ὄντας
 om. V ὄντως Georg. 28 τε om. AV 29 σπάδωνες V (e c.?) M σπάδοντες G,
 Georg. plerique 30 ἀμέτρως — 31 ἀκορέστως et 32 καθάπερ — ταῦτα om. V
 32 γεννητῆς A, v. l. Georg. 33 καὶ φρενοβλαβείας om. V δακτύλων G 34 ἀθλίας
 om. G V M καὶ — p. 414, 1 κατεργάζεσθαι om. V 34 οἱ ἀνόσιοι om. G M

κατεργάζεσθαι. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἀριδῆλως ἔφη· μακάριος
 εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος, ἥτις οὐκ
 ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. εἰκότως οὖν ἄθηλοι, ἀνανδροί, ἀν-
 δρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκου-
 έτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες 5
 μάτην καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῇ κατεσχηματισμένη καθα-
 ρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθῆσεται, καὶ
 ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ
 βίου σεμνοῦ ἦν ἡγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. νυνὶ δὲ γῆς
 ἔντερον, γαστρίδουλον, θηλυμανές, ἰταμόν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρ- 10
 ώνητον, ἀνελεύθερον, ἀργυρόδουλον, πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηρο-
 κατάδικον, ἀνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανές, πολλάκις τὰ θεατρικὰ κοράσια
 ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν
 ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, ψνοχορκέσαι ἐν προσχή-
 ματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. οὕτως σωφρονεῖ μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρου, 15
 μαίνεται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα. καὶ τὸ πληθυντικὸν σπά-
 δωνες. ὅτι ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνοῦχου, τοῦ ἐπιτρόπου Θεοδοσίου
 τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνοῦχων ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ
 δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινες
 ἤδη καὶ τῶν γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι βουλευθέντες καὶ Εὐτρόπιοι 20
 γενέσθαι προσελπίζοντες τῆς ψυχῆς ἀφηρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι, τὸν
 Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοὶ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ,
 καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο καὶ κατελαμπρύνετο παρ' αὐτοῦ σεμνό-
 τερα τῆς ὅλης πόλεως.

Σ + Ar. 898 Σπαθᾶν· εἰκὴ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως. ἢ ἐργάζεσθαι. 25

Ar. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθαῖς. ἀντὶ τοῦ
 Ε ἐργάζῃ. ἐς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥς
 τοὺς ὀρόφους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφήν τοῖς ὑποζυγίοις.

Σ 899 Σπάθημα φρενῶν· τὸν ἄγαν φρόνιμον.

897 καὶ εἴθε sq. Eunap. attr. de Boor, Herm. 21, 15, 1, sed ad αἰσχρότητα
 Byzantini aevi est, fort. eiusdem quo 759 898 — ἀσώτως = P cf. sch. Ar.
 Nu. 53, H, Zon. 1665; ἐργάζεσθαι cf. sch. Ar. Nu. 55 ἔφασκον — ἐργάζῃ Ar.
 Nu. 55 c. sch. 899 = P

897 extr. cf. v. Ε 3777 898 Ar. cf. v. Ε 3176

A (GFVM) 1 δῆλον V ἀριδῆλως om. GVM 4. 5 ἀκουέτωσαν — 9 δέ] οὕτω τὸ
 τῶν εὐνοῦχων γένος V 8 χειροτομηθεὶς Port. frustra 11 πρὸς — γενέσει
 om. V 12 ἄθηλον V γυναικομανές Bhd. 14 ἀνημμένον Bhd. cui. ψνο-
 χορκέσαι suspectum 15 οὗτος A 16 καὶ — σπάδωνες om. AV mg. ad 896 A^r
 cf. p. 412, 6 17 ὅτι om. G 18 ἔθνος AM, v. Ε 3777: γένος GV 19 καὶ
 π. πλήθους et 20 ἤδη om. V 20 τῶν] τὰς G γενειάδων V 21 ἐλπί-
 σαντες V 21. 22 τὸν Ε. ἀπολέσαντες] τοῦτο τοῦ Εὐτροπίου ἀπολαύσαντες Tourp.
 del. Kust. 23 διεγείρετο G ἐλαμπρύνετο V 24 τῇ] τὰ τῆς V 26 Ἀρι-
 στοφάνης Νεφέλαις] καὶ αὐθις F λίαν om. V 27 ἐς — 28 ὑποζυγίους om. F,
 ad 903 rettulit Kust. 27 ἐς τοῦτο] ἐν τούτῳ V ὥς] ὥστε ed. pr. 28 ὀρό-
 βους G cf. p. 415, 5

900 Σπαθῶσι: κατασπαταλῶσι, σκορπίζουσι. καὶ Σπάθησις, σπα- Δ + Σ
τάλη. Δ

901 Σπαλίωνος: πλέγμα μηχανικόν. Ἀγαθίας· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς Δ + Ε
σπαλίωνας ἐσκεύαζον καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι
5 δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, ἐς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον,
στεφανόν τε τῇ πυκνώνει καὶ ἀμφοτερές, τῷ ἐκατέρωθεν τὰ πλευρὰ
καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι καὶ περιβάλλειν τὸ ἐπερχόμενον. δέρρεις
δὲ ὑπερθεν καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ
μηχάνημα, τοῦ μάλλον ἔρυμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες
10 δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι αἵρουσί γε αὐτὸ ἀφανῶς, καὶ
ἢ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὴν δὲ προσενηχθείη πύργῳ τυχὸν ἢ
περιβόλῳ, τότε δὴ νέρθεν ἐκείνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες
καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἴτα μοχλοῖς
τε καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες κατασεύουσι τὴν οἰκοδομίαν.
15 παρὰ δὲ Μενάνδρῳ σπαλίωνες εἰς μηχανήματα, καλύπτραι τινὲς βοείοις
δέρμασιν ἐκτάδην ζυντεθειμέναι ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμεναι·
ὧν ἔνερθεν ὑπεϊκδύντες ὀπλῖται, ἐν χρῶ τε τῷ τείχει προσπελάζοντες,
ὄργανά τε λαοτόμα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι ὑπὸ γῆν αὐλῶνας
ἐργάζονται, ἐγκείμενοι τε καὶ διορύττοντες, εἴ που τοῦ τείχους μέρος
20 τι καταρρίψαιεν, ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενωμάτων γενόμενοι
δυοῖν ἀνύουσί γε τὸ ἕτερον, ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου
γενήσονται εἴσω, ἥγουν κατὰ τὸ ἔνδον φρέατος τοὺς σήραγγας ἀγα-
γόντες ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρὰ
τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος.

25 902 Σπανίζω· γενικῇ.

Synt.

903 Σπάνις: ἔνδεια. ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. περὶ μήλου Σ Anth.
ὁ λόγος. καὶ Σπανιώτατον, ὀλίγον. καὶ Σπανιστοῖς, τοῖς Δ
εὐτελέσι. Σοφοκλῆς· σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; τοῖς κατὰ σπάνιν Soph.
τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις. μικρὸν μὲν ἔξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δέ τι

900 — κατασπαταλῶσι cf. Ambr. 701, Zon. 1665. σκορπίζουσι = P, Ba 368, 11
cf. H 901 l. = Ambr. 671. οἱ δὲ — οἰκοδομίαν Agath. 3, 5 (p. 147—8); σπα-
λίωνες sq. Men. Prot. fr. 73, FHG 4, 269 cf. 670, Byz. Zt. 23, 59 902 = Synt.
Gud. et Laur. 903 — ἔνδεια = P, Ba 368, 12 ὥρης — λόγος Anth. 6, 252, 5
Σπανιώτατον, ὀλίγον cf. An. Ox. 2, 409, 10, unde Et. M. 722, 40; l cf. Ambr. 674
Σπανιστοῖς sq. Soph. OC 4—6 c. sch.

3 Σπαλίωνες GVM Σπαλίμονες F πλέγματα μηχανικά GM 4 ἐσκεύαζον] A(GFVM)
ὁ ἔστιν αἱ λεγόμεναι λέσαι add. F ἔστι — 11 διακομίζουσιν] ἤτοι μαγανικά ἢ
καὶ τετραρίας F cf. infra 5 πλέγμα om. G 6 ἀμφοτερές G ἀμφοτερές V
7 τὰ] τὸ A παραβάλλειν GVM 9 ἀποκρούει V 10 ἀφανῶς A, Agath.:
φανερῶς GVM 11 δέ] γὰρ V 11. 12 τυχὸν ἢ περιβόλῳ om. V 11 τυχὸν —
24 ὀρύγματος] ὁ σπαλίων ἢ περιβόλῳ ἀπογυμνοῦσι καὶ ἀνορύττουσι τὰ θεμέλια·
ἐνδοθεν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ οἱ ἄνδρες ὑπ. ἄτρωτοι ἐκ τῶν βελῶν διαμένουσι F
16 συντεθειμέναι V 17 τῷ om. V 19 τοῦ om. GV 21 γέ] τε V
ἀνορύξαντες GVM^{sc} 22 γενήσονται V γένοιντο GM ἥγουν] ἢ τοῦ Bhd.
26 ὥρης — 27 λόγος om. F 27 Σπανιώτατα F καὶ alt. om. A, nov. gl.
28 Σοφοκλῆς om. F δωρήματα F 29 μικρὸν — p. 416, 3 αἰτιατικῇ om. F

μείον φέροντα, καὶ τόδ' ἔξαρκούν ἐμοί. βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις, λαμβάνει.

Synt. 904 Σπαράσσω· αἰτιατική.

Ar. 905 Σπάργανα: τὰ ἱμάτια, κυρίως δὲ τὰ ράκη.

Σ 906 Σπαργῶσα: ἀνθοῦσα, ἡ σπαρattoμένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη⁵
 Ε ἐκκρίσεώς τινος. πάλαι βουλομένους καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς
 Ε οἰκείοις. καὶ αὖθις· οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Σ 907 Σπάρτα: σχοινία.

Δ 908 Σπαρτιάτης: ἀπὸ Σπάρτης. καὶ Σπαρτητέων.

Harp. 909 Σπαρτωλός: πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἡ Σπαρτωλός.

10

EV 910 Σπασάμενος ἀκράτου: οἴνου ἐκπιών.

Δ 911 Σπατάλη: ἡ τρυφή. οἱ δὲ μῦες νῦν ὀρχοῦνται, τῆς cηc

Anth. δραζάμενοι σπατάλης. κάττου φησὶν ἦτοι αἰλούρου κατοικιδίου.

Ar. 912 Σπατίλη: ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος. καὶ τὰ μικρὰ δέρματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γὰρ τὸ δέρμα, παρὰ τὸ 15
 σπᾶσθαι. σκατοφάγος δὲ ὁ Κλέων, ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν· ἐπεὶ μετὰ
 κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

Δ 913 Σπατῖνος: ὄνομα κύριον.

Σ 914 Σπαίρει: ἄλλεται, σκαρίζει, ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν. καὶ ἐν Ἐπι-

Anth. γράμμασι· θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον· ἄλλ' ἀπὸ γαίης, ὡς 20
 ἐθέλεις.

Δ 915 Σπέκλον: τὸ ὕελιον, τὸ σπέτλον.

Δ 916 Σπεκουλάτωρος: τοῦ δορυφόρου.

Ar. 917 Σπέλεθος· Ἀριστοφάνης· κατεάξει βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι
 τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. Ζήτει ἐν τῷ βόλιτος.

25

Ar. + x 918 ΣπέληΞ: γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοῖδιον.

Σ 919 Σπένδεται· δοτική. θύεται, ἡ θυμῷ, ἡ φιλιούται.

Σ 920 Σπένδομαι· δοτική. θύομαι, ἡ θεῷ ἀνατίθεμαι. καὶ Σπένδον-
 τας, θύοντας, προσφέροντας. παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιουσθαι.

904 = Synt. Gud. et Laur. 905 sch. Ar. Ach. 432 cf. H 906 — ἀνθοῦσα = P, Ba 368, 14 cf. sch. Pl. Conv. 206 d. σπαρattoμένη—τινος Tim. = P cf. sch. Pl. Rep. 460 c, H 907 = P, Ba 368, 15 cf. H, sch. B 135, Zon. 1663 909 Harp. = P 910 l. App. Pun. 106 911 — τρυφή cf. H οἱ—σπατάλης Anth. 7, 206, 5—6 912 sch. plenior. Ar. Pac. 48 914 — ψυχὴν = P, Σ* cf. Ba 368, 13, H, Et. M. 722, 51 θρέψον sq. Anth. 6, 30, 7—8 915 — ὕελιον cf. Zon. 1665, Ambr. 692 916 aliter Ambr. 655 = Zon. 1663; l. = Ambr. 673 917 κατεάξει—κεχεσμένον Ar. Ach. 1168—70 918 cf. sch. Ar. Eccl. 318 919 — δοτική cf. ad 920 θύεται sq. = P, Σ* cf. Ba 368, 19—20, Zon. 1666, Et. M. 723, 7, H 920 — δοτική = Synt. Laur., Bk. 173, 19 cf. Synt. Gud. θύομαι sq. = P, Ba 368, 21, 22 cf. Zon. 1666, H, Ps. Herodian. 122

910 cf. v. A 1811 918 cf. v. H 325

Δ(GFVM) 7 σπαργῶντες VM^{ac} 9 καὶ Σπαρτητέων om. AFV 10 Βοιωτικῆς F, v. l. Harp. plen. 12 μῦτες A cηc] γῆς V 14 τὰ alt. om. GVM 17 ἐργάζετο F 19 Σπαίρει] καὶ ἀσπαίρει add. V, περι(cc)ὸν ἀσπαίρει mg. add. M cf. v. A 4209 23 Σπεκουλάτωρος F τοῦ om. G 26 ἡμιδιπλόον V 27 et 28 δοτική om. AFV; σπένδεται καὶ σπένδομαι· δοτική mg. add. A^r 28 ἡ θεῷ ἀνατίθεμαι om. V 29 παρὰ] παρὰ δὲ Bhd.

οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

921 Σπερμαίνειν: γεννᾶν. Δ

922 Σπερμολόγος: εὐρυλόγος, ἀκριτόμυθος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα Σ
5 συλλέγων. Σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, Harp.
σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν.
λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ
ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν διαζῶν, σπερμολόγος.

923 Σπερχειός. Δ

10 924 Σπέρχισ καὶ Βοῦλιν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας
ἦλθον, δίκην δώσοντες Ξέρξῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων
τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντων καὶ καταχωσθέντων παρὰ τῶν Ἀθηναίων.

925 Σπερχθεῖς: παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ταραχθεῖς, θυμωθεῖς. Hdt.

926 Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος. Σ

15 927 Σπεύδειν: παρ' Ὀμήρῳ οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Hom.
ἐνεργεῖν καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία· σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀπὸ Soph.
ὑποδήματος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος. ἀπὸ τῆς βλάβης. Σοφο-
κλῆς· οὐκοῦν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν. πάντα δ' ἀναγκάσει
λεῶν ἀνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἀπο σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.

20 928 Σπεύσιππος, Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλο- Hesy
κόφου ἀπὸ Ποτῶνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστής αὐτοῦ Πλάτωνος
καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας ἐπὶ τῆς ρῆ' Ὀλυμπιάδος. συν-
έγραψε πλείστα, καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνῶμην καὶ εἰς
ἄκρον ὀξύθυμος.

25 929 Σπεῖος: σπέος, σπήλαιον. Δ

930 Σπειώ: ὄνομα κύριον. Δ

931 Σπεῖρα. Suid.

932 Σπειράω, σπειρῶ. ἔξ οὗ καὶ συνεσπειραμένος καὶ σπειρώμενος Δ
τοῖς ῥακίοις.

921 cf. Zon. 1666 922 — συλλέγων = P, Ba 368, 26 cf. Zon. 1663, H
vs. 5 Σπερμολόγος sq. Harp. = P cf. Et. M. 723, 43, sch. Ar. Av. 579 923 cf.
Ambr. 678 = Ps. Herodian. 173 924 eiusdem generis ac FGrHist 104 925 gl.
Hdt. 1, 32 cf. H 926 = P, Ba 368, 28, Ap. S. 143, 33, H, Erotian. 79, 17 cf.
sch. A 110, Et. M. 723, 22, Ambr. 700 927 — κακοπαθεῖν cf. sch. A (Aristonic)
n N 236, H v. σπεύσεν, sch. i 250 vs. 16 σπεύδειν sq. Soph. OC 897—900 c.
sch. 900 928 cf. Laert. 4, 1, 4 929 cf. H, Ap. S. 143, 34; σπήλαιον = Ambr
694, Ps. Herodian. 128 (in ε 194) 932 cf. Lobeck Phryn. p. 204—5

924 cf. vv. B 442, E 54 927 Soph. cf. v. B 324 928 hinc v. Π 2143
931 ex 313 932 cf. 934

1 σπονδὰς] πίστει Bhd. 4 εὐρησιλόγος Hemst. εὐρεσιλόγος Tour, Lobeck A (GFV M)
6 σπερμολόγος ὠνομασμένον om. G σπερμολόγος om. V κύλλειν A ἀνάγειν G
10 Ἀθηναίων F 11 τῷ τῶν G ὑπὲρ] ὑπὸ V 17 βλαύτης v. B 324
21 αὐτοῦ alt.] τοῦ add. Kust. 22 ῥν' A 23 καὶ alt. om. G 25 Σπεῖος
om. F 26 Σπειρῶ δ. κ. καὶ κύλαιον V cf. ad 940 et 1338 931 om. A F V
932 om. F 28 σπειρώμενος] ἐσπειρωμένος Lobeck

Σ 933 Σπείραι: πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών.

Paroem. Σπείραι καὶ αἱ κυτροφαὶ τοῦ χοινίου. καὶ παροιμία· Ἐπὶ σπείρα χοινίου, τὸ ἀναγκαιότατον. Σπείραι καὶ οἱ ὅλκοι τοῦ ὄφωε.

Ἐ καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς, ὡς ἂν μήτε τι τῶν χειραίων, μήτε μὴν τῶν

Σ πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὅλκοις. καὶ Σπειρη-
Δ δόν, παραπεπλεγμένως. καὶ Σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφωε εἴλιγμα.

Δ 934 Σπείρου: ἱματίου, ῥάκου. ἢ εὐθεῖα τὸ σπείρον.

Δ 935 Σπείρωνος.

Ε 936 Σπείσασθαι: φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. ἐθέλειν Πάρθοις ὑπὲρ 10
εἰρήνης σπείσασθαι.

Σ + Anth. 937 Σπήλυγες: σπήλαια, κοιλώματα. ἐν Ἐπιγράμμασι· σπήλυγες
Νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι.

Σ 938 Σπήλυξ: σπήλαιον. Βάβριος· κοιάσω σπήλυγος, οἷά τις
νούσῃ κάμνων ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων. 15

Δ 939 Σπήλυξ· σπήλυγας, ῥαγάς.

Δ 940 Σπήλαιον.

941 Σπιθαμή: τροπικῶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὁ προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν,
ὅτι συνέχει τὴν κτίσιν, καὶ περιδεδραγμένος αὐτῆς εἰς τάξιν ἅπαντα
καὶ διακόσμησιν ἄγει, καὶ ὅρεσιν ἰσορροπίαν καὶ μέτρα, πᾶσι τοῖς ἐν 20
τῷ κόσμῳ τὴν οἰκίαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῶ
μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως περιέχων· ἦν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ
λόγος ὠνόμασε.

Σ (Prov.) 942 Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

933 — λεγεών = P, Ba 368, 16 cf. H, Ps. Herodian. 128 Σπείραι sec. —
χοινίου cf. Paroem. ed. Gsf. 40 n. 373, H, Ps. Herodian. 128 ὁ — προσέλθοι
Aelian. fr. 82 Σπειρηδόν, παραπεπλεγμένως = P, Ba 368, 18, Zon. 1667
Σπείρημα sq. = Et. M. 723, 35 cf. Ambr. 691, Ps. Herodian. 128 934 cf. Ap.
S. 144, 4 (unde H), sch. δ 245, Ambr. 695, Et. M. 723, 34, Poll. 7, 78 935 = Ambr. 668
936 ἐθέλειν sq. Arr. Parth. fr. 103 937 — κοιλώματα cf. H. σπήλυγες sq.
Anth. 6, 253, 1—2 938 — σπήλαιον = P, Ba 368, 29, Ambr. 683 cf. Ps. He-
rodian. 128, sch. Luc. 139, 4 κοιάσω sq. Babr. 103, 3—4 939 — σπήλυγας
cf. Ps. Herodian. 128 941 Basil. de spir. PG 32, 80 c 942 = P, Dio-
gen. VIII 17

933 Paroem. cf. v. E 2598 934 cf. 932 937 Anth. cf. vv. E 114, Π 2244
et 2954 938 Babr. cf. v. A 4155 939 cf. v. Π 1506

A (GFVM) 3 Σπείραι] nov. gl. V 4 καὶ—7 εἴλιγμα om. F 5 τι om. V μὴν]
τι G om. A 6 προσέλθῃ GV 7 παραπεπλεγμένω V περιπεπλεγμένω GM^{sc},
Zon. Σπείραμα (G, Bhd. cf. Hes, Σπείριγμα AV, ss. cod. V in Et. 935 om. F;
Σπείρω, τὸ καταβάλλω ἐν τῇ γῇ σπέρμα mg. add. V 10 ἐθέλειν ante εἰρήνην
transpos. F ὑπὲρ] καὶ ὑπὲρ V, Bhd. 13 τόσσον VM, vv. Π 2244 et 2954
14 κοιάσω Ζῆτει G; Ζῆτει ss. M κοίλῃς ἔσω Babr. σπήλυγες V οἷά —
17 Σπήλαιον om. F 939 non nov. gl. GVM; post l. καὶ add. GM 16 σπή-
λυγας nov. gl. V σπήλυγος Bhd., quia ῥαγάς nom. est, Kust., v. Π 1506 con-
tulit Gsf. 940 extra ord.; post gl. καὶ κύλαιον add. V cf. p. 417, 26
18 τροπικῶς om. G 20 ἄγειν A ἀγαγὼν Chrys., hiat oratio 21 τὴν] καὶ
τὴν A 24 τοῦ] τὸ τοῦ V

- 943 Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων. Ἡλιοδωρος Σ
δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημένους ὑπὸ τῶν κυμάτων.
καὶ Σπιλάζων. ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν οἶα διαττοντες οἱ βάρβαροι Δ
κατεσπίζον. E
- 5 944 Σπίλος: μίαςμός, ῥύπος. Σ
- 945 Σπίνθαρος, Ἡρακλειώτης. ἦν δὲ τραγωδίας ποιητής. δράματα Hesy.
δὲ αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.
- 946 Σπίνθαρος· οὗτος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ. Ar.
- 947 Σπινθήρ. Δ
- 10 948 Σπίνος: εἶδος στρουθοῦ. Ar.
- 949 Σπίτταλος: ἱατρὸς παρὰ Ἀθηναίοις δόκιμος. Ἀριστοφάνης· Ar.
ἄπελθε πρὸς τοῦ Σπιττάλου. εὐ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἐν-
σταζον τουτονί. τουτέστι χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν· οἷους ἔχουσιν οἱ ἱατροί.
- 950 Σπληδόνος: ὄνομα πόλεως. Δ
- 15 951 Σπλήν: σπληνὸς κλίνεται. Δ
- 952 Σπογγία: ὀξύτωνος Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἀλλ' οἶσε Ar.
πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγίαν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· σπογγίῳ
βεβυσμένον. ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ἣ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπλη-
ρωμένος.
- 20 953 Σπόγγος. σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορα ἀπὸ Κνιδίων. Δ Anth.
φασί τὴν Ἀκκῶ μωρὰν οὖσαν σπόγγῳ πάτταλον κρούειν. Suid.
- 954 Σποδεῖν: τύπτειν. ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνες Ar.
δοκεῖ. Ἀριστοφάνης Ὀρνισί.
- 955 Σποδός· Βακχυλῖς ἢ Βάκχου κυλίκων σποδὸς ἔκ ποτε νούσῳ Anth.
25 κεκλιμένη.
- 956 Σπολάς: διφθέρα. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῶ· καταστίκτου κυνὸς Ar.
σπολάς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος. οἱ δὲ ἐφαπτόν δερμάτινον.
παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. Ἀριστοφάνης· οὗτος, εὐ μέντοι

943 — κυμάτων = P, Ba 368, 30 cf. Ap. S. 144, 7, H, sch. Ap. 4, 788, sch. ε 405, Et.
M. 724, 2, Ps. Herodian. 128 ἐπὶ sq. Th. Simoc. 7, 3, 2 944 = P, Σ* cf. Ba 369, 1, H,
Zon. 1663; ῥύπος = Ambr. 652, Ps. Herodian. 128 et 175 cf. H, Erotian. 69, 14
946 sch. Ar. Av. 762 948 sch. Ar. Pac. 1149 = sch. Av. 1079 949 Ar. Ach.
1032—4 c. sch. plenior. 950 cf. Steph. Byz. v. Ἀσπληδών, Ambr. 688; l. =
Ambr. 689 951 cf. Ambr. 654 952 — σπογγίαν Ar. Ran. 482 c. sch. plenior.;
σπογγίῳ sq. Ar. Ach. 463 c. sch. 953 σπόγγον—Κνιδίων Anth. 6, 295, 2
954 Ar. Av. 1015—6 c. sch. 955 Anth. 6, 291, 1—2 956 — p. 420, 1 ποιητῇ
Ar. Av. 933—4 c. sch. 934 cf. Poll. 7, 70, P; Soph. fr. 10. δς sq. Ar. Av. 943—4

946 cf. v. Φρύξ μηδὲν 952 Ar. Ach. cf. v. B 224 953 Anth. cf. v. ψαίστορα;
φασί sq. ex v. A 946 956 extr. cf. v. Υ 701

1 ὕδατι V 2 παραθαλασσίους Bhd. cf. Ap. S. 3 διαττοντες AG A(GFVM)
945 om. A 6 Ἡρακλειώτης G δράματα—7 κεραυνουμένη om. F 7 Πυρι-
καιόμενος Flach, frustra 946 non nov. gl. V 10 στρουθοῦ M^c στρουθίον V
12 τοὺς Πιττάλου V, Ar. 14 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 16 Ἀριστοφάνης Βα-
τράχοις om. F 17 καὶ] ὁ αὐτός G Ἀριστοφάνης om. GFV σπογγίᾳ GM,
v. l. v. B 224 21 φασί—κρούειν om. AF post 952 V φασί δὲ τὴν V 24 ἔκ AF,
Anth.: ἐν GVM νούσου F, Jacoba 27 σπαρδαληφόρον GVM 28 ἐκ] ἀπὸ G
οὕτως V ὡ οὗτος GM μέντοι] μὲν ἴσως G

σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις, ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ. καὶ αὖθις· ὃς ὕφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται· ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολάς ἄνευ χιτῶνος.

Σ 957 Σπονδεῖα: ἀργεῖα, ἐν οἷς σπένδουσι.

Σ 958 Σπονδή: οἶνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων· ἡ φιλία. καὶ
Anth. Σπονδῖτις. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ σταγόνα σπονδῖτιν αἰεὶ θυέεσσιν 5
ὀπηδόν.

Δ 959 Σπορά: ἡ διανομή.

Σ 960 Σποράδα γῆς: κονιορτόν· ἡ χνοῦν γῆς.

Σ 961 Σποράδες νῆες: ἅς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ.
εἰς δὲ ἰβ'. 10

Σ 962 Σποράδην: διεσπαρμένως ὥδε κἀκεῖσε.

Suid. 963 Σποράκης: ὄνομα κύριον. Ἀρριανός· Σποράκης μαθὼν τὸν στόλον βασι-
λέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐπικράτειαν γενόμενον ἔφυγε. τινὲς δὲ Σφωράκιος.

Ar. 964 Σποργίλος: ὃς ἦν κουρεύς. καὶ ὁ Πλάτων φησί· τὸ Σποργίλου
κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος. 15

Ε 965 Σπόρος: ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβίνα ἐκαλεῖτο, οὐ
μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικός, ὅτι ἐξετέμνητο, ἀλλ' ὅτι καὶ
ἐγήματο αὐτῷ ὥσπερ κἀκείνη.

966 Σπόρτουλλα: δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησία. οἶδας
δέ, ὅτι καὶ σπόρτουλλα ἡμῖν χρεωστεῖς· ἀλλ' ὅμως τῶν πτωχῶν ἕνεκεν 20
εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

Σ 967 Σπουδάζω περί τὸν ἄνδρα· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ
δὲ τοῦ κατεπείγομαι Θεόπομπος ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. ἐπὶ δὲ τοῦ
βούλομαι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ'
ἐσπουδαςμένως Πλάτων Πολιτείας γ'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω Ἀπολ- 25
λόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν τὸ σπου-
δαιολογεῖναι Ξενοφῶν Συμπόσι. τίني σπεύδεις; ἀντὶ τοῦ τίني σπου-
Ε δάζεις; οὕτως καὶ Ἀλεξίς. καὶ τίνα τῶν μακρῶν πλοίων ἔξαπέστειλε,
σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. Πολύβιος.

957 = P, Ba 369, 2 cf. H, Ambr. 696 958 — φιλία = P, Ba 369, 3 cf.
Zon. 1665 καὶ σταγόνα sq. Anth. 6, 190, 7 960 = P, Ba 369, 4 961 = P
cf. H, Eust. D. 530 962 = P, Ba 369, 5 cf. H, Zon. 1667 963 — κύριον cf.
Ambr. 663. Σφωράκιος cf. Ambr. 1048 964 sch. Ar. Av. 299; Pl. com. fr. 135
965 Cass. D. 63, 13, 1 cf. Byz. Zt. 23, 98 966 — παρρησία = Lex. Rom. Barocc.
967 — Ἀλεξίς = P; Dem. 21, 4 vel 213, FGrHist 115, 4, Pl. Rep. 3, 403b et 405a,
Apolod. Car. fr. 3 (3, 281 K.), Xen. Conv. 8, 41, Alexid. fr. 309 καὶ τίνα sq.
Polyb. 1, 52, 7

968 Anth. cf. v. K 2665 969 Σποράκης alt. — ἔφυγε ex 1130; Σφωράκιος
hinc 1756 964 cf. v. K 1549 967 cf. v. E 3195

A (GFVM) 2 ἔβα GM; om. AV 4 φιλία A, Phot.: φιλία rell., Ba α ss. M 5 Σπονδῖ-
τις M^{ce}: Σπονδῖτης AFVM^{ce} Σπονδῖτης G 8 Σποραδία V γῆν GM^{ce} χούν
FV γῆς om. G 963 om. AF post 961 V 12 Σποράκις utrob. G Ἀρειανός V
12. 13 στόλον βασιλέως] τοῦ β. στ. G 13 αὐτοῦ G, 1130 γινόμενον GM,
v. l. 1130 15 τέγος FV 19 οἶδας — 29 Πολύβιος om. F 21 σοι om. V
23 κατεπείγομαι G Ἡροδότῳ Gsf. cp. GV 25 γ'] ἐν τρίτῳ V 26 Κα-
ρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν] Γελῶς Ἀποκαρτεροῦντι temere Bhδ. cf. vv. A 3404 — 5
28 ἔξαπέστειλα A 29 τῷ] ἐν τῷ V τὴν om. G

968 Σπουδαρχίας: ἐπιθυμίας ἄρξαι, σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς Σ τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ Σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ ἀρχῆς· *Ar.* Αἰολέων δὲ ἴδιον τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῶς τύπῳ φράζειν, οἷον στρα-
τωνίδης, μισθαρχίδης.

5 969 Σπουδαιολογῶ. ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο, προσκαλῶν Δ
τοὺς φίλους. *EV*

970 Σπουδαῖος: σοφός. ἐνάρετος, εὐδόκιμος, ὁ ἀντιδιατελλό- Σ
μενος τῷ φαύλῳ. ὥς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χώρον ἐκ τοῦ ἐν
αὐτῇ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι τιμωμένου. σύνταξις. πλούσιον Ε
10 μὲν ἀκούω, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα.

971 Σπουδῆ: ἡ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία. Ἰσίδωρος ἔφη
τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἀπτο-
μένῳ φιλοσόφῳ εἶναι πρεπωδετέραν, τὴν δὲ εὐσεβῇ προθυμίᾳ καὶ
φιλόθεον προσήκειν μαλίστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρωθεν
15 ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

972 Σπουδῆ: παρ' Ὀμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μόλις. καὶ ὁμοίως ἡμῖν. *Hom.*

973 Σπῶμενος: συντριβόμενος. Δ

974 Σπῶντες· γενικῇ. ῥοφοῦντες. εἴτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες, Ε
καὶ ἀκράτου σπῶντες. καὶ Σπῶσι, κατακόρως ἐμφοροῦνται. οἱ δὲ
20 ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὥς
ἔτυχον ἕκαστοι.

975 Σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ *Ar.*
μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σφίζειν τὸ πῦρ.

976 Σπυρίδων, Σπυρίδωνος, ὄνομα κύριον. μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ Δ
25 πόλεων Τριμηθοῦντος ἐπίσκοπος· ὅς δι' ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς Ε
ἐπισκοπῆς ἐποίμαινε καὶ τὰ πρόβατα· καὶ μέσης νυκτὸς κλέπται ταῖς
ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμ-
μάτων ἐσπούδαζον· οἱ δὲ ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσι

968 — ἀρχῆς *pr.* = P, Ba 369, 9 Σπουδαρχίδης *sq.* *sch.* *Ar. Ach.* 595
pleniora cf. *Phryn.* 109, 14 969 ὁ *sq.* *Xen. An.* 1, 9, 28 = *EV* 2, 66, 5
970 — σοφός = Ba 369, 8, Σ^a cf. P ὥς—δαίμονος *fort.* *Aelian.* πλούσιον *sq.*
Aelian. fr. 83 971 Ἰσίδωρος *sq.* *Dam.* fr. 35 972 cf. *Ap. S.* 144, 10, *sch.* A
(non *Aristonic.*) in B 99; μόλις = *sch.* D in B 99 cf. *Apion* 973 = L, *Zon.* 1666
cf. *Ambr.* 697 974 — γενικῇ cf. *Synt. Gud. et Laur.* εἴτα—σπῶντες *Aelian.*
attr. Valck. οἱ *sq.* *Aelian.* fr. 73 975 *Ar. Ach.* 453 c. *sch.* 976 Σπυρίδωνος
= *Ambr.* 669, *Ps. Herodian.* 196 ὄνομα κύριον = *Ambr.* 665 μιᾶς *sq.*
Socr. h. e. 1, 12

970 *Aelian.* fr. 83 cf. v. K 2098 971 cf. v. Π 2335 974 *init.* cf. vv. Υ 179
et B 535; *Aelian.* fr. 73 cf. vv. A 463 et 2108 975 cf. v. Δ 571 976 *hinc*
v. T 990

1 ἄρξας V σπουδάσας A 3 πατρωνυμικῶς V 9 αὐτῷ G σύνταξις A (GFVMB)
om. GF 11 παρὰ GF 12. 13 ἀπτομένων F ἐφαπτομένῳ GT 14 προσ-
ῆκει GVM; in Π 2335 F 18 ῥοφοῦντες] φρουροῦντες B^{1c} ἐμφορούμενοι G^{1c}
cf. v. 19 ὑπέβρεχον cf. ad Υ 110 22 Σπυρίδῃ A διακεκαυμένῳ G 23 τὸν λύχνον
om. V 24 Σπυρίδωνος GM: Σπυρίδων A *om.* FV ὁ ἅγιος Σπυρίδων ὁ μέγας
θαυματοργός *mg. add.* A^r ὄνομα κύριον *om.* AFV 25 Τριμηθοῦντος GFM^c,
v. T 990 cf. *Socr.*: Προμηθοῦντος AM^c Προθυμοῦντος V 26 καὶ *om.* G τὰ *om.* V

ἐδέδεντο. ὀρθρος τε ἦν, καὶ παρήκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὥς δὲ εἶδε συνδεδεμένους καὶ ἔγνω τὸ γεγονός, λύει τοὺς κλέπτας, πολλά τε παραινέας ἐκ δικαίων πόνων μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριὸν τε αὐτοῖς χαρισάμενος ἀπέλυσε, χαριέντως ἐπιφθεγξάμενος· ἴνα μὴ, φησί, μάτην ἡγρυπνηκότες φανῇτε. καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργά- 5
 κατο· δς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

Δ 977 Στάχειρα: ὄνομα τόπου. καὶ Γάδεια, καὶ Τόπειρα, Ἄβδηρα δέ, Suid. καὶ Φάληρα, καὶ Κύθηρα.

Δ 978 Σταχειρίσιος: ὄνομα κύριον.

Δ? 979 Σταχειρίτης: ὁ Ἀριστοτέλης, ἀπὸ τόπου κληθείς. Πισίδης· 10
 ποίους στρατηγούς ἢ Σταχειρίτας ἔχων ἐπῆλθες εἰς γῆν εὐτυχούντων
 Ε βαρβάρων. διόλου τὸν Σταχειρίτην καταπιὼν εἶη μᾶλλον, ἢ ὁ
 ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλῶρου. τουτέστιν ὁ Δημοσθένης τὸν Θου-
 κυδίην.

Δ 980 Σταγόνος: ῥανίδος ὕδατος. 15

Σ 981 Στάδιον: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου
 μιλίου· ἐπτὰ γὰρ ἡμῖς στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται στάδιον καὶ
 ἀπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινεῖν. Δίῳ ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν τῷ δὲ
 δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον. ἀντὶ τοῦ τῇ
 στάσει καὶ ἀκινεσίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἡνιῶντο. καὶ 20
 Call. Στάδιος χιτῶν, ὁ ποδήρης, ὁ τέλειος· παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ.

Ar. καὶ Ἀριστοφάνης· δέομαι ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν, εἶναι με τῶν Ἑλ-
 Ε λήνων ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. καὶ Σταδίᾳ μάχη. οὐδενὸς δὲ
 αὐτὸν ἐν σταδίᾳ μάχῃ ὕφισταμένου. ὅτι τὰ ἐπτὰ ἡμῖς στάδια
 ποιοῦσι μίλιον ἐν, τὰ δὲ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π'. ἄλλως· ὅτι τὸ 25
 στάδιον ἔχει πόδας χ', τὸ δὲ μίλιον πόδας ,δς', τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ',
 ἢ ἄρουρα πόδας ν', ὁ ποὺς δακτύλους ις', ὁ πήχυς πόδα α' ἡμῖς. ἐν
 Anth. Ἐπιγράμματα· ἐν σταδίοις Ἰσθμοθήκην Νεμέα. ὅτι Φιλιππίδης ὁ ἡμερό-
 Suid. δρομος ,α' καὶ φ' στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτός. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Ἱππίας.

977 — τόπου = Ambr. 811 979 l. cf. Ambr. 767 ποίους — βαρβάρων
 Pisid. Heracl. 1, 159—60 διόλου — Ὀλῶρου Agath. 2, 28, p. 126, 7 980 cf. H
 v. στάγονες, Ambr. 780; l. = Ambr. 807 981 — ἡνιῶντο = P, Ba 369, 11 cf.
 Zon. 1676, sch. Pl. Crit. 115 d; Cass. D. 39, 43, 4 Στάδιος — Ἑκάλῃ Call. fr. 145 K.
 59 S. c. sch. δέομαι — ἄριστον Ar. Nu. 429—430 ἐν σταδίοις l. Νεμέα Anth. 6, 259, 4

977 καὶ Γάδεια sq. ex v. A 26 979 Agath. cf. v. Χοσρόης 981 vs. 24 ὅτι —
 27 αὐ cf. vv. A 3990, M 1064, Π 1548 extr., 1720, 2148. ὅτι Φιλιππίδης sq. ex v. l 545

A (G F V M) 2 δεδεμένους A 5 καὶ om. G M 7 ὄνομα τόπου om. G M καὶ
 Γάδεια — 8 Κύθηρα om. A F, ante gl. V 10 παρακληθείς F 11 ἐπῆλθεν F
 13 Παιανεύς A Ὀλῶρου M^{sc}, Agath. cf. III 520, 7 15 Σταγώνος F
 17 στάδια] στάδιον V λέγεται — 18 ἀκινεῖν post 19 σκαφῶν omisso ἀπλῶς
 transpos. V 18 Δίῳ — 24 ὕφισταμένου om. F 18 ἐν λθ' P. om. V δὲ om. G
 19 δεινῶς — 20 προδιδόμενοι om. A 19 δεινῶς om. V 20 προδιδόμενοι cf.
 ἡνιῶντο om. V σφόδρα] δεινῶς G cf. vs. 19 21 ὁ alt. — 23 ἄριστον om. V
 23 οὐδενός — 25 ὅτι om. V 24 ὅτι om. G τὰ om. G M 25 π'] οὐ G
 ὅτι om. G (V) 26 δὲ pr. om. G πόδας alt. om. F ,δς'] ,δφ' rec. manus
 in A, Kust. 27 πόδα] πόδας V ἐν — 28 Νεμέα om. V 27. 28 ἐν Ἐπι-
 γράμμασι om. G M 28 ἐν om. A F Ἰσθμοθήκη A Ἰσθμοθὴ κήν Anth. ὅτι —
 29 Ἱππίας mg. A^r M, post 979 V: om. rell.; 29 καὶ — Ἱππίας om. V

982 Σταθερόν: δέυ, ἰχυρόν, θερμόν, στάσιμον, τὸ διὰ τὴν δέυτητα Σ
τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ· μήπως, ὦ Σώ-
κρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὄρας, ὡς σχεδὸν ἤδη με-
σημβρία ἵσταται, ἢ δὴ καλουμένη σταθερά; δύναται μέντοι καὶ θερμο-
5 τάτη εἶναι ἢ σταθερά, ὁξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον
ἐκκαῇ, ὁξὺν εἰώθαι λέγειν. σημαίνει δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον
τι εἶναι τῆς ἡμέρας, καὶ μὴδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δ' ἐν
Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὁξέος ἢ ἰχυροῦ· οὕτω σταθερὸς τοῖς λωποδύταις ὁ
πόρος πεινώσι παφλάζει. Ἀντίμαχος· θέρεος σταθεροῖο. τινὲς καὶ ἐπὶ
10 τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· σταθεροῦ χεύματος. καὶ
Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι· σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρὰς ἥβης. σημαίνει
καὶ τὸ μόνιμον. Ἰώσηςπος· καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας Ε
ὁρῶν προβάλλεται στρατηγόν. καὶ Εὐνάπιος· ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ ΕL + Σ
βασιλείῳ δέυτῃ καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν τε καὶ
15 ἀσφαλέστερον. τουτέστιν ἰχυρόν, βέβαιον. ὅτι Σταθερὸς ἀπὸ καὶ
τοῦ σταθῆναι, ἀπὸ δὲ τούτου σταθερός, καὶ καθρός κατὰ ἀντίφρασιν.
ἢ ἀπὸ τοῦ εἰεσθαι ῥαδίως· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰεσθαι τὰ ἄρθρα.
983 Στάθευε: ὅπτα. Ἀριστοφάνης· τὰς κηπίας στάθευε. Ar.
984 Σταθήσεται· ἵνα ἐπὶ τόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθήσεται πᾶν
20 ῥῆμα. ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.
985 Σταθμά· οἱ δὲ ὠμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ διςχίλια δώσειν. EL
986 Σταθμάσθαι: δοκιμάζειν. οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθαι Ε
τὴν ἐς ἀλλήλους σταθμάσθαι στοργὴν οἱ ἄνθρωποι.
987 Σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ Ε
25 διαστήματος ἐς ἐφεδρεῖαν δύο χιλιαρχίας ἔταξεν: ἀντὶ
τοῦ στρατεύσας.

982 — μόνιμον praeter στάσιμον pr. = P 2 cf. P 1, sch. et Hermias in Pl. Phaedr. 242a, H, sch. Ap. Rh. 1, 450 (unde Et. M. 724, 41), Tim. v. σταθερά; — στάσιμον pr. = Ba 379, 23 cf. 369, 18, Tim. v. σταθερός, Bk. 305, 7, Ps. Didym. Miller Mél. 402; Pl. Phaedr. 242a, Crat. fr. 206, Antimach. fr. 95 Kinkel, Aeschyl. fr. 276, Ar. fr. 467 vs. 12 καὶ—στρατηγόν Ios. Bell. 3, 6 ὁ—ἀσφαλέστερον Eupar. fr. 37, FHG 4, 28 = EL 595, 4, 7—8 vs. 15 Σταθερός sq. cf. Et. M. 707, 27 (partim ex An. Ox. 2. 409, 25) et 724, 43 983 Ar. Ach. 1041 c. sch. cf. P, H 984 Io. Chrys. in Matth. 18, 16, PG 58, 585a 985 Proc. Bell. 2, 6, 24 = EL 96, 4—5 986 οὐ sq. Proc. h. a. 2, 8

982 Ios. cf. v. Π 2732 985 cf. v. A 465

1 τὸ δέυ καὶ ἰχυρόν καὶ θ. V; σταθερός δὲ mg. add. Ar. cf. Zon. 1668 A(GFVM)
2 Πλάτων—4 μέντοι] λέγεται καὶ σταθερά μεσημβρία F 4 παρίσταται V
μέντοι] μὲν V 5 μᾶλλον om. F 6 σημαίνει GFVM, Phot. δ' ἂν]
δὲ G τῷ] τὸ GV 7 καὶ alt.—11 ἥβης] σταθερόν F 7 Κρατῖνος—
9 Ἀντίμαχος om. V 8 Σεριφίοις Pors. cf. v. T 257 ὁξέως G, Phot. Mein.
ἰχυρώς Mein 9 τινὲς—11 ἥβης om. V 9 καὶ A, Phot.: δὲ καὶ GM
10 ὡς A, Phot.: καὶ GM 13 καὶ om. V πόλεμος—14 βασιλείῳ] Πο-
λύβιος V 14 τε om. V, Exc. 15 Σταθερός] siglum ss. M, qui mg. add.
γρ. ὅτι σταθερός ἀπὸ τῶν σταθμῶν καὶ καθρός κατὰ ἀντίφρασιν 16 ὁ καθρός A
984 om. AFV mg. Ar 20 ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου om. Ar 23 ὁργὴν G 25 χι-
λιάδας V 26 στρατεύσας] στρατοπεδεύσας vel σταθμὸν καταστήσας praeessente
Gronov. Bhd.

- Σ Anth. 988 Στάθμη: τὸ σπαρτίον. στάθμην ἰθυτενὴ μολιβαχθέα. ὡς
Ε οὐκ ἂν εὐρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ τῶν Φαλίσκων στάθμῃ δοκιμώ-
τατον.
- Ε 989 Σταθμησάμενος: δοκιμάσας. Ἡρόδοτος· σταθμησάμενος γάρ,
ὅπως ἐλελεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδός, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἐωυτοῦ. 5
- Ε 990 Σταθμητόν: μετρητόν. Ἀρριανός· ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ
σταθμητόν τι πλήθος. καὶ αὐθις· πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος
ἀπὸ κεραίων μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιέναι ὁρμῶντας τὸ
τεῖχος ἐβάλλοντο.
- Greg. 991 Στάθμια καὶ σταθμά: διχῶς λέγονται. εἰς δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα 10
ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.
- Δ 992 Σταθμίζω· αἰτιατικῇ. ἐπὶ ἐνεστώτος μόνου. Ἐστάθμησα δέ.
- Δ 993 Σταθμός: τὸ πανδοκεῖον. καὶ Σταθμοῦχος, ὁ πανδοκεύς.
- Hesych. καὶ Ναζιανζός, σταθμός Καππαδοκίας.
- Hdt. 994 Σταθμός: στρατιωτικὴ κατάλυσις. Σταθμοὶ καὶ αἱ κατα- 15
λύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.
- Σ 995 Σταθμώμενον· αἰτιατικῇ. δοκιμάζοντα.
- Σ 996 Σταθμῶν: τῶν παραστάδων τῆς θύρας.
- Δ 997 Στακτὴ: εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος· κυρωθείσης δὲ τῆς
Ε ἐλευθερίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρήμα τὸν Ἀντίοχον τὸν 20
βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ καὶ
διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν ἐπὶ Τύλον
τὴν νῆσον καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλου ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ
ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
- Thdr. 998 Στακτὴ καὶ κακία: ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδία. 25
- Ar. 999 Στακτοῖς: τοῖς ὑγροῖς, καὶ δοκίμοις· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν

988 — σπαρτίον = P, Ba 369, 19 cf. H (in O 410) στάθμην—μολιβαχθέα
Anth. 6, 103, 1 989 σταθμησάμενος sq. Hdt. 9, 37, 2 990 ἦν—πλήθος et
πέτραι sq. Arr. Parth. fr. 104 991 sch. Greg. Ann. 61 cf. Poll. 4, 173
992 — αἰτιατικῇ = Synl. Laur. et Gud. ἐπὶ—μόνου = Ambr. 854 994 — κατά-
λυσις gl. Hdt. 5, 52 cf. H 995 δοκιμάζοντα = P, Ba 369, 22 996 = P,
Ba 369, 21 cf. Zon. 1667 = sch. η 89; H, Poll. 1, 76 997 κυρωθείσης sq.
Polyb. 13, 9, 5 998 Thdr. in Ps. 44, 9, PG 80, 1193 a 999 Ar. Pl.
529 c. sch.

988 cf. v. A 325 990 init. cf. v. E 8198 992 cf. v. E 3198 993 extr.
cf. v. Γ 450

A et A^r in mg., F 1 στάθμην—2.3 δοκιμώτατον om. F 2 ἄνδρα τῶν Φ. ἐν τῇ φιλίᾳ στάθμῃ
(G V M) δοκιμώτερον Bhd., Ζῆται εἰς τὸ λ λευκὴ στάθμῃ add. rec. in F 989 om. A
5 ὅπως] ἀντὶ τοῦ ὅπως Ἰωνικὴ διάλεκτος ss. V ἐλεύσεται F ἐξελεύσεται Hdt.
ἀπέταμε FG ἐωυτοῦ] ἡγουν ἑαυτοῦ ss. V 8 ὁρμῶντας om. A F ss. V 14 καὶ
Ναζιανζός δὲ V cf. Γ 450 994—1054 propter folium archetypū perditum
om. A, quaedam mg. add. A^r 15 Σταθμοὶ FM: Σταθμὴ V Σταθμός A^r G,
nov. gl. 995 om. F 17 Σταθμώμενον A^r, Ba δοκιμάζοντα om. A^r
18 Σταθμοί, οἱ παραστάδες A^r cf. sch., Zon. 997 om. A^r 19 Πολύβιος
om. F 20 ἐστεφάνωσε F 21 ἀργύρου G ἀργυρωμάτων F ταλάντῳ et
λιβανωτοῖς F 22 ἐπὶ—23 Σελευκείας om. F 25 κακία M 999—1001 om. A^r

Ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὔτε μύροις μυρίσαι στακτοῖς, ὅπότεν νύμφην ἀγάγηθον.

1000 Σταλάζω· αἰτιατικῇ.

Synt.

1001 Σταλέντος· παυσαμένου. σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος, τὰ οἰκεία Ε 5 αὐθις διαπράττεσθαι τῶν βασιλέων.

1002 Στάλικας· πασσάλους. ἔμπαλιν ἰθυτόνων Δάμις ἀπὸ σταλί- Σ Anth. κων. ἐν Ἐπιγράμμασιν. ἢ εὐθεία στάλιξ. Δ

1003 Σταμίνεςσι· τοῖς ἐπιμήκεσι Ζύλοις.

Hom.

1004 Στάσεις· τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν. καὶ τῆς στάσεως παρα- Ar. 10 κύρων ἐφόρει τὰς δρύς καὶ τὰς πλατάνους προθελύνους.

1005 Στάσις· ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου. γίνεται τις ἀνέμου στάσις, Ε ἔχουσα τηλικαύτην φοράν, ὥστε τὰς στοὰς καλεῦειν.

1006 Στάσις· ὁ ἐμφύλιος, πόλεμος δὲ ὁ τῶν ἀλλοτρίων. στασιώτου Thuc. Ε 10 ἑκάτερος προαιροῦνται. Στασιώται δὲ οἱ στάσεις ἐγείροντες.

15 καὶ Στασιώτης· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν Harp. ὦν Ἀπόληις κατηγορήκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν, ὅτι, οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἡδυνή- θησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν.

20 1007 Στάσιμον· εἶδος μέλους, ὅπερ ἰστάμενοι ἦδον οἱ χορευταί. Ar ἢ Στάσιμον, τὸ παραχῶδες. καὶ Στάσιμος, ὄνομα κύριον. Δ

1008 Στατήρ· τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. τῶν βαλαντίων ἢ συνωρίς, τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ στατήρας χρυσοῦ, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα.

25 1009 Στατήρ· τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ Ζύγιον. Σ ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· στατήρσι δ' ἄρτιαζομεν. Ar τούτέστι νομίσμασι παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά. ὁρᾶτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου. Ἀριστοφάνης.

1000 = Synt. Gud. cf. Synt. Laur. 1002 — πασσάλους = P, Ba 369, 20 cf. H ἔμπαλιν—σταλίκων Anth. 6, 187, 4 1003 sch. ε 252 cf. Ambr. 711. Aristarch. ap. Et. M. 724, 56, H, P v. σταμνίονες 1004 Ar. Eq. 527—8 c. sch. 527 1005 γίνεται sq. Polyb. 1, 48, 2 1006 — ἀλλοτρίων sch. Thuc. 1, 2, 6 Στα- 1006 γείροντες cf. Lex. Vind. p. 166 Στασιώτης sq. Harp. = P cf. Lex. Vind. p. 166; Antiph. fr. 1 1007 — χορευταί sch. Ar. Ran. 1281 1008 τῶν sq. Synes. ep. 127, 262 c 1009 — Ζύγιον = P, Ba 369, 23 cf. Et. M. 725, 22, H εἶδος—περιττά Ar. Pl. 816 c. sch. ὁρᾶτε sq. Ar. Eccl. 412—3

1008 Synes. cf. v. T 869 1009 Ar. Pl. cf. v. A 4086, Eccl. cf. v. T 406

1 Ἀριστοφάνης—3 αἰτιατικῇ om. F 4. 5 τὰ δ. αὐθις bis F, εἰκεία cor- A^r in mg. F (GVM) ruptum sec. Bhd. 5 βασιλεων scripsi: βοῶν V βῶν tell. 6 ἔμπαλιν—7 Ἐπι- 1003 om. A 8 Σταθμήνεσι V γράμμασιν om. A 6 ἰθυτόνων δύναμις G 1003 om. A 8 Σταθμήνεσι V 9 ἀναλώματα F καὶ—10 προθελύνους om. A 11 γίνεται—12 καλεῦειν om. A 1006 non nov. gl. M 13 ὁ pr.] ἢ ss. M om. G δὲ om. V στασιώτου—21 κύριον om. A; στασιώτου—14 προαιροῦνται om. V 13 στασιώτου] Ζῆτει ss. G M 15 καὶ FV: om. GM, nov. gl. Στασιώται FG Ἀντιφῶν—19 ἡδυνάτησαν om. V 15 στάσεως F περὶ alt.—19 ἡδυνάτησαν om. F 16 ὁ pr.] ὡς Harp. Phot. 19 καλέσαι] ἤγουν καταλῦσαι ss. M κολάσαι Dobree 22 τῶν— 25 νόμισμα om. A G 23 τῶν] τῶν μὴ F 24 ἀλλήλους F 25 τετράγραμμα νομίσματος F καὶ utrob. om. A 26 ἢ—28 Ἀριστοφάνης om. A; 26 Ἀριστο- φάνης—28 Ἀριστοφάνης om. F 28 Ἀριστοφάνης om. V

1010 Σταυρός· ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φόρου μέρος σταυρὸς ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ οὐρανῷ, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις μήλοις· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθορῶντο χρυσέμβαφοι.

Σ 1011 Σταυροί: τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ 5
Ε μεγάλου βασιλέως καθαιρομένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὐρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος νεφῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα, σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἔξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν, σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα ζωὴν ἐπ-
ερχομένην. 10

Ecl. 1012 Σταφυλή: παρὰ τὸ σήπω σαυλὴ καὶ σταφυλή. πεπανθείσης
Harp. γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλή γίνεται. καὶ Σταφυλο-
On. βολεῖον, τὸ καλούμενον πατητήριον. λύσις ὀνείρου· βότρυς κατέσθην
ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύειν.

Prov. 1013 Σταχάνη· ἡ τρυτάνη. παρὰ τὴν στάειν. καὶ παροιμία· Δι- 15
καίότερος σταχάνης.

1014 Σταῖς: ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς αἰς· παῖς ἄρσενικόν, δαῖς
Ecl. θηλυκόν, σταῖς οὐδέτερον.

Δ 1015 Σταιτίτης: εἶδος ἄρτου.

Thdr. 1016 Στέαρ: παρὰ τῷ Δαβὶδ εὐνοία καὶ φιλαδελφία. τὸ στέαρ αὐτῶν 20
συνέκλειαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Thdr. 1017 Στέαρ παρὰ τῇ θεῇ γραφῇ ἡ εὐπάθεια καὶ ἡ εὐκληρία λέγεται.
ἔξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἀδείας
τὴν ἀδικίαν τολμῶσι.

Thdr. 1018 Στέαρ πυροῦ: ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος. 25

Σ 1019 Στέατα: ἄλευρα. καὶ Εὐνάπιος· ὁ δὲ φέρων γράμματα ἐν
Ε χαλκῷ στέατι περιπεπλασμένα, καθεὶς ἐν πῆρᾳ ἐπιθείς τε καὶ ἄλλους
ἄρτους ὁμοίους, ὡς μὴ τινα γινῶναι τὸ ἀπόρρητον.

1010 = Preger 160, 16—20 1011 — ξύλα = P, sch. Thuc. 2, 75, 1 cf. Ap.
S. 144, 13, H, Et. M. 725, 29 ὅτι sq. Georg. 583, 13—19 1012 — γίνεται =
Et. M. 725, 32 Σταφυλοβολεῖον — πατητήριον Harp. βότρυς sq. Astramps.
1013 cf. Zen. III 6, Zon. 1672 1014 — ζύμη = Lex. Octateuch. ap. Fabric.
Harles. 6, 645 αἰς sq. = An. Ox. 3, 238, 19 1015 cf. Ambr. 716, Zon. 1668, H
1016 Thdr. in Ps. 16, 10, PG 80, 969 a 1017 Thdr. in Ps. 72, 7, PG 80, 1445 a
1018 Thdr. in Ps. 147, 14, PG 80, 1984 a b 1019 — ἄλευρα = P, Ba 369, 25
cf. H ὁ sq. Eunap. fr. 52, FHG 4, 37

1012 Astramps. cf. v. B 409 1013 cf. vv. Δ 1076 et T 1105 1019 Eunap. cf.
vv. A 2202 et K 67

A* in mg., F (GVM) 1 σταυρὸς om. G 2 ὁ μέγας Κωνσταντῖνος A ἐν τῷ οὐρανῷ
post αὐτὸν transpos. AVM om. G 4 καθορῶντο VM καθευρῶντο G
καθορῶνται Preger χρυσέμβαφος V 5 Σταυρός V Σταυρὸν G ξύλα πεπη-
γότα F ὅτι—9.10 ἐπερχομένην om. AF 11 σαυλὴ] σαπαυλὴ F στα-
φυλὴ G πεπανθείσης—13 πατητήριον om. A 15.16 δικαιότερον G, Δ 1076
17 τρία—αἰς] εἰσὶν δὲ γ' A 19 εἶδος ἄρτου] ἄρτ(oc) A 20 ἡ εὐνοία F
21 τὸ—ὑπερηφανίαν om. A 1016—7 inverso ord. V 22 παρὰ—γραφῇ, ἡ alt.,
λέγεται om. A 23 αὐτοῦ] cp. A ἀντὶ—24 τολμῶσι om. A 25 ὁ ἄρτος V
26 καὶ—p. 427, 1 στερᾶ om. A 26 καὶ om. F 27 παραπεπλασμένα GM^{sc}
καὶ θεὸς ἐν πῆρᾳ ἐπιθέντες καὶ F; corrupta sec. Bhd. ἄλλους del. Casaub.
28 ὁμοίους FV, Casaub.: ὁμοίως GM

- 1020 Στεγανὰ πλοῖα: στερεά. Δ
 1021 Στεγανόν: πυκνόν, σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος· οἱ δὲ Ῥω-Σ
 μαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες παρεχέμαζον. καὶ παροιμία· Βάκχης Ε
 τρόπον. ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν· αἱ γὰρ Βάκχαι ἐσίγων. Prov.
 5 1022 Στεγανόποδα· στεγανόποδα ζῶα λέγεται καὶ πλατυώνυχα
 κύκνος, χήν, πελεκάν καὶ τὸ τῶν νητῶν πᾶν γένος· οἷς συμβέβηκε
 φιλύδροις εἶναι.
 1023 Στεγανώτερον: στερεώτερον, πεπυκνωμένον, συνεχέστερον. Σ
 ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον. οἱ δὲ τοὺς Anth.
 10 ἀσκούς κεντήσαντες ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ συνεσκίασαν τὸν ἀέρα, τῇ Ε
 αἰθάλῃ. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βου-Ε
 λευτὰς καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.
 1024 Στέγει: καρτερεῖ, ὑπομένει. τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον Δ
 στέγει, ἰδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένος. καὶ Στεγόμενα,
 15 κρυπτόμενα. καὶ Στεγόντων, ἀνεχόντων, βασταζόντων. Ἰώσηπος· Σ
 οἶκος ἦν, δύο κίονων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. καὶ Ἀριστο- x + Ε
 φάνης· ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε Α.
 τὰς πλευρὰς στέγειν. καὶ αὖθις· πάτερ Οἰδίπους, πύργοι μέν, οἱ Soph.
 πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὁμμάτων πρόσω. τουτέστιν ὡς ἂν τις τὰ
 20 ὄμματα πρόσω ἔχων.
 1025 Στέγγις. Δ
 1026 Στεγναί: στερεαί. Σ
 1027 Στέγω· αἰτιατικῇ. Synt.
 1028 Στελγίδες καὶ καταμάγια: τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη.
 25 καὶ Εὐστραὶ καὶ λέκυθος καὶ Ξυτροφύλαξ, εἶδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.
 1029 Στελεόν: τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. Σ
 1030 Στελεός. εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτητε, οὐκ ἂν Δ
 γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε. Βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

1020 cf. Ps. Herodian. 123 1021 — σφιγκτόν = P, Σ^a cf. Ba 369, 26, H
 οἱ—παρεχέμαζον Diod. fr. 33 Βάκχης sq. cf. Cohn, Z. d. P. 75 1022 Ar.
 Byz. Epit. 4, 3—5 1023 — συνεχέστερον cf. P = Ba 369, 27; Zon. 1677
 ἀλλὰ—στεγανώτερον Anth. 5, 215, 3 ὁ sq. Aelian. fr. 175 1024 ὑπομένει =
 Zon. 1679 cf. H τὸν pr.—βεβρεγμένος Pissid. Expr. Pers. 3, 100—1 Στεγόμενα,
 κρυπτόμενα = P, Ba 369, 31 cf. H βασταζόντων cf. H. οἶκος—ὄροφον Ios.
 Ant. 5, 314 ὡς—στέγειν Ar. Vsp. 1294—5 πάτερ sq. Soph. OC 14—5 c.
 sch. 15 1025 cf. Ambr. 731 1026 = P, Ba 369, 29, H 1027 = Synt. Laur.
 1028 Artem. 1, 64 extr. 1029 = P, Ba, Σ^a, Et. M. 725, 51 cf. H, Ambr. 717
 1030 l. cf. Ambr. 717 εἰ—εἶχε Babr. 143, 4—5

1021 Prov. cf. v. B 56 1023 οἱ—αἰθάλη cf. vv. Al 106, K 2036 1024 Ar. cf.
 v. K 1059 1029 cf. 1079

2 πυκνόν] ἡ συνεχὴ καὶ μὴ ἔχον πόνους ss. M σφιγκτόν FV καὶ—A^c in mg., F (GVN)
 4 ἐσίγων om. A 5 στεγανόποδα om. A λέγεται καὶ] τὰ A 6 καὶ—
 12 ἀπόρρητα om. A 6 post τῶν spat. in V, ss. ἀρ. πᾶν om. V 7 εἶναι]
 Στεγανόν, π. σφιγκτόν add. V cf. vs. 2 9 φρονέεις FG V 12 σκῆψεως VM^{ac}
 13 τὸν—22 στερεαί om. A 13 καυστικὸν F^c M^{ac} 14 βεβρεγμένω F 15 Ἰώ-
 σηπος—20 ἔχων om. F 17 τὸ M, Ar.: τὸν GV 18 πύργῳ G 19 τις VM:
 τιν' G 20 προσέχω ἔχων G 1028 om. A 25 εἶδη λ. ἐπιτήδεια om. F
 1030 om. A, qui καὶ Στελεός post vs. 26 Στελεόν add.

Ecl. 1031 Στέλεχος: εἰ μὲν ὁ κορμός, ἦγουν ἡ ρίζα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν ἢ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχечθαι.

Suid. 1032 Στελίων: ὄνομα κύριον. δς cὺν 'Ρουφίνῳ ἐπὶ 'Αρκαδίου καὶ 'Ονωρίου ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον.

5

Σ 1033 Στέμμα: στεφάνη, πλήρωμα.

Σ 1034 Στέμφυλον: τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς· ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

1035 Στενά μοι πάντοθεν. Ζήτει ἐν τῷ Δαυίδ.

Σ 1036 Στένει: στενάζει.

10

Ar. 1037 Στενοκωκύτους τρίχας: ἐφ' αἷς στενάζει τιλλόμενος. 'Αριστοφάνης· ἐκκοκκίῳ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας. ἐκκοκκίῳ δὲ ἐκτιλῶ, ἀνασπᾶω.

Ar. 1038 Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ: τὸ λεπτολογεῖν· στενός γάρ καὶ ἀμενηνός ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴληπται τὸ στενολεσχεῖν.

Σ 1039 Στενολέσχης: λεπτολόγος. καὶ Στενολεσχία, τὸ αὐτό.

Δ 1040 Στενόχωρος: ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Σ Δ 1041 Στενωπός: στενωρύμη διδῶν. καὶ Στενωπεῖον.

Δ 1042 Στεντόρειος φωνή: ἡ τοῦ Στέντορος.

Δ 1043 Στερρὰ καὶ Στερεά: ἡ ἰσχυρά.

20

Δ 1044 Στέργηθρος: ὁ πόθος.

Synt. 1045 Στέργῳ· δοτικῇ. ἐκεῖνος οἶμαι δυνάμει στέργειν ἡναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δέ· ὁ μὲν στέργει τὴν κάτω χώραν. καί, στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ.

Σ 1046 Στερέμνιον: στερεόν, ἰσχυρόν.

25

Δ 1047 Στερομετρία.

Δ 1048 Στερέωμα.

1031 = Et. M. 726, 4 1033 = P, Ba 370, 7 cf. H = sch. A 28 1034 = P cf. Tim., H, sch. Ar. Eq. 806; — σταφυλῆς = Ba 370, 8 1036 = P, Ba 370, 9 cf. sch. Y 169, H, Ps. Herodian. 123 et 243 1037 Ar. Lys. 448 c. sch. 1038 Ar. Nu. 320 c. sch. cf. Zon. 1679 1039 = Ba 370, 10. Στενολεσχία sq. = P cf. H 1041 — διδῶν = P, Ba 370, 12 cf. Ps. Herodian. 123, H Στενωπεῖον cf. Ambr. 816 1042 l. = Ambr. 805 cf. 760, Zon. 1669 1043 — Στερεά cf. An. Ox. 3, 346, 33. Στερεά cf. Ambr. 723 = Ps. Herodian. 123 1045 cf. An. Ox. 2, 408, 22 (unde Et. Gud.); — τούτοις cf. Bk. 171, 17; ἐκεῖνος — τούτοις Dem. 23, 171; στέργειν μὲν sq. Io. Dam. Can. 1, 116 (indic. Gsf. ms.) 1046 = P, Ba 370, 14 cf. H, Zon. 1677 1047 = Ambr. 800

1032 ex v. P 240

1035 ex v. Δ 94

1038 cf. v. Λ 297

1043 cf. 1060

A^{fin mg.}, F (GVM) 1 εἰ| οἱ F 2 εἰ| οἱ FV 3 ἔρχεσθαι Kust. 1032 om. AFV 7 ἐν-
δυμα F ἐλαιῶν A οἷς—8 ἐχρῶντο om. A 1035 om. AFV post 1036 M
1037—8 om. A 11 ἐφ' FV, sch.: ἐν GM τιλλομένη GVM τιλλομέναις Τουρ
'Αριστοφάνης—13 ἀνασπᾶω om. F 12 δὲ V: cou GM 14 περὶ καπνοῦ om. FV
16 καί—17 τόπος om. A 17 Στενοχωρία Bhd. 18 στενωρύμη] ρύμη Bhd.
διδῶν—20 ἰσχυρά om. A 18 Στενωπεῖον F 19 Στεντόριος F 1044 post
1052 A 21 Στέργηθρον GM^{ac}, Hes. ὁ πόθος] ὄνομα πόθου V ὄνομα πῶας
coll. Hes. Gsf. 1045 om. FV 22 τούτῳ A 23 κατὰ M 23. 24 ὡς
ἀκίνδυν(ον) φόβῳ A^r: καὶ τὰ ἐξῆς GM ante 1046 Στερρὰ καὶ add. V 1047 om.
A^r F 1048 om. F

- 1049 Στερίφη: στείρα, μὴ τεκοῦσα. καὶ Στεριφοποιούντες, ἀντί Σ τοῦ στερεοῦντες.
- 1050 Στέριφος: στείρος, καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν Σ ὑτέραν. αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἔλους, ἢ στεριφότητος τε ἦν καὶ ἥκιστα Ε 5 ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἑώρατο, ὑπερέβη. καὶ Θουκυδίδης· τὰς πρῶρας Ε τῶν νεῶν ἔντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριφότερας ἐποίησαν. ἀντί τοῦ Thuc στερεωτέρας.
- 1051 Στερίφοις: στερεοῖς, ἢ πικροῖς. εἰ δέ τι ὑπεράγαν ἦν Σ τελματῶδες, τοῦτο βαθείαις τάφροις στέριφον πάντῃ ἐπεδείκνυτο. Ε 10 καὶ Στεριφοποιῶ, τὸ ἰσχυροποιῶ. καὶ Στεριφόμεπλος, ὁ μικρὸς Δ πέπλος.
- 1052 Στερκτέον· ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. Ζῆται ἐν τῷ ταρίχη. Suid.
- 1053 Στέρνα χθονὸς καὶ νῶτα χθονός: τὰ πεδιώδη, καὶ εὐρέα· Soph. καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. Σοφοκλῆς· στερνούχου χθονός. 15 ἀντί τοῦ γῆς ἐπιπέδου.
- 1054 Στερνοτύπτῃς: ὁ τὸ στήθος τύπτων. καὶ στερνοτυπτόμενος. Σ
- 1055 Στέρῃσι: στήθεσι. τὸν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντο- Σ φόρον. Anth
- 1056 Στέρξω: ὑπομενῶ. Σοφοκλῆς· τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ Soph. 20 στέρξω ποτέ· ἀλλ' ἡ πετραία Σκύρος ἔξαρκούσά μοι ἔσται τολοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι μόνω. Πολύβιος· νῦν δὲ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπι- Ε V ορκεῖν) τὰ παρόντα στέργωμεν.
- 1057 Στερρόν ἀντικνήμιον: φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Λακρατίδου. Α· τὸ σκληρόν καὶ γεγρακὸς καὶ αὖον· ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν 25 ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. Θεόκριτος· γόνυ χλωρόν. ἀντί τοῦ ἀκμαῖον

1049 — τεκοῦσα cf. P = Ba 370, 16, H; στείρα = sch. Ar. Th. 641, Ps. Herodian. 123 cf. Zon. 1672, Moer. 210, 6 1050 — ὑτέραν = P cf. Tim.; — ἄγονος = Ba 370, 15 αὐτὸς — ὑπερέβη cf. Thuc. 6, 101, 3 τὰς πρῶρας — ἐποίησαν Thuc. 7, 36, 2 στερεωτέρας sch. Thuc. 7, 36, 2 1051 — πικροῖς = P, Ba 370, 17 Στεριφόμεπλος sq. cf. Zon. 1672 1053 Soph. OC 691 c. sch. 1054 = P, Ba 370, 19 cf. H, gl. Dionys. 1055 — στήθεσι = P, Σ* cf. Ba 370, 18 (in N 282); Et. M. 726, 14 = sch. B 479, Ap. S. 144, 16; H τὸν sq. Anth. 6, 246, 2 1056 τούτους — μόνω Soph. Ph. 458—460 Πολύβιος cf. Byz. Zt. 21, 418 et 421. νῦν sq. Io. Antioch. fr. 77, FHG 4, 568 = EV 1, 176, 9 1057 sch. Ar. Ach. 219; Theocr. 14, 70

1049 Στεριφοποιούντες fort. e v. E 926 1052 ex v. T 119 1056 Io. cf. v. Π 2025

1 καὶ — 2 στερεοῦντες om. FV post 1044 A^r 3 στείρος καὶ ἄγονος om. A^r A et A^r in mg., F^r (G V M)
4 αὐτὸς — 7 στερεωτέρας] Στεριφότερον ἀντί τοῦ στερεώτερον A^r 4 στεριφότης(oc) V^{op} (Ambr. 756): στεριφότερος M στεριφώτερος G στεριφώτης F; στεριφότερον διὰ τοῦ ο μικροῦ ὡς ὄντος τοῦ ρι μακροῦ ἀντί τοῦ στερεώτερον mg. add. M 5 ἀπὸ F V M^{ac}: ὑπὸ G M^{ac} ὑπερέβη — 7 στερεωτέρας om. F
6 στεριφώτερας G, plerique Thuc. ἀντί τοῦ om. V 8 ἢ — 11 πέπλος om. A^r 8 πικροῖς F, Phot. Ba: πυκνοῖς G V M 9 πάντι F ἐπεδείκνυντο ed. pr. ἀπεδείκνυντο Bhd. 10 Στερίφεπλος G 1052 om. FV; ἂν — ταρίχη om. A^r 13 τὰ — 15 ἐπιπέδου om. A^r 16 καὶ στερνοτυπτόμενος om. A^r στερνοτυπτούμενος G M^{ac} 1055 inc. rursus vetus man. A 20 ἄλλ' — 22 στέργωμεν om. F 21 γὰρ om. V 22 στέργωμεν A^{ac} V M 23 περὶ — 24 αὖον om. F 23 Λακρατίθ AV Κρατίνου G 25 Θεόκριτος γ. χλ. om. F

καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἱ ὄντες μὲν χλωροὶ ἀπαλοὶ εἶσι, ξηραίνοντο δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε στερόν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Δ 1058 Στερόπη: ὄνομα κύριον.

Σ 1059 Στεροπή: ἀστραπή, λαμπηδών. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς 5
 Soph. αἶζας ὄζυς νότος ὥς λήγει, καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει. ἀντὶ τοῦ οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία, ἀλλὰ λήγει, ὥς ὄζυς νότος ταχέως λήγει. ὥς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν, ὥστε παρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως πεπαύσθαι. ὥς ἐν τῇ κωμωδίᾳ· ἄλλ' ἐπέσχε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο ἀλγεῖν. 10

Σ 1060 Στερόος: στερεός, ἰσχυρός.

Synt. 1061 Στεροῦμαι· γενικῇ. Στερω δὲ αἰτιατικῇ.

Ecl. 1062 Στέρφος: δέρμα, σκέπασμα. καὶ στερφόπεπλος γὰρ ὁ 'Ηρα-
 Anth. κλης. καὶ ἐν 'Επιγράμμασι· πῆρην, κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς στέρφος. 15

Δ 1063 Στεφαναῖος.

Δ Σ 1064 Στεφάνη: ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ἔσοχῃ.

Δ 1065 Στεφάνη: πόλις.

Harp. 1066 Στεφανηφόρος· 'Αντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανη-
 φόρου ἥρῳον, ὥς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς 'Αθήναις. εἶη δ' ἂν ὁ Στεφανη- 20
 φόρος ᾗτοι τῶν 'Ηρακλέους υἱέων εἷς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἥρῳον ἦν, ὥς φησιν 'Ελλάνικος ἐν β' 'Ατθίδος.

1067 Στεφανικὸν τέλεσμα: παρὰ 'Ροδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ 'Ρόδιοι· βραχὺ δέ τι μέρος 'Ρωμαίοις ἐπὶ τιμῇ 25
 πέμποντες ἐτήσιον, ὥς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ 'Ελληνογαλάταις τοῖς 'Αγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον. στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον.

Δ 1068 Στεφανίτης.

1058 = Ambr. 792 1059 — λαμπηδών = P, Ba 370, 21; — ἀστραπή = sch. A 66, Ps. Herodian. 123 et 231. Zon. 1672 cf. Et. M. 158, 44, H, Ap. S. 144, 17 λαμπρᾶς sq. Soph. Ai. 257—9 c. sch. 257; fr. com. ad. 609 1060 = P, Ba 370, 22 cf. H 1061 cf. Synt. Gud. et Laur. 1062 — 'Ηρακλης cf. Et. M. 726, 22 (partim ex sch. Lyc. 652); — δέρμα cf. H, sch. Ap. Rh. 4, 1348, sch. Nicand. Alex. 248 πῆρην sq. Anth. 6, 298, 1—2 1063 cf. Steph. Byz., Theognost. An. Ox. 2, 127, 22 1064 ὄρους ἔσοχῃ = P, Ba 370, 23 cf. sch. H 12 (unde H, Et. M. 726, 41), Ap. S. 144, 26 1065 cf. Steph. Byz. 1066 Harp. = P; Antiph. fr. 45; FGrHist 4 fr. 3 1068 cf. Ambr. 713, Ps. Herodian. 123

1060 cf. 1043 1067 cf. v. A 259

A (G F V M) 2 ἰσχυρότεροι F στερόν εἶπεν A 5 ἄτερ GM: ἀ AF om. V 6 φρόνιμον G 12 δὲ GM: om. A' 13 γὰρ om. GM 14 δαδέψητον A 1063 om. F 17 σημαίνει del. Bhd. ἔσοχῃν GM 1065 om. F 21 τῶν tert. A, Harp. Phot.: τοῦ G V M ad 1067 σημείωσαι ὅτι αὐτόνομοι ἦσαν οἱ 'Ρόδιοι mg. add. F, ὅτι οἱ 'Αγκυρανοὶ 'Ελληνογαλάται ἐλέγοντο mg. add. M cf. v. A 259 1068 om. F

- 1069 Στέφανος· Ἀριστοφάνης· φέρε παῖ στέφανον, κατὰ χειρῶν Δ.
 ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκιντο
 στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θερμῆς.
- 1070 Στεφανοπώλης: ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν. Δ
- 5 1071 Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. Harp.
 ὡς Δημοσθένης. καὶ γὰρ Λυκούργος φησιν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην
 ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.
- 1072 Στεφανωσάμενος καλάμῳ: λιτὸς γὰρ καὶ ἀπερίεργος ὁ Αρ.
 τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.
- 10 1073 Στεφάνωσις: ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.
- 1074 Στέφος καὶ Στέφη. καὶ Αἶθρια στέφη, τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κοι-
 ζόμενα, ὡς αἰεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. Suid.
- 1075 Στείβοντες: πατοῦντες. Σ
- 1076 Στειλάμενοι: στείλαντες. καὶ Στείλασθαι, ἀντὶ τοῦ Σ
 15 κρύψαι. ὀλίγοι δὲ τινες δεδιότες, μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι Ε
 καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Περσεὺς
 ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι τὸ γεγονός, οὐ μὴν ἐδύνατό γε κρύπτειν
 τὸ γεγονός.
- 1077 Στειλάμενος: εὐσταλῶς ἐπελθῶν. Σ
- 50 1078 Στείλασθαι: ὁδεῦσαι, πλεῦσαι. Σ
- 1079 Στειλειός: τὸ τῆς ἀξίνης εὐλον. τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ Δ
 ὑμῶν, εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλεῖον ἀρήρει;
- 1080 Στεῖρα: ἡ ἄτεκνος, καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. Ὅμηρος· ἀμφὶ Δ
 δὲ κύμα στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε. καὶ Στειριεύς, ὁ στείρος.
- 25 καὶ Στεῖριον, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ Στειριεύς, δῆμος τῆς Πανδιο- Suid.
 νίδος, ἧς ὁ δημότης Στειριεύς· οἷον Στειριεύς τῶν δῆμων.
- 1081 Στείχειν: πορεύεσθαι. καὶ Στείχοντες, πορευόμενοι. Σ
 λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνῶ- Soph.
 μῆν· ἐπεὶ μικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

1069 Ar. Av. 463—4 c. sch. plenior. 1070 cf. Ambr. 787 1071 αἰτιατικῇ =
 Synt. Laur. et Gud. ἀντὶ sq. Harp. = P; Dem. 19, 193, Lycurg. fr. 29
 1072 sch. Ar. Nu. 1006 1075 = P, Ba 370, 1 cf. H, sch. A 534, Ps. Herodian. 128,
 Ap. S. 144, 28, Et. M. 727, 35 1076 — στείλαντες = P, Ba 370, 2 cf. H
 ὀλίγοι—χρυσίον Polyb. fr. 220. ὁ δὲ sq. Polyb. fr. 221 1077 = P, Ba 270, 3
 1078 = P, Ba 270, 4 cf. H 1079 — εὐλον cf. Ambr. 717; Ap. S. 144, 34,
 unde H τί sq. Babr. p. 218 1080 — πλοίου cf. Ap. S. 144, 20, unde H, Et.
 M. 727, 8 (ex Orione 141, 3), sch. A 482, Ambr. 782. A 481—2. Στειριεύς, ὁ
 στείρος = Ambr. 712. Στεῖριον—ποταμοῦ cf. Ambr. 818 = Ps. Herodian. 129
 1081 — πορευόμενοι = P, Ba 370, 5, 6; — πορεύεσθαι = Ap. S. 144, 33 (unde H),
 sch. B 833 cf. Ps. Herodian 129 et 248 λόγος sq. Soph. OC 1150—52

1069 cf. v. K 863 1074 Αἶθρια sq. ex v. Al 149 1079 cf. 1029 1080 vs. 2;
 Στειριεύς sq. ex 1118 et ex v. Δ 234

6 γὰρ om. GM 7 μνᾶς F, Phot. ἐστεφανώσατο F 8 γὰρ ex A, sch. AF(GVM)
 1074 om. AFV mg. A^r 17 ἐβουλεύετο] ἡ ἐβούλετο ss. M 1076—7 inverso
 ord. 17 τὸ γεγονός om. GM 21 ἔσχε V 24 ἴαχει FVM ἔσχε G 25 ποτα-
 μοῦ A^rGM: τόπου καὶ ποταμοῦ F cf. Ambr., Ps. H. πόλεως V καὶ—26 δῆμων
 om. AF, τῆς—δῆμων om. V, sed cf. ad 1118, Πανδιονίδος—δῆμων mg. M
 28 στείχοντα FV cp. A 28. 29 γνῶμη GM

Δ 1082 Στήθος καὶ Στηθίδιον· καὶ Στηθύνιον, τὸ μικρὸν στήθος.
καὶ Στηθίδην.

Σ Soph. 1083 Στήλας: θεμελίους. Στήλη καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ. Σο-
φοκλῆς· κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων. Στήλη δὲ οὐ
τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται, καὶ ἐπιγράμματα 5
ἐπιδέχεται.

Suid. 1084 Στήλη τοῦ φόρου· Ζῆτει ἐν τῷ φόρος. ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας
τοῦ φόρου ἵστανται δύο στήλαι, Ἑλένης καὶ Κωνσταντίνου, καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ
αὐτῶν, γράφων εἰς ἅγιος· καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στήλαι. ἀνετέθηκαν δὲ
ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος. Στήλη σταυροῦ· ὅπως ἐν τῷ σταυρὸς. Ζῆτει 10
στήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν τῷ Αὐγουστείου. Ζῆτει περὶ
στήλων Ἑρακλείων ἐν τῷ Γάδειρα. ὅτι ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στήλαι ἵσταντο
Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς
γέλωτα. Ζῆτει στήλην Ἑρακλέους ἐν τῷ Βασιλικῇ, καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.
Ζῆτει στήλην ἐν τῷ Βηρίνῃ. Ζῆτει στήλην Πολυχέριας ἐν τῷ Πολυχέρια. Ζῆτει 15
στήλην ἐν τῇ Χελώνῃ ἐν τῷ Προκόπιος. ὅτι Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς
Ζήνωνος στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιαναῖς, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων, τῶν
λεγομένων Τόπων, ἐν τῷ τοῦ Ἀρχιστρατήγου· ἐνθα Ζήνων ἐκρίνε τοὺς μετὰ
Βασιλίσκου καὶ Σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ Ζήνωνος γυνὴ ἡ
Ἀριάδνη ἦν, ἥς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταιται ἐν τῇ Βασιλικῇ. ὅτι ἐν 20
τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατίου στήλη ἦν Εὐδοκίας, τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ
αὐτοῦ δὲ Θεοδοσίου Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου. ἐνθα ὀρχήσεις τῶν δύο
μερῶν ἐγίνοντο ἔως Ἑρακλείου. Ζῆτει στήλην τὴν Ἰουστινιανοῦ παρὰ τοῦ
Αὐγουστείου ἐν τῷ Ἰουστινιανός.

Δ 1085 Στήλη. καὶ Στηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν ὁ παρὰ τινι 25

Greg. τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ
καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος, ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστι-
κῶν κεφαλαίων προσάγεται, οἷον γένους, ἀναστροφῆς, πράξεως, συγ-
κρίσεως. στηλιτευτικὸς δὲ κέκληται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης, ἥ ἐστι

1082 Στηθύνιον—στήθος cf. Ambr. 819, Poll. 2, 162 1083 — θεμελίου = P,
Ba 370, 24 cf. sch. M 259, H Στήλη pr. — ἔχων Soph. El. 720 c. sch. 1085 Στη-
λιτευτικὸς pr. sq. sch. Greg. cf. PG 36, 1205d et 985a b

1083 Soph. cf. 1064 1084 vs. 7 ὅτι—ἐπέχοντος ex v. E 789; vs. 12 ὅτι—
γέλωτα ex v. Γ 427; vs. 16 ὅτι—20 Βασιλικῇ ex v. A 3947; vs. 20 ὅτι—Ἑρακλείου
ex v. T 950

A F (G V M) 1 καὶ Στηθύνιον om. G 3 Στήλη nov. gl. V cf. ad 1084 5 ἐπιτέθηται F
5. 6 γράμματα δέχεται A 1084 om. A F mg. licenter praemisso περὶ στήλων A^r
post vs. 3 θεμελίου V 7 Στήλη—φόρος om. A^r V 8 ἵσταντο A^r V, v. l. v. E 789 8 ἵσταντο A^r V, v. l. v. E 789 10 ἐπέχοντες V στήλη—σταυρὸς om. A^r
σταυρὸς] σταυρῷ V Ζῆτει propter ep. om. G V 11 στήλη V ἐν] ἐστὶν
ἐν V Αὐγουστείῳ V Ζῆτει M: ἐστι V om. A^r G 12 Ἑρακλείου A^r
τῷ pr.] τῇ V 13 Γρατιανοῦ] Τραιανοῦ A^r 14 cett. Ζῆτει A^r M: ἐστι V
om. G στήλη quater V στήλη] quater nov. gl. G τῷ cett.] τῇ V
ἑτέρας διάφοροι om. στήλας V 16 ἐν τῇ Χελώνῃ om. A^r τῷ pr. G: τῇ V M
17 ἐν alt.—18 Τόπων om. A^r 18 τῷ] τῇ V ἐνθα—19 ἐποίησεν om.
A^r 22 δὲ om. A^r, v. T 950 τε om. A^r 23 τὴν V M: τοῦ A^r G
25 περὶ Kust. 26 πεπραγμένων e sch. Kust. πεπηλακισμένων Bhd. 27 καὶ]
καὶ διὰ Bhd., frustra 28 προσάγεται G προέρχεται sch. ἀνατροφῆς G V M,
sch. Greg. p. 985 πράξεων sch., Bhd. 29 κέκληται A F V M: λέγεται G M Y P
εἴρηται sch.

λίθος ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἰδρυμένος· ἐν ἡ γέγραπται ἢ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίας ἀναγράφονται.

1086 Στηλῖς, στηλίδος· ἡ μικρὰ στήλη.

5 1087 Στηλιτευθῆναι· φανερώς δημοσιευθῆναι. ἐκ τῶν στηλῶν τῶν Greg δημοσία προτιθεμένων μεταφορικῶς.

1088 Στηλιτεύω· αἰτιατικῇ. Στηλοῦμαι· δοτικῇ.

Synt.

1089 Στήνια καὶ Σκίρα· ἑορταὶ γυναικῶν.

Ar.

1090 Στήωσι· στώσι.

Δ

10 1091 Στήριγμα ἄρτου· οὐ μόνον εἶδος καὶ κριθή, ἀλλὰ πᾶν τὸ Thdr. τρέφειν δυνάμενον.

1092 Στηριγμός· ὁ ἐδρασμός.

Δ

1093 Στησάμενος· ποιήσας. περὶ τε Καλλίνικον καὶ Βάρρας τὸν Ε ἀγῶνα στησάμενος.

15 1094 Στησιχόρειος· ἡ τοῦ Στησιχόρου πύλη.

Suid.

1095 Στησίχορος, Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι Εὐκλείδου ἢ Hes.

Ἰέτους ἢ Ἡσιόδου· ἐκ πόλεως Ἰμέρας τῆς Σικελίας· καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος· οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ· οἱ δὲ ἀπὸ Παλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην κάκεῖ τελευτῆσαι

20 καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται.

τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νς'.

εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον, καὶ ἕτερον Ἠλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βι-

25 βλίοις κς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὄνείρου, τὴν παλινψῆδιαν, ἀναβλέψαι.

ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρωψιδία χορὸν ἔστησεν· ἐπεὶ τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

1096 Στιβάδες· τράπεζαι, ἡ στρωμαναί.

Σ

30 1097 Στιβάδες Φορμίωνος· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν Ar ὁ Φορμίων. στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι· λιτὸς δὲ ἦν

1087 cf. Et. Gud., An. Ox. 2, 484, 19 1088 = Synt. Laur. et Gud.
1089 sch. Ar. Th. 834 cf. H 1090 = Ambr. 826 1091 Thdr. in Ps. 104, 16,
PG 80, 1817b c 1096 init. cf. Steph. Byz. v. Μάταυρος 1096 = P, Ba 370, 27
cf. sch. Greg. Naz. in Greg. Cor. p. LIII (fort. e sch. Ar.) 1097 — p. 434, 1
πολεμικός sch. Ar. Pac. 347 plenius

1094 ex 1095

1095 hinc 1094, Ps. Hesych. 59

1097 Ar. cf. v. Φορμίων

2 εὐεργεσία F εὐεργεσίαν V 1086 om. A F mg. A' post 1084 V 1087 om. V Δ (G F V M)
5 ἐκ] ἀπὸ G ἐπὶ Et. Gud. 7 Στηλοῦμαι] nov. gl. A' 13 Βαρβάρας F Κάρρας
coll. Ammian. 23, 3 Bhd. 1094 om. A F V 17 ἐκ A V M: καὶ G 18 Παλ-
λαντίας G 19 φασιν ἐλθεῖν V 20 καὶ—22 νς' hic om. V similia post gl.
addit 20 παρὰ τῇ πύλῃ Kleine 22 δὲ alt.] δὲ καὶ G V 22. 23 γεω-
μέτρην Μαμαρτῖνον om. ἔμπειρον V 23. 24 γέγονε δὲ λυρικός alieno
loco 24. 25 ἐν βιβλίοις κς' om. V 26 τὴν] διὰ τὴν Kust. τὴν καλούμενον
vel τ. λεγομένην coll. Isocr. 10, 64 Hemst., ambo frustra 27 κιθαρωψιδία V
τοι] τὸ Daub 31 στιβάδες—p. 434, 1 πολεμικός om. F 31 χαμαιευνοῦσι V M^{ac}

- Σ καὶ πολεμικός. καὶ Στιβάς, χαμαικοῖτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ράβδων·
 Ε καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρεμόνες. ὥς δὲ παρήλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον,
 κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν, ἐπὶ ταπιδῶν βαρβαρικῶν.
 Σ 1098 Στιβαρόν: ἰσχυρόν. Ἰώσηπος· ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον
 Ε ἀρπάζει τινὰ νεανίαν, στιβαρόν τὸ σῶμα. 5
 Hom. 1099 Στίβη: πηγυλὶς, ἢ πάχνη. Ὅμηρος· στίβη ὑπηοῖη. τουτέστιν
 Call. ὀρθρινή. καὶ Στιβήεις, ἢ ὑπὸ τὴν ἔω γινομένη ψυχρότης τοῦ
 ἀέρος.
 Δ Ε 1100 Στιβία καὶ Στίβος: ἡ ὁδός. αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκείνου
 Δ στίβον ἤει. ἀρσενικὸν ὁ στίβος. καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ δὴ Πέρσαι 10
 Ε τὸν πρότερον ἐωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἦσαν.
 Ε καὶ Πολύβιος· κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.
 Δ 1101 Στίβωνος: ὄνομα κύριον.
 Δ 1102 Στιβότης: ὄνομα ποταμοῦ.
 Δ 1103 Στιγεύς: τὸ κεντητήριον. 15
 Σ 1104 Στίγματα: πληγαί, τραύματα· ἢ ποικίλματα. Αἰλιανός· τὰ
 Ε βιβλία καταφλέσας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθλυμμένων
 στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ καὶ ἐπιπλάσαιτο.
 Phil. 1105 Στιγμή· στιγμή ἐστὶ γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλά-
 χιστον. Στιγμή δὲ ἐστὶν ἀρχὴ γραμμῆς, μονὰς δὲ ἀρχὴ ἀριθμοῦ· 20
 ἐκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ οὐ ἔστιν ἀρχή.
 Δ 1106 Στιδαῖος.
 Ar. 1107 Στιζόμενος: τυπτόμενος. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, στι-
 ζόμενος τῇ βακτηρίᾳ.
 Ar. 1108 Στιλβίδης: μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξ- 25
 ηγουμένων, εὐδόκιμος καὶ περιβόητος.
 Ar. 1109 Στιλβωνίδης: ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ κεκαλλωπισμένος.
 ἢ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὀρνικιν· ὦ Στιλβωνίδη.
 Δ 1110 Στιλβηδόνας: λαμπηδόνας.

1097 Στιβάς—ἀκρέμονες = P, Ba 370, 28 cf. H 1098 — ἰσχυρόν = P, Ba 370, 26, sch. Γ 335 (unde Et. M. 727, 44), Ps. Herodian. 128 cf. H, Ap. S. 145, 29 ὁ sq. Ios. Bell. 6, 161 cf. Byz. Zt. 23, 18 1099 πάχνη sch. ε 467 cf. H, Zon. 1675. στίβη—ὀρθρινή p 25 c. sch. Στιβήεις sq. sch. Call. fr. 64, 11 K.; totam gl. Sallustio ascribit Wil. GGN 1893, 735, 4 1100 — ὁδός cf. Ps. Herodian. 128; praeter καὶ Στίβος = Ambr. 803, Στίβος, ἡ ὁδός = Et. M. 727, 35 cf. H οἱ—ἦσαν Hdt. 4, 140, 3 κατὰ sq. Polyb. 2, 25, 5 1101 = Ambr. 739 1102 cf. Ambr. 761 1104 — ποικίλματα = Ba 370, 31, P cf. H, Zon. 1677 τὰ sq. Aelian. fr. 89 1105 — ἐλάχιστον Laert. 7, 135 1107 Ar. Vsp. 1296 c. sch. 1108 sch. Ar. Pac. 1031 1109 sch. Ar. Av. 139 1110 cf. Ambr. 781 = Ps. Herodian. 128; l. = Ambr. 806

1098 Ios. cf. vv. P 218 et T 691 1104 Aelian. cf. v. A 1851 1108 cf. v. Π 1568

1 καὶ πολεμικός post p. 433, 30 ἦν transpos. A, sed lac. rel. post p. 433, 31 ἦν A (GFVM) 3 ἐπὶ alt. del. Bhd. 6 ὑπ' ἡοῖ A 7 ὀρθρινῇ A (M) 10 ἤει] εἶη V 11 ἐωυτὸν FV 14 Στιβίτης G Στιβοίτης Ambr. Diod. 17, 75, 2, ordo poscit ὄνομα ποταμοῦ GFM: ποτ(αμός) A ὄνομα πόλεως V 1104 om. F 18 στιγματιῶν Dr. 20 Στιγμή FV: κέντρον A^{op}GM δὲ alt.] δὲ ἐστὶν G 1108—11 ordine turbato

- 1111 Στιλβηδόν: ἐπίρρημα, ἐκ τοῦ στίλβω, τὸ λάμπω. Δ
 1112 Στίλῃ· τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλῃν; τὸ παρ' ἡμῖν Ar.
 πιλωτόν καὶ κιβώτιον.
 1113 Στιλπνόν: λαμπρόν, στίλβον. Σ
 5 1114 Στίλπων, Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγονώς παρὰ τῷ πρώτῳ Πτο- Heay.
 λεμαίῳ, μαθητῆς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως· ὁ δὲ Εὐκλείδου τοῦ
 Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς καὶ
 ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.
 10 1115 ΣτίΞ, στιχός: ἡ τάξις. Δ
 1116 Στιπτοί: ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἱ Ar.
 τινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα συνάπτονται. ἡ στερεοὶ καὶ πεπιλη-
 μένοι. ἀπὸ τοῦ στείβειν, ὃ ἐστι πατεῖν. καὶ Σοφοκλῆς· στιπτή γε Soph.
 φυλλάς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ· τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα;
 15 1117 Στίππυον: τὸ ἄκλωστον λίνον. καὶ Ζῆται ἐν τῷ στυππεῖον. Δ
 1118 Στιρεύς: δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στιρία. Harp.
 1119 Στίφος: τάξις πολεμική, ἡ φάλαγξ, κυτροφή, πλήθος κυστάσεων. Σ
 1120 Στιχάει: περιπατεῖ. Δ
 1121 Στιχάριον. Δ
 20 1122 Στιχίδιον: ὁ μικρὸς στίχος. Δ
 1123 Στίχος: τάξις. Σ
 1124 Στίχος: ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος στίχος, ἀπὸ
 ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὸν ἀναγινωσκόμενος.
 1125 Στλεγγίς: ἡ ζύστρα. καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἄρι- Σ
 25 στοφάνης Γήρα· εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ'

1111 — ἐπίρρημα = Ambr. 868. στίλβω sq. = Et. M. 728, 1 cf. H 1112 τί —
 στίλῃν Ar. Vsp. 213 cf. P 1113 = P, Ba 370, 32 cf. sch. Ξ 351, unde H
 1114 cf. Laert. 2, 113 (P-W 5, 754) 1115 = An. Ox. 1, 391, 19 cf. Ps. Hero-
 dian. 128, Et. M. 728, 8, sch. Δ 201, H 1116 — πατεῖν sch. Ar. Ach. 180 cf.
 Erotian. 78, 6 στιπτή sq. Soph. Ph. 33—4 1117 — λίνον cf. Et. M. 731, 57
 aliter Ambr. 817 1118 Harp. = P 1119 = P, Ba 371, 1 cf. An. Ox. 2, 410, 16
 unde Et. M. 729, 21, H, sch. Ar. Eq. 852, Ps. Herodian. 128 1120 in O 635
 1123 = P, Ba 371, 3 cf. Zon. 1669, H 1125 — p. 436, 2 γυναικῶν = P cf. sch.
 Pl. Hipp. min. 368c; — ζύστρα = H, sch. Luc. 191, 7, sch. Ar. Eq. 580, sch. Pl.
 Charm. 161e cf. Phryn. Ecl. 299 et 460, Erotian. 77, 14, Bk. 303, 6 (= P), Hellad.
 ap. Phot. Bibl. 533b 7; Ar. fr. 139 et 207

1115 cf. 1123

1118 hinc 1080 extr.

1123 cf. 1115

1124 cf. v. K 315

A (G F V M)

1 ἐπίρρημα — λάμπω om. V ἐπίρρημα om. F; λαμβανόμενον add. GM
 2 τὸ — 3 κιβώτιον om. AF 4 Στ. λαμπρόν post 1111 V στίλβον] Στίλ-
 βων V 7 Διοκλείδου] Εὐκλείδου Reines. cf. Laert. 6, 89 ὁ] οἱ ed. pr.
 15 Στίπτιον A τὸ — στυππεῖον om. F, τὸ ἄ. λίνον post στυππεῖον V καί —
 στυππεῖον om. A Ζῆται ἐν τῷ om. V 1118 om. GM 16 Στειριεύς V,
 Maussac / Στειρία V, cod. C in Harp. plen.; Στειριεύς τῶν δῆμων add. V cf.
 1080 17 τάξις ἡ π. V ad 1121 ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι τὴν χάρι(ν) ἐπ' αὐτῷ
 ἢ ἐν αὐτῷ mg. add. Ar 22 Στίχος om V 23 δεξιῶν F, K 315 δεξιὰ G
 cp. M 24 ἀποξυόμενος — p. 436, 1 λήκυθος om. F 24 δευνόμενος V

ἔχοντα. Δαιταλεῦσιν· οὐδέ ἐστιν αὕτη στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν.

Phil. ἡ δὲ στλεγγίς τῶν πρὸς τί ἐστι καὶ τῶν οὐ πρὸς τί. τὰ μὲν πρὸς ἔν τι μόνον ἐστί, καὶ οὐκ ἂν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιο, ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὄραν· τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς δὲ οὐ πέφυκε, χρήσαιο ἂν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι οὐ πρὸς τὸ περιεῦεσθαι ἂν τις χρήσαιο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

Ar. 1126 Στοά: τὸ ταμείον· διὰ τὸ παράμηνες εἶναι. στοάς τε καρποῦ βακχείου τε νάματος. ἐν αἷς ὁ εἶτος καὶ ὁ οἶνος. Ἀριστοφάνης.

Δ Στοά, ἡ ἐν Ἀθήναις διατριβή· διὰ τοῦ ο μικροῦ· Στωϊκοὶ δὲ οἱ Hesey. ἀπ' αὐτῆς, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἥ τις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος, Said. ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα Ποικίλῃ ἐκλήθη. ὅτι τὴν στοάν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην ἐς τὸ ἱερόν θολικὴν κατεσκεύασε Δαμιανός, Ἐφέσιος σοφιστής.

Δ 1127 Στόβηρα: πόλις.

15

Δ 1128 Στολάς. Ξενοφῶν· τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στο- E λάδος εἰς τὰς πλευράς. Ζῆτει περὶ στολῆς Νουμά ἐν τῷ χλαμύς.

Δ Anth. 1129 Στόλιον: ἡ στολή. καὶ Στολίσ, στολίδος. ἄκρητον θλίβων ἢ νέκταρ ἀπὸ στολίδων. καὶ αὐθις· μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περι-

On. πατεῖν. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· στολὴν λευκὴν κάλλιστον ἐν 20 ὕπνῳ φέρειν. στολὴν φορεῖν μέλαιναν οὐ καλὴ θέα. στολὴν δ' ἀλουργόν εἰς μακρὰν νόσον φέρει. στολὴν ἐρυθρὰν εἰς καλὴν πράξειν φέρει. στολὴν φορεῖν ἀνακτος ἐλπίδων λύσις.

1130 Στόλος: καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀρριανός· Σποράκης

E μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γενόμενον 25 E ἔφυγεν. οὕτω πεπραγόντων αὐτῷ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ

Soph. στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὐθις· τοῦμόν ἐν ἐμικρῷ μέρος ποιοῦμενοι τὸν οἶκαδ' ἡπειρόν στόλον. κυρίως δὲ ὁ ναυτικός.

Δ 1131 Στόλων: ὄνομα κύριον.

30

1125 vs. 3 τὰ sq. Alex. Aphr 455, 22—6 1126 — οἶνος Ar. Eccl. 14 c. sch. plenior. cf. H, P διὰ pr.—μεγάλου cf. Ps. Herodian. 267, Et. M. 729, 25; Στοά = Ambr. 789 1127 cf. Ambr. 810 1128 τοξευθεὶς—πλευράς Xen. An. 4, 1, 18 1129 ἄκρητον—στολίδων Anth. 7, 27, 8 μὴ—περιπατεῖν Marc. 1, 7, 4 στολὴν λευκὴν sq. Astramps. 1130 — στράτευμα + κυρίως sq. cf. sch. Ar. Rh. 1, 704 Σποράκης—ἔφυγεν Arr. Parth. fr. 56 τοῦμόν—στόλον Soph. Ph. 498—9

1126 ἥ τις—ἐκλήθη cf. v. Z 79, porro 1150 et v. Π 1469. ὅτι sq. ex v. Δ 45 1130 Arr. hinc 963

A (G F V M): 1 αὐτῷ Bergk καλεῖται δὲ add. G, Phot., sch. Pl.; στληκόν(?) ἀγγεῖον λήκυθος mg. add. V 2 τὸ—6 τις om. F; 3 ἡ—6 τις om. V 3 οὐ om. A 6 παραεῦεσθαι GM, v. l. Alex. 8 τὸ ταμείον] ποταμείον F περίμηνες GF 10 Στοά] nov. gl. G 11 Πεισιανάκτειος FV cf. v. Π 1469 12 ὅτι—14 σοφιστής om. AFV mg. A^r 15 πόλις] ὄνομα πόλεως FV 16 Στολάς] τζάγρα add. V ss. M καὶ] ὑπὸ V 20 Νικηφόρου πατριάρχου ex M: om. A^rG 24 Ἀριστοφάνης V 25 βασιλέα V γινόμενον GVM, v. l. 962

- 1132 Στόμα: τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ. Ξενοφῶν· κελεύει Ε ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας· μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.
- 1133 Στόμα: ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος· πολέμου στόμα. Soph. + x
5 καὶ αὐθις· ὁ δὲ ἀνθίσταται καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνῆρει. Ε τουτέστι κατὰ πρόσωπον.
- 1134 Στόμα: παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τῆς διανοίας ἡ προθυμία. Thdr.
- 1135 Στόμαργος· φλύαρος. Ἠλέκτρα φησί· κήρυξέ μ' εἰς ἅπαντας, Soph εἶτε χρὴ κακὴν εἶτε στόμαργον εἶτ' ἀναιδείας πλέαν.
- 10 1136 Στόμαχος· λαιμός. ὅτι οἱ παλαιοὶ ἱατροὶ τὸν στόμαχον Σ καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός. Thuc.
- 1137 Στόμις ἵππος· ἀπειθὴς καὶ βίαιος· ὃν τινες ἄστομόν φασι. Σ
- 1138 Στομώσης· παροξύνης. Ἀριστοφάνης· δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ Αρ. μέμνης, ὅπως εὖ μοι στομώσης αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα οἶαν δικιδίους,
15 τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον στομώσεις οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς· ὥς ἐπὶ σιδήρου, μεταφορικῶς· ἀντὶ τοῦ ἀκονήσεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἶαν δέ, τουτέστι δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα τὰ ἄδिका, τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε δικιδίους.
- 20 1139 Στόμωσις· δεινώςις, πανουργία. τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπό- Soph. βλητον στόμα, πολλὴν ἔχον στομωσιν. καὶ Στόμωσον, ἀντὶ τοῦ Αρ. ὀξυνον.
- 1140 Στόμφακα· τραχύν. ἡ κομπαστήν. καὶ στομφάσαι τὸ ἀλα- Αρ. ζονεύεσθαι. σύνθετος ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὄμφακος, Σ
25 ἵνα ἡ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ Αρ. περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.
- 1141 Στόναχος· στεναγμός. Σ

1132 κελεύει sq. Xen. An. 3, 4, 42 1133 — vs. 4 στόμα praeter παρὰ τοῖς παλαιοῖς sch. Soph. OC 131; K 8 1134 Thdr. in Ps. 118, 131, PG 80, 1861 b
1135 Soph. El. 606—7 c. sch. 607 1136 — λαιμός = P, Ba 371, 7 cf. sch. Γ 292
ὅτι sq. sch. Thuc. 2, 49, 3 cf. Erotian. 47, 14 1137 = P cf. H, Phryn. Epit. 111, 1; Aeschyl. fr. 442, Soph. El. 724 1138 δίδασκε sq. Ar. Nu. 1107—10 c. sch. 1108—10 1139 — στομώσιν Soph. OC 794—5 c. sch. 795 Στόμωσον sq. sch. plenius in Ar. Nu. 1110 1140 — τραχύν sch. Ar. Nu. 1367 κομπαστήν—ἀλαζονεύεσθαι = P, Ba 370, 8 cf. H, sch. Ar. Vsp. 721 σύνθετος sq. sch. Ar. Nu. 1367 cf. sch. Hermog. 7, 2, 963 ed. Waltz (Herm. 34, 112) 1141 cf. P = Ba 371, 11, H, sch. B 39

1133 Soph. cf. v. E 3793 1136 hinc v. K 306 1138 cf. v. Ol 5

1 Ξενοφῶν post 2 ἄνδρας transpos. A 2 μακρὰ G 4 παρὰ τοῖς πα- A (GFVM) λαιοῖς] καὶ F cf. E 3793 ad 1134 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν = Ps. 48, 4 mg. add. A¹ cf. ad 1809 et p. 93, 4 12 Στόμις F, Phot., Hes., Eust. O. 1538, 50, Poll. 2, 100: Στομίας AGM Στόμιος V Στόμις Phryn. 13 Στομώσεις G cf. Ol 5 Ar. παρωξύνης ed. pr. παροξύνης Bas. δίδασκε—16 σιδήρου om. F 14 θάτεροι V 15 στομώσης GM^{sc} οἶαν—17 μαχαιρῶν om. V 16 ἀκονήσης (G)M 17 οἶαν—19 δικιδίους om. F 17 δέ] δὴ V 23. 24 ἀλαζονεύεσθαι GM, Phot. Ba

- Σ 1142 Στονόεσσα: στεναγμόν ἔχουσα. καὶ Στόνος, στεναγμός.
 Σ 1143 Στορέσαι: στῶσαι.
 Σ 1144 Στόρθυξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους αἰδήριον.
 Call. 1145 Στόρνησι: ζῶναι. αἱ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστεφον. περὶ
 Θηρέω.
 1146 Στορνύντες.
 1147 Στοῦδιος, δυνάστης· ὅς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισε.
 ὅτι ἡ τῶν Στουδιτῶν μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας, ὕστερον δὲ μετῆλθεν
 εἰς μονήν. ὅτι ὁ αὐτὸς Στοῦδιος δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου
 Νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στήλοι ἡρωϊκοί· Στοῦδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο, 10
 καρπαλίμως δὲ ὦν κάμεν, εὖρατο μισθόν, ἐλὼν ὑπατηίδα ῥάβδον.
 1148 Στοχασμός: συλλογισμός.
 Δ 1149 Στωβύσσω: ῥῆμα.
 1150 Στωϊκοί· Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ
 καὶ Πεισιανακτεῖσι, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ Ζωγράφου Πολυ- 15
 γνώτου Ποικίλῃ κληθείη, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπὶ τῶν λ' πολιτῶν
 πρὸς τοῖς χιλίοις ὕ' ἀνήρηντο ἐν αὐτῷ. προσήεσαν δὲ λοιπὸν ἀκού-
 οντες αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο Στωϊκοί ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ
 ὁμοίως, πρότερον καὶ Ζηνώνειοι καλούμενοι.
 Δ 1151 Στωμύλεθρος.
 1152 Στωμυλία: ἡ κατὰ ἀστεϊότητα ἀπάτη προερχομένη.
 Ar. 1153 Στωμυλιοςυλλεκτάδῃ: τουτέστι στωμύλα ῥήματα συλλέγων.
 Ἀριστοφάνης Βατράχοι.
 Σ 1154 Στωμύλος: λάλος, πολύκομπος, πιθανολόγος, εὐτράπελος,
 Greg.? ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεῶν, κόλαξ. φλύαρος. Ἀριστοφάνης· 25
 Ar. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανο-
 Ar. + E λόγοι. καὶ Στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ Στω-

1142 — ἔχουσα = P, Ba 371, 12 cf. H; sch. Θ 159, unde Et. M. 728, 31.
 Στόνος sq. = P, Ba 371, 13, sch. K 483 cf. Et. M. 728, 3. 1143 = P, Ba
 371, 14, sch. I 617 cf. H, Et. M. 728, 34. 1144 = P, Ba 371, 15. 1145 Call.
 fr. 58, 14—5 K. an. 59 S. c. sch. cf. H. 1147 vs. 10 Στοῦδιος sq. Niceph.
 15, 28(?) contulit Reines. 1150 Laert. 7,5. 1153 sch. Ar. Ran. 842
 1154 — κόλαξ = P, Ba 372, 21, Et. Gen. cf. Et. M. 729, 29, sch. Greg. Ann. 246
 et An. Ox. 2, 484, 11 cett. φλύαρος cf. An. Ox. 2, 484, 11 ἐπιφυλλίδες—πι-
 θανολόγοι Ar. Ran. 92 c. sch. 91. Στωμυλλόμεθα—φλυαροῦμεν sch. Ar. Pac. 995

1144 hinc v A 380. 1150 cf. 1126, vv. Z 79 et Π 1469. 1154 Ar. Ran. cf.
 v. E 2758, Pac. cf. vv. E 3233 et Π 1185

A(GFVM) 4 ἀνέστρεφον F 1146 om. AF; καὶ Στ. V 7 ὅς — 11 ῥάβδον om. F
 7 περιβόητον om. V 8 ὅτι — 11 ῥάβδον om. AV mg. Ar 8 ὅτι — 9 ὅτι]
 Στοῦδιος δυνάστης Ar 8 post ἐκκλησίας lac. in M; ἢν add. ed. pr. 10 Νατω-
 λείας Reines. frustra 1150—1 om. F 15 τῆς om. V 16 Ποικίλης κλη-
 θείσης AV M^{ac} ἐπὶ V (Laert.): ἐπεὶ A ἐπεὶ δὲ ἐπὶ GM 17 τοῖς χιλίοις
 GM^{ac}, Laert.: τοὺς χιλίους AV M^{ac} ἀνήρηνται GVM προσήεσαν AV
 18 αὐτοῦ GM, Laert.: cp. A αὐτῷ V 21 αὐστηρότητα ἀ. προσερχομένη FV
 22 Στωμυλιοςυλλεκτάδην V

- μύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. τὰ μεῖράκια ταῖς τίταις ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἕαωμεν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· *Ar.* παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἄλλήλους. καὶ συγγνώμη τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν. καὶ Στωμυλώτατος, φλυαρώτατος. *Δ*
- 1155 Στράτων, Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. *Hees.* ἔγραψε Γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις Ζ'.
- 1156 Στράβαξ· ὄνομα κύριον. *Harp.*
- 10 1157 Στραγγαλίδες· τὰ δύσλυτα ἄμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις· Σ ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.
- 1158 Στραγγαλιῶδες· διεστραμμένον. καὶ Στραγγαλιῶτης Σ μάστιγι. ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ μάστιγι τῇ στραγγαλιῶτι. ὁ δὲ ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.
- 15 1159 Στραγεύει· διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ὥσπερ νεάζει καὶ Σ χρονίζει καὶ ῥαθυμεῖ. κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν. Ἀττικῶς *Ar.* περιπτεῦει τὸ ἔχων· τὸ δὲ κυπτάζεις ἀντὶ τοῦ στραγεύει καὶ διατρίβει. καὶ Στραγεύομαι, ἀναβάλλομαι, διατρίβω. ἅπαξ οὖν, φησί, δόξαν, τί παρέλκω, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναδύομαι;
- 20 1160 Στραγός· ἀναιδής, σκολιός, στρεβλός, δύσκολος. *Σ*
- 1161 Στραγότερος· ἀναιδέστερος. ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐν τῷ Κατὰ *Δ + E* μεθυσόντων· μήπως ὁ μὲν ἀνυπότακτος στραγότερος γένηται, ὁ δὲ κατανευγμένος τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ.
- 1162 Στραγγουρία· ἡ δυσουρία. κοφόν γε τοῦτ' καὶ γέροντι *Δ*
- 25 1163 Στραγγουριῷ· Ἀριστοφάνης· στραγγουριῷ· χθὲς γὰρ ἔφαγον *Ar.* κάρδαμα. ἐπισχετικὰ γάρ ἐστιν οὖρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος· καὶ

1154 τὰ μεῖράκια — ἕαωμεν *Aeliano attr. Cobet* παῦσον — νοῦν *Ar.*
Pac. 993—5, 997—8 Στωμυλώτατος = *Ambr.* 748 1156 *Harp.* = *P*
1157 = *P*; cf. *Et. gen.* (= *Zon.* 1674), *Et. M.* 729, 46 1158 — διεστραμμένον =
P, *Ba* 371, 17 cf. *Zon.* 1678 ὁ sq. fort. *Iambl. vel Aelian.* 1159 — ῥαθυμεῖ = *P*,
Σ*, *Ba* 371, 18 cf. *H* = *Zon.* 1681 κυπτάζεις pr. — διατρίβεις *Ar.* *Nu.* 509 c.
sch. Στραγεύομαι sq. sch. *Ar.* *Nu.* 131 plenius 1160 = *P*, *Σ** cf. *H* 1161 — ἀναι-
δέστερος = *P*, *Ba* 371, 20; 1. cf. *Ambr.* 755 μήπως sq. *Basil.* *PG* 31, 461 c
1162 — δυσουρία = *H* κοφόν sq. *Ar.* *Vsp.* 809—10 1163 *Ar.* *Th.* 616 c. sch.

1154 *Aelian.* cf. *vv.* Π 1677 et T 688 1155 hinc 1187 et v. Π 1941 1159 *Ar.*
cf. v. K 2740 1163 hinc v. K 362

1 ἀποπέμψαντες *V* 2 καὶ — 5 νοῦν om. *F* 2 κρόκης *V* 3 πλαγμό- *A (GFVM)*
νων *V* αὖθις om. *G* 4 ὑμῶν *A* 5 καὶ om. *FV*, nov. gl. Στωμυλό-
τατος *A* 1155 om. *FV* post 1156 *GM* quod poscit eorum ord. 7 Στράβων
GM sed vid. 1187 γέγονεν — 8 *Ζ' A*: om. *GM* 7 γεγονώς *Flach.* 8 *Ζ' A*:
12' *Kust.* 10 Φερεκράτης Αὐτομόλοις om. *F*, *Zon.* 12 καὶ — 16 ῥαθυμεῖ
om. *F*; καὶ Στραγγαλιῶτης μάστιγι om. *AV* 13 τῇ pr. del. *Bhd.* 16 et 17 σκο-
πτάζεις *AF(V)* 17 στραγγεῦν *F* 21 Στραγώτερος *Ba*, *Phot.* sed cf. *Ambr.*
24 γε] τε *V* τοῦτο *A*

διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Synt. 1164 Στρατεύω· δοτική.

Harp. 1165 Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις· Αἰσχίνης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ⁵ τις ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία· εἰςὶ γάρ, φησίν, ἐπώνυμοι ἰ' μὲν αἱ τῶν φυλῶν, β' δὲ καὶ μ' αἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὁ τε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. ¹⁰ καὶ μετ' ὀλίγα· χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, ὡς γράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπώνυμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Δ 1166 Στρατεία· τὸ ἀζίωμα.

Σ 1167 Στρατήγημα· κόφισμα, ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἡ κατόρθωσις. ¹⁵

Δ 1168 Στρατηγία· τὸ ἀζίωμα. τρεῖς τρόποι εἰςὶ καθ' οὓς ἐφίεται· ^Ε τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών· εἰς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικὸς καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις, τρίτος δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπ' ^Ε αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος. ὅτι ²⁰ τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας, οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες· πρώτου μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς, ἐτέρου δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως, τρίτου δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔξεως καὶ τριβῆς· πάντων ἦσαν τούτων ἀνεπνόητοι οἱ τῶν ²⁵ Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἀπλῶς.

Σ 1169 Στρατηγία· ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος. καὶ Στρατηγί- ^Ε ὦντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. Ἰώσηπος· ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα καὶ μειζόνων ἐφίεμενον ἔνδεια χρημάτων κατεῖχε.

Soph. 1170 Στρατήγιον· τὸ στρατόπεδον. Ἀττικῶς. Σοφοκλῆς· μέσον ³⁰ ^Ε δὲ προσμολῶν στρατήγιον. καὶ αὐθις· συνηθοισμένοι περὶ τὸ στρατήγιον.

1164 = Synt. Laur. cf. Gud. 1165 Harp. = P; Aeschin. 2, 168, Aristot. Ath. Pol. 53, 4 et 7 1166 Ambr. 794 cf. Et. M. 729, 19 1167 = P, Ba 371, 21 1168 l. = Ambr. 801 τρεῖς—vs. 20 τριβῆς Polyb. 11, 8, 1—2 vs. 20 ὅτι sq. Polyb. 11, 8, 1—3 cf. vv. T 1150 et 1154 Byz. Zt. 23, 27 et 79 1169 — στρατηγίδος = P, Ba 371, 23 cf. H ἤδη sq. Ios. Bell. 2, 590 1170 — στρατήγιον pr. Soph. Ai. 721 c. sch.

1166 cf. 1168 et 1175 1168 init. cf. 1166 et 1175; extr. cf. v. A 2273

A (G F V M) 1164 ex A^r solo 4 Στρατιά F, Phot., contra ord. Παρὰ V, Harp. ep., om. G 5 πρεσβείας V, Harp. Ἀριστοφάνης G 7 αἱ pr. AGM: ἡ FV οἱ Harp. Phot. δὲ om. A αἱ alt. AGM: οἱ F, Phot. Harp. ἡ V 9 οὐ] δν FV, Phot. ὦν Harp. ep. 10 τὸ πρῶτερον F 12 ὡς] προ Vales., Aristot. προς Harp. plen. 1167 om. A 15 στρατοῦ] στρατηγοῦ GM cf. p. 441, 1 16 τρεῖς—26 ἀπλῶς om. F 17 τις om. V προσιοῦσιν V 20 αὐτῶν] αὐτῷ V 27 στρατηγίας GM^{ec} cf. Hes.

- 1171 Στρατήγιον: ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ. οἱ μὲν ἡγεμόνες πρὸς Δ
τὸ στρατήγιον, ἡ δὲ πληθὺς ἐπὶ τὰς ἰδίας κληνὰς ἔθεον. Ε
1172 Στρατηγὶς ναῦς. Δ
1173 Στρατηγῶ· γενικῇ. Synt.
5 1174 Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ Harp.
ἴ ἦσαν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ἀόκνῳ Ε
τε καὶ θρασεῖ ἐς τοὺς κινδύνους λαμπρόν, τᾶλλα δὲ ἀφανῆ καὶ ἐκ
ταπεινοῦ ἠυξημένον καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὑποπτον καὶ τῷ παρ' ἀξίαν
εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον.
10 1175 Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχον τάγμα. Σ
Στρατεία δὲ τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ Γραφή περὶ Μανασσῆ, Δ
ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ Ε
τοὺς ἀστέρας λέγει.
1176 Στρατιά: ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλη. Σ
15 1177 Στρατιώτης: ἀρσενικόν. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. Δ
1178 Στράτις, Ἀθηναῖος, τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Hesych.
ταῦτα· Ἀνθρωπορέστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ἦτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός,
Ἰφιγέρων, Καλλιπιδίης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μῆδεια,
Τρωῖλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Πausanias, Ψυχασταί· ὥς
20 φησιν Ἀθηναῖος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.
1179 Στράτις, Ὀλύνθιος, ἱστορικός. Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐφη- Hesych
μερίδων βιβλία ε', Περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν, Περὶ τῆς
Ἀλεξάνδρου τελευτῆς.
1180 Στρατοπεδευσάμενοι. Σ
25 1181 Στρατοπεδεΐα. Δ
1182 Στρατόπεδον ἐποίησαντο: ἀντὶ τοῦ κληνὰς· δύο γὰρ κη- Σ
μαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στρατεύμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος.

1171 — στρατοῦ cf. L, aliter Ambr. 820 1172 Dem. 47, 78 1173 = Synt.
Laur. cf. Gud. 1174 — Φιλιππικοῖς Harp. = P; Dem. 4, 26 1175 — τάγμα =
P cf. Ammon., Ps. Herodian. 267 sq. Στρατεία — ἀξίωμα = Ambr. 794 cf. Et.
M. 729, 19 ὅτε sq. Georg. 237, 10—13 1176 Tim. = P 1180 cf. P = Σ*;
Ba 371, 24 1181 = Ambr. 795 1182 — στρατεύματος = P, Ba 371, 26,
Et. M. 729, 32

1175 Δ cf. 1166 et 1168 1179 Eudoc.

1 Στρατήγιον] ἐστὶ δὲ καὶ G στρατηγοῦ Port., Laur. cf. p. 440, 15 A (GFVVM)
7 τε om. G ἐς AVM: πρὸς G 12 ἐστράτευσε A 16 τραγικός] στρατηγός
τραγικός V στρατηγός, τρυγικός F κωμικός Reines. τῶν — 20 Δειπνοσο-
φιστῶν] 1176 iterat F 17 Ἀνθρωποραίστης coll. sch. Eur. Or. 279 (ubi v.
l. -ε-) Toup sed cf. Ath. 3, 127 c ἦτοι suspectum Meineke 17 Καλλιπιδίης
AGM 20 β'] ib' Bhd. facile post τῷ, Ath. 12, 551 c contulit Daub.; contra
in Ath 2, 69 a Στράτις <ἐν Ψυχασταῖς> suppl. Reinh. J. Th. Wagner, Symb.
ad com. Gr. hist. 34, 6, egregie quia in Epitome Ath. 1179 om. A, mg. A*
21 Στράτις A* Περὶ — ἐφημερίδων om. A* Ἀλεξανδρέων F 22 βιβλία ε'
om. in lac. F post τελευτῆς transpos. A* Περὶ pr.] ἔγραψε περὶ A*, Eudoc.;
Περὶ — λιμνῶν ad 1185 rettulit Gutschmid, frustra 22 κρηνῶν A* VM: κρημνῶν
GF καὶ λιμνῶν om. F Περὶ alt.] καὶ A*

- Thuc. ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. στρατόπεδον σημαίνει δύο, τὸν τε λαὸν καὶ τὸν τόπον.
- Σ 1183 Στράτος: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων, ὃ δὲ τόπος στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.
- Hees. 1184 Στράτων, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ 5 ἦν Φοῖνιξ.
- Hees. 1185 Στράτων, Λαμψακηνός, φιλόσοφος, Θεοφράστου γινώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσίου ἢ Ἀρκεσίου· ὃς ἐπεκλήθη Φυσικός διὰ τὸ παρ' ὄντιναοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγῆσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου. καὶ ἔγραψε βιβλία 10 πολλά.
- Suid. 1186 Στράτων αἰετὸν καὶ Κλεισθένης ἐπὶ τὸ φαίνεσθαι αἰετὸν νέοι. Ἀριστοφάνης· ὦ θερμόβουλον πρῶτον ἐξηρημένον· τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πύγων ἔχων, εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐξηρημένος; ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐδὲν Στράτων;
- Suid. 1187 Στράτων, Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ἔγραψε 15 Γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις Ζ'.
- Δ 1188 Στράτωρ, στράτωρος: εἶδος ἀξιώματος.
- 1189 Στρεβλός: δύσκολος.
- Δ 1190 Στρεβλός: καμπύλος. στρεβλοῖσι παλαίμασι. τοῖς μετὰ
- Ar. σκέψεως εὐρισκομένοις, καὶ ἀφανέσι. 20
- Σ 1191 Στρεβλούμενος: δεσμούμενος, μαστιζόμενος. Αἰλιανός· καὶ ἐ τοὺς ὑπῆρέτας αὐτῷ περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος καὶ ἐκείνον παράγουσι καὶ στρεβλοῦσι· καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει 25 ἐ καὶ πυρὶ παραδίδοται. ὃ δὲ οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν ὃ παρέλειπε, τοὺς μὲν στρεβλούμενος, χάριτι τῶν ὑπαρχόντων.
- Ar. 1192 Στρεπταίγλαν· Ἀριστοφάνης· ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρὰν νεφελὰν στρεπταίγλαν δαῖον ὄρμάν. τοῦτο Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται 30 λέξεσι, κατὰ τὸν ἐκείνων Ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρυς τὸ ἐξεστραμμένον διὰ τὴν ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις. στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν.
- 1193 Στρεπτός: περιδέραιος κόσμος. ὃ δὲ λαβόμενος τῇ λαϊᾷ

1182 ἐτυμώτερον sq. sch. Thuc. 1, 46, 5 cf. Tim. 1183 = P, Ba 371, 29, Et. Gen. cf. Ap. S. 145, 17, unde H, Et. M. 728, 40 1185 cf. Laert. 5, 58
1188 στράτωρος = Ambr. 738 1190 — καμπύλος cf. H στρεβλοῖσι sq. Ar. Ran. 878 c. sch. 877 1191 — μαστιζόμενος = P, Ba 371, 31 cf. sch. Luc. 4, 8 καὶ τοὺς — παραδίδοται Aelian. fr. 176 ὃ sq. fort. Eunap. 1192 Ar. Nu. 335 c. sch. 1193 ὁ — δέρη fort. Iambl.

1186 ex v. K 1756 1187 ex 1155 1191 Aelian. cf. v. K 618 1193 cf. vv. Θ 379 et P 223

A (G F V M) 2 Στρατόπεδον — τόπον om. F δύο σημαίνει VM 4 λέγεται — πέδον om. F 5 κωμικός — 11 πολλά] ὄνομα κύριον F cf. vs. 20 1186 — 7 om. AF, 1187 mg. A 14 ἐξηλθες G οὐδὲν] οὐτοσί G 15 γέγονεν et καὶ — 16 Ζ' om. A 1189 om. FV 20 ἀφανέσι] Στράτων, ὄνομα κύριον add. F cf. vs. 5 24 παρέλιπε G 29 ἐκείνον VM 30 αἰδίαν AF 32 περιδέραιος GFV

- τοῦ στρεπτοῦ, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις· Ε Anth.
στρεπτόν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσιο μύωπα.
1194 Στρεπτούς: πλακούντων εἶδος. ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησι- Harp.
φώντος.
5 1195 Στρεφεδίνηθεν. Δ
1196 Στρεφοδικοπανουργία: συντέθεται ἡ λέξις παρὰ τὸ στρεβλόν Ar.
ἦθος καὶ κυκοφαντικόν. Ἀριστοφάνης Ὀρνις· πικρὰν τάχ' ὄψει στρε-
φοδικοπανουργίαν.
1197 Στρέψα: πόλις τῆς Θράκης. καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι. Harp
10 1198 Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἀπλοῦς. ἀπὸ τῶν ἐρίων Σ
τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.
1199 Στρεψοδικῆσαι: ἀντιστρέψαι τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης Νε- Ar.
φέλαις· ἀλλ' ὅς' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολιθεῖν.
τουτέστι τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν.
15 1200 Στρήνος· εἰς τὴν Παλαιὰν τοῦτο κεῖται. τὸ στρήνός σου ἀνέβη
ἐν τοῖς ὡσί μου. τουτέστι . . .
1201 Στρηνιῷ: ἀτακτῷ. Δ
1202 Στρικτόν: οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον, καὶ
ἀπλατές, ἐπὶ παντός εἶδους· κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος.
20 1203 Στριφνός: σφιγκτός, στερεός. Σ
1204 Στρίφνος: τὸ νευρώδες κρέας τῶν βοῶν· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη
ἄβρωτος. Ἰώβ· στρίφνος ἀμάσσητος, ἀκατάποτος.
1205 Στροβεῖ: ταράττει, κινεῖ, περιφοβεῖ, καταπονεῖ. Σ
1206 Στρόβει: τουτέστιν ἀνάκρινε, δοκίμαζε· περιφερε τῇδε κἀκεῖσε, Ar.
25 πυκνόν τι καὶ συνετὸν ποιήσας, φρόνιμον σκεψάμενος. Ἀριστοφάνης
Νεφέλαις· φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει καὶ πάντα τρόπον καυτὸν στρόβει
πυκνῶσας. καὶ αὖθις· ἀλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων καὶ ἐκ
τοῦ κρείττονος γενομένων.

1193 στρεπτόν sq. Anth. 6, 165, 1 1194 Harp. = P cf. Bk. 302, 25; Dem.
18, 260 1195 Π 792 cf. I, Ambr. 865, Zon. 1681 1196 Ar. Av. 1468 c. sch.
1197 Harp. = P cf. Steph. Byz. 1198 = P, Et. Gen. cf. H 1199 Ar. Nu.
434 c. sch. 1200 τὸ — μου 4 Reg. 19, 28 1201 = Ambr. 824 cf. Zon. 1681
1203 = P, Et. M. 730, 23 cf. H; — σφιγκτός = Ba 372, 1 cf. Tim. v. στρυφνόν
1204 στρίφνος sq. Iob. 20, 18 1205 = P, Ba 372, 2 cf. H, Et. M. 730, 45, An.
Ox. 2, 484, 9 1206 — πυκνῶσας Ar. Nu. 700—702 c. sch. ἄλλ' sq. Ar. Eq.
387—8 c. sch. 388

1198 hinc Eust. O. 1561, 36

1199 cf. v. Δ 1158

1 ἀμφὶ om. G 3 εἶδη A 6 συντέθεται FV 11 συνεστραμμένων G A(GFVM)
12 ἀντὶ τοῦ στρέψαι G, sch. 15 στρήνος] ἀτακτον ss. V 16 τουτέστι in
lac. AM: om. GFV, λειπ(ει) ss. M 17 καὶ Στρηνιῷ GFVM τὸ ἀτακτῷ
FV 20 σφιγκτός A σφιγκτός V 26 δὴ om. GM καυτὸν om. G

- Δ Σ 1207 Στρόβιλος: ἡ νῆκος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως, καὶ ὁ τοῦ δένδρου
 Anth. καρπὸς τῆς πίτυος. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ Ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβί-
 Σ λων. καὶ εἶδος ἀνέμων. τότε πνεῦμα κατελθὼν εἰς τὸ πεδῖον
 πολὺ θύελλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς
 διαφέρειν οὐδέν. 5
- Ar. 1208 Στρόβιλοι: Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί, ὡς Ἀριστοφάνης· οὐς
 καὶ γυλιοτραχήλους εἶρηκε. καὶ παροιμία· εὐδαιμονέστερος τῶν Καρ-
 Σ κίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος· ἐν εἰρωνείᾳ. Σ τ ρ ό -
 βιλοι καὶ οἱ κοχλῖαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.
- Ar. 1209 Στρογγύλοις· στρογγύλοις ῥήμασι· πιθανοῖς, ἢ πανούργοις. 10
 Ἀριστοφάνης· ἐς τάχος παῖει, Ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.
- Harp. 1210 Στρομβιχίδης: ὄνομα κύριον.
 Σ 1211 Στρόμβος: ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.
- Harp. 1212 Στρόμφιδες νῆσοι: μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἰλίου καίμεναι.
- Harp. 1213 Στρούθης: κατράπης τις βασιλικὸς ἦν. 15
 Σ 1214 Στρουθίζων: τρίζων.
 Σ 1215 Στρουθός: οὕτως Ἀττικοί. Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.
 Ar. στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφήν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδατα
 εἶναι μᾶλλον. αἰεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ γὰρ
 κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, 20
 ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά ἐστι τὰ αὐτοῦ
 On. ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα. λύσις δνεῖρου·
 στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα προσδόκα βλάβην.
 Σ 1216 Στροφάλιγγι: τῇ κυστροφῇ.
 Σ 1217 Στροφάς: ἀντιλογία. 25
 Ar. 1218 Στροφαῖος: οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἰδρυμένον
 δαίμονα, ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες
 πανοῦργοι λέγονται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· παρὰ τὴν θύραν Στρο-
 φαῖον ἰδρύσασθέ με. ἐπωνυμία δὲ ἐστὶν Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύραις

1207 cf. Zon. 1670; Et. Gud. εἶδος—πίτυος cf. P = Ba 372, 12; Et. M. 730, 40 (ex Orione 146, 27), H, Phryn. Ecl. 396 et Epit. 110, 3, sch. B 868 vs. 2 καὶ—στροβίλων Anth. 6, 232, 2 εἶδος ἀνέμων cf. P = Ba 372, 12, Et. M. 730, 41 1208 — εἰρωνεία Ar. Pac. 864 c. sch. Στρόβιλοι sq. = P, Σ^a, Et. M. 730, 39 cf. Ba 372, 11 1209 Ar. Ach. 686 c. sch. 1210 Harp. = P 1211 = P, Ba 372, 5, Ar. S. 145, 14, Et. M. 730, 44 cf. H, sch. 3 413 1212 Harp. = P 1213 Harp. = P 1214 = P, Ba 372, 4 1215 — Ἀττικοί cf. H Σοφοκλέους—παραβαλλόμενα Ar. Pac. 531 c. sch. στρουθὸν sq. Astramps. 1216 = P, Ba 372, 8, Ar. S. 145, 13 (unde H), sch. Π 775 (unde Et. M. 730, 50) 1217 = P, Ba 372, 7 cf. H, Lex. Prov.; in Prov. 1, 3 1218 Ar. Pl. 1153 c. sch.

1207 extr. cf. vv. Θ 533 et K 55 1208 Ar. cf. v. Ε 3402 1209 cf. v. Π 874 1215 cf. v. Π 2164

A (GFVM) 2 ἀνθοὶ A 3 ἀνέμου GFVM^{ac} 4 νυκτὸς om. A 8 εἰρωνείας AFVM^{ac} 10 στρογγύλοις om. GFM 14 Στρόμβιδες GV μετὰ AFV Ἥλιδος Harp. plen. 16 Στρουθίζω, τρίζω G 18 πετηνῶν A^{ac} πτηνῶν sch. 20 αὐτοῦ GM^{ac}: αὐτὴν AVM^{ac} 26 Στροφαῖον AGM^{ac} ἐκάλουν om. V 28 Πλούτῳ] Νεφέλαις Πλούτῳ F 29 τὸ ἐν GM

- ἰδρύνεσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν· οὗτοι γὰρ ὁπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασιν καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως πανουργεῦεσθαι.
- 1219 Στροφή· ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων. ψῆδῃ, ἦτοι στροφή· Ar. + x Μοῦσα λοχμαία, ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις
 15 ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου· καὶ τὰ ἐξῆς.
- 1220 Στροφήιξ· στροφή, κίνησις. ἡ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ παν- Ar. ουργεῦεσθαι.
- 1221 Στρόφιον· τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης· τὸ στρόφιον Σ ἤδη λυόμενον. ἀλουργῇ ἀμπεχόμενος καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ EV
 10 στροφήω κεκοσμημένην. ἡ οὐκ ἐξείρηται, ὡς στρόφιον διαδήματι καὶ λαγῶς ἐλάφω καὶ κάμηλος ἐλέφαντι καὶ κρόκος μύροις καὶ ὄσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη, καὶ χοῖρος καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρκὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. λέγεται καὶ στρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, Hdt. ὅ ἐστιν ἑρεῶν. Ἡρόδοτος.
- 15 1222 Στρόφιον· ὁ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.
- 1223 Στρόφισ· ὁ εὐστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν· ἀπὸ τοῦ στροφέως Ar. ἡ μεταφορά· καὶ ὁ εὐκίνητος.
- 1224 Στροῦθος· ὁ λελωβημένος. Σ
- 1225 Στρωμνὴ· ἡ κλίνη. Δ
- 20 1226 Στρωμνῶν.
- 1227 Στρωῶτες· ἔθνος. Δ
- 1228 Στρωτήρ· τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δοροδόκων τιθέμενα Harp. στρωτήρας ἔλεγον.
- 1229 Στρωφᾶσθαι. στρέφεσθαι. Δ
- 25 1230 Στρυγγαῖος· ὄνομα κύριον. Δ
- 1231 Στῦμη· νῆκος, ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων. Harp.
- 1232 Στρυμόνος· ὄνομα ποταμοῦ. Δ
- 1233 Στρυφνόν· κληρόν. παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρί- Σ νινον ἦθος. Ar.

1219 στροφή cf. 1220 Μοῦσα — φυλλοκόμου Ar. Av. 737—42 1220 sch. Ar. Ran. 892 1221 — λυόμενον = P, Ba 372, 9, Et. M. 730, 57 (sed sch. Ar. Lys. 931 iniuria ex Suid. inculcatum sec. Wentzel) cf. H; Ar. Lys. 931 ἀλουργῇ — κεκοσμημένην Nic. Dam. FGrHist. 90 fr. 62 = EV 1, 343, 8—9 ἡ οὐκ — λόγον Artem. 4 prooem. p. 199, 8—11 λέγεται sq. gl. Hdt. 4, 60 1223 sch. Ar. Nu. 450 1224 = P, Ba 372, 6 1225 aliter Ambr. 786 = H 1226 cf. Ambr. 829 1227 = Ambr. 765 cf. Zon. 1670 Στρώβες 1228 Harp. = P cf. Et. M. 731, 9 Erotian. 80, 10 1229 cf. Ambr. 828, sch. 1459 (unde Et. M. 731, 13), H 1230 Harp. = P 1232 cf. Zon. 1670, Ambr. 743 et 763, Steph. Byz., H 1233 — κληρόν cf. P παῦσον sq. Ar. Vsp. 877

1221 Nic. Dam. cf. v. M 21 et K 2124

1230 cf. v. E 2864

4 τ' ἐν AGM, Ar.: ταῖς ἐν F τῷ V 1220—1 om. F 9 λύομαι Phot. Ar. A (GFVM) στρέφων AGM 10 στροφή] κόσμω V στροφίω Τουρ ἐξήρηται GM^{ac} ἐξείργασται Artem. 16 ὅ] ἡ F 18 Στροῦθος ed. pr., Phot. Ba: στοῦρθος A στροῦρθος A^r GFVM; gl. extra ord. 22 δοκίμα FV 24 στρέφεσθαι om. AF 25 Στρυγγαῖς AFVM^{ac} 26 ἐμπόριον AFVM^{ac} 27 ὄνομα ποταμοῦ] ποτ(αμός) A

Δ 1234 Στοιβάζω: συνάγω.

Ar. 1235 Στοιβήν: χωρόν. Ἀριστοφάνης· κᾶν που δις εἶπω ταυτὸν ἢ στοιβήν ἴδης ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον. ἀντὶ τοῦ κᾶν τι ἐλάχιστον ῥήμα ἢ περισσόν τι εὖροις καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἢ μεταφορά. 5

1236 Στοιχεῖα: ἀρχαί. Δαμάσκιος· στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας, ἔρως, φιλοπονία, ἀγχίνοια.

1237 Στοιχεῖα: αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι.

Phil. 1238 Στοιχεῖον· στοιχεῖόν ἐστιν, ἐξ οὗ πρώτου γίνεται τὰ γινόμενα, 10 καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὲ δ' στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ θερμόν, τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρόν, τὸν ἀέρα ψυχρόν, τὴν γῆν ξηράν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὲ αἰθέρα καλεῖσθαι, ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι· εἶτα 15 τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ἣν τὸν ἀέρα· εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἀπάντων οὖσαν.

Σ 1239 Στοιχειοῦσι· δοτικῇ. διατυποῦσι.

1240 Στοιχειώδη: τὰ εἰσαγωγικά, τὰ πρῶτα, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Σ 1241 Στοιχειώσις: ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἥτοι 20 διάταξις.

Δ 1242 Στοιχηδόν. κατὰ τάξιν.

Δ 1243 Στοιχημα. βούλημα, κοινὴ κρίσις.

Δ 1244 Στοιχίζω: τὸ περικυκλῶ τὴν πόλιν· Στοιχῶ δὲ δοτικῇ τὸ συμφωνῶ. 25

Σ 1245 Στοιχομυθεῖν: ἐφεξῆς λέγειν.

Δ 1246 Στοιχος: ἡ τάξις.

1247 Στοιχῶμεν: πειθώμεθα, ἀρεσκώμεθα. μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ πατέρες.

Suid. 1248 ΣτύγαΞ, Εὐκράτης, στρατηγὸς Ἀθηναίων, δωροδόκος καὶ προδότης· ὃς 30 ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πίων κύνειον.

1234 = Ambr. 623, Zon. 16s1; gl. sacra 1235 Ar. Ran. 1178—9 c. sch.
1236 στοιχεῖα sq. Dam. fr. 31 cf. Phot. Bibl. 337 a, 19 sq. 1237 Artem 1, 2,
p. 4—5 1238 Laert. 7, 136—7 1239 —δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud.
διατυποῦσι = P, Ba 371, 4 cf. H v. στοιχειώσις 1241 = P, Ba 371, 5 cf. H
1242 = Zon. 1682 cf. H; l. cf. Ambr. 863 1244 —περικυκλῶ = Ambr. 849
cf. Zon. 1680. Στοιχῶ, δοτικῇ = Synt. Laur. συμφωνῶ = Ambr. 832
1245 = P cf. H 1247 cf. Coteler. Monum. eccl. 1, 758

1236 cf. vv. Ε 3071 et Φ 404 1248 ex v. A 3069 cf. 1257

A (GFVM) 2 χωρόν om. G Ἀριστοφάνης GM: Σοφοκλῆς AFV 4 ἢ om. GM
6 καὶ om. GVM 1237 non nov. gl. GM 8 ὀλίγου] ὅλου FV 10 στοιχεῖον
ἐστιν om. GV γίνονται VM 11 ὃ GFM: τὸ AV 15 πρώτων V τὴν
om. GFVM 1242—6 om. G 22 κατὰ τάξιν om. AF 23 βούλημα—κρίσις
om. AFV 24 παρακυκλῶ Στοιχῶ—25 συμφωνῶ om. F, τὸ συμφωνῶ om.
VM; δοτικῇ ex M: om. rell. 1247 post 1251 FV 28 πειθόμεθα, ἀρεσκώ-
μεθα AFV 1248 om. AF mg. A^r post 1254 V 30 Εὐκράτους GM^{cc} cp. A^r

- 1249 Στυγερός· καὶ Στυγερός, ὁ μισητός. Δ + Σ
 1250 Στυγερός· μισητός, ἢ φοβούμενος. Σ
 1251 Στυγερώπης· ὁ μισητός. Δ
 1252 Στυγεῖ· μισεῖ, ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς Στυγός, ἣτις ἐστὶ πηγὴ Σ
 5 ἐν ἄδου. Ecl.
 1253 Στυγητός· μισητός. Δ
 1254 Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτρα· διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν Ar.
 εἶπε μελανοκάρδιον· οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἢ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βα-
 τράχοις. Στὺξ γὰρ κρήνη ἐν ἄδου, ὄρκος θεῶν. ἀπὸ τῆς στυγ- Σ
 10 νότης. Ecl.
 1255 Στυλίτης· ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος. Δ
 1256 Στύλος· λύσις ὀνείρου· στύλον κρατῶν ἔλπιζε τὴν θείαν χάριν. On.
 1257 Στύππαξ, στρατηγὸς Ἀθηναίων, Εὐκράτης, δωροδόκος καὶ Ar.
 προδότης· ὅς καὶ ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ'. οἱ δὲ ὡς πιὼν κύνειον.
 15 1258 Στύπη· πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύπη, ψαύοντα ἀλ- E
 λήλοις, ἐν ἡμικυκλίου σχήματι.
 1259 Στύπη· τὸ στίππυον. Ἰώσηπος· πληρώσαντες τὴν στοὰν Δ E
 στύπης, πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε καὶ πίσσης. Στυπεῖον δέ. Δ
 1260 Στυπεῖον· Στύππιον δέ. καὶ τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὄστου, Σ
 20 τὸ δέ, ὅθεν τὸ λίνον νήθεται.
 1261 Στύραξ· ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' Σ
 ἣ στηρίζεται.
 1262 Στύραξ· τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς Harp.
 τὴν γῆν εἰώθασιν. καὶ Θουκυδίδης φησὶ· στυρακίῳ ἀκοντίῳ ἀντὶ βα-
 25 λάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ Στυρακίζω, ἔλκω. Δ
 1263 Στυφεδανός· ὃ οὗτος στυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθεῖς, ἐρᾶν Ar.
 τ' ἔοικας ὠραίας κοροῦ.

1249 Στυγερός cf. Ambr. 808 1250 = P, Ba 372, 17 cf. sch. B 385, H, Ap.
 S. 145, 27, An. Ox. 1, 393, 1 (ex quo et Orione 145, 34 Et. M. 731, 15);
 1252 — φοβεῖται = P, Ba 372, 16 cf. Ap. S. 145, 26, H, sch. H 112, Arion
 1253 = P, Ba 372, 18, An. Ox. 1, 393, 9 (unde Et. M. 731, 28) 1254 — πέτρα
 alt. Ar. Ran. 470 c. sch. Στὺξ — θεῶν = P, Ba 372, 19, sch. B 755 cf. H, Et.
 M. 731, 35, Ap. S. 145, 25 1255 cf. Ambr. 714 1256 στύλον sq. Astramps.
 1257 l. sch. Ar. Eq. 129; στρατηγός sq. sch. Ar. Lys. 103 1258 Polyb. fr. 222
 1259 πληρώσαντες — πίσσης Jos. Bell. 6, 178 (indic. Gsf. ms.) 1260 cf. Ambr.
 817 et 815, P, H 1261 Tim. = P, Et. M. 732, 5 cf. H, sch. Thuc. 2, 4, 3
 1262 — μοχλόν Harp. = P, Et. M. 732, 1; Thuc. 2, 4, 3 1263 ὃ sq. Ar. Vsp.
 1364—5

1254 cf. v. T 1124 1257 cf. 1248 vv. A 3069, Π 2333 1263 cf. 790, vv. T 1209
 et χοιρόθλιψ

1 Στυγερός A F V M^{ac} 2 καὶ Στυγερός G F V M 3 καὶ Στυγερώπης A (G F V M)
 G F V M 12 Στύλος A^c M: om. G 13 στρατηγός — 14 κύνειον A V: ὄνομα
 κύριον F om. G M cf. 1248 1253 om. F 15. 16 ἀλλήλων ed. pr. 1259 post 23
 τραχήλιον F 17 Στύπη G F V; δέ add. A^c G F V M στύππιον G M^{ac} στυ-
 πεῖον Vatic. 12 sed cf. 719 et 1117 (et v. l. ad Hdt. 8, 52, 1, Lobbeck. Phryn. 261)
 1260 om. A F; καὶ τὸ τῆς ἐλαίας ὄστου nec plura V, Στυπεῖον, τὸ τῆς ἐ. ὁ.
 post 1257 add. A^c 21 σαυρωτὴρ F V M, Phot.^{ac} 23 δ — 25 μοχλόν om. F
 24 ἀκοντίου G M^{ac}, Thuc. 25 καὶ om. A, nov. gl.

- Σ 1264 Στυφελίζαι: cείσαι, κακῶσαι, διῶξαι. καὶ ποτέ μιν στυφελίζο-
 Anth. μένου σκύλακος παριόντα φαcὶν ἐποικτεῖραι καὶ τότε φάcθαι ἔπος·
 παῦσαι μὴδὲ ράπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐcτί.
- Ar. 1265 Στυφελισμοῦc: ὀργάc, ὕβρεις, μέμψεις, λοιδορίαc. οἶαc δὲ
 Κράτης ὀργάc ὕμῶν ἡνέcχeto καὶ στυφελισμοῦc. Ἀριστοφάνηc Ἰπ- 5
 πεῦci. ὃc ἀπὸ cμικρὰc δαπάνηc ὕμαc ἀριcτίζων ἀπέπεμπε. καὶ ἐν
 Μυθικοῖc· ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν ὀcτρακόεντα νῶτα καὶ ἀγκύλα
 γυῖα κεάcθη.
- Ar. 1266 Στυφοκόμποc: ὁ μάχιμοc ὄρτυξ. παρὰ τὸ cτερεῶc κόπτειν.
 ὑπὸ cτυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένοc. 10
- 1267 Σοί· δοτικὴ.
 1268 Συάκιον· εἶδοc ἰχθύοc.
- Δ 1269 Συβάρεωc.
- Δ 1270 Συβαρίτηc· ἀρcενικόν· θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι.
- Σ 1271 Συβαριτικάc καὶ Συβαρικάc: τρυφηλαῖc, λαμπραῖc, πο- 15
 λυτελέc· τρυφηταὶ γάρ οἱ Συβαρίται. οὔτοι γάρ οὕτω διήγον τρυ-
 φηλῶc, ὥc καὶ τοῦc ἵππουc διδάcκειν πρὸc αὐλὸν ὀρχεῖcθαι. καὶ
 Ar. Συβαρίζειν, τὸ τρυφᾶν, ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ Συβάρεια ἐπιφθέγματα
 Σ παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ Συβαριτικοὶ λόγοι, οἱ Αἰcώπειοι. καὶ
 Δ Συβαρίcαι, τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆcαι. καὶ παροιμία· Συβα- 20
 Prov. ρίτηc διὰ πλατεῖαc, ἐπὶ τῶν cοβαρῶc διαπορευομένων. Συβα-
 EV ρίται δὲ γάcτριεc ἦcαν καὶ τρυφηταί. τοcοῦτοc δὲ ἦν Ζῆλοc παρ'
 αὐτοῖc τρυφῆc, ὥcτε καὶ τῶν ἔξωθεν ἔθνῶν μάλιστα ἡγάπων Ἴωναc
 καὶ Τυρρηνούc, διότι cυνέβαινεν αὐτοῦc τοῦc μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοῦc
 δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ Ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ τού- 25
 τοιc δὲ Μινδυρίδηc λέγεται περιουcιάcαι τρυφῇ· οὔτοc γάρ Κλειcθένοc
 τοῦ Σικυωνίῶν τυράννου νικῆcαντοc ἄρματι καὶ κηρύξαντοc παρα-
 γενέcθαι τοῦc προαιρουμένουc γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, δοκοῦcαν
 κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεωc νηῖ πεντήκοντα τοῦc
- 1264 — διῶξαι = P, Ba 372, 20; cείcαι cf. Ap. S. 145, 24 (unde H), sch.
 H 261, Et. M. 732, 18, Zon. 1681 καὶ ποτέ Laert. 8, 36 = Anth. 7, 120, 1—3
 1265 — ἀπέπεμπε Ar. Eq. 537—8 c. sch. 537 ὅθι sq. Babr. p. 218 1266 Ar.
 Av. 1299 c. sch. cf. H 1269 cf. Ambr. 926 1270 l. cf. Ambr. 905
 1271 — Συβαρίται pr. = P, Et. Gen. cf. Ba 372, 23, S*, Pargoem. ed. Gsf. 104 n. 844
 Zon. 1684, H οὔτοι—ὀρχεῖcθαι Ath. 12, 520 c Συβαρίζειν—Ἐπιχάρμῳ
 (fr. 215) sch. Ar. Pac. 344 Συβαριτικοὶ—Αἰcώπειοι = P cf. H, sch. Ar. Vsp.
 1259 et Av. 471 Συβαρίτηc—διαπορευομένων = Zen. V 88 vs. 20. 21 Συ-
 βαρίται sq. Diod. 8, 18, 1 et 19 = EV 1, 215, 20—216, 8
- 1264 Laert. cf. v. 346
- A (GFVM) 2 φηcὶν V φάcθαι] φάναι G 3 ράπιζειν GM ἐcτί om. F 7 <τε>
 νῶτα Kust. 1267 om. AFV mg. Ar 1268 om. AF mg. Ar 12 εἶδοc
 ἰχθύοc] ἰχθύοc V 1269 om. GFVM qui ἀπὸ Συβάρεωc post 1270 add. 14 ἀρ-
 cενικόν. θηλυκόν] cp. AF 18 Συβάρια FV ἀποφθέγματα GFVM, v. l. sch.
 24 αὐτοῖc GFM^{ss} 25 τῇ—τούτοιc] ἐν τρυφῇ, κατὰ τούτουc V 25 πολυ-
 τεῖα AF παρὰ—p. 449, 7 κατακλιθόcμενοc om. F 25. 26 παρὰ δὲ τού-
 τοιc G 27. 28 παραγενέcθαι post θυγατέρα transpos. V 28. 29 κάλλει
 δοκοῦcαν A 29 τινα A, Exc.: λέγεται GVM, del. Reiske Συβάρων AV^{ss} M;
 ἢ ἐκ Συβάρεωc ss. M νηῖ om. A (Exc.) πεντήκοντά M' AG: εἰc πεντή-
 κοντα V ἐν πεντηκοντόρῳ Exc.

ἐρέτας ἔχοντα ἰδίους οἰκέτας, τοὺς μὲν ἀλιεῖς, τοὺς δὲ ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυῶνα, ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ
5 τὴν ἄφιξιν δείπνῳ προσιόντος τινός, ὅπως κατακλιθῇ πρὸς αὐτόν, εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ Κλεισθένους γυναικὸς ἢ μόνος κατακλιθescόμενος.

1272 Συβαριταὶ μαίνονται. Ζῆται ἐν τῷ Ἄμυρις μαίνεται.

1273 Συβήνη: ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἡ ἡ φαρέτρα. Θεσμοφορία- Σ
10 Ζούσαις Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν. ἀλλὰ συβήνην λάβε.

1274 Συβόσιον: τὸ χοιροφορβεῖον. Δ

1275 Συβώτης: χοιροβοσκός. Σ

1276 Συγγένεςθε: συμμαχήσατε, συνεργήσατε, συμπράξατε. Σοφο- Soph
κλῆς· ὦ θεοὶ πατῶροι, συγγένεςθε γ' ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ συμμαχή-
15 σατε ἡμῖν κᾶν νῦν.

1277 Συγγενής: καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ γραφὴ φυ- Rhet
λάττεται.

1278 Συγγίνομαι· δοτική. Synt.

1279 Συγγινώσκω· δοτική. Synt.

20 1280 Συγγνώμη: συγχώρησις. ὅτι οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἐν τινι
συγγνώμῃ ἔχειν, μηδὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κο- Phil.
λάσεις, ἐπεὶ τό γε εἴκειν καὶ ὁ ἔλεος αὐτῇ τε ἡ ἐπιείκεια οὐδεμία
ἐστὶ ψυχῆς πρὸς κολάσεις προσποιουμένη χρηστότητα· μηδ' οἷεσθαι
κκληροτέρας αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς
25 ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως. ὅτι ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν, τουτέστιν Phil.
ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ
γνώθι καυτὸν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν εἰ καὶ ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας
εἰς ἀλαζονείαν ἦρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθέ-
νειαν καταμανθάνων γνωσιμαχεῖ, ὁ συγγνοὺς, τουτέστιν ὁ συννοήσας,
30 ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινψόδιον ἄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ
συγγνοὺς οὐ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν μέμψεώς ἐστιν ἄξιός, μὴ γνοὺς
ἑαυτὸν, ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτὸν.

1273 = P; —φαρέτρα = Et. M. 732, 25 cf. sch. Ar. Th. 1197, H, Poll. 7, 153;
Ar. Th. 1197 1274 cf. Ap. S. 146, 7 (unde H), sch. A 678 1275 = P, Ba
372, 26, Ambr. 869, Zon. 1682 cf. sch. v 404, H, Ps. Herodian. 210 1276 Soph.
El. 411 c. sch. 1277 cf. Bk. 305, 16; fonti rhet. attr. Wentzel 1278 et
1279 = Synt. Laur. et Gud. 1280 ὅτι οὐ—24 εἶναι Laert. 7, 123

1273 cf. 1317 et 1661 1276 cf. A 1068

1 ἔχων VM ἐχούσῃ G ἀλιεῖς V 2 ἀσίαν G 3 ὑπερᾶραι] ρῆρει ss. M A (GFVM)
4 καίπερ— συμφιλοτιμουμένης om. V 6 γυναικός] θυγατρός G, ss. M 12 Συ-
βότης F, Phot.^{ac}, Ps. Herodian. 13. 14 Σοφοκλῆς—15 νῦν om. F 14 συγγέ-
νεςθε ἀλλὰ V, A 1068 15 κᾶν] ἀπὸ τοῦ add. A 18—19 Συγγινώσκω καὶ
Συγγίνομαι d. A^r 22 in lac. οὐδεμιᾶς Bhd. 23 ψυχῆς] ἀρετῇ add. GVM
πρὸς κολάσεις post εἴκειν transpos. Bhd. προσποιουμένους G cf. Laert.
24 καὶ om. GFVM 29 ὁ συγγνοὺς AFMYP: ὡσεὶ γνοὺς GVM ὁ συν-
νοήσας AFMYP: ὡσεὶ νοήσας GM ὡσεὶ νοήσας V 30 ὁ μὴ—32 ἑαυτὸν pr.
om. A, del. Gsf.

1281 Συγγνώμονα: συμπαθῇ, οἰκτίρμονα. οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον καὶ συγγνώμονά τε ἥκιστα ἄνθρωπον ὄντα καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον, ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὁρθῶς γὰρ εἴρηται, τὸ μὲν μὴδὲν ἁμαρτεῖν θεοῦ ἐστὶ καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενί, ὅτι μὴ πείσεται τόδε τι· μυρίαί 5 γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

E 1282 Συγγραφεύς· φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος, ὅτι ὁ λόγους συγγραφόμενος ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἄμφω· ἢ πρὸς βλάβην τινῶν ἢ πρὸς ἐπίδειξιν ἢ ἐξ ἀνάγκης. 10

Harp. 1283 Συγγραφεῖς· εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πληθός τι αἰρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γνῶμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο. καὶ πρῶτον μὲν 15 τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνῶμην, ἵ' ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ συγγράψαντας γνῶμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἢ πόλις οἰκίζεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ' οἱ τότε αἰρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ἵ' ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προ- 20 βούλων.

Synt. 1284 Συγγράφω· αἰτιατικῇ. καὶ τοὺς πολιτικούς λόγους συγγράφω. ὅτι Suid. Ἐκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀγχιλαίου νοθεύεται.

Ar. 1285 Συγκαλεῖς· συνήγαγες. 25

Synt. 1286 Συγκαλύπτω· αἰτιατικῇ.

1287 Συγκατάβασις· ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ θεὸς φαίνηται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν οἷός τε ἐστὶν οὕτως ἑαυτὸν δεικνύει, ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρῶντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

1288 Συγκάταινον· συγκατατιθέμενον, συνευδοκοῦντα. 30

E 1289 Σύγκαιρον· ἐπιτήδειον. χειμῶνος ὥρα ἦν, καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

1281 vs. 4 τὸ — κατορθοῦν = epigr. ap. Dem. 18, 289 1282 Georg. 469, 20—23
1283 Harp. = P, Et. M. 732, 42; Isocr. 7, 58, Thuc. 8, 67, 1, Philoch. fr. 122, FHG 1, 403 1284 — συγγράφω = Lex. Synt. Vat. 93 cf. An. Ox. 4, 300, 2; — αἰτιατικῇ = Synt. Gud. 1285 sch. Ar. Lys. 22 1286 = Synt. Laur. et Gud. 1287 Io. Chrys. Hom. 3 de Incompreh. PG 48, 722 init. 1289 χειμῶνος sq. Aelian. fr. 81

1283 cf. v. E 87

1284 Ἐκαταῖος sq. ex v. E 860

A (GFVM) 1281 non nov. gl. VM 1 συμπαθῇ—6 ἄλλων om. V 2 ἀσυγγνώμονα Bhd. τε AF: τις GM γε Bhd. 4 καὶ] ἐτι τε G 5 μυρίαίς F 6 ἐφιστᾶσιν G 7 λόγος F 11 εἰθισμένον] εἰθισκαὶ A 12 δέοι om. G 13 ὡς om. G 18 post δῆμον ex vs. 16 συλλέξαντες iterat V 19 εὐρεθέντες G 1284 om. AFV mg. licenter A' 25 συνάγεις GFV 27 ὡς om. A GF' ὁ om. V 28 οὕτως AV 1288 om. AF post 1297 V 31 τὸ om. A

- 1290 Συγκεκυφός: συνελθόν. Ἀριστοφάνης· τοῦτο δ' εἰς ἓν, ἐστὶ Ἀρ. συγκεκυφός. οἷον ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. ὅρας γὰρ αὐτῷ κτίφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι, τυροπῶλαι.
- 5 1291 Σύγκεισθε: ὁμονοεῖτε. Σ
- 1292 Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἔξωθεν καὶ Harp. μετὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεΐξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης κατ' Αἰ-
σχίνου.
- 10 1293 Συγκλείω· αἰτιατικῇ. Synt.
- 1294 Συγκλώδης: ὄνομα κύριον. Δ
- 1295 Συγκλύδων ἀνθρώπων: συμμίκτων, ἐπηλύδων, παρεισάκτων. Σ + x
τοῦ δὲ ἀσχήμου καὶ σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισταμένου, Ε
δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἔσχε.
- 15 1296 Συγκομιδὴ: ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγ- Σ
κομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυκίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας
δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἡ δὲ ἐν πρόθεσις, κατὰ διάστασιν
συγκομιδῇ.
- 1297 Συγκορυβαντιώμεν: ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα, συνορχούμεθα Σ?
- 20 συνενθουσιώμεν.
- 1298 Συγκόψαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως Μεταγένης. Σ
- 1299 Συγκρητίσαι: τὰ τῶν Κρητῶν φρονῆσαι. Δ?
- 1300 Σύγκριμα: ἡ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία, οἷα ἡ τῶν δ'
στοιχείων κοινωνία.
- 25 1301 Σύγκρισις: ἡ ἐνὸς πρὸς ἓνα ἢ πλείονας. ἐνὶ γὰρ οὐ γίνεται Phil.
σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον, ὅταν ζητῶμεν τότε λευκότερον τότε τι
νῦν, ἢ πρότερον. ὅτι ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται, ἡ γὰρ
ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων κατηγορούμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ, πότερον
ὁ πλοῦτος ἢ ἡ ὑγεία αἰρετώτερον· ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ
30 ὑπάρχει, οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ χρήσιμον· πότερον τῷδε τότε ἢ

1290 Ar. Eq. 852—4 c. sch. 854 1291 = P, Ba 372, 27 (gl. sacra) cf. H
1292 Harp. = P, Et. M. 733, 15; Dem. 19, 122 1293 = Synt. Laur. et Gud.
1295 — παρεισάκτων praeter ἀνθρώπων = P, Ba 372, 28 cf. sch. Pl. Ax. 369 a.
sch. Luc. 167, 19, sch. Thuc. 7, 5, 4, H 1296 — ἀργύριον = P, Et. M. 733, 21;
Thuc. 3, 15, 2; Lys. fr. 206 1297 cf. sch. Pl. Conv. 215 e, Phaedr. 228 b
1298 = P, Et. M. 733, 19 cf. Bk. 114, 1; Metagen. fr. 9 (1, 707, K.) 1301 — πρό-
τερον Alex. Aphr. 220, 22—25, vs. 27 ἢ sq. Alex. Aphr. 52, 4—17

1297 cf. v. K 2116

1298 cf. v. Ξ 41

1 Ἀριστοφάνης — 4 τυροπῶλαι om. F 3 αὐτῶν G M βυρσοπώλην Δ (G F V M)
A M^{ac} 6 ἔξωθεν] ἐξ ἔθους Harp. 11 Συγκλώτης V 14 δισμυρίων AV
15 καὶ ἐν AF, Thuc.: ἐν G καὶ VM 17 δὲ δῶρα] δὲ τὰ ψαράια Dind. δ' ὀπώ-
ραν Scheibe ἡ—18 συγκομιδὴ om. A (F) V mg. A^r 18 συγκομιδὴ om. A^r
19 συμβαινόμεθα AFV 22 συμφρονῆσαι G F V M 24 ἡ κοινωνία AM
26 ὅταν F, Alex.: ὅτε AGVM τότε] τότε A πότε v. l. Alex 28 προ-
τέρῳ V τοῦ] τὸ τοῦ AF πρότερον AFV M 29 ἢ ἡ G, Alex.: ἢ AFV M

τόδε τῷδε, οἷον πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν· ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται καὶ κατὰ τὸ ἥττον καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἢ σύγκριαις· συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰ ἡ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὔσα αἰρετὴ μὴ ἔστι δι' αὐτὴν αἰρετὴ, 5 οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ εἰ ἡ ἡδονὴ μᾶλλον οὔσα ἀγαθὸν ἢ τέλος μὴ ἔστιν ἀγαθόν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, εἰ ὁ πλοῦτος ἥττων ἢ ὑγείας ὢν ἀγαθὸς ἀγαθόν ἐστι, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ἡ ὑγεία ἥττον οὔσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἢ τοῖς πολέμοις, ἀγαθόν ἐστιν ἢ τούτοις κακείνοις.

Σ 1302 Σύγκριτικῶς· ὁμοίως.

Σ + x 1303 Συγκροτεῖ· δοτικῇ. συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ, καὶ συνδίδει, πρὸς ἀρμονίαν ἄγει. συνέχει, συμπράττει, οὐδένα καιρὸν παραλείπει.

Ε Ἀγαθίας· συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρκοῦ, καὶ ἅπαντα ἡθροιστο τὰ στρατεύματα.

Σ 1304 Συγκρούειν· συναθροίζειν. καὶ Σύγκρουςις, παραλογισμός. Κρούειν, τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα· οἷον παρακρού-

Ar? καθεῖν καὶ συναρπάσαι.

Σ 1305 Συγκυκλῶν· συνταράσσων.

Σ 1306 Συγκυροῦντα· διαφέροντα, συνεγγίζοντα.

1307 Συγχαίρω· γενικῇ συντάσσεται. ὁ μὲν συνέχαιρε τῆς νίκης,

Ε ὁ δὲ ἀνθυπεκρίνετο.

Synt. 1308 Συγχέω· αἰτιατικῇ.

Σ 1309 Συγχεῖ· ἀφανίζει, συμμιγνύει.

Anth. 1310 Συγχίδα· ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ μονόπελμον συγχίδα καὶ στε- 25 γανὰν κρατὸς ἐρημοκόμου. ὡς ἔοικε, κτένα λέγει.

Synt. 1311 Συγχρωῶ· δοτικῇ.

Synt. 1312 Συγχρῶμαι· δοτικῇ.

1313 Συγχρωτίζεσθαι· πλησιάζειν. Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη,

1302 = P, Σ* cf. H, Ba 372, 31 1303 — δοτικῇ cf. Synt. Gud. συνάγει — ἄγει = P, Ba 373, 2 cf. sch. Greg. PG 36, 1225 b, H, sch. Luc. 3, 28 συνεκροτοῦντο sq. Agath. 2, 1 p. 63, 2 1304 — συναθροίζειν = P, Σ* cf. H 1305 = P, Ba 373, 4 1306 = P, Ba 373, 5 cf. H 1307 — συντάσσεται aliter Synt. Laur. et Gud. 1308 = Synt. Laur. 1309 = P, Ba 373, 6 (aliter H, sch. 1608) 1310 καὶ μονόπελμον — ἐρημοκόμου Anth. 6, 294, 3—4 1311 = Synt. Laur. et Gud. 1312 = Synt. Gud. 1313 Ζήνωνι — p. 453, 2 ἀρχαίων Laert. 7, 2

1303 Agath. cf. v. Π 3225
vv. Al 76 et Z 79

1304 Κρούειν sq. cf. v. K 2496

1313 cf.

A(GFVM) 2 γίνονται F, v. l. Alex. γίνεται M^{cp} 5 εἰ ἡ F, Alex.: εἰ A ἐν GVM cf. vs. 6 5 αἰρετὴ pr. — 6 μᾶλλον om. V 6 εἰ ἡ F^{ec}M, Wallies: εἰ AF^{ac}, v. l. Alex. ἡ G, v. l. Alex. 7 ὁ om. V ἥττων om. F 8 ἡ — ἡ om. F ἡ pr. V, Alex.: om. AGM ἡ alt. A, Alex.: om. GVM 14 συνεκροτοῦντο — 15 στρατεύματα om. F 14 συνήθροιστο GVM 17 Κρούει ed. pr. ἀπατῆσαι V 20 διαφερόντως G 22 ἀνθυπεκρίνατο F 25 μονόπελμον G 26 ἐρημοκόμον G ἐρημοκόμου V κατένα AV 29 ἐχρήσθη — p. 453, 2 ἀρχαίων om. F

πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὃ ἐστὶ τοῖς βιβλίοις τοῖς τῶν ἀρχαίων. τουτέστι μελέτην ἄσκειν καὶ λόγους τρέφειν ψυχὴν τὴν βασιλείαν. καὶ ζήτηι <ἐν τῷ> Αἴγυπτια κληματίς.

5 1314 Συγχυθεῖς: συνταραχθεῖς. Σ

1315 Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου. Ατ. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἄρτοπώλιδας. σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρίνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς. καὶ γὰρ ἡ πρίνος καιομένη ψόφον ποιεῖ.

10 1316 Συέδρων· ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων, Suid. ἐλεύθερος ἄγαν καὶ ἀνεστηκώς. καὶ ζήτηι ἐν τῷ Αἰλιανός.

1317 Συηναῖος· καὶ Συήνη, ἡ δερματοθήκη. Συῖνη δὲ ἡ κυκέα. Δ Suid.

1318 Συηνία καὶ Κυηνία: ἀμαθία, σκαϊότης. παρὰ Φερεκράτει. καὶ Σ συηεῖν Πλάτων ὁ φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ κυῶδές τι ποιεῖν. καὶ Συηνία, πόλις. Συῖνη δὲ κυκέα. Δ

1319 Σύινον ἔλαιον καὶ τηγάμινον, ὃ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες. Suid.

1320 Συκάζειν: οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ζήτηι ἐν τῷ ἀποκυκάζειν.

1321 Συκάμινον: εἶδος δένδρου. καὶ κάρκωμά τι ἢ ἔλκος γινόμενον Δ

20 ἐπὶ τε τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ταῖς ἔδραις, ὃ καὶ κύκον λέγεται. Suid. + x

1322 Συκέα: τὸ δένδρον. Σύκον δὲ ὁ καρπός. Δ

1323 Συκὴ· ζήτηι ἐν τῷ ὄλυνθος.

1324 Σύκινον: ἀσθενές. καὶ παροιμία· Συκίνη μάχαιρα, ἀντὶ Σ τοῦ κυκοφάντις. καὶ ἑτέρα παροιμία· Συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ Prov.

25 τῶν ἀνωφελῶν. ἡμεῖς δὲ οἱ καθηήμενοι τὴν κυκίνη ἐπικουρίαν, Ε τοὺς στρατιώτας, προσδεχόμενοι. ὅτι κυκίνη ναὺς τὸ εὐτελές δηλοῖ. καὶ Suid. ζήτηι ἐν τῷ ἐγένετο καὶ Μάνδρῳνι.

1314 = P, Ba 373, 7 cf. H 1315 Ar. Ran. 856—9 c. sch. 859 1317 Συηναῖος cf. Ambr. 888. Συήνη—Συῖνη cf. Ambr. 912 1318 — ποιεῖν = P, Et. M. 733, 29 cf. sch. Ar. Pac. 928; Pherecr. fr. 237, Pl. Theaet. 166c (cf. Ruhnken in Tim. v. ὕηνεῖς) Συηνία, πόλις = Ambr. 952 1320 — παλαιοὶ Artem. 1, 73 p. 66, 5 1321 — δένδρου cf. H 1322 — δένδρον cf. Ambr. 919, Et. M. 733, 37. Σύκον sq. aliter Ambr. 958 1324 — ἀσθενές = P, H cf. sch. Ar. Pl. 946, sch. Theocr. 10, 45a. Συκίνη pr. — κυκοφάντις = P, H Συκίνη alt. — ἀνωφελῶν cf. Macar. VII 83, sch. Theocr. 10, 45c

1315 cf. v. Π 2219 1316 ex v. ΑΙ 179 1317 cf. 1273. Συῖνη sq. ex 1318 1318 cf. v. Υ 81; hinc 1317 extr. 1319 ex 341 1321 κάρκωμά sq. praeter καὶ ταῖς ἔδραις ex 1327 1324 Paroem. cf. v. Ο 169; ὅτι sq. ex v. Ε 49

1 πυνθανομένου AG πῶς—2 νεκροῖς om. A 2 τοῖς tert. om. GM A(GFVM) 3 ψυχὴν τὴν βασιλείαν] τὴν ψυχὴν H. Stephanus ψ. τῆς βασιλείας coll. Matth. 13, 19 Τουρ καὶ ζήτηι—4 κληματίς ex mg. M: om. rel. 3 <ἐν τῷ> supplevi 7 λοιδορεῖσθαι οὐ VM 1318 om. AF mg. V 12 Συῖνη—κυκέα om. AF post 13 Φερεκράτει V 13 Κυηνία] Ὑηνία ex Et. Kust. 15 δὲ om. G, nov. gl.; δὲ ἡ A 1319 om. AF mg. V 1320 om. V mg. M 19 καὶ—20 λέγεται om. AFV 22 ζήτηι M; om. G 23 Συκίνη—24 παροιμία om. A 24 κυκοφάντις] cp. F cf. Phot. Hes. ἑτέρα παροιμία om. F, ἑτέρα om. V 25 ἡμεῖς—27 Μάνδρῳνι om. F 25 ὅτι—27 Μάνδρῳνι om. AV 26 ὅτι om. G, nov. gl. 26. 27 καὶ ζήτηι om. G

- Δ 1325 Συκομορρέα. ὅτι τῆς συκομόρρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαί-
νεται, εἰ μὴ τινα βραχεῖαν τομὴν δέξεται.
- Σ 1326 Σῦκον αἰτεῖν: κολακεύειν· νευστὶ γὰρ τῶν κύκων φαινομέ-
νων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἦγοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι.
Ζήτει περὶ ἐρινεοῦ τοῦ καρποῦ τῆς ἀγρίας κυκῆς ἐν τῷ ἐρινεός. 5
- Prov. 1327 Σῦκον αἰτεῖς: ἐπὶ τῶν κολακευόντων· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκο-
λάκευον τοὺς γεωργούς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρῶϊμα κύκα·
οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν ἐς νέωτα. καὶ πάλιν ἑτέρα
παροιμία· Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ· ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς
βουλομένοις· ὁπότε γὰρ φανείη κύκον, τῷ Ἑρμῇ τοῦτο ἀνεντίθεσαν, 10
- Ar. καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία· Ὡς περ τὰ κύκ' 15
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφυ· ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινος πράγματος
ἐχομένων. κύκα λέγων τὰ σαρκώματα, ἢ ἔλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς
ὀφθαλμοῖς. κύκον λέγει τὰ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σαρκώματα, ἢ ἔλκος
γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ τὰ κύκ' ἐπὶ τοὺς 20
ὀφθαλμοὺς ἔφυ.
- Ecl. 1328 Σῦκον: στύκον τί ὄν, τὸ ἐστηκός καὶ μὴ ῥιπτόμενον, ὡς ὁ
ὄλυνθος. ὄλυνθος δὲ παρὰ τὸ ὄλος ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθή-
σεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. ὅτι τὸ κύκον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι, καὶ μόνον·
καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ ὀπτύμεναι καὶ νήσταις διδόμεναι, ὁμοίως 25
- Anth. γλήχωνι. καί, κύκόν τε μελαντραγές. λύσις δνειρου· βρώσις κύκων
On. δείκνυσι φληνάφων ψόφους.
- Σ 1329 Συκοφαντεῖν: κνίζειν ἐρωτικῶς. οὕτως Πλάτων καὶ Μέναν-
δρος.
- Σ 1330 Συκοφαντεῖν: τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. κεκληῆσθαι δέ 25
φαισι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς κυκῆς
καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ κύκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς
ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὅπως οὖν κατ-
ηγορεύοντας τινῶν φιλαπεχθημόνως οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστο-

1325 l. cf. Ambr. 920, Ps. Herodian. 217, H 1326 — δοῦναι = P cf. H
1327 — ἐλάμβανε = Zen. V 91 et 92 ὥσπερ pr. sq. Ar. Ran. 1247 c. sch. plenior.
1328 vs. 19 κύκον — μόνον cf. [Iul.] ep. 180 p. 230, 12—3 κύκον τε μελ. Anth.
6, 299, 3 βρώσις sq. Astramps. 1329 cf. Et. M. 733, 48; Pl. Rep. 340 d,
Men. com. fr. 1071 1330 — προσαγορευθῆναι = P cf. sch. Pl. Rep. 340 d, Et.
M. 733, 38 (partim e Choer. Epim. Ps. 157, 8), Bk. 304, 30

1327 hinc 1321 extr.

1328 init. cf. v. O 227

1330 Aelian. cf. v. 1346

A(G F V M) 1 Συκομορρέα G, Port. Ambr. (Ps. Herodian.) Hes. 2 τινα] τι F δέξεται
Bhd. 5 Ζήτει—ἐρινεός ex mg. M: om. rel. 6 οἱ—16 ἔφυ om. F
8 πάλιν ex A solo 12 πράγματα G πραγμάτων V cp. A 14 κύκον—
15 ὀφθαλμοῖς om. G 17 ῥιπτύμενον A (corr. rec.) ῥιπτύμενον F ὁ om. G
18 ὅλως F V M, in O 227 G, δλως G 20 καὶ ἰσχάδες] i. δὲ Gsf. νήστις A
νήστις M 21 γλήχος F γλίχος A 22 ψόφους A^r M: ψόγους G λόγους
Astramps. 1329 om. A mg. A^r 23 οὕτως—Μένανδρος om. A^r

φάνης· καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια. ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ *Ar.* συκοφαντεῖν. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ *E* δὴ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαι τὴν Ἱμεραίων κατέσχον.

1331 Συκοφάντης: λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, τινὲς λάθρα *Ar.*
5 τὰς κυκὰς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης, κατηγοροῦν τούτων τινές. ἐκείθεν οὖν συκοφάντης λέγεται. Ζήτει ἐν τῷ ἀποκυκάζει.

1332 Συκοφάντης: ὁ διάβολος· τὸν γὰρ θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας *Thdr.* κекωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληψιν· καὶ κατὰ τοῦ Ἰώβ· μὴ δωρεὰν
10 κέβεται Ἰώβ τὸν θεόν; καὶ Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. Δ καὶ ῥήμα Συκοφαντῶ· αἰτιατικῇ.

1333 Συκοφάσους: συκοφάντας. ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσους *Anth.* ἀδίκους.

1334 Συκυαῖσι· Φερεκράτης Τυραννίδι· ἄρ' ἀραχνία, ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς *Suid.*
15 κεναῖς. Ζήτει ἐν τῷ ἀράχνη.

1335 Συλλαβών: εἰς νοῦν λαβών. ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβών τὸ *E* χρηστήριον καὶ φὰς δέκεσθαι τὸ χρησθέν.

1336 Σύλλας: τὰς συλλήψεις. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ στεφάνου· *Harp.* ὁπότεν μὴ κύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος
20 αὐτό φησι· *cesυλήμεθα* δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων κυλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια; ἀντὶ τοῦ τὰς συλλήψεις κύλας ἔλεγον.

1337 Σύλλας, Σύλλου: ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ Σύλλα τοῦ ὑπάτου Δ
25 ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισχημῆναι δὲ τὴν τῶν μελόντων κακῶν φορὰν Λίβιος φησι καὶ Διόδωρος. ἔξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι κάλπιγρος, ὅζυν ἀποτείνουσας καὶ θρηνηδὴ φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἐκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι· τοὺς δὲ Τυρρηνῶν μάντεας μεταβολὴν
30 τοῦ γένους καὶ μετακόμηνιν ἀποφῆνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι

1330 καὶ ταῦτα—κάπιχώρια *Ar. Ach.* 523; ἴδιον—συκοφαντεῖν cf. *sch. Ar. Ach.* 829 ὁ sq. *Aelian.* fr. 40 1331 — λέγεται *sch. Ar. Pl.* 31 1332 — θεόν *alt. Thdr.* in *Ps.* 71, 4, *PG* 80, 1432 b; *Iob* 1, 9 Συκοφαντία — κατηγορία = *Et. M.* 733, 38; 1. = *Ambr.* 946 Συκοφαντῶ· αἰτιατικῇ = *Synt. Laur. et Gud.* 1333 ἦν sq. *Anth.* 7, 107, 4 = *Laert.* 5, 8 1335 ὁ sq. *Hdt.* 1, 63, 1 1336 *Harp.* = *P* cf. *Et. M.* 734, 2; *Dem.* 35, 13 et 26 1337 vs. 24 ὅτι sq. *Io. Antioch.* "Ελλ. p. 17, 13—18, 5; 22, 25—23, 5; 25, 24—26, 13 partim ex *Plut. Sull.* 7, 6—10, 26, 1—2, 35, 6 sq. cf. *Exc. Plan., Cass. D.* 1 p. CXXI et CXXI

1331 cf. v. Φ 175

1334 ex v. A 3750

1337 hinc v. A 3009

5 δὲ om. A 6 γενομένης V τούτων om. GM συκοφάνται GM A(G F V M)
7 λέγονται G cp. AM 12 συκοφάντης F συκοφαντίας egregie Bhd. συκο-
φάσεις *Laert.* 13 ἀδίκως G 1334 om. AFV 16 Ζήτει om. G
16 βαλῶν G 22 ἄλλος V 23 συλλήψας G συλήσεις *Harp. Phot.* 24 Σύλλου
om. AF; Σύλλα GM^{ac} ὅτι—p. 456, 20 τεθνηκυίας om. F 24 ἐπὶ AV: ἐπὶ
τοῦ GM Σύλλου GVM^{ac} 30 τοῦ—μετακόμηνιν et τέρας om. V

μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἡ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἡθεσιν ἀλλήλων· ἐκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεραινόμενον ἑνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαι τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμασίον, ὃ δὴλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι, ὅτι καὶ τρό- 5 ποῖς ἄλλοις καὶ βίοις ἀνθρωποὶ χρώμενοι γεγονάσι καὶ θεοῖς ἦττον τῶν προτέρων μέλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρήμι. ὅτι Σύλλας ὁ ὑπατος ἀπάρας ἐξ Ἐφέσου προσ- 10 σκῶν τε ταῖς Ἀθήναις ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνου τινὸς καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τοῦ Τηΐου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην ἀνείλετο· ἐν ἣ πλείστα τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν, οὕτω τότε τοῖς πολλοῖς, ἣ φησι Πλούταρχος, γνωριζόμενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γυνῶσιν. ὅτι Σύλλας ὁ ὑπατος ἐπιλο- 15 γισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας Εὐτυχῇ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. καὶ ποτε Λαβερία, Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανής, ἐξόπισθεν τοῦ Σύλλου 15 πορευομένη ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα καὶ κροκίδα τοῦ ἱματίου σπᾶ. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, οὐδὲν δεινόν, εἰπεῖν, αὐτόκρατορ· ἀλλὰ βούλομαι τῆς σῆς κἀγὼ μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ ὑπερησθῆναι τε τῷ ῥηθέντι καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα, τῆς Μετέλλης ἡδὴ 20 τεθνηκυίας.

Δ 1338 Συλλαῖος: ὄνομα κύριον. καὶ Σύλαιον, πόλις.

Synt. 1339 Συλλέγω· αἰτιατική.

Σ 1340 Συλλήβδην: συλλαβών, ἀθρόως. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην

Ar. ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Σ 1341 Συλλήπτορα: βοηθόν.

Δ 1342 Σύλλιον: πόλις, πλησίον Σίδης.

1343 Συλλογισμαῖα.

Harp. 1344 Συλλογῆς: ὄνομα ἀρχῆς.

Phil. 1345 Συλλογισμός· ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύν- 25 θεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν, ὥσπερ καὶ ὁ κύμψηφος ψήφων. 30

1338 — κύριον = Ambr. 882. Σύλαιον, πόλις = Ps. Herodian. 234 1339 = Synt. Laur. 1340 — ἀθρόως = P, Ba 373, 8, Et. Gen. cf. Et. M. 734, 14 (ex sch. Ar. Pl. 646), Ambr. 1038 ὡς sq. Ar. Pl. 646 c. sch. plenior. 1341 = P, Ba 373, 9 cf. Zon. 1682 1342 cf. Steph. Byz. v. Σύλειον 1343 Io. Antioch. cf. Byz. Zt. 14, 375 1344 Harp. = P 1345 Alex. Aphr. 9, 17—19, 22—24, 28—9, 32—10, 1. 18, 8—9

1340 cf. v. Ω 214

1 γὰρ] γὰρ τῶν V 5 δ] ὡς Plut. ἢ Io., Exc. ἢ Bekk. ψ Bhd. A (G F V M) γίνεσθαι A 7 μέλλονται AG cf. Io. Plut., Exc. 8. 9 προσκῶν Bhd.: προσ- 13 ὅτι 11 οὕτω τότε V, Io. Plut.: οὕτω τότε A οὐποτε GM 12 ὅτι 13 ὅτι 14 ὅτι 15 Λαβερία] Βαλερία Philolph. in G Βαλερία Io. 16 κροκίδα GVM κροκίδας Exc. 17 ἐπι- 18 κἀγὼ μικρὸν τῆς σῆς V κἀγὼ τῆς σῆς μ. G 19 τε 20 ῥηθέντι om. V 21 καὶ om. A, nov. gl. Σύλλαιον G 22 Σύλλιον ex Steph. Reines. sed cf. 1342 23 εὐδαιμόνων A⁹F ἀπαγγελλο- 24 μένων G om. AF sed cf. Ω 214 25 1343—4 inverso ord. GM, ordo poscit 26 1344 om. V cf. ad 1338 27 28 Συλλογῆ F 29 30 λόγων om. GM

ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμός πρὸς τὸ φανερόν τι ποιῆσαι μὴ δο-
κοῦν εἶναι γινώριμον διὰ τινων γινωρίμων τε καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δέ
πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμός ἄρα χρήσιμος. πᾶν δέ ὄρ-
γανον, ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρείται. ἔστι δέ συλλο-
γισμός προτάσεις μετὰ συμπεράσματος.

1346 Σύλλογος: ἄθροισις. ἐνδήμων δὲ κύλλογος ἀμήχανος Σ
γίνεται. E

1347 Συλλογισμός: ὅταν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ. Tact.
ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς
10 ὁμοζύγοις παρίσταςθαι.

1348 Συλόνησας· ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ ψῆκτραν ἄκτιν ἀπέπτυξε καὶ λιποκόπους Suid.
φασγανίδας καὶ τοὺς συλόνησας ὄνησας.

1349 Συλοςῶντος: ὄνομα κύριον. γενικῆς πτώσεως. Δ

1350 Συλῶ· αἰτιατικῇ. τὸ συ μακρόν. ἀμφοτέρους ἤσχυνε· cesύληται Anth.
15 μὲν ὁ Βάκχος. ἐν Ἐπιγράμμασι.

1351 Συλῶντος χλαμύς· παροιμία. Ζήτει ἐν τῷ χλαμύς.

1352 Συμμαθεῖν: οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονός. οὐδεὶς με οἶδε τό- Soph.
πος, ἀλλὰ μάτην περιῆλθον· ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν
τοῦ ζητουμένου. Σοφοκλῆς· κούδεὶς ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.

20 καὶ Συμμαθόντι, συνεθισθέντι. καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ E
πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

1353 Συμμαχία. Συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει. καὶ ἐστιν μὲν Δ
συμμαχία, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχη τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φί- Thuc.
λον· ἐπιμαχία δέ, ὅταν τις μόνῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ

25 οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττοι.

1354 Συμβαλεῖν: διακρίναι, νοῆσαι, συγκρίναι. Σ

1355 Συμβάλλειν: μεταδιδόναι, κιχρᾶν. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς Ar.
ἀλλήλας ἔφη, ἱμάτια, χρυσίον, ἀργύριον, ἐκπώματα, μόνας μόναις, οὐ
μαρτύρων γ' ἐναντίον. συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γενόμενον. ἀντὶ τοῦ Metaphr. + Σ
30 νοῆσαι.

1346 — ἄθροισις = P, Ba 373, 10 cf. H ἐνδήμων sq. Aeliano vel simili
attr. Bhd. 1347 Tact. 7 1349 = Ambr. 884 1350 — αἰτιατικῇ = Synt.
Laur. et Gud. cf. Bk. 171, 23 ἀμφοτέρους — Βάκχος Anth. 6, 257, 6
1352 — τόπος Soph. Ai. 869 c. sch. καὶ πάνυ sq. Xen. An. 4, 5, 27 1353 l. =
Ambr. 942 Συμμαχία sec. sq. sch. Thuc. 1, 44, 1 1354 = Ba 373, 12, P
cf. H 1355 — ἐναντίον Ar. Eccl. 446—8 c. sch. 446 συμβαλεῖν — γενόμενον
fort. Metaphr.

1347 cf. post litt. Ψ 1348 ex v. Φ 120 1350 init. cf. v. A 4274; Anth.
cf. v. A 1780 1353 hinc v. E 2458 1354—5 cf. v. E 100

5 πρότασις GVM 6 ἐπιδημιῶν con. Bhd. 8 Συλλογισμός Port., post A(GFVM)
litt. Ψ, Tact.; et hoc contra ord. 9 τοὺς] τοῖς GFVM^{ac} 1348 om. AF
11 ἄκοιτιν G 13 Συλῶντος A Συλόωντος FV γενικῆς πτώσεως om.
AFV 14 αἰτιατικῇ om. AFV; καὶ Συλῶ· αἰτιατικῇ post 1839 add. A^r
1351 om. AF; παροιμία — χλαμύς om. V; παροιμία· Ζήτει om. G, παροιμία ss. M
22 Συμμαχία alt. om. GM 22. 23 καὶ ἐστὶ συμμαχία μὲν GM καὶ μὲν συμμαχία
ἐστὶ F 24 μόνας V 25 συμπράττει G cf. sch. 27 ἔπειτα — 30 νοῆσαι
om. F 28 ἱμάτιον V 29 ἐναντίων AV συμβαλεῖν — 30 νοῆσαι om. A
30 γενόμενον VM: ὁρώμενον G

E 1356 Συμβαλόντα: τουτέστι τὸν δανεισάμενον. ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασιλίccαν, τὸν συμβαλόντα αἰτιασάμενος, καὶ δεηθῆναι αὐτῷ E βοηθῆσαι τὰ δίκαια. Ἀρριανός· συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν cημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποιέειν τὸ τεταγμένον.

Greg. 1357 Σύμβαμα: κατὰ γραμματικούς πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥή- 5 ματος, αὐτοτελὴ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἶον, Ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δὲ πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελὴ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἶον Ἰωάννη μέλει. φήσας γὰρ Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἑτέρου ἔχρηζεν, εἰπὼν δὲ Ἰωάννη μέλει, περὶ τίνος παρέλειψεν εἰπεῖν. 10

x + E 1358 Συμβάς: συμφωνήσας, πεισθείς. Τραιανὸς δὲ μὴ συμβάς ἐπὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐν παρασκευῇ ἦν.

Σ 1359 Σύμβασις: φιλία, συντυχία, καταλλαγή. γνῶμη· σύμβασις

E δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν γινομένη τῶν ὑπ' ἀνάγκης συγχωρη- 15 θέντων βεβαιότερα.

Σ 1360 Συμβατήριοι: εἰρηνικοί, φιλικοί. βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.

1361 Συμβαίνει: ἔοικεν, ἔξωμοίωται, συμφωνεῖ. τοῦτο δὲ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

1362 Συμβαίνοντα: συμφωνοῦτα. τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς 20 τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ θέσει.

Ar. 1363 Συμβαίνουσι: συμπράττουσι, συμφωνοῦσι. χρησιμοί τε συμ- 25 E βαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. ἄλλα τε γὰρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπράττετο. ἀντὶ τοῦ ἀρμόζοντα.

Phil. 1364 Συμβεβηκός: ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκει- 25 μένου φθορᾶς. πῶς ὁ ἐκτικὸς πυρετὸς κατὰ συμβεβηκὸς ἀναμφιβό- λως ὦν φθείρει τὸ σῶμα; ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαί φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετός, ἀλλ' οὐδὲ ἀλ- λοίωσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς 30 ἀρμονίας τοῦ ζῴου.

1356 ὁ — δίκαια Proc. h. a. 15, 25 συνέκειτο sq. Arr. Ind. 28, 3 1357 sch. Greg. Ann. 156 = Maxim. Conf. PG 91, 1405c cf. sch. Luc. 128, 21 sq.

1358 — συμφωνήσας cf. H v. συμβάμεν Τραιανὸς sq. Arr. Parth. attr. Bhd. cf. Roos Arrianea 31, 107; non in fr. 1359 — καταλλαγή cf. P = Ba 373, 13; H

1360 — φιλικοί = P, Ba 373, 14 cf. H 1362 τὸ sq. Marc. 5, 8, 3 1363 — Πυθικόν (praeter συμφωνοῦσι) Ar. Eq. 220 c. sch. 1364 Philop. 101, 3—7

1358 cf. 1361—3, 1365, 1471, vv. Ξ 101—2, 125 1361—3 cf. 1358, 1365, 1471, vv. Ξ 101—2, 125

A(GFYM) 1 τὸν om. F 2 αἰτιασόμενος GM, plerique Proc. καὶ om. GM cf. Proc. 5 Σύγγραμμα A, corr. mg. A^r 6 οὐκ αὐτοτελὴ V cf. vs. 7 7 παρα- 5 σύμβαμα A παρασύμβατα V πρότασις—10 εἰπεῖν om. F 8 ἀπαρτίζουσαν M 9 πατεῖ V 10 παρέλειπεν A 11 μὴ om. V 13 γνῶμη A^{cp} FM^{ms}: γνῶσις V om. G; γνωμικόν mg. add. A^r 14 φίλον FV αὐτὸν om. F 17 συμβατηρίως Hemst., orat. corrupta sec. Bhd. 19 συμβαίοντι G; „latent vestigia amborum“ Bhd., frustra 22 θέσει om. A 24 συμβαίνουσα V 27. 28 ἀναμφίβολος GM

- 1365 Συμβῆναι: συμφωνῆσαι. οἱ δὲ ἡξίουσαν τὸν βασιλέα ἐφ' ὧν Ε
 συμβῆναι Γάβριοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαίως Γάβριοι.
 1366 Συμβιβάζων: συλλαλῶν, διδάσκων. Σ
 1367 Συμβιβάζει: εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος. Σ
 5 1368 Συμβιβῶ: διδάξω, ἐπιστήσω, νοῆσαι ποιήσω. Σ
 1369 Συμβιοτῆς καὶ Συμβιοτεύω.
 1370 Συμβλητά: τὰ κύκριν ἐπιδεχόμενα. Phil. ?
 1371 Συμβλητῇ: δυναμένη ἐπιγνωσθῆναι. βουλὴ κρείττονι καὶ ἀν- Ε
 θρωπίνῃ γνῶμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀπο-
 10 θανόντος.
 1372 Σύμβολα: σημεῖα, μέτρα. οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι Σ
 τὸν ἄνθρωπον πρὸ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. εἰ γένοιτό τι Α.
 σύμβολον ἐπετέλουν τὰ δόξαντα. κειμὸς εἰ γένοιτο, ἢ πῦρ ἀπότροπον,
 ἢ διαῖξιε γαλῇ, ἢ τι τοιοῦτον.
 15 1373 Σύμβολα: τὰς συνθήκας, ἅς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι Harp.
 τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε δίδοναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις
 ἐν τῷ Ζ' Φιλιππικῷ Δημοσθένους.
 1374 Συμβόλαιον: τὸ γραμματεῖον. Δ
 1375 Σύμβολον: ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσι- Rhet.
 20 ὄντες, εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν
 ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α' ἕως τοῦ κ'. τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα Α.
 πλησίον καθεδούμενοι. Ζῆται ἐν τῷ βακτηρίᾳ.
 1376 Σύμβολον: οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρ- Σ
 κενικῶς ὁ σύμβολος. ὁ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδέετο.
 25 οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.
 1377 Σύμβολον: περὶ Βίωνος τοῦ πατρὸς· ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ
 συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότης πικρίας σύμβολον.
 μήτηρ δὲ οἶαν ὁ τοιοῦτος γῆμαι, ἀπ' οἰκήματος.

1366 = P, Σ*, Ba 373, 15 cf. H (in Act. 9, 22) 1367 Tim. = P 1368 = P, Ba
 373, 16 cf. H, An. Ox. 2, 466, 8 (in Ps. 31, 8) 1371 βουλῇ sq. Aelian. fr. 326
 1372 — χιτῶνες = P, Ba 373, 17, Σ* cf. Et. M. 734, 17, H; σημεῖον sq. in Gen. 3, 21
 ei sq. Ar. Eccl. 791—2 c. sch. plenior. 1373 Harp. = P, Et. M. 734, 22; Dem.
 7, 9 cett. 1374 cf. Zon. 1689, H, Pap. Oxyrrh. 15, 1804, 4, 17, Bk. 300, 33
 1375 — κ' cf. Bk. 300, 32, sch. Ar. Pl. 277, Pap. Oxyrrh. 15, 1804, 4, 18; font
 rhet. attr. Wentzel vs. 21 τὸ—καθεδούμενοι Ar. Eccl. 296—7 1376 — σύμ-
 βολος pr. cf. H, sch. Pind. O. 12, 10a. — μάντευμα = P, Ba 373, 21. ἀρκενικῶς
 cf. P v. Σύμβολον ὁ alt.—ἐδέετο Marin. 10 extr. 1377 Laert. 4, 46

1365 cf. 1358 cett. 1371 cf. v. B 430 1373 hinc sch. Dem. 7, 11 Bavar.
 1375 init. cf. v. B 49 1376 init. cf. v. E 105; Marin. cett. cf. v. M 448

1 ὧν AV: ψ GM; ἐφ' ὧν et Γάβριοι del. Bhd. 4 Συμβιβάζειν A' Συμβι- A (GFV M)
 βάσαι Kust. σύμβασιν F, comi. Tour 5 διδάσκω V 1369 om. AF mg. M
 post 1371 V 6 Συμβιωτής M^{sc}, Bhd. 7 Συμβλητά] συγκριτά add. V cf. Alex.
 Aphr. 111, 10 τὰ om. F 9 τρόπον—ἀποθανόντος] corruptelam detexit Bhd.,
 qui figuram dicendi latere in ἀποθανόντος putat 11 τοῦ] τὸ AFV, Σ*
 15 ἀλλήλαις post θέμεναι transpos. V om. F 18 Σύμβολον F 19 Συμβόλαιον G
 20 εἶτα—22 βακτηρία om. F 20 δίδόντες V 22 καθευδόμενοι AG V 25 ἦσαν]
 τῶν add. Bhd. 1377—8 om. A 27 τῆς—p. 460, 1 δοτική om. F

Synt. 1378 Συμβουλευώ· δοτική.

Σ 1379 Συμβραβεύω: συνδιοικήσω.

1380 Συμεών, ὁ θαυμαστός. περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τῷ Ξένῳ (πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπενόησεν) ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἶτα ἐγνωκότες 5 τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ ἄτυφον πάλιν αὐτῷ ἐκοινωνήσαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ιδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

Phil. 1381 Συμμετρία: ὁμώνυμον, ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον· σύμμετρα γὰρ τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα καὶ τὰ οἰκεία ἐκάστῳ καὶ ἀρ- 10 κούντα, ἢ κατὰ τὸ πλήθος ἢ κατὰ τὸ μέγεθος ἢ κατὰ ποιότητα, καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

Synt. 1382 Συμμετέχω· γενική.

1384 Σύμμικος.

Σ 1385 Σύμμορία: σύνταγμα. ἡ φατρία. ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμ- 15 Ε μορίαί πολλαὶ χρόνου τε μῆκος τοσοῦτον ἡγείραν ἔργον.

Harp. 1386 Σύμμορία· Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλήθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν α' καὶ γ' ἀνδρῶν τῶν πλουσιω- 20 τάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας γ' ναῦς εἰσιν ἕ' κύματα ἐκάστην ἔχουσιν. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολυεύκτον φησιν· εἰς γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη ἰε' ἄνδρες· οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ἕ' ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ἰε'· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, 25 γράφων ταυτί· ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν ε' καὶ γ' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλiskon, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατείδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς γ' τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημο- ποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ 30 κατὰ Πολυεύκτου. συμμορίζεται δ' εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας. διήρθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυ- κινίκου ἀρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

1387 Σύμπαν· ὃ λέγομεν κόσμον, τὸ σύμπαν τὸδε.

1378 cf. Synt. Gud. 1379 = P, Ba 373, 22 1380 cf. Georg. 612, 21—25
1381 Alex. Aphr. 424, 2—5 1382 = Synt. Gud. cf. Laur. 1385 — φατρία = P,
Ba 373, 23, Et. M. 734, 33 cf. H, Bk. 300, 28 1386 Harp. = P cf. Et. M. 734, 33;
Dem. 27, 7 et 14, 17; Hyper. fr. 159, 134, 146; Philoch. fr. 126, FHG 1, 404
1387 fort. Dam.

A (G F V M) 3 θαυμαστός] ὁ ἐν τῷ κίονι add. F 4 ἀψάμενοι τὸ Ξένον F γὰρ AGM:
γὰρ οὖν FV; Συμεών ὁ στυλῆτος ἕτερος mg. add. A' 5 ἐπενόησεν] ἐποίησεν
GM ἀνεγνωκότες F 11 καὶ] ἢ Alex. 12 κατὰ] τὰ A ἀνάλογον] ἐπίρ-
ρημα ss. M 1383 deficit 1384 om. AF 15 φατρία A, Phot^{ac}, Et. τε] τε
καὶ A 21 τούτων τοίνυν G, Harp. εἰσιν om. G 23 εἰς] ἔστιν V
28 ἐπεὶ G V M, v. l. Harp. plen.

- 1388 Συμπαραινέας ἔχω: ἀντὶ τοῦ παρήνεσα. Ar.
 1389 Συμπαρομαρτῶν: συνακολουθῶν. Σ
 1390 Συμπάσχω· δοτικῇ. Synt.
 1391 Συμπαίστορα: συμπαίζοντα. Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμ- Anth.
 5 παίστορα ματρός.
 1392 Συμπίνω· δοτικῇ. Synt.
 1393 Συμπίπτειν: μάχην συνάπτειν. οἱ δὲ ὤπλιζον αὐτοὺς καὶ Ε
 ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν.
 1394 Συμπλάττεται: ψεύδεται. Σ
 10 1395 Συμποδίζω· αἰτιατικῇ. Synt.
 1396 Συμποδίσας: συνδήσας τοὺς πόδας. Ἀριστοφάνης· κτίξας Ar.
 αὐτοὺς καὶ συμποδίσας, μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου κατὰ γῆς
 ταχέως ἀποπέμψω.
 1397 Συμπόσιον· Ζῆτει ἐν τῷ Ἀθήναιος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως
 15 ἐστιῶν.
 1398 Συμπότης. Δ
 1399 Συμπράκτωρ ὁδοῦ: ὁ ἀκόλουθος. οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ Soph.
 συμπράκτωρ ὁδοῦ.
 1400 Συμπράττω· δοτικῇ. Synt.
 20 1401 Σύμπτωμα: συμβεηκός. Σ
 1402 Σύμπτωσις: συμβολή, σύμμιξις ἐκ δύο μερῶν γινομένη. οἱ
 δὲ ἐκ παραπλησίας προθέσεως ὁμοίαν ἐποίησαντο τὴν ἔφοδον. γινο- E
 μένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἔξ ἀμφοῖν βιαίιας, αὐτῶν μὲν ἡμαρτον ἀμ-
 φότεροι, τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοὺς ἀλλήλων.
 25 1403 Συμφανές: δῆλον, φανερόν. καὶ συμφανές ἦν αὐτοῖς καὶ Δ
 ὠμολογημένον τὸ νικᾶν. E
 1404 Συμφέρεται: συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμονοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ Σ
 συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβα συμφέρεται· ἐλαττωθεὶς δὲ E
 κατὰ τὴν μάχην πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλεν. ὅτι τὸ συμφέρεσθαι Suid.
 30 ἐναντίον πρὸς τὸ διαφέρεισθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν καὶ τὸ δια-
 γορεύειν πρὸς τὸ συναγορεύειν.
 1405 Συμφέρον: ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τοιαῦτα
 ὧν συμβαινόντων ὠφελούμεθα.

1388 sch. Ar. Av. 852 1389 = P, Ba 373, 24 cf. Zon. 1692 1390 = Synt.
 Gud. 1391 Pavi sq. Anth. 6, 154, 3 1392 = Synt. Laur. et Gud. 1394 = P,
 Ba 373, 26 cf. H 1395 = Synt. Laur. et Gud. 1396 Ar. Ran. 1511—4 c. sch.
 1512 1398 cf. Ambr. 874 1399 Soph. OT 116 c. sch. 1400 = Synt.
 Laur. et Gud. 1401 = P, Ba 373, 27 cf. H 1403 — φανερόν = H
 1404 — ὁμονοεῖ = P, Ba 373, 28 cf. H Σεμπρώνιος — ἀπέβαλεν cf. Eutrop. 53

1396 cf. v. Δ 287 1404 ὅτι sq. ex v. Δ 525

1 συμπαρήνεσα G, cod. P in sch. 12 Λευκοφόρου AVM^{ac}; καὶ συμποδίσας A(GFVM)
 Αβραάμ τὸν Ἰσαάκ (Gen. 22, 9) mg. add. A^r 17 ὁ — 19 δοτικῇ om. V 22. 23 γενο-
 μένης A^{ac}GV 23 συμπόσεως V 24 δοράτοις V τοὺς alt.] τοῖς ed. pr.
 29 ἀπέβαλλε A ὅτι — 31 συναγορεύειν om. A(F)V mg. A^r 29 ὅτι om. G

Σ 1406 Σύμφημι: συνερῶ.

Σ 1407 Συμφορά: ἀτυχία, κακῶν συντυχία.

Ar. 1408 Συμφορά: τῶν μέσων ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης· πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφορᾷ. οἱ δὲ λέγουσι, πῖνε, πῖν' ἐπ' ἐσθλοῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορά καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. διὸ λέγει, ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. 5
Soph. καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἶπεν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. Σοφοκλῆς δὲ φησιν· ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες. ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς
Ar. βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ αὖθις· ὦ συμφορά τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν. ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

1409 Συμφορά καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. Πισίδης· ἐκ τῆς ἀμέτρου συμ- 10
φορᾶς τῶν κυρμάδων. περὶ χιόνος.

Σ 1410 Συμφράδμονες: σύμβουλοι.

Σ 1411 Συμφυλετῶν: ὁμοεθνῶν, συγγενῶν.

Σ 1412 Συμφυοῦς: συγγενοῦς.

Σ 1413 Συμφύρεται· δοτικῇ. συμμίσγνυται, συνανακράται, συμμιαίνεται. 15

Hdt. 1414 Συμψῆσας: συντρίψας. Ἡρόδοτος· τῶν τις ἱερῶν ἵππων
Ε τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειράτο·
Ε ὁ δὲ μιν συμψῆσας ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. καὶ Ἰάμβλιχος·
βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψῆσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ
οὐκέτι ἀπενόστησαν. 20

Hdt. + Ar. 1415 Συμψῆσαι: συντρίψαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· εἴτ' αὖθις
ἀνισταμένους τοὺς παῖδας συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι εἰδῶλον τοῖσιν
ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν. κατέψων τὸν τόπον, ὅπου ἐκάθηντο,
ἵνα μὴ σημείον τῆς ἥβης ἐαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

Σ 1416 Σύμψηφα: σύμφωνα. 25

Σ 1417 Συμησθεῖς: βλαβεῖς, τρωθεῖς.

Σ 1418 Συναγείρων: συνάπτων, συνάγων.

Σ 1418 Συναγηγερμένοι: συνηγμένοι.

Synt. 1420 Συνάγω· αἰτιατικῇ.

1406 cf. P = Ba 373, 29; H 1407 = P, Ba 373, 30 cf. H, Pap. Ox. 15, 1803, 27 1408 — ἐσθλοῖς sch. Ar. Eq. 405; Simon. fr. 14. δηλοῖ—νοεῖσθαι Ar. Eq. 655 c. sch. vs. 7 ἐν—συντυχίαις Soph. OT 33—34 c. sch. 33 ὦ sq. Ar. Ach. 1204—5 1409 ἐκ sq. Pisd. fr. 143 1410 = P, Ba 373, 32, sch. B 372 cf. H, Et. Gen. 1411 = P, Ba 374, 1, Zon. 1682 cf. H (in 1 Thess. 2, 14) 1412 = P, Ba 374, 2 1413 δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. συμμίσγνυται sq. = P, Ba 374, 3 1414 — συντρίψας gl. Hdt. 1, 189 τῶν τις—φέρων Hdt. 1, 189, 1 βιαζομένους sq. Iambl. fr. 81 1415 εἴτ' sq. Ar. Nu. 975—6 c. sch. 1416 = P, Ba 374, 5 1417 = P v. συμψιθεῖς; Ba 374, 6 = H (in Jerem. 22, 19) 1418 cf. P = Ba 374, 7; H 1419 = P, Ba 374, 8 cf. H 1420 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 300, 6

1408 Ar. Ach. cf. v. 1454 1415 init. cf. 1414 init.

A (GFVM) 1 συναινῶ ed. pr., Phot. Ba Hes. 2 κακῶν συντυχία om. A 3 διὸ— 4. 5 συμφορά om. F 3 διὸ] δι' ὧν V 5 διὸ—7 τοῦ om. F 8 συμ- μαχίαις AFV καί—9 ἐπωδύνων om. F 1409 non nov. gl. GFVM 10 Πισίδης—11 χιόνος om. F 15 συνακράται A 19 κολυβητὰς A 23 τοῖς ἥβοις V τὸν] γάρ τὸν G 1416 om. A, add. A^r

- 1421 Συνάγκεια: ὁ σύνδενδρος τόπος. Δ
 1422 Συναγομένων: στενοχωρουμένων. συναγομένων δὲ λιμῶ τῶν Ε
 Καρχηδονίων διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει.
 τούτέστι συγκλειομένων. καὶ Συνήγοντο· ἐς γὰρ τοῦτο συνήγοντο
 5 αἰτοδεία καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, ὥστε βουλευέσθαι περὶ τοῦ λύειν
 τὴν πολιορκίαν. τούτέστι συνεκλείοντο.
 1423 Συναγορεύειν: συνηγορεῖν. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν. Σ
 1424 Συναγωνίζομαι· δοτική. Synt.
 1425 Συναγυρμός· οὐδένα ἡξίου ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς
 10 ἀληθοῦς ἐπιστήμης.
 1426 Συναδικῶ· δοτική. Synt.
 1427 Συνάδων: ἀρμόττων, συντρέχων συμφωνῶν. καὶ Σύναδα, Σ Δ
 μητρόπολις. Συνᾶδον δὲ οὐδετέρως.
 1428 Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας κίνει: παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι Prov.
 15 ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν,
 καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. παροιμία ὁμοία τῇ αὐτός τι νῦν Suid.
 δρῶν, εἴτα τοὺς θεοὺς κάλει.
 1429 Συναῖγδην: ὁρμητικῶς, ἡ ὁμοῦ. Δ
 1430 Συναλλαγαῖς: κοινωνίαις, φιλίαις. Σοφοκλῆς· ἔν τε δαιμό- Soph.
 20 νων συναλλαγαῖς. τούτέστι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις
 στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις· πότερα δόλοισι τέθνη-
 κεν, ἢ νόσου συναλλαγῇ;
 1431 Συναλγῶ· δοτική. Synt.
 1432 Συναλίσας: συνάξας, ἀθροίσας. Σ
 25 1433 Συναλιθεΐσης: συναχθείσης. συναλιθέντες οὖν οἱ κύμ- Σ
 μαχοι, βλασφημοῦντες αὐτὸν ἠπέιλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν Ε
 ὑπεναντίων.
 1434 Συναλοιφή. Suid.

1421 = Ambr. 934 1422 συναγομένων — πόλει Polyb. 1, 18, 7 ἐς —
 πολιορκίαν Polyb. 1, 18, 10 1423 = P, Ba 374, 9 cf. H 1424 = Synt. Laur.
 et Gud. 1425 οὐδένα sq. Dam. fr. 36 1426 = Synt. Laur. 1427 — συμ-
 φωνῶν = P, Ba 374, 10 cf. H 1428 — ἐργάζεσθαι cf. Zen. V 93, H 1429 cf.
 sch. Hesiod. Sc. 189, unde El. M. 41, 30; Zon. 1694 1430 — διανοίας Soph.
 OT 34 c. sch. πότερα sq. Soph. OT 960 1431 = Synt. Laur. 1432 = P, Σ*
 cf. Ba 374, 12, H 1433 — συναχθείσης = P, Ba 374, 15 cf. H

1421 cf. v. Ξ 112 1423 cf. 1546 1425 cf. 1662 extr. 1428 hinc v. A 4525 extr.;
 unde παροιμία alt. sq. 1430 extr. cf. v. Ξ 114 1432 cf. 1557, vv. A 1245 et 1248

2 λιμῶν F 3 τὸ] τὸ πολὺ F τῶν — 5 ἀναγκαίων om. F 4 καὶ A (GFVM)
 om. A, nov. gl., contra ord. 5 τοῦ om. F λύειν] κωλύειν G 7 αὐτοῦ] του
 Kust. frustra; 1546 attulit Bhd. 9 Συναγυρισμός cett. AF et in 1662 V; sed
 Pl. Polit. 272c recte contulit Bhd. 12 καὶ om. A G, nov. gl., contra ord.
 Σύνναδα Steph. Byz., Bhd. 13 Συνᾶδον δὲ οὐδετέρως om. A F; καὶ Συνᾶ-
 δον οὐδ. V 14 τοῦ A, v. A 4525, Paroem.: τῶν GVM 15 ἐπὶ pr. om. A
 16 παροιμία — 17 κάλει om. A (F) V 16 καὶ παροιμία G 19 φιλίαις V
 21 δέλοισι G 22 Συναλλαγῇ G 24 Συναυλίσας G συναθροίσας GV, A 1245
 cf. Hes. 1434 om. A F V

1435 Συναλωνιάζειν: καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους ἐορτὴν ἤγον καὶ θυσίας ἐποίουν.

Metaphr. 1436 Συνάμα: ἐπίρρημα. συνάμα ἐπισκόποις χειροτονήσας αὐτόν.

Synt. 1437 Συναναστρέφομαι· δοτική.

Σ 1438 Συνανέσχον: συνανέτεινον.

5

Synt. 1439 Συναντῶ· δοτική.

Δ 1440 Συνάορος: τῆς γαμετῆς.

Synt. 1441 Συναπεχθάνομαι· δοτική.

Σ 1442 Συναπηρτισμένον: πεπληρωμένον.

Synt. 1443 Συνάπτω· αἰτιατική.

10

Σ 1444 Συναραμένου: συνεργήσαντος.

Synt. 1445 Συνάρασθαι· δοτική.

Synt. 1446 Συναρπάζω· αἰτιατική.

Σ 1447 Συναρτήσαντες: συνάψαντες.

Tact. 1448 Συνασπισμός· συνασπισμός ἐστίν ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ 15 φάλαγγι κατέχη πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Σ 1449 Συναυλίαν: συμφωνίαν.

Σ 1450 Συνάφεια: σύζευξις.

Synt. 1451 Συνάχομαι· δοτική.

1452 Σύγγονος: ὁ ἀδελφός.

20

Soph. 1453 Συνδᾶϊξον: σφᾶξον σὺν τοῖς θρέμμασι.

Prov. 1454 Σὺν δὲ θεοῖς μάκαρες: τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψωδοί, ὡς οἱ κιθαρωδοὶ ἀλλ' ἄναξ χαίρει· εἰς γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

1455 Συνδέτας: συνδεδεμένους. κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς 25 συνδέτας, μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ Γεωργίου.

E 1456 Συνδιέφερε: συνεκρότει. συνηγωνίζετο. τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον· ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι.

Synt. 1457 Συνδικάζω· δοτική.

30

1436 συνάμα sq. Metaphr. 1437 = Synt. Laur. 1438 = P, Ba 374, 16
1439 = Synt. Laur. et Gud. 1440 cf. Et. M. 734, 54; aliter Ambr. 913 = Orion
142, 30, sch. Eur. Alc. 483, porro H 1442 cf. P = Ba 374, 17; H 1443 = Synt.
Gud., An. Ox. 4, 300, 7 cf. Synt. Laur. 1444 = P, Ba 374, 18 1445 cf. Synt.
Laur. 1446 = Synt. Laur. cf. Gud. 1447 = P, Ba 374, 19 cf. H
1448 Tact. 27 1449 = P, Ba 374, 20 cf. H = Zon. 1686; sch. Luc. 265, 20
1450 = P, Ba 374, 21 cf. H 1451 = Synt. Laur. et Gud. 1452 = H
1453 sch. Soph. Ai. 360 1454 — χαίρει = Zen. V 99 cf. Ael. D. fr. 38 ex Eust.
I. 239, 20 1455 κακοὺς sq. Pisid. attr. Toup 1457 = Synt. Laur.

1440 cf. v. Ξ 115

1448 cf. post litt. Ψ

1449 cf. v. Ξ 116

Α (GFVM)

2 ἤγουν V; gl. corrupta sec. Toup et Bhd. 1436 om. AFV 5 συνανέ-
τειλον FV συνανέτειλαν coll. sch. Eur. Ph. 1116 Bhd. 7 Συνάωρος V Συνάορον F
8 δοτική GM: om. A^r 15 συνασπισμός alt. om. GF ἔστιν om. FV, post
litt. Ψ, Tact. 16 τότε om. F (licenter hic), Tact., v. l. post litt. Ψ
1451—2 om. AFV, inverso ord. mg. A^r 27 Συνδιέφθειρε AF τὰ — 30 δοτική
om. F 30 Συνδιάζω A^r

- 1458 Σὺν δίκη: ἀντὶ τοῦ δικαίως. ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ Ε συμβάντα τῷ προδότη Καπίτῳ σὺν δίκη.
- 1459 Σύνδικος: ὁ συνήγορος· ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι Rhet τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλοῦνται.
- 5 1460 Συνδιοίσεις: συνδιάξεις, συμβιώσεις. καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα Soph. + x αὐτῷ.
- 1461 Σὺν δορί, σὺν ἀσπίδι: ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πράξαι τι Σ πειρωμένων.
- 1462 Σύνδουλος: οὐ μόνον δούλους ἔλεγον, ἀλλὰ καὶ συνδούλους. Σ
- 10 Ἀριστοφάνης· ἴν' ὁ σύνδουλος κώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανερόιτο, Ar. ὦ κακὸς δαίμων, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μὴν ὑστρίχis εἰσέβαλέ σοι;
- 1463 Συνδούμενος: συνδεδεμένος. Σ
- 1464 Σύνδρομος: σύμφωνος. Σ
- 1465 Συνδυασμός. καὶ Συνδυάσω, συζευχῶ, κοινωνήσω, συμ- Δ Σ
- 15 πράξω. Ἐνδοιάζω δέ. Δ
- 1466 Συναίμονος: ἀδελφοῦ. Σ
- 1467 Συναιρόμενος: συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν. Σ
- 1468 Σύναιχος: ὁ σύμμαχος. Σ
- 1469 Συνεβάλλοντο: παρεῖχον. ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς Ε
- 20 τὴν τροφήν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις.
- 1470 Συνέβαινεν: οὐκ ἤρεσκον ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις Ar. ὄντων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· οὐ γὰρ Ἀθηναῖοις συνέβαινεν Αἰσχύλος. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐστοίχησεν.
- 1471 Συνέβη: συνεφωνήθη. ὁ δὲ λιθουργῶ χειρουργίας τεχνίτη δί- x + Ε
- 25 δωσι χρυσίον, ὅσον συνέβη.
- 1472 Συνέβησαν: ἐστοίχισαν, ὡμολόγησαν. συνέβησαν οὖν ὥστε Ε ἀπαθῇ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπέξελθόντας ἑτέραν μεταδιώξαι χώραν.
- 1473 Συνεγείρω· αἰτιατικῇ. Synt.
- 1474 Συνεγγίζω· δοτικῇ. Synt.
- 30 1475 Συνεγόμφου· Ζῆται ἐν τῷ Φράβιθος.

1459 cf. Σ^a, Bk. 305, 15, H; fonti rhetor. attr. Wentzel 1460 καὶ sq. Syntes. Ep. 118, 256 b 1461 = P, Et. Gen.; l. fr. Achaei trag. 29 ex sch. Ar. Vsp. 1081 et Pac. 353 1462 — συνδούλους cf. Poll. 3, 81, Moer. 204, 22 (c. not. Piersonii), sch. Ar. Pac. 745 ἴν' sq. Ar. Pac. 745—6 1463 = P, Ba 374, 22 cf. H 1464 = P, Ba 374, 23 1465 cf. Ps. Herodian. 271 Συνδυάσω—συμπράξω = P, Ba 374, 25, Et. M. 735, 5 (in Ps. 140, 4) cf. Ambr. 990, H 1466 = Ba 374, 11 cf. Zon. 1683; H = P 1467 = P, Ba 374, 13 cf. H 1468 = P, Zon. 1683 cf. H 1469 ὥστε sq. Xen. An. 1, 1, 9 1470 Ar. Ran. 807 c. sch. 1471 — συνεφωνήθη cf. sch. Thuc. 1, 117, 3 ὁ sq. Aelian. fr. 62 1473 = Synt. Gud. cf. Laur. 1474 = Synt. Laur. et Gud.

1458 cf. v. E 122 1460 init. cf. v. Δ 1281 1461 hinc Eust. I. 243, 11 1465 hinc v. E 1189 1466 cf. v. O 234 1471 init. cf. 1358 cett., E 125 cett.

1 ἀντὶ τοῦ om. G ἐπειδὴ—4 καλοῦνται om. F 3 ὁ] καὶ G 5 συν- A(GFVWM) διώξεις A 9 ἔλεγον δούλους A ε. ὁμοδούλους Bekk. 10 ὁ] ἡ V 14 καὶ om. A, nov. gl. Συνδυάζω G 17 βοηθῶν V 21 φαῦλον FV ἀπο- κρίσεις] ποιητῶν κρίσεις Bhδ. 25 ὅσον] δ A 27 ἀπαθῇ] ἀφανῇ G 1475 om. AF; l. sol. post 1472 V

Σ 1476 Συνεδεῖσθαι: συγκαθῆσθαι.

Δ 1477 Συνεδρία: ἡ καθέδρα.

Σ 1478 Συνέθει: συνέτρεχε.

Ε 1479 Συνέθηκεν: υπέλαβεν, υπενόησε. τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκ λογισμῶν εἵκασε τὸ γινόμενον. 5

Synt. 1480 Συνεθίζω· δοτική.

Σ 1481 Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς.

Σ 1482 Συνεκόμισαν: συνήγαγον.

Prov. 1483 Συνεκπομπεύειν ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι: ἐπὶ τοῦ ἀρξα-
Ar. μένου τινὸς πράγματος, εἴτα ὀλιγώρῃσαντος. πολλάκις δὲ τρύγα 10
καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην.

Σ 1484 Συνεκτικώτατα: κεφαλαιωδέστατα, συνέχοντα, διακρατοῦντα.

Σ 1485 Συνεκύρησε: συνέτυχε.

Ε 1486 Συνελέξατο: ἀνεκτήσατο. ὥστε ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε. 15

Σ 1487 Συνελόντι φράσαι: συντόμως εἰπεῖν.

Σ 1488 Συνελόχισε: συνήθροισε.

Σ 1489 Συνέμπορος: συνοδοιπóρος.

Σ 1490 Συνενηνεγμένοι: συνελθόντες.

1491 Συνέντες καὶ Συνιέντες. 20

Synt. 1492 Συνεορτάζω· δοτική.

Ε 1493 Συνεωσμένους: συγκεκλεισμένους. ἤποροῦντο τί χρὴ πράττειν εἰς ὃξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένους.

Σ + Ε 1494 Συνέπαινοι: συγκατατιθέμενοι. 'Ηρόδοτος' συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι. τουτέστιν ὁμόφρονες. καὶ αὐθις· δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν 25
βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι.

Σ 1495 Συνέπεσε γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης.

Ε καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπιπτε πολὺς, φύρδην ἐπ'

1476 = P, Ba 374, 24, H 1477 l. = Ambr. 937 1478 = P, Ba 374, 26
1479 τοῦτο sq. Polyb. fr. 223 1480 = Synt. Gud. 1481 = P, Ba 374, 33, H
1482 = P, Ba 375, 1, sch. Ar. Av. 1734 cf. H 1483 — ὀλιγώρῃσαντος aliter
Macar. VII 86; l. Ar. Pl. 1085 πολλάκις sq. sch. Ar. Pl. 1085 1484 = P,
Ba 375, 2 cf. H, Zon. 1690 1485 = P, Ba 375, 4 (in Hdt. 8, 87, 3) cf. H
1487 = P, Σ^a cf. Ba 375, 5 = Zon. 1692 (in Greg. Naz.); H 1488 cf. P =
Ba 375, 6 (in 1 Macc. 4, 28); H 1489 Tim. = P (in Pl. Phaed. 108b) cf. H
1490 = P, Ba 375, 7 cf. H 1492 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 299, 27
1494 — συγκατατιθέμενοι cf. Bk. 113, 33. συνέπαινοι — Πέρσαι Hdt. 5, 20, 3. δεῖ sq.
Hdt. 5, 31, 4 1495 — Ἰσοκράτης (5, 89) = P cf. Bk. 113, 28, H

1483 cf. vv. Ε 2120 et T 1097; hinc v. T 527 et Apost. XV 66

A(GFVM) 2 καθεδρία G 9 Συνεκπομπεύειν — τρύγα AFV: Συνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ
τὴν τρύγα ex Ar. G (quī Συνεκποτέον), M, v. Ε 2120; γρ. praemisso add. mg. A^r;
συνεκποτέτι σοι post σοι add. V 12 συνέχοντα] nov. gl. GFV 14 Συνεξε-
λέξατο (utrob.) ἀνεκτήσατο F τῷδε] τόνδε V 15 τοῦ GM^{ec}: τῷ AFVM^{ac}
τῷ om. V; τοῦ τρόμου ed. pr. 16 φράσαι] γρ. καὶ φάναι ss. M = Ba Zon.
Hes. 19 Συνενηγμένοι AFV συνελόντες V 1491 om. AFV 22 ἡπο-
ροῦντο — 23 συνεωσμένους om. F 25 καὶ — 26 γίνεσθαι om. F 25 δὲ om. G
1495 — 1574 propter folium archetypi deperditum om. A quaedam mg.
add. A^r 27 οὕτως — p. 467, 3 πιπτόντων om. A^r

ἀλλήλοις μαχομένων. καί, συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνата. Ε
ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὐθις· τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνата ΕΛ
πιπτόντων.

1495 Συνεπιλαμβάνομαι· γενικῇ.

Synt.

5 1497 Συνεπισπεύσαι: ἐπιταχύναι. ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους Ε
κυνεπισπεύσαι τὰς ἀμάξας.

1498 Συνεπίσταμαι· δοτικῇ.

Synt.

1499 Συνεπισχύσας: συναγωνισάμενος, δύναμιν παρασχών. κωλύειν Ε
δὲ τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενος
10 μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευ-
θερίᾳ.

1500 Συνεπλήθυσεν: ἐπλημύρησε. χειμῶν ἐξαίσιος νυκτὸς γενό- Ε
μενος τὸ ρεῦμα συνεπλήθυσεν.

1501 Συνεπνευσάτην: ὁμόφρονες ἐγένοντο. Χαρίτων καὶ Μελάν- Ε
15 ιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην, ὁ μὲν ἐραστής, ὁ δὲ ἐρώ-
μενος.

1502 Συνερράγη: ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις Ε
πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ.

1503 Συνερανίζεται: κυνεισφύρεται.

Σ

20 1504 Συνεργῶ· δοτικῇ.

Synt.

1505 Συνερέσθαι: κυνερωτᾶν.

Σ

1506 Συνερίζω: τὸ φιλονεικῶ· δοτικῇ.

Synt.

1507 Συνέριθος: κυνεργός, κυνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ Σ
ἄρρενος. ὁ δὲ Χαγάνος παράδοξόν τι ἔρμαιον τὴν σπηλαιάν εὐτύχησε Ε
25 καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν· ἐλάνθανε γὰρ νῆκος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον
διασώζουσα.

1508 Συνερκτικός: κυνεῖρειν τοὺς λόγους καὶ κυντιθέσθαι δυνά- Α.
μενος εὐκόλως.

1509 Συνερρώγει: εἰς χεῖρας ἦλθον. πόλεμον κυνήψαν τὰ στρα- Ε

1495 vs. 1 συνέπεσε—γόνата fort. Polyb. τοῖς μὲν sq. Diod. 36, 15 =
ΕΛ 408, 29 1496 = Synt. Laur. cf. Gud. 1497 ὁ sq. Xen. An. 1, 5, 8
[Polyb. fr. 224] 1498 = Synt. Laur. 1499 κωλύειν sq. Polyb. 18, 41 a 1
1500 Polyb. coll. v. Ε 1584 attr. Toup; Cass. D. hoc verbum frequentare dicit Bhd.
1501 Χαρίτων sq. Aelian. fr. 202 1503 = P, Ba 375, 8 1504 = Synt. Laur.
et Gud., An. Ox. 4, 299, 29 1505 = P, Ba 375, 9, H 1507 — κυνυφαίνουσα
= P, Ba 375, 10 cf. H, sch. Pl. Leg. 889d, Ap. S. 146, 32, sch. Z 32, sch. Ap.
R. 3, 942, Moer. 210, 3 ὁ sq. Th. Simoc. 2, 10, 13 1508 sch. Ar. Eq. 1378
1509 l. cf. Ambr. 978

1495 συνέπεσε—γόνата cf. 226 1501 cf. v. A 2634

2 τοῖς] τῶν F 5 ὁ—6 ἀμάξας om. A^r 1499 om. A^r; 8 κωλύειν—A^r in mg., F(GVMB)
10. 11 ἐλευθερίᾳ om. F 9 δὲ om. G ὑφορώμενοι Schweigh. 12 χειμῶν—
13 συνεπλήθυσεν om. A^r 14 Χαρίτων—15. 16 ἐρώμενος om. A^r 17 ἐπὶ τῶν
Φαβίων et 18 πρὸς—αὐτοῦ om. A^r 1506 om. FV 23 κυνυφαίνουσα—p. 468, 2
ἐσώφει om. A^r 24 περίδοξον F 27 Συνεκτικός FV cf. v. Φαίαξ, Ar.
29 Συνερράγη utrob. G Συνερράγει utrob. B ἦλθε GB κυνήψε GM^{ce} B

τόπεδα, ὅσον οὐπω συνεργώγει, περὶ πλήθουσιν ἀγοράν· καὶ ἀκροβολισμοὶ τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο βέλη τε ἐξικνεῖτο καὶ ἀσπίς ἐψόφει.

Synt. 1510 Συνέρχομαι· δοτική.

Heey. 1511 Συνέσιος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διά- 5 φορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα· καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικούς ἢ ἐπιδεικτικούς· Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ Περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον Ἑλληνικῷ χαρακτήρι· καὶ ἄλλα πλείστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε καὶ τὰς θαυμαζόμενας ἐπιστολάς.

E 1512 Συνεσκευάσθαι: συνεπιφέρεσθαι. ὅσα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, 10 ὅσα ἐστὶν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἀλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ εἰτόν τε ἄρει καὶ ἐπὶ πλείστον ἀρκεῖ.

E 1513 Συνεσπειραμένοι: συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετές ὑπῆρχε, 15 Ε + Σ τῷ μὴδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις· εἰς δὲ οἱ καὶ συσπειρα- θέντες ἀναχωρῆσαι σῶσι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. ἀντὶ

E τοῦ συστραφέντες, συνελιχθέντες. καὶ αὖθις· τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλ- 20 μης κατεφαίνετο· ταραχὴ τε ἐπεῖχε καὶ παρακελευσμός τοῖς κατ' οὐρανὸν τεταγμένοις, αἱ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλ- λαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιοῦμεναι, πολυσχιδῇ καὶ ποικίλῳ ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον.

Σ 1514 Συνεστιᾶται: συναριστᾶ.

E 1515 Συνετᾶττετο· πᾶσι συνετᾶττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. 25 ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο.

Synt. 1516 Συνετίζω· αἰτιατική.

Rhet. 1517 Συνετιμήθη: πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὄνια. καὶ Συντι- 30 μηθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρόν φησιν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα, οἱ δ' ἔπλεον τοῖς ἐμποροῖς· οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα. 1518 Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς: ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.

Σ 1519 Συνευνέτης: σύγκοιτος.

1510 = Synt. Laur. et Gud. 1512 ὅσα sq. Xen. Cyr. 6, 2, 31 1513 εἰς — βέλεσι Agath. 5, 19 p. 320, 16 τό τε sq. [Polyb.] fr. 225 1514 = P, Ba 375, 12 cf. H 1516 = Synt. Gud. et Laur., An. Ox. 4, 300, 5 1517 — ὄνια cf. Bk. 305, 12; πολλῆς — Δημοσθένους cf. P v. συντιμηθῆναι; omnia fonti rhet. attr. Wentzel; Dem. 56, 8 1518 in Jerem. 22, 20 1519 = P, Ba 375, 13

1511 Eudoc. 1512 cf. 1679 1513 συστραφέντες cf. 1682 1515 cf. v. χρηματισμοῖς 1517 cf. 1640

A¹ in mg., F (GVM B) 1. 2 ἀκροβολισμοὶ V 5 γινόμενος F ἔγραψε — 9 ἐπιστολάς om. F 6 βασιλικούς] πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα add. Eudoc. 7 καὶ om. A 9 καὶ] δὲ καὶ Bhd.; καὶ — ἐπιστολάς post χαρακτήρι transpos. Eudoc. 10 ὅσα — 22 πόλεμον om. A; 10 ὅσα — 12 ἀρκεῖ et 15 τῷ — 22 πόλεμον om. F 20 οὐρανὸν GB 21 πολυσχιδῇ V^{ac} M^{ac} 23 συναριστᾶται GB 24 πᾶσι — 25 τοῦ om. A 1517 om. A; 28 Δημοσθένους — 30 ἀποστελλόμενα om. F, del. Bhd. 28 Διόδωρον GB 31 συνεχύθησαν om. A

- 1520 Συνεύνιον: κύκοιτον. Σ
 1521 Συννέφεια: ἡ ταραχή. Δ
 1522 Συνεφόρει: ἐσώρευεν. ὁ δὲ συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν Ε
 ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.
 5 1523 Συνεχές· τὸ συνεχές ποσὸν ἐπὶ πλείονων κατηγορεῖται· γραμ- Phil.
 μῆς, ἐπιφανείας, σώματος, χρόνου, τόπου· τὸ δὲ μὴ ἔξ ἐχόντων θέσιν
 κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ, χρόνου, λόγου.
 1524 Συνέχεια: ἡ πυκνότης. Δ
 1525 Συνεχῇ: ἀκατάπαυστον. συνεχῇ δὲ φύλακας ἐπιστήσας ἐξετρύχω- Ε
 10 cen ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι.
 1526 Συνεχόμενος; ἀρρωστῶν, ἢ κρατούμενος. Σ
 1527 Συνέχον· τὸ δὲ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀειόχρεων. Ε
 ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον, τὸ ἀναγκαιότερον. καὶ αὖθις· ἦν δὲ τὸ συνέχον
 τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν ὡς οὔτε φρουρὰν οὔτε ὑπαρχον εἰσδέξαιντο καὶ
 15 τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ἐκχωρήσειαν.
 1528 Συνεψήσθη: συνελεπτύνθη. Σ
 1529 Συνεψιάζουσα: συμπαίζουσα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἔξότε μοι Anth.
 πίνοντι συνεψιάουσα Χαρικλῷ.
 1530 Συνεΐδης. Δ
 20 1531 Συνεΐθισμαι· δοτικῇ. Synt.
 1532 Συνεΐκοντος: ὑποκλινομένου. μελίνας εἶχον καρίσσας, ἵνα Ε
 συνεΐκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν, καὶ μὴ κλωμένου βράδιως.
 1533 Συνειλεγμένα: συνηγμένα. Σ
 1534 Συνειλόχασι: συνήθοισαν. καὶ Συνειληχότες. Σ Δ
 25 1535 Σύνειμι· δοτικῇ. Synt.
 1536 Συνεῖναι· γενικῇ. νοῆσαι. ὁ δὲ Ἡραϊσκος ὁ Αἰγύπτιος ἦν
 μὲν συνεῖναι δεινότατος, ἀγωνιστῆς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας,
 οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεύσαι καὶ διεξελεῖν.

1520 = P, Σ*, H cf. Ba 375, 14 (in Soph. Ai. 1301) 1521 l. = Ambr. 931
 1522 Alex. Aphr. 305, 8—11 1525 συνεχῇ sq. Aelian. fr. 48 1526 = P,
 Ba 375, 15 cf. H 1527 τὸ—ἀειόχρεων Polyb. fr. 226. ἦν sq. Polyb. fr. 227
 1528 = P, Ba 375, 16, H (in Jerem. 31, 33) 1529 ἔξότε sq. Anth. 5, 287, 1
 1530 cf. Ambr. 915, H 1532 μελίνας sq. Polyb. attr. Bhd. 1533 = P,
 Ba 374, 27 cf. H, sch. Pl. Ax. 365a 1534 — συνήθοισαν = P, Ba 374, 28 cf.
 Zon. 1693, H; l. cf. Ambr. 971 1535 = Synt. Laur. 1536 — νοῆσαι cf. sch.
 Luc. 43, 27 ὁ—p. 470, 1 εὐμοιρίαν Dam. fr. 114

1525 cf. v. Π 3122

1534 hinc 1558

1536 Dam. cf. v. H 451

1520 om. A 3 αὐτόθεν—4 φέρων et 5 τὸ—7 λόγου om. A A* in mg., F(GVM)
 1525 om. A 9 συνεχεῖς GVM φύλακα F 11 ἀρρωστῶν ἡ om. A
 1527 om. A 12 δὲ om. G ἡγεμόνα καὶ] ἡγεμόνας F 13 καὶ—15 ἐκχωρή-
 σεαν om. F 14 <ἀν> εἰσδέξαιντο Dind. εἰσδεξάμενοι B.-W. 1529 om. A
 18 συνεψιάζουσα FG 1532 om. A 24 Συνειλήχασι F cf. Zon. Συνηλί-
 χασι AV, 1558 συνηθοίσθησαν G, Zon. καὶ Συνειληχότες om. A Συν-
 ειληχότες F: Συνηλιχότες V Συνειλοχότες GM; Συνειλοχὼς δὲ καὶ συνειλοχότες
 mg. add. V 26 Συνεῖναι· γενικῇ ante 1535 A ὁ pr.—p. 470, 2 δὲ om. A;
 ὁ pr.—p. 470, 1 εὐμοιρίαν om. F

Δ οὗτος γὰρ ἐς τοῦναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν. καὶ Συνεῖναι, ἐνσταθῆναι. καὶ Συνήκα δέ.

Σ 1537 Συνεῖπετο: συνηκολούθει.

1538 Συνειπόντος.

Σ 1539 Συνεῖρει: συνάπτει. καὶ Συνειρόμεθα, ἀντὶ τοῦ συνηπτό- 5
Σ + Ε μεθα. ἴστε ὅτι πολὺ πλέον ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχαῖς συνειρόμεθα τῶν τότε τὰ ἐναντία φορούντων. καὶ αὖθις· ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνεύροντο.

Δ? 1540 Συνειρημένον: συμπεπλεγμένον.

Σ 1541 Συνεῖρκτο: συνεφυλάττετο, συνεδέδετο.

10

1542 Συνεισάκτους.

Σ 1543 Συνεισέφρησε: συνεισήνεγκε.

Ε 1544 Συνεῖχεν: ἐξήκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος· ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεῖς ἑαυτόν.

Δ 1545 Συνηβολία.

15

Σ 1546 Συνήγορος: προστάτης, ὑπὲρ τινων λέγων.

Harp. 1547 Συνήγοροι· εἰσὶ καὶ παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συν-
ήγοροι, ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησι.

Synt. 1548 Συνήγορῶ· δοτικῇ.

Δ? 1549 Συνήδεσαν: ἠπίσταντο.

20

Σ 1550 Συνήδομαι: συγχαίρω. Ἀππιανός· οἱ δὲ πρέσβεις ἔπεμψαν, Ε συνεδόμενοι τῶν γεγονότων.

Synt. 1551 Συνηδόμενος· γενικῇ.

Σ 1552 Συνήεσαν: συνήλθον.

Δ 1553 Συνήκεν: ἐνόησε.

25

Σ 1554 Συνήκμαζε: συνήύξανε.

1555 Συνηλλάγην σοι. καὶ Συνηλλάχθης ἐμοί, ἀντὶ τοῦ
Soph. συναλλαγὰς ἔχεις, γάμψ συνεζεύχθης.

Σ 1556 Συνήλασε: συνεχώρησε, συνεδίωξε.

1536 vs. 1 Συνεῖναι sq. aliter Ambr. 993 1537 = P, Ba 374, 29, Zon. 1693
cf. H (in Act. 20, 4) 1539 — συνάπτει = P, Ba 374, 30, H (in Dem. 18, 308)
1540 aliter P = Ba 375, 11 cf. ad 1567 1541 = P, Ba 374, 31 cf. H 1542 fort.
Metaphr. 1543 = P, Ba 374, 32, H, Zon. 1693 1544 ὁ sq. Diog. fr. 35
1545 Ap. R. 2, 1157 1546 = P, Ba 375, 17, Et. M. 735, 26 cf. H 1547 Harp.
= P, Et. M. 736, 26; Antiph. fr. 13 1548 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4,
299, 26 1550 — συγχαίρω = P, Ba 375, 18 οἱ sq. App. Mac. fr. 17 = EL 568,
6—7 cf. Bk. 174, 14, Byz. Zt. 21, 390 1551 cf. Bk. 174, 14, Synt. Gud.
1552 = P, Ba 375, 19 cf. Ambr. 986 1553 = Zon. 1692 cf. H; aliter Ambr. 975
1554 = P, Ba 375, 20 1555 Συνηλλάχθης sq. sch. Soph. Ai. 493 1556 = P cf. H

1546 cf. 1428

1552 cf. 1578 et v. ≡ 141

1553 cf. v. ≡ 139

A^r in mg., F (GVM)

2 ἐνσταθῆναι V αἰσθανθῆναι G, ss. M καὶ om. GM δέ om. F
1538 om. AFV 1539 om. A; 6 ἴστε—8 συνεύροντο om. F 7 φρονούν-
των G 9 Συνειρημένον GM^{ec}, contra ord. 1541 om. A 1542 om. AFV
12 Συνεισέφερε G 1544—7 om. A 14 εἶναι στρατιώτας] ἐν στρατείαις Dind.
ὑποθεῖς] παραθεῖς V 1545 mg. V 17 Συνήγοροι om. GM 21 Ἀππιανός—
22 γεγονότων om. A 22 τῷ γεγονότι GVM 1555 om. A 29 συνεδίωξε
om. A; συνεζεύχθη add. V

- 1557 Συνηλίζοντο: συνηθορίζοντο. Hdt.
 1558 Συνηλίχασι: συνήθοριαν. καὶ συνηλοχότες. Suid.
 1559 Συνηλωκότες. Δ
 1560 Συνημερεύω: δοτική. Synt.
 5 1561 Συνήμονας: συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἴν' ἢ συνέδρους· Σ
 ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἴν' ἢ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. συνήθεις, καὶ
 ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις.
 1562 Συνημοσύνη: συμβουλία. Δ
 1563 Συνήνεγκε: λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῦτο 'Ρω- E
 10 μαίοις ἐς ὅτι μάλιστα. καὶ Συνήνεγκε. Δ
 1564 Συνήορος: συνηρμοσμένη, συνήθης. Σ
 1565 Συνήρης. Δ
 1566 Συνηρεφές: τὸ ἐστεγασμένον. Δ
 1567 Συνηρημένον: συνεστραμμένον. Σ
 15 1568 Συνήρτυες: συνήρμοτες. Σ
 1569 Συννήσας: συσσωρεύας. 'Ηρόδοτος· συννήσας πυρὴν μεγάλην E
 ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ Δαμάσκιος· καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρό-
 νου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας.
 1570 Συνηρθέντες: συγχαρέντες. Σ
 20 1571 Συνηρθῶσι: συγχαρῶσι. Σ
 1572 Συνιδῶν.
 1573 Συνιέντες: γενική. Synt.
 1574 Συνίζησις.
 1575 Συνίεισαν: ἐγίνωσκον. Συνίημι γὰρ τὸ συνιῶ, νοῶ. Δ Σ
 25 ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον E
 τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βα-
 σιλείαν. καὶ αὐθις ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπε. συνίει δὴ, ὅποιά σοι E
 τῶνπραχθέντων ἔψεται τὰ ἐπίχειρα.

1557 gl. Hdt. 1, 62 1560 = Synt. Gud. 1561 = Σ*, Et. Gen.; praeter
 συνθήκας = Et. M. 735, 29; — βέλτιον = P cf. porro Ba 375, 22, sch. Ap. R.
 4, 1210. συνθήκας cf. Et. M. 735, 32 (e sch. X 261), H v. συνημοσύνη 1562 cf. H
 1564 = P, H; — συνηρμοσμένη = sch. θ 99 1566 cf. Zon. 1690 1567 = Σ*
 cf. Ba 375, 11 = P συνειρ. 1568 = P, H 1569 συννήσας—πῦρ Hdt. 7, 107, 2
 καὶ ἄλλους sq. Dam. fr. 36 1570 = P, Σ*, H (in Dem. 21, 14) cf. Ba 375, 21
 1571 = P, Ba 375, 24 1573 = Synt. Gud. cf. An. Ox. 4, 299, 23 1574 cf.
 Ambr. 916 1575 — ἐγίνωσκον cf. Ambr. 980—1 et 978 (= 985) Συνίημι—
 νοῶ = P, Ba 375, 28; συνιῶ cf. Et. M. 735, 17; νοῶ = H; l. = Ambr. 984
 ἐπεὶ—βασίλειαν Aelian. fr. 67

1557 cf. 1432 1558 ex 1534

1 Συνηλίζοντο G 1558 om. A^r FV 1559 om. A^r 5 συνθήκας del. A et A^r in mg.,
 Kust.; μάλλον συνήθεις ss. M ἤτοι—7 ὁμοήθεις om. A^r 5 ἦσθαι ἴν' ἢ in F(GVM)
 lac. F 6 post ἴν' lac. in F 8] ἢ V 9 συνήνεγκε—12 Συνήρης om. A^r
 10 Συνειρήνευκε G 11 συνήρης V; nov. gl. FV 1565 non nov. gl. FV; καὶ
 Συνήρης Bhd. 1567—9 om. A^r 17 καὶ pr.—18 συννήσαντας om. F
 19 Συνηθέντας, συγχαρέντας F 1571—2 om. A^r 1572—4 om. F 1575 inc.
 vetus man. A 24 νοῶ—28 ἐπίχειρα om. F 25 ἐπίδεσ τ' ἀπαλιν V, unde
 ἐς τὰμπαλιν vel ἐς τοῦμπαλιν Bhd., frustra

- Synt. 1576 Συνήμι· γενική. εἶπες ἂν αὐτὸν τῶν τοῦ δεσπότης κυνέειν ἱματίων. αἰτιατική δέ· οὐ κυνῆκας δεσμὸν Πλειάδος ἢ φραγμὸν Ὠρίωνος.
- Synt. 1577 Συνήμι· ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω γενική· ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω αἰτιατική. ὥς τό, καὶ cὺ κυνῆκας τοὺς διαλογισμοὺς μου.
- 1578 Συνιόντες· συνερχόμενοι. 5
- Ar. 1579 Συνισταμένους· τουτέστι συνηγόρους· ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦντας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων· ὥσπερ γὰρ πολ- λάκις τὸ ἕτερον τῷ ἐτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχω- ρίζειν καὶ εὖνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. 10
- Suid. 1580 Συνίστη· ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα τῷ θεῷ καθιερῶν φιλόθεον μάλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.
- Σ 1581 Συνιστορεῖ· κύνοιδε.
- Σ 1582 Συνίστωρ· συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματι.
- Ev Ἀππιανός· ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἐτέρους 15 ἐπεξαγγέλλειν ἀπέκτεινεν ἀθεμίτως.
- Σ 1583 Σύνθρακος· σύνθρονος.
- 1584 Σύνθεμα· πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ μῆτ' εὐδιάλλακτον, μῆτ' ἄλλο μὴδὲν εἶναι σύνθεμα φιλανθρωπίας.
- Δ 1585 Σύνθεο· ἄκουσον. 20
- Δ 1586 Συνθεσία· συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν Μυθικοῖς· μετὰ δὲ ἐφίσι πιστώσαντο συνθεσίην.
- Ar. 1587 Συνθήκαι· αἱ πίστεις αἱ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο· λόγων, ἔργων, χειρῶν. λόγων μὲν οἶον δι' ὀρκων, ἔργων δὲ οἶον τῶν ἐν τοῖς βω- μοῖς θυσιῶν, χειρῶν δὲ ἐπεὶ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ 25 Ὅμηρος· καὶ δεξιάι, ἧς ἐπέπιθμεν. καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας, βωμός, πίστις, ὄρκος.
- 1588 Συνθήκη· ὁμολογία. Ξενοφῶν· οἱ δὲ cὺν Κύρῳ ἀναβάντες
- E Ἕλληνες πρὸς Πέρσας συνθήκας ἔθεντο, ἐφάξαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριόν· εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες Ξίφος, 30

1576 cf. Synt. Laur., Lex. synt. Vat. 93; εἶπες—ἱματίων fort. Cass. D. cf. Laur.; οὐ sq. Iob 38, 31 1577 cf. Synt. Laur.; — αἰτιατική = Synt. Gud; καὶ cὺ sq. Ps. 138, 2 1579 sch. Ar. Lys. 577 1581 = P, Ba 375, 29 cf. H 1582 — πράγματι = P, Ba 375, 31, Et. Gen. cf. H ὁ sq. App. Mac. fr. 16 = EV 2, 231, 14—15 1583 = P, Ba 375, 25 (in Soph. OC 1267) 1584 fort. Dam. 1585 cf. Zon. 1692 (in A 76) 1586 — συνθήκη cf. sch. B 339 vel E 319 (unde H) μετὰ sq. Babr. p. 220 1587 sch. Ar. Ach. 308; B 341 1588 οἱ sq. Xen. An. 2, 2, 8

1578 cf. 1552 et v. E 141 1580 ex v. A 30 1582 App. cf. v. Π 1371

A (GFVMB) 1576—8 om. A FV mg. A^r 1 εἵπαις M^oB εἶπον Laur. αὐτῶν GB αὐτῷ ed. pr. ῥηματίων Bhd. 2 οὐ] non ap. Iob. 1577 non nov. gl. M 3 ὥς—4 μου om. A^r 7 ἐρίων] θηρίων V 7.8 πολλάκις om. FV 9 ὀφείλεται FV 1580 om. A FV mg. A^r 11 καθιερῶν τῷ θεῷ G 14 πράγματος V cp. A γράμματα F 15 Ἀππιανός—16 ἀθεμίτως om. F 15 ἐτέροις v. Π 1371, Exc. 16 ἐπαγγέλλειν A 17 Σύνθρακος V, Reines. Σύνθρακος F 18 εὐδιάλεκτον GB 19 εἶναι] εἰδέναι A 20 Σύνθε GB Σύνθεσ F 22 πιστώσατο GB

- οἱ δὲ βάρβαροι λόγῃν, ὁμόσαντες, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, κύμαχοι τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως.
- 1589 Συνθήκη: συγκατάθεσις. ὥστε εἰρήνην κρατύνεσθαι, ἡ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἔξαρτύεσθαι. E
- 1590 Σύνθημα: συνθήκη, κύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ Σ τῶν οἰκείων διδόμενος. σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναν- E τῶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον ἐν τοῖς Ἕλλησι, διασαφούντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μῆτε ποιῆσαι μῆτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. αἱ δὲ ἀθροαὶ ὑφ' ἐνὶ συνθηματι E 10 ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. οἱ δὲ δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος τὸν E πλησίον ἐπηρώτα.
- 1591 Συνθηματιαίου: οὗς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. Ἄριστο- Ar. φάνης· δεῖ γὰρ ἀνδράσι πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἶκοσι.
- 1592 Συνθηματικῶς: συμβολικῶς. ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, E καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς· ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς μὴ δύνασθαι γινῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων. καὶ αὖθις· τὸν Αὔγουστον ἐπευφημῶν πολλάκις καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο διδούς E σύνθημα.
- 1593 Συνθυμεῖν. κυνοργίζεσθαι, ἢ κυμψυχεῖν.
- 1594 Συνοδεία: τὸ μετὰ τινος κυμπεριπατεῖν. Συνοψδία δὲ ἡ Δ Δ ψαλμωδία.
- 1595 Συνόδογοντα Ζῶα: βοῦς, πρόβατον, αἶξ καὶ εἴ τι κυμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.
- 1596 Σύννομε: ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. Ar. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τὴν ἀηδόνα.
- 1597 Συννόμων: μεγάλων ὁμοίων. ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους· ἦν E γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ψκοδομημένος, ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν.
- 1598 Συνόμοσις· Συνωμοσία δέ. Δ

1590 — διδόμενος = P, Ba 375, 26, Et. M. 736, 24 cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 484, 24 vs. 6 σύνθημα—μηδέν Polyb. 3, 52, 3 et 5 αἱ—ἄνδρα Aelian. fr. 44 1591 Ar. Th. 457—8 c. sch. cf. H 1592 ἐπιστολὰς—γεγραμμένων Polyb. 8, 17, 4—5 τὸν sq. de Messala sec. Bhd. 1594 aliter Ambr. 936, (940), 954 1595 Ar. Byz. Epit. 2, 15—6 1596 sch. Ar. Av. 209 1597 ἐξηριθμήσατο sq. Polyb. 8, 37, 1 1598 Συνωμοσία = Ambr. 951

1590 cf. Polyb. cf. v. K 1544, Aelian. cf. 1714 1594 hinc 1608 1595 cf. v. A 1784

3 εἰρήνην FV κρατύνεσθαι F 4 εἰς] ἐς A 5 συνθήκη] συγκατάθεσις A(GFVM)
ex 3 add. V λόγον F γνωρισμῷ—7 κηρύκειον om. G 6 σύνθημα—
12 ἐπηρώτα om. F 7 κηρύκειον A ἐν om. K 1544, Polyb. 10 ἐαυτὸν AVM^{ac}
11 τὸν] πρὸς τὸν V 14 πλέξας GVM 17 αὐτῇ G, Polyb.: cp. A αὐταῖς VM
1593 om. F 20 κυνοργίζεσθαι ἢ κυμψυχεῖν om. A ὀργίζεσθαι V κυμψυχεῖν
suspectum Bhd. 21 Συνοδεία GFM, Ambr. 940 et v. l. 936 25 Σύννομα V
26 ὡς] καὶ F τὴν om. GFVM, cod. Γ in Ar. 27 Συννόμων] Ζῆται ss. M
δήμους G 28 εὐλόγιστον F 29 τὴν] τὴν τῆς G ἀπόστασιν GVM
30 Συνόμοσις Bas.

- Soph. 1599 Σύννομοι: ἀδελφοὶ ἢ γυναῖκες. αἱ σύννομοι τὰ ἔξω βίου τροφεία πορύνουσ' αἰεί.
- Δ 1600 Συνορία: ἡ πλησιότης.
- Σ 1601 Συνουσία: τὸ συνεῖναι μετὰ ἀλλήλων. Πολύβιος· ὡς ἂν Ἐ ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανάγοντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιω- 5 μένους ὑπὸ τῆς μέθης.
- Σ 1602 Συνουσιασμός: συμμιξία. ὅτι οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες βλάπ- Suid. τονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ βληχωνία.
- Phil. 1603 Συνοχή· εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή· ὥστε ἀμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ συναπτό- 10 μενον συνέχεται· συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἀπτόμενα μόνον, οὐ μὴν καὶ συνέχεται. οὐ πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται· ὥστε ἐπὶ πλεόν τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι.
- 1604 Συνοχωκότε: παρ' Ὀμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον.
- 1605 Σύνοψις: ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία. ὁ δὲ ἐβουλεύσατο κα- 15 Ἐ τατρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει· μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσκειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.
- Σ | Δ 1606 Συνψδά: σύμφωνά. μετὰ δοτικῆς. καὶ Συνψδόν. Ἐ Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν συνάδειν ἐπειράτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνψδόν τε καὶ συμελεῶς ἀναμέλπων. 20
- 1607 Συνψδηκῶς: συντραγωδῶν.
- Suid. 1608 Συνψδία: ἡ ψαλμωδία.
- Σ 1609 Συνωθούμενος. συνερχόμενος.
- Δ 1610 Συνψκῆσε: τὸ κύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε· Συνψκίσατο δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἤξε. 25
- Δ 1611 Συνωμοσάμην.
- Σ 1612 Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὄρκου φιλία. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμο- Hdt. σία τάξις τις.
- Δ 1613 Συνωμότης.

1599 Soph. OC 340—1 c. sch. 340 1600 l. = Ambr. 944 1601 — ἀλ-
λήλων = P, Ba 376, 3 ὡς sq. Polyb. 8, 27, 4—5 1602 — συμμιξία = P,
Ba 376, 4 1603 Alex. Aphr. 315, 23—7 1604 cf. An. Ox. 1, 390, 1 (unde Et.
M. 735, 46) aliter Ambr. 976; B 218 1605 ὁ sq. Polyb. 14, 10, 3 1606 — σύμ-
φωνα = P, Ba 376, 21, H cf. Zon. 1690 (in Eur. Hel. 174) ὁ sq. Aelian.
fr. 98 1609 = P, Ba 376, 22 1612 — φιλία = P, Ba 376, 23, H, sch. Luc.
25, 9 (cf. 3, 27) cf. sch. Thuc. 5, 83, 4 παρὰ sq. gl. Hdt. 1, 65 1613 cf.
Ambr. 873

1601 Polyb. cf. v. Υ 526 1602 ὅτι sq. ex v. B 339 1606 Aelian. cf. v.
A 4177 1608 ex 1594

- A (GFVM) 1 ἀδελφαὶ Port., sch. βίου om. G 1. 2 τραφεία GVM 3 πλου-
σιότης G 4 τὸ μετ' ἀλλήλων συνεῖναι A 5 ἐπανάγοντας GVM 7 ὅτι—
8 βληχωνία om. AF post 1601 GM; 8 καὶ—βληχωνία om. V 10 τῇ συνοχῇ F
ἀποδοῦς V 11 καὶ pr. om. G καὶ alt. om. F 12 οὐ om. Alex.
13 τοῦ συναπτ. τὸ G, cod. B in Alex. 14 Συνοχωκότε AG 15. 16 καὶ
τρατοπεδεῦσαι G, (Polyb.) 18 μετὰ δοτικῆς om. V 19 Αἰλιανός—20 ἀνα-
μέλπων om. F 20 τε] τι dubitanter Bhd. 1608 om. AV post 1605 F
1609 om. F 23 συνερχόμενος Bhd. 1611 om. A; Συνωμοσάσῃ GM Συνωμο-
σάσῃ V 27 Τακτικοῖς Rubnken 27. 28 συνωμοσία Wesseling 1613 om. A

1614 Συνωνή. ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἢ τοῦ κύτου φορὰ ἐσπάνιζε, Δ
καὶ ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ τὴν χρεῖαν ὁ κύταγωγὸς στόλος ἀφίκετο. Ε
ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν, ἔν τε Βιθυνία καὶ Φρυγία καὶ Θράκη
χωρίων πειράσθαι μέγα τι χρῆμα κύτου ἡξίου. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς
5 ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πόνω πολλῶ τὰ φορτία
φέρειν, ἐς Βυζάντιον δὲ ζὺν κινδύνω ταῦτα ἐσκομίζεσθαι καὶ βραχέα
μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, τὴν Ζημίαν δὲ
αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, ἦν τις αὐτοὺς
ἐψῇ τὸν τε κύτον οἰκῶ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ
10 αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ συνωνὴν καλεῖν νενο-
μικάσι.

1615 Συνώνυμος· συνώνυμος κατηγορία ἐστίν, ὅτε τὸ ὄνομα καὶ Phil.
τὸν ὄρον δέχεται τὸν αὐτὸν τοῦ ὀνόματος. οἷον τὸ Ζῶον κατηγο-
ρεῖται τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν
15 ὄρον τοῦ ζῴου· Ζῶον γάρ ἐστιν οὐσία ἔμψυχος, αἰσθητική· καὶ ὁ
ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὄρον τοῦτον· καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρω-
πος καὶ ἔμψυχος καὶ αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν
μὲν ὄρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα· ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ
ἀνθρώπου.

20 1616 Συνωριγνόμενοι· ἐπιθυμοῦντες, ἐπεκτεινόμενοι. οἱ δὲ τοῦ Ε
πλείονος καὶ πρόσω συνωριγνόμενοι προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας.

1617 Συνωρίς· συζυγία, δυάς. κυρίως δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. Σ
Κέλῃς δὲ ὁ μόνος ἵππος. Δ

1618 Συνώσαντες· συνεισφρήσαντες. ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες ἐπὶ Ε
25 τὴν πυλῖδα ἐσήλθον.

1619 Σύνταγμα· ἔνιοι παράταξιν. αἱ δύο τάξεις ἄνδρες *cnv*· καὶ ὁ *Tact.*
ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι καὶ
ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

1620 Συντακτήριος. συντακτικὸς ὁ Ὀριγένης, διὰ τὸ πεποικέναι Δ
30 πολλὰ βιβλία. Ε V

1621 Συντάξας· ὀρίσας. συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς Ε
ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἑλαίαν.

1614 l. cf. Ambr. 918 ὅτι sq. Proc. h. a. 22, 17—19 1615 Io. Dam.
Dialect. c. 16, PG 94, 580 b c cf. Zon. 1690 1617 — ἵπποι cf. H; — δυάς = P,
Ba 376, 24 Κέλῃς sq. cf. sch. e 371 cett. 1619 *Tact.* 12 1620 l. = H cf.
Zon. 1683 συντακτικὸς sq. Georg. 458, 19—20 = EV 1, 140, 20 1621 συν-
τάξας sq. Polyb. fr. 228

1616 ἐπιθυμοῦντες cf. v. O 580 1617 init. cf. vv. E 152—3; Κέλῃς sq. cf.
v. K 1300 1619 cf. post litt. Ψ 1620 cf. v. Ω 183

1 (et 10) Συνωνή A^{cc} V 1 ὅτι—10. 11 νενομικάσι] ἢ καταγωγή τοῦ κύτου ἐν A (G F V M)
τῇ θαλάσῃ F cf. Ambr. 3 τε] τῇ V 4 ἡξίου G 9 οἰκῶ A, Proc.:
οἰκοθεν τῷ G V M 13 τὸν αὐτὸν τοῦ A M^{cc}: τὸν ἀντὶ τοῦ G M^{cc} τοῦ αὐτοῦ F V
οἷον—19 ἀνθρώπου om. F; 15 καὶ—17 αἰσθητική om. G 16 καὶ del. Bhd.
18 μὲν om. G 20. 21 Συνωριγνόμενοι utrob. G V^{cc} M^{cc} 25 ἦλθον F V 26 *cnv* V
29 συντακτικὸς nov. gl. M, Gsf. 32 κατὰ δύναμιν] ὁση δύναμις G

Ε 1622 Συντάξας: ἐντειλάμενος. Πολύβιος· συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσον ἔχει δυνάμει.

Σ 1623 Σύνταξις: δευτέρων πραγμάτων ἔνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ Ε ποιεῖν τὰ δέοντα. τοὺς στρατευομένους ἀποστερῶν τὰς συντάξεις Ε ἀπάσας οὐκ ἤσχύετο. καὶ Μάλχος· τῶν συντάξεων στερηθέντες πολ- 5
λάκις οἱ στρατιῶται καὶ παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους ἐς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις Μάλχος· ὁ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε Ε ἐτίμησε καὶ cύνταξιν ἔδωκε. Προκόπιος· ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι, ὅτι δὴ ἐφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι τὰ διδόμενα. 10

1624 Σύνταξις: ἡ συγγραφή, ἡ ἱστορία. Πολύβιος· ταῦτα ἐν Ε ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

Harp. 1625 Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Δημοσθένης Φιλίπ-
πικοῖς· καὶ μίαν cύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἐκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλε- 15
πῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτως καλέσαντος. καὶ Ὑπερίδης δὲ φησι· cύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς δὲ ποτε ἡξιώσαμεν λαβεῖν.

Synt. 1626 Συντάσσομαι· δοτικῇ.

| Ps. 1627 Συντεθεῖσθαι. καὶ Συντέθηκα, συνεθέμην. 20

Ε 1628 Συντεκμηράμενος: συμβαλὼν, καταστοχαζάμενος. Εὐνάπιος· τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων.

Thdr. 1629 Συντέλεια: αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβίδ· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελλήσονται ἐν συντελείᾳ. 25

1630 Συντέλεια: πᾶν τὸ πρὸς ζωὴν. Ἰώβ· ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

Σ 1631 Συντελείς· ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεῶς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο,

1622 συντάξας sq. Polyb. fr. 77 1623 — δέοντα = P, Ba 376, 5, Σ*, Et. M. 736, 1 cf. Dem. 1, 20 τοὺς — ἤσχύετο Proc. h. a. 22, 7 τῶν — ἦλθον et ὁ — ἔδωκε Malch. fr. 20, FHG 4, 132 ἅμα — ὤφλε Proc. Bell. 2, 7, 37 1624 ταῦτα sq. Polyb. fr. 78 1625 Harp. = P cf. Et. M. 736, 2; Dem. 1, 20, Hyper. fr. 71 1626 = Synt. Laur. 1627 Συντέθηκα sq. = An. Ox. 2, 466, 15, H 1628 τὸν sq. Eunap. fr. 99, FHG 4, 54 1629 Thdr. in Ps. 58, 14, PG 80, 1312 sq. 1630 Iob 30, 2 c. expl. Symmachi et alius 1631 — ἐλέγοντο = P, Et. M. 736, 11 cf. Bk. 192, 3

1623 Malch. fr. 20 cf. v. Π 137

A²F(GVM) 1 Πολύβιος—p. 481, 6 κηνοῦν in folio ab A² exarato; fol. amiserat
vetus manus A 1 Πολύβιος—2 δυνάμει om. F 2 ὅσον G; ἕκαστος
add. Bhd. 3 δευτέρων AFM, Phot. Ba(?) Σ* Et.: δύο G ἐτέρων V
καὶ pr.—10 διδόμενα om. F 6 τροφῆς V τῆς alt.] τοῦ G 7 Μάλχος
om. G 8 δὲ] δὴ G 9 δὴ om. G χρόνου post συντάξεις transpos. G =
Proc. 11 Πολύβιος—12 δεδηλώκαμεν om. F 13 διοικήσις Vales. = Hes.
15 ἔλεγε δὲ ἐκάστους] ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς Valek. συντάξεις—18 λαβεῖν om. F
17 cύνταξις et 18 διδοταί Bhd. 18 τότε Bekk. 1626—7 om. FV, 1626 post
1624 A 20 Συντέθεικα AM 21 Εὐνάπιος—23 σημείων om. F

- συντελείς ἐλέγοντο. Συντελείς οὖν οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέ- Harp.
 ροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.
 1632 Συντελής· χρήσιμος. Σ
 1633 Συντέμνω· αἰτιατική. Synt.
 5 1634 Συντέρμων· πλησιόχωρος. Σ
 1635 Συντεταγμένως· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ γοργῶς Ar.
 καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. ἀσπάζομαι δ', ὅτι προθύμως ἤκετε
 καὶ συντεταγμένως.
 1636 Συντετάσθαι· διατετάσθαι. Σ
 10 1637 Συντέτηκεν· ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται, συμπέπηγε. ψευδὴς ἀντ' Σ + π
 ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ Σύντηξις, ἡ τοῦ σώματος φθορὰ E
 καὶ ἰσχύος. τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὥς
 ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν.
 1638 Σύντευξις· συντυχία. Σ
 15 1639 Συντεύξομαι· συντύχω. Σ
 1640 Συντιμηθῆναι· τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὥνια συντιμη- Σ
 θῆναι. οὕτως Δημοσθένης.
 1641 Συντομάχη· οἱ δὲ ἐκυρίευσαν τῆς Συντομάχης. E
 1642 Συντόμισον· συνάγαγε συντόμως. Δ
 20 1643 Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα. Σ
 1644 Συντρέχω· δοτική. Synt.
 1645 Σύντρητος. Δ
 1646 Συντρίβω· αἰτιατική. Synt.
 1647 Συντροχάσαι· καταντλήσαι, πληρωθῆναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν Σ
 25 τροχῶν.
 1648 Συντυγχάνω· δοτική. Synt.
 1649 Συντυρούμενα· συμπηγνύμενα. Ar.
 1650 Συντυχία· ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. ὑπολα-
 βῶν οὖν οὐ κατὰ συντυχίαν, ἀλλ' ἀπὸ τινος ἔξεως τοιαύτην εἶναι περὶ
 30 αὐτὸν διάθεσιν.

1631 Συντελείς alt. Harp. = P, Et. M. 736, 13 1632 = P, Ba 376, 7, Et.
 M. 736, 11 1633 = Synt. Laur. et Gud. 1634 = P, Σ*, Ba 376, 8 1635 Ar.
 Pl. 324—5 c. sch. 325 1636 = P, Ba 376, 9, H 1637 ψευδὴς—δόξα Iul.
 or. 7, 206 c (indic. Cobet) τοσαύτη sq. Aelian. fr. 39 1638 = P, Ba 376, 10
 1639 = P, Ba 376, 11 cf. H 1640 = P cf. Et. M. 736, 15, Bk. 305, 12; Dem. 56, 8
 1643 = P 1644 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 300, 1 1646 = Synt. Laur. et Gud.,
 An. Ox. 4, 300, 4 1647 = P, Ba 376, 12, Et. M. 736, 17 cf. H 1648 = Synt.
 Laur. et Gud. 1649 sch. Ar. Eq. 479 1650 ὑπολαβῶν sq. fort. Dam.

1637 init. cf. v. E 1484; Aelian. cf. v. E 2405 1640 cf. 1517 1648 cf. v. E 1495

1 δαπανῶντες A 6 Πλούτῳ om. F 8 καὶ om. FGV M 11 ἀληθῶς F A' F(GVM)
 ἡ om. F φορὰ FV 12 συντάξις F, v. l. E 2405 16 τιμῆς post γενέσθαι
 transpos. V om. F 18 Συντομάχη] Συντομάχης V^c 19 Συντόμιον F
 1643 non nov. gl. FV 22 Σύντρητος F 23 καὶ Συντρίβω A 24 καταντῆσαι
 Phot. Ba Et. (Hes.) 27 Συντηρούμενα AF Συντηρούμεθα G 28 συμπηγνύ-
 μεθα G 29 ἀπὸ FVM: ὑπὸ AG

- Δ 1651 Συνοίμιον: τὸ προοίμιον.
 Σ 1652 Συνοίσειν: συνενεγκεῖν.
 Σ 1653 Συνοῖσον: συμφέρον. ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ
 EL συνοῖσον καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἐλέσθαι. καὶ αὐθις·
 Ε αὐτός τε γὰρ τῷ ἐπιβόλῳ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστο- 5
 χύτατα.
 Σ 1654 Συνοιχῆσεται: συναναιρεθήσεται.
 Σ 1655 Συφόρβια: ἀγέλη χοίρων.
 Σ 1656 Σωῦδεις: ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένους.
 1657 Σύρα: παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστολή. 10
 1658 Συράκουσα: πόλις Σικελῶν.
 Σ 1659 Συρακουσία τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικε-
 Suid. λιῶται ἀβροδίατοι εἶναι μᾶλλον πάντων. καὶ Συρακουσίων δε-
 κάτη.
 Σ 1660 Σύρβη: τάραχος. 15
 Σ 1661 Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύ-
 βου· ἡ πένης διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ
 Συρβηνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ σωῶδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν
 Prov. ἐπιφωνουμένου. διὸ τέτακται ἡ παροιμία, Συρβήνης χορός, ἐπὶ τῶν
 ἀτάκτων χορῶν. 20
 Hesy 1662 Συριανός, Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, Ἰσοκρατίων, ἡγηγάμενος
 τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς καὶ διδάσκαλος γενόμενος
 Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον
 ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ἑπτὰ, εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία τέσ-
 कारा, εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν βιβλία δύο, [εἰς τὰ Πρόκλου] Περὶ 25

1651 = Ambr. 964 (in Ap. R. 2, 161) 1652 cf. Σ*, P, H, Ba 375, 30 (in
 Soph. Ai. 431) 1653 = συμφέρον = P, Ba 376, 1, Ambr. 960 ἐν — ἐλέσθαι
 Men. Prot. fr. 27, FHG 4, 232 b = EL 457, 16—7 αὐτός sq. Agath. 5, 21
 p. 325, 8 1654 = P, Ba 376, 2, H 1655 = Ba 376, 25 P v. συφόρβια (= Σ*)
 cf. H v. συοφ. 1656 = P 1657 = Lex. Rom. Barocc. 1659 — πάν-
 των = P, Zen. V 94 1660 cf. Zen. VI 1, Et. M. 736, 23, P v. συρβάβυττα
 1661 — ἐπιφωνουμένου = P, Et. M. 736, 19 cf. H, Nauck, Ar. Byz. p. 241 sq.
 διὸ sq. cf. Zen. VI 1 1662 — p. 479, 2 ἐξηγητικά cf. Marin. 26

1656 cf. 1661 1659 Συρακουσίων δεκάτη ex v. Δ 186 vel ex v. H 609
 1661 cf. 1656 et 1273 1662 init. cf. v. Π 2473 (Schoell Anecd. var. 2, 5, Praechter
 Byz. Zt. 26, 254 sq.)

A*F(GVMB) 2 συνεινεγκεῖν GVM, Hes. 1652—3 inverso ord. A 4 καὶ αὐθις—
 5. 6 εὐστοχύτατα om. F 5 ἐπιβόλῳ GV, Agath. 5. 6 ἀστοχύτατα V
 1655 extra ord. cf. Ba Phot. Hes. 9 ἐπιφωνουμένου Phot.^{cc} cf. vs. 19
 1658 om. FV post 13 πάντων praemisso καὶ A 11 Σικελίας A 13 ἀβρο-
 διαίτοις G καὶ—δεκάτη om. F post 12 πολυτελής V 16 ἀπὸ] ἐπὶ Nauck
 17 ἔχειν om. FV, Phot. Et. 18 Συρβηνάων GVM^{ac} 19 ἐπιφωνουμένοις FV
 τέτακται F, Zen.: τάττεται AGVM Συρβηνός GB^{ac}, Pargoem. ed. Gsf. 105,
 n. 857 21 Ἰσοκρατίων—p. 479, 8 ἐπιστήμης om. F 21 Ἰσοκρατίων] Ζῆται
 ss. MB (ad corruptelam spectat; Ζ. εἰς τὰ Πρόκλου Bhd., frustra) om. ed. pr.
 Σωκρατικός scripserim cf. Marin. c. 10 et ad v. Φ 364 22 καὶ alt. om. ed. pr.
 23 εἰς Ὅμηρον—24 ἑπτὰ + 24 εἰς τὴν—p. 479, 2 δέκα ut ex v. Π 2473 orta damnat
 Bhd. (v. Add) sed contra iudicaverunt Schoell et Praechter 25 [εἰς τὰ Πρόκλου]
 ut notam marginalem damnat Fabric. cet., Praechter

τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. ὅτι Ἰσιδωρος ὁ φιλόσοφος, ὡς φησι Δαμάσκιος, πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον· προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα
5 μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίῳ, καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου φίλοις δὴ καὶ ὁπαδοῖς. ὧν ἄριστον εἶναι διίσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανόν, τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἡξίου πρὸς συναγυρμὸν ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

1663 Συριγμός· φωνὴ ἄσχημος. τοὺς δὲ κυριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς
10 κοιναῖς πανηγύρεσι καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσασθαι βλάβη; καὶ ΕΥ αὐθις· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν κυρίττοντες καὶ ταραχὴν ταῖς Ε βρααῖς ἐνεποίουν.

1664 Σύριγξ· τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. Σοφοκλῆς· κείνος Soph.
15 δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔγχευε αἰεὶ κύριγγα. Σύριγξ Σ καὶ ἡ ἐπιμήκης διώρυξ. καὶ τοὺς κελεύει κύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ Ε τὸν λόφον τρήσασθαι. καὶ Σύριγγος, αὐλοῦ, ἡ δορατοθήκης. Σ Πισίδης· τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν γεωμετρεῖν ἔπεισεν Εὐκλείδου νόμος, ποιεῖν δὲ τὰς κύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

20 1665 Συρίξας· ἀπὸ τοῦ κυρίζω ἐνεστῶτος. Δ

1666 Συρμαῖζειν· καθαίρειν πόματι ἐκ Ζειῶν καὶ ὕδατος. καὶ Hae. Συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἑοικός.

1667 Συρμαία· τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. καὶ Συρ- Σ + Hae. μαῖζειν τὸ κενοῦσθαι, ἐκ Ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως Ἡρόδοτος. ἡ
25 λάχανον σελίνῳ ἑοικός· ἡ βρώμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

1668 Συρμός· τοῦ νιφετοῦ ἡ φορὰ. οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν, οὐ νιφετῶν κυρμούς, οὐ παταγεύσαν ἄλα. περὶ Anth. Ὀρφέως ὁ λόγος.

1662 ὅτι — ὁπαδοῖς Dam. fr. 33. ὧν sq. Dam. fr. 36 1663 τοὺς δὲ — βλάβη Polyb. 30, 29, 6 = EV 2, 185, 11—3 οἱ sq. Th. Simoc. 1, 15, 11 1664 ἡ ὀπὴ — 15 κύριγγα Soph. El. 720—1 c. sch. 721 cf. Et. M. 736, 28, H v. κυρίγγιον Σύριγξ alt. — διώρυξ cf. Phryn. 110, 21 Σύριγγος — δορατοθήκης = P, Ba 376, 26 cf. H, Arion, sch. T 387 τίς sq. Pisid. Hex. 1165—6, 1176, 1168 1665 l. Ar. Pl. 689 1666 — ὕδατος gl. Hdt. 2, 77 cf. H, Erotian. 25, 1. Συρμαίη sq. gl. Hdt. 2, 125 1667 — κενοῦσθαι + οὕτως Ἡρόδοτος (2, 77, 2) = P cf. Et. M. 736, 31. Συρμαίζειν + ἐκ — ὕδατος gl. Hdt. 2, 77. λάχανον sq. gl. Hdt. 2, 125 cf. H vv. κυρμαία et κυρμίων 1668 οὐκέτι sq. Anth. 7, 8, 3—4

1662 Dam. fr. 36 cf. 1425 1664 Soph. cf. 1083 et v. E 4044 1668 Anth. cf. v. B 548

1 Συμφωνία GM cp. V 2 τῶν λογίων Kust. καὶ — ἐξηγητικά om. V A^rF (GV M)
3 πάντα τὰ τῶν GM: πάντα τῶν A πάντων V 4 προσέχει G 5 δὴ AG M^{ac}:
δὲ V M^{ac} 6 διίσχυρίζετο εἶναι G 7 συναγυρισμὸν V cf. 1425 9 δὲ om. G
14 Σοφοκλῆς — 15 κύριγγα om. F 15 ἔγχευε AG 15. 16 καὶ Σύριγξ καὶ V;
nov. gl. F 16 ἡ] ὁ F ὑπὸ] ἀπὸ FV 17 τῶν λόφων F πρήσασθαι V
19 Εὐκλείδου νόμος om. FV νόμοις G 21 πόματα FGV M^{ac} 22 παρὰ
ταύτῃ V 23 Συρμαία A δι' om. A 23. 24 Συρμαίζειν F 24 καὶ om. V
27 παταγεύουσιν V

- Δ 1669 Σύρω: τρέχω. Πισίδης· κύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.
- Σ 1670 Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανούργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.
- Ar. 1671 Σύρφαξ: κυρφετώδης, ὀχλώδης. ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς Ε τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν, τὸ ὑπὸ δήμου κύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον· ὅς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα, εἰ δ' ὡς πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔβηλεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν, ὡς Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ γυναικομανῆς ἦν, ὡς Πάρις.
- Σ 1672 Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος, ἡ λόγος· ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος, καὶ φρυγανώδης. ἦτοι κονιορτὸς μετὰ κοπρίων. τινὲς δὲ χειμῶν καὶ κυρμός. ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῷ κυρφετῷ.
- Δ Ar. 1673 Σὺς: ὁ χοῖρος. ὅτι ὕς ἐπὶ θηλείας, κύς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. Suid. κέχρηται δὲ ἀδιαφόρως· ὅπως δὲ δόξητ' ἤμεν ἀγαθὰ κυός.
- Σ 1674 Συσσεισμός: λαίλαψ, κυστροφή ἀνέμου.
- Rhet. 1675 Συσσημαίνεσθαι: ὁ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι, τοῦτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι. Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ ἱερείας· ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱερείαν συσσημαίνεσθαι τὰ ὁ γραμματεῖα. καὶ Σύσσημον, τὸ σημεῖον.
- Δ Σ 1676 Συσσιτία. καὶ Συσσίτιον, εὐωχία ἄριστον.
- Ar. 1677 Σύσσιτος: σύντροφος, συνδιαιτητής. τοῦ δὲ κεκληκόςτος ἐφ' Ε ἐστίαςιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε καμὲ προτραπῆναι ἐν τῷ συσσιτίῳ, ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τῶν δαιτυμόνων τὸν ἐστιάτορα ἐκθελαι-
ζόντων.
- Σ Δ 1678 Συσκευάζει: λόγῳ ἐπιβουλεύει. καὶ Συσκευή, ἡ ἐπιβουλή.
Ε Συσκευάζεσθαι δὲ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. ὅναρ ἐφίσταται

1669 κύρει sq. Pisid. fr. 147 1670 = P 1671 — κυρφετώδης sch. Ar. Vsp. 674 cf. P v. κυρφετός. ὀχλώδης cf. ad 1672 ἐξῆρε sq. Malch. fr. 8, FHG 4, 117 1672 — φρυγανώδης = P, Ba 376, 27, Et. M. 736, 35 cf. sch. Pl. Gorg. 489c, H. κονιορτός—κυρμός = sch. Pl. Theaet. 152c ταῦτα sq. Iul. or. 5, 173a 1673 — χοῖρος = Ambr. 876, Ps. Herodian. 216, Et. M. 736, 41 cf. Apion, sch. A 293 ὕς—ἄρρενος sch. Ar. Ach. 741 1674 = P, Ba 376, 31, Σ^a; gl. sacra 1675 κατασφραγίσασθαι = Bk. 305, 14; — γραμματεῖα fonti rhet. attr. Wentzel; Lycurg. fr. 51 Σύσσημον sq. = Ambr. 956 (in Mc. 14, 44) 1676 Συσσιτία = Ambr. 953 Συσσίτιον sq. = P, Ba 376, 32, Et. M. 736, 49 cf. H v. κύσσιτον 1677 — συνδιαίτης sch. Ar. Pl. 602 1678 — ἐπιβουλεύει = P, Σ^a cf. Ba 376, 29 Συσκευή, ἡ ἐπιβουλή = H ὅναρ sq. Aelian. fr. 347

1671 Malch. cf. v. A 3970 1672 hinc sch. in Iul. or. 5 ed. Bidez, Tradit. ms. d. Discours de Julien 24 1673 cf. v. ὕς, unde κέχρηται sq. 1677 Ar. cf. v. E 163

A^a F (G V M) 6, 7 πρὸς τὸ τοιαύτην vel περὶ τοιαύτην Bhd. 8 ὅς—11 Πάρις om. F 10 ὁ Ἀχιλλέως] ἡ Ἀχιλλεύς A 1673 om. F 15 ὅτι om. G 16 κέχρηται—κυός om. V; ὕς ἐπὶ θηλείας, κύς ἐπὶ ἄρρενος mg. add. A^a δὲ alt. om. G 17 Συσσεισμός FG V M, Σ^a 19 Περὶ] τῆς add. Sauppe ἱερέας F ὥστε] ὡς γε Baiter 23 Σύσσιτος] καὶ Ἀριστείδης· ἀλλὰ γυναικῶν μὲν μία κύσσιτος ἦν ἡ μήτηρ add. F 24 προτραπῆναι suspectum Bhd.

θεία τις ὄψις, καὶ λέγει, δεῖν συσκευάζεσθαι· καλεῖν γὰρ τὸ χρεῖων αὐτόν.

1679 Συσκευάζεσθαι: ἐπιφέρεισθαι. Ξενοφῶν· ὁ Κύρος ἔφη τοῖς Ἐ στρατιώταις συσκευάζεσθαι εἴτα ἡμερῶν εἵκοσιν, οἶνον δὲ τοσοῦτον
5 ἕκαστον χρή, ὅσος ἰκανός ἐστιν ἐθίσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν.

1680 Συσκευαζία: κυνοικία. Ξενοφῶν· ὅτι ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν Δ τοὺς στρατιώτας ἐδόκουν ὠφελείσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα· Ε
ἑώρων γὰρ ἀλλήλους ὁμοίως τρεφομένους, καὶ οὐκ ἦν πρόφασις
μειονεξίας, ὥστε ὑφίεσθαι τινα κακιώτερον ἐτέρου εἶναι πρὸς τοὺς
10 πολέμους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν
ἐδόκει ἐγγίνεσθαι· οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ῥαδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει
ὄντες.

1681 Σύσκια: τὰ δασέα. πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθ- Ε
αιρεν, ἔπειτα τοὺς βασιλικούς παραδείους ἐξέτεμεν.

15 1682 Συσπειραθέντες: συστραφέντες. οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην Σ
συσπειραθέντες καὶ διελιχθέντες παρά τε ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ Ε
συνίσταντο.

1683 Σύστασις: ἀγάπη, ὁμόνοια. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν Ecl.?
ὁμοῦ ἱσταμένων, τῶν συντρόφων. Πολύβιος· ὁ δὲ οἰκείως διέκειτο Ε
20 πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν.

1684 Σύστασις. καὶ συσταθῆναι, ὁμοδίαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. Δ
ἐλθόντα δι' ἀπορίαν ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριστίπ-
που συσταθῆναι.

1685 Συετέλλω· αἰτιατικῇ.

Synt.

25 1686 Συετήσας: παραδούς, προσμίζας. Πολύβιος· τοῦτον ἔξαπέ- Ε
στείλε, συετήσας ἱππεῖς φ', δυναμένους ἔτι πονεῖν.

1687 Συστομώτερον κάφης: τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς Σ
σιωπῶντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ Περὶ νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ
τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς κάφας φέρον-
30 τας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλώσαι, ἡ κάφη
ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον. διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, συστομώτερον
ποιήσκειν ἀπειλεῖν κάφης.

1679 ὁ sq. Xen. Cyr. 6, 2, 26 1680 ὅτι sq. Xen. Cyr. 2, 1, 25 1682 — συστρα-
φέντες = P, Σ* cf. Ba 376, 30, sch. Pl. Conv. 206 d 1683 ἀπὸ — ἱσταμένων cf.
Orion 148, 8 unde Et. M. 736, 541 ὁ sq. Polyb. 1, 78, 1 1684 ἐλθόντα sq.
Laert. 2, 61 1685 = Synt. Laur. et Gud. 1686 τοῦτον sq. Polyb. fr. 79
1687 = P; Theophrast. fr. 103 Wimmer

1679 init. cf. 1512

1682 cf. 1513

1 λέγειν A^r FV δεῖν A^r GM: δὴ FV 1679—81 om. F 5 αὐτοὺς om. A^r. A^r et A (GFVM)
7 τοῦ] inc. rursus vetus man. A 8 ὁμοίους A 13. 14 ἀνακάθαιρεν G
14 ἐξέταμεν G 16 ἀλλήλους] ἄλλας G 19 τῶν om. F Πολύβιος om. A
21 φίλιον VM 26 φ' om. V ἔτι πονεῖν] ἐπιπνεῖν Schweigh. 27 κάφος V
ἀγενὲς AGFV, Phot. 28 γάρ] δὲ GM^{ec} 30 δὲ del. Bhd. 31 δὲ om. G

Σ 1688 Συστρέμματα: στασιαστών πλήθη.

Thdr. 1689 Συστροφή: ἡ ὁμόνοια, καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. Δαβίδ·
 κέπασον με ἀπὸ συτροφῆς πονηρευομένων.

Δ 1690 Συστοιχία. ὁ δὲ ἐν τῇ στάσει ἐγίνετο τῆς χείρονος συ-
 στοιχίας, ἀποστὰς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων, προσκυεῖς δὲ τοῖς 5
 ἄλλοις.

Phil. 1691 Σύστοιχα· κύστοιχα καὶ παρώνυμα καὶ πτώσεις παρακεῖσθαι
 μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. κύστοιχα λέγεται ἀλλήλοις
 καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρὸς τινα, ἃ καὶ κατὰ ἀναλογίαν εἶη ἄν· ὡς
 ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' 10
 αὐτά. ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν· ἐκάτερον γὰρ αὐτῶν
 ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὦν ἐστί. κύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως
 παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ ἐκείνῳ ἀφ' οὗ παρωνόμασται· οἶον
 ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος, τὸ δίκαιον, τὸ δι-
 καίως. ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ κύστοιχα καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. 15
 παρώνυμα δὲ μόντα τὰ ἀπὸ τινος παρωνομασμένα ἐκείνῳ λέγουσιν,
 ὧς παρωνόμασται, ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις· τῇ γραμ-
 ματικῇ ὁ γραμματικός, οὐκέτι δὲ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ.

Δ? 1692 Σύτο: ὠρμάτο, ἔτρεχε. κύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις.

Suid. 1693 ΣύφαΞ· ὄνομα. Ἀππιανός· ΣύφαΞ δὲ τῶν γινομένων πυθανόμενος ἐπεχειρεῖ 20
 διαιτᾶν διαλύσεις. καὶ αὐθις· Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἐκνιζε τῆς παιδός,
 οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτήν.

Call. 1694 Σύφαρ: τὸ δέρμα, ἡ ἀνθρωπῇ. ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμόν,

Suid. ναὶ τοῦτο τὸ δένδρεον αὖον ἐόν περ. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ὅτι τὸ
 σύφαρ ἐνδυμα τοῦ ὄφρεως καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα. 25

Σ 1695 Συφεός: τόπος ὅπου αἱ κύες τρέφονται. λέγεται καὶ Συ-
 Δφεών. Ἀγαθίας· εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι
 Ε καὶ μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενῆκει στρατεύματα.

Δ 1696 Συφόλης, Συφόλου.

Δ 1697 Συχέμ: πόλις. 30

Δ 1698 Συχνάζεις: πυκνάζεις.

1688 = P, Ba 377, 1 cf. Zon. 1691; gl. sacra 1689 Thdr. in Ps. 63, 3,
 PG 80, 1341 b 1690 ὁ sq. Dam. fr. 158 1691 Alex. Aphr. 104, 1—13
 1692 — ὠρμάτο (in Φ 167) cf. sch. Pind. O. 1, 32 c, H, Et. M. 710, 1, Ap. S. 141, 3.
 κύτο sq. Pind. O. 1, 32 1694 — περ Call. fr. 44 K. 49 S. c. sch. cf. sch. Ap. R.
 1, 669; — δέρμα = sch. Luc. 247, 7 1695 — τρέφονται = P, Ba 377, 2, H
 (in κ 320) cf. Σ^a Συφεών cf. Ambr. 890 εἰ sq. Agath. 5, 13 p. 305, 11

1691 cf. v. Π 3049 1693 ex vv. E 237 et 515 1694 cf. v. N 98, unde K. ἐν
 Ἑκάλῃ. τὸ σύφαρ sq. ex v. Γ 491

A (GFVM) 1 στρατιωτῶν G πλήθος A cp. Phot. 2 ἡ alt. et Δαβίδ om. A
 1690 post 1691 GM^{ec}, ordo poscit 4 συστάσει GVM 7 κύστοιχα alt. om. F
 παρακεῖσθαι — 12 ἐστί om. F 7 παρακεῖσθαι M, Π 3049, Alex.: παρακαλεῖσθαι AV
 παρακαθῆσθαι G 8 λέγονται GV cp. A 14 τὸ pr.] καὶ τὸ V cf. Alex.
 τὸ alt.] καὶ τὸ AV cf. Alex. 15 τῇ om. V 1693 om. AF post 1691 V
 24 δένδρον G Καλλίμαχος — 25 λεπίδα om. AFV; τοῦ ὄφρεως καὶ τοῦ τέττιγος
 post vs. 23 δέρμα add. V 24 ὅτι om. G 26 αἱ] οἱ Σ^a 28 μεμενῆκει AFV

- 1699 Συχναῖς: συνεχέει. καὶ Συχνήν οὐσίαν, τὴν πολλήν. Σ Ar.
καὶ Συχνὸς χρυσός, ὁ πολὺς. καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὐχης μονήρους,
ἀλλὰ συχνῆς ἀμνητέπῃ. καὶ Ἰάμβλιχος· παρεσκεύασε πομπὴν ἐπι- Ε
φανῇ καὶ λαμπράν, ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θεραπείαν συχνήν εὐνούχων τε Ε
5 καὶ θεραπαινίδων.
1700 Συχνόν: πολὺ, πυκνόν. Ξενοφών· ἄρματα διαλείποντα Σ
συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολὺ. ὁ δὲ συχνούς τῶν ἐπισήμων Ε + Σ
τῆς βουλῆς ἐφόνευεν. ἀντὶ τοῦ πολλοῦ. πῖονα τυρὸν δρέψετε, Ε + Σ
αὐτὴν ἰσχάδα καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων. Anth.
10 1701 Σφαγὰς: τὰς κατακλείδας. Θουκυδίδης· καὶ δίστους καθίεσαν Σ
ἐς τὰς σφαγὰς.
1702 Σφαγεῖον: τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς Ar.
ἀμνίον.
1703 Σφαγιάζειν: τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. Ἡρόδοτος· ὅς, ἐπεὶ
15 ἐσφαγιάζετο Πausanίης, καθήμενος ἐν τῇ τάξει ἐτραυματίσθη τοξεύματι Ε
τὰ πλευρά.
1704 Σφαγιαζόμενος: διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. ὁ δὲ εἶτε Ε
διοσημίαν οἰηθεὶς εἶναι εἶτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν
σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάσσεσθαι
20 τὸν καιρόν.
1705 Σφαγίδιον: τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ Σφαγίς, σφα- Δ
γίδος, τὸ αὐτό.
1706 Σφαδάζειν: θράσσειν, δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλε- Σ
παίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν. Σφαδάζειν καὶ τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ Ecl. ?
25 σπᾶσθαι. καὶ σφακελίζειν. Suid.
1707 Σφαδάζοντες: σπῶμενοι, ἢ δυσφοροῦντες. καίπερ σφα- Σ
δάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις, ὥσπερ τις ἄσκος δέσμιος γλεύκους
ζέων.

1699 — συνεχέει = P, Ba 377, 3 cf. H, Erotian. 76, 7 Συχνήν — πολλήν
Ar. Pl. 754 c. sch. παρεσκεύασε sq. Iambl. fr. 32 1700 — πυκνόν = P,
Ba 377, 4 cf. H, Erotian. 76, 6 ἄρματα — ἀλλήλων Xen. An. 1, 8, 10 πῖονα sq.
Anth. 6, 303, 3—4 1701 = P et praeter Thuc. Et. Gen. cf. Et. M. 737, 39, sch.
Thuc. 4, 48, 3, H; Thuc. 4, 48, 3 1702 sch. Ar. Th. 754 cf. sch. γ 444, H; P =
Et. Gen., Et. M. 737, 41; γ 444 1703 δc sq. Hdt. 9, 72, 1 1706 — στενάζειν
= P cf. Lex. rhet. in Et. Gen. et Et. M. 737, 15 (plura), H; — σπᾶσθαι pr. =
Ba 377, 5, Σ* cf. Moer. 209, 34. χαλεπαίνειν cf. Erotian. 82, 6, sch. Greg. Ann. 177
Σφαδάζειν alt. — σπᾶσθαι alt. cf. Et. M. 737, 14 et 47, H, sch. Soph. Ai. 833
1707 — δυσφοροῦντες = P, Ba 377, 6; δυσφοροῦντες cf. H, Erotian. 82, 6 καί-
περ sq. Greg. Naz. carm. II, 1, 11, 848—9, PG 37, 1088 (ind. Sternbach)

1699 καὶ τῆς — ἀμνητέπῃ cf. v. E 805. Iambl. cf. v. Π 2026 1700 Anth. cf.
vv. A 3303 et I 711 1702 cf. v. A I 202 1706 σπᾶσθαι cf. v. A 4293 unde καὶ
σφακελίζειν

δ θεραπαινίδων] δωρησάμενος vel aliud participium desiderat Bhd. A(G F V M
6 πολὺν G διαλείπονται F V ep. A 9 συχνόν] ἰσχνόν G M 18 διοσημίαν
F V 19 σημαίνει F 19. 20 τὸν καιρόν φυλάσσεσθαι V 23 θράσσειν
φράσσειν Phot. Ba Σ* βράσσειν ex Hes. Reines. 24 στυγνάζειν V M^{ac} ἀπὸ
τοῦ] καὶ ἀπὸ τούτου coll. v. A 3496 Bhd. 25 καὶ σφακελίζειν om. A F

Σ 1708 Σφαδάζουσα: πανουργεύουσα.

Σ 1709 Σφακελίζοντες: διασπώντες, πηδώντες, ύποτρέμοντες. ^{στι} Suid. τό σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος.

Σ 1710 Σφακελισμός: παραπληξία. καὶ Σφάκελος, τὸ βέλος τὸ σφάζον. ⁵

Σ 1711 Σφακελισμός: ἡ σήψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμός καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σήψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

Ε Αἰλιανός· καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκείνον [αὐτὸν] ἐς οἶδημα ἀρθῆναι

Σ καὶ φλεγμῖντα σφακελίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ¹⁰ λέγεται δὲ Prov. καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ παροιμία· Καὶ

σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν· Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῆτει τοὺς Ἀθηναίους. παριῶν δέ ποτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώδεις ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ¹⁵ ἀπεκρίνατο ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

Ar. 1712 Σφάκον· ἀντὶ τοῦ ἐλελίσφακον. Ἀριστοφάνης· κᾶθ' ὃ μὲν ἔτριβε ²⁰ κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον. ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον.

Ar. 1713 Σφακτηρία: τόπος στενὸς τῆς Λακωνικῆς, διείρων καὶ ἀποχωρίζων καὶ ἀποφράττων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδης πρότερον Λακεδαιμονίων βασιλεὺς...

Ε 1714 Σφάκτριαι: ἰέρειαι. μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελούμεναι ²⁵ μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι καὶ αἵρουσαι τὰ ξίφη γυμνά, καὶ αὗται καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα μέντοι, ἦσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι, ἀθρόαι ὑφ' ἐνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα.

1708 = P, Σ^a, Ba 377, 7 cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 484, 7 1709 — ύποτρέ-
μοντες = P, Ba 377, 12, Et. M. 737, 46 cf. H; ύποτρέμοντες in Deut. 28, 32
1710 — παραπληξία = P, H, Ba 377, 14, Et. M. 737, 49 1711 — ὀστέων + λέ-
γεται — δάκτυλος = P, Σ^a, Ba 377, 14 cf. Et. M. 737, 49, sch. Pl. Tim. 84 b,
sch. Greg. Ann. 58, H, Bk. 305, 5 καὶ ἀκούω — ἄνδρα Aelian. fr. 37 Καὶ
σφάκελοι sq. = Zen. IV 76 1712 Ar. Th. 486 c. sch. 1713 sch. Ar. Eq. 55
1714 μετὰ sq. Aelian. fr. 44

1709 ^{στι} sq. ex v. A 3496 1711 Aelian. cf. vv. E 1211 et Ol 31 Paroem. cf.
v. K 1206 1714 cf. 1590

A (GFVM) 1708—9 om. V, qui add. σφαδάζειν καὶ τὸ πηδᾶν ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι cf.
p. 483, 24 2 ὅτι—3 Κρατῖνος om. AF 2 ὅτι om. G 4 καὶ om. A,
nov. gl. 7 δὲ alt. om. AG 9 Αἰλιανός—10 ἄνδρα om. FV 9 παῖδα G
αὐτὸν del. Kust. 10 δὲ om. V 11. Σφάκελος καὶ ὁ AGVM 12 ποιοῦς·
O. Crusius Πεισίστρατος—18, 19 ἐχρήσαντο om. F 15 τὸν δεσπότην G om. V
τόπων] πόνων Picaeus 16 τούτων] δὲ add. Cobet 17 φέροι Cobet
ὁ om. A 23 καὶ Λακ.] εἰς Λακεδαιμονίαν G 26 καταληφθεῖσαι G καὶ ἀλειφθεῖσαι
Bhd. 28 ἦσαν δὲ del. Kust. δὲ del. Bhd. χρисάμεναι GFVM 29 αὐτῶν F

- 1715 Σφαλείς: ἀποτυχών. καὶ Σφαλεῖεν. Σ Δ
 1716 Σφάλλω· αἰτιατική. Synt.
 1717 Σφάραγον: ὁ Ἀπίων φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινο- Σ
 μένου ψόφου.
 5 1718 Σφᾶς: ἐαυτούς· ἢ τὰς ἐαυτῶν. Σ
 1719 Σφαῖρα: τὰ περιφερῆ καὶ τρογγύλα. καὶ Σφαιροπαικ-
 τεῖν, τὸ διὰ σφαῖρας παίζειν. καὶ χρίζας καὶ σφαῖραν ἀείβολον. Anth
 τὴν αἰὲ βαλλομένην. καὶ Σφαιρηδόν, διὰ σφαῖρας. τὴν δὲ Δ
 σφαιριστικήν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως cu- Suid.
 10 σφαιριστής.
 1720 Σφαῖρα· ὅτι τὴν τῆς σφαῖρας εὕρεσιν Ἀνάγαλλις ἡ Κερκυραία, γραμμα- Suid.
 τική, Ναυικάα τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθεισιν.
 1721 Σφαιρίζω: τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. φιλονείκως γὰρ οἱ σφαι- Δ
 ρίζοντες παίζουνσι.
 15 1722 Σφαιρωτήρ: κανδαλίου Ζινίχιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑπο- Σ
 δήματος.
 1723 Σφεδανῶν: στερρῶν, ἰσχυρῶν. ὄμμα δ' ἐλίξας βρυχάτο σφε- Anth.
 δανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.
 1724 Σφενδάμνινος: ἰσχυροί· τοιοῦτο γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου Α.
 20 ξύλον· ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινος ταυτόν ἐστι τῷ
 πρίνινος· σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου σκληροῦ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος
 καννάβεως ἢ σφένδαμνος· ἢ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.
 1725 Σφενδονᾶσθαι: ἀπορρίπτεσθαι. Σ
 1726 Σφενδόνη: τοῦ δακτύλιου ἡ περιφέρεια· καὶ ἡ εἰς λίθου Σ
 25 βολὴν ἐπιτηδεῖα χρήσις. ὅτι Κύρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφεν- Ε
 δονᾶν ἐκέλευσεν, ὡς τὸ ὄπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων· σὺν
 μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα ἰσχυρῶς ὠφελοῦσι σφενδονῆται
 παθόντες· αὐτοὶ δὲ καθ' ἐαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται μεί-
 νειαν πάνυ ὁμόσε ὀλίγους ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις. καὶ Σφεν- Synt.
 30 δονῶ· αἰτιατική.
 1727 Σφενδόνη Γύγου· Ζῆται ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος.

1715 cf. H; — ἀποτυχών = P, Ba 377, 20 Σφαλεῖεν cf. Zon. 1697
 1716 = Synt. Laur. et Gud. 1717 = P, Ba 377, 21, Et. M. 737, 55 cf. Ap.
 S. 147, 28 1718 = P, Σ*, Ba 377, 23 cf. H 1719 καὶ χρίζας—ἀείβολον
 Anth. 6, 282, 5 Σφαιρηδόν, διὰ σφαῖρας cf. sch. N 204 1721 l. = Ambr. 1073
 φιλονείκως sq. Artem. 4, 69 1722 = P, Ba 377, 10, Lex. rhet. ap. Et. M. 738, 9
 cf. H; gl. sacra 1723 ὄμμα sq. Anth. 6, 219, 11—2 1724 sch. Ar. Ach. 181
 1725 = P, Ba 377, 24 1726 — χρήσις Tim. = P cf. Et. M. 738, 35, H ὅτι—
 ἀγχεμάχοις Xen. Cyr. 7, 4, 15 Σφενδονῶ sq. = Synt. Laur. et Gud.

1718 cf. 1750 1719 vs. 8 τὴν δὲ sq. ex v. O 670 1720 ex v. A 1817
 1722 cf. v. Z 101

1 Σφαλεῖεν] Σφαλεῖται G 7 καὶ χρίζας om. G 8 διὰ] διὰ τῆς G A (G F V M)
 τὴν alt. — 9. 10 σφαιριστής om. A F 8 δὲ om. G V 9 ἔπαιζεν G M
 1720 om. A F mg. A^r 11 Σφαῖρα om. A^r V 18 ὄβριμον G F 19 τοιοῦτον G
 τῆς om. F V 20 τῷ] τὸ A F V 21 ὄγρου ante σκληροῦ add. A 22 σφεν-
 δόνη] σφενδάμνη A 25 ὅτι—31 δακτύλιος om. F 27 σφενδονῆσαι A
 28 παρόντες M^{TP}, Xen. 28. 29 μείνειεν A μείνοιεν V μείναντες G 29 ἰόντας]
 ἰωνας V; τοὺς ἰωνας λέγει mg. add. M καὶ M: om. G

Suid. 1728 Σφενδονῆται· Βαλιαρίδων νήων σφενδονῆται εὐστοχοί.

Σ 1729 Σφέτερα· τὰ ἐαυτῶν.

Σ 1730 Σφετερίζεται· αἰτιατική. λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

Σ 1731 Σφέτερον· τὸ ἐαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ Σφετέρω, τῷ ἐαυτῶν.

Δ 1732 Σφηκία· εἶδος ζῦου. καὶ παροιμία· ὥσπερ σφηκιὰν βλίττη
Ατ. με κᾶρεθίζει. Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε· βλίττειν
γὰρ τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

Ατ. 1733 Σφηκῶδεις· σκληροί. κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ
Σ σφήκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. καὶ Ἀριστοφάνης 10

Ατ. Πλούτῳ· μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον. Ζύλον ὠξυμμένον· ἐπεὶ
καὶ ὁ σφήΞ ὄξυς ἐκ τῶν ὄπισθεν. ἐπιτετῆδευται ἢ λέξις παρὰ τὸν
σφήκα· τὰ γὰρ μικρὰ τῶν Ζύλων καὶ εἰς ὄξυ συνηγμένα σφηκίσκου
καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ
ὄν. προκοιλίους σφηκῶδεις φασί. λύσις δνείρου· σφήκες φανέσκει δυσμενῶν 15

Suid. εἰσι βλάβαι. ὅτι ἵπποι σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

Δ 1734 Σφήκωμα· τὸ λεπτὸν χοινίον.

Δ 1735 Σφηκῶντες.

Ε 1736 Σφήλας· καταβαλὼν, προσουδίας. ὁ δὲ σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν
τὸν ἀνθρώπον, ἐπιβοηθεσάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, οὗτος αὐτὸς πάλιν 20
ἐπανήλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.

Σ 1737 Σφήλαι· πλανῆσαι, βλάσαι, ἀπατῆσαι.

Δ 1738 Σφήλος· ὄνομα κύριον.

Δ 1739 Σφήν, σφηνός· τὸ σφηνάριον.

Hees. 1740 Σφηνωθεῖς· Τιμαγένης οὗτος κληθεῖς ἐπὶ δεῖπνον καὶ σφη- 25
Σ νωθεῖς ἀπέθανεν. καὶ Σφηνούμενος, στρεβλούμενος, βασανιζό-
μενος.

Δ 1741 ΣφήΞ, σφηκός· εἶδος μελισσῶν. Σφίγξ δέ, σφιγγός.

1729 = P, Ba 377, 26 (in α 274) cf. H, sch. α 7 1730 αἰτιατική = Synt.
Laur. cf. Gud. λαμβάνει sq. = P, Ba 377, 27 cf. Et. M. 738, 31, H 1731 = P,
Ba 377, 28, Σ^a cf. H; ἴδιον = Zon. 1696 cf. sch. α 274 1732 — ζῦου aliter
Ambr. 1060 ὥσπερ sq. Ar. Lys. 475 c. sch. 1733 — σκληροί sch. Ar. Pl. 561
κάτισχνοι — ἔχουσιν = Et. Gen., Et. M. 738, 40 cf. P μέγαν — φασί Ar. Pl. 301
c. sch. cf. P = Et. M. 738, 39 1734 cf. Ambr. 1063 aliter sch. Ar. Pac. 1216
1737 = P, Ba 377, 29 cf. H, Zon. 1698, Ambr. 1067 1739 = Ambr. 1040 cf.
Ps. Herodian. 129 1740 Σφηνούμενος sq. = P, Et. M. 738, 43 cf. H 1741 cf.
Ps. Herodian. 129

1728 ex v. B 83 1733 hinc Eust. I. 897, 58 (falso Paus. Att. fr. 160 adhibi-
tum) sec. Wentzel. ὅτι sq. ex v. B 453 1740 cf. v. T 588

A (G F V M) 1728 om. A F 4 τῷ] τὸ G 5 ἐαυτῷ F 10 καὶ om. G 14 λαγαροῦς]
ἤγουν τοὺς ὑποκένους mg. add. M cf. v. A 13 15 φασί] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·
(561) παρ' ἐμοὶ δ' ἴσχυοι καὶ σφηκῶδεις add. G λύσις — 16 μελισσῶν om. A F V
mg. A^r 1735 om. V, Σφηκῶνες Bhd. 19 καταλαβὼν F προσουδίας F cp. A
20 οὗτος] οὕτως ed. pr. 21 τοὺς om. V 22 διαβλάσαι F 25 ἐπὶ] ἐπὶ
τὸ G 28 σφηκός om. A F V Σφίγξ δέ, σφιγγός om. A F

- 1742 Σφήσι: θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. Σφίσι δὲ ἀρσενικόν. Δ
 1743 Σφήτιος: ὄνομα κύριον. καὶ Σφήτιος, δῆμος. Δ
 1744 Σφηττοῖ: Δημοσθένης τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Σφηττός. Harp.
 1745 Σφιγανόν: πολεμικόν. Σ
 1746 Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλὰ ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι
 τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμάτων, οὐ τῆς Καδμείας Σφιγγός, ἀλλὰ
 Σφιγγὸς μὲν τινος ἀτεχνῶς, ἔτι δὲ θειοτέρας καὶ πολὺ σοφωτέρας.
 1747 Σφίγῃ: Ζήτει ἐν τῷ Οἰδίπῳ.
 1748 Σφίγῃ: αἰτιατικῇ. Synt.
 1749 Σφίν: αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας παρὰ Σοφοκλεῖ· Σ
 ἔδει γὰρ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν. οἱ αὐτῷ. Soph.
 1750 Σφίσιν: αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν. Σ
 1751 Σφοδελὸν τὸν ἀσφόμελον καλοῦσι, τὸ α ἀφαιρῶντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλ- Suid.
 λων· μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρόν.
 1752 Σφοδρίας, στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τε Harp.
 εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.
 1753 Σφοδροῦ: λαμπροῦ, πολυδαπάνου. σφοδρῷ τε πότου γενο- Ε
 μένου, ἐνεδρεῦν ὁ Παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, ἐκείνοις δὲ
 πολὺν ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε.
 1754 Σφῶε καὶ Σφῶϊν. Δ
 1755 Σφῶν: αὐτῶν. ἢ ὑμᾶς, ἰδίου, ἰδίας. Σ
 1756 Σφωράκιος. Suid.
 1757 Σφραγίς, σφραγίδος: τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτήρων τὰ φυλατ-
 τόμενα. ὁρῶσα ἡ Ταρπηΐα σφραγίδας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ψέλια ταῖς Ε?
 1758 χερσὶν ἐπέθευσε τοῦ χρυσοῦ. καὶ Σφραγιδονυχαργοκομήτας, Αr.

1742 cf. Ps. Herodian. 129 et 266; — αὐταῖς = Ambr. 1057, Zon. 1696 cf. H
 1743 — κύριον = Ambr. 1047, Zon. 1695 1744 Harp. cf. P = Et. M. 738, 44
 1745 = P 1746 Aeliano attr. Valck., verisimilius Dam. Bhd., sed fort. recen-
 tioris aevi est 1748 = Synt. Laur. et Gud. 1749 — αὐτοῖς = P, Ba 377, 25
 cf. H, sch. A 110 ἀντὶ sq. sch. Soph. OC 1490 1750 = P, Ba 378, 1, H;
 — αὐτοῖς = Ambr. 1043, Zon. 1695 1752 Harp. = P 1753 σφοδρῷ sq. Nic.
 Dam. attr. Vales. cf. ad FGrHist 90 p. 335 1754 Σφῶϊν cf. Ambr. 1044
 1755 = P, Ba 378, 8 cf. Zon. 1696, H 1756 cf. Ambr. 1048 1757 — σφρα-
 γίδος = Ambr. 1058 ὁρῶσα — χρυσοῦ alt. Dionys. Hal. 2, 38, 3 contulit Sylburg,
 App. Reg. attr. de Boor, Byz. Zt. 23, 96, 1 Σφραγιδονυχαργοκομήτας sq. sch. Ar.
 Nu. 332 cf. H

1742 cf. 1749—50, 1755, v. Π 453 1749 cf. 1742 cett., Soph. cf. v. Ω 222
 1750 cf. 1718, 1742 cett., v. Π 453 1751 ex v. A 1627 1753 cf. v. Π 2142
 1755 cf. 1742 cett. 1756 ex 902

1 Σφίσι δὲ ἀρσενικόν om. AF 2 Σφήτιος pr. AFV καὶ — δῆμος om. AF A(GFVVM)
 3 Δημοσθένης] δῆμος Kust., Harp. Phot. Et. ὁ] ἡ A 6 οὐ ante τῶν
 transpos. Bhd. 7 δὲ om. F 1751 om. AFmg. A^r post 1750 V post 1753 M^{sc}
 13 τὸν] τὸ G καλοῦσι om. G 13. 14 καὶ ἐπ' ἄλλων om. V, ἐπ' ἄλλων om. A^r
 14 γὰρ om. A^rV ἀμαυρόν] καὶ σφοδελὸν τὸν ἀσφόμελον καλοῦσι add. M
 15 Λακεδαιμονίας V cp. A 17 τε] δὲ Π 2142 δὲ τοῦ Jacoby 19 τῷ θερά-
 ποντι ἐγχεῖν πολὺν G 21 ἡ sq. non suo loco sec. Kust. ἡμᾶς G ὑμῖν ss. M
 1750 om. AF post 1753 V 23 σφραγίδος om. AFV add. A^r 24 ὁρῶσα —
 p. 488, 5 Νεφέλαις om. F

τοὺς κόμαις καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπτεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τοὺς τῶν ὀνύχων, ἐπιμελουμένους καὶ ὁσημέραι ξέοντας αὐτοὺς τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὁ πᾶσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν σχολάζοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σ 1758 Σφριγῶν: νεάζων, αὔξων, φύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμά-
Ar. ζων, ἀνθῶν. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου, κἂν ταυ-
Ερον ἄγχοις. ἀντὶ τοῦ εὐσωματεῖς. νεάζοντός τε καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς
ΕΛ ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὖθις· οὕτω μὲν ἐσφρίγα ὁ πό-
Ar. λεμος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. εὐσωματεῖ
Σ γὰρ καὶ σφριγᾷ. τουτέστιν ἰσχυρότερός μου ἐστί. καὶ Σφριγῶν-
τες, ἀκμάζοντες.

Σ 1759 Σφρυγμός: φλεγμονή, παλμός, ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.

Σ 1760 Σφύζει: ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται. ἐπὶ ταῦτα δὲ
Ε αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι συνάπτουσι μάχην. καὶ Πισίδης·
σφύζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκη τὰς φρένας.

Σ Δ 1761 Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. Σφῦρα δὲ τὸ τεκτο-
Anth. νικὸν ἐργαλεῖον. δουριτυπῇ τε σφῦραν.

Ar. 1762 Σφυράδες: τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων τὰ ἀποπατήματα. Ἀρι-
στοφάνης· ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς, ναννοφυεῖς,
σφυράδων ὑποκνίσματα, μηχανοδίφας. Καρκίνος ποιητὴς ἦν. οἰκογενεῖς
δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους· ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὄρ-
τυγας δὲ διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. γυλιαύχενας δέ,
τουτέστι μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα, ἐπί-
μηκες, εἰς ὀξὺ λήγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα καὶ
μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ
γύλιος. ἢ σμικροὺς δὲ καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι
τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δέ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀν-
θρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἰννοί. ὀρχηστάς δέ, ἐπεὶ εἰσέφε-
ρεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ
ἀποκνίσματα ἀντὶ τοῦ ταπεινούς· σφυράδες γὰρ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ
τῶν προβάτων ἀποπατήματα. ἢ δὲ σφυράς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος.

1758 — ἀνθῶν = P, Ba 378, 2, Et. M. 739, 5 cf. H ὡς — εὐσωματεῖς Ar.
Lys. 80—1 c. sch. 80 cf. H νεάζοντός — σῶμα Men. Prot. (fr. 4, FHG 4, 203
= EL 442, 18, 20) contulit Burney οὕτω — πόλεμος Th. Simoc. 1, 15, 14 =
EL 480, 25 εὐσωματεῖ — ἐστί Ar. Nu 799 c. sch. Σφριγῶντες sq. Tim.
cf. Et. M. 739, 6, Ambr. 1066, sch. Ap. Rh 3, 1258 1759 = Ba 378, 4, P
v. σφυγμός, Zon. 1695, H 1760 — ἄλλονται = P, Ba 378, 5 cf. H σφύζεις sq.
Pisid. fr. 148 1761 — ἀστραγάλους = P, Ba 378, 6 cf. H, sch. Δ 147, Et.
M. 739, 34 Σφῦρα — ἐργαλεῖον cf. H δουριτυπῇ sq. Anth. 6, 103, 1—2
1762 Ar. Pac. 788—792 c. sch.

1762 cf. vv. K 396, Γ 475—6, N 26, I 385

A (GFVM) 2 δακτυλίων om. V σκέπτεσθαι VM τοὺς alt. om. AGM 4 μόνον
om. V 6 σφρίγων G 10 περὶ — αὐτοῦ om. G 13 Σφυγμός G, Phot.
21 et p. 489, 3 μηχανοδίφας A μηχανοδίφρας G 21 ἦν om. V 22 σκιατρα-
φημένους GVM ὡς — οἰκογενεῖς et 23 τοιοῦτοι — ὄρτυγες om. V 25 εἶναι
ὅλον τὸ V 26 ἢ — 28 πατρί om. V 32 τῶν om. G, K 396

- ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μάλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτυχήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ· ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερίς μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνος δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερα-
 5 τείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Δωδεκαμήχανον αὐτόν φησιν· ἐμιμείτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους.
 1763 Σφυρήλατος· σφύραις ἐληλαμένος. Σ
 1764 Σφυρόμαχος· οὗτος ψήφισμα εἰσηγήατο, ὥστε τὰς γυναῖκας Ἀρ. καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι.
 10 1765 Σχαδόνας· τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ Ζῶον ἄπτερον, ἄπουν. Σ
 1766 Σχαλίσαι· θηλάσαι. καὶ ἀνίσχalon, τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον. Σ
 1767 Σχάσαντα· τεμόντα. ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς Ε φλέβας, λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀρριανός.
 1768 Σχάσον· κατάπαυσον, μετάβαλε. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Σ
 15 σχασάμενος τὴν ἵππικὴν. ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἵππικῆς. ἢ ἀποχω- Ἀρ. ρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων· σχάσαι γὰρ δὴ καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσιν. καὶ Πίνδαρος· κώπαν ἤδη ἔσται μοι σχάσαις. καί, σχάσας τὴν φροντίδα. τουτέστι παύσας, στήσας, ἀτρεμή-
 20 ςας. καὶ αὐθις· κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἀπλώσας.
 1769 Σχεδάριον· δέλτος, πινακίδιον, τιτλάριον. Suid.
 1770 Σχέδην· ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο καὶ Δ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ μεθεῖναι Ε
 25 μὲν αὐτὸν οὐκ ἠΐωσεν, ὥς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου Ε γένοιτο.
 1771 Σχεδία· ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναὺς· καὶ γέφυρα, καὶ Ζεῦγμα.
 1772 Σχεδιάζει· ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. Σ
 30 1773 Σχεδιάζειν· ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. ἀπ' Σ ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι. Ε

1763 = P, Ba 378, 7 cf. H 1764 sch. Ar. Eccl. 22 1765 = P, Et. M. 739, 41 cf. Ba 378, 9, H, sch. Theocr. 1, 147a 1766 = P, H cf. Et. M. 739, 43 1767 ἔλεγον—ἀποθανεῖν Arr. fr. Parth. vel Exc. 26 1768 — μετάβαλε = P, Ba 378, 12 cf. H σχασάμενος—σχάσαις Ar. Nu. 107 c. sch. cf. sch. Eur. Ph. 454, sch. Pind. P. 10, 79 c; Pind. P. 10, 79. σχάσας pr. sq. Ar. Nu. 740 c. sch.; Pind. P. 10, 79 1770 — σύνεγγυς cf. Et. M. 739, 48, sch. Γ 15, H v. cxeδόν 1771 cf. H 1772 = P, Ba 378, 13 cf. H 1773 — ἀποφαίνεσθαι = P, Σ^a cf. H ἀπ' sq. Polyb. fr. 46

1766 cf. v. A 2482 1769 ex v. Δ 202 1772 cf. 1775 et v. Ε 3258 1773 Polyb. cf. v. Ε 3258

1 ταύταις—3 εἴη om. V 2 καὶ ἀποτυχήμασιν om. G 3 οὐδὲν om. A A(GFVM) 4 Καρκίνου K 396, sch. 7 σφύρας G 11 ἀνίσχalon F, v. A 2482, Phot. Et. 13 οὕτως om. G cf. Byz. Zt. 23, 28 15 παυσάμενος] σπασάμενος F 17 δὴ καὶ] τὸ G διαχύσαι F 18 ἔστε μοι A μοι ἔσται G 1769 om. A F mg. A^r post 1771 V 24 καὶ] γὰρ καὶ F V 25 τὸ] τι vel τοι Bhd. 27 τῶν] τῷ M περιτυχόντων F 31 ἐσχεδιάζεσθαι F

Σ 1774 Σχεδιασθεῖς: παραχρήμα ῥηθεῖς.

Σ 1775 Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἐτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης· ταῦτα δὲ
Ar. + Σ σχεδίοις ἔοικε. τουτέστιν ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

Σ 1776 Σχέδιοι: εὐτελεῖς.

1777 Σχεδίως ἐκτράφηθι.

5

Σ 1778 Σχεδόν: πλησίον, πέλας, ἢ ἐκ χειρός.

Ar. + Σ 1779 Σχελίδες: βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευριμαῖα τῶν κρεῶν.
Ἀριστοφάνης· ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

Σ 1780 Σχέσις: ὁρμή, συνάφεια. Σχέσις ἐπὶ τῶν πρὸς τὶ λέγεται,
οἷον πατρὸς πρὸς υἱόν, φίλου πρὸς φίλον· ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ 10
ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων· διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρὸς τι δὲ εἰσι
καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα, οἷον μικρόν, μεῖζον, διπλάσιον, καὶ
ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις. καὶ ὁ Θεολόγος· ὥς μόνας τὰς σχέσεις λεί-
πεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ
ἀφιεμέθα ὑπ' αὐτῆς· ὥστε μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ δὲ 15
θεῖον ἀμέριστον.

Σ 1781 Σχετικῶς: οἰκειωτικῶς.

Σ 1782 Σχετλιάζει: δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σ 1783 Σχέτλιος: ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, ἀτυχής, δεινοπαθής,
ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής. 20

Phil. 1784 Σχήμα: ἡ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινωνία· οἷά εἰσι τὰ παρ'
Ἀριστοτέλει τρία καλούμενα σχήματα· μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς συμ-
πλοκῆς. αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται, καὶ
καθάπερ τινὰ μορφήν ἀπολαμβάνουσα, τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιὰν συν-
άρτησιν. 25

Σ 1785 Σχηματιζόμενος: προσποιούμενος, ἢ συνταττόμενος. λέ-
γεται καὶ Παρασχηματίζειν, τὸ διεστραμμένα λέγειν.

Σ 1786 Σχήσεσθαι: ἐπισχεθῆσεσθαι.

1774 = P, Ba 378, 16 cf. Zon. 1702 1775 — ἐτοίμου = P, Ba 378, 18
ταῦτα — ἔοικε sch. Ar. Nu. 971 [Ar. fr. 954] 1776 = P, Ba 378, 17, H
1778 = P, Ba 378, 14, Et. Gen. (= Zon. 1702) cf. Et. M. 739, 44, sch. Γ 15, H
1779 praeter τῶν κρεῶν Ar. Eq. 362 c. sch.; πλευριμαῖα τῶν κρεῶν cf. Theo-
gnost. 12, 5, P, H 1780 — συνάφεια = P, Σ^a cf. sch. Luc. 32, 18 Σχέσις alt.—
αἴσθησις fort. in Greg.; — φίλον cf. sch. Luc. 32, 21. ὥς — πραγμάτων Greg.
Naz. PG 36, 80 b 1781 = P, Σ^a, H 1782 = P, Σ^a, Et. M. 740, 33 cf. Ba 378, 15,
H, Ambr. 1092 1783 = P, Ba 378, 19 cf. Et. Gen., Et. M. 740, 27, Apion ap.
Ar. S. 148, 1, Apion, H, sch. K 164, An. Ox. 2, 484, 17, Ambr. 1079 1785 — συν-
ταττόμενος Tim. = P, Et. M. 740, 34 cf. H, Phryn. p. 119, 8, sch. Hermiae in Pl.
Phaedr. 255 a 1786 = P, Ba 378, 23 cf. sch. l 235, Ar. S. 148, 10, H

1775 Ar. cf. v. Φ 761; extr. cf. 1772 et v. Ε 3258

1785 init. cf. v. Ε 3260

A (GFVM) 6 πέρας V. Σχεδὸν σημαίνει τὸ ἐγγύς, πλησίον, πέλας ἢ ἐκ χειρός. γίνεται
παρὰ τὸ σχέθω, τὸ κωλύω, σχεδόν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σχέειν ἔχειν ἄλλον
πρὸς ἄλλον mg. add. F = Et. M. 739, 45 7 Σχελίδες cett. AV 9 Σχέσις alt.]
nov. gl. G 10 πατρὸς πρὸς FV: πρὸς πατρὸς GM πρὸς A 11 σχέσις προσ-
εἴρηται πρὸς δὲ τί εἰσι F 13 μόνον AFV 15 καὶ om. F 21 παρ']
περὶ V 24. 25 συνάντησιν G 28 Σχήσεσθε ἐπισχεθῆσεσθε AF^{oe} VM cf. Ar. S.

- 1787 Σχήσειν: ἀνθέξειν. Σ
 1788 Σχήσουσι: σχῶσι, κρατήσουσιν, ὑφέξουσιν. Σ
 1789 Σχίδακας: σχίζας.
 1790 Σχίζας: κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέ- Ar.
 5 μενα ξύλα· ὡς καὶ Ὁμηρος· καίε δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων.
 1791 Σχίζω· αἰτιατικῇ. Synt.
 1792 Σχίζουσα: ἡ ὁδός, ἡ τρίδος.
 1793 Σχῖνον διατρῶγειν: ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων καὶ λευκαί- Prov.
 νόντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρῶξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. ἐπὶ
 10 τῶν καλλωπιζομένων. διὰ γὰρ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας ἦσθιν
 σχῖνον. καὶ Σχινέλαιον. Δ
 1794 Σχίσις: ἡ Τρίκη. ὄνομα κύριον. Δ
 1795 Σχολάζειν καὶ σχολῆν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί. Σ
 1796 Σχολάζω· δοτικῇ. Synt.
 15 1797 Σχολάριοι γφ' ἐπὶ φυλακῇ τοῦ Παλατίου ἦσαν τεταγμένοι, Ε
 ἀριστίνδην ἀπολεχθέντες ἐξ Ἀρμενίων, οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους
 ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τὸ δημόσιον ἐχορήγει.
 1798 Σχολαρχήσας: σχολῆς ἄρξας, τουτέστι διατριβῆς. περὶ Ἐπι- x + Hesy.
 κούρου φησί.
 30 1799 Σχολαῖον: ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον ἢ Σ
 σχολαιότερον, τὸ ἡρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ Σχο- Δ
 λαῖος, ὁ ἀργός· καὶ Σχολαιότης. καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων Ε
 οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀργίας.
 1800 Σχολαίτερον: ἀργότερον. μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπε- Σ + Ε
 25 τάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο Ε
 παροιμιώδης τι καὶ βαρβαρικόν τε καὶ ἀφελές, ἐνεργὸν δὲ ὅμως καὶ
 χρήσιμον· ὡς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα τὸ
 μέλι· σχολαίτερον αἰρεῖσθαι. Σχολαιότης λέγεται ἡ μέλλησις, καὶ
 ἡ ἐπιμονή. Θουκυδίδης· ἡ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονὴ καὶ Ε
 30 κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτόν.

1787 = P, Σ^a, Ba 378, 22 cf. sch. M 4, H 1788 = P, Ba 378, 24 cf. Ap.
 S. 148, 11, H, sch. A 819, Ambr. 1098, Ps. Herodian. 130 1789 cf. Et. M. 741, 18
 (in 1 Reg. 18, 33) 1790 sch. Ar. Pac. 1024; A 462 1791 = Synt. Laur. et
 Gud. 1798 — τοιοῦτος cf. Zen. V 96. ἐπὶ alt. — σχῖνον cf. H; P = Et. M. 740, 47
 1794 aliter Ambr. 1087 = Zon. 1700 1795 = P, Ba 379, 6 cf. Moer. 196, 5,
 Phryn. Ecl. 125, Thom. 327, 14 1796 = Synt. Laur. et Gud. 1797 Proc. h.
 a. 24, 15—16 1799 — σχολαιότης pr. = P, Σ^a cf. Ba 379, 3, Et. M. 741, 3, Et. Gen.,
 H; σχολαίτερον = Ambr. 1089 1800 μαστιγοφόροι — προσιόντας Thuc. 4, 47, 3
 — αἰρεῖσθαι Agath. 3, 6, p. 149, 1 ἢ sq. Thuc. 2, 18, 3

1795 cf. 1802 1798 cf. vv. € 3261 et 2404 1800 Agath. cf. v. A 4576

2 σχῶσι om. F ὑφέξονται V ἐφέξουσιν Phot. Ba 3 Σχίδακας om. FV A(G F V M)
 1790 non nov. gl. AFGM 7 καὶ Σχίζουσα GM 8 ἐπὶ—9 τοιοῦτος om. F
 9 ἐπὶ—11 σχῖνον om. A 9. 10 ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων om. G 12 Τρίκη FV;
 καὶ add. F 13 οἱ Ἀττικοί FV 15 γ om. FV Παλ(λ)ατίου e Proc. Kust.:
 Παλατ' V Παλλαντ' A Πάλλαντος G Πάλλαντος FM 16 ἀνέκαθε AF 21. 22 σχο-
 λαιότης καὶ Σχολαῖος] σχολαίτης καὶ σχολαίτης A 22 καὶ Σχολαιότης del. ed. pr.
 23 οὐκ] οὐ δι' Bhd. 24 Σχολαίτερον F μαστιγοφόροι — 30 αὐτόν om. F
 26 τε] τι G 28 Σχολαιότης nov. gl. G

- Δ 1801 Σχολεῖον: τὸ διδασκαλεῖον. χόλιον δέ.
 Σ 1802 Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή, ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβα- 5 ρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ
 Rhet. τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Σχολὴ οὖν τὸ μὴδὲν δρᾶν, ἢ τὸ περὶ τι σχολάζειν. καὶ ἀντὶ τοῦ σχολάζειν λέγουσιν
 E εὐκαιρεῖν. καὶ Αἰλιανός· ἐγὼ δὲ ταῦτα περιήλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾶν, 10
 Σ ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλους παραπλήσια. Ἡ Σχολὴ οὖν ἢ παρὰ πολλοῖς ἄκαιρος εὐκαιρία.
 Soph. 1803 Σχολή γ' ἄν: ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, βραδέως, οὐδαμῶς. Σοφοκλῆς· ἐπεὶ σχολή γ' ἄν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
 Σ 1804 Σχόλια· σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα, καὶ ἐρμηνεῖαι. 15
 Σ 1805 Σχόμενος· κατασχών, ἢ κατασχεθεῖς.
 E 1806 Σχόντες· δοτικῇ. ὀκείλαντες, προσορμισθέντες. Θουκυδίδης· καὶ σχόντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδήσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδες τι χωρίον.
 Σ 1807 Σχών· κατασχών. 20
 Σ 1808 Σχοίητε· νομίσιτε, ἢ ὑπολάβετε.
 Thdr. 1809 Σχοινία· αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ Δαβίδ.
 Σ 1810 Σχοινίον μεμιλτωμένον· εἰ βραδύνειν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλοῦντες συνήλυνον καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον.
 Ar. καὶ παροιμία· τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. ὑπὲρ τοῦ ἐξ 25 ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦτο ἐμχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὦνια ἀνήρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ

1801 = L cf. Ambr. 1090—1, Ps. Herodian. 268 1802 — οὐδαμῶς = P, Et. M. 741, 50 cf. Ba 379, 8, sch. Pl. Rep. 610 e et 388 d, sch. Soph. OT 1286, H vs. 7 Σχολή—σχολάζειν cf. gl. Dionys., Et. M. 741, 25, H ἐγὼ—παραπλήσια Aelian. fr. 26 vs. 11 Ἡ Σχολή sq. cf. sch. Pl. Euthyphr. 6 c 1803 Soph. OT 434 c. sch. cf. Zon. 1702, sch. Thuc. 1, 142, 1 1804 = P, Ba 379, 10 cf. H 1805 = P, Ba 379, 12 (in M 298) cf. Ap. S. 148, 13, unde H 1806 — δοτικῇ = Synt. Gud., An. Ox. 4, 300, 8 καὶ σχόντες sq. Thuc. 7, 26, 2 1807 = P, Ba 379, 13 cf. H 1808 = P, Ba 378, 28, H 1809 Thdr. in Ps. 118, 61, PG 80, 1841 a 1810 — διέκλειον = P cf. H vs. 25 τὸ sq. Ar. Ach. 22 c. sch.

1802 cf. 1795, 1803, vv. A 4303, Δ 797, E 2654 1810 Ar. cf. v. M 564

A (GFVM) 4 ἀκύρως] ἄκραν F δέ om. V 5 ἀντὶ τοῦ μὲν F 6 ἐπὶ alt.] γρ. ἐπικαιροῦ ss. M 7 καὶ ἀρετῆς om. F οὖν] ἦν GM 8 τὸ om. V 10 τῶν om. A 12 παρὰ] τοῖς add. Bhd. ἄκυρος ed. pr. ἀκύρως e vs. 4 Kust. 14 c'] γ' G οἰάκας A 21 νομίσιτε GV, Hes. ὑπολάβετε G ad 1909 σχοινία ἀμαρτυλῶν περιεπλάκησαν (Ps. 104, 11) mg. add. A^r cf. ad 1134 24 τοξόται F, Phot.: δημόται tell. 25 καὶ—p. 493, 6 Ζημίαν om. F; 26 καὶ —p. 493, 2 ἄλλως om. V

περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν· ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο ζημίαν ἐξέτινον. ἄλλως· ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεισαν ὑπὲρ τὰς δύο μεμιλτωμένον χοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο ἐξέτινον ζημίαν.

1811 Σχοίνισμα: μέτρου μέρος, κληρουχία. ἡ τῆς γῆς δεσποτεία· Σ ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν. Thdr.

1812 Σχοῖνος: μέτρον γεωργικόν· ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' Σ τῶν ἱστοριῶν.

1813 Σχοῖνος: εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος, εἰκότος βελόνη. Ar. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πρὶν ἂν χοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ. τουτέστιν πρὶν αὐτοὺς τρώσω ὥς χοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

1814 Σχοῖνου συμβολαῖς: οἱ ψιαθοπλόκοι. καὶ χοῖνος, ἡ ψίαθος. Hdt.

1815 Σχοινοτενές: παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ μακρόν, ὀρθόν. Hdt.

1811 — κληρουχία = P, Ba 378, 29 cf. H, Et. M. 740, 46 (e sch. Greg.)
ἡ sq. Thdr. in Ps. 104, 11, PG 80, 1712c 1812 = P, Σ*, Ba 379, 1, Et. Gen.
cf. Et. M. 740, 39; Hdt. 2, 6, 1 1813 Ar. Ach. 229—30 c. sch. cf. Ambr. 1084
1814 gl. Hdt. 4, 190 1815 gl. Hdt. 1, 189 (i. e. 7, 23) = H

1813 cf. 648

2 τοῦ om. A 5 ὅσοι—6 Ζημίαν om. A 7 μέτρον Alberti 1812 post A(GFVM)
1815 V 9 γεωμετρικόν Phot. Ba Et. β'] βίβλω V 10 τῶν ἱστοριῶν
om. G 11 ὀξέως GF εἰκότος—14 ὀδυνηρός] δ λέγεται βροῦλον F
12 δὲ om. A ἀρσενικόν V cp. A 13 ὀξὺς GM: αὐτοῖς ὀξὺς V om. A
16 ἀντὶ τοῦ om. G μακρόν] καὶ add. FV

Σ 1 Τά: ταῦτα.

Prov. 2 Τὰ ἀπὸ Ναννάκου: ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυματομένων·
Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τοῦ Δευκαλίωνος χρόνων.

3 Ταβελλίων: ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς
Ε πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν 5
γραμματεία, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι.

Σ 4 Ταβερνεῖα: καπηλεῖα, πανδοκεῖα.

Δ 5 Τάβεια: ὄνομα πόλεως καὶ τόπου.

Δ 6 Ταβηθά: ὄνομα κύριον.

7 Τάβλα: ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν 10
τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ· τάβλα γάρ ἐστιν ὁ
γῆϊνος κόσμος, ἰβ' δὲ κάσοι ὁ ζωδιακὸς ἀριθμὸς, τὸ δὲ ψηφοβόλον
καὶ τὰ ἐν αὐτῷ Ζ' κοκκία τὰ Ζ' ἄστρα τῶν πλανητῶν, ὁ δὲ πύργος
τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἐξ οὗ ἀνταποδίδεται πᾶσι πολλὰ καὶ κακά.
ἄλλοι δὲ λέγουσι. . . .

15

8 Τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιοτάτος κἂν τῷ Βελλερο-
φόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσειεν.

Soph. 9 Τὰ γὰρ περιττὰ κἀνόνητα κύματα πίπτει βαρεῖαις πρὸς θεῶν
δυσπραξίαις. οἶος ὁ Αἴας.

Δ 10 Ταγήν: ὄνομα ὀρνέου.

20

Ε 11 Ταγηνοκνισοθήρας: ὁ Ἰούνιος ἦν.

Δ 12 Τάγηνον: τὸ τηγάνιον.

1 = P cf. Ap. S. 148, 27 (unde H, plenius) 2 cf. Zen. VI 10 3 — λε-
γόμενος gl. iuris ἅπαντα sq. Proc. h. a. 28, 6 4 = P, Ba 379, 26 cf. H,
Zon. 1711 5 — πόλεως = Ambr. 84 et 91 6 = Ambr. 78, Zon. 1711
7 cf. Malal. 103, [Io. Antioch. fr. 24, 2], FHG 4, 560 (porro Byz. Zt. 9, 362)
8 Synes. Calv. 1, PG 66, 1169 a 9 Soph. Ai. 758—9 10 aliter Ambr. 1 et
107 cf. Lobeck Paralip. Gramm. 191 11 Aelian. fr. 109 12 cf. H = sch. Ar.
Eq. 926; Phryn. 112, 11, Moer. 210, 12; P = Et. M. 743, 49; Ambr. 1

2 cf. 71 et v. N 24 3 Proc. cf. v. Π 2308 8 cf. v. Σ 891 11 cf. vv. l 444
et Φ 8

A(GFVM) 2 ἐπὶ om. F παλαιότητα F παλαιοτάτων V 3 τῶν om. A 4 συμ-
βόλαια] συγγράμματα ss. συμβόλαια V 7 πανδοχεῖα ed. pr. 8 ὄνομα—
τόπου FV: πόλ(ις) τόπ(ος) A ὄνομα πόλεως GM, (Ambr.) 10 διαγωγὴν GMYP:
ἀπαγωγὴν AVM ἐπαγωγὴν F 11 Ἑλληνικοῦ V 12 κάσιν V om. F
ψηφιβόλον GM 14 πᾶσι om. F πολλά] καλὰ Malal. φαῦλα Salmas.
8 non nov. gl. omnes 17 σωφροσύνην GM cp. V ἀμφιστήσειεν AV ἀμφι-
στήσαιεν F 22 τηγανον e sch. cett. Bhd.

- 13 Ταγός: ἡγεμών. ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγέ τῶν εὐδαιμόνων. Δ
ἀντὶ τοῦ ἀρχηγέ. Ὅμηρος· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων. καὶ Ar.
αὐθις· ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῖο βοόστρυχον εἰκόνα θήρης, ἔννεπε τοῦ Anth.
ταγοῦ μνήμα Λεωνίδεω.
- 14 Τά γυρι: τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον οἶον ψιλὰ λέγουσιν. Εὐπο- Σ
λις Αἰξίν· καὶ Ζῆν μαθόντι μηδὲ τά γυρι μουσικῆς.
- 15 Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀρι- Σ
στοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένη μιχθῆναι τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ'
αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ
10 ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. περὶ Ἀπολ-
λωνίου τοῦ Τυανέως· οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους οὐδὲ εἰρωνευομένου τις
ἤκουσε, περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκρωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος,
ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα, ἔλεγε, καί, δοκεῖ μοι.
- 16 Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Σ
15 Ἕλληνας ἀπειρηκότες τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας,
τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.
- 17 Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ' Soph.
ἀφίλοις: τουτέστι τὰ πρότερα μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν
αὐτοῦ ἔργα, ἡγουν τοῦ Αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰς τοῖς Ἀτρεΐδασι.
- 20 Σοφοκλῆς.
- 18 Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροις: λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης Σ
τις· τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις.
- 19 Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν σκώμματα: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως Σ
σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες
25 ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ'
αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποιοῦν. ὅτι ἐπὶ τῆς ἀμάξης Ar.
ὀχοῦμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς Ἑλευσίνα ἐβάδιζον
εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ· τοῦτο γὰρ
ἦν ἔθος αὐταῖς. ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποι-

13 — ἡγεμών = Zon. 1707 cf. sch. Ar. Eq. 159, Ambr. 11, H, sch. Ψ 160
ω — μενόντων Ar. Eq. 159 c. sch.; Ψ 160 ἦν sq. Anth. 7, 243, 5—6 14 = P,
Et. M. 743, 56 cf. H; Eur. fr. 3 15 — vs. 10 τρίποδος = P cf. Laert. 8, 8
οὐδὲ pr. sq. Philostr. 1, 17 16 = P 17 Soph. Ai. 618—20 c. sch. 618 18 = P;
Teleclid. fr. 45 19 — ἐποιοῦν = P vs. 26 ὅτι — αὐταῖς sch. Ar. Pl. 1014

15 Philostr. cf. v. K 912

18 cf. 864

2 ταγέ A cf. vs. 1 3 ἐσορῆς M, Anth.: ἐσορεῖς G ἐς ὄρνις AV 5 οἶον A (GFVM)
ψιλὰ] δ νῦν ψίχα coll. Hes. v. ἀττάραγος Pierson 6 καὶ Ζῆν] καὶ μὴν Kust.
κάξην Bergk; del. ut ex Αἰξίν ortum Mein. 8 γινομένη VM μιχθῆναι]
Πυθαγόραν add. Phot. Δελφόν AMTP, Phot.: ἀδελφόν GFVM cf. v. l. ad
Laert. 9 μαντευμένων F ὅσον A ἔχρα ἔνθεος Phot.: ἔχραε θς A
ἔχρα ὁ θεός F ἔχραεν ὁ θεός GVM 10 ὡς alt. om. F 11 εἰρωνευόμενος AV
12 περιπατοῦν A ἐς] δὲ V 15 ἐπιλέγειν GM 17 ἀρεταῖς F 18 τουτ-
έστι τὰ om. A πρότερον G ep. V 19 ὀλιγωρίαις G 20 φησὶ Σοφοκλῆς V
22 τις] τί τί Pors. Ἡσιόδοις Mein. οὐ γάρ] οὐδὲ γὰρ G τὰδ' οὐ Leutsch
25 τὸ — p. 496, 7 πονηρίαν om. F 27 εἰς Ἑ. ἐβάδιζον om. V εἰς A: εἰς
τὰ GM Ἑλευσίνα θ sch. Bhd.

οὐντο ψυχῶν· ἐν γὰρ ταῖς ὠρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἀμαζῶν φερομένους ἀνθρώπους αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένους ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἅπασαν καὶ στάντας ὅπου ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἰκῶ παραστάντας ὅπου δὴ βουλευθῶσιν, ἄδειν τῷ ὄντι τὰ ἐξ ἀμάξης, οὐ τὰ ψευδῇ λοιδοροῦντας, ἀλλὰ τάληθῃ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνειδῆ τῶν πολιτῶν καὶ ταῦτα ἀδεκάστως προφέρειν μετὰ ἀληθείας, ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

Ar. 20 Τὰ ἐκ τρίποδος: τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος· ὅς ἤδη τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα. φασι δὲ οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα· ἀλιεῖς μισθῷ βόλον ἐρρίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ἢ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἡγόρασαν οὖν τινες, εἴτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἀλιεῖς, ὡς ἰχθὺς πεπράκαμεν. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἡγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικοῦντων, ἔδοξεν ἐρωτησθαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἐπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρητεῖτο, σοφὸς εἶναι μὴ λέγων, ἔχειν δὲ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι ὡς σοφωτέρῳ πάντων.

Σ 21 Τὰ ἐν ποσί: τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Prov. 22 Τὰ ἐπὶ κοσκίνου: ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων.

Σ 23 Τὰ ἐπίχειρα: ὁ μισθός, ἡ ἀμοιβή. τὰ ἐπιχειρήματα. τὰ ἐπιτηδεύματα.

Δ 24 Τηπόλεμος: ὄνομα κύριον.

Δ 25 Ταῖφαλοι: ὄνομα ἔθνους.

Δ 26 Τακερά: κατησυγμένη.

Anth. 27 Τα'κ κόκκου: τὰ ἐκ κόκκου. κατὰ κράσιν. τα'κ κόκκου βαφέντα καὶ ὑστίνιοι θέριστρα.

Σ 28 Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

20 sch. Ar. Pl. 9; A 70 21 = P, Ba 379, 29 22 cf. Miller, Mél. 362 (II 39) 23 τὰ ἐπιχειρήματα = P, Ba 380, 1 25 = Ambr. 54 τα'κ alt. sq. Anth. 6, 254, 3 28 = P, Ba 380, 5 cf. H

23 cf. 105 et v. E 2769 27 cf. vv. Θ 239 et Υ 691

A (GFV M) 3 στάντες et παραστάντες V; „oratio manca“ Bhd. ὅπου alt.] ὅπου Bhd. 4 δὴ] ἂν Gsf. obloquente Bhd. τῷ ὄντι om. V τὰ alt. om. G 6 πρόσ-φερεῖν V 10 χρῆσθαι V 11 τὸν A, sch.: τῷ V om. GM τρίποδι V cp. A ἵνα — 12 τινες om. V 13 αὐτὸν V 14 πεπράκασι A GM ἔλεγον om. G V 15 τῇ — ἔδοξεν] ἔδοξεν οὖν V 16 ἔχρησε] ἤτησε A διήτησε Bhd. αὐτὸν om. V 17 αὐτὸν om. V δὲ τούτων] οὖν αὐτὸν V 18 μὴ εἶναι λέγων σοφός G λέγων εἶναι V ἔχειν δὲ om. V ἔδοξεν οὖν] καὶ ἔδοξεν V 19 αὐτὸν ἀναθεῖναι G σοφωτέρῳ V, cod. V in Ar.: σοφωτάτῳ GM σοφώτατον A 21 ἢ om. A 23. 24 τὰ ἐπιτηδεύματα om. AFV mg. A 25 Τηπόλεμοι GM Τακπόλεμοι V Τηπόλεμοι Hemst. Τὰκ πολέμου omisso ὄν. κ. Bhd. κύριον AF: κύριον ἔθνος V ἔθνους GM cf. vs. 26 26 Ταῖφαλοι A cf. Laur. ὄνομα ἔθνους] ἔθ(νος) A 28 Τα'κ κόκκου om. F 'κ pr. om. A τὰ ἐκ κόκκου om. G τα 'κ] τὰ AF, Υ 691 29 ὑστίνια F ὑσγίνιοι GM

29 Τάλλα καὶ φιλώμεθα: λεγόμενόν τι, οἷον τάλλα καὶ φίλοι Σ ὤμεν.

30 Ταλανίζει· αἰτιατικῇ. θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ. Σ

31 Τάλαντα: τὰ ζυγά, καὶ τὰ ἱστάμενα. Σ

5 32 Ταλαντεύει· αἰτιατικῇ. σταθμίζει. τὰ δὲ τῆς τύχης νίκαις καὶ Σ ἦτταις τῆδε καὶ τῆδε ταλαντευόμενα διέμεινε. καὶ τῷ μέτρῳ τῶν Ε κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν· οἷς μὲν γὰρ ἀξία ἄθλον εὐτολμίας Ε ἐγίνετο, ἄλλῳ ἵππος.

33 Τάλαντον: πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ Σ
10 ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαίνονμενον Δημοσθένους φησί· πεντήκοντα
τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα· ὥσπερ Ἀριστοφάνους· ἀλλ' ἢ ταλάντων
μουσικῇ κριθήσεται. καὶ Ὀμηρικόν· χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.
τρίτον σημαίνονμενον ἡ ῥοπή· τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα· ὥς καὶ
15 πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὀμηρικόν· κείτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοις
20 δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτά-
λαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον
καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον καὶ ἑβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν
τρίτον ἡμιτάλαντον δύο ἡμικυ τάλαντα, τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον
τέσσαρα ἡμικυ καὶ τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον ἕξ ἡμικυ. καὶ ὅλως, οὗ
25 τινος ἀριθμοῦ παρωνύμιον μέρει ἐπονομάζει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου
ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόζει τοῖς ταλάντοις· οἷον, ἂν μὲν ὄγ-
δοον, ἐπτά· ἂν δὲ ἑννάτον, ὀκτώ· συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ
ἡμικυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμικυ τάλαντον τρία ἡμιτά-
λαντα λέγειν· ὥς καὶ τρία ἡμίμνια, τὴν μίαν ἡμικυ μνᾶν.
34 Τάλαντον: ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ Περὶ σταθμῶν, μνῶν Greg.
ἐστὶν ἕξ, ἡ δὲ μνᾶ δραχμῶν ρ', ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ε', ὁ δὲ ὀβολὸς
χαλκῶν ε', ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δέ, τὸ νῦν λεγό-
μενον Ἀττικόν· παρὰ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ', νυνὶ

29 = P cf. Phryn. 113, 9; fr. com. ad. 707 30 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. θρηνεῖ sq. = P, Σ* cf. Ba 380, 6, H, Zon. 1714 31 = P, Ba 380, 7 cf. Ap. S. 149, 4, sch. X 209, H, Bk. 306, 3 32 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. σταθμίζει = P, Ba 380, 8 cf. H, An. Ox. 2, 485, 1, 5, Zon. 1714 τὰ — διέμεινε Dionys. Hal. 9, 13, 2 καὶ τῷ sq. Th. Simoc. 2, 6, 10—11 33 = P, Ba 380, 11, Et. Gen. cf. Et. M. 744, 17, Poll. 9, 52—5; Dem. 14, 19, Ar. Ran. 797, Θ 69, Σ 507 34 — ιβ' = Diogenian. ap. Greg. Ann. 71 (= Montfaucon. Diar. Ital. p. 214) cf. sch. B in E 576

84 init. cf. v. O 7

4 τὰ alt. om. F 9 ἢ γὰρ] καὶ V τοῦ χρυσοῦ A 10 καθ' — 12 κρι- A (G F V M) θήσεται om. V 12 κριθήσεται A F M: σταθμίζεται G M Y P 13 τρίτον — 24 μνᾶν mg. V 13 καὶ om. A 14 κείται γὰρ A F V cf. Phot. Et. 15. 16 καὶ ἡμιτάλαντον om. G M 16 τοῦ om. V τρίτου A F, Et. M.; καὶ add. G M 17 καὶ ἑβδομον ἡμιτάλαντον om. A G M 20 τὸ ἡμι- in fine vers. om. A 21 ἐφαρμόζει G 22 ἑννάτον G (M): θ' V, Ba ἐννέα A F, Phot. Et. 28 Ἀττικόν om. A παρὰ] π. δὲ Pors., sch. Greg. μνῶν] νούμμων coll. Poll. 9, 87 Scaliger νόμων Pors.

- δὲ ἰβ'. ὁ δὲ "Ομηρος λέγει· δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὥς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὥς γὰρ ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. Τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θεῖᾳ γραφῇ ἡ ἀνωθεν πεμπομένη ἐκάστῃ θεῖα χάρις.
- Ar. cύνταξις. Ἀριστοφάνης· καίτοι τάλαντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος. 5
τούτεστι χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. ὅτι τὸ τάλαντον παρὰ τισιν ἔχει
Δ λίτρας ρκέ'. καὶ Ταλαντιαῖοι λίθοι. ταλαντιαῖοι γε μὴν
Ἐῆσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι· δύο δὲ καὶ πλέον ἀπῆεσαν σταδίου. ἡ
πληγὴ δ' οὐ τοῖς προστυχοῦσι μόνον, ἐπιπολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους
Ἐῆν ἀνυπόστατος. αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα πεντήκοντα τάλαν- 10
τοις ἐζημίωσαν.
- Σ 35 Ταλαντουμένην· Πλάτων ἐν Τιμαίῳ· τὴν δὲ γῆν ταλαντου-
μένην ἀνωμάλως εἰεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, κινουμένην δὲ αὐτὴν πάλιν
ἐκεῖνα εἰεῖν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον
λέγεται. καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν. 15
- Σ 36 Ταλάντῳσις· στῆσις, στάθμησις.
- Δ 37 Ταλαπεῖριος· ὁ ταλαίπυρος.
- Σ + x 38 Τάλαρος· καθαθίκος, κόφινος μικρός. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἁ
Anth. τρίτατα δ' εἰροχαρὴ τάλαρον. καὶ Ταλαρίσκος. Δημῷ μὲν ταλα-
ρίσκον ἐϋπλοκον. μέλαν δὲ οἱ αἶμα ταυρινοῦ διὰ χρωτὸς ξέεσ' ἐπὶ 20
δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.
- Σ 39 Τάλαρος· καθαθίκος. καὶ τάλαρον σχοίνοις ὑφασμένον, ὃν
Anth. ποτ' ὀδόντι ἐπλήρου τολύπη πᾶσα καθαιρομένη.
- Σ 40 Τάλας· ἄθλιος.
- Δ 41 Ταλασκήιον ἔργον· ἡ ἐριουργία. 25
- Σ 42 Ταλάσης· ὑπομείνης.
- Σ 43 Ταλασίαν· ἐριουργίαν. καὶ Ταλάσιον, ἐριουργόν.
- Σ 44 Ταλασιουργία· ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. ὁ δὲ τὰς θυγατέρας
Ἐ ἐπειράτω ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας. καὶ αὖθις· οὐκ ὄντος
Ἐ ἀπρεποῦς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἀνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς. 30

34 "Ομηρος Σ 507 Γραφή Matth. 25, 16 καίτοι—ἀναπειστηρίαν Ar. Nu. 876 c. sch. 876 ταλαντιαῖοι γε—ἀνυπόστατος Ios. Bell. 5, 270 αἰτιώμενοι sq. cf. Diod. 12, 45, 4 35 = P cf. Et. Gen., Et. M. 744, 11; Pl. Tim. 52 e 36 = P, Ba 381, 6 cf. H 37 = Ambr. 2, Aristarch. in sch. η 24 cf. P = Et. M. 744, 50 38 — κόφινος = P, Ba 381, 8, Et. M. 744, 56 cf. sch. δ 125, H, Ap. S. 148, 31 ἁ—τάλαρον Anth. 6, 39, 6. Δημῷ—ἐϋπλοκον Anth. 6, 174, 3 μέ-
λαν sq. Anth. 7, 208, 3—4 39 καὶ sq. Anth. 6, 247, 5—6 40 = P, Ba 381, 7, Et. M. 745, 5 cf. H, sch. c 326 41 l. cf. Ap. R. 3, 292 42 = P, Ba 381, 9, Et. M. 745, 8 cf. sch. N 829, H 43 = P, Ba 381, 10, 11 cf. H, sch. Pl. Leg. 805 e
44 — ἐργασία = P, Ba 381, 12 cf. H, Tim. ὁ — χερνήτιδας Aelian. fr. 343 οὐκ sq. Ios. Ant. 18, 314 cf. Nymphiodor. in sch. Soph. OC 337

34 Ar. cf. vv. A 2010 et X 151

44 Aelian. cf. v. χερνήτις

A (GFVMM) 6 ἔχει παρὰ τισιν F 7 λίτρας om. AFV, propter cp. μὴν] μὲν V 8 οἱ
om. V 9 τοῖς pr. om. V 13 κινουμένων AGVM 15 τὸ—17 Ταλαπεῖριος
om. F 37 non nov. gl. V 20 μελανδέου A ταλαυρίνου ed. pr., Anth.
ξέεσ' GM ζέεσ' V cf. Anth. om. in lac. F 21 ἀργεάν V ἀργυρεάν GM 24 Τά-
λαρος V; ὁ add. F 43 om. V

- 45 Ταλασίφρονα: ὑπομνητικόν. Σ
 46 Ταλαοί: τληπαθείς. οἱ δὲ διαιροῦσιν, ὥστε εἶναι τ' ἀλαοί. Ἀρι- Ar.
 στοφάνης Ὕρνισι.
 47 Ταλαύρινος: ὑπομνητικός, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ. Ar.
 5 48 Ταλαπαθές: ταλαίπωρε. Σ
 49 Ταλαίπωρος: ὁ ἄθλιος. παρὰ τὸ τλῆναι καὶ τὸν πῦρον, ὃ Ecl.
 ἐστὶ πάθος. ὅτι δὲ πῦρος πάθος τί ἐστίν, Ἀντίμαχος φησί· πῦρόν
 τιν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἥλειοι τὸ πενθεῖν Soph.
 φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις· πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.
 10 παρὰ τοῦτο οὖν τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.
 50 Τάλεσιν: ἀναλώμασιν. Σ
 51 Τάληθες γὰρ ἰσχύον τρέφω: ἀντὶ τοῦ ἔχω. Soph.
 52 Τάλιγγις· ὁ δὲ Τάλιγγις ὅπλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν E
 ἀλογεῖν, πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν.
 15 53 Τὰ Μαγνητῶν κακά: ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κα- Prov.
 κῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.
 54 Ταμεσίχροα: τέμνοντα τὸ σῶμα. Δ
 55 Ταμεῖον: θησαυρός. καὶ ταμειῖον. Δ
 56 Τάμη: αὐθυπότακτον. Δ
 20 57 Ταμίαι: ἀρσενικόν. Ταμία δὲ θηλυκόν. Δ
 58 Ταμίαι: ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιο- Σ
 μεδίωνων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά
 τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς.
 εἰςὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱεράς καὶ
 25 δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.
 59 Ταμίαι: ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, ἰ' τὸν ἀριθμόν. Harp.
 παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας
 καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς
 Ἀριστοτέλης. εἰςὶ δὲ τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι
 30 δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δέδωκεν Εὐπολῖς.

45 = P, Ba 381, 13 (in Δ 421) cf. H 46 sch. Ar. Av. 687 47 sch. Ar.
 Ach. 963 cf. Et. Gen. 48 cf. P = Σ* 49 παρὰ τὸ τλῆναι cf. Choer. An. Ox. 2,
 268, 15, Et. M. 744, 52. πῦρον cf. Et. M. 699, 7; Antimach. fr. 56 Kinkel πωρεῖν sq.
 sch. Soph. OC 14 cf. sch. Eur. Or. 392, Et. M. 744, 53; Antim. fr. 56 50 = P,
 Σ* 51 Soph. O. T. 356 c. sch. 52 fort. Aelian. 54 cf. sch. Δ 511, (unde
 Et. M. 745, 31) Ap. S. 150, 4 (unde H) 55 cf. Ambr. 111 57 — ἀρσενικόν
 cf. Ambr. 6; Ταμία sq. cf. Ambr. 98 58 = P cf. Bk. 306, 7, Poll. 8, 97 et 116,
 H 59 Harp. = P, Et. M. 745, 17; Aristot. Atb. Pol. 47, 1; Eurp. fr. 195

49 hinc v. Π 2182, sch. Ar. Pl. 33 (rec.) 51 cf. 929 52 cf. v. A 1806

4 ὑπομνητικός om. V 48 mg. M post 36 G, ordo poscit; Ταλαπαθές Phot., A (GFVVM)
 ordo poscit 6 τλῆναι] τάλας G 7 πάθος pr.] πένθος e sch. Ar. Kust.
 πάθος τί AGM: τι πάθος FV πένθος e sch. Kust. 7.8 πῦρόν τιν'] πωρητὸν
 e sch. Soph. et Eur. coll. Hes. s. v. Sopingius 8 ἔθεντο] <ἕκαστος> θέντο
 Dind. cf. vs. 9 Ἥλειος AFV Ἥλειον G 9 φησί V πωρητὸν cf. ad vs. 7.8
 10 ὁμολογεῖται A 11 Τέλεσιν (Dem. 6, 30) Casaub. 16 κακῶν om. G
 19 αὐθυποτακτικόν M cp. AF 20 Ταμία] Ταμεία F Ταμίαις V 21 τῶν om.
 GFVVM 30 δεδήλωκεν G, Phot. Harp. Et.

Σ 60 Ταμίαι: ἔφοροι, φύλακες, ταμιούχοι, διοικηταί.

Σ 61 Ταμιεύεται: διοικείται, ἀποκρύπτει, φυλάττει. καὶ ὅτι σωφρό-
νων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν εὐδοκεῖν πράττωσι, ταμιεύεσθαι τὰς
τύχας· ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μὴτὲν ὑπομένειν
ἀγεννές.

5

Σ 62 Ταμιευόμενον: φυλάττοντα.

Synt. 63 Ταμιεύω· αἰτιατικῇ. καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν, ψυχῆς δὲ καθαρίν
ταμιεύεσθαι.

Σ Δ 64 Ταμιεῖον: κοιτῶνα. καὶ Ταμιεῖδιον, ὑποκοριστικῶς.

Σ 65 Ταμίης: δεσποίνης.

10

Harp. 66 Ταμύναι: πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἑρετριῶν· ἔνθα καὶ
ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Σ | 67 Τάν: ἑταῖρε· ἡ σύ. καὶ Ὡ τάν, μετὰ τοῦ ἄρθρου.

Δ 68 Ταναγραῖα: πόλις.

69 Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι: οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοί, ὡς 15
ἄνθρωποι. Βάβριος· ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων, οἷς φασιν
εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις. καὶ παροιμία· ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν
Ταναγραῖον. ἄδονται δὲ εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἀλεκτρυόνα τὸ λείπον.

Δ + Anth. 70 Ταναή: μακρά. ἐν Ἐπιγράμμασι· οὕτω τοι μελία ταναὰ ἀντὶ
κίονα μακρὸν ἦσο.

20

Prov. 71 Τὰ Ναννάκου κλαῦσομαι: τὸν Νάννακον φασὶ βασιλέα γε-
νέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν,
συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἰκέτευε.

Σ 72 Ταναῦφῆ: λεπτοῦφῆ.

Anth. 73 Τανάχαλκος: πολύχαλκος. τανάχαλκόν τε λέβητα σὺν πελέκει. 25

Anth. 74 Τάν ἐτνοδόνον τορύναν.

Δ 75 Τανηλεγές: κληρόν.

60 = P, Σ*, Et. M. 745, 16 cf. Ba 381, 14—6, H, sch. T 44 61 — φυ-
λάττει = P, Ba 381, 20 cf. H καὶ ὅτι sq. Dionys. Hal. 8, 48, 4 62 = P,
Ba 381, 19 63 cf. Lex. synt. Vat. 93, An. Ox. 4, 300, 13; aliter Synt. Laur. et
Gud. 64 — κοιτῶνα = P, Ba 381, 18, H 65 = P, Ba 381, 21 cf. H; gl.
sacra 66 Harp. = P, Et. Gen. cf. Et. M. 745, 24. Aeschin. 3, 86 67 — σύ
= P, Ba 381, 23 cf. sch. Luc. 91, 18, sch. Pl. Ap. 25 c, H, Moer. 214, 14, Et. M.
825, 23 68 = Ambr. 81 69 ἀλεκτορίσκων — ἀνθρώποις Babr. 5, 1—2
70 — μακρά cf. sch. Π 589, H. οὕτω sq. Anth. 6, 52, 1—2 71 cf. Zen. VI 10
72 = P 73 τανάχαλκόν sq. Anth. 6, 306 3—4 74 Anth. 6, 306, 2 75 cf.
Ambr. 16 et 103

69 καὶ παροιμία sq. ex v. A 1117 70 cf. vv. H 597 et M 504 71 cf. 2 et
v. N 24, partim hinc 74 cf. 799 et v. E 3325

Α (G F V M) 3 εὐδοκεῖν G 4 ψυχὰς F μὴδὲν G 63 om. A F V 65 om. F
mg. V 10 Ταμίης M^{sc} 13 ἰαῖρε F μετὰ τοῦ ἄρθρου om. G; τοῦ om. M
16 ἀλεκτορίδων G 17 καὶ pr. — 18 λείπον om. A F mg. V 17 καὶ pr. om. V
18 καὶ — λείπον om. V; καὶ om. G 19 ἀντὶ A F V: ἀνὰ G M ποτὶ vv. H 597,
M 504, Anth. 71—2 om. F 73 del. Bhd., frustra 74 om. F 26 ἐτνύ-
δονον V ἐτουοδόνον G

- 76 Τάνις: ὄνομα τόπου. ἔνθα ἦσαν τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια. ἐν Δ
 πεδίῳ Τάνεωσ. Thdr.
- 77 Τανταλεία ψυχὴ: τοῦ Ταντάλου. Δ
- 78 Ταντάλαιοι: τρομικοί. καὶ παροιμία· Ταντάλαιοι τιμω- Σ
 5 ρίαι· ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ κυγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν Prov.
 αὐτῶν· ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.
- 79 Τάνταλος· τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιοθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν Greg.
 ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια· καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς
 10 κάτω ὕδωρ πολὺ καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ἐὰν οὖν ἠθέλησε πιεῖν
 τοῦ ὕδατος, ἐπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψει δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν
 ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε
 ἦψατο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο.
- 80 Ταντάλου κήπους τρυγᾶν· Ἰακίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου
 15 ἀσπτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις, τίς ἄρι-
 στος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρώσιν. πέπαυμαι, ἔφη ὁ Ἰακίος,
 ταῦτα σπουδάζων· εὐνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐν-
 δεικνύμενος δὴπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι κικὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ
 πᾶσαι. καὶ αὖθις· τὸν Ταντάλου λίθον οἶεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς
 20 καλῳδίοις ἡρτῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.
- 81 Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται: διεβεβόητο ὁ Τάνταλος Prov.
 ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν δοθῆναι. Ζῆτει πλατύτερον ἐν τῷ
 τὰ Ταντάλου.
- 82 Τανυγλώχιν: μακρὰς ἀκίδας ἔχων. Δ
- 25 83 Τανυήκεας. καὶ Τανύηκες, τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν, ἢ Δ
 αἰχμὴν ἠκονημένην. Σ
- 84 Τανυμήκεες: αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ Anth.
 αἱ τανυμήκεες αὗται ἰτέαι.
- 85 Τανύποδας: ταχείας τὰς Ἑρινὺς φασι· τὸ γὰρ ,τεῖναι τοὺς Soph.
 30 πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

76 — τόπου + ἐν sq. cf. Ambr. 49 ἔνθα sq. Thdr. in Ps. 77, 43, PG 80, 1493 c cf. Zon. 1709 77 cf. Ambr. 43 et 101 78 — τρομικοί = Ba 381, 24, Zon. 1709 Τανταλείοι alt. sq. cf. Apost. XVI, 9, Polyb. 4, 45, 6 79 sch. Greg. cf. Nonn. PG 36, 1056 a, Cat. Bodl. p. 54 sq. 80 — πᾶσαι Philostr. vit. soph. 1, 20 81 — δοθῆναι cf. Zen. VI 4 82 cf. sch. Θ 297, Zon. 1711 83 Τανυήκεας Π 768 cf. H Τανύηκες sq. = Ba 381, 25, Et. Gen., P s. τανύ-μηκες cf. Et. M. 745, 41, sch. Ξ 385, Ap. S. 149, 11 (unde H) 84 καὶ sq. Auth. 6, 170, 1—2 85 sch. Soph. Ai. 837

80 Philostr. cf. v. I 620 81 cf. 147

1 Τάνεωσ F, Ambr. ὄνομα om. A τόπου FM: τόπος A ποταμοῦ G A(GFVM) cf. Ambr. Zon. πόλεωσ V cf. Steph. Byz. 4 Ταντάλαιοι pr.] Ταντάλαιοι F, Ba cf. p. 395, 11 Ταντάλαιοι τιμ. F 9 ὑπὸ τὴν γῆν V 12 δὲ utrob. om. A γενείας G 15. 16 τίς ἄριστος om. A 20 ἐπὶ τῶν ἀμ. ad l. rettulit Bhd. 21 τάλαντιζέται V 22 καὶ ὡς εἰς V 24 ἔχον A 25 τεταμένον V 85—86 inverso ord. 29 φησί Bhd.

Σ 86 Τανύπεπλος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Σ 87 Τανύπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Δ 88 Τανύφλοιον: μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

Ε 89 Τανχοσδρώ: οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. Μένανδρος· 5

Suid. ὁ δὲ Τανχοσδρώ, ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγός, οὐχὶ ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὄμιλον καὶ ἕτερα ἅττα φόβητρα κόμπῳ μὲν ἀρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῇ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας πλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας.

Δ 90 ΤαΞεώτης.

10

91 ΤαΞείδιον.

Δ 92 ΤαΞιαρχῆσαι.

Σ 93 ΤαΞίαρχος: ἡγεμὼν, στρατοπεδάρχης.

Δ 94 ΤαΞίλης: ὄνομα κύριον.

Phil. 95 ΤάΞις: ἡ τάΞις διττὴ ἐστίν· ἡ μὲν ἐν τῷ στρατηγῷ, ἡ δὲ ἐν τοῖς 15 στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάΞεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

Tact. 96 ΤάΞις: αἱ β' τετραρχίαι, ἄνδρες ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν 20 ταΞίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης. ΤάΞεων ψιλῶν ὀνομασίαι καὶ ποσότης αὐτῶν· λόχος ἀνδρῶν η'. κύστασις δ' λόχοι, ἀνδρῶν λβ'. πεντηκονταρχίαι β' κυστάσεις, ἀνδρῶν Ξδ'. ἑκατονταρχία β' πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. ἐκάστη ἑκατονταρχία ἐκτάτους ἔχει ε', χημειοφόρον, οὐραγόν, καλπιστήν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα. ψιλαγία β' ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν ενς'. Ξεναγία β' ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'. 25 κύστρεμμα β' Ξεναγίαι, ἀνδρῶν ,ακδ'. ἐπιΞεναγία β' κυστρέμματα, ἀνδρῶν ,βμη'. κτίφος β' ἐπιΞεναγίαι, ἀνδρῶν ,δςς'. ἐπίταγμα β' κτίφη, ἀνδρῶν ,ηρςβ'. τούτου ἕκαστοι ἄνδρες η', ἐπιΞεναγοὶ μὲν δ', κυστρεμμάτάρχαι δὲ οἱ λοιποί. Ζῆτει πλατυτερόν ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου.

Σ 97 Ταονθαρύζειν: τρέμειν.

86 = P, Ba 381, 27, Et. M. 745, 45 cf. Ap. S. 149, 8, sch. Γ 228 87 = P, Σ*, Et. M. 745, 48 cf. Ba 381, 29, H; in Pind. P. 5, 149 88 = Ambr. 104, sch. Π 767 (unde Et. M. 745, 50) 89 — Χοσρόου pr. Men. Prot. fr. 53, FHG 4, 254 90 = Ps. Herodian. 210 91 = Ps. Herodian. 239 92 = P, Σ* cf. Zon. 1710 93 Philop. 37, 20—22 94 Tact. 11 et 30 95 = P

89 cf. v. Ε 962, unde Μένανδρος sq. 96 cf. post litt. Ψ 97 cf. 763

A (GFV M) 1 ἔΞ — 2 δηλοῖ om. V 87—8 inverso ord. V 4 φλοιὸν — 12 ΤαΞιαρχῆσαι om. F 5 Μένανδρος — 9 ἀποκρίνας om. A 7 κόμπῳ — οὐδαμῶς om. V 8 τε pr. — 9 ἀποκρίνας] συνήγειρε V 10 ΤαΞεώτης A G, contra ord. 91 om. AV 13 στρατοπεδάρχης om. V, Zon. 94 om. V 19 ΤάΞεων — 28 βιβλίου om. F; nov. gl. VM 19 ΤάΞεων — 20 αὐτῶν om. G, post litt. Ψ 19 ὀνομασία V ὀνομασίαν A 20 ἄνδρες cett. GM cp. A η'] ν' A 21 πεντηκονταρχία Tact., post litt. Ψ Ξδ'] Ζῆτει πῶς ss. M 22 ἑκατοντάρχης A 24 β' ψιλαγίαι] διψιλαγία AV 26 ,αμη' A 27 τούτου in τούτων corr., γρ. τούτου ἕκτατοι ss. M cf. Tact. 27. 28 κυστρεμάρχει AV 28 Ζῆτει — βιβλίου om. A G V

- 98 Ταῶς: ὁ Τηρεύς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰω. δακύνεται δὲ καὶ Ἀρ. περιπαῖται.
- 99 Ταῶς εὐπήληξ: ὁ Μηδικός, καὶ χρυσόπτερος, καὶ ἀλαζονικός ὄρνις.
- 100 Τὰ ὤτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες: ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν· Σ δὲ ποιοῦσιν οἱ ἐκκελυμένοι. καὶ αὖθις· τῶν τὰ ὤτα κατεαγόντων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας εἰς κωμωδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.
- 101 Ταπεινός. καὶ Ταπεινῶ· αἰτιατικῇ. Δ Synt.
- 102 Τάπητες: ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Σ
- 103 Τάπτι κοσκίνῳ: λεγόμενόν τι. οἷον τάληθῇ πάντα. Σ
- 104 Τάποτίμια: τοὺς μισθοὺς. Σοφοκλῆς· δείξον ἀνθρώποισι, Soph. τάποτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.
- 105 Τάπίχειρα: τὸν μισθόν, τὰς ἀμοιβάς. ἀμείνονα ἔχων τάπίχειρα
- 15 τῆς ἡττης. ἐν Μυθικοῖς.
- 106 Τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηῖῳ ὑπηρετοῦντα Μηνᾶν ΕΥ τὸν πειρατήν.
- 107 Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. Σ
- 108 Τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπηνεῖτο: ἐπὶ τῶν ἐν Prov. ἀρχῇ κοσμίῳ, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.
- 20 109 Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἰγίν' ἐκτρέφει: παροιμία. Σ ἐν ἀκμῇ γάρ, φασί, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.
- 110 Ταρρακῶν: πόλις. καὶ κλίνεται Ταρρακῶνος. Δ
- 25 111 Ταραντενίδιον: λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως Σ πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτως Νικόστρατος. ἡ δὲ τὸ διά- Ε δημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περιπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα (τὸ δὲ ἦν

98 sch. Ar. Av. 102 99 l. Babr. 65, 1 100 — ἐκκελυμένοι = P, Et. Gen.; l. Pl. Rep. 613 c τῶν τὰ sq. Dam. fr. 77 = Phot. Bibl. 341 b 14—6 101 Ταπεινῶ sq. = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 300, 14 102 = P, Et. M. 746, 5 Ael. D. fr. 116 ex Eust. l. 1369, 42 contulit Wentzel; Ar. Pl. 528 103 = P 104 Soph. El. 1382—3 c. sch. 1382 105 ἀμείνονα — ἡττης Babr. 5, 9 106 Io. Antioch. fr. 77, FHG 4, 568 = EV 1, 176, 3—4 107 = P, Ba 381, 30 cf. sch. Thuc. 2, 87, 6 108 cf. Paroem. ed. Gsf. 112, n. 902 109 = P 110 — πόλις cf. Steph. Byz.; Ταρρακῶνος = Ambr. 37 111 — Νικόστρατος (fr. 40, 2 p. 229 K.) = P v. Ταραντενίδιον cf. Et. M. 746, 14, sch. Luc. 26, 26; 279, 7, H vs. 26 ἡ sq. Aelian. fr. 12

98 cf. 531 99 cf. v. Γ 183 100 Dam. cf. vv. K 903 et Ω 258 104 cf. vv. E 2700 et Λ 582 105 cf. 23 106 cf. v. Π 2025 111 Aelian. cf. vv. K 741 et Ω 223

1 Ταῶς V δὲ om. F 5 τὸν ὤμων AM^{ac} 9 καὶ GM: om. A^r A(GFVΔI)
12, 13 Τάποτίμια utrob. G, vv. E 2700 et Λ 582 13 οἱ AV, om. F 14 τῶν μισθῶν F
19 πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Schottues, 109 25 (et 504, 1) Ταραντενίδιον GM^{ac},
sch. Luc., v. K 741 26 ἡ] οἱ GF 28 περιβαλοῦσα F περιβάλλει v. Ω 223

ταραντενίδιον λέπτον τε καὶ ἀσθενές), ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κᾶτα ἀπορρήγνυται. ἡ δὲ περιαλγεί.

Δ 112 Ταραντίνος: ὄνομα κύριον.

113 Ταραντῖνοι: τάξεις τις ἱππέων οὕτως καλουμένη.

EV 114 Ταραξίας· ὁ δὲ ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας ἐπέσκηψε τῇ 5 Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης.

Ar. 115 Ταραξικάρδιον: τὸ δάκνον τὴν καρδίαν. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον. αὐξήσει κέχρηται, εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινόν, ὃ μὴ οὕτως ἐστὶ δεινόν, ὡς δάκνειν καὶ ταραττεῖν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, τοῦτο ἀναμφι- 10 λόγως δεινότατον νομίζοιτο.

Synt. 116 Ταράσσω· αἰτιατικῇ.

Σ 117 Ταρβεῖ: φοβεῖται. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν, ἀντὶ τοῦ Soph. τιμᾶν. ταρβεῖν μὲν, ὦ γεραιέ, τάνθυμῆματα πολλή 'στ' ἀνάγκη τάπο 15 κοῦ. καὶ μὴν ἔνεστι τοῖς εὖ σκοπούμενοις ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτέ.

Σ 118 Τάρβη καὶ Τάρβος: εὐλάβεια, φόβος. ψῖ μὴ 'στι δρῶντι Soph. τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ. τουτέστιν ὁ μὴ τὸ ἔργου δεδοικώς οὐδὲ τὸν λόγον.

Δ | 119 Τάριχα. ὄψα πολυτελῆ. καὶ ταρίχη συχνά. καὶ παροιμία· ἂν μὴ 20 Suid. παρὴ κρέα, ταρίχη στερκτέον. παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

Δ 120 Ταριχαῖοι: ὄνομα ἔθνους.

Σ 121 Ταριχεύει: τήκει, ξηραίνει.

Σ 122 Ταριχεύειν, ταριχεύειν: ὥσπερ οἱ τὰ ψὰ τέμνοντες καὶ Eccl. μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἶον εἰς 25

E γάρων ἐξιχωρίζεσθαι, γάριχός τις ὢν. λέγεται καὶ Ταριχηρά. Ἀρριανός· ὁ δὲ ἔδωκε κῖτόν τε καὶ οἶνον καὶ κρέα ταριχηρὰ κατὰ 30 κτηνὴν.

Δ 123 Ταριχεία.

118 cf. H 114 Georg. 473, 3—5 = EV 1, 145, 3—5 115 Ar. Ach. 315 c. sch. 116 = Synt. Laur. cf. Gud. 117 — φοβεῖται = P, Ba 382, 1, H, sch. N 285 cf. Et. M. 746, 32 vs. 14 ταρβεῖν — κοῦ Soph. OC 292—3. καὶ μὴν sq. Soph. Tr. 296—7 118 — φόβος = P, Σ*, Ba 382, 2 cf. H = Ambr. 14, Et. M. 746, 25 (in Ω 152), Apion ψ sq. Soph. OT 296 c. sch. cf. fr. trag. ad. 459 120 cf. Ambr. 70 121 = P, Σ* cf. Ba 382, 3, Et. M. 746, 48, H 122 — ξηραίνειν = P; Pl. Conv. 190 d οἶον — ὢν cf. Herodian. Symp. ap. Orion. 151, 16 (unde Et. M. 746, 48) ὁ sq. Arr. An. 4, 21, 10 123 = Ambr. 92

114 cf. v. Σ 271 118 Soph. cf. v. Ω 90 119 καὶ παροιμία sq. ex v. A 1828 cf. v. A 2544; hinc v. Σ 1052 122 cf. 124 et v. E 1781

A (GFV M) 4 τις] τῶν FV 8 ἐπειπὼν A 9 γάρ] δὲ V δ — δεινόν om. A 11 δεινότατον A^{sp}, sch.: δεινότης F δεινόν GVM; ἂν post nom. add. sch. 14 γηραιέ AGV 'στ' G, Soph.: τ' A c' FVM ἀνάγκης F ἀπὸ A 15 τοῖς τοῖς μὲν εὖ mg. add. V 20 ὄψα — 21 ἀρκεῖσθαι om. AF; καὶ παροιμία — 21 στερκτέον mg. V, 21 παρεγγυᾷ — ἀρκεῖσθαι om. V 22 Ταριχεαὶ ex Steph. Byz. Bhd., frustra ὄνομα ἔθνους] ἐθ(νο)c A 24 Ταριχεύειν om. F ταριχεύειν del. Bhd., frustra; Πλάτων ἐν Συμπόσιῳ add. F 26 γάρων] γάρος A 123 om. F mg. V

- 124 Τάριχος: τὸ τάριχος οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· τὸ Ἀρ.
πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω. ἔστι δὲ κρέας ἀλσι πεπασμένον. Greg.
παρὰ τὸ εἰς γάρον ἔξιχωρίζεσθαι. Ecl.
- 125 Ταρκύνιος Σούπερβος· οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν ΕΥ
5 Ῥωμαίων μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον καὶ βαρυτέραν τὴν πολι-
τείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν
δραμάτων, τοὺς τε νόμους μεταθεῖς καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνθησε
προβαλλόμενος καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκίζόμενος· φιλοπόλεμός τε,
εἰ καὶ τις ἄλλος, γεγωνὼς ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν
10 ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο· κουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους
ὠνόμαζον Ῥωμαῖοι.
- 126 Ταρκυῖνιος. Δ
- 127 Τάρπεια: ὄνομα. Δ
- 128 Τάρπημεν: ἐκορέσθημεν. Δ
- 15 129 Ταρρός: ὁ τάλαιος· τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν. Δ
- 130 Ταρρός: ἐκ μέρους· ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός, ἢ τὸ ἄκρον τῆς Σ
χειρός. καὶ πλέγμα. Θουκυδίδης· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς Δ
καλάμου πηλὸν ἐνεύλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους. Ε
- 131 Ταρρός: πόλις Κιλικίας, ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος, βασιλεὺς Suid.
20 Ἀκκυρίων.
- 132 Ταρρός: κυρίως τῶν ὀρνίθων ἢ πτέρωσις· ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν Hdt.
ὁμοιος ὁ σχηματισμός. οὕτως Ἡρόδοτος.
- 133 Ταρσοί: τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ Σ
ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν, ὥς Ε
- 25 μὲν τιτρώσκων, ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων.
- 134 Ταρσοὶ καλάμων. οἱ δὲ Λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες καὶ Hdt.
δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες ταρσοῖς καλάμων καὶ ὕλη μὴ Ε

124 — πω Ar. Ran. 558 c. sch. cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. 533 a 38, Ael. D. fr. 217 ex Eust. O. 1390, 57, Poll. 6, 48, Moer. 210, 29, Bk. 309, 14, Thom. 349, 6, An. Par. 4, 248, 6 ἔστι — πεπασμένον cf. sch. Greg. a Gsf. adscriptum, Et. M. 746, 49 125 Io. Antioch. fr. 36, FHG 4, 553 = EV 1, 168, 14—23 126 = Ambr. 20 127 = Ambr. 90 128 = Ambr. 117, H, sch. A 779 cf. Zon. 1714, Et. M. 746, 51 129 cf. Apion, sch. i 219, Zon. 640 extr. et 1711 130 — χειρός = P, Ba 382, 6, Lex. Rhet. in Et. M. 747, 7 cf. sch. A 377, H πλέγμα cf. H oi sq. Thuc. 2, 76, 1 132 gl. Hdt. 8, 12 133 — ἄκροις = P, Ba 382, 4, Et. M. 747, 5 cf. sch. i 219, H, Ap. S. 149, 25 134 oi δὲ — Ῥωμαῖους Prisco attr. Bhd.

124 cf. 122 125 cf. v. Σ 798 130 Thuc. cf. vv. Ε 1282 et ΕΙ 109 131 ex v. Σ 122

3 παρὰ — ἔξιχωρίζεσθαι om. A 5 τὸ om. V 6 ἐπέφηνεν F ἐκ τοῦ A(GFVM) τοιούτου F 7 πραγμάτων A μετατιθεῖς Bekk. 10 ἐπιθυμίαν A 126 om. GFV; καὶ praemis. M 127 om. F 18 ἐνεύλλοντες AF ἐσέβαλλον VM ἐπέβαλλον F 131 om. AF mg. A^rV 19. 20 βασιλεὺς Ἀκκυρίων om. V 22 ὁ om. V 24 διέλυσεν om. AFV sed cf. Polyb. 16, 4, 5 et 14 δc] οὗς F 25 παρασύρων] παραπέμπων καὶ π. F παραπέμπον καὶ παρασύρων V 26 ὀρύξαντες βόθρους FV

βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαιούσῃ, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυσαν· καὶ χοὺν ἐπιβαλόντες τὰ τε παρ' ἐκάτερα χωρία γεωργήσαντες καὶ πυροὺς σπείραντες ἐτροπώσαντο ^{Hdt.} τοὺς Ῥωμαίους. Ταρκοὶ καλάμων παρ' Ἡροδότῃ ἢ πρασιά, οὐ ἐξήραινον τὴν πλίνθον. 5

Σ 135 Τάρταρος: ὁ κατώτερος τοῦ ἄδου τόπος. καὶ Τάρταρον, τὸν Δ περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσι. Περὶ ψυχῆς. καὶ Ταρτάρειος βόθρος.

Σ 136 Ταρτησία μύραινα: ὡς ἐκεῖ γινομένων μερίστων.

^{Ar.} 137 Ταρτησός: Ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἐκτετοπισμένη ¹⁰ Ε παρὰ τὴν Ἀορνον λίμνην. τῆς δὲ Ταρτησσοῦ Ἀγαθώνιος ἐβασί-
^{Ar.} λευεν. Ἀριστοφάνης Ταρτησίαν μύραινάν λέγει. καὶ οὐδετέρως Δ Ταρτήσιον.

Σ 138 Ταρροί: τάλαροι καὶ ταρκοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως. 15

^{Ar.} 139 Ταρροί: Ἀττικῶς τὰ ἐκ σχοίνων πλέγματα. τοὺς γοῦν καλά-
μους τοὺς γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν Ἀριστο-
φάνης οὕτως ἐκάλεσεν. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς;
ἐφ' ἧς ὁ Σωκράτης ἐκρέματο. ἡ ταρρός, μετέωρόν τι ἱκρίον, ἐφ' οὗ
αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται. τοιαύτην δὴ τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ²⁰
ἐσκευάσθαι.

Δ 140 Ταρφειαί: πυκναί.

^{Hom.} 141 Ταρχύσῳσι: θάψῳσι.

Σ 142 Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις: παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δε-
διότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας. παρήλαθε δὲ ἀπὸ τῶν ²⁵
γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς
οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιζαν τῇ καλουμένῃ κάμη,
ἣ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας
μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιζαν.

vs. 4 Ταρκοὶ sq. gl. ^{Hdt.} 1, 179 135 — ψυχῆς = P. cf. Et. M. 747, 14;
— τόπος = Ba 382, 10 cf. H, sch. Θ 13. Περὶ ψυχῆς i. e. Pl. Phaed. 112 a
Ταρτάρειος cf. Ambr. 7 136 = P, Et. Gen. (in Ar. Ran. 475) 137 — λίμνην
+ Ἀριστοφάνης — λέγει sch. Ar. Ran. 475 138 = P, Lex. rhet. in Et. M. 747, 1
cf. Ael. D. fr. 305 ex Eust. O. 1625, 16; Thuc. 7, 40, 5 139 Ar. Nu. 226 c. sch.
140 = Ambr. 77, Zon. 1711 (in T 357) cf. Ap. S. 149, 26, H, Aristarch. in sch.
A in M 158 (unde Et. M. 747, 20) 141 sch. H 85, unde Et. M. 747, 34 cf. H,
Ap. S. 149, 27 142 = P cf. Apost. XVI, 14

136 cf. 1124

142 cf. vv. Σ 75 et 77 extr.

A (GFVM) 4 Ταρκοί] nov. gl. G πρασιά Salmas. 5 ἐξήραινον V 6 τόπος om.
FV 7 Ταρτάρειος V M^{ce}, Ambr. 9 Ταρτησία M 12 Ταρτησσίαν V 16 σχοινίων F
19 ἐφ' pr.] ὕφ' G 20 κοιμῶνται] ἐκκρεμῶνται FV; κοιμῶνται ss. V τοιαύτην] τὴν
τ. F 25 κακῶν προδοσίας] κ. συμφορὰς ex v. Σ 77 Kust. κ. προσδόσεις vel κ.
ἀποδόσεις Bhd. (κ. προσδοκίαν Macar. VIII 3) αἰκισμοὺς παθεῖν ἔνεκα προδοσίας
Apost., probat Hiller, Philol. 34, 233 26 γινομένων V ὑπὸ om. G αἰ-
κισμοῖς. ἔλκοντες V 27 κάμη] καμαίνῃ Kust. 28 πάθους] ζῆτει ss. M;
κάφους Wolf πλοίου Cobet

- 143 Τὰς ἐν ἄδου τριακάδας· ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀπο- Prov
κεκρυμμένα γινώσκειν ζητούντων.
- 144 Τάσις· ἔκτασις· καὶ δρόμος. Σ
- 145 Τὰς ὁδοὺς οἶδεν, ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγε τῶν κυ- Ar.
ρηβίων εὐθύ· ἔνθα δὴ κάχρυς ἀλήθονται· κυρήβια γὰρ αἱ ἀλη-
15 λεςμένοι κριθαί. διαβάλλει δὲ τὸν Εὐκράτη ὡς τοιαύτην τέχνην
ἔχοντα· ὅς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης· εὐλαβοῦ δὲ μὴ δια-
φύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς, ἅσπερ Εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν
κυρηβίων. εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.
- 16 146 Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακῶς, ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν Ar.
ἐπείγεται· ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακῶς.
- 147 Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται· διεβεβόητο ὁ Τάν- Prov.
ταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὥς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. οὗτος γὰρ Σ
πλούσιος Φρύξ ἐπὶ ταλάντοις διεβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος.
15 κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ
ὄνομα τάλαντα, ὥς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· Ταντάλου τά-
λαντα τανταλίζεται. αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιό- Prov.
τητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπείπερ παίζοντες πολλὰ τοιαῦτα καὶ
ἄλλα πεποιήκασι, οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ'
30 Ἐπιχάρμῳ.
- 148 Τατιανός· οὗτος ἐπὶ τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ Ζήτει ἐν Suid.
τῷ Ἀμάχιος.
- 149 Τατίκιος· ὄνομα κύριον. Δ
- 150 Τάτιος· ὄνομα κύριον. ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδη- Δ
25 μούντα ὑπὸ κινεῖται Τατίῳ προδῶσιν τὸ φρούριον. E
- 151 Τάττουσα· ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος· ἡ δὲ ὅσα πάθη τῆς
ψυχῆς τάττουσα ταῦτα καὶ διακομοῦσα. περὶ κοσμιότητος καὶ σωφρο-
σύνης ὁ λόγος.
- 152 Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτά, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά·
30 γεωμετρικός ἐστιν ὁρος τοῦτο ἀξιών, ἐπειδὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε

143 cf. Paroem. ed. Gsf. p. 113 n. 905 144 = P, Ba 382, 11 145 Ar.
Eq. 253—4 c. sch. 146 Ar. Ach. 1069—70 c. sch. 1069 147 = διαδοθῆναι
cf. Zen. VI 4 πλούσιος — τανταλίζεται = P; Anacr. fr. 127, fr. com. ad. 602
(cf. Men. com. fr. 301, 6) Ἐπιχάρμῳ fr. 226 150 ἡ sq. App. Bas. fr. 3
151 ἡ — διακομοῦσα Dam. fr. 22

145 cf. vv. E 3556 et K 2753 147 cf. 81 et v. A 123 148 ex v. A 1518
150 cf. v. Φ 826

3 καὶ om. V 4 ἔφευσε VM 4.5 εὐθὺ τῶν κυρηβίων G 5 κάχρυς V A(GFVM)
κέχρυς G γὰρ om. F; δὲ ss. M 6 δέ] γὰρ A Εὐκράτην GV cp. A
cf. v. A 3069 Σωκράτην F 147 om. AF 12 Τὰ om. G cf. ad vs. 16
14 ἐπὶ ταλάντοις om. V ἐβεβόητο V διαβεβόητο Phot. 16 ὄνομα] τὸ add.
GM τῷ κωμικῷ] κωμικῶν V Τα Ταντάλου G, καὶ Τα T.—20 Ἐπι-
χάρμῳ ante gl. transpos. cf. ad vs. 12 18. 19 καὶ ἄλλα τοιαῦτα ed. pr.
19 ἀγαθῷ G 148 om. AF mg. A^r 21 καὶ — 22 Ἀμάχιος om. V 21 καὶ
om. A^rG 29 ἀλλήλους V δεῖ] δὴ G 30 ἐπειδὴ] ἐμοὶ δὴ Bekk.

φίλον, τὸν δὲ ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις, ἄμφω δὲ ἐνδὸς ἐστὲ φίλοι· δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι, καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. καθάπτω τοιγαροῦν ὑμᾶς ἀλλήλοις.

Harp. 153 Τὰ τῶν φόρων κρείττω· παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείων φερομένων ὧν ἡδίκησαν. 5

Prov. 154 Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον· ὅτι τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρετίθουν, Ξίφος, βρόχον, κύνειον. τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον· οἱ δὲ τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετὴν παρρησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι τρία λέγειν, ἀβούλονται· μεθ' ὃ ἐφιμούντο. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον αὐλὴ 10 ἐλέγετο, καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ αὐλικοί. ἄλλως· τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον· μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς, καὶ προεῖρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, Ζημία μία τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώττης. 15

Harp. 155 Ταυρέας· ὄνομα κύριον.

Δ 156 Ταυρεΐη φωνή· τοῦ ταύρου. καὶ Ταύρειον αἶμα.

Ar. 157 Ταυρηδόν· ὡς ταῦρος. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου· ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύπας κάτω. τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος. 20

Δ 158 Ταυρίδιον· ὁ μικρὸς ταῦρος. καὶ Ταύριος Ποσειδῶν. ὅτι

Suid. ἵπποι σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

Δ 159 Ταυρικὴ· τόπος.

Δ 160 Ταυρίωνος.

Σ 161 Ταυροβόλος· ἡ Ἀθηνᾶ. 25

Δ 162 Ταυροκέρκouroi· ποτάμια πλοῖα.

Δ 163 Ταυρομένειον· πολίχνιον. καὶ Ταυρομενεΐτης.

Δ + Soph. 164 Ταυροπόλα· ἡ Ἄρτεμις ἡ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμωμένη. ἢ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ

153 Harp. = P 154 cf. Zen. VI 11 et III 100; Alexid. fr. 8 155 Harp. = P, Ambr. 29 156 — φωνή = Ambr. 96. Ταύρειον αἶμα = Ambr. 112, Ar. Eq. 83 157 Ar. Ran. 804 c. sch. plenior. 158 Ταύριος Π. cf. Stud. An. 267, Ambr. 72 160 = Ambr. 33 163 πολίχνιον cf. Ambr. 113. Ταυρομενεΐτης cf. Ambr. 15 et 58, Zon. 1710 164 — Ἄρτεμις cf. Ambr. 102, H. ἡ ἐν sq. sch. Soph. Ai. 172

154 cf. vv. A 4437 et El 175; hinc Apost. XVI 20 158 ἵπποι sq. ex v. B 453 161 cf. 165 164 cf. 170

A (GFVM) 1 δὴ] δὲ F 2 ἡμᾶς G συνάπτω ed. pr. 4 ἐφόρων V φώρων Canter 6 ὅτι om. G εἰς alt. om. AF 8 αὐλῇ] αὐτῇ G 9 μετῆν — 15 γλώττης om. F 10 δ GM: οὐ AV 11 αὐλικοί] αὐλητικοί. καὶ G 14 μία om. AGV, Apost. 15 χειρῶν G 19 γοῦν GM^{ac}, Ar. plerique: γὰρ AFVM^{ac} 21 Ταύριος F cf. Ambr. ὅτι — 22 μελισσῶν om. AF mg. in brev. contr. V 21 ὅτι om. GV post 160 ὄνομα κύριον add. F 27 Ταυρομένειον AF, Steph. Byz. καὶ om. G, qui ἀπ' αὐτοῦ post gl. add. 28 ἐν] ἐν τοῖς A 29 τῇ c. ἐστὶ GM, sch.: ἐστὶ τῇ σελήνῃ A τῆς σελήνης ἐστὶ FV

καὶ ἐποχεῖται ταύροις· ἦν καὶ Ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. ἡ ρά σε Ταυροπόλος ὥρμησεν ἐπὶ βοὺς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεσπόζειν φαντασμάτων.

5 165 Ταυροπόλον: τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περιέεισι πάντα, ὡς Σ Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξοίστησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ ταυροβόλον. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἀνδρῳ· ὁ γὰρ Ἀνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρεΐδαις ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς
10 νεὼς ἄλληται, ἰδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· καὶ οὕτως εὐπλοήσκειν. ὁ δὲ ἐν Ἀνδρῳ ἐξήλατο.

166 Ταῦρος, Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγωνὶς ἐπὶ Ἀντ- Heay.
νίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε Περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, Περὶ σωματικῶν καὶ ἀσωμάτων· καὶ ἄλλα
15 πλείστα.

167 Ταῦρος: τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτῃ, ἡ ἄμικτος, Ar.
ἀγνή. οἷκαδ' ἀταυρώτῃ διάξω τὸν βίον.

168 Ταῦρος: ὄνομα ὄρου. ταύρῳ γάρ ἐστι κυμφυῶς εἰκασμένος Δ
σκικρῶντι καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους πόδας πρὸς ὕψος· εἶτα δὴ
20 τὸν αὐχένα κυρτῶς ὑπεξαιροῦντι.

169 Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. ἀντὶ τοῦ Σ
ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσας βοὺς ἐδίδото. ἡ τὸν ὠμητήν. ἀφ'
οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοῦνομα Ἀριστοφάνης. ὅστις ἡ Ar.
γενναίων ὄργια Μουσῶν μὴτ' εἶδεν μὴτ' ἐχόρευσε, μῆτε Κρατίνου τοῦ
25 ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη. τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομέ-
νους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον· ψευδῶς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς· Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. καὶ ὅτι φίλοιός
ἦν· καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν. οἱ δὲ
30 χεῖρα ἐτελέσθη, ἃ εἰς τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. ἡ τολμηρά, ἀπὸ τῶν
Βακχῶν.

165 = P cf. H; — γῆν cf. Et. Gen., Et. M. 747, 51, sch. Ar. Lys. 447; FGrHist. 244 fr. 111 b; Istr. fr. 8, F'HG 1, 419 167 Ar. Lys. 217 c. sch. 168 Ταύρῳ sq. Pisid. attr. Sternbach 169 — Ἀριστοφάνης (Ran. 357) = P cf. Et. M. 747, 48, H; Soph. fr. 607 ὅστις sq. Ar. Ran. 355—7 c. sch. 357; Soph. fr. 607

165 cf. 161

167 cf. v. A 4327

1 Ταυροπὸν F Ταυροπόλον A 5 ὅτι] διότι V om. G τὰ πάντα V A(G F V M)
7 γῆν] τὴν γῆν V 8 ἔβαλλε G M 10 ἄληται G M 12 Πλατωνικός—15 πλείστα
om. F 13 τοῦ Εὐσεβοῦς om. G Περὶ—14 Ἀριστοτέλους om. V 18 προσ-
φυῶς G M^{sc}; στίχοι mg. add. M εἰκασμένον ed. pr. 19 πρὸς] εἰς G
20 ὑπεξαιροῦντι M^{sc}, Bhd. 21 post τοῦ lac. in M, quiλείπει ἴσως τὸν βουφά-
γον ss. (βουφάγον suppl. Tour); ὅτι in lac. maiori om. G; ἀντὶ τοῦ del. Kust.
22 τοῖς νικήσας διθ. V ἀφ'—31 Βακχῶν om. F 24 εἶδε V ἴδε A, cod. M
in Ar. 25 βακχεῖς V ἐτετελέσθη A 26 ψευδῶς V: ψευδ A facit ψεύ-
δεσθαι G M om. sch. περὶ V 27 Τύρου V 28 αὐτὸ G V 29 ἔτι G M TP:
ὅτι AVM cf. sch. 30 τολμηρόν G

Δ + Soph. 170 Ταυρωπόν: τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

Ar. 171 Ταυταγί· παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν· ἔσται ταυταγί.

Ar. 172 Ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών. νῆ τὸν Δί', αὐτὴ ποῦ ἔστι τοίγ' ἡ Δαρδανίς.

Σ 173 Ταῦτα πράσσω, φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν· Κρατῖνος 5 Ὀραις. ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴδὲν ποιούντων.

Ar. 174 Ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ πολλὰ περιπεπλευκός, μετακυλινθεῖν αὐτὸν αἰεὶ πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον μᾶλλον ἢ γεγραμμένην εἰκὼν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν σχῆμα: ἀντὶ τοῦ μὴδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. 10 περιπεπλευκός δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένου. ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου· οὐ γὰρ ποτ' εἶων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῇ χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Prov. 175 Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια: ἐπὶ τῶν τὰ τελευταία ποιούντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος Ῥήνιαν ἔλων καὶ 15 ἀναθεῖς αὐτὴν τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἐν Δήλῳ θεῖς ἀγῶνα κάλλιστον ἡρώτα πέμψας εἰς Δελφούς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς εἶπε· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· σημαίνων, ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.

E 176 Ταῦτά σοι καὶ θαρρῶν αὐτὸς κατὰ τι ἔθος ἀρχαῖον 20 ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τεταγμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ: ἀντὶ τοῦ ἔνεκεν τούτου. καὶ αὖθις· ταῦτά σοι καὶ Δ τεθνεῶτα ἔθαπεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο.

Σ E 177 Ταύτη: τούτου ἔνεκεν, ἢ οὕτως. ταύτη σοι οὐ πολὺ ὕστερον 25 παρελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις· ταύτη σοι καὶ οὐ τι εὐλαβούμενος εἵποιμι. καὶ αὖθις· καὶ ἐδόκει ταύτη γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν.

E καὶ αὖθις· ὁ δὲ Βρούτος ταύτη οὐδὲ ἐπείρασε διαβῆναι, ἑτέραν δὲ τινα μακροτέραν περιελθόντες.

Δ 178 Ταυτηϊ: ταύτη.

Δ 179 Ταυτηνί: ταύτην.

30

171 Ar. Av. 446 172 Ar. Vsp. 1370—1 173 = P; Crat. fr. 252 174 Ar. Ran. 534—9 c. sch. 538, 535—6; Eur. fr. 89 175 cf. Paroem. ed. Gsf. 110 n. 894 176 — θεῶν Aelian. fr. 137 (falso Dam. fr. 48). vs. 22 ταῦτα — 23 θαυμαστῇ Aelian. fr. 327 διὰ τοῦτο cf. Ambr. 130 177 — οὕτως = P, Ba 382, 12 cf. H ταύτη sec. — ἀρχῆς Aelian. καὶ ἐδόκει — διαφέρειν Dam. fr. 296 ὁ sq. cf. ad Arr. Parth. fr. 85 179 l. = Ambr. 131

170 cf. 164

175 cf. v. Π 3128; hinc v. P 184 extr.

A (GFVM) 2 ἐν Ὀρνισιν] ὄρνειον FV 5 Ταῦτ' αὐτὰ πράττω Dobree ποῶν GM, Phot. 6 γὰρ om. GM 8 et 11 παραπεπλευκός A 9 γεγραμμένην V γεγραμμέν' F λαβόντ' ἐν AFV 11 τῷ] τὸ G 12 Εὐριπίδης F 15 Ῥήνιαν M^{sc} 19 εὐθέως] δικαίως F 20 σοι] σοι F om. A (add. A') 21 τὴν ἱερουργίαν δι' ἡμέρας G 26 καὶ αὖθις om. GF 27 εἵποιμι] ἀν desiderat Bhd. 28 αὖθις] πάλιν G Βρούτιος Roos ἐπειράθη Roos

180 Ταυτί: ταῦτα. Δ

181 Ταυτίζω: ιδιοποιούμαι. Δ

182 Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς: Ἀριστοφάνης. Ατ.
ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

5 183 Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον, τὰ δ' οὐχ Ατ.
ὕπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς: ὁ γὰρ Αἰσχύλος Λι-
βυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν. ὁ δέ ἐστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν
λόγος, πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν
πτερώματος· τὰ δ' οὐχ ὕπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλίσκό-
10 μεθα. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὕπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ
τῇ αὐτῶν γνῶμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πε-
ποιήκαμεν.

184 Ταυτοέπεια. καὶ Ταυτοεπεῖν, ταυτολογεῖν. Δ Σ

185 Ταυτὸν: τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. Phil.
15 πρὸς δὲ τούτοις τοῖς τριῖσι καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται, κατ' ἀνα-
λογίαν, πορρωτέρων ὄντα τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν οὗτοι· ταυτὸν
γὰρ τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται, τὸ δὲ κατ' εἶδος, τὸ δὲ τῷ γένει.
ἀριθμῷ ταῦτά ἐστιν ἀλλήλοις ὦν ὀνόματα πλείω, τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ
ὕπ' αὐτῶν σημαίνονμεν ἓν, οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα· ἀριθμῷ γὰρ ἓν
20 τὸ λῶπιον καὶ ἱμάτιον, ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς κατ' ἀριθμὸν ἐστι
δηλωτικά. κἄν λόγος δὲ κἄν ὄνομα ταυτὸν σημαίνει, ἓν κατ' ἀριθμὸν
καὶ τοῦτο· κἄν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτό, καὶ ταῦτα ἀριθμῷ
ταυτά· τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναί ἐστιν, οὐ τοῖς ὀνόμασι ση-
μαντικοῖς. συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμὸν, ὡς τὰ πολυώνυμα, λῶπος,
25 ἱμάτιον. κατ' εἶδος, ὡς Σωκράτης καὶ Πλάτων. κατὰ γένος, οἷον ἄν-
θρωπος, ἵππος· ζῷα γὰρ ἄμφω. κατ' ἀναλογίαν, ὡς καρδιά καὶ πηγὴ
καὶ μονάς· ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποτόν, οὕτω καὶ μονὰς ἐν
ἀριθμῷ, καρδιά ἐν ζῷῳ. ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς· νοῦς ἐν ψυχῇ. νηνεμία
καὶ γαλήνη ἡ αὕτη· ὁ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι·
30 ἡσυχία γὰρ ἄμφω.

186 Ταυτὸν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοὶ
διηγούμενος· ὅτι μὲν οὐχ ἐκόντες (ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες),
τὸν καλὸν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι,

180 cf. Ambr. 128—9, H 181 l. = Ambr. 123 182 Ar. Av. 1245 c. sch.
plenior. 183 Ar. Av. 807—8 c. sch.; Aeschyl. fr. 139 184 Ταυτοέπεια cf.
Ambr. 89, H Ταυτοεπεῖν sq. = P, Ba 382, 13 185 Alex. Aphr. 58, 5—59, 5
186 Iuliano attr. Bhd.

183 cf. vv. El 64 et O 992

186 cf. v. Γ 349; hinc 802

182 non nov. gl. AGM 6 ἄλλων] ἄλλοι G ἀλλήλων F 7 ὁ δὲ] ὡ δ' Dio- A (G F V M)
genian. praef. extr. ὡς δὲ sch. δς δ' Bhd. 8 ἀτράκτῳ] ἡγουν βέλη (h. e. βέλαι)
ss. V εἰδόντα G εἰδόντα V 9 πτερώματα V cp. A 19 ἓν alt.] ἐνὶ V
20. 21 ἐστιν κατὰ ἀριθμὸν δηλωτικόν V 22 ταυτό] ταυτόν G, v. l. Alex.
25 καὶ om. AG 26 ζῷον V 33 ἐπηρεψαμεν A

τεκμαίρη δῆπουθεν. ἴσως δ' ἄν μοι καὶ κοὶ γένοιτο καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρόν, εἰ κοὶ μὲν ἐκείνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου κοὐ τύχωμεν. ἔστι δὲ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σε καθῆκει λέγειν, οἴσθα δῆπουθεν. εἰ γὰρ ἐγὼ κοὐ νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ κοὐ ὄναρ κοὐ διηγούμενος.

187 Ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρώσι τὰς ἐγχείλους· οἱ τῷ θρίψ τῆς κράδης προσχρώμενοι καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες τῆς θήρας τυγχάνουσι. κάκεινος ευχεῖ τὰ δημοσία καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τοὺς τε ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταῦτο συμβαλεῖν.

Δ 188 Ταυτότης· ἡ ὁμοιότης. Πισίδης· τῇ ταυτότητι ευχευθεὶς τῶν δακρύων. καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει· καὶ δακρυεὶν τις ἐξεγείρει δάκρυα.

Σ 189 Ταυτότητος· ἀπαραλλάκτου φύσεως.

Hom. 190 Ταφήϊον· ἐντάφιον.

Δ 191 Τάφιος· ἐθνικόν. ὁ ληστής.

Σ 192 Τάφος· καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. καὶ τὸ περί-

Hom. δειπνον. Ὁμηρος· τάφον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο. οὐ τὸν τύμβον.

Δ 193 Ταφόσιρις· ὄνομα κύριον.

Σ 194 Ταφρεῦσαι· διορῦσαι, περικάψαι.

Σ 195 Τάφος· τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ Τάφρη θηλυκὸν 30 παρ' Ἡροδότῃ. ὀρύξαντες τάφρην εὐρέην ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα Εἰ ἐπ' αὐτῆς.

Σ 196 Τάχα· ἴσως, ἢ ταχέως, ἢ τυχόν.

197 Ταχεῖα.

Δ 198 Ταχινός· ὁ ταχύς.

Δ 199 Τάχιον· ταχύ.

Σ 200 Ταχύ· ἀντὶ τοῦ ταχέως ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν.

Δ παρ' Ὀμήρῳ δὲ Τάχιστα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί, λῦσαν δ' ἀγορὴν

Hom. αἰψηρὴν. ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ταχέως.

187 Aeliano attr. Valck., temere sec. Bhd., qui imitationem Ar. Eq. 864 perspexit 188 τῇ sq. Pisid. Exp. Pers. 3, 133—5 189 = P, Ba 382, 14 cf. H 190 sch. β 99 cf. H 191 cf. o 426 192 — σημείον = P, Ba 382, 15 τὸ περίδειπνον — ἵπποδάμοιο cf. Ap. S. 149, 28, H, Apion, sch. A (Aristonic.) in Ψ 29, schol. BT in Ω 804 (fort. Aristonic. in Ω 804, ubi deficiunt sch. A); Ω 804 193 = Ambr. 23 194 = P, Ba 382, 16 cf. Zon. 1715, H 195 — ὄρυγμα = P, Ba 382, 17 cf. sch. H 341 (unde Et. M. 748, 43), H ὀρύξαντες sq. Hdt. 4, 201, 1 196 = P cf. Ap. S. 150, 1 unde H; sch. B 193 = Zon. 1715, Erotian. 85, 13 198 = Ambr. 4 200 — παλαιῶν = P Τάχιστα — ταχέως cf. Et. M. 749, 3 λῦσαν sq. T 276 vel β 257 c. sch. (A; Aristonic. utrob.) cf. Ap. S. 150, 8, sch. BT in Δ 182

200 Hom. cf. v. Al 394

A(GFVM) 1 ἐμοὶ Bhd. 2 κοὐ κοὐ ed. pr. 2. 3 τύχοιμεν Bhd. 3 ἔστι] ὅτι Wolf ἔτι Kust. αὐτοῦ] τοῦ A 187 mg. V (om. F) 6 οἱ GM: οἶον AV 7 προσχρώμενος V 189 om. V; post l. ἡ ὁμοιότης ex 10 repet. F 13 φύσεως om. A 15 Τάφιον F 21 εὐρέην om. G 197 om. AF post 195 V 26 τὸ ταχύ G 27 τῶν om. GF 28 καὶ — 29 ταχέως om. F 29 αἰψηρὴν om. V

- 201 Ταχυβάμονας ὄρκους: Ἀρίσταρχος κατ' ἀντίφρασιν ἀκούει, Σ ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ γενομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιorkήσαντες. ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος.
- 5 202 Ταχυβούλοις: ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις, προπετέσιν, Ar. ἀπερικέπτοις. κωμωδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλευόνται.
- 203 Ταχυναυτεῖ: ταχέως πλεῖ. αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, Σ ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρεῖας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. Ar.
- 10 204 Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα Ar. φρενός. οὐ πόρον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἄπορον λέγει. κώπτειν διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει δὲ αὐτόν, ὅτι, ἐὰν ἀπορήσῃς εἰς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλω
- 15 δηλονότι, αὐτὸς ἐν πείρᾳ γεγόμενος τῶν ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται.
- 205 Ταινάριον κακόν: τὸ μέγα καὶ παρανομούμενον εἰς ἰκέτας· οἱ Prov. γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἰλωτας εἰς Ταίναρον ἀπέκτειναν. καὶ Ταιναρίτης, ὁ πολίτης. Δ
- 206 Ταίναρον: ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατ- Ar. ἄγον εἰς ἄδου. ἔνθα καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλείου. ἐκεῖσε δὲ τοὺς Εἰλωτας ἰκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος οὐδὲν δείσαντες ἀνείλον οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκου ἑναγεῖς εἶναι. καὶ Ἀριστοφάνης· αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός, κρίσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
- 25 207 Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, Σ ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. καὶ Ταινίδιον, τὸ στέμμα. Δ Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος περιτραπεῖς ἐντάφιον ἐαυτῷ Ε τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. περὶ Μαξίμου λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀννίβου τὸ
- 30 στέμμα.

201 = P; cf. Paroem. ed. Gsf. 106 n. 865, H; l. e tragod. sec. Naber; Ἀφροδίσιος sq. fr. trag. ad. 525 202 sch. Ar. Ach. 630 203 — πλεῖ = P, Ba 382, 18, H αὗται sq. sch. Ar. Av. 1204 204 Ar. Nu. 703—4 c. sch. 205 — ἀπέκτειναν = Paroem. ed. Gsf. 111 n. 900 206 Ar. Ach. 510—11 c. sch. 510; — Λακωνικῆς = Ambr. 110, Ps. Herodian. 131 cf. Zon. 1713 207 — κυμάτια = P, Ba 380, 2, Et. M. 749, 37 cf. H; Ambr. 75, 97 = Ps. Herodian. 131; sch. Luc. 35, 26 ὁ sq. Aelian. fr. 117

201 cf. v. A 4652
cf. 312; hinc v. Π 915

203 Ar. cf. v. Π 388

204 cf. v. M 724

207 init.

2 ἑτέρῳ] (ἐ)ταίρῳ ss. M; ἔρωτι Hes. 4 οὐκ ἐμποίνιμος] ἤγουν ἀτιμώρητος A (GFVM) ss. V 5 Ταχυβόλοις FV 204 non nov. gl. F 11 λέγων G 16 οἰκέτας G, Paroem. 19. 20 κατάγωνος F 20 Ἀσφαλείου GM^{ac} ἐκεῖ A δὲ AFM: γούν G om. V 21 εἰλοντας F 23 Ταινάρου G 25 μὲν] μὲν τῶν F 26 καὶ om. F, nov. gl. 27 Αἰλιανός] Ἀππιανός Hemst., oblocutus est Wyttenb.

Ε 208 Ταινίαι: λίνα εἰς λεπτά διακεκομμένα. Αἰλιανός· τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδῆκει ταινίαις. ἡ διάδημα ἱματίου.

Ε? 209 Ταινία· ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστῆς περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταινίαν ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἄσθμα καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας διερρήγνυεν ⁵ ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν ἐς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἐς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοισ ἐπι-
κειμένων κατὰ στοίχον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινό- ¹⁰ μενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχῶν Ζύλῳ Ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διϊστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίει τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων. ὀλισθαίνουσί τε δὴ οἱ σφῆνες, κάκεινος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ Ζύλου λύκων ἐγένετο εὖρημα.

Σ 210 Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος. προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινιάζον ¹⁵ Ε οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέδουν.

Δ 211 Τεγέα: πόλις. καὶ Τεγεάτης, ὁ πολίτης.

Call. ? 212 Τέγγε: βρέχε. οἶνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλης δ' ἀπέχου Κυθε-
ρείης.

Σ 213 Τέγγεσθαι: εἵκειν, ἐνδιδόναι. καὶ Τέγγει, βρέχει, μαλάττει. ²⁰ Anth. ἐν Ἐπιγράμμασι· νῆά σοι, ὦ πόντου βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης, ἀντί-
θεμαι μηκέτι τεγγομένην.

Σ 214 Τέγξω: βρέξω.

Δ 215 Τεγεσταῖοι: ὄνομα ἔθνους. καὶ θηλυκὸν Τεγέστη, ὄνομα πόλεως. ²⁵

Σ 216 Τέγος: στέγη· ἢ ὑπερῶον, δωμάτιον, οἰκία πρόσγειος.

208 λίνα cf. Et. M. 749, 43 τὴν—ταινίαις Aelian. fr. 89 διάδημα cf. H, An. Ox. 2, 485, 7 = sch. Greg. PG 36, 1237 c 209 Paus. Per. 6, 14, 7—8
210 — στεφανοῦντος = P, Σ*, Et. Gen. cf. Ba 380, 4, H προσιόντες—ἀνέδουν Iambl. fr. 5* 211 — πόλις = Ambr. 223. Τεγεάτης cf. Ambr. 192 212 — βρέχε cf. Zon. 1723, Et. M. 749, 48, Erotian. 31, 3. οἶνῳ—τέγγε cf. Alc. fr. 39, 1; οἶνῳ sq. Pythagorico corpori attr. Welcker, Hecalae Callimachi dubitanter ego 213 — ἐνδιδόναι Tim. = P, H cf. sch. Pl. Rep. 361 c. Τέγγει — μαλάττει = P, Ba 382, 19, Tim. sch. Pl. Leg. 866 d νῆα sq. Anth. 6, 70, 1—2 214 = P, Ba 382, 23 215 — ἔθνους = Ambr. 195. Τεγέστη sq. = Ambr. 227 216 = P, Ba 382, 25 cf. Et. M. 749, 46, H, Ap. S. 151, 35, Ps. Herodian. 131, sch. α 333

208 Aelian. fr. 89 cf. v. A 1851 209 cf. vv. M 1066 et Φ 720
210 Iambl. cf. v. A 223

A(G F V M) 209 om. V, non nov. gl. M; extra ord. 3 παγκράτιος F cp. A 4 κατέχων—
14 εὖρημα om. F 6 φλέβων] βλεφάρων A 10 οὖν] αὐ G 15 προσ-
ιόντες—16 ἀνέδουν om. F; καὶ ἀνέδουν om. V, qui add. Ταινία ὁ στέφανος =
Ambr. 75 cett. 18 φίλης AFV 24 Τεγεσθαῖοι F ὄνομα ἔθνους—25 πό-
λεως] ἐθ(voc). tum nov. gl.: Τεγέστη· πόλ(ις) A

- 217 Τεγάρων· δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεγάρων δὲ παύεται. Ζήτει ἐν τῷ Suid.
'Αράβιος ἄγγελος.
- 218 Τεήν· τὴν σήν. τεήν διφῶσα καλιήν. Δ
- 219 Τεῖν· σοί, Δωρικῶς. ἐν Ἐπιγράμμασι· νικήσας ἀνέθηκε τεῖν Hom.
5 περικαλλὲς ἄγαλμα. Anth.
- 220 Τεθέντων· ἀντὶ τοῦ ληφθέντων, ὁμολογηθέντων, συγχωρηθέν- Phil.
των· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης· συλλογισμός ἐστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων
τινῶν.
- 221 Τεθεωρημένη· ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν
10 Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος νωθρός ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμῶδης, ἐν δὲ
τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς
τὸ στόμα ἐμπτῆναι.
- 222 Τεθεικότες· ἀποβαλόντες. Ἰώσηπος· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον διηρη- Ε
μένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὄπλων.
- 15 223 Τεθηγμένον· ἠκονημένον. Σ
- 224 Τεθελότα· θάλλοντα. ἐστεφανωμένοι κλώνας τε δάφνης Σ
τεθελότας κείοντες. Ε
- 225 Τεθλυμμένων καὶ ἐκτεθλυμμένων.
- 226 Τέθηπα· καταπέπληγμα. Σ
- 20 227 Τέθηπότες· ἐπτοημένοι, δειλιάσαντες. Σ
- 228 Τέθμια· νόμος. καὶ Τέθμια, νόμιμα. Σ Δ
- 229 Τεθνάναι.
- 230 Τέθνασο· προστακτικόν. Σ
- 231 Τεθνειῶτος. Δ
- 25 232 Τεθνήσκη· διὰ τοῦ σ οἱ Ἀττικοί. οἴμ', ὡς τεθνήσκη. Ατ.
- 233 Τεθνεῶτα. Δ
- 234 Τεθνία· γαστριμαργία πολλή. Σ
- 235 Τεθνεῶτα. καὶ Τεθνώντων, ἀποθανόντων. τεθνώντων δὲ Δ + Ε
πολλῶν καὶ καλευόντων ὑπὲρ τοῦ Ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι.

218 — σήν cf. Ap. S. 150, 26, H, Zon. 1718; τεήν alt. sq. Hesiod. O. 374
219 — Δωρικῶς sch. A 201 cf. H νικήσας sq. Anth. 6, 7, 2 220 Alex. Aphr.
7, 26—7, 9 221 ὁ sq. Laert. 4, 32 222 ὁ sq. Ios. Bell. 5, 76 223 = P,
Ba 382, 24, H cf. Byz. Zt. 16, 65, 30 224 — θάλλοντα = P, Ba 382, 26, Zon.
1723 cf. H ἐστεφανῶμενοι sq. Aeliano attr. Valck. 226 = P, Ba 382, 27,
sch. Z 168, Ap. S. 150, 28 cf. H 227 = P, Ba 382, 28 cf. sch. Δ 243
228 — νόμος = P, Ba 382, 29 cf. H Τέθμια, νόμιμα = H cf. sch. Call. H 3,
174 230 = P, Ba 382, 30 231 cf. Ambr. 267, Zon. 1723; N 659 232 Ar.
Ach. 590 c. sch. 233 cf. Ambr. 267 234 = Σ*, H, P cf. Ba 383, 1
235 — ἀποθανόντων cf. Ambr. 267, Zon. 1723. τεθνώντων δὲ sq. Aelian. fr. 328

217 ex v. A 3729 221 cf. v. Θ 213 extr. 234 hinc 314 extr. 235 cf.
v. Σ 52

217 om. AF mg. V 1 Τεγάρων pr.] παροιμία V 1 Ζήτει—2 ἄγγελος A(GFVM)
om. V 1 Ζήτει om. G 13.14 διηρημένοι] ἡγουν διεσχισμένοι ss. V 225 om.
AFV 18 καὶ om. G 21 Τέθμια pr.] Τεθμός Bekk. νόμοι G, Kust. νό-
μους ex Hes. Bos Τέθμια alt. om. G 229 om. AFV 24 Τεθνηῶτος GF;
η ss. A* M 233 om. GFM cf. ad vs. 28; extra ord. 234 om. GM cf. ad 314
27 Τεθνεία V, 314, Ba, Kust. cf. Phot.^{cc} 235 post 230 GM, ordo poscit
28 Τεθνεῶτα καὶ om. A cf. ad 233 Τεθνεῶτων GM^{cc} Τεθν Πιῶντων M^{cc} τεθ-
νεῶτων G τεθνώτων M 29 καὶ καλευόντων] καλευομένων V

Σ 236 Τεθολωμένος: καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης· ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία.

Suid. 237 Τέθρια· ἄγρονα καὶ ἄγρια φυτά.

Σ 238 Τέθριππον: ἐκ τεσσάρων ἵππων ἄρμα.

5

Σ 239 Τεθυκώς: εὐχαριστήσας.

Σ 240 Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος, ἢ κεκακωμένος.

Σ 241 Τεθυωμένοι: τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

Σ Δ 242 Τέκεα: τέκνα. καὶ Τεκόντες, οἱ γεννήτορες. τοῖς τεκοῦσι

Soph. γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν ὅταν τις 10 ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Δ + Ε 243 Τεκμαιρόμενος: στοχαζόμενος. ψευδῇ τεκμαιρόμενος ἀληθεῖ καὶ οὐ γενησόμενα εἰκάζων γενησόμενοις.

Synt. 244 Τεκμήρασθαι· γενικῇ. Τεκμηριῶ δὲ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ.

Σ + Phil. 245 Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ Τεκμηριῶ - 15

δης ἀπόδειξις λέγεται τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἔπεται τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ, τεκμήριον τοῦτο λέγεται· ἂν δὴ μὴ πάντως ἔποιτο, σημεῖον ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκέτι· διότι μὴδὲ ἄλυτόν ἐστιν. οἷον ὡς τὸ ὠχρά ἐστιν,

Ε ἐπειδὴ τέτοκε. καὶ αὐθις· ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἢ 20 Θεοδώρα, τεκμηριώσασθαι ἂν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος, ὡς ἐς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἔδρασεν. ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις ἐνδηλος γίνεται. καὶ αὐθις φησι Δαμάσκιος· ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων ἀφωρισμένα στοιχείων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλο- 25 πονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον, τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας, τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρηθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπό-

236 = P, Et. M. 750, 10; Pherecr. fr. 115—6 238 = P, Ba 383, 2, Zon. 1720 cf. H 239 = P, Ba 383, 3, H 240 Tim. = P cf. sch. Pl. Phaedr. 230 a, H, Et. M. 458, 40 241 = P, Σ^a, Ap. S. 150, 27 Ba 383, 4 cf. H, sch. E 172 242 — τέκνα = P, Ba 383, 6, Zon. 1721 τοῖς sq. Soph. OC 508—9 c. sch. 243 — στοχαζόμενος cf. H. ψευδῇ sq. Dionys. Hal. 8, 57, 4 244 cf. Synt. Laur. et Gud. 245 — σημεῖον = P, Ba 383, 9 cf. Zon. 1721, H σημεῖον — τέτοκε Philop. 31, 16—20 vs. 20 ὅτι — γίνεται Proc. h. a. 18, 1—2 ὅρους — ἀπόλαυσιν Dam. fr. 32

237 ex v. A 3586 242 Soph. cf. 1138 245 Philop. cf. v. A 3289; Dam. cf. v. O 644

A (GFV M) 1 Τεθολωμένα V 2 ἐπὶ] ὑπὸ F 3 ἀπεθολοῦθ' G M 237 om. A F post 233 V 7 Τεθυμνῶς G; Τεθυμμένος ss. M κεκακωμένος] κεκαμωμένος FM^{ac} κεκαμένος G 8 τεθυμνωμένοι AFVM^{ac} τεθυμμένοι G 12 Τεκμαιρόμενος om. V 14 Τεκμηριῶ A^r δοτικῇ A^r, Synt. Laur.: γενικῇ GM 16 τὸ alt. om. A 16. 17 καὶ κατανοῆσαι om. V, καὶ om. GM 17 τῷ αἰτίῳ τὸ αἰτιατὸν GV 19 δὲ om. F τὸ] τὰ A 20 καὶ—p. 517, 2 ἐτεκμηρίου om. F 22. 23 πεπραγμένων A 23 εὐδηλος GM 24 φησὶ] ῥη A 24. 25 ἀφωρισμένων GVM^{ac} cp. A cf. v. O 644 25 στοιχεῖα M^{ac} 28 παρεθισμένον A

- λαυσιν. ὁ δὲ κατέδεικεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι EL
τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου.
- 246 Τέκμηρσα: ὄνομα κύριον. ἡ τοῦ Αἴαντος γυνή. καὶ ὄνομα Δ Soph.
πόλεως. καὶ Τεκμηρσεύς, ὁ πολίτης. Δ
- 5 247 Τέκμωρ: τέλος, μόρον, θάνατον. Σ
- 248 Τέκος: τέκνον. Σ
- 249 Τεκταινόμενος: κατασκευάζων. Σ
- 250 Τεκτήνατο: κατεσκεύασε. Σ
- 251 Τέκτων: κοινῶς τεχνίτης, ὁ λαοζόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων. Σ
- 10 εἰδήμων.
- 252 Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος. Ἰάμ- Σ
βλικος· περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοὺς τελαμώννας προσ- E
έδησε τῇ κλίνῃ. καὶ ἡ εἰς λεπτὰ κατακεκομμένη ὀθόνη. Ἡρό-
δοτος· οἱ δὲ Πέρσαι περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, ἐμύρνησί τε ἰώμενοι E
- 15 τὰ ἔλκεα καὶ αἰνδόνας βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες.
- 253 Τελαμώνιος: ὁ Αἶας. Δ
- 254 Τελέας ἐρεῖ ταδί. Ἀριστοφάνης Ὀρνισι· ἄνθρωπος ἀστάθμητος, Ar.
πετόμενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε ἐν αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν
Τελέαν ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσης.
- 20 ἦν δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους·
πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πο-
νηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησί·
νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται. ἡ ὅτι τελέας ὄρνειον.
τοὺς πετομένους ὄρνεις οὗτος ὁ Τελέας, Ἀριστοφάνης φησὶν, ἐρεῖ.
- 25 255 Τελέθει: γίνεται. Σ
- 256 Τελέθουσι: γίνονται, θάλλουσι. Σ
- 257 Τελενικῆσαι: ἐν Σερίφοις τὸ κενῶσαι. ἀπὸ Τελενίκου τινός, Σ
ὡς τὸ εἶκος, πέννητος παντελῶς. καὶ λέγεται τις Τελενίκιος ἡχώ, ἐκ
μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

245 ὁ sq. Cass. D. 68, 17, 2 = EL 428, 13—15 246 — κύριον = Ambr. 216,
Ps. Herodian. 225 ἡ — γυνή sch. Soph. Ai. 201 247 = P, Ba 383, 10; —τέ-
λος = sch. H 30, Ap. S. 150, 30, Ambr. 147 cf. sch. A 526 (unde Et. M. 750, 16),
H 248 = P, Ba 383, 11, Ps. Herodian. 131; gl. Hom. 249 = P, Ba 383, 12,
H cf. Zon. 1723 250 = P, Ba 383, 13, sch. E 62 cf. H, Et. M. 750, 22
251 — ξύλων = P, Ba 383, 14 cf. sch. Δ 110, Ap. S. 150, 31 (unde H) 252 — ἀσπί-
δος = P, Ba 383, 15 cf. Ap. S. 151, 1, H, Et. M. 750, 25, sch. E 404 περιβα-
λὼν — κλίνῃ Jambl. fr. 33 οἱ sq. Hdt. 7, 181, 2 254 Ar. Av. 168—70 c.
sch. 167—8 plenior.; Pl. com. fr. 161 255 = P, Ba 383, 16, sch. H 282, H,
cf. Ap. S. 151, 33 256 = P, Ba 383, 17 cf. Et. Gen.; sch. Φ 465 = Zon. 1724
257 = P, Et. M. 751, 5 cf. H; Crat. fr. 217

3 ἡ — γυνή] θηλυκόν F ἡ om. V 4 Τεκμηρσεύς AFG 5 θάνατον, A (GFVM)
μόρον FV 8 κατασκευάζεν F 9 κοινός GVM, Ba Phot. sed κοινῶς sch.
ὁ pr.] καὶ ὁ F λαοζένος G 13 κεκομμένη A 13. 14 Ἡρόδοτος — Πέρσαι] οἱ
δὲ Π. φησὶν Ἡρόδοτος V 15 βυσσίνης] καὶ αὐθις add. V 17 Τελέας]
ὄνομα add. V ταδί] ζητεῖ ss. M 21 δειλία] ἐπὶ δ. GM 24 ὄρνις οὕτως
M^{cc} 26 καὶ Τελέθουσι GM θάλλουσι] ζητεῖ ss. M 27 Σερίφοις Phot. Et.
cf. p. 423, 8 28 Τελενίκιος GM^{cc}, Phot.^{cc}

Δ 258 Τελεώτερον: τὸ τέλειον.

Σ 259 Τελεεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφών.

Heay. 260 Τελέσιλλα, ποιήτρια. ἐπὶ στήλης τὰ μὲν βιβλία ἀπέρριπτε, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀργους καταφυγόντας διέφθειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν 5 ἦσαν ὡς αἰρήσοντες, τότε Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὀπλίσασα ὑπήντησεν οἱ προσήσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς τοῦπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναῖξί πολεμεῖν, ἅς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο, Ἀργείοις λέγων· ἄλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσας 10 ἐξελάσῃ καὶ κῦδος Ἀργείοισιν ἄρῃται, πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφάας τότε θήσει.

Ε 261 Τελεσιουργήσας: εἰς τέλος ἀγαθῶν, ἐργασάμενος. Πολύβιος· περὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πράξιν. καὶ αὖθις·

Ε ἐπ' αὐτὴν που τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πράξιν χωρεῖν, cώ- 15 φρονι manía τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἔξοιστρούμενοι.

262 Τελεσιουργόν: τελείως ἀπηρτισμένον. διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὔροι τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

Σ 263 Τελεεσκόμενος: τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν. 20

Δ 264 Τελέωνος.

Ifasy. 265 Τελέστης, κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν Ἀργῶ καὶ Ἀσκληπίος, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ ἰδ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Σ 266 Τελεεσφόρος: τέλειος, μάντις, ἐγγαστρίμυθος.

Σ| 267 Τελετή: θυσία μυστηριώδης. ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα. ἀπὸ 25 τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων· τελεῖν γὰρ φαμεν τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας· καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγα.

Δ 268 Τελευταῖον: ἔσχατον.

Σ 269 Τελευτήσαι: τελέσαι. 30

258 l. cf. Ambr. 183 259 = P, Et. M. 751, 8, Bk. 114, 23; Antiphont. fr. 184 260 ἐπὶ sq. cf. Paus. Per. 2, 20, 8—10, fort. e coll. orac. 261 περὶ—πράξιν Polyb. fr. 81 ἐπ' sq. Th. Simoc. 5, 5, 1 262 διὸ sq. Dam. fr. 61 263 = P s. τελί-, Σ*, Ba 383, 21, Et. M. 751, 3 cf. H 264 cf. Ambr. 175 265 Ἀθήναιος 14, 616 f et 617 b 266 = P, Ba 383, 20, Lex. rhet. ap. Et. Gen., Et. M. 751, 10 267 — μυστηριώδης = P, Et. M. 751, 11 cf. Tim., H, Ba 383, 19, Ps. Herodian. 131, sch. Ar. Pac. 413 ἀπὸ sq. Ath. 2, 40 e cf. Orus ap. Et. Gen. et Et. M. 751, 11 268 = Ambr. 256 269 = P, Σ*, H (in β 280)

261 Th. cf. v. B 54

262 cf. vv. E 1155 et P 287

267 cf. 270

A (GFV M) 259 om. V, extra ord. 3 ἀπέρριπτε G ἀπέρριπτε F ἀπέρριπται Bhd. cf. Paus. 4 καὶ—12 θήσει om. F 6 ἐρείκοντες V 10 Ἀργεῖοι V 11 Ἀργεῖοι γένηται A 17 τελέως Kust. 264 post 266 V 22 κωμικός] falsum τούτου—23 Δειπνοσοφιστῶν om. F 22 ἐστιν] εἰςιν G 23 τῷ om. G 25 τιμιωτάτη Bhd.

270 Τελεῖν: ἐπιτελεῖν, ποιεῖν, ἢ τὸ δαπανᾶν. ἔνθεν καὶ τελετή. Σ + x
 271 Τελεία: Ἦρα Τελεία καὶ Ζεὺς Τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ατ.
 ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέ-
 λεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἢ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. ὅτι διττὴ ἡ Phil.
 5 κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης·

ἡ μὲν γνωστική, ἡ δὲ ὀρεκτική,
 ἦν ἐπιστήμην καλοῦμεν. ἦν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν.

- 272 Τελλίας· ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντίνος φιλόξενος ὦν καταλύσει ποτὲ Suid.
 πεντακοσίους ἵππευσιν ὥρα χειμῶνος ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.
 10 273 Τελική· Ζήτει ἐν τῷ ἀρχῇ.
 274 Τελλίνη· ὄνομα πόλεως. Δ
 275 Τέλθειν· ἐν ψδῇ τέρπειν. Σ
 276 Τέλμινα καὶ Τέλμισσα· ὀνόματα πόλεων. Δ
 277 Τέλμα· τόπος πηλώδης, ὕδωρ ἔχων. μέλει μοι περὶ τῶν Σ
 15 τοιούτων οὐδὲν ἦττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. καὶ Πισίδης·
 χερσὶ τὰ ρεῖθρα, τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους.
 278 Τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἡ βάθρα. Σ
 Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. Ἀριστοφάνης· ὄμβριον ὕδωρ ατ.
 ἂν εἴχεται ἐν τοῖς τέλμασι. τουτέστι τοῖς φράσι.
 20 279 Τελμισσεῖς· οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες εἴς τὰδια Σ
 Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσοῦ δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελ-
 μισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ἣ ἐμίγη
 εἰς κύλακα μεταβαλὼν, διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὸν ἐποίησεν· ὡς
 Διονύσιος ἐν Κτίσει.
 25 280 Τελμιεύς· ὁ πολίτης. Δ
 281 Τέλος· ἀρχή, πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. Σ

270 — ποιεῖν cf. P v. τέλλει = Ba 383, 18. τὸ sq. cf. ad 267 271 — γι-
 νομένη sch. Ar. Th. 973 cf. H v. δόμος ἡμιτελής 274 cf. Ambr. 220 275 = P,
 Σ^a cf. H 276 Τέλμισσα cf. Ambr. 225 277 — ἔχων = P, Σ^a, Et. M. 751, 22,
 Ba 383, 22 cf. H μέλει — βατράχων Iul. Misop. 358 a χερσὶ sq. Pisid. Expr.
 Pers. 2, 311 278 — χωρία = P, Et. M. 751, 22; — βάθρα = Ba 383, 23; — ὕδα-
 τος = H; Isae. fr. 170 ὄμβριον sq. Ar. Av. 1593 c. sch. 279 = P cf. Et. M.
 751, 26; Dionys. Chalcid. fr. 4, F H G 4, 394 281 = P, Et. Gen., Et. M. 750, 38
 + 45 cf. Paus. Att. fr. 306 ap. Eust. I. 881, 25, Ba 383, 25, sch. Pl. Conv. 205 a,
 sch. K 56, Choer. Epim. Ps. 112, 4 (unde Et. M. 750, 40), Thom. 363, 1, Arion, H

271 cf. 281 et v. Π 2867 272 ex v. A 731 277 cf. v. M 481 281 cf.
 271, vv. E 1455 et Π 2009

270 om. A 1 ἐπιμελεῖν F πονεῖν G τὸ om. G 3 ὄντας AF A(GFVM)
 5 τελειότης] nov. gl. FV schema ex A: om. rell. 7 ἦν pr. — καλοῦμεν om. F;
 ἦν alt.] καὶ τὴν μὲν γνωστικὴν ἐπιστήμην καλοῦμεν, τὴν δὲ ὀρεκτικὴν F
 272 om. AF 11 ὄνομα πόλεως] πόλ(ις) A 13 Τελμίσα GF 14 ὀλῶδης
 A^a; Hes. v. ἐν τέλμασιν contulit Bhd. 15 τῶν] τὸ F 17 βάθρα] Ζήτει ss. M
 18 καὶ Ἀριστοφάνης G 20 Τελμισεῖς FV, Phot., v. l. Et. ἀπέχοντες — 24 Κτί-
 σεσι om. F 21 Τελμιεὺς V, Phot. 23 αὐτὴν GVM 25 Τελμιεὺς Bas.,
 Steph. Byz. cf. Ambr. 196; ordo poscit

τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν πολυτελές, τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας. καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

Phil. 282 Τέλος· ὅτι τὸ οὐ ἔνεκα, τουτέστι τὸ τέλος, διττόν· τὸ μὲν οὐ, τὸ δὲ ψ· οἷον τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ οὐ ἔνεκα, ποιῆσαι κέεπασμα κωλυτικὸν ὁμβρων καὶ καυμάτων, ψ δὲ ἡμῖν· τὸ γὰρ κέεπασμα ἡμῖν 5 ποιεῖ. ἐσμέν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ψ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἐστὶ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστῶτων· οἷον ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θεοῦ, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο οἷον αὐτό, τέλος ἐστὶ τὸ οὐ· τούτου γὰρ ἔνεκεν ἡ γένεσις· ἐπειδὴ δὲ τὰ σῶματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰς τέλη ὡς ψ. ἀναλογεῖ οὖν 10 τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ ἡ φύσις, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γενέσθαι τὸ κέεπασμα ἡ ψυχὴ, τῷ σῶματι δὲ ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τέλος ἐστὶ διττόν, τό τε οὐ καὶ τὸ ψ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον· ὀργανικὰ γὰρ 15 τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ρίζα, φλοιός, ἐντεριώνη καὶ φύλλα καὶ τὰ τοιαῦτα. ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἐμψύχων διττόν τὸ τέλος, ὥσπερ εἴρηται, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν· μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι καὶ ἀπλῶς τὰ ἄψυχα προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα, ἐξηρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἐν τέλος ἔχει, τὸ 20 οὐ· ἔνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιΐας· οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ψ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις· οὐ γὰρ εἰσιν ὄργανα τινῶν, οὐδὲ εἰς χρεῖαν ψυχῶν

Ecl. τινῶν κατασκευάζεται. σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἔξ. Ἀρίστων δὲ ὁ

Phil. Χίος τέλος ἔφησεν εἶναι, τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τι μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, μηδὲ ἡντιοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα, 25 ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὁμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὑποτελής· τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι, τοῦ δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι. οἱ δὲ εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν, καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον. 30

Phil. 283 Τέλος εὐδαιμονίας διαφέρει. τέλος μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ κατὰ μέρος ἡδονή, εὐδαιμονία δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρωχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσαι. σύνταξις· τέλος εἶναι διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἡνάγκαζον. ὅτι ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ, 35 ὡς τελειοῦσα καὶ κυβερνώσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα καὶ κινῶσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἥς ἀνευ ἀτελές, μᾶλλον δὲ ἀχρηστον, καὶ παντελῶς οὐδέν.

282 — κατασκευάζεται Philop. 269, 25, 30—270, 17 σημαίνει — ἔξ = Choer. Erim. Ps. 112, 3, unde Et. M. 750, 38 Ἀρίστων — ὑποκριτῇ Laert. 7, 160. διαφέρει sq. Laert. 7, 165 283 — μέλλουσαι Laert. 2, 87

282 Laert. 7, 165 cf. v. Υ 603

283 cf. v. Η 97

A(GFVM) 1 τέλος alt.] τέλει M^{co} 3 ὅτι om. G τὸ pr. om. F 5 τὸ — 33 μέλλουσαι om. F 8 αὐτό] αὐτὸ τὸ A 10 οὖν A, Philop.: ὁ μὲν οὖν GVM 17 ὥσπερ εἴρηται om. V 24 διαφόρως V 283 non nov. gl. VM 33 σύνταξις om. GM; χόλιον add. M 34 ὅτι — 36 οὐδέν om. AF post vs. 33 μέλλουσαι V 35 ὡς G: ἡ V

- 284 Τέλλος: ὄνομα κύριον. Δ
 285 Τελοῦμαι: δοτική. Synt.
 286 Τελεοῦντα: τεταγμένα. Σ
 287 Τελώνης. προτέλεια. Ἰάμβλιχος· ἔδωκε τὸν ὄρμον ὁ τελώνης
 5 τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ ἤδη καὶ λύκοι θήουσιν ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων καὶ Ε
 λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὅποτε
 καὶ τελώνης ἀφήκεν ἄγραν τηλικαύτην;
 288 Τελώνης: ὁ τῶν τελῶν ἐταστής. ὁ δὲ Σόλων τῆς παρούσης
 τῷ Κροίσῳ τύχης κατεφρόνησεν ἐκέλευσε τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος Ε
 10 ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν
 ἐγκαταγράφειν· ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.
 289 Τελώνης: διεβέβλητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ τοῦ τελώνου Ατ.
 ὄνομα· καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος·
 ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.
 15 290 Τελώνης: ἀλλοτρίων πραγμάτων μεριστής, πεπαρρησιασμένη
 βία, ἀνεπιτίμητος ἀρπαγή, ἀναίσχυντος πλεονεξία, πραγματεία λόγον
 μὴ ἔχουσα, ἀναιδὴς ἐμπορία.
 291 Τελωνεῖον: προπερισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. Δ
 292 Τελώνιον: προπαροξυτόνως, διὰ τοῦ ἱγραπτέον. Πισίδης· ἤβου- Δ
 20 λόμεν δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος ἐν τῷ στενῷ σου προσβαλεῖν τε-
 λωνίῳ.
 293 Τελχῖνες: πονηροὶ δαίμονες. ἡ ἀνθρωποὶ φθονεροὶ καὶ βάσκα- Σ + x
 νοι. δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων καὶ Νίκων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Prov.
 Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ παροιμία· οἶδα Σίμωνα
 25 καὶ Σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακία γινωσκόντων. καὶ Δ
 Τελχίνειος.
 294 Τελχιταίνει: ἀντερίζει, κληροτραχηλεῖ. Σ
 295 Τεμάχη: ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων, ἐπὶ δὲ Ατ.
 πικρῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κεστρῶν τεμάχη μεγάλων.
 30 ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἷον τυροῦ, τόμος. ἡ εὐθεῖα τὸ τέμαχος. Δ

284 cf. Ambr. 158 285 = Synt. Gud. et Laur. 286 cf. P v. τελοῦντα
 = Σ*; Ba 383, 28 = H 287 ἔδωκε sq. Iambl. fr. 34 288 ὁ δὲ sq. Aelian.
 fr. 67 289 sch. Ar. Eq. 248 290 Io. Chrys., PG 51, 365 a 291 cf. Ambr. 264 292 l.
 cf. Ambr. 264 ἐβουλόμην sq. Pisid. Sever. 496—7 293 — βάσκανοι (praeter
 ἀνθρωποὶ) = P, Ba 383, 29, Et. Gen. cf. Et. M. 751, 37, H, Ps. Herodian. 131,
 Ambr. 139 δύο—γινωσκόντων cf. Paroem. ed. Gsf. 90 n. 747 Τελχίνειος
 cf. Ambr. 186 294 = P, Ba 383, 30, Et. M. 751, 36 cf. H 295 — τόμος
 Ar. Nu. 339 c. sch.

293 Paroem. cf. v. OI 26 295 cf. v. K 1429

286 post 257 GM, ordo poscit 4 προτέλεια om. GM; ex p. 520, 2 ortum A(GFVM)
 5 οὐκ — 7 τηλικαύτην om. F 5 οὐκ om. GM θήουσιν G αφήουσιν Mein.
 8 τελωνῶν V ὁ — 11 ἀνθρώπινα post 283 praemisso Τέλος GM, ordo poscit
 9 τύχης τῷ Κροίσῳ G ἐκέλευσε — 11 ἀνθρώπινα om. F 12 παλαιοῖς] πολ-
 λοῖς V 291 extra ord. 18 περισπωμένως F^{ac} V 292 non nov. gl. GVM
 19.20 ἐβουλόμην ed. pr. 20 προσβάλλειν A 23.24 ὁ Νίκων om. A 25 ἐπὶ alt.
 om. G 26 Τελχίνιος Bhd.; v. l. Ambr. 28 ἐπὶ alt. om. G 29 πικρῶν G
 τυρῶν Bhd.

Δ 296 Τεμαχί: ἐπίρρημα.

Σ 297 Τεμένη: ναοί, ἱερά, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

Δ 298 Τεμενίτης.

Σ 299 Τέμνουν: πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι.

Τέμνουν καὶ ὑποτέμνουν
Αρ. διαφέρει· τέμνουν μὲν γὰρ ἔστι τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομὴν, ὑπο- 5
τέμνουν δὲ τὸ λοξῶδη, ἵνα παχέα φαίνηται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς
τομῆς παχύτηςτος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι.

Synt. 300 Τέμνω: τὸ κόπτω. αἰτιατικῇ.

Σ 301 Τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν, ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ
Ἱεροκλῆς.

10

Δ 302 Τέμπεα: τὰ κοιλώματα.

Σ 303 Τέμπη: μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ
τὴν Ὀρσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενόταται
Hdt. + x διεκβολαί. καὶ οἱ κύνδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ Μακεδονικὰ ὄρη οὕτω
Suid. καλούμενα, καὶ οἱ στενοὶ τόποι. Ἡρόδοτος. ὅτι μετὰ τὴν ἐν Μαρα- 15
θῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμῆδισαν, δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τεμπῶν.

Σ 304 Τέμπλα: ἐπίσημα.

Σ 305 Τενάγη: διάβροχοι, κάθυγροι τόποι, πληρώδη πελάγη· ἢ ἱλύς,
ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφανομένης τῷ
Ε ὕδατι. Πολύβιος· κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα 20
ποταμοῦ συνθεωρήσας κατὰ τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ
στόμα καὶ τεναγῶδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας
Ε τὸ προειρημενὸν κύμπτωμα διεβίβασε τὴν στρατιάν. τὰ δὲ δὴ πλείω
τῶν πλοίων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπесάλευε.

Σ 306 Τέναρος: κακοῦργος, κυκοφάντης.

25

Suid. 307 Τένδα: παρ' ἡμῖν οἰκία ἐκ λίνων.

Suid. 308 Τένδει: ἐσθίει. Ἡσιόδος· ὅτ' ἀνόστεος δὴν πόδα τένδει.

296 cf. Ambr. 299 297 = P, Ba 384, 1, Et. M. 751, 41 cf. H. sch. Θ 48,
Ap. S. 151, 4, An. Ox. 2, 485, 3 299 — ἡγεῖσθαι = P, Ba 384, 5, Et. Gen., H cf.
sch. Pl. Epist. 353 e Τέμνουν sec. sq. sch. Ar. Eq. 291 300 — κόπτω = Ps.
Herodian. 131. αἰτιατικῇ = Synt. Laur. cf. Synt. Gud. 301 = P, Ba 384, 3
cf. sch. Pl. Epist. 353 e, Et. Gen.; Hierocl. fr. 5 302 = L cf. Ambr. 250
303 — διεκβολαί = P, Ba 384, 6, Et. M. 751, 45 cf. Tim. οἱ κύνδενδροι τόποι +
οἱ στενοὶ τόποι cf. gl. Hdt. 7, 173, H 304 = P, Ba 384, 9; gl. iuris 305 — ὕδατι
= P, Σ*, Et. M. 751, 54 cf. sch. Pl. Tim. 25 d; sch. Greg. PG 36, 1249 c = An.
Ox. 2, 485, 12; H. sch. Ap. R. 4, 1237 κατὰ — στρατιάν Polyb. 1, 75, 8—9
τὰ sq. Cass. D. III p. XVI 306 = P, Ba 384, 13, H

299 init. cf. 301; Ar. cf. v. Υ 609 301 cf. 299 303 ὅτι sq. ex v. Ε 979
305 Polyb. hinc v. B 421; Cass. cf. v. Ε 3116 308 ex v. Ε 780; cf. v. Τ 313

Α(GFVM) 1 ἐπίρρημα] ἐν ἐπιγράμματι F 298 om. F 4 Τέμνουν alt.] nov. gl. G
5 μὲν om. F 6 τὸ pr.] τῇ F λοξῶς A λωξῶ F 300 om. A(F)V mg. A^r
301 om. F 9 τε] μὲν V 14 ἰδίως — 15 Ἡρόδοτος om. F 14 Μακεδονικὰ]
Θετταλικά Port. 15 ὅτι — 16 Τεμπῶν om. AF mg. A^r 15 ὅτι om. G
19 ἐπιφερομένης F 24 μετέωρα τῶν πλοίων V 307—8 om. AF mg. A^rV

- 309 Τενέδιος ἄνθρωπος: ἐπὶ τῶν φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων· ὁ γὰρ ^{Prov} Τένης ἐνομοθέτησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἵστασθαι κατὰ νῶτον τοῦ κριτοῦ καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἀλικόμενον πλήττειν.
- 310 Τενέδιος ἄνθρωπος: Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος γενόμενον Σ
 5 πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητριᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἐκατέρους κατεπόντωσεν. ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λεύκοφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ'
 10 ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῇ κατηγοροῦσιν ὀπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ἐπηρεμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρήμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.
- 15 311 Τενέδιος Ξυνήγορος: ἀντὶ τοῦ ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις Σ ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι. καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῆρει. ἢ ὅτι Ἀσσερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελύνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλείον ἔχοντες
 20 καὶ πελέκει ἐμφερῇ. ἢ ὅτι βασιλεὺς τις νόμον θεῖς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατομεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθ' ὃ καὶ ἐν τῇ νομίματι, ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἐνὸς αὐχένος. οἱ δ', ὅτι Τέννης δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητριᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φοινικὰς ἔκρινε δίκας.
- 25 312 Ταῖνιαι: ζῶναι. Σ
- 313 Τένθαις: λίχνοις. τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν. ὅτ' ἀνόστεος ὄν ^{Ar.} πόδα τένθει. διὰ τοῦ θ γραπτέον.
- 314 Τενθεία: σιναμωρία, λιχνότης. Ἀριστοφάνης· πολλήν γε τενθείαν ^{Ar.} λέγεις. Τενθεία οὖν ἡ γαστριμαργία πολλή. ^{Suid.}
- 30 315 Τένθης: ὁ γαστρίμαργος. Σ

309 cf. Zen. VI 9   310 = P   311 = P; — ἀπότομος cf. Steph. Byz., H; Aristot. fr. 551   312 = P cf. Ba 384, 14, H vv. τέναι et τενίαι
 313 sch. Ar. Pac. 1009; Hesiod. O. 524   314 — λέγεις Ar. Av. 1691 c. sch.
 315 Tim. = P; Et. M. 752, 6

312 cf. 207   313 cf. 308   314 Τενθεία alt. sq. ex 234

4 Κύκνον — 14 ὄψεις] πολὺ τῆς ἱστορίας τὸ μέ(γα) καὶ F   6 δὲ A(GFVM)
 om. V   7 νεανίσκον V   8 κατηνέχθη G   9 πρότερον] πρῶτον V
 12 θαύματος A   17 πελέκυς V   19 ᾧ A, Phot.: ᾧ καὶ GVM   20 ἐμφε-
 ρεῖ A   22 νομίματι] δνόματι G   23 Τέννης, δι' ἃ praeaeunte Hemst. Pors.:
 γεννησαῖα A, (Phot.) γένναῖα GVM   24 πελέκει V   312 extra ord.; Τανίαι G;
 Ταῖνιαι, δίκας. Ταῖνιαι, δίκαι, ζῶναι V cf. vs. 24   26 δτ' — 27 γραπτέον
 om. F   26 ἀνόστεως A ἀνοστρεος G   29 Τενθεία — πολλή om. A(F)V

Σ Anth. 316 Τένοντας: τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεύρα. ταύρου βαθυ-
Ε τένοντα. ὁ δὲ ταῦρος πληγείς καὶ διακοπείς τοὺς τένοντας ἡκυχή
Anth. καὶ κοσμίως κατηνέχθη. καὶ αὖθις· ἐκ δὲ τενόντων ἔνθους ῥομβη-
τὴν ἐστροφάλιζε φόβην.

Δ 317 Τέο: ἀντὶ τοῦ τίνος.

5

Δ 318 Τεόν: τὸ σόν.

Suid. 319 Τέω· Ἀνακρέων Τήϊος, λυρικός, ὁ μελοποιός, διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν
ἐκπεσὼν Τέω ᾤκησεν Ἀβδηρα ἐν Θράκη.

Σ 320 Τέως: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. πρίν. ἕως τινός. ἐπὶ τοσοῦτον. ἕως.

Σ 321 Τέως: τηνικαῦτα. ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ 10
πρὸ μικροῦ. καὶ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον· τέως μὲν οὖν, ἀλλ'
ἡμικάκως ἐβoscόμην.

Rhet. 322 Τέως: οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ προτέρου, ἢ πάλαι. μέχρι τοῦ. τέως,
Ἀντιφῶν· τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν.

Ε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ. καὶ αὖθις· ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως 15

Rhet. ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. καὶ
ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας· δέσμαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν γνῶμην
περὶ ἐμοῦ ἔχειν καὶ ἐν τῷ τέως. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιο-
γένους κλήρου· Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν, δοκιμασθεῖς
δὲ ἔγημε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀντίβιον· 20
ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνη μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν, τὸ δὲ
χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι· ἐπειδὰν δὲ ἡβήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν
κρατεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν β' τῶν Φιλιππικῶν·
ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σῶμασι, τέως μὲν ἂν ἐρρωμένα ᾦ, οὐδὲν ἐπαισθά-
νεται τῶν καθέκαστα σαθρῶν. καὶ ἐν τῷ κατὰ Διονυσιοδώρου· τοὺς 25

316 — νεύρα = P, Σ*, Et. M. 752, 7 cf. Ba 384, 15, H, sch. A (Aristonic.) in
Υ 478, Ap. S. 151, 5 ταύρου βαθυτένοντα Anth. 6, 256, 1 ἐκ sq. Anth. 6,
218, 7—8 317 = Zon. 1717, Ambr. 300 cf. sch. B 225, Et. M. 752, 10, Ap. S.
151, 6 (unde H) 318 = H, sch. A 138 cf. Et. M. 752, 11, Zon. 1722 320 = P,
Ba 386, 14 cf. Et. M. 756, 2, Tim., sch. Pl. Hipp. 229 d, Bk. 309, 23 321 cf. H,
sch. Pl. Hipp. 229 d, Bk. 194, 2 et 309, 23; Ar. Th. 449 322 vs. 15 τοσοῦτῳ +
vs. 20 ἐπὶ — p. 525, 4 ἐποίησαμεν cf. sch. Pl. Hipp. 229 d, Bk. 309, 24, H, Moer.
210, 26; fonti rhet. attr. Wentzel ἀποκαλύψαντες — νενικηκότας fort. e fonte
historico; haec Antiphont. iure abiudicat Sauppe Antiphont. fr. 142; Lys. 21, 19
et fr. 65; Isae. fr. 90; Dem. 2, 21; 56, 14; 19, 326; 14, 35—6

316 Anth. 6, 218 cf. v. Γ 158

319 ex v. A 1916

322 Isae. cf. v. H 19

A (GFVM) 1 διατεταμένα GM, Ba 3 κοσμίως V 319 om. AF mg. A* 7 ὁ λυ-
ρικός GM 320 om. F 9 πρὸ τοῦ om. V πρίν—10 τηνικαῦτα om. A
9 ἕως τινός. πρίν G 10 Σοφοκλῆς δὲ om. F 10 ἢ—11 πρότερον om. A
11 καὶ — 12 ἐβoscόμην om. F 12 εἰ κακῶς V 13 πρότερον GF
τοῦ τέως] τοῦ. ὡς Τουρ, τοῦ Bhd. τοῦτου ὡς Sauppe 15 καὶ αὖθις—p. 525, 9
ἀνέστρεψαν om. F 15 καὶ αὖθις del. vel ante ἐπὶ transpos. Bhd., frustra
16 καὶ alt. om. G 17 ἐν] <Λυκίας> ἐν Kust. 17. 18 ἔχειν γνῶμην περὶ
ἐμοῦ G 18 πρώτῳ AGM: πρῶτον V πρὸς Γλαύκωνα Sauppe 20 Λυκίβιον
coll. v. E 2300 Kust., egregie 21 ἐγγύτατον V ἐγγυτάτω v. H 19 22 ἐκεί-
νου καυτὸν V 24 ἂν ἐρρωμένα Dem., (ed. pr.): ἂν ε(lac. 1 litt.)ωμένα M
ἀνεωμε V ἂν ε in lac. A ἐρρωμένα G 25 Διονυσιοδώρου M Διονυσιδώρων V
Νυσιωδώρου A

- δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, τέως ἂν διακριθῶμεν. καὶ ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας· ἀντὶ τοῦ τὸν Ὁρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι περὶ τοῦ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε, ὃ, τέως ἦσαν εἴσοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. καὶ ἐν τῷ Περὶ τῶν Συμμοριῶν· καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὀρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκείνον ὠμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι; καὶ τὸν βωμόν, ἐφ' οὗ τέως ἰλεοῦντο τὸν δαίμονα, Ε ἀνέστρεψαν.
- 10 323 Τέραμνον: ἀπαλόν, ἔψανον. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον. Σ οὕτως Πλάτων. τέραμνα καὶ ὑπερῶα καὶ ὑπέρθυρα καὶ δρύφακτοι κατακαέντες παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι.
- 324 Τεράων: σημεῖον. Δ
- 325 Τέρας: παράπλασμα, παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον. ὅτι ἐπὶ Σ 15 τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν ἡ αἰτία, ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδεσιότητος τῆς Phil ὕλης κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν· ὕλη δὲ τῶν ζῴων τὸ καταμήνιον. αὕτη οὖν ἡ πλεονάζουσα ἢ ἐνδέουσα ἢ παρὰ φύσιν πεποιημένη τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.
- 326 Τέρας: τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον. Ἀριστοφάνης· τοιοῦτον 20 ἰδὼν τέρας οὐ κατέδειξ', ἀλλ' ὑπὲρ ὧν πολέμιζον ἀντεῖχον. Ar.
- 327 Τεράστια: σημεῖα, θαύματα. Αἰλιανός· τὰ γεννώμενα βρέφη Σ κράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρωπείων σωματῶν τεράστια ἐδόκει. E
- 328 Τερατευόμενος: ψευδόμενος, καὶ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς Ar. λέγων. τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες, ὡς εἰς πολλὰ εἶη χρήσιμος E 25 ἡ τοῦ τόπου κατάληψις.
- 329 Τερατεία: ψευδολογία. παραδοξολογία. τοῖς ὑπὸ τῶν Σ Δ τερατευομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπωδῶν καὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς.
- 330 Τερατολογίαι: ψευδολογίαι. οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυ- Σ

322 vs. 8 καὶ τὸν sq. Aelian. fr. 171 323 — Πλάτων = P cf. Et. Gen., Et. M. 163, 20; Pl. Leg. 9, 853 d τέραμνα sq. Artem. 2, 10 p. 97 sq. 324 = Ambr. 248 cf. sch. M 229 325 — σημεῖον = P, Ba 384, 16 cf. Bk. 308, 25; σημεῖον = sch. Δ 76, Et. M. 752, 18, Ps. Herodian. 131 ὅτι sq. Philop. 14, 5—8 326 — γενόμενον cf. Zon. 1722 τοιοῦτον sq. Ar. Pac. 759—60 327 — θαύματα = P, Σ*, cf. Ba 384, 18 = H; Ambr. 263, Ps. Herodian. 131 τὰ sq. Aelian. fr. 151 328 — λέγων sch. Ar. Eq. 627; ψευδόμενος cf. H τερατευόμενοι sq. Aeliano attr. Valck., obloquente Bhd. 329 — ψευδολογία = P, Ba 384, 19 cf. H, Et. M. 752, 24 τοῖς sq. Marc. 1, 6, 2 330 — ψευδολογίαι = Ba 384, 20, Et. Gen. cf. P, Et. M. 752, 24. οἱ — μυθεύοντες Tim. = P, Et. Gen., Et. M. 752, 25

322 Aelian. cf. v. Π 1134 323 hinc v. E 4055 327 hinc v. Θ 351 328 cf. v. E 889

1 ἂν] ἂν μὴ G 2 τῷ παρὰ τῆς πρεσβείας V ἡμῖν G 5 τῶν A(GFVM) pr. om. G 6 ὀρῶν V 7 ὠμονόουν ἀλλήλοις om. in lac. G ὠμονοοῦμεν A 10 Τέραμον et ἀτέραμνον Naber ἔψανον om. A, add. Ar 15 ἢ alt. om. GV 16 τε] γε G ποιόν κ. τ. ποσόν V τῶν] τὸ F 17 οὖν om. GM 17.18 πεποιμένη F 19 γινόμενον G, Zon. 20 ἡμῶν GM 22 θηρίων GFV cf. v. Θ 351 ἀνθρωπίνων G 28 Τερατολογία V, v. l. Et.; αἱ add. GM ψευδολογίαι om. V; Τερατολόγοι ex Et. M. add. Gsf.

θεύοντες. Τερατολογεῖν λέγεται τὸ ἀπίθανα διηγείσθαι, καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων.

Σ 331 Τερατοσκόπος: μάντις, τερατουργός, θαυματοποιός.

Σ 332 Τερατώδη: παράδοξα.

333 Τερβελίς· ζήτη ἐν τῷ βασιλικῇ.

5

Δ | 334 Τερέβινθος: εἶδος δένδρου. ἡ δρυς.

Σ 335 Τέρεν: ἀπαλόν.

Δ 336 Τερέστη: πόλις.

Σ 337 Τερετίζομεν: τὸ αὐτὸ μέρος ἄδομεν.

Σ 338 Τερετίσματα: ψῆδαι ἀπατηλαί. ἡ ἄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφο-
ρας τοῦ τέττιγος, ἡ τῆς χελιδόνος.

Σ 339 Τέρετρον: τρύπανον.

Σ 340 Τερηδών: κυτέλλει. κώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν εὐλῳ.

Α. Ἀριστοφάνης Ἰππεύειν· ἀλλ' ἐάν με χρή, ὑπὸ τερηδόνων σαπέεις· ἐν-
ταῦθα καὶ καταγῆράσομαι. καὶ αὖθις· σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα 15
Περσικόν. ἀντὶ τοῦ βάρβαρον καὶ φυσικὸν ἄσμα. καὶ Περσικὸν
ὄρχημα.

Δ 341 Τερήνας.

Δ 342 Τερίζοι: ὄνομα ἔθνους.

Δ 343 Τερθρεύς: ὄνομα κύριον.

20

Σ 344 Τερθρεία: ἡ λεπτολογία· ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις
λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρθρον. φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ
τῷ ἰστῷ ὄργανου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἰστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερ-
θρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν. καὶ τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην
μάχην. οἱ δέ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους 25
τῆς χώρας στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίῃ πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ
τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν
στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτη, καὶ
περιεργία.

331 = P, Ba 384, 22, Et. Gen. cf. Et. M. 752, 27, H 332 = P, Ba 384, 21
334 — δένδρου cf. Ps. Herodian. 131, Zon. 1717, Ambr. 214 δρυς cf. Sozom.
2, 4 335 = P, Σ*, Et. M. 752, 37 cf. sch. T 323, H, Ambr. 258 337 = P,
Ba 384, 29 cf. sch. Greg. Ann. 185, unde Et. M. 752, 38 338 = P, Ba 385, 1,
Et. M. 752, 41 cf. sch. Greg. Ann. 185 339 = Ba 385, 3, Ambr. 252, Lex.
Marc. 433, Rh. Mus. 49, 626 cf. P = Σ*, Et. M. 752, 43, Ps. Herodian. 131; Ap.
S. 151, 12 (unde H) = L; sch. ε 246 340 κώληξ—εὐλῳ = P, Ba 385, 4 cf. H,
sch. Ar. Eq. 1308 ἀλλ'—καταγῆράσομαι Ar. Eq. 1307—8. σὺ sq. Ar. Th. 1175
c. sch. 344 = P, Et. Gen. cf. Lex. rhet. in Et. M. 752, 54, H, Σ*

342 cf. v. Z 17

343 cf. v. l 15

A (GFVM) 1 Τερατολογεῖν] nov. gl. F 331 mg. V 3 τερατουργός, θαυματοποιός
om. V, nov. gl. GF 5 ζήτη—βασιλική om. V 8 Τεργέστη Bhd. 13 κυ-
τέλλει om. AGF mg. M 15 Τερηδόν VM^{ec} 341 ex Τετρήνας corruptum
sec. Bhd. 19 ὄνομα ἔθνους] ἐθ(νος) A 22 φασὶ—28 μέρεσι] ἔστι δὲ καὶ ἡ
φλυαρία F 23 ἤρτηται] ἵσταται V 24 φαλαρίαν A δύο om. G et in lac. M
26 συμβαίῃ A, v. l. Et. 28 στρατεῖαν Phot. Et. καὶ pr.] δὲ καὶ FV, v.
l. Et. 28. 29 ἀπάτην καὶ περιεργίαν GM, Et. M.

- 345 Τερθηρόνος. Δ
 346 Τέρμα: τέλος, ὅρος ἢ καμπτήρ. Σ
 τέρμασιν ὥρας. μετὰ τὴν Σ
 νεότητα. εἰς τρία γὰρ διήρηται τὸ ὅρος· εἰς ἀκώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, Αr.
 εἰς τέρμα. καὶ ἀκώρεια μὲν ἐστὶν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὅρους, Suid.
 5 τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα καὶ πόδες.
 347 Τερματίζεται: τελειοῖ. Σ
 348 Τερμέρια κακά: περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ὧς Σ
 ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσποτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον
 κεῖται μεταξύ Μήλου καὶ Ἀλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου ληίζο-
 10 μένων δυσαλῶτων τυγχάνοντων, λεχθῆναι τοῦτο. Τερμέρια οὖν Prv.
 κακά, τὰ μεγάλα κακά.
 349 Τερμησεῖς: ἔθνος Πισιδίας. Δ
 350 Τερμία ἡμέρα: ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τοῦ βίου εὐρήσκειν. Soph.
 οἶμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακά, ἐλθόντι χώραν τερμίαν· ἐνταῦθα κάμψειν
 15 τὸν ταλαίπωρον βίον.
 351 Τέρμινθος: εἶδος φυτοῦ. Δ
 352 Τερμιόεσσα: ἡ μακρά, καὶ μεγάλη. καὶ Τερμιόεις. Δ
 353 Τερμόνων. Δ
 354 Τέρπανδρος, Ἀρναῖος, ἢ Λέσβιος ἀπὸ Ἀντίσσης, ἢ Κυμαῖος· οἱ Hes.
 20 δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν, ἄλλοι δὲ Ὀμήρου, Βοίου λέ-
 γοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως, τοῦ Εὐρυφώντος, τοῦ Ὀμήρου· λυρικός·
 ὃς πρῶτος ἐπτὰ χορδῶν ἐποίησε τὴν λύραν καὶ νόμους λυρικοῦς
 πρῶτος ἔγραψεν· εἰ καὶ τινες Φιλάμμωνα θέλουσι γεγραπέναι.
 355 Τέρπεσθον: τέρπονται. δυϊκῶς. Σ
 25 356 Τερπικέραυνος: ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος. Σ
 357 Τερπνιστόν: ἐπιτερπέστερον, προσφιλέστερον. Call.?
 358 Τέρπω· αἰτιατική. Synt.
 359 Τερπωλήν: τέρψιν. Σ
 360 Τερτύλος, Ῥωμύλος, Αἰσχύλος, Αἰμύλος· παροξυτόνως. Suid.

345 = Ambr. 182; B 756 346 — καμπτήρ = P, Ba 385, 5 cf. sch. X 162,
 H, Zon. 1722 τέρμασιν — νεότητα Ar. Av. 705 c. sch. 347 = P, Ba 385, 6
 cf. H 348 — vs. 10 τοῦτο = P Τερμέρια alt. sq. cf. H, Zen. VI 6, Ambr. 259,
 P v. Τερμέρια 349 cf. Steph. Byz. 350 Soph. OC 87, 89, 91 c. sch. 89
 351 cf. P = Et. M. 753, 10; H 352 cf. Zon. 1717; — μακρά = Ambr. 213,
 μεγάλη cf. sch. Π 803, Et. M. 753, 13. Τερμιόεις cf. Ambr. 142 353 cf. Ambr.
 179 354 cf. Steph. Byz. v. Ἀντίσσα 355 = P, Ba 385, 7, sch. Δ 10 356 =
 P^{sc} cf. Ap. S. 151, 9, H, Et. M. 753, 33, Ba 385, 8 (= Zon. 1717), sch. A 419
 357 fort. sch. in Call. cf. fr. 256 ex Et. M. 753, 20 358 = Synt. Gud.
 359 = P, Ba 385, 10, sch. Luc. 104, 15 cf. sch. c 37, H

346 Ar. cf. v. A 3442. εἰς sq. ex v. A 1028 350 hinc v. E 1086 359 cf.
 v. H 85 360 ex v. Al 211

345 om. F 3 εἰς — 5 πόδες om. AF mg. A^rV 3 γὰρ om. GVM A(GFVM)
 8 Τυρρηνοὶ K. O. Mueller cf. ad v. Φ 184 init. 9 Μύλου Phot. Μύνδου Hemst.
 cf. Phot. v. Τερμέρια τούτων G 14 οἶμοι] ἢ μοι GM^c 358 mg. V non nov.
 gl. F 19 ἢ alt.] καὶ FV οἶ — 23 γεγραπέναι om. F 20 καὶ om. G
 22 ἐπτὰχορδον G 23 Φιλάμμωνα A 26 προσφιλέστατον G 359 post 356 M
 360 om. AF mg. A^r post 363 V post 358 M

Δ 361 Τερψιχόρη: μία τῶν θ' Μουσῶν.

Δ 362 Τερψίωνος.

Ε 363 Τέσσαρες· καὶ τέσσαρες καὶ δέκα ἄνδρες.

364 Τέττα: προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον.

Σ 365 Τεταμένον φῶς εὐθὺς οἶον κίονα: τὸ οὐράνιον λέγει· τὸ 5 γὰρ συνεχές τὴν ὑποφοράν, τὸ ὑπόζωμα τοῦ κόσμου. κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν. τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

366 Τέτανος: νόκος περὶ τοὺς ἵππους γιγνομένη. νοσοῦσι γὰρ 10 οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμασι, ποδάγρα, ἱλεψ, тетάνω, ἐμπύησιν καὶ κριθιάσει. ἔστι δὲ ἡ κριθιάσις ὡμότης μετὰ στρόφου, ὁ δὲ τέτανος σπασμός, ἡ δὲ ἱλεώδης νόκος κοιλιακή τις διάθεσις, ἡ δὲ ἐμπύησις ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ, ἡ δὲ ποδάγρα ὁδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. καὶ 15 δυσουρίας.

Ar. 367 Τέτανος καὶ ῥοπαλισμός: ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου· ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. Ἀριστοφάνης· κᾶτ' ἐντέξει τέτανον τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς.

Prov. 368 Τεττάρων ὀβολῶν: ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. τὴν 20 παρρησίαν τὴν σὴν οἷε τεττάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παροιμίας. οὐκ οἴσθα, ὅτι καὶ Θεορίτης ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπαρρησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεορίτου παροιμίας ἐλαττον ἔμελεν ἢ χελώνη μυῶν, τὸ τοῦ λόγου.

Δ 369 Τεταρπόμενος: τερπόμενος.

Δ 370 Τεταρταῖος: τετραήμερος.

Σ 371 Τεταρτημόριον: δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκοῦς ὄγδοον τοῦ ὀβόλου. καὶ τεταρτημόριόν τινα καλοῦσιν, οἶον διχάλκου ἄξιον.

Harp. 372 Τεταρτημόριον: τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολου· τουτέστι χαλκοῖ β'.

Σ 373 Τετάφατε: ἐθάψατε.

361 l. = Ambr. 217 362 = Ambr. 171 364 cf. Hellad. ap. Phot. Bibl. 531a 36, sch. Δ 412, H, Et. M. 755, 1 365 = P; in Pl. Rep. 616 b 366 vocoῦσι sq. Ar. Byz. Epit. 146, 1—6 367 Ar. Lys. 553 c. sch. 368 — ἀξίων cf. Apost. XVI 35 τὴν pr. sq. Iul. ep. 82 p. 106 369 cf. sch. α 310, H 371 = P v. Ταρτημόριον, Et. M. 747, 18 372 Harp. cf. P = Et. M. 753, 49; H (et rec. man. Ba 385, 12) 373 = P, Ba 385, 14

366 cf. v. El 105; hinc v. l 305

367 cf. v. P 229

368 Iul. cf. v. X 191

A(GFVM) 362 om. F ante 361 GVM, ordo poscit 3 καὶ pr. om. G 5 εὐθὺ Port. cf. vs. 7 6 συνέχον τὴν περιφορὰν coll. Pl. Chr. Schneider ὑπόζωμα G, Naber ἄκραν F 8 οἱ δὲ] οἶον G πυρὸς] πρὸς AF 14 ὁδύνη om. A ὕνη om. in lac. F 367 om. F 17 Ἀριστοφάνης om. G 19 τῶν] τῶν οὐ ex Apost. Schottus 20 τεσσάρων M ep. G 21 οὐκ—23 λόγου om. F 22 ἔμελλεν AGV, plerique X 191 Iul. 372 non nov. gl. VM

- 374 Τετελεσμένων: μεμιασμένων. Σ
 375 Τέτευκται: κατεσκευάσται. Σ
 376 Τέτηκα: ἔτηξα· ἢ ἐτάκην. Πολύβιος· τὸ δὲ τετηκὸς καὶ Σ
 συνερρηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς Ε
 5 πλείστοι Ῥωμαίων διεφθάρσαν.
 377 Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουσαν χρυσοῦς, Σ
 σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θουκυδίδης α'· καὶ χρυσῶν τεττίγων
 ἐνέρρει κρωβύλον ἀναδοῦμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἢ ὅτι
 μουσικοί· μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δέ, διότι καὶ Ἐρεχθεύς, ὁ
 10 οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῆς γῆς ἐτέχθη.
 378 Τεττίγων ἀνάμεστοι: τοὺς τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, Α.
 ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῶν ἐχρῶντο
 τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ οἱ τέτ-
 τιγες.
 15 379 Τεττίγωνος. Δ
 380 Τετιμημένος: τετιμωρημένος. καὶ Τετίησθον, τετιμώρησε. Δ
 381 Τετιμημένα· Θουκυδίδης· ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιμημένα Ε
 χρημάτων.
 382 Τέτλαθι: ὑπόμεινον. καὶ Τετληκῶς, ὑπομείνας. Σ
 20 383 Τέτορε: διήλθε. Δ
 384 Τετορήσω: ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ, ὃ ἐστὶ δηλώσω· τορῶς γὰρ σαφῶς Α.
 καὶ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος, ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ εἴπω. Ἀρι-
 στοφάνης· ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, καὶ
 λακήσομαι.
 25 385 Τετραβάμων: τετράπους. Σ
 386 Τετράγωνος: εὐσταθής, ἐδραῖος. Δαμάσκιος· σεμνὸς δὲ ἦν
 καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα καὶ τετράγωνος ἄνευ φόγου τεταγμένος, ὡς
 φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην· ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ
 συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι, τὸ μὴ οὐ πάντῃ ἀξιάγαστον εἶναι τὸν
 30 ἄνθρωπον.

374 (in Oseae 4, 14) cf. P, Ba 385, 15, H 375 = P, Ba 385, 16, H
 376 — ἐτάκην = P, Ba 385, 17 τὸ sq. Polyb. 11, 24, 11 377 — τριχῶν = P;
 — εἶναι = Et. Gen. cf. sch. Ar. Eq. 1331; ἢ ὅτι sq. cf. sch. Thuc. 1, 6, 3; eidem
 fonti attr. Wentzel; Thuc. 1, 6, 3 378 sch. Ar. Nu. 984 379 = Ambr. 168
 380 — τετιμωρημένος = Ap. S. 151, 19 cf. Ambr. 271, sch. Θ 437 (unde H, Zon.
 1725), Et. M. 754, 7. Τετίησθον sq. cf. Ambr. 273, Zon. 1725 (in Θ 447)
 381 ἐπώκελλον sq. Thuc. 4, 26, 7 382 = P, Ba 385, 18—9; — ὑπόμεινον = H
 cf. sch. A 586, unde Et. M. 753, 56 383 = Ambr. 269 384 Ar. Pac.
 380—81 c. sch. plenior. cf. Jb. Suppl. 16, 72s 385 = P, Ba 385, 20, Et. M.
 754, 14 cf. H (in Eur. Tr. 517) 386 σεμνός sq. Dam. fr. 298 cf. Phot. Bibl.
 352 a 34, b 2; Simonid. fr. 5 ex Pl. Prot. 339 b

375 cf. 420, 433, 435

1 μεμυημένων V 2 κατεσκευάσθαι F 3 Πολύβιος om. F 6 Τεττι- A(GFVM)
 φόροι A 7 Θουκυδίδης — 9 μουσικοί om. F 10 τῆς om. G 12 ἐπεὶ V
 13 τέττιγι] καὶ add. A 379 om. F 19 Τετλακῶς, ὁ F 27 τετυγμένος
 Simonid. 28 φάναι] φαίη G

- Δ 387 Τετραδεῖον: τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστῶς. Τετράδιον δέ, καὶ Τετράδυον.
- Σ 388 Τετράδι γέγονας: ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυκθεῖ τάλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν 5 ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.
- Rhet. 389 Τετραδισταί: οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς πόνους ἔτλη.
- Anth. 390 Τετραέλικτος: πολυέλικτος. νόστιμον ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.
- Δ 391 Τετραετηρίς. 10
- Harp. 392 Τετρακόσιοι: οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως.
- Anth. 393 Τετρακόρυμβος: ὁ δ' ἄκρας ἔχων. θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σε κισσός.
- Σ 394 Τετρακτύς: οἱ τέσσαρες ἤγουν ἡ τετράς. ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι 15 πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς ι', ὁ δὲ δέκατος σύνθεσις τῶν δ'. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς· ἀρτίτοκος γάρ, μηνοειδής, ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος.
- Phil. 395 Τετραλογία· κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐξέδωκε Πλάτων 20 τοὺς διαλόγους· ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἡγωνίζοντο, Διονυσίους, Ληναίους, Παναθηναίους, Χύτριοις· ὧν τὸ δ' ἦν Σατυρικόν. τὰ δὲ δ' δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰς τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι ἔξ καὶ ν'. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων, τῇ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος. 25 ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ Περὶ ὁσίου· ὁ διάλογός ἐστι πειραστικός. δευτέρα Ἀπολογία Σωκράτους, ἠθικός. τρίτη Κρίτων ἢ Περὶ πρακτέου, ἠθικός. τετάρτη Φαίδων ἢ Περὶ ψυχῆς, ἠθικός. δευτέρα τετραλογία, καὶ ἐφεξῆς, ἐν τῷ βιβλίῳ
- Suid. Λαέρτου Διογένους περὶ βίων φιλοσόφων. ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὐρέ- 30 τῆς Ἀριστοφάνους ὁ ποιητής.

387 cf. Choer. An. Ox. 2, 269, 11 et 13   388 = P cf. Zen. VI 7, sch. Pl. Ap. 19 c; Philoch. fr. 177, FHG 1, 413   389 cf. Psell. PG 122, 1020 a; — διάγοντες = Bk. 309, 28 cf. Et. M. 754, 15; fonti rhetor. attr. Wentzel   390 νόστιμον sq. Anth. 7, 210, 4   392 Harp. = P   393 θάλλοι sq. Anth. 7, 23, 1
394 — τετράς = P, Ba 385, 21   ὅτι — ἔλεγον vita Pythag. Phot. Bibl. 429 a 5—8   395 — φιλοσόφων Laert. 3, 56—8

394 vita Pyth. hinc v. A 3880   395 vs. 30 ὅτι sq. ex v. A 3932

A(GFVM)   3 ἄλλοις e Phot. et Zen. Kust.   7 ἐπίπονον A, Bk. Et.: ἐπίπονον F ἐπὶ τὸν GVM   ἄγοντες V sed post 390 Τετραδισταί — διάγοντες ἄ. τ. Ἡρακλέους add.   14 σε] δὲ V   15 ἢ om. F   Πυθαγόριοι V Πύθιοι F Πύθ A
16 συμπληροῦνται M   17 δέκατος] δέκα GM, vita   18 οἱ—19 πανσέληνος om. AF; περισσόν ss M   21 γράμματα A cf. ad vs. 23   22 τὰ—30 φιλοσόφων om. F   23 δράματα] γ ss. A cf. ad vs. 21   27 δευτέρος cett. e Laert. Port. cp. GV   28 τρίτη et τετάρτη] cp. A   30 Λαερτίου Bas. Διογένους ed. pr.: cp. A Διογένης GVM   30 ὅτι—31 ποιητής om. AF mg. V   30 τοῦ et 31 ὁ om. V

396 Τετραμαίνω: οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· οὕτως αὐτὰς *Ar.* τετραμαίνω καὶ πεφόβημαι. ἀντὶ τοῦ τρέμω· παραγώγως. ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος.

397 Τετράμωνος.

Δ

5 398 Τετρανθέντα: τρυπηθέντα. ἰοδόκην, καὶ τοῦτον ᾗ ὄρτυγιν *Anth.* τετρανθέντα αὐλόν.

399 Τετραποδηδόν: οὕτως ἐβάδιζον οἱ ἐν Λιβύῃ Σκιάποδες, πλα- *Ar.* τύποδες ὄντες καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιά- ζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

10 400 Τετραποδητί: ποσὶ καὶ χερσίν. οἱ δὲ τετραποδητὶ τρόπον *E* τινὰ προσπλεξάμενοι ἐβιάζοντο.

401 Τετραπτερυλλίδων: τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν *Ar.* πτερά.

402 Τετραραῖα.

Δ

15 403 Τετραρχία: οἱ δ' ἄλχοι, ἄνδρες *Ξδ'* καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρ- *Tact.* χης. τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετράς *Harp.* ἑκάλειτο. ὄνομα δὲ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶ- τιν, Ἀστιεῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι φησιν εἰς τέτταρας μοῖρας τὴν

20 Θετταλίαν. εἶη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

404 Τετράς, τετράδος. καί, τέτρασι καιροῖς.

Δ |

405 Τετρασκάλμου· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ *EL* Κρήτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀναπέμψωσιν εἰς Ῥώμην.

406 Τετραστατήρου· Ἀριστοφάνης· Εὐαίων ὁ δεξιώτατος, γυμνός. *Ar.*

25 κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους· ὁράτε μὲν με δεόμενον σπητριάς τετραστατήρου· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· ἦν παρέχων τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὴν ἥλιος τραπῇ, πλευρίτις ἂν ὑμῶν οὐδέν· ἂν λάβοι ποτέ. οὗτος πένης ἦν ὁ Εὐαίων. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ὅσοις *Harp.* δὲ κλίνη μὴ ἔστι μηδὲ στρώματα ἰέναι καθευδόντας ἐς τοὺς ἀπονε- *Ar.*

396 *Ar. Nu.* 294 c. sch. 397 cf. *Ambr.* 174 398 ἰοδόκην sq. *Anth.* 6, 296, 3—4 399 sch. *Ar. Av.* 1553 plenius 400 l. = *Zon.* 1726. οἱ sq. *Polyb.* 5, 60, 7 401 sch. *Ar. Ach.* 871 403 — τετράρχης *Tact.* 10 τετάρων sq. *Harp.* = P, *Et. Gen.* cf. *Et. M.* 754, 35; *Aristot. fr.* 455, *Dem.* 9, 26 405 *Diod.* 40, 1 = *EL* 409, 23—25 406 praeter ἔστι—κύριον *Ar. Eccl.* 408—9, 411—3, 415—421, 424—5 c. sch. 408 ὄνομα κύριον *Harp.* = P

399 cf. v. Σ 600 401 cf. v. Π 3020 403 *Tact.* cf. post litt. Ψ 406 *Ar.* cf. vv. Δ 467, Σ 1009, K 1855, Σ 708, A 1453; *Harp.* cf. v. Ε 3432

397 om. F mg. V; Τετράμωνος ed. pr. Τετράμηνος *Toup* ex Τετραβάμωνος corr. *Λ(ΓΦΥΜ)* ruptum cens. *Bhd.* Τεράμωνος *Ambr.* 5 'π'] Ζήτει ss. M ὄρτυγιν FM ὄρτυ- γον V ὄρτυγι ex *Anth.* ed. pr. 7 Σκιάποδες] οἱ καὶ χηρόποδες add. V 8.9 κατασκεάζοντες A 9 εἰς sq.] orat. hiare vid. *Bhd.* 402 ante 401 A; Τετραναῖα A, v corr. in ρ A^r; Τετραορία *Bhd.* 16 ante τετάρων (nov. gl. F) Τετραρχία add. *Kust.* ὄντων μερῶν FV 17 ὄνομα—20 τετραρχίαν om. F 17 ταῖς] τοῖς G 18 δὲ om. A 20 οὖν om. A 406 om. F 25 με] τε A σπητριάς δεόμενον V 27 ἡλίου τροπ̃ V

νεμημένους ἐς τῶν σκυλοδεσφῶν. ἦν δ' ἀποκλίνη τῇ θύρᾳ, χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σιούρας ὀφειλέτω, καί, τοὺς ἀλφिताμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν.

Tact. 407 Τετραφαλαγγαρχία: αἱ δύο διφαλαγγίαι, ἄνδρες, στπδ'· τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὐχρηστος φάλαγξ. 5

Δ 408 Τετραφάληρον: τέσσαρας φάλους ἔχον.

Δ 409 Τέτραχα: ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ τετραχῶς. ὥς, πένταχα κοσμηθέντες.

Δ 410 Τετρήνας: τρυπήνας.

Δ 411 Τετρηχυῖα: τραχυνομένη. καὶ Τετρήχει, ἐτραχύνετο. 10

Σ 412 Τετρίγει: ἔτριζεν, ἡ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε. καὶ Τετριγυῖα, τρίζουσα.

Ar. 413 Τετρώβολον: τουτέστι πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον, τουτέστι τετρωβόλου πωλούμενον.

Δ 414 Τετρωμένον: βεβλημένον. 15

Σ 415 Τέτρωρον: τέθριππον, ἤγουν τετράϊππον.

Σ + Anth. 416 Τετρυμένον: καταπεπονημένον. αὐλακι καὶ γήρα τετρυμένον ἐργατίνην βοῦν Ἄλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα, αἰδесθεῖς ἔργων.

Harp. 417 Τετρυπημένη: ψήφοι εἰσι χαλκαῖ, αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις. οἱ δὲ 20 λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὴν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἐκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανεράς ὄραν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρης μήτε ταύτη τετρυπημένης λαμβάνωσι.

Σ 418 Τετρύσθαι: καταπεπονηῖσθαι. Ἀππιανός· ὁ δὲ Φίλιππος 25

Ε τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαίοις λέγοιεν τὰ Μακεδόνων

Σ + Anth. ἐκτετρύσθαι. καὶ Τέτρυσαι, καταπεπόνησαι. ἥδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτὴ τε τέτρυσαι.

407 Tact. 19 408 cf. sch. E 743 = Et. M. 754, 14; H, Ambr. 210
409 πένταχα sq. M 87 410 = sch. Lyc. 422 (unde Et. M. 754, 44) cf. Ambr.
270, H 411 — τραχυνομένη cf. sch. H 346 (unde Et. M. 754, 51) Ambr. 208;
aliter P = Ba 385, 24. Τετρήχει sq. cf. sch. B 95, H 412 cf. sch. Ψ 101;
— ἀπετέλεσε = P, Ba 385, 22; — ἔτριζεν = sch. Ψ 714, H. Τετριγυῖα sq. = P,
Ba 385, 23, H (in Ψ 101) cf. Ambr. 208 et 275 413 sch. Ar. Pac. 254
415 = P, Ba 385, 26 cf. sch. Eur. Alc. 483, H 416 — καταπεπονημένον cf. H.
αὐλακι sq. Anth. 6, 228, 1—3 417 Harp. = P, An. Ox. 2, 499, 13, Et. Gen. cf.
Bk. 307, 18; Aristot. Ath. Pol. p. 79 sq. 418 — καταπεπονηῖσθαι = P, Ba 385, 25
cf. H ὁ — ἐκτετρύσθαι App. Mac. fr. 10 ἥδη sq. Anth. 6, 52, 3

407 cf. post litt. Ψ

416 init. cf. 418 init. cf. v. K 2057

418 cf. 416

A(GFVM) 2 ἀδελφिताμοιβοὺς V 6 ἔχουσαν sch. cett. 411 om. F 11 ἀπετέλει
GM 13 <οὐ> πολυτίμητον coll. 368 Kust., frustra 17 Τετρυμένον utrob.
GVM γήραϊ FV 18 αἰδесθὲν ἔργον F 19 Τετρυπημένοι GF^{ac}
20 τετρυπημέναι — ἡμίσειαι om. GM, ἡμίσειαι om. F 23 φανεράν A, v. l. Harp.
plen. πλήρεις Harp., Et. ταύτη] πάντη v. l. Harp. plen. 26 Ῥωμαῖοι G
27 χαλκοῦ GVM τε om. GM

- 419 Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο. Σ
 420 Τέτυκται: κατεσκευάσαι. Σ
 421 Τετύφωμαι: ἐπήρθην. καὶ Τετυφωμένος. καὶ Τετυ- Δ
 φῶσθαι, μεμνηνέναι. Σ
 5 422 Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· Harp.
 ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων
 σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ
 αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησι· πάμπαν
 δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἐλέγετο φρένας.
 10 423 Τευθήν: ὁ κατάσκοπος. Δ
 424 Τευθίδες: σπηῖαι. καὶ Τευθίς, ἰχθύδιον εὐτελές. καὶ Σ Δ
 φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου· Ἀντίμαχον τὸν Ψεκάδος, ὡς μὲν Ἀρ.
 ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεὺς· ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον
 ἀπέλυεν· ὃν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον· ἢ δ' ὠπτημένη κύζουσα
 15 παράλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλει· κῆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ,
 κύων ἀρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν.
 425 Τευθρανία: ὄνομα τόπου. Δ
 426 Τεῦκρος, ὁ Κυζικηνός, ὁ γράψας Περὶ χρυσοφόρου γῆς, Περὶ Hes.
 τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε', Περὶ Τύρου ε', Ἀρα-
 20 βικῶν ε', Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ζ', Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ
 ἄσκησιν γ' καὶ λοιπά.
 427 Τευκτῆρι: ποιητῇ, κατασκευαστῇ. Σ
 428 Τευκτόν: χειροποίητον. Σ
 429 Τευμησία: περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγρα- Σ
 25 φότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ
 ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξ-

419 = P, Ba 385, 27, Zon. 1726 cf. sch. A 467; Et. M. 755, 15 = Et. Gen.
 420 = P, Ba 385, 28, Ap. S. 151, 17 (unde H), Zon. 1726 cf. sch. Δ 84
 421 — ἐπήρθην cf. H, Zon. 1724. Τετυφώμενος cf. Ambr. 730 Τετυφῶσθαι sq.
 = P, Ba 385, 29, Et. Gen., Et. M. 755, 12, H cf. Theognost. 24, 31, Bk. 308, 10,
 Psell. Boisson. An. 3, 226 422 Harp. = P; — καταρραγέντα = Et. Gen. cf.
 Et. M. 755, 8, An. Ox. 2, 499, 19; Alc. fr. 68 424 — σπηῖαι = P, Ba 385, 30
 cf. H ἰχθύδιον cf. H Ἀντίμαχον sq. Ar. Ach. 1150—64 425 cf. Ambr.
 244 427 = P, Ba 385, 31 cf. H 428 = P, Σ* cf. H, Zon. 1720 429 = P,
 Et. Gen.; Aristodem. fr. 5, FHG 3, 309

420 cf. 375, 433, 435 424 Ar. cf. v. Σ 387 et v. Ψεκάς 429 Apost. XVI 42

1 κατεσκευάζοντο A cf. vs. 2, sch. 2 παρεσκευάσαι V 3 καὶ alt. om. F, A (GFVM)
 nov. gl. 5 ἀντὶ τοῦ om. G 6 Τυφεδῶνα A 9 δ' ἐτύφωσ' τε τυ-
 φῶς F δ' ἐλέγεται G δ' ἔλετο Porz. 10 Πευθήν coll. Hes. v. πευθῆνες Kust.
 11 ἰχθύον F 12 Ἀντίμαχον] Ἀντίμαχον A om. F τὸν] τῶν F Ψεκάδα G
 Ψεκάδων F cp. AVM 13 ὁ Ζεὺς] ὁξέως F 17 ὄνομα τόπου] τόπος A
 18 ὁ alt. — γῆς T. Babylonio attr. Gutschmid 19 Μιθριδατικῶν V 19. 20 Ἀρα-
 βικῶν ε' om. G 20 Ἰουδαϊκὴν] Χαλδαϊκὴν Müller, frustra 21 καὶ] καὶ
 τὰ V 23 Τευκτῆν A (corr. rec.), Zon. 24 Τευμησία Rœines. Phot. Et.: Τευ-
 μησίω A (u in λ corr. A*) F Τελμησία GVM cf. p. 534, 5 Τελμησίας AGVM
 25 ἱκανῶς om. FV, Et. Χριστόδημος A Χρηστόδημος F, Apost. ἐπιπεμφθῆ-
 ναι—p. 534, 6 κύκλου om. F 26 τοῦτο om. A

έκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι, τὸν Δηϊόνος, Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων (ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκνιν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων), διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησὸν λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν 5 ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ Ἐπικοῦ κύκλου.

Synt. 430 Τεύξομαι· γενική.

Σ 431 Τευτάζειν· πραγματεύεσθαι ἢ σκευαρεῖσθαι ἢ στραγεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω καὶ Δίδυμος, προσθείς, ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος 10 Λυκόφρονα φησιν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύσταις· μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάσθαι. Πλάτων Ξάνταις· ἦν δὴ θόρυβος τευταζόντων. ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων, ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετακότε. οἷον διατετριφότε. γράφεται 15 καὶ τευτακότε. Τηλεκλείδης· πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι. ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευαροῦνται. Φερεκράτης· ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δείπνον παραθεῖναι. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, Πολιτείας Ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ Τευτάζων, τὸ αὐτὸ αἰεὶ λέγων, καὶ φλυαρῶν. τουτέστι τὸ αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. 20

Σ 432 Τεύχεα· ὄπλα, σκεύη. εὐρίσκουσι δὲ ἀμφορέας, καὶ ἄλλα 20 Ε τεύχη κεραμαῖα κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων.

Σ 433 Τεύχοντες· κατασκευάζοντες.

Σ 434 Τεῦχος· ἀγγεῖον.

430 = Synt. Laur. et Gud. 431 — φλυαρῶν = P cf. Lex. rhet. in Et. M. 755, 38, Et. Gen., sch. Pl. Phileb. 56 e, Phot. Amphiloch. Herm. 26, 253, Ba 386, 5, sch. in Syrian. Comm. Aristot. 6, 1, 94 (ad vs. 14) H, Tim., Ps. Didym. Miller Mél. 399; Didym. p. 46 sq. Schmidt; Phryn. com. fr. 36, Pl. com. fr. 89, Pl. Tim. 90 b, Telecl. fr. 36, Pherecr. fr. 184, Pl. Rep. 521 e. Τευτάζων sq. cf. ad 1172 432 — σκευή = P, Ba 386, 9 cf. Ap. S. 151, 20 (unde plenius H), sch. Γ 89, Et. M. 755, 36, Zon. 1723 εὐρίσκουσι sq. cf. Xen. An. 5, 4, 28 433 = P, Ba 386, 10, H cf. sch. A 623, Zon. 1726 434 = Ba 386, 11 cf. Et. M. 755, 37, Erotian. 84, 27, H, P

431 Τευτάζων sq. cf. 1172

433 cf. 375, 420, 435

Α(ΓΦΥΜ) 2 διέφυγε AG 3 δς] ως G Πρόκνην G Πρόκνον A Πρόκριν Phot. Et. Apost. 5 Τευμησὸν Phot. Et. (Kust.): Τελμησὸν AV Τελμησὸν GM cf. p. 533, 24 6 Ἐπικοῦ in ἐπικοῦ corr. A⁷ 8 Τευτάζειν] καὶ τευτακότε ss. V cf. vs. 16 στρατεύεσθαι GV, Et. Phot.⁸⁰, v. l. Phot. Amphiloch.; v. H 85 contulit Kust. cf. porro vv. 1744, K 2740; στραγγεύεσθαι e sch. Pl. Bhd. 9 Λυκόφρων — 20 λέγειν] ἢ φροντίζειν ἢ φρουρεῖν(!) V; 9 Λυκόφρων — 18 παραθεῖναι] λέγεται δὲ καὶ σκευαρία F 12 Μύστος G χεροῖν Ruhnken 12.13 τευτάσαι vel τευτάζει Kust. τευτάζεται Ruhnken ἐτεύτασεν Bergk 13 Ξαντρίαις recte Bhd. 15 τε- τευτακότε Phot. 16 τετουτακότε Phot. Et. τεταυτακότε Pors. 17 σκευοφο- ροῦνται G 19 Πολιτείας Ζ' om. GF 20 τουτέστι — λέγειν om. G καὶ αὐτὸ om. M λέγων ed. pr. 21 ἀμφορίας V 22 τεύχη] σκεύη ex vs. 21 G κεράμεια GVM μετα -V ταριχευμένων F

- 435 Τεύχω: τὸ κατασκευάζω· γενική. αἰτιατική δέ. ἔνθα δέ τοι κλυτὰ δώματα Synt. τετεύχεται βένθεσι λίμνης.
- 436 Τέφρα: ἡ κόνις. Δ
- 437 Τέφρα: εἶδος τέττιγος. καὶ γὰρ τέφρα καὶ μέμβραξ καὶ ἄλλος
5 δακέττας καὶ κέρκωψ ἕτερος. καὶ ἀχέταν τινὰ λέγουσι καὶ ἀκανθίαν
ἕτερον· ἀκοῇ παρεδεξάμην ταῦτα ἀκούσας. ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν
προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. ἀχέτας καὶ Suid.
ἀλανθίας οὐκ εἶδη τεττίγων. ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἡχεῖν ἐν ἀκάν-
θαις.
- 10 438 Τεφρώσας: ἐμπρήσας, σποδῶσας. καὶ παροιμία· Μὴ τὴν Σ
τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς. Prov.
- 439 Τεχνάζειν: τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι. τὸ πρᾶγμα κομ- Ar.
ψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου· τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ
πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς· οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς δια-
15 παννουχίζουσιν ἔπαθλον, καὶ ὁ ἐγρηγορῶς ἕως πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν
ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν αὐτῷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ
πανουργία πάντας.
- 440 Τεχνάσμασι: δόλοισι, πανουργίαις. τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς Ar.
τεχνάσμασι φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι. καὶ μὴν κύ γ', ὦ
20 καταπύγον, εὐρύπρωκτος εἶ, οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
- 441 Τέχνη: ὁ δόλος. ὁθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ἀνευ δόλου. Suid.
- 442 Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος. Σ
- 443 Τέχνην πεποίηται: ἀντὶ τοῦ εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτῷ προ- Ar.
κεχώρηκε.
- 25 444 Τεχνητὸν γύναιον δυσγενές.
- 445 Τεχνιτεία. Δ
- 446 Τεχνίτης: ὁ ἐπιστήμων. θηλυκῶς δὲ Τεχνίτις, διὰ τοῦ ι. Δ
καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ τεχνίται.
- 447 Τεχνολογῶ. Δ
- 30 448 Τεχνύδριον· Τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λο- Δ
γύδρια.

435 — αἰτιατική cf. Synt. Laur. et Gud.; N 21—2 436 cf. H 437 καὶ
γὰρ — ἐκεῖνος Aelian. h. a. 10, 44 438 — σποδῶσας = P, Ba 386, 12 cf. H (in
Lycophr. 227) Mh sq. = Diogen. VI 68 439 Ar. Th. 93—4 c. sch. plenior.
440 Ar. Th. 198—201 c. sch. plenior. 442 = P, Ba 386, 13 443 sch. Ar.
Eq. 63 444 Th. Simoc. ep. 43 init. 445 = Ambr. 232 446 Τεχνίτης cf.
Ambr. 144. Θηλυκῶς Τεχνίτις cf. Ambr. 207 447 = Ambr. 283 448 Τεχ-
νύδρια λ. ὑποκοριστικῶς cf. Ambr. 245

435 init. cf. 375, 420, 433 437 ἀχέτας sq. ex v. A 798 438 Prov. cf. v.
M 992 439 cf. 518 et v. Π 3192 441 ex v. A 4348

435 om. AFV mg. A^r 436 om. V 4 γὰρ] γὰρ καὶ GM 7 ἀχέτας A(GFVM)
— 9 ἀκάνθαις om. AF mg. V 7 ἐχέτας G 14. 15 παννουχίζουσιν A sed cf.
Poll. 6, 108 15 ἐγρηγορῶν A 16 οὖν om. A αὐτοῦ] αὐτῷ V 441 om.
AFV 25 διγενές M^{sc}. Th. 445 om. F 27 θηλυκὸν V cp. A 28 καὶ —
τεχνίται om. AFV οἱ M: αἱ G τεχνίτιδες ed. pr.

Ε 449 Τζορολλός: πόλις Θρακική, ἢ παρὰ πολλοῖς Τζουρουλλός λε-
γομένη.

Σ 450 Τεικτούς: χρηστούς.

Δ 451 Τεῖνον. καὶ Τεινωδάω, τεινωδῶ, ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν
Etym.? ψδὴν. 5

Δ 452 Τεῖρεα: τὰ ἄστρα.

Δ 453 Τειρεσίας: ὄνομα κύριον.

Σ 454 Τεῖρει: καταπονεῖ. μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατὴρ ἔπι, μυρία
Anth. μήτηρ τειρομένη θαλεροὺς ἠκίατο πλοκάμους.

Δ 455 Τειριεύς: ὄνομα κύριον. 10

Δ 456 Τείρωνος: ὄνομα κύριον.

Δ 457 Τειχεσιπλήτης.

Σ 458 Τειχῆρεις: τετειχισμένους. τειχῆρης οὖν γενόμενος τοὺς
Ε πολιορκούντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἡμύνετο. ἀντὶ τοῦ εἶσω τειχῶν.

Synt. 459 Τειχίζω· δοτική. 15

Δ 460 Τειχιόεις: ὁ τετειχισμένος. Τειχῶν καὶ πόλεως διαστολὴν
Thuc. ἐποίησατο Θουκυδίδης· καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν
ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν.

Suid. 461 Τεῖχος μακρόν· ὅτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ
ἐξήκοντα μιλίων τῆς πόλεως, διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημ- 20

On. βρίαν μήκος μὲν μιλίων ν', εὖρος δὲ ποδῶν κ'. λύσις ὀνείρου· τείχει καθεσθεις
εὐτυχὴς πέλειν δόκει.

Σ Hom. 462 Τῆ: αὐτῇ· ἢ δέξαι. λάβε. Ὅμηρος. Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον,

Ar. καὶ πάλιν· τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα. ἐχρήσατο δὲ καὶ τῷ πληθυντικῷ ὁ
Σώφρων, εἰπών· τῇτέ τοι· κορῶναί εἰσιν. ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρ- 25
ρημα· τῇδε πᾶς ἔπου. καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. καὶ Ὅμηρος·
τῇ ἴμεν, ἡ κεν δὴ κύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης.

450 = P, Ba 383, 5 cf. H v. τεγκτούς 451 Τεῖνον Artem. 1, 21 extr. Τει-
νωδῶ sq. cf. Ambr. 279 452 = Ambr. 251, Ps. Herodian. 133, Ap. S. 150, 29,
H, sch. Σ 485, Choer. An. Ox. 2, 266, 3 (unde Et. M. 756, 5) 453 = Ambr. 152,
Ps. Herodian. 133, Zon. 1717—8 454 — καταπονεῖ = P, Ba 383, 7, H cf. sch.
Δ 315, Zon. 1723, Choer. An. Ox. 2, 266, 6 (unde Et. M. 756, 8), Ambr. 177
μυρία sq. Anth. 7, 241, 1—2 455 = Ambr. 154 456 cf. Ambr. 155; l. cf.
Ambr. 177 457 cf. Ambr. 141 et 206, Ps. Herodian. 133, H; E 31 458 — τε-
τειχισμένους = P, Ba 383, 8 cf. Ambr. 135 τειχῆρεις—ἡμύνετο Prisc. FHG
5, 1, 24 459 cf. Synt. Gud. aliter Synt. Laur. 460 l. cf. Ambr. 133 Τειχῶν sq.
sch. Thuc. 1, 89, 3 461 τείχει sq. Astramps. 462 — δέξαι = P, Ba 386, 15;
ταύτη cf. H. δέξαι. λάβε = sch. Ω 287 cf. Et. M. 756, 20 (in Ξ 219), Ap. S.
152, 3, H Ὅμηρος pr. sq. Ar. Ach. 204 c. sch. plenior. cf. Ap. S. 152, 3, H,
Et. M. 756, 23, Zon. 1723; ι 347, Ξ 219, Sophr. fr. 156, O 46

449 cf. 830 457 cf. v. E 1031 461 — κ' ex v. A 2077 462 cf. v. E 1019

A(GFVM) 1 Τιουρullος et Τιουλλός in Τιουρουλλός corr. V παρὰ] παρὰ τοῖς G
451 om. F; 4 καὶ—5 ψδὴν om. A mg. praemisso τείνον A^r post 457 τήρων δὲ ὁ
πεζός add. V 13 τειχῆρεις AV cf. Bücheler Kl. Schr. 1, 664 γενομένους Kust.
461 om. AF; λύσις—δόκει rel. omissis post 462 V; post vs. 16 τετειχισμένος GM
(vs. 16 Τειχῶν nov. gl.) mg. omissis λύσις—δόκει A^r 20 διατεῖνον A^r 27 ἡγε-
μονεύης ex Hom. Kust.: cp. A ἡγεμόν VM ἡγεμών GF

- 463 Τήβεννα: πόλις. Δ
 464 Τήβεννος· στολή Ῥωμαϊκή. Ταραντῖνοι δὲ Ποστουμίου τὴν Δ?
 τήβεννον λύμασιν ἀνθρώπων ἐμόλυναν. Ε
 465 Τήβεννος: Ῥωμαϊκὴ ἐσθῆς, ἀπὸ Τηβέννου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος
 5 ταύτην τὴν χλανίδα περιεβάλετο· εἰσπλεύσας γὰρ κατὰ τὸν Ἰόνιον
 κόλπον καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. ἀφ' οὗ μα-
 θόντες οἱ ἐγχώριοι τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον καὶ ἐκάλουν τὴν
 ἐσθῆτα τηβέννειον, ἐπώνυμον τοῦ εὐρόντος. ὕστερον δὲ παραφθαρὲν
 τὸ ὄνομα τήβεννος ἐκλήθη.
 10 466 Τήγανον. Δ
 467 Τῆδε: ταῦτα, ἢ ἐνταῦθα, ἢ ὧδε, ἢ ἐνθάδε. Σ
 468 Τῆδ' ἔνι: ἐν ταύτῃ δέ ἐστιν. Σ
 469 Τηθαλλαδοὺς: γυναικοτρόφους, ὑπὸ τήθῃ τεθραμμένους. Σ
 470 Τήθεα: ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, Σ
 15 καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἥδυν καὶ ὠφέλιμον.
 471 Τηθέλας: τοὺς μαμμοθρέπτους. Ar.?
 472 Τήθη: μάμη. ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἡ κλητικὴ τήθα. Σ Δ
 Τηθίς δὲ θεία. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη, καὶ Σ
 μητριδίων ἀκαλήφων, χωρεῖτ' ὄργῃ, μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὖρια Ar.
 20 θεῖτε. τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμιας. καὶ τηθίδας τὰς θείας, τὰς πατρὸς
 ἀδελφὰς ἢ μητρός. τήθας δὲ καὶ τὰς τροφούς. εἰς δὲ καὶ ὄστρεα
 θαλάσσια. Ὅμηρος· πολλοὺς ἄν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.
 ἀκαλήφας δὲ λέγουσιν οἱ μὲν καὶ τὰς θαλασσίας· λέγουσι δὲ καὶ τὰς
 25 κνίδας Ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν ἐς ὅσον ἄν ἀπαλή ἐστί, ἐπὶ δὲ σὺν
 τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται.

463 = Ambr. 352 cf. Zon. 1727 464 — Ῥωμαϊκὴ cf. H Ταραντῖνοι sq.
 Io. Antioch. cf. EL 6, 28—9, Byz. Zt. 21, 389, 1 465 Artem. 2, 3 p. 87, 22 sq.
 466 cf. Ambr. 364 467 = P, Σ*, Ba 386, 16 cf. H, Procl. in Hesiod. O. 631
 468 = P, Ba 386, 17 469 = P, Et. Gen., Et. M. 756, 31 cf. H, Phryn. 113, 12,
 Poll. 3, 20 cf. Marc. 433 Rh. Mus. 49, 626 470 — ὄστρεα = Ba 386, 18, H,
 Zon. 1728, Ambr. 363, Ps. Herodian. 133, P cf. Jb. 149, 343, Et. Gen., Et. M.
 757, 56, sch. Π 747, Ap. S. 152, 12, Ambr. 338 471 sch. Ar. Ach. 49(?) cf.
 Phryn. Ecl. 299, Poll. 3, 20; Ael. D. fr. 309 ex Eust. 1. 971, 28 = P v. τηθαλ-
 λαδοῦς 2 472 — μήτηρ = P, Ba 386, 19, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 756, 35
 cf. Bk. 193, 33 et 309, 29, Ar. Byz. fr. 9 ex Eust. J. 316, 13 (565, 30, 971, 35) et
 Miller, Mél. 431 cett., sch. Pl. Rep. 343a, Thom. 359, 4, H, Tim., Psell. PG 122,
 1020 b Τηθίς θεία cf. ad 473 ἀλλ' ὦ sq. Ar. Lys. 549—550 c. sch. 549 cf.
 sch. Ach. 49, Ammon. 257; Π 747

464 Io. cf. v. A 834

472 init. cf. v. E 2691

2 Τήβενος cett. AF 2 Ταραντῖνοι—3 ἐμόλυναν om. F Ταραντῖνοι A (GFVME)
 Bas. cf. Exc.: cp. M Τάραντου AGV 3 ἀνθρωποι GVM ἀνθρωπίοις v. A 834
 4 et 9 Τήβενος A cf. Artem. Τημένους Artem. 5 χλαμύδα E^{ac}, Artem.
 περιεβάλετο] περιεβάλλετο F, v. l. Artem. φορῶν omisso γὰρ G Ἰώνιον
 FVM^{ac} 6 καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ] ὑπεδέχθη παρὰ G γρ. ὑπεδέχθη ss. M 8 τη-
 μένιον (ex Artem.) Kust. 12 ἐν ταύτῃ] ἐνταῦθα V 17 κλητὴ V 22 θα-
 λαττία A πολλοῦ A 23 καὶ pr. om. F τὰς alt.: τὰς <χερσαίας> coll. v. A
 788 et Ba 60, 14 G Stein 24 ἐς et ἀν coll. sch. del. Bhd. ἐστιν ἀπαλή V

ἀκαλήφας οὖν τὰς γραίας ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν καὶ γενναῖαι. καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων· τουτέστι τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης· δάκνουσι δὲ αὐταὶ· τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

5

Σ 473 Τηθίς: θεία. πατρὸς καὶ ἡ μητρὸς ἀδελφή.

474 Τηθύς: ἡ θάλασσα. οὐδὲ κύ γ', ἀφρηστά, Νηρηΐδας, ὡς πρίν, Anth. αἰρῶν νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Eccl. 475 Τηθύς: ἡ γῆ. παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος· Ὡκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν. τουτέστιν ὑγρὰν οὐσίαν 10 καὶ Ξηράν.

Δ 476 Τηῖται.

Σ 477 Τηκεδόνι: τῇ φθίσει. καὶ νοσεῖν καὶ νόσῳ μακρῷ, καὶ τηκεδὼν Ε αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὡς ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγυδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ 15 κατάρατον ψυχὴν ἀπορρήξει.

Δ 478 Τήκω· αἰτιατικῇ. τὸ ἐνεστώς. καὶ Τῆσαι.

Ε 479 Τηκτά: οἶον κηρὸς καὶ πίττα. τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ ἐς πολεμίους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδεξίων ἐβάλλετο· τὰ τε ἄλλα καὶ τὴν σιδηρῖτιν γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῇ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπionτων 20 τὸ τεῖχος ἔχειν ἔμελλον.

Σ 480 Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν. πόρρωθεν φαῖνον.

Heb. 481 Τηλαύγης, κλίνεται εἰς οὐς. Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς καὶ μαθητῆς, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλία δ'. 25

Σ 482 Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανεΐα.

Δ 483 Τῆλε καὶ Τηλοῦ: πόρρω.

Δ 484 Τηλεβόας: ἐθνικόν.

473 = P, Σ*, Ba 386, 20 cf. Bk. 194, 1 et 309, 30, Ammon. 258, H, Tim., Thom. 359, 7, Et. Gen., Lex. Vind. 178, Psell. PG 122, 1020 b 474 οὐδὲ sq. Anth. 7, 214, 5—6 475 cf. Et. M. 756, 37, sch. Ξ 201; — γῆ = H; aliter Ambr. 346; Ξ 201 476 = Ambr. 333 477 — φθίσει = P, Ba 386, 21 (in λ 200) cf. H καὶ νοσεῖ sq. Aelian. fr. 10 480 — λαμπρόν = P, Ba 386, 22 (in Ar. Av. 1711) cf. Zon. 1727 et 1729 (= H) 481 Πυθαγόρου — υἱὸς cf. Laert. 8, 43 482 = P, Ba 386, 23 cf. H = Psell. Boisson. An. 3, 226 (in Levit. 13, 23) 483 praeter καὶ Τηλοῦ = sch. Θ 14, Et. M. 756, 41 484 cf. Ambr. 330

477 cf. vv. l 195, Φ 713, A 3499 483 cf. 499

A (GFVM) 1 ἦσαν στερραὶ A 6 μητρὸς — πατρὸς FV καὶ om. A, Σ* Ba ἡ om. G 10 θεῶν A post γένεσιν transpos. FV Τηθύν] Γῆν add. V 476 om. FV 13 καὶ νοσεῖν om. F; καὶ νοσεῖ vv. l 195, φρίκη, ed. pr. καὶ sec. del. ed. pr. 14 διεδέξατο V καὶ pr. om. G ὡς] ὅσα Bas. 18.19 πολέμια G 20 ἦν del. Toup 21 ἔχειν] ἔκχειν Kust. haec vel χέειν Toup 22 Τηλαυγῆς et λαμπρός A, Zon. πόρρωθεν φαῖνον om. AFV 23 κλίνεται εἰς οὐς om. AFV; post l. β' (?) add. V, ὁ add. F 27 Τηλοῦ] Τηλῆ V

- 485 Τηλέγονος: ὄνομα κύριον. ὅς πρῶτος ἐφεύρε τὴν οἰωνιστικὴν· ὅτι οἶον, εἰ ἐν τῇ στήθι ἐφάνη γαλῇ ἢ καὶ ὄφει, τότε σὴν Greg. μαίνει.
- 486 Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφεστηκώς. Σ
- 5 487 Τηλεθάοντα: πάνυ λάμποντα. Δ
- 488 Τηλεκλείδης, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Hesych. Ἀμφικτύονες καὶ Πρυτάνεις καὶ Στερροί· ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.
- 489 Τηλεκλειτοί: ἄγαν ἐνδοξοί. Σ
- 10 490 Τηλέπορον· Ἀριστοφάνης· τηλέπορον τι βόημα. οἶον ὀρθόν Ar. τι καὶ ὑψηλόν. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ ἄσματος· ὥσπερ τό, περσέπολιν Ἀθάναν.
- 491 Τηλεσκοπῶ ὄμματι: τῷ πάντα ἐφορῶντι. Ar.
- 492 Τηλεφάνης: αὐλητής. Τηλεφανῆς δὲ μακρόθεν φαίνο- Harp Σ μένη.
- 15 493 Τηλεφανείς: ἀφ' ὧν ἐστὶν ἰδεῖν τὰ πόρρω· τοῖς γὰρ εἰς ὕψος Ar. οὐσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῇ γίνεται.
- 494 Τήλεφος ἐκ πηριδίου: οὗτος πένης ἦν. Ἀριστοφάνης· καίτοι Ar. πρότερόν γ' ἐπτύχευες, Τήλεφος εἶναι φάσκων, ἐκ πηριδίου. καὶ Τηλέφειον τραῦμα. Δ
- 20 495 Τήλεφος, Περγάμηνος, γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτός . . . ἐν Hesych οἷς παρατίθεται πόσα χρή εἰδέναι τὸν γραμματικόν, Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β', Περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικῶν βιβλία ε', Περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον ῥητορικῆς, Περὶ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, Ποικίλης φιλομαθείας βιβλία β', Βίους τρα- 25 γικῶν καὶ κωμικῶν, Βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία, Ὅτι μόνος Ὀμηρος τῶν ἀρχαίων ἐλληνίζει, Περιήγησιν Περγάμου, Περὶ τοῦ ἐν Περγάμῃ Σεβαστίου βιβλία β', Περὶ τῶν Ἀθήνης δικαστηρίων, Περὶ τῶν Ἀθήνης νόμων καὶ ἐθῶν, Περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε', Περὶ χρήσεως ἥτοι ὀνομάτων

485 — κύριον = Ambr. 321 ὅς sq. cf. Nonn. in Greg. PG 36, 1024 a
486 = P, Ba 386, 25, Et. Gen. cf. Et. M. 756, 46 488 cf. Ath. 6, 268 b cett.
12, 553 e cett. 14, 648 e cett. 489 = P, Σ* (in Z 111) cf. Ba 386, 26, sch. E 321,
Zon. 1727, H 490 sch. Ar. Nu. 967 491 sch. Ar. Nu. 290 cf. H 492 αὐ-
λητής Harp. = P Τηλεφανῆς sq. = P, H cf. Ap. S. 152, 30, sch. Soph.
Ph. 189 493 sch. Ar. Nu. 280 494 — πηριδίου alt. Ar. Nu. 921—3 c. sch.
plenior. Τηλέφειον tr. cf. Ambr. 368

486 cf. v. οἰωνιστική

2 ὅτι om. G καὶ om. GFM τόδε] τι add. G 11 τι] τε G ὥσπερ A(GFVM)
— Ἀθάναν om. F περσέπολιν GVM 16 μακρὰν e sch. Bhd. 18 γ'
om. A πάσων VM στυριδίου A 20 ἔγραψε καὶ αὐτός post vs. 21 γραμ-
ματικὸν transpos. V; post αὐτὸς lac. coll. v. l 450 statuit Kust., recte; Γραμμα-
τικὸν βιβλία coll. sch. A in K 545 suppl. Mueller, Γραμματικά suppl. Daub; καὶ αὐτὸς
fort. post γραμματικός transponendum 22 ante ῥητορικῶν interpunct Schra-
der 24 ἀσυμφωνίας Bhd. frustra φιλομαθείας GVM 25 τὰ] τίνα Daub
26 ὅτι om. G 28 Ἀθήνης alt. AM: ἐν Ἀ. V ἐν αὐταῖς G ἐθνῶν G 29 βα-
σιλείων G

- ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρώμεθα· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον· Περὶ τῆς Ὀδυσσεως πλάνης, Ὡκυτόκιον· ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀρμολόντων πρὸς ἕτοιμον εὐπορίαν φράσεως, βιβλία ι'.
- Ar. 496 Τηλία: κανίς, ἡ λεγομένη κάρδοπος, τηλία τις οὖσα· ὥπερ τὸ σήμερον, τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία, περίφραγμα κα- 5 νίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφита ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. ἄλλως· κανίς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἄλφίτοποιουσι· τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασι πλατύ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν, τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα, ὃ ἔστι περιφερές. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου 10 ἐλκυσθείς, ἐὰν ἢ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ ὡς παχείας οὐχης καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἐλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλιάς. Ἀριστοφάνης. ἡ τηλία μὲν ἔστιν ἡ ἀτρύπητος κανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθεῖ, ἀψίς γίνεται.
- Σ 497 Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλφита πιπράσκειται 15 Eccl. ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ περιφέρεια τοῦ κοκκίνου.
- Ar. Ἀριστοφάνης· διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. ἐπὶ τῶν πάνυ λεπτῶν· ὁ δὲ ἀντεῖρηκεν, εἰ τυγχάνοι δακτύλιος ὦν τηλία.
- E 498 Τῆλις: εἶδος ὀσπρίου, ἥτις ἐφθῇ ἐπιχειομένη ὄλιθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῇ· ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορ- 20 κίαν ἐμηχανήσατο.
- Σ 499 Τηλόθι καὶ τηλόε: πόρρω, μακράν.
- Anth. 500 Τηλοπέτευσ: τῆς πόρρω πετομένης. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀμβρο- 25 κύων ἕαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας, δῶρον ἀποιμάντου τηλοπέτευσ ἀγέλης.
- Soph. 501 Τηλωπός: ἔκδημος. Σοφοκλῆς· κεῖ τὰ νῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ δυσμενῶν θήραν ἔχων.
- Σ 502 Τηλυγέτης: μονογενής. καὶ τηλύγετον, μονογενή. Ὅμηρος· 30 Hom. ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται. ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γεννώμενος,

496 sch. Ar. Pl. 1037 cf. sch. Vsp. 147, Orion 154, 9 (unde Et. Gen., Et. M. 757, 3), H 497 — συμβάλλονται = P, Lex. rhet. in Et. M. 756, 56, Et. Gen. cf. Lex. Patm. 154. Bk. 307, 31 (unde Et. M. 757, 6) περιφέρεια τοῦ κοκκίνου = Orion 154, 7 (unde Et. Gen., Et. M. 757, 1), H διὰ sq. Ar. Pl. 1036—7 c. sch. plenior. 498 Ios. Bell. 3, 277 499 = P, Ba 386, 28 cf. H, Ambr. 377, sch. A 30 et 270, Erotian. 85, 20 500 ἀμβροκίων sq. Anth. 6, 239, 3—4 501 Soph. Ai. 563—4 c. sch. 564 502 — μονογενή = P, Σ^a cf. Ba 386, 29, H; Ambr. 305 = Ps. Herodian. 133, Apion; sch. l 143 et Γ 175 (unde Et. Gen. = Et. M. 757, 18) δς — τρέφεται l 143. ἐπὶ — ἀγαπᾶσθαι cf. sch. Γ 175, unde Et. M. 757, 18, Ap. S. 152, 16

499 cf. 488

A (GFVM) 1 ἐσθῆτων G κατὰ στοιχεῖον post 2 πλάνης transpos. V; Περὶ — 2 πλάνης intrusum sec. Bhd. 2 τῆς om. G Ὡκυτόκιον — 3 i^a mg. V, qui textu Ὡκυτόκιον Τηλέφου· τοῦτο δὲ ἔστιν ἄξιον καὶ κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράςμιον habet = v. Ω 61 7 ἄλλως om. G 10 δ] ὅτι FV 11 ἐλκυσθείς F ἐλκυσθήσει V 12 δακτύλου F τῆλε F 13 τρυπηθῇ F rel. omisiss 497 om. F 17 Ἀριστοφάνης — 18 τηλία partim ante 10 φησὶν transpos. ed. pr., del. Gsf. 19 ἐμποιεῖ] ἐποιεῖτο F 23 Τηλοπέτεος V Τηλοπέτες utrob. G 24 πολλῶν GVM πολλῶ F ἀπὸ ἱμάντος F cp. A 28 Τηλύγετος G, Ambr. Ps. Herodian.

- μεθ' ὃν οὐκέτι γεννῆσεται, λέγεται τηλύγετος. καταχράται δὲ ἐνίοτε
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, διὰ τὸ τοὺς ὀψίμους γεννηθέντας ἀγα-
πᾶσθαι. τηλύγετος οὖν ὁ τηλοῦ τῆς γονίας. Etym.?
- 503 Τημελές: ἐπιμελές. καὶ Τημελής, ἐπιμελής, σπουδαῖος. Σ
- 504 Τημελήσαντες: θλίψαντες. Σ
- 505 Τημελήσαι: ἐπιμελήσαι, φροντίσαι. Σ
- 506 Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον, φιλοκαλούμενον. Σ
- 507 Τῇ μέν: ὅπου μέν. ἢ ἐν μέρει. Σ
- 508 Τήμενος: ὄνομα κύριον. Σ
- 10 509 Τήμερος: ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ Αρ.
δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ· ἰὼ Λακεδαιμῶν, τί
ἄρα ποιήσει τήμερα; ἀντὶ τοῦ σημερινῆ.
- 510 Τημοῦχος: οὕτω καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνης. τοῦ γε μὴν Ε
τημοῦχου καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν, οἷα δὴ λυμάτων τινῶν καὶ καθα-
15 μάτων ἀπηλλαγμένην.
- 511 Τήνα: ἐκεῖνα. Θεόκριτος· ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα. Theocr.
- 512 Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην: παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν δια- Σ
μενόντων καὶ βραδυόντων. ἦν δὲ Νεῖλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.
- 513 Τηνάλλως: μάτην. καὶ οὐ τηνάλλως, μετὰ τῆς ἀποφάσεως Σ
20 λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· τὸ κανοῦν δὲ ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως
ἔχων. ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτω-
νος. ὡς δὲ λόγους τηνάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν ἐς Ε
σύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν.
- 514 Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύομεν ὄρχησιν: ἀντὶ τοῦ Ε
25 ἐπὶ τὴν αὐτὴν πράξειν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἶρηκε Μάρκος πρὸς Ζή-
νωνα τὸν βασιλέα. τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύτερον ἀναχορεύομεν
ὄρχησιν.

503 = P, Ba 387, 1, 2 cf. H, Zon. 1728 504 = P, Ba 387, 4 cf. H
505 = P, Ba 387, 3 cf. sch. Pl. Leg. 953a Ps. Herodian. 133, Zon. 1729 506 = P,
Ba 387, 5 cf. H 507 = P, Ba 387, 6 508 = Ambr. 317 509 sch. Ar.
Nu. 699; Ar. fr. 296 = 401 510 Aelian. fr. 39 511 Theocr. 1, 1 c. sch.
512 = P 513 — Πλάτωνος = P; — λέγεται = Ba 387, 7, Et. Gen.; — ματήν =
Ps. Herodian. 133, Laur., Et. M. 757, 31 cf. H, Ambr. 376; Philem. fr. 51, Dem.
non invenitur, Pl. Theaet. 172e ὡς sq. Malcho attr. Bhd.

510 cf. v. Ε 2405

1 γενῆσεται G V; ἕτερος add. ed. pr. 2 ὀψίμως V 3 τηλύγετος — A (G F V M)
γονίας mg. M: om. tell. 5 θλίψαντες A F, Phot. Ba cf. Hes.: ἐπιμεληθέντες
G V M 11 Εἰρήνῃ] Ὀλκᾶν Ald. in sch. cf. sch. A in Γ 182 ἰὼ] Ἰωάν-
νης F Λακεδαιμῶν V, sch. 12 ποιήσῃ G πείσει sch. 13 Τιμοῦχος cett.
Port., Ε 2405 Μεσσήνης A F Μεσσήνιοι ex Ε 2405 Bhd. 511 om. A F mg.
praemisso Τήναλον (!) τὸ μάταιον καὶ A' 21 παρὰ τῷ Δημοσθένῃ F περὶ]
παρὰ V 24 et 26 ἀναχορεύωμεν G V 24 ὄρχησιν] καὶ δεύτερον ex vs. 26
add. V 25 Μάλκος V Μάρκος G Μαρκιανός vel Μάλχος Bhd. 26 τὴν αὐτὴν
ταύτην om. in lac. F καὶ δεύτερον post ὄρχησιν transpos. F V

Ar. 515 Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων, πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον: εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευεν Ἀθηναίοις ἐμβαλλόντων μὲν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξ-
 5 ιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν, αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ
 Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ
 θαλάσσης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕτως· ἓνα πόρον ἡγεῖσθαι χρη-
 μάτων τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω
 τούτου γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν, οἷον τὰ θεωρητικὰ καὶ τὰ
 δικαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην 10
 ταῖς ναυσὶν ἀφορίαι.

Σ 516 Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι. τήνδε, ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Ar. 517 Τὴν Δωριεὺς μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν,
 ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω: τοὔτεστι τὴν δωροδοκίαν.

Ar. 518 Τήνελλα: μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος· 15
 τήνελλα, καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ
 δύω. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐὰν νικήσῃς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ. ἀντὶ τοῦ
 νικηφόρος. τήνελλα δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἁρμονία
 λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ·
 ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ δὲ πυραμοῦς εἶδος 20
 πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ τυρῶν πεφρυγμένων, ὡς χησαμοῦς
 ὁ διὰ χησάμης. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἄθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς· εἰώθασι
 γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας· καὶ ὁ διαγρυπνή-
 ρας μέχρι τῆς ἑω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς, ὅτι
 μὴ νικηθῇς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένη δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ 25
 ἀναισχυντίαις οὐδὲν ἦττον, ἡμέτερον τὸ τερμάτιον, τοὔτεστιν ἡ νίκη.

Σ 519 Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον: παροιμία. ὡς ἡ τοιαύτη· ταυτὸν
 ἔλκομεν Ζυγόν.

515 Ar. Ran. 1463—5 c. sch. 516 — τωθάζουσι = P 517 Ar. Eq. 989—91
 c. sch. 989 518 — δύω sch. Ar. Ach. 1230 cf. sch. Av. 1764, sch. Pind. O 9, 1a;
 P = Ba 387, 9, Et. Gen., Et. M. 757, 32; Archil. fr. 119. ἀλλ' ἐὰν sq. Ar. Eq.
 276—7 c. sch. plenior. 519 = P; l. = fr. trag. ad. 334, fr. com. ad. 1316

515 cf. v. Π 1181 517 cf. v. Δ 1465 518 cf. 439 et v. Π 3192 519 cf.
 v. Ε 151

A(GFVM) 515 om. F 4 ἐμβαλλόντων GVM 5 αὐτός G 5.6 τὴν Λακωνικὴν V
 6 τὸν] τὸ AM γοῦν V τὸ] τὸν V, v. l. sch. 7 τοὔτον V, v. l. sch.
 9 θεωρητὰ GVM θεωρητὰ Π 1181, sch., Kust. cf. porro 1, 704, 22 10 συμβου-
 λεύειν V γενομένην AGM 516 post vs. 18 νικηφόροι V; παροιμία
 praemis. F cf. Phot. 12 τήνδε — ταύτην om. AF, Phot. mg. A^r 13 ἐναρμω-
 τεσθαι F 518 post 515 V 16 κάλλικε GM 18 ἁρμονίαν A 19 αὐτὸν
 e sch. Bhd. 20 ἦν] εἰ V 21 πυρῶν sch. Port. cf. Π 3192 25 μὴ] ἂν μὴ
 ed. pr. ἂν μὲν Dr. νικηθεὶς VM περιγένηται V, Bhd. ταῖς περιεργίαις] ἐν
 πανουργίαις Bhd. 26 ἐρμάτιον cod. M in Ar. ἔρμαιον Schnee κερμάτιον Bhd.
 27 κάμνοι GFVM κάμνεις Bhd.

- 520 Τὴν θύραν ἔχων τετρημένην, ὥσπερ αἱ ποῖμναι: ἐπὶ Prov.
τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.
- 521 Τηνικαῦτα: τότε. Σ
- 522 Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: ἀπὸ χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. τουτέστιν Prov.
5 οἶος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο Σ
οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ
Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἔλοιτο γάμον.
- 523 Τὴν λεοντὴν ἐνδύου: ἴσον τῷ γενναῖζου. Σ
- 524 Τῆνος: μία Κυκλάδων νήσων. Harp.
- 10 525 Τὴν ταχίστην: ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὁ δὲ φιλοτίμως Δ
εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρίναι τὰ ὅλα. E
- 526 Τὴν τράπεζαν οἷσμαι: Ἀριστοφάνης. τουτέστιν ἐμαυτῷ Ar.
ὑπηρετήσω καὶ οὐ χρεῖα παιδός.
- 527 Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν. Suid.
- 15 528 Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης ἐκ Σ
κώμης ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,
δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκείνον γὰρ
ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστάς εἶπε·
τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε καὶ τότε τὸν θεὸν εὐχου.
20 ὅταν καὶ αὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὐχου. ἐκ τούτου εἰς παρ-
οιμίαν εἰσῆχθη.
- 529 Τηξιμελεῖ: φθοροποιῷ. τηξιμελεῖ νούσω κεκολουμένος ἔδραμε Anth.
θυμῷ ἐς προτέρεν ἔργων ἄρцена μαρτυρίην.
- 530 Τήραιοι: ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος. Δ
- 25 531 Τηρεύς: ὁ τηρῶν. Δ
- 532 Τηριβάλης: ὄνομα κύριον. Ξενοφῶν Τηριβαζος. ὁ δὲ Τηριβαζος Δ
φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καί, ὅποτε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον Suid.
ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.
- 533 Τηριδάτης: ὄνομα κύριον. Δ
- 30 534 Τηρῷ· αἰτιατικῇ. Synt.
- 535 Τήρωνες: οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολέμια καὶ οὕτω ἐγγεγυμνασμένοι
τοῖς κινδύνοις τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

520 = Diogen. VIII 56 521 = P, Ba 387, 11, Zon. 1730 cf. H 522 τοῦ-
το sq. = P 523 = P 524 Harp. = P cf. Steph. Byz. 525 ὁ sq. Polyb.
3, 70, 1 526 Ar. Pac. 1032 c. sch. 528 = P cf. Babr. 20 529 τηξιμελεῖ sq
Anth. 7, 234, 3—4 531 = Ambr. 301 cf. Et. M. 757, 45 532 — κύριον cf.
Ambr. 312 533 = Ambr. 313 534 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 300, 18 cf. Synt.
Laur.

527 ex v. Σ 1483 529 cf. v. Θ 463 531 cf. 98 532 Ξενοφῶν sq.
ex 652 vel ex v. A 2207

1 τετρημένην F, Diogen. 2 προσπελάστου FV 4 ἔλα] ἔλαβε φασίν F A (GFV M)
12 Τὴν] τὰ V, non nov. gl. αὐτῷ V 527 om. AF mg. A* 16 ἀνάγων V
17 ἵσταται V ἐκείνων V 20 ὅταν—εὐχου om. FV 21 ἤχθη G 26 Ξε-
νοφῶν—28 ἀνεβίβαζεν om. AF 28 ἀνέβαλλεν—ἀνεβίβαζεν] ἀνεβίβαζεν ἡγουν
ἀνέβαλλεν V

Hom. 536 Τῆς: ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον. "Ὅμηρος· μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι. ἀντὶ τοῦ ταύτης. καὶ ἐν 'Ὀδυσσεΐα'· εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Prov. 537 Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι.

Σ 538 Τῆς μητρὸς ὡς αἰῖξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπο- 5
λίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γινώσκονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

Ar. 539 Τῆς μυρίας ὄντα τηλικουτονί: ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Suid. 540 Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας· Ζῆται ἐν τῷ ὑπωπιάζω. 10

Σ 541 Τητᾶσθαι: στερίσκεσθαι. Σοφοκλῆς· τοιαῦτ' ἀκούσας κάζονει-
Soph. διςθεῖς κακὰ πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος πρὸς τοῦ κα-
κίστου κακ κακῶν 'Ὀδυσσεύς. καὶ αὖθις· οὐ τητῶμεναι, τολοιπὸν ἤδη
τοῦ βίου διάζετε.

Σ + Δ 542 Τῆτες καὶ Τῆτα: τούτῳ τῷ ἔτει, ἐπ' ἔτος. ἐγελάτ', ἀνθ' 15

Ar. ὦν Ὑπέρβολον ἔλαχε τῆτες ἱερομνημονεῖν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.
τοῦτο οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ τῆδες.

Δ 543 Τητινὴ: χθесινῇ. καὶ οὐδέτερον Τητινόν.

Σ 544 Τητῶμενον: στερικκόμενον.

Δ 545 Τηϋσίη: ματαία. 20

Phil. 546 Τί: οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο τὸ τί γένος τοῦ ὄντος τίθενται· τὸ
γὰρ τί δῆλον ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν
λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ
σωμάτων μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' ἁσμάτων.

Σ 547 Τιάρα: κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνον ὀρθὴν ἐφόρουσαν 25
παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακε-
δαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινος
εὐημερίας συγχαρῆσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι,
ἡτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεϊς εἰσελάσαι· ὡς Φύλαρχος ἐν ἰ.
τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ βασι- 30
λείας Κυπρίων τὴν κίταριν, ὡς διάφορον.

536 cf. sch. A (Aristonic.) in I 133, sch. β 206 ed. Dind., Ap. S. 152, 8; I 133, β 206 538 = P 539 Ar. Nu. 818—9 c. sch. plenior. 541 — στερίσκεσθαι = P, Ba 387, 12 cf. Ps. Herodian. 133 = Zon. 1729; Ambr. 369 τοιαῦτ' — 'Ὀδυσσεύς Soph. Ph. 382—4. οὐ sq. Soph. OC 1618—9 542 — ἔτος (praeter καὶ Τῆτα) = P, Ba 387, 13 cf. Phryn. 114, 14, H, Harp. sch. Ar. Ach. 15, Nu. 624, sch. Luc. 190, 13 ἐγελάτ' — ἱερομνημονεῖν Ar. Nu. 623—4. τοῦτο sq. sch. Ar. Ach. 15 543 cf. Ambr. 302 (= Ps. Herodian. 133, Zon. 1727) et 362 544 = P, Ba 387, 15, H cf. Ambr. 372, sch. Pl. Leg. 810 b 545 = Ambr. 344, Et. M. 758, 1 cf. sch. γ 316 = Ap. S. 152, 28, H 546 Alex. Aphr. 301, 20—25 547 = P, Et. Gen. cf. sch. Pl. Rep. 553 c, H, Et. M. 758, 4, sch. Ar. Av. 487, sch. Luc. 257, 17; FGrHist 81 fr. 22

537 cf. v. M 382

A(GFVM) 1 δὲ om. G 540 om. AFV mg. A^r 10 ἀνοίαν μὴ ποιῆσθε A^r
17 τοῦτο τοῦτοι M τῆδε V 18 οὐδετέρως F cp. A 20 Τηϋσία G 21 τὸ
pr. om. V 23 αὐτῷ V αὐτοῦ Alex. 27 τινὰς V

548 Τιαρηφόρος.

Δ

549 Τὶ βαιόν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Σοφοκλῆς· τὶ βαιὸν οὕτως Soph. ἐντρέπη τῆς συμάχου.

550 Τιβέριος, φιλόσοφος καὶ σοφιστής. Περί ἰδεῶν λόγου βιβλία γ', Hesych.

5 Περί παρασκευῆς, Περί μεταποιήσεως, Περί ἱστορίας, Περί λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, Περί διαιρέσεως λόγου, Περί μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ, Περί λόγων ἐπιδεικτικῶν, Περί προλαλιῶν καὶ προοιμιῶν, Περί ἐπιχειρημάτων, Περί Δημοσθένους καὶ Ξενοφώντος, Περί Ἡρόδοτου καὶ Θουκυδίδου.

10 551 Τιβέριος, Ὀκταβίου υἱός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διψκῆσατο, φοβερὰ μὲν ὡμότητι, μυσαρὰ δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ αἰσχυρὰ τε ἡδυπαθείᾳ χρῆσάμενος. στρατείαν μὲν γὰρ ἅπασαν αὐτὸς ἡρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίχχως καὶ ῥαθύμως τοῖς ἐναντίοις προσπολεμῶν. κακοήθης δὲ ὢν ἔστιν οὗς τῶν
15 συμάχων βασιλέων τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελθὼν ἀφείλετο· ὦν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, ὃν ἡπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστήσας συνεχώρησεν, ἀλλ' ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῆδε πόλεων Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐποίκων ὀνομαζομένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν· ἥπερ δὴ
20 καθ' ἡμᾶς Καίσαρός ἐστιν ἐπώνυμος. ἐς γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει.

552 Τιβέριος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ἰδιωτάτῃ φύσει ἐκέχρητο· EV οὔτε γὰρ ὦν ἐπεθύμει προσεποιεῖτό τι καὶ ὦν ἔλεγεν οὐδενὸς εἰπεῖν
25 ἐβούλετο· ἀλλ' ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν ὃ ἐπόθει ἡρνεῖτο καὶ πᾶν ὃ ἐμίσει προσετίθετο. τοὺς περὶ ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε, λέγων, κείρεσθαι μοι τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι βούλομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστὴν τινα ποτὲ ἐλευθερωθῆναι βουλευθέντα, μὴ πρότερον συνεπαινέσας, πρὶν τὸν
30 δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς γὰρ ἐταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν καὶ συνηγωνίζετο, φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σερικὴ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαι τινα. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρωνα

549 Soph. Ai. 90 c. sch. 551 Io. Antioch fr. 79 b, FHG 4, 571 cf. Eutrop. 123 552 Io. Antioch. fr. 79, FHG 4, 569 = EV 1, 176, 10—177, 9, 30—147, 2; fr. trag. ad. 513

551 cf. v. K 1201

1 Τιαρηφόρον A 2 Σοφοκλῆς om. G 3 συμαχίας V 4 φιλόλογος A (GV M) Hemst., oblocutus Bhd. 6 καὶ] Περί V 7 ποιητικοῦ V λαλιῶν Bhd. 8 Περί tert. — 10 υἱός om. V 12 στρατείαν Port.: στρατιάν omnes 14 προσπολεμῶν] verbum finitum desiderat Bhd. ἔστιν in fine vers. om. V 15 βασιλεῖς in lac. G, cp. M 16 ἡπίοις—17 οἰκείαν om. V 18 παρεχώρησεν G ἐπαρχου V ὑπαρχίαν A 21 ὅμως—22 θνήσκει] μακρὸν ἐλάσας ἀποθνήσκει V 24 γὰρ om. G οὐδενός AV, Exc.: οὐδέν GMYP οὐδενὶ M οὐδέν ως Vales. εἰπεῖν] ποιεῖν GMYP 26 ὁ utrob.] ὁ ἂν utrob. V ἐμίσει V ἐμίσει τοῦτω GM 29 ἐλευθερωθῆναι] ἐλευθερὸν αὐτοῦ γενέσθαι V 30 τοῖς—31 παρήγγειλε] παρήγγειλε δὲ V 32 χρῆσασθαι V

γνώμην μετετέθη, ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγγετο· ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. καὶ τὸν Πρίαμον ἐμάκαρίζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

Ε 553 Τιβέριος, ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν συνίστη-
 σιν Ἰουστίνος ἄνδρα πρᾶον ὁμοῦ καὶ φιλόανθρωπον, κρείττονα λημμά-
 των καὶ χρημάτων ἀφρόντιδα, τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, 5
 τὸ τεθληέναι τε καὶ ἐς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον, τὴν κοινὴν
 τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ ἀσύλωτον θησαυρὸν λογι-
 ζόμενον· ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας καὶ πρὸς τὸ φιλόστορ-
 γον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμῶν εἴλετο βασιλεύειν αὐτῷ τὸ ὑπήκοον 10
 ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πατὴρ ἐθέλων ἢ
 δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἄριστος δὲ ὑπάρχων
 ἐν νεότητι καὶ πρὸς γῆρας ἐλθὼν αἰφνίδιον εἰς τὴν χεῖρονα μετε-
 βλήθη γνώμην, ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι καὶ ὑπὸ δαί-
 μονος ἐλαύνεσθαι πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μαῖαν καὶ οἰστρη- 15
 λασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παρὰ φύσιν,
 καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν
 καταστρέφει τὸν βίον.

Ε 554 Τιβερίων δῆμος.

Prov. 555 Τιβία: ὅλη ἡ Φρυγία οὕτω καλεῖται.

20

Ε 556 Τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοῖ φασι κοινὸν εἶναι, Σύλλα τε καὶ
 φιλοσόφοις.

Soph. 557 Τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν ἔργοις σωθῶ κάξεν-
 ἐγκωμαι κλέος; δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. ἤδη γὰρ
 εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔρ- 25

Ar. γοις οὐ. Ἀριστοφάνης· τί γὰρ σε πέφευγ', ὅσα χρή σοφὸν ἄνδρα;
 τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὅποσα χρεῶν ἐστὶ τὸν σοφῇ δόκιμον φρενί, πο-
 ρίμῳ τόλμῃ. τουτέστι τί σε πέφευγε; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρή τοὺς
 ἐπιστήμονας; πορίμῳ δὲ ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

Δ 558 Τιγίλλιον: ὄνομα κύριον.

30

Δ 559 Τίγρις: τὸ Ζῶον. Τίγρης δὲ ὄνομα ποταμοῦ.

558 — ἀναγορεύεσθαι Th. Simoc. 3, 16, 4—5 ἄριστος sq. Io. Antioch. fr. 79 a, FHG 4, 570 cf. 552 554 Ios. Bell. 2, 606; aliter Ambr. 443 555 cf. Pseudoem. ed. Gsf. 77 n. 647 556 Aelian. fr. 53 cf. h. a. 14, 25 557 — θνήσκοντας Soph. El. 59—63 τί γὰρ σε sq. Ar. Pac. 1027—30 c. sch. 558 cf. Ambr. 395 559 cf. Ps. Herodian. 132, Zon. 1730, Choer. Gramm. Gr. 4, 1, 1, 160, 27 sq., H. Ambr. 390 et 438

557 Soph. cf. vv. A 843 et H 88

Δ (GFVM) 1 ὥστε π. νομισθῆναι om. V 2 καὶ—3 ἀπώλετο om. V 4 ἐν—Ῥω-
 μαίων, om. A; ἐν K. post l. 552 add. rec. 8 ἀσύλῳτον G^M αὐλότατον Th.
 10 αὐτοῦ GVM 12 δὲ om. G 13 καὶ del. Bhd. 14 ὑπὸ A: πρὸς GVM
 15 τε καὶ μαῖαν om. V 16 ἐν om. GM 17 οὕτω—κακίαν] καὶ οὕτω V
 554 post 557 V 19 Τιβερίων F 25 μάτην om. AFV 27 οὐ σωφρο-
 νεῖς G τὸν] τῶν G 31 Τίγρης—Τίγρις A Τίγρης] τα add. V (nov. gl.)
 h. e. τοc Bhd.

- 560 Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ: λείπει τό, ἡ τοῦτο τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς *Ar.*
σπουδάζειν;
- 561 Τί δαί: τί δῆ; καὶ οὕτως λέγουσιν τὸ τί δῆ. Ἄριστοφάνης Σ
Πλούτῳ· τί δαί; τὰς τριῆρεις οὐ κύ πληροῖς; εἶπέ μοι. ἔστι δὲ σύν- *Ar.*
562 Τί δαί· εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ, ληρῶ· τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ *Ar.*
βούλομαι; τοῦ δὲ Στρεψιάδου ἀντιφύσαντος· οὐκ ἔσθ' ὅπως κύ γ'
αὐτὸς ὑγιαίνει· ἐπέφερεν ὁ δανειστής· τί δαί;
- 10 563 Τί δῆτα θεῶν στρέφη: ἀντὶ τοῦ τί ἐνδιατρίβεις; Σ
564 Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐΞειργασμένοις: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ *Soph.*
τετελεσμένοις καὶ ἴασι· οὐκ ἔχουσιν. οὔτε γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως
οὐχ ᾧδ' ἔχειν. ὅπως τοῦ μὴ οὕτως χροίη· κατὰ τὸ τοῦ Σιμωνίδου·
τὸ γὰρ γεγεννημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.
- 15 565 Τί δῆτά σοι: τί σοι; Σ
566 Τί ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλού- *Harp.*
μενόν ποτε ἀπορρήτων ἐκεῖνο, Θεόπομπος ἐν λα' δεδήλωκε· φησὶ γάρ·
καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτάς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον,
πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπεῖθαι αὐτὸν ἐπε-
20 χεῖρου ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμ-
φίπολιν, ὑπὸ χνούμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων
εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδ-
ναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς
ἔπραττον.
- 25 567 Τίη: διατί δῆ; Δ
568 Τί ἱκανόν: τί ὄφελος; Σ
569 Τιθααεῦει· αἰτιατικῇ. ἡμεροῖ, πραῦναι. καὶ Ἀτίθαακον. Σ *Suid.*
570 Τιθασόν: ἡμερον. Σ

560 *Ar. Ach.* 758 c. sch. plenior. 561 — δῆ *alt.* = P v. τί δέ cf. H τί
δαί—μοι *Ar. Pl.* 172. ἔστι sq. sch. *Ar. Pl.* 156 plenius; α 225 562 *Ar. Nu.*
1274—5 563 *Tim.* = P; l. *Pl. Phaedr.* 236 e 564 *Soph. Ai.* 377—8 c. sch.:
Simonid. fr. 69 565 = P, Ba 387, 16 cf. H 566 *Harp.* = P cf. sch. *Dem.*
2, 6 ed Dind.; *Dem.* 2, 6, *FGrHist* 115 fr. 30 567 cf. H, sch. A 365
568 = P, Ba 387, 25, H (in *Iob.* 21, 15) 569 — αἰτιατικῇ cf. *Synt. Laur.* et
Gud. ἡμεροῖ, πραῦναι = P, Ba 387, 19, H cf. *Zon.* 1733 = Ps. *Herodian.* 132;
Et. M. 758, 14, H s. v. ἀτίθακον 570 = P, Ba 387, 20, Ps. *Herodian.* 132

569 Ἀτίθακον ex v. A 4856

1 λείπει mg. V 4 Πλούτῳ om. G κύ πληρεῖς G συμπληροῖς F συμ- A (G F V M)
πληρεῖς V εἶπέ μοι om. G δέ] δὲ καὶ V 5 γραφόμενον A F V M
6 ἐν Ὀδυσσεΐα praemisso καὶ post δαῖς transpos. A 8 Τερψιάδου FV γ']
δ' V 9 ἐπιφέρει Bhd. 10 θεῶν] τῶν θ. F ἔχων ex Pl. Rubnken τί
AM: τί δαί G om. FV, Phot. *Tim.* 12 ἂν ταῦθ'] αὐθ' V 13 τὸ om. GV
τοῦ *alt.* om. M 15 τί σοι om. G 16. 17 θρυλούμενόν AGFV 17 λα'] α'
Schaefer, γ' dubitanter Jacoby φησὶ γάρ] εἰπών G 19 καὶ del. Bhd.
27 Τιθααεῦει GFVM, Hes. cf. *Et.*, Ps. *Her.*, vs. 28 καὶ Ἀτίθακον om. AF
28 Τιθασόν GFVM, Ps. *Herodian.* cf. ad vs. 27

Σ 571 Τιθέντες: ποιούντες.

Ε 572 Τίθεσθαι· ό δέ πρέσβεις ἔστειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

Σ 573 Τιθήνας: τροφούς. καὶ Τιθηνητήρ. πολλά τιθηνητήρ ὡλο- 5
Anth. φύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.
καὶ Τιθήνη.

Phil. 574 Τιθηνός: κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθνούσης καὶ τρεφούσης, κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται καὶ ή γῆ τιθηνός.

Σ 575 Τιθηνούμενος: τρέφων· τιθηνός γάρ ή τροφός.

10

Σ 576 Τίθησι: ποιεῖ.

Δ Synt. 577 Τιθίς, τιθίδος. καὶ Τιθῶ· αἰτιατικῇ.

Σ 578 Τιθωνοῦ γῆρας: παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργῆρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ Τιθωνός ἐπιθυμία τοῦ τὸ γῆρας
Ar. ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Ἀριστοφάνης· ἄνδρα Τιθωνόν 15
σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκῶν.

Ar. 579 Τίθρακος: τόπος τῆς Λιβύης. καὶ Ἀριστοφάνης· Γοργόνες Τιθρά-
ciai. ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ·
διαβάλλουσι γὰρ τὸν δήμον τοῦτον ὡς κακοπράγμονα.

580 Τιθραύτης: ὄνομα κύριον.

20

Δ 581 Τιθοί: οἱ μαζοί.

Ar. 582 Τιθύμαλλος: εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ Λάκωσιν εὕρισκο-
μένης· ὧ παρήλειπον τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας. καὶ Ἀριστοφάνης περὶ
Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος· σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντα τιθυμάλλω. εἰώθασι
δὲ οἱ ἱατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν οἶον 25
Κυρηναϊκὸν ὀπὸν, τιθύμαλλος Λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημῶν-
των τοὺς ὀφθαλμούς, Νεοκλείδης ὁ γλάμων.

583 Τί καλή ή τάξις. ἀντὶ τοῦ λίαν.

571 = P, Ba 387, 21, H (in E 384) 572 — ὅλοις Polyb. attr. Toup.
573 — τροφούς = P, Ba 387, 22, sch. Z 132, Et. Gen., Et. M. 758, 23 cf. H, Ps.
Herodian. 132, Ambr. 446 πολλά — κόνιν Anth. 7, 241, 3—4 574 cf. Alex.
Aphr. 425, 21—3 575 = P, Ba 387, 23 cf. H, Ambr. 470, Zon. 1733
576 = P, Ba 387, 24 (in A 392) 577 Τιθῶ sq. = Synt. Gud. 578 — μετέ-
βαλεν = P cf. Et. Gen. ἄνδρα sq. Ar. Ach. 688 cf. P. = Et. Gen. 579 Ar.
Ran. 477 c. sch. 580 = Ambr. 416 581 cf. H v. τιθηνούμενος 582 Ar.
Eccl. 404 c. sch. plenior.

571 cf. 576 573 cf. 575; Anth. cf. vv. A 1578 et Δ 1316 575 cf. 573
576 cf. 571 578 init. cf. v. K 497; Ar. cf. v. A 2159 579 cf. 1124, vv. Γ 391
et 400 581 cf. 689 582 cf. v. Γ 277; hinc v. l 63 extr.

A (GFV M) 2 Μεγαρούς F 3 τίθεται F 6 ἀνδρομάχης GM^{sc} 7 καὶ Τιθήνη
om. AF 9 δὲ om. G τιθωνός A 10 ή] ὁ F 12 καὶ GM: om. Ar
14 ὅτι om. AGFM ἐπιθυμία om. A 15 μεταβαλεῖν GF 16 καὶ ταρατ-
των om. A 17 τόπος] πόλις G 580 om. AF post 581 V; Τιθράνης G
22 Λάκωνος AF 23 καί — 27 γλάμων om. F 24 λάμωνος AVM 28 ἀντὶ
τοῦ λίαν om. AFV

584 Τί κυνὶ καὶ βαλανείῳ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. Λουκιανὸς ταύτην χρῆται.

585 Τί λέγεις κύ: τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κἀνὰ χεῖρα. εἰώθαμεν Ἀτ. γὰρ ἐν ταῖς τῶν δι' ἐναντίας διαλέξεσι λέγειν, τί λέγεις κύ; ἐκπλήξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· ὡς ἥδομαι πρῶτα τὴν χροῖαν ἰδῶν. νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρνητικὸς κἀντιλογικὸς· καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ τό, τί λέγεις κύ; καὶ δοκεῖν ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἷδ' ὅτι· ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔστι Ἀττικὸν βλέπος. ἐσχημάτισται δὲ τὸ βλέπος· ἀντὶ τοῦ κακοῦρ-
10 γον βλέμμα· τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ καὶ τῷ δραστικῷ εἶναι διέβαλλον.

586 Τίλλοντες· αἰτιατικῇ. ἀνασπῶντες τοὺς στάχους.

587 Τιλφώσαιον: ὄρος, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος. Harp.

588 Τιμαγένης, βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεὺς, ῥήτωρ. Hesy.
15 ὡς δέ τινες Αἰγύπτιος· ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἄχθεῖς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβινίου ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου, τοῦ υἱοῦ Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τε τοῦ αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ' αὐτὸν ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου καὶ μετέπειτα ἅμα Κεκίλιω. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι ἐν ἀγρῷ
20 διῆγε Τουσκλάνω λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀλβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεῖς μετὰ δειπνον καὶ φηνωθεῖς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

589 Τιμαγένης, ἱστορικός. Περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν βιβ- Hesy.
λίοις ε'.

590 Τιμαγένης ἢ Τιμογένης, Μιλήσιος, ἱστορικός καὶ ῥήτωρ. Hesy.
25 Περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία γ', καὶ ἐπιστολάς.

591 Τιμαγόρας· οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα Ἀρτα- Σ

584 Λουκιανὸς *adv. indoct.* 5   585 *Ar. Nu.* 1171—6 *c. sch.* 1174—6 *plenior.*
586 αἰτιατικῇ *cf. Synt. Laur. et Gud.* ἀνασπῶντες *cf. H;* in *Mc.* 2. 23   587 *Harp.*
= *P, Et. Gen.*; — ὄρος = *Ambr.* 461 *cf. Zon.* 1732   591 — Ἀθηναῖοι = *P, Et. Gen.* *cf. Bk.* 307, 27, *Plut. Pelop.* 30, *Artox.* 22

585 *cf. v. B* 331

588 *hinc* 836 *cf. v. Σ* 1740

584 *om. AFV mg. A^r*   1 Τί <κοινόν> *ed. pr., Apost. XVI 60 a sed vid. A (GFVM)*
Macar. VIII 34 παροιμία *ante gl. transpos. A^r*   1. 2 ταύτη χρῆται *om. A^r*
4 τῶν *om. G*   5 βουλόμενος *FV cp. A*   7 τοῦπιχώριον] τὸ ὑποχώριον *FV*
ἀνθεῖ *AFV*   δοκοῦν *F*   8 ἀδικοῦντος *et κακουργοῦντος AFV*   9 τ' ἔστι
Ἀττικόν *G, Ar.*: τ' ἐνεστιν Ἀττικόν *M* = τάττικόν *FV (cf. Mein., in Ar.)* τακ-
τικόν *A recte*   10 τῷ *om. AFV*   12 στάχους *G*   13 Τιλφώσεων *A^rF*   14 ῥή-
τωρ *post Αἰγύπτιος iure transtulit Jacoby*   15 ὡς — 21 πολλά *om. F*   16 ἐν
Ῥώμῃ *del. Jacoby cf. vs. 17*   17 ἐπὶ — 18 αὐτὸν *ut dupl.* 18 ἐπὶ — μετέπειτα *del.*
Jacoby   17 τοῦ *om. A*   18 τε *om. G*   τοῦ — μετέπειτα] Γαῖου Ἰουλίου καὶ
μετέπειτα Αὐγούστου *Reines.*; καὶ μετέπειτα κ. (?) τοῦ Αὐγούστου *Gutschmid*; *post*
Καίσαρος <τοῦ θεοῦ καὶ Καίσαρος> *suppl. Jacoby*; καὶ *del. Bhd.,* καὶ μετέπειτα
post Κεκίλιω transpos. Daub   18. 19 Κιλίῳ *A*   20 καὶ ἐτελεύτησε δὲ
Western.   Ἀλβάνῳ *Alb. Ruben cf. Sueton. Domit. 4: Δαβάνῳ omnes*
24 καὶ ῥήτωρ *et* 26 καὶ ἐπιστολάς *ad 588 rettulit Flach, frustra*   26 ἐπιστολάς]
μεταβολὰς *dubitante Mueller*   27 πρὸς] πρὸς τὸν *G*

ζέρεξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ καὶ στρατιώτας θεράποντας καὶ βοῦς π' καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασιν παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. τοῦτον οὖν ἀνείλον
 Rhet. 7 Ἀθηναῖοι. οἱ δέ φασι ν ὑπεσχήσθαι αὐτὸν διαλύειν τὴν οὐσαν 5
 Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας προσ-
 κυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθη καὶ δωροδοκηθεὶς
 ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνιέρθη.

Σ 592 Τιμαλφέστερον: τιμιώτερον, λαμπρότερον· ἀλφεῖν γάρ ἐστι τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι τὸ τιμαλφέστατον τὸ τιμὴν εὐρίσκον πλείστην· 10
 δ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

Ε? 593 Τιμάνθης, Κλεωναῖος, παγκράτιον νικήσας· ὃν φασι παυσά-
 μενον διὰ ἡλικίαν τῶν ἄθλων τόξον μέγα ἐπὶ ἐκάστης τείνειν τῆς
 ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. ὥς δὲ ἀποδημήσας καὶ ἐπανήκων οὐχ
 οἶός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας ἀφήκε ζῶντα ἑαυτὸν ἐς τὴν 15
 πυράν. ὅποσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις ἢ καὶ ὕστερον γένηται,
 μανία μᾶλλον καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο.

Anth. 594 Τιμάνωρος. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀσπίς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τι-
 μάνωρος ἄημα. ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι.

595 Τίμαρχος, Ἀριζήλου, ἄσωτος καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεὶ παρ' 20
 Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγύλα καὶ Ἠγησάνδρῳ
 τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτὸν καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ
 συνών, τῆς πόλεως οἰκέτῃ· ἐπίτροπος δὲ αἵρεθεὶς, Ἀριστογείτονος
 ἀντειπόντος ἐκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν
 ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνείπεν, οὐδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων 25
 ἐπεκούρησεν. ἦλθ δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὢν.

Ε 596 Τιμάσθαι: προτιμᾶν. ἐξέχεσθαι μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου, μὴδὲ
 τιμάσθαι τοσοῦτου τὸν βίον τὸν λοιπόν, ἵνα τὸν φθάνοντα, φησίν,
 ἀφανίσῃ ἐκτροπῇ διαίτης ὀλίγης, πιούσα οἴνου· καὶ τὸν βίον ἢ γεν-
 ναία κατέστρεψε. 30

591 vs. 6 οὗτος sq. cf. Bk. 193, 26; fonti rhet. dubitanter attr. Wentzel, sed
 potius ex eodem fonte quo FGrHist 104 et 595 592 = P, Et. Gen. cf. Et. M.
 758, 33, Tim., H, Ba 387, 26, Ps. Herodian. 132 (porro Jb. Suppl. 13, 802, 1)
 593 Paus. Per. 6, 8, 4 594 ἀσπίς—ἄημα Anth. 6, 124, 1 595 cf. Aeschin.
 1, 40, 50, 54, 68 et ad 591 596 ἐξέχεσθαι sq. Aelian. fr. 179

592 cf. v. A 1446 594 cf. v. A 656 595 hinc v. M 1111 596 cf.
 v. A 58

Α(GFVM) 1 οὐ — 8 ἀνιέρθη om. F 2 στρωτὰς recte Phot. Et. Gen. 6 Ἀθη-
 ναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις G 7 ἦθη VM^{ac} 8 ἀνιέρθη ante ὑπὸ transpos. G
 10 τιμαλφέστερον A 14 ἀποπειράμενον G ἀποπειρώμενος A F ὥς — 15 ἐν-
 τεῖναι om. A 16 γέγονεν] λέγομεν V καὶ om. G γεγέννηται V
 17 μᾶλλον μανία A ἀνδρία A^{ac}, Paus. 21 ὕστερον — 26 ὢν om. F
 22 τοῖς Λ. ἐρωμένοις Mein. sed Aeschin. 1, 68 contulit Bhd. 24 τῷ om. G
 δὲ om. A 26 ἦλθ] ὦλθ V 27 προσεέρχεσθαι F ἐξέρχεσθαι Port. ἐξηρνέϊτο vel
 simil. Bhd. μὴδὲ — 30 κατέστρεψε om. F 28 τοσοῦτον A 29 ὀλίγης]
 λιτῆς Tour sed Porphy. Abst. 1, 49; 4, 13 contulit Pors.

597 Τιμάσιος· οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν· ὃν ὁ Εὐτρό- Ε
πιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος ἐκ τῆς Ἀσίας μετακαλεῖ
πρὸς τὰ βασίλεια· ὁ δὲ γαυρὸς τε ἀνὴρ ὢν καὶ ἀγέρωχος καὶ στρα-
τείαις ὠμιληκὺς καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῶν ἐν ἀνθρώ-
5 ποις, τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ
ὅ τι βούλοιο κεχρησθαι καὶ ἀδεῶς, διὰ τε μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν
οὐκ εἰδέναι οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον καθορᾶν ἥλιον, ἴσα καὶ
οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετάκλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπτων καὶ διακεχυ-
μένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀπορρήξας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας
10 τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἐπὶ Λυδίαν
ἀνέστρεφεν, ὡς ἂν δῇ τις βασιλεύων, ἢ τὸν γε βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον
κατὰ πάρεργόν τι παιδιὰν θησόμενος, εἰ βούλοιο.

598 Τιμασίων· οὗτος μεираκίον ἦν Αἰγύπτιον. ἐφήβου δὲ ἄρτι
ὑπαπῆει καὶ τὴν ὥραν ἄρτι ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητριὰ
15 ἐρῶσα ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ζυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν
ὦνπερ ἢ Φαῖδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν καὶ ἔρασταῖς μάλ-
λον ἢ γυναῖοις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν περὶ Μέμφιν
διητᾶτο καὶ ναῦν δὲ ἤδη ἐκέκτητο καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νείλῳ. ἰδὼν
οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς ζυνῆκέ τε ὡς
20 ἀνδρῶν σοφῶν εἶη τὸ πλήρωμα, ζυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι καὶ τοῖς
βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον, καὶ ἰκέτευε προσδοῦναι οἱ τῆς τοῦ
πλοίου κοινωνίας, ἐρῶντι σοφίας. ὁ δ' Ἀπολλώνιος, κύφρων, ἔφη, ὁ
νεανίσκος ὅδε, καὶ ἀξιούσθω, ὦν δεῖται. καὶ διῆλθε τὸν περὶ τῆς μη-
τριᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγυς τῶν ἐταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ,
25 προσπλέοντος τοῦ μεираκίου ἔτι. ὡς δὲ ζυνῆκαν αἱ νέες, μεταβὰς ὁ
Τιμασίων καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπὼν τι περὶ τοῦ φόρτου
προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ ἰζῆσαι, μεираκίον, εἶπεν, Αἰγύπτιον, ἔοικας γὰρ τῶν
ἐπιχωρίων εἶναι τις, τί σοι φαῦλον ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον·
30 ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν, τῶν δ' αὖ
ἐπαινεθεὶς ἐμοί τε ζυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖςδε. ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα
ἐρυθριῶντα καὶ μεταβαλόντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι

597 Eunap. fr. 70, F HG 4, 44—5

598 Philostr. 6, 3

597 cf. v. Γ 78, partim hinc, et v. Π 855

598 cf. vv. Ε 3889, Κ 2254, Α 4330

1 ὁ om. G 2 Ἀσίας] Ὀάσεως coll. Zos. 5, 9 Reines. μετακαλεῖτο V A(GVM)
3 πρὸς τὸν βασιλέα G 4 ἀγαθὸν om. V 5 τιμῶν G καὶ δόξαν] ἔδοξαν V
ἐνδοξον Bhd., frustra 8 οὐρανῷ ed. pr. 10 εἰς] πρὸς G 11 γε] τε G
12 τι παιδιὰν θησόμενος A cf. v. Π 855: τ. π. θησόμενους GM ἐπιθησόμενος π. V
ἔτι π. θησόμενος Bhd. 13 ἐφήβους GM^{sc} ἄρτι om. GVM; ἔτι Philostr.
14 αὐτῷ om. V 15 ἐνέκειτο M^{sc}, Philostr. 19 συνῆκεν omisso τε V
20 ζυμβαλλόμενος V cf. Philostr. 21 οἷς ἐπεςπούδαζον G om. V προσδοῦναι
GV 23 νεανίας G ὅδε GVM: ὡδ A ὡ ἄνδρες Philostr. ἄνδρες coll. p. 552, 16
Gs. διῆλθε] ὁ Ἀπολλώνιος add. GM τῆς om. V 24 πρὸς— 27 ἄνδρας
om. V 25 ζυνῆκαν G 28 αὐτοῦ om. GVM ἔοικας— 29 τις om. V
29 τί alt. om. G 31 τε et δὲ om. V

τι ἢ μὴ θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾶ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεκρημένος. ἀναθαρσέας δὲ ὁ Τιμασίων, ὦ θεοί, ἔφη, τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμι· ἀγαθὸν δὲ εἰ χρή νομίζεσθαι με, οὐκ οἶδα· τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὕτω ἔπαινος. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, βαβαί, ἔφη, μεράκιον, ὥς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ· ταυτὶ γὰρ καὶ Ἰάρχα 5 δοκεῖ τῷ θείῳ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις κᾶξότου; φυλαξαμένῳ γὰρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. ἐπεὶ δ' ἄρξαμένου λέγειν, ὥς ἡ μητριὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρώσης ἐκσταίῃ, βοή ἐγένετο ὥς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων, ὦ λῶστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύ- 10 ματος, ὅσον καὶ γέλωτος. καὶ ὁ Δάμις, ἕτερόν τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν, ὅπερ οὕτω γινώσκεις. καὶ σὲ δέ, μεράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἶε λαμπρὸν εἰργάσθαι. Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μεράκιον, ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ Τιμασίων, νῆ Δι', εἶπεν, ὅσμηραί γε· πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπείοις τε καὶ θείοις πράγμασιν. ὑπερῆσθεις 15 οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, ψηφισώμεθα, ἔφη, ὧδε, ἐστεφανώσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ πρὸ Ἰππολύτου Θησέως· ὁ μὲν γὰρ ἐς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρις καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίῳ ἦττητο, οὐδὲ ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικότερας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας· οὗτοσί δὲ ἡττήσθαι τῆς θεοῦ φάσκων οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρώσαν 20 ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν, αὐτὴν δείσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐράσθαι μὴ φυλάσσαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλήσθαι πρὸς ὄντινόν τῶν θεῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἰππόλυτος, οὐκ ἀξιῷ σωφροσύνης· σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθή- νησιν, οὐ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἰππόλυτον δὲ αὐτὸν 25 ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητριὰν εἶδεν.

599 Τιμαχίδας Ῥόδιος· οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποιήται ἐν βιβλίοις ια' δι' ἐπῶν, καὶ Νουμήνιος ὀψαρτυτικόν, καὶ Ματράας ὁ Πιταναῖος καὶ Ἠγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ· καὶ Ἀρτεμίδω- ρος, ὁ Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών· καὶ 30 Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀσφογάτος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερώς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμά, καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμὸν καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς 35 δυσκίνητος ἦ. καὶ τοὺς ὀσποιοιοῦντας ἐπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα

599 Ath. 1, 5; Crobyl. fr. 8 (3, 381 K.)

599 cf. vv. I 93, O 1091, Φ 395; hinc vv. H 52, A 4026, O 1072

A(GVM) 1 ἐαυτὸν A 2 ἀναθαρσέας GVM^{ac} δὲ AM^{ac}, Philostr.: οὖν GVM^{ac} cf. vs. 16 5 Ἰάρχῳ GM Ἰεράρχῳ V 7 ὡς] καὶ V μητριὰ] μήτηρ A^{cp} 16 οὖν AGM^{ac}, Philostr.: δὲ VM^{ac} cf. vs. 2; οὖν ante ἔφη add. V ὧδε] ὠν- δρες Gsf. cf. p. 551, 23 19 τε om. V ἀτέγκτου] ἡγουν Ξηράς ss. V 22 φυ- λάσσειτο V πρὸς om. AV 23 τὴν om. G ὁ om. A 24 γὰρ] δὲ G 28 ὀψαρτυτικῶν G(V)M om. Ath. Ματράας ss. ε A 34 ἀναγαργαλιζό- μενον V

παρατιθῶσι καὶ μόνος καταναλίσκη. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλός φησιν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους δῆπουθεν Ἰδαίους ἔχω (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς), καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυριῷ τεμαχίους.

- 5 600 Τίμαιος, ὁ ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πλείστην πε- EV
ποιήται καταδρομὴν, αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος, τῷ μὲν ὅτι
πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς αὐτὸς ἔνοχος ἐστί, τῷ
δὲ διότι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέ-
μενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχά-
10 νουσι. πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλ-
λάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πᾶσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον
τούτῳ νεμεεῖσθαι τὸ δαιμόνιον ἢ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπο-
θεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβουλήθη, Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν
ἐπιφανεστάτων θεῶν, καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες
15 μεγαλοφύεστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν,
οὗτος δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλείον,
ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν διαγύσαντα, καὶ
ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης,
λέγω δὴ ἐκ τῆς πατρίδος ἐς Συρακούσας. ἀλλὰ μοι δοκεῖ πεισθῆναι
20 Τίμαιος, ὡς ἂν Τιμολέων, πεφιλοδοξηκῶς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ
ἐν Ὀξυβάφῳ, κύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἄν
αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως
παραβολῇς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης τῶν καθόλου πράξεων
πεποιημένοις τὰς συντάξεις. ἔγραψε Περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Hes.
25 πόλεων καὶ βασιλέων βιβλία γ'.

601 Τίμαιος, Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. μαθηματικά, Περὶ Hes.
φύσεως, Περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

- 602 Τίμαιος, Ἀνδρομάχου, Ταυρομενείτης· ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον Hes.
ὠνόμασαν· Φιλίσκου μαθητῆς τοῦ Μιλησίου. παρωνόμαστο δὲ τοῦτο διὰ τὸ
30 πολλὰ ἐπιτιμᾶν, καὶ Γραοσυλλέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν.
ἔγραψεν Ἰταλικά καὶ Σικελικά ἐν βιβλίοις η', Ἑλληνικά καὶ Σικελικά,
Συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξη', Ὀλυμπιονίκας ἦτοι Χρονικά

600 — ἱστορικός Diod. 21, 17, 1 = EV 1, 254, 19. οὗτος — συντάξεις Polyb. 12, 23, 1—7 = EV 2, 133, 1—21 601 cf. sch. Pl. Tim. 20a

600 Polyb. cf. v. E 1403

602 init. Ps. Hesych. 64

4 πυριαῖς G 12 τοῦτο G ἡ] ἡ τῷ V 19 ἐκ τῆς V, Exc.: τῆς ἐκ A (GVM)
AGM 22 αὐτὸ V 24 ἔγραψε — 25 γ' ad 588 coll. Ps. Plut. de Fluv. 6
rettulit Daub., Τιμοχάρης coll. Euseb. praep. Ev. 9, 35 praemisit Gutschmid
24 Συρακουσῶν et αὐταῖς Kothe, obloquente Daub. ἐν αὐτῇ A: αὐτῆς GVM
26 μαθητικά AV 28 δν — 29 ὠνόμασαν post Μιλησίου transpos. praeunte Bhd.
Daub., qui Ἀθηναῖος — ὠνόμασε coll. Ath. 6, 272b vel, quod melius, Ἀθηναῖοι del.
31 ἡ] λη' Gutschmid Ἑλληνικά καὶ Σικελικά del. Mueller 32 Συλλογὴν —
ξη' rhetori attr. Ruhnken, sed ξη' ad historica revocat Bhd.

πραξίδια. γρασουλλέκτρια οἷος· ὁ γαλακρηνῶν, δν οἰκείως εἶπεν λογοσυλλέκ-
 EV τριαν· οὐ παύεται γὰρ ἄδην κρουνοχυτροληροφλυαρῶν. ὅτι οὗτος ὁ Τίμαιος
 τὰς ἀρμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφῶν πικρότατα ἐξελέγξας
 κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας,
 ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου 5
 διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ
 τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε, τελευτή-
 καντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ
 ταῖς προὑπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ'
 ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεύς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, 10
 τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς
 διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἔξαμαρτάνοντα. γενομένου δὲ
 ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ
 δὲ καὶ τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ δια-
 λείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. 15
 καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάτ-
 τοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιεποίησατο; χειροτέχ-
 νης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν
 ἐξ ὑτέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν,
 ἀλλὰ πολλὴν τῆς Ἰταλίας τε καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. 20
 θαυμάσαι δ' ἂν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχειρίαν. παρ' ὅλην γὰρ τὴν
 γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρα-
 τήσαντα δειλιά φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ
 τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστὶ τὸ φιλαληθὲς τῆς
 ἱστορικῆς παρρησίας προοδεωκῶς ἰδίας ἔνεκα ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. 25
 διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως εἰ βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου,
 καθ' ἃς περιεῖληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἂν τις δικαίως ἀπο-
 δέξαιτο.

Ecl. 603 Τιμή: ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. "Ομηρος· εἰ δ' ἂν ἐμοὶ
 τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσι. 30

602 γρασουλλέκτρια — κρουνοχυτροληροφλυαρῶν coll. Ar. Eq. 89 Tzetz. attr.
 Bhd. vs. 2 ὅτι sqq. Diod. 21, 17, 1—3 = EV 1, 254, 19—255, 17 603 — πρόσ-
 τιμον cf. Et. M. 758, 46 (aliter Ap. S. 153, 4, unde Et. M. 758, 48); Γ 288—9

A (GV M) 1 πραξίδικ A γρασουλλέκτρια — 2 κρουνοχυτροληροφλυαρῶν post vs. 5 δυνά-
 στου add. V² (v. infra) mg. M: om. rell. 1. 2 λόγος συλλεκτρίαν V² 2 ἄδην]
 ἡγουν δαφιλῶς ss. V² 2 ὅτι — 27 ἀποδέξαιτο post 600 licenter (nec omnia
 adnotavi) V, qui 2 ὅτι — 5 δυνάστου suo loco iteravit (V²) 2 οὗτος — 3 ἐξελέγξας]
 Τίμαιος ὁ Ἀνδρομάχου V 3 ἐλέγξας V², Exc. 4 ἄλλα] τὰ ἄλλα V (non V²)
 τὰλλα Exc. τῆς ἑαυτοῦ γραφῆς V τῆς συγγραφῆς G εἶχε — 5 δὲ] τῆς ἀ.
 ποιούμενος ἐν V 5 κατεψεύσατο V 6. 7 Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς] αὐτοῦ ἐκ V
 7 ἀμύνασθαι — ἴσχυσε] οὐκ ἡδυνήθη ἀμ. V 7. 8 τελευτήσαντος AGM^{ec} 8 κα-
 θόλου — 10 συγγραφεύς om. V 10 εὐημερίας] τοῦ βασιλέως add. V 12 ἀμαρ-
 τήσαντα V 13 αὐτοῦ om. G post 12 δὲ transpos. V στρατηγῶ G μὲν — 14
 δὲ] καὶ ἀνδρείου V 19 ἐξ ὑτέρου] ὑστερον G ἰδίαν AM, Exc.: οἰκείαν GV
 ὅλως M 22 συγγραφὴν G ἀνδρίαν A^{ec} 24 ἐν om. A 30 ἐθέλωσι AV

- 604 Τιμή εὐσεβῶν τὸ δουλεύειν θεῷ· πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύ- *Thdr.*
σαντο ἀπώσασθαι.
- 605 Τιμήεις, τιμήεντος. Δ
- 606 Τίμημα: Ζημία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τί δητὰ σοι τίμημ' Δ
5 ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, ἐὰν ἀλῶς; ἐπέβαλλον γὰρ Ζημίαν ἐνίστε τοῖς *Ar.*
ἀλοῦσιν ἢ χρήματα καταθέσθαι ἢ τι τοιοῦτον. καὶ αὐθις· τίμημα Ε?
τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικόν. ταῖς οὐσίαις ἐκάστου τιμῆ- Ε
ματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεῖς δικαιοτάτον πολίτευμα εἰση-
γήσατο.
- 10 607 Τίμημα: ἡ Ζημία, καὶ ἡ καταδίκη. Δ
- 608 Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἷον ἀποτίμημα. ὡς Λυκίας *Harp.*
φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστή-
σασθαι. τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ
τοῦ οἷον κεφάλαιον· ὡς ἐν τῷ Περὶ τῶν συμάχων Δημοσθένους. λέ-
15 γεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα.
ταῖς οὐσίαις ἐκάστου τίμηματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεῖς Ε
δικαιοτάτον πολίτευμα εἰσηγήσατο. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς *Harp.*
τιμωρίας εἴρηται.
- 609 Τί μήν: κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διατί γὰρ οὐ; Σ
- 20 610 Τιμησάμενος: κατακρίνας. οὐ κατηγορεῖ Ξάνθιππος, θανάτου
τιμησάμενος αὐτῷ. ὁ δὲ κλινήρης ἀπολογούμενος ἐζημιώθη ταλάν-
τοις ἡ'.
- 611 Τιμησαίμην· Αἰλιανός· ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντὸς συγ- Ε
γενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι.
25 καὶ αὐθις Αἰλιανός· τιμησαίμην τὸν βίον πάντα τριημέρου, εἰ μὴ
ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας. ἀντὶ τοῦ ἀλλάξοιμι.

604 *Thdr.* in Ps. 61, 5, PG 80, 1330 c, 1332 a   605 cf. Et. Sym. ap. Gst.
758, 57   606 — Ζημία cf. ad 607   τί—τοιοῦτον *Ar.* Pl. 480 c. sch.   607 =
Zon. 1733   608 — vs. 15 τίμημα + ἐν δὲ sq. *Harp.* = P cf. An. Ox. 2, 499, 22
= Et. M. 758, 51; Et. Gen.; Lys. fr. 137, Dem. 14, 19 et 20, 155   609 *Tim.* =
P, Et. Gen., Et. M. 758, 37, sch. Pl. Soph. 247 a   610 οὐ sq. cf. Hdt. 6, 136;
Aelian. attr. Cobet, sed fort. eiusdem generis cuius *FGrHist* 104   611 — προήκουσι
Aelian. fr. 177 cf. Hdt. 1, 86, 4   vs. 25 τιμησαίμην—κηδεμόνας *Aelian. fr.* 178

606 τίμημα—χρηματικόν cf. v. El 222 extr.   ταῖς sq. cf. 608   607 cf. v.
E 3319   608 cf. 606   611 *Aelian. fr.* 177 cf. v. Π 2417

604 post 607 V   1 τῷ θεῷ F   4 Ζημία] καὶ ἡ καταδίκη add. V cf. vs. 10   A (GFVM)
5 ἐπιγραφή F   7 ἐχούσῃ G cp. A   χρηματιστικόν G   ταῖς—8.9 εἰσηγήσατο
om. F   7.8 τιμήματα] τίμημα vel τίμημά τι Bhd.   607—8 inverso ord. V
12 οὗτος V   πλείονος μισθώσασθαι κ. τ. καταστήσασθαι Dobree   13 καὶ om. F
14 οἷον κεφάλαιον] ἐπικεφάλαιον Vales.   συμμοριῶν *Harp. Phot. Et.*   15 οὐ-
ciais] δὲ add. FV; cf. porro ad vs. 7   17 ἐν] ἐνός AF   τῆς om. AG
19 κατάφασιν F   20 Τιμησάμενος G   21 αὐτόν GV^{ac}M^{ac}   22 ἡ] ν' coll.
Hdt. Gsf. ms., Cobet   23 ἂν om. F   24 πλούτῳ F   25 Αἰλιανός om. G
τριημέρου F, Kust.; τριημορίου AG VM   τριτημορίου Kuhn; ἂν desiderat Bhd.
26 ἀλλάξαιμι V, Bhd.

x + Σ 612 Τιμήσεως: εὐθύνης, ζημίας. ἡ Ῥώμη ἑαυτὴν ἐπιδέδωκεν εἰς
Ε πολυανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἔγγιστα τιμήσεως ἐφάνη, ἐν ἣ Ῥωμαίων
τῶν ἐν ἡβῃ δέκα τέσσαρες μυριάδες ἠριθμήθησαν τριῶν ἀποδέουσαι
χιλιάδων.

Hes. 613 Τιμησίθεος, τραγικός. δράματα αὐτοῦ Δαναΐδες β', "Ἐκτορος 5
λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰζίων, Καπανεύς, Μέμνων β', Μνηστήρες, Ζηνὸς
γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέτης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυ-
δεύκης.

Δ 614 Τιμητεία: ἡ τιμή.

E? 615 Τιμητής· Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμητής, κήνσωρ δὲ παρὰ Ῥω- 10
μαίοις ὀνομαζόμενος· ἔστιν ἑξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων,
πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιοτρόπον ἐκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφω
βίον. ἀρχὴ μερίστη καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ Ῥωμαίοις κέκριται,
τοῖς διὰ πάσης γερονόσιν ἐνδόξου πολιτείας ἀμωμήτῃ τε βίῃ χρῆσα-
μένοις κληρουμένη.

15

Rhet. 616 Τίμιον: τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορι.

Σ 617 Τιμιουλκῶν: ἔλκων τὴν τιμήν, τουτέστι βαρυτιμῶν. καὶ
μεγαλύνων. καὶ ὁ Προφήτης· ὁ τιμιουλκῶν εἶτον δημοκατάρατος.

Δ 618 Τιμιώτερος: ἐντιμότερος.

Hes. 619 Τιμόθεος, Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δρα- 20
μάτων αὐτοῦ ἦν Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μετα-
φερόμενος. καὶ Κυνάριον Τίμοθέου δράμα, ὡς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς
αὐτοῖς αὐτοῦ.

Hes. 620 Τιμόθεος, Θερσάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλοπόλιδος, Μιλήσιος,
λυρικός· ὃς τὴν ἰ καὶ ἰα' χορδὴν προσέθηκε καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ 25
τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ,
καθ' οὗς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν· καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν αζ',
γράψας δι' ἐπὶ νόμους μουσικοῦς ἰθ', προοίμια λς', Ἄρτεμιν, διασκευὰς ἡ',

612 Ζημίας = P, Ba 387, 28, H, Et. Gen., Et. M. 759, 1 ὡς — ἐφάνη Dionys. Hal. 9, 25 contulit Bhd. 614 l. = Ambr. 454 616 fonti rhet. attr. Wentzel
617 — βαρυτιμῶν = P, Ba 387, 29, Et. Gen., Et. M. 759, 5 (in Proverb. 11, 26 sec. Theodot.) ὁ sq. Proverb. 11, 26 sec. Theodot. 618 l. cf. Ambr. 430
619 Ἀθηναῖος 6, 243 c 620 init. cf. Steph. Byz. v. Μίλητος, Rohde Kl. Schr. 1, 376 sq. Wil. Timotheos p. 67, 81, Textgesch. d. Lyr. 19

612 init. cf. 629, 634 615 cf. v. K 1524

A (GFVM) 1 ἑαυτὴν] μερίστην vel simil. Bhd. ἐπέδωκεν A ἀπέδωκεν F 3 δέκα
τέσσαρες F, Bhd.: δ' AGVM 6 β' — 7.8 Πολυδεύκης om. F 6 β' om. G
<Ἑλένης> Μνηστήρες Mein. 6. 7 Ζηνὸς γοναί comico attr. Mein. 7 Ὀρέτης]
καὶ add. Mein. καὶ om. G 615 om. F 11 ἔστιν] ὁ ἔστιν Kust. ἔστι δ' Bhd.
om. K 1624 τῶν om. GVM 12 ἐκάστῳ τῶν πολιτικῶν V 14 τοῖς] τῆς G ἐνδόξοις
τε A M: δὲ V om. G 17 τῶν om. A, Ba 18 καὶ ὁ — δημοκατάρατος om. A F
mg. A' ἐπικατάρατος V 21. 22 Καταφερόμενος V 23 αὐτοῖς om. GM
αὐτοῦ om. in lac. V 24 Νεομούσου ed. pr. 26 προσήγαγεν V 27 καθ']
καὶ καθ' Wachsmuth οὗς] ὃν A Φίλιππος] Ἀρχέλαος Reines. obloquente
Rohde; καθ' — ἐβασίλευεν post αζ' transpos. Wil. καὶ ἐτελεύτησεν A: ἐ. δὲ
GV M ἐτῶν] ὧν add. Daub 28 η'] ,η' (h. e. stichorum) Wil.

ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινεΐδας, Λαέρτην, διθυράμβους ἢ, ὕμνους καί, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν εἴπερ τις ἄλλος τῶν μουσικῶν· Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητῆς ἔτι πρόσθεν, ὃν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλήξαι Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὄπλα· τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρῆ εἶναι τὰ βασιλικά αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ Τιμόθεος ἀνελήλυθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπος γενόμενος.

621 Τιμόθεος, Γαζαῖος, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου ^{Hesy.} βασιλέως· εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς Περὶ ζῶων τετραπόδων θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἀραβί καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη· καὶ Περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄψεων βιβλία δ'.

622 Τιμόθεος· ὄνομα κύριον. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ἐμπέσοι Δ γέ σοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οὗτος ὁ Τιμόθεος πλούσιος ὦν, στρα- ^{Ar.} τηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος ὠκοδόμησεν. ὃς ἐς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὥς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει τούτῳ. ἐποιοῦν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πό- ^{so} λεις, καὶ πορθοῦντα αὐτάς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη, αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἡτύχησεν ὕστερον, νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμωδοῦνται· νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει.

623 Τιμοκλῆς, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Δη- ^{Hesy.?} μοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικατῆς, Πύκτης· ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

624 Τιμοκλῆς ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ^{Hesy.} ἐστὶ Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυκος,

621 cf. sch. ad Io. Gaz. proem. (ed. Friedlaender), Cedren. 1, 627 622 ὁ sq. Ar. Pl. 180 c. sch. 623 cf. Ath. 4, 165 f, 6, 240 d de, ef, 241 a, 245 b, 246 f 624 cf. Ath. 6, 223 b, 8, 339 ef et d, 341 e, 9, 407 de et e, 10, 430 f et 431 a, 455 f, 6, 237 d, 13, 567 de, e, 570 f porro RT Wagner Symb. ad com. Gr. 42 sq. 56 sq.

620 ὅτι sq. cf. v. O 573; hinc v. A 1122

1 ἢ del. Bhd. Wil. Ναύπλιον V Ναυτίλον coll. Ath. 8, 338 a Kust. Φι- A (GFVM) νίδας AV 3 ἄλλος om. V Τιμόθεον γὰρ φασι τὸν αὐλητὴν αὐλοῦντά ποτε τῆς G; ἔτι] ἔστι Pearson cf. v. O 573 6 εἶναι χρῆ G 8 γενόμενος] οὗτος ἔγραψε νόμους μ. 10', Ἀρτεμιν, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, διθυράμβους ex p. 556, 28 sq. add. V 12 θηρίων del. Bhd. 13 καὶ alt. om. G 622 om. A 15 ὁ om. FV 16 Ἀριστοφάνης—24 λέγει om. F 16 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ om. G 21 ὁ Τιμόθεος om. G 23 κωμωδοτικοί V 25 τῶν—p. 558, 9 ἄλλα om. F 25 et 29 ἐστὶ om. V; 25. 26 Δημοσάτυροι—27 Δειπνοσοφισταῖς cum 29 Διονυσιάζουσαι—p. 558, 4 ἄλλα commutavit V; 623 et 624 eundem com. esse vidit Meurs. Ath. 9, 407 d contulit Mein. 27 Δειπνοσοφισταῖς AGV: τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν M cf. p. 558, 3 28 Τιμοκλῆς] Ἀθηναῖος add. V cf. vs. 25 καὶ αὐτὸς om. V

Κονίκαλος, Πορφύρα (ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι), Ἑρως, Δρακόντιον, Νέαιρα (ἐταίρας δὲ ὄνομά ἐστιν ἡ Νέαιρα), Ὀρέστης, Μαραθῶνιοι. ταῦτα Ἀθηναῖος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. εἰς δὲ καὶ ἄλλα.

Hesych. 625 Τιμοκρέων, Ῥόδιος, κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. 5
διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς δὲ ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμωδίαν εἰς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν, καὶ ἄλλα.

Hesych. 626 Τιμόλαος, Λαρισαῖος ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξιμένους τοῦ 10
Λαμψακηνοῦ μαθητής· ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρωϊκόν. μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης, οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε μαρναμένοις, ὅτε Τρῳαὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προΐαψεν ἕκτο- 15
ρος ἐν παλάμῃ δαΐζομένων ὑπὸ δουρί. ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

Synt. 627 Τιμῶ σε· αἰτιατική. δοτική δέ· τίμησόν μοι υἱόν.

628 Τιμῶμαι· Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν· ἔνεκα 20
μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν Πρυτανείῳ αἰτήσεως. καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν.

Δ + x 629 Τιμώμενον· ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου 25
τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ καὶ ἡ Ζημία. ἡ τὸ εὐθυνόμενον, καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον.

Hesych. 630 Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, ἀποστρεφόμενος 25
πᾶσαν αἵρεσιν.

Hesych. 631 Τίμων, Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς, 25
ὁ γράσας τοὺς καλουμένους Σίλλους ἥτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων βιβλία γ'.

Δ 632 Τίμων· ὄνομα κύριον. ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ 30
ἀρ. καθαρός. Τίμων τις ἦν, ἀνίδρυτος, ἀβάτοις ἐνὶ σκύλοις περιειργμένος, 30

625 cf. Plut. Themist. 21 626 cf. Eust. O. 1379, 48 (fort. hinc) 627 — δέ
cf. Bk. 175, 15; — αἰτιατική = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 300, 19. τίμη-
σόν sq. A 505 628 Laert. 2, 42 629 ὄνομα — τιμώμενον Iul. or. 4, 184 c.
εὐθυνόμενον sq. cf. H 630 cf. Laert. 9, 112 631 cf. Laert. 9, 109—110,
Steph. Byz. v. Φλιοῦς 632 ὁ sq. Ar. Lys. 808—13 c. sch.; καθαρὸς ex Av. 1549
sec. Hemst.

626 Ps. Hesych. 65 629 cf. 612, 634, v. E 3319 630 cf. 632 631 cf.
v. Σ 410 632 cf. 630, v. A 3508

A (G F V M) 1 Ξενάρχου εἶναι] Ξενάνδρου G 3 ταῦτα — δὲ om. A 3 τοῖς — Δειπνο-
σοφιστῶν VM: Δειπνοσοφισταῖς G cf. p. 557, 27 εἰς — 4 ἄλλα om. G 5 κωμικός —
κωμωδίας Clinton praeeunte del. Flach 7 ψόγον] λόγον G 8 κωμωδία — 9
μελοποιόν praeeunte Bhd. del. Flach 10 Μακεδονίας] Λακαϊδαμονίας (!) F Ἀναξι-
μένους — 16 τινά om. F 12 Τρωϊκά Eust. Τρωϊκός Bekk. 14 ἄλγε' ἔθηκε et
15 αἶδι προΐαψεν om. AV (sed non Ps. H) 16 τινά] πολλά V 627 om.
AFV 18 Τιμῶσαι F 21 ἀντὶ τοῦ om. G 22 ἀντὶ τοῦ] ἡγουν G
23 ὑπέχον V ὑπερέχον G 26 τῆς — 28 γ' om. F 27 τῶν] φ' add. V
632, 631, 634, 633, 635 ord. in FV 30 σκύλοις AG

Ἐριννύων ἀποπορώξ. ὃν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι· μὴ προσιέμενον δὲ ἱατρὸν ἀποθανεῖν σαπέντα· καὶ μετὰ τὴν τελευταίην αὐτοῦ ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέντα ἐν ὁδῷ. ἄβατον δὲ οἷον ἀκάνθαις τεθριγκωμένον, καὶ κληροῖς ἢ σκόλοψι καὶ παττάλοις 5 ἤφανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς καὶ μισάνθρωπος.

633 Τιμωνίδης: ὄνομα κύριον. Δ

634 Τιμῶνται: ζημιούσι, καταδικάζουσιν. οἷγε μὴν Ἱμεραῖοι τὸν Φιλό- Δ + E
δημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει καὶ φυγῆς ζημία.

635 Τιμωρεῖν: ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ Τιμωρός, ὁ ἐκδικητής. Σ Δ

10 οἱ δὲ ὦντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφίχθαι τοῦ Ἀετίου φόνου. E

636 Τιμωροῦντος: βοηθοῦντος, ἐκδικοῦντος. Αἰλιανός· ἐμοὶ δοκεῖν Σ + Δ + E
τοῦ Διονύσου τιμωροῦντος παρθένῳ δυστυχεῖ καὶ παθούσῃ τραγῳδίας ἄξια. ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὦραν καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνηρημένοις. λέγει γοῦν Χρύσιπ- 15
πος ἐν Μεγάροις καταχθῆναι τινα, χρυσίου ζῶντην πεπληρωμένην ἐπα- γόμενον. ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ὁ ὑποδεξάμενος ὀψιθέντα, ἐποφθαλμίας τῷ χρυσίῳ· εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ὁμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεώτος ἐφίσταται Μεγαρεῖ τινι καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε καὶ ὑφ' 20
οὗτο καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλοι καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε ῥαθύμως τὰ λεχθέντα, κνεφαῖος δὲ διαναστὰς καὶ παραφυλάξας τοῦ Ζεύγους ἐπελάβετο καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρὸν. καὶ ὁ μὲν ἐτάφη, ὁ δὲ ἐκολάσθη.

637 Τιμωρῷ σοι: βοηθῷ σοι. τιμωρῷ σε δέ. ἀντὶ τοῦ βασανίζω· Δ
25 αἰτιατικῇ. Synt.

638 Τίναγμόν καὶ Ἀνατίναγμόν.

639 Τινάξαι: διαρρηῆσαι, κόψαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν Anth.
μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι οἰόμενος.

640 Τίνειν: δίδόναι. καὶ Τίνε, ἀποδίδου. Σ Δ

633 = Ambr. 417 634 καταδικάζουσιν cf. H. οἷγε sq. Aelian. fr. 40
635 — βοηθεῖν = P, Et. Gen. cf. sch. Pl. Leg. 10, 907 e, Et. M. 760, 10 Erotian.
85, 15 οἱ sq. Aeliano attr. Valck. sec. Gsf. sed Valck. ad 636 spectare vidit Bhd. qui
verisimilius Prisco attr. 636 ἐμοὶ — ἄξια Aelian. fr. 50. ἀποθανόντων sq. Aelian.
fr. 81 cf. Cic. de div. 1, 57 637 cf. Boisson. An. 2, 360, Synt. Laur. et Gud.;
— σοι pr. cf. Et. Gen. 639 αὐτὰρ sq. Anth. 5, 229, 3—4 640 — δίδόναι = P,
Ba 387, 30 Τίνε sq. cf. Et. M. 759, 10, H v. τίννειν

634 cf. 612, 629, v. E 3119 636 Ael. fr. 50 cf. 899 Ael. fr. 81 cf. vv. E 2821,
Z 141, O 1083, K 1860 638 cf. v. A 2104 640 et 642 cf. vv. E 3222—3

1 φησιν GM cf. v. A 3508; φασιν AV 2 ἱατρῷ V^{ac} cp. A ἱατροῦς A 3508 A(GFVM)
4 τεθριγκωμένος et 5 ἤφανισμένους V cp. A 4 κληροῖς] κώλοισι ss. M; κληρὸς
A 3508, sch. παττάλοις AV M^{ac} 7 οἷγε GM: οἱ τε AFV 7.8 τῷ Φιλόδῳ
τιμῶνται A τῷ Φιλοδημῶνται F 9 ἀντὶ τοῦ om. A 10 Ἀετίου] in ras.
rec. m. in A 12 Διονυσίου F παθούσῃ om. A 13 τῶν del. Bhd. ἀγα-
θῶν om. F 14 λέγει — 25 αἰτιατικῇ om. F 17 ἐποφθαλμιάσας Bhd. 21 περι-
φυλάξας A 24 ἀντὶ — 25 αἰτιατικῇ om. AFV add. A^r 638 om. AFV mg.
A^r M 28 ἐκάγχασα A 29 ἀπόδιδε AFV

- Call. 641 Τινθαλέοιςι: χλιαροῖς, θερμοῖς. τινθαλέοιςι κατικμήναινο
λοετροῖς. χλιαροῖς, θερμοῖς. καθυγρυνθείσαν.
Σ 642 Τιννύμενος: ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος.
Σ 643 Τίννυνται: τιμωροῦνται.
Σ 644 Τίοντες: τιμώντες. 5
Δ 645 Τίος: ὄνομα τόπου.
Suid. 646 Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας· Ζήτει ἐν τῷ Ἀρβέλοι.
Σ 647 Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβῃσιν ἥρωες γένῃ: κέχρηται αὐτῇ
Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυ-
τοὺς διαχειρισάμενοι οὐδ' ἥστυνοσὺν τιμῆς ἤξειοντο. 10
Ar. 648 Τί οὖν ἔτι Ζῇ τῶν κοράκων πονηρία: τοῦτό φησιν, ὅτι
πονηροὶ οἱ κόρακες, διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάραζάν σε.
Σ 649 Τίω: τὸ τιμῶ.
Δ 650 Τίπτε: τί δή.
Δ 651 Τίρεως. 15
Δ 652 Τιρίβαζος: ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ
Ε βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν.
ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.
Δ 653 Τίρυνθος: ὄνομα ὄρου.
Thdr. 654 Τίς: ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς. Δαβίδ· ὁ θεός, τίς ὁμοιωθῆσεται σοι; 20
Ecl. σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα· τίς ἔγνω νοῦν κυρίου; καί, τίς ἐμέτρῃσε
τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῶ; τὸ τίς ἐνταῦθα οὐ τὸ
ἄπορον παντελῶς, ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὡς ἐπὶ τοῦ, τίς ἀναστή-
σεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; καί, τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων
Σ ζωὴν; καὶ παροιμία· Τίς ἐν Κύδωνος· ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως 25

641 Call. (fr. 21 K. an. 60 S.) c. sch. cf. sch. Nicand. Al. 445 642 = P, Ba 387, 31 (in ω 325) cf. H, Ps. Herodian. 132 643 = P, Ba 387, 32, sch. T 260, Ap. S. 153, 7, H cf. Ambr. 469, Ps. Herodian. 132; Et. Gen. = Zon. 1734 644 = P, Ba 387, 33 cf. sch. Θ 161 645 cf. Ps. Herodian. 228 647 = P: Pl. com. fr. 75 648 Ar. Th. 868 c. sch. 649 = P, Ba 388, 11, Et. M. 760, 16 cf. H, Ps. Herodian. 249, Ambr. 271, Zon. 1725 et 1735 650 cf. sch. A 202, H 651 cf. Ambr. 397 652 ὁ—ἀνέβαλλεν Xen. An. 4, 4, 4 653 cf. Ambr. 434 654 — σοι Thdr. in Ps. 82, 2 PG 80, 1532 b cf. An. Ox. 2, 416, 14, Zon. 1730 σημαίνει—ζωὴν cf. Et. M. 759, 38, 40, 51, partim ex An. Ox. 2, 416, 13; Rom. 11, 34, Ies. 40, 13, Ps. 93, 16 et 33, 13 vs. 25 Τίς—διατεθέντος = P; —φιλοξένως = Paroem. ed. Gsf. 113 n. 910

643 cf. 657 644 cf. 649 646 ex v. A 3754; cf. 674 649 cf. 644 652 cf. v. A 2207; hinc 532 654 extr. cf. v. A 642

A (GFVM) 644 non nov. gl. FV 6 ὄνομα τόπου] τόπος A 646 om. AF mg. A^rV; Ζήτει—Ἀρβέλοι om. V 8 Θήβοισιν GFVM αὐτῇ] ταύτῃ G τῇ παροιμίᾳ A 12 ἐσπάραζαν] πη ss. M 651 om. F 652 om. GM 16 Τηρίβαζος AV: Τιρίβαζος F 17 καί—18 ἀνεβίβαζεν om. F 17 ἀνέβαλεν V 18 ἀντὶ τοῦ om. A 20 σοι om. V, sed ση(μαίνει) post διάφορα add. 21 ἔγνω V νοῦν AF: νοῦν βουλήν VM βουλήν G 22 τῇ—ἔστησε om. A τίς alt. AFV: τίς δὲ GM 23 ὡς] ἀντὶ τοῦ ὡς FV τοῦ GFM: τὸ V om. A 24 ἐπὶ] ἐν ss. M 25 Τίς AF: αἰεί ss. A^rV praemisit GM sed vid Paroem.

- δεχομένων τοὺς Ξένους. ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου, φιλοξένως διατε-
θέντος. ὑπερβαλλόντως. αἶ τις ἐν Κύδωνος τὸ πλήρες.
- 655 Τίς εἰς ἀναπαύλας: αὐται πορθμευτικαὶ παρὰ Χάροντος πεύ- **Α.**
σεις καὶ κηρύγματα· τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν (πόνων) καὶ πραγμά-
5 των; τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίων; Λήθης πεδίων χωρίον διατετύπωκεν ἐν
ἄδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας;
οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι.
λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· ἐν ψ τρόπῳ φαιμέν χύ-
τραν ποικίλλεις· ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ἄδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου
10 πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.
- 656 Τιςαμένης: ὄνομα κύριον. **Δ**
- 657 Τιςάμενος: τιμωρήσας. **Δ**
- 658 Τιςαμενοφαινίππους: ὁ Τιςαμενὸς ὡς Ξένος καὶ μαστιγίας **Α.**
κωμψδεῖται, ὁ δὲ Φαίνιππος ὡς κυώδης καὶ ἡταιρικῶς.
- 15 659 Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ: ἀντὶ τοῦ πολὺ- **Α.**
χαλκα. τραγικώτερον λέγει διὰ τὸ μεγαλορρήμον τοῦ Λαμάχου.
- 660 Τίσανδρος: ὄνομα κύριον. **Δ**
- 661 Τιςαφέρνης: ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς οὐς. **Δ**
- 662 Τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ Ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθα- **Α.**
20 νεῖν δὲ Ζῆν· Εὐριπίδου. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν
κῶδιον; παρὰ τὸ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου.
- 663 Τίσαι καὶ Τίσαςθαι: ἀποδοῦναι. ὁ δὲ Δαρεῖος, ὁ Περσῶν βα- **Σ + Ε**
σιλεύς, ὡς ἔσχε τὴν ἀρχήν, ἐπεθύμησεν Ὅροίτεια τίσασθαι πάντων τῶν
ἀδικημάτων ἕνεκεν. Ἡρόδοτος.
- 25 664 Τίσειαν: ἀποδοῖεν. **Σ**
- 665 Τισίας: ὁ τιμώμενος. **Δ**
- 666 Τίσις: τιμωρία, ἀπόδοσις. **Σ**
- 667 Τίσομαι: τιμωρήσομαι, ἀπαιτήσω. **Σ**
- 668 Τίω: ἀποδώσω. **Σ**

655 Ar. Ran. 185—6 c. sch. plenior. 656 = Ambr. 424 657 cf. sch.
B 590 658 sch. Ar. Ach. 603 659 Ar. Ach. 1072 c. sch. 661 = Ambr. 392
662 Ar. Ran. 1477—8 c. sch.; Eur. fr. 638 (833) 663 ἀποδοῦναι = P, Ba
387, 34 ὁ sq. Hdt. 3, 127, 1 664 = P, Ba 388, 1 (in A 42) 665 =
Ambr. 380 666 cf. P = Ba 388, 2, Et Gen.; H, Ps. Herodian. 132, sch. α 40
667 = Ba 386, 3 cf. P, H, Zon. 1734 668 = P, Ba 388, 4 (in I 142) cf. H

655 cf. vv. A 1998, O 399 hinc v. X 135 657 cf. 643

1 φιλοξένω V 1. 2 διατιθέντος καὶ F 2 ὑπερβαλλόντος V αἶ—πλή- **Α(G F V M)**
res del. Kust. 3 παρὰ] καὶ παρὰ F Χάρωνος GM cf. v. X 135 4 πόνων
om. GM, Ar. 7 γὰρ om. AF, add. A* 10 πόκους AFM^{ce} 11 Τιςαμενός
GM^{ce} 13 Τιςόμε(νος) A 16 μεγαλορῆμον AF; γράφεται καὶ μεγαλορῆμον
mg. add. A* 661 post 656 FV 18 Τιςσαφέρνης Ambr., ed. pr. 19. 20 τὸ
κατθανεῖν om. F 20 Εὐριπίδου om. GFM δὲ alt.] μέν F δειπνεῖν GM,
Ar.: πνεῖν AFV 21 Εὐριπίδης F cp. AV 22 ὁ δὲ A cf. Hdt.: ὅτι FVM
om. G (b. e. ὅτι) 23 Ὅροίτεια A 27 τιμωρία] τιμώρησις FV 28 τιμω-
ρήσω GF ἀποτίσω (G) VM

- Σ 669 Τίτωσι: τιμήσωσιν. ἢ τιμωρήσονται.
- Σ 670 Τίς πατέρ' αἰνῆσει', εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἴσω ἐπὶ τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθήματα προφερόντων.
- Ar. 671 Τίς τῆδε: οἱ σπένδοντες ἔλεγον τίς τῆδε; ἀντὶ τοῦ τίς παρέστιν; εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον· πολλοὶ κάγαθοί. τοῦτο δὲ 5 ἐποιοῦν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον, ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν.
- Σ 672 Τίς τρόπος ἵππων: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαι· τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι. 10
- Prov. 673 Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν: ἀντὶ τοῦ τί σοι ἔμαντεύσατο;
- Prov. 674 Τίς οὐ γενήσῃ ἰὼν εἰς Ἀρβέλας: Ἀρβέλη πόλις Σικελικόν. εὐεξαπάτητοι δὲ οἱ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εἶναι.
- Harp. 675 Τιτακίδαι: δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ 15 Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὐ μνημονεύει Ἡρόδοτος.
- Δ 676 Τιτᾶνες: οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.
- Σ 677 Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν. ἀπὸ Τιτηνίου, ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκῆσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσε ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετρα- 20 πόλει, Ἴστρος δ' ἐν α' Ἀττικῶν. Τιτᾶνας βοᾶν, ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νικάνδρος ἐν α' Αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπιδῶν θεῶν εἶναι.
- Σ 678 Τίτανον: λευκόν, ἢ γύψον, κονίαν. λίθος διακεκαυμένη, ἦν 25 Ε πάλαι μὲν τίτανον, νυνὶ δὲ ἄσβεστον καλοῦσι.
- 679 Τίτανος: ἡ κεκαυμένη λίθος, ἡ ἄσβεστος· θηλυκὸν δὲ ἡ τίτανος· σπάνιον δὲ ἀρσενικῶς.
- 680 Τιτανῶδες βλέπειν: καταπληκτικόν, φοβερόν. καὶ Τιτα-Ε νικὸν σπέρμα. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὦν οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς, ἦν ὁ Γαργίτιος, 30

669 = P, Ba 388, 5 cf. Apion 670 = P cf. Diogen. VIII 46 671 sch. Ar. Pac. 968 672 = P cf. Paroem. ed. Gsf. 112 n. 901; Metagen. fr. 7 (1, 707 K.) 673 cf. Zen. VI 14; I. Soph. fr. 14 674 = Paroem. ed. Gsf. 112 n. 903 675 Harp. = P, Et. Gen., Et. M. 760, 31; Hdt. 9, 73, 2 676 = Et. M. 760, 39 cf. Ambr. 408, Zon. 1730 677 = P cf. Et. Gen. = Et. M. 760, 36; H; Philoch. fr. 157, Istr. fr. 1 678 — κονίαν = P, Σ* cf. Ba 388, 7, H, Erotian. 84, 15 λίθος sq. Proc. Bell. 6, 27, 21 679 ἄσβεστος et ἀρσενικῶς = Zon. 1730 cf. Ba 388, 7, H 680 ὁ sq. Aelian. fr. 89

674 cf. 646 et v. A 3754

680 Aelian. cf. vv. K 1511 et Π 2653

A(GFVM) 1 τιμωρήσονται GM 2 αἰνῆσεν G 4 σπεύδοντες G 6 τι om. A ἐκχωρεῖεν A 674 extra ord. 13 γενήσῃ τυγχάνων εἰς Ἀ. Apost. XVI 75 γ. δῆποτ' Ἀρβέλας ἰὼν Scalig. γ. δῆτ' ἐς Ἀ. ἰὼν Τουρ ἰὼν] ὕψον ss. ωι G ἐς G, 646 14 οἰκοῦντες G 15 δὲ om. V 18 Τιτηνίδα A^{ac} FV^{ac}, 686 19 παρὰ FV Μαραθῶρα A 20 δὲ—23 εἶναι om. F 25 νυνὶ AF: νῦν GVM τανῦν Proc. 679 om. AFV mg. A' 26 θηλυκῶς G 27 ἀρσενικόν A' 30 ἦν] ἦς Pors. Γαργίτιος AVM^{ac}

- ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα. τῷ βίῳ . . . προσ-
ετρίψατο.
- 681 Τιταρήσιον: ὄνομα πόλεως. Δ
- 682 Τιτάρωνος. Δ
- 5 683 Τί ταῦτα: ἀντὶ τοῦ διατί; Ἀριστοφάνης· τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον Ατ.
αἰτιώμεθα βαρέως τε φέρομεν;
- 684 Τιταίνω. Δ
- 685 Τιταιρώνιον: ἀκρωτήριον. Δ
- 686 Τιτηνίδα γῆν· Ζήτη ἐν τῷ Τιτανίδα γῆν.
- 10 687 Τίτθαι· Ἀριστοφάνης· κᾶθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε κιτίζεις κακῶς. Ατ.
οὕτω καλοῦνται αἱ [παρὰ] τοῖς τιθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ
παιδιά· αἵτινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδιά ὀλοκλήρους τὰς τρο-
φὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι, οὕτω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα,
ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἴτα συμ-
15 βαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις, αὐτὰς δὲ κατ-
εσθίειν τὰ πλείονα. οὕτω ὁ Κλέων ὀλίγα μὲν τῷ δῆμῳ χαριζόμενος
τὰ πλείω ἐκέρδαινε· μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς, αὐτὸς δὲ
ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
- 688 Τίτθη: τροφός, μάμμη. ὅσα δὲ ἀργία μεμάρανται καὶ ῥαθυμία Σ + x
- 20 διέφθαρται μεира́κια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν Ε
ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στυμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν
περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἑάσωμεν. καὶ Τιτθεία, ἡ ἐπιμέλεια. Δ
- 689 Τιτθοί: μαστοί, ἥτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα. Σ
- 690 Τίτλος· τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει
- 25 τίτλους Ξη', κεφάλαια τνέ', ὁ δὲ Μάρκος τίτλους μη', κεφάλαια λς', ὁ
δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ', κεφάλαια τμη', ὁ δὲ Ἰωάννης τίτλους ιη', κε-
φάλαια αλβ'. καὶ Τιτλάριον, δέλτος, πινακίδιον, σχεδάριον. Suid.

681 = Et. M. 760, 46 cf. Ps. Herodian. 184, sch. B 751, Steph. Byz. Τιτα-
ρών, Η 682 = Ambr. 428 683 Ar. Th. 473—4 c. sch. 473 684 cf. L,
Zon. 1734, Ambr. 472 685 = Ambr. 462 687 Ar. Eq. 716, 717—8 c. sch.
688 — τροφός = P, Σ*, Ba 388, 6, H, Ps. Herodian. 132 cf. Ambr. 446, Zon. 1732
ὅσα—ἑάσωμεν Aelian attr. Cobet Τιτθεία = Ambr. 453 689 = P, Ba 388, 8
cf. Et. M. 760, 48

688 Aelian. cf. vv. Π 1677, Σ 1154 689 cf. 581 690 init. hinc vv. K 1441
M 231 et 219, Λ 682, I 481. Τιτλάριον sq. ex v. Δ 202

3 Τιταρίσιον AF, v. l. Et. Τιταρήσιος M^{sc}, Hom. Steph. Ps. Herodian. Hes. Α(GFVVM)
ὄνομα πόλεως FV, Et.: ὄνομα ποταμοῦ GM, Ps. Herodian. cf. Hom. Steph. ποτ(α-
μός) A 5 ταῦτ' GM, Ar.: τον A τὸν F τόνον V 8 Τιταιρώνιον Titt-
mann 686 om. AF mg. A^r post 688 omisso Ζήτηι—γῆν V 11 παρὰ del.
Kust. τρέφουσι F 13 διαματτώμεναι F(V) 15 αὐταῖς G 16 οὕτως
Bhd. ὁ AV: καὶ GM μὲν om. G 17 ἐντίθης M^{sc}, cod. A Ar., recte δὲ
om. G 19 μάμμη om. G 21 ἀπεπέμψατε G θρυπτόμεναι A 24 τίτλος
alt. om. G 25 λς'] αλε' Kust. 26 τμη'] λς' ex vs. 25 A δὲ alt. ex A
solo 27 αλβ' V καὶ—σχεδάριον om. AFV mg. A^r, qui καὶ om.

ΕΥ 691 Τίτος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, Οὐεσπεσιανοῦ υἱός, ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς
 συνειληφώς γένος, ὡς πρὸς ἀπάντων ἔρωσ τε καὶ τρυφῇ τοῦ θνητοῦ
 προσαγορευθῆναι γένους· εὐγλωττότατός τε γὰρ καὶ πολεμικώτατος
 καὶ μετριώτατος ἦν, καὶ τῇ μὲν Λατίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ πρὸς τὰς
 τῶν κοινῶν ἐχρήτο διοικήσεις, ποιήματα δὲ καὶ τραγωδίας Ἑλλάδι 5
 φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπεὶ δὲ ἤρῃκει τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Τίτος, Συρία
 τε πᾶσα καὶ Αἴγυπτος καὶ ὅσα τῇ Παλαιστίνῃ πρόσκοικα γένη ἐστε-
 φάνουν τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες. ὁ δὲ διωθεῖτο τοὺς στε-
 φάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα, θεῷ δὲ φήναντι ὀργὴν
 ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας. οὕτως ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης 10
 Ε μεστός. ἐπὶ δὲ Τίτου τούτου τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορκοῦντος Ῥω-
 μαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους ὠθομένους κατὰ
 τῆς φάραγγος θεασάμενος, ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον ἀρπάζει
 τινὰ νεανίαν φεύγοντα, στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὠπλισμένον, ἐκ
 τοῦ σφυροῦ δρασάμενος, ἑαυτὸν ἐπικλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος καὶ 15
 τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππον καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς τόνον
 καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης τὴν
 ἀρετὴν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἦκε τῷ Καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον.
 ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήτη-
 τον, δῶροισι αὐτὸν ἀμείψας τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε. 20

ΕΥ 692 Τίτος, στρατηγὸς Ῥωμαίων. τούτῳ δὲ ἐγεγόνει πάντα κατὰ
 νοῦν καὶ ταυτομάτου συνεργήσαντος, τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προ-
 νοίας ἀπάντων κεχειρισμένων· πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καὶ τις ἕτερος
 ὦν οὗτος γέγονεν. οὕτω γὰρ εὐστόχως ἐχείριζε καὶ νουνεχῶς οὐ
 μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥσθ' 25
 ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν. καίτοι γε νέος ἦν κομιδῇ· πλείω γὰρ λ'
 ἐτῶν οὐκ εἶχε. καὶ πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων.

ΑΓ. 693 Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; Κινησίας σου κατατε-
 τίληκεν; οὗτος μαλακὸς ἦν.

Δ 694 Τιτώ: ἡ ἡμέρα.

Call. 695 Τιττυβίζετε: ποῖον ἦχον ἀποτελεῖτε. καὶ Βάβριος ἐπὶ χελι-
 δόνος· ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης.

Greg. 696 Τιτυός· οὗτος ἐρῶν τῆς Λητοῦς κατέσχευεν αὐτῆς τοῦ κρηδέμνου·

691 — μεστός Io. Antioch. fr. 102—3, FHG 4, 578 = EV 1, 186, 1—12
 ἐπὶ sq. Georg. 384, 24—385, 9 cf. Byz. Zt. 23, 17 sq. 692 Polyb. 18, 12, 2—5 =
 EV 2, 155, 1—9 693 Ar. Eccl. 329—30 c. sch. 330 694 = Zon. 1732 cf.
 Et. M. 760, 52 (e sch. Lyc. 941) 695 — ἀποτελεῖτε fort. sch. Call. ταύτης sq.
 Babr. 131, 7 696 = Nonn. in Greg. PG 36, 1056 b

691 Georg. cf. v. Σ 1098

Α(GFVM) 4 Λατίνων ἐπιχωρίῳ] Λατίνῳ V 6 ἤρῃκει] ἤγουν ἐκράτει ss. V 10 αὐ-
 τοῦ V 16 τὸν GM, Georg.: τὸ AV Ἰουδαίων V 18 ὥσπερ] ὅτι ὥσπερ V
 19 τῆς—ἀήτητον om. V cf. ad vs. 22 τούτου τῆς i. τε καὶ d. G 22 πολὺ]
 τῆς—δυνάμεως ex vs. 19 hic add. V 24 ὦν om. G cf. Esc. 26 γε om. G
 31 Τιττυβίζεται et ἀποτελεῖται F ἐπὶ AFV: ἐπη GM 33 ἐρῶν om. AFV
 αὐτὴν GM^{sc} τοῦ] τῆς V

ἦς παῖδες Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεῖλον.
καὶ νῦν, φησὶν, ἐν τῷ ἄδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ
ἦπατι.

- 697 Τιτυσκόμενος· στοχαζόμενος. ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα. ἔστι δὲ EcI.
5 παρὰ τὸ θεῶ, θῶ, τῶ, τύω, τύσω, τιτύσκω. Ar.
698 Τίφη· ἡ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρωῶδες. Ar.
699 Τίφος· ὁ κάθυγρος τόπος. Δ
700 Τί φῶ· τί εἶπω; Σ
701 Τίφυσ. Δ
10 702 Τλεγγίς, τλεγγίδος· τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον.
703 Τλῆ δ' Ἥρη· ὑπέμεινε. Δ?
704 Τλῆθι· ὑπόμεινον. Σ
705 Τλήμονος· ἐλεεινοῦ. Σ
706 Τλήμων· τολμηρά, ἀναιδής. ἡ δ' ὠδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι Soph.
15 ἔυνεστ', Ἐριννὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη.
707 Τλῆναι· ὑπομῆναι. Σ
708 Τληπαθής· ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν. Σ
709 Τληπόλεμος, ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα EV
μεταχειριζόμενος, ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος καὶ κατὰ τὸ συνεχές
20 ἐν στρατιωτικῇ βίῳ διεγεγόνει μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει
μετέωρος καὶ φιλόδοξος καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον
ἀγαθὰ προεφέρετο, πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς
ὑπαίθροις καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν καὶ ἀνδρώδης
ὑπῆρχε τῇ φύσει καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ὁμιλίας εὐφυῶς διέκειτο·
25 πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμὸν δεόμενον ἐπιστάσεως καὶ
νήψεως καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσι-
τελὲς οἰκονομίαν ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων· ἡ καὶ ταχέως οὐ μόνον
ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἡλάττωσε· παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν
χρημάτων ἐξουσίαν τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε cφαι-
30 ρομαχῶν καὶ πρὸς τὰ μεράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, ἀπὸ δὲ
τούτων γινόμενος εὐθέως πότους συνῆγε καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ βίου

697 cf. Et. M. 761, 1 (partim ex An. Ox. 1, 398, 15); — ῥῆμα cf. sch. BT in Γ 80;
— στοχαζόμενος cf. sch. A 350, H, Ap. S. 153, 12, Apion 698 sch. Ar. Ach. 920
699 = Ambr. 384, sch. Ap. R. 1, 127, Zon. 1730, cf. Et. M. 760, 55 700 = P,
Ba 388, 9, H 701 cf. P = Ba 388, 10; H 703 aliter sch. E 392, Ambr. 480
704 = P, Ba 388, 12 cf. sch. B 299 (unde Et. M. 761, 14) 705 = P, Ba 388, 13
cf. H; l. = Ambr. 477 706 Soph. El. 275—6 c. sch. 275 707 = P, Ba
388, 14 cf. Ap. S. 153, 17 (unde H) 708 = P, Ba 388, 15 cf. H, Zon. 1735
709 — ἐδίδου Polyb. 16, 21, 1—9 = EV 2, 151, 11—152, 3

698 cf. vv. Θ 515, hinc fort. v. N 234 703—4 cf. 707 et 710 707 cf. 703—4
et 710

2 φασίν GM 4 ἀπὸ sq.] Ζῆται τί λείπει ss. M 5 τῷ] τὸ F τιτύσκω A(GFV M)
— 6 σίλφη om. A; 698 plenam mg. add. A^r 7 κάθυγρος G 701 om. F
702 om. AF mg. A^r 19 ἦν—566, 7 ἱστορία om. F 22 καὶ κακία δὲ πολλὰ G
γὰρ om. AV 25 ἐπιστάσεως V 26 καὶ πρὸς—27 πάντων] νωθρός ἄλλως καὶ
ἀφυέστατος V 29 τῆς ἡμέρας om. V 31 πότους om. A

περὶ ταῦτα καὶ cὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δέ ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδου, μᾶλλον δ' εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν διερρίπτει τὰ βασιλικά χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος προσγεγονόσι πρεσβευταῖς καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ἤδει, τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμι- 5 λῆσαντι πᾶν ἔξ ἐτοίμου τὸ φανὲν ἐδίδου. καὶ τὰ λείποντα ζήτηι ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ.

Hom. 710 Τλήσομαι: ὑπομενῶ.

Σ 711 Τλητικῶς: ὑπομονητικῶς.

Δ 712 Τμαγέν: κοπέν. 10

Σ 713 Τμήδην: τμητικῶς.

Δ 714 Τμηθείς: κοπέις.

Δ 715 Τμήμα: κόμμα.

Δ 716 Τμήσις: ἡ τομή.

Δ 717 Τμητικός: ὁ τέμνων. 15

Soph. 718 Τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκύρσαι: τούτεστι τοῖς λῦροις, τοῖς ἱμάσιν· ὀλκοὺς οὖν ἀντὶ τῶν ἱμάντων, οἷς εἰλκύσθη Ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἄρματος.

Δ 719 Τμῶλος: ὄνομα ὄρους.

Δ 720 Τμώμενος: ἀποτεμνόμενος. 20

Suid. 721 Τὸ ἀντάλλαγμα· τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ο' ἐρμηνευταί. Δαβὶδ· τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Σ 722 Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος: τὸ φοβερόν. ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ἣ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

Prov. 723 Τὸ ἄρνιον σοι λελάληκεν: ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς φασιν, ἀνθρω- 25 πείᾳ φωνῇ ἐλάληκεν· εὐρέθη δὲ ἔχον ἐν τῇ κεφαλῇ βασιλεῖον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτόν, ἔχοντα μήκος πήχεων δ', καὶ τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Prov. 724 Τὸ βασιλικὸν βοϊδῖον: ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκεν ἔξ βοΐδια. πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος 30 προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας· διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

710 sch. Γ 306 cf. P = Ba 388, 16 711 = P, Ba 388, 17, H 718 = P, Ba 388, 18, Ambr. 485, sch. H 262, Et. Gen., Zon. 1736 cf. H 714 cf. H 718 sch. Soph. El. 863 719 = Ambr. 482, Zon. 1736, Nicet. 658 cf. H, sch. B 866 720 cf. Ambr. 484 = Zon. 1736 721 τὸ sq. Ps. 88, 52 722 = P, Et. Gen. 723 cf. Paroem. ed. Gsf. 109 n. 883 724 cf. Paroem. ed. Gsf. 113 n. 907

710 cf. 703—4, 707

721 — ἐρμηνευταί ex v. A 2605

723 hinc v. A 3986

A(GFVME) 4 προγεγονόσι A παραγεγ. Εξε. 5 δέ om. AV 6 φανερόν G καὶ—
7 ἱστορίᾳ om. V 12 Τμηθείς, κοπέις A 15 Τμητικῶς VM 17 ὀλ-
κοῖς G ὀλκός M 721 om. A F mg. A·V 23 Παλλαινίδος] λη suprascripto a
ss. M Παλληνίδος E^{ss} ἀπὸ alt.] τὸ ἀπὸ FV ἀπὸ τοῦ G ἐπὶ ἐν V om. F
23. 24 Παλλαινίδος F 26 βασιλεῖον] λίκων ss. M 27 τῆς om. G

- 725 Τὸ γὰρ ἐςλευσσειν οἰκεῖα πάθη, μηδενὸς ἄλλου παραπράξαν- Soph.
τος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει: οἷον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ με-
ταςχόντος ἀμαρτημάτων· ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἀμαρτημάτων φέρει τὴν
παραμυθίαν.
- 5 726 Τὸ γὰρ τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. Soph.
727 Τό γε αὐτοῦ μέρος: κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. Αἰλιανός· Ε
τί γὰρ δὴ μαθὼν ἐτόλμησε τό γε αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Λυδοῖς
Πέρσας;
- 728 Τό γε ἦκον: ὅσον ἐπ' αὐτῷ, ὅσον δυνατόν. Σ
- 10 729 Τὸ δέ μοι: τοῦτο δέ μοι. Hom.
- 730 Τὸ Δίωνος γρῦ: οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος, Prov.
διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ· ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστήν, Τόσιον
καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπὸ τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ
ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καὶ πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς
15 μὲν οὐδὲν ἐφθέγγετο, κατεσταλμένον τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τη-
ρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑπο-
φήνας εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγγεστο.
εἴρηται τὸ γρῦ ἐπὶ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος τοῦ
ὄνυχος.
- 20 731 Τὸ ἐπίπαν: τὸ σύνολον. Σ
- 732 Τὸ Ἠσιόδειον γῆρας: ἐπὶ τῶν ὑπεργῆρων· φέρεται γὰρ καὶ Prov.
ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον· χαῖρε δις ἡβήσας καὶ δις τάφων ἀντι-
βολήσας, Ἠσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.
- 733 Τὸ Ἰππάρχου τειχίον: Ἰππαρχος ὁ Πεισιστράτου περὶ τὴν Prov.
25 Ἀκαδημίαν τεῖχος ψυκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς Ἀθη-
ναίους. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.
- 734 Τὸ θερμόν τοῦ ὀβελοῦ: ἐπὶ τῶν αἰρουμένων τὰ χεῖρονα Σ
ἀντὶ τῶν κραιπτόνων ἡ παροιμία, ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασκομένων κατὰ
τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.
- 30 735 Τὸ καλῶς ἔχον: τὸ συμφέρον. Οἰδίου· τὸ καλῶς δ' ἔχον Soph.
πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. τουτέστι μὴ λῦσαι τῇ
πόλει τὸ συμφέρον αἰτοῦμαι.

725 Soph. Ai. 260—2 c. sch. 261 726 Soph. OT 1389—90 727 τί sq. Aelian.
fr. 67 728 = P, Ba 388, 19 cf. H 729 sch. A 41 730 cf. Paroem. ed.
Gsf. 113 n. 908, Zen. V 54 731 = P, Ba 388, 20 732 cf. Paroem. ed. Gsf. 109
n. 884, Tzetzae vit. Hesiod.; Aristot. fr. 524 733 cf. Cohn Z. d. P. 54
734 = P cf. Zen. VI 19; Soph. fr. 744 735 Soph. OT 879—880 c. sch.

725 cf. v. Υ 611 729 cf. v. Μ 114 730 cf. 850 et v. Γ 461 734 cf.
v. Ο 6

1. 2 πράξαντος A^{ac} GM 5 γὰρ] γε F 6 κατὰ — προαίρεσιν om. V 7 πα- A(GFVM)
θῶν Kust. obloquente Bosio δηλώσασθαι AF 14 αὐτὸς om. V 15 τὸ]
αὐτὸν κατὰ τὸ Wyttenb. φιλοσοφίας G 22 τάφων G τάφου M^{ac}, Tzetz.
τάφον Paroem. 23 ἔχον GVM 28 ἡ GM, Phot.: ὡν ἡ AFV 29 αὐτῆς]
αὐτῶν V 30 Οἰδίου om. F 31 πάλαισμα τῇ et μὴ pr. om. AFV cf. Soph.

Δ 736 Τοκάς: ἡ γεννώσα.

Σ 737 Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Σ 738 Τοκῆων: γονέων ἢ τέκνων.

Αρ. 739 Τόκος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον; τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν πλέον πλέον τὰργύριον 5 αἰεὶ γίνεται, ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;

Σ | 740 Τοκοφορεῖν: τόκους λαμβάνειν. Τόκος δὲ εἶδος πλεονεξίας.

Σ 741 Τολμήεντι: ὑπομονητικῶ. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἐσχέλατο ἐς τὸν Εὐνέων, ἔτοιμα δὴ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμῆσει ταῦτα. ἐφ' οἷς ἐνόσει, ἐπ' ἐρημία τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκώς. 10

Suid. 742 Τολμηρός· ὅτι τὸν τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσι. καὶ Ζῆται ἐν τῷ ἐγκράτεια.

Σ 743 Τολμηῆσαι: ὑπομεῖναι. Νόμων θ'· εἰ πατέρα ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. καὶ ἐν β' τολμῶν,

Αρ. ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι. καὶ Ἀριστοφάνης· ὦ μιὰρὲ καὶ τολμηρὲ 15 κἀναίσχυντε σύ, καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε, πῶς δεῦρ' ἀνήλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε;

Δ 744 Τολμητής.

Σ 745 Τολμητίας: τολμηρός. Ἀγαθίας· τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ Εὐμάλιστα καὶ ταραχώδης καὶ πέρα τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κε- 20 κτημένος. περὶ Θεουδιβέρτου λέγων, υἱοῦ Θεουδερίχου.

Δ 746 Τολύβη: ὄνομα κύριον.

Σ 747 Τολυπεύειν: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. οἱ δὲ Εὐκαλυψίοις τε καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες κῶμυθας πολ- 25 λὰς ἀπειργάσαντο.

Σ 748 Τολύπευμα· Συναγωγὴ· τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

Σ 749 Τολύπη: ἀγρία κολοκύντη.

Αρ. 750 Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν: οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ· ὅτι 30 ὁ μὲν θεὸς υπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

736 in E 16 737 = P, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 761, 38 738 = P, Ba 388, 27 cf. H (in O 660), Ap. S. 153, 31 739 Ar. Nu. 1286—90 740 Τοκοφορεῖν = P 741 — ὑπομονητικῶ = P, Ba 388, 28 (in K 205) ὁ sq. Aelian. fr. 50 742 — ὑπομένοι = P cf. Et. M. 761, 42, Erotian. 83, 16; Pl. Leg. 872 e et 661a ὡsq. Ar. Pac. 182—4 743 — τολμηρός = P, Ba 388, 29 cf. Ambr. 486 τολμητίας sq. Agath. 1, 4 p. 21, 1 744 — ἐργασία = P, Ba 388, 31, Et. Gen., Et. M. 761, 51 cf. sch. δ 490, Ap. S. 153, 32, H οἱ sq. Agath. 5, 21 p. 325, 21 745 τὸ sq. = P, Ba 388, 32, Et. Gen., Et. M. 761, 49 cf. sch. δ 490, H 746 cf. P = Ba 388, 30 (in 4 Regg. 4, 39) 750 Ar. Eq. 1203 c. sch.

742 ex v. E 123 743 Ar. cf. v. M 1027 745 cf. v. Θ 299 747 Agath. cf. v. K 2274 750 cf. v. N 444

A (GFVM) 737 om. F 2 κατακύκλωμα G κατακύρτωμα vel κατακυμάτωμα Naber, frustra 4 τί] τὸ F 5 πλέον semel AFV 7 δὲ om. F; τόκος ὁ κοινῶς κάμματος mg. add. A^r 9 νεάν F] τολμῆσετ' ἂν ἐφ' F 742 om. AFV mg. A^r 14 τολ- μῶν] τολμῶ Phot. (Pl.) 17 μιαρῶν om. A 22 Τολύβη] Τολιτόβιοι vel simil. Bhδ. frustra 24 τοὺς καλάμους om. V 29 μὲν AM, Ar.: δὲ FV (et v. N 444) om. G 30 τῆς] τοῦ V, cod. Θ in Ar.

- 751 Τομείς: οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.
 752 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἄγαν ρεόντων πλοίων εἴρηται Σ τοῦτο. ἀπὸ ἱστορίας τινός· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἰππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουλευθείσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι.
 5 ἐπειδὴ γὰρ προφασίζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἄρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ρεῖν, κατέμενον, κατηράσατο, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι αἰεί.
 753 Τομίας: εὐνοῦχος. ὁ δὲ Ναρκῆς, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, Σ τομίας ἦν, καὶ τῆς εὐγλωττίας αὐτῷ οὔτι μάλα μετὴν οὐδὲ παιδείας, Ε
 10 καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχύς καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιημένος. ἦν δ' ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.
 754 Τόμης: ὄνομα πόλεως. διαφορεῖται. Suid.
 755 Τομόν: τὸ τμητικόν. ὀξύτωνος. οὕτως Πλάτων. Σ
 15 756 Τόμος: ὁ χάρτης. Δ
 757 Τόμυρις, βασιλεία Μασσαγετῶν, ἦν μνώμενος Κῦρος ὁ Περσῶν Ε βασιλεὺς, ὥς οἱ δόλω οὐ προεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξα ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατείαν.
 758 Τὸν ἀφ' ἱερᾶς: γραμμῇ· ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. Μέναν- Σ
 20 ὁρος Καταψευδομένῳ.
 759 Τόνδε: τοῦτον. Σ
 760 Τοναῖος δρόμος. Δ
 761 Τὸν ἐγκέφαλον ὥς περ κατασεσεῖσθαι μοι δοκεῖς: τουτ- Prov.
 ἐστὶ τὰ κεκρυμμένα.
 25 762 Τονεφέρσωφρις: βασιλεὺς Αἰγύπτου.
 763 Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἡρέμα γογγύζει ἢ λάθρα Σ + Λ.
 φθέγγεται, ἢ ὑποτρέμει τὰ χεῖλη κινῶν. ὑποτονθορύζοντος δὲ τοῦ Ε

751 Artem. 1, 31 (p. 31, 15) 752 = P cf. Paroem. ed. Gsf. 109 p. 885; Aristot. fr. 513 753 — εὐνοῦχος = P, Ba 389, 1 ὁ sq. Agath. 1, 16 p. 47, 10
 755 = P; Pl. Tim. 61 e 756 = Philop. diff. cf. H 757 Hdt. 1, 205
 758 = P cf. H; Men. com. fr. 269 759 = P, Ba 389, 2 cf. H; gl. Hom.
 760 = Ambr. 492 cf. Zon. 1736 761 l. = Greg. Cyr. III 82, Ar. Nu. 1276
 763 — γογγύζει = P, Ba 389, 3, Et. Gen., Et. M. 762, 1 cf. H, Ammon. 144, Ps. Herodian. 135, sch. Luc. 211, 6, sch. Ar. Vsp. 613, Phryn. 115, 10, Thom. 353, 1
 λάθρα — κινῶν cf. sch. Ar. Ach. 683 (Ran. 747?) ὑποτονθορύζοντος — ἐμάλασε Th. Simoc. 3, 7, 3

752 cf. v. M 923 753 Agath. cf. v. N 42 754 ex 859 757 cf. v. M 1177;
 hinc 860 758 cf. vv. A 4613, K 1042 762 cf. v. E 3399 763 ὑποτρέμει
 cf. 97; extr. cf. v. A 2718

3 φησὶ e (Phot.) Paroem. Kust.: φασὶ omnes Ἀριστοτέλην G cp. AV Δ(GFVM)
 5 τὴν γυναῖκα F αὐτῶν G 6 κατέμενον om. AF mg. add. A^r 7 γενέσθαι
 αὐτοῖς A 8 ὁ εὐνοῦχος A 10 τρυφερώ(α)τα A^p 754 om. AFV mg. A^r
 13 Τώμης A^{ac} M^{oc} καὶ διαφορεῖται A^r διαφορεῖται M 16 Τώμυρις M^{oc}; τοῦτο
 εἰ διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά(φεται), οὐκ ἔχει τόπον ὠδε, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς mg. add. M
 17 προεχώρεεν GM^{oc} ἐποιέτο GM 18 στρατιάν AV M^{oc}, v. l. 860 19 ἀφ'
 G, Phot. cett.: ἀμφ' AV ἐφ' M γραμμῆς ed. pr. 23 σεσεῖσθαι G, Ar.
 26 τονθορίζει GM 27 ὑποτονθορίζοντος cett. G 763—4 inverso ord.

πλήθους καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ στρατηγὸς τούτου
Ε ἐμάλασσε. πάλιν τε θροῦν ὑπεξαπτόντων καὶ τονθορύζειν πειρω-
μένων, ἔφη.

Prov. 764 Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης: ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φα-
νερῶς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καί, ὁ Σκύθης τὸν ἵππον. Ζήτηι 5
καὶ ἐν τῷ Σκύθης. Ζήτηι τὴν αὐτὴν παροιμίαν καὶ ἐν τῷ ἀκκιζόμενος.

Prov. 765 Τὸν Κολοφῶνα ἐπίθες: ἰβ' πόλεις τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς
τὸ Πάνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴ ποτε
ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφῶνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶ-
σαν· Συμρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκους· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν 10
ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροι-
μία εἴρηται.

Greg. 766 Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν: ἐκ τοῦ τοὺς Κολοφωνίους πρὸς
ἑαυτοὺς στασιάσαντάς τινα τούτων μοῖραν ξυνοικίαι τοῖς Συμρναίοις.
εἰς πόλεμον δὲ ποτέ τινα ἀπελθόντων Συμρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφ- 15
θέντας ἐν Σμύρνῃ Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς· ὡς τοὺς Κολοφωνίους
ἐκ τούτου δύο πόλεις εἶχεν, τὴν τε Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν. καὶ ἐν
τῷ βουλευέσθαι περὶ τινος Συμρναίους, οἱ ὑπελείφθησαν μετὰ τῶν
Κολοφωνίων ἐν Σμύρνῃ, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς
Κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἡ προσέθεντο, ταύτην κρατεῖν. 20
καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου τὸν Κολοφῶνα ἐπιτί-
θεσθαι τοῖς λοιποῖς, ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ
τούτων ἐτέρᾳ.

Prov. 767 Τὸν ζύοντα ἀντιζύειν: ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινάς, ἡ καὶ
θεραπευόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων, παρόσον ἐκείνοι ὑπ' 25
ἀλλήλων κνήθονται καὶ ἀντικνήθουσι.

Σ 768 Τόνον: εὐτονον, ἡ δύναμιν. Πισίδης· εἰλκες γὰρ αὐτοὺς
ὥσπερ ἡλίου τόνος κύρει πρὸς αὐτὸν ἐλκτικῶς τὰς ἰκμάδας. Τόνος

Ar. καὶ τοῦ κραββάτου τὰ χοινία. Τόνος καὶ τὸ ἐξάμετρον ἔπος.

Ε Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἐξαμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν 30
τελευτήν· Αἰακίδῃ προφύλαξο μολεῖν Ἀχερούσιον ὕδωρ Πανδοσίῃ θ',

764 — ἵππον alt. cf. Zen. V 59 765 cf. Paroem. ed. Gsf. 111 n. 899, sch.
Pl. Theaet. 153 c 766 cf. sch. Greg. Laur. VII 8 (Bandini Cat. Bibl. Laur.
1, 216) 767 cf. Greg. Cyr. III 78 768 — δύναμιν = Σ*, P, Ba 389, 5 cf.
Ps. Herodian. 135, H εἰλκεν — ἰκμάδας Pisid. fr. 155 vs. 28 Τόνος — χοινία
sch. Ar. Eq. 532 ἐξάμετρον Hdt. 1, 47, 2 et 62, 4 contulit Gsf. Πυθικὸν sq.
Aelian. fr. 329 cf. Strabo 6, 256, Liv. 8, 24, Iustin. 12, 2

764 cf. vv. A 878, O 695, Σ 704 767 l. cf. v. Ξ 91 768 Ar. cf. v. H 199.
Aelian. hinc v. E 1538

A (G V M) 8 λεγόμενον Πάνειον A; Πανιώνιον ed. pr., Paroem. sch. 9 ἴσοι A (corr.
rec.), Paroem. cf. vs. 19 10 ἐθελοντάς A; γρ. καὶ ἐλθόντας mg. add. A*
14 ξυνοικίαι V 18 παρὰ A, corr. rec. 19 ἴσοι A cf. vs. 9 21 καὶ οὕτω
GM^{sc}: τούτω AVM^{sc} ἐκ τούτου Bhd. 22 β' ἰβ' G; locus corruptus sec. Kust.;
τοῖς λοιποῖς del. (?) Bhd. 29 κραββάτιου GM 30 προλέγων V προέ-
λεγον A G 31 προφύλαξον V προφύλαξι GM^{sc} πεφύλακος M^{sc} πεφύλαξο Nauck,
Cobet

ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένον ἐστί. καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις καὶ Λευκανοῖς ἐπὶ τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγεῖσθαι, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν ἀποκαλούντων Ἀχερόντιδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ
5 γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεῶν ἐκπέπλησται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον καὶ πρὸς μέρους τοὺς πολεμίους ὠθούμενος ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής, Ὀλυμπίου ἀδελφός.

769 Τὸν Ὑλαν κραυγάζεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ Prov
10 κραυγάζοντων ἡ παροιμία· ἐπεὶ τὸν Ὑλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀποβάς τῆς νεῶς Ἀργοῦς καὶ Ζητήσας οὐχ εὔρε.

770 Τοξεύω. Τοξεΐα.

Δ

771 Τοξόται: οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν Ar.
χίλιοι, οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσσην σκηνοποιισά-
15 μενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἀρειὸν Πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ Σπευσίνιοι· ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτοῦς.

772 Τοξότης: ὑπηρετής. Ἀριστοφάνης· τοξότης συνήγορος, ὥσπερ Ar.
Εὐαθλος. ἀντὶ τοῦ ὑπηρετή. τοξοποιεῖν· μὴ σκυθρωπάζ· οὐ γὰρ Ar. + Σ
20 πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος· οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρῦσι κυανέησιν ἰάνθη. Σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον· ὥς ἂν Διὸς μέτωπον ἰάνθη χαρᾷ. Τοξότου· δημοσίου ὑπηρετοῦ, ἐπόπτου καλουμένου.

25 773 Τοπάζειν: οἶον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπα- Σ
ζον ὁμοίως. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριγόνῃ· ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν τὸ ὑπονοεῖν λέγουσι.

774 Τοπάζιος: λίθος πολυτελής, κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώ- Thdr.
μενος.

769 cf. Paroem. ed. Gsf. 109 n. 888 770 Τοξεΐα = Ambr. 517 771 sch. Ar. Ach. 54 cf. P vv. Τολοταί et Τοξόται (= Et. Gen., Et. M. 762, 9), H 772 — ὑπηρετής alt. sch. Ar. Ach. 710; Ar. fr. 411 μὴ — χαρᾷ Ar. Lys. 7—8 c. sch. 8; ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν cf. P = Et. Gen., Et. M. 762, 8; O 102—3, Soph. fr. 816 (cf. sch. T in O 102). Τοξότου sq. sch. Ar. Ach. 707 773 = P cf. Et. M. 762, 12, Et. Gen., sch. Pl. Leg. 962c, H, Tim.; Ambr. 527 = Ps. Herodian. 135; Soph. fr. 214 774 Thdr. in Ps. 118, 127, PG 80, 1861a; — λίθος cf. Ambr. 524 = Ps. Herodian. 135

769 cf. v. Y 90 772 init. cf. v. E 3367; extr. cf. v. Ω 243 773cf. 781 et v. E 3327

1 πεπρωμένος ed. pr. καὶ alt. om. AV 3 ἐκούσας A, corr. rec. κα- A (GFV M) λούντων G Ἀχερόντιδα] corruptum sec. Bhd. 5 τὸν] praeposit. desiderat Bhd. <μετα>πορεύεται Cobet 7 ὁ del. Bhd. 7.8 Φίλιππος V 8 Ὀλυμπίδος ed. pr., Iustin. 9 et 10 Ὑλαν Kust.: Ὑλλαν omnes 9 κραυγάζει] βαστάζειν V καὶ—10 παροιμία om. V, καὶ παροιμία om. F 12 Τοξεΐα] πον. gl. V 18 Ἀριστοφάνης—19 ὑπηρετής om. G 19 Εὐαθλος A τοξοποιεῖν om. AFV; nov. gl. GM 20 τοῦ alt. om. A 21 τοιοῦτο AM γάρ om. V 22 Ὅμηρος—24 καλουμένου om. F 22 ἐπ' om. AV 23 ἰάνθη (cf. vs. 22) ἔκταθῃ sch. Ar., sch. O 102 28 Τοπάζιον G, Ambr., Ps. Herodian.

Δ 775 Τὸ παράπαν: διόλου, παντελῶς. οἶνου μὴ πιεῖν τὸ παρ-
άπαν.

Ar. 776 Τὸ παράπαν: κατὰ πάντα τρόπον, ἔξ ολοκλήρου.

Prov. 777 Τὸ Πάρνου σκάφιον: ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων.
Πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης σκάφος ἀπώλεσε καὶ συνεχῶς ἠνώχλει. 5

Σ 778 Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία. Πλάτων Γοργία· καὶ ὡς
ἔοικεν ἀνάγκη μοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. Κρα-
τίνος Πυλαία· ἄνδρας σοφοὺς χρή τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν
τίθεσθαι.

Prov. 779 Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι: παροιμία. 10

Σ 780 Τὸ πέρα: ἔτι, ἐπιπλέον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως.

Δ 781 Τοπεῖν: ὑπονοεῖν.

Harp. 782 Τοπεῖον: τὰ χοινία λέγουσι τοπεῖα. Στράτις Μακεδόσι· τὸν
πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες.

Phil. 783 Τόπος: τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶ· λέγεται γὰρ τόπος ὁ 15
φυσικὸς καὶ τὸ μῦριον καὶ ἡ ἐκάστου λόγου περίοδος· οἱ δὲ παρὰ
Ἀριστοτέλει τόποι διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέ-
γονται τόποι. τόποι δὲ εἰσιν ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ διαφόρων ἐπιχειρη-
μάτων. Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀπὸ τοῦ τόπου
τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ 20
παντὸς τοῦ προτεθέντος δι' ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος
ἀρχὴ τις ἢ στοιχεῖον, ἀφ' οὗ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἕκαστον ἀρχάς,
ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν, τῇ περιγραφῇ μὲν ὠρισμένως (ἢ γὰρ περι-
λαμβάνει τὰ κοινὰ καὶ καθόλου, ἃ ἐστὶ τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν·
ἢ δύναται γε ἔξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαι τε καὶ λαμβάνεσθαι), 25
τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως· ἀπὸ τούτων γὰρ ἐστὶν ὁρμώμενον
εὐπορεῖν προτάσεως ἐνδόξου πρὸς τὸ προκείμενον· τοῦτο γὰρ ἡ ἀρχή.
ἀξιούσι δὲ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον μὴ Τοπικόν, ἀλλὰ Πρὸ τῶν Τό-
πων ἐπιγράφεσθαι. ἐνίστε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἔξ ἐνδόξων· οὐ γὰρ
οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἔξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. 30

Anth. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι. ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέω τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες

775 παντελῶς = H 776 sch. Ar. Pl. 351 777 cf. Paroem. ed. Gsf. 106
n. 872 778 = P cf. H; Pl. Gorg. 499 c, Crat. fr. 172 779 cf. H, Philol.
Suppl. 6, 265 n. 645; Agath. 1, 18 p. 54, 1 contulit Gsf. ms. 780 = P, Ba
389, 7 781 = Ambr. 528 782 Harp. = P, Et. M. 762, 20 cf. Et. Gen.; Stratt.
fr. 30 (1, 719 K.) 783 vs. 18 τόποι—ἀφορμὴ cf. Alex. Aphr. 126, 11. 19 Τοπικά
—30 συλλογίζεσθαι Alex. Aphr. 5, 18—6, 1 vs. 31 ἀλλ' sq. Anth. 7, 216, 3—6

781 cf. 773 et v. Υ 614

A(GFVM) 1 οἶνος V 4 ἐπιζητούντων V 6 ποιεῖς G 7 λόγον] νόμον F
τὸ παράπαν GM om. F ποεῖν A, i add. rec. 778 om. V 10 παροι-
μία om. GM et in lac. F 11 ἔτι del. vel πλέον conl. Bhd. 13 ὅτι
Στράτις G 18 τόποι semel G 19 ἐπιγράμματα F cp. G τὰ τοῦ Ἀ.
om. GV τὰ AF: τὴν M 21 ἔστι—573, 9 λοιπά om. F 23 ὠρισμένος M^{ce},
Alex. cf. vs. 26 23. 24 παραλαμβάνει GVM 26 ἀόριστος M^{ce} Alex. cf. vs. 23
ἀρίστως V 29 ἐπιγράφεσθαι] καλεῖσθαι καὶ ἐ. V, qui ἐνίστε—p. 573, 2 πῆστις in mg.

εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες. νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ πίστις;

784 Τόπος παραγγέλλματος διαφέρει. παράγγελμα μὲν εἶναι τὸ ^{Phil.} κοινότερον καὶ καθολικώτερον καὶ ἀπλούστερον λεγόμενον, ἀφ' οὗ
5 τόπος εὐρίσκεται· ἀρχὴ γὰρ τόπου τὸ παράγγελμα ὥσπερ ὁ τόπος ἐπιχειρήματος. οἷον παράγγελμα μὲν τὸ οὕτως λεγόμενον, ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων κυστοίων, τόπος δέ, εἰ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ, ἢ εἰ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον· καὶ πάλιν, ὡς ἐν τῶν κυστοίων, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ
10 τόπος πρότασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλλματος γέγονεν.

785 Τοποτηρητής: εἶδος ἀξιώματος. Δ

786 Τὸ προσέρπον: τὸ ἀποβησόμενον. Σοφοκλῆς· ὦμοι, φοβούμαι ^{Soph.} τὸ προσέρπον (ὅ ἐστι τὸ ἀποβησόμενον)· περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται.

787 Τὸ ῥά: ὅπερ δὴ οὖν, ὅπερ οὖν. Σ

15 788 Τόργος: παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ. ^{Etyim.}

789 Τορεύει: γλύφει, τιτρά. καί, τόρευε πᾶσαν ψδὴν. ἀντὶ τοῦ Σ
τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ψδὴν. ^{Ar.}

790 Τορεία: ἡ ῥητορεία. Δ

791 Τορκουᾶτος: ὄνομα κατ' ἐπικλησιν· κινήθην γὰρ τὸ Κελτῶν Ε
20 ἔθνος κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐρρῦν· καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, Μάλλιος ἀνὴρ τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανῆς τὸν βασιλέα τῶν Κελτῶν τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον καὶ προσιέναι οἱ τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων ἐς ἰδιάζουσιν συμπλοκὴν προκαλούμενον ὑποστὰς
25 ἐπικαίρῳ καταβάλλει τραύματι, σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν καὶ τὸν περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος, ὅς ἐπιχώριός ἐστι Κελτοῖς κόσμος, αὐτὸς περιέθετο· καὶ ἀπὸ τοῦδε Τορκουᾶτος πρὸς τῶν πολιτῶν ἐπικληθεὶς (ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος) μνημεῖον τῆς ἀριστείας τὴν ἐπικλησιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλέλοιπε.

792 Τόρμη: νύσσα, καμπτήρ. Δ?

30 793 Τορνευτολურασπιδοπηγοί· οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ^{Ar.} ἀσπίδας.

794 Τόρνος: ζύλον τρογγύλον. ἢ τὸ τρήμα, καὶ τὸ ἐνιέμενον Σ ^{Hdt.} εἰς αὐτό.

784 Alex. Aphr. 135, 3—11 cf. p. XIII, 1 786 Soph. Ai. 227—9 c. sch. 227
787 = P, Ba 389, 8 cf. H 788 cf. sch. Lyc. 88; ὁ γύψ = P cf. H
789 — τιτρά = P, Ba 389, 9 cf. H v. τορνεύει τόρευε sq. Ar. Th. 986 c. sch.
790 l. = Ambr. 516 791 cf. Eutrop. 27, Exc. Plan. 11, Cass. D. 1 p. CXVI,
veris. Io. Antioch. cf. ad fr. 49, FH G 4, 557 (= v. K 1307) 793 sch. Ar. Av. 491
plenius 794 — τρογγύλον = P, Et. Gen., Et. M. 762, 22 τὸ τρήμα sq. gl.
Hdt. 4, 72

1 θάλασσα om. GM 3 εἶναι] ἐστι V, Alex. 4 λεγόμενον om. GVM A(GFVM)
5 τὸ om. GM 7 ἐναντίων] καὶ τῶν add. GM ἀπὸ τῶν add. Alex. εἰ AV,
Alex.: εἰ καὶ GM 8 ἢ—ἐναντίῳ om. GM; locus mutilus 10 τρόπος F
12 τὸ — 13 ἀποβησόμενον om. F; 13 ὁ — ἀπ. om. GVM 788 om. AFV
mg. Ar 17 λέγεται V 21 ἀνὴρ om. GM 24 τῷ τραύματι G 27 ση-
μεῖον G

Σ 795 Τορνώσασθαι: κατασκευάσασθαι.

Δ Σ 796 Τορόν: ἰσχυρόν. καὶ Τορώς, ἰσχυρῶς, τρανώς, μεγαλοφώ-
Ε νως. σαφῶς, ἀκριβῶς. τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημανθῆναι κε-
λεύσας.

Etym. 797 Τορῶ: τὸ τρυπῶ.

5

Δ Harp 798 Τορωναῖος: ὄνομα κύριον. καὶ Τορώνη, πόλις ἐν Θράκῃ.

Ar. 799 Τορύννη: τὸ κινήτριον τῆς χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται, εἰ
Ε <μῇ> παρ' Εὐπόλιδι. τορύννην τέως δὴ εἶφος ὑπεζωσμένος. καὶ

Anth. αὐθις· καὶ τὰν ἐπιδοδόνον τορύναν.

Δ 800 Τόσιβις: θεός.

10

Σ 801 Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν: αὕτη ἡ παροιμία
δημῶδης ἐστὶ καὶ φανερά. τάττεται δὲ κατὰ τῶν διάστροφα ξύλα ἢ
πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

Suid. 802 Τὸ σὺν δναρ σοι διηγούμενος· εἰ γὰρ ἐγὼ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω,
πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὺν δναρ σοι διηγούμενος.

15

Soph. 803 Τοσοῦτον: ἀντὶ τοῦ τοῦτο. Σοφοκλῆς· καίτοι τοσοῦτον ἐξεπί-
στασθαι δοκῶ. τουτέστι τοῦτο. καὶ ἐν Αἴαντι Σοφοκλῆς· τοσοῦτον
οἶδα. ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου.

804 Τόσω: τοσοῦτω.

Ε 805 Τοσοῦτω θεῷ: ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ. καὶ νόμον ἔθεντο, εἰ τοιοῦτοι 20
γένοντο ὑπὸ τῷ τοσοῦτω θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι, καταγράφοντες
κοινήν.

Ε 806 Τὸ συνοῖσον: τὸ συμφέρον. ὁ δὲ αἰσθόμενος φιλοπόστροφος
γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος.

Ε 807 Τότε δὴ τότε: ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. τότε δὴ τότε ἡ Φραγκικὴ 25
δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς.

Δ 808 Τοτηνικαῦτα.

Σ 809 Του: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τίνος. Ἀριστοφάνης
'Αμφιάρει· ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω. ἐπὶ δὲ
οὐδετέρου Δαναεῖν· ἀλλ' εἰσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξει βούλομαι τουτί· 30

795 = P, Ba 389, 10 cf. Et. Gen., Et. M. 762, 24 (in Ψ 255) 796 Τορώς—
μεγαλοφώνως = P, Ba 389, 11 τορώς sq. Cass. D. 75, 12, 1 797 cf. Et. M.
112, 45 798 cf. L. Τορωναῖος cf. Ambr. 507 Τορώνη sq. Harp. = P cf.
Ambr. 514 799 — Εὐπόλιδι sch. Ar. Av. 78 cf. sch. Eq. 984; τορύννη—ὑπε-
ζωσμένος Eur. iure abiudicavit Dind. et Mein. καὶ sq. Anth. 6, 306, 2
800 cf. Ambr. 496 801 = P 802 — τοῦτο alt. Soph. Ai. 441 c. sch. cf. H.
τοσοῦτον tert. sq. Soph. Ai. 748 c. sch. 805 καὶ sq. Aelian. fr. 87 (Dam. fr. 48)
806 ó sq. Th. Simos. 3, 7, 3 808 cf. H 809 = P cf. Et. Gen. = Zon. 1737;
Ar. fr. 25 et 246, Pherecr. fr. 77

799 Anth. cf. 74 et v. E 3325

801 hinc v. Σ 530

802 ex 186

Α (GFVM) 1 Τορνέσασθαι G 797 om. AF mg. A^rV post 798 M 6 ἐν Θράκῃ]
Θρακικὴ FV 7.8 εἰ <μῇ> e sch. Gsf. 8 τέως] τέως ὡς Bentley ὑπεζω-
σμένοι F 9 ἐπιδοδόνον G ἐτνοδόνον 74, E 3325, Anth. ζῆται ss. M 800 om. G
post 797 M, qui ord. corr. 10 Τόσιβις A, corr. in -ος A^r τῶν post θεός
add. A^rM 802 om. AF mg. A^rV 14 αὐτὸ V 16 τοῦ om. V Σοφοκλῆς
om. GM 17 καὶ om. GM 21 τῷ om. V; „locus imperfectus“ Bhd. 25 ἀντὶ
τοῦ παραυτίκα om. G Φραγκικὴ V 28 Ἀριστοφάνης — p. 575, 2 του om. F
29 του] οὐ V 30 πρᾶγμ' ἐλέγξει Dobree

προσόζειν γὰρ κᾶκ του μοι δοκεῖ. ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ Κοριαννοῖ Φερε-
κράτης· πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του.

810 Τοῦ Βάϋνος χορός: ἐπὶ τῶν ἀπλουτέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται *Prov.*
ἡ παροιμία.

5 811 Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει: ἀντὶ τοῦ ἔνεκα τίνος; *Ar.*

812 Τοῦγκυκλον: τὸ ἔγκυκλον. τουτέστι τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν *Ar.*
τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν ἦν
ἔχομεν καὶ περιβαλλόμεθα.

813 Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζεται: φασὶν ὅτι περὶ Κώ- *Prov.*
10 ρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταί, οἷς τινες τῶν ἐν Κωρύκῃ συμ-
πράττοντες περιειργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία καὶ τὸν καιρόν,
καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, τοῖς πειραταῖς ἐμήνουν. ἐκράτησεν οὖν ἡ
παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γινῶσιν δὲ ἐρχο-
μένων.

15 814 Τοῦδαφος. *Suid.*

815 Τοῦ Διὸς τὸ κάλυδον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ τι· Εὐπολὶς Σ
Χρυσοῦ γένει.

816 Τοῦθ' ἄδης διακρινεῖ πρότερον ἢ ἡ γῶ πείσομαι. *Ar.*

817 Τοῦ καθήκοντος χρόνου πέρα: τουτέστι τοῦ ὀρισθέντος· *Soph.*
20 λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

818 Τοῦλδον: Ῥωμαῖστὶ τὰ σαγμάρια τὰ τὴν ἀποσκεύην τῶν πολε-
μίων βαστάζοντα.

819 Τοῦλαιον: τὸ ἔλαιον. *Δ*

820 Τοῦλαιόν: τὸ ἀριστερόν. *Δ*

25 821 Τοῦμπαλιν: τὸ ἔμπαλιν. *Δ*

822 Τοῦ Μορύχου: Διονύσου. μορύξαι τὸ μολύναι ἐστι· παρόσον *Prov.*
κάκεινος τῷ γλεύκει τῶν σταφυλῶν καὶ τοῖς χλωροῖς κύκοις ἐν τῷ
τρύγει μολύνεται.

823 Τοῦμπικες: οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων.

30 824 Τοῦναντίον. *Suid.*

825 Τοῦνεκα: οὐ χάριν, ἢ τούτου χάριν. *Σ*

811 *Ar.* Eccl. 672 c. sch. 812 sch. *Ar.* Lys. 1162 813 cf. Zen. IV
75, Paroem. ed. Gsf. 110 n. 891 815 = P cf. Poll. 7, 86; Eup. fr. 295
816 *Ar.* Vsp. 762—3 817 *Soph.* O. T. 75 c. sch. plenior. cf. P Jahn Quaest. de
sch. Laur. in *Soph.* 37 818 cf. Th. Simoc. 2, 4, 1 821 cf. H; Et. Gen. =
Et. M. 763, 20 822 cf. Zen. V 13 825 = P, Ba 389, 12 cf. sch. A 96, H

813 cf. v. K 2299 814 ex v. P 240 815 hinc v. Σ 24 822 cf. vv. M 1266
et 1343

1 κᾶκ] κακοῦ Phot. 2 πάντων V 3 Βαῖνος F Βάβυος Bas. Paroem. A (GFVM)
9 Κωρυκαῖος V, Κορυκαῖος celt. AF ὁ del., et ἠκροάσατο Bhd., frustra 10 Παμ-
φύλου F 814 om. AFV 16 τι] Ζήτηι ss. M 17 Χρυσογένει A GFV^{ac} M,
Phot. 816 om. F 18 διακρινεῖ GM ἡγ' ἐγὼ V 24 Τοῦλαιόν] Ζήτηι
ss. M 822 ante 821 GM^{ec}, ordo poscit 27. 28 τῷ τρύγῳ F τῇ τρύγῃ
M 1843, Bhd. 823 om. AF mg. A' post 818 V 29 Τοῦμπικες A^{ec}; vox
Meursio ignota 824 om. AF mg. A'

Ar. 826 Τουννουτουῖ: μικροῦ. συναγαγῶν δὲ τοὺς δακτύλους τοῦτο φησιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· κέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τουννουτουῖ οἷα πέπορδας.

Σ Metaphr. 827 Τοῦ πάνυ: τοῦ πανυμνήτου. καὶ Συμείνω τὸν πάνυ.

Soph. 828 Τοῦ πιοντός: τοῦ τυχόντος. Σοφοκλῆς· καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦ πιοντός ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει, ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν cὺ προῦφάνης ἔχων οὐτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν ὁ μὴδὲν οὐδεὶς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν γνῶμη κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν.

Ar. 829 Τοῦπος: τὸ ἔπος. κάτ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς, κοῦ κακῶς εἰρη- μένον, παρ' Ἀριστοφάνει· οὐτε cὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων. ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται· κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημότα, οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

830 Τουρουλλός: πόλις Θρακική.

Δ 831 Τοῦς: ἀντὶ τοῦ τούτους. Ὅμηρος· μὴ μὲν τοὺς ἵππους τε. καὶ 15 Τοῖσιν ὁμοίως, ἀντὶ τοῦ τούτοις.

Prov. 832 Τοῦ celίνου δεῖται: ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσοῦντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν celίνοις, ὥς φησι Πλούταρχος.

Harp. 833 Τοῦς εἰταίρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, 20 ὡς Δίδυμός φησι.

Prov. 834 Τοῦς Κόσα λόγους: Κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνὴρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμίνιους καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονas, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας· νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμ- 25 βουλευόντος τοῦ Κόσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. ἀνθ' ὧν λοιμῶ περιπεσόντες τοὺς Κόσου λόγους ἐπῆνουν.

Suid. 835 Τοῦσκιανός: ῥήτωρ δεινότατος.

Suid. 836 Τοῦσκλάνψ: ἀγρῷ οὕτως λεγομένῳ. ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστῆς εἶναι ἐν ἀργῷ διῆγε Τοῦσκλάνψ λεγομένῳ. 30

Suid. 837 Τοῦσκοι: οἱ Τυρρηνοί. καὶ Ζῆται ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ χώρα.

826 Ar. Nu. 392 c. sch. 827 — πανυμνήτου = P, Ba 389, 13 καὶ sq. Metaphr. PG 114, 336 b 828 Soph. O. T. 393—8 c. sch. 393 829 Ar. Lys. 1038—9 c. sch. 1038 831 — τούτους cf. H. Ὅμηρος K 322. Τοῖσιν sq. cf. H 832 — celίνοις = Diogen. VIII 57; Plut. Timol. 26 et Qu. symp. 5, 3 833 Harp. = P 834 = Paroem. ed. Gsf. 108, n. 878

826 cf. 1171 829 cf. v. O 969 830 cf. 449 832 cf. v. Σ 211 834 cf. v. K 2134 835 cf. v. A 784 836 ex 588

A (GFVM) 1 Τουννουτουῖ ed. pr. 2. 3 τουννουτουῖ M^{ce}, Ar. 4 καὶ—πάνυ om. AF 8 οὐδεὶς AV: om. GM εἰδὼς Soph. 10 κᾶτ' G, et in v. O 969 13 καλοῦ G 830 om. A; Τζουρουλλός M^{ce} 15 τοῦ om. M 16 ὁμοίως A τοῦ om. V 17 ἐπισφαλῶς e Diogen. (et Plut.) Kust. 19 ἐτέρους ex Harp. Kust. 22 Κόσα] ou supra α VM Πελληνεὺς cett. AGFM Πελονεὺς V 835 om. AF mg. post 836 V 836 om. AF mg. A^rV; ὁ—λεγομένῳ om. G 837 om. AFV mg. A^r

- 838 Τουστρακον: τὸ ὄστρακον. Ἀριστοφάνης· καὶ παράθου τουστρα- Δ.
κον πρὸ τῆς θύρας. τὰ καλούμενα ἀρδάνια.
- 839 Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μετὰ Harp.
ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν
5 δεσποτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερόν ἂν εἴη τὸ
δηλούμενον, ὅτι οἱ ἀπελευθεροὶ καθ' ἑαυτοὺς ῥκουν χωρὶς τῶν ἀπε-
λευθερωσάντων, ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι συνῶκουν.
- 840 Τουτάκι: ἐν ὅσῳ δέ. Ar.?
- 841 Τουτί· ἐπέκτασις. καὶ Τούτειον, ἐνταῦθα. Δ
- 10 842 Τοῦτο· οὐκ ἔτι ἠπόρουν, ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι, του-
τέστι τὸ ζητούμενον.
- 843 Τοῦτο ποιήσας ἐν, κατὰ τὴν παροιμίαν, τῶν ἀδίκων Ε?
ἔργων δικαιοτάτον. καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι Ar.
δρᾶν. τουτέστι τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.
- 15 844 Τούτῳ μὲν εἶπω ἐς πυγὴν κυνὸς ὄρᾶν, καὶ τριῶν Ar.
ἄλῳπέκων: ἐπὶ τῶν λημώντων τὰς ὄψεις τοῦτο ἐπιλέγεται.
- 845 Τοῦψον: ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκειται. ὥσπερ τό, παρήλθον εἰς Σ
τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμυα καὶ τὸν λιβανωτόν.
- 846 Τοῦψον ὀπτόν: τὸ ὄψον· ὃ ἐστὶ τὸ ἰχθύδιον. Ar.
- 20 847 Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή: τουτέστι τὸ ἐκ θεοῦ Soph.
πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή.
- 848 Τόφρα: ἐπὶ τοσοῦτον. καὶ Τόφρα, τέως. Δ Σ
- 849 Τὸ χρεῶν: τὸ εἰμαρμένον.
- 850 Τόψιος: ὄνομα κύριον. ὅς ἦν παλαιστής, ἀδελφὸς τοῦ Δίωνος Prov.
25 τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Ἀλεξανδρέως.
- 851 Τῷ: χωρὶς τοῦ ἰ ἀντὶ τοῦ διό. καὶ δυικῶς ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρ- Σ
κενικοῦ καὶ οὐδετέρου.
- 852 Τωβήτ: ὄνομα κύριον. Δ
- 853 Τωβίας: ὄνομα κύριον. Δ

838 Ar. Eccl. 1033 c. sch. plenior. cf. Poll. 8, 66 839 Harp. = P; Et. Gen.
Dem. 4, 36 840 fort. sch. Ar. Pac. 1079 841 Τούτειον sq. cf. Ambr. 537
842 καὶ τοῦτο sq. Ar. Ran. 568 c. sch. 563 844 sch. Ar. Eccl. 255 845 cf.
Poll. 9, 47 — πιπράσκειται cf. Bk. 307, 30. παρήλθον sq. Eur. fr. 304 cf. sch.
Ar. Ran. 1068 846 sch. Ar. Eq. 1106 847 sch. Soph. O. C. 1692 et 1695
848 — τοσοῦτον = sch. A 509, Ps. Herodian. 135 cf. H, Apion Τόφρα, τέως
= P, Ba 389, 14 851 = P 1 cf. P 2 = Ba 392, 17; sch. Soph. El. 977. διό
cf. Ap. S. 156, 9 852—3 = Ambr. 740, 739, Ps. Herodian. 135, Zon. 1757

844 cf. v. Π 3110

847 cf. v. Φ 222

850 cf. 730

851 cf. 975

2 πρὸς V 5 προσκεῖσθαι G, Harp. plen. (i. e. τῶν δεσποτῶν Vales.) Δ (G F V M)
840 om. F 9 Τούτειον] Τουτεί Ambr., I. F Fischer, Valck. 842 l. sol. τοῦτο
omnes 13 ἔργον F 16 λαβόντων FV 17 τὸ ἐτ 19 τὸ om. A 22 Τόφρα alt.
GM, Ambr.: Τοφρατέω AFV; ἔως post τέως add. Bhd. 849 om. AF post
850 V 24 τοῦ om. GM 25 τοῦ pr. om. GFVM Ἀλεξάνδρου F; seq.
1123—1140 in F 26 δυικῶς] δι' ἧς F

- Soph. 854 Τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις: τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος;
 Σ 855 Τωθάζει· αἰτιατικῇ. κκύπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται.
 Ar. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα τῶν συμποτῶν κλέψαντα;
 Δ 856 Τωθασμός. καί, Τωθαστικὸν γελάσας, ἀντὶ τοῦ κκυ- 5
 πτικόν, θωπευτικόν, χλευαστικόν, λοιδορητικόν.
 E 857 Τῷ λόγῳ· ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνην καὶ βουκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ.
 Ar. 858 Τῷ μηρῷ μὴ συνέχειν: τούτεστι μὴ σφίγγειν, ἀλλ' ἀνειμένως διάγειν καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. 10
 Ἀριστοφάνης Νεφέλαι.
 Δ 859 Τῷμῖς: διαφορεῖται. ὄνομα πόλεως· ἡ δοτικὴ Τῷμει.
 Suid. 860 Τῷμυρις, βασιλεία Μασσαγετῶν. ἦν μνώμενος ὁ Κύρος, ὁ Περσῶν βασι-
 λείης, ὡς οἱ δόλω οὐ προεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξῃ ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμ-
 φανοῦς τὴν στρατείαν. 15
 Ar. 861 Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἥττον μέλλει: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.
 Σ 862 Τῶν γὰρ ὑστάτων χωρίς: παροιμία.
 Σ 863 Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει.
 Σ 864 Τῶν δυνατῶν τι κέλευ· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροις.
 E 865 Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ κυκοφαν- 20
 τοῦντες.
 Σ 866 Τῶν ἐκτικῶν: τῶν περὶ ἔξιν νοσούντων.
 Σ 867 Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: τῶν θεατρικῶς.
 Prov. 868 Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν: φασι τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθ-
 εῦδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν 25
 ἐκείνην διαγάγοντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκὴν· εἰ δὲ
 ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοῖνον τῶν ἀποθνησκόντων ἐξέφερον τὰς φα-
 ρέτρας καὶ ἡρίθμουσαν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὐρέθησαν πλείους αἱ λευκαί,
 εὐδαιμόνιζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν
 ἡμέραν λευκὴν. 30

854 Soph. O. C. 1474 c. sch. 855 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. κκύπτει καυχᾶται = P, Ba 392, 18, Et. Gen., Et. M. 773, 6 cf. H, sch. Pl. Hipp. mai. 290 a, Tim., sch. Ar. Vsp. 1361 οὐ sq. Ar. Vsp. 1368—9 856 Τω-
 θασμός cf. Poll 9, 148, Ps. Herodian. 135 Τωθαστικόν γελάσας fort. Aelian. κκυπτικόν χλευαστικόν sq. cf. ad 855. θωπευτικόν cf. H 857 Aelian. attr. Valck. a-sentiente Bhd. 858 Ar. Nu. 966 c. sch. 861 Ar. Pl. 1118 c. sch. 862 — χωρίς = P 863 = P 864 = P 865 Eunap. attr. Bhd. 866 = P, Ba 392, 19, Et. Gen. 867 = P, Ba 392, 21, Et. Gen., H 868 cf. Zen. VI 13, Paroem. ed. Gsf. 110 n. 895

859 hinc 754 860 ex 757 863 cf. v. A 3450 864 cf. 18 868 cf. v. A 323

A(GF VM) 1 τεκμηρίων V 3 σκυπέϊ F 7 Τῷ λόγῳ ad seqq. del. 8 τῷ λόγῳ Bhd. 8 φορβάδας F 12 Τόμῖς cett. A^{ac}G^{ac}V^{ac}M^{ac} διαφορεῖται om. A F V ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 860 om. A F; 13 ἦν — 15 στρατείαν om. G 13 βασιλεὺς G 14 Ἀράξῃ A 15 στρατιάν VM^{ac} 16 μέλλει] λέγει F 17 χάρις Phot. παροιμία om. GM, Phot. 863 om. F 18 μέλλει AG V 19 κέλευμα F 20 φίλων F πλείον V 23 θεατρικῶν GM, Hes. 26 διάγοντες GM

869 Τῶν ἵππων Εὐμήλου πολὺ μάλλον ἀλλήλοισ ἐοικότα κατασκευάσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων.

870 Τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει. Ζῆται τὴν μετάφρασιν *Metaphr.* τὴν Ἀθανασίου.

5 871 Τῶν τριῶν κακῶν ἔν: λεγόμενόν τί ἐστι. καὶ Μένανδρος δύο Σ προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τό, ἐν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν. ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισε προστίματα. Πολύζηλος Δημοτυνδάρει· τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἐλέσθαι αὐτῷ τι πᾶς ἀνάγκη, εὐλον ἐφέλκειν ἢ πιεῖν κύνειον ἢ προδόντα 10 τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ κοὶ φυλακτέ' ἐστίν. Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

872 Τῷ νῦν λόγῳ: ἀντὶ τοῦ ποίω; καί, τῷ τοῦτο κρίνεις; ἀντὶ τοῦ *Ar.* ποίω σημεῖω; Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε *E* 15 τοιαύτην φήμην. αἵτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τούναντίον.

873 Τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων: τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν *E* γενναιότατον ἡγεμόνα κελεύει τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν.

20 874 Τῶν φιλάτων τὰ φίλτατα: φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ *Μη- Prov.* λιῶν πολιτείᾳ τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν 15' καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμπόσιοις.

875 Τῷ ῥά: διὸ δῆ.

Σ

876 Τῷς: οὕτως. τὼς δὲ *c'* ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα. *Δ*

25 Ὅμηρος. καὶ Σοφοκλῆς· ὡς ἐμὲ αὐτοσφαγῇ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφα- *Soph.* γεῖς πρὸς τῶν φιλικῶν ἐκγόνων ὀλοῖατο.

877 Τῷ σε: διὸ σε. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῷ σε, μάκαρ Λητῷ, τεῷ τέττιγι Σ + *Anth.* γεραίρει.

869 *Synes. ep. 127 p. 262 c* 870 *Metaphr. PG 25, CXIII b* 871 = *P* cf. *H*; *Men. com. fr. 826, Polyzel. fr. 3 (1, 790 K.), Ar. fr. 549* 872 — ποίω *pr.* *Ar. Nu. 372 c. sch. plenior.* τῷ τοῦτο — σημεῖω *Ar. Pl. 48 c. sch.* ἡ *sq. Polyb.* *fr. 83* 874 cf. *Paroem. ed. Gsf. 109 n. 886; Aristot. fr. 503* 875 = *P, Ba* 392, 20, *H, sch. E 676* 876 — ἀπεχθήρω cf. *An. Ox. 1, 405, 27, unde Et. M.* 773, 14; — οὕτως = *sch. Γ 415 cf. H; Γ 415* ὡς *sq. Soph. Ai. 840—2* 877 τῷ *sq. Anth. 6, 54, 11*

869 cf. *v. Σ 1008* 870 cf. *v. Ω 265* 871 cf. 1031 872 *Polyb. cf. 1232* 875 cf. 851

869 om. *F* 870 om. *AFV* Ζῆται—Ἀθανασίου *mg. M: om. G* 5 καὶ] *A(GFVM)* ὡς καὶ *G* δύο] τρία *vel potius vs. 7* δυσὶν *pru* τριῶν *Mein.* 6 τοῦτο *Naber* 7 δὲ λέγουσιν εἶναι *A* 7. 8 προστιμήματα *Phot.*; μάλλον προστιμήματα ἢ πρόστιμα *ss. M* 8 γοῦν κακῶν *G* κακῶν *F* κακῶν ἐν *Mein.* κακῶν ἐν γοῦν *Cobet*; 8. 9 *τρ. γὰρ ἐν κακῶν ἐλέσθ' αὐτοῦ 'στι Herwerd.* 9 ἢ εὐλον *Phot.* 10 ταῦτ' ἔστι] ταυτί τὰ *Mein.* ταῦτ' ἦν τὰ *Bhd.* 11 γὰρ] δὲ *G* 15 τῷ *ΔGM: τὸ V, plerique 1232, τοῦ Hultsch* 16 αὐταῖς ἐπιτρέχειν] μὲν αὐτὴν ἐπιφέρειν *vel* ἐπιθεῖναι *Hultsch* *Totē V, nov. gl.* 24 οὕτω *GFVM* 25 αὐτὸν σφαγῇ *A* αὐτοσφάγιον *F* 26 πρὸς—27 διὸ σε om. *V*

Soph. 878 Τῷ τέλει πίστιν φέρων· οἶον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται· ἢ νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς.

Δ 879 Τωτίλας· ὄνομα κύριον.

Ar. 880 Τῷ τρόπῳ· ἀντὶ τοῦ τίνα τρόπον.

E 881 Τῷ τοι ἄρα· διὰ τοῦτο δὴ. τῷ τοι ἄρα οὐδὲ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολισμοῖσιν, ἀλλ' εἰς τὸ ψαμαθῶδες τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὐθις· ἐπῆει ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις· τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

Soph. 882 Τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λήγον χρήζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσ' 10 ἀκούσαι· τουτέστι τὸ ἀνεξάλειπτον κακόν, τὸ κατὰ τὴν πλήρῳσιν χρήζω ἀκούσαι τοῦ Οἰδίποδος.

Ar. 883 Τῷ φθαλμῷ παραβάλλη· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑφορᾷ καὶ ὑποβλέπη. Ὅμηρος· ὑπόδρα ἰδῶν. οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ Σωκράτης. καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ· ταυρηδὸν ὑποβλέψας, 15 ὥσπερ εἰώθει.

884 Τραβαῖαι· αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. παρὰ Ῥωμαίοις.

Δ 885 Τραβεΐτης· ὁ κύων.

Ar. 886 Τραγαλίζοντα· Ἀριστοφάνης· ὡς ἤσθηνται τὸν κύρφακα... 20 ἐκ κιθαρίου λαγαρίζομενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Δ 887 Τραγεῖν· φαγεῖν.

Σ 888 Τραγήματα. καὶ παρατιθέναι τῶν τραγημάτων πολλοῖς ἅμα 25 συνεστιωμένοις· ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα, τῶν δὲ ἰσχάδων, ἂν οὕτω τύχοι, εἴ ἢ εἴ. εἰ δὲ παρρησιασθέντες ἡμεῖς χαρίεσσαν τινα παρρησίαν ἤτήσαμεν ἔτι πλείους, προσέθηκεν ἂν ἔως δύο ἢ τρία, μάλα 25 σεμνῶ προσώπῳ καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλῳτα.

Suid. ὅτι τῶν λεγομένων Τραγιάμβων πρῶτος ἦρξεν Ἀπολλόδωρος, Ἀσκληπιάδου, ὁ γραμματικός.

Suid. 889 Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν· ἀντὶ τοῦ αἰγίδα.

878 Soph. El. 735 c. sch. 879 = Ambr. 738 880 sch. Ar. Ach. 339
881 ἐπῆει sq. Agath. 5, 23 p. 329, 20 882 Soph. OC 516—7 c. sch. 516 883 Ar.
Nu. 362 c. sch. plenior.; A 148, Pl. Phaed. 117 b 884 = Preger 158, 3
886 Ar. Vsp. 673—4 888 l. cf. P καὶ παρατιθέναι—γέλῳτα Dam. fr. 24 cf.
ad v. Σ 738

878 cf. v. H 196 881 Agath. cf. v. A 4595 884 cf. v. A 4377 886 cf.
vv. H 589, A 12 et 14 888 Dam. cf. v. Y 739 ὅτι sq. ex v. A 3407 889 ex
v. A 2940

Α(GFVM) 1 πιστεύεις F πιστεύει G 5 τινος V 8 τοῖς π. ἀφειδῶς V 10 Τό]
τῷ ante corr. omnes πολὺ] παρὰ τρόπον (τόπον M) τοῦτο· οὐ γὰρ τῷ (ss.
ὁ) τοι, ἀλλὰ οὐδέτερον ἄρθρον ἐνικόν τὸ τό a4d. GM ξεῖν' A 11 τὸ
om. A πήρῳσιν sch. 13 προβάλλη GM 14 ὑποφορᾷς F ἐφορᾷς ed.
pr. ὑποβλέπει V παραβλέπη A Ὅμηρος—16 εἰώθει om. F 17 παρὰ
Ῥωμαίοις om. AF 18 Τραβεΐτης coll. 906 e Τραπεζεΐτης corruptum sec. Kust.
19 Τραγαλίζονται GM cp. A ὡς om. A ἤσθοντο G, v. l. Ar. 20 λαγαρυ-
ζόμενον AM cf. vv. H 589, A 12, 14, Ar. 23 συνεστιωμένοις V, Port.: cp. A
συνεστιωμένων GM (si tenendum, πολλῶν pro -οῖς Kust.) συνεστιωμένων Hemst.
24 τύχη G 27 ὅτι—28 γραμματικός om. A(F)V mg. A^r 889 om. A F
mg. A^r V

890 Τραγική: τραγωδεῖν εἰδυίας. Σ

891 Τραγική σκηνή: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκηνῇ τινες Σ παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.

892 Τραγικὸν πάθος: συμφορὰς μεστόν. Σ

5 893 Τραγικὸς πίθηκος: παροιμία. ἐπὶ τῶν παρ' Ἀζίαν σεμνυνο- Prov.
μένων. Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φάσκων
ὑποκρινόμενον τοῖς ποιηταῖς τραγωδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευεν·
ἦτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῆει εἰς τὴν σκηνήν· ἢ ὅτι ὁ πίθηκος
μιμητὸν ζῷον ἔστιν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους
10 ὑποκρινόμενους τραγωδίαν μιμούμενον.

894 Τραγικώτερος: ἀξιοπιστότερος· ἢ ἀτυχέστερος. Ἀριστοφάνης· Ar.
οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου Ζεῦξαι πτερόν, ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς
τραγικώτερος. αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ
ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προΐτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας
15 ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἐξαπατῆσαι καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβι-
βάσας τοῦ ἵππου τοῦ Πηγάσου εἰς μέσῃν ῥίψαι τὴν θάλασσαν. ὅτι Suid.
οἱ ἐπὶ τραγικοὶ Πλειὰς ἐπεκλήθησαν.

895 Τράγκυλλος, ὁ Σευητόνιος χρηματίας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. Hes.
ἔγραψε Περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι παιδιῶν βιβλίον α', Περὶ τῶν παρὰ
20 Ῥωμαίοις θεωριῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β', Περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους
ἐνιαυτοῦ α', Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων α', Περὶ τῆς Κικέρωνος
πολιτείας α'· ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ· Περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ
ιδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται,
Περὶ δυσφημῶν λέξεων ἦτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἐκάστη, Περὶ
25 Ῥώμης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἡθῶν βιβλία β', Συγγενικόν,
Καيسάρων (περιέχει δὲ βίους καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰουλίου ἕως
Δομετιανοῦ) βιβλία γ', Στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

896 Τραγόλας: ὄπλον, ὃ χρησάμενος ὁ Κόττας οὕτω βίαιον ἀφῆκε E
πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διὰ τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν
30 διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

897 Τράγος: παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν, τράχος τις ὢν. ἢ παρὰ Ecl.
τὸ τραχεῖαν ἔχειν φωνήν. ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν. καὶ τραγὰν φασι τὰς

890 = P, Ba 389, 15 cf. H 891 = P, Et M 763, 27; — ἔλεγον Tim.
892 = P, Ba 389, 16, H 893 cf. Paroem. ed Gsf. 106 n. 868, H; Harp. = P,
An. Ox. 2, 499, 27; Dem. 18, 242 894 — θάλασσαν Ar. Pac. 135—6 c. sch. 136
et 141 897 — ἔχειν pr. cf. Et. M. 763, 34

894 ὅτι sq. ex v. A 1127

895 hinc v. Σ 272

896 hinc v. K 2155

2 σκηνῇ θεῶν A θεῶν σκηναῖς F θ. σκευαῖς Pierson θ. σχήματι Kust. θ. σκευῇ A (GFVM;
Pors. Bast τινος M^{sc} 7 τοῖς om. GM τραγωδεῖν G 13 ἐπειδὴ G
14 ὁ om. V 16 ὅτι—17 ἐπεκλήθησαν ex mg M: om. tell. βιβλίον—20
ἀγώνων] καὶ ἀγώνων βιβλία β', Περὶ τῶν π. Ῥ. παιδιῶν καὶ θεωριῶν Reiffers-
scheid 20 θεωρικῶν G 22 πολιτείας] βιβλίον add. VM καὶ Περὶ Bhd.
obloquente Reiffersch. 25 βιβλία om. G 26 Καيسάρων] καὶ Σάρωνι V. unde
Καيسάρων ib' Bhd. δὲ AV: δὲ καὶ GM καὶ κατὰ Ritschl 27 Στέμματα
Bhd. 29 διὰ om. A ad 897 ἐτυμολογία mg. add. A^r

Suid. ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν. ὅτι ἡ τῶν τράγων δυσκομία τράκος λέγεται. καὶ γράων ἄνθρωπος ὁ δύσκομος. Ζήτει διάλογον τράγου πρὸς βοῦν ἐν τῷ βοῦς ἑβδομος.

Ε? 898 Τράγος: παρὰ Μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. ἐδέξατο δὲ Ἀριστομένης χρησμόν, ὡς, ἡνίκα πίοι ὕδωρ τοῦ Νέδα ποταμοῦ τράγος, ἀλώσεται ἢ ἱρὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμόν· οὐ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησίαζον κεκυφότα· καὶ τούτου ἐκβάντος, ἕάλω τὸ ὄρος.

Σ 899 Τραγῳδία: δεινοπάθεια. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἴσως Ἑριννύς ἄρ. ἐστὶν ἐκ τραγῳδίας. τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει, ἐν δὲ ταῖς τραγῳδαίαις μετὰ λαμπάδων εἰσέρχοντο Ε αἱ Ἑριννύες. τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τραγῳδίαν βουλομένου Ε γράφειν ἐστίν, οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντος. καὶ αὐθις· παθοῦσα τραγῳδίας ἄξια.

Αρ. 900 Τραγῳδικόν: ἐμπαθές. ἐπείπερ καὶ ἡ τραγῳδία ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική, ἥ ἐπειδὴ περὶ τραγῳδίας μέλλει λέγειν.

901 Τραϊανός, πατρίκιος. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινομήτου. οὗτος ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὀρθόδοξότατος.

ΕV 902 Τραϊανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων· δὲ ἀγαθὸς καὶ μισοπρόνους καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων· δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ, κατ' ἐμοῦ χρήσαι. οὗτος τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακωχὴν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχε· οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων διαφόρους ἐπῆγον τοῖς Χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ Τιβεριανός, ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανούς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπείσαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐντεῦθεν ὁ Τραϊανὸς πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους.

Αρ. 903 Τράμις: ὁ πρωκτός. Ἀριστοφάνης· αἰθὺς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὸν τράμιν.

898 cf. Paus. Per. 4, 20; fort. e coll. orac. 899 — δεινοπάθεια = P, Ba 389, 17 cf. sch. Pl. Rep. 394c ἴσως — Ἑριννύς Ar. Pl. 423 c. sch. et sch. 425 τὸ δὲ — συγγράφοντος fort. Polyb. παθοῦσα sq. Aelian. fr. 50 900 sch. Ar. Ach. 9 901 cf. de Boor, Herm 17, 489 sqq. sed fort. e Metaphr. 902 — χρή- cai Georg. 450, 7—11 = EV 1, 136, 30—137, 4. οὗτος sq. Io. Antioch. fr. 111, FHG 4, 580 = EV 1, 187, 1—8 903 Ar. Th. 246 c. sch.

897 ὅτι—δύσκομος ex v. Γ 426 899 Aelian. cf. 636

A (GFVM) 1 καρπῶν FV ὅτι—3 ἑβδομος om. AFV mg. Ar 2 Ζήτει om. G 4 παρὰ] παρὰ τὸ V 6 ἱερὰ A ἢ F 12 τὰ] τὸ vel potius ἐγένετο Bhd. 15 ἐπείπετο V ἐπειδὴ G 901 om. AF post 902 V, qui Τραϊ- νός 17 δὲ om. V οὗτος om. V 18.19 καὶ ὀρθόδοξότατος om. V 25 τῶν om. A 28 ἀνήνεγκεν G οὐκ om. G 33 τὸν] τὴν ss. M = Ar.

- 904 Τράμπις. Δ
 905 Τρανές: καφές. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα. καὶ Soph.
 αὐθις· ἐς τὸ τρανές τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο. ὅτι τρανεστέρα ἢ ὄψις Ε
 τῆς ἀκοῆς· καὶ ζήτει ἐν τῷ αἰσθήσεις πέντε. Suid.
 5 906 Τράπεζα· καὶ Τραπεζεΐτης κύων, ὁ ὑποκάτω τῆς τραπέζης. Δ
 Τραπεζίτης δὲ διὰ τοῦ ι, ὁ καταλλάκτης. καὶ Τραπεζῆς κύνες,
 ποιητικῶς.
 907 Τράπεζα· Ζήτει τὴν κατασκευὴν τῆς ἀγίας τραπέζης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
 ἐν τῷ ἡλεκτρον.
 10 908 Τραπεζολοιχός. Δ
 909 Τραπεζοῦς, Τραπεζούντος: ὄνομα πόλεως.
 910 Τραπεζοφόρος: ἱερωσύνης ὄνομα ἢ τραπεζοφόρος· καὶ ὅτι Harp.
 αὕτη τε καὶ ἡ κοσμῶ συνδιέπouci πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερείᾳ· ὡς
 Λυκούργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε.
 15 911 Τραπέιομεν· τὸ βαρύτονον τράπω. ποῖ δὲ τράπωμα καὶ τίς Δ
 γένωμα; διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ Τράπης, αὐθυπότακτον.
 912 Τράπις. Δ
 913 Τρασιά: ὁ τόπος ἐν ᾧ ψύγεται τὰ κύα ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ Ar.
 τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος ἦλθε· καθόλου γὰρ εἰπὼν ἄνω τὴν εὐδαι-
 20 μονίαν τὴν ἑαυτοῦ, βρύων μελίτταις, προβάτοις καὶ στεμφύλοις,
 καταμερίζει αὐτά· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρια γίνεται, ἀπὸ
 δὲ στεμφύλων ἡ τρύξ, ἀπὸ δὲ τῆς τρασιάς τὰ κύα.
 914 Τραυματίας: τετρωμένος. τραυματίας δὲ καὶ καματηρούς, Σ
 οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς οὔτε βούλησις, φυλάττεσθαι ἐθε- Ε
 25 ράπευε.
 915 Τραυματισθῆναι: ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θουκυδίδης α'. Σ
 916 ΤραύΞανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων ἢ Σ
 τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκαν-
 θώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης.
 30 917 Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ. Σ

904 cf. Ambr. 591 905 — ἀλώμεθα Soph. Ai. 23 c. sch. cf. H; P = Ba 389, 18; Byz. Zt 16, 65, 29 ἐς — ἐποιήσαντο Th. Simoc. 2, 5, 11 906 cf. Theognost. An. Ox. 2, 45, 17; porro 2, 292, 26 (ex his Et. M. 763, 41); Ambr. 547, An. Ox. 2, 416, 32. Τραπεζῆς κύνες p 309 910 Harp. = P; Lycurg fr. 48 911 l. θ 292. Τράπωμα sq. cf. Ambr 674, 676 912 sch. Ar. Nu. 50 plenius cf. Jb. Suppl. 16, 571; Ar Nu. 45 914 — τετρωμένος = P, Ba 389, 19 cf. H, Ambr. 551 915 = P, cf. Bk. 114, 19 916 = P; — ξύλα = Et. Gen., Et. M. 764, 29; Pherecr. fr. 241 917 = P, Ba 389, 20, Et. Gen., Et. M. 764, 33 cf. sch. 308; Ap. S. 154, 6, unde H

905 Soph. cf. v. Φ 194; ὅτι sq. ex v. Al 326

913 cf. v. E 3253

3 ὅτι—4 πέντε om. AF; καὶ—πέντε om. V 907 o mg. M: om. rel. A(GFVM)
 908 om. F 909 om. AF post 911 V 12 καὶ om. A 13 κοσμοσύνη διέπouci FV
 15 τράπωμα] τράπωμεν G τράπω FV 16 Τράπω G 912 om. F 18 ψύχεται
 sch. 19 τοῦ GVM: τὰ AF 20 μελίττης AFV; καὶ add. G, Ar. 21 μὲν
 om. G 24 ἐγίνετο F 24. 25 φυλάττεσθαι ἐθεράπευε] φ. ἐθεράπευεν F φ.
 καὶ θεραπεύεσθαι ἐκέλευε Port. ἐφύλαττε καὶ ἐθεράπευε Τουρ φυλάττειν ἐκέ-
 λευσε καὶ θεραπεύειν Bhd. 26 λυτρωθῆναι V α' om. F δ' coll. Thuc. 4, 12, 1
 acripserim 28 καὶ om. F

918 Τραχέως: ἀνδρείως. οἱ δὲ τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο
Ε πυκνὴ καὶ πεφρικυία τῇ φάλαγγι.

Suid. 919 Τραχεῖα.

Δ 920 Τραχεινή: τραχεῖα ὁδός.

921 Τραχηλίζων· Κλεόστρατος Ῥόδιος πάλην νικᾷ· ὃς τραχηλίζων
Ε ἀπελάμβανε. καὶ Ἰώσηπος· πολέμῳ καὶ διχονοίᾳ καθημέραν
Δ τραχηλιζομένους οἰκτρότατα πάσχειν. καὶ Τράχηλος, τὸ μέρος
τοῦ σώματος.

Δ 922 Τραχίν, Τραχῖνος: ὄνομα πόλεως. καὶ Τραχινίαις.

Δ 923 Τράχων, Τράχνος.

10

Δ 924 Τραχωνίτις χώρα.

Synt. 925 Τρέπω· αἰτιατική.

Δ + Σ 926 Τρέσας: ἀντὶ τοῦ φυγῶν· φοβηθεῖς, δειλιάσας. τρέσαι δ'
Δ οὐκέτι ῥίμφα φέρον πόδες. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. καὶ αὐθις· ἀνίκ' ἀπὸ

Anth. πτολέμου τρέσαντά σε δέξατο μάτηρ.

15

Synt. 927 Τρέφω· αἰτιατική.

Σ 928 Τρέφεσθαι: πηγνυσθαι, συνίστασθαι. Περὶ ψυχῆς· τότε δὴ τὰ
ζῶα συντρέφεται. ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πηγνυται. "Ομηρος· ἤμιν μὲν
θρέψας λευκοῖο γάλακτος. πολλὸν δέ, τὸ τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς.
οἶον δρόμον. καί, πολλὸν δὲ τρόφι κύμα. τεθραμμένον, συνιστά-
μενον.

Soph. 929 Τρέφω καὶ τὸ ἔχω. τάληθες γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Phil. 930 Τροφή· Ἀριστοτέλης· ὅτι διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τροφῆς
λόγος· οἱ μὲν γὰρ φασι, ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφή τῷ τρεφομένῳ·
τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὁμοιον τῷ ὁμοίῳ· εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφή τῷ
τρεφομένῳ αὔξει αὐτό, αὔξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὁμοιον, οὐ τὸ
ἐναντίον (τοῦτο γὰρ καὶ φθαρτικὸν τοῦ ἐναντίου), οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ
ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δὲ φασι,
ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον· εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφή ὑπὸ
τοῦ τρεφομένου καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτό, οὐ πάσχει δὲ τὸ ὁμοιον
ὑπὸ τοῦ ὁμοίου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον πάσχει καὶ μετα-

921 — ἀπελάμβανε = Euseb. Chron. 1 p. 42 πολέμῳ — πάσχειν Ios. Bell.
4, 375 922 — πόλεως cf Steph. Byz., Ambr. 624 925 = Synt. Laur. et Gud.
926 φοβηθεῖς, δειλιάσας = P, Ba 389, 21 cf H τρέσαι — φυγεῖν N 515 c. sch.
cf. H ἀνίκ' sq. Anth. 7, 230, 1 927 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 300, 21
928 = P a. v. et v. τρέχειν; — πηγνυται = Et. Gen., Et. M. 764, 49 cf. H, Ero-
titan. 85, 11; Pl. Phaed. 1:6b, 1 246, A 307 929 Soph. OT 356 c. sch. cf. sch.
Soph. Tr. 817, H 930 — p. 585, 13 ὁμοία Philop. 280, 4—27; ὅτι sq. Philop.
287, 6—9, 23—28

926 cf. 933

928 cf. 1062 et v. Θ 477

929 cf. 51

A (G F V M) 919 om. A F V 4 ἡ τραχεῖα F 5 πάλῃ G 7 καὶ om. G, nov. gl.
922 post 916 A 9 Τραχίν om. A F ὄνομα πόλεως] πό(λις) A καὶ — 10 Τρά-
χωνος om. A 14 καὶ — 15 μάτηρ om. F 17 συνανίστασθαι A F V ψυ-
χῶν F 19 τὸ om. G M, Phot. τρέχον F τρέφειν G M^{oo} 929 non nov. gl.
F G M 930 extra ord.

- βάλλει ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· ἐναντίον ἄρα ἡ τροφή τῷ τρεφο-
 μένῳ. οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι· ἀλλ' οὐκ εἰσὶν· ἡ
 γὰρ τροφή δυνάμει μὲν ἐστὶν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ, ἐνεργεία δὲ
 ἐναντία. ὁ γὰρ ἄρτος καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπεπτα,
 5 ἐναντία πῶς ἐστὶ τῷ τρεφομένῳ· ὀπηνίκα δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀλλοιωθῇ,
 τότε ὁμοία γίνεται. μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον οὐδὲ
 τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· οὐ γὰρ τὸ
 λευκὸν εἰς θερμὸν μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. κἂν γοῦν
 10 μετέχει μέλανος μεταβάλλει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. διττῆς οὖν
 οὔσης τῆς τροφῆς, τῆς μὲν ἀπέπτου, τῆς δὲ πεπεμμένης, ἡ μὲν
 ἄπεπτος ἐναντία ἐστὶ τῷ πεπεμμένῳ, ἡ δὲ πεπεμμένη καὶ μεταβάλ-
 λουσα ἤδη ὁμοία. ὅτι τρέφον μὲν ἐστὶν ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς,
 ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική, τὸ δὲ τρεφόμενον τὸ ἔμψυχον σῶμα, καθὼ
 15 ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν, τὸ δὲ ψ τρέφεται ἡ τροφή. ἔστι δὲ καὶ τὸ
 ψ τρέφεται διττόν, τὸ μὲν κινεῖ καὶ κινούμενον. τὸ μὲν γὰρ
 ἔμφυτον θερμόν, ψτίνι τρέφεται ἡ ψυχὴ ὡς δι' ὀργάνου καὶ κινεῖ
 καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν ὑπὸ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως, κινεῖ δὲ τὰ
 λοιπὰ μόρια οἷον ὀδόντας, φλέβας, γαστέρα καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὧν ἡ
 20 τροφή· ἃ τίνα μόνως κινεῖται, οὐκέτι δὲ καὶ κινεῖ.
 931 Τρέχειν τὴν ἐσχάτην· ἐάν, τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχῃ τὴν Ε
 ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύζονται καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι
 σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.
 932 Τρέψομαι· νικῶ. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ τρέψομαι. Ar.
 25 ἀντὶ τοῦ νικῶν βοῶν.
 933 Τρεῖς· φοβεῖται. Hom.
 934 Τρεῖς ἔξ· νικητήριος βόλος. παροιμία· ἡ τρεῖς ἔξ ἡ τρεῖς κύβοι. Prov.
 935 Τρήρωνα· δειλὴν. Ὅμηρος· αἰ δὲ βάτην τρήρῳσι πελειάσιν Σ
 ἴσμαθ' ὁμοῖαι. ἀντὶ τοῦ δειλαῖς περιστεραῖς. Δ
 30 936 Τρήτη· τετρημένη, ὅπᾳ ἔχουσα. καὶ λίθακα τρητὴν, σπόγγῳ Δ
 ἐειδομένην. τὴν κίσσηριν λέγων. Anth.
 937 Τρηχματεύω. Δ

931 ἐάν sq. Polyb. 18, 49, 1   932 Ar. Eq. 275 c. sch.   933 sch. A 553
 cf. H   934 cf. H, App Prov. IV 99   935 — δειλὴν = P, Ba 389, 22 cf. sch.
 E 778   αἰ—ὁμοῖαι E 778. δειλαῖς sq. cf. H (partim ex Ap. S. 154, 1*), Pa. He-
 rodian. 134, Et. M. 764, 57; P = Ba 389, 23, H; Ambr. 597   936 καὶ — ἐειδο-
 μένην Anth. 6, 66, 4

933 cf. 926   934 cf. γ. H 635

4 μὲν om. V   8 εἰς θερμόν alt. om. V   9 ἀλλ' om. GM   10 μετέχει A(GFVM)
 om. G   12 τῇ πεπεμμένη GM^{sc}   μεταβαλοῦσα M   14 καθὼ—15 δύναμιν
 om V; 15 τὸ—20 κινεῖ mg. V   17 θερμόν] καὶ θ. A   19 οἷον om. V
 22 τούτους GFVM   ἐγχειροῦσι F   25 βοῶν om. AF   27 Τρεῖς] Τρεῖς
 utrob. AF, ordo poscit   28 αἰ] ὁ F   29 ὁμοῖα FV   30 ὅπᾳ ed. pr.;
 Ζῆται ss. M   31 λέγει GM   32 Τρηχματεῖ V (c. lac. post ὅ), M om. F

947 Τριβήν: βραδυτήτα, χρονίαν υπέρθεσιν. εύρων τοὺς στρατιώτας ^{Greg. + E} μηκέτι τὴν τριβήν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσθαι πως ἐπιθυμοῦντας. ὁ δὲ καὶ πάλοι ἤδη οὐ φέρων τὴν τριβήν τοῦ Ε πολέμου καὶ ἅμα τὴν ὅσον οὐπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων λύει τὴν
5 πολιορκίαν.

948 Τριβολεκτράπελα: ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκτραπέλου κύκειται. ^{Ar.} σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελα, οἶα περ οἱ νῦν.

949 Τρίβοντας: ἀναλίσκοντας. Σ

10 950 Τριβουνάλιον· ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλλαντίου στήλη ἦν Εὐδοκίας τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ Θεοδοσίου Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου· ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

951 Τριβουνιανός· οὗτος ἦν κοιαίτωρ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

^{Suid.}

15 952 Τριβοῦνος· οὗτος ἐπὶ Χοσρόου ἦν, Παλαιστίνος γένος, λόγιος Ε καὶ τὰ ἐς τέχνην τὴν ἱατρικὴν οὐδενὸς ἥστων, ἄλλως δὲ σώφρων τε καὶ θεοφιλὴς καὶ τῆς ἐπιεικείας ἐς ἄκρον ἦκων. καί ποτε Χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἱασάμενος ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκοιμισμένος.
20 ἠνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο, Ἰουστινιανὸν βασιλέα Χοσρόης τὸν ἱατρὸν τοῦτον συνδιαιτησόμενον αὐτῷ ἐς ἐνιαυτὸν ἤτησε δοῦναι. τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης, ἐκέλευσε τὸν Τριβοῦνον ὁ Χοσρόης αἰτεῖσθαι, ὅτου ἂν δέηται. ὁ δὲ ἄλλο οὐδὲν ἤτει τῶν πάντων χρημάτων ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλῶτων τινὰς Χοσρόην ἀφεῖναι. ὁ δὲ οἱ ἄλλους
25 τε τριχιλίους ἀφῆκε καὶ ὅσους πρὸς ὄνομα ἐξητήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλῶτοις λογίους ὄντας, κλέος τε μέγα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ Τριβοῦνος ἔσχευ.

953 Τρίβων· ἔμπειρος. Ἀριστοφάνης· ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὦν ^{Ar.} ἵππικῆς. καὶ Τρίβωνος, ἐμπείρου. Σ

30 954 Τρίβωνα· στολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι Σ ἐχείμαζον, μηδὲν ἐσθιοντες. καὶ Ἀριστοφάνης· μήτε ῥιγῶν ἀπέχθη ^{Ar.} λίαν μήτ' ἀριστῶν ἐπιθυμῆς, οἶνου τ' ἀπέχη καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

947 — βραδυτήτα cf. H, sch. Greg. Punt. 7 (indic. Wentzel) ὁ sq. Arr. Parth. fr. 29 948 Ar. Nu. 1003 c. sch. 949 = Ba 389, 25 950 = Preger 168, 1—4 cf. 39, 4—6 952 Proc. Bell. 8, 10, 11—16 953 — ἵππικῆς Ar. Vsp. 14:29 c. sch. Τρίβωνος sq. = P, Ba 389, 28 cf. Ps. Herodian. 134; Et. Gen. = Et. M. 766, 4 954 — στολισμόν = P, Ba 389, 26, H οἱ sq. Ar. Nu. 416—7 c. sch. 416

947 Arr. cf. v. O 702

950 hinc v. Σ 1084

951 ex 956 cf. v. A 112

4 ὅσων G 6 ἀνάκειται A ad 948 θηλυκὸν ταῖς τριβολαῖς, εὐθεία ἢ τρί- A (GVM) βολος mg add. M cf. ad 998 10 Παλατίου G, Σ 1084, Preger 39, 4 12 ἐγίνοντο V, Preger 951 om. AF mg. VM; οὗτος ἦν om. V 15 τὸ γένος GF 19 κεκοιμισμένος V 23 οὐδὲν ἂν add. G ἢ om. AV 24 τινὰς GM, Maltret.: τινὰ AV, Proc. 25 τε om. AV, Proc. 31 μήτε AV, Ar.: ἦν μήτε GM 32 ἀριστῶν G, Laert. ἐπιθυμεῖς G, v. l. Ar., Laert.

- Harp. 955 Τριβωνευόμενοι: ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.
- Hesych. 956 Τριβωνιανός, Μακεδονιανός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων.
- Ε? οὗτος ὁ Τριβωνιανός Ἑλλην ὑπῆρχε καὶ ἄθεος, ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· κόλαξ δὲ καὶ ἀπατεῶν καὶ πείθων 5
 Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὥς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ κοῖαιστωρ Ἰουστινιανοῦ.
- Ε οὗτος φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρήτο καὶ παιδείας ἐς ἄκρον ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἥσσον· ἐς δὲ φιλοχρηματίαν δαιμονίως ἐσπουδακῶς οἶός τε ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι, τῶν τε νόμων 10
 ἡμέρᾳ οἱ ἐκ τοῦ ἐπιπλείστον ἐκάστη τοὺς μὲν ἀνήρει, τοὺς δὲ ἔγραφεν, ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κατὰ τὴν χρεῖαν ἐκάτερον. ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβιούς τῇ τιμῇ ἐτελεύτησε νόσῳ, οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθῶν. ἦν γὰρ αἰμύλος τε καὶ τᾶλλα ἡδὺς καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος τῆς παιδείας περιουσία. 15
- Hesych. 957 Τριβωνιανός, Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτός, ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα, Συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἀρμονικοῦ διαθέματος, Εἰς τὸν πολεῦοντα καὶ διέποντα, Εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους, καὶ διὸ ἐκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα, Εἰς τοὺς κδ' πόδας τοὺς μετρικοὺς καὶ 20
 τοὺς κη' τοὺς ῥυθμικοὺς, Μετάφρασιν τοῦ Ὀμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου, Διάλογον Μακεδόνιον ἢ περὶ εὐδαιμονίας, καὶ Βίον Θεοδότου φιλοσόφου ἐν βιβλίοις τρισίν, Ὑπακτικὸν καταλογάδην εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα, Βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν, Περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς, ἐπικῶς.
- Σ 958 Τριβώνιον: φόρημα Κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν. 25
- Σ 959 Τριβωνοφόρος: ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὥς γαμμάτια. ὁ δὲ Πρόκλος προσέταξεν Ἰσιδωρον μετασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον καὶ τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε.
- Anth. 960 Τριγέρων: τρεῖς γενεὰς βιούς· τουτέστι ἐνενηκοντούτης. Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἡγαθήν τύμβον ἔχει τριγέρων. 30
- Σ 961 Τρίγληνα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα· γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη, ὁ δὲ Ἀπίων πολὺγληνα, τὰ θέας ἄξια.

955 Harp. = P, Et. Gen., Et. M. 766, 2   956 vs. 5 κόλαξ — Ἰουστινιανοῦ cf. Proc. h. a. 13, 12 sqq.   vs 8 οὗτος sq. Proc. Bell. 1, 24, 16; 25, 2   958 ἱμάτιον παλαιόν = P, Ba 389, 27, Ps Herodian. 134 cf sch. Pl. Conv. 219 b, Ambr. 651
 959 — γαμμάτια = P, Ba 3*9, 29, Et. Gen., Et. M. 766, 6 cf. H, sch. Pl. Conv. 219 b ὁ sq. Dam. fr. 8*   960 Νέστωρ sq Anth 7, 144, 1—2   961 = P, Ba 389, 31, Et. Gen. cf. Et. M. 766, 9, Ap. S. 154, 24 (unde H), sch. Ξ 183, Ambr. 635

956 init. hinc 951 cf. v. A 112; extr. Ps. Hesych. 66   959 Dam. cf. v. Y 198
 960 hinc v. Γ 123   961 cf. v. Γ 286

A (GFVM)   3 Τριβωνιανός — ὑπάρχων ad 957 rettulit Gutschmid   ἀπὸ] ἐκ V   4 ἀλλότριος] καὶ ἄ. V   10 τε alt.] δὲ V γε G   11 οἱ] οἶον V ὥς Bhd. om. Proc.
 14 γὰρ] μὲν G   16 Σιδήτης AFV cf. III 326, 1   19 πολιτεῖοντα G διέποντα] καὶ add. Bhd.   22 Διάλογον] πρὸς add. Bhd.   Θεοδοσίου Bhd.
 23 Ὑπακτικὸν V   26. 27 γραμμάτια G(F)VM, Et. Gen., sch. Pl.

- 962 Τριγλίς: εἶδος ἰχθύος. κλίνεται τριγλίδος. ὁ κανών. τὰ γὰρ Δ εἰς ις δικύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ Ecl. τοῦ δ, ὁξύνονται· οἶον σμαρίς, τριγλίς· εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνονται. ἐν Ἐπιγράμμασι· τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακῆς καὶ φυκίδα σοι λιμενήτιν, Suid.
- 5 Ἄρτεμι, δωρεῦμαι.
- 963 Τριγλώχινα τόξα: τρίγωνα. Δ
- 964 Τριγωνία: ἡ τρίτη γενεά. διαδεξάμενος ὥσπερ ἄλλο τι τοῦ Δ πατρὸς ἐς τριγωνίαν παρέπεμπε τὸ ἔχθος. E
- 965 Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ Harp.
- 10 σχήματι τριγώνου ὄντος.
- 966 Τριγχός: τειχίον, στεφάνη, περίφραγμα. Βάβριος· λύκος Σ παρῇει τριγχόν, ἔνθεν ἐκκύψας ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφημία. ὅτι Πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν τριγχόν φιλοσοφίας Phil. αὐτὴν λέγει.
- 15 967 Τριγχός: περιβολή, περιτείχισμα. Call.?
- 968 Τρίαίνα. καὶ Τριαινοῦν, τουτέστι τῇ τριαίνῃ ἡρέμα Δ κκάπτειν καὶ ἐπικύρειν τὰς βώλους, ὑπὲρ τοῦ κατακρύπτειν τὰ σπέρ- Ar. ματα.
- 969 Τριέμβολον: πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. Ἀριστοφάνης· Ar. ὥστε θαυμάζειν, ὅπως οὕτω γέρων ὦν στύομαι τριέμβολον. ἔστι δὲ 20 καὶ πλοίου τις κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν, ἐν Μυρμιδόσι. τριέμβολον οὖν ἐπίφθεγμα τάχους.
- 970 Τριέσπερος. Etym.?
- 971 Τριετηρίδες: ἡμέραι παρὰ Βιθυνοῖς, ἐν αἷς ἀφ' ἡμέρας πότοι E 25 συνεχεῖς ἐγίνοντο, καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσῆγετο, καὶ καθόλου πολλήν τιν' εἶχε ῥαθυμίαν τὸ Πέργαμον.
- 972 Τριηκάδας: παρὰ Ἡροδότῃ δεῖπνα, ἢ δῆμους, ἢ ἀριθμὸν τριά- κας. κοντα ἡμερῶν.
- 973 Τριηκόντορος ναῦς. Δ
- 30 974 Τριηραρχεῖν: καὶ τριηραρχία, λειτουργία παρὰ Ἀθηναίοις Ar. δαπανηρά. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐτρεπή, ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ σε ποιήσω τριηραρχεῖν.

962 τὰ — βαρύνονται cf. Et M. 806, 51 963 cf. Ambr. 641, H, sch. E 393
 964 διαδεξάμενος sq. Proc. h. a. 15, 4 965 Harp. = P, Et. Gen. cf. Bk. 307, 12,
 309, 25 966 — περίφραγμα = B, Σ*, Ba 390, 3, Et. Gen., H λύκος — βλασ-
 φήμῃς Babr. 96, 1—2 ὅτι sq. Alex. Aphr. 1, 14—5; Pl. Rep. 7, 534 e
 968 Τρίαίνα cf. Ambr. 592 Τριαινοῦν sq. sch. Ar. Pac. 570 969 Ar. Av.
 1255—6 c sch. 1256; Aeschyl. fr. 133 970 cf. Zon. 1740 972 gl. Hdē. 1, 65
 974 Ar. Eq. 912 c. sch.

962 ἐν sq. ex v. A 2523

1 καὶ κλίνεται GF ὁ κανών om. V ὁ om. M 4 ἐν—5 δωρεῦμαι om. A (GFVM)
 AF 11 Βάβριος—12 ἐκκύψας om. V 12 τριγχόν G ἐκκύψας ἔνθεν A
 16 Τρίαίνα A 17 σκάπτει καὶ ἐπικύρει A τάς τοὺς F 970 om. AFV
 973 om. F 31 εὐπρεπή AG, sch.

- Harp. 975 Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλίσκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.
- Δ 976 Τριηραύλης: ὄνομα.
- Σ 977 Τριήρεις: πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται Λέβερνοι.
- Harp. 978 Τρικάρανον: φρούριόν ἐστὶ τῆς Ἀργίας οὕτω καλούμενον. 5
- Δ 979 Τρικάρηνος: ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.
- Δ 980 Τρικκαῖοι: ὄνομα ἔθνους.
- Σ 981 Τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὐτὴ φέρει ἡ ὁδός, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, 10
- Harp. ὡς Φιλόχορος φησι, Προκλείδης Ἰππάρχου ἐραστής. Ἰσαῖος ἐν τῇ περὶ Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν. τὸ πληρές ἐστὶ τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.
- Suid. 982 Τρικέφαλος· ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικέφαλος ὦν πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ 15 Ἡρακλεῖ.
- Suid. 983 Τρίκλινος· Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, ὁ Δίκωρος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν Βλαχέρναις· ὅς μέχρι τῆς δευρὸ Ἀναστασιακὸς λέγεται.
- Ε 984 Τρικορυσία· Αἰλιανός· καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία βασίλιννα, καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα. 20
- Suid. 985 Τρικορυσία ἐμπίς· ὡς ἐν Τρικορύσῳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων· ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος.
- 986 Τρικύλιστος· ἐὰν μὴ ἀφίκησθε, βούλομαι τρικύλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῇτε.
- 987 Τρίλλη· τί σημαίνει; γέγραπται γὰρ ἐν τῇ τοῦ Ἀθηναίου Σίμωνος Ἰπποῖα· 25 τρικῶ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰς φλέβες δύο.
- Σ 988 Τρίμμα: δι' ἀρωμάτων πόμα. ταῦτα λέγων ὁ Σωκράτης, Α. ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους παρατρίβων πωρίνους καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ τούτων θραύσματα βάλλει τὸν πρεσβύτερον αὐτοῖς, καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο 30 παίζει τοῖς ὀνόμασι, τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσcesθαι λέγων, παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θιγεῖν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. κρόταλον δὲ παρὰ τὸ προσκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς. παιπάλην δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τούτων ἐκ-

975 Harp. = P, Et. Gen., Et. M. 766, 19 976 = Ambr. 561 977 = P, Ba 390, 4, Et. Gen., Et. M. 766, 18 cf. H 978 Harp. = P, Et. Gen. 979 cf. Ambr. 539 980 = Ambr. 584 cf. Steph. Byz. 981 — ἐραστής = P, Et. Gen. cf. Et. M. 766, 23, Bk. 306, 27; Philoch. fr. 69, FHG 1, 395 Ἰσαῖος (fr. 59) sq. Harp. = P 984 Aelian. fr. 12; Men com. fr. 907 986 Laert. 10, 5 988 — πόμα = P cf. H, Poll. 6, 18, Ath. 1, 31 e ταῦτα sq. sch. Ar. Nu 260; α 1

977 hinc v. A 217 982 ex v. Γ 254 983 ex v. A 2077 984 cf. v. Π 896 985 ex v. E 1020

Λ (GFVM) 2 τὸν om. A 3 ὄνομα] κίριον add. F 11 Πατροκλείδης Meurs.
982 — 3, 985 om. AF mg. V 21 Τρικορύσῳ V, E 1020: Τρικορύς G M ἐπι-
δων V 22 γὰρ] δὲ G 987 om. AF 25 τί σημαίνει om. V; Ζῆτει prae-
mis. M γὰρ om. V 25. 26 Ἰππιατρικῶ Bhd. frustra 32. 33 κρούειν V

πίπτουσιν λατύπην. καλοῦμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς καὶ μὴ ἀπλοὺς περιτρίμματα καὶ πολυκρότους καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον τίχον Ὀδυσσεΐας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές· ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον.

- 5 989 Τρίμμα: ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει *Ar.* ἐν *Νεφέλαις*· λέγειν γενήσῃ τρίμμα. τούτέστι τετριμμένος, ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ *Περὶ τοῦ στεφάνου* ὡς ἰταμοῦ καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος καθαπτόμενος Αἰσχίνου, περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ.

- 10 990 Τριμηθοῦς, Τριμηθούντος.

Suid.

991 Τριμμοῦς: τὰς τετριμμένας ὁδοὺς. Αἰλιανός· καὶ ἀναβλέποντες *E* ὁρῶσι τριμμοῦς τῆς ἀνόδου καὶ προσβάσεις, δι' ὧν ἀνήλθεν ὁ Ῥωμαῖος, καὶ συνέβαλον μὴ ἄπορον εἶναι, ἀλλ' ἐπιβατόν.

992 Τρίμωνν: τριῶν μνῶν ἀξίων.

Σ

- 15 993 Τρινάκρια: ὄνομα τόπου. ἡ νῦν νῆκος Σικελίας.

Δ

994 Τρίναξ: γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τρίνακας *Δ* Ξυλίας, χεῖρας ἀρουροπόνων.

Anth.

- 995 Τριόρχης: ἱέρακος εἶδος ὁ τριόρχης. ὅτι ὁ τύραννος Σικελίας κοινὸς πόρνος, ἕτοιμος τοῖς ἀκρατετέροις, κολιός, τριόρχης, πάντων *EV* τῶν βουλομένων τοῖς ὀπισθεν ἔμπροσθεν γεγονώς· ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκά φησι κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν· τί δ' οὐκ ἐγὼ

κέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ κύ;

- 996 Τριόφθαλμος· Βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός, ὅτῳ ἂν συναντήσῃ *E?* πρῶτῳ τριοφθάμῳ ὄντι, τούτῳ ἔπεςθαι. Ὁξύλος δὲ τις ὀχούμενος ἐπὶ

25 ἵππου ἑτεροφθάμου, συνεῖς τὸ θεοπρόπιον... ἠκολούθησαν αὐτῷ.

997 Τριωβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν, εὖωνος. ὅτι τοπαλαῖον οἱ *Σ* στρατηγοὶ τριῶβολον ἐλάμβανον βλακειᾶς χάριν.

Suid.

989 *Ar. Nu.* 260 c. sch.; *Dem.* 18, 127 991 καὶ pr. sq. *Aelian. fr.* 114
992 = *P, Et. Gen., Et. M.* 766, 29 993 l. = *Ambr.* 626 Σικελίας cf. *Steph. Byz., Ambr.* 605, *Eust. D.* 467 994 καὶ sq. *Anth.* 6, 104, 6 995 — εἶδος cf. *H, sch. Lyc.* 148 ὅτι sq. *Polyb.* 12, 15, 2—3 = *EV* 2, 131, 25—132, 2 cf. *Byz. Zt.* 23, 24 996 cf. *Paus.* 5, 3, 5 sqq.; *Aeliano attr. Valck.*; fort. e coll. orac.
997 — εὖωνος = *Ba* 390, 5, *P, Σ^a, Et. Gen., Et. M.* 766, 37

990 ex v. *Σ* 976 995 *Polyb. cf. v. A* 117 996 cf. v. *O* 427 997 ὅτι sq. ex v. *B* 317

2 καὶ pr. om. *A* 4 πολύτροπον *V* 7 τοῦ om. *G* 990 om. *A F mg. A^r A(G F V M,*
12 προσβάσεις *A* ἀνῆρχεν *F* 13 ἐπιβατός *G* 14 Τρίμμουν *Poll.* 6, 165,
Gsf. Τρίμνεων Bhd. ἄξιον *G M^{sc}, Phot. Et., Gsf.* 15 ὄνομα τόπου] τόπος(ος) *A*
ἢ — Σικελίας om. *A F* Σικελία praeunte *Port. Kust.* Τριμίσιον τὸ θ τοῦ νόσου
mg. add. A^r, l. cf. Ambr. 652 18 ὁ τρ. ὅτι om. in lac. *G* 19 πόρρος *A*
21 τὴν om. *A* φησι *V, Exc.*: φασι *AGM cf. ad A* 117 οὕτως *AV* 23 Βοιω-
τοῖς] de *Doriensibus Paus.* 24 Ὁξύλῳ δὲ τινι ὀχουμένῳ *G* 25 συνεῖς]
συνέντες *G* συνήντησεν αὐτοῖς, οἱ δὲ συνέντες ed. pr. ἠκολούθησαν post ἑτε-
ροφθάμου *G*, ἠκολούθησεν *VM* αὐτοῖς *M^{sc} om. G* 26 Τριοβολιμαῖος *F, Phot.*
Σ^a Et. M. ὅτι — 27 χάριν om. *A F mg. A^r M* ὅτι om. *A^r G*

Δ 998 Τριώβολον: τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. Ἀριστοφάνης Πλούτω·
 Ατ. δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν ἔνεκα ὥστιζοίμεθ' ἐκάστοτε ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ. οὐδεὶς ἐδίκασεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ἑ' ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ
 τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσέρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκασον
 δέ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ 5
 τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοί, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον
 δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 οὐκ εἰσέρχετο.

Δ 999 Τριώροφος.

Ατ. 1000 Τρίπαλαι: ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Ἀριστοφάνης· τρίπαλαι 10
 κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι. ἡ χιλιόπαλαι,
 καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι. ἐγὼ δὲ τρισμυριόπαλαι καὶ πρόπαλαι,
 πάλαι, πάλαι.

Σ 1001 Τρίποδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν
 Ἀπόλλωνος. 15

Δ 1002 Τρίπος· ἡ τρίπος ἡ ἐ γυνή. ὁ τρίπους. καὶ ἀνθράκιον, βραχὺ
 Suid. τριποδίσκιον, παρὰ Ἀλέξειδι.

Ατ. 1003 Τρίπους: κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος, ἐνεστῶτα,
 παρεληλυθότα, μέλλοντα.

Harp. 1004 Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ <κατὰ> Διοκλέους. τριπτῆρ ἐστὶ 20
 πιθάκη, ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς Νίκανδρός φησι. ἐπὶ τούτου
 δ' ἂν τάττοιο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει
 τοῦνομα.

1005 Τρίς ἔξ: νικητήριος βόλος. καὶ ἑτέρα παροιμία· τρίς ἔξ ἢ τρεῖς οἶνας.
 Suid. οὕτω γὰρ καλοῦσιν Ἴωνες τοὺς κύβους. 25

Σ 1006 Τρίς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρίς ἔξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς
 κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο
 κύβῳ καὶ τέτταρα. τριῶν γε ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο
 μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν, ἓνα δὲ τὸν τέταρτον. διττός οὖν ὁ

998 l. = Ambr. 638, Ps. Herodian. 204 δεινόν sq. Ar. Pl. 329—30 c. sch. 330
 999 = Ps. Herodian. 204 cf. 241 1000 Ar. Eq. 1153—7 c. sch. plenior. 1153
 1001 = P, Ba 390, 6, Et. Gen. cf. Ap. S. 154, 30, H, sch. Θ 290 1002 — γυνή
 X 164. τρίπους = H 1003 sch. Ar. Pl. 9 1004 Harp. = P; Isae. fr. 24
 1005 — βόλος cf. Pargoem. ed. Gsf. 106 n. 869 1006 = P cf. sch. Pl. Leg. 968 e;
 Eur. fr. 888, Aeschyl. Ag. 32—3

998 Ar. cf. v. Ω 247 1002 καὶ sq. ex v. A 2523 1005 παροιμία sq. ex v.
 OI 106 1006 cf. v. H 685

Α (GFVM) 1 Τριώβολον] καὶ θηλυκὸν ταῖς τριωβόλοις ss. M cf. ad 948 2 μὲν om. AV
 ὥστιζόμεθα G, Ω 247, v. l. Ar. 3 ἑ' G, sch.: ἔξ AVM; ἡ εὐθεία ὁ τριόβολος
 mg. add. A^r 11 ἡ AFV: ἡ καὶ GM καὶ Ar. 12 πάλαι alt. om. FV
 15 Ἀπόλλωνος Phot. Ba Et.: cp. AV Ἀπόλλωνι GM Ἀπολλωνίου F 16 καὶ—
 17 Ἀλέξειδι om. AF mg. A^rV 19 καὶ μέλλοντα G 20 κατὰ ex Harp.
 suppl. Kust. 21 ἐκπέταλος M^{ac}, Harp. Phot.: ἐκπέτανος AGFVM^{ac} ὡς
 om. A 1005 om. AF mg. A^rV; καὶ ἔ. παροιμία et οἶνας—τοὺς om. A^r 25 οἱ
 Ἴωνες τὰς V 26 Τρίς pr.—p. 593, 3 θήσομαι om. AF, quia 593, 3 τρίς πον.
 gl. = Phot. 27 δύο VM

κύβος, εἴτε ἀναρριπτούμενος εἴτε κενός εἴτε πλήρης εἶη· καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρις ἔξ βαλὼν κατώρθου, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, τρις ἔξ βαλοῦσα τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

5 1007 Τριςμέγιστος Ἑρμῆς· Ζῆται ἐν τῷ Ἑρμῆς.

1008 Τριςτάται· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως· οἷον ἔχοντες λόγχας Σ ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

1009 Τρίστομος· ἐπίθετον αἰχμῆς. κοὶ γὰρ Καστορίδος ὕλακα καὶ Anth. τρίστομος αἰχμὴ εὐαδε.

10 1010 Τριςτοιχεῖ· κατὰ τρεῖς τάξεις.

1011 Τριταγωνιστής· Αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ Δη- Rhet. μοσθένους ὡς ὑποκριτῆς τραγῳδιῶν, καὶ τριταγωνιστὴν αὐτόν φησιν, ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν.

1012 Τριταγωνιστής· ἀπὸ Σοφοκλέους, δς πρῶτος ἐχρήσατο Hesy.

15 1013 Τριτάλαντον βάρος· τριῶν ταλάντων. τριτάλαντον βάρος Ar. δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν.

1014 Τριτάνυστον· μακρόν. καὶ δόνακα τριτάνυστον. Anth.

1015 Τριταῖος. Δ

20 1016 Τρίτη κεφαλὴ· τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ Prov. μόνον κατὰ τὸν ὦμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

1017 Τριτημόριον· τοὺς ε' χαλκοὺς εἴρηκε Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ Σ τριτημόριον. θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριόν εἰσι δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἔξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον 25 μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοὺς, τρία ἔχον μέρη, ἔξ χαλκοὺς συνάγει.

1018 Τριτημορίς· Ἡρόδοτος· ἐτέρη δὲ ἦε τοῦ στρατοῦ τριτημορίς E τὴν μεσογαῖαν.

1019 Τριτογένεια· φοβερὰ, καταπληκτικὴ. Δημόκριτος ὁ Ἀβδή- Σ

30 ρίτης ἔγραψε Περὶ τῶν ἐν ἄδου, Τριτογένεια· τοῦτο δέ ἐστιν, ὅτι τρία γίνεται ἔξ αὐτῆς, ἃ πάντα ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία Prov. δὲ εἴρηται· Παῖς μοι Τριτογενὴς εἶη, μὴ Τριτογένεια. ἢ ὅτι τὴν Ἀθηνᾶν ἀνδρῶδη ἐνόμιζον εἶναι καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

1008 = P, Ba 390, 9, H, Et. Gen., Et. M. 766, 43; in 4 Reg. 7, 2 1009 coi sq. Anth. 6, 167, 3—4 1110 cf. H, sch K 473; l = Ambr. 678 1011 cf. Bk. 309, 31, Psell. PG 122, 1020 d 1013 Ar. Lys. 338—9 c. sch. 1014 kai sq. Anth. 6, 192, 6 1016 cf. Prov. Plut. I 99 1017 = P, Et. Gen. cf. Et. M. 753, 51, Bk. 303, 26, H, Poll. 9, 65—6; Philemon. fr. 74, 2 1018 Hdt. 7, 121, 3 1019 — καταπληκτικὴ = P, Ba 390, 11 Δημόκριτος — συνέχει Laert. 9, 46

1009 cf. v. K 466

1012 cf. v. Σ 815

1019 Prov. hinc v. Π 895

1 εἴτε pr.] ὁ τε Pors. del. Port. 6 λόγχας VM 8 Τρίστομον A 10 Τρι- A (GFVM)
στοιχί GF 12 φαciv V 16 τριτάλαντον βάρος alt. om. V 21 τῶν
ὦμων G 23 οὖν] μὲν οὖν G 24 ἄρα om. A 25 μερῶν om. V 31 πάντα]
τὰ add. GM 33 ἄρρενας V

Σ 1020 Τριτογενής: ἡ Ἀθηνᾶ. ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἡ ὅτι παρὰ Τρίτῳ τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἡ ὅτι τρίτη μετὰ Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἡ ἐπεὶ τρίτῳ τὴν κεφαλὴν Ἀθάνας λέγουσιν· ἡ ἐπεὶ παρὰ Τρίτῳ ἐγένετο· ἡ τοῦ τρεῖν καὶ 5 εὐλαβεῖσθαι αἰτία· ἡ γεννητική· ἡ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτῳ, τῷ Λιβύης ποταμῷ.

Harp. 1021 Τριτόμηνης: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομήνιδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην. 10

Harp. 1022 Τρίτον ἡμίδραχμον: τὰς δύο ἡμικυ δραχμάς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

Harp. 1023 Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας, Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ 15 Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν 5' φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι τε καὶ εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφείῳ Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκεῖδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς 20 καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην.

Σ 1024 Τρίτου κρατῆρος: τοῦ Σωτήρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γε πρῶτον Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων. Πλά- 25 των Πολιτεία· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτήρῳ τε καὶ Ὀλυμπίῳ.

Σ 1025 Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης.

Δ 1026 Τριτωνίς λίμνη.

1020 = P cf. Et. Gen., Et. M. 767, 40, H, sch. A in. Δ 515 et Θ 39
1021 Harp. = P cf. Et. Gen., H; Istr. fr. 26, FHG 1, 422 1022 Harp. = P, Et. Gen. cf. Poll. 9, 62, H, Bk. 306, 19 1023 Harp. = P cf. Et. Gen., Et. M. 768, 1; Demon. fr. 2, FHG 1, 378, Philoch. fr. 2 FHG 1, 384, Phanodem. fr. 4, FHG 1, 367, Orph. fr. 318 Kern, Clitodem. fr. 19. FHG 1, 363 1024 cf. P, Et. Gen., sch. Pl. Phileb. 66d et Charm. 167a, H; Pl. Rep. 8, 583b 1025 = P, Et. Gen.; — ἐτῶν = Bk. 114, 26; Antiphan. fr. 308 = Antiphont. fr. 186 1026 = Ambr. 632

A(GFVM) 1 ἤτοι] ἡ G, Et. Gen. 3 φθίνοντος] ante lac. in G Ζήτει ss. M; ἡ ὅτι τρίτῃ φθ. Kust. et ὅτι omisso Naber ἡ—4 ἐγεννήθη om. V 4 ἡ—7 ποταμῷ om F 4 ἡ A, Phot.: ἡ ὅτι GFVM 5 Ἀθάνας AVM: Ἀθαμάνες Phot. cf. Et. Ἀθηναῖοι G, Apost. XVII 26 cf. vs. 3 6 αἰτίαν AV ἔτι ἂν Phot. ἡ alt. om. AV, Phot. 10 αὐτὴν τῆς νομιζομένης F 14 Τριτοπάτρεις M^{ss} Τριτοπάτορας eis V cf. Harp. 16 ἐπίσταντο GM, cod. D Harp. 17 δὲ alt.] δὲ καὶ FV 18 οἱ Ἀθηναῖοι G, cod. B Et. 22 αὐτοῦς] αὐτὸν A εἶναι] παῖδας add. GFVM 25 γε AVM^{ss}, cod. A Et.: γὰρ GM^{ss} cod. B Et. om. Phot. φησὶ V Ἡρώων] τὸν δὲ γ' Σωτήρος add. Gsf. obloquente Bhd. 26 τὸν] τὸ A Ὀλυμπικῶς] Ζήτει ss. M 28 Ἀντιφῶν Et. Phot.^{ss}

- 1027 Τρίτωνος: Ποσειδῶνος, θαλάσσης. καὶ βυθὴν Τρίτωνος ἄλι- Anth.
πλάγκτοιο χαμῆνιν ἐπὶ γόν, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος.
- 1028 Τρίτῳ φάει: τρίτῃ ἡμέρᾳ. Σ
- 1029 Τριττὺς: φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία Harp.
5 μέρη, τριττὺς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.
- 1030 Τριττὺς: ἡ ἐντελής θυσία, ἐκ κυός, κριοῦ καὶ τράγου. ἐκ Ar.
τριῶν, ὥσπερ δωδεκίδες, θυσίαι δώδεκα ἱερείων. Suid.
- 1031 Τριφάλης, Τριφάλητος: ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει. Σ + Δ
- 1032 Τριφύλλιος, ἐπίσκοπος, μαθητὴς Σπυριδῶνος τοῦ θαυματουρ-
10 γοῦ τοῦ Κυπρίου· ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ τερατουργοῦ
πατρὸς ἡμῶν Σπυριδῶνος· ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι' ἱάμβων·
ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.
- 1033 Τρίχα: τριχῶς. Σ
- 1034 Τρίχακτον: κτένιον. Σ
- 15 1035 Τρίχαπτον: τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον. Σ
- 1036 Λύσις ὀνείρου Νικηφόρου πατριάρχου· τρίχας καρῆναι πραγμάτων δηλοῖ On.
βλάβην, τρίχας πεσεῖν δὲ κίνδυνον φέρει μέγαν.
- 1037 Τριχῆ: τριχῶς. Δ
- 1038 Τριχίδες: εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. Ἀριστοφάνης· Ar.
20 ἔβητε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένους.
- 1039 Τριχθα: τριχῆ. "Ὀμηρος· τριχθα δὲ πάντα δέδασται. ἔστι Σ
δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκὴν· ὡς, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστην. Γαῖα Hom.
δὲ τι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος. συναφῆς τῇ γῇ ὁ Ὀλυμπος,
ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ πεποίηκε· ναιετάω δ' Ἰθάκην
25 εὐδείελον, ἐν δ' ὄρος αὐτῇ Νήριτον, εἰνοσίφυλλον. κεχώρικε γὰρ τὸ
ὄρος τῆς Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὀλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος ἐπουράνιον,
οὐκ ἦν κοινός, ἀλλὰ ἴδιος.
- 1040 Τριχςβρώτες: Ζῶον κατεσθίων τὰς τρίχας, οἱ κῆτες, ὁ θρίψ. Ar.

1027 l. = Ps. Herodian. 197. καὶ sq. Anth. 6, 65, 7—8 1028 = P, Ba
390, 13; ad Aeschyl. fr. 193, 10 rettulit Nauck 1029 Harp. = P, Et. Gen. cf.
Et. M. 768, 12, Lex. Patm. p. 152 (= Aristot. Ath. Pol. fr. 3), sch. Pl. Ax. 371 d,
Bk. 306, 24, Poll. 8, 111, Tim.; Aristot. Ath. Pol. fr. 3 1030 — τράγου sch Ar.
Pl. 819 1033 = P, Ba 390, 14, H, Et. Gen. 1034 = P, Ba 390, 15 1035 = P,
Ba 390, 18, Et. Gen., Et. M. 768, 32 cf. H (in Ezech. 16, 10) 1036 Astramps.
1037 l. = Ambr. 679 cf. Ps. Herodian. 134 1038 sch Ar. Eq. 662 cf. sch
Ach. 551, P (= Et. Gen., Et. M. 768, 44); Ar. Eccl. 5—6 1039 — τριχῆ = P, Σ*,
sch. D in O 189 cf. Ap. S. 155, 9 τριχθα—ἀνέστην O 189 c. sch = sch. A (Ari-
stonic.); H 161. γαῖα sq. O 193 c. sch. = sch. A (Aristonic.); ι 21—2 1040 sch.
Ar. Ach. 1111

1029 cf. v. Φ 136 1030 Ar. cf. v. B 418. ἐκ τριῶν sq. ex v. Δ 1444
1031 cf. 871 1033 cf. 1037 1037 cf. 1033 1038 cf. vv. E 1028 et Θ 505
1040 cf. v. Θ 503

6 ἐκ alt. — 7 ἱερείων om. A F 7 δωδεκίδας M^{ss} δωδεκάδες V 8 Ἀριστο- A (G F V M)
τέλει G 11 ὡς γέγραπται ἐπιγέγραπται V 1034—1037 propter homoeot. om. A
post 1038 F V; 1035 mg. A* 15 ἱμάτιον πολ. om. A* ἱματίου F 16 Νικη-
φόρου πατριάρχου V M: om. A* (G) 19 θίσσαι A θίσαι F 20 ἔβητε A (V),
Ar.: ἔβη τότε G M πεπλησμένος γρ. πεπλημένος es M 23 τι A V M^{ss}: τοι
G M^{ss} πάντων om. A μακρὸς om. A V 24 νεετάων V 26 ὁ om. V
1040 om. A mg. A* 28 ζῶα κατεσθίοντα F κῆτες F V θρίξ V

- Σ 1041 Τριχολογείν: τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φρον-
τίζειν.
- Ar. 1042 Τρίψεις: ἀντὶ τοῦ διατρίψεις, διατελέσεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοντον πολὺ τοῦ νῦν.
- Thdr. 1043 Τρίψις: τῶν ποταμῶν ἡ πορεία. Δαβίδ· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ 5
ἐπιτρίψεις αὐτῶν.
- Δ 1044 Τριψίωνος.
- Δ 1045 Τροίην: κατὰ διάλυσιν Τρωϊκῇν.
- Ε 1046 Τρομερόν· ὁ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτὸν τι καὶ τρομερὸν
ἐφθέγγατο. 10
- Suid. 1047 Τρόμης, Τρόμητος· Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκῶπτει τὸν Αἰσχίνην καὶ γραμ-
ματοκύφωνα· ὃν καὶ υἱὸν εἶναι φησιν ὀνόματι μὲν Τρόμητος, διδασκάλου δὲ τῶν
πρώτων γραμμάτων.
- Δ 1048 Τροπᾶσθαι: τρέπεσθαι.
- Σ 1049 Τρόπαια: νικητήρια. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· τρόπαιον 15
Ar. ἀναστήσαιο τῶν ταύτης τρόπων. τὸ τρόπαιον οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ
Thuc. προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς
ἐστίν, ἥς ἤρχεν Εὐπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· ἡ δὲ
νέα Ἀτθίς ἐστίν, ἥς ἐστὶ Μενανδρὸς καὶ ἄλλοι.
- Σ 1050 Τροπή: δίωξις. 20
- Σ 1051 Τροπῆς ἀποσκίασμα: ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς
ἵχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.
- Σ 1052 Τροπίας οἶνος: τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. Ἀριστοφάνης
Δαιταλεῦσι· ταχὺ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.
- Δ 1053 Τρόπις: τῆς νηός. καὶ κλίνεται τρόπιος. 25
- Δ 1054 Τροπείδιον.
- Σ 1055 Τρόπον: ἥθος. τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οἷον ἐν
Phil. σχῆμα τοῦ λόγου, οἷον ὁ τοιοῦτος· εἰ τὸ α', τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ
πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισέχθη δὲ ὁ λογιότροπος ὑπὲρ τοῦ ἐν
ταῖς μακροτέραις συντάξει τῶν λόγων μηκέτι τὴν πρόσληψιν μακρὰν 30
οὐσαν καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ α',

1041 = P, Ba 390, 16, Et. Gen., Et. M. 768, 47 1042 Ar. Pl. 526 c. sch.
1043 Thdr. in Ps. 92, 3, PG 80 1625 d, 1628 a 1045 cf. sch. A 129, Et. in App.
Gsf ad 770, 17—8 1046 Aelian. fr 350 1048 = sch. O 666 cf. Et. M. 770, 58,
H v. τρωπαῖσθαι 1049 — νικητήρια = P, Σ*, Et. Gen. cf. H τρόπαιον pr.—
προπαροξύνουσι Ar. Pl. 453 c. sch cf sch. Ar. Th. 697 ἡ sq. sch. Thuc. 1, 30, 1
1050 = P, Ba 390, 20 1051 = P, Ba 390, 21. Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M.
769, 4 cf. H; in Ep. Iac. 1, 17 1052 = P cf. Et. Gen., Et. M. 769, 7 Poll. 1, 248
et 6, 17; Ar. fr. 213 1053 cf. Ambr. 5: 8, Ps. Herodian. 135, H 1055 — ἥθος
= P, Ba 390, 23 cf. H τρόπος sq. Laert. 7, 76—7

1047 ex v. Γ 423

Λ (GFVM) 5 Τρίψεις Bhd. 6 αὐτῶν] ἀπὸ φωνῶν add. G 7 Τερψίωνος coll. 382
Reines. 8 Τρωϊκῇν AF, sch.: Τροίαν GVM cf. Et. 1047 om AFV; mg.
Τρόμης Τρόμητος A^r 12 ὀνόματι μὲν om. G 15 ἐν om. GF 16 ἀναστήσαιο]
ἀν στήσαι ss. M ἀν στήσαιο Ar. 19 ἐστὶ] ἤρχε G cf. vs. 18 25 τῆς] ἡ τῆς
GM 26 Τροπίδιος V 28 λόγου] λέγεσθαι F εἰ] εἰς GV μήν] μὴ A

- τὸ ἄρα β'. καὶ Πισίδης· ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ. x + Σ
 ἀντὶ τοῦ τῷ ἦθει.
 1056 Τρόπον τινά: ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν. Σ
 1057 Τροποφορεῖν. καὶ Τροποῦμαι· αἰτιατικῇ. Σ Synt.
 5 1058 Τροπώσομαι: νικήσω, ὑποτάξω. Σ
 1059 Τροφαλὶς: τυρός. ἀρπάσας ὁ κύων τροφαλὶδα τυροῦ Σικελὴν Σ
 κατεδήδοκε. Ar.
 1060 Τροφεῖα. τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεύσι. Δ
 1061 Τροφή: ἀντὶ τοῦ ἀγωγῇ καὶ παιδείᾳ. καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ Σ
 10 ἀχθέν, παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτείας·
 ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τρίτων τινὶ τῶν περὶ τὴν τροφήν καὶ γέννησιν.
 τροφήν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει, γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν
 δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τῷ κοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. ἀντὶ
 τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρῳ, πεπαιδευθεὶς λέγοντι
 15 τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τεθράφθαι. Ζήτει περὶ τροφῆς ἐν τῷ
 δαιτὸς εἰς ης.
 1062 Τρόφι κύμα: τεθραμμένον κύμα. Σ
 1063 Τρόφιμος. Δ
 1064 Τροφώνιον. Δ
 20 1065 Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. ἐν Λεβαδείᾳ χρηστήριον
 ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλουν· στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι Ar.
 μόνα τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἀγνεύσαντες
 πρῶτον ὠρισμέναις ἡμέραις καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινι σχήματι,
 ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, ὃ ἐστὶ μάζας μέλιτι
 25 δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο
 καὶ κατέδυσον ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ
 ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄψεων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοῖς παρα-
 βάλλειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερόν ἀνεπέμψθησαν δι' οὗ
 στομίου κατήλθον, πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλείονων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ
 30 Τροφώνιος Ἑρσίνου παῖς τὰδελφοῦ Ἀγαμήδους· ὅπου ὄφισ ἦν ὁ
 μαντευόμενος, ψ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

1055 ὁ — τρόπῳ Pisid. Exp. Pers. 3, 17; e carm. deperdito sec. Sternbach
 1056 = P, Ba 390, 24 cf. H 1057 Τροποφορεῖν = P; gl. sacra Τροποῦμαι sq.
 = Synt. Laur. et Gud. 1058 = P, Ba 390, 25 cf. An. Ox. 2, 467, 8 = H (in
 Ps. 8*, 24) 1059 — τυρός = Ba 390, 26, Et. Gen., Et. M. 769, 25 cf. P, H, sch.
 Ar. Vsp. 838, Erotian. 85, 12 ἀρπάσας sq. Ar. Vsp. 837—8 1061 — τεθράφθαι
 = P, Et. Gen. cf. Et. M. 769, 30; Pl. Rep. 4, 436a et 3, 391c 1062 = P cf.
 Et. M. 769, 36, H; sch. A 307 = Ambr. 677 1063 cf. P = Ba 391, 10
 1064 cf. Ambr. 655 1065 — παίγνια Greg. Naz. 39, 5, PG 36, 340a ἐν sq.
 sch. Ar. Nu. 508 plenius

1062 cf. 928

1065 cf. v. M 526

8 τὰ — τροφεύσι om. AF 10 δὲ om. FV Πολιτείας GM ep. V Πολι- A(GFVM)
 τεῖα Bhd.; δ' anteposuerim 11 τρίτον F τινι F, Phot. Pl.: τινων tell.
 παρὰ F 12 λέγειν F om. V 13 δὲ] δὲ τῷ V 14 ἐναντιῶται Kust.
 15 τετράφθαι V, Phot. Et. Gen. 1063—4 om. F 20 καὶ Τροφωνίου GM
 21 ἐκαλεῖτο G 23 ὠρισμένην ἡμέραν V ἑαυτοὺς om. G 27 ἐκείνας ed. pr.,
 sch.: ἐκείνοισι AV ἐκείνους GM 29 καὶ om V 30 Περσίνου V Ἑργίνου
 Hemst. τὰδελφοῦ] ἀδελφός τε Hemst. ἀδελφός δὲ Bhd. 31 ψ] καὶ G

- Σ 1066 Τροχάζειν: διατρέχειν. Πολύβιος· τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν Εἰκέλευε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίου ἐν τοῖς ὅπλοις.
- Ε 1067 Τροχαῖον· οἱ δὲ καλιγκταὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ὄντες τροχαῖόν τι συμβοήαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμ-
 Anth. μένοι παρέσχον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· οὐ τροχιεῖ τις τὸν Λαπίδην 5
 ληστήν.
- Σ 1068 Τροχηλατεῖν: ἐλαύνειν.
- Σ 1069 Τροχιὰς: πορείας, τρίβους, ἐργασίας.
- 1070 Τροχιλέας· Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθήπη λοιδοροῦσα· ἀλλ' ἔγωγ', ἔφη, συνείθισμαι καθαπερεὶ καὶ 10
 τροχιλέας ἀκούων συνεχές.
- Ar. 1071 Τρόχιλος: ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου Ἐποπος. παρὰ τὸ τρέχω·
 ἔστι δὲ καὶ ὄρνειον τρόχιλος καὶ λέγεται εἶναι ὀριμύ. ἀξιούσι δέ τινες
 τὴν μέσσην ὀζύνειν.
- Σ 1072 Τροχισθεῖς: βασανισθεῖς. ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν 15
 Ar. ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ Ἀριστοφάνης· ἐπὶ
 τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος. οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ
 δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. καὶ αὖθις· ἐπὶ τοῦ τροχοῦ σε δεῖ στρεβλού-
 μενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.
- Ar. 1073 Τροχός: ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται 20
 ἐκολάζοντο. Ἀριστοφάνης· εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
 ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ ἔλκοιτο μαστι-
 γούμενος.
- Thdr. 1074 Τροχός· Δαβὶδ· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ
 τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης· φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία, ὅτι νότου πνεύσαντος 25
 διηρέθη τὸ πέλαγος, τοῦ δὲ ἀέρος κυστρεφομένου καὶ τῶν νεφῶν
 συνισταμένων ὁ ἄνεμος τίκτεται. αἱ δὲ τιμωρίαι σου, φησί, δίκην
 βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς τοὺς
 τῶν Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. ὅτε δὲ λέγει, ὁ θεός μου, θεοῦ
 αὐτοῦς ὡς τροχόν· ἀντὶ τοῦ ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον 30
 αὐτοὺς στρέφεσθαι καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοισι περίβαλε.
- Ar. 1075 Τρωγαλίων: τῶν τραγημάτων· οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκά-
 λουν οἱ παλαιοί.

1066 — διατρέχειν = P, Ba 390, 28 cf. Bk. 114, 18 τὴν sq. Polyb. 10, 20, 2
 1067 — παρέσχον (ass. D. 56, 22, 3 οὐ sq. Anth. 5, 180, 3—4 1068 = P, Ba
 390, 27 cf. H, sch. Eur. Or. 36 1069 = P, Ba 390, 29 cf. H; in ep. Hebr. 12, 13
 1070 Laert. 2, 36 1071 sch. Ar. Av. 79 plenius 1072 — σώματα = P, Et.
 Gen. cf. Bk. 306, 28; in Antiphont. 1, 20 ἐπὶ pr. — ἐτύπτοντο Ar. Pac. 462 c.
 sch. ἐπὶ tert. sq. Ar. Pl. 875—6 1073 — ἐκολάζοντο sch. Ar. Pl. 875. εἴ sq.
 Ar. Pac. 450—2 1074 — συνεπόδισας Thdr. in Ps. 76, 19, PG 80, 1481 b. ὁ
 θεός sq. Thdr. in Ps. 82, 14, PG 80, 1536 c 1075 sch. Ar. Pac. 767 cf. Bk. 114, 17

1072 Ar. Pl. cf. v. E 2785

A(GVFM) 5 καὶ om. G 9 Τροχιλίας G ὡς om. V 9. 10 ἀνεκτὴν Ξανθήπῃ A(F)V
 10 συνείθισμαι] συνθήσομαι F 13 ὄρνειον] ὄν(ομα) V 18 τοῦ om. VM
 22 γ' ἔλκοιτο G, Ar. 25 ἡ ἱστορία om. FV

- 1076 Τρώγλη: ἡ ὀπή. καὶ Τρωγλήτης. καὶ Τρωγλοδύται, Δ
ἔθνος. ἀλλ' οἱ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.
- 1077 Τρώγῳ· αἰτιατικῇ. ἐσθίω. λύσις ὀνείρου· τρώγων γλυκερά πικρίας Δ
ἔξεις τρόπους. Οπ.
- 5 1078 Τρωαί: αἱ Τρωϊκαί. Δ
- 1079 Τρωϊκός: ἀπὸ Τροίας. καὶ Τρώϊος, ὁ Τρωϊκός. Δ
- 1080 Τρώϊλος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. λόγους Hesay.
πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία Ζ'.
- 1081 Τρωκτά: τὰ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν· οἶον κάρυα καὶ βάλανοι.
- 10 1082 Τρώκτης: ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἶον ἀποτρώγων. Σ
- 1083 Τρώμης: ὄνομα κύριον. Δ
- 1084 Τρώματα· ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο, ἐν τε ἐν Suid.
Λιμενίῳ χώρῃ τῆς σφετέρης μαχεσαμένων καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.
- 1085 Τρώξονται: φάγωσιν. Ἀριστοφάνης· ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν Δτ.
15 ἰσχάδων. ἄρα τρώξονται;
- 1086 Τρωχαϊκός. Δ
- 1087 Τροία: ὄνομα πόλεως. Δ
- 1088 Τροιζήνος: ὄνομα πόλεως. καὶ Τροιζήνιος, ὁ πολίτης. Δ
καὶ Ζῆται καὶ παροιμίαν ἐν τῷ εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.
- 20 1089 Τρύβλιον: ὄξυβάφιον, πινάκιον, ποτήριον. ὀρθομίλιον. Σ |
τοῦτο μεῖζον τοῦ ὄξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμωδία· τὸ τρύβλιον τὸ Δτ.
περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται.
- 1090 Τρυγαῖος Ἀθμονεύς: Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀμπελουργὸς Δτ.
δεξιός, οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστής πραγμάτων. ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων,
- 25 παρ' ὅσον οἱ γεωργοί, μάλιστα οἱ δεξιοί, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται.
καὶ Τρυγαῖος μὲν παρὰ τὸ τρυγᾶν· ἀρμόζει γὰρ γεωργοῖς. Ἀθμονεύς
δὲ ἀπὸ δήμου Ἀττικοῦ.
- 1091 Τρυγοδαίμονες: ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ Δτ.
αἰσχροποίᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφήμενοι τὸ cébecθαι τὸ θεῖον περὶ
30 τὸ κώπτειν ἐρέποντο.

1076 — ἔθνος cf. Ps. Herodian. 136, 181, Ambr. 542, 581 ἀλλ' οἱ sq. Babr.
31, 17 1077 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 300, 22 ἐσθίω =
Ambr. 661 cf. Bk. 114, 15 τρώγων sq. Astramps. 1078 = Ambr. 593 cf.
Et. M. 770, 31 1082 = P, Ba 391, 19. Et. Gen. cf. Et. M. 770, 49, Ap. S. 155, 34
(unde H); in E 289 1085 Ar. Ach. 805—6 c. sch. 806 1087 = Ps. Hero-
dian. 137, Nicet. p. 659 (vs. 8) 1088 cf. Steph. Byz. — πόλεως cf. Ambr. 609,
Ps. Herodian. 137. Τροιζήνιος ὁ πολίτης cf. Ambr. 586 1089 — ποτήριον cf.
P = Ba 391, 3; H; ὄξυβάφιον cf. sch. Ar. Eq. 650, 906 cett. πινάκιον = Ps. He-
rodian. 137 τοῦτο — ἐστί sch. Ar. Av. 361. τὸ sq. Ar. Ran. 985—6 c. sch. 986
1090 Ar. Pac. 190—1 c. sch. 190 1091 sch. Ar. Nu. 296

1077 init. cf. v. E 3140; Astramps. cf. vv. Γ 311 et E 3133 1081 cf. v. Φ 20
1084 ex v. Γ 472 cf. v. Δ 1289 1090 cf. v. M 1027

1 Τρωγλήτης G^M^{cc}, Ambr. 542, Ps. H. 3 γλυκερά A^r 9 καταρακτά G A (G F V M)
κατὰ V 1083 om. G^M 11 κύριον om. A 1084 om. A^F mg. V, l. mg. A^r
1085 om. G^F M; Τρωχαϊκός V 1087—8 om. A mg. A^r 17 ὄνομα πόλεως F V:
πόλις A^r G^M 18 πόλεως] τόπου G 19 καὶ utrob. M: om. A^r G V Ζῆται
et ἐν τῷ om. V 23 Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ del. Bhδ. 1091 om. A post 1093
G^M, ordo poscit

- Σ + Ecl. 1092 Τρύγητος: ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν. καὶ ἄμητος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ ἅμᾶν καὶ θερίζειν· προπαροξυτόνως. τρυγητὸς δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἄμητός, ὁ θεριζόμενος. οἶον ἄμητὸς στάχυς· ὅξυ-
Suid. τόνως. καὶ Ἔμετος· καὶ ἐμετός, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.
- Thdr. 1093 Τρυγίας: ἐπὶ θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. πίνονται πάντες οἱ 5
ἁμαρτωλοί.
- Δ 1094 Τρυγόνος: εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία· Τρυγόνα
Σ ψάλλειν, ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὥς
Prov. μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία· Τρυγόνος λαλίστερος.
ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις 10
μέλεσι λαλοῦσι.
- Ar. 1095 Τρυγονῶσα: ἡσύχως κνῶσα. Ἀριστοφάνης· τρυγονῶσα τὴν
θύραν.
- Ar. 1096 Τρυγός: τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. Ἀριστοφάνης· ὄζων
τρυγός. καὶ αὐθις· ἔοικας, ὡς πρεσβύτερα, νεοπλούτῳ τρυγί. Ἀριστο- 15
φάνης φησί.
- Ar. 1097 Τρυγὸς γλυκείας: τουτέστι τοῦ νέου οἴνου. Τρύγα γὰρ
καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν καὶ τὴν ὑποστάθμην.
- Ar. 1098 Τρυγῳδία: κωμῳδία· ἥτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν,
τουτέστι νέον οἶνον· ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπεῖων τὴν ἀρχήν, 20
τρυγί χρίεσθαι τὰς ὄψεις.
- Ar. 1099 Τρύγοιπος: ὁ ὕλιστῆρ ὁ κάκκινος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·
ἀλλ' ἔστι τρῦξ παλαιὰ καὶ καπρά. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ'
Δ ἱάσεται. προπαροξυτόνως. καὶ Τρυγοῖπῳ, ῥῆμα.
- Σ 1100 Τρύζει: ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγῶν· 25
ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.
- Ar. 1101 Τρύμη. ὁ τετρημένος σφόδρα καὶ πεπερονημένος ἐν τοῖς
πράγμασιν· ὃν ἡμεῖς τρυπᾶν φαμεν. θέλει δὲ εἰπεῖν εὐτόνως ὥς
τρυπάνον.

1092 — θεριζόμενος cf. ad A 1588, porro Theognost. 75, 13 1093 Thdr. in
Ps. 74, 9, PG 80, 1472 a 1094 Τρυγόνα — τρύζητε = P cf. H; I 311 vs. 9
Τρύγονος sq. = Diogen. VIII 34 cf. Aelian. h. a. 12, 10 1095 Ar. Eccl. 34
c. sch. 1096 — τρυγός Ar. Nu. 50 c. sch. ἔοικας — τρυγί Ar. Vsp. 1309
1097 — οἴνου sch. Ar. Pac. 576. Τρύγα sq. sch. Ar. Pl. 1086 1098 sch. Ar.
Ach. 499 1099 — ἱάσεται Ar. Pl. 1086—7 c. sch. 1087. cf. P = Ba 391, 8; Et.
Gen. = Et. M. 771, 5; H, Ambr. 549; sch. Ar. Pac. 535. προπαροξυτόνως sch.
Ar. Pac. 535 1100 = P, Ba 391, 5, Et. Gen., Lex. rhet. in Et. M. 771, 11 cf.
Erotian. 83, 18, H 1101 sch. Ar. Nu. 448

1092 init. cf. v. A 1588. Ἔμετος sq. ex v. E 975 1093 cf. v. O 756 1097 cf.
v. Σ 1483

Α (GFVM) 1 δεῖ om. V 3 βότρυς om. AF 4 καὶ pr. — πρᾶγμα om. AF; περιεσσόν
ss. M; καὶ Ἔμετος om. V 6 ἁμαρτωλοῖ] τῆς γῆς e Ps. add. F 7 Τρυγόνος]
Τρυγόνες G <κατὰ> Τρυγόνα ex Π 2037 Bhd. 9 τρύζεται FV 10 ἐν
τῷ στόματι ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς V 11 λαλεῖν F 14 ἀποστάθμης FV
Ἀριστείδης F 15. 16 Ἀριστοφάνης φησί om. G, φησί om. A 18 καὶ pr.
om. V 25 παρίζει, γ. ἀτίμως λ. F 27 τετρωμένος F

- 1102 Τρύπανα: ἐργαλεία τεκτονικά. τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὤκη- Δ + Anth.
εντα τέρετρα.
- 1103 Τρυσιβίου γαστρός: καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης *Ar.*
Νεφέλαις.
- 5 1104 Τρυσμός: γογγυσμός. Σ
- 1105 Τρυτάνη: ὁ Ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς σταχάνην καλοῦσιν. Σ
ἐνθεν καὶ παροιμία· δικαιοτέρος σταχάνης. *Prov.*
- 1106 Τρυτοδόκη: ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τὴν Anth.
τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων. τὸν Ζυγὸν τῆς παμβακίδος.
- 10 1107 Τρυφάλεια: περικεφαλαία. Σ
- 1108 Τρύφαινα: ὄνομα κύριον. Δ
- 1109 Τρυφή: ἡ σπατάλη. Δ
- 1110 Τρυφηλός· καὶ Τρυφητής, ὁ ἄπληστα τρώγων. Δ
- 1111 Τρυφιόδωρος, Αἰγύπτιος, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν. *Heay.*
- 15 ἔγραψε Μαραθωνιακά, Ἰλίου ἄλυσιν, τὰ κατὰ Ἱπποδάμειαν, Ὀδύσσειαν
λειπογράμματον· ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσεύς καμάτων, καὶ ὅσα μυ-
θολογοῦσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα.
- 1112 Τρυφιόδωρος· διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. Παράφρασιν τῶν *Heay.*
Ὀμήρου παραβολῶν· καὶ ἄλλα πλείστα.
- 20 1113 Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου. Σ
- 1114 Τρυφῶ· αἰτιατικῇ. *Synt.*
- 1115 Τρύφων, Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς καὶ ποιητής, *Heay.*
γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον. Περὶ πλεο-
ναςμοῦ τοῦ ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτῳ βιβλία Ζ', Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ
25 διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις
λυρικοῖς, Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ
Ῥηγίων καὶ Δωριέων καὶ Συρακουσίων, Περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀνα-
λογίας α', Περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, Περὶ ὀνομάτων συγκριτι-
κῶν α', Περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, Περὶ ὀνομάτων χαρα-
30 κτήρων α', Περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α', Περὶ ῥημάτων
ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν καὶ

1102 — τεκτονικά cf. H. τρύπανα sq. Anth. 6, 205, 7 1103 sch. *Ar. Nu.* 419
1104 = P, Ba 391, 9, H 1105 — Ζυγός = P, Ba 391, 11, H cf. Bk 308, 15, unde
Et. M. 771, 15 ταύτην sq. cf. Zen. III 16 1106 καὶ — παμβακίδων Anth. 6,
254, 6 1107 = P, Ba 391, 12, Et. Gen., Et. M. 771, 18 cf. sch. Γ 372, H
1109 cf. Ambr. 544 1110 Τρυφηλός cf. Ambr. 550. Τρυφητής sq. aliter
Ambr. 544 1113 = P, Ba 391, 13, Et. Gen. cf. Et. M. 771, 25, H, Ap. S. 155, 21
1114 = *Synt. Laur., An. Ox.* 4, 300, 20

1102 cf. v. Ε 3419
1111 cf. v. Ν 261

1105 cf. vv. Δ 1076, Σ 1013

1106 cf. v. Π 122

15 Ἰουλίῳ V 19 περιβολῶν V 22 καὶ ποιητῆς ad 1112 rettulit Bhd. A (GV M)
et αὐτὸς post καὶ add. Flach 23 καὶ om. A 24 τοῦ] τῶν G διαλέκ-
των G Περὶ — 27 Συρακουσίων turbata sec Bhd.; 27 καὶ Δωριέων post vs. 26
διαλέκτου transpos. Gutschmid 31 ἐγκλητικῶν M

ἀπλῶς πάντων, Περί ὀρθογραφίας καὶ τῶν αὐτῇ ζητουμένων, Περί πνευμάτων καὶ τρόπων· καὶ ἄλλα.

Σ 1116 Τρύχεται: κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνε-
Ε νεύριται. καὶ Ἐκτετρυχωμένος. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτε-
τρυχωμένος ἦν.

ΑΓ. 1117 Τρύχη: τὰ ῥάκη· τραγικῶς. προσήλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα
Ε ἡμφιεσμένη τρύχη καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

Σ 1118 Τρυχηρά: ῥακῶδη.

Σ 1119 Τρύχονον: τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχον, οὐ τὸ
τρύχον. σὺν τῷ σ δὲ στρύχον οὐδαμοῦ εὑρον. καὶ παρὰ τὴν 10
παροιμίαν τὴν ἀπαλῶτερος τρύχου. παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν, ἤδη
εἰμὶ μουσικώτερος τρύχου.

Δ 1120 Τρυχώμενος· Τετρυχωμένος δέ.

Σ 1121 Τρύχουσιν: ἐλαττοῦσι.

Σ 1122 Τρυχωθεῖς: πιεσθεῖς. ἢ φανερωθεῖς. ὅτι Τρυχῶ τρίτης 15
Εελ. συζυγίας ἐστὶ τῶν περισπωμένων. καὶ βαρύτονον, τρύχω, τρύχεις.

Σ 1123 Τοιάσδε: τοιαύτης.

1124 Ἀραὶ κατὰ οἰχομένων ἐχθρῶν. Τοία Στυγός σε μελανοκάρ-
ΑΓ. διος πέτρα Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγῆς φρουροῦσι, Κωκυτοῦ
τε περιδρομοὶ κύνες ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχχνα σου 20
διασπαράξει· πνευμόνων τ' ἀνθάσσεται Ταρτηρία μύραινα, τῷ νεφρῷ
δέ σου αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένῳ διασπᾶσονται Γοργόνες Τιθρά-
σαι, ἐφ' ὧς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

Δ 1125 Τοιαυτί: τοιαῦτα.

Hom. 1126 Τοιγὰρ ἐγώ: ἐγὼ μὲν γάρ.

Σ 1127 Τοιγαροῦν: ἀμέλει, ὅθεν δὴ, οὐκοῦν, διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Σ 1128 Τοιγάρτοι: τούτου γὰρ ἔνεκεν.

1116 — ἐκνενεύριται = P, Σ*, Ba 391, 16, Et. M. 771, 27 cf. Et. Gen., H
1117 — τραγικῶς sch. Ar. Ach. 418 προσήλθεν sq. Dionys. Hal. 8, 45, 1
1118 = P, Ba 391, 14, H; in Eur. Tr. 496 1119 = P, Et. Gen. cf. Et. M. 771, 31,
Ael. D. fr. 217 ap. Eust. O. 1390, 51, Lex. Marc. Rh. Mus. 49, 626; fr. com. ad. 605
1120 = Ambr. 659 1121 = P, Ba 391, 15; in α 248 1122 — φανερωθεῖς =
P, Ba 391, 18 ὅτι sq. cf. An. Ox. 2, 414, 17 (unde Et. M. 754, 53), sch. Greg.
Ann. 105 cf. p. XXII 1123 = P, Ba 388, 21, Zon. 1737 cf. H 1124 Τοία sq.
Ar. Ran. 470—8 1125 cf. sch. A 76 1127 = P, Ba 388, 22 cf. H, Zon. 1739;
in Soph. Ai. 490 1128 = P, Ba 388, 24 cf. Zon. 1739; in Aeschyl. Suppl. 654

1122 cf. v. E 692 1124 — ἐχθρῶν hinc v. A 3813; Ar. cf. 136, 579, vv. Γ 391,
Π 1106, Σ 1254

Α (GFVM) 1 ἀπλῶς πάντων] ἀποραντικῶν Graefenhan, ἀποτελεστικῶν Lange Περί pr.
Α: καὶ Περί GVM 3 κακοπαθεῖ GM, Σ*, Et. Gen. 6 προσήλθεν GM
9 τὴν alt. G, Phot. Et. Lex. Marc.: τὸν rell. 9.10 οὐ τὸ τρύχον om. F
10 οὐδαμῶς F 11 τρύχου, ἦν M στρυχνόν, ἦν G ἤδη γὰρ Phot. 13 δέ
om. F 15 παισθεῖς F πιασθεῖς Phot. Ba 1123—1140 post 850 F cf. ad 1143
18 Ἀραὶ — ἐχθρῶν om. AG mg. A* M 20 θ'] τ' FV ἑκατογέφαλος MTP,
ΑΓ. plerique 21 διασπαράξει GFVM 22 διασπαράσσονται V 23 δρομέως
ὁρμήσῃ π. F

- 1129 Τοιαῖδε πράξεις. Suid.
 1130 Τοῖιν: κοί, Δωρικῶς. καὶ πολὴν λευκῶν κείραι ἀπὸ κροτάφων Δ + Anth.
 τοῖιν. ἀλλ' ἐπένευε.
 1131 Τοῖνυν: διὰ γὰρ τοῦτο, ἢ οὖν. Σ
 1132 Τοῖο: τοιούτου. καὶ Τοῖος, τοιούτος. καὶ Τοῖον, τοιούτον. Δ
 1133 Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν: Ἀριστο- Ar.
 φάνης. ἢ διὰ τὸ τειχίαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγ-
 κατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν· τείχος
 Τριτογενεῖν ἑὺλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς. ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων,
 10 Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ἑὺλινον τείχος.
 1134 Τοιουτῶδες: τοιούτον. οὐδὲν ὅτιον ἐβεβαιώθη τοιουτῶδες. E
 1135 Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴσεις, καὶ σε καλοῦσι Ar.
 βλιτομάμμαν: οὗτοι ὠύδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῶδουνο· καὶ
 τάχ' ἂν εἶχαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι καὶ ἐν Τρι-
 15 φάλητι. καὶ Εὐπολὶς Δήμοις· Ἱπποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
 βληχῆτὰ τέκνα, καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τε-
 λείσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.
 1136 Τοῖς ὀρθῶς· ὅτι τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι,
 μεῖζονος τῆς ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα τοῦ γινῶναι τινα
 20 αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ τὰ δέοντα, τὴν Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν· οὗτος
 μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται· λέγων, ἀντὶ τοῦ νοῆσαι πάνθ'
 ἑαυτῷ.
 1137 Τοῖς πολλοῖς τοῦ βόλου: τουτέστι τοῖς εὐώνοις. A
 1138 Τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνή- Soph.
 25 μην ἔχειν: τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθαι
 πόνον εἶναι τὸν κάματον.
 1139 Τοῖς φθάνουσι: τοῖς ἤδη γεγονόσι.
 1140 Τοίχαρχος: ἐπὶ νεῶς ὁ ἄρχων αὐτῆς· τοιχάρχου δὲ πρωρεύς,
 πρωρέως δὲ κυβερνήτης, κυβερνήτου δὲ ναύκληρος.
 30 1141 Τοιχωρύχημα γαλῆς: τοίχου ὀπή. Σ

1130 καὶ sq. Anth. 6, 198, 4—5   1131 = P, Ba 388, 25 cf. H   1132 cf. H;
 — τοιούτος cf. Zon 1736. Τοῖον sq. = sch. E 450; Τοῖο A 380. Τοῖος c 135
 1133 Ar. Eq. 884 c. sch. 886 cf. sch. 1040   1134 οὐδὲν sq. Aeliano attr. Valck.
 obloquente Bhd.   1135 Ar. Nu. 1001 c. sch.; Ar. fr 112 et 567, Eup. fr. 103
 1136 Iul. or. 7, 244 d. 245 a; Hesiod. O. 293   1137 sch. Ar. Eq. 945   1138 Soph.
 OC 508—9 c. sch. 508   1140 Artem. 1, 35 p. 37, 7 sqq.   1141 = P

1129 ex v. Γ 257   1130 init. cf. 1170   1133 cf. v. A 2371   1135 cf. vv.
 B 336, E 951, Υ 125   1138 cf. 242

1129 om. AFV mg. A^r   2 Τοῖιν] Ζῆτει ss. M; corruptelam vidit Kust. A (G F V M)
 λευκὸν A   3 τοῖν Anth.   4 διὰ om. GM   ἢ οὖν om. G, οὖν om. in
 lac. M   5 καὶ pr. om. A, nov. gl.   9 Τριτογενεῖ F   12 ἤσεις F ἔσεις G
 13 οὔτοι] ὡς add. AGM   15 Ἱπποκράτους—17 Περικλῆς om. F   16 βλαχη-
 τὰ A   18 ὅτι om. G   τὸ om. AF   19 τῆς om. GM, probante Hertlein
 τοῦ—22 ἑαυτῷ om. F   22 ἑαυτῷ] Ζῆτει ss. M   ad 1138 γνωμικόν mg. add.
 A^r M^{cp}   25 τουτέστιν om. V   γονέων] νέων A

Σ+Δ 1142 Τοιχωρύχος: κλέπτης. Τοιχωρύχος, ληστής. Τοιχο-
ρύκτης δέ.

Δ 1143 Τύανα: πόλις. μητρόπολις ἐν Καππαδοκίᾳ.

1144 Τύγα: παρὰ Ῥωμαίοις συγκλητική ἐσθής.

Δ 1145 Τύγωνος.

Ecl. 1146 Τυγχανόντων: ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν. Ἀττικῶς. οἱ γὰρ
Ἀττικοὶ ἀπὸ ὀριστικῶν, μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν, τὸ γ' πρόσωπον
ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ πληθυντικῇ τῶν ἰδίων μετοχῶν· οἶον
τύπτετε, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν· μέλετε, μελόντων ἀντὶ
τοῦ μελέτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μ κλιτικόν τὸ γ' πρόσωπον 10
τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ γ' τῶν δυϊκῶν· τύπτεσθε
τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Synt. 1147 Τυγχάνω· γενική.

Ar. 1148 Τύκος: ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν.
ἐνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, ἀντὶ τοῦ ἔξεον, ἔκοπτον. Ἀριστοφάνης Ὀρνις· 15
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι.

Σ 1149 Τυκτόν: χειροποίητον.

Ar. 1150 Τύλα, καὶ τύλος ἀρσενικῶς, τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ
πεπιλημένον τῆς σαρκός, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς
ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν· 20
ἴστω γ' Ἡρακλῆς, ἔκαμον τὰν τύλαν κακῶς. καὶ Τηλεκλείδης τραχίλου
Ε τύλαν εἶπε. Πολύβιος· τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχερεστίαν παρεχούσης
διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τὴν κύριγγα
τὴν προσαγομένην.

1151 Τύλη: ἡ στρωμνή. οἶον, ἔδοξε τις τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ 25
γναφάλων, καὶ παιδάριον ἐγέννησεν ἄρρεν.

Δ 1152 Τύλις: ὄνομα πόλεως.

Δ 1153 Τύλος: ἡ νῆσος.

1142 cf. P = Ba 388, 26, Et. Gen.; Ambr. 487, H, Ps. Herodian. 137 et 205,
Et. M. 761, 25, Zon. 1736 1143 — πόλις cf. Steph. Byz. 1144 συγκλητική
ἐσθής = Lex. Rom. Barocc. 1146 cf. Choer. in Theodos. Gramm. Gr. 4, 2, 2,
236, 10, unde Et. M. 6, 56 1147 = Synt Laur. et Gud. 1148 Ar. Av. 1138
c. sch. plenior. 1149 = P, Ba 391, 20 cf. Ap. S. 156, 4; in E 831 1150 — εἶπε
Ar. Ach. 860 c. sch.; Telecl. fr. 50 τῆς πέτρας sq. Polyb. fr. 82 1151 ἔδοξε sq.
Artem. 5, 8 1152 cf. Steph. Byz.

1150 Polyb. cf. 1154

1151 cf. v. Γ 327, partim hinc

A(GFVME) 1142 om. AF, sed genuina est 1 Τοιχορύχης κ. Τοιχορύχος G, T. alt. om. E
cf. Phot. cett. 1143—4 post 1122 F; post 1140, deinde 1140 iterum V 3 μη-
τροπόλεως F 4 Τόγα Kust. 1145 om. FV ss. M 7 Ἀττικοὶ om. V
μή] τῶν μή G, Et. 8 τῶν πληθυντικῶν ed. pr., Choer. Et. 11 τύπτεσθε V,
Choer. Et.: τύπτετε A τύπτεσθων GM 12 τυπτέσθων GM, Choer. Et.: τύπτε-
σθων AV 14 τοῦς] καὶ G 15 ἔκοπτον, ἔξεον V ἐξέκοπτον A 23 τύλοις]
τοῖς add. Bhd., frustra κρατύνουσι B.-W. ad 1151 τη(μείωσαι) δνειρον mg.
add. M 25 ἀντὶ A: ἀντὶ τοῦ rell. 26 γναφάλων FM (v def. in lac.),
Γ 327: γναφάλλων A, cod. L Artem. κναφάλων V, cod. V Artem. ακφάλων in lac. G
27 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 28 ἡ om. G

- 1154 Τύλος: νενεκρωμένη cάpΞ, άποσκίρωμα τών γονάτων. Σ
 δυσχερστίαν παρείχεν ή πέτρα, διά τὸ τρήμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς Ε
 τύλοις.
- 1155 Τυλοῦται: τραυματίζεται, παχύνεται. οἱ δὲ πλείστοι τῶν Σ
 5 Πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας. Ε
- 1156 Τύλωμα. Δ
- 1157 Τυμβογέρων. ὁ πέμπελος. Προκόπιος· ὁ δὲ Ἰουστίνος ὁ Ecl.?
 βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἡδῆ. ἢ Τυμβογέρων, ὁ ἐσχατόγηρως. Ε Δ
- 1158 Τύμβος: τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὃ ἐστὶ καίεσθαι τὰ Σ
 10 σώματα τῶν τεθνεώτων. ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών. Ecl. Ar.
- 1159 Τυμβεία. καὶ Τυμβείτης, ὁ μνηματίτης. εἰ καὶ ἰδεῖν Δ
 μικρὸς λάας ὁ τυμβείτης ἄμιν ἐπικρέμαται. Anth.
- 1160 Τυμβογέροντες: πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. Σ
 παραπλήγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.
- 15 1161 Τυμβοχοεῖ: θάπτει. Σ
- 1162 Τύμμα: κροῦμα.
- 1163 Τυμμαῖς: πληγαῖς. καὶ εἴ που τις εὐρεθείη τὸ ὅπως οὖν ὄρκῳ Δ + Ε
 κεχρημένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο.
- 1164 Τύμπανα· οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ κάλπιγος ταῖς μάστιξιν ἀπεκτύπουν Ε
 20 εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα, φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν
 ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες
 ἐνῆρμονζον ἐς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. τὸ δὲ στόμα τοῦ ἄγγους
 ταυρεῖω δέρματι περικυτῶσαντες μετέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχας τοῦτο
 25 τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον ἢ σιμᾶναι
 τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος ἐτίνασσαν. οἱ δὲ
 ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοὶ τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι, ἐν τε στεγανῷ
 ἤχουντες, ἀσαφῆ τινὰ βόμβον ἀνέπεμπον ἐνδοθεν· ὥνπερ οὐ ῥάδιον
 ἦν τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐπιγινῶναι, τίνος ἦν ὄργάνου ἢ θηρίου· βρυχήματι
 γὰρ ἔοικεν.

1154 — γονάτων = P, Ba 391, 21 cf. H δυσχερστίαν sq. Polyb. fr. 82
 1155 — παχύνεται = P, Ba 391, 22 οἱ sq. Eupar. attr. Roos, Arr. p. 10
 1156 cf. H 1157 — πέμπελος cf. Eust. I. 1330, 8 (Nauck, Ar. Byz. p. 98) ὁ—
 ἡδῆ Proc. b. a. 6, 11 Τυμβογέρων alt. sq. cf. H 1158 — τάφος = P, Ba
 391, 23, Et. M. 771, 38, Ambr. 681 cf. H, sch. α 239, Bk. 309, 3 παρὰ—τε-
 θνεώτων cf. Et. M. 771, 38 ταῦτα sq. Ar. Vsp. 1370 1159 Τυμβεία = Ambr. 717
 εἰ sq. Anth. 7, 198, 1—2 1160 = P, Et. M. 771, 41 cf. Et. Gen., H 1161 = P,
 Ba 391, 24, Et. Gen. cf. Et. M. 771, 39 (partim o sch. Φ 323), H 1162 — πλη-
 γαῖς cf. H καὶ sq. Aeliano attr. Valck.

1154 init. hinc sch. Ald. in Ar. Ach. 553; Polyb. cf. 1150 1157 init. cf.
 v. Π 958 1164 cf. vv. K 2793 et Σ 68

1 ἀποσκίρωμα GVM, Ba 2 δυσχερστίαν—3 τύλοις del. Kust. Bhd. sed A(GFVM)
 cf. v. Σ 1168 5 παρθένων F 1157—8 extra ord. 7 Προκόπιος Reines.:
 πρό κδ' omnes, ζῆται ss. GM Ἰουστινιανός G 12 τυμβίτης G, Lobbeck, v.
 l. Anth. ἄμιν] ἡμῖν Δωρικῶς ss. V 14 καὶ om. G 1162 om. AF mg. A
 post 1157 V 17 Τυμβαῖς utrob. AFV, contra ord. τὸ] τῷ ed. pr. ὄρκῳ
 suspectum Bhdyo 19 ἀντὶ] ἀντὶ τῆς V 23 μάχας] μάλας MYP 23.24 τοῦτο
 τὸ τύμπανον om. G

Σ 1165 Τυμπανίζεται: εὐλῶ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρέματα.

Σ 1166 Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῖον, ὃ κατ-
Anth. εἶχον αἱ Βάκχαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀραξάχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμ-
πανα λεοντόδιφρε σοί, Ῥεῖη, θῆκε.

Anth. 1167 Τύμπανος: ἀρσενικῶς. καὶ τινος αὔρη δαίμονος ἐς τὸν ἐόν 5
τύμπανον ἦκε χέρας.

Δ 1168 Τυμφαῖς: πόλις. καὶ βοῦς Ἀρτέμιδος.

Δ 1169 Τυνδαρίδης: ὁ τοῦ Τυνδάρεω.

Δ 1170 Τύνη: κύ. Δωρικῶς.

Ar. 1171 Τυννουτονί: δεικτικῶς· ἀντὶ τοῦ μικρόν. Ἀριστοφάνης· παι- 10
δάριον ὃν τυννουτονὶ ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας. καὶ Τυννουτωῖ συνάγων
τοὺς δακτύλους φησὶν ἀντὶ τοῦ μικροῦ· Ἀριστοφάνης· ἐν πλοιαρίῳ
τυννουτωῖ ἀνὴρ γέρων ναύτης διάξει. περὶ τοῦ Χάροντος λέγων τοῦ
περάματος τοῦ πλοίου.

Σ 1172 Τυντλάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ 15
Ar. οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἶναρίζειν τήμερον, οὐδὲ τυντλάζειν· ἐπειδὴ παρ-
δακὸν τὸ χωρίον.

Σ 1173 Τυντλώδους: ὑλώδους.

Ar. 1174 Τύμπανα: βάκλα. παρὰ τὸ τύπτειν. εὐλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον·
ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ. 20

Σ E+Σ 1175 Τυπαῖς: πληγαῖς. ἔχοντας τύμπανα καὶ τύπους. τουτέστι πληγὰς.

Σ 1176 Τυπεῖς: πληγεῖς, τρωθεῖς. καὶ Τυπεῖσι, τρωθεῖσι.

E 1177 Τύπη· ὥστε συνέβαινε ὑπὸ τοῦ πυρός τὰς βάσεις τῶν πύργων
καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι.

Δ 1178 Τύπος: χαρακτήρ. πρόκειπε τούτῳ πολλὰ παρ' ἐμοῦ· ὃν 25
εἰ προλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην
ἐληλυθῆναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. καὶ

E Ἀππιανός· ὁ δὲ Ἀννίβας, Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος, τῷ

1165 = P, Ba 391, 25, Et. Gen., Et. M. 771, 48 cf. H 1166 — βάκχαι = P, Σ*, Et. Gen., Et. M. 771, 44 cf. H, Ba 391, 27 ἀραξάχειρα sq. Anth. 6, 94, 1 et 6
1167 καὶ sq. Anth. 6, 220, 9—10 1168 — πόλις = Ambr. 713 βοῦς sq. cf. Call. h. 3, 178 c. sch. 1170 = Ambr. 737 cf. Ap. S. 156, 5, H, sch. E 485, sch. Hesiod. O. 10, Et. M. 314, 41 (et ad 771, 49) 1171 — οἰκίας Ar. Nu. 878—9 c. sch. 878 Τυννουτωῖ sq. Ar. Ran. 139—40 c. sch. plenior. cf. sch. Eq. 1220
1172 — λέγειν = P, Σ*, Et. Gen., Et. M. 771, 53 cf. H οὐ sq. Ar. Pac. 1147—8
1173 = P, Σ*, Et. Gen., Et. M. 771, 52, H cf. Ba 391, 28 1174 sch. Ar. Pl. 476
1175 — πληγαῖς = P, Ba 392, 1 cf. H, sch. E 487 1176 = P, Ba 392, 2, 3; — τρωθεῖς cf. H, sch. A 191, Ap. S. 156, 6 1177 Polyb. 1, 48, 9 1178 — χα-
ρακτήρ cf. H προσέειπε — τύπος Synes. ep. 101 p. 240 d vs. 28 sq. App. Hann. 50

1170 cf. 1130 1171 cf. 820, vv. Σ 381, Φ 235 1172 cf. 431 1176 cf. 1179
1178 App. cf. v. Δ 27

A (GFV M) 4 λεοντόδιφρα A λεοντόδιφε V 7 Τύμψαι (vel Τύμψη) π. καὶ <Τυμφαῖδες>
βοῦς Bhδ. T. π. κ. βοῦς Καλλιμαχος Ἀρτ. ὕμνῳ Hecker. frustra 8 Τυνδάρεω
FV 9 κύ] σοί A 11 ὃν] ὧν ss. M 12 φησὶν] αὐτοῦ φ. F i3 ναίτης]
αὐτε FV Χάρωνος GM cf. ad 655 et ad X 135 15 αὐτὸ pr.] ταῦτό V
1174 post 1164 G, ordo poscit, post 1165 M, qui ord. corr.; Τύμπανα A
20 μωρίᾳ A 21 τυπάς GM^{ee} 22 Τυπεῖσι] Τυπούσι V 23 Τύποι F
25 τοῦτο F 26 Ἀριστείδης AFV cp. G

κύματι αὐτοῦ ἐπιστάς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπήνεσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγίδι Μαρκέλλου πρὶν αἰσθῆσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ θανάτου, καὶ αὐτόμολον ἄνδρα
 5 Ῥωμαῖον ἔπεμψε φέρειν, δηλοῦντα, ὅτι στρατιὰ Μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει.

1179 Τυπῆσι: τρώεσι.

Σ

1180 Τυπῶ· αἰτιατικῇ.

Synt.

1181 Τύπωμα χαλκόπλευρον: τὸ ἄγος, τὴν ὕδριαν, ἐν ἣ δῆθεν
 10 τὰ δοκοῦντα εἶναι ὁστέα Ὀρέστου ἀπέκειτο. τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένιοι χερσὶν.

1182 Τυπτῆσεις: τύψεις. καὶ Τυπτῶ· αἰτιατικῇ.

Δ Synt.

1183 Τυραννεῖον: κυρίως ἡ ἀκρόπολις. Τυραννία δὲ ἡ τυραννίς. Δ καὶ Τυραννίῳ, ἐπιθυμῶ τυραννῆσαι.

15 1184 Τυραννίων, Ἐπικρατίδου καὶ Λινδίας Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισηνός. Hesych. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γεγονώς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὅφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη, ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἷτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρακὸς ἐν
 20 Ῥόδῳ. ἀντεσοφίστευσε δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ· ἥ η δὲ εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην, τὸν Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραίος, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθεὶς, ὀλυμπιάδι ριγ', ἐν
 25 τῷ γ' ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος.

1185 Τυραννίων, ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, πατὴρ Ἀρτεμιδώρου, μα- Hesych. θητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος ὑπὸ τινος Δύμαντος ὠνήθη,
 30 τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἷτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς ἐσοφίστευσε ἐν Ῥώμῃ. καὶ ἔγραψε βιβλία πρὸς ἡ' καὶ ξ', ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὀμηρικῆς

1179 = P, Ba 292, 4 cf. sch. E 887

1180 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox.

4, 300, 24 1181 Soph. El. 54 c. sch.

1182 — τύψεις cf. Et. Gen.; l. = Ar.

Pl. 21 Τυπτῶ sq. = Synt. Laur. et Gud., An. Ox.

4, 300, 25 1183 — ἀκρό-

πολις aliter Ambr. 729. Τυραννία—τυραννίς aliter Ambr. 719

1179 cf. 1176

1184 Ps. Hesych. 68

1 κύματι AG, Δ 27: στόματι(1) VM 5 Ῥωμαίων A^{ac} VM^{ac} 1178—9 in- A(GFVM)
 verso ord. 9 Τύπωμα—10 ἀπέκειτο om. A 10 τοῦ Ὀρέστου G
 15 Ἐπικρατίνδου V 15 cett. Ἀμισηνός AFMT, Steph. Byz.: Ἀμισηνός
 GVM, mg. γρ. A^r 16 Κόρυμβος Tour, obloquente Bhd. γεγονώς—25
 Ὀλυμπιάδος om. F 17 πρότερον om. A; καὶ pr. del. coll. vs. 18 Daub, sed
 cf. p. 601, 23 cett. 20 δὲ pr. om. GM 21 Λουκούλλου A 23 βιβλία
 GVM^{ac} 24 ριγ' ρη' Patricius, Kust. ρηγ' vel ροη' Bhd. (ρηγ' Usener)
 26 διὸ—p. 608, 6 Ὀρθογραφίαν om. F 29 Ἀντωνίου] falsum sec. Bhd. Πομ-
 πηίου Daub 32 πρὸς ἡ' ρ' Bhd. ρ' πρὸς Daub

προσῳδίας, Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, θεματικά δὲ τὰ προσχηρικά, ἀθέματα δὲ τὰ μετοχικά· Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, ἐκ τοῦ Ἀντιγένους ὅτι ἀντιγένης ἢ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος, Ὅ τι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον, Ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος 5 μερισμοῦ, Διόρθωσιν Ὀμηρικὴν, Ὁρθογραφίαν.

- Heay. 1186 Τυραννίων, . . . ἢ Μεσσήνιος, φιλόσοφος. Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις γ'. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.
- Soph. 1187 Τύραννος: οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, ὁπὲ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς 10 Ἕλληνας διαδοθέντος κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχeton βασιλέα φησί, καὶ οὐ τύραννον. προσηγoreύθη δὲ τύραννος ἀπὸ Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γὰρ περὶ ληστείας τούτους γενέσθαι. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ 15 τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυνμήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. ὅτι καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν, ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκως πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο.
- 1188 Τύραννος Σικελίας· καὶ ζῆτει ἐν τῷ τριόρχῃ. 20
- Heay. 1189 Τύραννος, σοφιστής. Περὶ στάσεων, Περὶ διαιρέσεως λόγου βιβλία ι'.
- Synt. 1190 Τυραννῶ· γενικῇ. ὁ δὲ Δευκαλίων ἐτυράννει τῶν εἰς Παρνασσὸν κατοικούντων.
- 1191 Τυρβάζη: ἐτοιμάζη. 25
- Σ 1192 Τύρβη: ἀπόλαυσις, ἡ θόρυβος, ἡ τάραξις. Γέργηθες καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ τύρβη καὶ οἱ χειρώνακτες. τουτέστιν οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι.
- Σ 1193 Τυρευθέντα: κινήθέντα, ταραχθέντα.

1187—ὄνομα Hypothes. in Soph. OT; c 84, Aristot. fr. 481 1190 cf. Lex. Synt. Vat. 93; —γενικῇ cf. Synt. Laur. et Gud.; ὁ sq. Aelianos attr. Valek, obloquente Bhd. 1191 in Luc. 10, 41 (aliter Ambr. 732) 1192 —τάραξις = P, Ba 392, 5, Et. Gen., Et. M. 772, 4 cf. H; Erotian. 85, 14 = Bk. 308, 27 τουτέστιν sq. cf. Zon. 1847 1193 = P, Ba 392, 6, Et. Gen. cf. Et. M. 772, 8, H

1187 ὅτι sq. ex v. Δ 1178 1192 Γέργηθες sq. cf. vv. Γ 189, Π 1084, χειρώναξ

A (GFVM) 2 θεματικά] τηγέα Rohde, qui θεματικά δὲ τὰ πρωτότυπα ἀνώνυμα vel simil. post μετοχικά add., Kl. Schr 1, 362 sq., oblocuti sunt Egenolf et Daub. τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἄτομα ὡς τὰ κύρια ὀνόματα (ὄν. om. F), τὰ δὲ θεματικά ὡς τὰ προσχηρικά· τὰ δὲ ἀθέματα ὡς τὰ μετοχικά post 1184 add. F mg. A^r (in schemate), V 3 ἐκ τῆς] ἐκτὸς V 4 ἐκ—ἀντιγένης] κοῦκ αὐθιγένης Planer ἐκ τοῦ αὐτογενοῦς ὅτι αὐτογένης (sed haec interpolata cens.) Daub ἢ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος del. Egenolf 1186 non nov. gl. A GFVM, om. F 7 ἢ] μὲν ed. pr. del. Bas.; lac. statui φιλόσοφος Bas.: φίλος omnes 8 καὶ—χρήσιμα ad 1185 rettulit Bhd., frustra τῶν βιβλίων] βιβλῖ V βιβλία Bhd. 18 ὅτι—20 τριόρχης om. A FV mg. A^r 20 καὶ om. G 1190 om. A FV, mg. praemisso καὶ A^r 25 Τυρβάζει, ἐτοιμάζει F

1194 Τυρεύων: κατασκευάζων. καὶ Τυρεύαντες, ἀντὶ τοῦ Σ κατασκευάσαντες.

1195 Τυρρηνία: χώρα. καὶ Τυρρηνοὶ οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. Δ ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἔμπειρος ἀνὴρ συνεγράψατο· ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων θεὸν ἰβ' χιλιάδας ἐνιαυτῶν τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμησάσθαι κτίμασι, καὶ ταύτας διαθεῖναι τοῖς ἰβ' λεγομένοις οἴκοις· καὶ τῇ μὲν α' χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τῇ δὲ β' ποιῆσαι τὸ στερῶμα τοῦτο τὸ φαινόμενον, καλέσας αὐτὸ οὐρανόν, τῇ γ' τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα, τῇ δ' τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, τῇ ε' πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν καὶ ἐρπετῶν καὶ τετράποδα, ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς ὕδασι, τῇ ς' τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἔξ χιλιάδας πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι· τὰς δὲ λοιπὰς ἔξ χιλιάδας διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ὥς εἶναι τὸν πάντα χρόνον μέχρι τῆς συντελείας χιλιάδας ἰβ'.

1196 Τυρμίδαι· δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμίδαι.

Harp.

1197 Τυρόκνηστις: ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία· οὐ στήσομαι λείαν' Ἀρ. ἐπὶ τυροκνήστιδος. ἀντὶ τοῦ ὥς λείαινα. σχῆμα δὲ ἔστιν ἀκόλαστον καὶ ἐταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλέφαντες λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύσιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἐστῶτες γλύφοντο. λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὥς λείαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

1198 Τυρόκνη: ἡ μάχαιρα.

Suid.

25 1199 Τυροπωλήσω: ἀντὶ τοῦ σταθμήσω. πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

Ar.

1200 Τύρος: πόλις. καὶ Τύριοι, οἱ πολῖται. καὶ Ζῆται ἐν τῷ Δ Παῦλος, πότε γέγονεν ἡ Τύρος μητρόπολις.

1201 Τυροφόρον· ἐν Ἐπιγράμμασι· αἰχμητὰν δ' ἐπέθευεν ἀλέκτορα Anth. 30 καὶ πλακόεντα παῖς Ἠγησιδίκου, πίονα, τυροφόρον.

1202 Τυρρηνία: χώρα.

Δ

1203 Τύρις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Ξενοφῶν· οὕτω δὲ Σ

1194 — κατασκευάζων = P, Ba 392, 7, Et. Gen., Et. M. 772, 6 1195 — χώρα cf. Ambr. 720. Τυρρηνοὶ cf. Ambr. 701 1196 Harp. = P, Et. Gen. 1197 Ar. Lys. 231 c. sch. cf. P = Et. Gen., Et. M. 772, 9; H 1199 πρὸς sq. sch. Ar. Ran. 1369 cf. Radermacher p. 63 1200 — πόλις = Ambr. 711, Philop. diff. 1201 Anth. 6, 155, 3—4 1202 cf. Ambr. 720 1203 — τείχους = P, Ba 392, 8 οὕτω sq. Xen. Cyr. 7, 5, 10

1197 cf. vv. K 2666, A 226

1198 ex 1197

1201 cf. v. Π 1636

5 θεὸν om. V 8 τὸ alt. AV: καὶ τὸ G om. M 10 τοὺς pr. — μεγάλους A(G F V M) om. G καὶ pr. om. A 11 πετεινῶν in -ηγῶν corr. A τὰ τετράποδα G τετραπόδων Kust. obloquente Bhd. 13 ἔξ] ε' Bhd. 15 τὸν πάντα] πάντα τὸν V τὸν πάντα τὸν M 16 οἱ Τυρμίδαι om. A, v. I. Harp. 19 τυρόκνη F V M cp. A cf. 1198 ἐπὶ — 22 τυροκνήστιδος om. F 20 ἐλεφάντινοι e sch. Gsf. cp. A; καὶ add. GM 1198 om. A F V 25 ἀντὶ τοῦ om. A 27 καὶ alt. M: om. A^r G 1201—5 om. A 32 καὶ Τύρις F

Ε Κύρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος, ἀπολιπὼν ὅσον τύρσκι μεγάλας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ὤρυσσον ἐνθένδε τοῦ τεύχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτοῦς.

Σ 1204 Τύρσος: τὸ ἐν ὕψει ψκοδομημένον.

Hesych. 1205 Τυρταῖος, Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς καὶ 5 αὐλητής· ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρύνει Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιάτατος, σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ κληθεῖσι σοφοῖς, ἢ καὶ παλαιότερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λε' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια, βι- 10 βλία ε'.

1206 Τυρταῖος· ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν ἢ Μεσσήνην αἰρῆσειν ἢ αὐτοὶ τεθνήσκειν. χρέαντος δὲ τοῦ θεοῦ στρατηγὸν παρὰ Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν, χωλὸν ἄνδρα· ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν εἶλε τῷ κ' ἔτει τὴν Μεσσήνην· καὶ 15 ταύτην κατέσκαψαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς εἴλωσι κατέταξαν.

Σ Δ 1207 Τυτθήν: ὀλίγην, ἢ μικράν. καὶ Τυτθός, μικρός.

Δ 1208 Τυφασονία: χώρα.

Δ 1209 Τυφεδανός. ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ, ποθείς, 20 Ἀρ. ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας κοροῦ.

Δ 1210 Τυφεδῶνος: ὄνομα κύριον, ἢ τῆς καύσεως.

Σ 1211 Τύφεται: καίεται.

Anth. 1212 Τυφήρεα: τυφωνικήν. λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον, σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Σ + Δ 1213 Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται. καὶ Τυφλο- 25 πτεῖται, ὁμοίως.

Δ 1214 Τυφλὴ ὁδός. ὁ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξό- Ε δοῖς καὶ ἀτραποῖς σκολιωτέραις.

Soph. 1215 Τυφλὸς τά τ' ὦτα τὸν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ. Οἰδί-

1204 = P, Ba 392, 9 cf. H 1206 cf. sch. Pl. Leg. 1, 629 a; fort. e coll. orac. 1207 — μικράν = P, Ba 392, 10, H cf. Lex. rhet. ap. Et. Gen., Et. M. 772, 13 = sch. Theocr. 1, 45 a; sch. E 443, Ap. S. 156, 7 1208 = Ambr. 712 (721) 1209 l. cf. H ὦ sq. Ar. Vsp. 1364—5 1210 cf. Theognost. 39, 28, Ambr. 693, cod. V ad. Et. M. 772, 30 1211 = P, Ba 392 11 cf. H, Et. M. 772, 30 1212 λαμπάδα sq. Anth. 6, 249, 1—2 1213 — ἀναπλάττεται = P, Ba 392, 12, Et. Gen., Et. M. 772, 23, Ambr. 731 1214 ó sq. Aeliano attr. Valck. 1215 — λόγος Soph. OT 371—3 c. sch.

1205 Ps. Hesych. 67 1209 cf. vv. Σ 790 et 1263, X 599 1211 cf. 1220 1212 hinc v. Π 268 1215 Soph. cf. v. O 336

A (G F V M) 1 διαμετρήσας — 3 ἑαυτοῦς] διαμέτρῃσιν F 5 Ἀρχεμβρόντου F 6 πα- 7 πολεμοῦντας — 16 κατέταξαν om. F 9 λε'] με' Hecker (indic. Gsf. ms.) 9.10 Λακεδαιμονίοις post ὑποθήκας transpos. Gutschmid 15 εἶλ- 17 καὶ om. A, nov. gl. 20 κοροῦ FV 21 ὄνομα κύριον iure suspectum Bhdyo 25 Τυφοπλαστεῖται GV 25.26 Τυφλοπτεῖται F Τυφλο- 28 ἀτραποῖς A 29 εἰ] αἰεὶ AV

πους. *cū* δ' ἄθλιός γε, ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ κοι οὐδεὶς δὲ οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον οὐδεὶς ἐστίν, δὲ οὐ ταῦτά κοι ὀνειδίζει, ἅπερ μοι ὠνειδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ *ce* μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος. λύαις ὀνείρου· τυφλὸν φέρεσθαι *On.*
5 πάγκαλον πέλει λίαν.

1216 Τυφλότερος ἀσπάλακος: διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Ζῶον τοῦτο Σ ὀφθαλμούς. φησὶ δ' αὐτὸ Στήσιμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαιρωτάτους καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

10 1217 Τυφλότερος λεβηρίδος καὶ Κενότερος λεβηρίδος: Σ ἀμφοτέρα λέγεται. λεβηρίς δὲ οἷον λεπηρίς. καὶ λεποστάται. καὶ ἐπὶ τεττίγων καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

1218 Τυφλῶν ὀνείρων: ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως περιέπεσε Σ τοῦτο· δοιαὶ γὰρ τε πύλαι ψευστῶν εἰσὶν ὀνείρων. ἦ ὅτι μύουσι
15 προσδιαλέγονται.

1219 Τυφογέρων: ἐσχατόγηρως· ἢ ὑπερήφανος· τετυφωμένος *Ar.* γέρων.

1220 Τυφομένης: καπνιζομένης, καιομένης. καὶ καπνῷ τύφειν Σ *E* δίκην *cphkῶν*. τὸ ῥῆμα τύφω· ἔξ οὗ καὶ ἀτυφότητος.

20 1221 Τῦφος: ἀλαζονεία, μανία. ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ τετύ- Σ
φωται. *E*

1222 Τυφωεύς: ὄνομα κύριον. *Δ*

1223 Τυφών: οὐχ ἢ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναθυ- Σ
μιάσεως κυκλοφορῇ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

25 1224 Τυφών: κεραυνὸς βίαιος, πολὺς καὶ πνευματώδης. ἢ πνεῦμα *P^{bil}*
καπνῶδες, ἔρρωγος ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ *c* τυφῶς· *Ar.*
ἄρν', ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε· τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρα-
σκευάζεται. τοὺς γὰρ καταγιγνώδεις ἀνέμους τυφῶς καλοῦσι. τούτῳ
ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα.

1215 τυφλὸν *sq.* Astramps. 1216 *cf.* P, *Paroem.* ed. Gsf. 106 n. 870, H; *FGrHist* 107 fr. 18 1217 = P 1218 = P, *Et. Gen.*, *Et. M.* 772, 24; l. fr. *trag.* ad. 335; τ 562 1219 — ὑπερήφανος *sch.* *Ar.* Nu. 908. τετυφωμένος γέ-
ρων *sch.* *Ar.* Lys. 335 *cf.* *Et. Gen.* = *Et. M.* 772, 56 1220 — καπνιζομένης = P, *Ba* 392, 13 *cf.* *sch.* *Luc.* 215, 15. καιομένης *cf.* *Ambr.* 733; *Ps.* *Herodian.* 136 = *Et. Gen.*, *Et. M.* 772, 54; *sch.* *Luc.* 114, 7 καὶ — *cphkῶν* *Aeliano* *attr.* *Valck.*
τύφω *cf.* *Ps.* *Herodian.* 136 *cett.* 1221 — μανία = P, *Ba* 392, 14 *cf.* H, *sch.* *Luc.* 215, 14 ὁ *sq.* *Polyb.* 3, 81, 1 = *ES* 123, 23 1223 = P, *Et. Gen.*, *Et. M.* 772, 31, *sch.* *Luc.* 215, 15 *cf.* *sch.* *Ar.* *Eq.* 511, *sch.* *Eur.* *Ph.* 1154, H; *Pl.* *Phaedr.* 230 a 1224 — νέφους *Laert.* 7, 154 ἄρν' *sq.* *Ar.* *Ran.* 847—8 c. *sch.* 848

1217 *cf.* vv. Γ 401 et Λ 218

1220 *cf.* 1211

1223 *cf.* v. Θ 429

9 ὥσπερ γαλῆς] ὡς μαργάλης *Phot.* ὡς μυγαλῆς *Schneider*, *sed cf.* *Hes.* *Λ* (GFVM)
11 δὲ *om.* G [λεποστάται] λέπος τάττεται *egregie* *Pors.* 12 ἀπολειπομένων
Cobet 14 τοῦτῳ GM^{cc} 15 δοιαὶ FV [ψευστῶν] Ὀμηρος ἀμενηνῶν *ss.* M
16 Τυφλογέρων AFV 19 τὸ — ἀτυφότητος *om.* AFV; ἔξ — ἀτυφότητος *mg.* M
om. G 20 καὶ] ὡς G 22 Τυφωεύς *cf.* 1225 23 οὐχ ἢ] οὐχὶ V
ἐκ *alt.*] ἢ ἐκ *Phot.* *Et.* 26 ἀπὸ τοῦ νέφους V 27 ἄρν' GM, *Ar.*: ἄρη A^{cc} FV
ἀρεὶ A^{cc} μέλαινα FV *cf.* *Ar.* 27. 28 παρασκευάζεται] γρ. βιάζεται *ss.* M
29 μέλανα M, *sch.* (*Ar.*): μέλαν A μέλαινα FV μέλαιναν G

Δ 1225 Τυφωνεύς.

Σ 1226 Τυφώνος: πυρώδους δαίμονος.

Σ 1227 Τυφώνος πολυπλοκώτερον: Τυφών ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός, τούτου ποικιλώτερον.

Ar. 1228 Τυφώς· γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην. 5
Τυφῶς Γῆς μὲν ἦν υἱός, ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερός εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς· οἵτινες, ὡς μῦθος, καὶ εἰς ἀλόγων ζῶων μετεβάλλοντο μορφὰς διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. ἐριώλη δὲ πνοή σφοδρά. ὁ δὲ τυφῶς μείζον τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν. 10

Δ 1229 Τυφρηστός: ὄνομα πόλεως.

1230 Τυχαιά: ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην. οὐκ αὐτομάτῃ τινὶ συντυχίᾳ κατὰ τινα ἄτακτον καὶ τυχαίαν φοράν οὕτως ἀναφαινόμενα, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγενῆσθαι φησιν. ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύκσης ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ λέγει. 15

Δ 1231 Τύχαιος: ὁ τῆς Τύχης ναός.

Soph. 1232 Τύχη: συντυχία, παρὰ Σοφοκλεῖ. Πολύβιος· εἰ χρή τύχην 20
Ε λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων· μήποτε γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην, αἵτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῇ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τούναντίον. καὶ 20
Πισίδης· οὐκ ὑλαβήθης οὐ τὰς δι' ἡμᾶς ἀντιπραττούσας τύχας· εἰ χρή καλεῖν με τὰς ἀμαρτίας τύχας.

Soph. 1233 Τύχη· κέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν. Ἐκτωρ 25
μὲν, ψ δὴ τοῦτ' ἐδωρήθη πάρα, Ζωστήρι πρισθεὶς ἵππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐκνάπτει· αἰὲν ἔστ' ἀπέψυξε βίον· οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν 25
ἔχων πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῃ πεσέματι. περὶ Ἐκτορος καὶ Αἴαντος ὁ λόγος. καὶ Σοφοκλῆς· ἄκουσον. ἀνθρώποις τὰς μὲν ἐκ θεοῦ τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. ὅσοι δ' ἐκούσιοισιν ἔγκεινται βλάβαις, ὥσπερ κύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτεῖ- 30
ρειν τινά.

1225 = Ambr. 685 1226 = P, Σ^a, H, Et. Gen., Et. M. 772, 35 cf. Ambr. 687 et 690 1227 Tim. = P cf. Et. Gen. 1228 Ar. Eq. 511 c. sch. 1229 = Ambr. 714 cf. Steph. Byz. 1230 οὐκ — φησιν Greg. Nyss. PG 44, 72 c 1232 — συντυχία cf. sch. Soph. OC 1506 εἰ χρή — τούναντίον Polyb. fr. 83 οὐκ sq. Pisd. Heracl. Acr. 1, 169—171 1233 κέψασθε — πεσέματι Soph. Ai. 1028—33. ἄκουσον sq. Soph. Ph. 1316—20

1232 Polyb. cf. 872 et 1234, Pis. cf. v. E 3554 1233 Soph. Ai. cf. vv. A 2769 et Π 2299

A (G F V M) 1235 om. G F M cf. ad 1222 3 περιπλοκώτερον F 5 τὸν om. A F V
εὐριώλην AV εὐρίλην F 8 μετεβάλλοντο Bhd. 9 σφοδράν V πνεῦμα
om. V καὶ om. F 11 Τυφρηστός F Τρυφηστά V ὄνομα πόλεως] πό(λις) A
1230 om. A F post 1231 V 12 Τυχέα cett. V 13 ἀναφαινόμενον V 14 τάξις]
εως ss. M 15 Νύκης VM λέγει om. G 16 Τύχαιον Valck., recte 17 εἰ]
οὐ G 18 μήποτε] ποτὲ μὲν B.-W. μὲν αὕτη γὰρ F μὲν αὕτη V 19 τῇ
GM, 872 plerique: τὸ A F V, in 872 V τοῦ Hultsch 20 αὐτοῦ A, μὲν αὐτὴν
Hultsch ἐπιτρέχειν] ἐπιφέρειν vel ἐπιθεῖναι Hultsch 21 οὐκ οὐλαβήθης A
οὐκ οὐλαβήθης Pisd. 24 χρισθεὶς A 25 ἔστ' M, Soph.: εἴτ' A F V 28 ἔστ'
om. A ἐκούσιοι εἰσιν V βλαβαῖσιν A

- 1234 Τύχη· τύχη παρ' Ἑλληνιν ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις ἢ φορὰ
ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον, οἱ δὲ Χριστιανοὶ θεὸν ὁμο-
λογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ Πολύβιος φησι. Τύχην δὲ Ε
λέγει ὁ Θουκυδίδης τὸν πόλεμον. Τύχη· οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, Thuc.
5 ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια, ὃ δὴ τύχην Ε
καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες ὅτου δὴ ἔνεκα ταύτη πρόεισι
τὰ ζυμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς ἐνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι
εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν. καὶ παροιμία· Τύχη Suid.
Εὐριπος· ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμῶν ἀνθρώπων. Τύχη Metaphr.
10 λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ὡς φέρε εἰπεῖν, ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον εἰπάτω
τοῦνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην, ἔπειτα καὶ τὸ cébas.
- 1235 Τυχηρότερος· εὐτυχέστερος. Σ
1236 Τυχιάδης· πατρωνυμικόν. Δ
1237 Τυχικός· ὄνομα κύριον. Δ
15 1238 Τυχίος· ὄνομα κύριον. Δ
1239 Τύχων, Τύχωνος· ὄνομα κύριον. Δ
1240 Τύψαι· ὅτι βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι, οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, Suid.
τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

1234 Πολύβιος fr. 83 b vs. 3 Τύχην — πόλεμον sch. Thuc. 2, 42, 4 vs. 4
οὐκ — προσχωρεῖν Proc. h. a. 4, 44—5 cf. Bell. 8, 12, 34—5 vs. 10 ὡς sq. fort.
Metaphr.; recentioris scriptoris Bhd. 1235 = P cf. Σ^a = Et. Gen., Et. M.
773, 2, Ambr. 725 1236 = Ambr. 683 1239 Τύχωνος = Ambr. 691 cf. Et.
M. 773, 1

1234 οἱ — πάντα cf. v. ΕΙ 142; Πολύβιος cf. 1232; Proc. cf. v. Π 2991. καὶ
παροιμία — ἀνθρώπων ex v. Α 2536 1240 ex v. Β 77

3 φησι om. FV 4 Τύχη] nov. gl. G βολαῖς AFVM 6 οἱ ἀνθρω- A(GFVM)
ποι F, v. l. Bell. ταύτη Proc.: τη (sine acc.) A τῷ MV τοῦ G om. F
7 εἴπερ omnes, h. a.: ἤπερ Bell. ἐνδηλα] ἄδηλα ἢ οὐκ ἐνδηλα ss. M 8 φιλεῖ]
δοκεῖ G προσχωρεῖν GVM καὶ — 11 cébas om. AF post 1240 V, mg. prae-
missio Τύχη A^r 8 καὶ om. V 11 τὴν alt. om. V 1238 — 9 om. V
16 Τύχων om. AF 1240 om. AF mg. A^r 17 οὐτάσαι — νύξαι] καὶ ῥῆξαι A^r

- Δ? Ar. 1 Οἶ: τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὦ δύστηνος, οἱ πεπλώ-
 Ε καμεν; Ἀριστοφάνης. ἐφευγον δὲ οἱ ἐδύνατο ἕκαστος. καὶ αὖθις·
 ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἱ σοφία καὶ δαίμων με ἄγει. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ',
 Soph. οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις.
- Σ 2 Οἶ: ἀντὶ τοῦ ὅπου. Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας τὸν πρεσβύτην, οἱ 5
 Ar. μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ὄρων, οἱ κακοῦ
 Ε εἶη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γειναμένου καταφεύγει.
- Σ 3 Οἶ: περισιπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ, ὀξυτόνως δὲ τὸ οὔτοι. Συμπό-
 cιον· οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα. καὶ οὐ,
 Ε ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Πολιτείας· πλὴν οὐ. Ἀππιανός· ἐπεὶ δὲ ἦν οἱ τὸ 10
 κακὸν τέχνης κρεῖττον καὶ μέντοι καὶ ἐπικουρίας τῆς ἐκ θνητῶν συμ-
 μάχων δυνατώτερον.
- 4 Οἶ: ἀντὶ τοῦ αὐτῷ δακύνεται. τὴν κεφαλὴν Πομπηίου κομισθεῖ-
 Ε σάν οἱ.
- | Soph. 5 Οἶα: μακρὸν τὸ α. οἶα κατέσχε τὸν τριθάλιον δόμον. καὶ 15
 Ar. Οἶαν θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ δυνατῆν. Ἀριστοφάνης· τὴν μὲν ἑτέραν
 γνάθον στομῶσεις, οἶαν δικιδίοις· τὴν δὲ ἑτέραν οἶαν ἐς τὰ μείζω
 πράγματα. τούτεσι τὰ ἄδικα.
- Δ 6 Οἶαγρος.
- Σ 7 Οἶακες: πηδάλια, αὐχένες. 20
- Σ 8 Οἶακίζει: κυβερνᾷ.
- Δ 9 Οἶάκιον τῆς νηός.
- Σ 10 Οἶακιστής: κυβερνήτης.

1 ὦ — πεπλώκαμεν Ar. Th. 878 ἐμοὶ — ἄγει Philostr. 1, 18 ἀλλ' sq.
 Soph. El. 1035 2 — ὅπου = P, Zon. 1437, sch. Pl. Ap. 26 a Schanz Ζηλῶ—
 βιοτῆς Ar. Vsp. 1450—52 ὁ sq. Aelian fr. 87 3 — πλὴν οὐ = P cf. sch.
 Pl. Phileb. 60 d, Et. M. 616, 27, An. Ox. 2, 482, 13; Pl. Symp. 174 e et Rep. 617 e
 ἐπεὶ sq. App. [fr. 8] vel Aelian. fr. 41 cf. Byz. Zt. 21, 419 4 — δακύνεται cf.
 Et. M. 616, 26, H τὴν sq. Cass. D. 42, 7, 2 contulit Gsf. fort. Io. Ant. 5 οἶα—
 δόμον Soph. OC 370 Οἶαν sq. Ar. Nu. 1108—10 c. sch. 6 cf. Ambr. 2 =
 Zon. 1429 7 = P, Ba 312, 27 cf. H, Lex. rhet. fr. 413 ap. Eust. O. 1533, 46,
 Et. M. 616, 44, Ps. Herodian. 138, sch. Ar. Pac. 142 8 = P, Ba 313, 3 cf. H,
 Ps. Herodian. 138, Ambr. 13 9 cf. Ambr. 1 et 11 10 = P, Ba 313, 4

1 Philostr. cf. v. B 19 2 Ar. cf. v. Z 68 3 init. cf. v. Υ 620 5 Ar.
 cf. v. Σ 1138

A (GFVM) 6 κακούων V 8. 9 Συμπόσιον] Ζήτει ss. GM 10 τοῦ] τούτου V τ(οῦ)
 τούτου A 11 κρεῖττον τέχνης V 15 δῆμον F 16 θηλυκὸν F' cp. A μὲν
 om. V 17 δικιδίοις om. F 18 ἄδικα] δίκαια V post 6 ὄνομα add. V =
 Ambr. Zon.

- 11 Οιακλήεις. Δ
 12 Οιακοτρόφος: κυβερνήτης. Σ
 13 Οιακοτροφῶν: κυβερνῶν. Σ
 14 Οἶαξ, οἶακος. Δ
 5 15 Οἶαξις: χώρα. Δ
 16 Οἶαροι: γυναῖκες. Δ
 17 Οἶακοῦν.
 18 Οἶάτειον κρέας: τὸ προβάτειον. Δ
 19 Οἰβάδης, Οἰβάδου: ὄνουα κύριον. Δ
 10 20 Οἰβώνιον: ὄνομα τόπου. Δ
 21 Οἰγνύει: ἀνοίγει. Σ
 22 Οἶδα· αἰτιατικῇ. Synt.
 23 Οἶδακες: οἱ λεγόμενοι φήληκες, καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα Σ
 ἀκρόδρυα.
 15 24 Οἶδαλέον: τὸ ὑγρόν. Δ
 25 Οἶδάνει: αὐξάνει. Δ
 26 Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ: ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ Prov.
 γινωσκόντων.
 27 Οἶδαίνει: οἶδεῖν ποιεῖ. Σ
 20 28 Οἶδαίνων· αἰτιατικῇ. φλεγμαίνων, ψύχων. Σ
 29 Οἶδε: ἡμεῖς.
 30 Οἶδεῖ: φλεγμαίνει, πεφύσεται. Σ
 31 Οἶδημα: ὄγκωμα, φλεγμονή, ἀπόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν Σ
 σωματίων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φουσιώσεως λέγεται. τῆς δὲ εἰς Ε
 25 οἶδημα ἀρθείσης φρονήματος, καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνου-
 μένης. συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἶδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμῇ- Ε
 ναντα σφακελίσαι.
 32 Οἶδήματα: ἐπάρματα. ἢ φουρήματα. λόγοις ἐχέφροσι κατηύναζεν Σ
 ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ θράους οἶδήματα. Ε

12 = P, Pa 313, 5, H cf. sch. Eur. Med. 523 13 = P, Ba 313, 6, H cf.
 Zon. 1435 14 cf. Ambr. 1, Ps. Herodian. 138 15 = Ambr. 9 cf. Et. M.
 616, 53 16 = Ambr. 7 18 cf. Ambr. 10 19 = Ambr. 24, Zon. 1430
 20 cf. Zon. 1432 21 = P, Ba 313, 7 22 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4,
 298, 19 23 cf. Poll. 6, 81 24 = Ambr. 61 25 = Ambr. 66 26 cf.
 Zen. V 41 27 = P, Ba 313, 9 28 αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. φλεγ-
 μαίνων sq. = P, Ba 313, 8 cf. H 30 = P, Ba 313, 10 cf. Ambr. 67 31 — λέ-
 γεται = P, Ba 313, 11 cf. H, Et. M. 617, 13; Ps. Herodian. 139 = Zon. 1434
 τῆς δὲ — προσκυνουμένης Philostorg. p. 84 συνέβη sq. Aelian. fr. 37 32 — φου-
 ρήματα = P, Ba 313, 14 cf. Ambr. 60, H v. οἰδήσεις λόγοις sq. Th. Simoc.
 3, 7, 3

26 cf. v. T 293 31 Philostorg. cf. v. A 254, Aelian. cf. vv. E 1211 et Σ 1711
 32 Th. cf. v. T 763

11 corruptum sec. Bhd. 3 καὶ Οιακοτροφῶν GFV M 14 om. F A (GFV M)
 6 Ὀαροι Gsf. 17 om. AFV 8 προβάτειον G, Bas.: πρόβειον rell. 9 Οἰ-
 βάρης coll. Hd. 3, 85, 3 Reines. Οἰβαλος coll. Apollod. 3, 10, 3, 1 Bhd. frustra
 10 ὄνομα τόπου] τόπος(ος) A 13 φίληκες GV 20 ψύχων] φουσῶν Naber cf.
 Hes. 29 om. AFV mg. A* 26 δὲ om. A 26. 27 φλεγμῇ ἀντὶ τοῦ
 cf. V 28 κατηύναειν V κατηύξανεν A κατηύγαζεν G

Σ 33 Οἶδης: φλεγμονή, φύσημα.

34 Οἰδίπους· Λαΐος, ὁ Θηβῶν βασιλεύς, ἔσχε γυναῖκα Ἰοκάστην, ἔξ
 ἧς γέγονεν αὐτῷ παῖς Οἰδίπους. τούτου γεννηθέντος, χρησμὸν ἔλαβεν
 ὁ πατήρ, ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγῆσεται ὁ παῖς· καὶ κελεύει αὐτὸν
 εἰς ὄρος ῥιφῆναι καὶ ξύλῳ περικλεισθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὃν 5
 εὐρηκῶς γεωργὸς ὀνόματι Μελίβοιος ἀνεθρέψατο καὶ Οἰδίποδα ὠνό-
 μασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου, τοῦ κα-
 λουμένου κούσπου. γεγωνὶς δὲ ἀνδρείος ἐλήστευε· καθ' ὃν χρόνον καὶ
 ἡ λεγομένη Σφίγξ ἀνεφάνη, γυνὴ δυσείδης καὶ θηριώδης τὴν φύσιν,
 ἀποβαλοῦσα γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα καὶ τόπον κατα- 10
 λαβοῦσα δύσβατον τοὺς παριόντας ἐφόνευεν. ὁ οὖν Οἰδίπους δεινόν
 τι βουλευσάμενος δίδωσιν ἑαυτὸν μετ' αὐτῆς ληστεύειν· καὶ ἐπιτηρήσας
 καιρὸν ὃν ἠβούλετο, λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ
 Θηβαῖοι θαυμάσαντες ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν Λαΐος ἀγανα-
 κτήσας κατ' αὐτῶν τούτοις ἐπάγει πόλεμον καὶ λίθῳ βληθεὶς τὴν κε- 15
 φαλὴν τελευτᾷ. ἡ δὲ Ἰοκάστη φοβουμένη τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν ἄγει
 τὸν Οἰδίποδα καὶ χειροτονεῖ βασιλέα· καὶ γίνεται τούτου γυνή,
 ἄγνωστος ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστίν. ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτοῦ υἱοὺς δύο,
 Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκη· ὕστερον δὲ τοῦτο μαθοῦσα, ὅτι υἱὸς αὐτῆς
 ἐστίν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὁ δὲ ἀκούσας ἔλαβεν ἥλους καὶ πῆξας 20
 τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐτελεύτα, ἕλσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν,
 οἱ ἐβασίλευον παρ' ἑναιαυτὸν· καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες ἐπολέμησαν
 ἀλλήλοισι, καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ Ἑτεοκλέους καὶ ἀπελθὼν Πολυνείκης εἰς
 τὸ Ἄργος ἔγχετο τοῦ βασιλέως Ἀδράστου τὴν θυγατέρα καὶ στρατεύ-
 σας ἦλθεν ἐπὶ τὰς Θήβας καὶ μονομαχήσας Ἑτεοκλεῖ ἀναιρεῖ αὐτὸν 25
 καὶ αὐτὸς ἀνῆρέθη ὑπ' αὐτοῦ· οἱ δὲ σύμμαχοι ἀνεστράφησαν οἴκοι.

Σ Call. 35 Οἶδμα: κύμα, ἡ πέλαγος. καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης.

36 Οἶδνα: οἰδήματά τινα ὄντα τῆς γῆς.

Α. 37 Οἰδοῦσαν: κομπῶδη οὔσαν. τὴν τέχνην. οἰδοῦσαν ὑπὸ κομ-
 Ε πασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. καὶ Εὐνάπιος· τοσοῦτου δὲ 30
 Ε οἰδοῦντος καὶ ὑποφυσμένου κακοῦ. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδόκεε
 πέμπειν τὸν στρατὸν, ἅτε τῶν πραγμάτων ἔτι οἰδοῦντων.

33 = P, Ba 313, 15

9, 361), Malal. p. 49 sq.

34 cf. [Io. Antioch.] fr. 8, 2—5, FHG 4, 545 (Byz. Zt.

395, 32 (unde Et. M. 617, 10), Ambr. 59 = Ps. Herodian. 139; sch. Φ 234

καὶ sq. Call. fr. 146 K. an. 61 S. cf. Ar. Av. 250 et Anth. 6, 80, 3 37 — ἐπαχθῶν

Ar. Ran. 939—40 c. sch. 940 τοσοῦτου — κακοῦ Eunap. fr. 91, FHG 4, 53

ὁ sq. Hdt. 3. 127, 1

34 hinc v. M 502

37 Hdt. cf. v. I 245

A (GV M)

15 πολέμων V

18 αὐτοῦ et ἀπ' αὐτοῦ om. V

19 Πολυνείκη G

ερ. A τοῦτο om. GVM 20 εἰπεῖν G 21 αὐτοῦ om. GVM ἕλσας τοῖς

υἱέσιν αὐτ(οῦ) τὴν βασιλείαν V 26 ἀνεστράφησαν A M^{sc} 36 om. A post 32,

praemisso καὶ V; Ζῆτει καὶ οὐδὲ ἀληθές ss. M

- 38 Οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου. κἄν εἴ με τύπτῃς, Ἀρ
οὐκ ἀντείποιμί σοι.
39 Οἷ ἐ: οἷτινες αὐτόν. Δ
40 Οἰέας. Δ
5 41 Οἶεσθαι: ὑπονοεῖν. Σ
42 Οἰέτεας: ὁμήλικας. "Ὀμηρος· ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ Δ
νῶτον ἔϊσας.
43 Οἶει: ὑπολαμβάνει. Δ
44 Οἰήθεν: δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἷη. καὶ τὸ Οἰήθεν, τοπικὸν Harp.
10 ἐπίρρημα. Φιλόχορος τε τὴν Οἷην φησὶ Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι,
Χαρόπου δὲ γυναῖκα.
45 Οἰηθεῖς: ὑπολαβών. Σ
46 Οἰήϊον: πηδάλιον. Δ
47 Οἰηματίας: ἐπηρμένος. Δ
15 48 Οἷησις: ἔπαρμα, ὑπόνοια. καὶ Οἷημα, ὁμοίως. Σ + Δ
49 Οἷκαδε: εἰς τὰ οἰκεῖα. Σ
50 Οἰκέως. Harp.
51 Οἷκημα: ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Δείναρχος, ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον Harp.
Αἰσχίνης. ἀπ' εὐθείας τῆς οἰκεύς, ἡγουν οἰκέτης.
20 52 Οἰκέται: οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν Ἀρ
οἰκίαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν.
53 Οἰκετία. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς τῶν Γετῶν ἐπιφανεστάτας Δ
οἰκετίας ἡθοροῖσθαι ἔφασκον. E
54 Οἰκεύς: οἰκέτης, τοῦ αὐτοῦ οἴκου. Σοφοκλῆς· οἰκεύς τις, ὅσπερ Soph
25 ἴκετ' ἐκωθεῖς μόνος.
55 Οἰκεῖος καὶ Οἰκειακός. Δ
56 Οἰκείως: ὁμοίως. Πολύβιος· οἰκείως δὲ ταῦτα συνέβαινε Δ
γίνεσθαι καὶ παρὰ Καρχηδονίοις. E

38 Ar. Ran. 580, 585 39 = sch. Δ 534, H cf. Zon. 1430, Ambr. 84
41 = P, Ba 313, 17 cf. H, Zon. 1436 42 B 765 c. sch. = Ap. S. 119, 4 (unde H)
cf. Ambr. 78 (et 80 = Zon. 1430) 43 cf. Ambr. 83 44 Harp. = P; Philoch.
fr. 75, FHG 1, 396 45 = P, Ba 313, 19 46 = Ambr. 97 cf. Et. M. 616, 46,
sch. i 483, Ap. S. 119, 1 (in T 43), H, sch. T 43 47 aliter Ambr. 93
48 — ὑπόνοια = P, Ba 313, 20 cf. Ambr. 94. Οἷημα sq. aliter Ambr. 96
49 = P, Ba 313, 21, sch. A 19 cf. H, Zon. 1437, Ap. S. 119, 9 50 Harp. = P
51 — Αἰσχίνης Harp. = P cf. Poll. 9, 45, H, sch. Pl. Charm. 163 b, Hellad. ap.
Phot. Bibl. 535 a 6; Dinarch. fr. XII 4, Aeschin. 1, 74 52 Ar. Nu. 5 c. sch.
cf. H, sch. Pl. Rep. 6, 465 c 53 l. = Ambr. 139 cf. 144 54 Soph. OT 756
c. sch. 55 cf. Ambr. 124 et 132, Zon. 1430 56 οἰκείως sq. Polyb. 8, 1, 5

43 cf. 45, 93, v. Ω 93 44 hinc v. K 1453 45 cf. 43 cett. 51 ἀπ' sq. cf. 54
54 cf. 51

A(G F V M)

1 τύπτεις A^{ac} 40—41 inverso ord. A 8 ὑπολαμβάνει F(V), v. l. Ambr.
ὑπολάμβανε A 9 Οἰήθεν] Ἡοῖθεν AF cf. p. 626, 9 11 Χαρόπου F
47 om. F, ἐπηρμένος om. V 51 non nov. gl. GM, ordo poscit 19 ἀπ'
—οἰκέτης om. AF post 50 transpos. Kust. 21 ῥέγκουσιν M^{ac}, v. P 87, ple-
rique Ar. 22 Γετῶν] γε ἐτῶν F 24 ὥσπερ AF 25 ἰκέτης A

Synt. 57 Οἰκεῖσθαι· δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· οἰκεῖται τὴν τοῦ βασιλέως ἀπλό-
τητα.

Σ 58 Οἰκεῖλαι· ἐκβληθῆναι.

Δ 59 Οἰκῆας· οἰκέτας.

60 Οἰκήματα· τὰ χαμαιτυπεῖα. καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων 5
Ε ἐστῶσαις ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο.

Δ 61 Οἰκητής· ὁ οἰκῶν. ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθῆτω τόδε, πατρῶν
Soph. ἄστου ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.

Δ 62 Οἰκία· τὸ ὀσπήτιον. καὶ Οἰκίδιον, τὸ οἶκημα. καὶ Οἰκίον,
Suid. τὸ μικρὸν οἶκημα. οἰκίον εὖτε δέδοιμι. ἀντὶ τοῦ οἰκοδομοῖν. 10

Harp. 63 Οἰκίσκω· ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων
τροφεῖον οἰκίσκον.

Anth. 64 Οἰκογενής· ὁ κάττης, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς. οἰκογενὴς αἰλουρος
ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα ζῶειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις. 15

Σ 65 Οἰκογενής· δοῦλος. Κανθάρου τινὸς οἰκογενὴς, ὃς μαστιγῶσαι
Ε? ἑαυτὸν κελεύσας, ἠτομόλησεν, ὥς ὕβρις μένος ὑπὸ τῶν δεσποτῶν.

Suid. 66 Οἰκοδομή· ὅτι τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι, ὅπερ
καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέζευκται κατάρα. ἔστι δὲ αὕτη· οἰκοδομὰ σε λάβοι καὶ
ἀμβολὰ, ὃ δὲ ἵππος καὶ ἁ γυνὰ τοι μοιχὸν ἔχοι. ὥς τούτων πάντων δαπανηρῶν 20
ὄντων καὶ ἐπιζημίω.

Σ Δ 67 Οἴκοθι· ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ παροιμία· Οἴκοθεν. ὁ μάρτυς.
ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν.

68 Οἰκοδομήματα Ἀκκύρια καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν
ἑάσαντας. χρή τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν· ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων 25
οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσιν.

Thuc. 69 Οἰκοδομία· οἱ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομή
δὲ οὐκ εἴρηται.

Synt. 70 Οἰκοδομῶ· αἰτιατικῇ.

71 Οἰκονομία· ὅτι ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' 30
Suid. οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν. ὅτι τὸν οἰκονομικόν τινες εἰς τὸν
ἀνελεύθερον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ζῆτει ἐν τῷ ἐγκράτεια.

57 cf. Lex. synt. Vat. 93; — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. 58 = P,
Ba 313, 22, H (in Thuc. 4, 12, 1) 59 cf. sch. E 413, Apion, Ambr. 121, Et. M.
617, 29, H 61 ἐμοῦ sq. Soph. OT. 1449—50 62 — ὀσπήτιον = Ps. Herodian. 223.
Οἰκίδιον τὸ οἶκημα aliter Ambr. 147 63 Harp. = P; Dem. 18, 97 64 οἰ-
κογενὴς sq. Anth. 7, 205, 1—2 65 — δοῦλος cf. H Κανθάρου sq. fort. Aelian.
67 — οἰκία = P, Ba 313, 23 cf. H; gl. Hom. Οἴκοθεν cf. Ambr. 159 Οἰ-
κοθεν sq. aliter Diogen. VII 29 cett. 68 Iul. or. 3 (2), 92 a c. sch. 69 sch.
Thuc. 1, 93, 2 70 = Synt. Laur.

62 οἰκίον εὖτε sq. ex v. Δ 164 65 cf. 79 66 ex v. Δ 22 68 hinc v.
ψεκτέος 71 — συγχώρησιν cf. vv. Γ 271 et Π 2585. ὅτι alt. sq. ex v. E 123

A^r F (G V M) 57 om. A F V mg. A^r 1 Οἰκεῖσθαι Οἰκεῖος A^r 58 extra ord. 9 τὸ alt.
— 10 οἰκοδομοῖν omissis 9 Οἰκίον — 10 οἶκημα mg. V καὶ alt. — 10 οἰκο-
δομοῖν om. A F 10 δέδοιμι G M cf. add. ad Δ 164 11 περὶ ὑπὲρ F, Harp.
plen. 14 ὁ κάττης om. F 66 om. A F post 64 V 19 οἰκοδομή M^{sc}
20 ἵππος] Ζήτει add. G ss. M ἔχοι om. G M 21 ὄντων om. V 22 παροιμία
om. A F V 6 — 23 ἀλήθειαν om. A F 71 om. A F mg. A^r V qui ὅτι alt. sq. in
altero loco praebent 32 καὶ — ἐγκράτεια om. V, καὶ om. G

- 72 Οἰκονομῷ· αἰτιατικῇ. τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Ἥλέκτρα φησὶν· Δ
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίος ἀνέλπιτος, οὐδ' ἔτ' ^{Soph}
 ἄρκῳ, ἥτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι· ἥς φίλος οὐτις ἀνὴρ ὑπερίσταται·
 ἀλλ' ἅπερ εἰ τις ἔποικος, ἀνάξια οἰκονομῷ δόμους πατρός. Ἥλέκτρα
 5 φησί, τὸ πλείστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς· καὶ ὁ πλείων με, φησί,
 βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν
 οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται· ἥς φίλος οὐδεὶς
 προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι· ἢ ἐκεῖνο·
 ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
- 10 73 Οἰκονομῶν· ἀντὶ τοῦ ἐνδιαιτώμενος τοὺς πατρώους οἶκους. οἶα ^{Soph.}
 τις ἔποικος ἀνάξια οἰκονομῷ δόμους πατρός. καὶ Οἰκονομία, ὁ
 διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομία,
 τουτέστι τῷ τῶν προσώπων διαμερισμῷ.
- 74 Οἰκόπεδον· ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. γῆπεδον, τὸ χωρίον, Σ
 15 ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. ^{Suid.}
- 75 Οἰκοπορεῖα· τὰ κατ' οἰκίαν κεῦθ.
- 76 Οἰκοποιός· Σοφοκλῆς· οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστὶ τις τροφή. ^{Soph.}
- 77 Οἰκόσιτος· ὁ ἑαυτὸν τρέφων μισθωτός. Σ
- 78 Οἰκοςκοπικόν· Ζῆτει ἐν τῷ οἰωνιστικῇ.
- 20 79 Οἰκότριψ· οἰκέτης, οἰκογενὴς δούλος. Ἀγαθίας· εἶπετο δὲ καὶ Σ
 τῶν οἰκοτρίβων ὁπαδῶν ὁ πρωτοστάτης, καὶ ὅσον ἄλλο οἰκετικόν, καὶ Ε
 ὅσοι τομῖαι κατευναστήρες.
- 80 Οἰκουρός· οἰκονομικός, ἢ οἰκοφύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. Σ
- 81 Οἰκῷ· αἰτιατικῇ. ^{Synt.}
- 25 82 Οἰκωφελία. Δ
- 83 Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν· παροιμία. εἴ ποτε ταραχῶδης θυσία ^{Prov.}
 γένηται, Κρητικὴ καλεῖται, παρόσον Ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθεὶς
 ἔθυσεν, ἀναβάς εἰς τὸ Πολύρηνον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς
 ναῦς ἐνέπρησαν. ὁ δ' ὥς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας ἤλθεν εἰς τὸν
 30 αἰγιαλὸν καὶ μίαν εὐρὴν ναῦν ἀνήχθη εἰς αὐτήν, τοὺς ἐγχωρίους
 ἐπαρσάμενος.

72 — αἰτιατικῇ = An. Ox. 4, 298, 21. 1. = Ambr. 155 ἀλλ' sq. Soph. El. 185—190 c. sch. 189; Soph. fr. 667 73 — πατρός Soph. El. 189—190 c. sch. 185 et 188 74 — οἴκου = P, Ba 313, 25, Zon. 1435 (= Phryn. (?) fr. 342) 76 Soph. Ph. 32 77 cf. H, Eust. O. 1423, 6; Atticistis attr. Wentzel 79 — δοῦλος = Ba 313, 26 cf. P, Zon. 1430 εἶπετο sq. Agath. 1, 19 p. 55, 16 80 = P, Ba 313, 27 cf. H, Zon. 1432 81 = Synt. Gud. cf. Synt. Laur. 82 cf. ε 223, Ambr. 141 83 cf. Zen. V 50

72 cf. vv. Υ 300 et A 1983 (partim hinc); Soph. fr. 667 cf. vv. A 2190 et E 586 74 γῆπεδον sq. ex v. Γ 244 79 cf. 65 83 hinc v. Π 2002

1 Ἥλέκτρα φησὶν om. G M 3 ἥτις—9 φίλοι om. F 3 ἄτις G 4 εἰ A (G F V M) τις G M Y P: τις A V M οἰκοδομῷ A* G V M δόμον A 8 ἢ A V M: κατ' G κατ' ἐ 88. M 10 διαιτώμενος G V M τοῖς π. οἴκοις M^{ce} 12 οἱ om. A 19 Ζῆτει M: om. G 26 παροιμία om. A F V 29 ἀνέπρησαν V 30 τοῖς ἐγχωρίοις G M^{ce}

Δ 84 Οἰκτεῖρω· αἰτιατικῇ. Οἰκτίζω δέ.

Δ 85 Οἰκτίρμονος.

Σ 86 Οἰκτιστον· ἐλεεινόν.

Δ 87 Οἰκτισάμενος· ἀντὶ τοῦ ἐλεῆσας.

Δ 88 Οἰκτος· ἔλεος. οἰκτος δὲ Νύμφας εἶλεν, αἶ τ' ἐρινόμου 5
Anth. Αἴτην παρωρείησιν Εὐμέθου πατρὸς ἔχουσι δινήεντος ὕγρον οἶκion.

Δ 89 Οἰκτρός· ταπεινός, ἐλέους ἄξιος. εἰ μὲν ὅτι βασιλεὺς ἀνθρώ-
Ε ποικς οἰκτροῖς καὶ ἀτιμοτάτοις ταῦτα ἐπικαλεῖ, σκοπήσειεν ἄν τις,
ἀνάγκη μὴδ' ἀντιλέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν.

Δ 90 Οἰκτρῶς· ἐλεεινῶς. νήπιος, ὅς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων 10
Soph. ἐπιλάθεται.

Σ 91 Οἶκοι· ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ παροιμία· Οἶκοι τὰ Μιλήσια. ἐπὶ
Prov. τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφήν ἐπιδεικνυμένων· Ἀρισταγόρας γὰρ
ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἡξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι
πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ 15
τὴν ἄλλην τρυφήν τὴν Ἴωνικὴν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων·
οἶκοι τὰ Μιλήσια.

Σ 92 Οἶκοι γενοίμην· ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

Δ 93 Οἶμαι· οἶμαι, ὑπολαμβάνω.

Prov. 94 Οἶ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἶ δ' ὄντες κακοί· ἐπὶ τῶν διὰ 20
σπάνιν ἐπιζητουμένων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις εἰσάγει τὸν Διόνυσον
Εὐριπίδην εἰς ἄδου ἐπιζητοῦντα κατιέναι βούλεσθαι, λέγοντα, δέομαι
ποιητοῦ δεξιοῦ· τὸν δὲ φάναι, οἶ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἶ δ' ὄντες
κακοί.

Δ 95 Οἶμη· ὁδός.

25

Σ 96 Οἶμῃσιν· ὥρμησε. καὶ οἶματα, ὁρήματα.

Σ 97 Οἶμος· ὁδός· ἢ κτίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου. ἔνθεν καὶ παροιμία
Anth. κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνης, οἶ
ποτ' ἄνακτι Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφespόμεθα.

84 — αἰτιατικῇ = An. Ox. 4, 298, 20 Οἰκτίζω cf. Ambr. 157 85 = L
cf. Ambr. 125 86 = P, Ba 313, 29 cf. sch. X 76, Zon. 1430; H (in χ 472)
87 cf. Ambr. 157 88 ἔλεος cf. Zon. 1430, H, Ps. Herodian. 139 (in ω 437) οἰκτος sq.
Anth. 6, 203, 5—7 89 ἐλέους ἄξιος cf. sch. A 242, H 90 — ἐλεεινῶς =
Zon. 1437 cf. Byz. Zt. 16, 64, 4, H, sch. A 242 νήπιος sq. Soph. El. 145—6
91 — οἴκῳ = P, Ba 313, 24, Zon. 1437 Οἶκοι alt. sq. = Zen. V 57 92 = P
93 cf. H = Zon. 1436 94 l. = Ar. Ran. 72, Greg. Cyr. III 22a 95 cf. H
96 = P, Ba 313, 36, Ap. S. 119, 27; — ὥρμησεν = sch. X 140 cf. H. οἶματα sq.
= sch. Φ 252, Apion cf. H, Ps. Herodian. 140 97 — διήγημα = P, Σ*, Ba
313, 31 cf. sch. A 24, Et. M. 617, 55, H (partim ex Ap. S. 119, 14); — ὁδός =
Ps. Herodian. 140 cf. Theognost. 22, 16, sch. Pind. O. 9, 72d ἔργον sq. Anth.
7, 246, 3—4

90 cf. v. A 4397

93 cf. 43 cett.

97 init. cf. v. Π 733

A(GFVM) 84 om. F 4 καὶ Οἰκτισάμενος G(F)VM ἀντὶ τοῦ om. A 7 εἰ—9
ὁμολογεῖν] Ἀριστείδης· οὐκ οἰκτρός ὁ παῖς, μάλλον δὲ ἀνὴρ F 21 εἰσάγει—
24 κακοί om. G 28 Μακεδόνης FV 29 ἐφespόμεθα F ἐφespόμεθα V

- 98 Οἰμωγή: στεναγμός. καὶ Οἰμώζει, στενάζει. καὶ Οἰμώζεται, Σ
τιμωρηθῆναι ὀφείλει. Ar.
- 99 Οἰμώζω. Δ
- 100 Οἶμοι: οἱ ῥάβδοι. Δ
- 5 101 Οἶμοι: σχετλιαστικόν. Σοφοκλῆς· οἶμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ
τέκνον, λόγον, ὃν οὐχ οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν Soph.
δύναιτ' ἀγένητον ποιεῖν; καὶ Ἀριστοφάνης· οἶμοι κακὸδαίμον· τί Ar.
γὰρ ἔγωγ' οὐκ ἐναυμάχουν τῷ προτέρῳ ἔτῳ. ἐπὶ τῶν ἐλευθερίας
10 τυχεῖν ἐφιεμένων· περὶ γὰρ Ἀργινούσας ἐνίκων ναυμαχία οἱ Ἀθηναῖοι,
15 συμμαχία τῶν δούλων, προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις· οὓς τινὰς
ἡλευθέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμενος· εἴπερ ἐναυμαχή-
κειν, κἄν ἀφείμην ἐλεύθερος. καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου·
οἶμοι. τί δ' οἶμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν. οἶμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι Soph.
θυμοῦσθαι κακόν. τὸ δ' ὡδ' ὄραν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;
15 102 Οἶμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης: τοῦτό φησιν ὁ Ar.
Ἑρμῆς· τοῦτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπονδὴν ἔθουον, διότι, ὥς φασι,
καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς
δέχεται.
- 103 Οἶν: Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ οἶν. Σ
- 20 104 Οἰνάνθη: ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. Σ
- 105 Οἶναρα: τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Δήμητρι ταύρων ὄχλον Σ
ἀγρότης θύσας, ἄλλω πλατεῖαν οἰνάραις ὑπεστρώκει.
- 106 Οἶνας: οὕτω καλοῦσιν Ἰωνες τοὺς κύβους, ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία· Prov.
ἡ τρίς ἔξ ἢ τρεῖς οἶνας.
- 25 107 Οἰνάς: εἶδος ὄρνιθος. Δ
- 108 Οἰναῖοι τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλου- Σ
μένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν
χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα.
- 109 Οἰνεῶνος. Δ

98 — στενάζει = P, Ba 314, 1, 2, Σ* cf. H; — στεναγμός cf. sch. Δ 450, Et. M. 618, 17 Οἰμώζεται sq. sch. Ar. Ran. 706 (?) 101 vs. 5 οἶμοι—ποιεῖν Soph. Tr. 741—3 vs. 7 οἶμοι—ἐλεύθερος Ar. Ran. 33 c. sch. plenior. Εὐριπίδης (fr. 300)—πεπόνθαμεν Laert. 4, 26 vs. 13 οἶμοι sq. Soph. Tr. 1231—2 102 Ar. Pl. 1132 c. sch. 103 cf. H (fort. sch. in Ar. Pac. 1076 cett.) 104 cf. H, P, sch. Eur. Ph. 227, 229 105 — φύλλα Tim. = P, H, Erotian. 67, 20 cf. Theognost. 22, 26 Δήμητρι sq. Babr. 34, 1—2 106 cf. sch. Pl. Leg. 12, 968 e, Zen. IV 23 107 cf. Theognost. 22, 27 aliter Ambr. 334, H 108 = P

102 cf. v. K 2666; hinc v. K 1263

106 hinc v. T 1005

108 cf. 121

1 Οἰμώζεται GVM 99 om. AFV mg. A^r 4 οἶ] αἰ ed. pr. 7 ἀγέν- A(GFVM)
νητον FV ποιεῖν A καὶ—14 φέροι om. F 9 περὶ—14 φέροι mg. V 9 Ἀργι-
νούσας G: Ἀργινούσας M^{ac} Ἀρπήνουσαν VM^{ac} Ἀρπί νουσσας A 10 προκα-
θεσθέντες G 13 τῷ] τὸ ss. M, Soph. 14 κακόν] κενόν G φέρη GVM
102 non nov. gl. A 15 ἴσῳ GM: ἴσως AFV 16 φησι V 17 ἤρχε G
παρ'] καὶ παρ' GF, K 2666 et plerique 1263, sch. 22 οἰνάραις Port. 23 ὅθεν G

- Δ 110 Οἰνεύς, Οἰνέως: ὄνομα κύριον.
 Δ 111 Οἰνείαδης.
 Δ 112 Οἰνείαδες: ὄνομα ἔθνους.
 Δ 113 Οἰνείας: πόλις.
 Δ 114 Οἰνεΐδης: πατρωνυμικόν. καὶ Οἰνεΐδαο. 5
 Δ 115 Οἶνη: ἡ ἄμπελος.
 Δ 116 Οἰνηΐς φυλή: ἡ τοῦ Οἰνέως.
 Ar. 117 Οἰνήρυσις: ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ἥ ἀρύονται. Ἀριστοφάνης·
 φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγχείω.
 Δ 118 Οἰνίζω: οἶνον ἀγοράζω. καὶ Οἰνικάμενοι, οἶνον ἀγορά- 10
 σαντες.
 Harp. 119 Οἰνίης: μία τῶν ἰ' φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις.
 Σ 120 Οἰνοβαρές: μέθυσε.
 Prov. 121 Οἰνόη τὴν χαράδραν: ὅταν καθ' ἑαυτοῦ τίς τι ποιῇ· ἡ γὰρ
 Οἰνόη δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χα- 15
 ράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ ἡ χαράδρα
 γενομένη ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια καὶ τὰς οἰκίας καθείλεν.
 ὅμοιον δὲ τῷ· ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν. φασι γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι
 εἰς Κάρπαθον λαγῶνους ἐπικομίσασθαι τινα ὡς εἰς ἐπιγέννημα· ἀφ'
 ὧν τοσοῦτους γενέσθαι, ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν χαλεπῶς βλάπ- 20
 τεῖν.
 Harp. 122 Οἰνόη καὶ Οἰνέως: δῆμος τῆς Ἱπποθουαντίδος πρὸς Ἐλευθέραις,
 ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος, πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἐκατέρου δὲ τῶν δῆμων ὁ
 δῆμος τῆς Οἰνέως.
 Hesy. 123 Οἰνόμαος, Γαδαρεύς, φιλόσοφος Κυνικός, γεγονὼς οὐ πολλῷ 25
 πρεσβύτερος Πορφυρίου. Περί Κυνισμοῦ, Πολιτεῖαν, Περί τῆς καθ'
 Ὅμηρον φιλοσοφίας, Περί Κράτητος καὶ Διογένοους καὶ τῶν λοιπῶν.
 Σ 124 Οἱ Νομοφύλακες τίνες· ἔδοξέ τις τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς
 θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσμοθεταὶ κατὰ τὰ
 πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἀρειον ἀνέβαινον πάγον, οἱ δὲ νομο- 30

110 = Ambr. 304 111 = Ambr. 307 112 = Ambr. 324 113 cf. sch.
 Thuc. 2, 102, 2 et Steph. Byz. v. Οἰνεΐαδαι 114 = Ambr. 312; E 813 115 =
 Ambr. 330, Ps. Herodian. 140 et 233 cf. Theognost. 22, 26, H 117 Ar. Ach.
 1067—8 c. sch. cf. Phryn. 69, 10 et 95, 6 H. P 118 — ἀγοράζω = Ambr. 364 cf.
 sch. Θ 506, Et. M. 618, 30. Οἰνικάμενοι sq. cf. Ambr. 356 119 Harp. = P
 120 = P, Ba 314, 3 cf. sch. A 225, H, Theognost. 22, 24 121 — λαγῶν cf.
 Paroem. ed. Gsf. 84 n. 701 122 Harp. = P 124 = P cf. Bk. 283, 16 et
 191, 22, Lex. Cant. p. 351, Poll. 8, 94

116 cf. 119 119 cf. 116 121 cf. 108 et v. O 105

A (G F V M) 1 ὄνομα om. FV κυρίως F 3 καὶ Οἰν. G F V M Οἰνεανίδες F Οἰνιά-
 δαι coll. Steph. Byz. et sch. Soph. Tr. 509 Bhd. frustra ὄνομα ἔθνους]
 ἔθ(voc) A 4 Οἰνιάς G, sch. Thuc. 5 Οἰνώδης V 7 ἡ om. F 12 Οἰνίς G;
 ζητεῖ ss. M, Οἰνηΐς Harp., 116 15 οἵτινες— 24 Οἰνέως om F 16 παρέ-
 γραψαν A 17 τοὺς οἰκείους AV 18 φησι V 22 Ἐλευθραῖς Παραβασιλ.
 Ἐλευσίνας Harp. ep. Ἐλευσίνας Phot. 24 δῆμος τῆς] δημότης Harp. Οἰναῖος
 Harp. plou. 28 τι] τι A 29 θεσμοθέταις] νομοθέταις A F V

φύλακες τροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο καὶ ἐν ταῖς θείαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο κατ' ἀντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τῇ Παλλὰδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου, ὅτε κομίζοιτο τὸ Ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἡνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν, ἀσύμφορον τῇ πόλει.

125 Οἶνώω, οἶνῶ: τὸ μεθύσκω.

Δ

126 Οἶνοπέπαντοι· βότρυες οἶνοπέπαντοι, εὐσχίστιό τε ροιῆς Anth. θρύμματα.

10 127 Οἶνοπίωνος.

Δ

128 Οἶνοπίπας: τὰς οἶνους περικοπούσας, ὡς "Ὀμηρος παρθενοπίπα, φησὶν Ἀριστοφάνης· ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβραχυν οἷς θέα καὶ τραγωδία καὶ χοροί; τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν, τὰς οἶνοπίπας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους, τὰς οὐδὲν ὑγιές, 15 τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν. ὁ μὲν οὖν Σύμμαχος φησὶ παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον· ἐγὼ δὲ οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπης λέγεται, οὕτω καὶ οἶνοπίπης. οἶνοπίπας οὖν ἀντὶ τοῦ μεθύσους· παρὰ τὸ πιπίζειν, ὃ ἐστὶ μύζειν, ἢ μυζᾶν.

20 129 Οἶνοποτάζων: οἶνοποτῶν, εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ. παρὰ Σ τὸν οἶνον αἱ καυχῆσεις γίνονται.

Hom.

130 Οἶνοπώλια.

131 Οἶνοποσία.

Δ

132 Οἶνοπότης: διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὦ Ξένε, τόνδε τάφον Ἀνα- Δ κρείοντος ἀμείβων, σπεῖδόν μοι παριών, εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης.

Anth.

133 Οἶνος: ἐπὶ θεοῦ ἡ τιμωρία. Δαβὶδ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἶνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος.

Thdr.

134 Οἶνος ἄνευ παίδων: δύο παροιμίαι, ἡ μὲν οἶνος καὶ ἀλήθεια, Σ ἡ δ' οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς. λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀπλοισιζομένων καὶ 30 τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· οἶνος Astramps

126 Anth. 6, 232, 1—2 127 = Ambr. 315 128 Ar. Th. 390—4 c. sch. plenior. 393; A 385 129 — συμποσίῳ = P, Ba 314, 5 cf. H (in Z 309), sch. Y 84, Et. M. 618, 31 παρὰ sq. = sch. A (Aristonic.) in Y 84 131 = Ambr. 346 132 l. cf. Ambr. 298. ὦ sq. Anth. 7, 28 133 Thdr. in Ps. 74, 9, PG 80, 1469 c 134 — λεγόντων = P cf. sch. Pl. Conv. 217 e οἶνος κενωθείς sq. Astramps.

128 cf. v. E 955

1 τροφίοις — 4 καὶ alt. om. F 1 τροφείοις AV 3 κομίζον(ο) V A(GFVM)
6 εἶναι — πόλει om. F εἶναι om. A 9 θρέμματα V 10 Οἶνοπίονος GV
11 Οἶνοπίπας A τὰς] τοὺς G περικοπήσας M 11.12 παρθενοπίπας GV
12 Ἀριστοφάνης — 18 οὖν pr.] Οἶνοπίπας F, qui Oī. — 19 μυζᾶν post 129 trans-
pos. φησὶν post Ἀριστοφάνης adl. M 13 οἷς] οἶων V καὶ τραγωδία
om. V χορός GM cp. AV ἀνδρεαστρίας AV 14 προδότιδας A
16 ὁρίων V ἐπεὶ A 19 μυζᾶν] μυζάνω FV 130 post 132 iterant AV (qui
alterum in Oīvoc corr.) M (qui primum del.), post 132 G; ordo poscit
24 Ξείνε G τόνδε] τόνες A 26 Δαβὶδ om. FV 30 λύσις — πατριάρχου VM:
om. G; Νικ. π. om. A ὀνείρων M: ὀνείρου V cp. A^r

κνωθεὶς ἀγγείων παύει λύπας. οἶνος ῥυπώδης ἐκτρανοὶ πολλὰς λύπας. οἶνου μετασχὼν προσδόκα δεινὰς μάχας.

135 Οἶνος: ὠνομάσθη ἀπὸ Οἰνέως· Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας
δεπάεσσιν οἶνον ἔκλῃσε. Πλάτων δὲ οἰόνουν αὐτόν φησιν, διὰ τὸ
οἰήσεως τὸν νοῦν ἡμῶν ἐμπιπλᾶν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀνήσεως· "Ομηρος· 5
ὀνήσεται, αἶκε πίησθα. καὶ τὰ βρώματα ὀνείατα ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν
ἡμᾶς. ὁ δὲ Κύπριος ποιητὴς φησιν· οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν
ἄριστον θνητοῖς ἀνθρώποις ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας. Εὐβούλου στίχοι
εἰς οἶνον· τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς εὐ φρονοῦσι·
τὸν μὲν ὑγείας ἕνα, ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον ἔρωτος 10
ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου· ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἴκαδε βαδίζουσιν· ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι ἡμέτερός ἐστιν, ἀλλ' ὕβρεως·
ὁ δὲ πέμπτος βοῆς· ἔκτος δὲ κώμων· ἑβδομος δ' ὑπωπίων· ὄγδοος
κλήτορος· ὁ δ' ἑνατος χολῆς· δέκατος δὲ μανίας· ὥς τ' ἐκβάλλειν
ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἐν ἀγγεῖον χυθεὶς ὑποσκελίζει τοὺς πεπωκότες. 15
καὶ Ἐπίχαρμος· ἐκ μὲν θυσίας θοίνῃ, ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγένετο. ἐκ
πόσιος κώμος· ἐκ κώμου θουανία, ἐκ δὲ θουανίας δίκη· ἐκ δὲ καταδίκης
πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ Ζημία. καὶ Πανύασσις· οἶνος γὰρ πυρὶ
ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ, ἐσθλὸν δ' ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίη.
Ε ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν· ἐνήσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ 26
ἰσοχειλεῖς.

136 Οἶνου πιεῖν. οἱ προσιόντες τῶν ἱατρῶν ἐκέλευον οἶνον
Ε πιεῖν· τὸ γὰρ τοι σεσῶσθαι ἢ μὴ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τούτῳ ἔφασκον
Ατ. ἄρα ἐκεῖνοι τῇ τέχνῃ πίνουσι. οἶνου γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. 25
Ἡρόδοτος δὲ λέγει Πέρσας τοῦτον κρατεῖν τὸν τύπον· εἰ μὲν οὖν
εἰσηγγασιντό τινα νήφοντες, βουλευέσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ· εἰ δὲ
εἰσηγγασιντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήφοντας. οἶνου, ἔφη, τοσ-
οῦτον πίνω, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ὁ Πῶρός φησιν, ὁ Ἰνδῶν βα-
σιλεὺς. 30

Ατ. 137 Οἰνοῦττα: ἡ ἐν οἶνῳ πεφυρμένη μάζα· οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος,
μετ' οἶνου καὶ μέλιτος γινόμενον.

135 — vs. 19 ἀνίη Ath. 2, 35 a—c, 36 b—d, 37 a; Nicand. fr. 86, Pl. Crat. 406 c, Z 260, Cypr. fr. 10 Kink., Eubul. fr. 94, Epicharm. fr. 148, Pany. fr. 12, 12—3 Kink. ἦν sq. Xen. An. 4, 5, 26 136 οἱ — πίνουσι Aelian. fr. 179 vs. 24 οἶνου — νήφοντας Ar. Eq. 91 c. sch.; Z 261, Hdt. 1, 133 vs. 28 οἶνου sq. Philostr. 2, 26 137 sch. Ar. Pl. 1121 cf. P

135 Xen. cf. v. 1 674

136 Ar. cf. v. El 202; Philostr. cf. v. Π 2180

A (G F V M) 3 κοίλῃσιν G V M 5 ἐμπιπλᾶναι A F V 6 οἰννήσκειν A οἰννήσκειν F
οἰνήσκειν V 7 ὁ — 29 βασιλεὺς om. F 7 τοι A, Ath.: τι G V M 10 δὲ
om. G V M 12 ἡμέτερος A 14 δὲ om. G 15 ποιεῖ A 17 δὲ pr. om. G
καταδίκης] δίκης G M 18 Πανύεσις G 20 αὐταὶ αἱ G M, Xen.: αἱ αὐταὶ
αἱ A αἱ αὐταὶ V 22 οἶνου ed. pr. 23 τοι om. G 24 πρακτικῶς V
26 δὲ om. A κρατεῖν om. V 28 τούτων G

- 138 Οἰνοχοεῖ: κινῶ. καὶ Οἰνοχόος, πιγκέρνης. καὶ Οἶνο- Σ
χοεῖα. Δ
- 139 Οἶνοψ, οἶνοπος. Οἶνοπι, μέλανι· ἐν Ἐπιγράμμασι· ὧν Δ
ἡμεῖς σπείαντες, ὅσον θέμις, οἶνοπι Βάκχῳ καὶ Σατύροις. Οἶνω- Σ + Anth.
- 5 πὸς δὲ οἶνώδης, διαυγής· ἢ μέλανος. Οἶνωπὸν Βάκχου βότρυν Σ
ἐρεπτόμενος. Anth.
- 140 Οἶνωθήσεσθαι μέν, οὐ μεθυθήσεσθαι δέ. Suid.
- 141 Οἶνωτρία: ὄνομα τόπου. Δ
- 142 Οἷξας: ἀνοίξας. Σ
- 10 143 Οἰοβώτης: αὐθαίρετος. ὥς ἂν εἴποι τις, αὐτὸς ἑαυτοῦ τὴν Soph.
διάνοιαν βόσκων καὶ μηδενὶ πειθόμενος, μονότροπος, μεμονωμένος, τῷ
λογισμῷ μονωθεὶς, ἐκτὸς φρενός. νῦν αὖ φρενὸς οἰοβώτας φίλοις
μέγα πένθος εὖρηται.
- 144 Οἰόθεν οἶος: ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν, μόνος πρὸς Σ
15 μόνον.
- 145 Οἰόμενος: νομίζων. Σ
- 146 Οἶον: τὸ θαυμαστικόν. οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδῃτ'· ἔπος Σ
ἐξερέω μεγ', οἶον. Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος· οἶον δὲ κύψας ὁ Soph.
κατάρατος ἐσθίει. διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. Ar.
- 20 καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν
ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδᾶστας
ἐσθίειν.
- 147 Οἶον: τὸ ἀνταποδοτικόν <τοῦ> τοιοῦτον, καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμά- Σ
των παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ὥς τό, οὐδὲν γὰρ
25 οἶον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου.
οὐδὲν οὕτως καλόν, οἶον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. καὶ αὖθις·
ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος οἴου σφοδροτάτου καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον. E
καὶ αὖθις· οἱ δὲ δράκοντες τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἐλίζαντες καὶ
ἐπανιστάμενοι καὶ πῦρ ὀρώντες οἶον ὀξύτατον. ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ·

138 — πιγκέρνης = P, Ba 314, 4, 6 cf. H; — κινῶ cf. sch. B 127. Οἰνοχός, π. = Zon. 1431 Οἰνοχοεῖα = Ambr. 340 139 μέλανι cf. sch. N 703, Et. M. 618, 32, Ar. S. 119, 17. ὧν—Σατύροις Anth. 6, 44, 5—6 Οἶνωπός—μέλανος = P, Ba 314, 7 cf. H, Theognost. 22, 24 Οἶνωπὸν sq. Anth. 7, 20, 2 141 = Ambr. 339 142 = P, Ba 314, 8, H 143 Soph. Ai. 614—5 c. sch. 614 144 = P, Ba 314, 9 cf. H, Et. M. 618, 45, sch. H 39 145 = P, Ba 314, 12 (in O 728) cf. H, Arion (in E 644) 146 — θαυμαστικόν = P cf. Ba 314, 13, sch. Pl. Gorg. 481 b οὐκ—μεγ' οἶον Soph. Ai. 421—3 vs. 18 οἶον sq. Ar. Pac. 33 c. sch. 147 — νόμου alt. = P, Ba 314, 26; Lex. Patm. p. 15 contulit Wentzel; Dem. 21, 46 ἀνέμου—ἄμμον Aelian. fr. 339. οἱ—ὀξύτατον Aelian. fr. 252

140 ex v. A 3683 147 init. cf. 153, Dem. cf. v. O 784; Aelian. fr. 252 cf. vv. E 215 et O 944

140 om. AF mg. V 7 Οἶνωθήσεσθε VM μεθυθήσεσθε VM μεθύσκεσθαι G A (GFVM) 8 ὄνομα τόπου] τόπος A, Ambr. 14 δέ] γὰρ V 19 τοῦ] τοῦτο V ἀδδη- φαγίαν GF 20 καὶ pr.—22 ἐσθίειν om. F 21 ἐγκεκυφότες V 23 τοῦ suppl. Kust. = Phot. vs. 26 οὐδὲν—νόμου ante vs. 24 οὐδὲν postposita καὶ iterat A, qui om. vs. 25 νόμου; 24 οὐδὲν—25 Μειδίου om. FV; 24 οὐδὲν—25 νόμου om. et Δημοσθένους—Μειδίου post 26 νόμου transpos. GM 26 οὕτω A (in iterat.) GFVM καὶ—p. 626, 3 ἄγων] καὶ ἐπὶ παντός θαυμαστικοῦ πράγμα- τος τὸ οἶον παραλαμβάνεται F 29 ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ condemnat Kust. cf. vs. 24

Ἐ ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφιλος, ὁ πατριάρχης Κωνσταντίνου πόλεως, οἶος ἐμπειῶν ὁμοῦ σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ, καθάπερ ἄτακτος χειμάρρους πολὺν τὸν κυρφετὸν ἄγων.

Harp. 148 Οἶον: δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι. καλεῖσθαι δέ φασι αὐτοὺς οὕτως διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον 5 ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμεικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν Οἶον τῆς Ἱπποθωαντίδος. οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἰήθεν, ὡς προεῖρηται.

Δ 149 Οἶονεῖ.

10

Σ 150 Οἶόν τε: δυνατόν, ἀρκούντως ἔχον, κατὰ τὸ δυνατόν.

Σ 151 Οἶος: ὁμόιος, ἡ ὁμοίος. ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε πάντα· ἦν ΕΥ γὰρ οἶος μηδὲν μῆτ' ἀνθρώπειον μῆτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἔαν.

Bel. 152 Οἶος: ὁμόιος. παρὰ τὸ ἶος· ἐξ οὗ καὶ ἴα καὶ μία. ἶος δὲ ἀπὸ τοῦ κύ· ἴ· ἶος. ἡ ἀπὸ τοῦ εἰς.

15

Σ 153 Οἶος: ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος. καὶ οἶός τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος. καὶ οἶος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. Λυσίας· ἐβιάζετο τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἶος ἦν ὁ πατήρ.

Rhet. 154 Οἶος: δυνατός. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἶμ' 20

Ar. ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, ἅπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθέντα. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τοῦ πράγματος. καὶ αὐθις· σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεὶ πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους.

25

Δ 155 Οἶος: ὁμοίος. ὦ δύσμορ' Αἴαν, οἶος ὦν οἶως ἔχεις· ὡς καὶ Soph. παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

Harp. 156 Οἶος εἶ καὶ οἶός τε εἶ: τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ

147 ἄνθρωπος sq. Philostorg. p. 121 148 Harp. = P 149 = Ambr. 385 cf. Ps Herodian. 138 150 = P, Ba 314, 15 cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 482, 23, H 151 — ὁμοίος = P, Ba 314, 14 cf. H, sch. α 13 ὁ sq. Cass. D. 75, 13, 2 = EV 2, 385, 17—19 152 — ἶος pr. cf. Orion. 124, 4, unde Et. M. 618, 42; — μόνος = Ps. Herodian. 138 et 216 153 = P, Σ^a, Ba 314, 20; Lex. Patm. 139 contulit Wentzel; Lys. fr. 159 154 — δυνατός Lex. Patm. 139 contulit et font. rhet. attr. Wentzel οὐ γὰρ — πράγματος alt. Ar. Pac. 17 c. sch. σοφοῦ sq. Ar. Th. 177—8 155 — ὁμοίος = Ps. Herodian. 138 ὦ sq. Soph. Ai. 923—4 156 Harp. = P cf. An. Ox. 2, 497, 16; Lys. fr. 159

148 Philostorg. cf. v. Δ 470 150 cf. 154 init., 189 151 init. cf. 152, 155, 189; Cass. cf. v. Σ 182 152 cf. 151, 189 153 cf. 147 et 156 154 init. cf. 150, 189; Ar. Pac. cf. vv. A 2750 et Y 272; Ar. Th. cf. v. Σ 792 155 init. cf. 151; Soph. cf. v. Ω 32 156 cf. 153

A (G F V M) 6 ἔστι — 10 Οἶονεῖ om. F 9 Ὁἰήθεν A V M cf. p. 617, 9 11 κατὰ] καὶ κατὰ F 152 non nov. gl. F M 14 ἶος alt. — 15 εἰς del. Kust. 16 καὶ pr. — ἔτοιμος om. G, del. Sauppe ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος] ὁμοίως F 17 ἀντὶ τοῦ pr. et καὶ om. F 18 τε om. G ἦν om. G F ἐξαιρεῖν Bhd. 19 ἦν οἶος ἦν V 22 ἅπερ κινδυνεύει AG: ἀ περικινδυνεύει F V M 26 ὦν om. A F

βούλει καὶ προήρησαι, τὸ δὲ σὺν τῷ τε δύνασθαι. ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

157 Οἶω: τὸ φέρω· αἰτιατική.

Synt.

158 Οἶω: ἀντὶ τοῦ οἴομαι. ἀλλ' ἀρχὰ μέν, οἶω, Λαμπιτῷ. ἀντὶ τοῦ Ἀρ.
5 ὡς οἴομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἢ Λαμπιτῷ.

159 Οἰώθη: ἐμονώθη.

Hom.

160 Οἰωνισάμενος: μαντευσάμενος, ὀπτευσάμενος. δαιμονίως πως οἰωνισάμενος τὸ μέλλον.

161 Οἰωνίζοντο: ἀπετρέποντο ὡς κακῷ οἰωνῷ. τὸν δὲ ἢ μὲν Ε
10 νεότης ἐμίσουν τε καὶ οἰωνίζοντο, οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπάζοντο καὶ ἐπήνουν. καὶ αὖθις· ἔξιν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ παρασκευῇ Ε
βεβαιότερα αὖθις ἄψασθαι τοῦ πολέμου. καὶ αὖθις· ὅτε πάντας Ε
οἰωνίζεσθαι προσδοξάζοντας τὸν Αἰμίλιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὄραν εἰσπορευόμενον.

15 162 Οἰώνισμα. καὶ Οἰωνισμοί, αἱ διὰ τῶν πτηνῶν περιεργίαι. Δ Ε

163 Διαίρεσις οἰωνιστικῆς. Οἰωνιστικῇ· ταύτην εὗρον πρῶτοι Ε
Φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ὀρνεοσκοπικόν· οἶον ὅταν πετο- Greg.

μένου τοῦδε τοῦ ὄρνιθος, ἔμπροσθεν ἢ ὀπισθεν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ
νεύοντος, εἴποι τις, ὅτι τόδε σημαίνει. πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τούτου

20 Τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικόν, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα·
οἶον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῇ ἢ ὄψις ἢ ἔλαιον ἐχέθῃ ἢ μέλι ἢ
οἶνος ἢ ὕδωρ ἢ τέφρα· ἢ τρισμὸς ἐγένετο ξύλων ἢ ἄλλο τι, τόδε
προμηνύει· ὃ συνέγραψε Ξενοκράτης. τὸ δὲ ἐνδιδιον, ὡς ὅταν ἐξηγή-
χηταί τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα· ὅτι ἂν ἀπαντήσῃ κοί τις τόδε

25 βαστάζων, τόδε συμβῆσεται κοί· ὃ συνέγραψε Πόλλης· τὸ δὲ χειρο-
σκοπικόν, ὡς ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατεινομένων καὶ
τῆς παλάμης, ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν, παιδοποιεῖ ἢ τι τοιοῦτον· ὃ
συνέγραψεν Ἑλένος. παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος
γνωριζόμενον· οἶον, ἐπάλλῃ ὁ δεξιὸς ἢ ὁ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὤμος
30 ἢ μηρός· ἢ κνημὸς ἐν τῷ ποδί, ἢ πρὸς τὸ οὖς ἤχος ἐγένετο, τόδε
συμβαίνει· ὃ συνέγραψε Ποσειδώνιος.

158 Ar. Lys. 998 c. sch. 159 sch. Z 1 = Ap. S. 119, 26, H, Et. M.
619, 45 160 — μαντευσάμενος cf. Ambr 726 = Ps. Herodian. 138 δαιμονίως sq.
fort. Dam. vel Aelian. 161 τὸν — ἐπήνουν Aeliano attr. Valck., Cass. D. coll.
Liv. 8, 12 Mai 162 Οἰωνισμοί sq. Georg. 237, 14—15 163 — Φρύγες fort.
Georg. 74, 3 vs. 17 ταύτης sq. = Nonn. in Greg. PG 36, 1024 a b cf. Georg.
74, 30 (ubi vs. 30 ἢ κνημὸς — συμβαίνει exstat)

163 cf. vv. T 485, E 48, Π 1897, E 790, Π 2110

1 προήρηται V δύνασαι GM 157 om. AF post 141 V 7 δαιμονίῳ FV A (GFV M)
9 κακὸν οἰωνόν Port. obloquente Bhd. 12 καὶ αὖθις om. F ὅτε sq. cor-
rupta sec. Kust. 13 προσδοξάζοντας G προσδοκάζοντας V 162 om. GM
16 Διαίρεσις οἰωνιστικῆς om GF mg. M Οἰωνιστικῇ Οἰωνιστικῆν G om. V
18 καὶ δεξιὰ GM 19 ὅτι om. G 21 εἰ om. G ἐχύθη G, Kust. ἐκένωθη
Nonn. 24 κοί om. A 29 ὁ alt. om. G 30 πρὸς] εἰς A 31 δ om. V

- Σ 164 Οἰνόβρωτος: ὀρνεόβρωτος.
 Δ 165 Οἰωνομαντεία.
 Δ 166 Οἰωνός: τὸ σημείον. καὶ Οἰωνοσκόπος, ὁ μάντις.
 Σ 167 Οἰωνοί: καρκοφάγα ὄρνεα· ἡ σύμβολα. πάντα δὲ οἰωνοὺς
 Ar. ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. θεράποντ' ὄρνιν. Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ πολ- 5
 λάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεραπόντων καλόποδας καὶ καλ-
 λοιωνίστους. ὄρνιν νομίζοντες πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει.
 Δ 168 Οἶς, οἶός: τὸ πρόβατον.
 Δ 169 Οἶσέα: εἶδος φυτοῦ.
 E 170 Οἶσε: προσήγαγε, συνήξεν. ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρό- 10
 νητον οἶσεν, ἐκείνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε
 τῶν τῆδε.
 Σ 171 Οἷσεται: λήψεται.
 Σ 172 Οἷσει: κομίσει. καὶ Οἷσω, κομίσω, ἐνέγκω.
 Σ 173 Οἷσθα: ἀντὶ τοῦ οἷδας. λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ, μετὰ δὲ τοῦ σ 15
 ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνον, οἷσθας.
 Soph. Σοφοκλῆς· οἷσθ', ὡς ποιήσων. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις, Ἀττικῶς. καὶ
 αὐθις· οἷσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ
 του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν ἀπὸ
 μόνου τοῦ τὸν θεὸν ὁμόσαι καὶ κατομόσαι Πλατωνικῶς· οὗς φθάσειεν 20
 Soph. ἂν ἡ σκιὰ φθегεαμένη τι τῶν δεόντων. λέγεται καὶ ἔξοισθα. Σο-
 φοκλῆς· καὶ κύ που παρῶν ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων, ἀλλ'
 αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
 Σ 174 Οἷσόμενος: κομίσων.
 Δ 175 Οἷσοφάγος: ὁ λαιμός.
 Hdt. 176 Οἷσπη: ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια. Ἡρόδοτος. καὶ Οἷσπῶτη,
 Ar. ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

164 = P, Ba 315, 22 cf. Zon. 1432, H (in 2 Macc. 9, 15) 165 = Ambr. 723
 166 — σημείον aliter Ambr. 721 (= Ps. Herodian. 138). Οἰωνοσκόπος sq. = Ambr.
 722, Ps. Herodian. 138 167 — σύμβολα = P, Ba 315, 23 cf. H, Ar. S. 119, 29,
 sch. A 5 πάντα sq. Ar. Av. 719, 721 c. sch. 168 = Ambr. 551 (cf. 111),
 Ps. Herodian. 141 (cf. 216) cf. Erotian. ε8, 2, H, P (= Ba 313, 18), Ba 314, 16,
 Et. M. 618, 49, Moer. 204, 25 169 cf. Ambr. 571 170 ἑαυτῇ sq. Aelian.
 fr. 123 171 = P cf. Ba 315, 2 172 — κομίσει = P, Ba 315, 1 Zon. 1436 cf. sch.
 B 229, Ambr. 587, H. Οἷσω sq. = P, Ba 315, 15 (in H 82) 173 — σύμφωνον
 = P cf. Ael. D. fr. 267 ex Eust. O. 1773, 30, Moer. 205, 6, H, Ambr. 588, Ba
 315, 3 vs. 17 οἷσθ'—Ἀττικῶς Soph. OT 543 c. sch. vs. 18 οἷσθά—δεόντων
 Synes. Ep. 154 p. 291a καὶ κύ sq. Soph. OC 1587—9 174 = P, Σ*, Ba
 315, 5, H cf. sch. N 168 175 = Ambr. 550, Ps. Herodian. 141 cf. Zon. 1431
 176 — ἔρια gl. Hdt. 4, 187 Οἷσπῶτη sq. sch. Ar. Lys. 575 cf. H

167 Ar. cf. vv. O 378 et 615 170 cf. v. Y 35 173 Synes. cf. vv. K 1085
 et φθάσειεν 176 cf. 185

- A (GFVM) 1 Οἰνόβρωτος ὁ A 2 Οἰωνομαντία AVM Οἰωνομάντης F 6 καλλό-
 ποδας G cf. sch. 6. 7 καλοϊωνίστους FVM 7 ὅσαπερ] ὅσα GM 8 ἄβα-
 τον A 9 Οἶσέα M^{sc} cf. 182 11 οἶσεν] ἔθηκε Lobeck, frustra βαιὸν] μικρὸν
 G cf. v. B 210 14 καὶ om. A, nov. gl. contra ord. 15 καὶ om. GM
 16 οἷσθα V 17 ποιήσων] ποιῆς G ποιῆς M ποιήσων e Soph. Kust. 18 ἀπο-
 δύντας—21 δεόντων om. F 20 Πλατωνικοὺς AVM (et in v. φθάσειεν)
 21 φθегεαμένην G 26 Ὑσπάτη G

- 177 Οϊστά: φορητά. Θουκυδίδης· ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ΣΕ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου οϊστά αὐτοῖς ἐφαίνετο. καὶ αὖθις· Ε καὶ καὶ τε ἐπιφλέγειν ἔλεγον οὐδαμῇ οϊστόν. καὶ αὖθις· καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἴη διάφορον κακόν, οϊστόν δὲ ὅμως πόσω γίνεται.
- 5 178 Οϊστρεῖ: ἐρεθίζει, ἐκμαίνει. Ἀππιανός· τῷ ὄντι πᾶσιν Σ οϊστρυίδης ἐνέπιπτεν ὁρμὴ καὶ προθυμία κατὰ τῶν βαρβάρων. καὶ Ε αὖθις· καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασε ὥσπερ οϊστρήθεις καὶ κάτοινος γενό- Ε μενος. καὶ Αἰλιανός· καὶ καλῶς Ἡρόδοτος τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν Ε οϊστρήσεις τε καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο.
- 10 179 Οϊστρησις: ἡ θηλυμανία. καὶ Οϊστρηλατούμενοι, πυρού- Δ μενοι, ἐκμαινόμενοι. Σ
- 180 Οϊστροπλήγα: τῇ μανίᾳ πεπληγότα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οϊστρου, Σ ὅς ἐστι μυῖα ὑπόχαλκος, ἐγχριμπτοῦσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσί καὶ ποιοῦσα Etym. ἐλαύνεσθαι.
- 15 181 Οϊστρος: ἐρεθισμός, ἔκκαυσις, πύρωσις ἐμμανής. Οϊστρον Σ δὲ καλοῦσι πᾶσαν κίνησιν. ἔνθεν καὶ οϊστροδόνητος μυχός, ὁ ὑπὸ Ατ. ἀνέμου ἐλαυνόμενος. Ἀριστοφάνης· κύ τε Πόντιε Πόσειδον, προλι- πὼν μυχὸν ἰχθυόεντ' οϊστροδόνητον. καὶ Πισίδης· οϊστρος γάρ ἐστι, καὶ μάλιστα βαρβάροις, πρὸς τὰς μεταβολὰς εὐμεταπτώτως ἔχειν.
- 20 182 Οϊκύα: ἰτέα. Etym.
- 183 Οϊκυῖναις· Θουκυδίδης· ναύταις ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ Ε οϊκυῖναις ταῖς πολλαῖς. καὶ Εὐνάπιος· οἱ δὲ τῶν Πάρθων οϊκυῖνας Ε ἀσπίδας ἔχοντες καὶ κράνη οϊκυῖνα, πλοκὴν τινα πάτριον πεπλεγμένα. καὶ Οϊκύινον. χοινίον ἰτέας. Δ
- 25 184 Οϊκύμη: πόλις τῆς Θράκης. Harp.
- 185 Οϊκύπη: ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Σ
- 186 Οϊκυπηρός: ῥυπαρός. Ἐρια οϊκυπηρά, ῥύπου πεπλη- Σ

177 — φορητά = P, Ba 315, 6 cf. H ὅμως — ἐφαίνετο Thuc. 7, 75, 7 καὶ εἰ sq. Iul. ep. 61 c (p. 71, 5) 178 — ἐκμαίνει = P, Ba 315, 9 Et. M. 619, 31 cf. H τῷ ὄντι — βαρβάρων App. fr. 9 καὶ καλῶς sq. Aelian. fr. 122; Hd. 1, 4 179 Οϊστρησις = Ambr. 570 Οϊστρηλατούμενοι sq. = P, Σ* cf. Ba 315, 10; H = Zon. 1436 180 — πεπληγότα = P, Ba 315, 11 cf. Zon. 1431, H (in Soph. El. 5) εἴρηται sq. cf. sch. χ 300, Zon. 1431 181 — ἐμμανής = P, Σ* cf. H, Zon. 1431, Et. Gud. v. ἐξοιστρώ; — ἔκκαυσις = Ba 315, 12 Οϊστρον — οϊστροδόνητον Ar. Th. 322—5 c. s. h. οϊστρος γάρ sq. Pisid. fr. 130 182 cf. sch. Luc. 256, 21, Et. M. 619, 19 183 ναύταις — πολλαῖς Thuc. 4, 9, 1 οἱ — πεπλεγμένα Eunap. fr. 21, FHG 4, 22 Οϊκύινον cf. Ambr. 582 184 Harp. = P cf. Steph. Byz. 185 = P, Ba 315, 13 cf. H 186 — ῥυπαρός = P, Ba 315, 14 cf. Zon. 1435, Ambr. 581, H Ἐρια sq. sch. plenius Ar. Ach. 1177 cf. Erotian. 68, 1, Et. M. 619, 13, Moer. 205, 23

177 Thuc. cf. v. E 2418 178 καὶ ταῦτα — γενόμενος cf. v. M 720 182 cf. 183 extr. 185 cf. 176

1 et 4 ὅμως] Ὅμηρος F 3 καὶ alt. om. V 6 τῶν om. F 7 ἔδρα- A (GFV M) μὲν V καὶ alt. et 8 καὶ pr. om. G 12 εἴρηται — 14 ἐλαύνεσθαι om. AF mg. A* ante gl V 12 εἴρηται — 13 ἐστι] περὶ τοῦ οϊστρου· ἐστι δὲ A* ἐστι δὲ οϊστρος V 13 ἐγχριμπτοῦσα A* G V 18 οϊστροδόνητον G οϊστρηδόνητον V 19 ἀμεταπτώτως V 182 om. AF 20 ἡ ἰτέα V 21 ναύτας Bas. Thuc. ἐξοπλίσον A 23 πεπλεγμένην F 24 χοινίον ἰτέας om. AF 25 Οϊκύμη V 26 ἐρίων] ὠτίων G

Αγ. ρωμένα, ῥυπάσματα ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰκύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.

Δ 187 Οἶτη: ὄνομα ὄρους ἐν Λακεδαιμονίᾳ. καὶ Οἰταῖος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

Δ 188 Οἶτος: ὁ μόρος. ἐν Μυθικοῖς· οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικεῖ δάμναται οἶτω.

Σ 189 Οἶοι: μόνοι, ἢ δυνατοί.

Σ 190 Οἶφι: χοῖνιξ.

Δ 191 Οἶχαλῆες: ἀπὸ τόπου.

Σ 192 Οἶχεται: πορεύεται. καὶ Οἶχέσομαι, πορεύσομαι.

Soph. 193 Οἶχινῶ: περιέρχομαι. τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἶχινῶ. Ἥλεκτρα φησί.

Σ 194 Οἶχόμενος: πορευόμενος.

Soph. 195 Οἶχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρηται φίλοι· Τέκμησά φησι διὰ τὸν Αἴαντος θάνατον.

187 — ὄρους cf. Ps. Herodian. 141, Nicet. 658, Zon. 1433, Steph. Byz., aliter Ambr. 599. Οἰταῖος sq. cf. Zon. 1435, Ambr. 598 188 — μόρος = Ambr. 591 cf. H, Et M. 619, 27, sch. Ω 388 οὔτι sq Babr. p. 218 189 = P, Ba 314, 11 cf. Bk. 284, 27 190 = P, Ba 315, 16; gl. sacra 191 cf. Ambr. 686 192 = P, Ba 315, 17, 18 cf. H; — πορεύεται cf. Bk. 284, 26, Zon. 1437, An. Ox. 2, 482, 14, sch. E 472 193 Soph. El. 166 c. sch. 194 = P, Ba 315, 29 cf. H 195 Soph. Ai. 896

189 cf. 150—2, 154

192 cf. 194 et v. Ω 281

194 cf. 192 et v. Ω 281

A (G F V M) 3 ὄνομα ὄρους] ὄρος A Λακεδαιμονίᾳ] corruptelam indic. Gsf. καὶ om. V 6 θάμναται A F 189 om. F 9 Οἶχαλῆες Bhd. 10 πορεύεται] καὶ οἶχεται, πορεύεται add. G 14 διαπεπόρηνται A F V διαπεπόρημ' ᾧ G Τέκμησά — 15 θάνατον A F M: Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι G om. V

- 1 Ὑ ὕ ὕῡ, ὕῡ ὕῡ, ὕῡ ὕῡ: ἐπίρρημα θαυμαστικόν· ὅπερ ἐν τῇ συν- Ατ.
 ηθείᾳ λέγομεν, ὁσφραίνόμενοι τινος κνίσους.
 2 Ὑάδες: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἄστερες. Σ
 3 Ὑακινθίδες: θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου. Harp.
 3 4 Ὑακίνθινον: ὑπομελανίζον, πορφυρίζον. Σ
 5 Ὑάκινθος: ὄνομα κύριον. Δ
 6 Ὑάλη: ὕαλος. Ὑαλός ἐστιν ἀφ' ἧς πῦρ ἄπτουσι. καί φησιν Σ
 Ἀριστοφάνης· ὁπόταν γράφοιτο ἡ δίκη, ἀπωτέρω στὰς ὡδὶ πρὸς τὸν Ατ.
 ἥλιον τὰ γράμματα ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης. ἔστι δὲ κατασκευάσμα
 10 ὕαλου τροχοειδὲς ἡλέκτρον, εἰς τοῦτο τεχνασθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες
 καὶ ἡλίῳ θερμήναντες προσάγουσι θρυαλλίδα καὶ ἄπτουσι. τοῦτο οὖν
 ὁ γέρων πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενός φησιν, εἰ ὑφάσαιμι διὰ τῆς
 ἡλέκτρον καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος,
 ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.
 15 7 Ὑάλιος: πολέμιος. καὶ Ἐνυάλιος. Σ
 8 Ὑάμπολις: ὄνομα πόλεως. Δ
 9 Ὑβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. Harp.
 10 Ὑβός: ὁ κυρτός. καὶ Ὑβωσις, ἡ κύρτωσις. καὶ Ὑβάζειν, Σ Δ
 τὸ ἐμῆν· οἱ γὰρ ἐμοῦντες ἀπὸ τῆς βίας κυρταίνουσιν εἰσάκιν. Etym.
 20 11 Ὑβρίζειν: ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦς δαιτᾶσθαι. ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας Ε
 ὑβρίζειν καὶ ῥάκτωνεύεσθαι. ὁ δὲ οὐ μάτην ἔζη ὥς γε ἐμὲ κρίνειν,
 οὐδὲ μὴν ὥς οἱ πολλοὶ ἐς τραπέζας κεκυφέναι καὶ ἐμπίπασθαι καὶ
 ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλεόν τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ.

1 sch. Ar. Pl. 895 plenius 2 = P, Ba 392, 27, Et. Gen., Et. M. 774, 1 cf. sch. Σ 486; Ambr. 1 = Ps. Herodian. 137 3 Harp. = Et. Gen. cf. P
 4 = P, Ba 392, 28, H cf. Zon. 1759 5 cf. Ambr. 2, Ps. Herodian. 137
 6 — ὕαλος pr. = P, Ba 393, 4 cf. H Ὑαλος alt. sq. Ar. Nu. 768, 770—72 c. sch. 768 7 — πολέμιος = P, Ba 393, 5 8 = Zon. 1759 cf. Steph. Byz., Ambr. 4 et 6 9 Harp. = P, Et. Gen. 10 — κυρτός = P, Ba 393, 6, Et. Gen., Et. M. 774, 8, Ps. Herodian. 138 cf. Ambr. 8 Ὑβωσις, ἡ κύρτωσις = Ambr. 10 cf. Et. M. 774, 12 11 ὑπέλαβε — ῥάκτωνεύεσθαι Aelian. fr. 281 ὁ sq. Dam. fr. 307 vel potius Aelian. fr. 317

7 Ἐνυάλιος cf. v. Ε 1498 10 init. cf. v. Η 23 11 Dam. cf. v. Μ 257

1 ὕ quindecies V quater F 2 κνίσσης G 6 Ὑακινθος — 7 ἐστὶν om. V A (GFVM)
 9 δίκη] καταδίκη G 12 φησιν om. AFV 13 γραμματέως sch. 16 Ὑάμ-
 πολος AFM^{ac} Ὑάμπυλος V ὄνομα πόλεως] πό(λις) A 17 τῆς om.
 GFVM 18 καὶ alt. — 17 εἰσάκιν om. AF 21 ὥς] ὅς V

Hdt. 12 Υβρίζοντες: σκιρτώντες. Ἡρόδοτος.

Synt. 13 Υβρίζω: αἰτιατική.

Ecl. 14 Υβρις: υπόβαρος τις οὔσα· ἢ παρὰ τὸ ὕειν βάρος.

Soph. 15 Υβρις φυτεύει τύραννον. ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν, ἃ μὴ ᾗκαιρα μηδὲ συμφέροντα. διὰ τῆς ὕβρεως, φησὶν, 5 ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν, φησί, πολλὰ διαπράξῃται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει, διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. τοῦτο γὰρ σημαίνει τό, ἀκροτάταν εἰσαναβάς ἀπότομον ὥρυσεν εἰς ἀνάγκαν.

E παίδων μὲν γὰρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν· ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἀμαρ- 10 τάνειν. Εὐνάπιός φησι περὶ Καρίνου βασιλέως.

Σ 16 Υβρις: ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας, αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ Περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὕμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἔστι μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὕβριζειν δόξαντας ἔξεστιν ὕμιν θανάτῳ ζημιοῦν. 15

E 17 Υβρίσασιν: ἑξαμαρτήσασιν αἰσχροῦς· ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὕβρίσασιν ἐπέθηκε δίκην· ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

18 Υβρίσεν οὐχ ὁ πατάξας, ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὄνει- E δίσας. καὶ σύνταξις· ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέ- 20

Ar. μενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευτο τὴν στρατιάν. Ἀριστοφάνης· εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστί, καὶ πολλὴ τρυφή (ἀντὶ τοῦ ἀλαζονείας), ὅτ' ἐγὼ μὲν Διονύσος, υἱὸς Σταμνίου, αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὄχῳ, ἵνα μὴ τάλαιπωροῖτο.

19 Υβριστάς: τοὺς θρασεῖς, καὶ λοιδόρους. 25

Δ? 20 Υβριςτις: ἡ ὕβρις, καὶ ἡ ἀτιμία.

Δ 21 Υβριςτότερος. Ξενοφῶν· οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιώται, E οἱ μὲν ἀγαθοὶ πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται, οἱ δὲ πονηροὶ πολὺ ὕβριςτό- E τεροί. καὶ αὐθις· οὐδὲν ὕβριςτικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ 30 παρανομίαν ὀρμήσαντος.

Ar. 22 Υγεία: οἰωνιζόμενοι εἰώθασιν λέγειν πρὸς τό, τίς ὁ ζητῶν, ὄνομα ἢ ὑγείαν ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ ἔποψ ἔφη· τίνες οἱ ζητοῦντες. οἱ δὲ ἔφασαν, οἱ δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε.

12 gl. Hdt. 4, 129 13 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 300, 27 cf. Bk. 176, 25 14 — οὔσα cf. Et. M. 774, 19 15 — ἀνάγκαν Soph. OT 873—7 c. sch. 873 παίδων sq. Eunap. fr. 4, FHG 4, 14 16 = P, Lex. rhet. ap. Et. M. 774, 13 cf. Et. Gen., Ba 43, 30; Lys. fr. 126 18 εἴτ' sq. Ar. Ran. 21—24 c. sch. 21 19 cf. Zon. 1760, in Rom. 1, 30; H 21 οἱ—ὕβριςτότεροι Xen. Cyr. 5, 5, 41 οὐδὲν sq. imitat. Hdt. 3, 81, 1 vidit Bhd. (cf. Bk. 115, 15); fort. Aelian. 22 Ar. Av. 95—6 c. sch.

15 Eunap. cf. vv. E 133 et K 391

18 Ar. cf. v. O 1043

- 23 Ὑγεία: διττή ἐστίν, ἡ μὲν ἐν τῷ ἱατρῷ, ἡ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ Phil.
 σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἱατρῷ ποιητική ἐστὶ τῆς ἐν τῷ σώματι· οὕτω
 καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε.
 τὸ δὲ ὑγιεινὸν τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν· ὑγιεινὸν γὰρ τὸ
 5 ποιητικὸν ὑγείας, ὡς τὸ φάρμακον· τὸ δὲ φυλακτικόν, ὡς ἡ δίαιτα·
 τὸ δὲ σημαντικόν, ὡς χρῶμα, σφυγμός, εὐπνοία, οὖρα.
 24 Ὑγεία Ἀθηνᾶ: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται Harp.
 καὶ Νίκη καὶ Ἰππία καὶ Ἑργάνη.
 25 Ὑγιασθεῖς· ὁ δὲ ὑγιασθεῖς τοῦ τραύματος. E
 10 26 Ὑγιαίνω· αἰτιατική. Δ
 27 Ὑγιές: λυσιτελές, ὠφέλιμον. τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές. E?
 Φιλοκτήτης· ὦ μηδὲν ὑγιές μὴδ' ἐλεύθερον φρονῶν· οἷά μ' ὑπῆλθες, Soph.
 ὡς μ' ἐθέρᾳσω, λαβὼν πρόβλημα καυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί.
 ἀνάξιόν σου, κατάξιον δ' ἐμοῦ.
 15 28 Ὑγιέστερος· ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κρο- Σ
 τωνιάται ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.
 29 Ὑγιέστερος· Κρότωνος: ἐπὶ τῶν πάντῃ ὑγιαίνοντων ἡ παροιμία. Prov
 ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος· λεῖον γὰρ ἐστὶν ὄλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς
 καὶ μηδὲν ἔχον εἶνος.
 20 30 Ὑγίεια: τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον. Ὑγεία
 ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων, ἧ ἐστὶ θερμότης, Phil.
 ψυχρότης, ὑγρότης, ξηρότης. καὶ Ὑγιεινός, ὁ ὑγιής. καὶ ἐπίρ- Δ
 ρημα Ὑγιεινῶς.
 31 Ὑγιής: ὑγρῆς τις ὤν. ὁ δίυγρος, καὶ ζῶν. ἀλίβαντες οἱ νεκροί· Ecl.
 25 παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, ἤγουν ὑγρασίαν.
 32 Ὑγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. Σ
 33 Ὑγραίνω. Δ
 34 Ὑγρός: ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς, καὶ ὁ ρευματιζόμενος. Σ

23 — γέγονε Philop. 37, 22—5. vs. 5 τὸ alt. sq. Alex. Aphr. 104, 28—105, 2
 24 Harp. = P, Et. Gen., Et. M. 774, 23 26 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox.
 4, 300, 28; l. = Ambr. 21 27 τῆς—ὕγιές fort. Aelian. ὦ sq. Soph. Ph.
 1006—9 28 = P 29 cf. Zen. VI 27 30 Ὑγεία—Ξηρότης Alex. Aphr.
 236, 11—12 Ὑγιεινός, ὁ ὑγιής = Ambr. 16 31 cf. Orion. 158, 13 (unde
 Et. M. 774, 24) et 30, 14 (unde Et. M. 63, 49), sch. Z 201 32 = P, Ba 393, 7,
 sch. A 312 cf. Zon. 1761, H, Ap. S. 157, 8 34 = P, Ba 393, 8 cf. Zon. 1761, H

28 cf. v. K 1945

29 cf. v. K 2482

31 cf. v. A 1210

2 ἱατρικῷ AFV 4 τῶν om. A cf. Alex. πολλαχῶς G, Alex.: cp. A A(GFVM)
 πολλαχοῦ FVM λεγόμενον A 5 ὑγείας AFM 6 εὐπνοία|εὐχροία add. V
 7 Ὑγεία pr.] Ὑγεία A (cf. vs. 20), Sauppe, contra ord. 8 Ἰππία A*, Phot.
 Et. Harp. Ep., 1542 26 om. F, αἰτιατική om. AV 11 ἐπ'] ἐστ' vel ἐστίν Bhd.
 12 Φιλοκτ(ήτης) A: Φιλοκράτης GVM 13 ἐθέρᾳσας V 15 πολλοί—17 Κρό-
 τωμος om. A 15.16 Κροτωνάται F 20 Ὑγεία|Ὑγίεια A, Bhd. cf. vs. 7
 22 καὶ alt.—24 Ὑγιής om. V 22.23 ἐπιρρηματικῶς M 24 ἀλίβαντες δὲ οἱ GM
 καὶ ἀλίβαντες οἱ Bhd. 25 παρὰ] διὰ G 33 om. F 28 εὐκαταφρόνητος F
 cf. p. 634, 6

- E 35 Ὑγρῶς· ὑγρῶς γὰρ κραδαινομένη καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετής, εὐστολος γινομένη ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους· φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφίεισα οὐδενὸς <τῶν> ἐπ' ἄσμασι θαυματοζομένων ἐκρίθη δευτέρα, ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἶσεν, ἐκείνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν E τῆδε. καὶ αὐθις· πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερής, πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις βαρὺς τε καὶ συντεταμένος.
- Σ 36 Ὑγρότης· ἀραιότης, καὶ ἀφέλεια. 10
- Δ 37 Ὑδάσπης· ὄνομα ποταμοῦ.
- Call. 38 Ὑδατηγὸς ἀνὴρ· ὁ ἀντλῶν.
- Σ 39 Ὑδατίδες· σταγόνες.
- Δ 40 Ὑδάτιον νᾶμα.
- 41 Ὑδέουσιν· ἄδουσι, λέγουσιν. 15
- Δ 42 Ὑδω· τὸ ἄδω.
- Δ 43 Ὑδδεν ἔοικε. καὶ Ὑδέοιμι, ἀντὶ τοῦ ὕμνοϊμι. Αἶθρην τὴν Call. εὐτεκνον ἐπ' ἀγρομένης ὑδέοιμι.
- Δ 44 Ὑδερος.
- Σ 45 Ὑδερῶν· ὑδροπιῶν. 20
- Δ 46 Ὑδδεν ἔοικεν· ἀντὶ τοῦ ὕμνεϊν.
- Δ 47 Ὑδη· πόλις.
- Δ 48 Ὑδος· τὸ ὕδωρ. ἡ δοτικὴ ὕδει.
- Phil. 49 Ὑδωρ· ὅτι τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ· ἢ ἐγγὺς ἄχυμον. ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικὴν· 25
- On. διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, ἃν πλησιάζῃ αὐτῷ. λύσις ὀνείρων Νικηφόρου πατριάρχου· ὕδωρ βλύζον κάτωθεν ἐχθροὺς μηνύει. ὕδωρ διαυγὲς ἐκπίνειν χρηστὸν τὸδε. ὕδωρ πίνων ὑλῶδες ἐν λύπαις ἔσθ.

35 — τῆδε Aelian. fr. 123 36 = Ba 393, 9, P 37 = Ambr. 33, Ps. Herodian. 139, Zon. 1762 38 Call. (fr. 64, 13 K. 42 S.) c. sch. 39 = P, Ba 393, 10, H, Zon. 1762 40 = Ambr. 48; Pl. Phaedr. 229a 41 cf. Zon. 1763 43 Ὑδδεν ἔοικε Io. Dam. Can. 3, 126 cf. Ambr. 52 Ὑδέοιμι sq. Call. fr. 81 K. an. 62 S. c. sch. 44 cf. Thom. 365, 18, Ps. Herodian. 139 45 = P, Ba 393, 11 H cf. Moer. 211, 13 46 = Byz. Zt. 16, 66, 6 cf. Ambr. 52, Et. M. 776, 12, H; in Io. Dam. Can. 3, 126 47 = Ambr. 36 cf. Steph. Byz. 48 cf. Ambr. 44, H, Tzetz. in Hesiod. O. 61 (fort. in Call. fr. 89 K. 475 S.) 49 — αὐτῷ Philop. 399, 30—31, 400, 2—4 ὕδωρ βλύζον sq. Astramps.

35 Aelian. cf. vv. A 878 et Ol 170; extr. cf. v. A 4483 38 cf. v. I 343 43 cf. 46 46 cf. 48

A (GFVM) 1 γάρ om. G κερδαινομένη et χαμαιπετές G 4 τῶν ex A 878 suppl. Hemst. δῆ] δὲ vel δὲ δῆ Bhd. om. SM in A 878 9 συντεταγμένος FV 11 ὄνομα ποταμοῦ] ποτ(αμός) A, Ps. Her. 42—5 extra ord. 42 non nov. gl. M 16 τὸ ἄδω καὶ λέγω F τὸ λέγω καὶ ἄδω V cf. Et. M. 776, 12 43—45] ἀντὶ τοῦ ὕμνεϊν F 43 non nov. gl. GM 17 ἔοικε] ἔοικεν ὕμνεϊν V cf. vs. 21 Ὑδέοιμι utrob. V 18 ἐπ'] ἐν Bhd. 20 ὕδρωπιῶν Phot. Hes. cf. ad 70 46—7 om. A 21 ἔοικεν, ἀντὶ τοῦ om. G 48 om. F 23 ἡ δοτικὴ ὕδει A: καὶ τῷ ὕδει ἡ δοτικὴ G et (om. ἡ) V, M 25 μέν τι A 26 λύσις— 27 πατριάρχου M: λύσις ὀνείρ(ου) bis A² om. G 27 βλύζον Astramps. 28 ἐκ- πτεῖν et πίνων Kust. πηλῶδες Astramps., ὑλῶδες ex ἰλυῶδες ortum sec. Bhd.

- 50 Ὑδωρ ἀντιλογίας: ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσή- Thdr
γορίαν ἐδέξατο· εἰς Μερρὰν γὰρ ἔλθοντες καὶ πικρὸν εὐρόντες τὸ
ὑδωρ κατὰ Μωσέως ἐβόησαν καὶ τοῦ θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δέ,
ὅτι διήλεγξά σου παρ' ἐκεῖνο τὸ ὑδωρ τὴν ἀχάριστον γνῶμην.
- 51 Ὑδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτο- Σ
μάτας πηγὰς ἔχον.
- 52 Ὑδωρ βορὸν καὶ ἀγρυπνίη βορὸν: λέγει οὖν, ὅτι τὸ ὑδωρ οὐκ ἐν
τοῖς πυρέττοις μόνον ἐστὶ τρῶφιμον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν.
- 53 Ὑδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἄν τέκοις: τοῦτο ἐξ Σ
10 ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαίτητου
φασίν.
- 54 Ὑδωρ διαπορευόμενον: ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένου καὶ παντελῶς Thdr
ἄχρηστον. Δαβὶδ.
- 55 Ὑδωρ παραρρέει: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ cθένει Σ
15 σπουδάσειν, ὡς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. καὶ
παροιμία· ὑδωρ μένει· ζῆται ἐν τῷ ἀναπολεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν Suid.
ἀνήνυτα πονούντων.
- 56 Ὑδρα: ἐννεακέφαλος ὄφις. Greg
- 57 Ὑδραν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ Σ
20 ὕδρα τῇ ἐν Λέρνη ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα,
ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεύσαι Ἰολάῳ
ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.
- 58 Ὑδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται· παρ' ὅσον Ἡρα- Prov.
κλῆς ὕδραν τέμνων οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὐθις πλει-
25 ὄνων κεφαλῶν.
- 59 Ὑδρεύειν: ποτίζειν. Σ
- 60 Ὑδρεία: τὸ ὑδρεύεσθαι. Ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον. Δ
- 61 Ὑδρηλόν. Δ
- 62 Ὑδροπικός· καὶ Ὑδροπότης. καὶ Ὑδροποτεῖν. καὶ ζῆται Δ
30 ἐν τῷ αἵματοπότης.

50 Thdr. in Ps. 80, 8, PG 80, 1524 a 51 = P, Et. Gen., Et. M. 774, 52
52 Hippocr. Epidem. 6, 4, 18 c. explic. 53 = P cf. Ath. 2, 39, c; Anth. 13, 29, 2
54 Thdr. in Ps. 57, 8, PG 80, 1300 c 55 — ὀκνησάντων = P 56 sch. Greg.
Ann. 15 57 = P; Pl. Rep. 426 e 58 cf. Paroem. ed. Gsf. 116 n. 927, sch.
Pl. Rep. 426 e 59 = P cf. H 60 cf. Ambr. 38 (cf. sch. Ap. R. 4, 1767),
39 = Ps. Herodian. 221 sq. (cf. 138), Zon. 1762; Philop. diff. 61 = L cf.
Ambr. 30 62 Ὑδροπότης cf. Ambr. 26

52 hinc v. B 397

55 καὶ παροιμία ex v. A 2031

56 cf. 67

3 δέ] οὖν G cf. vs. 7 52 om. A F mg. A^r (omisso Ὑδωρ—οὖν), V A (G F V M)
7 ἀγρυπνίην G 11 φησὶν V 13 Δαβὶδ om. A F V mg. A^r 15 σπουδάσειν
G F V M ὀκνησάντων Bhd. (male) 15 καὶ—17 πονούντων om. A F mg. A^r 15 καὶ
om. A^r V 16 ζῆται—ἀναπολεῖ om. V οὖν ἡ παροιμία] δέ G om. V 56 post
49 F, om. in lac. ὄφις 21, 22 κελεύειν ἰ. ἐπιτέμνειν τὰς κεφαλὰς G 58 om. G
61 om. F 29 καὶ pr. om. V καὶ sec.—30 αἵματοπότης om. A F V mg. A^r
29 καὶ sec. om. A^r καὶ tert. om. G 30 αἵματοπώτης M^{ac} cf. II 170, 5

- Ar. 63 'Υδρορρόα: τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἡ δὲ στενὸς τόπος.
- Ar. 64 'Υδρορρόα καὶ ἡ ὑψάλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια. Εἰ οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορρόας συνωθοῦντες αὐτοὺς διὰ τούτων ἐψύζοντο πρὸς τὰς ναῦς. 5
- EL 65 'Υδροστάσιον: λίμνη μικρά. παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός.
- Σ 66 "Υδρου: ὄψεως.
- Greg. 67 "Υδρα: ἐννεακέφαλος ὄφις. 10
- Σ 68 'Υδροφορία: ἐορτὴ πένθιμος Ἀθηνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.
- EL 69 'Υδροχεῖα: δεξαμεναί. ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν.
- Δ 70 'Υδροπιῶντες: νοσοῦντες. 'Υδροποτιῶντες δέ. 15
- Δ 71 "Υδρωψ: ἡ νόσος.
- Δ 72 "Υαινα: θηρίον.
- Prov. 73 'Υέ: ἀπειλὴ βραδυδόντων καὶ ἀνοιγνύναι κελευόντων. καὶ γὰρ Σ "Υεν, ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.
- Δ 74 'Υέλιον. καὶ "Υελος. καὶ 'Υέλινον. 20
- Call. 75 'Υετός: τὸ υ μακρόν. ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔστη. Αἰλιανός· Εἰ ἐμπιπτόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἔρρευσε. καὶ ὑετός, ἐκ Phil. νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὴν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.
- Σ 76 "Υειον: χοίρειον. καὶ 'Υείων, χοιρείων κρεῶν. ἐχορτάσθησαν 25
Δ + x ὑείων.

63 sch. Ar. Ach. 922 cf. 1182 64 — ὑδρόρροια sch. Ar. Ach. 1182
65 παραμειψάμενοι sq. Men. Prot. fr. 21 FHG 4, 229 = EL 453, 17—18 66 = P, Ba 393, 13 cf. H, sch. B 723 68 = P cf. Et. Gen. = Et. M. 774, 56; H, Philop. diff. 69 ὁλκὸν sq. Men. Prot. fr. 15, FHG 4, 220 = EL 189, 7—8 70 — νοσοῦντες cf. Ambr. 49—50 71 = Ambr. 27, Ps. Herodian. 139 cf. Zon. 1762
72 cf. Ambr. 5, H 73 "Υεν sq. = P, Ba 393, 14, H, sch. M 25, Zon. 1763 cf. Erotian. 88, 3, An. Ox. 2, 485, 29 74 — "Υελος cf. Ambr. 56 75 ἄγων — ἔστη Call. fr. 10 K. an. 46 S. ἐμπιπτόντων — ἔρρευσε Aelian. fr. 65 καὶ ὑετός sq. Laert. 7, 153 76 — χοίρειον = P, Ba 393, 15 "Υείων — κρεῶν cf. Ambr. 61. ἐχορτάσθησαν ὑείων Ps. 16, 14

63 cf. v. Θ 515 67 cf. 56 73 extr. cf. 121, 126—7 75 Call. cf. v. M 251 76 cf. 127

A (G F V M) 1 οὐ] ἡς G 64 non nov. gl. G V M 3 ἡ om. F 6 παραμειψάμενος A περιμειψάμενος F 7 τὰς] τὰς αἰεῖ F ἀπομιγνύμενος ἀπόλλυτο F 67 om. A; "Υδρα γάρ, non nov. gl. G M, ordo poscit 12 ἀπολλομένοις V, v. l. Et. ἀπολλυμένοις Et. Gen. 'Απολλώνιος] corruptelam perspexit Naber 'Απολλόδωρος scripserim 15 'Υδροπιῶντες] 'Υδροποτιῶντες A 'Υδρωπιῶντες Ambr., Kust., ordo poscit sed cf. 45 'Υδροποτοῦντες ed. pr. 18 ἀναγνύναι V γάρ om. F 20 καὶ "Υελος om. A F 21 ἄγων V M Αἰλιανός om. F 23 ἐκ alt. om. F 26 ὑείων A F: ὡν G M ὑείων καὶ ὡν V cf. 127

77 'Υεικόν: ὕδς ἴδιον, χοίρου ἔργον. λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων Σ τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν, ὅτι ὑεικόν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὑῖδια τοῖς λίθοις. Ξενοφῶν φησιν. ὑηνῶν θρεμμάτων· καὶ ἔδοξε 5 μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινων μάλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων Νόμων Ζ'. ὑηνεῖς· ὕς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων Θεαιτήτῳ.

10 78 'Υηνεῖα· ἐν πάσῃ ὑηνεῖα καλινδούμενος.

79 'Υηνεῖα: μωρία. 'Αριστοφάνης· ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία. Ar. διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ κυῶδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλοῦτῳ· ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνεῖαν τὴν δυνωδίαν τὴν ἐκ 15 τῶν χοίρων φασίν· οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυνώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς Ὅμηρον γράσας· ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένη, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα, δειλία κύνοικος καὶ πάσῃ ὑηνεῖα, φιλοχρήμων, μικροπρεπής, δουλεῖν ἐθέλουσα, ἀσφαλῶς οὐδὲν τι μέγα οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη, ἀνδραποδώδης καὶ ἀσθενής, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα οὔτε 20 θυμῷ γενναίῳ χρωμένη· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον, ἐκνευρικοῦσθαι, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλὰ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων. 'Υηνία δὲ ἡ συγγένεια. Δ

80 'Υηνεῖς: ῥῆμα. ὑεικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. καὶ ὑηνῶν θρεμ- Σ + Δ μάτων· Ζῆτει ἄνω.

81 'Υηνῶν: σκαιῶν, καὶ ἀμαθῶν. καὶ 'Υηνεύς, ὁ σκαιός. Σ Δ

77 = P, Ba 393, 16, Σ^a cf. Et. M. 775, 13; Xen. Mem. 1, 2, 30, Pl. Leg. 7, 819 d et Theaet. 166 c 78 Dam. fr. 22 cf. Phot. Bibl. p. 350 a 17 79 — διεβάλλετο Ar. Pac. 928 c. sch. ἡ νῦν — πολιτευομένων Dam. fr. 22 cf. Phot. Bibl. p. 350 a 14—20 'Υηνία sq. cf. Zon. 1764, Ambr. 64 80 — ποιεῖς (praeter ῥῆμα) Tim. = P, Et. Gen., Et. M. 775, 8 sch. Pl. Theaet. 166 c 81 — ἀμαθῶν = I' Et. Gen., Et. M. 775, 9 cf. sch. Pl. Leg. 7, 819 d 'Υηνεύς sq. = Ambr. 62 cf. Zon. 1764

77 cf. 80—1: Xen. hinc 85 78 cf. 79 et v. ψυχὴ 79 Ar. cf. vv. Ε 361 et Θ 81, Dam. cf. 78 et v. ψυχὴ 80 extr. ex 77 81 cf. 77 et v. Σ 1318

3 ὁ—10 καλινδούμενος om. F 4 καὶ—5.6 θρεμμάτων om. A 11 'Υηνεῖα] A (GFV M) 'Υεικῆ F om. V ὑηνεῖα AGV 13 ἐδόκει—25 συγγένεια om. F 17 ἡ—24.25 πολιτευομένων mg. V; locus initio corruptus 18 ἀκολουθου G 20 τι μέγα GM: τι μέγαν V τι μείον A τίμιον v. ψυχὴ ἀνδραποδῆς AG ἀνδραποδῆς V 21 οὔτε] οὐδὲ Bhd. 24 ἐπεδείκνυτο v. ψυχὴ τῶν νῦν om. V 25 'Υηνεῖα G 26 ὑεικόν GM, Phot. Et. καὶ alt.—27 ἄνω om. AF; Ζῆτει ἄνω om. V 28 καὶ alt. om. A, nov. gl. contra ord.

Δ 82 "Υης, "You. ἐπίθετον Διονύσου· ὡς Κλειδῆμος. ἐπειδή, φησίν, Σ ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην "Υην λέγεσθαι καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς "Υάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸ "Υην.

Δ 83 "Υίειον: κρέας προβάτειον.

Ar. 84 "Υθλεῖς: φλυαρεῖς· ὕθλος γὰρ ἡ φλυαρία.

Suid. 85 "Υίδιον· Ξενοφῶν φησιν, ὅτι ὕεικόν αὐτῷ δοκοῖη πάσχειν ὁ Κριτίας ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕidia τοῖς λίθοις.

86 "Υίδους: ὁ υἱοῦ υἱός. ὁ ἔγγονος.

Σ 87 "Υλακόμωροι: ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονοῦμενοι.

Soph. 88 "Υλακτεῖ· αἰτιατικῇ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων; τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· cὺν δ' ἐποτρύνει πέλας ὁ πάντα κλεινός οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

Anth. 89 "Υλακτούσης: μαργώσης. ἐν Ἐπιγράμμασι· τῷ cὺ δίδου μὴ πολλά, δι' εὐάγρου δὲ λίνιοι, δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Σ 90 "Υλαν κραυγάζειν: ἱστοροῦσιν "Υλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπὶ Ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγῆναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν "Υλαν, μὴδὲν περαίνοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μὴδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιάνους ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιούμενους ἐορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

Δ 91 "Υλας: ὄνομα κύριον.

Δ 92 "Υλαῖα: ἐκ τοῦ ὕλη. καὶ "Υλαῖος.

Anth. 93 "Υλειώτης: ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. ἐν Ἐπιγράμμασι· τοῦτό σοι, "Υλειῶτα, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο δέρμα λυκορραϊέτης ἐκρέμασεν.

Δ 94 "Υλη: ὁ σύνδενδρος τόπος. "Υλη καὶ ἡ σκήψις, ἡ ὑπόθεσις. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας.

82 — "You cf. Ambr. 63, 68 ἐπίθετον sq. = P, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 775, 2 cf. L (ad Ambr. 63); Clidem. fr. 21, FHG 1, 363, FGrHist 3 fr. 90a. Ar. fr. 878 83 cf. Ambr. O 82 84 sch. Ar. Nu. 783; ὕθλος sq. = Ambr. 65, Ps. Herodian. 139 cf. P = Ba 394, 1, Et. Gen., Et. M. 775, 10; H 86 cf. Zon. 1764, Ps. Herodian. 138, H, Poll. 3, 17; Et. Gen. v. υἱώνος = Et. M. 775, 27 87 = P, Ba 394, 8, Et. Gen., Et. M. 776, 21 cf. sch. ξ 29, Ap. S. 157, 22 (unde H), Ambr. 73 88 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur., Bk. 178, 27 ἐμμανῶς sq. Soph. El. 299—301 c. sch. 299 89 τῷ sq. Anth. 6, 89, 7—8 90 = P 91 = L. Ambr. 75 cf. Zon. 1765, Ba 394, 7, P, sch. Ar. Eq. 67 92 "Υλαῖος cf. L 93 τοῦτό sq. Anth. 6, 106, 1—2 94 — τόπος = Et. M. 776, 34, Arion ὕλας sq. Pisd. Exp. Pers. 3, 61

85 ex 77 86 cf. 127 et v. Θ 531 88 cf. v. A 1941 90 cf. v. T 761
93 cf. v. A 813 94 Pisd. cf. v. Ξ 233

A (GFV M) 3 "Υην] ὕειν A, Phot. 4 Ἀπολλοφάνης Mein., frustra τὸ] τὸν GM^{sc}
83 om. F 5 "Υίειον] Οἶειον δὲ mg. add. V; Ζήτει ss. M cf. Ambr. 84 mg. M
85 om. AF mg. post 86 A^r post 88 V; 7 φησιν — 8 λίθοις om. A^r 7 καὶ
"Υίδιον V αὐτῇ G 86 om. AF mg. A^r post 82 omisso ὁ ἔγγονος V
17 δτε] ὅτι GM^{sc} 18 γενόμενον Phot. Bhd.; δὲ post ὅτε transpos. Bhd.
27 καὶ om. G

- 95 Ὑλήεσσα: σύνδενδρος. Σ
 96 Ὑληκοίτης. Δ
 97 Ὑληωροί: οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρου.
 5 98 Ὑληφόρον: ἔυληφόρον. Ar.
 99 Ὑλλίδης. Δ
 100 Ὑλλος: ὄνομα κύριον. ὅτι Βουθοῖνας ὁ Ἡρακλῆς Ὑλλου τοῦ υἱοῦ Δ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θεοδάμαντος θοινησας ἔφαγεν. Suid.
 101 Ὑμά. Δ
 10 102 Ὑμεδαπῶν: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἡ τῆς Σ αὐτῆς χώρας.
 103 Ὑμέλην: στεῖραν, ἄγονον.
 104 Ὑμεναίων: γαμικῶν ὕμνων. Ὑμέναιος γὰρ ἐκείνων Λυδὸς Σ + Anth. ἄδεται. τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναίων, κύκνον, τὸν Ε?
 15 Μουσῶν ἄξια μελψάμενον. Anth.
 105 Ὑμενωδες: λεπτότατον, καὶ οἶον εἰπεῖν, ἀερῶδες. Σ
 106 Ὑμμες καὶ Ὑμνιν: φιλοῦται· ὡς Αἰολικόν.
 107 Ὑμεῖς μὲν ἄρα Ζῆτε νυμφίων βίον: διότι οἱ γαμοῦντες Ar. στέφονται σιγύμβροις καὶ φυτοῖς τισιν. ἡ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς
 20 τῶν γάμων ἡμέρας.
 108 Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: Σ χρησιμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως· ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα, ἄνδρας δ', οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης. ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἱ τε μεσηγὺ Τίρυνθος ναίουσι
 25 καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο. ὑμεῖς δ', Αἰγίεες, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι οὔτε δυωδέκατοι, οὐτ' ἐν λόγῳ οὐτ' ἐν ἀριθμῷ. ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγίεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἡρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλη-
 30 νων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Αἰγίεῦσι

95 = P, Ba 394, 10 (in 1 24) cf. Ap. S. 157, 24 96 Hesiod. O 529 97 cf. Ambr. 72, fort. sch. Call. (in Ap. R. 1, 1227 sec. Arnaldum) 98 fort. sch. Ar. Ach. 272 100 — κύριον = Ambr. 74, Ps. Herodian 139 101 cf. H 102 = P, Ba 394, 12, Et. Gen. cf. H 103 fort. sch. Call. 104 — ὕμνων cf. P = Ba 394, 11, H; Ambr. 83, Et. M. 776, 41, Bk. 312, 17 Ὑμέναιος — ἄδεται fort. Aelian. τὸν χαρίεντ' sq. Anth. 7, 19, 1—2 105 = P, Ba 394, 15, Et. Gen., Et. M. 776, 50 cf. H 106 cf. H, sch. A 274 107 Ar. Av. 161 c. sch. plenior. 108 = P cf. sch. Theocr. 14, 48, Tzetz. Chil. 9 c. 291; Mnas. fr. 50, FHG 3, 157sq., Ion fr. 17, FHG 2, 51; Anth. 14, 73, Call. Ep. 27, 5—6

100 ὅτι sq. ex v. B 417 104 Anth. cf. v. K 2656 107 cf. vv. N 597, Σ 275 et 485 108 cf. v. Al 45

3 Ὑληωροῖς F τὰ om. F 98 om. A 5 ἔυλοφόρον V 7 ὅτι—8 ἔφαγεν A(GFVM) om. A F mg. A^r V 7 ὅτι M: om. rell. 8 βοῶν] βοῶν GM 103 gl. suspecta Bhdyo 13 ἐκείνων] corruptum sec. Bhd. 14 ὕμνητῆς V 106 om. A F mg. A^r V 17 καὶ Ὑμνιν] δὲ A^r 19 τισιν om. F 19.20 ἐν ταῖς τῶν γ. ἡμέ- ραις G 22 ἵππον—p. 640, 4 ἀριθμός om. F 23 ἄνδρες GFVM οἱ] ἦν G 24 ἀμύμονες V 25 πολέμοιο A 28 πεντηκόντουρον AV 30 προκείμενα] εἰρήμενα G Ἴων] suspectum Bhdyo

δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἶονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν καὶ προφέρονται, ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. ὥς καὶ Καλλίμαχος ἐπὶ τοῖς Ἐπιγραμματίοις· τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης, ὥς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

Δ 109 Ὑμῆν, ὑμένος.

5

110 Ὑμηττός· τόπος, ὄρος.

Σ 111 Ὑμήτιον μέλι· τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατροίαν. Ὑμηττός δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Σ 112 Ὑμνεῖν· ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. κατ' εὐφημισμὸν· ὥς ἐν α' Πολιτείας Πλάτων.

10

Σ Δ 113 Ὑμνηπολείτω· ὑμνεῖτω. καὶ Ὑμνηπόλος.

114 Ὑμνῆ σε· ὁ τοῦ φωτός διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὥς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῆ σε, Χριστέ, τὸν δημιουργόν. τὸ γὰρ ὥς ἀντὶ τοῦ ὅπως κείται.

Soph. 115 Ὑμνήσεις· ἡ τραγωδία φησί· χθονὸς τῆςδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.

15

116 Ὑμνεῖτω· δοξαζέτω.

Δ 117 Ὑμνιδί· ἀπὸ ὕμνις εὐθείας. ὕμνιδος.

Δ 118 Ὑμνοπόλος· ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος. πολλὰ

Anth. μητέρες ὕμνοπῶν. περὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ.

Δ 119 Ὑμνψδία· καὶ Ὑμνψδός.

20

Δ + Σ 120 Ὑνιν· γεωργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ ῥόπαλον. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἱστοβόην τε σὺν γυροῖς ἀρότροις καὶ φιλόγαιον ὕνιν. τὸ δὲ ὑ μακρόν.

Σ 121 Ὑόμενος· βρεχόμενος.

Ar. 122 Ὑομουσία· ἀπαιδευσία, χοιρῶδία. Ἀριστοφάνης· θαυμάζω τῆς ὁμουσίας.

25

Σ 123 Ὑοσκυαμᾶν· μεμηνέναι, παραπαίειν. Φερεκράτης Κοριαννοῖ· ὁοσκυαμᾶς ἀνὴρ γέρων.

Δ 124 Ὑοσκύαμον· εἶδος βοτάνης.

109 cf. Ambr. 81, Ps Herodian. 140 110 cf. Ambr. 86 = Ps. Herodian. 140; H, Steph. Byz. 111 = P, Ba 394, 16, Et. Gen. cf. Et. M. 776, 56; l. = Ambr. 87 112 — Πολιτείας = P, Et. Gen., Et. M. 777, 13 cf. sch. Pl. Rep. 1, 329 b et Leg. 9, 871 a; Pl. Rep. 329 b 113 — ὑμνεῖτω = P, Ba 394, 18, Et. Gen., Et. M. 777, 11, H 114 — δημιουργόν Cosm. Hier. Can. 5, 62—4 115 χθονός sq Soph. El. 382 117 cf. Ambr. 85 118 πολλὰι — ὕμνοπῶν Anth. 7, 18, 6 120 — ἐργαλεῖον cf. Et. M. 777, 15, Ambr. 88. ῥόπαλον = P, Σ^a cf. Ba 394, 19 ἱστοβόην — ὕνιν Anth. 6, 104, 3—4 121 = P, Ba 394, 14, sch. Z 131 cf. H 122 Ar. Eq 985 c. sch. 123 = P cf. Et. M. 777, 18, Et. Gen., H; Pherecr. fr. 72 124 = Ambr. 93 cf. 89

121 cf. 73, 126—7

A (G F V M) 3 ἐπὶ] ἐν ed. pr. 110 om. A F mg. A^r 6 ὄρους A^r V 7 Ὑμήτιον A F V 8 παρὰ A 10 α'] ἐνάτ(ω) F 11 Ὑμνοπόλος G cf. vs. 18 114 om. A F mg. A^r V 17 ὕμνιδος om. A F 19 λιβυρικοῦ G 21.22 Ὑνιν utrob. G 23 μακρόν] „falso“ Gsf. 25 Ὑομουσίως, ἀπαιδεύτως, χοιρειωδῶς G 27 Κοριαννοῖς G

- 125 Ἰώδεις: οἱ Ἰπποκράτους υἱεῖς ἰώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι *Ar.*
ἐκμωψοῦντο· καὶ τάχ' ἂν εἶχαν προκέφαλοι. καὶ Εὐπολις· εἰς. Ἰππο-
κράτους παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν
Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.
- 5 126 Ὑω: τὸ βρέχω· αἰτιατική. καὶ ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ. *Synt.*
127 Ὑων: βρέχων. Ὑῶν δέ· χοιρείων κρεῶν. *Σ Ps.*
128 Ὑίωνος: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.
129 Ὑιώθης: υἱοθετήθης. *Σ*
130 Ὑιώσαι τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει, τῇ *Σ*
10 υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησατο. καὶ τὰς υἱώσεις,
τὰς υἱοθεσίας. ἢ χρήσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή.
131 Ὑπαποτρέχειν· τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθοῖσις ἐς τὴν Πνύκα ὑπαποτρέ- *Ar. + Suid.*
χειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον. ἀντὶ τοῦ ὀπίσω τρέχειν, μὴδὲ τὸ τυχὸν
ἔχουσιν· οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πνύκα οὐκ ἐλάμβανον τὸ
15 ἐκκλησιαστικόν.
132 Ὑπάγγελτος· ὁ δὲ κατορρωθήσας, μὴ γενόμενος ὑπάγγελτος *E*
τοῖς Ῥωμαίοις κινδυνεύει. ἀντὶ τοῦ καταφανῆς.
133 Ὑπάγει: ἔξαπατᾷ. ἢ ὑποτάσσει. ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς *Σ + Δ*
γενικοῖς. ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑπο-
20 θήγοντος. *E*
134 Ὑπάγειν εἰς δίκην: τὸ ἄγειν. καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι. *Σ*
135 Ὑπαγκάλιος παῖς· ὁ εἰς δέκα ἔτη γεγονώς καὶ ὁ ἕτερος *E*
ὑπαγκάλιος.
136 Ὑπαγόμενος: ἔξαπατῶν. ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας *pros- Σ + E*
25 ωτέρω τῆς πόλεως.
137 Ὑπαγόμενος: πειθόμενος, ἀπατῶμενος. γυναιίου ἀκολάστου καὶ *E*
τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.
138 Ὑπαγορεύσαι· δοτική· διερμηνευσαι. καὶ ὁ Λογοθέτης περὶ *Synt. + Metaphr.*
Στυλίου· τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν αὐτῷ βίον ὑπαγορεύσαι.

125 *sch. Ar. Nu. 1001; Eup. fr. 103* 126 *cf. Synt. Gud. 592 = Lex. synt. Vat. 93; An. Ox. 4, 301, 21, Synt. Laur.; — βρέχω = H, Ps. Herodian. 138 (= 253), Et. M. 775, 15, Philop. diff.* 127 — βρέχων = P, Ba 401, 31 *cf. H* Ὑῶν *sq.* *cf. An. Ox. 2, 467, 24* 128 = P, Ba 394, 6 *cf. sch. E 631 = H, Et. Gen., Et. M. 775, 27* 130 = P, Ba 394, 2 *cf. Et. Gen., Et. M. 775, 28; Aelian. fr. 180* 131 *Ar. Ecel. 283—4 c. sch. 284 plenior.* 133 — ἔξαπατᾷ = P, Ba 394, 20, *Et. Gen., Et. M. 777, 21. ὑποτάσσει cf. sch. Luc. 45, 17 ὑπάγοντος sq. Aelian. fr. 71* 134 = P, *Et. Gen. cf. Tim.; Thuc. 3, 70, 3* 135 *Dionys. Hal. 7, 67, 3* 136 ὑπαγόμενος *sq. Dionys. Hal. 13, 1, 2* 137 γυναιίου *sq. Aelian. fr. 330* 138 — δοτική *cf. Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 301, 12 τὸν δὲ sq. Metaphr. PG 114, 338 b 6*

125 *cf. vv. B 336, E 951, T 1135* 126—7 — *βρ. cf. 73, 121.* 127 ὕων *sq. cf. 76*
128 *cf. 86* 131 *cf. 154 (unde τοῖς—ὑπαποτρέχειν) et v. Π 775* 133 *init.*
cf. 136 135 *cf. v. M 210* 136 *init. cf. 133*

2 εἰς] ἰς V Δήμοις *ex T 1135 Gsf.* 126 *om. A F mg. A'* 6 Ὑῶν — κρεῶν *A (G F V M)*
om. A F mg. A' V 6 χοιρείων κρεῶν *A' V: χοίρων GM* 128—131 *extra*
ord. 128 *om. G* 129 *om. A F V ord. corr. M* 8 Ὑιώθης *G* 9 Ὑώσαι
cett. G 12 τοῖς—ὑπαποτρέχειν *om. A F V* ὀρθοῖσις *G* 22 καὶ
ἄτερος *G* 138 *om. A F V mg. A' M* 28 Λογοθέτης περὶ *GM: Μεταφραστ(ης)*
εἰς τ(ὸν) ἄγ(ιον) *A'* 29 δὲ τὸν *om. A'*

Harp. 139 Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσι. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Σ 140 Ὑπαγωγάς: τὰς ἀναχωρήσεις. διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, φησὶ
E + Σ Θουκυδίδης. καὶ αὐθις· καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας ἐς ὑπα-
γωγὴν μετανίστασθαι. ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρησιν.

Σ 141 Ὑπαγωγαί: ἀπάται.

Ar. 142 Ὑπαγωγεύς: ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν· ὥς τινες σιδηροῦν, οἷον
πτυῖδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ
ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· ὁ τινες παράξυστον καλοῦσιν.
οἱ δὲ πηλόν τινα· καθὼς καὶ Ἑρμιππος· εὐνεστί γὰρ δὴ δεσμῷ μὲν
οὐδενί, τοῖσι δ' ὑπαγωγεύσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. καὶ Ἀριστοφάνης
Ὅρνις· καὶ νῆ Δία γ' αἰ νῆται περιεζωσμένοι ἐπλινθοφόρου· ἄνω
δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέοντ' ἔχουσαι. ἐζωσμένοι δὲ αἰ νῆται διὰ τὸ
ἔχειν ζώνην λευκήν.

Σ 143 Ὑπαγωγή: ὑποχώρησις. ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες ἐς ὑπαγω-
γὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβασεν.

Synt. 144 Ὑπακούομαι· δοτικῇ.

Δ 145 Ὑπαλπία: ὄνομα πόλεως.

Σ 146 Ὑπαλύξας: ἐκφυγών.

Σ 147 Ὑπάλυξις: ἔκκλησις.

Σ 148 Ὑπανέντος: ἐνδόντος.

Σ 149 Ὑπανίσχει: ὑπανατέλλει.

Δ 150 Ὑπανθῶ αἶ.

Σ 151 Ὑπαντιάζων: ὑπαντῶν.

Synt. 152 Ὑπαντῶ· δοτικῇ. Ὑπαντῶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τοῦ κρι-
τηρίου.

E 153 Ὑπάεσθαι: ὑπαγαγεῖν, ὑποτάξαι. ὑπischνέεται δὲ πολλὰ μὲν
ὑπάεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὁχθῆς ἐρυμάτων.

Ar. 154 Ὑπαποτρέχειν: ὀπίσω τρέχειν. Ἀριστοφάνης· τοῖς μὴ παροῦσιν
ὀρθροῖς εἰς τὴν Πνύκα ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον. τουτέστι
μὴδὲ τὸ τυχόν.

139 Harp. = P, Et. Gen. cf. An. Ox. 2, 499, 30; Dem. 8, 63 (?) 140 — Θου-
κυδίδης (3, 97, 3) = P, Et. M. 777, 21 cf. Et. Gen. καὶ πέρα — μετανίστασθαι
Agath. 2, 21 p. 110, 6 141 = P, Ba 394, 21, Et. Gen., Et. M. 777, 21 142 Ar.
Av. 1148—50 c. sch. 1148 et 1151 plenior. cf. P = Et. Gen., Et. M. 777, 20; H,
Poll 7, 125; Hermipp. fr. 69 143 — ὑποχώρησις = P, Ba 394, 22, Et. Gen., Et. M.
777, 21, H 144 cf. Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 301, 11 146 = P, Ba
394, 23 (in A 45 1) cf. H (in M 327) 147 = P, Ba 394, 25 cf. sch. X 270
148 = P, Ba 394, 26 cf. sch. Greg. Ann. 103 149 = P, Ba 394, 27 151 = P,
Ba 394, 28 cf. H = Zon. 1781; sch. Z 17 154 Ar. Eccl. 283—4 c. sch. 284

140 cf. 143 152 cf. v. A 2904 154 cf. 131 et v. Π 775

A(GFVM) 1 ἀντὶ τοῦ om. FV προσάγουσι A, Harp. ep., Et. 9 πῖλον GM
10 τοῖσι] τοῖς A 15 εἶεν] ὡς G ἀπεβίβαζεν G 17 ὄνομα πόλεως] πόλις A
148 om. F 152 om. AFV mg. A^r 24 τοῦ om. A^r 26 ὑπischνέιτο GM
28 ὀπίσω — 30 τυχόν AFV: περὶ τούτου πρὸ ὀλίγου γέγραπται GM 30 μὴδὲ
om. F

- 155 Ὑπαρ: ἀλήθεια, οὐκ ἐν ὀνείρῳ. τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. Σ Hom.
οἶον φανερώς, ἀληθῶς ὑπάρχον. ἐμοὶ διηγοῦ cὺ τοῦμόν ὄναρ. Ecl.?
ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ cὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. Ὑπαρ λέγει τὸ μεθ'
ἡμέραν ὄναρ· ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον, ἀληθές. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τε-
5 λευταίας συλλαβῆς τῆς χον.
156 Ὑπαρ: ἐρηγορός. ὀπτασία ἀληθής. βεβαίαις καὶ ἀληθοῦς Σ
ἀγγελίας.
157 Ὑπαρ αὐτομένης: κινουμένης, πληττομένης. ἵππων χρεμετι- E
ζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαρ αὐτομένης, ὀπλων συγκρουο-
10 μένων.
158 Ὑπαρ κτά: μόνιμα, ὑπάρχοντα. Σ
159 Ὑπαρ ξάμενος: κατάρξας. χρόνῳ δὲ οἱ Ἕλληνες Χίων Σ
ὑπαρ ξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους. E
160 Ὑπαρ χος: ὁ ὑφ' ἐτέρου ἀρχόμενος, ὁ ὑποτεταγμένος ἐτέρῳ,
15 ὁ μὴ ὦν αὐτοκράτωρ. Σοφοκλῆς· Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ Soph.
ἡμῶν κρατῶν. οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο
θεσμός ἢ καὶ τῷδέ σε. ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὄλων
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτέ.
161 Ὑπάρχων: προκατάρχων. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. Σ
20 καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι,
καὶ προεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος· οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ
ὑμῖν εὐνοεῖν, ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο.
162 Ὑπασπισταί: δορυφόροι. τῷ δὲ Χορρόῳ ὑπασπισταὶ καὶ δορυ- Σ
φόροι λ' ὑπῆρχον. EL
25 163 Ὑπατε κρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐσοχώτατε, μέγιστε. Σ
164 Ὑπατεία: ἡγεμονία. Δ
165 Ὑπάτη: χορδὴ μουσική, βορὴν φθόγγον ἀποτελοῦσα. νοῦσον Δ
ὅτ' ἐς ὑπάτην ὠλίσθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον, εἶδεν ἀριστεῖν ἐμφανὲς εἰς Anth.
ιδίην· πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἐὼν ἔγχος.

155 — ὀνείρῳ = P, Ba 394, 29, Et. Gen. cf. Et. M. 777, 31, Ambr. 166, H (Reitzenstein BphW 1893, 107) τὸ pr.— ὄναρ cf. H, Ap. S. 157, 27, sch. τ 547 ὑπάρχον cf. Philoxen. ap. Orion. 156, 25 (unde Et. Gen., Et. M. 777, 33) ἐμοὶ— ἀφηγεῖσθαι Iul. ep. 108 init. vs. 3 Ὑπαρ— ἀληθές cf. H et supra 156 — ἀλη-
θής = P, Ba 394, 30, Et. Gen., Et. M. 777, 31 158 = P, Ba 394, 31, Et. Gen.,
Et. M. 777, 36 159 — κατάρξας = P, Et. Gen. (in Pl. Tim. 41 c) cf. H 160 — ἐτέ-
ρῳ cf. sch. Soph. Ai. 1105 Σπάρτης sq. Soph. Ai. 1102—6 161 = P cf.
Et. Gen., Et. M. 777, 37; Aristarch. tr. fr. 4 (p. 729 N.); Men. com. fr. 927
162 — δορυφόροι = P, Ba 394, 32, Et. Gen., Et. M. 777, 39 cf. H τῷ sq. Th.
Simoc. 4, 10, 7 = EL 481, 25—6 163 = P, Ba 395, 1 cf. H, sch. Θ 31, Ps. He-
rodian 140 164 aliter Ambr. 143 165 — μουσική cf. Ps. Herodian. 140,
Zon. 1770 νοῦσον sq. Anth. 7, 233, 3—5

161 cf. 433 et v. Ω 237

1 τὸ] τοῦς V 2 οἶον—4 ὄναρ om. G; οἶον—2 ὄναρ om. V 2 φανε- A (G F V M)
ρόν M^{sc} 3 ἐγὼ—4 ὄναρ om. F 4 ἀληθῶς F cf. vs 2 5 τῆς] τοῦ G
6 ἐρηγορώς G ὀπτασίας F ἀληθῶς G 9 αὐτῶν om. F 13 Μακε-
δονίους F 17 ὄλων] ἡμῶν G 21 Μένανδρος om V 22 ὑμῖν] ἡμῖν Tyr-
whitt et Pors. εὐνοεῖν om. F V 23 καὶ om. G 23, 24 δορυφόροι] περι-
πόλους Th. 163 om. F 29 πῆξαι V πῆξις F Ὑπῆξε G

Hesych. 166 Υπατία: ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὕτη φιλόσοφος καὶ πολλοῖς γινώριμος· γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, τὸν ἀστρονομικὸν Κανόνα, εἰς τὰ Κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ 5 σῶμα αὐτῆς ἐνυβριθεὶν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν· ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου, ὡς δὲ τινες διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιώδες. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν· τὸν Γεώργιον σκόπει 10 καὶ τὸν Προτέριον. Περὶ Υπατίας τῆς φιλοσόφου. ἀποδείξει, ὡς στασιώδεις οἱ Ἀλεξανδρεῖς. αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναιότερα τοῦ πατρὸς οὖσα οὐκ ἠρέκεσθαι τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρὶ, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἤψατο τῆς ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς, περιβαλλομένη 15 δὲ τρίβωνα ἡ γυνὴ καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποιουμένη τὰς προόδους ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις ἢ τὸν Πλάτωνα ἢ τὸν Ἀριστοτέλην ἢ ἄλλου ὅτου δὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβάσας τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ σώφρων γεγонуῖα, διετελεῖ παρθένος, οὕτω σφόδρα καλὴ τε οὖσα 20 καὶ εὐειδής, ὥστε καὶ ἐρασθῆναι τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτῶντων. ὁ δὲ οὐχ οἶός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' αἰσθησὶν ἤδη παρείχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαιδευτοὶ λόγοι φασί, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν Υπατίαν· ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει 25 πάλαι μὲν διεφθορῆναι τὰ μουσικῆς, αὐτὴν δὲ προενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτοῦ βαλλομένην καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως, τούτου μέντοι, φάναι, ἐρᾶς, ᾧ νεανίσκῃ, καλοῦ δὲ οὐδενός, τὸν δὲ ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως διατραπήναι τε τὴν ψυχὴν καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσιν τὴν Υπατίαν, ἔν τε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντρεχὴ καὶ 30 διαλεκτικὴν ἔν τε τοῖς ἔργοις ἔμφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἣ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἡσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἱ τε ἄρχον-

166 cf. Asmus, Byz. Zt. 18, 440 sq.; — ἀστρονομίαν cf. Philostorg. 111. γυνὴ Ἰσιδώρου cf. vs. 20 et Dam. Phot. Bibl. 346 b 13. vs. 9 στασιώδες cf. Socr. h. e. 7, 13, Praechter P-W 9, 242 sq. vs. 12 αὕτη — p. 645, 19 ἔκγονος Dam. fr. 52. τούτων — 23 λόγων Dam. fr. 163. ἐπεὶ sq. Dam. fr. 164

166 init. hinc Ps. Hesych. 69

A (GVM) 4 τὸν] <εἰς> τὸν Bhd., Tannéry, del. Gutschmid Κωνικὰ] Κανονικὰ A
4. 5 ὑπόμνημα Ἀπολλωνίου V; ὑπόμνημα post Κανόνα transpos. vel del. Bhd.
7 διὰ] διὰ τὸν Bhd. 9 θάρσος A 10 τοῦτο om. A 11 Περὶ — 12 Ἀλεξαν-
δρεῖς om. G 13 ἐτράφη A 15 τῆς om. GM 17. 18 τοῦ Πλάτωνος ἡ τοῦ
Ἀριστοτέλους V, probat Bhd. 18 ἄλλου] τὰ ἄλλου GM; τὰ post vs. 17 ἡ transpos.
Bhd. 19 ποντικῆς A 23 φασὶ λόγοι V 25 προενεγκαμένην A
26 αὐτοῦ βαλομένην GVM ἐπ' αὐτοῦ βαλλ. Port. καὶ κατ' αὐτοῦ β. Kust. „uter-
que soloece Bhd.“ αἵματι βεβήμενον coll. v. φυλακία Asmus 30 δὲ] δὴ V
τοῖς om. G ἐντρεχὴ οὖσαν V 31 ἔν τε om. V 32 τε pr. om. V

τες αἰεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτήν, ὡς
 καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπόλυνεν,
 ἀλλὰ τὸ γε ὄνομα φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον
 εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζόμενοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. ἤδη γοῦν
 5 ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἴρεσιν Κύριλλον,
 παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς
 ταῖς θύραις, ἐπιμῖξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν προσιόντων, τῶν
 δὲ ἀπιόντων, τῶν δὲ καὶ προσισταμένων. ἐρωτήσαντα δὲ ὃ τι εἴη τὸ
 πλῆθος καὶ περὶ οὗ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος, ἀκοῦσαι παρὰ τῶν
 10 ἐπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος Ὑπατία καὶ ἐκείνης
 εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὴ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον
 αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεύσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθοῦσῃ
 γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι θηριώδεις ἄνθρωποι,
 ὡς ἀληθῶς σχέτλιοι, οὔτε θεῶν ὅπιν εἰδότες οὐτ' ἀνθρώπων νέμεσιν
 15 ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος προστρεψά-
 μενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἡγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ Αἰδέ-
 σιος ἐδωροδοκῆθη. καὶ τῶν μὲν σφαγέων ἀφείλετο τὴν ποιήν, ἐφ'
 ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ταύτην ἐπεσπάσατο, καὶ ἐξέπλησε
 δίκην ὁ τούτου ἔκγονος. τούτων δὲ ἡ μνήμη ἔτι σφωζομένη τοῖς
 20 Ἀλεξανδρεῦσι συνέτελλεν εἰς μικρὸν κομιδὴ τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον
 τῶν Ἀλεξανδρέων τιμὴν τε καὶ σπουδὴν· ὅτε καὶ τοιοῦτου ἐπικρε-
 μαμένου δέους, ὅμως ἕκαστοι ἔσπευδον αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ καὶ τῶν
 ἀπὸ τοῦ σωφρονούντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ
 25 φιλόσοφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγκη ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ
 τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβεῖα προσετίθει τι καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον
 εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τὰ τε γὰρ ἄλλα δηκρίβωτο καὶ τῶν
 ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν
 τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τινι λογικῇ ἀκροᾶσει θεάτροις ὀλίγα
 30 μὲν ἐπὶ τὸ ἐπιδεικνυμένους, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ·
 καιρίως δὲ ὅμως καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον, ὡς εἰπεῖν,
 τῇ ἐκείνου κρίσει γνῶμονι διεχρήτο τῶν ἄμεινον ἢ χεῖρον λεγόντων.
 τῶν δὲ ἐπ' ἐμοῦ γεγονότων κριτικοὺς ἄνδρας ἐπίσταται τρεῖς τὰ
 λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ τε μέτρου· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν

2 γινόμενον A 3 τῆς φιλοσοφίας G M 6 πρὸς] πρὸ A 8 καὶ om. V A (G V M)
 9 κατὰ om. A V 11 δὴ] δὲ V 13 ἀθρόον G V M^{ac} 14 ὡς] καὶ ὡς G
 νέμεσιν om. A 15. 16 προστριψάμενοι V M προστρίβουσι G 16 ἐπὶ τούτῳ
 om. V 16. 17 Ἀνθέμιος Ταππείγ 17 ἐδωκῆθη] γὰρ ἐδωρήθη M ἐδεήθη G
 18 ἀφ' ἑαυτοῦ A: αὐτοῦ G V M ἐξέτλησε V 19 ἔκγονος M^{ac} δὲ om. G
 20 <οὐ> συνέτελλεν καὶ συνέτελλεν <οὐδ'> Port. obloquente Bhdyo 23 σῳ-
 φρονος V 26 προσετίθετο τι G V M ἐπιμελέστερον ante 27 δηκρίβωτο transpos.
 vel locum corruptum esse putat Bhd. 27 σφέτερα] γὰρ add. A τὰ—31 λόγον
 om. V 27 δηκρίβωτο A 29 ἐν om. A λογογραφικῇ coll. III. 477, 8 Bhd.
 31 ὅθεν] ὅθεν καὶ V 32 διεχρήτο] ἤδη ἐχρήτο Parabasil. 33 δὲ] γὰρ V
 ἐπίσταται G M 33 τὰ—p. 646, 5 Νόμος alt. | Ἀγάπιον, Σεβηριανόν, Νόμον. ἔνα—
 ἐλαττοῦσθαι V 34 <ἐμμετρα τε> ante ἄνευ suppl. Gaf., lac. indic. Bhd.
 τε A M^{ac}: γε G M^{ac}

κρίσις ὁμολογεῖται οὐσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν ἡγοῦμαι τὸν αὐτὸν ἐκατέρων· μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἐκάτερον ἴση γένοιτο καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. ἓνα δὲ τούτων οὐ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ ἐλαττοῦσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος, Σεβηριανός, Νόμος. ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ Νόμος. 5
Δ + Σ 167 Ὑπατον: μέγαν, ὑψηλόν.

168 Ὑπατοι: εἶδος ἰχθύος κητώδους, οἱ καλοῦνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δὲ τούτοις καὶ ὁ ὄνος.

Ε? 169 Ὑπατοι: οἱ τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικούντες· ἀποσεισά-
μενη γὰρ τὴν δουλείαν ἢ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυνίου δύο στρα- 10
τηγοῖς ἐνιαυταίαν ἔχουσιν ἀρχὴν τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε· τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον, τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίους τοὺς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσί τε καὶ ῥάβδοις δορυφορού-
μενος καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς 15
ἔννοιαν καθεστάμενος, μέτριόν τε καὶ δημοτικὸν παρῆχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρωτὶ τῇ δυνα-
στείᾳ, ῥαδίως οὗτος ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῇ δυνάμει
ἔχοντος, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. τούτῳ δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς
πολιτείας φυγούσης τυραννίδος βαρύτητα καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, 20
προχειρίζεται πρῶτους στρατηγούς αὐτοκράτορας ἄνδρας δύο, κον-
κούλας αὐτοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβόλους καὶ προηγόρους τινάς·
οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτους
Ε προσηγορεύεσσι. πρῶτος δὲ ὑπάτος εὐνούχων ἀπεδείχθη ἐπὶ
Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου, τῶν υἱῶν Θεοδοσίου, Εὐτρόπιος, ὁ πρόκοιτος 25
τοῦ βασιλέως. ἐδιφροφορεῖτό τε διὰ τῆς πόλεως, οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων, τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων καὶ τοὺς τι δυνα-
μένους κυκοφαντῶν ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστάνας ὑποβάλλων καὶ πᾶσαν
ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβά-
ρων ἀπείχετο συμμαχίας, ὥς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως 30
μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις πεφευγότας συλλαμβάνειν
ἐθέλων νόμον προὔθηκεν, ἐπιτρέποντα καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων

167 — μέγαν cf. sch. T 258. ὑψηλόν = P. Ba 394, 33 cf. Et. Gen. = Et. M. 777, 41; H 168 Aelian. h. a. 9, 38 169 — προσηγορεύεσσι ad Io. Antioch. fr. 37 recte rettulit Müller, FHG 4, 554 cf. Eutrop. 17 Εὐτρόπιος — ἀφηρέθη Io. Antioch. fr. 189, FHG 4, 610 (= EV 1, 203, 3—14)

169 Io. Antioch. fr. 37 hinc v. K 2051, fr. 189 cf. v. E 3777

A(GVM) 1 οὐσα] εἶναι G 3 ἵνα δὲ τοῦτον G 9 τὴν om. V τῶν om. GM
11 ἐνιαυταίος V 13 μετρίως G τοὺς] τῶν A 16 καθιστάμενος V
17 τε om. G 18 οὕτως M 19 ἐγυμνοῦτο Pappasil. οὖν δὴ V
21. 22 κονκούλους G, K 2051 cf. El 62, 17 22 προβόλους G, K 2051 24 προσ-
ηγόρευσι M προσηγορεύουσι G δὲ om. GM εὐνούχος GM^{ec} 25 Εὐτρό-
πειος A 26 ἐδιφροφορεῖτο Kust.: ἐδιφροφόρει omnes τε] δὲ Kust.
32 ἐπιτρέποντα — p. 647, 1 ἀφέλκεσθαι] ἐπιτρέψαντα τοῦτο V

- ἀφέλκεσθαι. ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ καὶ καταφυγῶν εἰς τὸ θυσια-
στήριον ἐκείθεν ἀφηρέθη. Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα Ε
αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καθεῖλε τῆς τιμῆς καὶ δημοσιεύσας
αὐτὸν ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε, διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς
5 πατρικίοις μὴ τελεῖν.
170 Ὑπ' αὐγὰς: ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. Σ
171 Ὑπαυλον: ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς. Soph.
172 Ὑπαχθέντες: ἀπατηθέντες. Σ
173 Ὑπαὶ δείους: ὑπὸ τοῦ φόβου. Δ
10 174 Ὑπαιθα: εἰς πλάγιον. Δ
175 Ὑπαίθριον: ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως. Εὐνά- Σ
πιος· Μάξιμός τε καὶ Πρίσκος λόγου μὲν μετεχέτην, τῆς δὲ τῶν Ε
κοινῶν καὶ ὑπαιθρων πραγμάτων πείρας ἐλάχιστον. καὶ αὐθις· ὡς ἂν
ὑπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην. τουτέστι προφανῇ.
15 καὶ Ὑπαιθρος. Δ
176 Ὑπαικάλλων: κολακεύων, καίνων. Ἀλβιος ἐς τὴν ἱππάδα Ε
τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτην.
177 Ὑπαίμακε: διέφθειρεν. οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδῃ, ἀλλ' Anth.
αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπαίμακεν.
20 178 Ὑπαινιττόμενοι: παραδηλοῦντες. ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιτ- ΕΛ
τόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπη.
179 Ὑπέβρεχον: οἶνω ἑμεθύσκοντο. εἴτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες Ε
καὶ ἀκράτου σπῶντες.
180 Ὑπεδέξαντο: ἐνεχειρήσαντο, ἀνελάβοντο. οἷς μὴ βουλη- Ε
25 θέντες ὡς κατ' αὐτοῦ στρατευομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπε-
δέξαντο.
181 Ὑπεδέξαντο. καὶ Ὑπεδέχοντο. πολλοὶ δὲ τῶν Γετῶν Δ
μεθίσταντο καὶ τρισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρα- Ε
τηγοῖς εὐνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν.
30 182 Ὑπέδου: ὑπεισήληθεν. Σ

169 Θεοδόσιος sq. Prisc. fr. 12 Niebuhr cf. FHG 4, 73 sq. 170 Tim. = P, Et. Gen. 171 sch. Soph. Ai. 796 172 = P, Ba 395, 3 cf. H; in Dem. 5, 10 173 = Ambr. 104 cf. sch. K 376, H 174 = Ambr. 230 cf. sch. O 520 (unde Et. M. 777, 43) 175 -- ὁμοίως = P, Ba 394, 24, Et. Gen., Et. M. 777, 45 cf. H, Thom. 367, 4 Μάξιμός -- μάχην Eunap. fr. 19, FHG 4, 22 Ὑπαιθρος cf. Ambr. 100 176 Ἀλβιος sq. Aelian fr. 107 177 οὐ sq. Anth. 7, 51, 1, 3 178 ἔστι sq. Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 227 a = EL 192, 29--31 179 εἴτα sq. Aeliano attr. Valck. 182 = P, Ba 395, 5, sch. κ 398, Zon. 1782, cf. H

169 Prisc. cf. vv. Θ 145 extr. et Π 793; hinc v. A 2694 175 init. cf. v. A1 148, extr. cf. v. N 244 176 καίνων cf. v. A1 161; Aelian. cf. vv. A1 160 et Φ 132; hinc v. A 1091 178 cf. v. K 2021 179 cf. vv. B 535 et Σ 974 182 cf. 491

1 τὸ om. A 3 αὐτῷ] τὸν add. V 3 4 δημοσιεύσας αὐτὸν om. V A (G P V M)
4 διάταξιν ἐκφωνήσας] διατάξας V 10 Ὑπαιθα G V Ὑπαιθα F 12 μὲν
om. A μετεχέτην G M μετέχειν F 15 Ὑπαιθρον F V 19 γῆρας] γῆ A
ὑπαίμακεν] ὑπαὶ Μακέρτῃ Anth. 22 ἐπέβρεχον A ὑπεβρέχοντο vel accusativum
supplendum Bhd. 24 Ὑπεδέξατο F ἐνεχειρήσαντο F ἐνεχειρίσαντο G, pro-
bat Bhd. 27 τῶν] τῶν τε G 28 μεθίστανται F τρισχίλιων V τριχίλων F
cp. AM

- E 183 Ὑπέδυσαν: ἐδεδούκεσαν. παραυτικά ἐπιτίθεσθαι, οἷσπερ πάλαϊ
 ὑπέδυσαν. ἐπετίθεντο.
- Σ 184 Ὑπεζωσμένος: περιβεβλημένος, ἐπισυρόμενος.
- 185 Ὑπέθραττε· ζῆτει ἐν τῷ θράττειν.
- 186 Ὑπέκκαυμα: ἡ ὕλη τῆς φλογός, ἡ τροφή. καὶ τῶν 5
 Greg.? παθῶν ὑπεκκαύματα, αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν, αἱ τρέφουσι τὰ πάθη.
- E 187 Ὑπεκίνει: παρέτρεπε. πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας,
 ἔπειτα ἐς λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν.
- Synt. 188 Ὑπεκκαλῶ· αἰτιατικῇ.
- Prov. 189 Ὑπεκώμασε: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων. 10
- Ar. 190 Ὑπεκρούσω: ἡνίξω. Ἀριστοφάνης Πλουτῷ· τὸν ἐμὸν βίον εἴρη-
 κας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω.
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου.
- Synt. 191 Ὑπεκτρέχω· γενικῇ.
- Thdr. 192 Ὑπελάβομεν: προσδεχόμεθα, φησί, ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν. 15
 Δαβὶδ· ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
- Σ 193 Ὑπελθεῖν: ὑποδραμεῖν. καὶ Ὑπελθούσης, ἀντὶ τοῦ
 E ἀπατησάσης. οἱ δέ, τῆς γυναικὸς αὐτοῖς οὕτως ὑπελθούσης, οὐδένα
 ὑπονοήσαντες δόλον ἀπῆλθον.
- 194 Ὑπελείφθη: ἀντὶ τοῦ οἴκαδε κατελείφθη, ὑπελείπετο. 20
- E 195 Ὑπελύθη: ἐξητόνησεν, ἐχαυνώθη. ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον
 τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη.
- Σ 196 Ὑπέμβρυον: τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.
- Thdr. 197 Ὑπέμειναν: προσεδόκησαν. ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοί.
- E 198 Ὑπέμεινεν: ἔκρινεν, ἐλογίσατο. ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ 25
 τῶν πολεμίων ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε, διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς.
 καὶ αὐθις· ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ
 ὑπέμεινε, καὶ ταῦτα Πρόκλον ἴσα καὶ θεῶι σεβόμενος.
- Σ 199 Ὑπένερθεν: ὑποκάτωθεν.
- Σ 200 Ὑπενήνεκται: ὑπεσύρη. 30
- Σ 201 Ὑπενόθευσεν: ὑπέφθειρεν.

183 παραυτικά—ὕπέδυσαν Arr. Parth. fr. 87 184 = Ba 395, 6, P, Zon. 1782
 186 παθῶν ὑπεκκαύματα cf. Greg. Naz. PG 35, 1181 b init. 187 ὑπεκίνει, v.
 Δ 1012 contulit Bhd., fort. Aelian. 190 Ar. Pl. 548 c. sch. plenior. 192 Thdr.
 in Ps. 47, 10, PG 80, 1213 c d 193 — ὑποδραμεῖν = P, Ba 395, 11 cf. H
 cf. sq. Ios. Ant. 5, 10 196 = P, Ba 395, 12, Et. Gen. 334, 14 (et cod. V ad 778, 6)
 cf. H, sch. i 245 197 Thdr. in Ps. 118, 95, PG 80, 1852 a 198 ὁ pr.—στρα-
 τιᾶς Ios. Bell. 6, 362 ὁ alt. sq. Dam. fr. 88 199 = P, Ba 395, 13, H, sch.
 B 150 cf. Zon. 1786 = Erotian. 89, 6 200 = P, Ba 395, 14 201 = P, Ba
 395, 15, H (in 2 Macc. 4, 7)

183 Arr. cf. v. M 191

189 cf. v. K 2258

198 Dam. cf. v. T 959

A (GFVM) 1 ἐδεδούκεσαν A (GM^{ec}) 2 ἐπετίθεντο] ἐπέιθοντο Toup del. Bhd. 184 om. V
 post 186 omisso ἐπισυρόμενος F 5 τρυφή V 6 αἱ FV: δ AGM τρέ-
 φουσαι V 10 Ὑς ἐκώμασε e K 2258 Bhd. παροιμία om. FV 12 τὸν et
 δ' om. F 15 προσεδεχόμεθα A 18 αὐτῆς F αὐτοὺς Ios. ἐπελθούσης V
 194 om. A FV mg. A^r 21 ἐξεχαυνώθη G(V)M 24 ἀμαρτωλοί] τοῦ ἀπολέσαι
 add. G 25 δέ] δὴ A

- 202 Ὑπενόμευεν: ὑπόνομον εἰργάζετο, ὑπώρυττεν. τῆς δὲ γῆς Harp. + E ὑπαντώσης, ταύτην ὑπενόμευεν.
- 203 Ὑπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν, ἐπανήλθομεν. Σ
- 204 Ὑπεξελεύσεις: τιμωρίας, βασάνους, ἐφευρέσεις. Πισίδης· ὁ δὲ
 5 Χοκρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας ὑφίστατο ἐμπόνους.
- 205 Ὑπεξέπεμψεν: ὑπεξήγαγεν, ἀπέπεμψεν. Ἰάμβλιχος· ὄντας E ὠραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὕβριστήν.
- 206 Ὑπεξέσχεν: ἀφίκετο. ὅτι Κάμιλλος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς E V
 10 ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γενόμενος ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας· καὶ ἐκούσιως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν. οὕτω Δίων. καὶ Ἡρόδοτος· E ὁ δὲ δαῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς τὴν Ἀρκαδίαν νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. ὑπεξέσχεν
 15 οὖν, ἀντὶ τοῦ, ἔφυγεν, ἀπέδρασεν.
- 207 Ὑπεξηρείσθωσαν: ἐκβεβλήσθωσαν, χωρισθῆτωσαν. Δ
- 208 Ὑπεξίσταμαι· καὶ Ὑπεξιστάμενος· γενικῇ. Synt.
- 209 Ὑπεξιοῦσα· νεάνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα. Metaphr.?
- 210 Ὑπέπιστα: ἐπότις. Σ
- 20 211 Ὑπέπριε τοὺς δδόντας. Metaphr.?
- 212 Ὑπέρ: πλεόν. καὶ ὁ Ἀπόστολος ὑπὲρ ἐγώ, ἀντὶ τοῦ πλεόν ἐγώ.
- 213 Ὑπέρα: τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἴσου χοιρίδιον, ὧς ἀνιέται τε καὶ Σ διατείνεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων. ἀφέντες τὴν ὑπέραν τὸν πόδα Suid.
 25 διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων.
- 214 Ὑπεράγασθαι: ὑπερθαυμάζειν. Σ
- 215 Ὑπεράγοντα: ὑπερέχοντα. τὸν δὲ ἡλικία ὕψηλόν ὄντα καὶ E ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.

202 = P, Ba 395, 16 cf. Zon. 1782, H 204 ὁ sq. Pisid. fr. 160 205 ὄν-
 τας sq. Iambl. fr. 1 206 ὅτι — ὑπεξέσχεν Cass. D. fr. 24, 4 = E V 2, 241, 7—10
 cf. Byz. Zt. 23, 24 ὁ — πρήγματα Hdt. 6, 74, 1 207 — ἐκβεβλήσθωσαν =
 Ambr. 181 208 cf. Lex. synt. Vat. 93 209 Aeliano attr. Valck., Metaphrasti
 ego 210 cf. P = Et. Gen., cod. V ap. Et. M. 77^κ, 6, H 211 fort. Metaphr.
 212 Ἀπόστολος 2 Cor. 11, 23 213 — κρατούντων = P cf. Et. Gen., Bk. 312, 13,
 Et. M. 778, 10 214 = P, Ba 395, 17 215 τὸν δὲ sq. Theod. Lect. vel. Io.
 Ant. attr. de Boor, Herm. 52, 314 sq.

202 cf. 549 209 cf. v. E 2060 213 ἀφέντες sq. ex v. A 4582 214 cf. 278

2 ὑπαντώσης corruptum esse putat Bhd. 4 ἐφευρήσεις V 4. 5 ὁ X. A et A^r in mg., F
 δ' Bhd. 5 ἐπεξελεύσεις Abresch ἐμπόνως G ἐμποίνους Bhd. 13 ὁ —
 14 πρήγματα om. F 13 ὁ | τὸν coll. Hdt. Kust. 14 ἔπρηξε VM ἐποίησε G
 πράγματα A^{ac}V 207—293 propter folia archetypi deperdito om. A;
 pauca ordine turbato mg. add. A^r 207 om. A^r 16 ἐκβεβλήσθωσαν,
 χωρισθῆτωσαν om. F, χωρισθῆτωσαν om. V 208 om. FV; καὶ Ὑπεξιστάμενος
 om. A^r 209 om. F mg. V post 212 A^r 210—1 om. A^r, 211 om. FV 21 καὶ
 ὁ om. A^r ὑπὲρ ἐγώ om. GM 213—5 om. A^r 22 κέρωτος M κέρως
 Phot. ὧ] δ F 24 ἀφέντες — 25, 26 προτιμωμένων om. F mg. praemisso
 παροιμία V 28 ὕψηλόν ἡλικία GM

Σ 216 'Υπέρακμος: ὑπεκδραμῶν τὴν ὥραν.

Ar. 217 'Υπερακοντίζεις κύ γ' ἤδη Νικίαν, τὸν στρατηγούντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι. Σύμμαχος· πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ· ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν, στρατηγίας πλήθει καὶ εὐρήμασιν. ἥ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῶ 5 ἀνείλεν.

Synt. 218 'Υπερακοντίζω· αἰτιατικῇ.

Soph. 219 'Υπεραλγῇ χόλον: ἄγαν ὀδυνηρόν, λυπηρόν. καὶ αὖθις· Εὐπεραλγῆς ὦν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγῆς ὦν ἐκ τῆς πληγῆς ρύδην ἐφέρετο. 10

Synt. 220 'Υπεραλγῶ· γενικῇ.

Σ 221 'Υπεραλεῖται: ὑπερπηδῆσει.

Synt. 222 'Υπεράλλομαι· αἰτιατικῇ.

Synt. 223 'Υπεραναβαίνω· αἰτιατικῇ.

Σ 224 'Υπερανάστης: μετανάστης, μεταβάτης. 15

Ar. 225 'Υπεραναιδесθῆσομαι: τῇ ἀναιδεΐᾳ νικηθήσομαι. οἶον ἀναιδέστερός μου φανήσεται.

226 'Υπεράνω· καὶ 'Υπεράνωθεν.

E 227 'Υπεραντλον: πλήρη. οἱ δὲ ὑπεραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον. 20

Synt. 228 'Υπεραποθνήσκω· γενικῇ.

Synt. 229 'Υπεραπολογοῦμαι· γενικῇ.

E 230 'Υπεράριθμοι: οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν χολαρίων καλουμένων τριχιλίων πεντακοσίων ὄντων ἐτέρους διςχιλίους ἐντέθεικεν Ἰουστινιανός, οὓς οὕτως ἐκάλεσεν. 25

Synt. 231 'Υπερασπίζω· γενικῇ.

Ps. | 232 'Υπερασπιστής: φύλαξ. βοηθός.

Synt. 233 'Υπεραυγάζω· γενικῇ.

234 'Υπερβάθμιον πόδα ριπτῶν: ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως, ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ριπτῶν, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς 30

216 = P, Ba 395, 18 (in N. Test.) 217 Ar. Av. 363 c. sch. plenior.; Phryn. com. fr. 22 218 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 302, 5 219 — λυπηρόν sch. Soph. El. 176 ὑπεραλγῆς pr. — αὐτῷ Polyb. 3, 79, 12. ὁ sq. Polyb. fr. 18 221 = P, Ba 395, 19, H 222 = Synt. Laur. et Gud. 223 = Synt. Laur. cf. Synt. Gud. 224 = P, Ba 395, 20, H 225 sch. Ar. Eq. 1206 229 = Synt. Laur. 230 Proc. h. a. 24, 15 et 19 231 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 301, 2 cf. Bk. 178, 25, Synt. Laur. 232 — φύλαξ = An. Ox. 2, 467, 22 234 l. cf. Greg. Cyrp. III 89. οὐδὲ sq. Dam. fr. 38

219 Polyb. fr. 18 cf. v. A 3571

230 cf. v. Σ 1797

A* in mg., F (GVM B) 216 — 7 om. A ante 216 'Υπέκδραμος add. V 1 ὑπεκδραμῶν G (non B), Phot. Ba cf. 236 4 Μονοτρόπῳ ed. pr.: cp. F Μονοτρόπῳ GVM 4. 5 στρατιᾶς F στρατηγιῶν Tour 5 πλήθῃ F; τε add. Kust. καὶ εὐρήματα F κάξευρήμασι Tour 5 ἥ — 6 ἀνείλεν om. F 219 om. A; 9 ὑπεραλγῆς — 10 αὖθις om. F 221 om. A 224 post 209 A 225 om. A 226 om. FV post 232 A 19 οἱ — 21 γενικῇ om. A 230 om. A 23 'Υπεράριθμος G 24 ἐτέρους — 28 γενικῇ om. F 27 βοηθός om. V 234 om. A

- τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ μέτρα ὀρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ
καὶ καθαρῷ συνειδότη μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεοὺς.
- 235 Ὑπερβαλλόντως. καὶ Ὑπερβάλλω· αἰτιατική. Δ Synt.
- 236 Ὑπερβάλοι: ὑπεκδράμοι. Δ
- 5 237 Ὑπερβασίας: ὀρκων παραβάσεις, ἐπιορκίας. Δ
- 238 Ὑπερβαίνω· αἰτιατική. Synt.
- 239 Ὑπερβερεταῖος: κατὰ Μακεδόνας, ὄνομα μηνός. ὁ Ὀκτώβριος. Δ
- καὶ παροιμία· Ὑπερβερεταῖος, ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται· παρὰ Prov.
γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀνε-
10 γράφη.
- 240 Ὑπερβίη: ἡ ἀδικία. Δ
- 241 Ὑπέρβιον: ὑπερβίως, οἷον ἄγαν βιαίως· ἡ ὑπερβαλλόντως τῇ Σ
βίᾳ· ὑπερήφανον.
- 242 Ὑπερβλύζω· γενική. Synt.
- 15 243 Ὑπερβολή: ἡ ἀνόρθωσις. πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ Δ
τῶν κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὐθις· ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς Ε
ἐκρύπτετο. Ε
- 244 Ὑπερβολιμαῖος. Δ
- 245 Ὑπέρβολον: λίθον. ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινάς, βάρος ἀπὸ Ατ.
20 τῶν τραχέων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης· ἄρας μετέωρον εἰς τὸ
βάραθρον ἐμβαλῶ, ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον. ἔστι δὲ Δ
καὶ ὄνομα κύριον. ἦν δὲ φιλόδικος. Ἀριστοφάνης· οὐ ξυντυχῶνς Ατ.
Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει. καὶ Ζῆται ἐν τῷ ἀναπέσχηται περὶ τοῦ
Ὑπερβόλου.
- 25 246 Ὑπερβοῶ· αἰτιατική. Synt
- 247 Ὑπερβορέων: ἀντὶ τοῦ πόρρω. νοῦσον τὴν στυγερὴν αὐθη- Anth.
μερὸν ἐκ βασιλῆος ἐσθλοτάτου πέμψαις ἄχρις Ὑπερβορέων. ἀντὶ τοῦ
πόρρωθεν αὐτοῦ.
- 248 Ὑπερβόρειοι: ἔθνος ἀρκτικώτερον, καὶ ἐνδότερον τῶν
30 Σκυθῶν.

235 Ὑπερβάλλω sq. = Synt. Gud. 237 — παραβάσεις cf. sch. Γ 107, Ap. S. 158, 22, H; I. χ 168 238 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 302, 15
239 — Ὀκτώβριος cf. Zon. 1768; ὄνομα μηνός = Ambr. 127 Ὑπερβερεταῖος alt. sq. cf. Zen. VI 30, Pseudoem. ed. Gsf. 116 n. 928 241 = P, Ba 395, 21, Et. Gen., Et. M. 778, 33 cf. H, Ap. S. 158, 20, sch. P 19 242 = Synt. Laur. et Gud.
245 — Ὑπέρβολον Ar. Eq. 1362—3 c. sch. 1363 ὄνομα κύριον = Ambr. 112 ἦν — ἀναπλήσει Ar. Ach. 846—7 c. sch. 846 246 = Synt. Gud. 247 νοῦσον — Ὑπερβορέων Anth. 6, 240, 3—4

235 om. F; καὶ — αἰτιατική om. V 4 ὑπεκδράμοι A cf. 216 237 om. A A^r in mg., F
239 — 241 om. A 7 κατὰ — 8 Ὑπερβερεταῖος om. F 7 κατὰ Μακεδόνας (GVM B)
om. V, post μηνός G ὁ Ὀκτώβριος post gl. V 8 9 παρὰ γὰρ] περὶ V cf. Pseudoem. 9 Μακεδονίους F Μακεδόνας V 9. 10 Ὑπερβερεταῖος ἀνεγγραφή VM, Zen.: Ὑ. ἐν ἐπιγράμματι F οὕτως λέγεται G 12 βιαίως om. F 15 πολλοῦ —
24 Ὑπερβόλου m. A 23 δικῶν ἀν πλῆσει V καὶ et τοῦ om. G Ἀναπει-
στηρίαν Bhd. 247 om. A 26 ἀντὶ τοῦ πόρρω p. aeunte Kust. del. Bhd.
νοῦς F 27 ἐσθλοτάτη F πέμψαι G 28 πόρρω V

- Harp. 249 ὑπέρβροτος· δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η' ἐξωστρά-
κίσθαι φησίν.
- Soph. 250 ὑπερβριθέες· μέγα καὶ βαρύ. ὑπερβριθεὶς ἄχθος ἦνυσαν.
Σ 251 ὑπεργαμία· ἡ ὀψιγαμία.
Δ 252 ὑπέργῃρως, Ἀττικῶς. 5
- Σ + Δ 253 ὑπερδέα δῆμον· ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα
κατὰ δύναμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.
- Σ 254 ὑπερδέξιον χωρίον· εἶχον δ' ὑπερδέξιον οἷον χαλεπώτα-
τον. Ξενοφῶν φησιν,
- Synt. 255 ὑπερδοξάζω· αἰτιατικῇ. 10
- Δ 256 ὑπεραίρομαι. ὑποῦμαι. ἵνα μὴ ὑπεαίρωμαι. ὁ Ἀπόστολος.
- Synt. 257 ὑπεραίρω· γενικῇ. κέδρων ὑπεαίρεσθαι, καὶ ταῦτα τῶν τοῦ θεοῦ.
αἰτιατικῇ δέ· ὥρα σοι τῆς Ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεαίρειν τὸν ἀντικείμενον.
- Δ 258 ὑπεραίσιον· τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.
- Synt. 259 ὑπερέβη· αἰτιατικῇ. 15
- Thdr. 260 ὑπερεδυνάμωσαν· κατεδυνάστευσαν.
- Ε 261 ὑπερέθεντο· ἐβουλεύσαντο. τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο,
καὶ πρὸς μάχην εἶδον.
- Synt. 262 ὑπερεκπίπτω· αἰτιατικῇ.
- Synt. 263 ὑπερεκτείνομαι· γενικῇ. 20
- 264 ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων.
- Ar. 265 ὑπὲρ ἐπιζήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν·
ἐὰν μὴ λέγω, φησί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθεῖν. ἐπίζηνον δὲ
μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.
- Ar. 266 ὑπερεπυπάζοντό με· ὑπερεπλήσσοντό με. κατεπλήσσοντό 25
με καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. διακύρει δὲ αὐτοῦς
ὡς μικροθαυμάστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγῃ λήμματι. πύπ-
παξ ἐπεφώνουν, ὃ ἡμεῖς πομπύζειν λέγομεν.

249 Harp. = P; Thuc. 8, 73, 3 250 Soph. Ai. 951 c. sch. 251 = P
252 aliter Ambr. 107, Ps. Herodian. 205 253 — δύναμιν cf. Et. M. 778, 37, H,
sch. P 330; praeter δῆμον = P, Ba 395, 23, Et. Gen. cf. Ap. S. 159, 10 254 = P,
Ba 395, 25 cf. Et. Gen., Et. M. 778, 41; Xen. An. 4, 8, 2 255 = Synt. Laur.
et Gud., An. Ox. 4, 301, 31 256 Ἀπόστολος 2 Cor. 12, 7 257 = Lex. synt.
Vat. 93; — γενικῇ = Synt. Gud., αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. 260 Symmach. ap.
Thdr. in Ps. 64, 4, PG 80. 1348 b 262 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 301, 29
263 cf. Synt. Laur. et Gud. 265 Ar. Ach. 318 c. sch. plenior. 266 sch.
Ar. Eq. 680

258 hinc v. Al 321 266 cf. v. E 2497

A² in mg., F (G V M) 249—255 om. A 1 ὑπέρβροτος Harp., Phot.^{sc}; contra ord. 6 οἷον—
7 ἐνδεᾶ om. F 6 οἷον] οὐ G 11 ὑποῦμαι—Ἀπόστολος om. F 11 ὁ Ἀ.
ἵνα μὴ ὑπεαίρωμαι A 257 om. F V 12 κέδρων—θεοῦ om. A 13 καὶ
αἰτιατικῇ ὥστε ὥρα A 258—9 om. A post 260 Δαβὶδ· λόγοι ἀνόμων ὑπερε-
δυνάμωσαν add. A cf. ad 286 261 om. A 264—9 om. A 23 τῇς] τὰ
τῆς F 24 μαγειρικὸς κορμός] μαγειρικὸν ἐκόμισεν V μαγειρικός F ᾧ] οὐ
Bhd. sch. 25 ὑπερεπυπάζοντο—26 φιλοτιμίαν om. F 25 ὑπερεπυπάζ-
οντο V 25. 26 κατεπλήσσοντό με om. G 28 ὑμεῖς V M

- 267 Ὑπερεπυρρίασεν· Ἀριστοφάνης· ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασεν. Ar.
ἀντὶ τοῦ πυρρὸς ἐγένετο.
- 268 Ὑπερέσχεθε γαίης· Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωϊκοῦ Hom.
προσώπου ὑπὲρ γῆν τὰς ἀνατολὰς εἶναι, ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου
5 προσώπου ἐξ ὤκεανου.
- 269 Ὑπερευδοκούμενοι· ὑπεραρεσκόμενοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερευ- E
δοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῇ τοῦ Σκιπίωνος ὁμολογίᾳ καὶ τῷ
χειρισμῷ τῶν πραγμάτων.
- 270 Ὑπερευφραίνομαι· αἰτιατικῇ. Synt.
- 10 271 Ὑπερεύχομαι· γενικῇ. ὑπερεύχομαι σου τῆς ἀποδημίας. Synt.
- 272 Ὑπερέχει· γενικῇ. ὑπερμαχεῖ, ὑπερασπίζει. καὶ Ὑπερέχειν Ar.
τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι. μὴ δύνασθαι ὑπερέχειν τῆς
ἀντλίας.
- 273 Ὑπερέχιος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων Mar- Hesy.
15 κιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικὴν, Περὶ ὀνομάτων,
Περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας.
- 274 Ὑπερέχων· αἰτιατικῇ. ὑπερνικῶν. καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλεί- E
στοὺς καλλωπιμὸς, ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν. γενικῇ δέ· Synt.
πολλῶν βασιλέων ὑπερέσχεν.
- 20 275 Ὑπερεία· ὄνομα κρήνης. Δ
- 276 Ὑπερείδουσα· ὑποστηρίζουσα. καὶ Ὑπερείδουσιν, ἐκ τοῦ Σ
ἐρείδω, τὸ ἀκουμβίζω. Δ
- 277 Ὑπερηγάπησεν· ὁ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε τοῦ φρο- E
νήματος καὶ τῆς ὀξυτάτης διανοίας ὑπερεπαινέσας.
- 25 278 Ὑπερηγάσθη· ὑπερεθαύμασα. Σ
- 279 Ὑπερηγορῶν· ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν
τοῦ Σωκράτους βαθυτέρον ἢ κατ' ἀκροατὰς διελέγετο.
- 280 Ὑπερημερίας· ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεσμίας. ὅταν μετὰ Σ
μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ. Greg.

267 Ar. Ran. 308 c. sch. 268 = sch. A (Aristonic.) in A 735 cf. sch. D
269 oi sq. Polyb. 36, 8, 8 = fr. 232 270 cf. Lex. synt. Vat 93, Synt. Laur.
271 — γενικῇ = Synt. Laur. et Gud., Lex. synt. Vat. 93 (c. alio exemplo) 272 —
ὑπερασπίζει sch. Ar. Eq. 1174. Ὑπερέχειν pr. sq. Ar. Pac. 17 c. sch. 274 αἰ-
τιατικῇ + γενικῇ sq. cf. Lex. synt. Vat. 93, Synt. Gud. καὶ — χορηγίαν Polyb.
11, 8, 5 275 cf. sch. Z 457, Apion, Steph. Byz. v. Ὑπερησία; l. = Ambr. 142
276 — ὑποστηρίζουσα = P, Σ*, Ba 395, 27 cf. H 277 Ios. Ant. 12, 195 278 = P,
Ba 395, 25 cf. H 279 ὁ sq. Dam. fr. 35 280 — ἐκπροθεσμίας = P, Ba 395, 29,
Et Gen. cf. sch. Luc. 224, 5 μετὰ sq. cf. gl. Greg. An. Ox. 2, 485, 28

268 cf. v. Φ 16 269 cf. v. X 246 272 cf. vv. A 2750, Ol 154
274 Polyb. cf. vv. E 3195 et X 395 276 cf. vv. E 2949, H 499 ceti. 278 cf. 214

1 Ὑπερεπυρρίασεν G V M B Ἀριστοφάνης — ὑπερεπυρρίασεν om. F 3 Ὑπερ- A^r in mg., F
έχεσθε F 4 γῆς sch. 6 et 6.7 Ὑπερευδοκιμούμενοι G 8 χωρισμῷ G M B (G V M B)
270 — 1 om. F V 9 αἰτιατικῇ A, Synt.: δοτικῇ G M 272 — 3 om. A 11 Ὑπερ-
έχειν] Ὑπερέχει F 14 Ἀλεξανδρεὺς — 16 ὀρθογραφίας] ὄνομα κύριον F =
Ambr 114 16 Ὀρθογραφίαν Bhd. 17 αἰτιατικῇ] γενικῇ V cf. vs. 18, om. F
17 ὑπερνικῶν — 18 χορηγίαν om. A 17 παρὰ F 18 τὴν om. F γενικῇ —
19 ὑπερέσχεν om. F V cf. vs. 17 275 — 7 om. A 25 ὑπερεθαύμασεν G B
279 — 280 om. A cf. infra

Σ 281 Ὑπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος, ἢ ἐκπρόθεσμος. τοῖς δὲ δὴ
E ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλύσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ'
οἷσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει, οὐ κο-
μιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

Σ 282 Ὑπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἑκτισιν ἡμέρας λα- 5
Harp. βόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιανοῦν καὶ τὰ
ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις
ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερημερία.

Rhet. ? 283 Ὑπερήμερος καὶ Ὑπερημερία: ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν, ἐορτὴν
τυχὸν ἢ τινος ἄλλου ἢ συλλόγου ἢ δεδειγμένου πράγματος, ἀπαντήσῃ 10
τις, τότε ὑπερήμερος καὶ ἔξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κα-
τόπιν τῆς ἐορτῆς, εἰ τύχοι, πλείστον τῆς ἐορτῆς ἀπολειφθεῖς.

Δ 284 Ὑπερηνορέοντων: ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

Δ 285 Ὑπερήνωρ, ὑπερήνωρος.

E 286 Ὑπερήραν: ὑρερέβησαν. Πολύβιος· κάμψαντες δὲ τὸν Πάχυνον 15
ὑπερήραν εἰς Ἔκνομον.

287 Ὑπερηφανημένος: ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένος παρὰ τινος.

Δ 288 Ὑπερηφανία.

E 289 Ὑπερήφανον: πολὺ. πάντων τῶν τοίχων κεκονιαμένων ἐς
ὕψος ὑπερήφανον. 20

Δ 290 Ὑπερήφανος. πάσῃ κακίᾳ ἀντίκειται ἀρετῇ· τῇ λαγνείᾳ ἢ
σωφροσύνῃ, τῇ λαιμαργίᾳ ἢ ἐγκράτειᾳ, τῇ πλεονεξίᾳ ἢ δικαιοσύνῃ, τῇ
ὀργῇ ἢ πραότητι, τῇ λύπῃ ἢ χαρᾷ, τῇ λήθῃ ἢ μνήμῃ, τῇ ἀκηδία ἢ
ὑπομονῇ, τῇ ἀφροσύνῃ ἢ φρόνησις, τῇ δειλίᾳ ἢ ἀνδρίᾳ, τῇ κενοδοξίᾳ
ἢ ταπεινοφροσύνῃ, καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται 25
ἀρετῇ, διὰ τὴν υπερβάλλουσιν κακίαν· ἐαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ θεός·
κύριος γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.
καὶ ὁ Προφήτης· ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν. καὶ αὐθις· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. παρὰ δὲ
τῷ Ἀποστόλῳ τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φουω- 30

281 — ἐκπρόθεσμος = P, Ba 395, 30 cf. H = Zon. 1768 τοῖς sq. Proc.
Bell. 8, 26, 6 282 — διαλυσάμενοι = P, Ba 395, 31, Et. Gen., Et. M. 778, 43, H
οἱ δίκην sq. Harp. = P, Et. Gen., Et. M. 778, 44 cf. Bk. 311, 28 283 κατόπιν
τῆς ἐορτῆς cf. Pl. Gorg. 447a 284 cf. Zon. 1782, Et. M. 778, 55, sch. Δ 176
286 κάμψαντες sq. Polyb. 1, 25, 8 287 cf. sch. A 603 288 = Ambr. 145 cf.
Ps. Herodian. 267 289 πάντων sq. Aelian. fr. 331 290 ἔπαρον — αὐτῶν Ps.
73, 3. ἀπόδος — ὑπερηφάνοις Ps. 93, 2 Ἀποστόλῳ Rom. 1, 30

290 Aelian. fr. 70 cf. v. Π 860, fr. 50 cf. vv. A 73, Δ 75

A^r in mg, F 281—5 om. A 2 τῆς om. G 6 ὀφλόντες Bk. 7 διαποδιδόντες V 12 πλείστου
(GV M) FV 15 Πολύβιος — 16 Ἔκνομον| Δαβὶδ· ὑπερήραν τὴν κεφαλὴν μου (Ps. 37, 5)
A cf. ad 280 15 παχὺν GVM 288 — 9 om. A 19 κεκοινημένων F 22 ἐγκρά-
τεια| καὶ add. VM 23 ἀκηδία| ἀδικία F 24 τῇ δὲ δειλίᾳ V ἀνδρεία
GVM 25 καὶ| καὶ (οὕτω) Bhd. frustra 26 ἔταξεν F 27 γὰρ om. FV
ταπεινοῖς — χάριν F: om. rell. 29 αὐτῶν| εἰς τέλος e Ps. add. G καὶ —
p. 655, 1 νοητέον om. V αὐθις om. A ὑπερηφάνοις| αὐτῶν add. F

- μένους ὑπερήφανους νοητέον. καὶ Αἰλιανός· οἱ δὲ ἔκειντο θέαμα Ε
ἐνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον. Ὑπερήφανος
καὶ ὁ λαμπρός. Αἰλιανός· καὶ στρωμαῖς ὕφει τινὶ ὑπερήφανῳ κε-
κοσμημέναις.
- 5 291 Ὑπερηφανῶ· αἰτιατικῇ. Synt.
292 Ὑπεριάς· οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρου. Suid.
293 Ὑπεριδεῖν· τὸ καταφρονῆσαι· γενικῇ. καὶ συνεισέχσαν τινες τῇ νίκῃ Synt.
τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. καὶ Ὑπεριδόντα· γενικῇ. ὑπεριδόντα μάλα γενναίως
τῶν ὀνειδισμῶν.
- 10 294 Ὑπερίδης, υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος, οἱ δὲ Πυθοκλέους, Hesy.
Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἰς· μαθητεύσας ἅμα
Λυκούργῳ [καὶ] Πλάτῳ τῷ φιλοσόφῳ <καὶ> Ἰσοκράτει τῷ ῥήτορι. καὶ
ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἡττήθη· ἀνῆρέθη δὲ καὶ αὐτὸς
ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἑρμιόνη
15 ναοῦ τῆς Δήμητρος, δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρα, καὶ
ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαυκίππος τὰ
ὀστέα λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνήμα. εἰς δὲ οἱ πάντες λόγοι
αὐτοῦ ν5'.
- 295 Ὑπερίδης, δημαγωγὸς ἄριστος· ὃς καὶ φίλος ὦν Δημοσθένει
20 ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα
Γλαυκίππον.
- 296 Ὑπερίονα· τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπε- Δ + Σ
ριονίδης, ὁ αὐτός. Δ
297 Ὑπέρινον· τὸ λεπτόν. Δ
- 25 298 Ὑπερίπταμαι· αἰτιατικῇ. Synt.
299 Ὑπερισθμίσας· τὸν ἰσθμὸν περάσας. ταχὺ δὲ τοὺς κέλῃτας Ε
καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν
Ἀχαιῶν σύνοδον.
- 300 Ὑπερίσταται· προΐσταται. Σοφοκλῆς. Ἠλέκτρα φησὶν· ἄλλ' Soph.

290 οἱ — ὑπερήφανον Aelian. fr. 70 καὶ στρωμαῖς sq. Aelian. fr. 50
291 = Synt. Laur. et Gud. 293 — ὑπεριδεῖν = Synt. Laur. (quae et aliena
habet); — γενικῇ pr. = Synt. Gud. 294 cf. Phot. Bibl. 495 b 15 sq. 295 cf.
339 init. 296 — ἥλιον cf. H, sch. Θ 480 (unde Et. M. 779, 1), Ambr. 118. ὑπὲρ
ἡμᾶς ἀνατέλλοντα = P, Ba 396. 6 297 cf. Zon. 1778, Orion 157, 11 unde Et. M.
779, 6 298 = Synt. Laur. et Gud. cf. An. Ox. 4, 301, 27 299 ταχὺ sq.
Polyb. fr. 162 300 Soph. El. 185—190 c. sch.; Soph. fr. 667

292 ex v. A 1268

299 Polyb. cf. v. H 342

300 cf. v. OI 72

1 καὶ — 4 κεκοσμημέναις om. A^r 2 περίβλεπτον] ἔβλεπον F 3 Αἰλιανός A et A^r in mg., F^r
FM: ὁ αὐτός G om. V 4 κεκοσμημένῳ G κοσμημένος F 5 Ὑπερηφανῶ A^r V^{ms}:
καὶ Ὑ. G M 292 om. F V 6 ἀπὸ M, A 1268: ἀπὸ τοῦ G 293 om. F mg. V;
7 τὸ — 8 ὑπεριδεῖν et ὑπεριδόντα alt. — 9 ὀνειδισμῶν om. A^r 294 inc. rursus
vetus manus A 10 οἱ — 18 ν5' om. F 10 Πυθακλέους V 12 [καὶ] et
<καὶ> coll. Phot. et Laert 3, 46, praeeunte Kust. transpos Flach 15 Φυγο-
δοθήρα V Φυγαδευθήρα G 18 ν8' e Phot. Bhd. 19 δς — 21 Γλαυκίππον
om. F 19 Δημοσθένους G cp. V 26 Ὑπερισθμίσας G (utrob.) Ὑπερισμί-
σας F V 27 ἡμιονίας G V M^{ec} τῶν om. V 29 προΐσταται om. V

ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίος ἀνέλπιδος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ. ἦτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι· ἦς φίλος οὐτις ἀνὴρ ὑπερίσταται. ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ δόμους πατρός. οἶον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με, φησί, βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ 5 ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἦς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι· ἢ ἐκείνο· ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι.

Synt. 301 Ὑπερίσταμαι· γενικῇ.

Anth. 302 Ὑπέριςχε· ὑπερμάχει, προΐστασο. cū δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρ- 10 ιςχε βίου.

Synt. 303 Ὑπερθαυμάζω· αἰτιατικῇ.

Σ 304 Ὑπερθεν· ἐπάνω. ἐν Ἐπιγράμμασι· οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας

Anth. ὕπερθεν ἔχειν.

Hom. 305 Ὑπὲρ θένναρος· παρ' Ὀμήρῳ ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτιται 15 οὐδετέρως.

E 306 Ὑπερθέντι· ἐξειπόντι, ἀνακοινωσαμένῳ. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρου λεγόμενα συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσαντο 20 ο' τριήρεας.

Σ 307 Ὑπὲρ θεόν· ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Σ Synt. 308 Ὑπερθέοντες· ὑπερτρέχοντες. καὶ Ὑπερθέω· αἰτιατικῇ.

Σ 309 Ὑπερθήσει· οἰκοδομῇ.

E 310 Ὑπερθιγῶν· ἀλαζόνων. καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθιγῶν, ὡς 25 ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Σ 311 Ὑπερθορῶν· ὑπερπηδῶν. τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενος

E ὑπερθορεῖν τὰς θύρας, θορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

312 Ὑπέρθωμαι.

Synt. 313 Ὑπερκαθέζομαι· γενικῇ.

Σ 314 Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα· ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. 30

301 = Synt. Laur. 302 cū sq. Anth. 6, 268, 2 303 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 301, 15 304 — ἐπάνω = P, Ba 396, 1 cf. gl. Nicephor. in ed. de Boor p. XXII, 1; sch. B 218 = H; οἴκου sq. Anth. 6, 155, 6 305 l. ε 339, ubi def. sch. A, cf. Lobeck, Paralipom. 208 306 ὁ sq. Hdt. 5, 32, 1 307 = P (in P 327); l. = Ba 396, 2, Σ^a 308 — ὑπερτρέχοντες = P, Ba 396, 3 cf. H Ὑπερθέω sq. = Synt. Laur. 309 = P, Ba 396, 4 310 καὶ sq. Aeliano attr. Valck. 311 — ὑπερπηδῶν = P, Ba 396, 5 cf. H, sch. Θ 179 τῆς sq. Hdt. 6, 134, 2 (= Aelian. fr. 332 cf. Byz. Zt. 23, 105, 1) 313 = Synt. Gud. 314 = P, Ba 396, 7, H; in Eur. Hipp. 1058

A (G F V M) 1. 2 ἀρκεί, ἄτις ἀ. τ. κατατάκομαι G 3 εἴ τις GM: ἦτις AV cf. OI 72 ἀναξία] τήκομαι add. A 4 ἐβίωσατο V φησί om. G βίος om. V 6 εὐδοκίας G φίλος om. G προΐσταται] ἄλλ' ἅπερ ἦτις — πατρός e vs. 2. 3 add. V 10 εὐθήρου V οὐ θήρου A τοῦθ' ἢ 16 οὐδετέρως om. F 18 ὡς ἐπέμψατο ἐς Οὔσα F (ἐς Οὔσα et A) 18. 19 Ἀρίστατος V Ἀριστα in lac. F 19 παρεσκευάσατο M^{ac}, Hdt. 21 βουλήσεως V 22 ὑποτρέχοντες FV καὶ — αἰτιατικῇ om. AF, καὶ Ὑπερθέω om. V, καὶ om. A^r 24 φρονούσιν F 26 Δημήτρας A δυνάμεθα V δυνάμενον ex Hdt. Bhd. 27 θορώντα VM^{ac} cf. Hdt. 312 om. AFV 29 Ὑπερκαθέζομαι om. A^r

- 315 Ὑπερκαταβαίνω· αἰτιατικῇ. Synt.
 316 Ὑπέρκειμαι· γενικῇ. Synt.
 317 Ὑπερκέρωσις· ὑπερκέρωσις ἐστίν, ὅταν ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους Tact.
 μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς Ε
 5 ἵπποις καὶ ὑπερκέρωσις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ
 στρατεύματι.
 318 Ὑπερκολακεύω· αἰτιατικῇ. Synt.
 319 Ὑπερκύπτω· αἰτιατικῇ. ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἢ μὲν ἔσω γραφῇ Synt.
 ἔχει αἰτιατικὴν καὶ ὁ Πλούταρχος, ἢ δὲ Χαρίκλεια γενικὴν· ὑπερκύψαντες τοῦ
 10 ὄρους.
 320 Ὑπερλαλῶ· γενικῇ. Synt.
 321 Ὑπερμαζᾷ· ὑπερτροφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ. οἱ δὲ Γαλάται Σ
 καταπλαγέντες, ὡς ὑπερμαζώντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων καὶ διὰ Ε
 τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο. καὶ αὖθις· Ε
 15 ὁ δὲ ὑπερμαζῶν [καὶ ζῶν] καὶ χρυσίῳ βάλλων καὶ τὰς κορώνας, ὁ
 πρότερον δοῦλος τυγχάνων.
 322 Ὑπὲρ μάλλον· ἐκ περιεσοῦ. ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπὲρ Ε
 μάλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι
 τὸ λειπόμενον.
 323 Ὑπερμαργότερος· ὁ ὑπερμαινόμενος. Δ
 324 Ὑπερμενέα· ἰσχυρότερα λίαν. Σ
 325 Ὑπερνήχεται· ὑπερβαίνει. Σ
 326 Ὑπερον· ἢ τριβαῖα. Δ
 327 Ὑπὲρ ὄνου κκιᾶς· λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολο- Prov.
 25 γούμενος ὑπὲρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν,
 εἶπεν· ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· νεανίσκος ποτὲ
 Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ καταλα-
 βούσης καταλύσας τὸν γόμον ὑπέδου τὴν κκιάν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλό-
 μενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὄνηλάτου, μὴ καὶ τὴν κκιάν μεμισθώσθαι λέγοντος,
 30 εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφοτέροι. εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης
 κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς
 δίκης μαθεῖν, εἶπεν, ἀναβάς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· ὑπὲρ μὲν ὄνου
 κκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε· ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ

315 = Synt. Laur. 316 = Synt. Laur. et Gud. 317 — πολεμίων Tact. 62
 ἀλλὰ sq. Agath. 5, 19 p. 320, 18 318 Synt. Laur. et Gud. 319 = Synt. Laur.;
 Plat. Lycurg. 15, Heliodor. Aethiop. 1, 1 init. 320 = Synt. Laur. 321 — στρη-
 νιᾷ = Ba 396, 8, Et. M. 573, 22 cf. P = Et. Gen.; H οἱ—ἐσπείσαντο Cass. D.
 attr. Mai, oblocutus est Boissevain ὁ sq. fort. Eunap. 322 ἦν sq. Aeliano
 attr. Valek. 324 = P, Ba 396, 9 325 = P, Ba 396, 10 cf. H 326 =
 Ambr. 161 327 cf. Zen. VI 28, Paroem. ed. Gsf. 115 n. 926

317 Tact. cf. post litt. Ψ 323 cf. v. M 184 327 cf. v. O 400

3 ὅτε GM 4 ὑπερέχομεν GF 318—20 om. AFV mg. A^r 8 δέ om. A^r, A(GFV M)
 Laur. 9 ἔχει αὐτὸ add. A^r 15 [καὶ ζῶν] om. V, del. Kust. καὶ tert.
 om. G 18 παρὰ F 19 λεγόμενον Port. 20 Ὑπομαργότερος coll. Hdt.
 3, 145, 1 Cobet 324 om. F

ψυχῆς οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. τούτῳ καθαψάμενος τῶν κριτῶν τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρήσιμου φιλοτιμουμένων.

Δ 328 Ὑπέρροον: τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. Ὑπερῶον δὲ τὸ ἀνώγειον.

Hom. 329 Ὑπεροπλῆσι: ταῖς ὑπερηφανίαις. καὶ Ὑπεροπλία, ἡ 5
Δ ὑπερηφανία.

Δ 330 Ὑπεροπλίσαι: ὑπερνηκῆσαι.

Σ 331 Ὑπέροπλον: ὑπερήφανον.

Soph. 332 Ὑπέροπτα· εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, δίκης ἀφόβητος, οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, κακῇ νιν ἔλοιτο μοῖρα, 10
δυσπότημου χάριν χλιδῆς. τουτέστιν ἔνεκα τῆς ἀνοσίους τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴῃ μοῖρα, ὅς μὴ ἀφέζεται τῶν ἀσέπτων ἢ ἔξεται τῶν ἀθίκτων, τουτέστιν ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι.

Δ 333 Ὑπερορία: ἡ ἔξορία.

E 334 Ὑπερόπτης: ὁ παρορῶν. ὁ δὲ ὑπερόπτης ὧν τοῦ δικαίου καὶ 15
ὑβριστῆς.

Δ 335 Ὑπεροπτικώτερος.

Σ 336 Ὑπέροπτον: μεγάλην.

Σ 337 Ὑπερορᾶν: ὑπερβλέπειν.

Synt. 338 Ὑπερορίζω· αἰτιατικῇ. Ὑπερορῶ δὲ γενικῇ.

20

339 Ὑπερόριον· τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι
ὑπερόριον. τουτέστι μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ αὖθις· καὶ
ἀναπέθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου
ρίψαι. ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν ὄρων.

E 340 Ὑπερόριον: τὸ παρηλλαγμένον, καὶ πάντῃ ἀλλότριον, καὶ 25
ὑπέρογκον. τὸ τῶν ἀέρων ἄηθες καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἐμελλε
τὴν στρατιάν. καὶ αὖθις· προσήκειν φήσας νέῳ ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε
καὶ ὑπερόρια αἰρεσθαι. ἡ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκ-
στρατειῶν.

328 — ῥέον = Ambr. 164. Ὑπερῶον sq. cf. Ambr. 162, H (in B 514), An. Ox. 2, 467, 23 (= H ν ὑπερῶα), sch. a 362 329 — ὑπερηφανίαις sch. A 205 cf. H Ὑπεροπλία sq = Et. M. 779, 49 cf. Ambr. 153 330 cf. H; l. cf. Ambr. 214 331 = P, Ba 396, 12, Et. M. 779, 51, sch. O 185 cf. H 332 Soph. OT 883—8 c. sch. 888 333 l. = Ambr. 148, Ps. Herodian. 268 334 ὁ sq. Aelian. 335 cf. Ambr. 120 336 = P, Ba 396, 15 cf. H 337 = P, Ba 396, 13 cf. H 338 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 301, 26. Ὑπερορῶ sq. = An. Ox. 4, 301, 1 339 τὸ pr. — ὑπερόριον pr. eiusdem fontis quo 295 ἔξω τῶν ὄρων cf. H, P, Et. Gen. 340 προσήκειν — αἰρεσθαι Philostr. 1, 18 (indie. Io. Becker, falso Dam. fr. 28) ἡ sq. cf. Eutrop. 39

328 cf. 350

340 Eutrop. cf. v. P 247

A(GFVM) 1 ἀνέχεσθαι A τούτῳ AVM: οὕτω GMTP τοῖτοισ Bhd. τὸν] τὸ M
2 ὑπὲρ om. V 3 φιλοτιμουμένων] ἡγουν τῶν λεγόντων πολλά καὶ ἀνωφέλητα
ss. V 4 τὸ pr. om. V ἀνώγειον A 7 ὑπερνηκῆσαι A M^{ec} 10 ἔθη V
νιν] ἀντὶ τοῦ αὐτόν add. V cf. v. N 413 333 post 338 transpos. V, post 337
GM, ordo poscit 14 ἡ om. A 334—6 om. F, 335 om. V 17 Ὑπεροπτι-
κώτερον G cp. M 20 δὲ om. V 23 ὑπερόριον—24 ὄρων] καὶ τὰ ἔξης F
27 προσήκει G 28. 29 ἐκστρατειῶν GVM, P 247

- 341 Ὑπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μὴδὲν Σ
 περαινόντων. καὶ αὗται δ' αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κό-
 ρινθος. καί, αὖθις αὖ Πυθώδε ὁδός. καί, ὁ τὴν δοκὸν φέρων. καί,
 οὐ τυφλός, ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι· εἴτ' οὐχ ὑπέρου μοι
 5 περιτροπή γενήσεται.
 342 Ὑπέρου περίτροφον: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων Prov.
 καὶ μὴδὲ περαινουμένων. καὶ παροιμία· γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. Saia.
 343 Ὑπερούσιος.
 344 Ὑπέροφρυς: ὑπερήφανος. Σ
 10 345 Ὑπερόψη.
 346 Ὑπεροψίαν: καταφρόνησιν. εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς Σ
 ἀλλήλους πιστὸν καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν. E
 347 Ὑπερωδυνία· οἱ δὲ συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερ- E
 ωδυνία. τούτεστι τῇ συμφορᾷ, τῇ λύπῃ.
 15 348 Ὑπερώη καὶ Ὑπερώα: ὁ οὐρανίσκος. Ὁμηρος· χεῖλεα μὲν τ' Δ
 ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. καὶ Σιμόκατος· εἰς μὲν γὰρ τὴν E
 ὑπερώαν χελύνην Μηδικὴν οἰστὸς ἐς βάθος ἐσθὺς ἀνὰ τὸ κρανίον
 ἐρρίζωτο.
 349 Ὑπερώησαν: ὑπεχώρησαν. Σ
 20 350 Ὑπερῶον: τὸ ἀνώγειον. Δ
 351 Ὑπερώσιον: τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν. Δ
 352 Ὑπέρωσις. Δ
 353 Ὑπερπαίειν· γενικῇ. ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν. διὸ τὸ Σ
 γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατόν οὐδενὶ τῶν ὄντων E
 25 ἐστίν· οὕτως ὑπερπεπαίκει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας
 πράξεις.
 354 Ὑπερπετεῖς: ὑπὲρ λίαν σφζομένους. Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμό- E
 νιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν, εἰ

341 = P, cf. H; Pl. com. fr. 1 342 — περαινουμένων cf. Patoem. ed. Gsf. 116
 n. 923, sch. Pl. Theaet. 209d 343 cf. H; gl. sacra 344 = P, Ba 396, 16
 cf. H 346 — καταφρόνησιν = P, Ba 396, 17 εἰδὼς sq. Ios. Bell. 3, 320
 347 οἱ — ὑπερωδυνία Polyb. fr. 192 348 — ἐδίηνε = X 495 c. sch. εἰς sq.
 Th. Simoc. 2, 6, 2 349 = P, Ba 396, 27, Et. Gen., Ambr. 187 cf. sch. Θ 122,
 Et. M. 780, 23. H 350 cf. H, Zon. 1778 351 aliter Ambr. 171 352 ὑπερ-
 βαίνειν, πλεονάζειν = P, Σ^a cf. Ba 396, 18, Diogen. V. III 83 διὸ sq. Polyb.
 14, 5, 14 354 Κλέαρχος sq. Diod. 14, 23, 1

342 καὶ παροιμία ex v. Γ 491 347 cf. vv. A 897 et Π 531 348 Th. cf.
 v. X 194 350 cf. 328

1 περιτροπή] γρ. καὶ περίτροφον mg. A^r 3 καὶ pr. — 5 γενήσεται om. F A(GFVM)
 3 αὐ A, Phot.: ἃ GVM 4 ἐξώρυκται VM^{sc} 7 μὴδὲν περαινόντων G: ἀνωτέρω
 καὶ μὴδὲν περαινόντων ss. M cf. vs. 1. 2 καὶ alt. — λεβηρίδος om. A F mg. A^r V
 καὶ παροιμία VM: καὶ ἐτέρη G om. A^r 343 om. A F post 344 παρὰ Ὑπερ-
 ῖδην Ὑπερούσιος ss. μὴ add. V; παρὰ Ὑπερίδην admisit Bbd. infelicitur
 345 om. A F; ὑπερόψ V 15 καὶ Ὑπερώα om. A F mg. A^r 16 Σιμόκρατ AGV
 Σιμοκράτης F 17 Μηδικός v. X 194 Th., Port. 350 om. A 2^u ἀνώγειον
 GM, A 2532 352 om. F 24 δυνατόν] ὄν add. AGFV 25 ὑπερπαίκει GM
 27 σφζομένην G cp. AV σφζόμενοι F 28 παρήγγελε A

δὲ ἐντὸς βέλους γένοιτο, θέειν· τὸ μὲν, ἵνα ἀκέραιοι τοῖς κύμασιν ἀγωνίζονται, τὸ δέ, ἵνα ὑπερπετεῖς ὦσιν.

Synt. 355 Ὑπερπετῶ· αἰτιατικῇ· ὑπερπέτονται τὸν χώρον τὸν προβεβηκότα.

Synt. 356 Ὑπερπηδῶ· αἰτιατικῇ.

Synt. 357 Ὑπερπίπτω· γενικῇ.

5

Synt. 358 Ὑπερπλέω· γενικῇ.

Ε 359 Ὑπερπνιγεῖς· ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι, οἱ δὲ ὑπέρποναι ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας.

Δ 360 Ὑπερπταίη· ὑπερπετασθῇ.

Synt. 361 Ὑπερσπουδάζω· γενικῇ.

10

Synt. 362 Ὑπερσχω· γενικῇ.

Σ 363 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα· ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἢ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαῦλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρότερος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπί- 15 γραμμα λέγει τῆς εἰκόνας αὐτοῦ· πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πῆδησε Φαῦλλος· δίσκευσε δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων. καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. καὶ παροιμία·

Prov. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν· Φαῦλλος ἐγένετο πένταθλος, ὁ Πόντιος· ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἄλλεσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ 20 τοὺς ἐσκαμμένους ν' πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἤλατο, τὸ κυμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

Prov. 364 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν· ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν τι πραττόντων. διότι ὁ Φαῦλλος ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδή- 25 σας ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

Σ 365 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· φησὶ Κλέαρχος, ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρυσιῷ πλουσιώτατος. εἴ ποτε οὖν ἐθαυμάζοντι οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ

355 cf. Lex. synt. Vat. 93   356 = Synt. Laur. et Gud., Ambr. 207
357 = Synt. Laur.   358 = Synt. Laur. et Gud.   359 Polyb. attr. Toup
361 = Synt. Laur. et Gud.   363 — ὀρθότητος = P cf. sch. Pl. Crat 413a, Paroem.
ed. Gsf. 115 n. 924; Pl. Crat. 413a   vs. 19 Ὑπὲρ sq. cf. Zen. VI 23   365 =
P cf. Zen. VI 29; Clearch. fr. 58, FHG 2, 320, Aristot. Ath. Pol. 28, 3

359 cf. v. Ε 686

363 cf. v. Φ 144

A, G F V M) 1 βέλους om. A ἀκέραιον VM cp. F 2 ἀγωνίζονται F ἵνα om. F
355 om. A F V; Ὑπ. αἰτ. m. g. A^r 11 Ὑπερσχω· γενικῇ A^r M: ὡς καὶ τὸ ὑπερ-
έχω G 13 Φαῦλου A, Phot. cf. Paus. Per. 10, 9, 2 14 δc—20 ἄλλεσθαι
om. F 15 πρότερος] πρῶτος Apost. XVII 62, Pors. αὐτῶν M ὑπερ-
έβαλλε A 18 ἡ περὶ G καὶ—22 ἐξέβη om. G 18 καὶ παροιμία om. M.
nov. gl., contra ord. 19 πεντάθλος A sed cf. Paroem. 19. 20 ὁ Πόντιος]
Ὀπούντιος Port. ὁ Μεταποντίνος Schneidewin 20 δοκεῖ VM 21 τὰς
ἐσκαμμένας V v'—23 ἐσκαμμένα om. V, qui εἰς παροιμίαν ἐξέβη m. g. hab.;
21 τὸ κυμβὰν—22 ἐξέβη om. F 364 om. A; l. m. g. F 23 πηδῶν G ὑπηδήσας V
ἐπὶ GM: ὑπὲρ F V 24 πραττόντων] ἡ παροιμία add. G διότι—25 σκέλος
om. F 27 πλουσιωτάτῳ V ἐθαυμάζοντό GM 28 πλούτου ὑπερβολὴ F

- πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.
- 366 Ὑπερτέλλον: ὑπερνατέλλον. Σ
- 367 Ὑπερτενές: ὑψηλόν, ὑπερανέχον. Σ
- 5 368 Ὑπέρτερον: κρείττον. Σ
- 369 Ὑπερτερῶ· γενική. Synt.
- 370 Ὑπερτεροῦν: δεσπόζον. Σ
- 371 Ὑπερτηρία: τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα. Σ
- 372 Ὑπερτίθεται: ἀναβάλλεται. Σ
- 10 373 Ὑπὲρ τὸν κατάλογον: παροιμία ἐπὶ τῶν γεγηρακῶτων. Σ
- 374 Ὑπέρτονον· βοήσομαι τὴν ὑπέρτονον βοήν. τούτεστι τὴν με- Ar.
γάλην, καὶ ὑπερέχουσαν.
- 375 Ὑπὲρ τοῦ μηθενός: ἀντὶ τοῦ ῥαδίως, καὶ εὐχερώς. Δαβίδ· Thdr.
ὑπὲρ τοῦ μηθενός ὥς αὐτούς.
- 15 376 Ὑπὲρ τούτων δὲ εἰμι κρείττων ἐγὼ καὶ ὑπὲρ σέ. Metaphr.
- 377 Ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀναρριπτεῖν. E
- 378 Ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγωνιούμενος. καὶ στρατιὰν ἐξάγει E
ὑπὲρ τῶν ὄλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον. E
- 379 Ὑπεροιαζομένου: ὑπερφηανευομένου. Σ
- 20 380 Ὑπεροΐων: ὑπερβαλῶν, ὑπερενεγκῶν. ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα E
ὥς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροΐων, ἐκέκτητο.
- 381 Ὑπερφαλαγγίωσις· ὑπερφαλαγγίωσις ἐστίν, ὅταν ἐξ ἐκατέρων Tact.
τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.
- 382 Ὑπερφαινῶ· γενική. Synt.
- 25 383 Ὑπερφερέξ· μέγα, ὑπερέχον. οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον Σ
καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα. E
- 384 Ὑπερφέρω· αἰτιατική, καὶ γενική. Synt.
- 385 Ὑπερφιάλος: ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου· ὑπερφιάλος καὶ ἀπηγής. Hom.
ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου· ὑπερφιάλοισι
30 μεθ' ὑμῖν δαίνυσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς.

366 = P, Ba 396, 20 cf. H 367 = Σ*, Ba 396, 21 cf. P, H, Zon. 1778
368 = P, Ba 396, 22 (in A 290) 369 = Synt Gud., An. Ox. 4, 300, 30 370 = P,
Ba 396, 23, H 371 Tim. = H v. ὑπερτήρα (in Pl Theaet. 207a) cf. Ap. S. 158, 23,
unde H v. ὑπερτερείη (in Z 70) 372 = P, Ba 396, 24 373 = P 374 Ar.
Nu. 1154 c. sch. 375 Thdr. in Ps. 55, 8, PG 80, 12*5b 376 fort. Metaphr.
379 = P, Ba 396, 11, H 380 ὁ sq. Aelian. fr. 333 381 Tact. 61 382 =
Synt Gud. 383 — ὑπερέχον = P, Ba 396, 25 cf. H; gl. sacra οὗ sq. A·liano
atr. Valck. 384 — αἰτιατική = Synt. Laur., An. Ox. 4, 302, 9. γενική = Synt.
Gud. 385 (praeter οὐκ ἔνσπονδος de quibus cf. H) cf. sch. A (Aristonic.) in
O 94; β 310

374 cf. v. B 352

381 cf. post litt. Ψ

1 μισθοὺς e Zen. Kust. 8 Ὑπερτερία GM^{ec}, Tim., Ap. S.; contra ord. A(G F V M)
12 ὑπερέχον F 13 Δαβίδ om. G 376 om. AFV 15 τοῦτον ed. pr.
20 ὑπερβάλλων FV; „non quadrat aoristorum usu.“ Bhd. μέγα om. FV
22 Ὑπερφαλάγγωσις utrob. M^{ec} Ὑπερφαλάγγισις Tact., post litt. Ψ, Ὑπερφαλάγ-
γησις Koehly-Ruestow 25 Ὑπερφυές G 26 ὑπερφανεστέρα A ὑπερφηανε-
στέρα G 29 ἐν ἄλλοις] ποτὲ G 30 ἡμῖν GM, φ 289 δαίνυσθαι ex φ 290 Bhd.

E 386 Ὑπερφρονεῖ· ὅτι τὰ ἀνθρώπεια τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι.

Synt. 387 Ὑπερφρονῶ· γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ.

EL 388 Ὑπερφρόνως· ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως. ὁ δὲ ἀντέγραψεν οἱ τὰ τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκείνον δὲ Καίσαρα 5 μόνον ὀνομάζεσθαι.

389 Ὑπέρφρων· ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστής, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος, δυνάταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, φημί δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρωνι, ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν 10 τρανότερον.

Ar. 390 Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων· Ἀριστοφάνης τὸν ἀλλαντοπώλην διασύρων ἐξαίρει τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ, φανείσῃς αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς· ἀλλαντοπώλης γὰρ ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

Σ 391 Ὑπερφυής· μεγαλοφυής, μείζων.

15

Δ 392 Ὑπερφυῖα.

Ar. 393 Ὑπέρχεται· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον καὶ ὑποτρέχει καὶ κολακεύει καὶ καταπραῖνει, ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· εἶδες οἱ ὑπέρχεται ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. ἀντὶ τοῦ ληστεύει· κόβαλοι γὰρ οἱ 30 μετὰ εὐλοῦ λησταί. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ κορυνηφορεῖς. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μετ' ἀπάτης παιδιάν. ὥσπερ, φησί, γέροντας, δικαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν· κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

Σ 394 Ὑπέρχολος γενόμενος· ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτῆσας. οὕτως 25 Ἀντιφάνης.

E 395 Ὑπεσταλκότες· ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. ἀντὶ τοῦ ὑποδύντες, ὑπείσελθόντες.

Σ 396 Ὑπεστειλάμην· παρητησάμην, ἀπεκρυσάμην.

Σ 397 Ὑπέστημεν· ὑπεσχόμεθα.

30

386 ὅτι sq. Aelian. fr. 30 387 — γενικῇ = Synt. Gud., An. Ox. 4, 300, 29 cf. Synt. Laur. 388 ὑπερηφάνως cf. H ὁ sq. Cass. D. 55, 10, 20 = EL 420, 22—4 389 — διαλέγεσθαι Philostr. vit. soph. 1, 25, 4 390 Ar. Eq. 141 c. sch. plenior. 391 = P, Ba 396, 26 cf. H 392 = Ambr. 157 393 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud., Bk. 178, 1 ἀντὶ pr. sq. Ar. Eq. 269—270 c. sch. 394 = P cf. Et. Gen. = Bk. 115, 2; Antiphan. fr. 309 396 = P, Ba 396, 28; Et. Gen. cf. H; in Act. 20, 20 397 = P, Ba 396, 29 cf. H (= sch. l 515), Et. Gen. = cod. V ap. Gsf. ad 780, 23

388 cf. v. O 984 390 extr. cf. v. A 1067 393 cf. v. K 1897 395 cf. 539 396 cf. 590 397 cf. 734

A (GFV M)

1 ἀνθρώπινα G 3 καὶ αἰτιατικῇ δέ M et omisso δέ G: περιφρονῶ αἰτιατικῇ V om. A* 6 μόνον om. G 7 ὁ Πολέμων et ὡς — 9 διαλέγεσθαι om F 9 λέγεται — 11 τρανότερον condemnat Bhd. 9 δέ alt.] δὴ G 10 δὴ] δέ F om. G ἐν om. F 11 τρανότερον G τρανύτερον M 14 γάρ] μὲν γάρ V 17 αἰτιατικῇ om. AFV; Ὑπέρχομαι· αἰτιατικῇ mg. add. A* = Synt. 18 ὁρμήν AF 19 αὐτὴν FV 21 εὐλῶν G κορυνηφόρους GM^{sc}, sch. 24 πανουργήματα GVM

- 398 Ὑπεστώρεται: ὑπέσθωνται. καὶ Ὑπεστορήσθαι. Δ
 399 Ὑπέσχεεν: ὑπέκλινεν, ἔδωκεν. οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς δια- Ε
 βάλλουσιν, οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἐκὼν γε εἶναι. ἀντὶ τοῦ
 αὐθαιρέτως.
 5 400 Ὑπεσχῆσθαι: ἀντὶ τοῦ ὑποσχεῖσθαι.
 401 Ὑπετέμεντο: ὑπεκρύπτετο. ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν Ε
 βελῶν, τὸ φῶς ὑπετέμεντο.
 402 Ὑπέτεινεν: ἐπηγγέλλετο, κατεσκεύαζεν. ἕως μὲν οὖν ἡλπίζον Ε
 τὴν στρατηγίαν τῆς ἑω παρὰ βασιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας, ἃς
 10 ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν.
 403 Ὑπεύθυνον· γενικῇ. τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἀπάντων. Synt.
 404 Ὑπεύθυνοι: οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκότες, μηδὲ εὐθύνας Ατ.
 τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπιστεύθησαν.
 405 Ὑπέχει: ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι ὑπέχειν παρὰ Σ Phil.
 15 Ἀριστοτέλει. ὑπέχειν ῥάδιον τὰς θέσεις. Ἀριστοφάνης· καὶ πάνθ' Ατ.
 ὑπέχειν, ὧν κύνοιδεν ἡ κύλιξ. λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας. Ε
 406 Ὑπέχοντος: κρατοῦντος. Ἀριστοφάνης· κάπειτ' ἐχώρου εἰς Ατ.
 ἀγορὰν ἐπ' ἄλφαιτα. ἔπειθ' ὑπέχοντός μου ἄρτι τὸν θύλακον ἀνέκραγεν
 ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα χαλκοῦν τολοιπόν, ἀργύρῳ γὰρ χρώ-
 20 μεθα.
 407 Ὑπεψηνισμένη: ἀκμαία πρὸς τόκον· ἡ ἐγκύμων. ἀπὸ τοῦ Σ + κε
 ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν ταῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ
 γεωργοὶ ἀφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς κυκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν
 μὴ ἀπορρέῃ.
 25 408 Ὑπεψιθυρίζετο: ἡρέμα ὑπεκαλεῖτο. καὶ Σκυθικῇ φωνῇ βάρ- ΕΛ
 βαρὰ ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο.
 409 Ὑπειδόμενος: ὑφορώμενος. καὶ Ὑπείδετο, προσεδό- Σ Δ
 κησε. τὸ δὲ μεῖράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. τίς δ' ἂν ὑπώπτευε Ε
 κρέας ὑπὸ Ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ δεδομένον. Ὑπιδέσθαι δὲ Suid.
 30 ὑποθεωρῆσαι.

398 cf. Ambr. 176; — ὑπέσθωνται cf. H 399 οὐδὲ — εἶναι Proc. Bell. 3, 3, 7
 408 cf. Bk. 177, 26; — γενικῇ = Synt. Gud.; Dem. 24, 167 404 sch. Ar. Eq. 259
 405 — ὑφίσταται = P, Ba 396, 30 cf. H καὶ τὸ — θέσεις Alex Aphr. 559, 11, 13
 καὶ πάνθ' — κύλιξ Ar. Lys. 841 λόγον sq. Dionys. Hal. 8, 57, 4 406 Ar. Eccl.
 819 — 22 c. sch. 820 pleniori 407 — τόκον cf. P = Et. Gen., Et. M. 780, 25
 408 καὶ sq. Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 227 cf. EL 193, 3—4 409 — ὑφορώμενος
 = P, Ba 395, 4, Et. Gen. cf. Zon. 1781, H τὸ — δεδομένον Aelian. fr. 334, sed
 Iambl. attr. Bruhn, Rh. Mus. 45, 279

399 cf. v. I 468 404 cf. v. A 3567 407 cf. v. Ψ 71 408 cf. v. Φ 617
 409 Ὑπιδέσθαι sq. ex 437

1 Ὑπεστορήσθαι] Ὑπεστορεῖσθαι FV Ὑπεστορέσθαι Bhd., frustra 400 om. A (GFVM)
 AF mg. A^rV 6 ἐφιεμένων A 9 βασιλέα F cp. AV 10 ἐδείκνυσεν F
 403 om. AF mg. A^rV 11 γενικῇ om. GVM 17 Ὑπέσχοντες, κρατοῦντες
 utrob. o ss. A 21 ἀλκμαία FV 22 ταῖς] τοῖς G 23 ἐφάπτουσιν FV
 24 ἀπορρέῃ] ἀπόλοιτο F 408 — p. 669, 13 Ὑπόδικοι om. F 25 ὑπελαλεῖτο
 coll. Hes. v. ὑπολαλεῖ Kust. 27 Ὑπιδόμενος Bhd. 29 ὑπὸ — κοινοῦ] τοῖς
 Ξένοις καὶ πτωχοῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ Kust., frustra 29. 30 Ὑπιδέσθαι δὲ ὑπ.
 om. AV

Δ 410 'Υπεικάθων: ὑποχωρῶν. καὶ 'Υπεικάθοιμι.

Σ 411 'Υπειλημμένον: ὑπονεννημένον.

Δ + Σ 412 'Υπείσομεν: ὑποκύσομεν, ὑποχωρήσομεν.

Σ 413 'Υπείπομεν: ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπείπειν, ὑπαγορεύειν.

Ar. 414 'Υπειπούσης: παρ' Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἡρέμα φθεγξαμένης. 5

EL κατεσπούδασθαί σοι, ὦ γενναίε, καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ συντάξαι.

Σ + Thuc. 415 'Υπειρέσιον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν, ὅφ' οὐ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ὑπειρεσίας. 10

E 416 'Υπειρετικοῖς: τοῖς ἐρέσσουσιν. ἔZeυξε τὰς νῆας, βραχὺ δια-
Ε στημα ποιῶν, ὥστε ὑπειρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν.

EV καὶ αὐθις· ὁ δὲ ἦν ὑπηρετικὸν κεινός εὐφυνὲς καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορ-
μὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

Δ 417 'Υπείρονος. 15

Δ 418 'Υπειροχίδης.

Δ 419 'Υπείροχος: ὁ ὑπηρεχών.

E 420 'Υπήγεν: ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπήγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλευσάιν μὴ παραδοῦναι τὰ ὄπλα. 20

421 'Υπήκουσεν ἡμῖν.

E 422 'Υπήκτο· ἡ δὲ Λιβανία τὸ θρασύ αὐτοῦ καὶ γενναῖον ἀπο-
Δ κόψασα αἰχμάλωτον ὑπήκτο. ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο.

423 'Υπηνέμια: τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια. γίνεται γὰρ αὐτῷ ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἰδῶλα 25
ἄττα καὶ κιαί. πράττουσι γοῦν πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψεύδη.

410 'Υπεικάθοιμι Soph. El. 361 cf. Ambr. 185 411 = P, Ba 395, 7, Et. Gen. cf. H; in Dem. 23, 6 412 ὑποχωρήσομεν cf. P = Ba 395, 8; H, sch. A 294 413 = P, Σ, Ba 395, 9, Et. Gen 414 — φθεγξαμένης sch. Ar. Pl. 997 κατεσπούδασθαί Proc. Bell. 7, 16, 27 = EL 114, 25—6 415 — καθίζουσιν = P v. 'Υπηρ.; — κωπηλατῶν = Ba 397, 5, Σ; ὅφ' — ἐρέσσοντες cf. Et. Gen. = Et. M. 780, 46. οἱ — πυγὰς sch. Thuc. 2, 93, 1 416 ἔZeυξε — διαπλεῖν Polyb. 14, 10, 11—2 ὁ sq. Polyb. 13, 5, 7 = EV 2, 137, 13—4 417 cf. L ad Ambr. 98 et 117 418 = Ambr. 115; A 673 419 cf. H, sch. Z 208, Zon. 1768 420 ὁ sq. Xen. An. 2, 1, 18 421 fort. Metaphr. 422 ἡ — ὑπήκτο Aeliano attr. Valck. ὑπηγάγετο cf. Ambr. 193 423 γίνεται sq. Iul. or. 7, 206 c

416 Polyb. 13 cf. vv. Σ 563 et E 3816

423 init. cf. v. E 2185

A (GVM) 4 ἀπαγορεύειν V 6 κατεσπούδασθαι GVM 8 ὅφ' GVM, Phot.: ἐφ' A, Et. 10 καὶ — ὑπειρεσίας om. AV ὑπηρεσίας G 12 ποιῶν ὥστε τοὺς ὑπηρετικοὺς Port. ποιῶν τοῖς ὑπηρετικοῖς ὥστε Bhd., ambo frustra; ὑπηρετικοῖς etiam Kust., B.-W. cf. 431 διεκπλεῖν Bhd. 13 ὁ GVM, E 3816: τὸ A ὑπηρετικὸν A^o GVM 17 ὁ om. GM 421 om. AV 22 Λιβανία corruptum sec. Bhd. 24 αὐτῶν G 26 κιαίν V πρὸ] ἐπὶ V

- 424 'Υπηνέμια· υπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. Ar.
 κύνηθες δὲ λέγειν αὐτοῖς ἀνεμίδιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· γόνιμον
 ἀνεμίδιον τυγχάνει.
- 425 'Υπηνέμια· υπηνέμια ὡς ἡμεῖς λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαι- Σ
 5 δάλῳ· ἐνίστε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βία υπηνέμια τίκτουςιν ψὰ
 πολλάκις. Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα. καὶ Μέ-
 νανδρος Δακτυλίῳ· ἀνεμιαῖον ἐγένετο. τὰ δίχα σπέρματος ἀρ-
 ρενος.
- 426 'Υπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον. Σ
- 10 427 'Υπήνη: μύσταξ, τὸ γένειον, πώγων, ἢ τοῦ ἄνω χεῖλους τρίχως· Σ
 τὸ δὲ κάτω πάππος.
- 428 'Υπήνη: παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι, ἢ ἰέναι. τὸ δὲ πη διὰ τοῦ Ecl.
 η, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἴημι. ἢ ὡς εἰρήνη, γαλήνη.
- 429 'Υπηνήτη: ἀκμαίῳ, ἄρτι γενειῶντι. ἔτι νέω. πρῶτον ὑπη- Σ
 15 νήτη ὄντι.
- 430 'Υπήντων ταῖς γυναιξίν, ἀσπασμοὺς καὶ παιᾶνας καὶ πάνθ' E
 ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρω-
 ποι λέγουσι καὶ πράττουσιν.
- 431 'Υπηρέσιον: τὸ παρ' ἡμῖν, ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δὲ
 20 ἀμίδα λέγουσιν. Suid.
- 432 'Υπηρέτης: δοῦλος. καὶ 'Υπηρετῶ· δοτικῇ. Δ Synt
- 433 'Υπήρξαν: προκατήρξαντο. οὗτοι γὰρ πρῶτον ὑπῆρξαν ἀδικίης. Σ + E
 Ἡρόδοτος. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ ὑπῆρξато σωφρονεῖν. E
- 434 'Υπήτρια: τὰ οὐθατα, οἱ μασθοί. Δ
- 25 435 'Υπ' ἡοῖ: ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Σ
- 436 'Υπιγή: ἡ ἀπόκλεισις. 'Υπιωγή δὲ ἡ κέψις. Δ

424 sch. Ar. Av. 695; Pl. Theaet. 151 e 425 — ἐγένετο = P, Et. Gen. cf.
 Bk. 81, 32; Ar. fr. 186, Pl. Theaet. 151 e, Men. com fr. 104 τὰ sq. cf. Et. M.
 780, 28 = H 426 = P, Ba 396, 32, Et. Gen., Et. M. 780, 27 cf. sch. Soph.
 Aut. 411 427 — τρίχως = P, Ba 397, 1, Lex. rhet. ap. Et. Gen. et Et. M.
 780, 33 cf. Ap. S. 159, 23, H, sch. Ω 348, gl. Greg. An. Ox. 2, 485, 32, Ps. Hero-
 dian. 226, sch. Ar. Lys. 1072. τὸ sq. cf. ad Π 264 428 — ἴημι cf. Philox. ap.
 Orion. 155, 1, unde Et. Gen., Et. M. 780, 29 429 — γενειῶντι = P, Ba 397, 3
 cf. Zon. 1768, Et. M. 780, 36, Et. Gen., Ap. S. 159, 25, sch. A in Ω 348, Ambr. 94
 πρῶτον sq. Ω 348 vel κ 279 430 Dionys. Hal. 8, 55, 1 431 l. cf. Ambr 173
 432 — δοῦλος = H 'Υπηρετῶ sq. = Synt. Laur. et Gud. cf. Bk. 177, 8
 433 οὗτοι — ἀδικίης Hdt. 4, 1, 1 Αἰλιανός, non in fr. 434 cf. Zon. 1779
 435 = P, Ba 397, 4 cf. sch. Θ 530, H 436 'Υπιωγή sq. cf. Ambr. 136, Et. M.
 481, 22, H

424 hinc v. A 2258 427 cf. v. Π 264 431 οἱ sq. ex v. A 1590 433 init.
 cf. 161 436 cf. vv. E 2502, l 473

1 'Υπηνέμια pr. om. G V 2 ἀνεμίδιον} υπηνέμιον G ἀνεμιαῖον Kust., Bk. A (G V M)
 81, 22 3 τυγχάνουσα G 425 om. A 4 υπηνέμια — λέγουσιν om. in lac. G
 6 ὁ — Θεατήτῳ om. G 11 τὸ] τοῦ Kust. 428 non nov. gl. G V M 12 ἰέναι]
 εἶναι V δὲ om. G M πη — 13 γαλήνη] ηνη διὰ τοῦ η ὡς εἰρήνη, γαλήνη,
 παρὰ τὸν ἥσω ἴημι Bhd. oblocutus recte Lamer, B. ph. W. 1931, 1006 12.13 διὰ
 τοῦ η A: η διὰ τί G V M 14 ἀκμήτι G 19 τὸ παρ' ἡμῖν om. G οἱ —
 20 λέγουσιν om. A 22 πρῶτοι G V M cf. Hdt. 434 post 442 iterat V
 24 μαστοί A^M, Zon. 435—6 mg. omisso 'Υπιωγή—κέψις iterat V

Δ 437 Ὑπιδέσθαι: ὑποθεωρῆσαι.

Σ 438 Ὑπίσχεται: ὑπischνείται. καὶ Ὑποσχόμενος, συντασσόμενος.

Synt. 439 Ὑπischνοῦμαι: δοτική.

Δ 440 Ὑπνηλός: ῥάθυμος.

441 Ὑπνομαχῶ· Ἀριστοφάνης. ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος
EV ὕπνομαχῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπαγρυπνῶ. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὁ Μάρ-
κελλος ὕπνομαχεῖν πεφυκώς. ἐν δορὶ μὲν τοι μάζα μεμαγμένη, ἐν
δορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος. οὐκ οἶδα δ' εἰ
μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσήκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν.

Phil. 442 Ὑπνος· τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου
περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἡ στέρησις ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν. παρὰ φύσιν
δὲ ἔστι στέρησις, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν.

Thdr. 443 Ὑπνος: ἐπὶ θεοῦ ἡ μακροθυμία. Δαβὶδ· ἐξηγέρθητι ἵνα τί
Prov. ὑπνοῖς, Κύριε; καί, ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος. Ὑπνος δ'
ἀπέετ' ὡς γλυκύθυμος ὁμμάτων· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων
On. φιλοσοφεῖν. λύσις ὀνείρου· ὄναρ καθ' ὕπνου νητρεκὲς λαλεῖν τότε.

Hom. Synt. 444 Ὑπνω: τῇ ἀγρυπνίᾳ. Ὀμηρος. καὶ Ὑπνῶ, ῥῆμα· αἰτιατική.

Σ 445 Ὑπό: ὀλίγον.

Σ 446 Ὑπόβαθος: ὑπόβαθρος.

Σ 447 Ὑποβάθραν: ὑπόβασιν, θεμέλιον. χρόνῳ δὴ ὕστερον ὑπο-
βάθρῳ λατρίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε, πεισθεὶς διαβολαῖς παλλα-
κίδος.

Soph. 448 Ὑποβαλλόμενοι: πειθόμενοι, ἡ ὑποβλέτως λέγοντες, ἡ ἰδιο-
ποιησάμενοι. Σοφοκλῆς· εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ
μεγάλοι βασιλεῖς. τουτέστιν εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθὴ ταῦτα, ἀλλὰ πε-
πλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ ἄλλου τινός. καὶ ὑποβαλούσης τῆς

Metaphr. τάξεως κατὰ τὸ σύνθηες, προσήχθη γυμνός ὁ ἅγιος Αὐξέντιος. ἀντὶ τοῦ ἀπο-
κριθείσης, ἐκκοψάσης τὸν λόγον τοῦ δουκός.

438 — ὑπischνείται = P, Ba 397, 7 cf. H; in Ψ 209 439 = Synt. Gud.
440 aliter Ambr. 99 441 ἐγὼ — ὕπνομαχῶ + vs. 8 ἐν sq. Synes. ep. 130, 265 c; Archil.
fr. 2 ἦν — πεφυκώς Cass. D. 72, 8, 4 = EV 2, 376, 12—3 442 Laert. D. 7, 158
443 — κύριε Thdr. in Ps. 43, 23 PG 80, 1185 b cf. Zon. 1785. ἐξηγέρθη — κύριος
Ps. 77, 65 vs. 15 Ὑπνος — φιλοσοφεῖν = Paroem. ed. Gsf. 114 n. 917; l. Ar.
Nu. 705 ὄναρ sq. Astramps. 444 — ἀγρυπνία sch. BQ in μ 281 cf. sch. D
cett. in ζ 2 Ὑπνῶ, ῥῆμα = Ambr. 202. αἰτιατική = Synt. Laur. et Gud.,
An. Ox. 4, 301, 17 445 = P, Ba 397, 8 446 = P, Ba 397, 9 447 — θε-
μέλιον = P, Ba 397, 10 cf. H, Zon. 1772 χρόνῳ sq. Laert. D. 1, 94 448 — βα-
σιλέως Soph. Ai. 188—9 c. sch. 188 καὶ — Αὐξέντιος Metaphr. PG 116, 481 c extr.

437 hinc 409 438 cf. v. Π 2702 441 Synes. cf. v. l 695; Cass. cf. v.
M 206 443 Astramps. cf. vv. K 138 et O 326 446 cf. 449

A (GV M) 2 Ὑποσχόμενος A: Ὑπischόμενος VM Ὑπischνούμενος G 5 ὁ ἄθυμος V
6 Ἀριστοφάνης] Ἀρχιλόχος vel ad aliam gl. referendum Bhd. 7 ἀντὶ — 8 πε-
φυκώς post gl. transpos. vel del. Kust. 8 μεμαγμένη V 13 ὀφθαλμῶν]
τῶν δ. V 443 om. A mg. A' sed usque ad φιλοσοφεῖν genuina est 14 ἐξηγέρθητι
G, Thdr., Ps. 15 ἐξηγέρθη G V Ὑπνος] nov. gl. GV; cτίχ(oc) ss. A'
15. 16 δ' ἀπέετ' om. V 17 λύσις — τότε om. V 18 καὶ — αἰτιατική
om. AV mg. omisso καὶ A'; αἰτιατική om. G 20 Ὑπόβαθος om. V 21 δὴ]
δὲ V 27 καὶ — 29 δουκός om. AV

- 449 Ὑποβασμόν: ὑποβάθραν. Σ
 450 Ὑποβήσονται: ταπεινωθῶσιν, ὑποπέσωσιν. ὅτι οὔτε τοῦ Ε αὐχήματος, ἐφ' οὗ νῦν εἰσιν, ὑποβήσονται ἐκόντες καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν σοὶ τοῦ πράττειν ὃ τι ἂν αὐτοῖς ὑπολαμβάνῃς συνοίσειν.
 5 451 Ὑποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες. Σ
 452 Ὑποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν. Σ
 453 Ὑποβλεπόμενος: ὑπονοῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν. καὶ οὐκ Σ
 ἦν ῥάδιον μὴ γελᾶν καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον. Ε
 454 Ὑποβλήθη: ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουστικῶς, ἔτι λέγοντος. Σ
 10 455 Ὑπόβλητον: οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑπο- Soph.
 βαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. Σοφοκλῆς· τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα. καὶ αὐθις· οὐδεὶς ἐρεῖ πόθ' ὥς ὑπόβλητον λόγον Αἴαν ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς καυτοῦ φρενός. ἀντὶ τοῦ γνήσια τῆς διανοίας σου τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑπόβλητα· οἰκεία οὖν καυτῷ εἶπας.
 15 ὅμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεῖς ἡμῖν.
 456 Ὑπόβλητος: ὁ νόθος. ὑποβλήτους ἂν εἶπεν αὐτοὺς καὶ Δ νόθους ἄντικρυς. ἀνέπλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν. Ε
 457 Ὑποβολή: ὁμοιότης, προσθήκη. Σόλων δὲ τὰ Ὀμήρου ἐξ Δ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψωδεῖσθαι· οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκείθεν
 20 ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον στίχον.
 458 Ὑποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι. ἐπὶ τῶν χαμαι- Σ
 ριῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.
 459 Ὑπόβολον: τὸ δακτυλίδιον. Δ
 460 Ὑποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντικθέντες. Σ
 25 461 Ὑπόγαιαι: αἱ ὑπὸ τὴν γῆν. Δ
 462 Ὑπογενειάζων: λιτανεύων, ἀπὸ τοῦ γενείου ἀπτόμενος. Σ
 463 Ὑπόγεων: οὐδετέρως. Ὑπόγειον δὲ ὑπὸ τὴν γῆν. Δ + Σ

449 = P, Ba 397, 11, H 450 ὅτι sq. Dionys. Hal. 8, 48, 4 451 = P, Ba 397, 12 cf. H 452 = P, Ba 397, 13 cf. H 453 — ἐπιτηρῶν = P, Ba 397, 14 cf. H; in 1 Reg. 18, 9 καὶ sq. fort. Iambl. 454 = P, Ba 397, 15 cf. Et. Gen., Et. M. 781, 8, H, sch. A 292 455 — στόμα Soph. OC 794 c. sch. οὐδεὶς sq. Soph. Ai. 481—2 c. sch. 456 ὑποβλήτους sq. Aelian. fr. 90 (false Dam. fr. 223) 457 Σόλων sq. Laert. D. 1, 57 458 = P, Ba 397, 17, Et. Gen., Et. M. 781, 35 cf. H (in Pl. Rep. 7, 537 e), Ambr. 108, sch. Greg. Ann. 70 460 = P, Ba 397, 20 cf. sch. Phaedr. 248 a; Et. Gen. = Et. M. 781, 38; H 461 l. cf. Ps. Herodian. 209 462 = P, Ba 397, 21, Et. Gen., Et. M. 782, 11, H cf. Bk. 312, 6; in Aeschin. 1, 61 463 — δὲ cf. Ambr. 132 et 165, Ps. Herodian. p. 206—9. Ὑπόγειον sq. = P, Ba 397, 23, H

449 cf. 446
 463 cf. 461

450 cf. v. A 4542

456 cf. v. A 2073

461 cf. 463

2 ὅτι om. G 3 ὀχήματος G 4 σοὶ om. GM ὑπολαμβάνεις M ὑπο- A (GVME)
 λαμβάνειν G 5 Ὑποβιβάζοντες AGM 6 Ὑποβιβάζουσιν Kust. Phot. Ba: Ὑπο-
 βιάζουσιν omnes 9 λέγοντες A 13 Αἴας E, I 163, 16 contulit Bhd.
 ἔλεγε V αὐτοῦ AV 15 μὴν] μὲν V 20 στίχον A: τὸν στίχον V om. G et
 in lac. M; def. Laert. 24 Ὑποβρύχιοι ex Phot. Ba Gsf.: Ὑποβρύχιον omnes, Et.
 ποντικθέν GVM 25 Ὑπόγαια V Ὑπόγαιοι G αἱ om. G 26 ἀπὸ A, Phot.
 Ba Et. Hes.: ὑπὸ V, Porp. om. GM cf. Bk. 27 Ὑπόγεων AM: Ὑπόγειον G
 Ὑπόγειως V Ὑπόγειον A, Phot. Ba Hes.: Ὑπόγειον GVM

Σ 464 Ὑπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

Harp. 465 Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες: λέγοι ἄν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἠσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Καττουδαίους ὀνομαζομένους. Ὑποκυδεῖς γὰρ εἰσιν οἱ τόποι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκυδής ἐστιν ὁ δίυγρος 5 τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

Σ 466 Ὑπογράφεται: δέκνυται. οἷς πᾶσιν ἡ κύγκλητος ἀγαθὰς ΕΛ ἐλπίδας ὑπογράφουσα ἔφησε πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν.

Suid. 467 Ὑπογραφεῖς: οἱ νοτάριοι λεγόμενοι Ῥωμαῖστί· νότα γὰρ τὰ γράμματα.

EV 468 Ὑπογραφόμενος· ἐγχείρων δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος πρὸς τε τὰς παλλακὰς ἀμιλλώμενος περὶ κάλους καὶ πλοκῆς· τό τε σύμπαν γυναικίῳ ἔθει χρώμενος. περὶ Σαρδανάπαλου ὁ λόγος.

Σ 469 Ὑπόγυον: ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρὸ ἑορίγου καὶ μετ' ὀλίγον. τὸ ἐχθές. προέθηκεν ὑπόγυον, ῥιψάσπιδος 15 ἑγενομένου, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει. καὶ αὖθις· ὀλισθηρὸς δ' ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγὸς ὑπόγυου τε καὶ πολ-
λου· ὡς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες.

E 470 Ὑπὸ δακρύοις: σὺν δακρύοις. καλεῖ τε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

E 471 Ὑπὸ δακρὶν ἐνακμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν.

Σ 472 Ὑποδεής: ὑπόφοβος.

Σ 473 Ὑποδενδρυάσαι: ὑποδύναί που, καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπῃ. 25

Σ 474 Ὑποδέξη: ὑποδέχη, τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Σ 475 Ὑποδέξιος: ὑποδοχεύς.

Σ 476 Ὑποδέραια: περιτραχήλια.

Σ 477 Ὑποδερίδα: ὀρμίσκον, πλόκιον.

Synt. 478 Ὑποδέχομαι· αἰτιατική.

30

464 = P, Ba 397, 24 465 Harp. = P cf. Bk. 312, 5; Hesiod. fr. 60, Dinarch. fr. XVII 6 466 — δέκνυται = P, Ba 397, 25 οἷς sq. Diod. 29, 11 = EL 400, 7—8 468 FGrHist 90, 2 = EV 1, 123, 20—22 469 — ὀλίγον = P, Ba 397, 26, Et. Gen. cf. H; ἐγγύτερον cf. Bk. 115, 5, An. Ox. 2, 485, 27. πρόσφατον cf. Moer. 211, 14 ὀλισθηρὸς sq. App. Lib. 125 470 καλεῖ sq. Aelian. fr. 41 471 Aelian. fr. 50 472 = P, Ba 397, 28 cf. H 473 = P, Et. Gen. 474 = P, Ba 397, 30 cf. H γ. ὑποδεξίη 475 = P, Ba 397, 29 476 = P, Ba 397, 31, Et. M. 782, 17 cf. H = Σ* 477 = P, Ba 398, 1 cf. Et. Gen., Et. M. 782, 17, H 478 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 301, 18

465 extr. cf. 530 467 ex vv. A 4450 et N 505 468 cf. v. Σ 121 471 cf. vv. Δ 75, K 1422

A(GVM) 3 Περιπέλῳ A τοὺς] τοῦ V 467 om. A mg. A^r V 9 λεγόμενοι om. A^r γὰρ om. V 12 τό] τῷ G 15 ἐχθος vel δ' ἐχθος Bhd. qui ad sequentia traxit πρόσθηκεν V προσέθηκεν Bhd. 16 γινόμενου V 18 δ' om. GV πεπηγὸς AV 19 ὡς A: ψ GVM ὥστε App. ὑπελείποντο G 20 καλεῖ τε] καλεῖται G 21 τοῖς om. A 25 πτῆξαι V 26 Ὑποδέξη, ὑποδέχη A cf. Phot.

- 479 Ὑποδεικνύω· δοτικῇ. καὶ Ὑποδεικνύντος· Ὑποδεικνύναι δέ. Synt.
 480 Ὑποδεῖσθε· περιδεσμεῖτε. ὑποδεῖσθε τὰς Λακωνικάς. ἔστι δὲ Ἀτ.
 εἶδος ὑποδήματος.
 481 Ὑπόδημα· τουτέστι τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος.
 5 ὁ θεὸς φησι πρὸς Μωϋσῆν· λυγρόν σου τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν· ὁ
 γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.
 482 Ὑποδήματα· οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ κυρίου.
 καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ κύριος, διὰ τοῦ προφήτου λέγων· ἐπὶ τὴν
 Ἰδουμαίαν ἐκτενώ τὸ ὑπόδημά μου. διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν
 10 ἡ τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησις· ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα καὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις συναναστραφεῖσα καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προ-
 φῆτης· προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
 483 Ὑπόδικοι· κατάκριτοι. στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργία, Ε
 δρασμὸν βουλευόντες παρὰ Δεκέβαλον θανάτῳ κολάζονται.
 15 484 Ὑποδμός· δούλος. Σ
 485 Ὑποδουμένη· τὰ ὑποδήματα βάλλουσα. Ατ
 486 Ὑποδοχῆς· πλήθους. ὑποδοχῆς Διονυσίων. ἀντὶ τοῦ πλήθους, Ατ.
 καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης.
 487 Ὑπόδρα· δεινός. Δ
 20 488 Ὑποδράξ· ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδράξ ὅσσο- σαυ.
 μένη. τουτέστιν ὠχρίασασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν.
 489 Ὑποδρόμους· στόμια. Σ
 490 Ὑπόδυθι· ἀντὶ τοῦ καλύπτου. καὶ Ὑπέρεχε ἄνωθεν· Ἀρι- Ατ.
 στοφάνης Ὅσωνι· λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε ἄνωθεν.
 25 491 Ὑποδύς· ὑπείσελθών. Σ
 492 Ὑποδύτην· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ἐπενδύτην δὲ τὸ Σ Δ
 ἐπάνω.
 493 Ὑποζώματα· ζύλα τῆς νεώς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα ὁ Ατ.
 σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεων ἔμπει-
 30 ρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ζύλα καὶ
 πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις, ἐπειδὴ ἤρχον καὶ νήσων
 τινῶν. Ἀριστοφάνης· τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι καὶ φῆμ' ἐξάγειν
 τῇσι Πελοποννησίῳ τριήρεσι ζωμεύματα.

479 — δοτικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 301, 6 480 — Λακωνικάς
 Ar. Eccl. 269 c. sch. εἶδος ὑποδήματος cf. ad v. Α 63 481 Exod. 3, 5 c.
 explic. 482 ἐπὶ — μου Ps. 59, 10; προσκυνεῖτε sq. Ps. 98, 5 483 στρατιῶται sq.
 Cass. D. (ad 68, 9) attr. Reines. 484 = P, Ba 398, 2 cf. H; in δ 386 485 sch.
 Ar. Eccl. 36 486 Ar. Pac. 530 c. sch. 487 cf. H, sch. A 148 488 Call.
 (fr. 108 K. an. 63 S.) c. sch. (falso Babr. p. 217) 489 = P, Ba 398, 3, H
 490 — καλύπτου sch. Ar. Av. 1512. Ὑπέρεχε sq. Ar. Av. 1508 491 = P, Ba
 398, 4 cf. H 492 — ἱμάτιον = P, Ba 398, 5 cf. H = Zon. 1769; in Exod. 39, 21
 493 Ar. Eq. 278—9 c. sch. 279 plenior.

479 Ὑποδεικνύντος sq. cf. vv. A 3287, Δ 309, Π 325 481 hinc v. Α 872
 488 cf. v. Π 945 491 cf. 182 492 hinc v. Ε 2055 493 hinc v. Ζ 134

479 om. AV mg. Α' 7 οὕτως V 13 κατάκριτοι] inc. rursus F A(GFVM)
 21 ὑποπεψαμένη F 24 σκιάδιον AGFM^{ac} 33 τριήρησι AGM

Δ 494 Ὑποζύγια: οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια
Ε πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἀμάξας ἐξέφερον
ἐκ τῶν δυσπόρων. λέγονται ὑποζύγια καὶ τᾶλλα τῶν ἀχθοφόρων
ζῶων. οἷον οἱ ὄνοι.

Σ 495 Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως
καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ
τὰ ὑποζύγια. εἴποιοι δ' ἂν καὶ ὑποζυγιώδες πράγμα. Ἀριστοφάνης.
Ε καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων.

Ε 496 Ὑποθερμανθεῖσα· ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς
καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα ἤτιάτο αὐτόν. 10

Σ 497 Ὑπόθεσις: περιοχὴ, αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑπο-
Phil. θέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

498 Ὑποθέτης: ἀρχηγός, σύμβουλος. οὐκ ἡδύνατο γνωσθῆναι
Ε τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

Ατ. 499 Ὑποθεῖν οὐκ ἔω: ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, ἐμποδῶν 15
ἵστασθαι.

500 Ὑποθήγων: ἐρεθίζων, προτρεπόμενος, ἐπαλείφων. ὑποθήγων
Ε ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτοῦς.

Σ 501 Ὑποθήκαις: παραινέσεις.

Σ 502 Ὑποθημοσύνη: διδασκαλία.

Σ 503 Ὑποθήσομαι: διδάξω. καὶ Ὑποθέμενον, ἀντὶ τοῦ δι-
Σ + Ε δάξαντα. δούς, φασίν, ἐπικρατῆσαι, ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ, λ' πάσας
ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ε 504 Ὑποκαθέζεσθαι: τὸ ἐγκρύπτεσθαι. ἀγγειλάντων τῶν διοπτή-
ρων ἐνέδραν ὑποκαθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς λακίοις. καὶ αὖθις· ἐν κοίλοις 25
ὑποκαθεῖναι χωρίοις.

ΕV 505 Ὑποκαθέσθαι: συγχαρῆσαι, ἀφεῖναι. ὁ δὲ βουλευθεὶς μὴδὲν
ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι μὴδὲ δυσμενὲς μὴδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ.

Σ 506 Ὑποκαθεῖναι τὰς ὁφρῦς: οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα
καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὁφρῦς ὀργῆς ἐστὶ 30
σημεῖον.

494 — βόες cf. H οὐ — δυσπόρων Arr. Parth. Roos Stud. p. 17, sed non
in fr. 495 — Ἀριστοφάνης (fr. 731) = P, Et. M. 782, 22; — πρᾶγμα = Et. Gen.;
— ὑποζύγια = Phryn. 116, 1 καὶ ταῦτα sq. Aelian. fr. 202 496 Philostorg.
p. 84 497 — αἰτία = P, Ba 398, 6, Zon. 1772 cf. H λέγονται sq. Alex.
Aphr. 587, 4 cf. Zon. 1772 498 οὐκ sq. fort. Aelian. 499 Ar. Eq. 1161 c.
sch. 500 ὑποθήγων sq. Aelian. fr. 335 501 = P, Ba 398, 7 cf. Zon. 1772, H
502 = P, Ba 398, 8 cf. sch. O 412, Ap. S. 159, 34, H 503 — διδάξω = P, Ba
398, 9, H, Zon. 1783; in α 279 505 ὁ sq. Polyb. 23, 10, 8 = EV 2, 171, 15—16
506 = P, Ba 398, 17, Et. Gen. cf. Et. M. 782, 30

494 cf. v. E 1746

496 cf. v. A 254

504 init. cf. 507 init.

A (GFVM) 1 Ζυγῶν M βόες] παῖδες F 2. 3 ἔφερον διὰ τῶν G 3 λέγεται G
cp. M καὶ — 4 ζῶων om. F 3 τᾶλλα — 4 ζῶων] τὰ A, reliqua add. A^r
4 οἷον οἱ ὄνοι om. AFV 7 δ' om. FV Ἀριστοφάνης — 8 Ἀπόλλων om. F
8 καὶ — Ἀπόλλων „nihil faciunt ad l.“ Kust., Ὑποθερμανθεῖς praemisit Bhd.
22 ὑποθέμενος GFV; q. v. corr. sec. Bhd. τὸν βασιλέα F λ' om. FV
28 τὴν βασιλείαν F

- 507 Ὑποκαθήμενης: ἐγκρυπτομένης, ἐναποκειμένης. διόπερ ὑπο- Ε
καθήμενης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχεία προσαναμνήσαντος
τοῦ Φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσε. καὶ Ὑποκαθήμενοι, ἀντὶ τοῦ Δ + Ε
ἐνεδρεύοντες. οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς
5 κατέξαινον.
508 Ὑποκατάβασιν: παραχώρησιν. Σ
509 Ὑποκατακλίνεται: ὑποκάτω κάθηται. κληθεὶς δὲ εἰς ἐστί- Ε
ασιν ὑποκατακλίνεται πάντων, καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.
510 Ὑποκεκορισμένη: ὑποκεκριμένη. ὁ δὲ ὑποκεκορισμένη καὶ Σ + Ε
ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.
511 Ὑπόκειμαι: δοτικῇ. Synt.
512 Ὑποκείται: ὑποβληθήσεται, Σ
513 Ὑποκινήσαντα: κινήθοντα, καλυθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. Ar.
'Αριστοφάνης' κόπει νῦν, ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδης.
15 514 Ὑποκληζομένην: πεφημισμένην. Soph.
515 Ὑποκνισθέντες: λυπηθέντες, παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ τὸ Eccl. + E
ἐξεπιπολῆς εὖω. ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν.
516 Ὑποκορίζεται: κολακεύει, ὑποκρίνεται. προχειρότερος ἦν Σ
εἰς ἐπιτίμησιν. διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν, οὐκ ἀνεχόμενος Ε?
20 αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι.
517 Ὑποκοριζόμενοι: διασύροντες. Ξενοφῶν φησιν· οἱ δὲ μι- Σ
σοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης
ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως
ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ Παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς
25 ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου Ξενίαν καὶ ἐταιρείαν καὶ τὰ τοιαῦτα
ὑποκοριζόμενοι. πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλήθος ἀποβλέποντα, ποδαποῖ Ε
δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες, οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς
στρατευσαμένους.
518 Ὑποκοριστικόν: ἔλαττον. Σ
30 519 Ὑποκουρίζω: κολακεύω. Δ
520 Ὑπόκωφος: ὁ ἀκούων, καὶ μὴ προσποιούμενος.

507 διόπερ—ὑπήκουσε Polyb. 4, 29, 7 ἐνεδρεύοντες cf. H 508 = P,
Ba 398, 20 509 κληθεὶς sq. Ios. Ant. 12, 210 510 ὁ sq. fort. Aelian.
511 = Synt. Laur. 512 = P, Ba 398, 21, H 513 Ar. Ran. 644 c. sch. plenior.
514 sch. Soph. Ai. 225 516 — ὑποκρίνεται = P, Ba 398, 22, Et. Gen., Et. M.
782, 34 cf. sch. Pl. Rep. 3, 400 b, H προχειρότερος sq. Dam. fr. 18 cf. Phot.
Bibl. 336 a 37 517 — vs. 26 ὑποκοριζόμενοι = P, Ba 398, 23 cf. Et. Gen., Et.
M. 782, 35, sch. Pl. Rep. 3, 400 b; Xen. Mem. 2, 1, 26, Dem. 19, 259 518 = P,
Ba 398, 31, Et Gen. cf. Et. M. 782, 38 520 cf. sch. Ar. Eq. 42; ad ἐθελού-
φων rettulit Kust.

507 init. cf. 504 init. 510 cf. 516 515 cf. v. K 1874 516 cf. 510 et 519
516 cf. 516

7 δὲ om. GM 9 Ὑποκεκορισμένη, ὑποκεκριμένη A (qui i adscr. quasi A(GFVM)
semper habet) 12 ὑποβλήσεται F βληθήσεται V 25 τὴν δουλείαν FV
26 πυνθάνεται V, Bhd. qui <ὁ δὲ> praemittere voluit ποδαποῖ—28 στρατευ-
σαμένους om. F 31 μὴ om. G; post μὴ praeunte Port. ἀκούειν add. Abresch,
obloquente Bhd.

Σ 521 Ὑπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

522 Ὑποκρεκόντων: κρουόντων, ἐγγιζόντων.

Call. 523 Ὑπόκρηνον: ὑπὸ τὴν κεφαλὴν. θῆκε δὲ λαῶν σκληρόν ὑπό-
κρηνον.

Δ 524 Ὑπόκριναι: ἀποκρίθητι.

5

525 Ὑποκρινάμενοι: ἐκλεξάμενοι.

Σ 526 Ὑποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς
ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης Ζ'· εἰ δ' οὐδὲν ὑπε-
κρίνοντο, διεφθείροντο. καὶ οἱ Ἴωνες· οὕτως Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα

E ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο. Πολύβιος· τινὲς δὲ τῶν 10
νεανίσκων ἀπὴντων τοῖς περὶ Γαῖον, προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν
ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανάγοντας· ἔτι δὲ μᾶλλον ἡλλοιω-
μένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

Σ 527 Ὑποκρίνοντι: ἀποκρίνονται.

Ar. 528 Ὑποκρούειν: ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε· 15
τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φαμέν
ἐκκρούειν καὶ κωλύειν.

Ar. 529 Ὑποκρούωσιν: ὑποβάλλουσί σε, λαμβάνονται σου. Ἀριστο-
φάνης· τί δ', ἦν ὑποκρούωσί σε; ἡ δὲ φησί· προσκινήσομαι, ἅτ' οὐκ
ἄπειρος οὐσα πολλῶν κρουμάτων. 20

Harp. 530 Ὑποκυδής: ὑποκυδής ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι
τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

Δ 531 Ὑπόκυκλα: κύκλους, τροχούς.

Synt. 532 Ὑποκύπτω· δοτικῇ.

Σ 533 Ὑποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα.

25

Σ 534 Ὑπολαβών: ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθεὶς, ἢ ἀντειπών, ἀντικρού-
E cas. τοὺς δὲ ἀντιστῆναί οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων, ὡς ἐκάστους

E + Σ διέφθειρε. καὶ Μάλχος. ὁ δὲ Κύρος ὑπολαβών τοὺς φεύγοντας,
συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον. ἀντὶ τοῦ ὑπονοήσας.

E 535 Ὑπολαμβάνοντας: ἀνέχοντας, ἀναβαστάζοντας. εἴ πη ἐς 30
βαθύτερόν τι τοῦ ποταμοῦ ἐμπίπτοιεν, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας.

521 = P, Ba 398, 32, sch. K 152 cf. H 522 sch. Pind. O. 9, 59 b contulit Toup
523 Call. (fr. 48 K. an. 64 S.) c. sch 524 cf. Erotian. 89, 10 526 — ἀπηλλάττοντο
= P cf. Et. M 782, 51, Eust. O. 1437, 31 sq. (Ael. D. attr. Naber), H, Ap. S. 160, 1
sch. H 407; Thuc. 7, 44, 5, Hdt. 8, 144, 5 τινὲς sq. Pobyb. 8, 27, 4 527 = P,
Ba 398, 33 528 sch. Ar. Ach. 38 529 Ar. Eccl. 256—7 c. sch. 256 530 Harp.
531 cf. sch. A (unde Et. M. 782, 53) D in Σ 375, sch. δ 131, Ap. S. 160, 5
532 = Synt Laur. 533 = P, Ba 398, 34 cf. H; sch. Z 26 et λ 253 = Ap. S.
160, 33 534 — ἀντικρούσας = P, Ba 399, 1, Et. Gen., Et. M. 783, 4 cf. H
Μάλχος cf. Byz. Zt. 21, 418 sq. ὁ — Μίλητον Xen. An. 1, 1, 7

521 cf. 523 523 cf. 521 524 cf. 526—7 526 Polyb. cf. v. Σ 1601
530 cf. 465

A (G F V M E) 2 ἐλελιζόντων Bhd. τερετιζόντων Hemst. 3.4 ὑπόκρηνον F 5 ἀποκρί-
θηται A 525 om. A F V mg. A^r 8.9 ἀποκρίνοιντο G 12 ὑπανάγοντας G
19 προσκυνήσομαι G F 21 ὑποκυδής ἐστὶν ὁ om. G, ὑπ. ἐστὶν om. F 28 Μάλ-
χος] Ξενοφῶν mg. add. E ὁ — 29 Μίλητον] καὶ ὑπολαβών F 30 πη] ποι V
31 τοῦ om. F ποταμοῦ] ποτὲ F V ἐμπίπτειν F ὑπολαμβάνοντες V

- 536 Ὑπολαμβάνω· αἰτιατικῇ. Synt.
 537 Ὑπόληψις: νοήσις, ἀντίπραξις. τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν, ὥς οὐ προνοούντων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἄρι- Ε
 στοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις· εἰ ὑπόληψις ἔστι ψευδὴς καὶ ἀληθής, Phil.
 5 εἴη ἂν καὶ δόξα· εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα.
 538 Ὑπολιςθαίνω· αἰτιατικῇ. Synt.
 539 Ὑπολίςποισ: ἐστενωμένοις. ὑπολίςποισ πυγιδίοισι. τοιαῦται δὲ Ατ.
 αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχὴ ἔδραν καὶ εἰρεσίαν.
 540 Ὑπόλογον· Λυκίας φησὶν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ Harp.
 10 ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλὴ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ
 οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις.
 541 Ὑπὸ μάλῃς: ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς Σ + Rhet.
 ῥήτορσιν· αἰὲ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως· ὥς
 Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ εἰς οὐδὲ δύο ταῦτ'
 15 ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλῃς ἢ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέση
 πολλῶν παρόντων. καὶ Λυκίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν· ἐπειδὴ πάντες
 κατέδαρθον, ἐσκευασμένος τῶν χαλκωμάτων, ὅσα οἶός τ' ἦν πλείστα,
 ὑπὸ μάλῃς λαβὼν ἐξήγαγε, εἶφος ἔχων. καὶ τὸ μὲν ἐνικὸν οὕτω μετὰ
 τῆς προθέσεως. τὸ δὲ πληθυντικὸν μασχάλας καὶ ἄλλοι πλείστοι, καὶ
 20 Λυκίας ἐν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δα-
 σείας.
 542 Ὑπομεμαγμένη: ἀναπεφυραμένη. ἡ τοῦ τόπου θέσις ὑπο- Ε
 μεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην
 κορυφὴν.
 25 543 Ὑπομένω· αἰτιατικῇ. Synt.
 544 Ὑπομείναι: ἀντὶ τοῦ καταλειφθῆναι.
 545 Ὑπομινῆσκω· αἰτιατικῇ. Synt.
 546 Ὑπομνηματίζω. Δ
 547 Ὑπομνήσω· αἰτιατικῇ. Synt.
 30 548 Ὑπομονή· ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν εὐχερώς ἂν τὰ Metaphr.?
 ἤττονα ὑπενέγκοι.

536 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 301, 24 cf. Synt. Gud. 537 cf. sq. Alex.
 Aphr. 158, 18—19 538 = Synt. Laur. 539 Ar. Eq. 1368 c. sch. 540 Harp.
 = P, Et. Gen. cf. Bk. 312, 8; Lys. fr. 21, Dinarch. fr. VI 12 541 cf. sch. Pl.
 Gorg. 469 d. κεῖται—προθέσεως + vs. 18 τὸ sq. cf. P 1; Et. Gen. = Et. M. 783, 7;
 Bk. 313, 3, Thom. 236, 8, Hellad. ap. Phot. Bibl. 529 b 35, Phot. 2, Phryn.
 Ecl. 196, Poll. 2, 139, Moer. 203, 18, Reitz. Gesch. p. 395, 17; Dem. 29, 12;
 Lys. fr. 144 et 255 543 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 301, 14 545 = Synt. Gud.
 cf. An. Ox. 4, 302, 16 546 = Ambr. 220 547 cf. Bk. 176, 20 548 ὁ sq.
 fort. Metaphr.

3 ῥαθυμίας FV 540—682 propter folia archetypi amissa om. A, A et A^r in mg., F
 paucā ordine turbato mg. add. A^r 9 Λυκίας—11 παραίτησις om. A^r (G V M)
 12 κεῖται—20.21 δασείας om. A^r, 13 ὥς—20.21 δασείας om. F 13 ὥς GM:
 ὁ V 16 πάντα G 17 ἐσκευασμένοι GM συνεσκευασμένος Port. τ' om. V
 18 ὑπὸ μάλῃς post ἔχων transpos. Scheibe 19 θέσεως V 20 κόμην] κεφα-
 λὴν Cobet, frustra 22 Ὑπομειγμένη Schneider ἀναπεφυραμένη G ἡ—
 24 κορυφὴν om. A^r 543—5 om. FV 548 om. A^r FV

- Harp.** 549 Ὑπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.
- E** 550 Ὑπονομηδόν· Θουκυδίδης· τοὺς ὀχετούς, οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἡγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν.
- Σ** 551 Ὑπόνομος: ὀχετός, διώρυξ. 5
- Σ** 552 Ὑπονοστήσαι: ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι.
- Anth.** 553 Ὑπόνοια· Φιλόλαός φησι· τὴν ὑπόνοϊαν μάλιστα πᾶσι προλέγω θεραπεύειν· εἰ γὰρ καὶ μὴ ὀρεῖς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν. οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνείλε Κρότων ποτὲ πάτρη, ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν. 10
- Σ** 554 Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: ἐλλείπει ὕπεστιν. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων, καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν λέγεται. παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν, τοῦ μὴ δηχθῆναι.
- Δ** 555 Ὑποπάρηον.
- E** 556 Ὑποπέμψαιεν: μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Ξενοφῶν· ἐγνώσθη 15
ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἀνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείναιεν.
- Δ** 557 Ὑποπεπτηῶτα: ὑποπτάντα.
- E** 558 Ὑποπεπτηχότες: ὑποκρυπτόμενοι. μέχρι μὲν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἡρέμουν. 20
- 559 Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖς· ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστὶ, περὶ ἧς πρὸς λύραν ἄδομεν· λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνει, γαυρούμενον αὐχένα κλίνει, ὑπὸ πῆχυν αἰὲν βιοτὰν κρατεῖς.
- Δ** 560 Ὑποπιέζω: ἐκθλίβω. ὑπωπιάζω δέ.
- 561 Ὑποπίμπλαται καὶ Ὑποπιμπλάμενος. 25
- Σ** 562 Ὑποπίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτως Νικοφῶν.
- Synt.** 563 Ὑποπίπτειν· δοτικῇ.
- Σ** 564 Ὑπόπλεως: μεστός.

549 Harp. = P, Et. Gen. cf. An. Ox. 2, 499, 32, Et. M. 783, 12; Dinarch. fr. LXXXIII 1 550 Thuc. 6, 100, 1 551 = P, Ba 399, 3 cf. Zon. 1769, H 552 = P, Ba 399, 4 cf. H 553 Anth. 7, 126 = Laert. D. 8, 84 554 — ἐριστικῶν = P 555 (Ὑποπάρκον) „gl. semilatinam“ Port. 556 ἐγνώσθη sq. Xen. An. 2, 4, 22 558 μέχρι sq. Ios. Bell. 5, 318 559 Synes. ep. 95 p. 235 b 560 cf. Ambr. 176, Et. Gud. p. 544, 36 562 = P cf. Bk. 115, 10; Nicoph. fr. 11 (1, 777 K.) 563 cf. Synt. Laur. 564 = P, Ba 399, 5 cf. H

549 cf. 202 553 cf. v. Φ 384 556 cf. v. O 112 557 cf. 567 558 cf. v. Θ 437 559 cf. v. N 163 560 cf. 652

A^r in mg., F 1 Δείναρχος — 4 κατέστρεψαν om. A 4 ποτοῦ] τοῦ G 553 om. A (GV M) 8 θεραπεύειν F καὶ pr. et alt. om. F 9 θέλειν om. F 11 λέγεται — 555 om. A 11 λέγεται om. G 12 ἐπὶ om. G λέγεται om. V, Phot. παραινεῖ — 555 om. F, παραινεῖ — 13 δηχθῆναι om. V 13 τοῦ M: τὸ G δειχθῆναι G; inter δ et χ lac. in M 14 Ὑποπάρκον G Ὑπόπερκον Bhd. 15 Ὑποπέμψαι F Ξενοφῶν — 23 κρατεῖς om. A 16 ol alt. om. F V 18 ὑπὸ πάντα bis F cf. p. 675, 6 19 20 ὑποπεπτηχότες — 23 κρατεῖς om. F 20 θωρακίοις omnes 561 om. A^r F post 562 V 26 ἀντὶ τοῦ et οὕτως Νικοφῶν om. A 27 Ὑποπίπτω A 564 om. A 28 Ὑπόπλεος F, Phot.^{ac}

- 565 Ὑποπόδιον· ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ πάλοι μὲν ὁ θεὸς νενό- Thdr.
μιστο νέως, νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν
αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν. Ζῆται καὶ ἐν τῷ ὑπο-
δήματα.
- 5 566 Ὑπόπτερος: ταχεῖα. Σ
567 Ὑποπτηῶτα: ὑποπτάντα. Δ
568 Ὑποπτος καὶ Ὑπόπτης. ὁ δὲ ἐπιπλάσῃ μωρίᾳ διέδρα τοῦ Δ
τυράννου τὸν φονικὸν τε καὶ ὑπόπτην ἐκείνον τρόπον. καὶ αὖθις· Ε
διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τοῦτο ποιῶν ὑποπτος ἐγένετο. καὶ αὖθις· Ε
10 τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία, Ῥωμαίοις δὲ ὑποπτος. ἀντὶ τοῦ Ε
ἐχθρά.
- 569 Ὑποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν. Σ
570 Ὑποπυθμίδιον: τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν. κευόινου Anth.
σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάρραγον.
- 15 571 Ὑπόρειος: ἡ ἔξοχὴ τοῦ ὄρους. καὶ Ὑπόρειον, τὸ ὑπὸ τοῦ Δ
ὄρους. Ὑπόριον δὲ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. Ὑπώρεια δὲ καὶ
ἀκρώρεια διὰ τοῦ ω μεγάλου.
- 572 Ὑπόρρηνον: ὕπαρνον. Δ
573 Ὑπόρρειον: τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους. Δ
- 20 574 Ὑποσκάλευε: ἀναφύα, ζωπύρει· Ἀριστοφάνης· τὸ πῦρ ὑπο- Ar.
σκάλευε.
- 575 Ὑποσκέλιον: τῆς ὁρμῆς κώλυσον. Δαβὶδ· ἀνάστηθι, κύριε, Thdr.?
πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλιον αὐτούς.
- 576 Ὑπὸ σκότῃ δὲ γεγωνῶς: σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. παρ- Σ
35 θένιος, ὁ ἐκ παρθένου δοκούσης γεγωνῶς.
- 577 Ὑποσμύχουσα: ἐνδιερεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, κατα- Σ
πονοῦσα.
- 578 Ὑποσπανίζων: ἐνδεῶς ἔχων. χρημάτων τε καὶ ὑποσπανίζων Ε
τοὺς ὑπηκόους ἐληγίζετο.

565 — ἀπονέμουσιν Thdr. in Ps. 98, 5, PG 80, 1665 c 566 = P, Σ^a cf. Ba 399, 7, H 568 ὁ — τρόπον Aelian. fr. 336 569 = P, Ba 399, 6 570 κευόινου sq. Anth. 6, 300, 8 571 Ὑπόρειος cf. Ambr. 123. Ὑπόρειον — ὄρους cf. H, L ad Ambr. 169. Ὑπώρεια = Ambr. 141 572 = sch. K 216, Et. M. 783, 19 cf. Ambr. 163 573 cf. Ambr. 101 574 Ar. Ach. 1014 c. sch. 575 cf. Thdr. in Ps. 16, 13, PG 80, 969 c 576 = P cf. Et. Gen., sch. Δ 499, Z 24; Π 180 577 = P, Ba 399, 10, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 783, 36 cf. H, sch. Greg. Ann. 17 578 χρημάτων sq. Proc. h. a. 19, 5

566 cf. 769 567 cf. 557 571 cf. 654 576 cf. v. Π 662 577 cf. v. Σ 750

3 καὶ Ζῆται ἐν Α 566 — 16 ἀκρωτήριον om. Α 6 ὑπὸ πάντα F cf. A^r in mg, F p. 674, 18 7 τοῦ om. V 9 καὶ αὖθις om. F 13 οὐκ εὐοῖνου G 15 ἡ — ὄρους post gl. transpos. Kust. del. Bhd. καὶ — 19 ὄρους (propter homoeotel.) om. F; ὑπὸ — 19 ὄρους mg. V, sed genuina sunt 16 δὲ alt. om. Α 572 — 8 om. Α 19 Ὑπόρειον Bas. Ambr., contra ord. 20 Ἀριστοφάνης — 20. 21 ὑποσκάλευε om. Α 576 — 8 om. Α 25 ὁ FV, Phot.: δὲ ὁ GM ἐκ FV, cod. B Et.: ἀπὸ GM ὑπὸ Phot., cod. A Et. γεγωνῶς δοκούσης FV 26 ἐνδιαιρεθίζουσα FV, v. l. Et. ἐνδον ἐρεθίζουσα Hes. 28 τε καὶ FV: τε M δὲ G om. Proc.

Metaphr. 579 Ὑποσπαιρούσης· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἐπὶ ἐκκόπτουσιν.

Σ 580 Ὑπόσπονδος· ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Synt. 581 Ὑποσπῶ· αἰτιατικῇ.

Δ + Σ 582 Ὑποστάθμη καὶ Ὑποσταθμῖς· τρυγίας.

Ε 583 Ὑποστάς· καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος. ὁ δὲ ὑποστάς τὴν Ε μὴνυσιν πρὸς τὴν ἐκείνου παρασκευάζεται ἐπιβουλήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομείνας. πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατὰ τινα στενωπὸν, προῆει μὲν ὁ Οὐλίθ, ὑποστάς δὲ ὁ Ἀναγάστης, τῷ δῆθεν ῥαδίως ἐκάτερον αὐτῶν διεξελεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέ- 10 Ε λαβε. καὶ αὐθις· οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα ἐμήνυον, ἀναζεύξαντες καθελκύνθαι αὐτῷ ἐς θάλατταν ναῦς. ἀντὶ τοῦ ἀναδεξάμενοι. Ε καὶ αὐθις· οἱ δὲ ὑποστάντες ἀνῆρέθησαν.

Ε 584 Ὑποστάς· ὑπομείνας, θαρσύνων. Ξενοφῶν· ὅς τις ὑποστάς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι· ὕφιστανται δὲ τῶν μὲν ὀπλιτῶν Ἀριστώνυμος. 15

Phil. 585 Ὑπόστασις· κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιουσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν οὖν πρᾶγμα ὑφεστῶς τε καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἐνὶ ὑποκειμένῳ πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρ- Ε χεῖν. παρὰ δὲ Αἰλιανῷ ὑπόστασιν λέγει τὴν ἀντίστασιν· φησὶ γάρ· 20 ἀπέστη τὸ ἔθνος τῶν Σύρων καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμὴν τε καὶ ὑπόστασιν.

Ε 586 Ὑποστάς· ὑπομείνας. <ὑποστάς εἰς> ὅψιν ἐλθεῖν. ἐναντιω- Ε θῆναι. τοῖς ὑποστάσι πολεμήσας, τούτους ἐνίκησε. καὶ Διόδω- Ε ρος· ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβα- 25 λείσθαι.

Ε 587 Ὑποστατικῶς· καρτερικῶς, ὑπομονητικῶς. ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεκρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο.

579 Aeliano attr. Valck., Metaphr. ego; Dam. fr. 52 (sic) 580 = P, Ba 399, 9, Et. Gen. 581 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 302, 3 582 cf. H; Ὑποσταθμῖς sq. = P, Ba 399, 12 583 Ἀναγάστης] Ἀναγκάστης Men. Prot. fr. 43, FHG 4, 245a contulit Bhd. 584 ὅς sq. Xen. An. 4, 1, 26 585 — ὑφέστηκεν = Theorian. Legat. Armen., PG 133, 129a ἀπέστη sq. Aelian. fr. 59 586 ἐπαγγελλόμενοι sq. Diod. fr. 63

583 cf. vv. A 1818 et O 908

583—4 ὑπομείνας cf. 586

586 cf. 583—4

A^c in mg., F
(G I V M B)

579 om. AFV 4 Ὑποπτῶ G 5 τρυγία A 6 ὁ—15 Ἀριστώνυμος om. A 6 ὑποστήσας V 8 πορευομένων—13 ἀνῆρέθησαν om. F 9 προσήει V 12 καθελκύνθαι Bhd. καθελκύνθαι Dr. 16 κυρίως—19 ὑπόστασις om. A 17 ὑφεστὸς G 18 ἐν om. V 20 παρὰ—ἀντίστασιν F V M B; καὶ ὑπόστασις ἡ ἀντίστασις παρὰ Αἰλιανῷ A καὶ Αἰλιανὸς δὲ ὑπόστασιν λ. τὴν ἀντίστασιν G; λέγει del. Bhd., sed in formula παρὰ τῷ nominat. praestat; fort. post Αἰλιανῷ nonnulla desunt Αἰλία (ut saepe) F, Ἀρριανῷ Hemst., frustra λέγεται in λέγει corr. V φησὶ—25. 26 συμβαλεῖσθαι om. A 21 τῶν FV: τὸ GM 586 extra ord. 23 <ὑποστάς εἰς> suppl. ed. pr., εἰς praebent GI, sed non B; fort. plura desunt 24 καὶ—25. 26 συμβαλεῖσθαι om. F 27 ὑπομονητικῶς—28 ἀπηνέγκατο om. A 28 δοξανδρείαν V

- 588 Ὑπόστεγος: ὑπὸ τὸν οἶκον. Σοφοκλῆς· κούδεν ἔσθ' ὑπόστεγον; Soph.
αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα.
- 589 Ὑποστέλλεται: ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται. Σ
- 590 Ὑποστειλάμενος: ὑποκρυσάμενος, φοβηθείς. Σ
- 591 Ὑποστήμα: πλήθος. τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντείχον Σ
ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι. E
- 592 Ὑποστησάμενος: ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. ἐκ πρώτης γὰρ δὴ EV
τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ
δέος οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεῖς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε.
- 10 593 Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος. Ὑπερίδης. Harp.
- 594 Ὑποστήτω: ἀποχωρησάτω. Δ
- 595 Ὑποστολῆς: φυγῆς. Σ
- 596 Ὑποσυγχύτως: συγκεχυμένως. Σ
- 597 Ὑποσφρησάμενος.
- 15 598 Ὑποσχεσθαι: ἐκτείνει. Σ
- 599 Ὑποσχεῖν: ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, υποθεῖναι. τῷ δήμῳ Σ
λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. καὶ αὖθις· E
ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀναδειξάμενον.
- 600 Ὑπόσχω· δοτικῇ. Synt.
- 20 601 Ὑπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν. Σ
- 602 Ὑποτάσσομαι· δοτικῇ. Synt.
- 603 Ὑποτελὶς καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους διαφέρει· τῆς μὲν γὰρ Phil.
καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι, τοῦ δὲ μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ
μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι.
- 25 604 Ὑποτελῶ· δοτικῇ. Synt.
- 605 Ὑποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν· ἦν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς Σ
ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκείνοι· ἡμῖν δὲ οὕτω ἡ ἰσχὺς E
πάρεστιν.

588 κούδεν sq. Soph. Ph. 34—5   589 = P, Ba 399, 14, Et. Gen., Et. M.
783, 42 cf. H v. ὑποστέλλεσθαι   590 = P, Ba 399, 13, Et. Gen., Et. M. 783, 40,
H (in Pl. Ar. 24a) cf. Bk. 312, 3   591 — πλήθος = P, Ba 399, 16, H; in
1 Reg. 13, 23   592 ἐκ sq. Io. Antioch. fr. 116, FHG 4, 582 = EV 1, 188, 13—15
593 Harp. = P, An. Ox. 2, 499, 34; Hyper. fr. 11   594 cf. sch. l. 160 (unde Et.
M. 783, 52), H   595 = P, Ba 399, 17 (in Ep. Hebr. 10, 39) cf. H   596 = P,
Ba 399, 19   598 = P, Ba 399, 20   599 — υποθεῖναι = P, Ba 399, 21 cf.
sch. E 269   600 = Synt. Laur. et Gud.   601 = P, Ba 399, 22 cf. H   602 =
Synt. Laur., An. Ox. 4, 301, 9 cf. Synt. Gud.   603 Laert. D. 7, 165   604 = Synt.
Laur.   605 — ἀφελέσθαι = P, Σ*, Ba 399, 23   ἦν sq. Xen. Cyr. 1, 4, 19

589 cf. 395   590 cf. 396   592 Io. cf. v. M 215   603 cf. v. T 282

1 Σοφοκλῆς—2 ἔκπωμα om. AF   3 ὑποκρίνεται et δολιεύεται—4 φοβη- A' in mg., F
θείς om. A   5 τῷ—6 Ῥωμαῖοι om. A   7 ἀντὶ τοῦ om. G   ἐκ—12 φυγῆς (GV M)
om. A   8 οὔτε κατὰ—9 πώποτε om. F   10 ὑποβαλλόμενος ed. pr. cf. vs. 20
11 ὑποχωρήσατο GM   597 om. FV   598—9 om. A   16 ὑπολαβεῖν Kust.
ἀπαιτηθῆναι F   17 καὶ—18 ἀναδειξάμενον om. F   18 ἀναδειξάμενον Bhd.:
ἀναδειξάμενον V ἀποδειξάμενον GM   601 om. A   20 ὑποβάλλωμεν GV ὑπο-
βάλλομεν F cf. vs. 10   603 om. A   22 διαφέρει om. GM   τῆς—25 δοτικῇ
om. F   605 om. A

Σ 606 Ὑποτεμνόμενον: ἐκκόπτοντα.

Σ 607 Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομω-
τάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω Ξενοφῶν φησιν.

Ε 608 Ὑποτεμνόμενος: προλαβών. ὁ δὲ ὑποτεμνόμενος ἐν ζυναγκείᾳ
τινὶ βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν. 5

Ar. 609 Ὑποτεμοῦμαι καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας· Ἀριστο-
φάνης. οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτεμνοῦσι τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι
παχέα.

Ε 610 Ὑποτετμημένων: ἀφηρημένων. ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν
ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν. 10

Soph. 611 Ὑποτείνει· τὸ γὰρ ἐκλεύσσειν οἰκεία πάθη, μηδενὸς ἄλλου
παραπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει. ὅσον μηδενὸς ἄλλου συμ-
πράξαντος καὶ μετασχόντος· ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἀμαρτημάτων φέρει
τὴν παραμυθίαν.

Σ 612 Ὑποτείνων: ὑπικχνούμενος. οὐ θωπεύων οὐδ' ὑποτείνων 15

Ar. μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατούλλων.

Σ 613 Ὑποτίθια: ὑπομάζια παιδιά. καὶ ὑπότιτθον, ὁμοίως, τὸ ὑπο-
μάζιον.

Σ 614 Ὑποτοπήσας· αἰτιατικῇ. ὑπονοήσας.

Synt. 615 Ὑποτρέχω· αἰτιατικῇ. 20

Σ 616 Ὑπότριμμα: ἐκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν

Ar. ἀρτυμάτων. Ἀριστοφάνης· βλέπων ὑπότριμμα, (ἀντὶ τοῦ δριμύ)
στέργων σκοροδάλμη. τουτέστιν ἡδόμενος δριμέσιν.

Σ 617 Ὑπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.

Rhet. 618 Ὑποτροχίζεσθαι: οὐχ ὡς ἡμεῖς ὑποπτεεῖν τροχῷ καὶ τρω- 25
θῆναι τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο,
ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα κατ-
είπωσιν ἃ συνίσασιν ἄλλοις ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ ἡδίκησαν, τροχίζεσθαι
λέγουσιν.

Σ 619 Ὑποτυπώσεις: χαρακτήρων, λόγων. 30

606 cf. Σ*; P = Ba 399, 24 607 = P, Ba 399, 25, Et. Gen., Et. M. 783, 56;
Xen. Cyr. 1, 4, 19 608 ὁ sq. Arr. fr Parth. vel Exc. 20 609 sch. Ar. Eq.
290—1 611 Soph. Ai. 260—2 c. sch. 261 612 — ὑπικχνούμενος = P, Σ*
οὐ sq. Ar. Ach. 657 613 = P, Ba 399, 28; init. in Hos. 14, 1 614 — αἰτιατικῇ
cf. Synt. Laur. et Gud. ὑπονοήσας = P, Ba 399, 30 cf. sch. Thuc. 1, 20, 2, Ero-
tian 89, 16 H 615 = Synt. Laur. et Gud. 616 — ἀρτυμάτων = P, Σ*, Et.
Gen., Et. M. 784, 9 cf. Ba 399, 31, H βλέπων sq. Ar. Eccl. 292 c. sch. 617 = P,
Ba 400, 1 cf. H, sch. Z 367, Et. Gen., Et. M. 784, 12 618 fonti rhet. attr.
Wentzel; Phryn. fr. 363 Borries, falso 619 = P, Ba 400, 2, Et. Gen.

608 Arr. cf. v. 113

609 cf. vv. Π 1117 et T 299

611 cf. v. T 725

614 cf. v. T 781

A^r in mg., F
(GV M)

606—612 om. A 4 Ὑποτεμνόμενος utrob. GV ζυναγκεία FV 7 τὸ]
τὸ μὴ G 9 αὐτῶν F 12 παραπράξαντος—ἄλλου om. F 14 τὴν om. G
16 ἐξαπατούλλοις V ἐξαπατήλων F; ὑπότιτθον καὶ add. G cf. ad vs. 17 17 καὶ
—ὑπομάζιον om. AG 19 ὑπονοήσας om. A 21 καὶ ἄλλων—29 λέγουσιν
om. A 617 om. F 24 ἀποστροφῆς GM, Et. Hes. sch. 25 ἡμεῖς] τὸ add.
Bhd. 28 αὐτοῖς FV; κατεείπωσιν ἢ περὶ ὧν συνίσασιν ἄλλοις ἢ ἃ αὐτοὶ Bhd.

- 620 Ὑποτυφούσης: ὑποκνιζούσης, ὑποκαιούσης. ἀλλὰ κατὰ βραχὺ E
τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. καὶ Ὑποτυφο- EL
μένη. ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβάρων, ἥδη
ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη.
- 5 621 Ὑπὸ οἱ: ὕφ' ἐαυτῷ. Ἀρριανός· τὸ δὲ ἑβδομον τέλος ὑπὸ οἱ Σ + E
ἔχων καὶ ἄλλους.
- 622 Ὑπουλα γόνατα καὶ ὕπουλον πόδα, καὶ ὕπουλον χεῖρα, καὶ Σ
σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πληγὰς καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν.
Κρατίνος.
- 10 623 Ὑπουλα ἔλκη: τὰ κρυπτά. Σ
- 624 Ὑπουλος: δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός· ὥς ἐπὶ τῶν Σ
ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἐνδοθεν δὲ σηπεδónας
πυώδεις. ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώ-
πων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.
- 15 625 Ὑπούλως· ὁ δὲ πρὸς τινος τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε καὶ οὐχ E?
ὕγιως ἔσχεν.
- 626 Ὑπουργῷ· δοτικῇ. Synt.
- 627 Ὑπουδαῖοι: καταχθόνιοι. Δ
- 628 Ὑπ' οὔρει: ὑπὸ τῇ ὄρει. Σ
- 20 629 Ὑποφαίνεται, χαμόθεν· ἐπιφαίνεται δὲ ὑπόθεν.
- 630 Ὑποφέρονται: ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων. Σ
- 631 Ὑποφήται: ἱερεῖς, προφήται, χρησμολόγοι. Σ
- 632 Ὑποφθάς: φθάσας, προλαβών. Σ
- 633 Ὑποφόνια: τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις Harp. + Rhet.
- 25 τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνήρηκεν, ἵνα μὴ
ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου
δίκην ὑποφόνια καλεῖται. οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.
- 634 Ὑπόφορος: ὑπεύθυνος, ὑπόκηνκος, ὑπότελος. Σ

620 ὑποκαιούσης cf. gl. Dionys., sch. Luc. 215, 30 ἐντεῦθεν sq. Men. Prot.
fr. 9, FHG 4, 205 = EL 444, 26—7 621 τὸ sq. Arr. Parth. fr. 80 622 = P,
praeter Κρατίνος = Et. Gen., Lex. rhet. in Et. M. 784, 21 cf. Phryn. p. 117, 14;
Crat. fr. 351 623 = P, Ba 400, 3 624 = P, Lex. rhet. in Et. M. 784, 15 cf.
Et. Gen.; — πυώδεις = Σ^a cf. Ba 400, 4, H 625 Dam. fr. 172; Aeliano attr.
Valck. 626 = Bk. 178, 32, An. Ox. 4, 301, 7 cf. Synt. Laur. 628 = P,
Ba 400, 7 cf. H 630 = P, Σ^a, Ba 400, 8 cf. H 631 = P, Σ^a, Et. Gen.,
Et. M. 784, 24, Ba 400, 10 cf. H, sch. Π 235 632 = P, Σ^a cf. Ba 400, 11 =
sch. H 144; H 633 — ἀναιρεθέντος + ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν + οὕτως sq. Harp. = P;
— ἐπεξίωσιν = Et. Gen., Et. M. 784, 26 cf. An. Ox. 2, 500, 1, Ambr. 172, sch. AD
in Σ 497; rell. coll. Bk. 313, 5 fonti rhetorico attr. Wentzel; Dinarch. fr. XVIII 11
634 = P, Ba 400, 12, Et. Gen., Et. M. 784, 25, H

621 init. cf. v. OI 3 629 cf. v. E 2747

620—1 om. A 2. 3 Ὑποτυφωμένη G et utrob. V 3 τε om. FV A^r in mg, F
621 mg. V 5 ἐαυτοῦ καὶ Ἀρριανός V 6 ἔχων VM^{ac} καὶ ἄλλους om. V;
πολλοὺς post ἄλλους add. ed. pr. 7 καὶ sec.—9 Κρατίνος om. A 11 φαινό-
μενος—16 ἔσχεν om. A 12 ἐπιπολαίως—14 λόγος om. F 13 ἐπὶ] ἐκ V
15 οὐχ om. V 627 post 621 G, ordo poscit; mg. M 628 om. A 629 om. FV
630 om. A 23 προλαβών—27 Θεόφραστος om. A 25 ὑπὸ—27 Θεόφραστος
om. F 28 ὑπόκηνκος, ὑπότελος om. A, nov. gl. FG ὑποτελής Zon. 1769, Soring.

Σ 635 ὑποφύσεις: παραφυσάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

636 ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον: ἀντὶ τοῦ μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα, παραχαράξιμον.

Synt. 637 ὑποχαλῶ· γενική.

Suid. 638 ὑπὸ χεῖρα.

5

Ε 639 ὑποχεῖριον: τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. οἱ μὲν πυγμαῖς, οἱ δὲ ῥοπάλοις, οἱ δὲ ὅτι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχεῖριον, ἀλῶντες αὐτόν.

Ε 640 ὑποχειρίους: αἰχμαλώτους, δούλους. ὑποχειρίους αὐτῷ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν εὐγενεστάτων.

10

Σ 641 ὑποχόνδρια: τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

Synt. 642 ὑποχωρῶ· δοτική.

Σ 643 ὑποχυτήρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

644 ὑπόχυτος οἶνος: ὁ γλυκύς. ἦν δὲ ὁ Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκὺς οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Δ 645 ὑποψαμμότερος. προήροσε τὸν τόπον ὑποψαμμότερον

Ε πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ σφῶν κοινορτὸς πάμπολος ἀρθῇ.

Α. 646 ὑπὸ ψήφου μιᾶς: ἀπὸ γνώμης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

647 ὑποψία: τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνεστηκός. Πισίδης τὴν τῶν σφθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν. ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γραφόμενον. καὶ ὑπόψια.

Harp. 648 ὑπωμοσία: τὸ υπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημία ἢ νόσῳ ἢ τινι τῶν παραπλησιῶν μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπώμνυθαι.

35

Σ 649 ὑπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

Α. 650 ὑπώπια: οἱ τύλοι οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ τὰ ἀφ' οἷα σδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.

635 = P, Ba 400, 13, Et. Gen., Et. M. 784, 28 636 l. senarius mutilus sec. Bhd. 637 aliter An. Ox. 4, 302, 2 639 οἱ sq. Aelian. fr. 64 641 = P, Ba 400, 15, Et. Gen., Et. M. 784, 32 642 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 301, 13 cf. Bk. 178, 17 643 = P, Σ*, Et. Gen., Et. M. 784, 30, Ba 400, 20; in Hierem. 52, 19 644 ἦν sq. Laert. D. 4, 20 645 προήροσε sq. Aelian. fr. 339; Aeliano abiudicat Bruhn, Rh. Mus. 45, 276 646 sch. Ar. Lys. 270 647 τὴν τῶν — ὑποψίαν Pisd. Bell. Avar. 43 vs. 22 ὑπόψια = Ambr. 147, 151 648 Harp. = P 3 cf. Et. Gen. et Lex. rhet. in Et. M. 784, 40 (ubi plura = P 1) 649 = P, Σ*, Ba 400, 28, Et. Gen., Et. M. 784, 45 cf. H, Orion 155, 5 650 sch. Ar. Ach. 551

638 ex v. E 1011 639 cf. vv. A 1330 et T 940

À^r in mg., F
(G V M B)

1 φαύλων — φυόμεναι om. A 2 ἀντὶ — 3 παραχαράξιμον om. A 638 om. F V mg. M post 640 A 639 om. A 8 αὐτόν B, A 1330 et T 940: cp. M αὐτοῦς G αὐτοῦ F V^{op} 9 ὑποχειρίους — 10 εὐγενεστάτων om. A 15 ἦν — 651 om. A 15 ἦν — 16 Πράμνιος om. F 17 τὸν] γάρ τὸν V 22 ὑπόψιος Bhd. 23 δίκη F 24 ἢ alt. om. V παραπλή(σιον) V πλησιῶν G πλησιῶν M 25 τοῦτο] καὶ τοῦτο G M 649 — 50 inverso ord. V 26 πελιωνώματα G V M sed cf. Greg. Cor. p. 288 29 οἷα σδηποτε F

- 651 'Υπώπια: ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. Σ
 652 'Υπωπιάζω: τὸ ὑποτηρῶ. ἐκ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφ- Δ?
 θαλμούς. φησὶν ὁ 'Απόστολος, ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ Ε
 δουλαγωγῶ. τουτέστι πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονή-
 5 σεως γυμνάζω καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνεργίαν, οὐ πρὸς
 ἀσέλγειαν προνοοῦμαι. ταύτη τοι καὶ παραινεῖ φάσκων, ἐνδύσασθε τὸν
 κύριον 'Ιησοῦν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας·
 οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγο-
 10 ρεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν· ἐπήγαγε γάρ, εἰς
 ἐπιθυμίας, δηλαδὴ βλαβεράς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ
 προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὡς κατασκιρτᾶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἵνα συνεργῇ
 καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἀρίστοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τοῦτο καὶ ὁ Πλά-
 των φησὶν· ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος ψυχῆς, εἵνεκα ἁρμονίας, δι' οὗ
 βιοῦν τε ἔστι καὶ ὀρθῶς βιοῦν. 'Υποπιέζω δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. Δ
 15 653 'Υπωπιασμέναι· 'Αριστοφάνης· καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπω- Ar.
 πιασμέναι καὶ κυάθους προσκείμεναι. ἀντὶ τοῦ σφόδρα πληγεῖσαι περὶ
 τὰ ὑπώπια. ὑπώπια δέ ἐστι τὰ ὀγκώματα καὶ κρούματα, ἅπερ κον-
 δύλας φασί. τοῖς κυάθοις δὲ προσθλῶσι τὰ ὑπώπια ἢ ἐν ὀξυβάφοις
 χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανῇ ποιοῦσιν.
 20 'Απολλοφάνης· κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.
 654 'Υπώρεια: ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. οἱ πόδες τοῦ ὄρους, Σ Phil.
 μεταφορικῶς. εἰς τρία γὰρ διήρηται τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, Suid.
 εἰς τέρμα. καὶ ἀκώρεια μὲν ἐστὶν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους,
 τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα. καὶ πόδες.
 25 655 'Υπωρόφιοι: ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι, συγγενεῖς. Σ
 656 'Υπόροφον: ὑποστέγην. Σ
 657 'Υπτια: ὑψηλά. Σ
 658 'Υπτιάζει: ὑποστρέφει. Σ
 659 'Υπτίος: ἐπὶ νῶτον κείμενος. καὶ 'Υπτια πεδία, τὰ Σ

651 = P, Ba 400, 28 cf. sch. M 463, unde Et. M. 784, 45 652 — ὑπο-
 τηρῶ + 'Υποπιέζω sq. cf. L (ad Ambr. 175), Et. Gud. 544, 36 φησὶν pr. — βιοῦν
 Georg. 359, 4—15, 1—3 cf. EV 1, 134, 24 sqq.; 1 Cor. 9, 27, Rom. 13, 14, Pl.
 Rep. 9, 591 d 653 Ar. Pac. 541—2 c. sch.; Apollophon. fr. 3 (1, 798 K.)
 654 — πεδιάς = P, Ba 400, 30, Et. Gen., Et. M. 784, 44 οἱ—μεταφορικῶς cf.
 Alex. Aphr. 324, 8 655 = P, Ba 401, 1, Et. Gen., Et. M. 784, 49 cf. sch. 1636
 656 = P, Ba 399, 8, Et. Gen., Et. M. 784, 50 cf. H 657 = P, Ba 400, 16
 658 = P, Ba 400, 17 659 — κείμενος = P, Ba 400, 19, Et. Gen., Et. M. 784, 38

652 cf. 660; hinc v. T 540 654 cf. 571; ἐς sq. ex v. A 1028

2 et 3 'Υποπιέζω A 2 ἐκ—3 φησὶν om. A 3 φησὶν] καὶ G ἀλλ' A^r in mg., F
 om. AG, Georg. καὶ—653 om. A 3. 4 καὶ δουλαγωγῶ om. G 4 αὐτοῦ F (GVMB)
 5 τὴν om. V συνέργειαν F, plerique Georg. 6 ταύτη—14 μικροῦ om. F
 7 'Ιησοῦν] 'Ισραὴλ V^{sp} ποιεῖσθαι GV 8 οὐ—14 μικροῦ GM: τὴν ἀκολασίαν
 λέγων V 10 ἀνομήτους M 15 'Αριστοφάνης—16 προσκείμεναι om. F
 16 κυάθοις G, v. l. Ar. 17. 18 κονδύλους GM κονδύλας sch. 20 'Απολλο-
 φάνης GM, sch.: 'Απολλόδωρος φησι V om. in lac. F 21 πεδία F, Ba οἱ FV:
 ἢ οἱ AGM 22 εἰς—24 πόδες om. FV 22 διήρητο B, plerique A 1028
 23 δὲ om. G 655—8 om. A 29 καὶ—p. 682, 7 ὑπεταράσσοντο om. A

EL ὁμαλά. προθυμία τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας ἐδέξαντο ὑπ-
 τίας χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ ἠπλωμέναις. Ὑπτιος λε-
 γεται καὶ ὁ ἀπρακτος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· ὦ πολὺν ὕπτιον ἵππον
 Anth. ἐγύμνασε. περὶ μύσπος ὁ λόγος.

Σ 660 Ὑποικουροὺν λεληθός τι μῖσος· ὑποικουροὺν, ἀντὶ τοῦ 5
 Ε τρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν. ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουροῦν ἦν
 καὶ ὑπελάνθανον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος, ἡσυχῇ πως ὑπεταράσ-
 κοντο.

Σ 661 Ὑποίσιω· ὑπενέγκω. καὶ Ὑποίσιων, ὑπομενῶν.

Σ 662 Ὑποιστόν· φορητόν.

10

Δ 663 Ὑρρα παῖς· ὁ Πιττακός. καὶ Ὑρράδιος, ὄνομα. καὶ Ὑρρα-
 διανός, ὄνομα.

Δ 664 Ὑρκάνιος· ὄνομα.

Δ 665 Ὑρκανός· ὄνομα κύριον. τοῦτον ἠρώτησεν Ἀρίων, πῶς ὁ πατὴρ
 Ε αὐτοῦ συναγάγοι τὴν οὐσίαν, ὡς πονῶν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων 15
 ἐδήλου.

Δ 666 Ὑρίη· ὄνομα πόλεως.

Δ 667 Ὑρτάκης· ὄνομα κύριον. καὶ Ὑρτακίδης, ὄνομα.

Δ 668 Ὑρτιον.

Δ 669 Ὑρχας.

20

Σ 670 Ὑς· χοῖρος, ἢ κύαγρος. Ὑς ἐπὶ θηλείας, κύς δὲ ἐπὶ ἄρρενος.
 ΑΓ. κέχρηνται δὲ ἀδιαφόρως. ὅπως δὲ δόξῃ· ἡμὲν ἀγαθὰ κύος.

671 Ὑς· ἐπ' εὐθείας δέχνεται. τὰς ὕς δὲ καὶ τοὺς ὕς πληθυντικῶς περιπῶσιν.

ΑΓ. 672 Ὑσκάκων· τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Σ 673 Ὑσας· βρέξας. Αἰλιανός· εἰτα ἀδοκῆτως πολλῷ πάνυ σφόδρα 25
 ὕσε, καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν ἐκπλήξαι δειναί.

Δ 674 Ὑσση· εἶδος βοτάνης. καὶ Ὑσγινοβαφῆς χιτῶν, βεβαμ-
 μένος. καὶ Ὑσγινοβαφῆ, οὐδετέρως.

659 προθυμία — πολεμίους Proc. Bell. 7, 16, 19 = EL 113, 21—2 vs. 2

Ὑπτιος — ἀπρακτος cf. Artem. 2, 68 (p. 160, 19) ὦ — ἐγύμνασε Anth. 5, 203, 3

660 — ἐνδομυχοῦν = P, Ba 398, 13, Et. Gen., Et. M. 782, 28 cf. sch. Luc. 214, 14

661 = P, Ba 398, 15—16 cf. H; — ὑπενέγκω cf. Et. Gen. 662 = P, Ba 398, 12,

Et. Gen. cf. H 663 cf. Lex. gramm. Ba 426, 16, An. Ox. 4, 326, 30, H, Ambr.

233 et 240 664 cf. Steph. Byz. 665 — κύριον = Ambr. 236, Ps. Hero-

dian. 141 τοῦτον sq. Ios. Ant. 12, 203 666 = Ambr. 242 cf. H, Et. M.

784, 52 670 — κύαγρος = P, Ba 401, 3, Et. Gen., Zon. 1787; — χοῖρος =

Ambr. 249, Ps. Herodian. 141 cf. H, sch. 660 Ὑς ἐπὶ sq. Ar. Ach. 741 c. sch.

672 sch. Ar. Lys. 1001 673 — βρέξας = P, Ba 401, 4, H εἰτα sq. Aelian.

fr. 65 674 Ὑσγινοβαφῆς χιτῶν = Ambr. 247

663 cf. v. Π 1659 670 Ar. cf. v. Σ 1673, partim hinc 671 hinc v. Γ 459

672 cf. 663 673 cf. 676

ΑΓ in mg. et A, 1. 2 ὑπτίας] οικείαις F 6 ὅμως — 7. 8 ὑπεταράσσοντο om. F 6 ὅμως]
 F (G V M B) Ὅμηρος V cf. Π 554, 11 cett. 7 ὑπολάνθανον Bhd. 9 καὶ — 10 φορητόν
 om. A^r 663 inc. rursus vetus manus A 11 ὄνομα om. G 12 ὄνομα
 om. F 14 Ἀρίων] Ὑρκανίων GB 15 ὡς AV: ὁ δὲ GM om. F πονῶν]
 ἐφῃ add. GM 18 Ὑρτάκη F Ὑρτακος ex Π. Bhd. Ὑρτακλείδης F
 668—9 om. F 21 ἢ] ὁ F 22 διαφόρως FV 671 om. A FV mg. A^r
 24 Ὑσκάκτων G V M, 683 26 ὕσαι V 27 εἶδος βοτάνης] βοτ(άνη) A χιτῶν]
 ὕσγινη add. Bhd. 28 Ὑσγινοβαφῆς V Ὑσγινοβαγῆ FM οὐδεὶς V

- 675 “Υς διὰ ρόδων: ἐπὶ τῶν καιῶν καὶ ἀναγῶγων. Κράτης Γεί-
 τοςιν.
 676 “Υςθεῖσαι: βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ. Δ
 677 “Υςθης: βροχή. καὶ “Υςθησαν. Ἡρόδοτος· ὕσθησαν γὰρ τότε Δ
 5 ὀθβαί, οὐδαμὰ πρότερον ὕσθεισαι· ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν. Suid.
 678 “Υσίαι: πόλις τῆς Βοιωτίας. Harp.
 679 “Υςμίνης: μάχης. Σ
 680 “Υςσός: ἀκόντιον. ἔξακοντίσας ὕσσὸν διήλασεν αὐτοῦ τὸν τε Δ
 θυρεὸν καὶ τὸν θώρακα. τῶν δὲ ὕσσων οἱ μὲν εἰσι παχεῖς, οἱ δὲ Ε
 10 λεπτοί. Ε
 681 “Υςσωπος: βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ· ῥαντιεῖς με ὕσσῳψ, καὶ Δ + Thdr.
 καταριθέσθαι. οὐδεμίαν γὰρ ἀφесιν ἀμαρτημάτων εἰργάζετο. αἰνιγμα
 δέ τι σημαίνει. ὕσσῳψ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ ταῖς φλιαῖς ἐπι-
 ράναντες τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφευγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα
 15 τῶν σωτηρίων παθημάτων· αἷμα γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ζύλον, σωτηρία.
 682 “Υςπελέθας: ὄνομα κύριον. Δ
 683 “Υςπλάτιδος· ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος. ἀντὶ τοῦ ἀφέσεως, Α.
 βαλβίδος, ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας· ἤγουν ἀπὸ ἐνὸς κανόνος καὶ καμπη-
 ρος. Ἀριστοφάνης· αἴπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος ἀπῆλαον τοὺς ἀνδρας
 20 ἀπὸ τῶν ὕσσάκτων. τουτέστι τῶν γυναικείων αἰδοίων.
 684 “ΥςπληΞ: φραγέλλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἡ μύωψ, ὁ πλήσων Σ
 τοὺς βοῦς. ὁ δὲ καθάπερ ἀπὸ ὕσπληγος ἔτοιμος ὦν ἐξ αὐτῆς Ε
 ἤκε. καὶ αὖθις· τίς τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ’ ὕσπληγесιν Anth.
 ἔθηκε; καὶ ἰώσηπος· οἱ δὲ ἐστάσιν ὥσπερ ξφ’ ὕσπληγος ἐξορμᾶν
 25 ἔτοιμοι.
 685 “Υςτάσπης: ὄνομα κύριον. Δ
 686 “Υςτατος: τελευταῖος, ἔσχατος. Σ
 687 “Υςτέλλειον: ὄνομα ὄρου. Δ

675 = P, Et. Gen.; Cratet. fr. 4 676 cf. Ambr. 261 678 Harp. = P cf. Steph. Byz. 679 = P, Ba 401, 5 cf. H, sch. B 40; Ambr. 256 = Ps. Herodian. 141 (= 226), Zon. 1788 680 — ἀκόντιον aliter Ambr. 246 τῶν sq. Polyb. 6, 23, 9 681 — ὕσσῳψ cf. Ambr. 259; — ῥυπτική cf. Ps. Herodian. 141 = Et. M. 786, 1 οὐδεμίαν sq. Thdr. in Ps. 50, 9, PG 80, 1248a 682 = Ambr. 250 683 Ar. Lys. 1000—1 c. sch. 684 — βοῦς = Σ, Et. Gen., Et. M. 784, 57 cf. Ba 401, 6, sch. Luc. 26, 11; 43, 29, sch. Lyc. 22; — ἀφετηρία = P cf. H v. ὕσπληγΞ, sch. Pl. Phaedr. 254e, Choer. Gramm. Gr. 4, 1, 1, 291, 4 (= 318, 30, 319, 6), Eust. D. 121 μύωψ—βοῦς cf. H τίς—ἔθηκε Anth. 6, 259, 1 οἱ sq. Ios. Bell. 3, 90 686 = P, Σ cf. H; Et. Gen. = Et. M. 785, 10, Ambr. 248 et 254; gl. Hom. 687 = Zon. 1789 cf. Theognost. 24, 9

676 cf. 673 677 καὶ sq. ex v. B 436 683 extr. cf. 672 684 Anth. cf. v. A 4706

4 βροχή F βροχ A V M B om. G ἐβράχης ed. pr. ἐβράχη Bhd. cf. Zon. 1789 A (G F V M B) καὶ—5 ὕειν om. A F V 5 οὐδαμῶς G, v. l. B 436 8 τε] γε V 9 τῶν—10 λεπτοί om. F 13 καὶ c. Thdr. del. Bhd. 15 εὔλα V 19 Ἀριστοφάνης] φησί add. V ἀπῆλαττον F 21 φραγέλλιον A, Ba, cod. B Et. Gen., sch. Luc. 26, 11: φραγέλιον G F M, Phot. Σ^a cod. A Et. φραγέλλιον V, Et. M.

| Ε 688 'Υστεραία: ἡ μετὰ τὴν αὐριον ἡμέρα. τῇ δ' ὑστεραία ἤγοντο
Ε ἄλλος ἄλλῃ. καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

Ε 689 'Υστερίζειν: μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι. τούτοις ἐτέτακτο μὴ
Δ ἡμέρα ὑστερίζειν βασιλέωσ. καὶ 'Υστερῶ, ὑστερήσω. οἱ δὲ
Ε βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

Ar. 690 'Υστερος λόγος· ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος.
τουτέστιν ὕστερον αὐτοῖς μαχησόμεθα. παρὰ τὸ 'Ομηρικόν· ἄλλ' ἦτοι
μὲν ταῦτα μεταφρασσόμεθα καὶ αὖθις.

Δ 691 'Υστινος· βάμματος εἶδος. τὰκόκκοιο βαφθέντα, καὶ ὑτίncio
Anth. θέριστρα.

Ar. 692 'Υστριξ: ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μαστίξ. ὑστριχίδι
Δ? μαστιγῶν. 'Αριστοφάνης Βατράχοις. ἢ 'Υστριξ, ἀκανθόχοιρος,
ἐχίνος χερσαῖος.

Ar. 693 'Υστριχίς: ἡ ἐξ υἰῶν τριχῶν μαστίξ. 'Αριστοφάνης· μὴν
ὑστριχίς εἰσέβαλέ σοι εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε
τὸ νῶτον; ἔστι δὲ καὶ ὑστριχίς θηρίον, τρίχας ἔχον ὅς ἂν ἐν τῷ
διώκεσθαι ἔξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

Σ 694 'Υς ὑπὸ ῥόπαλον: παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς
εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Thdr. 695 Υἱοὶ θεοῦ: οἱ ἀπόστολοι, ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ χρηματί-
σαντες. εἶπατε γάρ, φησί, τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν. υἱοὺς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας, ἅτε δὴ
φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβὶδ· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.
Υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. Δαβὶδ
φησιν· ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Δ 696 'Υφα: τὸ ὕφασμα.

Σ 697 'Υφαλος φάτις: ἡ κρυφία. διὰ τῶν εἰλώτων τροφὰς ὑφά-
λους εἰσέφερον· οἱ μέχρι τινὸς ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες, ὕστερον
δὲ ἐάλωσαν.

Σ 698 'Υφαλοι: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι. ὕφαλος τις ἦν

688 — ἡμέρα cf. Bk. 177, 20, aliter Ambr. 254 689 ὑστερήσω cf. Ambr.
262 οἱ sq. Dionys. Hal. 20, 3, 5 cf. Byz. Zt. 21, 402 690 Ar. Av. 336 c.
sch.; A 140 691 τὰ sq. Anth. 6, 254, 3 692 — μαστιγῶν Ar. Ran. 619 c. sch.
vs. 12 'Υστριξ sq. cf. H 693 Ar. Pac. 746—7 c. sch. 746 cf. H, Et. M. 785, 25,
Eust. D. 121 694 = P cf. H, Paroem. ed. Gsf. 115 n. 920 695 — πατέρων
Thdr. in Ps. 28, 1, PG 80, 1064b. vs. 24 υἱοὶ sq. Thdr. in Ps. 126, 4, l. l. 1893a
696 cf. Choer. Gramm. Gr. 4, 1, 1, 338, 26, Herodian. ap. Et. M. 785, 26
697 — κρυφία = P cf. H, Zon. 1789, Paroem. ed. Gsf. 115 n. 921 διὰ sq. ex
epit. Thuc. 4, 26, Byz. Zt. 23, 111, 1 (fort. e FGrHist 104) 698 — πέτραι = P,
Ba 401, 8, Et. M. 785, 43 cf. sch. Greg. Byz. Zt. 26, 26 n. 145 ὕφαλος sq.
Th. Simoc. 2, 10, 12

691 cf. vv. Θ 239 et T 27 692 cf. v. K 1804 695 hinc v. Ε 641

A (GFVM) 1 ἡμέραν VM cp. A 2 ὑστερήσαντος F 6 τούτοις FV 8 μετα-
φρασόμεθα FV καὶ αὖθις om. FM 9 βαφέντα GV, T 27, plerique Θ 239
11 ἐκ] ὁ ἐκ F 16 τὸ] τὸν FM^{sc} 18 Διινολόχῳ V Δονολόχῳ F 19 ἐμβα-
λόντων FV 21 εἶπατε—22 Γαλιλαίαν om. A 27 'Υφαλις A, corr. rec.

τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος, ἥτις ἄμπωτις ἐξαπινάϊως καταρροφούσά Ε
πως τὸ πολέμιον.

699 Ὑφᾶναι.

700 Ὑφάντης καὶ Ἀνυφάντης.

Δ

5 701 Ὑφαντοδόνητον. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. νο- Ar.
μάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλάται Στράτων, ὃς ὕφαντοδόνητον ἐσθός οὐ
πέπαται· ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. Ζύνες, ὃ τοι λέγω.
Ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ οἱ
Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγ-
10 ματα αὐτῶν βάλλοντες ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ
ἐκεῖσε ἁμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

702 Ὑφασμα: κάκκος. ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσ- Δ
ματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ ἐνήκεν εἰς τοῦ ποταμοῦ τὰς δίνας. Ε

703 Ὑφαίμος: ὁ ἡμαγμένος μῶλωψ.

Δ

15 704 Ὑφαίνω: κατασκευάζω.

Δ

705 Ὑφαιρεῖται: παρεκβάλλει.

Σ

706 Ὑφεδρία. ἡ κατωτέρω καθέδρα.

Δ

707 Ὑφελκτέον τῶν δάδων: ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. Ἀριστοφάνης· Ar.
ὑφελκτέον τῶν δάδων καὶ ἀπερυκτέον τῶν κρεῶν. τοῦτο ποιοῦσιν,
20 ὅταν παφλάζη ὁ λέβης, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν.

708 Ὑφέντες: ἐγκαθίσαντες, ὑποβαλόντες. οἱ δὲ ἐνέδραν ὑφέντες Ε
κτείνουσι τοῦτον δόλῳ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἄκαστος λόχον ὑφείσας ΕV
ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεΐ. καὶ ὃς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη.
καθίσας· ἐξ οὗ καὶ τὸ εἶς λόχον καὶ εἶσεν ἐπὶ θρόνου.

25 709 ὙφέΞειν: ὑπενεγκεῖν, ὑπομείναι. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν Ar.
ἡμᾶς ὑφέΞειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν. αὐτός, ὃ γε σὸν ἐστίν,
οἰκείως φέρε.

710 Ὑφειρᾶτο· ἄλλ' ὅμως ὑφειρᾶτο καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχὴν, Ε
ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. ὑφειρᾶτο γοῦν ἀντὶ τοῦ
30 δυσκόλως εἶχεν, ἐνενόει, ἐδυσωπεῖτο.

701 Ar. Av. 940—6 c. sch. 942 702 ἐμβαλὼν sq. Aeliano attr. Valck.
703 = Ambr. 264 704 cf. sch. l 93, Et. M. 785, 32, H (in o 516) 705 = P, Σ^a
706 l. cf. Ambr. 269 ἡ sq. cf. Zon. 1790 707 Ar. Eq. 920—1 c. sch. plenior.
708 ὁ—κατέστη Nic. Dam. FGrHist 90, 55 = EV 1, 341, 1—2 εἶς λόχον
Z 189, εἶσεν ἐπὶ θρόνου η 169, κ 314 709 μὴ sq. Ar. Th. 195—7

701 cf. vv. N 450 et Σ 958 704 cf. 725 708 init. cf. 720 et 724; Nic. cf.
v. A 4309; εἶς sq. cf. v. Cl 245

1 τῶν βαρβάρων V 699 om. AFV 5.6 νομάδεσι GFVM 6 ἔθος M A(GFVM)
ἔπος G 7 ἀκλεός F ἀκλινές G ἔβας πολλὰς AFV Ζύνες—11 κρίνεται
om. F 7 τοι AVM: τι G, cod. U in Ar. 8 ἐπειδὴ GM: φ ἐπειδὴ A ἐπεὶ V
11 ἐκέθην M ἐκεῖ G 12 ἐμβῶν F τὸν om. F ἐν del. Bhd. 14 μῶλωψ
post l. transpos. Bhd. (Ambr.) 706 om. F; ἡ—καθέδρα om. A 17 κατω-
τέρα V 22 ἐκτείνουσι V καὶ—24 θρόνου om. F 22 Ἄκαρτος A
ὕφαςας AM^o, v. A 809 ὕφαςας GM^o 23 ἐπεβούλευε V 24 καθίσας—θρόνου
om. A G mg. siglo ad ὑφείσας posito M; ὁ δὲ λόχον, deinde mg. ὑφείσας, καθίσας,
ἐπεβούλευε τῷ Πηλεΐ, ἐξ οὗ καὶ τὸ εἶσεν ἐπὶ θρόνου add. V 25 νῦν] τοῖνον A
26 ἡμᾶς om. A

E 711 'Υφέρποντα: ἐπερχόμενον, παραγινόμενον. ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς παρανομίας ὁ θεός, καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ἔβλεπον.

Ar. 712 'Υφέσθαι: ὑποχωρῆσαι, εἶξαι.

Σ 713 'Υφεσις: ἐλάττωσις.

Δ? 714 'Υφέστιος: ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. καὶ μὴδὲ μοῖρα τοῦ Ε Φαβίων γένους ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο.

Σ 715 'Υφεστῶς: ἐνυπόστατος.

Suid. 716 'Υφει' τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλίνας βεβλημένα μάλα ὀβραῖς καὶ στρωμαῖς ὅφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δακύν ἐπακμαζούσαις τῷ πυρὶ, καὶ 10 τὸν ὑμέναιον ἀδουσῶν γυναικῶν, κομίσθηναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου.

Σ 717 'Υφειμένοι: ὑποχείριοι. ἢ 'Υφειμένη, ἐκλελυμένη. ὕφει- 5 μένη οὖν καὶ διαλειπούσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο ζυγγνῶναί οἱ βα- Soph. + Δ σιλέα. καὶ αὖθις· πλείν δ' ἐν κακοῖς ὕφειμένη δοκεῖ. ἀντὶ τοῦ 15 πλέειν.

Σ! 718 'Υφειμένως: ἐνδιδομένως. ἢ ἐκλελυμένως.

Δ + EL 719 'Υφείς: ἐνδούς, ὑποχαλάσας. ὁ δὲ ὕφεις τοῦ φρονήματος ἔπεμψεν 10 ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

Soph. 720 'Υφείς: ὑποβαλὼν. ὕφεις μάγον τοιόνδε μηχανορράφον, δόλιον, 20 ἀγύρτην. Σοφοκλῆς.

E 721 'Υφείσθαι: ἀμελῆσαι, ὑποχωρῆσαι. οὐ μὴν ὕφεισθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μείναι καὶ κατασχεῖν.

Δ 722 'Υφεῖται: συγχωρεῖται.

Σ 723 'Υφηγῆσονται: ὑποδείξουσιν. ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ 25

E τὴν Ἀνθεμουσίαν γῆν ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἄυγαρος ὕφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ συνεβούλευεν, ὑπετίθετο.

E 724 'Υφήκεν: ὑπέβαλεν, ὑπέθηκεν. ὁ δὲ ἐνέδραν αὐτῷ τινα ὕφηκεν.

Δ 725 'Υφηνε: κατεσκεύαζεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω.

Σ 726 'Υφηνόχος: ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

30

711 ἐπεσκότει sq. Ios. Bell. 5, 343 712 sch. Ar. Ran. 1219 713 = P, Ba 401, 11, Ambr. 268 cf. H, sch. Greg. An. Ox. 2, 485, 31 714 καὶ sq. Dionys. Hal. 9, 19, 3 715 = P, Ba 401, 12 cf. H 717 — ὑποχείριοι = P, Ba 401, 9 cf. Zon. 1790 πλείν — δοκεῖ Soph. El. 335 718 — ἐνδιδομένως = P, Σ* cf. Ba 401, 10, H, Zon. 1790 (aliter Ambr. 283) 719 — ἐνδούς cf. Ambr. 272—3, Zon. 1790 ὁ sq. Cass. D. 68, 17, 2 = EL 428, 15 720 ὕφεις sq. Soph. OT 387—8 722 = Ambr. 275 723 — ὑποδείξουσιν = P cf. Ba 401, 13 = Σ* ὁ — ἰέναι Arr. Parth. fr. 55; Cass. D. attr. Toup 725 cf. H, Ambr. 271 726 = P, Ba 401, 14, sch. Z 19, H

716 ex v. Δ 75 717 ὕφειμένη sq. cf. v. Δ 688; πλέειν cf. v. Π 1781 718 cf. 720 720 init. cf. 708 et 724. Soph. cf. v. M 1019 722 cf. 721 723 Arr. hinc v. A 2491 724 cf. 708 et 720 725 cf. 704

Α (GFV M) 8 ὁ ἐνυπόστατος GVM 716 om. AFV 10 κεκοσμημένας et ὑπακμα- 5 ζούσας G 13 ἢ 'Υφειμένοι, ἐκλελυμένοι, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ G 13. 14 ὕφει- 10 μένη οὖν — 14 φωνῇ om. A 14 τὴν φωνὴν G 17 ἐνδεδομένως GV 20 ὑποβάλλων AV ἀποβάλλων F 21 Σοφοκλῆς om. F 25 ὑποδείξουσιν FV, Ba Σ* 26 Ἄβγαρος G Ἄβγαρος M cf. ad v. A 960 (= Arr. Parth. fr. 13) 28 ὑπέθηκεν — ὕφηκεν om. A

- 727 Ἰφῆραν: ἔλαβον. Δ
 728 Ἰφῆς πέπλου· Ζῆτει ἐν τῷ ἀρρηγορεῖν.
 729 Ἰφῆφασμαι: Ἀττικὸς παρακείμενος. ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὑφαγκα, ^{Bel} (Δ)
 ὑφαιμαι. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥή-
 5 μασι τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον εἰς ς, γίνεται ὑφασμαι. ἐπεὶ δὲ
 οὐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ
 πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ υ εἰς η, καὶ γίνεται ὑφή-
 φασμαι.
 730 Ἰφιεόμενον: ἐνδιδόμενον. καὶ Ἰφιέναι, ὑπενδοῦναι. Σ
 10 731 Ἰφίει: συνεχώρει. Δ
 732 Ἰφιζάνει: ὑποκαθέζεται, ἐλαττοῦται. Σ
 733 Ἰφιζήσεις: ὑποχαλάσεις, ἐνδόσεις. ἐξέκλινε τὰ γεώδη καὶ Ε
 μαλακὰ καὶ ψαμμῶδη διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς
 ἐπιτιθεμένοις.
 15 734 Ἰφιστάμενος: βεβαιῶν, ἐπαγγελλούμενος. δηλητηρίοις φαρμά-
 κοῖς ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος.
 735 Ἰφιστάς: ὑποστάς, ὑποτιθείς. Σ
 736 Ἰφίσταται: ὑπικχνεῖται, διαβεβαιοῦται. Ἀππιανός· ὁ δὲ ὑφί- Σ + Ε
 σταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον. καὶ
 20 αὐθις· οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσταντο τὰ Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκ- Ε
 δραμόντα τοῦ παντὸς στόλου.
 737 Ἰφόωσιν: ὑφαίνουσιν. Δ
 738 Ἰφορμούν: ἀπαντῶν, ἐναντιούμενον. Σ
 739 Ἰφορώμενος: ὑποστελλόμενος, ἢ ἐννοῶν· καὶ οὐδὲν ὑφορώ-
 25 μενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα ταῦτα ἐτέλει σεμνῷ προσώπῳ.
 740 Ἰφορώμενοι· οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορώμενοι καὶ φιλεῖν αὐτὰ Ε
 ἀποδιδράσκοντες. ἀντὶ τοῦ μισοῦντες, παρατηροῦντες ἢ ὑπονοοῦντες,
 προσδοκῶντες.
 741 Ἰφωμαδόν: ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδόν Σ
 30 καὶ ἐπωμάδιος λέγεται.

729 cf. Choer. Gramm. Gr. 4, 2, 2, 91, 5 (unde cod. V in Et. M. 785, 48; Ambr. 278 730 = P, Ba 401, 15, 16 cf. H 731 = L, Zon. 1790 cf. Ambr. 274 732 = P, Ba 401, 17 cf. H 734 δηλητηρίοις sq. cf. Eutrop. 37, Exc. Plan. 22, Cass. D. 1 p. CXVIII 735 = P, Ba 401, 18 cf. H 736 ὁ — Καπιτώλιον App. Celt. 4 737 = Ambr. 276, H, sch. η 106, Zon. 1790 738 = P, Ba 401, 19 739 καὶ sq. Dam. fr. 24 740 ὑπονοοῦντες cf. H 741 — ὁμοθυμαδόν = P, Σ*

730 cf. 718 731 cf. 722 733 cf. v. E 3974 734 cf. vv. A 3566 et Φ 5 736 init. cf. 397 739 Dam. cf. v. T 888 741 ὁ sq. cf. v. E 2837

1 Ἰφῆραν] Ζῆτει ss. M Ἰφῆρων Bhd. 3 Ἀττικῶς F Ἀττικοῦ V A(G F V M)
 παρακείμενος ed. pr., Choer.: cp. AV M παρατατικός G παρὰ τὸ F 3.4 ὑφανκα,
 ὑφανμαι FV 4 ἔθος δὲ AFV: ἐπεὶ δὲ ἔθος GM cf. vs. 5 πολλάκις om. V
 5 εἰς τ γίνεται δὲ ὑφασμα F 6 οὐδέποτε om. A φωνήεντα] σύμφωνα V
 ἐν τῇ om. F 7 υ om. V 12 ἐνδύσεις GVM ἐξέκλινε coll. E 3974 suspec-
 tum Bhdgo 18.19 ὑφίσταται A*G: ἀφίσταται A*(F)VM 20 τὰ om. G
 ὡς περ ἐκδραμοῦντα F 22 ὑφαίνουσιν GF 23 Ἰφορμῶν A ἀπατοῦν F,
 Phot. Ba ἐναντιούμενος A 28 προσδοκοῦντες FV

Ε 742 "Ὑφυδροί· Θουκυδίδης· ἐcéνεον δὲ κολυμβηταὶ ὕφυδροι, καλῶ-
δια ἐν ἄσκοις ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνου σπέρμα
κεκομμένον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

Σ 743 Ὑψαγόρας· ὑψιλόγος. ἐχρήτο δὲ κομπολογίαις καὶ ὕψη-
Ε γόρας τις ἦν καὶ τραχύς. ὁ δὲ Βῶνος κατ' οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχα- 5
λάσας ἀνεμίμησκε τῆς ἐν Σκυθίᾳ μάχης.

Σ 744 Ὑψαυχεῖν· ὑψηλοφρονεῖν. Ὁ ὑψαυχὴν, ἀρσενικόν. Ζῆτει δέ,
εἰ καὶ θηλυκόν.

Σ 745 Ὑψήγορε· μεγαληγόρε.

746 Ὑψηλολογούμενοι. ἀπειλούντων τε καὶ ὑψηλολογου- 10
Ε μένων.

747 Ὑψηλοτέρας· ἀλαζονικωτέρας, ὑπερφερεστέρας. ὑψηλοτέρας
ἔγραψε Καπανέως ἐπιστολάς, ἐπαρθεῖς ἢ χαυνωθεῖς ἢ καὶ κεφρωθεῖς,
ὑπὲρ ὧν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμήσκω, καὶ τὸ Ἴω Νέμεσι καὶ βα-
Soph. ρύβρομοι βρονταὶ συνεχῶς βοῶ. καὶ αὖθις· ὕψῃλ' ἐφρόνεις, κἀπ' 15
ἄκρων ὠδοιπόρεις (τουτέστιν ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν),
ὅτ' οὐδὲν ὧν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπὲρ, κοῦτε στρατηγούς οὔτε
ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σὺ διωμόσῃ.

Δ? 748 Ὑψηλότερος· εὐδαιμονέστερος.

Δ 749 Ὑψηλῶς· μεγάλως. 20

Δ 750 Ὑψηρεφές· ὑψηλόν.

Δ 751 Ὑψηχῆς· ὁ ὑψαύχην. καί, ὑψηχέες ἵπποι.

Δ 752 Ὑψι· εἰς ὕψος· καὶ Ὑψοῦ, ἐφ' ὕψους.

Σ 753 Ὑψιβρεμέτης· ἐν ὕψει βροντῶν.

Δ 754 Ὑψίζοντος· ποταμοῦ. 25

Σ 755 Ὑψίζυγος· ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Σ 756 Ὑψικάρηναι· ὑψηλαί.

Ar. 757 Ὑψικέρατα πέτραι· τουτέστιν ὑψικέρατον, κατὰ μεταπλασμόν.
Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

742 ἐcéνεον — κεκομμένον Thuc. 4, 26, 8 743 — ὑψιλόγος = P, Ba 401, 20
ἐχρήτο sq. Men. Prot. attr. Toup cf. ad v. E 498 744 — ὑψηλοφρονεῖν = P,
Ba 401, 21; Soph. fr. 1001 745 = P, Ba 401, 22 cf. Zon. 1790 747 ὕψη-
λοτέρας — βοῶ Synes. vel Iul. attr. Toup ὕψῃλ' sq. Soph. Ai. 1230 — 3 c. sch.
1230 748 cf. Artem. 2, 68 (p. 158, 22); l. cf. Ambr. 291 749 cf. H
750 in δ 15 751 cf. E 772 c. sch., Et. M. 786, 50, H; — ὑψαύχην = Ambr. 284
752 cf. Zon. 1792, Ambr. 304, Ps. Herodian. 142, sch. N 140 753 = P, Ba 401, 23,
Σ* cf. sch. A 354 = Et. M. 786, 2; sch. Luc. 102, 12, Ps. Herodian. 142 754 cf.
Theognost. 33, 24, Zon. 1791, Choer. Gramm. Gr. 4, 2, 2, 398, 16 755 = P,
Ba 401, 24 cf. sch. Δ 166, Et. M. 786, 3, H 756 = P, Ba 401, 25; in M 132
757 Ar. Nu. 596 — 7 c. sch.

747 init. cf. vv. E 1062, I 454, N 182

Α(ΘFVM) 4 Ὑψηγόρας G ὑψηλόγος GV, Phot. Ba 4.5 ὑψαγόρας Bhd.
7 δ — 8 θηλυκόν om. AFV 10.11 ὑψηλολογούντων G 14 τοὺς θεοὺς E 1062
τῶν θεῶν Valck. Νέμεσιν VM Νέμεσις G, et in E 1062 V 15 ὕψηλο
φρόνως F 24 ἐν] ὁ ἐν A, Σ* 25 ποταμός F cp. A 26 ἐν] ὁ ἐν A
29 ὑψικέρατον V

- 758 Ὑψίκερως. Δ
 759 Ὑψικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν. Σ
 760 Ὑψιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες. Σ
 761 Ὑψιπέτηλον: ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δέ. Hom
 5 762 Ὑψιπέτης: ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὕψιπετής δὲ ὁ ἀπὸ ὕψους Δ
 πεσών.
 763 Ὑψιστάριος: αἵρεσις τις ὕψιστάριοι, οἱ τὸν Ὑψιστον καλοῦντες. Δ
 764 Ὑψιφοίτης: ὑψηλοπόρος, ἢ ὑψίφρων. Σ
 765 Ὑψόθι: ἐν ὕψει. Σ
 10 766 Ὑψόροφος: ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων. Δ
 767 Ὑψος: ἔπαρμα. καὶ Ὑψος ἡμερῶν, ἡ εὐημερία. Δαβίδ·
 οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Thdr.
 768 Ὑψοῦ διὰττει: ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει. Σ
 769 Ὑψοῦτε: ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε. Δαβίδ· ὕψοῦτε Thdr.
 15 κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
 αὐτοῦ. ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεὸς ἐνενομίστο νεώς, νῦν
 δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν
 προσκύνῃσιν ἀπονέμουςιν.
 770 Ὑψώθητι: ἀντὶ τοῦ δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος αὐτοῦ. Thdr.
 20 Δαβίδ· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός.
 771 Ὑψώθητι: ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς δεῖχθητι καὶ πάντων ὑπέρτερος. Thdr.
 Δαβίδ φησι πρὸς τὸν θεόν.
 772 Ὑψῶσε· αἰτιατικῇ. Synt.
 773 Ὑψωσεν: ἐπῆρεν. καὶ Ὑψωσις, ἔπαρσις. Δ

758 = Ambr. 288 759 = P, Ba 401, 26 760 = P, Ba 401, 27 cf. H
 761 — ἔχον sch. N 437 = Zon. 1792 762 = Zon. 1791 cf. Ps. Herodian. 142
 763 cf. H; ὕψιστάριοι sq. cf. Ambr. 289, 292; in Greg. Naz. 18, PG 35, 992a
 764 = P, Ba 401, 28 cf. H 765 = P, Ba 401, 29 766 = Ambr. 287 cf.
 sch. Ω 192 767 Ὑψος alt. sq. Thdr. in Ps. 55, 2, PG 80, 1284b 768 = P,
 Ba 401, 30 cf. H 769 Thdr. in Ps. 98, 5, PG 80, 1665c 770 Thdr. in
 Ps. 56, 6, PG 80, 1292c 771 — ὑπέρτερος Thdr. in Ps. 108, 6, PG 80, 1752b
 772 = Synt. Laur. cf. Synt. Gud., An. Ox. 4, 301, 22 773 — ἐπῆρεν cf. Ambr.
 301. Ὑψωσις sq. = Zon. 1792

769 cf. 565

758 om. F 3 Ὑψιμέδοντος — βασιλεύοντος GFVM 761 om. F A(GFVM);
 4 πέδιλον δέ om. A; περι(σόν) ss. M 8 ὑψόφρων G, Phot. Ba 9 Ὑψό-
 θεν F 11 ἢ om. A 768 om. F 15 καὶ — 18 ἀπονέμουςιν om. G
 770 om. V 20 Δαβίδ om. G 21 καὶ — 22 θεόν om. G 23 σε M: om. G

Suid. 1 Φαβέας, ὁ καὶ Ἀμίλκας, Καρχηδονίων στρατηγός. Ζήτηι περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀμίλκας.

Ε 2 Φάβιος Πίκτηρ, συγγραφεὺς Ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίζασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὁτιοῦν.

3 Φάβιος· ὅτι Φάβιος Μάξιμος, ὑπάτος Ῥωμαίων, νεώτερος ὢν καὶ 5 τὸν πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον ἢ ἀσφαλέςτερον τοῦ ἔργου προσαψάμενος ἐσφάλῃ, τριςχιλίων νεκρῶν ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγενημένων. ἡ δὲ βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδί 10 πολλαῖς ἐνηθληκῶς ἀνέκαθεν στρατείας ἐδεῖτο τῆς βουλῆς ἀνεῖναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταίσμα κρείττους ἔργοις ὑφιστάμενος. εἶσατο ἡ βουλὴ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιτρέπει αὐθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα, ὥς ἂν μή τι δι' ἀπειρίαν σφάλλοιοτο. καὶ ὅς ἀφικόμενος ἐς τὴν πολέμιαν ἀριστεύει καὶ θρίαμβον κατάρχει. 15

Hes. 4 Φαβωρίνος, Ἀρλεάτου τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονώς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἔξιν ἀνδρόγυνος (ὃν φασιν ἐρμαφρόδιτον), φιλοσοφίας μεστός, ῥητορικὴ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος· γεγονώς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ Ζήλον 20 εἶχε πρὸς Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται γοῦν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας, Περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, Περὶ Πλάτωνος, Περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων· καὶ ἄλλα. 25 οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

5 Φαβρίκιος· ὅτι Φαβρίκιος τῆς ἐπὶ τὸν Πύρρον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμὼν· ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ καὶ

2 ad Polyb. refert. Vales. 3 cf. Eutrop. 31, fort. Io. Antioch. 4 cf. Philostr. vit. soph. 1, 8 5 cf. Eutrop. 37, Exc. Plan. 22, Cass. D. 1 p. CXVIII

1 ex v. A 1596 2 hinc v. Π 1594 5 cf. vv. A 3566 et Υ 734

A (GFVMB) 1 om. A post 2 V qui Ζήτηι—Ἀμίλκας om. 1 Ζήτηι om. F 4 ὁτιοῦν μηδοτιοῦν G 5 ὅτι Φάβιος om. G, ὅτι om. F 6 Σαμνίτην M Σαμανίτην GF 10 ἀνέκριεν F στρατείας Port.: στρατιαῖς omnes 13 ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου V 16 Ἀρλεώτου FB Ἀλλεώτου G Ἀρελάτου Philostr. Γαλατία G 17 ἀνδρόγυνος del. Flach 19 καὶ γεγονώς F 20 ἀντεφιλοτιμᾶτο F 22 βίβλιον GFVM οὖν G 27 ὅτι Φαβρίκιος] οὗτος G om. F

- τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξενηνοχῶς σύμβολον. ἀντικαθε-
 ζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας ἀνὴρ τις,
 εἴτε ἱατρός εἴτε ἕτερος τῶν περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τεταγ-
 μένων, ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν
 5 Πύρρον ὑφιστάμενος, ἦν οἱ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια·
 ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστύγῃσας τῆς ἐγχειρήσεως ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ
 δέσμιον. ἀγασθεὶς δὲ οὖν τὸ πραχθὲν ὁ Πύρρος ἀναβοῇσαι λέγεται·
 οὗτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἂν τις παρα-
 τρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ
 10 Πύρρος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίψας κύβον τοῖς ὄλοις ἐσφάλῃ.
 6 Φαγανθρώπων· ἀκαθάρτων. Σ
 7 Φαγέδαινα· νόσος λοιμική. καὶ Φαγεδαίνη, εἶδος βοτάνης. Σ Δ
 8 Φαγεῖν ζῶν· Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν καὶ φαγεῖν Ε
 ζῶν συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, κοιλιοδαίμων τε καὶ τατηνοκνισοθήρας.
 15 9 Φαγεῖν· γενική. μὴ μήλου τε παράπαν φαγεῖν. Ζῆτει ἐν τῷ τοῦ ὀσίου Σάβα Metaphr.
 βίῳ. καὶ φάγετε· γενική. ἡ παροιμία· ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων. Synt.
 10 Φαγήματα· βρώματα. εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμῆ- Ε
 λοις ἐστὶ φαγήματα· ἢ δὲ τὴν κεφαλὴν καθήκε.
 11 Φάγω· αἰτιατική. καὶ γενική σπανίως. Synt.
 20 12 Φάγωμεν καὶ πῖνμεν, τὰ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου· τὰ δὲ παθη-
 τικὰ φάγονται καὶ πίνονται διὰ τοῦ ο μικροῦ.
 13 Φαγύλιον· μαρσίπιον. Σ
 14 Φᾶ δὲ σίδαρον παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα Anth.
 φόνου.
 25 15 Φαέθοντα τόκον· ἐπιφανή, καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν. Σ
 16 Φαέθων· λάμπων, ἥλιος. Σοφοκλῆς· ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, Σ
 ἢ ποῦ φαέθων ἥλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκκλοι; οἶον Soph.
 οὐκ ἄγουσιν ἐς φῶς τὴν παρανομίαν. καὶ Ὅμηρος· οὔτε γὰρ ἥελιος Hom.
 φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης. δείκνυσι δὲ ὁ Πιοιτῆς σφαιροειδῇ εἶναι
 30 τὸν κόσμον.

6 = P, H 7 — λοιμική = P, Ba 402, 1, Zon. 1796 cf. Ambr. 67 8 Aelian.
 fr. 109 9 μὴ — βίῳ Metaphr. Sabae vita ed. Koikylides p. 4 (indic. Delehayé)
 ἔλθετε sq. Prov. 9, 5 10 εἶδε sq. Iambl. fr. 14 11 — αἰτιατική = Synt. Gud.,
 An. Ox. 4, 302, 28 et 303, 18. γενική = Synt. Laur. 12 cf. Ps. Herodian. 274,
 Zon. 1799, Ambr. 109 et 114 13 = P, Ba 402, 2 cf. H 14 Anth. 7, 531, 3
 15 = P, Et. Gen., H; I. Call. fr. 64a an. S. 16 — ἥλιος pr. = P, Ba 402, 3;
 Et. Gen. et Et. M. 786, 32 (in A 735) cf. H, Ap. S. 161, 28, Ambr. 4 ποῦ —
 παρανομίαν Soph. El. 823—6 c. sch. 826 οὔτε sq. A 735 c. sch. = sch. T

8 cf. vv. 1444 et T 11 9 γενική cf. 11 11 cf. 9 12 cf. vv. 8140
 et Π 1831 14 cf. 851 16 Soph. hinc v. K 1880; Hom. cf. v. Υ 268

5 δοθῇ V 7 δὴ οὖν] δὲ V 8.9 προτρέψοι GF περιτρέψοιτο V A (GFVVM)
 12 καὶ om. G εἶδος βοτάνης] βοτ(άνη) A 13 ἐπτάδα γελῶν καὶ φευγεῖν F
 14 τατηνοκνισοθήρας GFM 9 om. AV mg. A* 15 μὴ — 16 γενική om. A*
 15 τε GM: τὸ ed. pr. om. F Ζῆτει om. GF Σάββα F 16 ἡ Παροιμία om.
 GF, ἢ om. A* 11 om. AF, 11—2 post 4 V 19 καὶ — σπανίως om. V καὶ]
 καὶ Ζῆτει M 12 om. A mg. A*, non nov. gl. V 20 τὰ δὲ — 21 μικροῦ om. A*
 20 τὰ δὲ — 21 πίνονται] φάγομαι δὲ καὶ πίομαι τὰ παθητικὰ V 18 mg. V
 24 φόνον GF cf. 851 27 ἢ] καὶ GF ἥλιος GFM cf. v. K 1880 29 δὲ] καὶ G

Δ 17 Φαελλουρέα.

Σ 18 Φαεσίμβροτος: ὡς φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Σ 19 Φαεσφόρους: φωτοφόρους, φωτὸς παρεκτικὰς, γινώκει φωτιζούσας.

Σ 20 Φαιινόν: λαμπρόν. καὶ πλέγμασι φαεινοῖς ἐκδεχόμενοι τὰ 5
Ε τρωκτά, κάρυα καὶ βαλάνους.

Δ 21 Φαείνω: λάμπω.

ΑΓ. 22 Φαθί: ὀξύτων. ἐξόπισθεν αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. αὐτόθι. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι.

Σ 23 Φακαί: τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς ἡ ἐψηθεῖσα, ἀρσενικῶς 10
ΑΓ. δὲ ὁ ἀνέψητος. καὶ παροιμία· ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ·
προτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντά γ' ἤσθιεν. ἐπὶ τῶν πλουσιῶν γε-

Σ γονότων ἀπὸ πενήτων. καὶ Φακός, τὸ ὡμὸν ὄσπριον. Φακὸς 15
ὕδατος, εἶδος ὕδατοδόχου ἀγγείου ἐνοδίου, δ' ἀγροικικῶς παρ' ἡμῖν ἀσκοδαῦλα
Suid. λέγεται. καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ Σαοῦλ, ὅτε ἐδίωκε τὸν Δαβίδ. ὅτι Φακὰς
Διοσκουρίδης ὁ ἱατρὸς ἐπεκλήθη, διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοῦς. παροιμία·
Φακοῦ γωνίαν κρατεῖς· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. παροιμία· Φακὸν κόπτεις·
ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Ε 24 Φακεέ, βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὃς ἐπολέμησε τῷ Ἀχαζ καὶ ἀνείλεν 20
ἡμέρα μιᾷ ἄνδρας δυνατοὺς ,αφ' καὶ ἡχημαλῶτευσεν γυναῖκας καὶ 20
παῖδας ,ατ'.

Σ 25 Φάκελλον: φορτίον, ἢ εὐάλωτον. Θουκυδίδης· φοροῦντες
Ε ὕλης φακέλλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χύματος. καὶ Ἰώσηπος· φα-
Ε κέλλους ὕλης ξηρὰς περιβαλὼν τῷ χωρίῳ πῦρ ἐνήκε.

Σ + Ε 26 Φάκελλον: φορτίον. ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει ἀποδόσθαι τῷ Νι- 25

18 = P, Ba 402, 5, Et. Gen. cf. Et. M. 786, 31, H, sch. Ω 785, Ap. S. 161, 10
19 = P, Ba 402, 6, Et. Gen., Et. M. 786, 34 cf. H (in Greg. Naz.) 20 — λαμ-
πρόν = P, Ba 402, 4 cf. Ap. S. 161, 20, H; Et. Gen. = Et. M. 786, 28; sch. Γ 357
καὶ πλέγμασι sq. Aeliano attr. Valck. obloquente Bhdyo 22 Ar. Eq. 22 c. sch.
23 — φακοῦ = P v. φακῇ, Ba 402, 23 cf. sch. Luc. 39, 26 θηλυκῶς — ἀνέψητος
sch. Ar. Pl. 192 cf. sch. Luc. 105, 21 = Et. M. 786, 37. ἔπειτα — πενήτων Ar.
Pl. 1004—5 c. sch. plenior. vs. 13 Φακός pr. — ὄσπριον = P, Ba 402, 24 cf. Et.
M. 786, 37 Φακός alt. — vs. 15 Δαβίδ 1 Regg. 26, 12 c. explic. Φακοῦ —
ἀδυνάτων cf. Pseudoem. ed. Gsf. 116 n. 929, Prov. Plut. 39. Φακὸν κόπτεις sq. —
Pseudoem. ed. Gsf. 116 n. 930 24 Georg. 221, 24—6 25 — εὐάλωτον = P,
Ba 402, 21 cf. H, Et. M. 786, 41, sch. Thuc. 2, 77, 3 φοροῦντες — χύματος
Thuc. 2, 77, 3 φακέλλους alt. sq. Ios. Ant. 5, 249 26 ὁ sq. Aelian. fr. 41

17 cf. 193 20 καὶ sq. cf. v. T 1081 23 ὅτι Φακὰς — φακοῦς ex v. Δ 1206.
Φακὸν κόπτεις fort. ex v. T 1776 26 Aelian. cf. v. B 587

A(GFVM) 1 Φαελουρία et in mg. F 3 φωτοφόρους om. A 8 ἐξόπισθεν om. AV
αὐτόθι om. GFM 11 φακῆς AV 12 δ' om. F τῆς et γ' om. A
13 καὶ — 18 λέγεται om. A, vs. 13 Φακός alt. — 15 Δαβίδ om. V, qui Φακὰς — 18 λέγεται post
18 λέγεται mg. A, vs. 13 Φακός alt. — 15 Δαβίδ om. V, qui Φακὰς — 18 λέγεται post
24 transpos. 13 Φακός alt.] nov. gl. F 14 ὑδατώδους A^r M^{ac} ἀσκοδαῦλα A^r
15 καὶ] δ καὶ A^r ἐδίωκε τὸν ἐδίωκετο παρὰ τῷ A^r ὅτι om. F post
Φακὰς VG, nov. gl. FV Φακὰς post ἱατρὸς add. GV 16 παροιμία om. V
(nov. gl.), καὶ praemisit G 17 παροιμία om. V, nov. gl. 19 Ἀχαβ GF
20 ἄνδρας om. A 23 παρέβαλλον GV, v. l. Thuc.

κάνορι φάκελλον βύβλου τετρακοσίων χρυσῶν καὶ τέφραν ἐργάσασθαι καὶ βρέξαντα τῷ τῆς Μαρείας λίμνης ὕδατι ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς.

27 Φάκελλος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα. δ καὶ φακιόλιον Σ Thuc. λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμός τῶν καλᾶμων.

5 28 Φακιόλιον. ὅτι Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ῥητορικῶν κορύβλην φησὶ Suid. καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ πρὸς κεφαλῆς προσεῖλημα· δ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον, παρὰ δὲ Πέρσαις νιδάριον.

29 Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας. Σ

30 Φαλαγγαρχία: αἱ δύο μεραρχίαι, ἀνδρῶν ᾗς. τοῦτο ἔνιοι καὶ Tact. 10 ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός, νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

31 Φάλαγες: στίχες, τάξεις. οἱ δὲ τὸ ἐκ πλείονων τάξεων ὅπλι- Σ τικὸν πλῆθος. λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὺς ὑπερείματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον φαλάγγια· λέγεται 15 καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγε. καὶ ἐπὶ τῆς νεὺς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δέ, ὃν ἔνιοι καλοῦσι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

32 Φάλαγες: αἱ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. φάλαγες δὲ τῶν Ecl. νεῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς ἄλα.

20 33 Φάλαγε: θηλυκῶς, ὁ ἀράχνης. Πλάτων Ἑλλάδι· εἰκόασις ἡμῖν οἱ Σ νόμοι τούτοις τοῖς λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖς τοίχοισιν ἡ φάλαγε ὑφαίνει.

34 Φάλαγε: ἀράχνιον τι. λέγουσι δὲ φάλαγας καὶ τὰ ἄκρα τῶν Ar. δακτύλων, ὅπερ λέγει Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· εἰλίσσετε δακτύλιος

25 φάλαγες ἰστότονα πηνίσματα. καὶ στρατιωτικὴ τάξις ἐκ μ' ἀνδρῶν. Λεύκιος δὲ ὁ ὕπατος οὐχ ἑωρακῶς φάλαγα τοπαράπαν, ἀλλὰ τότε E πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως, πρὸς τινὰς πολλὰς ἀνθρωπολογεῖτο τῶν ἐν

27 — φόρεμα = P, Ba 402, 22 cf. sch. Thuc. 2, 77, 3 δ — λέγεται cf. sch. Thuc. 2, 77, 3 δεσμός cf. sch. Thuc. 2, 77, 3 29 = P, Ba 402, 26, Et. Gen., Et. M. 787, 3 30 Tact. 17 31 = P, Et. Gen., Et. M. 786, 42, 45 cf. H, Eust. I. 469, 15, sch. B 558 et Δ 254, sch. Ap. R. 2, 843 32 = Et. M. 786, 54 cf. H 33 = P cf. Ael. D. fr. 315 ex Eust. I. 924, 6, Et. Gen., Et. M. 786, 50; Pl. com. fr. 22 34 — πηνίσματα Ar. Ran. 1314—15 c. sch. 1314 Λεύκιος sq. Polyb. 29, 17

28 ὅτι sq. ex v. E 86 30 cf. post litt. Ψ 34 Ar. cf. v. El 1; Polyb. cf. v. A 2517

1 βύβλου A βύβλον F 2 καὶ βρέξαντα GFM: βρέξαντες V βρέξας αὐτ(ῶ) A Δ(GFVM) (fort. rectius) τῷ AVM: τὸ GF Μαρίας AVM^{ac} Καρείας F λίμνης] ὅλης G 3 φακώλιον sch. 4 λέγεται — καλᾶμων om. AV mg. A^r 28 om. A post 23 V 5 ὅτι om. GF 6 κεκλήσθαι G 7 νιδώριον GF 14 καὶ pr.] δὲ καὶ G φαλάγγιον GFM, Et. M. 16 καλοῦσι om. GFVM, Phot. 32 non pon. gl. GM 18 τὸ om. A 19 νεῶν] ὕων G σπεῖν A 33—4 extra ord. 20 εἰξασιν Mein. εἰκασὶ Pors. ἡμῶν Bhd. 21 τοῖς pr.] τοῖς G δ] ἃ v. Grotius τοίχοις Eust. ἡ φάλαγε om. V 22 ὑφαίνεται Pors. 23 Φάλαγε, ἀράχνιον τι om. G καὶ om. V ἄκρα] ἄρθρα G, Dind. cf. vs. 13 24 εἰλίσsetai F εἰλίcceto G λίσsetai AV δακτύλων GF 25 ἰστότονα GM^{ac}, Ar. plerique: ἰστόγρονα F ἰστόπινα AVM^{ac} 26 Λεύκιος — p. 694, 3 ἄλλος om. V 27 πολλὰς ἀνθ. πρὸς τινὰς GFM

τῇ Ῥώμῃ μὴδὲν ἐωρακέναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγος· καίτοι γε πολλοὺς οὐ μόνον τεθεαμένος, ἀλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καὶ τις ἄλλος.

Δ 35 Φαλαγγηδόν: δίκην τάξεως.

Δ 36 Φαλαγγίτης.

Harp. 37 Φαλάγγια: ζῶν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Δ Σ 38 Φαλακρός. καὶ Φαλακρότερος εὐδίας.

39 Φαλακρόν τίλλεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

40 Φαλακρώματα.

Σ 41 Φάλανθοι: φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Σ 42 Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας, τοὺς ἀσπίδισκους, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

Heay. 43 Φάλαρις, Ἀκραγαντίνος, τυραννήσας δὲ Σικελίας ὅλης κατὰ τὴν

Suid. νβ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πάνυ θαυμασίας. Αἰλιανός φησι 15 περὶ τούτου, ὅτι Λοῖσις δὲ καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο Φαλάριδι, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίππῳ προσηνέχθη.

Σ 44 Φαλλάκιον: ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενον.

Δ καὶ Φάλαϊκος.

45 Φάλεκ: κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν τὸ ἡμικυ λέγεται τοῦ χρόνου 20 τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· ἀπὸ γὰρ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Νῶε ἔτη βεμβ', ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦ Φάλεκος ἔτη ψνῆ', ὡς γίνεσθαι ἔτη ,γ'· ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη ,ς'.

Σ + Δ Suid. 46 Φαληρεὺς: πολίτης Φαλήρων. Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. 25

Δ 47 Φαληριώσα: εἰς ὕψος ἐπαιρομένη.

Ar. 48 Φαληρίς: ὄρνις λιμναία. ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ φάλον. καὶ

Δ Φαληρίται, ἔθνος.

35 cf. H, sch. O 360, Et. M. 786, 53 37 Harp. = P 38 Φαλακρότερος εὐδίας = P; Sophron. fr. 108 41 = P, Ba 402, 29, Et. Gen., Et. M. 786, 57 42 cf. P = Ba 402, 30, Et. Gen., Et. M. 787, 9; sch. Π 106. τὰ περὶ sq. gl. Hdt. 1, 215 44 — ἀδόμενον = P, Et. Gen., Et. M. 786, 57 cf. Ambr. 95 Φάλαϊκος = Ambr. 17 45 ἀπὸ pr. sq. cf. Nicephor. p. 92 46 — πολίτης = P, Ba 403, 1, Et. M. 787, 19, H cf. Steph. Byz. 47 = Ambr. 68 48 — φάλον sch. Ar. Av. 565 cf. H Φαληρίται aliter Ambr. 62

37 cf. v. O 350 41 cf. v. A 2518 42 Αἰλιανός sq. ex v. A 1812 44 cf. 51 45 cf. v. A 425 extr. 46 Φάληρον sq. ex v. Δ 429

A et A* in mg. (GFVMB) 2 τεθεαμένους F τεθεασάμενος A θεασάμενος Bhd. 36 post 37 GFVMB, ordo poscit 6 Φαλάγγιον F δακέντων F δακεόντων V τὰ φαλάγγια A, Harp. ep. 39 om. AV, mg. A* 11 τὰς V 12 περὶ V M τὰς] τοὺς A 14 δὲ om. FM 15 Αἰλιανός — 17 προσηνέχθη om. A 16 ὁ πατὴρ G 18 Φάλαϊκον Phot. Et. Ambr., ordo poscit; Φάλλικον Kust. praeunte Pors. τῶν φαλλῶν A 20 λέγει G cp. A 22 Φάλεκ GFVMB 23 γὰρ] δὲ G μέχρι] ἕως F 24 ἔτη om. V ,ς'] ,εφλγ' A*; A eras. 25 Φάληρον — 198 propter folia archetypi omissa om. A, quaedam ordine turbato mg. add. A* 25 Φάληροι F 27 ἐσχημάτισται — p. 695, 1 Φαληρεὺς om. A*

- 49 Φάληροι: δημος τῆς Ἀντιοχίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεὺς. Harp.
 50 Φαλῆς: ὡς Ἑρμῆς. Φαλῆς, Φαλῆτος. ὥσπερ Ὅμηρος Ar. Δ
 ἤρμος καταπληξιν τῇ φυγῇ καὶ ἐταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι, θεσπεσίη Ar.
 ἔχε φύζα (εἰπών), φόβου κρυόεντος ἐταίρη· οὕτω καὶ ὁ Κωμικός
 5 ἐκείθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Διονύσω Φαλῆν ἐταῖρον εἶναι φησιν·
 ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῶ πότῳ τὰ ἀφροδίτια. Φαλλῖονες δὲ
 εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου ἐπὶ γέλῳτι στρατευόμενοι, οὕτω καλούμενοι
 ἀπὸ τῶν φαλλῶν τοῦ Διονύσου. πολλῶνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς
 παραφθείροντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσιν.
 10 51 Φαλλικά: τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενα μέλη. Ar.
 52 Φαλίσκοι: Ζῆται ἐν τῷ ἄρμῳσται.
 53 Φαλκίδιος: νόμος ἐστὶ παρὰ καίσαρος τεθείς Γαίου Ὁκταβίου,
 πλείστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχὰς, πρὸς
 Φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὐρημένος.
 15 54 Φάλκων, Φάλκωνος: ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος. Δ
 55 Φαλκωνίλλα: ὄνομα κύριον. Δ
 56 Φάλον: τὸ προμετωπίδιον. Σ
 57 Φάλος: βῶλος· ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσῃ. Σ
 58 Φαλλοφόροι: ἰθύφαλλοι, αὐτοκάβδαλοι. ἰδέαι μουσικῶν. καὶ οἱ
 20 μὲν κιτοῦ στέφανον ἐφόρουν, οἱ δὲ ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων
 εἶχον καὶ χειρῖδας ἀνθινὰς, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλ-
 λοφόροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιτῷ καὶ ἰοῖς στε-
 φανούμενοι.
 59 Φαλλοί: μόρια δερμάτινα. ἢ ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ Σ
 25 ἄκρῳ σκῦτινον αἰδοῖον. Ar.
 60 Φαλλοί: αἰδοῖον κύκινον. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, Greg.
 σχῆμα αἰδοίου ἔχοντες ἀνδρείου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἐν τε
 τοῖς τραχήλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ Διονύσω
 ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες.

49 Harp. = P, Et. M. 787, 20 cf. Steph. Byz. 50 — Ἑρμῆς + ὥσπερ —
 ἀφροδίτια sch. Ar. Ach. 263; 12 Φαλῆς, Φαλῆτος = Ambr. 16 Φαλλῖονες sq.
 fort. sch. Greg. 51 sch. Ar. Ach. 261 53 Cass. D. 48, 33 contulit Gsf.
 54 Φάλκωνος = Ambr. 40 55 = Ambr. 75 56 = P, Ba 403, 3 57 = P,
 Ba 403, 5, Lex. rhet. sp. Et. Gen. et Et. M. 787, 18 cf. H 58 Ath. 14, 622b
 59 — δερμάτινα = P, Ba 403, 2 ξύλον sq. sch. Ar. Ach. 243 60 = Nonn.
 n Greg. PG 36, 1005a

i

51 cf. 44 58 cf. v. Σ 327 60 cf. v. 1251

1 Φάληροι] Φαληρίας V 2 ὡς] ὁ F Φάλης alt.] nov. gl. F ὥσπερ — Ar in mg., V
 9 ὀνομάζουσιν om. A 3 ἐτέραν F V 5 ἐταίραν V φασιν F 6 Φαλ- (GFM B)
 λίωνες Port. δὲ] δὲ οἱ Bhd. 7 ἐπὶ γ. στρατευόμενοι om. G ἐπὶ] καὶ ἐπὶ
 Bhd. καλοῦνται Bhd. 52 om. AFV; Ζῆται om. G 12 ἐστὶ om. A Γαίου —
 14 εὐρημένος om. A 13 πρός] προ sine acc. F 15 Φάλκωνος om. F 56 om. A
 18 ἢ ἡ — θαλάσῃ om. A ἢ om. GFV cf. Et. 19 ἰδέαι — 22, 23 στεφανούμενοι
 om. A 21 χειρίσσης F 22 δέρματος ed. pr.: cp. V δέρματα GFM κιτ-
 τοῖς F 25 σκῦτινον] γρ. κύκινον ss. M cf. vs. 26 26 σκῦτινον Bhd. ὕστε-
 ρον — 29 ἄγοντες om. A 27 ἔχοντες Bhd.: ἔχοντ' FVM ἔχον G ἔχων Port.
 τούτου ἐ. παραθέμενοι V

- Hom. 61 Φαλοί: τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις.
- E 62 Φαμέας: ὄνομα κύριον. τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ Φαμέας, ὦν οὐκ ἄψυχος ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα κυμπλοκάς.
- Σ 63 Φαμέν: λέγομεν. 5
- Δ 64 Φάμωσσα. ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβιανὸν ψδαῖς καὶ παρωδῖαις καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσσοις
- Σ 65 Φανάς: τὰς ἐκλάμψεις.
- Σ 66 Φάναι: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἑτέρῳ δηλοῦν.
- Σ 67 Φάναι: εἰπεῖν. 10
- 68 Φάναι: τὸ εἰπεῖν. Φᾶναι δὲ τὸ λάμψαι.
- Synt. 69 Φανερῶ· αἰτιατικῇ.
- Ar. 70 Φανερῶς: ἐναργῶς, ἐτοίμως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
- Ar. 71 Φανή: λαμπρὰ, καθαρὰ. Ἀριστοφάνης· ἵνα μὴ γέσαιμ' εἰς τὴν 15
- cicyραν· φανὴ γὰρ ἦν.
- Greg. 72 Φάνης: ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης, αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγὴν· ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως. καὶ ὁ Ἡρικαπαῖος ἕτερον, καταπιόντα πάντας τοὺς θεοὺς, ὡς τὸν Κρόνον.
- Hesych. 73 Φανίας ἢ Φαινίας, Ἑρέσιος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς, Ἀριστο- 20
- τέλους μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριᾶ ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα.
- Harp. 74 Φανίας: ὄνομα κύριον, τῶν ἐστρατηγηκόντων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.
- Σ 75 Φάνιον: τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον.
- Δ 76 Φανόδημος: ὄνομα κύριον. 25
- Ar. 77 Φανός: φαεινός. καταγγέλλων καὶ φανερὰ ποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὃ ἐστὶ κυκοφαντεῖν. ὅπως ἔσομαί σοι φανός ὑπογραφεὺς δικῶν. Φανὸν δὲ πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγεται φανός ἀμπέλου. 30

61 = sch. A (Aristonic.) in K 258 62 τὰς sq. Polyb. 36, 8, 3 63 = P, Ba 403, 4, H, gl. Dionys.; in O 735 64 ἀπέσκωπτον sq. cf. ad v. 1401
65 = P, Ba 403, 8 cf. H; in Eur. Rh. 943 66 Tim. = P 67 = P, Ba 403, 7, gl. Dionys. cf. Ambr. 193 69 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 302, 27 (= 303, 17) cf. Synt. Laur. 70 Ar. Nu. 291 c sch. plenior. 71 Ar. Eccl. 347 c. sch. cf. gl. Dionys. 72 = Nonn. in Greg. PG 36, 1028 c; Orph. fr. 80 Kern 74 Harp. = P cf. Ambr. 26 75 = P, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 787, 34 77 — δικῶν Ar. Eq. 1256 c. sch. Φανὸν sq. sch. Ar. Lys. 308 plenius

61 cf. v. A 4549, hinc v. A 704 62 cf. v. A 4740 63 cf. 66, 122, 130
64 cf. v. 1401 66 cf. 63, 122, 130 67 cf. 274

A^r in mg., V 61—67 om. A 1 Φαλλοί F V M 4 ἐκλινε V 6 Φάμωσσα V 68—9 om. V
(G F M B) 11 Φάναι, τὸ εἰπεῖν A^r M B: καὶ F om. G δὲ om. F τὸ alt. om. G 70 om. A
13 καὶ Φανερῶς G M ἐν Νεφέλαις F 15 Ἀριστοφάνης—16 ἦν om. A;
Ἀριστοφάνης om. G; ἵνα—ἦν om. F 17 Ὀριστικοῖς V 18 καὶ—77 om. A
20 Ἑρέσιος Baa.: Αἰρέσιος omnes 24 ἐξέβαλον V, Phot., plerique Et.
26 φανερὰ ποιῶν] φανερῶν G τὰ om. V 27 ἢ del. Bhd.

78 Φανοστράτη: θηλυκόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθή- Δ
νησιν ἑταίρων ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ Harp.
τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο.

79 Φανότερον: λαμπρότερον. Σ

5 80 Φανοτεῦσιν· ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδῶσιν τὴν ἐν Ε
τοῖς Φανοτεῦσιν.

81 Φανῶν: κατηγορήσων. Ἀριστοφάνης· μικρὸς γε μήκος οὗτος, ἀλλ' Ατ.
ἅπαν κακόν. τὸν Νίκαρχόν φησι.

82 Φαντάζομαι: συκοφαντοῦμαι. οὕτως Ἀριστοφάνης. πλέω τοῦ Σ
10 φανταθέντος ἦν ὃ διέφυγεν. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ Greg.
φαίνειν ἔλεγον.

83 Φαντασία: ὑπόληψις. εἰδῶς γάρ, ὅτι φαντασία περὶ αὐτὸν
ἐστίν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ' ἑαυτοῦ, πλείω ἡμόσατο πρὸς τὴν Ε
ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαν-
15 τασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις.

84 Φαντασία· γνωστικαὶ καὶ ζωτικαὶ καὶ ὁρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς Phil.
ψυχῆς· φαντασία καὶ αἰσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, ὅτι ἡ μὲν
αἰσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται, ἡ δὲ φαντασία ἔνδον ἔχει τὴν
γνώσιν. καὶ ἡ μὲν αἰσθησις τὸ παρὸν μόνον καὶ οὐ ἀντιλαμβάνεται
20 ἔξωθεν τοῦτο οἶδεν, ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαβοῦσα τῶν
αἰσθητῶν τοὺς τύπους ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει· ὅθεν καὶ παθη-
τικὸν νοῦν Ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ, νοῦν μὲν ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ
γνωστὸν καὶ ἀπλὴ προσβολῇ, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐπιβάλλουσιν· παθητικὸν
δέ, διότι μετὰ τύπων, καὶ οὐκ ἀσχηματίτως. ἐκλήθη δὲ φαντασία,
25 οἷονεὶ φασοτασία τις οὖσα· φαντασία γάρ ἐστίν ἡ τῶν φανθέντων
στάσις· ἴσθης γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανέντα. ἐκάτερα δὲ αὐτῶν περὶ
μερικὰ ἀποτείνεται· τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν, οὐ μὴν πᾶν λευκόν. δια-
φέρει δέ, ὅτι ἡ μὲν τὸ ἔξω, ἡ δὲ τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἡ μὲν φαντασία
τῶν ε' αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους, ἐκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων
30 μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει.

78 Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244, 209) sq. Harp. = P, Et. Gen., Et. M. 787, 31
cf. Ath. 13, 586a 79 = P cf. H, gl. Dionys.; I. cf. Ps. Herodian. 203
80 Polyb. 5, 96, 5 81 Ar. Ach. 908 c. sch. 82—Ἀριστοφάνης = P cf. sch.
Ar. Ach. 823, H; Ar. Ach. 823 πλέω sq. Greg. Naz. PG 36, 192c c. sch.
Ann. 222 83 εἰδῶς—ἐνδεχομένως Polyb. fr. 233. oi sq. Polyb. fr. 234
84 Philop. 5, 34—6, 10

80 cf. v. Π 2217

81 cf. v. M 1052

1 Ἀπολλόδωρος—82 om. A 7 Ἀριστοφάνης—8 φησι om. F 9 οὕτως Α^r in mg., V
om. G 11 φαίνεσθαι Bhd. 12 εἰδῶς—15 πράξεις om. A 12. 13 περὶ (GFM)
αὐτοῦ ἐστίν G περίεστιν αὐτόν V 13 πλείω <ταύτην> B.-W. 14 ἐνχο-
μένην V 16 Φαντασίαι F ζωτικαὶ ὁρεκτικαὶ V ὁρεκτικαὶ καὶ ζωτικαὶ GF
17 ἡ αἰσθησις GF διαφέρει V 20 λαβοῦσα AMTP, Philop.: λαμβάνουσα GFM
21 ὅθεν—24 ἀσχηματίτως om. A 22 ἔχουσα GF 23 ἐκεῖνο F 24 διὸ G
26 φανθέντα F ἐκάτερα—28 οἶδε om. A

Phil. 85 Φαντασία καὶ φάντασμα διαφέρει: φάντασμα μὲν γάρ ἐστι δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους· φαντασία δὲ τύπωσις ἐν ψυχῇ, τουτέστιν ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν, οἷονεὶ τύπον σφραγιστήρος· ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία ἢ ἀπὸ ὑπάρχοντος 5 κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη καὶ ἐναποτετυπωμένη καὶ ἐναπεσφραγισμένη, οἷα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μὲν εἰσιν αἰσθητικάι, αἱ δὲ οὐ· αἰσθητικάι μὲν αἱ δι' αἰσθητηρίου ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι, οὐκ αἰσθητικάι δὲ αἱ διὰ τῆς διανοίας, καθάπερ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἄλλων λόγῳ λαμβανομένων. 10

Σ 86 Φαντασιόσκοποις.

Δ 87 Φαντασίωνος.

Δ 88 Φάος: φῶς. ὦ φάος ἄγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ· ὥς μοι Soph. πολλὰς μὲν θρήνων ψδὰς, πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥθεου στέρνων πληγὰς αἵμασσομένων, ὅπταν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῇ. ἡ Ἥλέκτρα φησί. 15 λέγει δέ, ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίονσα. καὶ αὐθις·

Ar. ἥδιτον φάος ἡμέρας ἔσται τοῖς παροῦσι. καὶ ζῆτει ἐν τῷ φῶς.

Σ 89 Φάων: φαcὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φαcὶν σὺν πολλοῖς καὶ Σαμφῷ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσιν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος 20 πέτρας.

Ar. 90 Φάραγξ: τὸ τῆς γῆς βάραθρον, ὅπερ, ὅταν ὕδωρ δέξηται ἀφανίζει αὐτό.

Δ 91 Φάραγξ: ἡ κοιλότης τῆς γῆς. ἀρσενικῶς. τοῦ Περσικοῦ τὴν Ε ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος, διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι 25 Suid. διορίζοντα. Φάρυγξ δέ, φάρυγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.

Ε 92 Φαραῷ: οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου, ἀπὸ Φαραῷ.

Δ 93 Φαρέc: ὄνομα κύριον.

Ε 94 Φαρισαῖοι: οἱ ἐρμηνεύμενοι ἀφωρισμένοι παρὰ τὸ μερίζειν καὶ 30 ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἀπάντων εἰς τε τὸν καθαρῶτατον τοῦ

85 Laert. D. 7, 50—51 86 = P 87 = Ambr. 36 88 — φῶς = sch. A 605 cf. H, Byz. Zt. 16, 66, 18 ὦ — κλαίονσα Soph. El. 86—91 c. sch. 91 ἥδιτον—παροῦσι Ar. Eq. 973—4 89 = P, Cohn Z. d. P. 81 90 sch. Ar. Eq. 248 91 — κοιλότης cf. H τοῦ—φάραγγα Th. Simoc. 2, 8, 10 92 Georg. 15, 22—16, 1 94 Georg. 336, 9—337, 3

91 Th. cf. v. Π 299; Φάρυγξ sq. ex 117 94 hinc v. Ε 3123 extr.

A^c in mg., V 85 non nov. gl. FV 3 οὐ—93 om. A 5 ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ G 6. 7 ἐναπο- (GFV) σφραγισμένη GF 8 αἰσθητικάι pr.] αἰσθηταὶ V 9 διὰ om. G 10 τῶν pr. VM, Laert.: καὶ τῶν GF λόγων V 86—7 om. F 14 ἥcθα V 17 καὶ—φῶς om. V, καὶ om. G, ζῆτει om. F 18 φαcὶν] Φάων V 19 Σαμφῷ G 22 γῆς VM: χαράδρας G om. F 26 Φάρυγξ—πολλοὶ post 92 om. ss. γράφουσιν οἱ π. V Φάρυξ VM φάρυγος M 27 Φάμω F 29 Φαρέc FV 94 sic A: Φαρισαῖος ἐρμηνεύεται ἀφορισμός. mg. Φάριcca. Φαριccaῖος add. V 30 Φαριccaῖοι cett. GVM ἐρμηνευταὶ F 31 τὸν] τὸ Georg.

βίου καὶ ἀκριβέστατον καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετῆρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς, παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἡ αὐτὴ ἐγκράτειά τε καὶ παρθενία, νηστεία δις τοῦ σαββάτου, Ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοὶ ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπαρχαὶ
 5 καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαὶ καὶ τὰ λοιπά, ὑπεξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων Ἑσσαιῶν ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἦν δὲ Φαρισαϊκὴν ὡς ἄριστον πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας εὖ μάλα σεμνύνεται, φάσκων, Ἰσραηλίτης εἰμι φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ τὸν νόμον Φαρισαῖος.

- 10 95 Φαρισεὺς καὶ Φαρισαῖος. Δ
 96 Φαρέτρα: βελοθήκη. οἰονεὶ φάρος τῶν τιτρωσκόντων. Σ Ecl.
 τουτέστι περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι. Suid.
 97 Φαρμακᾶς: μυρεψεῖς. Σ
 98 Φαρμακεύς. τοὺς οἰνοχόους τούδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς καὶ Δ
 15 πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτεινε. E
 φαρμακεῦσι τε πατρώοις πολλὰ ὠμιληκυῖα. E
 99 Φαρμακεύω· αἰτιατικῇ. Synt.
 100 Φαρμακεῖα· φαρμακεῖα λέγεται, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θα- E
 νατηφόρου πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. ὅτι γοητεία
 20 καὶ μαγεία καὶ φαρμακεῖα διαφέρει. καὶ Ζήτει ἐν τῇ γοητεία. Suid.
 101 Φαρμακεῖας: γοητείας. πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμα- EV
 κείας ῥιπτούντων ἑαυτοὺς ἐς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν.
 102 Φαρμακίας: ὄνομα κύριον. Δ
 103 Φάρμακον: παραμυθία, ὁμιλία, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν Σ
 25 ἄκεσιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθέων. Φάρμακον λέγεται, ὅπερ E
 Μῆδοι μὲν νάφθαν καλοῦσιν, Ἕλληνες δὲ Μηδείας ἔλαιον. ἀγγεῖον δὲ
 θεοῦ τε καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι
 νάφθαν καλοῦσι. καὶ αὐθις· πίττα τε ἦν καὶ θεῖον καὶ ὅσα φάρ- E

95 Φαρισαῖος = Ambr. 10 cf. 1 96 — βελοθήκη = P, Ba 403, 12, H, Et. M. 787, 37 φάρος τῶν τιτρωσκόντων cf. Et. M. 787, 37 97 = P, Ba 403, 14
 98 τοὺς — ἀπέκτεινε Aelian. fr. 73 φαρμακεῦσι sq. Proc. h. a. 1, 12 99 = Synt. Gud. 100 — στόματος Georg. 74, 18—20 101 πάντα sq. Polyb. 38, 16, 7 = EV 2, 208, 4—5 103 — ἀνθέων = P, Σ* cf. Ba 403, 19; Et. Gen. = Et. M. 787, 47 vs. 25 Φάρμακον—28 καλοῦσι Proc. Bell. 8, 11, 36

96 περιβόλαιον sq. ex 112 98 Aelian. cf. v. Π 2878, Proc. cf. v. M 306
 100 cf. v. Γ 365, unde γοητεία pr. sq. 101 Polyb. cf. v. Π 1242 103 Proc. hinc vv. M 878 extr., N 90 extr. Ar. cf. v. Λ 860

95 om. A; χῶ(λιον) supra Φαρισεὺς add. M 11 οἰονεὶ—98 om. A 11 βᾶ- A^r in mg., V
 ρος GF 12 τουτέστι—φέρεσθαι om. V 13 Φαρμακᾶς] θηλυκὸν καὶ εὐθείαν (GF M)
 88. V μυρεψῆς VM, Ba, Σ* 14 Φαρμακᾶς F 15 ἀπέκτειναν Π 2878,
 Port. 18 ὅταν—19 στόματος] σκευασία θανατήφορος A 19 ὅτι—20 γοητεία
 om. V 19 ὅτι om. A GF 19. 20 φαρμακεῖα, γ. καὶ μ. διαφέρει A καὶ tert.
 om. G 101—2 om. A 24 δὲ om. GF 25 εἴρηται—λέγεται om. A
 εἴρηται δὲ V, Σ* (Phot.): ἢ εἴρηται FM ἢ G, Ba Φάρμακον] nov. gl. GF M
 Φάρμακον—26 ἔλαιον del. Bhd., frustra, cf. ad vs. 28 26 μὲν om. GF
 ἀγγεῖον—p. 700, 3 πολιὰς om. A 28 μὲν v. καλοῦσιν, Ἕλλ. δὲ M. ἔλαιον ex 26
 Bhd.; Ἕλληνες—καλοῦσι post καλοῦσι iterat G 28 καὶ tert. om. V

- Ar. μακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. 'Αριστοφάνης· οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔτυχες, ὦ Λυσικράτης μελαίνεται. ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιὰς.
- Rhet. ? 104 Φαρμακός· ὁ ἐπὶ καθαριῶ πόλεως ἀναιρούμενος· ὃν λέγουσι Ar. κάθαρμα. καὶ Φαρμακοῖσιν. 'Αριστοφάνης· πονηροῖς κακ πονη- 5 ρῶν εἰς πάντα χρώμενος, οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως χρήσται' ἂν. τούτέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι.
- Harp. 105 Φαρμακός· ὄνομα κύριον. Λυσίας φησί. δύο ἄνδρας 'Αθήνησιν ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις, ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν 10 ἐστὶν ὁ Φαρμακός, δῆλον· ἱεράς γὰρ φιάλας τοῦ 'Απόλλωνος κλέσας καὶ ἀλούς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν 'Αχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀποτμήματά ἐστιν. 'Ιστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένους δὲ ἐν τῇ κατὰ 'Αριστογείτονος λέγοντος, οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρή- 15 σεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾶν ἄξιοι τοῦνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὖρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν. Φαρμάκοντα δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ φαρμάκων ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος· ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν 16 Νόμῳ ὑποσημαίνει.
- Ar. 106 Φαρμακοὺς· τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους, οἱ ἐκάθαιρον τὰς πό- λεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. 'Αριστοφάνης· ὥσπερ δημοσίους τρέφεις· κᾶθ', 20 ὅταν μὴ σοι τύχοι ὄψον ὄν, τούτων δεῖ ἂν ἡ παχύς, θύσας ἐπι- δειπνέις.
- Hdt. 107 Φαρμάκοις· παρὰ 'Ηροδότῳ, ἀντὶ τοῦ βαφαῖς.
- Δ + Σ 108 Φαρμάξας· ποτίσας, γοητεύσας. καὶ Φαρμαχθεῖς, ἡ 25 Δ μετοχή.
- Σ + E 109 Φαρμάττων· γοητεύων. ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἐκδειματῶν καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον.
- 110 Φαρμουθί· παρ' Αἰγυπτίοις, κατὰ 'Ρωμαίους 'Απρίλλιος.
- Suid. 111 Φάρνουτις· ποταμός, ὁ τῇ Νικαίᾳ παραρρέων.

103 vs. 1 οὐδ' sq. Ar. Eccl. 735—6 c. sch. 104 — πόλεως cf. Ammon.
 πονηροῖς sq. Ar. Ran. 731—33 c. sch. 730 105 Harp. = P cf. Et. M. 787, 56,
 Et. Gen., Hellad. ap. Phot. Bibl. 534a 3; Lys. 6, 53, Istr. fr. 33, FHG 1, 422—3,
 Dem. 25, 80 et 46, 16, Theophr. fr. 105 Wimm. 106 Ar. Eq. 1135—40 c. sch.
 1136 107 gl. Hdt. 1, 98 108 γοητεύσας cf. P = Σ^α, Ba 403, 21, Et. Gen.,
 Lex. rhet. ap. Et. M. 787, 54 110 cf. Zon. 1793

104 init. cf. 106; Ar. cf. vv. K 36, Π 2040 111 ex v. N 380

A in mg., V 1 ἦν δυνατὰ κινῆσθαι V 2, 3 ὡς τοῖς Λ. φαρμάκοις τ. μελαίνον V 3 τὰς
 (GFM) πολιὰς αὐτοῦ GF 4 ὃν—107 om. A 5 καὶ πονηροῖς G, Ar. 11 ἱερεὺς F,
 Harp. plen. 12 τὸν om. GF 13 ἀπομμήματα Harp. Phot. 13, 14 Δη-
 μοσθένους—16 δὲ om. G 13, 14 Δημοσθένης F 14, 15 ἐξαιρήσει F
 17 Κατὰ] ἐν τῇ Ὑπὲρ G δὲ F, Harp. Phot. Et.; om. tell. 18 Νόμων ed. pr.,
 Harp. Phot. 19 οἱ ed. pr.: οἶον omnes 24 καὶ—25 μετοχή] ἡ μ. ὁ φαρ-
 μαχθεῖς A 109 om. A 110—11 post 114 V, iure suspectae Bhdgo
 28 κατὰ VF: κατὰ δὲ M καὶ A μὴν ὁ παρὰ G 'Ρωμαίοις AG 29 Φάρ-
 μουτης F

- 112 Φάρος: ἰμάτιον, περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι· ἢ τῇ ὑφῇ Σ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.
- 113 Φάρος: ποταμός Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος πλέθρα γ'. καὶ Πύραμος, Ε ποταμός, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. καὶ Χάλος, ποταμός, οὗ τὸ εὖρος 5 πλέθρου, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων.
- 114 Φάρος: ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φάρον σημαίνει· ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου Σώστρατος Δεξιφάνους, Κνίδιος, ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως· ὅτε καὶ Πύρρος ὁ 10 ὑπὸ Ἀχιλλεύς τὴν δυναστείαν τῆς Ἡπείρου παρείληφεν.
- 115 Φαρκαλίσι· καὶ τὸν Ἀχιλλεῖσι Φαρκαλίσις Ἔκτορα πύλοισι Anth. ὅστέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.
- 116 Φάρος: κλάσμα, τρύφος, ράκος, πτερύγιον, ἀκρωτήριον. καὶ Σ φιλοδούπου φάρκος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου. Anth.
- 117 Φάρυγξ, φάρυγος γράφουσιν οἱ πολλοί. Φάρυγξ· ὅτε 15 μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα· ἢ δέ ἐστιν ἡ Phil. ἀχανία ἢ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ρίζαν· ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται, τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου καὶ τοῦ θυροειδοῦς καὶ τοῦ ἀνωγύμου, οἵτινες 20 συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης τούτων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς ἢ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰδοποιεῖται ἡ φωνὴ κατὰ τε τὸ ὀξύ καὶ τὸ βαρὺ, καὶ εἴ τι ἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται.
- 118 Φάς: εἰπών. Σ
- 119 Φασάηλος: ὄνομα κύριον. Δ
- 120 Φάσγανον: ξίφος. καὶ ψῆκτραν ἄκιτιν ἀπέπτυνε καὶ λιπο- Σ κόπρους φασγανίδας καὶ τοὺς κυλόνυχας ὄνυχας. Anth.
- 121 Φάσηλις: ὄνομα νήσου. καὶ Φασηλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Δ

112 = P, Σ*, Ba 403, 22, Et. Gen., Et. M. 788, 8 cf. H, Ap. S. 161, 17, sch. B 43 113 Xen. An. 1, 4, 1 et 9 114 init. cf. Strabo 17 p. 791 extr.; extr. cf. Plat. Pyrrh. 7, 7 115 Anth. 7, 2, 7—8 116 — ἀκρωτήριον cf. P = Ba 403, 25; H; gl. Hdt. 1, 180 = Greg. Cor. p. 513 καὶ sq. Anth. 6, 297, 1—2 117 Φάρυγξ alt. sq. Philop. 381, 22—31 118 = P, Ba 403, 24, H cf. sch. 135 119 = Ambr. 18 120 — ξίφος = P, Ba 404, 3, sch. A 190, Zon. 1798 cf. H καὶ ψῆκτραν sq. Anth. 6, 307, 3—4 121 Φάσηλις cf. Ambr. 78. Φασηλίτης cf. Ambr. 12 et 60

112 hinc 96 113 cf. vv. Π 3191 et X 59 116 Anth. cf. v. A 351 117 hinc 91 extr. et v. A 132 120 cf. v. Ψ 66; hinc vv. A 889, Σ 1348 121 Ar. cf. v. A 4593

112 om. A 3 πλέθρα e Xen. Gsf.: cp. V πλέθρων rell. γ' A: τριῶν GFM A* in mg., V γῆν V 4 στάδιον e Xen. Gsf. cf. Π 3191: cp. V σταδίου rell. 5 πλέθρον F (GFM) 6 τὸν—115 om. A 8 ὁ om. V ὑπὸ] ἀπὸ Bhd. del. Bas. 12 ράκος—13 ἐλαϊνέου om. A 14 φάρυγος om. A cf. infra γράφουσιν—Φάρυγξ V: Φάρυγξ, φάρυγος γρ. πολλοί mg. add. M πολλοί δὲ γρ. φάρυξ φάρυγος A om. GF ὅτε—119 om. A 16 τῆς om. V; ἱατρικά καὶ φιλοσόφα mg. add. M 17 φάρυγγα V, v. l. Philop. 19 θηριοειδοῦς GFM τοῦ alt. om. V 21 διαστολῆς] καταστολῆς G 23 εἶδος post θεωρεῖται transpos. V 26 καὶ pr.—27 ὄνυχας om. A 28 καὶ—p. 702, 1 νήσου om. G 28 ὁ—181 om. A

Σ νήσου. καὶ παροιμία· Φασηλιτῶν θῦμα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Καλαβρῷ θύειν φησὶ
 ΛΓ. Καλλίμαχος ἐν Βαρβαρικοῖς νομίμοις. ἄφευε τῶν φασηλῶν, ὧ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

Σ ΑΓ. 122 Φασί: λέγουσι. Φάσις δὲ ποταμὸς Σκυθίας. καὶ λέξις, 5
 Rhet. ? μήνυσις· ἡ δημόσιον ἔγκλημα· φήμη, λόγος. μηδαμῇ μηδέ φασι
 Ε ὑπάρχειν νοτίδος. καὶ Φασιανοί, οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. καὶ
 Ε Φασιανοὶ κατάλογοι, οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος, παρὰ Μενάνδρῳ.

Δ 123 Φασιάδης.

ΛΓ. 124 Φασιανικός· Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐπικεχοδῶς ἔγωγε φασι- 10
 νικός. κυκοφάντης· παρὰ τὸ φαίνειν, μετὰ φασιανῶν εὐρισκόμενος.
 ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δέ, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ κῶρ.
 φασιανὸς οὖν ὁ κυκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν, ἢ παρὰ τὸ φαίνειν.
 ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φάσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

Σ 125 Φασιανοί: ἀλεκτρυόνες, καὶ ὄρνεις τινές. Ἀριστοφάνης· 15
 ΛΓ. εἰ δοίης μοι τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας. ἐπὶ τῶν εἰς τι
 πρᾶγμα ἀπαγορευόντων. οὐκ εἰςὶ δὲ ἵπποι φασιανοί, ἀλεκτρυόνες
 μέντοι. ἵπποι δὲ τινες εἰσὶν, ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. τούτους οὖν
 λέγει. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύριον, ἐνὸς τῶν Ἀθήνης πολιτευομένων
 τότε· πατήρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δέ, εἰ καὶ 30
 ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιούσιν ἵππους εἶναι τοὺς φα-
 σιανούς. καὶ εἴπερ ἔστι τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦτο
 τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον ὀρνίθων τι γένος.
 ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις, Πλάτων λέγει· ὧ θεῖε Μῦρρυχε· τέως
 γὰρ εὐδαίμων ἔφυς, καὶ Γλαυκέτης, ἡ ψήττα, καὶ Λεωγόρας, οἱ Ζῆτε 35
 τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι. Εὐπολις ἐν Αὐτολύκῳ, ὡς καὶ διὰ Μυρ-
 ρίναν ἐταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες τῷ
 μηρῷ φασιανὸν ἵπποι. Φάσις δὲ ἐστὶ ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ
 Rhet. Δ ἵπποι γίνονται. Φάσις δὲ καὶ μήνυσις, ἀγγελία. καὶ κλίνεται

121 Φασηλιτῶν—νομίμοις (praeter καὶ ἀναίμων) = P; — τίθεται cf. Zen. VI 36, Call. fr. 100 b 1 S. ἄφευε sq. Ar. Pac. 1144 122 — λέγουσι = P, Ba 404, 4, H, gl. Dionys. Φάσις—Σκυθίας sch. Ar. Nu. 109 cf. Ambr. 55, Steph. Byz., H μήνυσις cf. Bk. 315, 16, Poll. 8, 47, Lex. Cant. 357. δημόσιον ἔγκλημα cf. Σ^a et ad 126; φήμη, λόγος cf. H Φασιανοὶ pr. sq. Men. Prot. FHG 4, 670 124 — κῶρ Ar. Av. 68 c. sch. plenior. Φασιανὸς sq. sch. Ar. Ach. 726 cf. Ba 404, 5 = P 125 — τινές = P, Et. Gen., Et. M. 789, 4 cf. H εἰ—vs. 29 γίνονται Ar. Nu. 108—9 c. sch. plenior. 109 cf. Ath. 9, 387 a; Pl. com. fr. 106, Eur. fr. 44

122 init. cf. 63, 66, 130. Ar. cf. 125. μήνυσις cf. 125; δημόσιον ἔγκλημα cf. 126; φήμη, λόγος cf. 131 125 cf. 122

VM 2 Κολαβρῷ Phot., Apost. XVII 79 Κυλάβρα coll. Ath. 7, 297 e Jablonski
 (GFB) 8 Μενάνδρου V 123 om. F 124 non nov. gl. V 11 μετὰ—13 φαίνειν
 om. G 12 αὐτοῦ] αὐτὸ V 14 ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ om. F 16 μοι
 om. V 23 τῆς om. V Ἀρίσταρχον Rubenken 24 ὅ] ὅτι Bhd. λέγει]
 Περιαλεῖ e sch. Gsf. τέως] νῦν sch. πῶς Jacobi 25 Γλαυκεύεται F οἱ]
 ἢ V 26 οὐδὲ V 26. 27 Μυρρίνην VM 27 φασιανὸν V 28 φασιανοὶ VB
 φασιανούς G 29 καὶ pr. om. V

- φάσιος. Φάσις ἐστίν, ἣν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπο- Σ
 ρύττειν δημόσιον μέταλλον ἢ χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων.
 ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς
 ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμιθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον, προφαί-
 5 νειν λέγονται.
- 126 Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀπο- Harp.
 φαίνη τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ
 ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰκῶν. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν
 οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν
 10 ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν
 μεμίθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὐρεῖν παρὰ
 τε Δεινάρχῃ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰκῶν φά-
 σεως παρὰ Λυκίᾳ Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.
- 127 Φασκῶλιον: ἱμάτιον, φορεῖον. φάσκωλον δὲ ἐστὶ μαρσίπιον. Σ
 15 ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυκίας εἴρηκεν. ἡ δημόσιον χρήμα, τὸ συναχθὲν εἰς Harp.
 ἀπόθεσιν. καὶ πρὸς γε μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον
 ποιῶν τὸ φασκῶλιον. Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. ὁ δὲ τρίποδας ρ' ἐκ- E?
 πονήσας καὶ ἐμβαλὼν εἰς τι φασκῶλιον. E
- 128 Φάσκων· δοτικῇ. λέγων. Σ
- 20 129 Φάσμα· ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο, κακὸν φώνημα Γάρμῃ. E
 καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ φάσμα.
- 130 Φατέ: λέγετε. Πολύβιος· φατέον, ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον Σ
 εἶναι τὸ μὴ δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς E
 ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοχερεῖς κινδύνους, καὶ μάλιστα, εἰ τυγχάνοι τις ὧν
 25 ἀπαράσκευος.
- 131 Φάτις: φήμη, λόγος. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἀπερύκοι Φοῖβος Ἄρ- Σ
 γείων φάτιν. τὴν νόσον τοῦ Αἴαντος. καὶ αὐθις· φθεῖσθαι Ἀλέξαν- Soph.

125 vs. 1 Φάσις sq. = P cf. Bk. 315, 16, Poll. 8, 47, Lex. Cant. 339, 14 et 357, 1 126 Harp. = P cf. Et. M. 788, 50, Et. Gen; Dinarch. f. LXXXIX 36, Lys. fr. 209, Dem. 25, 78; 58, 5 cett. 127 — μαρσίπιον = P, Σ*, Et. M. 789, 5, Et. Gen. cf. Ba 404, 7, Bk. 314, 4 ὡς — εἴρηκεν cf. Et. M. 789, 6, Harp., P; Isae. fr. 171, Lys. fr. 90 δημόσιον — ἀπόθεσιν = Lex. Rom. Baroce. καὶ πρὸς — vs. 17 φασκῶλιον Agath. 4, 22 p. 254, 21 (cf. Byz. Zt. 23, 32, 57 et Studi. 18, 439) ὁ sq. ad Aeliani fr. 287 rettulit Bruhn, Rh. Mus. 45, 275 (cf. 478) 128 δοτικῇ = Synt. Laur., An. Ox. 4, 303, 16 λέγων = P, Ba 404, 9 cf. H 129 Iambl. fr. 3 130 — λέγετε = P, Ba 404, 10, H φατέον sq. Polyb. 3, 69, 12 131 — λόγος = P, Ba 404, 11 cf. H, Ambr. 72, sch. Soph. Ai. 186; in ψ 362 ἀλλ' — φάτιν Soph. Ai. 186—7 φθεῖσθαι — p. 704, 2 Ἀΐδης Anth. 7, 239

126 cf. 122 129 cf. v. Γ 65 130 init. cf. 63, 66, 122 init.

1 Φάσις] nov. gl. F 2 ἢ ἄλλο — δημοσίων om. V 4 τὸν ὀρφανῶν V v m
 τὸν τῶν ὀρφανῶν Bhd. 5 λέγεται F 6 μὲν] δὲ F καὶ om. G 8 μὴ] μὴ (G F B)
 ἐκ μὴ V 10 εἰ] ὁ F 11 μεμίθωται G τὰ om. G ἔστιν G, Et. M.
 12 τε om. G 13 Λυκίου V M F B, Phot. Et. plerique 14 ἱμάτιον φορεῖται G B
 ἱματίων φορεῖον Vales. ἱματιοφορεῖον Hemst. 15 Λυδίας F εἰρήκασιν Et. M.
 om. Harp. Phot. 19 δοτικῇ post λέγων G F om. V 23 προσθέσεως G M
 προσθήκης F

- Anth. ὄρον ψευδῆς φάτις, εἴπερ ἀληθὲς Φοῖβος. ἀνικήτων ἄπτεται οὐδ' Soph. Ἀἰδης. καὶ αὐθις Σοφοκλῆς· τὴν δ' ὅταν κλύῃ φάτιν. τὴν ῥῆσιν.
- Δ 132 Φάτνη: ἡ τράπεζα. τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλ-
Ε λων ἅμα φάτνην. Αἰλιανός· καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς
φάτνης οἶονεῖ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν (τουτέστι τοὺς Ἐπικουρείους), 5
λυμεῶνας τῶν νέων εἶναι λέγοντες.
- Σ 133 Φατνώματα: κανιδώματα, στέγη διάγλυφα.
- Σ 134 Φατνωτόν: κανιδωτόν.
- Suid. 135 Φάτορες· Ἀριστοφάνης· φουάτω πάππους πᾶρ' ἡμῖν καὶ φανοῦνται
φάτορες. 10
- Σ 136 Φατρία: σύνταγμα. ἡ φυλὴ διήρηται εἰς δ' κατὰ τὰς δ' ὥρας
τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἐκάστη δὲ διαίρεσις εἰς γ', ὥς γίνεσθαι φαμεν ἰβ' κατὰ
τοὺς ἰβ' μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ· καλεῖσθαι δὲ τριττύας καὶ φατρίας.
- Ε Ἀναστάσιος Σελεντιάριος, ὁ μετέπειτα βασιλεύσας, ἐπὶ Εὐφημίου πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας μετὰ τινων 15
ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐφήμιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν πρὸς τὸ διαστρέ-
φειν τοὺς ἀπειροτέρους· εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξεις, ἐκτεμῶν σου τὴν
κόμην τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἔκτοτε ἡσυχίαν ἦγεν· ἀντείχετο γὰρ
τῆς Εὐτυχοῦς δόξης. 20
- Ε 137 Φαύλη κηλὶς· Ἀρριανός· ἐδεδίει μὴ διαφθαρεῖ ὁ στόλος Ἀλε-
ξάνδρου, καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοις
ἐπιγενομένη τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσει· ἀλλ' ἐκνικῆσαι γὰρ
αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καινόν τι αἰεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. φαύλη
οὖν κηλὶς οὐχ ἡ τυχοῦσα. 25
- Σ 138 Φαυλία: ἡ κότινος. καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας.
- Σ 139 Φαυλίζει: εὐτελίζει, χλευάζει.
- 140 Φαῦλον: φλύαρον, ἀηδὲς, δύσφημον.

131 vs. 2 τὴν—φάτιν Soph. Ai. 850 132 — τράπεζα cf. H τὴν—φάτνην
Aelian. fr. 107. καὶ οἱ Aelian. fr. 39 133 = P, Ba 404, 12, Et. Gen., Lex.
rhet. ap. Et. M. 789, 19 cf. H, gl. sacra 134 = P, Ba 404, 13, Et. Gen., Et.
M. 789, 18 cf. H 136 — σύνταγμα = P, Ba 404, 14, Et. Gen., Et. M. 789, 20
cf. H Ἀναστάσιος sq. coll. Georg. 623, 20 sq. Theodori Lect. vel Io. Ant. attr.
de Boor, Herm. 52, 314 137 — ἐργάζεσθαι Arr. Ind. 20, 2 138 = P, Et.
Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 789, 25 cf. Moer. 211, 22, Eust. I. 1356, 63, sch. Pl.
Alc. 147d, H, Poll. 6, 45, Ammon. 139 = P, Ba 404, 15, Et. Gen., Et. M.
789, 27 cf. Thom. 378, 6, Moer. 212, 18

132 Aelian. fr. 107 cf. vv. Al 160 et Y 178, fr. 39 cf. v. E 2405 135 ex 869
136 init. cf. v. T 1029; extr. hinc vv. A 2078 et E 3798 139 cf. v. E 3845

A^r in mg., V
(G F M B)

1 ἀνικήτων—2 Ἀἰδης om. V 2 Ἀἰδης] αἰσεις F 3 Φάτνην, τὴν τράπεζαν G
τὴν—6 λέγοντες om. A 3 Ἀντωνίου VFB 4 Αἰλιανός post 3 τράπεζα
transpos. G 5 ἐδηδοκότας V ἐδηδοκότας F Ἐπικουρεία GF 134—8 om. A
135 om. V 11 εἰς] εἰς μέρη G 12 φαμεν V: om. tell. 14 Σελεντιάριος]
ὁ μετέπειτα Σελεντιάριος add. V βασιλεύς V 18 περὶ V 19 ἔκτοτε] οὖν
add. G δὲ add. ed. pr. 21 μὴ] μὴ καὶ G 22 αὐτοῦ] ἔσται add. V
23 ἐπιγενομένη V 24. 25 οὐ φαύλη Kust. 25 οὐχ ἡ] οὐχί F 28 φλύαρον]
φλαῦρον Kust. δύσφημον—p. 706, 20 καὶ om. A

141 Φαῦλον· τὸ ἀπλοῦν, εὐχερέс. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· Σ
 φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν. ἀπλοῦν καὶ ἀπόννηρον λέγων.
 ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Πλάτων ἐν τῷ
 Περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, Ζητεῖς. τεθείη δ' ἂν καὶ
 5 ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον, φαῦλον πρᾶγμα ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ
 ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων· πρᾶγμα δ'
 ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον οὐδὲ μικρὰς δεόμενον ἀρετῆς. τάττοιτο
 δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον.
 ὡς Πλάτων· δοῦλοι δ' ἂν δεσπότης οὐδέποτε ἂν γένοιτο φίλοι, οὐδ'
 10 ἐν ἴσας τιμαῖς διαγεγόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. τεθείη δ' ἂν καὶ
 ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλῳτίσιν· εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα
 νικήσας ἔχω. καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαδίου. Πολιτείας τετάρτῳ· καὶ φαῦλόν γε,
 ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον.
 τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης ἐν
 15 τῷ κατὰ Κόνωνος· ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τιμὰς καὶ φαύλας λα-
 βῶν πληγὰς. ὅτι Φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητό- Rhet.
 ρων τὸ κακόν, ἐπὶ τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταττόμενον. ὡς
 Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· καὶ βλάπτειν ὑμᾶς καὶ δόξης
 ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε; καὶ Ἴσο-
 20 κράτης· ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων οὐδέποτε καλῶς
 βουλευέσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. καὶ Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· λέγων, ὡς
 οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις. εἰ γὰρ ἦθος
 τοιοῦτον καὶ τρόπον καὶ ψυχὴν καὶ εὐνοίαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι
 δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ' ὑπερβολὴν ἀσπά-
 25 ζομαι, τίς γένοιτο ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὅς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ
 φρονεῖν; τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. οὐ
 φαύλας λαβῶν πληγὰς. Δημοσθένης φησί.
 142 Φαῦλος· εὐτελής, χαλεπός. ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥω- Σ

141 — vs. 14 Δημοσθένης (praeter εὐχερέс) = P (unde Lex. rhet. ap. Et. M. 789, 33, Et. Gen.) cf. Ps. Didym. Miller, Mél. 402, sch. Pl. Alc. 147d et Rep. 423c, Ba 412, 4, Laert. D. 3, 63—4, Phot. Amphil. Herm. 26, 249 sq., Bk. 315, 1 et 194, 15, sch. Greg. in Studi di filol. gr. 1, 166; — ἀπλοῦν = Phryn. 7, 15 cf. 121, 8, Tim., sch. Thuc. 6, 21, 1, H, sch. Ar. Vsp. 656; Boetho attr. Cohn; Eur. fr. 473, 1, Pl. Phaed. 95e, Leg. 11, 918c et 6, 756e, Soph. fr. 38, Pl. Rep. 4, 423c, Dem. 54, 13 ὅτι Φαῦλον — εὐκαταφρονήτου cf. Bk. 315, 1 et 194, 15; font. rhet. attr. Wentzel; Dem. 24, 205, Isocr. 1, 35, Lys. fr. 260, Dem. 54, 13
 142 — χαλεπός = P, Ba 404, 16, Σ^a cf. H ἦν — p. 706, 2 τινὰ Io. Antioch. fr. 85, FHG 4, 572 = EV 1, 179, 15—6 (cf. Cass. D. 60, 2, 1 = EV 2, 335, 1—3, Byz. Zt. 23, 19)

141 init. cf. v. El 22, εὐχερέс cf. 145; Isocr. hinc v. 1654 142 εὐτελής cf. v. El 188; Io. cf. v. K 1708

3 τίθεται om. V καὶ τοῦ τυχόντος om. MGF 6 τιθείη G 7 οὐδέ] v m (GF)
 οὐ GF 8 διαστέλληται V 9 δ' ἂν VM^{ac}: γὰρ GFM^{ac} γὰρ ἂν ex Pl. Bhd.
 11 ἐπὶ om. V Αἰχμαλῳτίσιν VGF 15 τιμὰς] τινὰς Dem., Tour 16 ὅτι
 om. GF 17 οὕτως V 19 τιμωρεῖσθε F 20 ὁ om. GF 21 λέγων
 om. F 22 εἰ γὰρ] ἔτα V 23 οὕτως ἀπροφασίστως post καταγινώσκεις
 transpos. Bhd.; οὕτως ἀπροφασίστον Saurpe 27 φησί] ἔφη V 28 εὐτυχῆς G

- ΕΥ μαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχὴν· ἐν παιδείᾳ δὲ ἤσκητο ὡς καὶ γράψαι
τινά. ὅτι Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς
E + Σ αὐτοῖς ὀνόμασιν, οἷον ὁ φαῦλος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ὀργὴν χαλεπὸς
ῶν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει. τούτέστι τοῖς εὐτελέσι.
- Harp. 143 Φαῦλος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ὀνόμαρχος 5
τις ἦν Φωκῶν τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνήρχεν ὁ ἀδελφὸς
Φαῦλος.
- Ar. 144 Φάυλλος· ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. Ἀριστοφάνης·
ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον ὦν βούπαις ἔτι εἶλον διώκων λοιδορίας
ψήφοιν δυοῖν. ἦν δὲ καὶ ὀπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν Ὀδό- 10
μετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ' οὗ καὶ ἐπίγραμμα· πέντ' ἐπὶ πεν-
τήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος· δίσκευσε δ' ἐκατὸν πέντ' ἀπολειπο-
μένων. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος, ἀθλητής· καὶ τρίτος, ὁ λωποδύτης.
Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν· οἴμοι τάλας, τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν· οὐκ ἂν
ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον, ἡκολούθουν 15
Φαῦλλῳ τρέχων, ὡς φαύλως ἂν ὁ σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε
διωκόμενος ἐξέφυγεν, οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ὡδ' ἀπεπλίζατο. Ζήτει καὶ ἐν
τῷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν.
- 145 Φαύλως· εὐκόλως, εὐμαρῶς. Ἀριστοφάνης· εἶθε φαύλως,
Ar. ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ἔνθεσις ὁ ψωμός. καὶ Φαύλως, 20
τὸ εὐχερῶς καὶ ἄνευ καμάτου. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε
τούτου. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. τούτέστι μὴ ἀηδίζου
ἐπὶ τοῖς χρημοῖς. εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμί, ἔφη· οἶμωζε νῦν.
- Ar. 146 Φαύλως ἐρείδει· ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἡ συντόμως
ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς 25
κώπαις. ἐρείδειν δὲ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὅτιοῦν συντόμως γινώ-
μενον.
- Ar. 147 Φαύλως πάνυ· ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης· καὶ πρῶτα μὲν
λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ὑπὸ χειρός.

142 ὅτι—φαῦλος Laert. D. 3, 63 143 Harp. = P cf. Et. Gen.; Dem. 23, 124
144 — ὀλυμπιονίκου sch. Ar. Ach. 215. ὅτε—δυοῖν Ar. Vsp. 1206—7. ἦν—ἀπε-
πλίζατο Ar. Ach. 210—11 c. sch. 215 145 εἶθε—ψωμός Ar. Eq. 404 c. sch.
vs. 20 Φαύλως—τούτου Ar. Eq. 509 c. sch. cf. sch. 404. ὦ sq. Ar. Av. 960—1
c. sch. 146 sch. Ar. Pac. 25 147 — εὐχερῶς Ar. Lys. 566 c. sch. καὶ sq.
Ar. Vsp. 656

144 cf. vv. Υ 383 et A 3031 145 cf. 141, vv. E 1380 et 3875, Ω 141 146 cf.
vv. E 2930 et 2948

A¹ in mg., F V M 1 παιδείῳ V 2 ὅτι om. GF σημαινομένου V 4 καὶ fort. delendum
(GB) 5 et 7 Φάυλλος utrob. Vales. Ἀριστοτέλους F Ὀνόμαρχος V 6 τοῦτο F
12 δίσκευσε M¹⁰ F, sch., Υ 383: δίσκευε G δίσκευσε V M¹⁰ 15 γε νεότητος V M,
Ar.: γε νεότατον GB γενναιότητος F 16 Φαῦλλα V M¹⁰ φαῦλος GF B,
v. l. Ar. ἂν] ὦν GB 20 ἐκβάλλοις V ἐκβάλλειν F ὁ] δὲ ὁ F φαύλως]
inc. rursus A 21 τὸ] ἀντὶ τοῦ A καὶ—151 om. A 21 Ἀριστοφάνης—23 νῦν
om. F 21 ἔτυχες G 26 σύντονον V M¹⁰ 28 καὶ—29 χειρός om. F

148 Φαῦνος, υἱὸς Πήκου τοῦ καὶ Διός· ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχω-
5 ρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε· καὶ ὑποδεχθεὶς συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσὴν ἐνδεδυμένος στολὴν καὶ προφη-
τεύων καὶ ὡς θεὸς τιμώμενος, μεταδιδούς αὐτοῖς πλούτου.

149 Φαῦσις: φῶς, φέγγος.

Ps.

10 150 Φαιακία: χώρα τῶν Φαίακων, ἡ νῦν λεγομένη Κέρκυρα.

Suid.

151 Φαϊάν· ὁ δὲ σχηματιζόμενος ἐς τὴν φαϊάν ἐκείνην καὶ μέλαιναν Ε στολὴν, τῶν μέχρι καὶ τῶν συνειδότην ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ στολὴν.

152 ΦαίαΞ, ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησί· σοφὸς ὁ ΦαίαΞ, δεξιῶς τ' ἄρ.
15 οὐκ ἀπέθανε. δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος· ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς παρακρούων τὰ μεираκία. συνεριστικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. οὐκ οὖν καταδακ-
τυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

20 153 Φαιδιμόεντες: λαμπροί. καὶ Φαίδιμος, λαμπρός, ἰσχυρός. Σ καὶ Φαιδίμων, ὁ λαμπρός.

154 Φαίδων, Ἡλείος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής· ὃς ἤρξε τῆς Hes.
Ἡλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἰρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἑρετριέως Ἑρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχ-
25 μάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἴτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐταίρισιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγου-
μένῳ ἡράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλ-
κιβιάδην πρίασθαι αὐτόν· καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ Ζώπυρος, Μῆδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ Πρεσβύτες, Νικίας, Σιμ-
30 μίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

148 cf. Io. Antioch. fr. 6, 5, FHG 4, 542, Gelzer, Iul. Afric. 1, 79 149 cf. H: — φῶς cf. An. Ox. 2, 468, 6 (in Ps. 73, 16); φέγγος cf. Zon. 1796 151 Aeliano attr. Valek. 152 Ar. Eq. 1377, 1378—81 c. sch. 1377 153 = P, Ba 402, 9, 10, 11: — λαμπροί cf. sch. N 686. Φαίδιμος, λαμπρός = Ps. Herodian. 142, Et. M. 789, 55 cf. sch. Δ 505, Ap. S. 161, 11 (unde H) 154 cf. Laert. D. 2, 105

148 hinc v. M 704 150 ex v. K 1412 154 Ps. Hesych. 70

1 Πήκου F, Π 1500: Πίκου GM, M 704 Πόκου V 2 ἀστέρος om. F; ✕ τοῦτο A^r in mg., FV (GM B) τὸ σημείον εὐρῶν ὀπισθεν γίνωσκε, ὅτι καλεῖται ἀστήρ mg. add. G καὶ — 8 πλοῦ·του om. F 6 τοῦ alt. om. V 8 καὶ ὡς VM: ὡς καὶ G 149—50 om. FV 10 καλουμένη G 11 ἐς in lac. om. F καὶ—13 στολὴν om. F; „oratio manca“ Bhd. 13 ἐκείνοισ G 14 ῥήτωρ] δν(ομα) ῥήτορος A Ἀριστοφάνης— 19 λαλητικοῦ om. A; 14 Ἀριστοφάνης φησί et ὁ—19 λαλητικοῦ om. F 17 συνεριστικὸς GM^o συνεριστικῶς V post γνωμοτυπικὸς lac. in G, καὶ ko in lac. add. MB 20 καὶ—21 λαμπρός om. A 22 Ἡλείος et Σωκράτους—154 om. A 22 δc—30 Κριτόλαος om. F 25 Ἰνδῶν] ληστῶν Port. τινων Menag. Λακεδαιμονίων Preller Ἀρκάδων dubitanter Gutschmid 26 πρὸς] εἰς G ἐταίροισιν V ἐταίρησιν G^o, Menag. 29 Μῆδειος Preller oblocutus est Bhd.

- Δ 155 Φαῖδρα: ὄνομα κύριον. Φαῖδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ φαῖδρως.
 Said. 156 Φαιδριάς· φαῖ τὸν Αἴωπον ἐν Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν,
 κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.
 Σ 157 Φαιδρός: καθαρός.
 Σ 158 Φαιδρωπὸν: τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον. 5
 Δ 159 Φαῖδρνος.
 Synt. 160 Φαιδρύνω· αἰτιατικῇ.
 Σ 161 Φαῖεν: εἴποιεν.
 Σ Δ 162 Φαίημεν: εἴποιμεν. καὶ Φαίης κεν.
 Anth. 163 Φαικά· ἐν Ἐπιγράμμασι· φαῖκά δ' αὐτ' εὐτάρχοισιν ἐπ' ἄστρα- 10
 γάλοισι γελῶσαν.
 Δ 164 Φαικοῖσι: παιδροῖς, λαμπροῖς.
 Σ 165 Φαιλῶνης: εἰλητὸν τομάριον μεμβραῖνον, ἢ γλωσσοκόμον, ἢ
 χιτώνιον.
 Δ 166 Φαιλῶνης, Φαιλῶνους. 15
 Σ + x 167 Φαίνειν: δεικνύειν, φανεροποιεῖν.
 Ar. 168 Φαίνειν ἐπὶ λύχνου καὶ ἐπὶ τοῦ κυκοφαντεῖν.
 Δ 169 Φαινίδος.
 Σ 170 Φαινόλης: χιτωνίσκος· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται 20
 Δ εἰς ου.
 171 Φαίνομαί σοι καλός.
 Σ 172 Φαινόμενα· Πλάτων Πολιτείας δεκάτῳ ἔφη· φαινόμενα, οὐ
 μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα,
 Ar. οὐ μέντοι γε ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης· εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί,
 φαίνεσθαι δὲ μὴ. τούτεστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν. 25
 Δ 173 Φαίνοπις.
 Δ 174 Φαινόπους: λαμπρόπους.

155 — κύριον cf. Pa. Herodian. 142 157 = P, Ba 402, 12 cf. H, sch. Ar.
 Eq. 550 158 = P, Ba 402, 14, Et. Gen., Et. M. 789, 54 cf. H; in Eur. Or. 894
 160 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 303, 19 161 = P, Ba 402, 13 cf. H 162 — εἴποι-
 μεν = P, Ba 402, 15 Φαίης κεν Γ 220 163 φαῖκά sq. Anth. 6, 254, 5
 164 cf. H, P 165 = P, Σ*, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 790, 8 cf. Ba 402, 16
 168 sch. Ar. Ach. 937 170 — ἐφεστρίδα = P, Σ*, Et. Gen., Et. M. 790, 5 cf.
 Ba 402, 17 κλίνεται sq. cf. Ambr. 3 171 fort. Metaphr. 172 — vs. 24
 ὄντα = P cf. Et. Gen., Et. M. 790, 2; Pl. Rep. 10, 596e εἶναι sq. Ar. Ach.
 441 c. sch. 174 = Ambr. 2 cf. Theognost. 12, 24 = Zon. 1792

156 ex v. Al 334

167 cf. 175

168 cf. 273

172 Ar. cf. v. El 158

A^r in mg, F^r
(G V M)

155—9 om. A 1 φαῖδρως FGM^{ac}; φαῖδρός M om. V cf. vs. 4 156 om. FV
 159 om. F 160 om. FV 161 om. A 9 Φαίσιμεν A καὶ — 166 om. A κεν GM:
 κον V μέν F 164 non nov. gl. GM 12 ἡγουν φαῖδροῖς GM 13 Φαινό-
 λης G, v. l. Et. cf. Ba Φαιλότης F Φαιλόνης Phot. βεμβραῖνον GVM cf. Et. M.
 168 non nov. gl. AVM; καὶ post l. add. AGM 169 om. A et in lac. F
 19 χιτωνίς F χιτῶν Phot. Σ* Et. 171—173 om. A 171 om. FV 22 Φαι-
 νόμεθα FV δεκάτῳ ἔφη om. in lac. F οὐ — 23 ἀληθεία om. F 24 καὶ
 om. F ὥσπερ FGV, v. l. El 158; Ar. 25 ἀπαλλάξαι V

175 Φαίνων· αἰτιατικῇ. δεικνύων. Φαίνω σημαίνει καὶ τὸ Σ κατηγορῶ, ἔξ οὗ καὶ κυκοφάντης.

176 Φαίνωνος. Δ

177 Φαίνωψ. Δ

- 5 178 Φαίον· χρώμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἤγουν μύιον. Σ
 179 Φαίον· ὅτι τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἀπλᾶ ἔστι τὰ ἐναντία, ὡς τὸ Phil.
 λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, τὰ δὲ σύνθετα, οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ
 ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. καί
 ἔστιν αὐτῶν τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ, ὡς τὸ ξανθόν, τὰ δὲ ἐγ-
 10 γυτέρω τοῦ μέλανος, ὡς τὸ κυανοῦν, τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ τούτων,
 οἷον τὸ φαιόν, τὸ ἐρυθρόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν· ἀπλᾶ μὲν τὰ
 ἐναντία, τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν, τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ καὶ μεταξύ· ἀλλὰ
 τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν, τὸ δὲ ἄλμυρόν τοῦ πικροῦ, τὰ
 δὲ λοιπὰ τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξύ καὶ μικτὰ· τὰ μὲν
 15 γὰρ μικτὰ καὶ μεταξύ, οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν· οἷον ἐπὶ χρωμάτων· τὸ
 μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὄν μεταξύ ἔστι· τὸ μέντοι ἐρυθρόν ἢ πράσινον
 οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίνεται, ἀλλὰ μεταξύ λέγονται
 ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν· μικτὸν μὲν
 τὸ ἄλμυρόν, ὡς οἱ ἄλλοι· ἐκ γὰρ πικροῦ τοῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ
 20 γλυκέος τὴν γεῦσιν ἔχουσι· τὸ δὲ δριμὺ καὶ αὐστηρόν καὶ ὀξύ τῷ
 μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν οὕτως εἰς μεταξύ. εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγύς
 ἔστι τούτων, τοῦτο ἄχυμον εἶναι, οἷον τὸ πλαδαρόν ἢ τι τοιοῦτον. ὁ
 μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὀκτὼ καταλέγων εἶδη χυμῶν, δύο καταλείπει
 ἄκρους, τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν, καὶ ἔξ μέσους· ἐγγύς μὲν τοῦ γλυκέος
 25 τὸν λιπαρόν, τοῦ δὲ πικροῦ τὸν ἄλμυρόν, ἐν μέσῳ δὲ στρυφνόν,
 αὐστηρόν, δριμύν, ὀξύ. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἄκρους μὲν
 λέγει οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν, ἀλλὰ τὸν δριμύν καὶ ὀξύ. καὶ οὐ
 διαφωνοῦσιν· ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἀπτάς ἀπιδὼν ποιό-
 τητας τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους· ἄκρον γάρ ἔστι κατὰ μὲν θερμότητα
 30 τὸ δριμύ, κατὰ δὲ ψύξιν τὸ ὀξύ. ὁ δὲ οἷα φιλόσοφος οὐκέτι πρὸς
 τὰς ἀπτάς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφωρακῶς, οὕτως ἐποίησατο τὴν
 ἀντίθεσιν· ἄκρον γάρ ἔστιν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ
 δὲ Πλάτων κέχρηται τοιαύδε τάξει· ἐπτὰ λέγει χυμοῦς· τὸ γὰρ λιπαρόν

175 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Laur. et Gud. δεικνύων = P, Ba 402, 18, Et. M. 789, 57 cf. H, Et. Gen., sch. B 353 176 = Ambr. 41 177 = Ambr. 54 178 = P, Ba 402, 19, Et. Gen., Et. M. 790, 3 cf. sch. Greg. Ann. 133, Ambr. 96, Theognost. 12, 24 179 Philop. 406, 25—407, 7, et cod. A in Appar.

175 δεικνύων cf. 167. Φαίνω sq. cf. vv. A 3567 et Σ 1331

1 Φαίνων] Φαίνω A αἰτιατικῇ om. FV δεικνύω V om. A Φαίνω] A^r in mg., F
 nov. gl. AG σημαίνει (in fine vers.) om. F 176 om. AF 177—8 om. F (GVMB)
 5 ἤγουν—181 om. A 7 τούτων om. FV 8 καὶ—15 χρωμάτων om. F
 9 αὐτῷ V 16 τὸ—p. 710, 12 παρίδωμεν om. F 17 γίνονται Philop. cp. V
 20 γλυκέαν V δέ] γάρ V τῷ] τῶν V 24 ἄκρα GB 25 τὸν utrob.]
 τὸ utrob. B, Philop. 28 ὡς om. V 31 ἀπλὰς G

ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει, λέγων ὅτι τὸ ὑπαλείφον, εἰ μὲν μετὰ ἡδύ-
τητός ἐστι, ποιεῖ τὸ γλυκύ· εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ
λέγομεν οἶον τὸ μέλι, λιπαρόν δὲ τὰ ἐλαιώδη, ὅξυ τὸ ὄξος, στρυφνὸν
οἶον ἀχράδες, αὐστηρὸν τὸν οἶνον, ἄλμυρόν τοὺς ἄλας, πικρὸν τὸ
ἀψίνθιον, δριμύ τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει ὅξυ καὶ δριμύ, πάρακρα δὲ
ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος τὸ στρυφνόν, ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος τὸ πικρόν·
παράμεσα δὲ ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ τὸ ἄλμυρόν, ἐγγὺς δὲ τοῦ
στρυφνοῦ τὸ αὐστηρόν, μέσον δὲ τὸ γλυκύ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς
ἐπτά πλανήταις, τὸ μὲν ὅξυ τῷ Ἑρμῇ, τὸ δριμύ τῷ Ἄρει, τὸ πικρὸν
τῇ Σελήνῃ, τὸ γλυκὺ τῷ Ἡλίῳ, τὸ ἄλμυρόν τῇ Ἀφροδίτῃ, τὸ αὐστη-
ρόν τῷ Διῷ, τὸ στρυφνὸν τῷ Κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν ὡς φλυαρίαν
παρίδωμεν.

180 Φαιός· Μένιππος ὁ Κυνικός ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν
ὡς Ἑριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων ἐπίσκοπος ἀφίχθαι τῶν ἁμαρ-
τανομένων ἐξ ἄδου καὶ πάλιν κατιῶν ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ
δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθῆς αὕτη φαῖος χιτῶν ποδῆρης, περὶ αὐτῷ ζώνη
φοινικῇ, καὶ πῖλος Ἀρδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ
ιβ' στοιχεῖα, ἐμβάται τραγικοί, πύγων ὑπερμεγέθης, ῥάβδος ἐν τῇ
χειρὶ μελίνῃ.

Δ 181 Φαιστιῶνος· πόλις.

Δ 182 Φαιστός· πόλις Κρήτης. Ὅμηρος· ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ
λίθος μέγα κύμ' ἀποέργει. Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον
ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τῷ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ
Φαιστῷ.

183 Φέβεται· φεύγει.

184 Φεβρουάριος· οὕτω καλεῖται ὁ μὴν ἀπὸ τινος ὑπάτου γένους
ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων· ἡνίκα γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν
Τυράννων κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ Φεβρουάριος ἐπὶ
τοῦ βήματος ἐβόα μὴ γεγενῆσθαι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ
τὴν τύχην Ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυ-
ρίας κατ' αὐτοῦ, ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμον
ἐπαναστήσας ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἄλωσιν

180 Laert. D. 6, 102 181 l. = Ambr. 43 182 — Κρήτης = H, Steph.
Byz. cf. sch. γ 296, Ambr. 79 (in B 648), Theognost. 12, 23 Ὅμηρος γ 296
183 cf. sch. E 232, H 184 cf. Exc. Plan. 10, Cass. D. I p. CXVI; Io. Antioch.
attr. Kust. et Gelzer, Iul. Afr. 2, 380

180 hinc v. M 612
vv. B 536 et Θ 517

182 hinc v. M 101, Eust. O. 1469, 22

184 hinc

A^r in mg., F^v
(G M B)

1 μετά] κατὰ V 4 οἶον οἱ V 5 ἄκρα—δριμύ om. G B καὶ
om. M 9 Ἄρει] ἄρι B 12 παρέδωκεν G 14 λέγων—19 μελινῃ om. F
15 ἀπαγγεῖν ss. M ἐκεῖσε G 16 αὐτῷ] αὐτὸν G M^{sc} 17 Ἀρκαδικὸς Laert.
182 rursus inc. A 21 Ὅμηρος—24 Φαιστῷ om. A 183 om. F^v, φεύγει
om. A 26 οὕτως F γένους—28 Κάμιλλος om. A 27 ἡνίκα—p. 711, 7
ἐκολόβωσε om. F 28 Τυρρηνῶν Bas., egregie cf. vs. 31 et p. 527, 8 29 μὴ
—p. 711, 7 ἐκολόβωσε om. A 31 δὲ V M^{sc}: τε G M^{sc} B 32 ἀπαναστήσας V

τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθε καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρῆνον βαρβάρους ἀνείλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι τῶν πεπραγμένων αἴτιον τὸν Φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος καὶ θρυῖνῃ περιβληθέντα ψιάθῃ ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ τῶν καλουμένων βερνάκλων τυπτόμενον νεύροις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

185 Φεγῶρ: Βεέλ, ὁ Κρόνος, Φεγῶρ δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιματο· ἔξ ὧν Suid. Βεελφεγῶρ.

186 Φεδεϊκόμισσα: παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

187 Φελλαγωγία: πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλον ἑαυτοῦς.

188 Φελλάς: τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.

189 Φελλέα: τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, ὡς Ἰσαῖος. καὶ Harp. Φελλεύς, σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης τόπος. Ἀριστοφάνης· Σ ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως, ὡς περ ὁ πατήρ σου διφ- Ar. θέραν ἐνημμένος. Φελλεύς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος τραχύς. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ 20 τούτου δὲ φελλέτας λέγουσι Δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτὴ τις περὶ τὸν Διόνυσον, Φελλὸς καλούμενος. καὶ αὖθις· τὴν Στρυμοδώρου Θράτταν ἐκ τοῦ φελλέως κλέπτουσαν.

190 Φελλεῖς: οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· Ar. οἵτινές εἰσι πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν.

25 ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον.

191 Φέλλιος: ὄνομα κύριον.

Δ

192 Φέλλος. ἀβάπτιστόν τε καθ' ὕδωρ φελλόν, ἀεὶ κρυφίων σῆμα Δ λαχόντα βόλων.

Anth.

186 = Lex. Rom. Barocc. 187 = gl. iuris ap. Labbe 188 cf. H v. φελλός
189 — Ἰσαῖος (8, 42) Harp. = P, Et. Gen., Et. M. 790, 13, An. Ox. 2, 500, 2 cf. Bk 315, 10, Ambr. 167 Φελλεύς pr. — τόπος = P, Ba 404, 20, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 790, 14 cf. sch. Pl. Crit. 111 b, H v. φελλός ὅταν — καλούμενος Ar Nu. 71 — 2 c. sch. 71 cf. Jb. Suppl. 16, 701, Steph. Byz. τὴν sq. Ar. Ach. 272 — 3 190 sch. Ar. Ach. 273 192 l. cf. H ἀβάπτιστόν sq. Anth. 6, 192, 5 — 6

185 ex v. B 226

189 Ar. Ach. cf. v. Θ 464

192 cf. v. B 365

1 Βρῆνον ex B 586 Bhd.: Βρῆνον V Βρέννον GM 2 ἀγαγὼν MB: ἀγα- A* in mg. F γαῖν V ἀγῶν G γεγονέναι om. V 5 τῶν δημάρχων G 6 αὐτῶν G cp. M (G V M B C)
185 om. F post 186 sic V Φ. ὁ τόπος ἐν ψ ἔ. B. ὁ K., ἔξ οὗ B. 8 δὲ om. AV
ἔξ — 11 τελευτᾶν om. A 10 Φεδεϊκόμισσα G cp. V Φιδεϊκόμισσα Barocc. Kust.
12 ἐν — 192 om. A 13 αὐτοῦς GB 15 Φελλά G Φαλέα F 16 ποσῶς om. V
Ἀριστοφάνης — 18 ἐνημμένος om. F 17 οὖν om. V 18 Φελλεύς | nov. gl. FG V 19 βραχύτερα F 20 οἱ Δωριεῖς GB λίθους om. in lac. F
21 παρὰ V καλουμένη ed. pr., sch. καὶ — 22 κλέπτουσαν om. F
21 καὶ αὖθις om. G τὴν MC, Ar.: τοῦ G 23 Φελλοῦς F
24 οἵτινές — γῆν om. F μὲν εἰσι πετρώδεις V 25 ἔστι — καλούμενον post
189 transpos. F 192 om. F 27 ὕδατος V

- Δ 193 Φελουρέα: εἶδος δένδρου.
 Δ 194 Φενάκη: ἀπάτη, δόλος. ἐς τὸ τρανές τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο,
 Ε καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν.
 Ar. 195 Φενάκη: τὸ προκόμιον. οἶον τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ
 σκέπη. κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη· ἀπὸ τῶν κατερ- 5
 ρηκυϊῶν γυναικῶν καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης.
 Σ 196 Φενακίζει: χλευάζει. ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἐγ-
 κρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.
 Σ 197 Φέναξ: χλευαστής, ἀπατέων.
 Δ 198 Φεναρέτης: ὄνομα κύριον. 10
 Δ 199 Φενεός: ὄνομα πόλεως.
 200 Φενόλης: Ῥωμαϊκὴ στολή.
 Δ 201 Φένω: τὸ φονεύω.
 Δ 202 Φεράς: πόλις.
 Δ 203 Φέραςπις: ὁ πολεμικός. πικρὴν ἀλλήλοισι ἔκτωρ χάριν, ἡδὲ 15
 Anth. φέραςπις Αἴας, ἐκ πολέμου μνήμ' ἔφερον φιλίας.
 Σ 204 Φεραυγής: κατάλαμπρος.
 Σ 205 Φέρβει: βόσκει, τρέφει.
 Σ 206 Φέρε: οἶον ὑπόθου. ἄγε οὖν. ἀρχαία ἡ σύνταξις. Ἀριστο-
 Ar. φάνης· φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 20
 Σ 207 Φερέγγυος: ἀσφαλής, ἀξιοπίστος ἐγγυητής. Ἡρόδοτος·
 Ε αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυος εἰμὶ δύναμιν παρασχεῖν τοσαύτην ὥστε
 κατάρχειν.
 Soph. 208 Φερέγγυος: ὁ ἐκδεχάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι, οἶον
 ἀξιοχρεως, δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν. τί γὰρ κελεύεις, 25
 ὦν ἐγὼ φερέγγυος; τουτέστιν ὦν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι.
 Hdt. καὶ βεβαιωτής.
 Δ 209 Φερεζαῖος: ἐθνικόν.

194 — ἀπάτη = Zon. 1802, Ps. Herodian. 142 ἐς sq. Th. Simoc. 2, 5, 11
 195 sch. Ar. Pl. 271 196 — χλευάζει = P, Ba 404, 19 cf. Et. M. 790, 15
 ἡ sq. Th. Simoc. 6, 5, 16 197 = P, Ba 404, 22, Et. Gen., Et. M. 790, 23 cf. H,
 Theognost. 12, 20, Ps. Herodian. 142; in Ar. Ach. 89 199 cf. H, Steph. Byz.
 201 = Ps. Herodian. 142 et 242, Zon. 1803 cf. Synt. Gud. 202 cf. sch. B 711
 = Ap. S. 162, 3; H, Ps. Herodian. 219, Theognost. 12, 19 203 πικρὴν sq.
 Anth. 7, 152 204 = P, Ba 404, 23, Et. Gen., Et. M. 790, 29 cf. H, Ps. Hero-
 dian. 142 205 = P cf. H, Ba 404, 24, Ap. S. 161, 33 206 — ὑπόθου = P,
 sch. Ar. Nu. 218 ἄγε—σύνταξις sch. Ar. Nu. 218. φέρε sq. Ar. Eq. 145
 207 — ἐγγυητής = P, Ba 404, 25, Et. Gen. cf. Et. M. 790, 30, H αὐτὸς sq.
 Hdt. 5, 30, 4 208 — εἰμι Soph. El. 942 c. sch. βεβαιωτής gl. Hdt. 5, 30
 209 cf. Ambr. 126 et 146, Zon. 1801

193 cf. 17 194 Th. cf. v. T 905 195 cf. v. Π 1529; hinc v. K 978
 197 cf. v. M 775 203 init. cf. v. P 189

A (GFVM) 193 om. A^r 1 Φελουρέα F 194 inc. rursus vet. man. A 5. 6 κατερ-
 ρηκυϊῶν AFV κατερρρυκυϊῶν M 6 ὄντως F ἀπατουσῶν M 7 ἡ—8 βάρ-
 βαρον post 195 transpos. Kust. 7 ἡ om. F 10 Φεναράτης V; Φαιναρέτης
 Laert. 2, 18 contulit Reines. 12 Φαινόλης V cf. 170 13 τὸ om. A
 14 Φεραί (G) M^{ec} 18 τρέφει, βόσκει A 207 om. A

210 Φέρεθρα· πομπεία τε αὐτοῦ προηγίτο, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ Ε πεποιημένα, καὶ ὀπλῖται πάμπολλοι καὶ κόσμος βασιλικὸς καὶ φέρεθρα, ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων, καὶ δείκῃλα ἅττα. αὐτὸς τε Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν ναῶ χρυσοῦ πεποιημένῳ· καὶ τῶν ἱερέων
5 οἱ σεμνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν.

211 Φερεκάκους· καρτερικούς. συναγαγὼν ἵππεῖς, ὄντας φερεκάκους Ε διαφερόντως, παρεκάλεσε.

212 Φερεκράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευ- Heay
σεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ'. Φερεκράτης Πετάλη γράφει. Suid.

10 213 Φέρεκλος· ὄνομα κύριον. Δ

214 Φερεκύδης, Βάβυος, Σύριος· ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων Heay.

ἡ Σύρα, πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάτ-
την, ὡς συγχρονεῖν τοῖς Ζ' σοφοῖς· καὶ τετέχθαι περὶ τὴν μέ' Ὀλυμ-
πιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος· αὐτὸν δὲ οὐκ
15 ἐσχηκέναι καθηγητὴν, ἀλλ' ἐαυτὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων
ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς
ἱστοροῦσιν, ἐτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον
τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν
Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα
20 ἃ συνέγραψε, ταῦτα· Ἐπτάμυχος ἦτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι
δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους.

215 Φερεκύδης, ὁ σοφός. ζητεῖ ἐν τῷ χροῖ δῆλα.

216 Φερεκύδης, Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Heay.
Ὀρφῶς συναγαγεῖν. ἔγραψεν Αὐτόχθονας· ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς
25 ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις ι'. Παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ
προτέρου οὐδένα πρεσβύτερον δέχεται, ἀλλ' ἐκείνον μόνον ἡγεῖται
ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

217 Φερεκύδης, Λέριος, ἱστορικός, γεγωνὺς πρὸ ὀλίγου τῆς οε' Heay
Ὀλυμπιάδος. Περὶ Λέρου, Περὶ Ἰφιγενείας, Περὶ τῶν Διονύσου
30 ἑορτῶν· καὶ ἄλλα.

218 Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν· τὸ πτερόν Α.
Ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰώθαι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες πτερῶ χρῆσθαι πρὸς
τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι.

211 συναγαγὼν sq. Polyb. 3, 71, 10   214 cf. Laert. 1, 119, 121, Strabo
10, 5, 8, Hellad. ap. Phot. Bibl. 533 a 5   216 cf. Laert. 1, 119; Πορφύριος
FGrHist 260, 21   218 Ar. Ach. 584 c. sch. plenior.

212 Φερεκράτης alt. sq. ex v. Al 299   214 Ps. Hesych. 71   215 ex v. X 529

1. 2 χρυσίου πεποιημένου F   2 πάμπολλοι AFV   καὶ sec. — 5 ἦσαν om. F   A (GFVM)
8 ὃς — 9 γράφει om. F   8 Ἀλεξάνδρῳ] errorem vidit Mein.   9 ιζ'] κ' V
Φερεκράτης — γράφει om. A   11 Βάβιος A   12 Σύρος Laert. Kust.   γέγονε —
21 διαδόχους om. F   13 περὶ] κατὰ G   μέ'] νε' G μθ' Laert. μ' Gutschmid
14 δὲ pr. om. A   αὐτοῦ] αὐτὸν G   αὐτὸν] αὐτὸς A   17 τούτου V   20 21 Θεο-
λογία, ἔτι δὲ Θεογονία Kust.   20 ἔστι — 21 διαδόχους ad 216 rettulit Jacoby
21 διαδόχας Preller   215 om. AFV   23 πρεσβύτες V πρεσβύτες F cp. A
δν — 27 συγγραφῆς om. F   24 συνάγειν V   δὲ GM: δὲ ἡ AV   24. 25 παρὰ
τῆς ἀρχαιολογίας τῆς Ἀ. V   28 γεγωνὺς — 30 ἄλλα om. F   31 μου F

Σ 219 Φερεβίους: ζωποιοῦς.

Δ 220 Φερετίμα: ὄνομα κύριον. ἡ δὲ Φερετίμα τὸν δροφον ὑποσπασα
Suid. τοῦ βόθρου, ὡς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν.

Σ 221 Φερέοικος: ὁ κοχλίας. ἔνιοι ζῶν λευκὸν ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ
δρυσι καὶ ἐλαίαις γινόμενον· οἱ δὲ ζῶν σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον. 5

Σ 222 Φέρειν: λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἐπέμψεθ' ἡμᾶς
ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, μισθὸν φέροντας οὐ δραχμὰς τῆς ἡμέρας.
Μένανδρος Ὀλυνθία· μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας
ὀβολοὺς φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ Ἔφερον,
Soph. οὐδετέρω. τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή. τουτέστι τὸ ἐκ 10
Ε θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή. καὶ αὐθις· ἔφερον ἀλλήλους
Thuc. οὐχ ἦττον. ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλήστευον, ἔβλαπτον.

Σ 223 Φέριστον: κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.

Δ Σ 224 Φερνή: προῖξ. Φέρνη, ἀμοιβή.

225 Φερνή: ἡ προῖξ· παρὰ τις δὲ φέρνη.

15

Σ Ε 226 Φερομένου: λαμβάνοντος. τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου
τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομένου. καὶ Φέρονται, ἀντὶ τοῦ νικῶσι.
Ε καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλεόν· συλλαβόντες δὲ τῶν δημοτῶν εἰς
Ε ψ' δῆσαντες ἄγουςι. καὶ Φερόμενος· ἀνὴρ γένος μὲν φερόμενος
Θράκιον, ψ ὄνομα Διογένης ἦν· τὰ δὲ πολέμια παρ' ὄντινόν κράτιστος, 20
τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος.

Synt. 227 Φέρω· αἰτιατικῇ.

Δ 228 Φερωνία: ὄνομα κύριον.

Σ 229 Φερώνυμος: ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα,

Δ 230 Φερώρας: ὄνομα κύριον.

25

Δ 231 Φερσεφόνη: ὄνομα θεᾶς καταχθονίου.

Σ 232 Φέρτερον: κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

219 = P, Ba 404, 26 cf. Byz. Zt. 16, 66, 13, Lex. Rhet. in Et. M. 790, 39, H
(in Hesiod. Th. 693) 221 = P cf. Et. Gen., Et. M. 790, 35, H (in Crat. fr. 94);
sch. Hesiod. O. 569, Ath. 2, 63 a 222 — τούτου = P cf. Et. Gen., Et. M. 790, 31,
H; Ar. Ach. 65—6, Men. com. fr. 357 τὸ φέρον — χρή Soph. OC 1694—5 c.
sch. 1695 ἔφερον — ἦττον Thuc. 1, 7, 1 ἐλήστευον sq. sch. Thuc. 1, 7, 1
223 = P, Ba 404, 28, Et. M. 790, 57, Et. Gen. (in I 110) cf. H (in Z 123), Byz.
Zt. 16, 66, 11 224 — προῖξ = Ambr. 155, Ar. Byz. fr. 85 Nauck (= Ps. Hero-
dian. 283), Zon. 1802 cf. H, Ba 404, 29; P = Et. Gen. Φέρνη, ἀμοιβή = P
225 cf. Herodian. gr. ap. Et. M. 790, 46 cett. 226 vs. 18 καὶ — ἄγουςι Aelian.
fr. 51, sed cf. Hercher, Monatsber. Berlin 1875, 7 227 = An. Ox. 4, 302, 32,
aliter Synt. Gud. 229 = P, Ba 405, 1 cf. H 232 = P, Σ^a, Et. Gen., Lex.
rhet. ap. Et. M. 790, 57, Ba 404, 30 cf. sch. A 169, Ap. S. 162, 4, H

220 ἡ sq. ex v. E 1006 222 init. cf. 226 init. Soph. cf. v. T 847 224 hinc
pars v. A 329 226 init. cf. 222 init.

A (G F V M) 2 Φερέτι utrob. G, alt. M ἡ — 3 πόλιν om. AF 5 μέγιστον] μείζον
e Hes. Bergk 7 μέγα GF cp. V 8.9 ὀβόλους τῆς ἡμέρας G V M
9 Ἔφερον] Φέρον ed. pr., sed spectat ad vs. 11 11 ἀλλήλοισι G V M 14 ἡ
προῖξ V Φέρνη om. G; nov. gl. F V 225 om. A F V; ἡ δὲ προῖξ παρὰ τις
καὶ φέρνη G 16 πᾶσαν om. F V 18 συλλαβόντες — 21 προτεταγμένος om. F
20 ὄντιναοῦν G 21 τέλος AV προτεταγμένου V 23 κύριον om. F V
25 Φερώνας F, Ambr. 123 sed cf. Ios. passim

233 Φέρτρῳ: τῇ τῶν νεκρῶν κλίνη. Φέρτρον καὶ τὸ φορεῖον. Σ Δ
Πολύβιος· τότε καὶ τὸν Φιλήμενον ἤκειν ἔχοντα τὸν ὕν ἐν φέρτρῳ Ε
καὶ Λίβυας ὡσεὶ χιλίου. ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν
ταχέως, ὅτι βαρύνονται, φέρουσι γὰρ ὕν ἄγριον. ὁ δὲ φύλαΞ ἀνοίγει,
5 θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν. οἱ δὲ φέρεθρον λέγεσθαί φασι.

234 Φεσκάσιον: μάγχανον πλοϊκόν. Σ

235 Φεῦ: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. ἡ ὀδυνηρὸν οἰμώγημα. ἔστι δὲ Σ
καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. Σοφοκλῆς· φεῦ, φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν Soph.
ἐνθα μὴ τέλη λυή φρονούντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλες·
10 οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην. ὡς δεινόν, φησί, τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρο-
νούμενον τῷ φρονούντι μὴ συντελῇ. φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον Ar.
πανταχοῦ τῷ δὲ ὀβολῷ. ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ
τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβόλους· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον
δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριώβολον, βλακειὰς χάριν τοῦτο τῶν
15 στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος, πῶς περαιω-
θήσομαι; λέγει· ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶις· ἀνὴρ γέρων διάξει, δὲ
ὀβολῷ μισθὸν λαβών.

236 Φεύγοντας: τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους. τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν Ar
μᾶλλον τῶν γραψαμένων, ἀπιδακρῦειν ἀντιβολουμένων. καὶ Φεύγω· Synt.
20 αἰτιατικῇ.

237 Φεύγοιεν: κατηγοροῖντο. καὶ Φεύγων, κατηγορούμενος. Σ
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἡ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην. Ar.

238 Φευκτέον· αἰτιατικῇ. ἐπίρρημα θετικόν. Πλάτων φησί·
φευκτέον ἐνθένδε. τίς οὖν ἡ φυγή; θεῶ ὁμοίως. τοῦτο δέ, εἰ δίκαιοι
25 καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα· καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ, οὐ κατὰ
τὰς πολιτικὰς ἀρετάς, ἀλλὰ κατὰ τὰς μείζους, τῶν αὐτῶν ὀνομάτων
χρωμένας.

239 Φέψαλος καὶ ΦεψάλυΞ: σπινθήρ, ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν Σ + Ar.
καιομένων ξύλων. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται
30 φεψάλυΞ. οἷον ζωπύρημα, σπινθήρ. διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ
Μιλήσιοι.

233 — φορεῖον cf. H, sch. Σ 236; — κλίνη = P v. φερέτρῳ, Ba 404, 27, Et.
Gen., Et. M. 790, 53 τότε — εὐαγρίαν Polyb. 8, 31, 4—6 234 = P,
Ba 205, 2 235 — οἰμώγημα = P, Ba 205, 3 cf. H, gl. Greg. An. Ox. 2,
486, 5 vs. 8 φεῦ — συντελῇ Soph. OT 316—8 c. sch. 316 vs. 11 φεῦ sq.
Ar. Ran. 141 c. sch., 139—40 236 — ἀντιβολουμένων Ar. Vsp. 880—2 c. sch.
plenior. 840 Φεύγω sq. = An. Ox. 4, 302, 31 cf. 303, 30; aliter Synt. Gud.
237 — κατηγοροῖντο = P, Ba 405, 6 Φεύγων sq. Ar. Nu. 167 c. sch.
238 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur., An. Ox. 4, 303, 23 Πλάτων sq. Plotin. 1, 2
p. 11 239 — ξύλων praeter καὶ ΦεψάλυΞ = P, Ba 404, 31, Et. Gen., Lex. rhet.
ar. Et. M. 791, 8 cf. Eust. O. 1802, 62; σπινθήρ = Ambr. 116, sch. Ar. Ach. 668,
sch. Aeschyl. Pr. 366. ΦεψάλυΞ, σπινθήρ cf. H ἀλλ' sq. Ar. Lys. 107 c. sch.

235 Ar. cf. vv. B 317, O 8, T 1171

1 νεκρῶν] νεκροφωρῶν G καὶ om. GM 2 ὕν VM, Polyb.: υἱὸν AF A(GFVX)
vñ G 6 πολεμικὸν Meurs. 8 φρονεῖν — 10 φρονεῖν om. F 9 τέλη
om. AV λυεῖ GM διλες' M δ' ὥλες' AV 13 βάλλουσι om. V 15. 16 παρα-
μυθήσομαι G 24 ἐντεθεν G εἰ] οἱ V 30 δὲ om. GM

Ar. 240 Φεψάλω: καπηλείω. φέψαλοι γὰρ οἱ σπινθήρες. Ἀριστοφάνης· ἢ δ' ἀπὸς ἐν τῷ φεψάλω κρεμήσεται. διὰ τὸ εἰρήνην εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλωξ παρὰ Ἀρχιλόχῳ. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει· ἀλλ' οὐδὲ Ε μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλωξ. καὶ αὖθις· ἀλλ' ἀποσκοτουμένους ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων, ἔτι δὲ 5 τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθείας, οὐκ ὀλίγους ἀπόλλυσθαι.

Δ 241 Φειά: ὄνομα πόλεως.

Δ 242 Φείδαλος.

Δ 243 Φειδαλφίτης: ἐκ τοῦ ἄλφитον. ὃ ἐστὶ πεφεισμένως τῶν ἄλφитων. 10

Δ 244 Φείδας: ὄνομα κύριον.

Σ 245 Φειδήσεται: φείσεται.

Ar. 246 Φειδίας, ἀγαματοποιός, ὃς ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ἐνοσφίσατο ν' τάλαντα καὶ ἵνα μὴ ᾧ τὰς εὐθύνας, πόλεμον ἐκίνησε. καὶ παροιμία· Φειδίας προσ- 15 ἦκοι εἰρήνην, καθὼς τεχνίτης. εὐμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. Πολύβιος· Λεύκιος Αἰμίλιος παρῆν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος ἐξεπλάγη καὶ τοιοῦτον εἶπεν, ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὀμήρῳ Δία μεμιμήσθαι· διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας, μείζω τῆς προσδοκίας εὐρηκῶς εἶη τὴν 20 ἀλήθειαν. καὶ αὖθις· καθάπερ, οἶμαι, Μυρμηκίδην ἀντιταττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

Δ 247 Φείδιππος.

Synt. 248 Φείδομαι· γενική.

Σ 249 Φειδώ: πρόνοια, φεισμονή, εὐσπλαγχνία. 25

Σ 250 Φειδωλός: φειδόμενος, σκνιπός. Φειδωλός τις ὢν, ὃ

240 — φεψάλωξ Ar. Ach. 279 c. sch.; Archil. fr. 126, Ar. Lys. 107 vs. 4 ἀλλ' sq. Polyb. 1, 48, 6 241 = Ambr. 157, Ps. Herodian. 143 242 cf. Ambr. 173, Phryn. 121, 9, Zon. 1803, H; Phryn. fr. 365 244 N 691 245 = P, Σ^a 246 — ἐκίνησε cf. sch. Ar. Pac. 605. Φειδίας sec. — εἰσάγεται sch. Ar. Pac. 616 Λεύκιος — ἀλήθειαν Polyb. 30, 10, 6 καθάπερ sq. Iul. or. 2 (3) 111 d—112 a 247 = Ambr. 121 248 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 302, 29 et 303, 21, sch. Luc. 6, 2 249 = P, Σ^a, Et. Gen., Et. M. 791, 10 cf. Ba 404, 17 250 — σκνιπός = P, Ba 404, 18, Et. Gen., Et. M. 791, 15 cf. H, Ambr. 119 Φειδωλός sq. sch. Ar. Pl. 237 cf. Herodian. gr. ap. Orion. 160, 5, unde Et. Gen., Et. M. 791, 15

246 Ar. cf. v. Ε 3511, Polyb. cf. v. Γ 118 249 hinc 252

Α(GFVMS) 1 καπνείω Pierson καμίνω Elmsley 2 αὖθις AFV λέγεται et 3 παρὰ— 4 αὖθις om. G 3 Ἀριστοφάνει καὶ Ἀρχιλόχῳ V; παρὰ alt. c. V del. Bhd., frustra ἀλλ'—4 φεψάλωξ om. AF, hab. sch. 5 ὑπὸ] ἀπὸ AF 7 πόλις A post 242 ὄνομα κύριον add. V 9 Φειδαλφίτη F ἄλφιτος FV 8 et πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων om. AF 12 Φειδίσεται VM^{sc} Πεφιδίσεται Bhd. 13 εἰκόνας F 14 ἐνοσφίσατο] ἤγουν ἰδιοποιήσατο ss. V cf. v. N 504 16 εὐμόρφιος et προσ- ἀγεται V 18 τοσοῦτον Dind. αὐτό G 19 δοκοῖ Bekk. μεμιμείσθαι Δία F 20 τῆς pr.] τὴν AF (corr. A^r) Ὀλύμπου F cp. A μείζων F 247 om. F 25 φεισμονή] nov. gl. AFS 26 σκνιπός G κνιπός Phot. Ba Et. Ambr. Φειδωλός alt.] Φειδωλός M, Kust. sed vid. sch.

φεύγων τὸ δοῦναι ὁ περίφημος. ἡ παρὰ τὸ φείδομαι καὶ τὸ δοῦναι, Ar.
φειδωδός τις ὤν, τροπή τοῦ δ εἰς λ.

251 Φείδων: ὄνομα κύριον.

Δ

252 Φεισμονή: φειδώ, εὐσπλαγχνία.

Suid.

5 253 Φεισόμεθα γάρ τι τῶνδε μάλλον ἡμεῖς ἢ λύκων; ἢ τίνας Ar.
τιθαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; τουτέστι μάλλον λύκων φεισό-
μεθα ἢ περ τούτων. μήποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες ἐγένετο, ἐπεὶ τοπα-
λαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτενον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ νόμος ἦν λυκοκτο-
νεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ

10 τέλειον δύο.

254 Φεισών: ὄνομα ποταμοῦ.

Δ

255 Φῆ: οὐδετέρως Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν. ὁ δὲ φῆ Hom.
κώδειαν ἀνασχών. ἴν' ἡ ὡς κώδειαν.

256 Φηγαιεύσι: δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Harp.

15 257 Φηγεύς.

Δ

258 Φήγιнос: δρυῖνος. ἐν Ἐπιγράμμασι· φηγίνεον κρατῆρα.

Σ Anth.

259 Φήγοντος.

Δ

260 Φηγός: δρυς· ἡ πεύκη. ἦν δὲ δένδρα ὑπερμεγέθη, φηγὸς καὶ Σ
ἐλάτη, δρύες τε καὶ φίλυρα.

E

20 261 Φηγούς: δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος.

Harp.

262 Φηγούσιον· Λυσίας ἐν τῷ Περὶ Βατράχων φόνου.

Harp.

263 Φήληκες: τὰ ἄγρια κύκα, τὰ τῇ δεῖξει πέπειρα.

Σ?

264 Φήληξ: ὁ ἀπατεών, καὶ ἡ ὡμὴ κυκῆ.

Δ

265 Φήλος: ὁ ἀπατηλός.

Δ

25 266 Φηλοῦν: ἀπατᾶν. Μένανδρος Ἀλκιῖ· δύ' οἰκίας φηλῶν γερόν- Σ
των, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων. καὶ Φηλωθεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. Σ + x

251 cf. Ps. Herodian. 143, Ambr. 122 = Ap. S. 162, 7; 1. = Ambr. 134
253 Ar. Av. 369—70 c sch. 369 254 = Ambr. 141, Nicet. 657 cf. Zon. 1800, H
255 E 499 c. sch. cf. sch. A (iv'sq. = Aristonic.) 256 Harp. = P, Et. M. 791, 27
cf. Et. Gen., H 257 cf. Zon. 1803, Ambr. 180 258 — δρυῖνος = P, Ba 405, 4,
Et. Gen., Ap. S. 162, 9, H, Ambr. 179 (cf. 191), sch. E 838 φηγίνεον sq. Anth.
6, 33, 5 260 — πεύκη = P, Ba 405, 5, Et. Gen., Et. M. 791, 23; — δρυς =
Ap. S. 162, 9, H, Ambr. 186, Ps. Herodian. 143 261 Harp. = P, Et. M. 791, 27
262 Harp. = P; Lys. fr. 61 263 cf. Bk. 315, 11, Phryn. 123, 8, Et. M. 791, 34
264 = Ambr. 178, 177 cf. sch. Ar. Pac. 1165, Zon. 1804, Ps. Herodian. 143
265 cf. H, sch. Ar. Pac. 1165 266 — ἀβελτέρων = P cf. Et. Gen., sch. Ar.
Pac. 1165, Et. M. 791, 32, Harp. cett.; Men. com. fr. 17

252 ex 249
266 cf. 268

254 cf. v. Γ 85

263 cf. 266 fin.

265—6 cf. v. E 3898

1 ἡ om. GM παρὰ τὸ om. F 252 om. AGFV 6 στηθαίμεθ' AFV A(GFVM)
8 ἀπέκτενον M, (Dind.), Eust. 1604, 11: ἀπέκτενον AG, plerique sch. ἀπέκτει-
νον FV, v. l. sch. 11 ποτ(αμός) A 12 οὐδέποτε ex Eust. Kust., sch.,
praeierat Port. τέτευχεν G ὁ—13 κώδειαν om. F 13 ἀνασχών om. AV
21 Περὶ] Ὑπὲρ Vales. Βατράχου Harp. cp. AV 22 τὰ τῇ δ. πέπειρα om. F
264—5 inverso ord. FV 25 φηλῶν AFVM^{ac}, Phot. Et. Gen., sch.: φηλοῦν GM^{ac},
Poll. 9, 135 26 λέγους Bhd. Φηλώσα AFV ἐξαπατηθεῖη F

- Σ? ἐν Μύθοις· κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς. ἐνθεν καὶ φήληκες τὰ ἄγρια κύκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.
- Harp. 267 Φηλώματα: ἐξαπάτας. οὕτως Ἀντιφῶν.
- Δ 268 Φηλώσεις: ἀπατήσεις.
- Soph. 269 Φήμη· τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε φήμη. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γινόμενοι χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ αὖθις· φήμη τὸν ἐσθλὸν κὰν μυχοῖς δείκνυσι γῆς. Εὐριπίδης φησί.
- Σ 270 Φημί: λέγω, ὑπολαμβάνω. ὅτι Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρήτο τῷ φήμ' ἐγώ, οὐ συγκαταθήσεται
- Thdr. τοῦτοις ὁ δεῖνα· εἰπὼν τοῦνομα. καὶ Δαβίδ· φησὶν ὁ παράνομος. 10 ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται ὑπολαμβάνει.
- Δ 271 Φημίζω. αἰτιατικῇ.
- Δ 272 Φημισμός: ἡ φήμη.
- Ar. 273 Φήνας: κυκοφαντήσας, φενακίας.
- Δ 274 Φήναι: δεῖξαι, εἰπεῖν.
- Δ 275 Φήνη: εἶδος ὀρνέου.
- Hom. 276 Φήρας: τοὺς Κενταύρους.
- Δ 277 Φηρή: ὄνομα πόλεως. καὶ Φηρήτης, ὁ πολίτης.
- Δ Σ 278 Φής: λέγεις. καὶ Φησί, λέγει. καὶ Φήσεις, λέξεις.
- Ε 279 Φῆστος· οὗτος περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος εἰς τὴν Ἀσίαν 20 ἐκπέμπεται ἀνθύπατος, τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. πέμπεται δὲ ὅμως, τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη ἔχετον, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκ Σικελίας ἢ Θετταλίας τοιοῦτος, χρυδὸν ἀποδείξων καὶ πανήγυριν. ἦν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνεται, ἀνὴρ φύσει πονηρὸς καὶ ἐξουσίαν ἔχων καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν 25 ἀγριότητα καταλιπὼν εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, οὐκ ἔστιν ὃ τι παρανομίας ἀπέλειπε καὶ ἀσελγείας. ἀλλ' ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐρ-

266 κέρδεσι—κεμάς Babr. p. 217 267 Harp. (= P, Et. Gen.) cf. sch. Ar. Pac. 1165, Et. M. 791, 31, Ambr. 190; Antiphont. fr. 97 268 = Et. M. 791, 32 cf. sch. Ar. R. 3, 983; Ambr. 194 = Ps. Herodian. 143; H 269 — θεοῦ Soph. OT 158 c. sch. vs. 6 φήμη sq. Eur. fr. 865 = Aeschin. 1, 128 270 — ὑπολαμβάνω = P, Ba 405, 7, H cf. Zon. 1804, Ps. Herodian. 143 = sch. B 129 ὅτι—τοῦνομα Laert. 4, 36 φησὶν sq. Thdr. in Ps. 35, 2, PG 80, 1120 c 271 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 303, 24; l. cf. Ambr. 196 272 = Ambr. 176 273 sch. Ar. Ach. 542 274 cf. Ambr. 193; — δεῖξαι = γ 173 cf. H 275 = Ambr. 187, Ps. Herodian. 143 cf. sch. γ 372, Ar. S. 162, 14 (unde H) 276 sch. B 743 cf. H 277 cf. Zon. 1804, Ambr. 188 et 184 278 — λέγεις cf. H, Φησί, λέγει = sch. O 130 Φήσεις, λέξεις = P, Ba 405, 8 cf. Ambr. 192 279 Eunap. fr. [39], FHG 4, 29

266 ἐνθεν sq. cf. 268 268 cf. 266 270 init cf. 278 273 cf. 168 274 cf. 67 278 cf. 270 init. 279 cf. vv. Γ 301, Ε 3996, Θ 599

1 Μύθω F cp. AV κερδοῖ Lachm. obloquente Crusio 2 ἄγρια—πέπειρα A (GFVM) om. G 6 ἀπὸ τοῦ θεοῦ] παρὰ θεοῦ F 7 Εὐριπίδης φησί om. GF: Εὐριπίδης post 6 αὖθις add. G 9 τῷ alt. om. AFV 11 ὑπολαβών V 12 αἰτιατικῇ om. AF 273 om. A 18 ὄνομα πόλεως] πό(λις) A Φηριτής G 20 οὗτος—p. 719, 3 κατέφλεγε] ὄνομα κύριον F = Ambr. 181 20 περὶ] κατὰ G 21 γλῶσσαν] γλωσσοκόμενον Port γάζαν Mein. 22 τὸν A, Ε 3996: κατὰ τὸν GVM 24 θύραν V 27 ἀπέλιπε ed. pr. καὶ in fine vers. om. A

- ρύη καὶ φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον εἴφει διέφθειρε, Κοίρανον Αἰγύπτιον ἐπιφάξας αὐτῷ. καὶ ἔτι θερμὸς ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ πάντας συνανήρει καὶ κατέφλεγε.
- 280 Φητιαλεῖς. Δ
- 5 281 Φήτρη: συγγένεια. καὶ Φρήτρη. Δ
- 282 Φιαλεῖς· Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἷδ' Ατ. ὅτι· ἀλλ' ἔξαπατήσεις κάγχανῃ τούτῳ μέγα. φιαλοῦμεν δέ, τουτέστιν τῷ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. ἐπὶ τοῦτο ὀρμήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἀριστοφάνης· ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν
- 10 φιάλην, ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.
- 283 Φιάλην ἀμφίθετον· Ζῆται ἐν τῷ ἀμφίθετον φιάλην.
- 284 Φιάλη. Δ
- 285 Φιάλος. Δ
- 286 Φιαρόν: λαμπρόν. Σ
- 15 287 Φίβαλις: γένος κυκῆς ἢ φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς Ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλουν φιβαλεῖς. ὁ δὲ τόνος φιβάλεως, προπαροξυτόνως, ὡς κορώνεως, πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· τί δέ; φιβάλεως ἰσχάδας; κοῖ, κοῖ. ὡς ὁξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
- 20 288 Φιβλατώριον: περιβόλαιον Περικόν.
- 289 Φιγαλεύς: ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος Φιγάλεια. Δ
- 290 Φίγιον: ἀκρωτήριον. Δ
- 291 Φιδηναῖος: ἀπὸ τόπου. Δ
- 292 Φικιδίζειν: ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν. Σ
- 25 293 Φικιῶ. Δ
- 294 Φίλα: ἴσα, ὅμοια, προσφιλή. Σ
- 295 Φιλάγριος, Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὔρηται παρὰ Εὐγενάτορι. Hesy
- ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιρρωμένου ἐπιτολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἶη ἂν μᾶλλον Ἠπειρώτης, ἱατρός, μαθητὴς
- 30 Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν· ἱατρεύσας τὰ πλείστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία ἱατρικά, μονόβιβλα μὲν ο', συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα, ὑπομνηματικά εἰς Ἱπποκράτην.

282 Ar. Vsp. 1348—9 c. sch. 1348 cf. sch. Pac. 432; Ar. Pac. 431—2 284 cf. Ambr. 287, Ps. Herodian. 143 286 = P, Σ* cf. H; Et. Gen. = Et. M. 793, 23 287 Ar. Ach. 802—3 c. sch. 802 cf. P = Ba 405, 23, Et. Gen., Et. M. 793, 26; H 289 cf. An. Ox. 2, 274, 23 Steph. Byz. 294 = P, Ba 405, 26 cf. sch. A 107, H

281 cf. 711 282 Eust. O. 1403, 16 287 cf. v. K 2103 292 cf. v. χαλκιδίζειν 295 cf. vv. E 3390 et Σ 566

280 om. F 5 καὶ Φρήτρη om. GFVM (in A vestigia et η alt., suppl. Ar) A(GFVM)
7 τοῦτο FVM τούτεστιν om. FV 8 τῷ] τὸ G 9 Ἀριστοφάνης—10 θεοῖς om. F 9 ὕπερχε V 10 θεοῖσι GM 283 om. AF; Ζῆται—φιάλην om. V, Ζῆται et φιάλην om. G 284 om. GFVM 285 non pon. gl. F 18 κορέως GM δέ in daí corr. Ar 288 om. AFV mg. Ar 21 καὶ—Φιγάλεια om. F 27 παρὰ—32 Ἱπποκράτην om. F 28 ἐσκιρρωμένου V ἐσκειρωμένου Bhd. 29 ὁ Φιλάγριος om. G, Flach 30 Ναυμάχου V 31 μονάβιβλα V συντάγματα—32 ὀλίγα post Ἱπποκράτην transpos. Flach; καὶ post ὀλίγα add. Bhd. Ὑπομνηματικόν GM cp. A

Suid. 296 Φιλαδελφείως υἱὸς Ἀνδροκλείδης.

Σ 297 Φίλαθλος: φιλόπονος.

Δ 298 Φιλακροάμονος.

Rhet. 299 Φιλάμμων, πύκτης, Ἀθηναῖος· ὅς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους.

300 Φιλάμμων ἕτερος, ὃν ᾄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρακὸς πατέρα γενέσθαι.

Ar. 301 Φιλαμπελωτάτη: ἡ εἰρήνη· εἰρήνης γὰρ οὗσης γεωργοῦμεν, πολέμου δὲ ὄντος τούναντίον. καὶ Φιλία, ἡ οἰκεία χώρα· ὡς πολεμία, ἡ ἄλλοτρία.

E 302 Φιλανθρωπηθεῖς· ὁ δὲ Ἀσδρούβας ἐβουλήθη τούτῳ κυμίζας Δ καὶ φιλανθρωπηθεῖς ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ Φιλανθρωπία, ἡ...

Σ 303 Φιλαπεχθήμων: φιλομίσητος, φίλεχθος, φιλομίσης.

Phil. 304 Φιλαργυρία: ὑπόληψις τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

Σ 305 Φιλαυτία: ὑπερφηανίας.

Δ 306 Φιλαίας: ὄνομα τόπου.

Δ Suid. 307 Φιλαίνις, Φιλαίνιδος: ὄνομα κύριον.

Δ Hesych. Suid. 308 Φιλέταιρος: ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Ἀριστο-
Hesych.? φάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα αὐτοῦ κα' ὧν ἔστι καὶ ταῦτα· Ἀχιλ-
λέυς, Κορινθιαστής, Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεὺς, Οἰνοπίων,
Ἀντυλλος (καὶ αὐτὸ Φιλεταίρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου), Ἀταλάντη,
Λαμπαδηφόροι.

Σ 309 Φιλαίτιων: τῶν ἐπιλαμβανομένων.

310 Φιλέας· εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροκυλίας ἐγράψατο· ὥσπερ 25

297 = P, Ba 405, 27 298 = Ambr. 262 299 cf. Bk. 314, 24; Harp.
= P; fonti rhet. attr. Wentzel 300 cf. Paus. Per. 4, 33, 3 et 10, 7, 2
301 — τούναντίον sch. Ar. Pac. 308 plenius 302 — τόπους ad Polyb. 38, 20, 11
rettulit Hultsch 303 = P, Ba 405, 29, Et. Gen., Et. M. 793, 30 cf. H
304 Laert. D. 7, 111 305 = P, Ba 405, 30, Et. Gen. 307 l. = Ambr. 289
308 — κύριον = Ambr. 233 Ἀχιλλεύς sq. cf. Ath. 11, 474 d e; 13, 559 a et 570 e f
cett.; 14, 633 e f; 3, 106 e; 4, 169 e; 3, 108 c; 10, 416 f et 418 c 309 = P, Ba
405, 28 310 l. = Ambr. 241 εἰ sq. Synes. Calv. PG 66, 1200 b

296 ex v. A 2180 301 Φιλία sq. cf. 337 307 Φιλαίνιδος sq. ex v. Δ 472
308 init. hinc 315; υἱὸς — κωμικοῦ ex v. A 3082; cf. v. N 405 310 cf. 436 et v. O 311

A (G F V M B) 296 om. A F 298 om. F; cυστέλλει ss. M 4 δς — 5 ἀντιπάλους om. F;
τὸν χρόνον om. V 300 non nov. gl. A M 6 δν — 7 γενέσθαι om. F
9 ὄντος om. G 11 τοῦτο F 12 εἰς τοὺς om. V καὶ — 13 ἡ om. G F
14 Φιλαπεχθήμων] cυστέλλει ss. M = Ambr. 258 17 ὄνομα τόπου] τόπος(ος) A;
ἐν δὲ παλαιῇ ἀντιγράφῳ μετὰ τοῦτο τὸ Φιλαίας κεῖται, Φιλέας κύριον, ὁ μετὰ
πέντε ἡμικυ (π. ἢ M B: τρεῖς G) στίχους, ἥτοι ὀρδίνους κείμενος. δῆλον δὲ
(γούν G), ὅτι καὶ οὗτος ὁ Φιλαίας, ἦγουν ὁ τόπος, τῷ ε ψιλῷ κοινότερον παρα-
λήγεται καὶ ἀναλογώτερον, καλούμενος καὶ Φινέας add. G M B cf. Steph. Byz.
v. Φιλέας 307 om. F; Φιλαίνιδος δ. κύριον om. A 19 Φιλαίτερος F V^{ac} M^{ae},
Ambr.; ordo poscit υἱὸς — 23 Λαμπαδηφόροι om. F 19 υἱὸς — 20 κωμικοῦ
om. A, ad 353 rettulit coll. v. A 3082, et sch. Pl. Ap. 19 c Flach, frustra 20 ὧν —
23 Λαμπαδηφόροι om. A cf. RIT Wagner, Symb. ad com. gr. 36; genuina sunt
cf. P.-W. II 4, 709 22 Νικοστράτη G M

οὐκ αὐτὸς ὢν, ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

311 Φίλεως: ὄνομα κύριον. Δ

312 Φιλεργός: φιλόπονος. οἱ μὲν ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ τῆς πρὸς Σ
5 τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμαθεῖς ἐπανήκον αὐτῷ. E

313 Φιλέρημος. Δ

314 Φιλεριστῆσαι: φιλονεικῆσαι. Μένανδρος· τὸ γὰρ φίλερι Σ
τῆς φιλοπρωτείας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὼν διέλυσε τὰς δυνάμεις. E

315 Φίλερος. καὶ Φιλέταιρος, ὄνομα κύριον. Δ Suid.

10 316 Φιλέσιος: ἦν δὲ φιλοπαίγμων. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκρά- Ecl.
τους. Φιλεσίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί, ἐπὶ Harp.
τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κωμωδῶνται δὲ καὶ εἰς
πανουργίαν. λυσις δονέριου· φιλεῖν ἐγείρει δυσμενῶν μακρὰς μάχας. On.

317 Φιλεῖ γάρ πως: τέρπεται γάρ πως· ἡ ἔθος γάρ πως. φιλεῖ Σ
15 γὰρ τὰ πολλὰ ἐτέρως τρέπεσθαι. τουτέστι συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως Ar.
ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκᾷ τις· εὐμετάβολοι γὰρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας
ἀλόγου ἐπὶ τι μάθημα ἐρχόμενοι. ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν
μισθόν.

318 Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν. Soph.

20 319 Φιλλεῖδαι: γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἰέρεια τῆς Σ
Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἑλευσίνι.

320 Φίληβος. Δ

321 Φιληδίας: φιληδονίας, ἀνοίας. ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιλη- Ar.
δίας ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

25 322 Φιλήδονος. Δ

323 Φιληδῶν: φιλῶν, ἀγαπῶν. ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἡ Anth.
cὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκη, κείθι καὶ μένειν ἔγνωσ.

324 Φίλη κεφαλή: προσφιλέστατε. Σ

312 — φιλόπονος = P, Ba 405, 31, Et. Gen., Et. M. 793, 32 οἱ sq. Ios.
Ant. 12, 191 314 — φιλονεικῆσαι = P, Ba 405, 33, Et. Gen., Et. M. 793, 32
τὸ sq. Men. Prot. fr. 74, FHG 4, 269 316 — φιλοπαίγμων cf. An. Ox. 2, 437, 24
(unde Et. M. 406, 8), Zon. 1809, H, Lex. de spir. 220, App. Prov. V 13 Δημο-
σθένος (24, 134) — πανουργίαν Harp. = P cf. Et. Gen., sch. Ar. Pl. 177 Φιλεῖν sq.
Astramps. 317 — πως alt. = P, Ba 405, 32, Et. Gen., Et. M. 793, 31
φιλεῖ sq. Ar. Nu. 812 c. sch. plenior. 318 Soph. El. 972 319 = P, Et. Gen.
cf. Et. M. 793, 44, Bk. 314, 7 321 Ar. Pl. 307—8 c. sch. 307 323 ἀλλά sq.
Anth. 7, 98, 3—4 324 = P, Ba 406, 1; in Pl. Phaedr. 264 a

310 init. cf. v. E 4064 323 cf. v. H 7

1 τὸ — 4 Φιλεργός om. in lac. F 4 ὑπὸ] δὲ ἀπὸ V 5 φιλεργεῖν] A (GFVMI)
δοκεῖν G 313 om. F 7 φίλερον V 8 φιλοπραγματείας F 9 συμπεσεῖν V 9 καὶ — κύριον om. AF 10 ἐυμπεσὼν A
τὸ VM^{ec} δὲ om. GM 14 φιλεῖ] nov. gl. GVM; γνωμικὸν mg. add. A^r 12 τῷ]
15 τέρπεσθαι AF συμβαίνει] συμῶν V 16 ἔχειν FV 17 ἐρχόμεθα A
ἐπιθυμῇ A παρέξειν Bhd. 318 non nov. gl. F 20 ἡ pr. om. F 22 Φί-
ληδος F 24 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ om. G 322 om. F 28 προσφιλεστάτη FV

Δ Σ 325 Φιληκοῖα. καὶ Φιλήκοος, φιλομαθής.

Ar. 326 Φιληλιαστής: ὁ φιλόδικος παρὰ Ἀριστοφάνει· φιληλιαστής ἔστιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ. ἀντὶ τοῦ φιλόδικος· Ἥλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

Hesych. 327 Φιλήμων, Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχεῖ Με- νάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας πρὸς 4', καὶ ἐβίωσεν ἔτη 98, εἰς δὲ οἱ λέγουσιν 4' καὶ 9'· ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. περὶ γέλωτος θανατηφόρου· ὃν ἄξιον εἰπεῖν καρδάνιον, ὡς μὴ ὠφελε γελᾶσαι.

E 328 Φιλήμων. ἡ κλητικὴ ὡ Φιλήμων. οὗτος βιώσας ἔτη 4' καὶ 9' 10 ἄπῃρος ἦν τὸ σῶμα· καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀκινεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δὴπου καὶ τοῦτο· πολεμοῦντων δὲ Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου, Πειραιεῖ διαιτῶμενος ὁ Φιλήμων ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτοῦ· ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτάς, τί βουλόμενοι καταλείπουσιν, αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν ἔξω θυρῶν 15 ἵεναι, μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς· καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐν- ταῦθα παύσασθαι· αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἃ τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν. εἴτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπιλυσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο· κᾶτα ὑπερέγχε. καὶ οἱ γε ἔνδον 20 ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες τεθνεῦτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν, ὡ Ἐπίκουρε, παρήσαν δὲ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἵεναι, ᾤχοντο ἀπιούσαι· θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὥσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. 25 σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὡ μῶρε. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας.

Hesych. 329 Φιλήμων, ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα 20'.

325 Φιληκοῖα = Ambr. 314 Φιλήκοος sq. = P, Ba 406, 2 326 Ar. Vsp. 88 c. sch. 327 cf. Fr. com. ed. Kaibel p. 9, Diod. 23, 7, SIG² 697, 11 vs. 9 περὶ sq. cf. 364 extr. 328 Φιλήμων cf. Ambr. 255 οὗτος sq. Aelian. fr. 11; Eur. Hipp. 1437

326 cf. v. H 215

327 Ps. Hesych. 72

328 cf. vv. Π 1152, E 2490, Θ 129

A (G F V M) 1 φιλομαθής] nov. gl. A F 2 Φιλιαστής utrob. A F 3 ἔστιν om. F V
6 ἤκμαζεν—9 γελᾶσαι om. F 6 βραχὺ ed. pr. 7 πρὸς] <Ζ> πρὸς Mein.
om. G 8 4' om. G 9 περὶ—γελᾶσαι om. A G mg. M post vs. 7 4' V
περὶ—θανατηφόρου om. M καρδάνιον V 328 om. A 10 ἢ—Φιλήμων
om. F V; ὡ Φ. mg. add. A^r; ἡ om. M 11 ἄπῃρος V καὶ pr.—27 προνοίας
om. F 13 δὲ V M: γὰρ Gsf. om. G 15 αὐτῶν δὲ ᾤετο] αὐτόν· ᾤετο δὲ
Bhd., αὐτόν praemiserat ed. pr. 16 ἵεμεναι V ἀκοῦσαι] μέναι Hercher
αὐτάς] ἀλῶναι τὰς Ἀθῆνας suppl. Niebuhr 17 αὐτὸς] αὐτόν V 20 ἐπει-
λυσάμενος M^{sc} ἐπηλυγασάμενος coll. v. E 2172 Tour; v. E 1612 (fr. 145) contulit
Ruhnken ὑπερέγχε ed. pr. ὑπεἰέγχε Valck. 23 ἐπινησθεῖσάν V M^{sc}, v. l.
E 2490 καὶ alt. om. G 24 ἔτι om. V 25 ἐάν] ἂν V χραίνει
θανασίμοις V 26 λέγειν G οὕτως V 28 Φιλήμωνος utrob. V post
l. ἔτερος add. F καὶ—29 20' om. F 29 δὲ om. G V γράμματα δ' V

- 330 Φιλήνεμος· ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ αὖθις· αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλή- Suid.
νεμον.
- 331 Φίληξ· ὄνομα κύριον. Δ
- 332 Φιλήτας, Κῶος, υἱὸς Τηλέφου, ὧν ἐπὶ τε Φιλίππου καὶ Ἄλε- Hesy.
5 ξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός· ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ Ζητεῖν τὸν καλοῦ-
μενον Ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ
δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα.
- 333 Φιλήτας, ὁ Ἐφέσιος. Ζῆται ἐν τῷ Βάκις.
- 334 Φιληταί· οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. Anth.
10 οἱ δὲ φιληταὶ οἳ ποτε τριλλίστως ἀντίον ἐρχόμενοι, νῦν μέγα πεφρί-
κασι.
- 335 Φιλητέων· ληστῶν. ἦτοι κατὰ ἀντίφρασιν ἢ κατὰ ὑφαίρεσιν τοῦ υ Ecl.
πάνυ φιλητέων, κλεπτῶν.
- 336 Φιλητής· ὁ ἐραστής. Φιλήτης δὲ ὁ κλέπτης. Δ
- 15 337 Φιλία· ἡ οἰκεία χώρα, ὡς πολεμία, ἢ ἄλλοτρία. ὁ δὲ ὑπατος
ἅτε ἐν τῇ φιλίᾳ ὧν πολὺ διέφερε. E
- 338 Φιλία· Δαμάσκιος φησι· περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν
οὕτως ἐσπούδακας ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν
εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.
- 20 339 Φιλιάζω· φίλος γίνομαι. ὦ Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῶν σὺ βοηθεῖς Δ
ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ E
κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὐρέθησαν ἐν σοί.
- 340 Φιλικήσιμος· ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως. E
- 341 Φιλῖνος. Δ
- 25 342 Φίλιος· ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἄνδρο- Σ
γύνῃ· μαρτύρομαι τὸν Φίλιον, ὦ Κράτων, Δία. Φερεκράτης Κραπατά-
λοισ· τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω μὴ ἐπιорκεῖν μὴδ'
ἀδίκως κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης
λέξει πολὺ τούτου κακηγοριστότερον.

331 = Ambr. 232 334 οἱ δὲ sq. Anth. 5, 271, 3—5 335 cf. Choer.
An. Ox. 2, 271, 30 (unde Et. M. 794, 1), Hellad. ap. Phot. Bibl. 535 b 7, Orion
159, 27, H 336 cf. Et. M. 793, 57, Philop. diff. Zt. d. ost. Gymn 32, 181, Φιλήτης
sq. = Ambr. 224 cf. H 338 περὶ sq. Dam. fr. 153 339 ὡς sq. Georg 213, 18—20
341 = Ps. Herodian. 143 342 = P cf. Et. Gen. = Et. M. 793, 43; Men. com.
fr. 54, Pherecr. fr. 96

330 ex v. A 4447 332 Eudoc. 337 cf. 301 338 cf. v. Π 2387
339 Georg. cf. v. I 501

330 om. AF 1 καὶ αὖθις del. Kust. 5 κρητικός F καὶ κριτικός coll. A (GFV M)
v. E 359 Τουρ [ἰσχνωθεὶς] ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ Ζητεῖν καὶ διώκειν ἀκίχητα mg.
add. M post gl. V 7 ἐλεγεία F ἄλλα] καὶ τὰ καλούμενα Ναῖακά add.
Eudoc. cf. Et. M. 795, 12, FHG 4, 478 333 om. AFV 10 τριλαίτως AF
τριλέστως VM^{ac} ἐναντίον G 12 ἀφαίρεσιν F, Et. 13 φιλητέων] οἶον
ὑφειλητέων ss. M. cf. Choer. 14 ὁ pr. om. GM 15 ὡς—ἄλλοτρία om. G
ὁ—19 φιλίαν om. F 17 Φιλία om. G, non nov. gl. M Δαμασκηνός V
πολιτῶν GB πολιτικῶν ed. pr. 18 ὡς περὶ] ὥστε V 25 τὰ om. G τὰς]
τῆς A 26 Φερεκράτης—29 κακηγοριστότερον om. F 26 Κραπατάλλοις A
28 νῆ om. A ἡμᾶς G Φερεκράτης Grotius 29 κακηγορητότερον M^{ac}
κακηγορικώτερον GM^{ac} κακηγορητέον V κακηγορίτερον coll. Poll. 2, 127 Elmsley

Δ 343 Φιλίωνος: ὄνομα κύριον.

Δ 344 Φιλιππίσιοι.

Heay. 345 Φιλιππίδης, Ἀθηναῖος, κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμωδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριᾶ Ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς δράματα μέ.⁵

Σ 346 Φιλιππίδης: τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἰς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ Ἀλεξίς πεφιλιππῶσθαι ἔφη ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι.

347 Φιλιππίδης, Ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος· ὃς χίλια πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, πρὸς Λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος οὐκ εἶα στρατεύειν αὐτοὺς πρὸ πανσελήνου.

E 348 Φιλιππικός, ὁ καὶ Βαρδάνης, Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελών, ἁκέμνως καὶ ῥαθύμως τὰ βασιλεία διέπων ἐφαίνετο τοὺς τε ἐν τῇ οἰκουμένη συνόδῳ πατέρας ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθέως δογματικθέντα δύο τοῦ Σωτῆρος θελήματα καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος· συλλήπτορας εὐρηκὼς Ἰωάννην τὸν τηλικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην καὶ ἐτέρους ἱερεῖς καὶ συκλητικούς πλείστους.

349 Φιλιππικός, στρατηγὸς τῶν ἐψῶν στρατιωτῶν. οὗτος ἔσχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχῆσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὀπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικός γαμβρὸς Μαυρικού ἐπὶ θυγατρί.

Δ 350 Φιλιππίων: ὄνομα κύριον.

Heay. 351 Φίλιππος, Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακὰ βιβλία ιθ'. ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχυρῶν· Κωακὰ βιβλία β', Θασιακὰ βιβλία β'· καὶ ἄλλα.

Heay. 352 Φίλιππος, σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ, κατὰ στοιχείον· καὶ περὶ συναλοιφῆς.

Heay. 353 Φίλιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Κωδωνιασταί· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.³⁰

343 = Ambr. 252 344 cf. Ps. Herodian. 184 346 = P, Et. Gen. cf. Ath. 12, 552e; Alexid. fr. 144 347 fort. e FG rHist 104 348 Nicephor. p. 48 349 cf. Nicephor. p. 7, Cedren. I p. 692 sq. Bonn. 353 cf. Ath. 8, 358f, 360b, porro Mein. hist. crit. 1, 340 sq., RIT Wagner, Symb. ad com. gr. 46

347 cf. v. 1545

A(GFVMS) 344 om. F 345 om. G; 3 καὶ—5 με' om. F 4 ρκα' Mein., obloquente Clinton 4. 5 καὶ αὐτὸς ut ex vs. 3 ortum del. Bhd. 7 τὸ] κατὰ τὸ V 8 ἐλεπτύνεσθαι A λελεπτύνθαι GM, Ath. 347 om. A post 345 G 9 χίλια καὶ π. M, 1545 11 πρὸ πανσελήνου om. in lac. F 12 Φιλιππικός om V Βαρδάνης G 13 τοὺς—18 πλείστους om. F 14 ἀναθέμασι V 16. 17 τῆς π. ἀρχιερέα] πατριαρχοῦντα G 17 μητροπολίτην om. G 19 ἐψῶν] νέων F οὗτος—23 θυγατρί om. F 20. 21 δυστυχῆσαντα δὲ ἐν τῷ V 22 ἱππικόν S (V def.) 23 θυγατέρα S (V def.) 25 Ῥοδιακὰ—26 ἄλλα om. F 26 Κωανὰ GM Θυσιακὰ GVM βιβλία om. V 27 ὁ—28 συναλοιφῆς om. F 28 στοιχείων V ep. A συναλοιφῆς A; Φίλιππος σοφιστής ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἕτερος add. A 29 τῶν—30 Δειπνοσοφισταῖς om. F

- 354 Φίλιππος ὁ βασιλεὺς νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ Εὔ-
 μάχην οὐ τοσοῦτον ἦνυσε διὰ τῶν ὅπλων ὅσον διὰ τῆς ἐπιεικείας
 καὶ φιланθρωπίας τῶν τρόπων· τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις
 αὐτῶν μόνων περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξαμένων, τῇ
 5 δ' εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν
 αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραττομένοις,
 ἀλλὰ μέχρι τούτου πολέμων καὶ φιλονεικῶν ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς
 πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πραότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαροῦν
 10 χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τοὺς αἰχμαλώτους καὶ κηδεύσας τῶν Ἀθη-
 ναίων τοὺς τετελευτηκότας, ἔτι δὲ καὶ συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τού-
 των ὅσα καὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοὺς πλείστους ἀμφιέσας, διὰ τὴν
 ἀγχίνοιαν μερίστην πράξιν ἀπειργάσατο· τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα
 καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ πρὸς πᾶν ἐτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συν-
 αγωνιστὰς ἀντὶ πολέμων.
- 15 355 Φίλιππος ὁ Μακεδὼν τοῦ Ζῆν πολλοὺς ἐστέρησε καὶ τοὺς Ε-
 υίεας ὕστερον συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον·
 νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει.
- 356 Φιλίππου ἀλεκτρυών· ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλα- Prov.
 ζονευομένων.
- 20 357 Φιλίσκος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἄδωνις, Διὸς Hesych.
 γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης
 γοναί, Ἀρτεμίδος καὶ Ἀπόλλωνος.
- 358 Φιλίσκος, Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός καὶ ἱερεὺς τοῦ Hesych.
 Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγωνός. καὶ ἀπ' αὐτοῦ
 25 τὸ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπεὶ περ αὐτῷ ἐνεδαφιλεύετο. ἔστι
 δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵτινές εἰσιν Ζ' καὶ ἐκλήθησαν
 Πλείας. αἱ δὲ τραγωδίαὶ αὐτοῦ εἰσι μβ'.
- 359 Φιλίσκος, Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Hesych.
 Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστής ἦν τοῦ Κυνὸς Διογένητος, κατὰ δὲ
 30 Ἑρμιππον Στίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστὶ Κόδρος.
- 360 Φιλίσκος, Μιλήσιος, ρήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστής τοῦ ρήτορος. Hesych
 ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητῆς παραδοξότατος· διὸ καὶ Αὐλοτρύπην

354 Polyb. 5, 10 = EV 2, 98, 9—23   355 Polyb. 23, 10, 15 cf. EV 2, 171, 21—4,
 ES 180, 18—21, porro Byz. Zt. 21, 396 sq.   356 = Macar. VIII 73   358 cf.
 Hephæst. Enchir. c. 9, 4   359 cf. Laert. D. 6, 73   360 cf. Harp. plen. Λαγίκα,
 Mein. Fr. Com. 2, 765

355 cf. v. N 325   359 cf. 362   360 Ps. Hesych. 73

1 Χαιρωνήσῃ V cp. AF   2 εἰκείας V   3 τῷ—14 πολέμων om. F AF
 4 ἐγένετο G   6 οὐκ] καὶ οὐκ V   τὸν θυμὸν GVM   7 φιλονεικῶν A, (GVMB)
 Polyb.: νικῶν GVM   9 τῶν om. G, Polyb.   355 om. A, mg. A'   15 πολ-
 λούς τοῦ Ζῆν A'GM   καὶ—17 καταλείπει om. F   16 ὑέας V   συμπερι-
 έβαλεν V   20 τῶν—22 Ἀπόλλωνος om. F   20 Ἄδωνις, Διὸς AG: Ἄδωνες,
 Διὸς MB Ἄδωνες V Ἀδώνιδος Bhd.   21 καὶ] γοναί Mein.   22 Ἀπόλλωνος]
 γοναί add. Bhd.   23 Φίλικος Hephæst.   Φιλώτου—27 μβ' om. F
 24 ἐπὶ G: ὑπὸ rell. cf. p. 726, 19   25 τὸ om. G   Φιλίσκειον GVM   27 αὐτοῦ
 om. V   29 αὐτὸς—30 Κόδρος om. F   31 Ἰσοκράτους—p. 726, 2 ἀπόφασις om. F

Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, Τέχνη ῥητορική ἐν βιβλίοις δυσὶν, Ἰσοκράτους ἀπόφασις.
 Hesych. 361 Φιλίσκος ἢ Φίλιτος, Συρακούσιος, ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε 5
 Σικελικά· ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἑλληνας αὐτοῖςπραχθέντα διαφόρως· καὶ Γενεαλογίαν, Περὶ Φοινίκης, καὶ ἄλλα τινά· Περὶ τῆς νήσου Σικελίας.
 362 Φιλίσκος, Αἰγινήτης· ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένους ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταυτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος· καὶ ὁ πατὴρ πάλιν 10
 ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὀμιλητὴς καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ Σινωπέων καὶ ἐπιγράμματι· γηράσκει καὶ χρυσὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι κύδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ. μόνος ἐπεὶ βιοτᾷ αὐταρκέα δόξαν 15
 ἔδειξας θνητοῖς οἷς ζωῆς οἶμος ἐλαφροτάτη.

Δ 363 Φιλιστίδης· ὄνομα κύριον.

Hesych. 364 Φιλιστίων, Προυσαεύς, ἢ ὡς Φίλων Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογικάς. τελευτᾷ 20
 δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ Μιμοποιηστικά. οὗτος 29
 ἐστὶν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων, ἡγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς
 Anth. τὸν Κουρέα. Νικαεύς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ἄδεται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα· ὁ τὸν πολυστενάκτον ἀνθρώπων βίον γέλωτι κεράσας Νικαεύς Φιλιστίων. τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἦν Φιλήμων, ὃς καὶ οὗτος γελῶν 25
 καταστρέφει τὸν βίον.

Hesych. 365 Φίλιτος, Ναυκρατίτης ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ· ὃς πρῶτος κατὰ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ Τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακά

361 cf. Daub, Studien z. d. Biogr. 22 362 cf. Laert. 6, 75—6, 78 364 cf. Rohde Kl. Schr. 1, 372, 1 ὁ — Φιλιστίων Anth. 7, 155, 1—2

361 cf 365 362 cf. 359 364 Ps. Hesych. 72; extr. cf. 327 extr. 365 cf. 361

A (G F V M) 2 Τέχνην ῥητορικὴν A 361—2 om. A 3 ἢ Φίλιτος om. F ἦν—
 362 om. F 4 Καρχηδονίους] Συρακοσίους Bhd. 5 Εὐήνου om. G 6 πρὸς]
 Καρχηδονίους καὶ add. Bhd. obloquente Daub 7 Περὶ Φοινίκης Naucraticae
 365 attr. Daub et Gutschmid καὶ om. V Σικελίας del. Bhd., post Γενεα-
 λογίαν transpos. Gutschmid 8 δς] δ V Ἀθηνῶν Bhd. 11 αὐτοῦ] Diogenis
 Kust.; τελευτήσας] ὁ Διογένης ss. M 12 καὶ pr. om. V 13 παρὰ τῶν Σ.
 καὶ ἐν G 14 χρόνον VM^{ac} 18. 19 τελευτᾷ—365 om. F 19 ἐπὶ GM^{ac}:
 ὑπὸ AV M^{ac} cf. p. 725, 24 Ἰσοκράτους A cf. p. 725, 31 et ad p. 478, 21 Σεβαστοῦ
 αὐτοκράτορος Hilberg, frustra; τελευτᾷ—Σωκράτους alii gl. attr. Bhd., ad 327
 rettulit Flach βιολογικάς M^{ms} (ἴσως β. ss. θε), Kust.: βαιολογικάς G V M^{ac}
 βεολογικάς A M^{ac} 20 δράματα] v. Δ 228 contulit Flach 21 εἰς] Ἑρμείαν
 coll. Ath. 13, 563 d add Reines. 22 Κουρέα] Ἱεροκλέα CF Hermann, obloquente
 Bhdgo 23 γέλωτι κεράσας GM: γέλωτα κ. V κέρασας γέλωτ A 24 τοῦ—
 25 βίον om. A G mg. M 27 τὴν om. G V M 28 τέχνην—ῥητορικὴν om. V
 τέχνην per del. Bhd. συνέταξε—ῥητορικὴν 360 attr. Daub et Gutschmid
 Αἰγυπτιακά—p. 727, 1 ἰβ' Naucraticae vindic. Bhd., Daub, Gutschmid

- ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικά ἐν βιβλίοις ια', Πρὸς τὸν Τρικάρανον λόγον
περὶ Ναυκράτεως, Περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ε', Περὶ τῆς
Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ', Δημηγορίας· καὶ ἄλλα τινά. Περὶ
Συρίας καὶ Λιβύης.
- 5 366 Φιλίτια: συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους.
οὐ γὰρ στρωμνὴ τις ὑπέκειτο εὐωχομένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι
κοιτανθεὶς λίθος ἢ ξύλον. οἱ δὲ πατέρες, φησί, τῆς τοῦ σώματος
φιλίας. ἐς τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους πάντα· ὅθεν παλαιστραὶ
ἀνήβησαν καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθεν.
- 10 367 Φίλιοι: προσφιλέστατοι. Σ
368 Φιλογόνιος: ὄνομα κύριον. Δ
369 Φιλογύννης, φιλογύννης. Δ
370 Φιλοδεσποτεύομαι: οὕτως Ἀναξίλας. Σ
371 Φιλοδωρία: ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. ὁ δὲ ἀπολαυσάτω Δ
15 τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας. Ε
372 Φιλόζωος. Δ?
373 Φιλοθεάμονες: φιλοθεωρηταί. Σ
374 Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρεύειν. Σ
375 Φιλόθηρος· αὐτοφύεστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἶον Suid.
20 γένοιτο φιλοθήρου κόρης.
376 Φιλοκάλως: καθαρώς. Σ
377 Φιλόκενον στόμα. ματαιολόγον.
378 Φιλοκλῆς, Πολυπείθους, Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις μετὰ Hes.
Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγωδίας ρ',
25 ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἡριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεύς, Πρίαμος,
Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς Ar.
καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον, τὸν τραγικόν· οὗτινος γίνεται Ἀκυδάμας
ὁ τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς, τραγικός.
379 Φιλοκλῆς, κωμωδίας ποιητής, αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέ- Ar.

366 ἐς sq. Philostr. 4, 27 367 = P, Ba 406, 3 cf. H v. φίλια 370 = P,
Et. M. 794, 19; Anaxil. fr. 43 (2, 275 K.) 372 Marc. 1, 16, 20 373 = P,
Ba 406, 4, Et. M. 794, 18; in Pl. Rep. 5, 475 d; cf. H 374 = P, Ba 406, 5
376 = P, Ba 406, 7 378 Αἰσχύλου sq. sch. Ar. Av. 281 (indic. Wentzel)
379 — αἰσχροπρόσωπος sch. Ar. Th. 168; ἦν sq. sch. Ar. Av. 281 plenius

366 init. cf. v. A 824; Philostr. cf. vv. E 3955 et Π 1657 375 ex v. A 4584
379 cf. v. Π 2464

1 Σικελικά A GM ιβ' G Πρὸς—2 Ναυκράτεως Naucratis. attr. Bhd., A (GFV M)
Daub, Πρὸς—λόγον 360 Gutschmid, frustra, v. X 187 contulerat Toup 2 Διο-
νύσου V cf. p. 729, 23 ε'] β' Gutschmid Περὶ τῆς—3 γ' Naucratis attr.
omnes 3 βιβλία om. G Δημηγορίας Syracusano attr. Gutschmid, 360 Daub
Περὶ—4 Λιβύης Naucratis. attr. Gutschmid 5 Φιλότια V; Plut. Lyc. 12, Ath.
4, 140e φιλίτια contulit Kust. μεμιγμένα F 7 οἱ—8 φιλίας del. Kust.
7 φασί F, fort. recte 12 Φιλογύννης V 372 om. F 375 om. A F V
22 ματαιολόγον om. A F add. A' ματαιολόγονιν V 23 Φιλοπείθους sch. Ar.
Av. 281 τοῖς—28 τραγικός om. F 23 μετὰ] κατ' Clinton, recte 25 ἐστὶ]
εἰς G καὶ om. V 29 αἰσχροπρόσωπος—p. 728, 3 ὄξευκαφάων om. F

φαλος, ὡς ἔποψ, ἤγουν ὀξυκέφαλος· Αἰσχύλου ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ Ἀλμίωνα αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ πικρὸν εἶναι· ἄλμη γὰρ ἡ πικρία. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Σ 380 Φιλοκομπῶν: μεγαλορρημονῶν, ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Ar. 381 Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος, ὡς περ Μήλιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας. 5 ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον, λήψεται τάλαντον· ἦν δὲ ζῶντα αὐτόν ἀγάγῃ, τέσσαρα· ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ. εἴτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι πᾶσι καὶ λυμαίνεται, τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ρίνας ἐγχεῖ τὰ πτερά, τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν εἴρξας ἔχει, κάπαναγκάζει παλεύειν δεδε- 10 μένας ἐν δικτύῳ.

Σ 382 Φιλοκτέανος: φιλοχρήματος, φιλοκτῆμων.

Suid. 383 Φιλοκτῆτης.

Δ 384 Φιλόλαος: ὄνομα κύριον. οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνείλε Κρό- 15 Anth. των ποτὲ πάτηρ, ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Δ 385 Φιλομαθής: ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν· δεῖ δὴ φιλομαθῇ τοῦ- 20 Ε των ἀπάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. καὶ

Δ Φιλομαθεία.

Σ Δ 386 Φιλομείδης: φιλόγελως. Φιλομηδῆς δὲ ἡ Ἀφροδίτη. 20

Δ 387 Φιλομηλείδης.

Δ 388 Φιλόμηλος.

389 Φιλομικής.

Ar. 390 Φίλον: οὐδετέρως. δεῦρο δὴ, φίλον ἐμόν.

Δ Synt. 391 Φιλονεικία. καὶ Φιλονεικῶ· δοτικῇ. 25

Δ 392 Φιλονεικίος.

Hees. 393 ΦιλόΞενος, Εὐλυτίδου, Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους 30 κδ'· τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδικθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγοράσθη ὑπὸ Ἀγεύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ

380 = Ba 406, 8, P, Et. Gen., Et. M. 794, 23 381 Ar. Av. 1077—83 c. sch. pleniori 1077 382 = P, Ba 406, 6, Et. M. 794, 24, H cf. Ap. S. 163, 9 383 = Ps. Herodian. 143 384 οὕτω sq. Anth. 7, 126, 3—4 = Laert. D. 8, 84 385 δεῖ — μηχανημάτων Xen. Cyr. 1, 6, 38 Φιλομαθεία = Ambr. 295 386 — φιλόγελως = P, Ba 406, 9, Et. Gen., Et. M. 794, 30 cf. sch. Γ 424, H Ἀφροδίτη cf. Ambr. 230 387 δ 343 388 cf. Ambr. 291 390 δεῦρο sq. Ar. Eccl. 960—1 391 Φιλονεικῶ sq. = An. Ox. 4, 303, 32 cf. Synt. Laur. 393 cf. H v. δούλωνα

383 ex 378 vel al. 384 cf. v. Υ 553

A (GFVM) 2 Ἀλμίωνος sch. 4 μεγαλορρημονῶν AFV 5 ἦν — 11 δικτύῳ om. F 6 Φιλοκράτην G, cod. U Ar. cp. V 7 πίνους V, cod. V Ar. 8 καθ' ἑπτὰ] κζ' A πάσας V 10 ἔχειν V 383 om. AF 16 ὁ om. G 16. 17 δεῖ φ. 38 ce τῶν απ. F 17 τούτοις GM: τοῖς AFV 20 Φιλομηδῆς] Φιλομηδεία F Ἀφροδίτης V cp. A 389 om. AFV 391—2 om. F 25 Φιλονεικίος GFVM 27 ἔγραψε — p. 729, 4 Αἰακιδῶν om. F 29 Λακεδαιμονίων] Ἀθηναίων Reines. Ἀγεύλου coll. p. 729, 1. 2 Bhd.

ἐτράφη καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγχι-
λάου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρατος δὲ
Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογία
τῶν Αἰακιδῶν.

- 5 394 Φιλόξενος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός· ὃς ἐσοφίστευεν ἐν Hes.
Ῥώμῃ. Περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, Περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι,
Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, Περὶ διπλασιασμοῦ, Περὶ μέτρων,
Περὶ τῆς τῶν Συρακουσιῶν διαλέκτου, Περὶ ἑλληνισμοῦ ε', Περὶ συζυ-
γιῶν, Περὶ γλωσσῶν ε', Περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, Περὶ τῆς
10 Λακωνικῆς διαλέκτου, Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, καὶ τῶν λοιπῶν.
395 Φιλόξενος, Λευκαδίου. ὄνομα παρασίτου. τοῦτόν φασιν προ-
λουόμενον ἐν τῇ πατρίδι κἂν ἄλλαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας,
ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, φερόντων ἔλαιον, γάρον, ὄξος καὶ ἄλλα
τῶν ἡδυεργῶν. εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας τὰ ἐψόμενα
15 τοῖς ἄλλοις ἀρτύνειν, ἐμβάλλοντα ὧν ἦν χρεία, κἄθ' οὕτως εἰς ἑαυτὸν
κύψαντα εὖωχεῖσθαι. οὗτος οὖν ὁσοφάγος ὦν καὶ πλεύσας εἰς Ἑφε-
σον εὔρε τὴν ὁσώπῳλιν κενὴν καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι
πᾶν εἰς γάμους συνηγόραται, λουσάμενος παρὴν ἄκλητος καὶ ἄσας
ύμένοιον μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε,
20 καὶ αὖριον ὧδε δειπνήσεις· ὁ δὲ ἔφη, ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις. ὁ αὐτὸς
ἠῤῥατο γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων
ῥῆται. ὁ αὐτὸς Φιλόξενος περιπαθὴς ὦν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν
ποτε παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν
παρατεθειμένην, αὐτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς προσ-
25 ἤνεγκεν, ὡς βούλοισι τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθέσθαι·
τὴν δὲ ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι, ὅτι νεωτέρα οὖσα ἀλοίη διὸ μὴ παρα-
κολουθεῖν· τὴν δὲ παρὰ Διονυσίῳ κειμένην, πρεσβυτέραν οὖσαν, πάντα
εἰδέναι, ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστείλαι
αὐτῷ τὴν τρίγλαν. οὗτος ἦν ὁσοφάγος· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλα- Suid.
30 κοῦντες.

396 Φιλοξενότατος καὶ Φιλοξεινότατος. Δ

397 Φιλοξένου γραμμάτων: ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων, ἐφ' οἷς Prov.

395 — vs. 29 τρίγλαν Ath. 1, 5f—6b; 6e—f textu pleniori 396 = Ambr.
273—4 397 — p. 730, 7 διωθεῖται cf. Pseudoem. ed. Gsf. 116 n. 933

395 cf. vv. O 1091 (unde Λευκαδίου) et T 599; vs. 29 οὗτος sq. ex 396
397 cf. v. A 2882

1 ἐτράφη A δὲ om. G 1. 2 Ἀγχιλάου AMTP: Ἀγχιλάου GVM A(GFVME)
2 Καλλίστρατος — Ποντικῆς post p. 728, 27 Κυθήριος transpos Flach 3 τῆς
Ποντικῆς Bhd. 5 δς — 10 λοιπῶν om. F 6 σημειώσεων V 7 διπλα-
σιασμῶν V διαλέκτου] διαμέτρου G 11 Λευκαδίου om. AF τοῦτόν — 398 om. F
13 γάρος VM^{so} 16 οὖν] οὗτον A 22 Φιλόξενος — καὶ om. V 23 et 27 Διο-
νύσιον V cf. p. 727, 2 et p. 736, 17 24 τεθειμένην AV 25 ὡς om. A παρ'
ἐκείνης post Νηρέα transpos. V 26 ἐρωμένην AV ἀποκρίνασθαι V
νεώτερος G 29 οὗτος — πλακοῦντες mg. A^r V: om. tell. Φιλοξένιοι A^r
396 om. A mg. A^r; καὶ Φιλοξεινότατος om. V; sed genuina sunt 31 Φι-
λοξεινότατος E, Ambr. 32 γραμματεῖον VM^{so}

παρακαλοῦνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον· Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι τὰς τοῦ Διονυσίου τοῦ τυράννου τραγωδίας οὐκ ἐπῆνει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς Σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν καὶ ἀξιοῦντος διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, Φιλόξενος ἀντιγράψαι μὲν οὐκ ἔγνω, ⁵ λαβὼν δὲ βιβλίον τὸ οὐ στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ, διὰ τούτου δηλώσας, ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. Ζῆται περὶ τούτου ἐν τῷ ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας.

398 Φιλοξένειοι πλακοῦντες.

Ar. 399 Φιλόπατρις: ὁ φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν, τὸ δὲ ¹⁰ φιλόπατρις Ἀττικόν.

Δ 400 Φιλοπαίγμονος.

Σ 401 Φιλοπευστεῖ: φιλοπραγμονεῖ.

Σ 402 Φιλόπευστος: ἡδέως μανθάνων, περίεργος.

Δ 403 Φιλοπλάτωνος. 15

Δ 404 Φιλοπονία. ὁμολογούμενα στοιχεῖα καὶ πρῶτα τῆς πολυθεά-
μονος ἱστορίας, φιλοπονία, ἀγχίνοια. Δαμάσκιος φησι περὶ Ἰσιδώρου.

Σ 405 Φιλόπονος: φιλεργός, περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

Synt 406 Φιλοπονῶ· αἰτιατικῇ.

407 Φιλοπόνων: τῶν εἰθισμένων πονεῖν. 20

Δ 408 Φιλοπότης: ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

EV 409 Φιλοποιήν, Ἀχαιῶν ἱπάρχης· ὅς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπι-
φανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὅς πρῶτα μὲν ἔφυ καλῶς, τραφεὶς καὶ παι-
δευθεὶς ὑπὸ Κλέανδρον τὸν Μαντινέα, πατρικὸν μὲν αὐτοῖς ξένον
ὑπάρχοντα· παραγενόμενος δὲ εἰς ἡλικίαν ἐγένετο Ζηλωτῆς Ἐκδήμου ²⁵
καὶ Δημοφάνους, οἱ ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τοὺς
τυράννους καὶ συμβιώναντες Ἀρκεσίλῳ τῷ φιλοσόφῳ· οἱ συνεπελά-
βοντο τῆς καταλύσεως Νεοκλέους τοῦ Σικυωνίων τυράννου. ἦν δὲ καὶ
περὶ τὸν βίον ἐπιμελὴς καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, παρειληφώς
παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας ὡς οὐχ οἷόν τε ³⁰
τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον

398 Ath. 1, 5d cf. Poll. 6, 78   399 sch. Ar. Pl 900   400 = Ambr. 261
401 = P, Ba 406, 10   402 = P, Σ*, Ba 406, 11 cf. H   403 = Ambr. 261
404 l. = Ambr. 311   ὁμολογούμενα—ἀγχίνοια Dam. fr. 31 cf. Phot. Bibl.
337a 19   405 = P, Ba 406, 12, Et. Gen., Et. M. 794, 39 cf. H   406 = Synt.
Gud., An. Ox. 4, 303, 33, aliter Synt. Laur.   408 cf. Herodian. ap. Et. M. 794, 34
409 — p. 731, 16 ἱππεῖς Polyb. 10, 22 = EV 2, 122, 18—123, 26

404 cf. vv. E 3071, Σ 1238

409 Polyb. cf. v. E 1647

A (G F V M): 1 ἐπαγορευόντων A   4 Σικελίας] Ἰταλίας Kust., Paroem. cf. Wöndel G G A
17, 2 (1920), 114   6 ο AV, Paroem.; Ath. 11, 466f contulit Kust.: ου GM;
An. Ox. 1, 330, 31 et Diogen. VIII 54 contulit Bhd.   9 καὶ Φιλ. G V M; Φι-
λοξένιοι V cf. p. 729, 29   10 κοινόν et 11 Ἀττικόν transpos. Meier, Dind.
400 om. F   403—406 om. F   403 Φιλοπλάτων praemis. G   16 στοιχ(εῖ)ω V
cp A   καὶ—405 om. A   17 φιλοπονία] nov. gl. G   ἡ ἀγχίνοια V
Δαμάσκιος—406 om. V sed genuina sunt   22 ὅς] οὗτος ὁ Φιλοποιήν V
24 μὲν om. GM   αὐτῷ G αὐτοῦ V   27 Ἀρκεσίλαφ AGM

βίον, οὔτε μὴν ἀποσχέσθαι τῆς πατρίδος, ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπαρξίν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τοὺς ἵππεις παντὶ τρόπῳ κατεφθαρμένους καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένας οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους
 5 ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλείστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἵππικοῖς οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν οὐδένων καθήκειν προστατεῖν, οἱ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξερι-
 10 θεύονται τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν εὖνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον, οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σφίζεται τὰ κοινά, συμπεριτέλλοντες τὰς ἀμαρτίας καὶ μικρὰ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δέ ποτε καὶ γένοιντο τῶν ἀρχόντων τινὲς τῇ τε κατὰ σῶμα χρεῖα δυνατοὶ πρὸς τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι,
 15 πλείω κακὰ τῶν ὀλιγωρούντων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζοὺς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἵππεῖς. Φιλοποίμενος Ἀρκάδες μάλιστα Ε? ἔχουσι μνήμην, γνῶμης τε ἔνεκα καὶ ἔργων ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ Κραῦγίς, οὐδενὸς Ἀρκάδων τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος· οὗ τελευτήσαντος, διδασκάλοις τε ἄλλοις
 20 ὠμίλησε καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήλῳ, τοῖς Ἀρκεσιλάου τοῦ Πιταναίου μαθητοῦ. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. καὶ ἐπὶ μὲν τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας ὑπερεφρόνησεν ἀσκήσαι, γῆν δὲ ἦν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος οὐδὲ τὰ θηρία ἡμέλει τὰ ἄγρια ἐξαιρεῖν. ἐπελέγετο δὲ
 25 καὶ βιβλία σοφῶν τε τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἑλλήσι καὶ ὅσα ἐς πολέμων μνήμην καὶ εἴ τι ἦδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων· καταστήσασθαι δὲ τὸν βίον πάντα θέλων γνῶμης τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνου μίμησιν, οὐ πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατόν· Ἐπαμινώνδα γὰρ τὰ τε ἄλλα ἢ ψυχὴ καὶ πρᾶος μάλιστα τὰ ἐς ὀργήν, τῷ
 30 δὲ Ἀρκάδι μετὴν γε θυμοῦ. καταλαβόντος δὲ Κλεομένου Μεγάλῃ πόλιν, Φιλοποίμην οὔτε τῆς συμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωκεν ἐς Μεσσήνην. ἐπικηρυκευομένου δὲ Κλεομένου, ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολμήματι καὶ θέλοντος κατάγεσθαι Μεγαλοπολίτας εἰς τὴν
 35 ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ' ὀπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν

409 vs. 16 Φιλοποίμενος sq. Paus. Per. 8, 49

409 Paus. cf. γ. Α 2973

6 ἐπιδείκτικον G 12 συμπεριφέροντες G καὶ om. G 13 τε om. GSM A(GVMS),
 15 κακοὺς G 16 δὲ Ἀρκάδες S 16.17 ἔχουσι μάλιστα G 18 αὐτῷ
 om. A Μεγαλοπόλ τὰς V cf. vs. 30. 31 20 τε om. GVM 21 μαθηταῖς
 ed. pr. cf. Paus. 25 τῶν om. V 26. 27 καταστήσας V 27 δὲ om. GM
 27 et 28. 29 Ἐπαμινώνδα G(M*) Ἐπαμινύδα V 28 οὐ A, Paus.: οὐ μὴ A·V
 οὐ μὴν GM ἐξωθῆναι V 29 ψυχῇ] κάλλιστα ἔχουσα ἦν add. GM μάλιστα
 πρᾶος ἦν τὰ V cf. Paus. 29. 30 τῶν δὲ Ἀρκάδων AV 30 γε θυμοῦ om. GM
 30 31 Μεγαλόπολιν V cp. A cf. vs. 18 et p. 732, 11 31 συμφορᾶς GM καὶ
 om. A 33 ἐπικηρυκευομένου V

κάθοδον ποιήσασθαι· γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης, ὁ Φιλο-
 ποίμην ἐν τοῖς ἵππευσι ταττόμενος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον ὀπλί-
 της ἐκὼν ἐγένετο καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις
 Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν. ὁ δὲ καίτοι οὕτως
 πεπεδημένος τὰ τε γόνατα ἐνέκλινε καὶ ἐς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο, ⁵
 ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἔκλασε· μετὰ δὲ τὴν
 νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀθρόον ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν
 μηρῶν οἱ ἱατροὶ τῇ μὲν τὸν καυρωτῆρα ἐξεῖλκον, τῇ δὲ τὴν αἰχμήν.
 Ἀντίγονος δέ, ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν
 ἐς Μακεδονίαν. Φιλοποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε· περαιωθεὶς ¹⁰
 δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμὼν αὐθις ἐπανήκεν ἐς Μεγάλην πόλιν
 καὶ ἡρέθη ἄρχειν τῶν Ἀχαιῶν.

Soph. 410 Φίλος: ἀντὶ τοῦ ὄφελος. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ· οἶμοι τάλαινα,
 τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ πόνῳ
 γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γὰρ ποτε μητρὸς σύγ' ἦχθα μᾶλλον ἢ κάμου ¹⁵
 φίλος.

Soph. 411 Φίλος: ἀντὶ τοῦ χρήσιμος. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος;
 ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

Phil. 412 Φίλος: ἕτερος αὐτός. τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἰρετῶν τὰ μὲν
 δι' αὐτὰ ἐστὶν αἰρετά, ὡς ἡ εὐδαιμονία καὶ ὅσα τίμια, τὰ δὲ δι' ἕτερον, ²⁰
 οἷον τέμνεσθαι, γυμνάζεσθαι, χρηματίζεσθαι. δι' αὐτὰ δὲ αἰρετά καὶ
 δι' ἕτερα, οἷον αἰ ἀρεταί· καὶ γὰρ δι' αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν
 αἰρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν δι' αὐτὴν αἰρούμεθα, τὸ δὲ γυμνά-
 ζεσθαι διὰ τὴν ὑγίειαν· αἰρετώτερον ἄρα ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι.
 καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἰρούμεθα ὡς αὐτοῦς, εἴγε ὁ φίλος ἕτερος ²⁵
 αὐτός, τὰ δὲ χρήματα δι' αὐτοῦς, αἰρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρη-
 μάτων· αἰρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ, ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ
 ὕπνου ἐγρήγορσις αἰρετωτέρα, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει
 τὴν ἀναφοράν· ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύ-
 σεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ῥητορικῆς αἰρε- ³⁰
 τωτέρα.

Δ 413 Φιλοσκώμμονος.

Σ 414 Φιλοσοφείν: σπουδάζειν. ὅτι εἰ λέγοι τις, μὴ χρὴ φιλο-

Phil. σοφεῖν· ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρὴ

410 Soph. El. 1143—6 c. sch. 1146 411 Soph. OC 309 c. sch. 412 Alex.
 Aphr. 229, 2—18 413 = L. cf. Ambr. 254 414 — σπουδάζειν = P,
 Ba 406, 13, Et. Gen., Et. M. 794, 40 ὅτι sq. Alex. Aphr. 149, 11—15

Α (G F V M) 1 δέ] μὲν V 4 καίτοι] τοι V 5 πεπεδημένως V M 6 ὑπὸ] ἐπὶ V
 7 αὐτῷ G M αὐτοῦ Paus. 9 ἔσπευδεν A 11 Μεγαλόπολιν A V cf. p. 731, 18 et 30, 31
 13 ὄφελος] ὦ φίλος Parageorg. 15 γλυκὺ G F παράσχου G 19 τε
 om. F 22 διὰ om. F 23 καὶ—25 αἰρούμεθα om. F 23 δέ] γὰρ A
 28 αἰρετώτερός ἐστιν ὁ ὕ. F 29 ἵνα] εἰ F 30 φιλοσοφία ῥητορικῆς] φιλο-
 σοφικῆς A 32 Φιλοσκώμμονος Laur. Port.: Φιλοσκώμμωνος G Φιλοσκομ-
 μωνος V M φιλοσκώμβανος A F

φιλοσοφείν ἢ μή, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν μετιέναι· ἐκά-
τερον αὐτῶν δεῖξαντες οἰκείον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν
ἀναιρήσμενον τὸ τιθέμενον.

415 Φιλοσοφείν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο, ὅπως Harp.
καταπράζεται τὸν γάμον. ἔφη Μένανδρος οὕτως, καὶ Ἰσοκράτης.

416 Φιλοσοφία. Φιλοσοφία ἐστὶν ἡθῶν κατόρθωσις μετὰ Δ
δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν Ε
Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες. διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικὴν, θεο-
λογικὴν, φυσικὴν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνώσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν Phil.
10 φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον
ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακομῆσαι ἥθη, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ
ἐπεσκεμμένους· πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ
χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος· ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ νοῦς
νοητῶν ἐστι· νοῦς τῶν πρὸς τι ἐστί, τῶν δὲ πρὸς τι ὁ τὸ ἐν εἰδῶς
15 καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δέ, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ καὶ
εἰς θεολογίαν μεγάλη συμβάλλεται· συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν
φυσικὴν, εἶγε φυσικοῦ μὲν ἐστὶν ἔργον τὸ περὶ τῶν σωματίων δια-
λεχθῆναι καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν καὶ δυνάμεων, τῶν δὲ ἐν σώματι
εἰδῶν τὸ κάλλιστον, ἡ ψυχὴ. Ζήτει καὶ ἑτέραν φιλοσοφίαν ἐν τῷ δύνα-
20 μαι, καὶ ἑτέραν ἐν τῷ διότι, καὶ ἑτέραν ἐν τῷ αἴρῃσις.

417 Φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μὴδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρήσαι τοῦ
θυλακίου τῶν κρεῦλλίων καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον
ἔσεσθαι.

418 Φιλόσοφος, ὃς τοὺς Πλάτωνος Νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ', Hesy.
25 τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ
Πλάτωνος ἀκουστής, ἐχολάσας τοῖς μετεώροις. ὦν δὲ κατὰ Φίλιππον
τὸν Μακεδόνα συνεγράψατο τάδε· Περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ
σελήνης, Περὶ θεῶν β', Περὶ χρόνου ἐν, Περὶ μύθων α', Περὶ ἐλευ-
θερίας α', Περὶ ὀργῆς α', Περὶ ἀνταποδόσεως α', Περὶ Λοκρῶν τῶν
30 Ὀπουντίων, Περὶ ἡδονῆς α', Περὶ ἔρωτος α', Περὶ φίλων καὶ φιλίας α',
Περὶ τοῦ γράφειν, Περὶ Πλάτωνος, Περὶ ἐκλείψεως σελήνης, Περὶ
μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α', Περὶ ἀστραπῶν, Περὶ πλανη-
τῶν, Ἀριθμητικά, Περὶ πολυτόνων ἀριθμῶν, Ὀπτικῶν β', Ἑνοπτικῶν β',
Κυκλιακά, Μεσότηας· καὶ ἄλλα.

415 Harp. = P, An. Ox. 2, 500, 3; — πονεῖσθαι = Et. Gen. cf. Et. M. 794, 40;
Men. com. fr. 242, Isocr. 8, 5 416 Φιλοσοφία sec. — Ἕλληνες Georg. 345, 3—6
διαίρεται — vs. 19 ψυχῇ Philop. 24, 33—25, 18 417 Synes. ep. 132, 268 c
418 cf. Laert. 3, 37

4 τοῦθ' ὅπως καταπράζεται Bentley 5 τὸν] coi τὸν Cobet 9 φυσικὴν] A(GFVM)
φιλοσοφικὴν F πᾶσαν τῇν V 10 ἠθικὴν] φυσικὴν G 13 δὲ F, Philop.:
om. tell. 14 ἐστί alt. om. F 18 σώματι F 21, 22 τῶν θυλακίων A, corr. A^r
22 παῖδα V ἄτακτον F ante 418 Φίλιππος ὁ Ὀπουντίος add. Gessner, lac.
statuit Bhd. 24 τοὺς AF: τοῦ GVM ἐν βιβλίῳ F 25 καὶ ἦν — 34 ἄλλα
om. F 27 Λακεδ(αι)μόνιον V 29 Περὶ ὀργῆς — 30 ἡδονῆς α' omisso
29 α' Περὶ ἀντ. α' post 32 33 πλανητῶν transpos. V 31 τοῦ Πλάτωνος G
34 Κυκλιακά suspectum Bhdgo

419 Φιλόσοφος· ὅτι μείζονα τὸν βίον εὐεργετεῖ φιλόσοφος ἀνὴρ ἥπερ ἄριστος βασιλεὺς.

Synt. 420 Φιλοσοφῶ· αἰτιατικῇ.

Hes. 421 Φιλόστρατος, Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου, Λημνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστῆς, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, εἶτα ἐν Ῥώμῃ, 5 ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, Ἐπιστολὰς ἐρωτικές, Εἰκόνας ἥτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', Ἀγοράν, Ἡρωϊκόν, Διαλέξεις, Αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις ἢ, Βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι. 10

Hes. 422 Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγωνὶς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ', μελέτας, Ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορι, 15 Ῥητορικάς ἀφορμάς, Περὶ τοῦ ὀνόματος· ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον· Περὶ τραγωδίας βιβλία γ', Γυμναστικόν· ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων· Λιθογνωμικόν, Πρωτέα, Κύνα ἢ Σοφιστήν, Νέρωνα, Θεατὴν, τραγωδίας μγ', κωμωδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλείστα καὶ λόγου ἄξια. 20 ὅτι εἰς τὸν τοῦ Πυθαγόρου βίον ἔγραψε Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος τὸν Πυθαγόρα πρέποντα βίον.

Hes. 423 Φιλόστρατος, Νερβιανοῦ, ἀδελφοπάιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστῆς· καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευταῖας δὲ καὶ ταφεῖς ἐν Λήμνῳ, ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγωνὶς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν Εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωϊκόν, Παράφρασιν τῆς Ὀμήρου Ἀσπίδος, μελέτας ε', τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν 25 σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσι.

Σ 424 Φιλοτέχνημα· κατασκευή, καύχησις.

Δ 425 Φιλότης.

Σ 426 Φιλοτησία· φιλία, δεξίωσις. Αἰλιανός· δοκεῖ τῷ δήμῳ δια- 30 Ε μετρεῖν φιλοτησίαν τήνδε.

Ar. 427 Φιλοτησία· ἡ φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς συμπόσιοις. ἐν γὰρ 30 Rhet. τῷ πότῳ φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα.

419 fort. Dam. 420 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 303, 2 424 = P, Ba 406, 15 426 — δεξίωσις = P, Ba 406, 16 cf. Et. Gen. = Et. M. 794, 45; H δοκεῖ sq. Aelian. fr. 18 427 — συμπόσιοις sch. Ar. Ach. 984 ἐν — κύλικα cf. Bk. 314, 28, (bine Et. M. 794, 46) fort. sch. plenius; his καὶ Ὀμηρος δ. ἀλλή- λους fort. adiungenda

421—2 Eudoc.

A (G F V M) 421—8 om. F 4 καὶ υἱοῦ Eudoc. del. Bhd. frustra 7 δ' β' Meurs. 7.8 Ἀγοράν, Ἡρωϊκόν post 9 ἢ transpos. GVM 8 αὐλῆς Daub 10 ὀφεί- λεις A cp. G 11 υἱός Φιλοστράτου add. V cf. 4; γρ. υἱὸς Φιλοστράτου mg. add. M 12 καὶ σοφιστῆς καὶ αὐτὸς ἔγραψε V 13 Νέρωνος cf. Rohde, Kl. Schr. 1, 129 sq. 18 μζ' V 19 ὅτι—βίον mg. M: om. rel. 21 ἀδελφόπαις Meurs. obloquente Flachio 23 τε] δὲ A 25 Ἀσπίδος Ὀμήρου V 26 ἐπ'] ἐς Daub 426 non nov. gl. FV cf. Ambr. 321 31 φιάλῃ φιλία V 32 φιλοτιμούμενος F ἀλλήλοισ V ἐπεδίδοσαν om. G

- ἦν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερίδης φησί, καὶ Ἄλεξις. καὶ Ὅμη- Harp. Rhet.:
 ρος· δειδέχατ' ἀλλήλους. καὶ αὐθις· ἐγχείτω τις τούτῳ φιλοτησίαν. Ε
 καὶ Φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. καὶ Φιλοτησίαν Σ
 προπίνειν ἐστίν, ἥνικα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης
 5 πίων μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.
 428 Φιλοτησίας: τῆς φιλικῆς δεξιώσεως. οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας Σ + Ε
 τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνῆσαι καὶ τοῖς
 τῆς Ἀθηναίων τροφίμοις βουλόμενοι.
 429 Φιλότητα: φιλίαν. Σ
 10 430 Φιλοτιμεῖται: ἐπιδαφιεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ. Σ
 431 Φιλοτιμία: καλλιλεξία. Ἀριστοφάνης· φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾶ, ΑΓ.
 μὰ τῷ θεῷ, λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες.
 432 Φιλοτιμίας: δωρεᾶς, ἢ πλεονεξίας, ἢ κενοδοξίας. καὶ Φιλο- Σ
 τιμούμενος, τουτέστι κενοδοξῶν. Δ
 15 433 Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖρες ἐπι- ΑΓ.
 βρέμεται Θρηϊκία χελιδῶν: ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. κώπτει δὲ
 αὐτὸν ὡς Θράκα, υἱὸν Θράκης· δὲ ἐκαλεῖτο τυροποιός· ἐκωμῶδετο
 δὲ εἰς δυσγένειαν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως, στρα-
 τηγὸς Ἀθηναίων. εἰς δὲν δημαγωγὸν λόγον δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος
 20 καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ
 ἀμαθὴς καὶ φλύαρος.
 434 Φιλοτιμοῦμαι· δοτικῇ. Synt.
 435 Φιλοτίμως: μεγαλοδύρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς. ὁ δὲ Σ
 Θεολόγος ὅτε λέγει, τὸ φιλότιμον καταλύσας, τινὲς φασι τὴν φιλο- Greg.
 25 σοφίαν καὶ τὴν ῥητορικὴν· μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφήσας ταῦτα, καὶ ἐξῆς.
 436 Φιλοῦργος· οὗτος ἄσματος ὦν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ Σ + Rhet
 συλήσας καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται
 τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

427 ἦν — Ἄλεξις cf. Harp. = P; Hyper. fr. 274, Alexid. fr. 291 (vel 58 vel 198)
 Ὅμηρος Δ 4 Φιλοτησίας — φιλίας = P, Σ* cf. Et. Gen., Et. M. 794, 45. Φιλο-
 τησίαν sq. = P, Et. Gen., Et. M. 794, 47, sch. Luc. 90, 21 (cf. 166, 29) 428 οἱ sq.
 Aelian. fr. 73 429 = P, Ba 406, 14, sch. Γ 323 cf. Ap. S. 163, 7, Et. M. 794, 44
 (in Δ 83), H 430 = P, Σ*, Et. Gen., Et. M. 794, 52 cf. Ba 406, 17, H 431 Ar.
 Th. 383—4 c. sch. 383 432 — κενοδοξίας = P, Ba 406, 19, Et. Gen., Et. M.
 794, 54 cf. H, sch. Eur. Ph. 532, sch. Greg. PG 36, 1240 a 433 Ar. Ran.
 679—681 c. sch. 434 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 303, 29 435 — ἐπι-
 μελῶς = P, Σ*, Et. Gen., Et. M. 794, 51 cf. Ba 406, 20 τὸ φ. καταλύσας
 Greg. Naz. PG 36, 494 a extr. 436 — οὗτος + ἐφωράθη — λέγει = P, Et. Gen.;
 rell. fonti rhet. attr. Wentzel; Isocr. 18, 57, Aeschin. non inventum

427 Ὅμηρος hinc v. Δ 30 436 cf. 310

2 φιλοτησίαν] φιλοτησίαις F 4 προτείνειν V τῷ ἀρίστῳ FV ἀπὸ A (GFVM)
 τῆς om. FV δοθεῖν ἄ. φιάλη F 5 τὸ — 8 βουλόμενοι om. F 428 non
 nov. gl. VM 433 om. F 15 Φιλοτιμότερος A* (A delet.) cp. V Κλεοφῶν AV
 17 υἱὸς A 19 λόγον VM: om. G A* (A delet.) δλον sch., Bhd. 24. 25 φιλο-
 τιμίαν G 25 μὴ] μὴ οὖν A ἀφήσας] ἀφείσι M ἀφίσι G καὶ τὰ
 ἐξῆς F 26 οὗτος — 28 Κτησιφῶντος] ὄνομα κύριον F 27. 28 Αἰσχ. μ. τούτου V

Σ 437 Φιλοφρονέστατα: φιλικώτερα. Φιλοφρονούμενα, παρα-
μυθούμενα.

Σ 438 Φιλοφρόνως: προθύμως, σπουδαίως.

Synt. 439 Φιλοφρονῶ· αἰτιατική.

Σ 440 Φιλοφροσύνη: δεξίωσις· ἢ προσήνεια.

Hesy. 441 Φιλόχορος, Κύκνου, Ἀθηναῖος, μάντις καὶ ἱεροσκόπος· ὁ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένη. ἐτε-
λεύτηκε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι
τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀθίδος βιβλία ιζ'· περιέχει δὲ τὰς 10
Ἀθηναίων πράξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἕως Ἀντιόχου τοῦ τε-
λευταίου τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ· ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα· Περὶ
μαντικῆς δ', Περὶ θυσίων α', Περὶ τῆς Τετραπόλεως, Σαλαμῖνος κτίσιν,
Ἐπιγράμματα Ἀττικά, Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων, βιβλία ιζ', Περὶ
τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου, 15
Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β', Πρὸς τὴν Δήμωνα Ἀθίδα, Ἐπιτομὴν τῆς
ἰδίας Ἀθίδος, Ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν, Περὶ
τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε', Περὶ Εὐριπίδου, Περὶ Ἀλκμάνος,
Περὶ μυσηρίων τῶν Ἀθήνησιν, Συναγωγὴν ἡρωϊδων ἥτοι Πυθαγορείων
γυναικῶν, Δηλιακὰ βιβλία β', Περὶ εὐρημάτων, Περὶ καθαρμῶν, Περὶ 20
συμβόλων.

Δ 442 Φιλοχρηματία.

Ε 443 Φιλοψυχέσαντα· Ἀντίοχον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλο-
ψυχέσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος ἄξιος τῆς ἡγεμονίας
πέλεκυς διαδέχεται.

Ar. 444 Φιλωδὸν γένος: οἱ βάτραχοι, παρὰ τὸ φιλεῖν ἄδειν.

445 Φιλωθέντες: φίλοι γενόμενοι, ὥσπερ πολεμωθέντες, πολέμιοι
Ε γενόμενοι. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ ἱστορίᾳ· ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαῖοι
φιλωθέντες· εἴτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ οὖν δεσμός ἐστι φιλίας, οὐκ
ἐτήρησαν.

Ε 446 Φιλωθῆναι καὶ φίλος γενέσθαι. ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς

437 = Σ^a, P, Ba 406, 22, 23, Et. M. 794, 56, 57 cf. Et. Gen. 438 = P,
Ba 406, 24 439 = Synt. Laur. et Gud. 440 = P, Ba 406, 25 cf. Zon. 1810
442 = Ambr. 301 443 Ios. Bell. 1, 357 444 sch. Ar. Ran. 240 445 ἐπ' sq.
Aelian. fr. 7 446 ἔλεγε—p. 737, 1 οἱ Aelian. fr. 183

A (GFVMS) 1 φιλικώτατα G, Ba Φιλοφρονούμενα] nov. gl. GF 5 ἢ—21 συμβόλων
om. F 6 ἱεροσκόπος] ἱστορικός coll. v. A 3424 Flach 7 αὐτῷ ἦν A Ἀρχε-
στράτα A³ (A delet.) VM 8 Ἐρατοσθένη Siebelis; fort. ex alio nomine cor-
ruptum 11 τοὺς βασιλεῖς Daub 13 Λεπτοπόλεως V 14 Ἀττικά del.
Daub τῶν] τῶν πρώτων V βιβλία ιζ' ut ex vs. 10 ortum del. Schaefer
15 καὶ del. Boeckh, Schaefer, Müller, sed III 330, 29 recte contulit Daub
16 κατ' Ὀλυμπιάδας Daub, recte 17 Διονύσου V cf. p. 729, 23 Περὶ ἱερῶν
ed. pr. Περὶ ἡμέρων Gutschmid 442 om. V non nov. gl. F 23 Ἀντίγονον
Port., Ios. Ἀντωνία F 24 μέχρι GF 27 ὥσπερ—28 γενόμενοι om. A
28 Αἰλιανός—p. 737, 1 οἱ om. F 28 Ῥωμαῖοι V 31 καὶ Φιλωθῆναι GVM;
καὶ om. GM

αὐτὸν φιλωθῆναι οἱ. καὶ αὐθις· καὶ φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπι- Ε?·
 κόπῳ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε.

447 Φίλων, Βύβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Hesy.
 τῶν ἐγγὺς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν· ὑπάτον γοῦν Σεβήρον,
 5 τὸν Ἑρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ᾗγεν ἡ' καὶ ο' ἔτος,
 Ὀλυμπιάδι δὲ κ' καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ Περὶ κτήσεως καὶ
 ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ', Περὶ πόλεων καὶ οὐς ἐκάστη αὐτῶν ἐν-
 δόξους ἤνεγκε βιβλία λ', Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν
 ὁ Φίλων· καὶ ἄλλα. ὅτι ὑπάτος γέγονεν ὁ Φίλων, Ἑρέννιος χρη-
 10 ματίας, ὡς αὐτὸς φησι.

448 Φίλων, Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων, φιλο- Hesy.
 σοφῆρας δὲ τὰ Ἑλλήνων εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν
 πᾶσαν Ἑλληνικὴν παιδευσιν τήν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων καὶ
 15 τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον,
 ἢ Παλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης
 τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Παλάτωνος. καὶ
 τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ συγχύ-
 σεως γλωσσῶν βιβλίον α', Περὶ φύσεως καὶ εὐρήματος α', Περὶ ὧν
 20 κατὰ νοῦν τις εὐχεται α', Περὶ παιδεύσεως α', Περὶ κληρονόμου τῶν
 θείων πραγμάτων α', Περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων α', Περὶ τῶν
 τριῶν δυνάμεων, Περὶ ἐναλλαγείων γραφῶν παρὰ τινων, Περὶ συν-
 θηκῶν λόγοι β', Περὶ βίου φιλοσόφου, Περὶ Γιγάντων α', Περὶ
 ὀνείρων ε', Περὶ Ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων τῆς Ἑξόδου ε', Περὶ
 25 τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου δ', Περὶ θυσιῶν, Περὶ ὑποσχέσεων ἥτοι
 καταρῶν, Περὶ προνοίας, Περὶ Ἰουδαίων α', Περὶ ἀγωγῆς βίου, Περὶ
 Ἀλεξάνδρου, καὶ Περὶ τοῦ ὅτι ἴδιον λογισμὸν ἔχει τὰ ἄλογα, Περὶ
 τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι, Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν,
 Περὶ βίου θεωρητικοῦ, Περὶ ἱκετῶν, Περὶ γεωργίας λόγοι β', Περὶ
 30 μέθης β', Περὶ τοῦ Μωσέως βίου, εἰς τὰ Χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλο-

448 cf. Hieron. vir. ill. 21, Phot. Bibl. c. 105, porro Wentzel, TU 13, 28, 47

447 extr. hinc v. E 2928, Eudoc. 448 cf. v. A 69; Ps. Hesych. 75

1 αὐτὸν καὶ G καὶ αὐθις om. V 2 τῇ ἐκκλησίᾳ] dativus displicet A F
 Bhdgo 3 Βίβλιος A F V M^{ac}, A 4203, v. l. A 516 sed cf. E 3045, Π 809 οὗτος — (G V M S)
 10 φησι om. F 4 τῶν om. A G M Μάρκων Westerm. sed II 415, 6 recte
 contulit Daub Σεῦῆρον G 5 αὐτὸς post δταν transpos. Mueller
 εἶναι] εἰδέναι et δε Western. 6 Ὀλυμπιάδα V cp. M κ'] δ' καὶ κ'
 Clinton sed cf. Rohde, Kl. Schr. 1, 131 7 βιβλίων om. V 7.8 ἐν-
 δόξου V 9 ὅτι om. G γέγονε δὲ καὶ ὑπάτος παρ' αὐτοῦ Eudoc., temere;
 ὑπάτος γέγονεν del. Kust. Ἑρέννιος ὁ Φίλων V 13 ἀπᾶσαν F τήν —
 p. 738, 8 γέμοντα om. F 17 τε AV, Hieron.: γε GM πρὸς om. A; τὴν in
 πρὸς corr. A' Παλάτωνα A' 18 ἐξ ὧν om. V 19 βιβλίον om. V
 21 τῶν om. S, Hieron. 22 παρὰ] περὶ S 23 λόγους GMS cf. vs. 29 et p. 738, 2
 24 εὐρημάτων V 26 βίου] ἐν add. V 27 ὅτι S, Hieron.: om. A G M
 ἔχει AV, Hieron.: ἔχειν A' G M 29 ἱκετῶν A M^{ac}, Hieron. (et in Lat.): οἰκετῶν
 G V M^{ac} λόγους G V cp. M cf. vs. 23 et p. 738, 2 29.30 Περὶ μέθης β' om. V

γίνην ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Μωϋσῆν λόγοι εἰ. λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαίου Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὁπηνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ καὶ τούτους ἐσχηκέναι φιλίαν καὶ διὰ 5 τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεσι κεκοσμηκέναι. εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ καὶ ἀναρίθμητα συντάγματα καὶ πάσαν ὠφέλειαν γέμοντα.

Heey. 449 Φίλων, Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁγμάτων. 10

Heey. 450 Φιλωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· πρότερον δὲ ἦν γραφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κοθόρνοι, Ἀπῆνη, Φιλέταιρος. καὶ 15 ζῆτει ἐν τῷ ἀπαίδευτοί.

451 Φιλῶ σε καὶ κήδομαι· ἐὰν εὐρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρος λόγου συντασσόμενα, ὥσπερ ὧδε κατὰ ἀντωνυμίας, τῷ ἐνὶ τῷ πρώτῳ 15 ὀφείλομεν συντάξει τὴν ἀντωνυμίαν, τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα, οὐδὲν βλάπτει, κἂν ἀπολύτως ἐκφέρωνται· οἶον φιλῶ σε καὶ κήδομαι· τὸ φιλῶ συντάσσεται αἰτιατικῇ, τὸ δὲ κήδομαι οὐδενί, ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα· οἶον ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Δ 452 Φιλώτας. 20

Ar. 453 Φιλτάτιον· ὦ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, φιλτάτιον.

Soph. 454 Φιλοίκτιστον· ὀδυρτικόν, θρηνητικόν. Σοφοκλῆς· κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή. 25

Δ 455 Φιλοΐτης· ὄνομα κύριον. καὶ Φιλοΐτιος.

Σ 456 Φίλυδρα· φιλοῦντα τὸ ὕδωρ. 25

Heey. 457 Φιλύλλιος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας. τῶν 30 δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Αἰγεύς, Αὔγη, Ἀντεία (ἐταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη Ἡρακλῆς, Πλύντρια ἢ Ναυικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

Δ 458 Φίλυρα· ὄνομα δένδρου. 30

Ar. 459 Φιλύρινος Κινησίας· οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. φιλύρινος δὲ ἀντὶ τοῦ χλωρός· ἡ γὰρ φιλύρα χλωρόν· ἡ κοῦφος, ὡς ἂν διθυ-

451 l. Ar. Eq. 1341—2 452 = Ambr. 242 453 Ar. Ach. 475 454 κάρτα sq. Soph. Ai. 580 455 — κύριον = Ambr. 227 456 = P, Ba 406, 26, Et. Gen. cf. Et. M. 795, 1, H 459 sch. Ar. Av. 1378

459 cf. v. K 1639

A (G V M S) 1 Μωϋσέος VM cf. p. 739, 15 2 Μωϋσῆ V λόγους GVM cf. p. 737, 23 et 29 4 ἐν τῇ om. G διελέχθη AS 5 ἁγίῳ om. A καὶ τούτους] γρ. καὶ τούτων ss. M eiusque Hieron. Lat. 8 συντάγματα om. V γέμοντα A: ἔχοντα GVM 11 Φιλωνίδης G δὲ om. GVM 11. 12 γναφεύς M κναφεύς G 12 γραμμάτων VM 15 μέρους ed. pr. κατὰ AVM^{ac}; μετὰ GM^{ac}; κανῶν καὶ σύνταξις mg. add. Ar 17 ἐκφέρεται G 17. 18 σύνταξιν G 452 om. F; Περσῶν βα(σιλεὺς) post. gl. add. V 21 ὦ γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον G; ὦ utrob. ss. M 24 καὶ om. A 28 Πλάτρια A Πλύντρια Jungermann cf. Casaub. in sch. Ar. Av. 1569 Πόλις ex Ath. et Poll. Kuehn 32 χλωρόν] χλωρά G ἂν om. V

ραμβοποιός εὐτελὴ καὶ κοῦφα ποιῶν· καὶ γὰρ τὸ εὖλον τοῦτο κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλὸς καὶ κυλλός.

460 Φιμινάλια: ἀναξυρίδας, βρακία.

Σ

461 Φιμίος.

Δ

5 462 Φιμῶ· αἰτιατικῇ.

Synt.

463 Φίμωτρον.

Δ

464 Φιμοί: ἄγχει, ἐπιστομίζει. τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ Σ ἐσφαγμένου, μήτινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν. ὁ ἐνεστὼς Ε Φιμῶ.

Δ

10 465 Φιμοί: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· καὶ φιμούς καὶ κυβευτικά ἕτερα Harp. ὄργανα. φιμός δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο. Δίφιλος δέ φησιν· ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλη.

466 Φινεές, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῷ τοῦ ΕΥ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχων. Ἐλεαζάρου γὰρ τοῦ ἀρ-
15 χιερέως υἱὸς ἦν, Μωϋσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς υἱός· ὃς περιαλγῆσας τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ Ζαμβρί, καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην αὐτῶν εἰσπράξασθαι διαγνοὺς καὶ κωλύσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας, τῶν ἀρξαμένων οὐ κολαζομένων, τόλμῃ δὲ καὶ ψυχῇ καὶ σώματος ἀνδρείᾳ τοσοῦτον
20 προέχων ὡς μὴ πρότερον, εἴ τινα συσταίῃ τῶν δεινῶν, ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν, ἐπὶ τὴν τοῦ Ζαμβρί σκηνὴν παραγενόμενος αὐτόν τε παίων τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τὸν Χορβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποιήσις ἦν καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ γενόμενοι τῆς Φινεὸς τόλμης, ἀνῆρουν τοὺς
25 ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβρί τὴν αἰτίαν εἰληφότας. ἀπόλλυνται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρανομησάντων, ἐφθά-
ρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ, ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ τὴν νόσον. ὅσοι τε συγγενεῖς ὄντες κωλύειν ἐξώτρυνον αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικεῖν τῷ θεῷ δοκοῦντες ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν
30 τάξεων ἄνδρες οὐκ ἐλάττους, δ' καὶ χ'. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας Μωϋσῆς ἐπὶ τὸν Μαδινητῶν ὄλεθρον τὴν στρατιὰν ἐξέπεμπε.

460 cf. Zon. 1810

462 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 304, 3

464 — ἐπιστομίζει = P, Ba 406, 30, Et. M. 795, 21 cf. H τὸ—φωνήν Aeliano attr. Valok., Iambl. Bruhn Rh. Mus. 45, 282 Φιμῶ = Ambr. 337 cf. Ps. Herodian. 143 465 Harp. = P cf. Et. Gen. = Et. M. 795, 19; H; Aeschin. 1, 83; Diphil. fr. 76 466 Ios. Ant. 4, 152—6 = EV 1, 44, 23—45, 11

460 cf. v. A 1993

7 τὸ—9 Φιμῶ om. F 10 ἕτερα om. FV 11 λεγόμενος A 12 ἐμαίλη V A (GFVM) ἐμβάλης Herwerd. 15 Μωϋσέος VM cf. p. 738, 1 16 Ζαμβρῇ GM^{ec} cf. 22 et III 289, 19 19 ἀνδρία A^c 20 τινι AV: τι GM 21 δίκην G τὴν alt. om. V 22 et 25 Ζαμβρῇ G cf. 16 et p. 816, 8 22 τὸν] τ G τὴν Exc. sed cf. p. 816, 7 28 κωλύειν om. A; δέον κωλύειν mg. add. A^c cf. Ios. 30 δ' AV, (Ios.): τετρακιςμυρίων GM χ' A G ἑξακοσίων M: ,α' V 31 τὸν] τῶν V

Δ 467 Φινεύς: ὄνομα κύριον. καὶ Φινείδης, ὁ ἀπὸ τοῦ Φινέως.

Δ 468 Φίνειον: ὄνομα τόπου ἢ ὄρους.

Δ 469 Φινίδας: ὄνομα κύριον.

Suid. 470 Φιρμιλιανός· Ζήτει. ἐν τῷ περιπάτῳ ἔφιπποι στήλαι ἵσαντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα. 5

Σ 471 Φίσκος: δημόσιον ταμιεῖον.

Σ 472 Φιτρῶν: κορμῶν, ξύλων.

Σ Ar. 473 Φίτυ· Ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ φῖτυ πρῶτον φύσει.

Σ 474 Φιτύσαι: γεννῆσαι. ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθισιν, ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι, ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ φιτύοντος ὁμοίως τοῦ γεννῶντος. λέγεται 10 δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυμα. Εὐπολις Αὐτολύκῳ· ἀτὰρ ἡγάγεε καινὸν φῖτυμα τῶν βοῶν.

Σ 475 Φθάνει· αἰτιατικῇ. προλαμβάνει.

Σ 476 Φθάνοντος ἔργον γίνεται.

477 Φθάς: ὁ Ἥφαιστος παρὰ Μεμφίταις. καὶ παροιμία· ὁ Φθάς σοι 15 λελάληκεν. οἱ δὲ ἀφθάς φαριν, ὡς σταφίς, ἀσταφίς, καὶ στάχυς, ἄσταχυς.

Σ + x 478 Φθάσειε: προλάβοι. οἷσθ' αἰσθάνειν τινὰς ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ τοι συμφορᾶς ἀναπειθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι 20 Πλατωνικῶς· οὐδ' αἰσθάνειν ἂν ἢ σκιὰ φθέγγασθαι τι τῶν δεόντων. οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς ἐβαλάνοφαγον. ἔνθεν καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται.

Suid. 479 Φθασάμενον. καὶ ἐπιφθασάμενον. λέγουσι τὴν αἶγα τὴν τοῦ Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι· καὶ φασι τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσιν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν 25 ἂν εὖζηται.

Ar. Δ 480 Φθαίη σε: προλάβῃ σε τις εἰς ἐκκλησίαν. καὶ Φθαίῃσι.

467 — κύριον = Ambr 228 468 — τόπου cf. Steph. Byz. 469 = Ambr. 237
471 = P, Ba 407, 23, Et. Gen., Et. M. 795, 24 cf. H 472 = P, Ba 406, 32, Et. Gen., Et. M. 795, 25 cf. H, Ps. Herodian. 143 473 Ar. Pac. 1163—4
474 = P, Et. M. 795, 32 cf. sch. Pl. Crit. 116c, Et. Gen., sch. Ar. Pac. 1164, H; Ambr. 333 = Ps. Herodian. 143; Eup. fr. 49 475 — αἰτιατικῇ cf. Synt. Gud., An. Ox. 4, 303, 28 προλαμβάνει = P, Ba 405, 9 cf. H; sch. l 502 = Et. Gen., Et. M. 792, 26; sch. Luc. 86, 18 et 151, 10 476 = P 477 στάχυς sq. cf. Et. M. 158, 18 478 οἷσθ' αἰσθάνειν Synes. ep. 154 p. 291a οἱ sq. cf. Apion ap. Ar. S. 162, 10, Et. M. 791, 25 480 — ἐκκλησίαν sch. Ar. Eq. 935 Φθαίῃσι cf. Zon. 1808

470 ex v. Γ 427 475 cf. 478 init., 480, 487; hinc 486 477 cf. v. A 4627
478 init. cf. 475; Synes. cf. vv. K 1085 et OI 173 479 ex v. Al 227 cf. v. E 2748
480 cf. 475 cett.

A(GFVM) 1 καὶ om. A τοῦ om. V 470 om. AFV, sed l. post 468 add. V
4 Γρατιανῷ] Τραιανῷ G 8 Ἀριστοφάνης—φῖτυ om. F πρῶτον F, Ar.:
πατρῶν rell. φύτον F 11 καὶ om. F Εὐπολις—12 βοῶν om. F
11 αὐτὰρ GV ἡγάγε A 476 non pon. gl. V 14 Φθάντος AG 477 non
pon. gl. AM 15 καὶ—17 ἄσταχυς om. F 15 ὁ alt.] ἡ M 16 ἀφθὰ ἔφη A
καὶ—17 ἄσταχυς om. G 18 οἷσθ' αἰσθάνειν om. F 21 Πλατωνικοὺς AVM,
idem OI 173 ἂν om. V 22 Δημητριακοὺς GM^{ac} 479 om. AF 27 καὶ
Φθαίῃσι om. GF

- 481 Φθέγμα: ῥημα. Σ
 482 Φθέγγομαι· αἰτιατικῇ. Synt.
 483 Φθεῖρ: ὁ τῆς πίτυος καρπός. Σ
 484 Φθεῖρω· αἰτιατικῇ. ὅτι πᾶν τὸ φθειρόμενον κατὰ δύο τρό- Δ
 5 πους φθείρεται, ἢ τὸν τῶν σωματίων τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει ἢ Phil.
 τὸν τῶν ἀσωμάτων ἀποσβεννυμένου τοῦ εἶδους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ
 ὑποκειμένου.
 485 Φθεῖσθαι: διαφθείρεσθαι. Σ
 486 Φθήμενος. προλαβών, καταλαβών. Δ Suid.
 10 487 Φθῆναι: προλαβεῖν. Ἰώσηπος· δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασι- Σ
 λέως ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν ἐκδεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλίταις, παρῆναι Ε
 ποιεῖν ὁ προφήτης ὅτι τῷ θεῷ δοκεῖ.
 488 Φθήσεται: καταλήσεται. Σ
 489 Φθία: πόλις, πατρὶς Ἀχιλλέως. καὶ Φθιάδος, Θετταλικῆς. Hom. Σ
 15 490 Φθιμένης νυκτός: τούτεστι παρελθούσης. ὡς καὶ τῆς νῦν Soph.
 φθιμένης νυκτός. καὶ Φθίμενος, φθαρεῖς.
 491 Φθινάς: ἡ νόκος. Δ
 492 Φθίναι: φθαρῆναι. Δ
 493 Φθίνει: φθείρεται, λήγει. καὶ Φθινόμενοι. Σ Δ
 20 494 Φθινόπωρον: παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γενομένου τῶν Phil.
 καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν
 αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον, ἐξατμίζοντα τὰ νέφη. καὶ φθινοπωρίδα Suid.
 εἶν ἅλι νήχεσθαι. φθινοπωρίδα τὴν κολυμβάδα λέγει.
 495 Φθινύθων: φθειρόμενος. Σ
 25 496 Φθῖος: ὄνομα κύριον. καὶ Φθιώτης, ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. Δ
 θηλυκῶς δὲ Φθιώτις γυνή, διὰ τοῦ ι.
 497 Φθιρώ: ὄρος Μαιάνδρου. Δ

481 = P, Ba 405, 10 482 = Lex. synt. Vat. 93, aliter Synt. Laur. et Gud.
 483 = P, Ba 405, 11, Et. Gen., Et. M. 792, 41 cf. H, An. Ox. 1, 440, 7, sch. B 868,
 Ap. S. 162, 30 484 — αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud. ὅτι sq. Philop.
 16, 18—20 485 = P, Ba 405, 13 cf. H; gl. Hom. 487 — προλαβεῖν = P,
 Σ*, Ba 405, 14 cf. H δυσφοροῦντος sq. Ios. Ant. 9, 190 488 = P, Ba 405, 15
 cf. H 489 — Ἀχιλλέως sch. A 155 cf. H; Ambr. 207 = Zon. 1806 Φθιά-
 dos sq. = P, Σ*; in Eur. Andr. 861 490 — νυκτός alt. Soph. Ai. 141 c. sch.
 Φθίμενος sq. cf. H 491 = Zon. 1806 492 cf. Ambr. 211 493 — λήγει
 = P cf. Ba 405, 12, gl. Dionys., H 494 — νέφη Laert. 7, 152 495 = P,
 Ba 405, 16 cf. Ambr. 212 = Zon. 1808; sch. B 346, H 496 — πόλεως cf.
 Ambr. 197, 203, 207, Et. M. 793, 10, Steph. Byz., Zon. 1806 497 cf. Steph. Byz.

485 cf. 490, 492—3, 495, 500, 502 486 προλαβών ex 475 cett., καταλαβών
 ex 488 488 hinc 486 490 extr., 492—3 cf. 485 cett. 494 καὶ Φθινοπωρίδα sq.
 ex v. Γ 187 495, 500, 502 cf. 485 cett.

481 post 478 FV 4 ὅτι om. GM; τὸ add. V 6 τὸν om. FV A (GFVM)
 486 om. F 9 Φθίμενος A Φθάμενος Bhd. προλαβών, καταλαβών om. A
 προκαταλαβών, κατ. V 10 Φθεῖναι V, Ba 16 καὶ—φθαρεῖς om. AF, ante
 gl. V 22 καὶ—23 λέγει om. AFV 26 θηλυκὸν F cp. AV 27 Φθεῖρω VM^{ac}

Σ 498 Φθισήμβροτος: διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.

Δ 499 Φθισήνορος: τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

Δ 500 Φθίσθαι: φθαρῆναι.

Δ 501 Φθίσις: νόσος.

Σ 502 Φθίσονται: διαφθαρήσονται.

5

503 Φθιτὸν γένος.

Σ 504 Φθογγαῖς: βουλαῖς.

Σ 505 Φθόη: φθίσις. ἡ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Πισί-
δης· τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην. καὶ Αἰλιανός· φθόη

Ε γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ρινώμενόν τε καὶ λειβόμενον ἰάσατο 10
ὁ Ἀσκληπιός.

506 Φθόσις· τὸ πληθυντικὸν φθοῖς.

Δ 507 Φθοῖς, φθοῖδος. ὄνομα πλακοῦντος. πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς

Σ μετὰ τῶν σπλάγχχνων ἔθουον. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ τροχιάν ἐν κανέμῳ

Anth. φθοῖδα σοι ταύτας ἐφ' ἄλλωσ, ὦ Δάματερ, φέρω. τοὺς φθοῖς 15

Ατ. μονοσυλλάβως ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς. τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα
καὶ τὰς ἰσχάδας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

508 Φθόνος: ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ
Ἀποστόλῳ.

Σ 509 Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. τῶν 20
Phil. ἐπεικῶν τινος. ἐκ τούτου δηλόν, ὡς καὶ φθονερός ἂν εἴη ὁ λυπού-
μενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπεικῶν εὐπραγίαις. οὐ κειμένου, ἐπεὶ προδήλως
ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπρα-
γίαις (οἱ γὰρ ἐπεικεῖς ἀγαθοί), οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπεικῆς φθονερός.

Ε 510 Φθόνος, νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικὸν καὶ ἐσθίον ψυχῆν, ἣν ἂν 25
καταλάβῃ, ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. καὶ ὁ ἔρωσ ταυτόν ἐστιν. οἷς

498 = P, Ba 405, 17, Et. Gen., Et. M. 793, 3 cf. H; in N 339 499 cf. Et.
M. 792, 52, sch. B 833, H 500 cf. sch. l 246, Ambr. 209 501 cf. Zon. 1806
502 = P, Ba 405, 18 cf. sch. A 820 504 = P, Ba 405, 19 505 — ἀναγωγῆς
= P, Et. Gen., Et. M. 793, 14 cf. Tim., sch. Luc. 167, 29, Ba 405, 20, Bk. 313, 25,
Phryn. 123, 7, Moer. 212, 24, Ambr. 206, H, Harp. (unde P, Et.) τὴν—φθόην
Pisid. fr. 163 φθόη sq. Aelian. fr. 99 507 ὄνομα πλακοῦντος = P, Ba 405, 21,
Et. M. 793, 5 cf. H, sch. Ar. Pl. 677. πέμματα—ἔθουον = Paus. Att. fr. 94 ap.
Eust. l. 1165, 9 καὶ τροχιάν—Δάματερ Anth. 6, 258, 2—3, 1 τοὺς φθοῖς sq.
Ar. Pl. 677 c. sch. cf. Moer. 212, 1 509 — εὐπραγία = P, Ba 405, 22, Et. Gen.,
Et. M. 793, 16, sch. Luc. 239, 18 cf. H, Alex. Aphr. 141, 31 τῶν ἐπεικῶν sq.
Alex. Aphr. 141, 31—142, 2 510 — p. 743, 2 αὐτὰ Aelian. fr. 338

506 Aelian. cf. v. Θ 171 507 πέμματα—ἔθουον cf. v. A 2082; Anth. cf. v. A 2751
510 Soph. cf. v. l 215

Λ(Γ F V M) 1 Φθισήμβροτος G M, Σ*, contra ord. τοὺς ἄνδρας G M^{sc} 499 om. G
2 φθίνοντος V 4 Φθίσις G F νήσιος G 6 Φυτὸν V 8 ἐξ] ὅτι ἐξ V
cυναγωγῆς F Πισίδης—508 om. F 9 ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς A: om. G V M
10 λαβόμενος G 506 om. A F V 15 φθοῖδας M φθοῖδους V ταῦτα A,
corr. A* 16 τοῦς] τοῖς A, corr. A* ἐφαρπάζοντα V M 509 non nov.
gl. V 24 εἴη ἐπ. ὁ φθ. G 25 τύχης Bhd. ἀνθρωπικὴν V ἀνθρωπικῆς F
ἀνθρωπίνης Mein. obloquente Bhdgo κευθρωπὸν Pflugk ἀναβρωτικὸν Hermann

- ἐκείνος ἔχθιστον καλῶς τὸ θεῖον, περιτρέπων τὸ συμφυὲς ἀρρώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. καὶ ἱαμβοί· τὸ δευτερεῖον τοῦ φθόνου γράμμα ἔξας εὐροις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον. καὶ Σοφοκλῆς· ὁ φθόνος ἔρπει πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα. καὶ αὖθις· πιστὰ Soph.
- 5 τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. καὶ Πίνδαρος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς. καὶ αὖθις· σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου· δίκην γὰρ θανάτου ὤφλε.
- 511 Φθονῶ σοι· δοτικῇ. φθονῶ σοι τοῦδε. Synt.
- 10 512 Στίχοι Δημητρίου εἰς φθονερούς· Ζητὸν ἀτιμάσαντες ἀπο- Phil. φθίμενον ποθέουσι. καὶ πόθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδῶλοιο ἄστεα νεῖκος ἐπῆλθεν, ἔριν δ' ἐστήκατο λαός.
- 513 Φθόρος· ἀρσενικῶς. οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ Δ τῶν ἀνθρώπων αἰεὶ φθόρος. καὶ αὖθις· πολὺς δὲ φθόρος ἐγένετο E τῶν σωματῶν. εἰ γὰρ τι δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τότε ἂν ἰδῶν τις E τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς. E
- 514 Φλάβιος· ὄνομα χρηματισμοῦ. Σ
- 515 Φλάις· ὄνομα κύριον.
- 516 Φλάκκος· ὄνομα κύριον. ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου Suid.
- 90 καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορεῖσθαι.
- 517 Φλαμίνιος· ὄνομα κύριον. ὁ Φλαμίνιος ὄχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς Δ τέλειος, πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυής. Suid.
- καὶ Φλαμινίου.
- 518 Φλᾶν· θλᾶν, τύπτειν. φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κά- Σ ραν. Ἀριστοφάνης· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι, οἱ φαινόμενοι Ar. παραχρήμ' ὅτ' ἂν πράττη τις εὖ· νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνῆ- μα, ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοιάν τινα. καί, οὐκ ἐς κόρακας ἐρ- ρήσετε;

510 τὸ δευτερεῖον — γεγραμμένον Pisid. Suppl. XXVIII vs. 4 ὁ — φθο-
νεροῖς Soph. Ai. 157 c. sch. 154; Pind. N. 8, 35 σφόδρα sq. Laert. D. 5, 76
511 cf. An. Ox. 4, 303, 25 et 1; 1. = Synt. Laur.; δοτικῇ = Synt. Gud. φθονῶ sq.
cf. sch. Luc. 11, 15 512 Laert. D. 5, 85 513 οὕτως — αἰεὶ φθόρος Proc. h
a. 13, 8 514 = P, Σ*, Ba 407, 24 517 — κύριον = Ambr. 359, Zon. 1812
518 — τύπτειν = P cf. Byz. Zt. 16, 66, 14; Et. Gen. = Et. M. 795, 36; H
φλᾶν — κάραν Io. Dam. can. 2, 25 ὡς — τινα Ar. Pl. 782—5. οὐκ ἐς sq. Ar.
Pac. 500; fort. e sch. plenior. Ar. Pl. 782

516 ex v. E 288

517 ὁ — εὐφυής ex v. Δ 413. Φλαμινίου cf. v. Π 2047

1 καλεῖ G; locus desperatus περιτρέπων AVM 2 αὐτό Hercher A (GFVMS)
3 ἐν] ἂν G φθόνον FVM 4 Σοφοκλῆς F: Ἀριστοφάνης coll. πρὸς AGF:
τὸν πρὸς M om. V καὶ αὖθις damnat Bhd. 4. 5 τοῖς ἀκούουσι πιστὰ FV
6 λόγοις V αὖθις] ἄλλος G 7 ὅμως] Ὀμηρος F cf. p. 750, 2 καὶ] δὲ καὶ F
8 ἀθανάτου V ὤφλε G 511 om. Δ FV mg. A* 9 φθονῶ σοι om. et δοτικῇ post
τοῦδε transpos. A* 10 Στίχοι — φθονερούς om. G 13 ἀρσενικόν A* GM cp. AS
17 χρηματιστοῦ Port., Ba 515 om. AFV 516 om. AF post 517 V
19 Καμπανὰ V 21 Φλαμίνιος utrob. G ὁ — 22 εὐφυής om. AFV 22 ἀλη-
θινόν M 25 Ἀριστοφάνης — 27. 28 ἐρρήσετε om. F 26 γὰρ om. AV
φιλῶσι A 27 ἐνδεικνύμενος — ἐρρήσετε om. G 27. 28 ἐρρήσετε (ai supra e
tert.) A εὐρήσεται V

- Σ 519 Φλαῦρον: φαῦλον ἢ κοῦφον κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρόν μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρόν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ *Ar.* μέγα. Φλαῦρον, φλύαρον, ἀηδές, δύσφημον, λυπηρόν. παρὰ *Soph.* Ἀριστοφάνει. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ. τουτέστι τὸν ἄπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. *5*
- Ar.* εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἶπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο, οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.
- Ε+Σ 520 Φλαυρότατον· ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι τὸ κακόν. καὶ *10*
- Ar.* αὐθις· τὴν ἀλώπεχ' ὥς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. καὶ Δ? Φλαυρουργός, ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. Σοφοκλῆς· φλαυρ- *Soph.* ουργοῦ τινος περιτεχνήματ' ἀνδρός.
- Σ 521 Φλεβάζοντες: βρούοντες.
- 522 Φλεβοτομεῖν· ζῆται ἐν τῷ γενεά. *15*
- Phil.* 523 Φλέγμα: οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς· πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα· τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλα ἄπεπτα· ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὄξυς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον· ἔστιν οὖν οὐχ ἀπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.
- Σ 524 Φλεγμαίνουσιν πόλιν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐλκῶν τῶν διὰ *20*
- φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.
- Soph.* 525 Φλέγει: ἀντὶ τοῦ ζωपुरεῖ. Σοφοκλῆς· πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει.
- Soph.* 526 Φλέγων: ζωपुरῶν, ἀνεγείρων. ἄταν οὐρανίαν φλέγων.
- Hees.* 527 Φλέγων, Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ καίσαρος, οἱ *25*
- δὲ Ἀδριανοῦ φασιν· ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις 15· ἔστι δὲ μέχρι τῆς κθ' ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ· τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις ἡ' Ἐκφρασιν Σικελίας, Περὶ μακροβίων καὶ θαυμα-

519 — μέγα = Ba 407, 1, Et. Gen., P cf. sch. Pl. Min. 321 d, Et. M. 789, 49, Erenn. in Ammon. ed. Valck., Thom. 376, 2, H, sch. Ar. Nu. 834, Moer. 211, 32 vs. 3 Φλαῦρον — δύσφημον sch. Ar. Pac. 96 γέροντα — ἀδύνατον Soph. OC 395 c. sch. εὐστόμει sq. Ar. Nu. 833—7 520 — φλαυρότατον Hd. 1, 207, 7 τὴν — ποτε Ar. Av. 653—4 φλαυρουργοῦ sq. Soph. Ph. 35—6 521 = P, Ba 407, 4, Et. Gen., Et. M. 795, 43 522 Alex. Aphr. 430, 13—23 524 = P cf. Et. Gen., Et. M. 795, 52; in Pl. Rep. 2, 372 e 525 Soph. Ai. 714 c. sch. 526 Soph. Ai. 196 c. sch. 527 init. cf. Phot. Bibl. c. 97 init.; τούτου sq. Philostorg. p. 5

520 Ar. cf. v. Π 2185

Δ(GFVM) 1 φαῦλον ss. F om. Phot.^{ac} ἡ—2 φαῦλον alt. om. V 6 νῦν VM
11 αἰετός AFV 12 ὁ om. F κακά] καὶ κακά Hermann, hoc vel ἡ κακά
vel κακῶς Bhd., omnia frustra 13 παρατεχνήματ' V 18 χυμὸν A
19 οὖν om. V 22 ἀντὶ τοῦ om. G 25 ὁ ἀπελεύθερος G Σεβαστοῦ]
errorem vidit Vossius Οὐεσπασιανοῦ Daub, frustra οἱ—p. 745, 10 Ἑλληνι
om. F 26 15'] 14 Euseb. Arm. (FGrHist 257 T 4) 1ε' Mein., frustra
27 τὰ δὲ—28 ἐν] ταῦτα οὖν G 28 ἐν] καὶ ἐν M ἡ'] β' Mueller (ut quadrat
c. p. 745, 3 sed cf. Rohde, Gr. Roman 430 not.) Ἐκφρασιν GFVM καὶ] καὶ
Περὶ Daub, obloquente Keller

- κύων, Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ
 τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, Ἐπιτομὴν ὀλυμπιονικῶν ἐν
 βιβλίοις β', καὶ ἄλλα. τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὡς φησι Φιλοστόργιος,
 ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελεθῆν τοῦ
 5 πλάτους, Φλέγοντος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων καὶ παρεν-
 θήκην αὐτὰ τοῦ οἰκείου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐδέ-
 βειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐλκόντων οὐδ' ὅτι οὖν οὐδ' οὗτος δεί-
 κνυται πεφροντικῶς, ὅνπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. τούναντίον μὲν οὖν
 ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότες ἔοικε καὶ εὐλαβουμένῳ ὡς μὴ προσκρούσειεν
 10 Ἕλλησι.
 528 Φλεγραιὰς πεδίον· Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· ἵνα περ τοὺς ἀε-
 γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.
 529 Φλεγύας· ὁ αἰτός. Δ
 530 Φλεγυρά· λαμπρά, φλέγουσα, λάμπουσα· ἡ θερμή, διὰ τοὺς ἀε-
 15 ἄνθρακας. Ἀριστοφάνης· δεῦρο Μοῦς' ἐλθέ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα
 μένος.
 531 Φλεδόνηα· πόλις. καὶ Φλεδόνης. Δ
 532 Φλέδων. τὸν Ἀντισθένην τὸν φιλόσοφον ἐπιτιμῶν ὁ Τίμων Δ
 διὰ τὸ πλῆθος παντοφυῆ φλεδόνα καλεῖ.
 20 533 Φλέω· φλέως λοχμῶδες φυτόν· οὐ μνημονεύει καὶ Θεόφραστος, ἀε-
 παραδηλῶν, ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη ὡς τὸ βούτομον. καὶ ἐν Ἀμ-
 φιαράῳ· πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων; Ἀριστοφάνης
 Βατράχοις· ἡλάμεθα διὰ κυπείρου καὶ φλέω, χαίροντες ὥδης πολυ-
 κολύμβοις μέλεσι.
 25 534 Φληναφᾶ· φλυαρεῖ. Δ
 535 Φλήναφος· μωρολόγος. καὶ Φληναφία, θηλυκόν. Σ Δ
 536 Φλιά· ὁ παραστάτης τῆς θύρας. Δ
 537 Φλίει· μιμητικῶς φωνεῖ. Δ
 538 Φλόγεια· λαμπρά. φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον. περὶ Σ Soph.
 30 τοῦ Ὁρέστου σώματος. καὶ Φλόγειος. Δ
 539 Φλογμός· καῦμα, ἐκπυράκτωσις. Σ

528 Ar. Av. 824—5 c. sch. 824 529 = Ambr. 353 cf. H. Et. M. 796, 67, sch.
 Hesiod. Sc. 134 530 Ar. Ach. 665 c. sch. 531 cf. Ambr. 364; — πόλις = L
 532 l. cf. Et. M. 796, 3 τὸν pr. sq. Laert. D. 6, 18 533 Ar. Ran. 243—5 c.
 sch. 244; Theophr. hist. pl. 4, 11; Ar. fr. 24 534 = P, Ba 407, 5 (in Ar.
 Nu. 1475) cf. H; Et. Gen. = Et. M. 796, 14 535 — μωρολόγος = P, Σ* cf.
 Ba 407, 6; Et. Gen. = Et. M. 796, 6; H Φληναφία = Ambr. 379 536 cf. sch.
 p 221, H, Ambr. 369, Orion 160, 32, Et. M. 796, 19 537 cf. P = Et. Gen., Et.
 M. 796, 24 aliter Ambr. 390 538 — λαμπρά = P, Ba 407, 7 cf. Et. Gen.
 = Et. M. 796, 27; sch. 745, H φλογιστὸν—κατηνθρακωμένον Soph. El. 58
 Φλόγειος cf. Ambr. 372, Zon. 1814, 1815 539 = Ba 407, 8 cf. P = Et. M.
 796, 26; H

3 Φλέγονος ed. pr. Φλέγωνος Port. (= Ambr. 360), sed cf. Phot., fr. 1 cett. A (G F V M)
 4 ὅσον] ἰοῦστον vel potius ἰώσηπον Vales. ἐξελεθῆν G 14 φλέγουσα] nov.
 gl. A F V 22 τῶν πρωκτῶν φλέω F 25 Φληναφῷ, φλυαρῷ F 30 Φλό-
 γιος G^{ac} V^{ac} M^{ac}

Δ 540 Φλόνος.

Δ 541 Φλόρος: τὸ ὄργεον, διὰ τοῦ ο μικροῦ· Φλώρος δὲ ὄνομα κύριον. διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Δ 542 Φλωβός: βοτάνη.

Δ 543 Φλωράστιον.

Δ 544 Φλωρέντεια: πόλις· Φλωρεντιος δὲ ὄνομα κύριον.

Δ 545 Φλοιός: τὸ λέπος τοῦ δένδρου. εἶχε δὲ ὁ Κράντωρ ἀπελέκτον φωνὴν καὶ φλοιοῦ μεστήν τραγῳδῶν.

546 Φλοῖςβου: τaráχου. Φλοῖςβος, ἀπὸ τοῦ φλέω, τὸ ἀνα-
Σ Ecl. βράζω, φλόρος, φλοῖβος, καὶ φλοῖςβος.

Heay. 547 Φλύακες· Σωτάδης ἔγραψε Φλύακας ἦτοι κιναιδούς, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ ἕτεροι.

Ar. 548 Φλύαρος: πλήναφος καὶ λήρος καὶ μάταιος λόγος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος. καὶ αὖθις· μὴ γὰρ οὔσης ἀνάγκης, τί δεῖν φλυαρεῖν ὅτιοῦν πρὸς ὄντιναοῦν.

549 Φλυδούμενος· προφήτης ἐγκάτοισι φλυδούμενος. ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος, καταπονούμενος. καὶ Λυκόφρων.

Harp. 550 Φλυεῖα: δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Δ 551 Φλύειν: τὸ ἀναζεῖν.

Ar. 552 Φλύκταινα: τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα, τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοι· ἐγὼ δὲ φλυκταῖνας γ' ἔχω.

Σ 553 Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσχημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Δ + Soph. 554 Φόβας: τὰς τρίχας. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Soph. 555 Φοβερά: ἡ περίφοβος. ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα, δέϊματι πάλ-
λων. ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμα.

Σ + E 556 Φοβερός: ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδη καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῷ· οἱ δὲ φοβεροὶ γινόμενοι ἔφευγον, ἀπολιπόντες τὰς

540 = Ambr. 352 541 Φλώρος—κύριον = Ambr. 356, Zon. 1813 cf. Ps. Herodian. 146 542 cf. Ambr. 351 543 cf. Ambr. 357 544 = Ambr. 375 et 358 cf. Zon. 1813—4, Ps. Herodian. 146 545 — λέπος = Ps. Herodian. 147 cf. sch. A 237, H; aliter Ambr. 350 εἶχε sq. Laert. D. 4, 27 546 — τaráχου = P, Ba 407, 9 cf. sch. E 322, H, Et. M. 796, 31, Ambr. 355 Φλοῖςβος sq. cf. Et. M. 796, 33 548 — φλύαρος Ar. Nu. 365 c. sch. plenior. 549 — φλυδούμενος Io. Dam. can. 2, 72 Lycophr. 35 550 Harp. = P, Et. Gen. 551 = Et. M. 796, 39 cf. Zon. 1815, H v. φλύζειν; aliter Ambr. 391 552 Ar. Ran. 236 c. sch. 553 = P, Ba 407, 10, Et. Gen. (in Exod. 9, 9) cf. H v. φλύκταινα 554 τεμοῦσα sq. Soph. El. 449 555 Soph. OT 153 c. sch. 556 — Φερεκράτει = P cf. Et. M. 797, 53; Thuc. 2, 3, 4, Pherecr. fr. 245. vs. 29 οἱ—p. 747, 1 πόλεις Arr. An. 5, 24, 7 cf. Byz. Zt. 23, 28

547 cf. v. Σ 871 554 init. cf. 553 556 init. cf. v. Π 1574

Α(ΘΓΨΜ) 3 διὰ—μεγάλου om. AVM post δὲ F 542—3 om. F 4 Φλώμος Kust., Ambr. βοτάνη om. M 9 Φλοῖςβος] nov. gl. GFV 9.10 ἀνακράζω AFV 14.15 Ἀριστοφάνης—550 om. F 16 δεῖ G 17 ἐγκάτοισι A⁵, lo., cp. A ἀντὶ—18 Λυκόφρων om. A, καταπονούμενος καὶ om. V 23 γ' om. AFV, cod. M in Ar. 24 τὸ] τὰ V 29 γινόμενοι G, Arg. ἔφευγον G ἀπολειπόντες V

πόλει. καὶ αὖθις Ἀρριανός· οἱ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων Ε φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι ἄνευ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν ὠφελίμου ἀπώλλυντο. Φοβερός καὶ ὁ καταπληκτικός. Ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ φοβερός Ε ὦν ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυρρηνίαν.

5 557 Φοβεριστράτη· ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

Ar.

558 Φόβη· κόμη, θρίξ. ὅς τε φόβῃσι ξανθοτάταις ἐκόμα.

Δ Call.

559 Φόβος· φυγή. καὶ ἡ δειλία. Φόβος δὲ ἐστὶ προσδοκία Σ κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δαίμα, ὄκνος, αἰσχύνῃ, ἔκ- Phil.

πληξίς, θόρυβος, ἀγωνία. δαίμα μὲν οὖν ἐστὶ φόβος δέος ἐμποίων, 10 ὄκνος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας, αἰσχύνῃ δὲ φόβος ἀδοξίας, ἔκ- πληξίς δὲ φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος, θόρυβος δὲ φόβος μετὰ κατεπειξεως φωνῆς· ἀγωνία δὲ φόβος ἀδήλου πράγματος. ἐστὶ δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπλήξεως, ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή· γένος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυμασιότης, ἡ δὲ ὑπερβολή διαφορά· τῶν γὰρ

15 θαυμαζόντων οἱ μὲν καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς οἱ ἐκπεπληγ- μένοι, οἱ δὲ μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν ἐστὶν ἐκπλήτ- τεσθαι. Φόβος, παρ' Ὀμήρῳ ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει, ἀρχὴ co- Roma.

φίας φόβος κυρίου· διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παραληφθῇ, φόβος κυρίου 20 οὐχ ὁ παθητικός, ὁ δέει κολάσεων προσκινόμενος (ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον), ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια· οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίου πάντα ὑπερέβαλε.

560 Φοβῶ καὶ Φοβοῦμαι· αἰτιατική.

Synt.

561 Φολεύς· ὄνομα κύριον.

Δ

25 562 Φολίδες· αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερὰ· τούτοις Σ γὰρ εἰόκεσαν.

563 Φολιδωτόν· λεπιδωτόν. καὶ Φολιδωτοὶ ἰχθύες, καῦρος, Σ καὶ καλαμάνδρα, χελώνη, κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄψεων πᾶν γένος.

556 vs. 1 οἱ — ἀπώλλυντο Arr. fr. Parth. vel Exc. 27 Ἀννίβας sq. fort. Diod. 557 sch. Ar. Eq. 1177 558 — θρίξ cf. H; θρίξ = Ambr. 433, Et. M. 797, 56 cf. Ps. Herodian. 145 ὅς sq. Call. fr. 43 K. an. 65 S. (falso Babr. p. 216) 559 — φυγή pr. = P, Ba 407, 12, H cf. Apion, sch. Z 97, Aristarch. ap. Ar. S. 164, 8 Φόβος sec. — vs. 12 πράγματος Laert. D. 7, 112. vs. 13 ἐστὶ — ἐκπλήττεσθαι Alex. Aphr. 351, 7—11 vs. 17 Φόβος — φυγή = sch. A (Aristonic.) in E 272, Z 97 ὅτε sq. Prov. 1, 7 c. explic. 560 = Synt. Gud. cf. Synt. Laur., An. Ox. 4, 304, 4 562 = P, Ba 407, 29 cf. Et. Gen. = Et. M. 798, 3; H, sch. Greg. PG 36, 1221 d et Ann. 12 563 — λεπιδωτόν = P, Ba 407, 31, Et. M. 798, 6 Φολιδωτοὶ sq. Ar. Byz. Epit. 3, 8—13

558 cf. 554 559 hinc sch. B rec. in E 272

2 φοβεροὶ <γινόμενοι> coll. An. 5, 24, 7 Ellendt 3 φοβερός G: κατα- Δ (G F V M), πληκτικός AVM 6 τε] τις et ἐκόμει G 7 ἡ om. V 8 τοῦ κακοῦ F 9 ἀγωνία] Φολεύς, ὄνομα add. V cf. vs. 24 ἐμποιοῦν AV, sch. om. F 10 φόβος pr. om. A 13 γένος pr. G, ss. M: ὑπερβολή AFVM, sch. cf. Alex. 16 ἐστὶν om. AFV (non sch.) 17 Φόβος — φυγή om. F, sch. δὲ om. V 19 εἰ — παραληφθῇ om. V qui δὲ post φόβος add. 20 τελεία] πολὶτ' V 21 εὐκλεία sch. 21.22 οὗτος γὰρ ὁ] ὁ γὰρ V 22 ὑπερέβαλλεν AG ὑπερέ- 24 κύριον om. AF cf. vs. 9 26 γὰρ om. F εἰόκαεν GVM, cod. V in Et. 27 καὶ καῦρος GM 28 καὶ χελώνη καὶ GM, Ar. Byz.

ταῦτα δὲ λέγεται κατὰ τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι· ὁ δὲ κροκό-
δειλος φωλεύει τὰς χειμερινὰς ἡμέρας μ' κατὰ γῆς κεκρυμμένος, τὸ
δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη.

Δ 564 Φολίς: τὸ τοῦ θώρακος. Φόλλις δέ, ἀρσενικόν, φόλλεως, ὁ
Suid. ὀβολός. πληθυντικὸν τοὺς φόλλεις. 5

Σ 565 Φολκός: στραβός.

Δ 566 Φόλος: ὄνομα τόπου.

ΕΥ 567 Φολουῖα, Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀπο-
τεμοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβοῦσα πολλὰ μὲν ἐς
αὐτὴν ἐξυβρίσαι καὶ ἐμπτύσαι· τέλος δὲ τὸ αὐτῆς διανοίξασα στόμα 10
ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσαι καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν
κατακεντῆσαι· πολλὰ τε καὶ μιὰρὰ προσφθεγξαμένη ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι
προσέταξεν, ἴν', ὅθεν κατ' αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκείθεν καὶ
ὄρῳτο.

Σ 568 Φονᾶν: ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. ὁ δὲ πατὴρ πυν- 15
Ε θάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν καὶ ἀποκτεῖναι γλιχό-
μενος.

Δ 569 Φονή: ὁ φόνος.

Δ 570 Φονῆσι: τοῖς φόνοις.

Δ 571 Φονία ὁρμή. καὶ Φόνιον αἷμα. καὶ Φόνιος, ὁ ὤμος 20
ἀνῆρ.

572 Φόνος: ἡ μέχρις ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Σ 573 Φόνος ἔρρευεν: αἷμα ἔρρευεν.

574 Φονῶντας. οἱ δὲ λεόντειον ἐβρυχῶντο, φονῶντες. φονεύσαι
Ε προηρημένοι. 25

Prov. (Σ) 575 Φόνου πτερόν: τὸν διὰ τῶν ὀϊστῶν, πτερόντα ἢ ταχύν.
βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Δ 576 Φοῖνος: εἶδος ἰχθύος.

564 — θώρακος = Ambr. 438. Φόλλις sq. cf. Ambr. 434, Ps. Herodian. 145
565 = P, Ba 407, 32, Et. M. 798, 2, Ps. Herodian. 145 cf. H, sch. B 217, Ap. S.
164, 18, An. Ox. 1, 423, 27 566 = Ambr. 425 567 Io. Antioch. fr. 75,
FHG 4, 567 = EV 1, 174, 23—175, 4 568 — ἔχειν cf. Et. M. 798, 10; — φο-
νεύειν = P, Ba 408, 1, Et. Gen. cf. Ambr. 462 et 467 ὁ sq. Aelian. fr. 301
569 cf. Ambr. 432 570 cf. Ambr. 436; in K 521(?) 571 — ὁρμή cf. Ambr. 443
572 Ἀποστόλῳ Rom. 1, 29 et Gal. 5, 21 573 = P, Ba 408, 2, Et. M. 798, 13
574 οἱ — φονῶντες Aelian. fr. 340 575 = Zen. VI 31, P; l. fr. trag. ad. 581
576 = Ambr. 400 cf. P = Ba 408, 6, Et. Gen., Et. M. 798, 14

564 cf. vv. K 1418 et O 8, unde πληθυντικὸν sq. 567 cf. v. K 1594

A(GFVM) 2 φωλεύει post ἡμέρας transpos. A χειμερινὰς V, Ar.: χειμέρας F χειμε-
ρίους AGM 2 ἡμέρας — 3 χελώνη om. F μ' om. A, ante ἡμέρας trans-
pos. G 4 θώρακος] δόρατος G ἀρσενικόν et 5 πληθυντικὸν τοὺς φόλλεις
om. AFV 7 ὄνομα τόπου] τόπος(oc) A 567 om. F 10 αὐτῆς A, Cass.
D. 47, 8, 4: αὐτῆς GM, Exc. ἐξ αὐτῆς V 11 ἐξεκκύσαι A τὴν alt. om. V
16 ἢ ὁ V 572 — 3 inverso ord. FV 24 Φονῶντες G om. F cf. v. El 277
οἱ — 25 προηρημένοι post 565 transpos. AFV 24 λεοντηδόν Valek.

- 577 Φοξός: ὀξυκέφαλος. Σ
 578 Φόωντα: ψηλαφῶντα. Δ
 579 Φόως: "Ομηρος· ἤγαγε πρὸ φόωςδε. πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ Hom.
 ὠρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει· αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεύξαν
 5 φάος. ὡς οὐ διὰ μέσης τῆς πύλης φωτίζεται τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
 σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὡς τό, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν, ἄνδρα
 βαλῶν.
 580 Φορά: ἡ κατὰ ὁλοῦ τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυνα- Σ
 μένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ. ὅτι ὁ τῆς κατὰ τόπον κινή- Phil.
 10 σεως γένος λέγων τὴν φορὰν τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἶδει τίθησι. ποιεῖ δὲ
 καὶ τοῦτο Πλάτων· ὀριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν
 αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορὰ μὲν ἐστὶ τῶν ἀψύχων τε καὶ ἀκουσίως
 ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. τὸ δὲ ἀκουσίως ἀντὶ τοῦ οὐχ ἔκουσίως.
 εἰ οὖν τινὰ ἐστὶν οὐχ ἔκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, ὡς τὰ
 15 βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἢ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ κατὰ
 τόπον κίνησις φορὰ. καὶ αὖθις· δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ Soph.
 φορήματος· ὅμως δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοις τοι τό τ' αἰσχρὸν
 ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές. σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ
 καλόν, δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας, ἐὰν μόλῃ ἔγω
 20 ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα. Φιλοκτῆτης φησί.
 581 Φοράδην: ὀρμητικῶς φερόμενος. ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφω Σ
 τῷ πόδε πεπηρωμένος πρὸς τοὺς πόρους φοράδην ἐφοῖτα καὶ ταύτη Ε
 τοὺς ἐναντίους κατέπληττε. καὶ Φοράδην, ὑφ' ἐτέρων βασταζόμενος.
 582 Φοράς: ὁρμάς, ἢ τύχας. καὶ Φοράς, φοράδος, ἢ ἵππος, Σ
 25 θηλυκόν. Δ
 583 Φορβάδων: νομάδων, βοσκομένων. καὶ Φορβάς, ἢ πολλοῖς Σ
 προσκομιλοῦσα τροφῆς χάριν. παρὰ τὸ φέρβω. Ecl.
 584 Φορβαντεῖον· Ὑπερίδης ἐν τῷ Πατροκλέους. ὅτι τὸ Ἀθήνησι Harp.
 Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρητῶν καὶ
 30 ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.
 585 Φορβαία. καπίστριον. Δ Suid.

577 = P, Ba 408, 3, Et. Gen., Et. M. 798, 17, sch. B 219, Ambr. 401, Ps. He-
 rodian. 145 cf. H, Ap. S. 164, 19, Erotian. 91, 11 578 sch. Z 322 = Zon. 1821
 cf. Ambr. 459 579 Π 188. αἱ sq. Φ 538 c. sch. cf. sch. A (Aristonic.) BT
 in Z 6 580 — ἐθέλῃ = P, Ba 408, 4, Et. Gen., Lex. rhet. ap. Et. M. 798, 28
 ὅτι ὁ — vs. 16 φορὰ Alex. Aphr. 316, 1—9 δυσχέρεια sq. Soph. Ph. 473—9
 581 — φερόμενος = P, Ba 408, 11, Et. Gen., Et. M. 798, 30 cf. H ὁ — κατέπληττε
 Agath. 2, 22 p. 113, 4 βασταζόμενος cf. H 582 — τύχας = P, Ba 408, 12
 cf. Ps. Herodian. 144, H ἵππος cf. cod. V Artem. 4, 56 p. 235, 4 583 — βοσκο-
 μένων = P, Et. M. 798, 24 cf. Et. Gen., H 584 Harp. = P, Et. Gen. cf. Et.
 M. 798, 25; Hyper. fr. 171

581 Agath. cf. v. Γ 247 585 καπίστριον ex 586

9 κατὰ] κατὰ τὸν FV 10 γένος pr. om. F 12 ἀλλὰ — 20 φησί om. F Δ (GFVMM)
 13 τὸ — 14 τόπου om. AF 15 οὐ] ἡ A φορὰ ante οὐ transpos. V
 17 τοι] τε V 23 καὶ — βασταζόμενος om. A (F) V ὑφ' ἐτέρων om. G
 26 πολλῆς VM 29 ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ FV 585 om. F, καπίστριον om. A

- Σ Ecl. 586 Φορβειάν: περιστόμιον, καπίστριον.   παρὰ τὸ φέρειν βίᾱ.
 Δ + Σ καὶ Φορβειά, ἡ τροφή. καὶ Φορβὴ ὁμοίως.   Φορβειὰ δὲ διὰ
 Ατ. διφθόγγου γράφεται καὶ δξύνεται.
 Ατ. 587 Φόρβιον: τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλοῦ δέρμα, ἵνα
 μὴ χιχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης· πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν 5
 οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβισμένον.
 Σ 588 Φορέουσι: φέρουσι.
 Δ 589 Φορεῖον.   πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, φορεῖων τύπῳ γυ-
 Ε ναικείων, δέρμασι βοεῖοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις.
 Σ 590 Φορεῖται: περιφέρεται. 10
 Σ 591 Φορήες: οἱ φέροντες.
 Ατ. 592 Φορήσω τὸ Ξίφος τολοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί: ἀντὶ τοῦ
 κλάδῳ, κατὰ μεταπλάσμον· τουτέστιν ἐν μυρσίῳ κλάδῳ τὸ Ξίφος
 φορήσω, ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων· οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρ-
 σίνων κλάδων τὰ Ξίφη ἀνασπύσαντες τὸν τύραννον κατέβαλον. 15
 Σ 593 Φορητή: βαστακτὴ.   τοὺς δὲ περικυλῶν καὶ δημεύων φορη-
 Ε τὸς οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν.
 Ε 594 Φορητόν: καρτερικόν. ἥτις δεινὸν ἡγησαμένη καὶ φορητὸν
 ἦκιστα Ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε.
 Σ 595 Φορητῶς: μεγάλως. 20
 Δ 596 Φορίαία.
 Harp. 597 Φορίνη· Ἀντιφῶν φησιν, ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο
 ἡ φορίνη.
 Δ 598 Φόρκης.
 Δ Σ 599 Φόρκυν: ὄνομα.   λιμὴν τοῦ Φόρκυνος. 25
 600 Φορμαρία: παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.
 Thuc. 601 Φορμηδόν: ψιαθηδόν. φορμὸς γὰρ ψίαθος παρὰ Θουκυδίδῃ,
 ἐναλλάξ ἔχων τὸ πλέγμα.

586 — καπίστριον = P, Ba 408, 15 cf. Et. Gen. = Et. M. 798, 31, H   παρὰ —
 βίᾱ cf. Et. M. 798, 31, H   Φορβειά, ἡ τροφή = Ambr. 441. Φορβὴ ὁμοίως
 cf. P = Ba 408, 16, Et. Gen., Et. M. 798, 33; H, sch. A 561   Φορβειὰ δὲ sq. sch.
 Ar. Av. 861 (Herodian.)   587 Ar. Av. 860—1 c. sch. 861   588 = P, Ba 408, 18
 cf. sch. A 238, H   589 l. cf. Ambr. 453   590 = P, Ba 408, 17   591 = P,
 Ba 408, 19 cf. H, sch. Σ 566   592 Ar. Lys. 632 c. sch.   593 — βαστακτὴ = P,
 Ba 408, 20 cf. H   τοὺς sq. Aelian. fr. 48   594 ἥτις sq. Aelian. fr. 50
 595 = P, Ba 408, 21   597 Harp. = Et. Gen., Et. M. 798, 34; Antiphont. fr. 115
 599 cf. Et. M. 798, 40   λιμὴν sq. = Ba 408, 22 cf. sch. v 96   600 = Lex.
 Rom. Barocc.   601 sch. Thuc. 2, 75, 2 cf. Et. M. 798, 56

586 init. cf. v. K 340, hinc 585, Eust. I. 539, 16   592 cf. vv. A 305 et E 1384
 593 Aelian. cf. v. Π 3122   597 cf. v. Π 1842   601 hinc v. Ψ 92

A (G F V M)   1 παρὰ τὸ στόμιον A   2 Φορβὴ] Φοβὴ F V   ὁμοίως] Ὀμηρος F cf.
 p. 743, 7   4 Φόρβειον V M^{ac}   παρακείμενον F V   8 φορεῖων] φορεῖον M^{ac}
 9 δέρματα F cp. M; καὶ vel τε add. Bhd.   14 τῶν om. G M   19 Ξιφιδίῳ AV M
 598 om. F; Φόρκυς A, contra ord.   29 ἐναλλάξ — p. 751, 1 Θουκυδίδῃς om. A
 29 ἐναλλάξει τὸ π. F

- 602 Φορμηδόν· Θουκυδίδης· Εύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος Ε παρῳκοδόμουν ἐκατέρωθεν φορμηδόν. ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα. καὶ αὖθις· καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδόν ἐπὶ ἀμάξας ἐπιβαλόντες ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.
- 5 603 Φόρμιγξ· κιθάρα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἁ φόρμιγξ τά τε τόξα Σ καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοῖβῳ. Anth.
- 604 Φορμίῳν· περὶ τούτου καὶ Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς. ἦν δὲ Ε Κροτωνιάτης καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγγρα μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος, χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἔλθειν, τούτον γὰρ
- 10 αὐτοῦ ἱατρὸν ἔσcesθαι, ὅς ἂν αὐτὸν πρῶτον καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. ὡς οὖν ἦκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος· δειπνήσαντος δὲ ἤρετο, ἐφ' ὃ τι ἦκει. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ, ἀποεύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δεῖπνου, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἄρμα,
- 15 τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ Θεοξένια αὐτοῦ ἄγοντος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διόσκουροι πρὸς Βάττον εἰς Κυρήνην· καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν. καὶ παροιμία· Φορμίῳνος στιβάς· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· οὗτος γὰρ ὁ Φορμίῳν ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός, καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίπονος·
- 20 φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρός. στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτῶσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίῳν δυεὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαιμονίους. λιτὸς δὲ ἦν καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξηκήμενοι ὑπὸ γυμνασίῳν καὶ πόνων εἰώθασιν χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις· ὡς οὐκ ἔτ' ἂν φάγοιμι, στιβάδας ἐξόσου φύγον.
- 25 605 Φορμίσιος· ἀναβαλλομένη δαίξει τὸν Φορμίσιον. καὶ οὗτος δα- Ar. κύς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
- 606 Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος· ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρα- Ar. κύς στρατηγιῶν. Ἀριστοφάνης· Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος ὁ Μάνης. ὀνόματα δούλων.
- 30 607 Φορμίσκοι· καλαθίσκοι. Σ

602 Εύλα—χῶμα Thuc. 2, 75, 2. καὶ τοὺς sq. Thuc. 4, 48, 4 603 — κιθάρα = Ba 408, 23, Et. Gen., Et. M. 798, 41 cf. Ap. S. 164, 23, H, sch. A 603 ἁ sq. Anth. 6, 118, 1 604 — καυλόν FGrHist 115, 392; vs. 7 ἦν—καυλόν Aeliano attr. Valck. sed fort. e coll. orac. Φορμίῳνος sq. sch. Ar. Pac. 347 plenius; Eur. fr. 254 605 Ar. Eccl. 97 c. sch. 606 Ar. Ran. 965 c. sch. 607 Tim. = Et. M. 798, 51, Et. Gen. cf. sch. Pl. Lys. 206 e

604 Ar. cf. v. Σ 1097 606 cf. v. M 394

602 om. F; non nov. gl. M 2 ἐκατέρωθεν δὲ φ. ἀντιστοιχίων V cf. Thuc. A (GFVM)
4 ἐπιβάλλοντες V, cod. F in Thuc. ἐπήγαγον GM 6 δίκτυα om. A
10 ἂν del. Bhd. πρῶτος G 11 ἦκεν] ἦλθεν G 12 δειπνήσαντες GVM
14 ἀνέλυσεν V 15 ἀλλά] οὐ μὴν ἀλλὰ Mein. 16 Διόσκοροι VM
17 ἀπέστη γε Bhd. 21. 22 Λακεδαιμονίοις GM 23 Διόνυσος Mein. cp. V
24 ἐξότου GVM^{sc} ἐξ ἱκού Bhd. 28 στρατηγός G

Σ 608 Φορμός: προκαλύμμα· ἡ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ψ
Δ εἰώθεσαν ἰσχάδες κομίζεσθαι. καὶ Φορμοκοιτῶ, ἐν ψιαθίῳ κοι-
ναί. μῶμαι. Φορμός οὖν πλέγμα, ὡς κόφινος. φησὶν Ἡρόδοτος.

Heuy. 609 Φόρμος, Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκείος
δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. 5
ἔγραψε δράματα Ζ', ἃ ἐστὶ ταῦτα, Ἄδμητος, Ἀλκίνοος, Ἀλκυόνες,
Ἰλίου πόρθης, Ἴππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια ἢ Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ
πρῶτος ἐνδύματι ποδῆρει καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικῶν. μέμνηται
δὲ καὶ ἑτέρου δράματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, Ἀτα-
λάντης. 10

610 Φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος.

Σ 611 Φορολόγος: ἀπαιτητὴς δημοσίων. Φόρος γὰρ ἡ εἰσφορά
τῶν χρημάτων.

612 Φορολόγος: ὁ τὰς εἰσφοράς συλλέγων· οὗς πράκτορας ἔθος
καλεῖν τοῖς πολλοῖς. 15

Σ 613 Φόρος: ὑπὸ Ἀθηναίων ἡ τῶν χρημάτων φορά.

Δ 614 Φόρος: ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον. ὅτι κάτωθεν τοῦ φόρου
κεχωσμένοι ὑπάρχουσι δύο σταυροὶ τῶν δύο ληστῶν καὶ βηκίων μύρου,
ὃ ἡλείπατο ὁ Χριστός, καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν
παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου 20

Δ Θεοδοσίου. Φορὸς δὲ ὀξύτωνος, ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. τοῖς
Ἐναντίοις ὁρῶν φορὸν ἄνεμον καὶ λαμπρὸν καταπνέοντα, σφίσι δὲ
δυσχερῇ, πρὸς ἀντίον ἄνεμον κοίλης καὶ τραχείας ὑπαρχούσης τῆς
θαλάσσης, διηπόρει, τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

Synt. 615 Φορῶ· αἰτιατικῇ.

Δ 616 Φορωνεύς: ὄνομα. καὶ Φόρωνος, ὄνομα κύριον.

Σ + EL 617 Φορτία: τὰ ἀγώγυμα. καὶ τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἐπεφύροντο
φορτία ἀράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις
πῦρ ἀνάψαντες τῇ Σκυθικῇ φωνῇ βάμβακα ἅττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον.

Σ 618 Φορτίς: ἡ ἀγώγιμος, ἡ πεφορτωμένη. 25

608 — κομίζεσθαι = Σ*, Ba 408, 25, Et. Gen., Et. M. 798, 52, sch. Luc. 240, 8
cf. H ψιαθίῳ cf. Ambr. 407, H Φορμός sq. gl. Hdt. 3, 98 cf. H, Paus. Att.
fr. 319 ap. Eust. O. 1452, 16, Phryn. 121, 16, Et. Gen., Et. M. 798, 55 609 Ἀθή-
ναιος 14, 652a 610 Laert. 9, 53 611 — δημοσίων = Ba 408, 24 cf. Zon.
1817, H 612 in Iob 3, 18 614 — τόπος cf. An. Ox. 2, 274, 10 8τι — Θεο-
δοσίου = Preger 161, 9—13 Φορὸς — ἄνεμος = Philop. diff. cf. Ps. Herodian.
144, Choer. Gramm. Gr. 4, 1, 1, 236, 10 τοῖς sq. Polyb. 1, 60, 6 615 = Synt.
Laur. et Gud., An. Ox. 4, 303, 5 616 — ὄνομα pr. = Ambr. 410 617 καὶ
sq. Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 227a cf. EL 193, 1—4 618 = Ba 408, 29

610 cf. v. K 2186

611 cf. 613

617 cf. v. Y 408

A (GFVMS) 2 αἱ ἰσχάδες A καὶ om. FV 4 σύγχρονος — 9. 10 Ἀταλάντης om. F
6 Ἀλκυονεύς dubitanter Kaibel 7 ἢ Κεφάλαια praeunte Bhd. del. Kaibel
ἢ alt. om. GVM 8 σκηνῇ] σκευῇ dubitanter Bhd. δερμάτων φοινικῶν] ἀντὶ
δ. φοινικίς κατεσκευασμένη Kaibel 12 δημόσιος GM^{ac} 16 Ἀθηναίος GVM
18 κατεχωσμένοι V βίκιον M^{ac}, Preger βύκιον GM^{ac} 19 τεθέντα] κατέ-
θεντο V 27 ἐπεφύρετο FS 28 εἶτα — 29 ὑπεψιθύριζον om. F

- 619 Φορτικῶς: ἐπαχθῶς, ἐπιπλάστως. Σ?
- 620 Φόρτος: ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔπειτα καὶ τὸν φόρ- Ar.
τον ἐκφύγοιμεν ἄν. τουτέστι τὴν χλεύην.
- 621 Φορύνω: μολύνω. Δ
- 5 622 Φορύξαντες: πλύναντες. Σ
- 623 Φορυτός· Ἀριστοφάνης· δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας Ar.
φέρω. τουτέστι φρύγανον, χοιρίνιον, δέσμην χόρτου κυρφετώδους.
καὶ Φορυτῶ, φρυγανώδει ἀκαθαρσία, κυρφετώδει, χορτώδει. cὺν Σ + Ar.
δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἵπνια λύματ' αἰείρας. διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἡ Ar.
- 10 ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχους ἐμβάλλουσιν· ἡ ἡ ἐκ φρυγάνων
στρωμνῇ. Ἀριστοφάνης· δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω
ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος. οἱ γὰρ καλῶς δεσμού-
μενοι κέραμοι δυσχερῶς κλῶνται.
- 624 Φορσάτον: τὸ στρατόπεδον. Δ
- 15 625 Φόσιρις: ὄνομα κύριον. Δ
- 626 Φουάλικλον: εἶδος παιδιᾶς. Δ
- 627 Φούριος Κάμιλλος, δικτάτωρ, ἐν πολέμοις ἀριστεύσας τῷ
τοῖς ἀρίστοις παρομαρτοῦντι περιπίπτει φθόνῳ· αἰτίαν γὰρ δὴ πρός
τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξάμενος φυγὰς ἐκ-
20 πίπτει τῆς πόλεως, θεοὺς ἵστορας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει ποι-
ούμενος.
- 628 Φοῦρκα: παρὰ Ῥωμαίοις δίδυμον εὖλον. Suid.
- 629 Φοῦρνος: πνιγεύς, ὁ κρίβανος, ὅπου οἱ ἄνθρακες κυμπνίγονται. Suid
- 630 Φῶ: εἴπω. Σ
- 35 631 Φωγύνω: τὸ φρύγω. Δ
- 632 Φῶδον: τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα. καὶ Φῶδων, φλυκταινῶν. Δ
ἐκ βαλανείου δὲ διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ Ar.
ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν καὶ φλυκταίνας ποιεῖν.
- 633 Φῶζω: τὸ καίω. Δ
- 30 634 Φῶδες: αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι. Σ?

620 Ar. Pl. 796 c. sch. 621 = Ambr. 460, Ps. Herodian. 252 cf. sch. χ 21
= H; Et. M. 799, 4 622 = Σ* cf. Ba 408, 30 623 — κυρφετώδους Ar. Ach:
927 c. sch. Φορυτῶ — ἀκαθαρσία = Ba 409, 1 cf. H, Et. M. 799, 10 cὺν—
αἰείρας Call. fr. 18 K. 216 S. ex sch. Ar. Vsp. 836. ψιαθῶδες — στρωμνῇ sch. Ar.
Ach. 72. vs. 11 δός sq. Ar. Ach. 927—8 c. sch. 928 624 cf. Ambr. 449 = Ps.
Herodian. 145, Zon. 1820 626 cf. Ath. 1, 14 f 627 cf. Eutrop. 23 630 =
Ba 411, 10, H 631 = Zon. 1838 cf. Et. Gen., Et. M. 803, 32 632 Φῶδων sq.
sch. Ar. Pl. 535 633 = Zon. 1838 cf. Et. Gen. = Et. M. 803, 47 634 cf. H

623 Call. cf. vv. A 636 et 1550 625 cf. 676 628 ex v. Δ 870 629 ex
v. Π 1830 630 cf. 650 634 hinc Eust. I. 962, 49

6 ἐνδείσας F ἐνδύσας V (et 11) ἐκδύσας G 16 Φουάλικλον G Φούλ- Δ (GFVM)
λικλον in Ath. Gronov. et Pors. 18 φθόνῳ G: φόνῳ AVM 628 om. AF
mg. A* post 630 V 22 Φοῦρκαί A* 629 om. AFV mg. A* 24 ἀντὶ τοῦ
εἴπω A 26 Φῶδων] Φῶδον FVM^{ce} 27 δὲ om. FV

Σ? 635 Φωκαέων ἀρά: Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ Ἄργου πολιορκία ὤρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βαλόντες καὶ ἐπαρασάμενοι μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν ἑαυτῶν ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι.

Δ 636 Φωκάς: ὄνομα κύριον.

5

Δ 637 Φωκαία: ἡ ἐκ τῆς Φώκης. Φωκεοῦ δὲ ὄνομα τόπου.

Δ 638 Φώκεια: ὄνομα πόλεως.

Soph. 639 Φωκέως: Φανοτέως. ὁλοςχερέστερον Φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ Φανοτεῖς.

Δ 640 Φωκίωνος: ὄνομα κύριον. Ζῆτει περὶ τούτου ἐν τῷ Φρύωνν.

10

Ar. 641 Φώκη: δύσοςμον Ζῶν θαλάττιον. Ἀριστοφάνης· φώκης δ' ὁσμήν εἶχε.

Δ 642 Φῶκος. καὶ παροιμία· Φῶκου ἔρανος· κατὰ τῶν εὐχίας Prov. συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ· Φῶκος γὰρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε καὶ ἐστιῶν 15 τοὺς μνηστήρας ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκείνοι ἐν Δ τῷ κυποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον. Φωκὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον.

Henr. 643 Φωκυλίδης, Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δὲ ἐκάτερος μετὰ χυζ' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ' 30 ἔγραψεν ἔπη, καὶ ἐλεγείας, Παραινέσεις ἦτοι γνῶμας· ἃς τινες Κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰς δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

Σ 644 Φωλάδι: ἐμφωλευούση. καὶ Φωλάδος, σπηλαίου κρυπτοῦ.

Δ Βάβριος· φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης. καὶ Φωλάς, εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπιάζου- 25 σαν καὶ κλώσσαν.

Δ 645 Φωλεὰ καὶ Φωλεία: ἐκ τοῦ φωλεύω.

635 aliter Zen. VI 35 cett.

636 = Ambr. 576, Ps. Herodian. 145

637 — Φώκης cf. Ambr. 589 638 = Ambr. 594 639 sch. Soph. Fl. 45

640 cf. Ambr. 578; l. = Ambr. 580 641 Ar. Pac. 758 c. sch. cf. H. Ambr. 591,

Bk. 314, 19 642 Φώκου — Φῶκον cf. Zen. VI 37, Diogen. VIII 66 644 — ἐμ-

φωλευούση = Ba 411, 11 cf. H. Φωλάδος — κρυπτοῦ = Ba 411, 14 φρίξας —

κοίλης Babr. 82, 3 Φωλάς — νόσου = Ambr. 588 645 Φωλεία cf. Ambr. 593

644 cf. 718 et v. 449

Α (G F V M S) 1 Φωκαεῖς — 4 ἀνενεχθῆναι] Φωκαέων κατάρα F 1 Φωκεῖς GM 2 Ἄρ-
πάγου ex Hdt. 1, 165 Port. 3 βάλλοντες GVM 4 ἑαυτῶν] πόλιν add. V
τούτου V τούτοις G 636 non nov. gl. A 6 Φωκεοῦ] Φωκεὸς ed. pr.
638—641 om. A 638 mg. A'; 639, 638, 641, 640 GM, ordo poscit 7 πόλεως]
πόλις A' 8 Φωκεὸς V Φανότεος FM Φανητέος V δὲ om. G 11 δύ-
σομον GM φώκη V 13 καὶ om. A add. A' 14 συναγόντων AV
τῷ ἑαυτῷ κακῷ F τῶν ἑαυτῶν κακῶν V Φῶκος — 17 Φῶκον om. F
15 αὐτὸς V 16 ἀνεβάλετο A 17 Φωκὸς — 18 ἀγγεῖον om. A 17. 18 τὸ
ἀγγεῖον FS: ἀγγεῖον τι GM 19 σύγχρονος — 22 κεκλεμμένα om. F 20 χυζ'
Gutschmid, sed cf. Rohde Kl. Schr. 1, 124 n 21 ἔγραφε V ἃς GVM^{ac}:
ἃ A M^{ac} τινας V 25 νήσου V δὲ om. F 26 κλώσσαν F κλώζουσαν
Kust. obloquente Hemst.

- 646 Φωλεόν: τὸ παιδευτήριον Ἰωνες. ὅθεν ἀποφώλιοι, οἱ ἀπαίδευ- Σ
τοι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατάδυσιν τῶν ὄψεων. Δ
- 647 Φωλεύουσι: κρύπτουσι. Σ
- 648 Φωλήτοροι: οἵκοι κυμποσιακοί. Σ
- 5 649 Φωλίσ· καὶ Φωλιδωτός. Σ
- 650 Φῶμεν: εἶπωμεν, ἐροῦμεν. Σ
- 651 Φωνασκεῖν: εὐφωνίαν ἀσκεῖν. καὶ Φωνασκικόν, βούκι- Σ Δ
νον. ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὸ τῶν φωνασκούντων γένος, Ε
πανταχόθεν ἀνιχνεύμενον.
- 10 652 Φωνεῖν: λέγειν. Δ
- 653 Φωνή· ὅτι εἶδος ἡ φωνή τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φωνὴ πλήξις Phil.
ἀέρος, ἢ ἀήρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή, ὥσπερ οὐδὲ ὁ
ἐκ τῶν ἀψύχων οἶον κυμάτων ἢ ἀνέμων γινόμενος· ἀλλ' ἐμψύχου
τινὸς ψόφος ἔστιν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου φωνή·
15 οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι οὐδὲ τὸ βῆξαι· φωνή
γάρ ἐστιν ἐμψύχου ψόφος, διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων,
οἶον πνεύμονός τε καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων, καὶ τῆς τραχείας
ἀρτηρίας καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ διὰ τούτων ὅπως οὖν τοῦ ψόφου
γινόμενου, διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν· ἀλλ' ὅταν μετὰ
20 φαντασίας σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων
ψόφος φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώ-
που φωνήν, ῥυθμός, ἀρμονία, λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμός περὶ τὸν
χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως τὸν μακρὸν καὶ τὸν βραχύν· διὸ καὶ τῶν
φωνηέντων τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα μακρὰ ὠνόμασαν,
25 τὰ δὲ ἐν ἐλάττω βραχέα. ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἀλλήλα συνθέ-
σεως τὸ εὐρυθμον τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ δὲ ἀρμονία περὶ τὴν τοῦ
ὀξεὸς καὶ βαρέος συμετρίαν ἔχει, ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν
συλλαβῶν, ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ οὖν ταῦτα
μὲν ἔχει κυρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή, μιμοῦνται δὲ πῶς ταῦτα καὶ
30 τὰ μουσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο κατ' ἀναλογίαν λέγονται καὶ αὐτὰ
φωνεῖν. ὅτι διακρίνουσι τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου διχῶς, ἐκ τε

646 — ἀπαίδευτοι = Ba 411, 12, Et. Gen. cf. H κατάδυσιν sq. cf. sch.
Greg. Ann. 169, An. Ox. 2, 271, 15 Ambr. 569 647 cf. Σ^a = Ba 411, 15; H
648 cf. H 650 = Σ^a, Ba 411, 16 cf. H 651 — ἀσκεῖν = Ba 411, 17 cf. H
Φωνασκικόν, βούκινον = Ambr. 599 (fort. in Plut. Ti. Gracch. 2) 652 = Ambr.
606 cf. H 653 Philop. 375, 9—376, 1; 378, 29—379, 15

646 cf. v. A 3641, unde Ἰωνες 649 fort. ex 563—4 650 cf. 630

1 Ἰωνες om. AFV οἱ om. GM 647 om. A 3 Φωλεύουσι GM, Σ^a, Ba A(GFV M)
649 om. AF mg. A^r post 652 V 5 καὶ om. G, nov. gl. 6 εἶπωμεν GV(M), Ba
7 καὶ om. G, nov. gl. βυκάνιον Bhd. cf. Ambr. 8 ἐπὶ—9 ἀνιχνεύόμενον om. F
8 τοῦ om. AG γένος ἦν ed. pr. 12 ὥσπερ—14 φωνή pr. om. A 14 ψόφος pr. G,
Philop.: ψόφου FVM 14 οὐ—15 βῆξαι om. F, qui καὶ τὸ βῆξαι post vs. 18 φάρυ-
γος add. 17 τε om. V 21 τρία—p. 756, 22 τροχός om. F 21 τὴν
om. V 26 τὸ—ἐπῶν] οὕτως τὸ εὐρυθμον τῶν ἐπὶ τῆς ψυχῆς V δὲ] γὰρ G
26. 27 τοῦ ὀξεως καὶ τοῦ β. V cf. Philop. 30 λέγεται (cp. M) κατ' ἀναλογίαν G
cf. Philop.

τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως καὶ ἐκ τοῦ τέλους. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται τοῦ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ ψυχικὴν δύναμιν καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καὶ τῷ ἐναπειλημένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι, ὃς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἄθρυπτος ἀποπαλλόμενος αἰεὶ 5 τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀχανὲς τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ρίζης τῆς γλώττης φάρυγξ· ἐκείθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται, τὸ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται ἀρτηρία, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῷ τένοντι, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἡ πάροδος τοῦ πνεύματος, ἥ τε κατὰ τὴν εἰσπομ- 10 πὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν, ὅπερ τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ ἐκπνεόμενον ποιεῖ ψόφον, ὃς καλεῖται φωνή, ὅταν μετὰ τινος σημαντικῆς φαντασίας γίνηται. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ψόφων. ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμήν τινα τοῦ ζῴου γίνεται καὶ προσσημαίνει τι· διὸ καὶ μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν 15 ἀλόγων ψόφοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων, ὀπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὕλακτεῖ· ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, καίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων ὡσαύτως σημαντικαὶ εἰσιν αἱ φωναὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα ἢ ἄλλου τινὸς κέχρηται φωνῇ.

654 Φωνή· Ζῆται ἐν τῷ ἀόρατον.

655 Φωνή· Ζῆται περὶ πρώτης φωνῆς ἐν τῷ Βεκκεσέληνα.

656 Φωνή τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· Ζῆται ἐν τῷ τροχός.

Thdr. 657 Φωνὴ καὶ κραυγὴ· παρὰ τῇ γραφῇ ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία.

Δ φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. καὶ Φωνήεις, ὁ φωνητικός.

Δ 658 Φώνημα· τὸ φθέγμα.

Synt. 659 Φωνήσας· αἰτιατικῇ.

Δ 660 Φῶνος· ὁ μεγαλόφωνος.

Synt. 661 Φωνῶ· αἰτιατικῇ.

Δ 662 Φῶρ· ὁ κλέπτης. ἡ δοτικὴ φωρί.

Σ 663 Φωραθεῖς· εὐρεθεῖς, γνωσθεῖς. Πάμφιλος δανειστῆς παρὰ 30

Ar. Ἀριστοφάνει· ὃς φωραθεῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη.

Σ 664 Φωρᾶν· ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν.

657 — ἐκέκραξα Thdr. in Ps. 3, 5, PG 80, 885 b c 660 = Zon. 1834

661 cf. An. Ox. 4, 303, 12 et 304, 14, Synt. Laur. et Gud. 662 = Ambr. 570 cf. Ps. Herodian. 145, An. Ox. 1, 430, 8, Et. M. 804, 6, H, Ba 411, 21, Ap. S. 165, 35 663 — γνωσθεῖς = Ba 411, 18, Et. Gen., Et. M. 804, 8 cf. H; in Iob. 24, 17 Πάμφιλος sq. sch. Ar. Pl. 174 664 = Et. Gen., Et. M. 804, 9, sch. Pl. Leg. 12, 954 a cf. Ba 411, 19, H, sch. Luc. 4, 10

659 cf. 661 663 Ar. cf. v. Π 144

A(G F V M)

1 καὶ — 2 γενέσεως om. GM 2 ἐκπνευσθέντος A, cod. D in Philop.
4 τῇ] καὶ τῇ GM 5 ἐν om. GM 6 ἀέραν V 10 ἡ] καὶ ἡ V 11 καὶ
τὴν ἐκπομπὴν om. A 15 προσσημαίνει AG διὸ alit.] δθεν G 17 ἄλλων]
ἀλόγων G 23 θεῖα γραφῇ F 29 ἡ] καὶ ἡ A

- 665 Φῶρας: λητάς. ἀπὸ τοῦ τὴν φῶραν ἐρευνῆσαι. Σ Ecl.
 666 Φωράσας: διερευνήσας, καταλαβών. καὶ Φωράσω, εὔρω, Σ Δr.
 θεωρήσω, ἐρευνήσω. καὶ Φωράσαι.
 667 Φώρια: λαθραῖα, ληστήρια· ἢ κλοπιμαῖα πράγματα. ἐπήλυσιν Call. + Σ
 5 ὄφρ' ἀλέοιτο φώριον. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι· φώρια δ' ἀμφοδίων Anth.
 λέκτρα μελιχρότερα. καὶ Φωρεία, ἐπὶ τῆς ληστείας ταῦτα εἴλη-
 πται. καὶ Φώριον, τὸ κλέμμα. Δ
 668 Φωριαμός: κιβωτός. Σ
 669 Φῶρος: κατάσκοπος. Σ
 10 670 Φωρυτός: κόπρος, ἢ χῶμα. Σ
 671 Φῶς: ὀξυτόνως ὁ ἄνθρωπος· Φῶς δὲ περισπωμένως. ὅπερ Δ
 ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ φῶς οὐδενὶ Phil.
 ἄλλῳ κρίνεται ἢ τῇ ὄψει. φῶς οὖν ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια, καθό-
 15 ἔστι διαφανές, τουτέστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ. δυνάμει γὰρ
 ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγενόμενον τὸ φῶς καὶ εἰδοποιήσαν καὶ
 τελειῶσαν αὐτὸ ἐποίησεν ἐνέργειά διαφανές. τὸ δὲ οὔτε σῶμά ἐστιν
 οὔτε κατ' ἐκπομπὴν σωματίων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἶόν τε ἦν
 ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἄθροον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι; πῶς γὰρ οἶόν
 20 τε ἐστὶν ἀχρόνως σώματος τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν; δέδεικται
 γὰρ δύο ζῴδιων διάστημα εἶναι· καὶ τριπλασιοεπιέβδομός ἐστιν ἡ
 περίμετρος τῆς διαμέτρου· ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς
 διαμέτρου. δηλὸν οὖν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζῴδια
 καὶ πρὸς, ἐπειδὴ ἡ περίμετρος ἰβ' ἔχει, τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου δύο
 25 ἂν ἔχοι ζῴδια καὶ πρὸς. πῶς οἶόν τε σῶμα ἀχρόνως τοσοῦτον κινη-
 θῆναι διάστημα; αὕτη γοῦν ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων, λέγω δὴ ἡ τῆς
 ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὥραις τὸ ἐκτεμώριον τοῦ παντός, λέγω δὴ τὰ δύο
 ζῴδια, κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεμπόμενα σώματα, τὰ ἐκ
 τῶν ὄψεων, καὶ τῆς ἀπλανοῦς ὀξυκινήτοτερα ὑποτίθεσθαι; καὶ πλείστα

665 — λητάς = Ba 411, 20 cf. H; Orion 161, 16 (unde partim Et. M. 804, 6), Et. Gen. 666 — καταλαβών = Ba 411, 22, Et. Gen. cf. Et. M. 804, 10, sch. Luc. 4, 10 Φωράσω — ἐρευνήσω sch. Ar. Ran. 1363 667 ληστήρια = Ba 411, 23. ἐπήλυσιν — φώριον pr. Call. fr. 131 K. an. 26 S. φώρια — μελιχρότερα Anth. 5, 219, 4 Φώριον sq. = Ambr. 602 cf. H 668 = Ba 411, 24, Et. Gen., Et. M. 804, 11 cf. H, sch. Ω 228, Ap. S. 165, 33, Ambr. 571 669 = Ba 411, 25, H 670 = Ba 411, 26 671 — περισπωμένως cf. Philop. diff. ed. Egenolf et Wiener St. 3, 297, H, sch. B 566; ἄνθρωπος = Ba 411, 27 cf. Et. Gen. = Et. M. 804, 28 ὅπερ — vs. 28 ὑποτίθεσθαι Philop. 323, 31 — 32, 324, 27 — 30, 325, 1 — 18

667 Call. cf. v. E 2177

1 τὴν φῶραν] φῶραν τὸ Port. ἐρευνᾶν F (A m. pr. illeg.) 3 καὶ Δ (GFV M)
 Φωράσαι om. A F V 4 ἐπήλυσιν — 6. 7 ἐληπτται om. F 5 Ἐπιγραφή V
 6 Φωρία A^{cc}, Ambr. 596 ἐπὶ om. A V 7 Φώρειον V 9 κατασκόπου M^{cc}
 670 om. G M 13 ἄλλο F V M, cod. D in Philop. 15 τοῦ om. F V 16 ἐν-
 ἐργειαν V τὸ — p. 758, 2 κηδεμονία om. F 16 οὔτε] οὕτω A 17 γάρ]
 γὰρ εἰ G 20 τριπλάσει πῆδρομος A τριπλάσιον ὅτι ἔβδομος V 22 γοῦν G
 24 ἔχη G V M πῶς] πῇ V 25 δὴ] δέ V 27 τὰ alt. om. V, Philop.

ἕτερα ἄττα περὶ φωτός, ὅτι μή ἐστι cῶμα, συλλογίζεται, ἃ παρήκαμεν
 Thdr. δι' ἀπειρίαν· ἃ τις ζητησάτω. Φῶς καὶ ἡ θεία κηδεμονία. Δαβίδ·
 Phil. καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. ὅτι
 πᾶν cῶμα τὴν τοῦ φωτός δεχόμενον ἐνάργειαν, εἰ προσπέσοι λείον τι
 καὶ στιλπνὸν cῶμα, δρᾶν αὐτὸ οὕτως ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν
 ἐνάργειαν ἀντιπέμπειν, ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις, καὶ
 ἐν ὕδατι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἡ σελήνη δεχο-
 μένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς φωτίζει τὰ τῆδε καὶ τοῦτο φαιμέν φωτός
 ἀντανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνεργεῖν
 ἐνέργειαν.

10

Suid. 672 Φωσθονία: ὄνομα μιᾶς τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ Ζῆται ἐν τῇ Ἀλκυονίδες.

Σ 673 Φωσφόρος: ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Σ 674 Φωσώνιον: λινοῦν τι, ἥτοι σινδόνιον· ἥ καὶ τὸ ἱστῖον τῆς
 νεῶς πεφυσημένον· ἥ προσώπου τι ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ
 δ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὀράριον.

15

Δ 675 Φώσωνος: τοῦ ἀρμένου.

Δ 676 Φώσωρις.

Σ 677 Φῶτα: ἄνδρα. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἀναλκιν οὐ
 φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα
 μικρὸν ἀγῶνα προσίεται· ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀνανδρίαν
 ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος, ἐνθ' ἀρετῇ δια-
 είδεται ἀνδρῶν, κατὰ τὸν Ποιητήν.

Δ 678 Φωταύγεια: ἡ λαμπρότης. καὶ Φωταυγός.

Δ 679 Φωτεινός: ὄνομα κύριον.

Ε 680 Φωτίζειν· αἰτιατικῇ. εἰς φῶς ἄγειν, ἐξαγγέλλειν. οἱ δὲ Ῥω-
 μαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν
 ἐντολὴν ἀπόρρητον.

Ε 681 Φράβιθος· οὗτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνατολῆς, ὃς ἀκμάζων τὴν

671 vs. 2 Φῶς—ἐμοῦ Thdr. in Ps. 87, 10, PG 80, 1140 c, 1141 a ὅτι sq.
 Philop. 333, 9—16 673 = Ba 411, 28 cf. Et. Gen. (Miller, Mél. 305)
 674 = Ba 411, 30 cf. Et. M. 804, 24, Et. Gen., Dam. ap. Phot. Bibl. 349 a 20,
 sch. Lyc. 26 675 cf. Zon. 1835, Ambr. 573; l. = Ambr. 581 676 = Ambr.
 579 677 — ἄνδρα = Ba 411, 29, sch. B 164 cf. H οὐ sq. Dam. fr. 29 cf.
 Phot. Bibl. 337 a 9—12; Pind. O. 1, 81, N 277 678 l. cf. Ambr. 597 = Zon.
 1836 680 αἰτιατικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 303, 9 et 304, 13
 οἱ sq. Polyb. fr. 236 681 Eunap. fr. 80, FHG 4, 49

672 ex v. A 1298 674 hinc v. O 496 676 cf. 625 677 Dam. cf. vv. A 1941,
 Δ 552; hinc v. K 474

Δ(GFVM) 1 συλλογίζεται—2 ζητησάτω om. V 1 λογίζεται G 4 et 6 ἐνέργειαν GF
 (Philop. 13) 6 ἐν alt. om. GFV καὶ—7 πλείστοις om. V 7 γοῦν
 om. GVM 9 καὶ δυναμένων om. F 672 om. AF post 673 Φ. μία τῶν A. V
 673 extra ord. 13 Φωσώνιον AM Φωσόνιον V Φωσάνιον G καὶ om. F
 τὸ om. V 14 τι|τε G 14. 15 καὶ δ om. V 15 ὀράριον GM^{ec}, Et.
 676 om. F 20 ἄλλ'—22 Ποιητήν om. F 20 ἀνανδρείαν V, v. l. A 1941 ἀν-
 ανδριῶν M 21 ἐντεῦθεν V 23 καὶ Φωταυγός om. AFV mg. A^r 25 αἰτιατικῇ
 om. AFV; Φωτίζω· ἄ. mg. add. A^r 28 δc—p. 759, 6 θρησκείαν om. F

ἀρετὴν ἐνόσει τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαίνουσας πλέον. καὶ τό γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλώμενον εἰς τὴν λύσιν συνεγόμενον καὶ διέπλεκεν εἰς πῆξιν τινα καὶ ἀρμονίαν, ὅπως ἂν ἀρκέσειε τῷ καλῷ. ὃς τοὺς ληστὰς ῥαδίως συνεΐλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ληστείας ἐκ τῆς μνείας τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ Ἑλλήν τὴν θρησκείαν.

682 Φράγχοι: Γερμανικοί.

683 Φράγματα: ἀσφαλίματα. ἐν Ἐπιγράμμασι· τὰ δ' ὀκτάρια μετώπων φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλος ἔπαξε πίτυν. τὰ κέρατα λέγει Anth.

10 τῆς ἐλάφου.

684 Φραγνύντες: καθοπλίζοντες. τῶν νέων τοὺς ἀπορωτάτους τοῖς Ε ὅπλοις φραγνύντες.

685 Φραδέος: φρονίμου. Δ

686 Φράδμων: συνετός, φρόνιμος, ἢ ἔμπειρος. Σ

15 687 Φραζόμενος: σκεπτόμενος, διανοούμενος. Σ

688 Φράζουσι: σημαίνουν, δηλοῦσι. Σ

689 Φραώτης: ὄνομα κύριον. Δ

690 Φράσας: φρασάμενος, ἐπινοήσας. δόλος ἦν ὁ φράσας. τουτέστι Soph. τὴν ἐστίαςιν ἐν ἧ ἀνῆρέθῃ ὁ Ἀγαμέμνων. ἔρως ὁ κτείνας. ὁ Αἰγίσιος

20 δι' ἔρωτος.

691 Φραστήρας: εἰδήμονας, ἐπιστήμονας. Ξενοφῶν· εἶχε δὲ τοῦ-Ε τους ὁ Κύρος ὁδῶν φραστήρας καὶ ὑδάτων καὶ χιλοῦ.

692 Φραστήρες: οἱ γινώμονες τῶν ἡλικιῶν ὁδόντες. Ἀριστοφάνης· Δ· ἐπτέτης ὦν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε φράτορας. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁδόντας 25 φραστήρας, φράτορας εἶπε, τουτέστι συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη ἔχουσι πάντας τοὺς ὁδόντας. λέγει οὖν, ὅτι χρονίας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἡδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας. καὶ νῦν δημαγωγεῖ ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς κᾶστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πολιτείας ἢ δημαγωγίας, 30 μοχθηρίας εἶπε· χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκροὺς φασι.

688 τὰ δ'—πίτυν Anth. 6, 110, 3—4 685 in Ω 354 686 = Ba 409, 2
cf. Et. M. 799, 15, sch. Π 638, Ap. S. 165, 11, H 687 = Ba 409, 3 cf. H,
sch. Δ 14, Et. M. 799, 25 688 = Ba 409, 4 cf. H 689 = Ambr. 484
690 Soph. El. 197 c. sch. 691 εἶχε sq. Xen. Cyr. 5, 4, 40 692 ἐπτέτης sq.
Ar. Ran. 418, 419—21 c. sch. cf. sch. Ar. Av. 765; συγγενεῖς cf. Ba 409, 6 = Et.
Gen., Et. M. 799, 28; H, Bk. 315, 21

692 cf. vv. Ε 2872 et Δ 411

4 ἀνεΐλεν Kust. 5 μνείας A: μνήμης GVM 682 om. AF mg. A' post Δ (GFVM)
685 V 7 Φράγχοι GM*: οἱ Γερμανοί V 11 τοῖς om. A' (A legi nequīt)
686 om. F 15 σκεπόμενος VM om. in lae. F 18 δόλιος A 29 πολί-
τας V^{ac}M cp. A 30 καλὰ V

Harp. 693 Φρατέρες: φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φράτερες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. καὶ φρατρίζειν, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν. Ζῆται ἐν τῷ γεννῆται.

Σ 694 Φράτορες καὶ Φρατρίαι καὶ Φρατρίαρχος: φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος 5 φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο· ἐγγράφεται δὲ πατρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἐορτῇ. φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι τριττύν, ἥτοι

Ar. τὴν φρατρίαν ἢ φρατορίαν. Φράτορας δὲ τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰς δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, οἶον πατριᾶς τινος. ὁ γοῦν Ὀμηρος τὴν αὐτὴν καὶ πάτρην λέγει. ἡ μὰν ἀμφοτέροισιν 10 ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη. μεταφορᾷ φάτρη καὶ φάτρη. μεταπέπτωκε δὲ τὰ στοιχεῖα· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Πάτριος Ζεὺς καὶ Φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτορας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

Σ 695 Φραχθέντες: ἀσφαλισμένοι.

Heey. 696 Φρεάντλης: οὕτως ἐκαλεῖτο Κλεάνθης ὁ φιλόσοφος· μὴ ἔχων 15 γὰρ ὅθεν τραφεῖν, τὰς μὲν νύκτας ἦντλει ὕδωρ μισθῷ, μεθ' ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε.

Thdr. 697 Φρέαρ διαφθορᾶς: ἡ διηνεκὴς τιμωρία παρὰ τῷ Δαβίδ.

Harp. 698 Φρεάριος: δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησι- 20 φώντος.

Σ Ε 699 Φρεάτια: τὰ βαθέα ὀρύγματα. πᾶσαν ἐδήλωσε τὴν γῆν, μήτε Ε τῶν φρεατίνων ναμάτων φειδόμενος. καὶ αὖθις· φρεατίας δὲ Δ εἶχεν ὁ τόπος ἀγνοουμένας. καὶ Φρεατία, ὄρυξις.

Σ 700 Φρενήρης: φρόνιμος, ἢ παράφρων. Ἀγαθίας· ἦν δέ τις Ε Ἀρμένιος φρενήρης καὶ ἐν δέοντι φιλοκίνδυνος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ 25 Ε Κόμοδος ἦν φύσιν τε οὐ φρενήρης καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά.

Δ 701 Φρενίτις: νόκος.

693 — μετέχειν **Harp.** = **Et. Gen.**, **Et. M.** 799, 29 cf. **H** 694 — ἐορτῇ cf. **Bk.** 313, 27, sch. **Pl. Tim.** 21 b Φράτορας—Φάτριος sch. **Ar. Eq.** 255; **N** 354. vs. 12 τὸ sq. sch. **Ar. Av.** 1669 695 = **Ba** 409, 5 cf. **H**; in **P** 268 697 **Thdr.** in **Ps.** 54, 24, **PG** 80, 1281 b 698 **Harp.** cf. **Et. Gen.** = **Et. M.** 799, 36, **H**: **Dem.** 18, 84 699 — ὀρύγματα = **Ba** 409, 7, **H** φρεατίας—ἀγνοουμένας **Polyb.** 10, 28, 2 Φρεατία sq. = **Ambr.** 507, **Zon.** 1823 cf. **Ps. Herodian.** 143 700 — παράφρων = **Ba** 409, 9, **Et. Gen.**, **Et. M.** 799, 40; — φρόνιμος = **L** ad **Ambr.** 476, **Ps. Herodian.** 143 ἦν—φιλοκίνδυνος **Agath.** 2, 6 p. 76, 12 701 = **Ambr.** 501, **Ps. Herodian.** 143

693—4 cf. vv. Γ 146—7 696 cf. v. Κ 1711

A (GFVM) 1 Φρατόρες utrob. **G**, pr. **V**, v. l. **Harp.**, **Et.** φατρία cett. **GF(V)**, v. l. **Harp.** et **Et.** 2 μετέχοντες—3 φρατρίας om. **V** 2 καὶ om. **F** 4 φρα- 3 φρατρία—6 ἐκαλεῖτο om. **G**, φρατρία—6 φρατρίαρχος om. **F** 4 φατρία **VM**^{ce} 5 τοῦ om. **V** 6 φατρίαρχος **VM** ἐγγράφετο **G** δὲ om. **F** 7 τὸ αὐτὸ **AG**: αὐτὸ τὸ **FV** τὸ αὐτὸ τὸ **M** ἔθος **A** εἶναι om. **G** 8 φά- 4 τριαν **GFV** 10 ἡ—12 Φάτριος om. **F** 12 Ζεὺς καὶ] ἑένος καὶ **V** om. **A** 15 Φρεάντης **A**, γρ. καὶ Φρεάντλης mg. add. **A*** 16 μισθοῦ **Bekk.** 19 Δη- 5 μοσθένης ὑπὲρ **K**. om. **V** 21 μηδὲ **G** 22 φρεατίων **GFVM** φρεατιαίων **Pors.** 6 ναμάτων] ὑδάτων **G** 23 ἀγνοουμένας ὁ τόπος **V** 25 καὶ αὖθις—26. 27 πο- 6 λεμικά om. **F** 25 δὲ] μὲν **G**

- 702 Φρενοβλάβεια. Δ
 703 Φρενοβλαβής: ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος, ὁ παράφρων.
 ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμιζαν καμηλοπαρ-
 δάλεις καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις κύμασιν ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ
 5 πυγμαίους Ὀμηρος ὠνόμασε.
 704 Φρενόθεν· Σοφοκλῆς· οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν ἐπ' ἀριστερά, παῖ Soph.
 Τελαμῶνος, ἔβης, τόσον ἐν ποίμναισι πιτνῶν. ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ ἐπὶ
 τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὥς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπесεῖν τοῖς ποιμνίοις.
 ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί, δεξιὰ δὲ τὰ συνετὰ.
 10 705 Φρενόληπτος: ὁ ἀναίσθητος. Δ
 706 Φρενωθῆναι: ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενώ, τρίτης Δ;
 κυζυγίας τῶν περισπωμένων.
 707 Φρεορύκτης· Φρεωρύχος δέ. καὶ Φρεατορύκτης. καὶ Δ + Σ
 Φρεορυκτῶ, ῥήμα· Φρεωρυχῶ δέ.
 15 708 Φρεΐατα: φρέατα. Δ
 709 Φρήν, φρένα: διάνοιαν. Σ
 710 Φρήμας· Πίνδαρος· φρήμας, δι' αἰθέρος. διότι πυρώδης ὦν ὁ αἰθήρ οὐ Suid.
 τρέφει. καὶ ζῆται ἐν τῷ αἰθήρ.
 711 Φρήτρα: ἡ συγγένεια. οἱ cfās ἐκόσμου, καὶ διεῖλεν ἐς Δ
 20 φρήτρας λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὥσπερ ἀνθρώπους.
 712 Φρίκα: τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. Σ
 713 Φρίκη: τρόμος, ἄλμος. καὶ τολμηθὲν οἱ τὸ μέγα τόλμημα, Σ
 φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσω μακροτάτη. Ε
 714 Φριμάσσεσθαι: παρὰ Ἡροδότῳ φρυάσσεσθαι. πεφυσῆσθαι. Hae.
 25 715 Φριμασσομένη: χρεμετίζουσα, ἀγριουμένη· ἡ ἀτάκτως πη- Σ
 δῶσα. ἡ δὲ ἵππος ὀπισθόρμητα φριμασσομένη ἐχώρει καὶ ἀδύνατα Ε
 εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. καὶ αὖθις· κτύπου τῶν ὅπλων καὶ Ε
 φριμαγμοῦ τῶν ἵππων κατακούοντες ἐξεπλήσσοντο.

702 = Ambr. 505 cf. H 703 ἐπὶ sq. Dam. fr. 78, sed chronico byz. attri-
 buerim 704 Soph. Ai. 183—5 c. sch. 183 705 cf. Ambr. 479—80, Zon. 1822
 707 cf. Ps. Herodian. 204. Φρεωρύχος, Φρεατορύκτης cf. Ba 409, 8 = Et. Gen.,
 Et. M. 799, 41 708 sch. Φ 197 = H, Zon. 1825 cf. Ambr. 508 709 = Ba
 409, 10 cf. H, sch. A 107 711 — συγγένεια cf. Ps. Herodian. 144, Ambr. 497,
 H, sch. B 362, Ap. S. 165, 13 οἱ sq. Babr. 31, 9—10 712 = Ba 409, 11,
 Et. Gen., Et. M. 800, 30, Ap. S. 165, 16 cf. H 713 — ἄλμος = Ba 409, 12, Et.
 Gen. cf. Et. M. 800, 24, H καὶ pr. sq. Aelian. fr. 10 714 gl. Hdt. 3, 87
 715 — πηδῶσα = Ba 409, 14, Et. Gen., Et. M. 800, 37 cf. Ambr. 514, Ps. He-
 rodian. 144

704 cf. vv. A 3901 et Δ 225 710 ex v. Al 122 711 cf. 281 713 cf.
 vv. 1195 et T 477

7 ποίμνεσι FVM 9 δὲ pr.] μὲν F 10 Φρενήληπτος GVM, contra ord. A(GFVM)
 13 δὲ om. F καὶ pr. om. A, add. A^r 16 Φρήν om. F 710 om. AF
 post 711 V 18 καὶ—αἰθήρ om. GV 24 φρύσσεσθαι AF φυσῆσθαι F
 cf. gl. 27 κατάδενδρα Tourp ἐκτύπου V

Σ 716 Φρίξ: ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. ἡ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν.

Σ 717 Φρίξ: τῶν ὑδάτων μελανία.

Σ 718 Φριξότριχα: ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. Βάβριος· κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης διέδραμε μῦς, ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη, φρίζας δὲ 5
Δ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης. καὶ Φρίσσω, τὸ πυκνῶ.

Synt. 719 Φρίσσω· αἰτιατική.

Σ? 720 Φρόνημα: ἡ ἔπαρσις. ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίσει τὰς 10
Ε? χεῖρας ὡς διαρρήξων τὸ ξύλον καὶ πιεσθεὶς θνήσκει. Φρόνημα
ΕΛ καὶ ἡ ἀλαζονεία. οἱ δὲ Ῥόδιοι φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς 10
καὶ αὐτοὶ τὸν τε Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες τῶν τε
Ῥωμαίων κρείττους ὄντες, ἐς τοσοῦτον δέος ἀφίκοντο, ὥστε τῶν
τάναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονησάντων ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι.

Δ 721 Φρόνημα: ἐνικῶς, διὰ τοῦ η· πληθυντικῶς δὲ τὰ φρόνιμα 15
διὰ τοῦ ι.

Δ 722 Φρονηματίας.

Δ 723 Φρονηματίζομαι: ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

Σ 724 Φρονηματισθῆναι: οὕτως Ὑπερίδης. ἀντὶ τοῦ φρονήματος καὶ 20
Ε οἴησεως πληρωθῆναι. οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλω-
μένων ἔτοιμοι ἦσαν.

Ε 725 Φρονηματισμόν: ἔπαρσιν, τύφον. θεασάμενοι δὲ τὸν φρονη-
ματισμόν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις καὶ ταῖς κατὰ
κοινὸν ἐντεύξεσιν ἐξ αὐτῆς ἐπανήλθον εἰς τὸν στρατηγόν. καὶ τὸ

Δ ῥῆμα Φρονηματίζω.

Phil. 726 Φρόνησις· φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ 25
οὐδετέρων.

Δ 727 Φρόνιν: τὴν φρόνησιν. κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. Ὅμηρος.

Suid. 728 Φρονούτων: ἀντὶ τοῦ φρονεῖν τωσαν. καὶ ζῆτει ἐν τῷ δρώντων.

729 Φρονῶ· τὸ καυχῶμαι.

716 = Σ^a, Et. M. 800, 25, Ps. Herodian. 144 cf. sch. H 63, H, Ba 409, 16, Ambr. 499 717 = Ba 409, 21 718 — τρίχας = Ba 409, 13, Et. Gen., Et. M. 800, 32 κοιμωμένου — κοίλης Babr. 82, 1—3 Φρίσσω sq. = Ambr. 513 719 = Synt. Laur. cf. Synt. Gnd., An. Ox. 4, 303, 6 et 304, 10 720 — ἔπαρσις cf. sch. Thuc. 1, 81, 6 ὁ — θνήσκει Paus. Per. 6, 14, 8 οἱ sq. Cass. D. fr. 68, 1 = EL 413, 25—31 721 cf. Ambr. 510, Zon. 1825 722 cf. Ps. Herodian. 146 724 — Ὑπερίδης cf. Et. M. 800, 43; Hyper. fr. 275 725 θεασάμενοι — στρατηγόν [Polyb. fr. 235] Φρονηματίζω = Ambr. 523 726 Laert. 7, 92 727 cf. Et. M. 800, 46; — φρόνιν cf. H, sch. γ 244, δ 258; δ 258 729 = Ambr. 515

718 Babr. cf. 644, E 449 720 Thuc. cf. 725; Paus. cf. vv. M 1066 et T 209 725 init. cf. 720 728 ex v. Δ 1587

A(GFVM) 717 non nov. gl. GFM 10 οἱ—13 πέμψαι om. F 10 φρόνημα om. A 12 ἐ] καὶ ἐς M 14 τὰ φρόνιμα] τὰ φρονήματα F om. A; φρόνημα η, τὰ φρόνιμα i mg. add. A^r 722 om. F post 720 V 723 om. FV 17 ὅτι] τὸ Bhd. 21 θεασάμενοι—23 Φρονηματίζω om. F 23 τὸ om. V 27 Ὅμηρος—29 καυχῶμαι om. AFV

730 Φρονῶ· πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τόδε. οὐκ οἶδ'· ἐφ' Soph.
οἷς γὰρ οὐ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.

731 Φροντιζόντων· συνεστώτων. καὶ Φροντιζόντων, ἀντὶ
τοῦ στυγναζόντων. ἢ εὐνοδός τις καὶ θάκος σοφῶν. φροντισταὶ δὲ Ar.
5 ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων καὶ
διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. Μεριμνοφροντισταὶ δὲ
καλοῦνται οἱ σοφοί, οἱ Σωκρατικοί. καὶ Φρόντισμα, τὸ σόφισμα. Δ?
732 Φροντίζω· γενικῇ. Synt.

733 Φροντίς· ἀγωνία, καὶ μέριμνα, καὶ φόβος. ὅσῃν ἀπὼν παρέσχες Ar.
10 ἡμῖν φροντίδα;

734 Φροντιστήριον· διατριβή, ἢ μοναστήριον· ὅπερ Ἀττικοὶ σεμ- Σ
νεῖον καλοῦσι.

735 Φρόντων, Ἑμισιγνός, ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασι- Hesych.
λέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ
15 καὶ Ἀσίνῃ τῇ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ 5' ἔτη
γεγονώς· καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγίνον τὸν
κριτικὸν κατέλιπεν κληρονόμον. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

736 Φρωγεῖν· φράττειν Ἀττικῶς. Σ

737 Φροῦδα· ἀφανῆ, ἄφαντα. φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοῦναν- Σ
20 τίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἐπεὶ πέπταται,
κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος. E Soph.
καὶ Φροῦδος, ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. παρὰ πολλοῖς δὲ τοῦνομά ἐστι. Harp.

738 Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ· οἶονεὶ ἀπεληλυθώς, ἔκδημος. Ἀπολλόδω- Ecl.
ρος φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ φησιν ἢ φρούρος ὁ προορῶν, ἢ ἡδη
25 ἔξω ὢν. καὶ αὖθις· Φρουράς ἄδων ὀλίγου φροῦδος γεγέ- Ar
νημαι. ἀντὶ τοῦ διαγρυπνῶν περὶ τὴν φρουράν. διχῶς δὲ λέγεται
ἢ γραφῇ· φρουράς ἄδων καὶ φρουράς ἰδῶν. καὶ τὸ μὲν φρουράς
ἄδων ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἄδων φρουράς, τὸ δὲ φρουράς ἰδῶν ἀντὶ τοῦ
φυλάττων· ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου θυρῶν.

730 Soph. OT 568—9 731 εὐνοδός—φροντίδος sch. Ar. Nu. 94. Με-
ριμνοφροντισταὶ—Σωκρατικοί sch. Ar. Nu. 101 plenius 732 = Synt. Laur. et
Gud., An. Ox. 4, 304, 7 733 Ar. Eq. 612 c. sch. 734 = Ba 409, 19, Et. Gen.,
Et. M. 800, 55 cf. H 736 cf. Σ*, Ba 409, 32 737 — ἀφαντα = Ba 409, 22,
Et. Gen., Et. M. 801, 6, H cf. Ambr. 509, Bk. 314, 13 ἀλλ'—λόγος Soph.
Ai. 263—4 Φροῦδος sq. Harp.; — ἐκποδῶν = Et. Gen., Et. M. 801, 6
738 — ὁδοῦ pr. cf. Orus ap. Et. Gen., Et. M. 801, 1. ἀπεληλυθώς—προορῶν cf.
Et. Gud., Et. Gen., Et. M. 800, 57, 808, 8, Orion 158, 26 Φρουράς pr. sq. Ar.
Nu. 721 c. sch.

730 om. F 1 τάδε G 2 φιλῶν VM 5 ἐκαλοῦντων M 9 πάρεσχ' AF A et A', F
10 τὴν φροντίδα GM 13 γεγονώς—17 λόγους om. F 13 Σεβήρου V (GV M)
14 πρώτῳ] δευτέρῳ Hemst. 15 (ἐτελεύτη)σε desinit vetus manus A
736 post 744 GM, ordo poscit 18 Φρωτεῖν V Φώγειν Ba, Ruhnken, Hes.
Et. M. 803, 49 φρύττειν Ruhnken, hoc vel φρύγειν (= Ba, Σ*) Bhd. Ἀττι-
κῶς ad 745 reduxit Pierson 19 φροῦδα—22 ἐστὶ om. F 23 ἐληλυθώς A' F V
sed cf. Et. 24 ἢ φρούρος GM^{sc} cf. Et.: φροῦδος δὲ A' F V M^{sc} ἡδη om. F
25 αὖθις F: ἑτέρα παροιμία rell.

φρουράς δὲ ἄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν· οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποκοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν ἦδον.

Δ 739 Φρουρά: φυλακή. περί τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Ε? Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστήσαι.

Σ 740 Φρουρεῖ: φυλάσσει.

Prov. 741 Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν: ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων·

Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. δι' ἀτέλειαν οὖν καὶ τὸ ἀταλαιπύρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων Ζῆν εἰρῆσθαι, ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινα ἢ φρουρεῖν.

Prov. (Σ?) 742 Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δ' ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔνιοι δέ, ὅτι Φίλιππος ἐλὼν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνῶμη τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

Σ Suid. 743 Φρούριον: κάστρον. καί, φρούριον Χλομάρων.

Ε 744 Φρουροί: τάξεις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσταμένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων· καὶ δεινὸς ἐπ' αὐτὴν Ῥωμαίων νόμος, τὸν ὑποχωρήσαντα καθ' ἡνδηποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ τοῦ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵστανται.

Δ 745 Φροίμιον: προοίμιον.

Σ 746 Φρύαγμα: ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἡχή, ἀγρίῳ φυχῆματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως.

Ar. 747 Φρυαγμοσεμνάκους· Ἀριστοφάνης· ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

Σ 748 Φρυάττεσθαι: τὸ καταπλήττειν. οὕτως Μένανδρος. καὶ Φρυαττόμενος, ἐπαιρόμενος.

Ar. 749 Φρύγανον τίθεσθαι: τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανον πρὸς τὸ ἀνάσαι ὡς οἱ μάντις. καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. διὰ τοῦτό φησιν, εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι.

739 — φυλακή cf. H περί sq. de Epaminond. sec. Bhd. 740 = Ba 409, 23. Zon. 1826 cf. H, An. Ox. 2, 467, 30 741 — νησιωτῶν cf. Zen. VI 32 (Σ dubitanter attr. Crusius) 742 Φίλιππος sq. cf. Zen. VI 33; FGrHist 115, 235 743 — κάστρον = Ba 409, 24, Et. Gen., Et. M. 801, 9 744 Ios. Bell. 5, 482 745 = Ambr. 511 cf. Σ*, Ba 409, 18, H; Et. Gen. = Et. M. 801, 3, sch. Luc. 227, 25 746 = Ba 409, 25, Et. Gen., Et. M. 801, 12 747 Ar. Vsp. 135 748 cf. Et. M. 801, 16, Et. Gen. Φρυαττόμενος sq. = Ba 409, 28 cf. H; Men. com fr. 1081 749 Ar. Pac. 1027 c. sch.

748 φρούριον sq. ex v. A 3082

A^rF (6 V M) 3 περί—6 φυλάσσει om. F 4 ὡς om. A 7 Ἀθηναῖοι—10 φρουρεῖν om. F 7 διαβαλόντες GVM 9 εἴρηται Bhd. 11 ἐν Ναυπάκτῳ] ἐν-αυπάκτοις F 12 τῶν—15 δευτέρῳ om. F 16 καί—Χλομάρων om. F 17 Φρουρός V 18 καί—20 ἵστανται om. F 19 ὑποχωρήσαν V τοῦ et 20 θάνατον om. V 747 om. F post 748 V, sed genuina est 26 οὕτως—27 ἐπαιρόμενος] τὸ ἐπαιρέσθαι F 28 τοῦτο—30 ἑαυτῶν om. F 30 φρύγανον F

- 750 Φρύγα: τὸν τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν. Ζήτει ἐν τῷ βάραθρον. Suid.
 751 Φρυγίλος ὄρνις, τοῦ Φιλήμονος γένους. φρυγίλος, ὄνομα Ἀρ. ὀρνέου. ὁ δὲ Φιλήμων κωμωδεῖται ὡς Φρυξ καὶ Ξένος καὶ Κάρ. Ἀριστοφάνης φησί.
 5 752 Φρύγιον: δαλὸς Ξηρός. Δ
 753 Φρύγιος αὐλῆσις: ὡς περ καὶ Δώριος καὶ Λύδιος. Ζήτει ἐν τῷ Δώριος. Suid.
 754 Φρυγίων ἐρίων: ἐκέισε γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. Ἀρ. Ἀριστοφάνης· χλαῖναν γὰρ ἀπώλες· ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
 10 755 Φρυκτός: ἡ διὰ τῶν δάδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς. Σ?
 756 Φρυκτός ὁ κύματος ἐλέγετο. ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουσαν οἱ τῶν Suid. Ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφρυκτοῦν, διαψηφίζειν, διακληροῦν.
 757 Φρυκτός. καὶ Παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουρ- Δ γοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς Rhet.
 15 πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων παραφρυκτωρεῦεσθαι λέγονται, ὡς φησι Λυσίας· τούτων εἰς ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη. Φρυκτωρεῖν κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν Harp. ἀνατείνόμενον σημαίνει.
 20 758 Φρυκτωρία: ἡ διὰ τῶν πυργῶν παραφυλακὴ νυκτερινή. ἢ Σ + Ἀρ. λαμπάς. ἢ καυσις. παρὰ τὸν πυρσόν, καὶ τὸ ὠρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν. Φρυκτωρὸς δὲ ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος. καὶ Δ? Φρυκτωρῶ· δοτικῇ. Syntr.
 759 Φρυκτοί: λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ἅς τινες βαστά- Thuc.
 25 ζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἐύρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάσσεσθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ

751 Ar. Av. 763 c. sch. plenior. 752 cf. H, An. Ox. 2, 468, 7; in Ps. 102, 4
 754 Ar. Av. 493 c. sch. 757 Φρυκτός cf. H, Poll. 1, 139 Παραφρυκτω-
 ρευόμενος — ἀπετυμπανίσθη cf. Bk. 298, 13 (unde Et. M. 699, 19); fontē rhetor.
 attr. Wentzel; Lys. 13, 67 Φρυκτωρεῖν sq. Harp. = Et. M. 801, 23 758 παρα-
 φυλακὴ — καυσις = Ba 409, 30, Et. Gen. cf. Et. M. 801, 28, H. διὰ τ. πυργῶν +
 παρὰ — ὠρεῖν cf. sch. Ar. Av. 1161, Et. M. 801, 24 Φρυκτωρῶ sq. = Syntr.
 Laur. et Gud., An. Ox. 4, 304, 9 759 sch. Thuc. 2, 94, 1

750 ex v. B 99 751 cf. 773 et v. Σ 946 758 ex v. Δ 1461 755 hinc
 v. Λ 87 756 ex v. Δ 837 757 Rhet. cf. v. Π 485

750 om. A F post 752 omissis Ζήτει — βάραθρον V 2 τοῦ — φρυγίλος et A^o F
 3 ὁ — 4 φησί om. F 753 om. F V post 751 A 7 ἐκέισε] ἐν Φρυγίᾳ F sed cf. sch. (G V M)
 8 Ἀριστοφάνης — 9 τοῦτον om. F 8 ἐρίων om. V 9 τοῦτο A 10 ἐν πολέμοις
 om. A 756 om. F V post vs. 18 ἀπετυμπανίσθη A 13. 14 Φρυκτῶν καὶ Παραφρυκτο-
 ρεῦσιν οἱ κακοῦντες F 14 παρὰ FM^o, plerique Π 485 ἐναντίον F V
 16 παραφρυκτωρεῦεσθαι — 19 σημαίνει om. F; καὶ praemis V 16 λέγεται G V
 cp. M cf. Π 485 16. 17 πρεσβύτερος GM, Π 485 cp. V 18 Φρυκτωρεῖν] nov. gl. A
 διὰ om. A πυρσῶν G, Maussac: πυρῶν V, Harp. Et. πυρσούς AM 19 ἀνα-
 τείνόμενον V, Et.: ἀνατείνόμενον Harp. ἀνατείνειν AGM σημείον V, cod. R Et.
 20 πυρῶν V πυρσῶν Port. 21 παρὰ τὸν A: παρὰ τὸ G V M ἢ F πυρσόν]
 φρυκτόν Kust. 22 δὲ om. G, nov. gl. τῆς] τὰς F καὶ om. G 24 γινό-
 μεναι — p. 766, 3 ἐκίνου] οἱ λεγόμενοι φανοὶ F cf. 77 24 δὲ] αἱ V τινὰς G

φίλων, ὅταν ἐύρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἡρεμοῦντες· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν.

Ar. 760 Φρύνη ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις: Φρύνη, παλαιὰ ἐταῖρα. λήκυθος δέ, τουτέστι διωδηκυῖα τὸ πρόσωπον. 5

Ar. 761 Φρύνις, κιθαρωδός, Μιτυληναῖος· ὃς ἐδόκει πρῶτος καθαρίζει παρ' Ἀθηναίοις καὶ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου· ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά, εὐδόκιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρύνιν αὐλωδοῦντα καθαρίζειν ἐδίδαξεν. 10 Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς τὸν Φρύνιν Λέσβιον φησι, Κάνωπος υἱόν· τοῦτον δὲ Ἰέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον ὄντα δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σκεδίοις ἔοικεν εἰ γὰρ ἦν γεγωνὶς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἰέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοί, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, 15 κατακλάσας τὴν ψδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον.

Heey. 762 Φρύνιχος, Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου, οἱ δὲ Χοροκλέους· Ἀθηναῖος, τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοῖνυν ἐπὶ τῆς ΣΖ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ 20 εὐρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. τραγωδίαί δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἑννέα αὗται· Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθακοι, Δαναῖδες.

Heey. 763 Φρύνιχος, Ἀθηναῖος, κωμικός τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας 25 κωμωδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, Σάτυροι.

Heey. 764 Φρύνιχος, Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστὴν ὑπ' Ἀττικῶν ὄνο- 30 μάτων βιβλία β', Τιθεμένων συναγωγὴν, Σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

760 Ar. Eccl. 1101 c. sch. plenior. cf. Ambr. 503 761 sch. Ar. Nu. 971
plenius 762 cf. sch. Ar. Av. 750, Kaibel, Fr. com. p. 8

761 cf. v. Σ 1775

ArV 5 λήκυθον A 6 κιθαρίζει VM 11 δὲ om. V Λέσβιος V
(GM) 13 ὄντος V 18 στρατηγικὴν G cf. ad p. 767, 22 20 εἰσήνεγκεν V cf.
vs. 19 21. 22 Πολυφράδμονα VM cf. SIG 723, 3, Hypoth. Aeschyl. Sept.:
Πολυφράδμονα AG cf. vs. 17 22 δὲ αὐτοῦ εἰσιν AM: δὲ εἰσιν αὐτοῦ G εἰσιν
αὐτοῦ V Πλευρωνία Blomfield 23 ἢ tert. om. G 23. 24 Σύνθακοι Kust.,
oblocutus est Bos 26 πζ' Clinton, v. A 3922 contulit Mein. ὀλυμπιάδι G
cp. M 30 Ἀττικιστὴς V ὑπ'] Περὶ Bas. ἢ Περὶ Bhd. 31 συναγωγῇ V
32 μζ' sq.] λς' Phot. Bibl. p. 100a 34

765 Φρύνιχος, Μελανθᾶ, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔστι δὲ τῶν δραμά- Hes.
των αὐτοῦ καὶ τάδε· Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνη. ἐποίησε καὶ Πυρρίχας.
ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν, ἄλυσιν Μιλησίων τραδω- E?
δήσαντα.

- 5 766 Φρυνίχου πάλαισμα: αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως Prov.
καὶ συνετῶς σοφισζομένων. ἵστορεῖ δὲ Θουκυδίδης, ὅτι Φρύνιχος, στρα-
τηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν Ἀλ-
κιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος, ὅτι βού-
λοιο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν
10 Ἀλκιβιάδου καὶ πέμπαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπο-
λέσθαι ὁ Φρύνιχος γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονός, αἰτιώμενος
καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδῶσιν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σιμήνας
δὲ οὕτω προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ'
αὐτοῦ παρ' Ἀλκιβιάδου· καὶ πολεμίων ἔφοδον ἐσομένων φυλάσσεσθαι.
15 συμβάντων δὲ οὕτως τούτων καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων,
γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα, καὶ τὰ
νῦν καὶ τὰ πρότερον, κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπὸ Ἀλκιβιάδου
γεγενῆσθαι. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Φρυνίχου παλαίσμασιν, Ar.
ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι· στρατηγούντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ Ἀθη-
20 ναῖοι καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντος τὸν πόλεμον.
κωμικὸς ποιητής, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσήγε καὶ παλαίοντας.
ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν τραγικῶν ἄτιμοι
ἐγένοντο. γεγονάσι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

767 Φρύνιχος καὶ Λύκις καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ὑπόψυχοι. καὶ Ar.
25 Ἀριστοφάνης· ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα, Φρύνιχος ἀμβροσίῳν μελέων
ἀπεγεύετο καρπὸν αἰεὶ φέρων γλυκεῖαν ψῆδαν.

768 Φρῦνος: ὁ ἀδιάπλαστος βάτραχος. καὶ ἐπίγραμμα· ἀσπίδα, Δ
φρῦνον, ὄφιν καὶ Λαδικέας περίφευγε καὶ κύνα λυσετήρα, καὶ πάλιν
Λαδικέας.

- 30 769 Φρύνων καὶ Φιλοκράτης: ἀμφότεροι προδόται. καὶ ὁ μὲν
διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλλετο, ὁ δὲ

765 ὅτι sq. cf. Aelian. v. h. 13, 17; fort. in fragm. collocanda 766 — γεγε-
νησθαι cf. Paroem. ed. Gsf. 882 Φρυνίχου — ἐγένοντο sch. Ar. Ran. 688 plenius.
γεγονάσι sq. sch. Ar. Av. 750 cf. sch. Ran. 13 767 — ὑπόψυχοι sch. Ar. Ran.
13 plenius. ἔνθεν sq. Ar. Av. 747—50 768 — βάτραχος cf. sch. Nic. Th. 620.
Al. 567, H, Et. M. 801, 29 ἀσπίδα sq. Synes. ep. 127 init. 769 cf. Dem.
19, 197, 229 sq.

766 Ar. Ran. cf. v. Π 62 767 cf. v. Λ 808; hinc v. Γ 810 768 Synes.
cf. vv. Λ 54 et 854 769 cf. v. O 736

2 καὶ pr. post 1 δὲ transpos. G om. A τάδε] ταῦτα G 3 Ἀθηναῖοι A: Ar v
οἱ Πέρσαι G VM 5 Φρύνιχον V 7 τῶν om. V 9 λαβόντα V 10 ἐλθὼν V (GM)
12 ἐπέλθῃ VM 14 ἐσομένης Paroem. hoc vel ἐσομένην Bhd. 16 πάντες V
20 προδόντι GM^{ac}, Π 62, sch. (?) 21 οὗτος κωμικὸς et εἰσήγαγε G
22 τραγικῶν AMYR, Π 62, sch.: στρατηγῶν GVM (ex στρατηγὸς ortum, sed
cf. p. 766, 18) πολιτῶν Mein. frustra 26 ἀπεγεύετο A: ἀπογεύετω GM ἀπελέ-
γετο V ἀπεβόσκετο Ar. 28 et 29 Λαδικέας G, Λ 854, F in Λ 54, Synes.: Λακιδέας
AVM^{ac}, Λ 54, Λακιδέας M^{ac}

Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς προαγωγείᾳ, ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ· Φωκίων δὲ ὁ Φώκου πολλοῖς χρήματα ἔδωκε καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτοῦ. χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ· δικάζων δὲ ἀεὶ τὴν κῶζουσιν ἔφερεν. ὁ δὲ ἐπὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἔνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίαν⁵ α τινες ἀναφέρουσι καὶ φασιν ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε καὶ ἐξέδωκεν.

Rhet. 770 Φρυνώνδας: τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεω· ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρὲ κύ. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς¹⁰ Φρυνώνδας καλοῦσι. κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος καὶ πανούργος, μισθοῦ τινος μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥαδίως συντιθεῖς, ὥς φησιν Εὐδήμος. καὶ αὐθις· ἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας οὔτ' Εὐρύβατος οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης.¹⁵

Δ 771 Φρύνωνος: ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δέκα πρέσβων εἰς ἣν Harp. τῶν μετὰ Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

Prov. 772 Φρῦξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος: ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκεῖται.

Ar. 773 Φρῦξ μὴδὲν ἤττον Σπινθάρου: οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμω-²⁰ δεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρῦξ.

Δ 774 Φοιβάδιον.

Δ 775 Φοιβάμμωνος.

Δ 776 Φοιβάς: ἡ θεά.

Σ 777 Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι. καὶ Φοῖβον, τὸ καθαρὸν. καὶ²⁵

Δ Φοῖβαι, αἱ καθαραί.

778 Φοῖβη: ἡ ἄμπελος. ἐν Ἐπιγράμμασι· τριεσσὼν ὑπ' εὐπετάλοις Anth. δῶρον ἔθηκε φοίβαι.

Δ 779 Φοῖβιος: ὁ Ἀπόλλων.

Σ 780 Φοῖβος: καθαρός, ἀγνός, ἡ μάντις· καὶ ἀμιάντος· καὶ ὁ³⁰ Ἀπόλλων.

770 — πονηρὲ cf. sch. Aeschin. 3, 137; — διαβεβοημένων cf. Bk. 314, 26; Harp. = Et. Gen., Et. M. 801, 33; sch. Ar. Th. 861, Greg. Cyr. III 96; Ἀριστοφάνης (fr. 26) — καλοῦσιν = Et. Gen. cf. sch. Luc. 181, 12, Ba 409, 29, Et. M. 801, 35, H ἀλλ' οἶμαι sq. Aeschin. 3, 137 771 l. = Ambr. 489 οὗτος sq. Harp. 772 cf. Greg. Cyr. III 95 773 Ar. Av. 762 c. sch. 775 = Ambr. 414, Ps. Herodian. 197 777 — καθαίρεσθαι = P, Σ*, H cf. Ba 407, 13; Et. Gen. = Et. M. 797, 7 Φοῖβαι sq. cf. Et. M. 797, 1 778 τριεσσὼν sq. Anth. 6, 158, 2 779 cf. Ambr. 431 780 = P, Ba 407, 15 cf. Et. Gen., Et. M. 796, 54, sch. A 43, Ap. S. 164, 10

773 cf. 751 et v. Σ 946 778 cf. v. Θ 613

Α* V 2 δὲ om. G M συνεξέδωκε θυγατέρας A 4 ἐπὶ] περὶ Ba. 14 ποτε (G M) τῶν πονηρῶν τῶν πάλαι A 15 γοός V 22 Φοιβάδεον V Φοιβάδριον G 23 Φοιβάμμωνος A

781 Φοιδεράτοι: οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Ε Σκυθῶν.

782 Φοινήεις. Δ

783 Φοινικᾶ: τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν Suid.
5 οἱ Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν· καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

784 Φοινικελίτης: ὁ ἀπατηλός. Δ

785 Φοινίκειον αἶμα. καὶ Φοινίκειος οἶνος. Δ

786 Φοινίκη: πόλις. Δ

10 787 Φοινικήϊα γράμματα: Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Σ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὐρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. Σκάμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἅπαις, γενέσθαι δὲ αὐτῷ
15 θυγατέρας Ἀγλαυρον, Ἔρσην, Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρ-
θένον οὖσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικήϊα τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα, βουλόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ.

788 Φοινικίδα· τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, οἱ δημόται, μὴ οὐ κα- Ar.
ταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; οἷος αὐ μέλας τις ὑμῖν
20 θαυμάλῳ ἐπέζεσεν. ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἰμάσσειν, ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα; τὸ δὲ καταξάινειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο· διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης δέ φησι χρῆσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους·
25 τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χροᾶς ἀνδρικόν, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἵματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ρεύσεως ἐθίζει κατασφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ τοῦ φορήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἵμαχθῆναι. καί, ξαίνει κατὰ νώτου πολλὰς. Δημοσθένης. θαυμάλῳ δὲ ὁ διακεκαυμένος. ἀνθρακεῖς δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ Ἰώσηπος· κτησίν τε τὴν σὴν καὶ τοὺς οἰκείους E
30 ἅπαντας εἰς τὸ καταγῶγιον ἀποθεμένην ἐγκαθεῖρξαι, πρὸ τῶν θυρῶν ἀνατείνανσαν φοινικίδας.

782 cf. Ambr. 397 = Zon. 1818 784 cf. Ambr. 396 = Zon. 1816; Theo-
gnost. 25, 31, H 785 Φοινίκειος οἶνος cf. Ambr. 423 786 cf. Et. M. 797, 22,
Ambr. 446; Ps. Herodian. 147, Steph. Byz. 787 = P cf. Et. Gen., Et. M. 797, 37,
H; Scammon. fr. 2, FHG 4, 489 788 — Ἀχαρνεῖς Ar. Ach. 319—21 c. sch. 320—1;
Dem. 19, 197 κτησίν sq. Ios. Ant. 5, 13

783 ex v A 3221 cf. v. Δ 1258 788 Ar. cf. vv. K 682 et Θ 546

782 om. F 783 om. F post 781 A post 778 licenter V 4 kai pr. et sec. A^v V
om. G V M 8 Φοινίκιον F 11 τούτοις — 17 θυγατρί om. F 12 εὐρέ- (G F M)
θην V M Σκάμων AGM sed cf. Σ 531 et Ath. 14, 630 b 13 Ἀκταίωνος]
τῶν Ἀκταιονίδων ἐστὶ μία σκυλάκων (ex A 1034) mg. add. M 14 μεθεύεται G
17 τινος post τιμῆς transpos. G om. V, Phot. 18 φειδόμεθα AG F V, plerique
K 682 οἱ ὦ Ar. 18, 19 καταβαίνειν AV 20 ὡς] ἡ V 21 τὸ alt. G V,
K 682, sch.: τῷ A M 22 Ἀριστοφάνης V 23 φοινικίδα V 26 φρονή-
ματος A 27 ἐπεὶ τὸ] ἐπὶ τοῦ V 28 θαυμάλῳ V 29 καὶ — 31 φοινι-
κίδας post 809 AV 31 φοινικίδα G, Tourp

- Hez. 789 Φοινικίδης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φύλαρχος, Μισουμενῆ· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.
- Σ 790 Φοινικικόν: τὸ ψεύδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.
- Ar. 791 Φοινικικῶν· τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν Φοινικικῶν. ἢ 5 ὅτι φοινικὶς χλαμὺς ἦν πολεμική· ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν· Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱματωδῶν· ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιάς. καὶ Ὅμηρος· φοινίσσεται δ' αἵματι γαῖα.
- Δ 792 Φοινίκιον ἔρνος, καὶ χρῶμα. καὶ Φοινίκιος ἄνθρωπος.
- Ar. 793 Φοινικιοῦς: ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν 10 τῷ λόγῳ. καὶ ἐστὶ παρὰ τὴν φοίνικος γενικήν, φοινικέεις, φοινικίους ἐν ὑπερθέσει, φοινικιοὺς ἐν συναιρέσει.
- Σ 794 Φοινικολόφου: Ξανθολόφου.
- Σ 795 Φοινικοῦν: ἐρυθρόν, πυρρόν.
- 796 Φοινίκων ἐγκέφαλοι· Πῦρός φησιν, Ἰνδῶν βασιλεὺς· τὰ δὲ 15 ἐμὰ κίττια λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, Σ καὶ ὅποσα μοι ποταμὸς κηπεύει. καὶ Φοινίκων συνθῆκαι· οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι 20 νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.
- Δ 797 Φοινικῶνος.
- Δ 798 Φοῖνιξ: τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος ἐλθεῖν φασὶ τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τεττάρων καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. 25
- Hom. καὶ Φοῖνιξ, ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. Ὅμηρος· ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν. ἐπὶ ἵππου. περὶ οὖν τοῦ ὄρνέου ἱστόρηται, ὅτι ὅταν αὐτῷ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι· καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασίας καὶ σμύρνης πυρὰν ἀποθνήσκει. καυθεῖσθαι δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ 30 κκύληκα λέγουσι γίνεσθαι· ὃν τινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν

789 cf. Ath. 10, 415 e, 14, 652 d   790 = P, Et. M. 797, 40 cf. Paus. Att. fr. 318 ex Eust. O. 1757, 56, sch. Pl. Rep. 414 c   791 Ar. Pac. 303 c. sch.; K 484
798 sch. Ar. Av. 272   794 = P, Ba 407, 19, Et. Gen., Et. M. 797, 39 cf. H; in Eur. Ph. 820   795 = P, Ba 407, 20, Et. M. 797, 30 cf. H; in Iesai. 1, 18
796 — κηπεύει Philostr. 2, 26   Φοινικῶν συνθῆκαι sq. = P cf. Paroem. ed. Gsf. 117 n. 935   797 = Ambr. 413   798 — δένδρον = Zon. 1818, Ps. Herodian. 147 cf. Apion, H, Ar. S. 164, 26; in Z 163   vs. 26 Φοῖνιξ — ἦν Ψ 454 c. sch. ὅταν sq. Artem. 4, 47

796 Philostr. cf. v. Π 2180

A^r V   1 τῶν — 2 Δειπνοσοφιστῶν] ὄνομα κύριον F   2 Μισούμενος ὡς Ἀθ. ἐν
(G F M) Δειπνοσοφισταῖς G   8 γαῖα] καὶ πολέμου add. F   9 Φοινίκειον V   11 φοινικίους AM: φοινικίς V φοινίκους G   17 καὶ alt. om. GM, nov. gl.   21 καί] τε καὶ A   22 Μεταποντίων A   27 ὅτι om. A   28 αὐτὸ VM αὐτὸν Artem. 31 μεταβάλλειν AV

- φοίνικα καὶ ἀφίπτασθαι εἰς Αἴγυπτον ἐκεῖθεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοινίξ.
- 799 Φοινίξω: αἰμάξω, βάψω, πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου. ἢ τοῦ Σ φοίνικος· ὅτι πυρρός.
- 5 800 Φοίνιος: φόνου καὶ φθορᾶς παραιτία. ἀμφὶ δ' Ἑριννὺς φοίνιος Anth. ἐκ στομάτων μόρσιμον ἦκεν ὅπα. καὶ Φοίνιον ὁμοίως. Δ
- 801 Φοίνισσα ναῦς. καὶ Φοινίσσω, τὸ βάπτω. καὶ Φοινίτ- Δ των, βάπτων αἵματι. Σ
- 802 Φοινός: πυρρός, φόνιος. Σ
- 10 803 Φοιτᾶ: παραγίνεται. καὶ Φοιτᾶν, τὸ χολάζειν. Φιλό- Σ στρατος· φοιτᾶν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν Ἀπολλώνιον.
- 804 Φοιτάδας: τετριμμένες. τὴν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνεζήτηι καὶ Ε φρούρια καὶ φοιτάδας ὁδοὺς τε καὶ διαστήματα.
- 15 805 Φοιτάλμιος. Δ
- 806 Φοιτητάς: μαθητάς, παραγενομένους. ἔξ οὗ καὶ φοιτᾶν. Σ τὸ χολάζειν. Suid.
- 807 Φοιτία: ἡ πορεία. Δ
- 808 Φοῖτος: ἡ μανία. Δ
- 20 809 Φοιτῶντα: μεθ' ὁρμῆς μεμνηνὸτα μαινόμενον· φοῖτος γὰρ ἡ Soph. μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ποίμαισι, διὰ τὴν μανίαν· ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.
- 810 Φυγαδεία: φυγή, ἐξορία. δεῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόν- Δ των, ἠλλάξαντο φυγαδείαν ἀντὶ τούτων αἰδίων. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ Ε
- 25 περιφερόμενον, ὅτι παύσις τοῦ κακοῦ μείζον κακόν. καί, φυγὰς τοῦ Ε ἰδίου ἔθνους. οὗ φυγὰς ὀλίγα πόρρωθεν ἐγεγόνει, ἀπέδειξε βασί- Ε + Δ λιςσα. ἀντὶ τοῦ ἐξόριστος.

799 = P, Ba 407, 21, Et. M. 797, 34, Et. Gen. cf. H 800 ἀμφὶ—ὅπα Anth. 7, 188, 5—6 801 Φοίνισσα = Ambr. 439 Φοινίτων sq. = P, Ba 407, 25 cf. H 802 = P, Ba 407, 26, Et. Gen. cf. H, sch. Π 159 803 — παραγίνεται = P, Ba 407, 27 (in Ω 533) cf. H, Et. M. 797, 50, Ambr. 464, Ps. Herodian. 147 φοιτᾶν sq. Philostr. 1, 26 805 cf. Ambr. 430, Ps. Herodian 147, Zon. 1827 806 — παραγενομένους = P, Ba 407, 28, Et. Gen. cf. H = Ps. Herodian. 147 807 = Ambr. 445, Zon. 1819 808 = Ambr. 398, Ps. Herodian. 147, Theognost. 25, 31 cf. sch. Ap. Rh. 4, 55, H et ad 809 809 sch. Soph. Ai. 59 810 l. = Ambr. 557 ἐξόριστος cf. H

800 cf. vv. E 2994 et M 1258 803 hinc 806 pars 805 cf. 874 806 τὸ χολάζειν ex 803 810 init. cf. v. Π 806

1 εἰς Αἴγυπτον AVM: ἀπ' Αἰγύπτου G Αἰγύπτου Artem. ἐκεῖσε G, Artem. A^{rv} 5 Ἑρίνυς AFV, v. l. E 2994 6 καὶ Φ. ὁμοίως om. F 7 καὶ pr. om. A, (GFM) nov. gl. 10. 11 Φιλόστρατος—12 Ἀπολλώνιον om. F 11 μεσημβρίαν G 13 τετριμμένες—14 διαστήματα om. F 805 om. A, post 806 F, non nov. gl 16 ἐν γενομένους F ἔξ—17 χολάζειν om. A, τὸ χολάζειν om. F 18 Φοιτεία Kust. πορία GF 21 ἡ alt.—22 μανία om. F 23 δεῖν προδήλων et 24 ἀντὶ τ. αἰδίων om. F 23 δυοῖν GV 24 ἠλλάξαντι F ἀντὶ ἀντὶ τοῦ AG 25 κακόν om. F: γνωμικόν ss. V mg. AM 26 ἀπέδειξε G 26, 27 βασιλίςσαν vel βασιλέα Τουρ

- Soph. 811 Φυγγάνει· Σοφοκλῆς· Ξυνήμι τάδ', οὔτι με φυγγάνει. ἀντί
Ε τοῦ λανθάνει. καὶ αὖθις· ἐπὶ τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει.
- Suid. 812 Φυγή· ὁστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. Ζήτει ἐν τῷ ὁστρακισμῷ.
- Δ 813 Φυγοδέμνιος· παρθένος. ἐν Ἐπιγράμμασι· cώτειρα φυγο-
Anth. δέμνιε κούρα. 5
- Δ 814 Φύζα· δειλία, φυγή. καὶ Φυζαλέος, ὁ δειλός. ὠμηστὰν δ'
Anth. ἔτραπε φυζαλέον.
- Δ 815 Φυζακινός· ὁ δειλός.
- Σ 816 Φυήν· βλάστησιν, αὔξησιν ἡλικίας. κυρτὴ δέ σοι πέφυκε καὶ
τῶν ὀρθίων εἶναι δοκούντων ἢ φυῇ τῶν δακτύλων. 10
- Σ 817 Φύκη· ᾧτινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ
Anth. καὶ φυκία, τὰ βρύα. καὶ φυκίς. ἐν Ἐπιγράμμασι· πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἴλκυεν αἰγιαλῶν.
- Σ Δ 818 Φυκία· θαλάσσια ζῶα· ἢ ὁ ἀφρός. ἢ βρύα.
- Suid. 819 Φυκίδα· ἐν Ἐπιγράμμασι· τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακίης καὶ φυκίδα σοὶ λιμενήτιν, 15
Ἄρτεμι, ὠρεῦμαι.
- Δ 820 Φῦκος· τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.
- Δ Ecl. 821 Φύλα· ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα.
καὶ παροξύνεται.
- 822 Φυλακή· τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός· τετραχὴ γὰρ διήρητο. 20
καὶ φυλακαὶ τῆς νυκτός αἱ διαιρέσεις, καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλα-
κὰς ἀλλήλοισι ἐγχειρίζουσιν.
- 823 Φυλάκια· παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων
Ε μολυσμῶν. καὶ Πολύβιος φησιν· ὁ δὲ κατέσχευεν ἀμφοτέρω τὰ κα-
τεσκευασμένα φυλάκια, πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων. 25
- Ε 824 Φύλακος· παρ' Ἡροδότῃ· κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, τῇ
οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος.

811 — λανθάνει Soph. El. 131 c. sch. 813 cώτειρα sq. Anth. 6, 10, 1
814 — φυγή cf. H; sch. 12, unde Et. M. 801, 42 ὠμηστὰν sq. Anth. 6, 237, 6
815 = Ambr. 524 cf. H, sch. N 102 816 — ἡλικίας = Ba 410, 2, Et. Gen., Et.
M. 801, 50 cf. H; in A 115 κυρτὴ sq. Pisid. attr. Bh. et Sternbach
817 — φυκίς = Ba 410, 3, Et. Gen. cf. Et. M. 801, 57 πολλὰ sq. Anth. 6, 24, 3—4
818 cf. Et. M. 801, 55, H; — ἀφρός = Ba 410, 5, Et. Gen. βρύα = L cf.
Ambr. 563 820 cf. sch. 17 = Et. Gen., Et. M. 801, 51; — χορτῶδες cf. Ambr.
559 821 — ἔθνη = Ba 410, 7, Et. Gen., Et. M. 802, 13 cf. H, sch. B 362
διὰ—φύλλα cf. Et. M. 802, 36 et 13, H 822 — νυκτός pr. = Et. M. 803, 23;
in Luc. 2, 8 823 — μολυσμῶν Dam. fr. 52 cf. Phot. Bibl. 338 b 25 ὁ sq.
Polyb. fr. 87 824 Hdt. 1, 84, 2

813 init. cf. v. Δ 213 819 ex v. A 2523 822 cf. v. Π 2927 823 Dam.
cf. v. K 1540

A^r F 1 Σοφοκλῆς om. F συνήμι FV οὔτι] ἦτι F 2 πύργον] ἔργον F
(GVM) 812 om. AF post 814 om. H Ζήτει—ὁστρακισμὸς V 6 ὠμηστὰν—7 φυζαλέον
om. F 8 ὁ om. A, Ambr. 11 Φύκη F, Ba, Et. M.: Φύκει A, Et. Gen., Hes.
Φύκος GVM; gl. ante 820 GM^{ac} 12 πολλὰ—13 αἰγιαλῶν om. F 13 εἴλκυ-
σαν A 14 ὁ om. FV 819 om. FV 15 σοὶ om. GM 820 om. AF, sed
ge uina est 821 om. F 19 καὶ δέχεται A om. V 20 διήρηται A
22 ἀλλήλους FV 24 καὶ—25 ἀλλήλων om. F 25 ἀλλήλων διεστῶτα B.-W.
26 ἀκροπόλιος G ἀκροπόλεως F

- 825 Φυλακτήριον: τόπος, ἔνθα οἱ φύλακες. Σ
 826 Φυλάξαντες: ἐπιτηρήσαντες. Ἡρόδοτος. καὶ Φυλάξασα, ^{Har.} καιροφυλακήσασα, εὐκαίρως ἐπιτηρήσασα. Ἀρριανός· ἡ δὲ τὸν πατέρα Ε φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπικχνεῖται Τατίῳ προδύσειν τὸ φρούριον.
 5 827 Φυλάρχης: δυνάστης. Συμβάλλει τῷ Τραϊανῷ περὶ Αὐγάρου, Ε ὅς ἦν Ὀσροήνης χώρας δυνάστης· οὗςπερ φυλάρχους ὀνομάζουσιν οἱ ἐκείνη, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. καὶ Ἀριστο- ^{Ar.} φάνης· μὴ μνησικακήσης, εἰς τὴν Φυλὴν κατέλαβες. Φυλή, ὄνομα τόπου. καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες.
 10 828 Φύλαρχος, Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης· οἱ δὲ Σικυώνιον· ἄλλοι ^{Hes.} Αἰγύπτιον ἔγραψαν· ἱστορικός. τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη' κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεωνύμου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ
 15 Ἀντιόχου· τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Περταμηνὸν Εὐμένη, Ἐπιτομὴν μυθικὴν, Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, Περὶ εὐρημάτων, Παρεμβάσεων βιβλία θ'.
 829 Φύλαρχος: ὁ κατὰ φυλὴν ἐκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτε- ^{Harp.} ταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.
 20 830 Φυλάσιμος: ὁ ἐκ τοῦ δήμου. καὶ Φυλασσόμενος, Δ προορώμενος, προσκοπούμενος. οὐ μέντοι οὐδ' ἀπέκλινε, φυλασσό- Σ + Ε μενος μὴ δοκοίη φεύγειν. οὕτω Ξενοφῶν. καὶ Θουκυδίδης. φυλά- Ε ξαντες τὸν συχνὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον. καὶ Φυλάσσω· αἰτιατικῇ. ^{Synt.}
 831 Φυλαῖος: ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς. Δ
 25 832 Φυλέτης: συγγενής, ὁμόφυλος. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψῶν Σ καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν τέθεικεν ἔξουσία. Ε
 833 Φυλλεία: τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. Ἀριστοφάνης· εἰς ^{Ar.} τὸ σφυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεία δός. οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ· τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. φυλλεία δὲ τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα.

825 cf. Et. Gen. = Et. M. 802, 8; in Thuc. 4, 31, 1 826 — ἐπιτηρήσαντες gl. Hd. 5, 12 Ἀρριανός cf. Byz. Zt. 21, 417. ἡ sq. App. Bas. 3 827 Συμβάλλει — ὀνομάζονται Arr. Parth. fr. 42 μὴ sq. Ar. Pl. 1146 c. sch. 828 cf. Ath. 2, 58 c 829 Harp. = Et. Gen. cf. Et. M. 802, 19, Bk. 313, 32, H; Dem. 4, 26 830 — δήμου cf. H v. Φυλάσιοι; Et. Gen. = Et. M. 802, 21 οὐ — φεύγειν Xen. An. 2, 2, 16 cf. Byz. Zt. 23, 35 Φυλάσσω sq. = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 303, 7 832 — ὁμόφυλος cf. Zon. 1827; ὁμόφυλος = Ba 410, 8 cf. H ὁ sq. Ios. Ant. 5, 299 833 Ar. Ach. 469 c. sch. cf. H

826 App. cf. v. T 150 833 hinc v. Θ 497

3 Ἀρριανός] Ἀππιανός Kust. post 5 Τραϊανῷ transpos. Bhd. 5 δύναντος F ^{A* F} ^(G V M) Συμβάλλει — 9 ἐνοικοῦντες om. F 5 Ἀκβάρου G M Αὐτάρου V cf. ad A 950 7 ἐκείνοι V M ἐκεῖ G 8 Φυλή] nov. gl. G V M 10 οἱ — 17 θ' om. F 11 ἔγραψαν om. G, qui ἔγραψε post ἱστορικός add.; ἀνέγραψαν Bhd. 12 στρατιὰν G V M κατάγειον V 14 Κλεομένους Voss 16. 17 Παρεμβάσεων Sevin 19 Δημοσθένης Φιλ. om. F 20 Φυλασσόμενος — 21 ἀπέκλινε om. F V 22 οὕτω Ξενοφῶν om. F 22. 23 φυλάξαντα V cp. A 23 τὸν] τὸ ed. pr. 25 Ἰώσηπος — 26 ἔξουσία om. F 26 τέθηκεν G τίθησιν Ios. 28 δός φυλλεία F V 29 τοιαῦτα — ἐσθίουσι om. F οἱ] καὶ οἱ A

- Δ 834 Φυλείδης: ὁ τοῦ Φυλέως.
 Ar. 885 Φυλή: ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίοις.
 Δ Suid. 836 Φυλλίς: ἡ τοῦ δένδρου. καὶ Φύλλις, ὁ μουσικός.
 E 837 Φυλή: ἡ φυλή καθ' αὐτήν ἐστι μύριοι στρατιῶται. Ζήτει ἐν τῷ
 γεννῆται. 5
 Harp. 838 Φυλή: Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι Φυλὴ
 τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλὴν.
 ὁ δὲ Φιλόχορος φρούριον αὐτό φησιν εἶναι. Ζήτει ἐν τῷ φυλάρχῃ.
 Δ 839 Φυλιστιεῖμ: οἱ λεγόμενοι Παλαστῖνοι.
 Σ 840 Φυλοκρινεῖ: διακρίνει, καταδοκιμάζει περιέρχως. 10
 Suid. 841 Φυλόμαχος: ἀγαματοποιός.
 Σ 842 Φύλοπις: μάχη.
 Σ 843 Φύματα: ψυδράκια.
 Σ 844 Φύντα: γεννηθέντα. καὶ Φύναι.
 Δ 845 Φύξηλις: ὁ φυγὰς. 15
 Σ 846 Φύξιν: φυγὴν.
 Σ 847 Φυόμενος: γεννώμενος.
 Δ 848 Φύω: βλαστάνω.
 Phil. 849 Φύραμα: ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν γῆν ὑγρῷ φυρα-
 θεῖσαν· τὸ γὰρ φύραμα οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ, ἀλλὰ γένος. 20
 Σ 850 Φύραμα: στέας.
 Σ 851 Φύρδην: συγκεχυμένως. φᾶ δὲ εἰδαρον παιδὸς ἐοῦ φύρδαν
 Anth. μεστὸν ἔχουσα φόνου.
 Σ 852 Φύρει: μολύνει, ἢ ἐκβρέχει, ἢ πλύνει.

834 cf. Ambr. 531; H = sch. E 72 835 sch. Ar. Ach. 1023 836 — δέν-
 δρου = Ambr. 549 838 — εἶναι Harp. cf. Et. Gen. = Et. M. 802, 21; Isocr.
 8, 108, Men. com. fr. 127, Philoch. fr. 140, FHG 1, 407 839 l. cf. Ambr. 534,
 Zon. 1833 840 = Σ*, Et. Gen., Ba 410, 6, Et. M. 802, 32 cf. H, Phryn. 123, 13
 842 = Ba 410, 13, Et. Gen., Et. M. 802, 33, Ps. Herodian. 147, sch. E 379, Ambr.
 548 cf. Ap. S 165, 22, H 843 = Ba 410, 14 cf. H 844 — γεννηθέντα = Ba 410,
 15; fort. in Theognid. 427 cf. H 845 cf. Ambr. 546, sch. P 143, H, Et. M. 802, 44
 846 = Ba 410, 1, Et. M. 802, 45 cf. H = Ambr. 547; sch. K 311 847 = Ba
 410, 16 cf. H 848 = Choer. Epim. Ps., unde Et. M. 803, 29 cf. H v. φύς
 849 Alex. Aphr. 318, 18—9 cf. sch. Greg. An. Ox. 2, 486, 2 850 = Σ*, Et. Gen.
 cf. Ba 410, 17, Et. M. 802, 51 851 — συγκεχυμένως = Ba 410, 18, Et. M. 802, 50,
 Et. Gen. cf. Ps. Herodian. 147, H; in Xen. Cyr. 7, 1, 37 φᾶ sq. Anth. 7, 531, 3—4
 852 = Ba 410, 20, Et. Gen., Et. M. 802, 49 cf. H, sch. c 21

836 καὶ sq. ex v. Σ 843 841 ex v. Π 2914 844 cf. 847 et 854 847 cf.
 844 et 854 848 cf. 857 851 cf. 14 852 cf. v. E 3978

A^c F^c 836 post 838 AGM, ordo poscit (sed quaedam exciderunt cf. Ba 410, 9)
 (GV M) 3 καὶ — μουσικός om. AFV 4 καθ' αὐτήν ἐστι om. in lac. F εαυτήν A
 6 Φυλὴ alt.] Φυλῆς FV om. A 7 φυλῆς om. F νομίζων F Φυλὴ V 840 om. F
 post 842 V, sed genuina est 841 om. AFV post 842 M^{ac} 14 καὶ Φύναι
 om. AFV; γεννηθῆναι add. G 16 φυγὰς V 847—8 om. V 20 οὐ δια-
 φορὰν V om. in lac. F 21 στέαρ G, Ba, plerique Et. M. 22 συγκεχυμέ-
 νως A φᾶ — 23 φόνου om. F 23 ἔχουσαν V φόνον G cf. 14
 24 Φύρει F, Ba, Et.: Φύρεται rell. ἐκβρέχεται FV

- 853 Φυσαλλίδες: οἱ αὐλοί. Ar.
 854 Φύσας: ἡ γεννήσας. καὶ Φύσαντι, γεννήσαντι. Δ Σ
 855 Φύσα: χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. Ὅμηρος· φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν Δ
 ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν φύσιν.
 5 856 Φύσαμος: εἶδος κήτους θαλασσίου. Δ
 857 Φύσει: βλαστήσει. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' Σ
 ἥδιον ἢ φύσαι πτερά. Ar.
 858 Φύσει: ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον μὴδὲν τῶν φύσει μάτην εἶναι. τὰ
 σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ
 10 ταῦτα λέγειν χρήσιμα· τὸ δὲ χρήσιμον τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμ-
 βαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ οὐχ ὡς τιτῖα καὶ ποτὰ κατὰ
 φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες, ἔθνη, νόμοι καὶ ἐπιτηδεύ-
 ματα δημόσια, καὶ καθέκαστον, καὶ κατ' ἄνδρα ἰδίᾳ. μεταθέσθαι γοῦν
 15 ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν ἐναντιωτάτην μεταβαλεῖν, ὡς ἂν τις
 ἐθέλοι, δίαιταν. ὅθεν ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ τιτῖα
 καὶ δηλητηρία φάρμακα προσενεγκαμένοις ἐφάνη λυπηρὰ. φασι γοῦν
 τὴν Ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κωνείου καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν, καὶ τὸ
 Ποντικὸν θηρίον, ὅστις ποτὲ ἦν ὁ Μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα
 γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου μὴ διαφθαρῆναι, τῷ κατισχῆ-
 20 σθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ
 προσεφέρετο πολλάκις· ὑποπτεύων ὁ βδελυρός, ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀρξά-
 μενος, ἅπαντας ἀνθρώπους, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν
 καλὴν τυραννίδα.
 859 Φύσιν: τὴν φύσιν. Δ
 25 860 Φύσιγγες: τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. ἡ τὸ ἐκτὸς λέ- Σ
 πσιμα τῶν σκοροδῶν. ἡ φύσιγγη. ἡ εὐθεῖα Φύσιγξ. Ar. Δ
 861 Φυσίζωος: ἡ τὰ πρὸς τὸ Ζῆν φύουσα. Σ
 862 Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφοις. μετὰ τὸν ἠθικὸν διεξέρχονται Phil.
 περὶ τοῦ φυσικοῦ, τουτέστι περὶ σωματικῶν, περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων

853 sch. Ar. Lys. 1243 cf. H 854 Φύσαντι sq. = Ba 410, 19 cf. H
 855 — χαλκευτικὸν cf. Et. M. 802, 54. Ὅμηρος Σ 470 856 φυσάλοι Eust. I.
 1151, 13 contulit Kust. 857 — βλαστήσει = Ba 410, 25 cf. H, sch. A 235
 οὐδὲν sq. Ar. Av. 785 858 fort. Aelian. vel Dam.; vs. 16 φασι — κωνείου cf.
 Sext. Emp. Pyrrh. Hyp. 1, 81. καθάπερ — βαφῇ cf. Soph. Ai. 651 860 — ἐκ-
 καύματα = Σ, Ba 410, 26, Et. Gen., Et. M. 802, 55 cf. H, Moer. 212, 20 τὸ
 ἐκτὸς — φύσιγγη sch. Ar. Ach. 526 cf. Erotian. 83, 12, H 861 = Ba 411, 1,
 Et. Gen., Et. M. 802, 52, Ap. S. 165, 30, H cf. sch. Γ 243 862 — p. 776, 3 ἱριδος
 Laert. 7, 132—3. ὅτι τρία sq. Philop. 55, 26—56, 9; 56, 19—57, 7

854 cf. 844 et 847 855 cf. 859 859 cf. 855 860 Ar. cf. v. Π 1434

853 post 855 AGM 2 Φύσας FG: Φύσα AVM ἡ om. F 855 extra Ar v
 ord. 3 ἐργαλεῖον om. in lac. F 4 τὴν om. F 5 θαλαττίου A (GF M)
 7 φύσει F 9 δὲ pr. om. F τὰ om. V 11 ὡς] οὕτως V 12 οἱ] οὐ F
 14 ἐναντιότητα μεταβόλ F ὡς—23 τυραννίδα om. F 15 δίαιταν] δίατα V
 ὅθεν] οὐδὲν add. G 16 φαρμάκου AVM cf. 19 προσενεγκαμένην V 19 κυλι-
 κίδα V φαρμάκου δηλητηρίου A καταφθαρῆναι G 19. 20 κατισχῆσθαι
 ed. pr. 20 τὸ σῶμα om. G 22 ἅπαντας τοὺς G ὡς om. V 23 καλὴν
 om. A 859 om. A 27 τὸ Ζῆν] Ζωὴν sed mg. γράφεται] τὸ Ζῆν A
 29 σῶματος F

καὶ περάτων τοῦ κόσμου καὶ τόπου, κενοῦ· περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ· πῶς ὀρώμεν· τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας· περὶ νεφῶν, βροντῶν, ἱριδος. ὅτι τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν, εἶδος, ὕλη καὶ ἡ αἰτία, καθ' ἣν ἐστὶ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονται, φησί, περὶ ταῦτα μέθοδοι πέντε· ἡ φυσικὴ, ἡ κατὰ μέρος 5 τέχνη, ἡ διαλεκτικὴ, ἡ μαθηματικὴ, ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι, καὶ τῆς ὕλης, καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων, καὶ τοῦ εἶδους τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι τῶν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, ἀλλὰ ἕτερόν τι σῶμα. πάλιν, τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι 10 πολυχωρητότατον ἐν ἐπιπέδῳ μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος, ἐν στερεοῖς δὲ ἡ σφαῖρα. ὥς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀποδέδωκε. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ· τῷ γὰρ αἰδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ Πλάτων αἰτίαν ἐκ τῆς σχέσεως, ἣν ἔχει 15 πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δὲ εἰσὶν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἰ νοηταὶ οὐσίαι· δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιωῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. διὰ τοῦτο οὖν, φησί, κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανός, ὅτι νοῦν μιμεῖται· ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν· αὐτὸς γὰρ ὁ ὀρών, αὐτὸς ὁ ὀρώμενος· ὀρών γὰρ τὰ 20 εἶδη ἑαυτὸν ὀρᾷ, καὶ ἑαυτὸν ὀρών τὰ εἶδη τεθέεται· πλήρωμα γὰρ ἐστὶ τῶν εἰδῶν καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανός τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν· ταύτην δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἑξομοίωσιν· καὶ ἄλλως μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχοῦ ὄντα· καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχοῦ γίνεται. τῷ οὖν πανταχῇ γίνεσθαι τὸ πανταχοῦ 25 ὄν μιμεῖται· τελείως γὰρ τῶν χειρόνων ἢ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιτροπὴ τε καὶ ἑξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ φυσικός τῶν φυσικῶν ἀποδύσει καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ αἷτιον· ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ τῶν αὐτῶν διαλαμβάνει, διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ, ὅτι περὶ μερικόν τι γίνεται πρᾶγμα, οἷον ὁ ἰατρός περὶ τὰ 30 ἀνθρώπεια σώματα, ὁ τέκτων περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδύσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὁρισμόν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ κατὰ ἄλλους τρόπους.

Phil. 863 Φύσις· φύσις ἐστὶν ἡ ἀπλῶς τῶν ὄντων κίνησις, πεντάτροπος δὲ αὕτη· ἡ νοερά, ὥς ἐπὶ Ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλή- 35

868 — p. 777, 2 κινήματα cf. Zon. 1831

A^r(G F V M) 2 ἡ om. G V M 4 πράγματα F 7 τῆς] περὶ F V 9 ὅτι] ἐστὶ F
τῶν οὐρανίων] ἐπουρανίων A οὐχὶ] οὐ G, Philop. τὰ om. A 10 τί alt.]
τοῦτο A F σφαιρικά alt.] σφαιρικόν F 11 πολυχωρητότατον F πολυχωρη-
τον (G) V M 12 τοῦτο] τούτου τὸ F 13. 14 ἀποδιδόναι F 15 Πλωτίνος
Philop. 16 ἐστὶν V 17 ὁμοιωῦσθαι G V M (defic. F), v. l. Philop.
23 ταῦτα F 24 καὶ pr. — 33 τρόπους om. A 24 et 25 πανταχῇ V M 25 καὶ
om. F V τῷ] τὸ F 27 τε om. V 28 κατὰ τὸ F 29 διαλαμβάνων V 33 δὲ F V:
δὲ καὶ G M 34 πεντάτροπος δὲ] πάντα τρόπον· καὶ F 35 ἡ om. A G M

λοισ συγγινομένων. λογική, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα· αἰσθητικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη· πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ καὶ αὐξητικῇ καὶ γεννητικῇ δυνάμει καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται·
 5 φυτικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς· κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν καὶ γεννητικὴν δύνάμιν· ἄψυχος δέ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων, καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ ποῦ· καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι, κατὰ τὸ ποῦ δέ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον μετά-

10 θεσιν.

864 Φύσις ἐστὶν ἣ τε συνέχουσα τὸν κόσμον καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ ^{Phil.} τῆς γῆς· ἡ οὕτως· ἔξις ἐξ αὐτῆς κινουμένη κατὰ σπερματικούς λόγους, ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὠρισμένοις χρόνοις καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἷων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος
 15 στοχάζεσθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημιουργίας. ἡ φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὄλων, τῆς ἐκάστου τῶν ὄντων κινήσεως τε καὶ ἡρεμίας. οἷον ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι· ἡρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν, ἀκίνητος οὖσα παντελῶς καὶ ἀπόρευτος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης
 20 κινήσεως τε καὶ ἡρεμίας οὐσιωδῶς, ἡγουν φυσικῶς, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν, φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἡρεμίαν τῶν πραγμάτων φύσιν εἰρήκασιν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν, τουτέστι τὴν αἰτίαν, καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται καὶ ἡρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἀπόστο-

25 λος, καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί, οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαίνονμενον τῆς φύσεως λέγει· ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἔγκλημα· ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν καὶ χρονίαν, πονηρὰν συνήθειαν.

865 Φύσκη· τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ Σ + Ατ.
 30 μάττουςιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἄλλας.

866 Φυσκητόεντα. Δ

867 Φυσόβαθρον· τὸ τοῦ χαλκῆως. Δ

868 Φυστὴ μάζα· καὶ τὸ γύναιόν μ' ἐπιθωπεύσαν φυστὴν μάζαν Ατ.
 προσενέγκη. φύστη ἐνὶ γρόνῃ μαρσομένη παλάμαις. Anth.

35 869 Φυσῶ· τὸ πνέω, τὸ ἐκ προχείρου πράττω. Ἀριστοφάνης· Δ?
 φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φάτορες. Ατ.

864 — δημιουργίας Laert. 7, 148—9. vs. 15 φύσις — ἡρεμίας cf. Aristot. Phys. 2. 1, 192 b 21, Zon. 1830 Ἀπόστολος Ephes. 2, 3 cf. Zon. 1832 865 sch. Ar. Eq. 364; — ἔντερον cf. Ba 410, 21 = Et. Gen., Et. M. 802, 56; H, Ambr. 552 868 — προσενέγκη Ar. Vsp. 610 φύστηsq. Anth. 7, 736, 6 869 φυσάτωsq. Ar. Av. 765

869 hinc 135

4 καὶ γεννητικῇ] γεννηματικῇ V (F def.) 5 φυσικῇ G ἡ om. F Α' (G F V M)
 9 κατὰ pr. om. A 9. 10 μετάβασιν G 13 τε] δὲ F 15 τῆς] τοῦ F
 16 ὄντων om. A τε om. V 18 μετάβασιν F 20 τε om. V 27 καὶ
 πονηρὰν ed. pr. 29 ἄλευρον V κρέατα F 34 φύστη — παλάμαις om. F
 γρόνῃ] πέτρα γράνη V cf. v. Γ 460 35 πλάττω A G M

Δ 870 Φυτά: τὰ δένδρα.

Δ 871 Φυταλιῆς: ἀμπελοφύτου γῆς.

Σ 872 Φυταλίζει: φυτεύει, πλησιάζει.

Δ 873 Φυτάλιμος: ὄνομα κύριον.

Soph. 874 Φυτάλιμος: ἀπὸ φύτλης. ἀπὸ γενέσεως, καὶ ἐξ ἀρχῆς. ἀλαῶν 5
ὁμμάτων. ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλιμος. οὕτω Σοφοκλῆς.

Δ 875 Φυτεία: τῶν δένδρων.

Δ 876 Φύττειον: ὄνομα πόλεως.

Σ 877 Φυτηκόμος: ὁ φυτοκόμος, ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος
τόπος. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν. 10

Phil. 878 Φυτικάι· φυτικάι δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτική, αὐξη-
τική, γεννητική. φυτικάι δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς
φυτοῖς ὄρωνται. ἐσμέν οὖν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα καὶ ἔμψυχα. καὶ
ὥς μὲν ἄνθρωποι τὰς λογικὰς δυνάμεις ἔχομεν, ὥς δὲ ζῶα τὰς
ἀλόγους, ὥς δὲ ἔμψυχα τὰς φυτικάς. ἔμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ 15
φυτά· ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔζεσθαι καὶ γεννᾶν ὅμοια
ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ Ζῆν καὶ τεθνάναι· ἡ δὲ Ζωὴ καὶ ὁ
θάνατος παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ γίνεται ψυχῆς. ὅσα μὲν οὖν ἔχουσι
τὰς κρείττους Ζωάς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν· οὐκέτι
δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατόν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ 20
πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων
οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος.
ὅσα γοῦν μετέχει ὅψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ ὅσα
ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὁσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς. οὐχ ὅσα δὲ
ὁσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἀφῆς, πάντως καὶ ὅψεως· ὥσπερ ὁ 25
ἀσπάλαξ· οὐδ' ὅσα ἀφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων· οἷον οἱ σπόγγοι
ἀφῆς μετέχουσιν, οὐδεμιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι
μετασχεῖν τῆς κρείττονος τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα. τοῦτο δὲ
οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ
τοῦναντίον τὸ cῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν τῶν κρειπτόνων, μὴ πρό- 30
τερον μεταλαβὼν τῶν καταδεεστέρων.

Δ 879 Φύτλη: γενεά, φυλή.

871 = Ba 411, 5, Et. Gen., sch. M 314 cf. H 872 = Et. Gen., Et. M. 803, 8
cf. H 873 = Ambr. 532 874 Soph. OC 150 c. sch. 875 l. = Ambr. 558
cf. Zon. 1819 876 cf. Steph. Byz., Zon. 1832 877 φυτόκομος cf. Et. Gen. =
Et. M. 803, 10. φυτουργός sq. = Ba 411, 6, Et. Gen., Et. M. 803, 10 cf. H
878 Philop. 6, 26—7, 9 879 cf. L, Ambr. 551, H

874 cf. 805

A*V 874 post 870 F 5 Φυτάλιμος AF 6 φυτάλιμος A φυτάλιμος F οὕτω om. G
(GF M) 8 ὄνομα πόλεως] πόλις A 9 ὁ φυτοκόμος om. Bas., est v. l. cf. Et. 11 τῆς
ψυχῆς τρεῖς F 13 καὶ pr. om. F καὶ tert om. V 16 αὔζεσθαι καὶ τρέ-
φεσθαι V, Philop. καὶ αὔζεσθαι om. lac. post tr. F 18 οὖν om. GM
19 Ζωάς] καὶ τὰς F 21 καταδεεστέρας] ἔχουσιν add. F 22 κατασχόντα A
cf. vs. 31 τῆς] τοῦ F 23 ταῦτα] μετέχει add. V καὶ tert. — 24 ἀφῆς
om. V 24 ὁσφρήσεως — 25 πάντως] τῶν λοιπῶν ταῦτα V 26 οἷον — 27 ἄλλης]
αἰσθήσεων V 27 ἄλλως F 29 δεῖνται AF 31 μεταλαβεῖν V καταλαβὼν A
cf. vs. 22

- 1 Χαβρίας: ὄνομα κύριον. Δ
 2 Χαγάνος· οὗτος ἦν... Ε
 3 Χαγάνος· ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὄρκους ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου ἀθρόον τε *Suid.*
 τὴν πολέμῳ φίλῃν ἀράμενος κάλπιγγα τὰς δυνάμεις ἤθροιζε.
 4 Χαῖα: ἀντὶ τοῦ ἀγαθῆ. παρὰ τὸ κεχηνέαι. Ἀριστοφάνης· χαῖα *Ar.*
 μὲν ἐστι, Κορινθία δέ. τουτέστι πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο
 πόρναις.
 5 Χάλαζα: νέφος πεπηγὸς καὶ ὑπὸ πνεύματος διρρυφθὲν καὶ κατ- *Phil.*
 ενεχθέν. χιών δὲ ὑγρόν, ἐκ νέφους πεπηγός. Χάλαζαι· δ' εἰς
 10 πῆξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ'
 ἑλαττον δὲ χιών, ἐπ' ἑλαττον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐπ'
 ἑλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετός οὐκ ἔστι
 πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χροάν ἢ ποιότης αὐτοῦ. Ἀριστο-
 φάνης· οὐκ ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὡς πόνηρ' Εὐριπίδῃ. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν *Ar.*
 15 σφοδρῶν λόγων.
 6 Χαλαζᾶ: ἥτοι χαλαρός ἐστι. τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾶ. νόσσημα δέ *Ar.*
 ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων
 δὲ καὶ τεμνομένων φανερόν γίνεται. ταῖς σαρκὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται
 καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν
 20 χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγὴν καὶ κατανοεῖν, εἰ χαλαζῶσι.
 χάλαζα δὲ ἐστι πάθος πᾶν χοίρων.
 7 Χαλαρά: χαῦνα. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν ὑποδήματα. *Σ Ar.*
 καὶ χαλαρόν ἦν αὐτῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους,
 εἴπερ τινὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων.
 25 8 Χαλάσαι: ἐκλυθῆναι, χαυνωθῆναι. ὕδωρ ἔξ οὐρανοῦ ἐμπίπτειν *E*

4 *Ar. Lys.* 90—1 c. sch. cf. *H* 5 — πεπηγός *Laert.* 7, 153 Χάλαζαι—αὐτοῦ
 fort. vit. *Pythag.* vs. 14 ἀπὸ sq. *Ar. Ran.* 852 c. sch. plenior. 6 *Ar. Eq* 381
 c. sch. 376 et 381 cf. *H* 7 — χαῦνα = *Ba* 412, 14 χαλαρά—ὑποδήματα
Ar. Th. 263 καὶ χαλαρόν sq. *Dam. fr.* 123 9 ὕδωρ sq. c. v. *E* 2581 contulit *Bhd.*

3 ex v. A 4457

2 om. *AGM*; (Χάγ conspicitur in *V*, rel. in *S*) 3 om. *F* post 4 *V* ^{A' P'}
 5 χαῖα alt.—7 πόρναις om. *F* 8 Χάλαζαι *V* διρρυφθέν *F*: διαρρυφθέν *VM*^{ac} (*GVM*)
 διαρρυφθέν *AGM*^{ec} διαθρυφθέν *Laert.* καὶ alt. om. *GM* 8. 9 κατανεχθέν *F*
 9 δ' δ' *FGM*^{ec} 10 πῆξις *M*^{ec}, *Bhd.*: πῆξις rel.; ἡ χάλαζα δ' ἐστιν πῆξις καὶ
 ἐξῆς mg. add. *M* μὲν om. *GM* 11 δὲ χιών, ἐπ' ἐλάττον] μὲν (οὖν add.
Bas.) χιών, ἐπὶ πλέον ed. pr. 13 παρὰ *F* 14 οὐκ om. *A*, *Kust.* 17 ὅπερ—
 20 χαλαζῶσι om. *F* 21 πᾶν om. in lac. *F*; τῶν sch., *Port.* 22 χαίροις *FV*
 24 τῶν post αὐτὸν transpos. *FV* αὐτῶν *F*

χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς, μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα, ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας.

Σ 9 Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἡ ἀσφάλεια. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρα καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. Εἰερὰ δὲ ἡ μεγάλη, ἡ ἀγαθή. Διόδωρος· τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶν- 5
τος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν ὃ βούλεται.

Σ 10 Χαλαστραῖον: νίτρον. ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

11 Χαλβάνη: ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους. 10

12 Χαλδαῖκοις ἐπιτηδεύμασι· διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῶν Ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίας ἐν τοῖς Χαλδαῖκοις ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως ἄλλων τε καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως, οἷα ψοφοῦσι ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενα πρὸς 15
τὸ πετᾶσθαι.

Ε? 13 Χαλδαῖοι: ὄνομα ἔθνους, περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένοι.

Δ 14 Χαλδίνη: ὄνομα πόλεως.

Δ 15 Χαλαίστρα: πόλις.

Prov. 16 Χαλεπὰ τὰ καλὰ: Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς 20
θαυμάζοντας εἰπεῖν, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα φάναι, χαλεπὰ τὰ καλὰ. διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι. Χαλεπὰ τὰ καλὰ· φασὶ Περὶάνδρον τὸν Κορίνθιον καταρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ τὸ χαλεπὰ 25
ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν· ὡς μὴδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

Σ 17 Χαλεπαίνει· δοτικῇ. ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται. ἔπεσον πλείονες τῶν

Ε Ῥωμαίων, καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεπονημένοις. καὶ αὖθις·

9 l. cf. Macar. VIII 77 cett. ἄγκυρα — Φαίδρα cf. Ba 23, 27 = P v. ἄγκυραι; H v. ἄγκυραι, sch. Eur. Hec. 80, Soph. fr. 623, Eur. Hec. 80 τοῦ sq. Diod. fr. 64 10 Tim. cf. Et. Gen., Et. M. 805, 3, sch. Pl. Rep. 4, 430 a, Moer. 213, 29, H, Poll. 10, 135 12 Dam. fr. 127 13 — ἔθνος cf. Ambr. 59 14 cf. Ambr. 81 16 cf. Greg. Cyr. L. III 30, Zen. VI 38, sch. Pl. Hipp. mai. 304 e, Crat. 384 a, H 17 — δοτικῇ cf. Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 305, 6 ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται = Ba 412, 18 cf. sch. π 114 = Zon. 1845; H ἔπεσον — πεπονημένοις Arr. Parth. fr. 82

16 init. cf. v. Π 1858, hinc sch. Maxim. Tyr. ed. Hobein 350

A^r F 1 χαλάσαι — 2 τοξείας om. F 2 δξείας A 4 ὡς — 7 βούλεται om. F
(G V M S) 4 καὶ G M: ἡ A V 6 πράττει M 11 post 12 V; in ἐνεργητικῇ desinit V
11 ἐπιτηδεύματα F διαπορουμένῳ — 16 πετᾶσθαι] καὶ F 12. 13 ἀποχημάτων V 13 ὦν ἐνίας Bhd. qui verbum vel partit. desiderat 14 καὶ pr.] τῶν V 15 ἐγειρόμενον V ἐγειρόμενοι Bhd. 16 πέτεσθαι A 17 ὄνομα ἔθνους] ἔθνος A ἠκριβωμένον A 18 πόλις A 20 κακὰ FS 23 Χαλεπὰ] nov. gl. G φασὶ — 25 παροιμία om. F 26 ὡς — 27 γνώμην ad superiora rettulit Bhd. 28 ἔπεσον — p. 781, 5 Τύριοι om. F; p. 781, 2 καὶ — 5 Τύριοι om. A

διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον.
ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. καὶ αὖθις· ἐπὶ τοσόνδε χαλεπήναντος τοῖς φύ- E
λαϊν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. καὶ αὖθις· ὡς δὲ E
ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὄνείρου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος. οἱ

5 Τύριοι.

18 Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν· τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου Prov.
χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου καὶ τοῖς ἐμβρύοις
ἐπιβουλεύουσι, διὰ τὸ λίχνον.

19 Χαλεπώτατον· φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ Τοπικῶν· χαλε- Plu
10 πώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνο-
μασίαν. χαλεπώτατον λέγοι ἄν, ὅτι μὴ ἀπλοῦν μηδὲ πρόχειρον, ὡς
ἐπὶ τῶν ἄλλων.

20 Χαλεπωτάτους λόγους· κλέψαι δυναμένους. Κάνδιδος· ἐκ- Ar.
λεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους καὶ εἰσὶ τὰ δημόσια νείμας ἐπεισεν ἐξ E
15 ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν ὑπέκλειν.

21 Χαλίκρητος ποτός· ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἡ κατὰ στέρησιν Σ?
τοῦ χ, ἴν' ἡ, ἄλις ἄκρατον ἔχων· τουτέστιν οἶνον. καὶ Χαλικρήτω, Anth.
μὴ κεκραμένῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι· κέϊτο χαλικρήτῳ νάματι βριθομένη.

22 Χαλίμα· ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης, ἡ Σ
20 μανίας.

23 Χαλινός· τὸ ἡνίον. Δ

24 Χαλινῶ· αἰτιατικῇ. Synt.

25 Χάλιξ· μικρὸν λιθίδιον. Δ

26 Χάλις· εἶδος οἴνου. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ χάλει. Δ

35 27 Χαλίσεια. Δ

28 Χαλίφρονος· τοῦ ἀνοήτου. Δ

29 Χάλκεος· ἰσχυρός, στερεός. καὶ Χαλκῆς κεράμῳ· Ὀμηρος· Σ
χαλκῆς δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρικαίδεκα μῆνας. ἤγουν δεσμῷ ἰσχυρῷ Hom.
καὶ δυσλῦτῳ. ἡ πόλις καλεῖται Χαλκὸς κέραμος. ὅτι Δίδυμος ὁ

17 ὡς sq. Aelian. fr. 59 18 = Paroem. ed. Gsf. 119 n. 950; l. Theocr. 10, 11
19 Alex. Aphr. 131, 20—3 20 — δυναμένους sch. Ar. Av. 639 Κάνδιδος sq.
Cass. D. collato 73, 17, 1 = EV 2, 382, 20 attr. Gsf. sed veris. post K. interpun-
gendum et fragmentis eius inserendum 21 ἄκρατον cf. sch. Ap. R. 1, 473,
Orion 162, 30 (unde Et. M. 805, 6), H κέϊτο sq. Anth. 5, 293, 6 22 cf. Eust.
O. 1471, 2 (fort. hinc) 24 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 304, 19 et 305, 7
25 cf. H, Ps. Herodian. 170, sch. Ar. Av. 839 26 — οἴνου cf. Et. Gen. (Miller,
Mél. 307), Et. M. 805, 13, sch. τ 530 = Ap. S. 166, 26; H 27 = Ambr. 92
28 cf. Ambr. 1, Zon. 1839; l. = Ambr. 40 29 — στερεός = Ba 412, 19 cf. H
χαλκῶ — δυσλῦτῳ E 387 c. sch. (aliter sch. D)

29 ὅτι sq. ex v. Δ 872

4 ἐφοίτα G 7 χορίου] χόριον G χορίων Paroem. τούτου om. in lac. F A' F
9 Χαλεπὸν A 10 ἀντιστρέφον F 13 Κάνδιδος — 15 ὑπέκλειν om. F 14 νείμας] (G S M)
ἤγουν παρσχῶν ss. S 15 ὑπέκλειν A 16 ποτός] τρόπος G δ] καὶ F
17 ἡ] ὡς F 19 Χαλία F, qui ἡ χαλίμα post πόρνη add., Χαλιμάς Τουρ
25 om. F 24 οἴνου Cuperus: ὄνου AFGM ὀρνέου S 27 om. F] post 25 S,
sed genuina est 29 Χαλκοῦς ed. pr. ὅτι — p. 782, 2 βιβλία om. FS post 28 GM

Suid. γραμματικὸς Χαλκέντερος ἐκλήθη διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· φασι γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία.

Σ 30 Χαλκεῶνα: τὸ χαλκεῖον.

Synt. 31 Χαλκεύω· αἰτιατικῇ.

Σ 32 Χαλκεύς: πᾶς ὁ χαλκεύων τι, καὶ χρυσοχόος.

5

Δ 33 Χαλκευτής. Πιερικὰν κάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων

Anth. χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἦδε κόνις.

Σ 34 Χαλκεῖα: ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν, οἱ δὲ Πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

Σ 35 Χαλκεῖα: ἐορτὴ ἀρχαία καὶ δημώδης πάλαι, ὕστερον δὲ ὑπὸ 10 μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἑφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔνη καὶ νέα τοῦ Πυανεσιῶνος· ἐν ἣ καὶ ἱέρεται μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται.

Harp. 36 Χαλκεῖα: ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Πυανεσιῶνος ἔνη καὶ νέα, χειρῶναξι κοινῇ, μάλιστα δὲ χαλκεύσιν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος. 15 Φανόδημος δὲ φησιν οὐκ Ἀθηναῖα ἄγεσθαι τὴν ἐορτήν, ἀλλ' Ἑφαιστῶ.

Δ 37 Χαλκεῖον: ἐν ᾧ χαλκεύουσιν. Χαλκεῖον δὲ Δωδωναῖον, δι-

Suid. φορεῖται.

Δ 38 Χαλκηδόνιοι: ἀπὸ Χαλκηδόνος πόλεως.

Δ 39 Χαλκήβατος.

20

Δ 40 Χαλκήρεα.

Δ 41 Χαλκιδεύς: ὄνομα κύριον.

Σ 42 Χαλκιδίζειν καὶ Χαλκιδεύεσθαι: ἐπὶ τῶν γλιχρεομένων, καὶ φικιδίζειν, ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν· ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρένων ἔρωτες ἤσκητο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τὸ ῥωτακίζειν· ἐπεὶ αὐτοὶ τε καὶ Ἑρε- 25 τριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ κατακορεστέως χρῆσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ σ τιθέντες.

Σ 43 Χαλκιδικὸν δίωγμα: τοῖς Θεμοφόροις Ἀθήνησιν τι νόμιμον ἐν πολέμῳ γυναικῶν εὐξαμένων διωχθῆναι τοὺς πολεμίους, καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς Χαλκίδα· ὥς καὶ Σῆμος.

80 = Ba 412, 20, Ap. S. 167, 12 cf. sch. θ 273, H 31 = Synt. Laur. et Gud. 32 = Ba 412, 21 cf. Et. M. 805, 34, H; in M 295 33 Πιερικὰν sq. Anth. 7, 34, 1—2 35 = Et. Gen., Et. M. 805, 43 cf. Poll. 7, 104 36 Harp. = Et. Gen.; Apollon. fr. 3 Tresp, Phanodem. fr. 22, FHG 1, 369 37 — χαλκεύουσιν = Ambr. 110 38 cf. Zon. 1839 40 cf. Ambr. 102, H 41 = Ambr. 20 42 — γλιχρεομένων cf. Pseudoem. ed. Gsf. 119 n. 949. παιδεραστεῖν — ἤσκητο cf. H. Ἑρετριεῖς sq. cf. Diogen. IV 57, H v. Ἑρετριέων, Lex. rhet. fr. 384 ex Eust. I. 279, 34; l. fr. com. ad. 1192 43 cf. H s. v. et v. δίωγμα

33 cf. v. E 3360 35 hinc Eust. I. 284, 36 37 Χαλκεῖον Δ. ex v. Δ 1445 42 cf. vv. P 289 et Φ 292

A^rF 2 πεντακόςια om. G et in lac. M 5 καὶ FS, Ba: καὶ ὁ AGM 6 τὸν] (G S M) τῶν AFS, in E 3360 F βαρυῦμνων AGM cf. Anth. 8 καλοῦσιν om. FS 8.9 Πάνδημα F 9 ὑπὸ] ἀπὸ A 10 ὕστερον—16 Ἑφαιστῶ om. F 15 δὲ] δὲ καὶ S 17.18 Χαλκεῖον δὲ Δ. διφορεῖται om. FS post 35 A; Χαλκίον M^{sc} 19 Χαλκήδονοι et τῆς πόλεως F 20 Χαλκήβατα F 21 Χαλκηδεύς AF 24 φακιδίζειν S 25 ἤσκηται F τὸ F: τῷ tell. τοῦ Bhd. 26 τῷ] τὸ FS 28 πολέμῳ] πολέμοις F διωχθέντας F 29 Χαλκηδόνα F

- 44 Χαλκιδίτις: παρὰ Ἰωσήπῳ ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ Σ
 διδομένου νομίματος.
- 45 Χαλκίς: εἶδος ὀρνέου· ἡ γλαῦξ. Σ
- 46 Χαλκίοικος: ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ. ἡ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν οἶκον· Thuc.
 5 ἡ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι· ἡ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας
 φυγάδας αὐτὸν κτίσαι.
- 47 Χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα, χθές τε καὶ πρῶην κοπέϊσι Ar.
 τῷ κακίῳ κόμματι: χαλκία ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, χαλκοσκευή.
 λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα, τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ
 10 τὸ χαλκοῦν· ἐπὶ γὰρ Καλλίνου νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγει δέ, ὅτι
 τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς
 τὸ ἀρχαῖον νόμισμα· ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίματι οὐ χρώμεθα,
 καλῶ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ, κακῶ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀν-
 θρώποις οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσι, τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς
 15 οὖσι συγχρώμεθα.
- 48 Χαλκοβαρεῖα. τῷ χαλκῷ βαρουμένη. ἀντὶ τοῦ στερεά. Δ
- 49 Χαλκοβατές: στερεόν. Hom.
- 50 Χαλκοκορυστής: χαλκῷ καθωπλισμένος. Δ
- 51 Χαλκοκρότων: χαλκοπόδων. τουτέστι τὰς ὀπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόν- Ar.
 20 των· συμβαίνει γὰρ ἡχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν, ἐπικρουομένην τοῖς
 ποσὶ τῶν ἵππων.
- 52 Χαλκολίβανον: εἶδος ἡλέκτρον, τιμιώτερον χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὸ ἡλεκτρον
 ἀλλότυπον χρυσίον, μειγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ. ὁποῖας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἀγία Suid.
 τράπεζα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.
- 25 53 Χαλκόπους Ἑρινύς: ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι Soph.
 κατὰ τῶν φονέων.
- 54 Χαλκοτύπους: τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας. χαλκοτυ- Σ
 πίαίς ἀδραῖς σου τὸ cῶμα.
- 55 Χαλκοῦς: λεπτῶν Ζ'. καὶ Ζῆται ἐν τῷ τάλαντον. Suid

44 cf. Eust. O. 1921, 61, I. 1329, 35, Nauck Ar. Byz. 168 45 cf. Ba 412, 22;
 — ὀρνέου cf. H, sch. Ξ 291, Ambr. 77, Et. Gen., Et. M. 805, 49, Ap. S. 166, 15.
 ἡ γλαῦξ = Zon. 1842 cf. sch. Ar. Av. 261 46 sch. Thuc. 1, 128, 2 cf. Ambr. 90
 47 Ar. Ran. 725—6 c. sch. 48 cf. sch. A 96, H; I. = Ambr. 93 49 cf.
 sch. A 426 50 cf. sch. E 699, H 51 sch. Ar. Eq. 552 52 — χρυσοῦ in
 Apoc. 1, 15; 2, 18 53 sch. Soph. El. 491 54 — γινομένας = Ba 412, 24 cf.
 Et. M. 805, 33; in T 25 χαλκοτυπίαίς—cῶμα (si non genuina) fort. Metaphr.

45 hinc v. Γ 282 fin. 52 ἔστι δὲ sq. ex v. H 200

44 om. F 1 Χαλκιδίτης GSM, Eust. 1329, 35 Ἰωσήπῳ suspectum
 Bhdgo, an Ἡγρίπῳ? 3 εἶδος ὀρνέου] ὀρνέον G, qui X. εἶδος ὀρνέου post Ar F
 41 add. 4 χαλκὸν AS 8 τῷ pr.] τῶν F κακίῳ A, Ar: κακῷ GSM (GSM)
 κακῶν F 9 δὲ pr. om. S καὶ pr. om. F λέγεται δὲ alt. om. A, δὲ om. G
 10 λέγει—15 συγχρώμεθα om. F 10 λέγεται GS 16 τῷ—στερεά om. A F
 52 om. A F post 47 S 25 Ἑρινύς A F ἐν—26 φονέων om. F 26 τῶν
 om. S 27 Χαλκοτύπου et γενομένας F χαλκοτυπίαίς—28 cῶμα om. F et
 fort. interp. 55 om. AFS mg. M

- Σ 56 Χαλκῷ: σιδήρῳ. ὅτι χαλκῇ αὐτῇ ἡ ὕλη. χαλκοῦς δὲ ἀνδριάς, τὸ μετουσιαστικόν. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ χαλκῇ, ὡς χρυσοῦς καὶ χρυδός.
- Δ 57 Χαλκῶδων.
- Δ 58 Χαλμήδη.
- Ε 59 Χάλος: ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων.
- Σ 60 Χαλύβοις: ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σιδηρός τίκεται. καὶ
 Δ Anth. Λυκόφρων· Χαλυδικῷ κινῶδοντι συντεθραυσμένῳ. καὶ Χάλυψ, ὁ σιδηρός. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον.
- 61 Χαλυβώνιος οἶνος. 10
- Thdr. 62 Χάμ σκηνώματα: ἡ Αἴγυπτος. ἐπειδὴ τοῦ Χάμ ὁ Μεσρέμ, Μεσρέμ δὲ ἡ Αἴγυπτος. ὅπερ λέγεται σήμερον Μέσερ.
- Σ 63 Χαμάδις: χαμαί, εἰς γῆν. καὶ Χαμάζε, χαμαί.
- Hom. 64 Χαμαί: ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία· Χαμαί ἀντλεῖν, ἐν ἴσῳ
- Prov. τῷ οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν. ἐπὶ τῶν ἀνηνύ- 15
 των λέγεται.
- Σ + Δ 65 Χαμαιευνάδες: χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ Χαμαιεύνης, ὁμοίως.
- Δ Ε 66 Χαμαιεύρετος. χαμαιεύρετόν με εὔρε καὶ ἀνεθρέψατο.
- Σ 67 Χαμαίζηλοι: ταπεινοί· ἢ δίφριοι κοιλώδεις. τροχῶν αὐτοῖς
 Ε κάτωθεν ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων. 20
- 68 Χαμαιζυμήτης ἄρτος.
- Δ 69 Χαμαιλέων. ζῶον, εἰς πάντα τὴν χροιάν μετατρέπων πλὴν λευκοῦ.
- Δ 70 Χαμαίλεον: εἶδος βοτάνης. καὶ Χαμαίμηλον, εἶδος βοτάνης.
- Δ Σ 71 Χαμαιπέτεια. καὶ Χαμαιπετής, χαμαὶ ἐρριμμένος.

56 — σιδήρῳ = Ba 412, 23 cf. sch. B 417, H 57 cf. Ambr. 42 = Zon. 1839
 59 Xen. An. 1, 4, 9 60 — τίκεται = Ba 412, 25, Et. Gen. (Miller, Mél. 307), Et.
 M. 805, 22 cf. H, sch. Lyc. 1109 Λυκόφρων 1109 cf. Steph. Byz. καὶ χάλυβα sq.
 Anth. 6, 65, 4 61 Ath. 1, 28d 62 — Αἴγυπτος alt. Thdr. in Ps. 77, 51,
 PG 80, 1496c 63 = Ba 412, 26, 27 cf. H, Zon. 1846, Ambr. 134; — γῆν =
 Et. M. 806, 5; Χαμάζε sq. cf. sch. Γ 29 64 — γῆς sch. Γ 300; l. = Ambr. 135
 Χαμαί alt. — πλύνειν cf. Zen. VI 48 65 cf. Et. M. 806, 23, sch. Π 235; — κοι-
 μώμενοι = Ba 413, 1, Σ* cf. sch. κ 243 66 χαμαιεύρετόν sq. Malal. p. 83, 13
 cf. Nauck, Mél. gr.-rom. 2, 255 67 — κοιλώδεις = Ba 413, 2, Et. Gen., Et.
 M. 806, 24 cf. Tim., Erotian. 94, 7 68 — ζῶον cf. Ambr. 9, H 70 cf.
 Ambr. 103 71 Χαμαιπέτεια = Ambr. 94 Χαμαιπετής sq. = Ba 413, 3, Et.
 Gen., Et. M. 806, 22 cf. Ambr. 4

56 χαλκῇ pr. sq. cf. v. A 2714 59 cf. v. Φ 113 62 hinc v. M 674 64 Prov.
 cf. v. Π 1776

A^{GF}
 (GSMC) 1 ὅτι — 2 χρυδός om. AFS 1 ὅτι om. G χαλκῇ] χαλκός A 2714, Kust.
 2 ὡς — χρυδός G: ὡς χρυδός M, qui ὡς χρυσοῦς post μετουσιαστικόν add.
 57 — 8 om. F, 58 non nov. gl. A 5 οὐ — 8 συντεθραυσμένῳ om. F 5 οὐ τὸ]
 οὗτος A 8 Χαλυβικῷ A Χαλυβδικῷ Lyc. συντεθραυσμένῳ SC 61 om. F
 10 Χαλυβώνιος GSM 12 ὅπερ — Μέσερ om. AFS σήμερον M: νῦν G
 64 om. A 14 τῆς om. F 15 τῷ] τὸ FS ἐπὶ — 16 λέγεται om. FS
 17 Χαμευνάδες AFS, Σ* 18 μ' ἐφεῦρε Τουρ δὲ μ' εὔρε Bhd., qui numeros
 senarii com. restituere voluit 19 δίφροι ed. pr., Et. Gen. τροχῶν — 20 χα-
 μαίζήλων om. F 21 Χαμαιζυμήτης Bhd. 68 om. F; ζῶον — λευκοῦ om. SC
 23 Χαμαίλειον F Χαμέλειον GSM; δὲ add. S (non C) καὶ — βοτάνης om. S
 Χαμαίμηλα F 24 Χαμαιπέτειον F ὁ χαμαὶ A

- 72 Χαμαιρεπές: χαμαὶ ῥέπον. Δ
 73 Χαμαιτυπεῖον: πορνείον. καὶ Χαμαιτύπη, ἡ πόρνη. ἀπὸ Σ
 τοῦ χαμαὶ κειμένην ὀχεύεσθαι. Ecl.
 74 Χαμεταιρίς. Δ
 5 75 Χαμεύνης: ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκὸν Χαμεύνη, τα- Δ + Ar.
 πεινὴ κλίνη. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.
 76 Χαμίτις: ὄνομα ἀμπέλου. Δ
 77 Χαμόθεν: ἀπὸ τῆς γῆς. Δ
 78 Χαμός: θεὸς ἦν Τυρίων ἢ Ἀμμανιτῶν, ὥσπερ ἡ Ἀστάρτη θεὸς E + x
 10 Σιδωνίων, οἷς ἐλάτρευε Σολομών.
 79 Χαναάν: ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Χαναναῖοι. ὅτι Μωϋσῆς Δ
 μ' ἔτη κυμφιλοσοφῆσας τῷ λαῷ τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν
 τὸν τοῦ Ναυῆ· ὅστις κατώκισε τὸν Ἰσραὴλ ἐν γῇ, ἡ ἐπηγγεῖλατο κύριος
 τῷ Ἀβραάμ· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου κυκλομένη διὰ
 15 θαλάσσης καὶ ξηρᾶς· ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν
 ἔθνων· οἵτινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι διὰ τῆς παραλίου Αἰγύπτου τε
 καὶ Λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἀφρων χώραν, τῶν Αἰγυπτίων
 μὴ προσδεξαμένων αὐτούς, διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν, ἣν ἔπαθον
 δι' αὐτοὺς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσῃ· καὶ προσφυγόντες
 20 τοῖς Ἀφροῖς, τὴν ἔρημον αὐτῶν ὕψησαν χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ
 σχῆμα καὶ τὰ ἥθη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραφάμενοι τὴν αἰτίαν·
 δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ὕψησαν τὴν Ἀφρικὴν. καὶ εἰς μέχρη
 νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νουμιδίᾳ, περιέχουσαι οὕτως· ἡμεῖς
 ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ ληστής. καὶ θηλυκὸν Χα- Δ
 25 ναναία. καὶ Χανανίτις γῆ.
 80 Χανδόν: ἀθρόως, ἀπίστως, ἀπλήστως, χωρητικῶς. πίνειν Σ
 χανδόν. ὁ δὲ Εὐτρόπιος καιροῦ καὶ τύχης ἀμέτρως τε καὶ χανδόν

72 = Ambr. 100 cf. H 73 — πορνείον = Ba 413, 6, Et. Gen., Et. M. 806, 26, Ambr. 109 cf. sch. Luc. 104, 14, 262, 4. Χαμαιτύπη, ἡ πόρνη = Poll. 7, 201 (cf. 6, 189) cf. Ba 413, 5 = Et. Gen., Et. M. 806, 26, H; Moer. 213, 26, sch. Ar. Av. 1258; Ambr. 73 = Zon. 1842 74 = Ambr. 89, L, Ps. Herodian. 168 cf. Ba 413, 4 = Et. Gen., H 75 — κλίνη cf. H. Χαμεύνη sq. Ar. Av. 816 c. sch. cf. Et. Gen., Et. M. 806, 28 76 cf. Eust. I. 1163, 19 77 cf. Zon. 1846 78 — Τυρίων Georg. 206, 10 cf. Herm. 21, 23 79 ὅτι Μωϋσῆς — ληστής cf. Proc. Bell. 4, 10, 13—22, [Io. Antioch. fr. 11, 5; 12] FHG 4, 547 porro Byz. Zt. 2, 422, 5, 462, 10, 46 θηλυκὸν Χαναναία = Ambr. 78 80 — χωρητικῶς = Ba 413, 8 cf. Et. M. 806, 30, H, Ap. S. 167, 13, sch. φ 294 πίνειν χανδόν cf. H, Ap. S. 167, 13 ὁ sq. [Eunap. fr. 67] FHG 4, 44

73 cf. v. E 2807

75 Ar. cf. v. K 1479

78 cf. vv. A 4222 et Σ 772

1 Χαμαιρεπές FGSM χαμαὶ ῥέπον om. F ῥέπων GSM^{ac} 3 κει- A^v (GFSM C) μένην SM, Pierson: κειμένον A κειμένη G κειμένης F μοιχεύεσθαι F 4 Χα- μαιταιρίς M, Et. Gen. Χαμαιτερὶς SC, Ba, cod. D Et. Hes., sed contra ord. Χαμαι- τηρίς G Χαμαικτηρίς F 5 θηλυκῶς GM cp. S 7 Χαμίτης F Χαμαίτης G ἀμπέλων S (paene illeg.) ἀμπελῶνος C 9 Χαμός—Τυρίων omissis ἢ Ἀμμανι- τῶν post Σολομῶν transpos. SC; ἢ—10 Σολομῶν om. F 9 ὁ Ἀστάρτης A 11 ὅτι AS: ὅταν F om. GM 13 ὅστις—23 οὕτως] liberius mutavit F 14 Αἰγυπτῶ S 17 τῶν pr. om. S 18 τὴν π. ἦν] τῶν προτέρων ὡν Bhd. ἦν—19 θαλάσῃ om. SC 23 τοῦ νῦν SC 25 καὶ Χανανίτις γῆ om. F 27 ὁ—p. 786, 3 γνώμην om. F 27 καὶ pr. om. G

Ε ἀρυόμενος καὶ κατεμφορούμενος καὶ πολυπραγμονῶν, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν ἢ ἀνὴρ γυναῖκα ἢ μήτηρ τέκνον· ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνῶμην.

Σ 81 Χάνοι: διασταίη.

Ar. 82 Χάονες: ἔθνος Ὑπειρωτικόν. Ἀριστοφάνης· ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν. ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο ὁ Γέρης. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· τὸν Παφλαγὸνα λαθεῖν οὐχ οἶόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν Χάοσι δὲ παρὰ τὸ κεκηνέναι. Θράκης δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

Ar. 83 Χάος: καὶ ὁ ἀήρ, παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὅρνις· διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρή-
Prov. σετε. καὶ Χάους ἀρχαιότερος καὶ Κρονίων, ἐπὶ τῶν πάνυ

Ar. παλαιῶν. καὶ Ἰβυκος· ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει. καὶ αὖθις·
Ε ὁ δὲ φλυαρεῖ καὶ μάτην ἡμῶν λήρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρονίων ἀπόζοντα.

Ar. 84 Χάος· Ἀριστοφάνης· Χάος ἦν καὶ ΝῦΞ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς· γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανός ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροις κόλποις τίκει πρῶτιστον ὑπηνέμιον ΝῦΞ ἢ μελανόπτερος ψόν· ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστ' Ἐρως ὁ ποθεινός, στίλβων νῶτον περύγαιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιχθεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως συνέμιξεν ἅπαντα· συμμιγνυμένων ἐτέρων ἐτέροις, ἐγένετο Οὐρανός Ὡκεανός τε καὶ Γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἀφθιτον.

Phil. 85 Χαρά: ἡδονή, εὐφροσύνη, τέρψις. τινές φασι κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταῦτόν σημαίνόμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειράτο ἐκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἰδίον τι σημαίνόμενον ὑποτάσσειν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, χαρὰν μὲν λέγοντες εὐλογον ἔπαρσιν, ἡδονὴν δὲ ἔπαρσιν ἄλογον, τέρψιν δὲ τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν, εὐφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων ἡδονήν· νομοθετοῦντων δὲ ἐστὶ τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαρὰν οὐχ ἀμάρτημα, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον· οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν ἢ τὴν μονάδα μονάδα· τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν ἄτοπόν τε καὶ ψεῦδος.

81 = Ba 413, 7; in Δ 182 82 — Γέρης sch. Ar. Ach. 604; Ar. Eq. 78.
τὸν sq. Ar. Eq. 74—6 c. sch. 78 83 — διαφρήσετε + καὶ Ἰβυκος—χάει Ar.
Av. 192—3 c. sch.; Ibyc. fr. 28 ὁ sq. Aelian. fr. 341 (Iul. Imp. attr. Bhd.)
84 Ar. Av. 693—702 85 Alex. Aphr. 181, 1—9

82 Ach. cf. v. Γ 197, Eq. cf. v. A 4537 83 Ar. cf. v. Ω 242

2 ἐξηκοντίζοντο v. d. ap. Steph. Thes. ἐξηκουτίζοντο Mueller 3 ἅπαντα
A' (GFSMC) Bhd. 6 Γένος A 8 πάντ' M, Ar.: πάντας AGS 14 πωπάται A πωτᾶται
Bergk καὶ αὖθις—16 ἀπόζοντα om. F 15 ἡμῖν S 84 non pon. gl. M
18 εὐρύς—26 ἀφθιτον om. F 18 οὐρανός] ὁ αὐτός A 19 ἀπείρησι A
22 νυχίῳ SC 23 πρῶτος SC 29 τοῦτ' GM 30 τῆς] τὰς F 31 δὲ alt.
om. F 34 μονάδα semel FS

- 86 Χαράδρα: διώρυξ πηλοῦ μεστή, ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. Ἄρι- Ar.
στοφάνης· φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας. ἐν Ἑπι- Anth.
γράμμασι· ὁπότε μιν κνημούς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας ἐξ ὀρέων
ποταμοῦ φράσσαι· ἐπ' ἡϊόνων.
- 5 87 Χαράδραι: αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ σχίσματα, καὶ χειμάρροι γῆς. Σ
88 Χαραδραῖος λέων: ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν Prov.
λέγει, ὃν πρῶτον ἀνείλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. Χαράδρα δὲ καλεῖται
ὁ τόπος ἐκεῖνος.
- 89 Χαραδρεῶνος. Δ
- 10 90 Χαραδριός: ὄρνειον, εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτε- Σ
ριῶντες ῥᾶον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πι-
πράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες. καὶ μὴν κα-
λύπτει· μὴν χαραδριὸν περνᾷς; οὕτως Ἰππῶναξ. καὶ παροιμία Ar.
ἐντεῦθεν· Χαραδριὸν μιμούμενος, ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων.
- 15 οὕτως Εὐφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριός
ὀφθεῖς, καὶ τοῦτον οἱ περνῶντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνή-
σασθαι τις ἰαθῇ περιέργως. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, μεταβαλλόμενον εἰς
τὰ προκείμενα. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου δέχνεται, ἐπὶ δὲ τῆς χαρά-
δρας βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ρευμάτων
- 20 μελωδίαν ποιοῦσι. χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποκρυπτό-
μενος. οἱ δὲ φασι οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριόν, ἀλλὰ τοὺς φα-
γόντας ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου.
- 91 Χαραδροῦται: ὀρύσσεται, κοιταίνεται. Σ
- 92 Χάρακα: χαράκωμα, περίφραγμα. Σ
- 25 93 Χαράκωμα: ὃ περιεβάλλοντό τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. ὡς Harp.
Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος· πολλοὶ γὰρ ἐκλειποῦτες τὸν χάρακα
τὰς κώμας ἐπόρθουν.
- 94 Χαρακτήρες λόγων φραστικῶν ὑψηλός, ἱχνός, μέσος. ὁ δὲ Ε
Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν, ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.
- 30 95 ΧάραΞ, Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος· ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ Heay.
βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον· εἰμὶ ΧάραΞ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περ-

86 — ἔχουσα Ar. Pac. 757 (= Vsp. 1034) c. sch. plenior. ὁπότε sq. Anth.
6, 255, 3—4 87 = Σ* cf. Ba 413, 9 = Et. M. 806, 48; in Π 390 88 = Zen.
VI 39 89 = Ambr. 29 90 — Ἰππῶναξ (fr. 52) cf. sch. Pl. et Olympiodor.
in Gorg. 494 b, sch. Ar. Av. 266 Χαραδριὸν sq. Ar. Av. 266 c. sch. plenior. cf.
App. Prov. V 23 91 = Ba 413, 11, Et. M. 806, 47 cf. Σ* 92 = Ba 413, 12,
H* cf. Et. Gen. = Et. M. 806, 45 93 Harp. cf. Zon. 1841, Et. Gen. (Miller
Mél. 307), Et. M. 806, 41; Dem. 6, 23, Men. com. fr. 77 94 Marcell. c. 39 cf.
Byz. Zt. 23, 108

86 Anth. cf. v. K 1867 90 init. hinc v. 1279 init.

4 φράσαι· AGSM 7 λέγοι AFMS Θεσπιαῖς F δὲ om. M A* (GFSM)
10 ὡς λόγος om. (G)FSM μέν|μιν Ruhnken 12. 13 καλύπτει G, sch. Pl. et Ar.:
καλύπτει AFMS καλύπτει Ruhnken 20 μιμούμενοι et ἀποκρυπτόμενοι A
23 κυλίνεται F, Σ* 93 non nov. gl. AG 30 ὡς—p. 788, 6 μ' om. F 31 ἱερὸς AS
50*

γάμου ἄκρης, ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων. ἔστι δὲ τῶν μετὰ Αὐγούστον πολλῶν νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν βιβλίων Αὐγούστου, ὡς πάλαι γενομένου καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν τε καὶ . . . ἱστοριῶν βιβλία μ'.

Σ 96 Χάραξ: ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον. ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχη πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου· παρὰ δὲ Ῥωμαίοις δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν Σ οἱ χάρακες. Δημόστρατος Δημοποίητα· οἱ μὲν προσέφερον τὸν 10 χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν. θηλυκῶς δέ, ὁ τῆς ἀμπέλου. ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἀμπελον.

Ar. 97 Χάραξ τὴν ἀμπελον: ὅταν ὑπὸ τοῦ σφύζοντος τὸ σφύζομενον πάθῃ.

Σ 98 Χάραξιν: ὀξέσι ζύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθῶδες φυτοῖς. 15

Σ 99 Χάραξος: ὁ Σαπφούς ἀδελφός.

Δ 100 Χάρεια.

Prov. (Σ?) 101 Χάρητος ὑποσχέσεις: Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερῆς τε καὶ ἐτοιμότητος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις λέγεται γεγονέναι. ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελιομένων. 20

Δ 102 Χαρίδημος: ὄνομα κύριον.

Ar. 103 Χάριεν: οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι, τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· εἴ τί γ' ἔνεστι λαμπρόν καὶ καλὸν ἢ χάριεν ἀνθρώποις, διὰ τὸ γίνεται.

Δ 104 Χάριεν: προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ χαριέντως. χαρίεν δὲ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς. καὶ Χαριέντως. 25

Σ 105 Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύη. Δαμάσκιος· κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων κώμματα.

96 — στρατόπεδον cf. Et. Gen. (Miller, Mél. 307) = Et. M. 806, 41 ὅτι — χάρακες Polyb. 18, 18, 6 Δημόστρατος sq. = Et. Gen. (Miller, Mél. 307) cf. Zon. 1841, Et. M. 806, 42; Timostr. fr. 2 (3, 356 K.), Ar. Vsp. 1291 97 Ar. Vsp. 1291 c. sch. cf. H, Zen. VI 40 98 = Ba 413, 14, Et. Gen., Et. M. 806, 43 cf. H 101 cf. Zen. II 13 103 Ar. Pl. 144—5 c. sch. 145 104 — ἐπιχαροῦς cf. Philop. diff., Herodian. ap. Et. M. 807, 15 105 — βωμολοχεύη cf. Et. Gen. = Et. M. 807, 18; sch. Pl. Rsp. 4, 436 d, Harp. v. βωμολοχεύαντο; Ar. fr. 166 κινδυνεύομεν sq. Dam. fr. 88

96 Polyb. hinc v. Π 2242; extr. et 97 cf. vv. E 1740 et H 672 99 cf. vv. P 211 et A1 334

A²(GFSMCO) 1 πτολέμιζεν G 2 μετὰ] κατ' Kust. πολλῶν S 3 οὖν A τῶν βιβλίων GM: βιβλίῳ AS 4 καὶ pr. om. S 5 καὶ] ἑταλικῶν coll. Eust. I. 734, 48 (= fr. 64) add. Westerm. Ῥωμαίων dubitanter add. Iacoby 7 ἀρσενικῶς FSM ὅτι — 11 ἄκραν om. F 10 Νικόστρατος τοῦ Τιμόστρατος Mein. Δημοποίητῳ Kust. 11 θηλυκὸν F ἐξαπάτηται F 15 ἀκανθῶδες φυτὸν F 103 om. F 22 Χάρις A 23 Πλούτῳ om. GS καλὸν καὶ λαμπρόν AGM, cod. A in Ar. 104 non pon. gl. SM 26 ἀχαροῦς F καὶ Χαριέντως om. AFS 27 Χαριεντίζεις — βωμολοχεύη post 106 coll. Et. transpos. Bhd. καὶ alt. — 29 κώμματα om. in Iac. F 28 Δαμάσκηνος SC ἐμπεπτωκέναι S 29 κώματα SC

- 106 Χαριεντιζόμενοι: εὐτραπελευόμενοι, κώπτοντες. ὡς Ἀριστο- Σ
φάνης.
- 107 Χαριεργός: ἡ κεχαριτωμένα ἐργαζομένη. ἃ δὴ χαριεργᾶ Anth.
Ἀθάνᾳ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.
- 5 108 Χαριεστέρους: ἐνδοξοτέρους, εὐπρεπεστέρους. Εὐνάπιος· ὁ δὲ Ε
Προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν ἐπὶ τὸν βασιλέα Οὐάλεντα διὰ
Φρυγίας συνήπτετο.
- 109 Χαριέττων: ὄνομα κύριον. Suid.
- 110 Χαρίζεσθαι: κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίῳ, Σ
10 ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι. εἴτε σοι δεῖ χαρίζεσθαι. καὶ
πάλιν· ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ Χαριζόμενοι, χάριν τιθέμενοι. Ε
οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ
χαριζόμενοι.
- 111 Χαρίζομαι· δοτική. Synt.
- 15 112 Χαρίκλεια: ὄνομα κύριον. Δ
- 113 Χαρικλῆς: εἰς τῶν λ'. Harp.
- 114 Χάριν: τέρψιν. Σ
- 115 Χαρινάδης: ὄνομα κύριον. οὗτος νωθὴς ἦν. καὶ παροιμία· Ar.
κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ
20 πορείᾳ.
- 116 Χαριξένη: εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη, ἑταῖρα. Ἀριστοφάνης· Ar.
οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξένης τάδε γ' ἐστὶ.
- 117 Χαρίωνος: ὄνομα κύριον. Δ
- 118 Χάρις· χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἡ τίκτους' αἰεί. τουτέστιν ἡ φύουσα Soph.
25 τὴν χάριν χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.
- 119 Χαρίσασθαι: ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. ὀλίγοις χαρίσασθαι. παρὰ Ar.
Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεύει.
- 120 Χάρις καὶ Ἀφροδίτη Εὐντροφος ἢ διαλλαγή: τουτέστιν Ar.
ἡ εἰρήνη. διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἐορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

106 cf. Et. Gen. = Et. M 807, 16; sch. Pl. Rep. 4, 436d, Ba 413, 18, sch. Pl. Ar. 24c; Ar. fr. 166 107 ἃ sq. Anth. 6, 205, 9—10 108 ὁ sq. Eunap. fr 32, FHG 4, 26 110 — χαρίσσωμαι Tim cf. Et. Gen., Et. M. 807, 19, sch. Pl. Phaedr. 227c; Pl. Theag. 123a, Parmen. 137a(?) οἱ δὲ sq. Aelian. fr. 209 111 = Synt. Laur., An. Ox. 4, 305, 4 cf. Synt. Gud. 112 = Ambr. 80 113 Harp. 114 = Ba 413, 16 115 Ar. Vsp. 232 c. sch. plenior. 116 Ar. Eccl. 943 c. sch. plenior. cf. Pargoem. ed. Gsf. 49 n. 427, H v. ἐπὶ Χαριξένης 118 Soph. Ai. 522 c. sch. 119 Ar. Eq. 517 c. sch. 120 Ar. Ach. 989 c. sch.

109 ex v. A 2395 110 Aelian. cf. v. A 4673 119 cf. v. Π 1462 120 cf. v. Δ 618

1 ἀποαπελευόμενοι F ὡς om. G 3 ἃ—4 παυόμενος om. F 5 Εὐνάπιος — Ar (GFSM)
7 συνήπτετο om F 7 συνηπείγετο Niebuhr 109 om. AFS 9 Χαρίζειν F
10 ὑπὸ] ἐπὶ G, Tim. v. l. Et. τοῦ] τῶν F εἴτε δὴ σοι γ. F cf. Et. Gen.
113—4 om. F 16 καὶ Χαρικλῆς AGM 19 κρείττον SM 24 χάρις alt.
om. GFS 26 ὀλίγοις] ὁ λόγῳ F 26. 27 παρὰ Ἀριστοφάνει] Ἀριστοφάνης F

- Σ 121 Χαρίσιον: χαριστήριον. ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι, χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. καὶ Χαρίσιοι, πλακοῦντος εἶδος.
 Σ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· πέμψω παλλακαῖς ἐσπέρας χαρισίους.
 Δ 122 Χαριστίωνος: ὄνομα κύριον.
 EL 123 Χάριτας: τιμάς, εὐεργεσίας. ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον, ὁμολογή- 5
 κοντα χάριτας, ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν
 Prov. ἐς τὰ μάλιστα. καὶ παροιμία· Αἱ Χάριτες γυμναί· ἦτοι ὅτι
 δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι αἱ Χάριτες τὸν ἑαυτῶν
 κόσμον ἀφήρηνται. τρεῖς δὲ αἱ Χάριτες, Πειθῷ, Ἀγλαΐα καὶ
 Εὐφρόνη. 10
 124 Χάριτας γυμνάς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι.
 Δ 125 Χαριτένης: ὄνομα κύριον.
 Δ 126 Χαριτία: ἡ χαρμονή.
 Ar. 127 Χαρίτων θρύμμα: καλλώπισμα.
 128 Χαρίτων καὶ Μελάνιπος· Ζῆται ἐν τῷ Ἀντέρως. 15
 Δ 129 Χαρίτων: ὄνομα κύριον.
 Σ 130 Χάρμα: χαρά, ἡδονή. Πολύβιος· τὸν δὲ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος
 Εἴλαβε φρένας.
 Σ 131 Χάρμη: μάχη.
 Suid. 132 Χάρμος· ὅτι Χάρμος ὁ Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρα- 20
 τιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν
 καλεῖ τὸ ποίημα, ἄλλοι Ὀψολογίαν, Χρύσιππος Γαστρονομίαν, ἄλλοι Ἠδυπάθειαν.
 Σ 133 Χαροπός: περιχαρής, εὐόφθαλμος.
 Δ 134 Χάροψ: Χάροπος κλίνεται.
 Δ 135 Χάρων: ὁ θάνατος. καὶ πορθμευτικαὶ παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ 25
 Suid. κηρύγματα· τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν (πόνων) καὶ πραγμάτων; τίς εἰς τὸ
 Λήθης πεδίων; χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἄδου οὕτω λεγόμενον· ὥς καὶ τὸν
 Αὔαινου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ τοῦ

131 — χαριστήριον = Ba 413, 17 ταῦτα — ἀποδιδόντι Dam. fr. 216
 Χαρίσιοι sq. cf. H et ad v. A 2082; Ar. fr. 202 123 ὁ — μάλιστα Men. Prot.
 fr. 41, FHG 4, 242 = EL 200, 14—16 vs. 7 Αἱ — ἀφήρηνται cf. Zen. I 36
 126 l. = Ambr. 96 127 Ar. Eccl. 974 c. sch. 129 l. = Ambr. 33, Ps. Hero-
 dian. 197 cf. Theognost. 34, 20 130 — ἡδονή = Ba 413, 19, Et. M. 807, 22, H
 cf. sch. Z 82 τὸν sq. τ 471 cf. Byz. Zt. 21, 416; non in fr. Polyb. 131 = Σ*,
 Ba 413, 20, Ap. S. 167, 10 cf. sch. Δ 222; Orion 162, 26, unde Et. M. 807, 23;
 Arion 133 = Ba 413, 25, Et. Gen., Et. M. 807, 31 cf. Ambr. 2, H 135 l.
 cf. Ambr. 24

121 Dam. cf. v. A 4174, extr. cf. v. A 2082 123 Prov. cf. v. Al 386 127 cf.
 v. Θ 520 132 ex v. A 781 135 καὶ πορθμευτικαὶ sq. ex v. T 655

A*F 2 ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ F 3 πέμψαι G τὰς ἐσπερίους FS 5 ὁ — 9 ἀφήρηνται
 (GSMBE) om. F 8 φανερώς Prov. 10 Εὐφροσύνη ed. pr. 11 Χάριτας non nov. gl. A GM
 12 Χαριτίνης E cf. Ambr. 79 Χαριταίνης ed. pr. 13 χαρμοσύνη S 17 Χάρμα
 om. F χαρά om. A 182 om. F post 130 omisso l. S 22 πόνημα GSM
 ἄλλος Ὁ. ὁ δὲ Χρ. S 23 περιφανής G περιφερής B 135—8 om. A
 25 καὶ pr. — p. 791, 3 ποιητικῶς om. F 25 Χάρωνος G^{ac} M^{ac} B^{ac}: Χάροντος G^{ac} B^{ac}
 Χάραντος SM^{ac} cf. T 655 et 1171 26 πόνων om. GBE cf. T 655 28 οὐδὲ —
 p. 791, 3 ποιητικῶς om. G 28 τοῦ M: τὸ S

δνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, ἐν ᾧ τρόπῳ φαμέν χύτραν ποικίλλει· ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾧδου. διὰ τοῦτο οὖν δνου πόκας ἀνεπλάκατο ποιητικῶς.

- 136 Χάρων, Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν Hes.
5 πρῶτον Δαρεῖον, οἱ δ' Ὀλυμπιάδι· μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οὐδ' Ὀλυμπιάδα· ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ', Περὶ Λαμψάκου β', Λιβυκά, Ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ', Πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων· ἔστι δὲ χρονικά· Κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικά ἐν
10 βιβλίοις γ'· λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνως τεθέντας νόμους· Περίπλους τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν.

137 Χάρων, Καρχηδόνιος, ἱστορικός. ἔγραψε Τυράννους ὅσοι ἐν τῇ Hes.
Εὐρώπῃ καὶ Ἀσία γεγονάσι, Βίους ἐνδόξεων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ', Βίους γυναικῶν ὁμοίως ἐν τέσσαρσιν.

- 138 Χάρων, Ναυκρατίτης, ἱστορικός. Ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Hes.
καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὰ ἐπὶ ἐκάστουπραχθέντα, Βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἐκάστῳ ἔθνεϊ καὶ . . . Ναυκράτους, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου.

139 Χαρώνας: ὄνομα κύριον. Δ

- 20 140 Χαρώνειος θύρα: μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ Prov.
κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Ar.
ὁ δὲ Χάρων κοὶ τὸ εὐμβολον δίδωσιν. ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθανεῖν.

141 Χαρτά: χαρὰς ἄξια. εὐμβολον φρονήσεως, τὸ διακριτικὸν τῶν Σ
χαρτῶν καὶ λυπηρῶν.

- 25 142 Χαρτόν· Σοφοκλῆς· χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὔννεπῳ, χρόνῳ Soph.
πολλῷ φανέντα, χαρτόν εἴ τι καὶ φέρεις.

143 Χαρτοφυλάκιον: τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα διὰ τοῦ 1 Ecl.
γράφεται καὶ προπαροξύνεται· οἷον χαρτοφυλάκιον, σκευοφυλάκιον καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· πλὴν τοῦ σιτοφυλακείου καὶ νομοφυλακείου.

- 30 144 Χάρυβδις: ἡ ἀναπινόμενη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα καὶ πάλιν Σ
ράγδαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον

140 — ἐξάγονται = Zen. VI 41 cf. H. Poll. 8, 102 ὁ sq. Ar. Pl. 278 c. sch.

141 — ἄξια = Ba 413, 21 cf. H. 142 Soph. Tr. 227—8 144 — p. 792, 1 κατά-
γον = Σ*, Ba 413, 22 cf. Et. Gen. = Et. M. 807, 27; sch. Pl. Epist. 7, 345 d, H

140 hinc v. N 488

143 hinc vv. Σ 505 et 504

144 Prisc. cf. v. Δ 1594

5 οἱ] εἰς Creuzer οἱ Gutschmid 6 Αἰθιοπικά et 7 Λιβυκά ad 137 vel 138 A² F³ S
rettul. Mueller et Gutschmid 7 Ἑλληνικά—δ' om. SC Λιβυκά] γ' add. (G¹ M¹ C)
Eudoc. Ὄρους coll. Ath. 12, 520 d (cf. 11, 475 b) Schweigh.: ὄρους omnes
8 Λαμψακηνῶν] Λακεδαιμονίων Mueller (Gutschmid) 8.9 Λακεδαιμονίων]
Λαμψακηνῶν Gutschmid 9 Κτίσεις καὶ κτίσεις Gutschmid Κρητικά—10 γ' et
10 Περίπλους sq. 137 attr. Mueller 9 Κρητικά S 10 τοὺς] τὰς S 11 τῶν pr.
om. S Ἑρακλείων S 17 Περὶ Ναυκρατέως Port. cf. Φ 365; lac. indicavi
τινά] πολλὰ F 19 Χαρόνας A 140 om. A 20 νομοφυλακείου SM, plerique
N 488 sed cf. vs. 29 22 ὁ] ὁ δὲ F, Ar. 23 εὐμβολον F 142—156 om. A
28 προπαροξύνονται, οἷον τὸ S 29 καὶ νομοφυλακείου SC: om. rel.

- Ε κατάγον. Πρίσκος δὲ λέγει περὶ Χαρύβδεωσ· παραπλέουσι δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τὴν Μεσσήνη κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ περ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσαῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν. ὅτι Χάρυβδις καὶ Σκύλλα, ἐν στενωῖ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ρεύματα καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. 5 ἐκείσε Ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἐταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν αὐτὸς μόνος περικαθίςας κανίδι ἐν τοῖς ρεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο· τοῦτον γὰρ ἑωρακότες τινὲς Φοίνικες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενόδοχσε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Φαιακίαν, τὴν νῦν λεγο- 10 μένην Κέρκυραν· οἱ δὲ πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυὶ ναυσὶ καὶ ἐταίροις.
- Hom. 145 Χασσάμενος· ἀναχωρήσας. "Ὀμηρος· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήθη. τὰ ἐμπησσόμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα ἀναχωροῦντες διετίνασσαν, ἵνα σκεδασθῇ.
- Ar. 146 Χασμᾶ· μετεωροφρονεῖς, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. καὶ 15 Χασκάζεις· Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. καί, Δ Χασμήσῃ σὺ.
- E 147 Χάσμασιν· οἱ δὲ Πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἀρμόσαντες τοῖς κράνεσιν ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι.
- Σ 148 Χαυλιόδων· κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας. 20 καὶ Ζῶα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας, οἷον ἀσπάλαξ, ἐλέφας, καὶ εἴ τι ἄλλο.
- Ar. 149 Χαῦνον· ὑψηλόν· ἢ πλατὺ καὶ μέγα· τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλοῦται. Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνον 25 τι πάνυ.
- Ar. 150 Χαυνοπολίτας· κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν, ἢ τὴν πόλιν.
- Ar. 151 Χαύνωσιν· τουτέστι λύσιν τῶν δικῶν. πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀποφύειν δίκης ἢ κλήσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; κλήσιν τουτέστιν

144 παραπλέουσι—κατέδυσαν Prisc. fr. 24, FHG 4, 102 vs. 4 ὅτι sq. = Hypothes. in Od. ed. Dind. p. 5, 26—6, 3, Cedren. 1, p. 233 cf. Malal. p. 121 porro Byz. Zt. 9, 360 145 — ἀναχωρήσας sch. Δ 535 = H. Δ 535. τὰ sq. = sch. A (Aristonic.) in Δ 585 146 — ἔχεις sch. Ar. Eq. 824. σὺ δὲ—κωλακρέτην Ar. Vsp. 695· Χασμήσῃ σὺ = Ambr. 114 147 Eunap. attr. Roos, Arr. p. 10 148 — ἐξέχοντας = Σ*, Et. Gen., Et. M. 807, 37 cf. Ba 413, 26, East. O. 1872, 33 (et Paus. Att. fr. 283 ex Eust. I. 854, 13), H, sch. Hesiod. Sc. 386—7 Ζῶα sq. Ar. Byz. Epit. 2, 17 149 Ar. Av. 819 c. sch. 150 sch. Ar. Ach. 635 151 Ar. Nu. 874—5 c. sch.

146 Ar. Vsp. cf. v. K 2234 151 cf. vv. A 2010 et T 34

S(GFMB C) 4 ὅτι] καὶ παροιμία S καὶ Σκύλλα del. Cluver. 7 παρακαθίςας SC θαλάττης G cp. SM 8 γὰρ SC: om. roll. 12. 13 πολεμήθη SG 13 ἐμπησσόμενα S τῇ] τὰ GF 18 τὰς—19 κράνεσιν 18 τῶν θηρίων deletis post 19 χάσμασι transpos. Tour; τῶν θηρίων pr. del. et Roos 20 κεκλασμένους GF, Et. Gen. 22 ἐλέφας] χοῖρος add. G ἄλλον S 29 δικῶν F κλήσιν alt.—p. 793, 1 ἀναπειστηρίαν om. GB

μαρτυρίαν, χαύνωσιν λύσιν τῶν δικῶν, ἀναπειστηρίαν οἶον ἀπάτην καὶ διακένω ρήματι ἀναπείθουσιν τοὺς ἀκούοντας, παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

152 Χαυῶνας: ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους· ἢ λάχανα Σ
5 ὀπτά.

153 Χαιός: ἡ ῥάβδος. Δ

154 Χαιρέας: ὄνομα κύριον. Δ

155 Χαιρέκακος. Δ

156 Χαιρέτω ληρῶν: ἐρυθριάτω φλυαρῶν. καὶ Χαίρειν, οἰμῶζειν, Σ
10 στενάζειν.

157 Χαῖρε φίλον φῶς: γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν ἐβέσα- Prov.
σαν τὴν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ αἰσχράν, ἄλλοι γραῦν.

158 Χαιρεφῶν: Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Σφήττιος, φιλόσοφος, Σω- Hes.
κράτους ἀκουστής.

159 Χαιρεφῶν: τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν Ar.
δὲ αὐτοῦ δοκεῖ ᾧζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι
πάνυ θερμὸς καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι τὰ δελφῶ. καὶ φησι Ξενοφῶν τὸν
Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη,
εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. δήμου δὲ ἦν ὁ Χαιρε-
20 φῶν Σφήττιος.

160 Χαιρεφῶν: ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία· οὐδὲν Ar.
διοίσεις Χαιρεφῶντος. ἄτε σοφία συντετηκῶς. ὅθεν καὶ Νυκτερὶς
ἐκαλεῖτο.

161 Χαίρειν: οἰμῶζειν, στενάζειν. Σ

25 162 Χαίρειν: τοῦτο ἐστὶ προσαγόρευσις ἀπαλλασσομένων ἢ καὶ Prov.
προσερχομένων· ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιστολῶν. Χαίρειν, Σ
πρόσχημα. ὅψε ταῖς ἐπιστολαῖς προστεθῆναι τινες νομίζουσιν· ἀπλῶς
δ' οὕτως ἀλλήλοισ ἐπιστέλλειν, οἶον Ἀμασις Πολυκράτει τάδε λέγει.
πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὐβουλος ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς
30 Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερῆσθῆναι· ἀγνοῶν, ὅτι καὶ
οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους, οὐ μόνον τὸ

152 = Ba 413, 28, Et. M. 807, 42 cf. H; in Jerem. 51, 19 153 = Ambr. 75,
Ps. Herodian. 149, Zon. 1842 cf. Et. M. 807, 46, sch. Ap. R. 4, 972 154 =
Ambr. 11 155 cf. Et. M. 808, 6 156 = Ba 412, 16 et 13, Et. Gen., Et. M.
808, 2, 3 cf. H 157 cf. Zen. VI 42 158 sch. Ar. Nu. 144; Xen. Mem. 2, 3, 18
160 Ar. Nu. 503 c. sch. 161 = Ba 412, 13, Et. Gen., Et. M. 808, 2 162 — ἐπι-
στολῶν cf. Paroem. ed. Gsf. 118 n. 945 vs. 29 πρῶτον — Σφακτηρίας cf. Moer.
213, 31, Thom. 398, 6, sch. Ar. Nu. 609 et Pl. 322

156 cf. 161 et 165 160 cf. v. Δ 1282 161 cf. 156 et 165

157 (ubi rursus inc.) post 211 in A, qui post l. διὰ διφθόγγου add. A² S
158—160 om. A 13 τὸν δῆμον SF 16 δοκεῖ αὐτοῦ S 19 συμφωνίαν F (G F M)
25 καὶ om. GF 26 δέ] γάρ S Χαίρειν] nov. gl. GM 29 Εὐβουλος S
Εὐπολις Bergk, Mein. 31 ἄλλους SM

πρῶτον ἐντυγχάνοντες, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι, χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις.

163 Χαίρειν· ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ χαίρει καὶ τὸ εὖ πράττοις καὶ τὸ Ζεὺς ἴλεως καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὔχονται, οὔτε εἰδότες ὃ τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι 5 πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν.

Ar. 164 Χαίρειν: ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες Κλέωνα πρῶτον χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται.

Σ 165 Χαίρειν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν: προσρήματα. οἱ δὲ Χαίρειν, οἰμῶζειν, στενάζειν. 10

166 Χαίρειν: οὕτως ἐπέγραφε Κλέων, ὁ δὲ Πλάτων εὖ πράττειν, ὁ δὲ Ἐπίκουρος εὖ διάγειν.

EL 167 Χαίρειν εἰπών: ἀντὶ τοῦ καταλιπών. ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Ar. 168 Χαίρειν, ἣν τε βούλησθ', ἣν τε μή: ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. 15

Σ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι κατα-

Ar. γνόντες. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ: χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ὦ ἄνδρες δημόται, ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν.

Ar. 169 Χαιρηδόνος: χαρᾶς. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγηδόνος: ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ ἀλγῆσω μέλλοντος ἀλγηδών, ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ 20 χαίρησω χαιρηδών, χαιρηδόνος.

Heys. ? 170 Χαιρήμων, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι ταῦτα: Τραυματίας, ὡς Ἀθηναῖός φησιν, καὶ Οἰνεὺς καὶ Ἀλφειβόια καὶ Κένταυρος καὶ Διόνυσος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Θυέστης καὶ Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας Ἱερογλυφικά. 25

Ar. 171 Χαιριδεῖς: ἀπὸ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι. ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ αὐλητῆς Θηβαῖος ἄμουςος. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιριδεῖς καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεῖς. οὗτος

163 Philostr. 1, 7 164 sch. Ar. Na. 609 166 Laert. 3, 61 167 ὁ sq. Men. Prot. fr. 22, FHG 4, 230 = EL 454, 7—8 168 — τρόπῳ Ar. Pl. 638 c. sch. Χαίρειν φρ.—καταγνόντες = Ba 412, 15, Et. Gen., Et. M. 808, 4 cf. H vs. 17 χαίρειν sq Ar. Pl. 322—3 169 sch. Ar. Ach. 4; — χαρᾶς cf. H 170 Ἀθηναῖός cf. 13, 562f et 608 a sq. 171 — περιστεριδεῖς sch. Ar. Ach. 866. οὗτος — p. 795, 2 ἀκλῆτος Ar. Pac. 951—2 c. sch. 951 cf. sch. Ach. 16

163 cf. v. E 3005 165 cf. 156 et 161 166 cf. vv. E 3413 et 3664 167 cf. v. M 1114 168 Σ cf. v. Π 1873 170 hinc v. l 175 171 init. cf. v. Π 1802, extr. cf. v. O 575

A^{TS} 1 ἀπ' ὑπ' S 2 διεκελεύοντο—3 Χαίρειν om. SC; ἀλλήλοις χαίρειν om. G (G^{FM}C) 4 πράττεις SF^{ac}M^{ac} πράττε E 3005 τὸ tert. om. S 7 ἦθος S ἐπιστολαῖς] γρ. τὸ καὶ ἐπιστολαῖς προτιθέναι τὸ χαίρειν mg. add. M 9 εὖ om. S 16 Πλούτῳ om. G 17 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] ὁ αὐτός G χαίρειν—18 σαπρόν ante 16 Χαίρειν φράσαντες Ar. Pl. 638 praemisso ed. pr. 20 ἀλγῶ om. SC, sch. ἀλγηδών, ἀλγηδόνος om. G οὕτω—21 χαιρηδόνος om. S (non C) 170 inc. rursus A 22 κωμικός] τραγικός Cuper, oblocutus est Daub 22. 23 Τραυματίας post 22 φησιν transpos. G 23 Ἀθηναῖοι F καὶ sexies om. G καὶ Οἰνεὺς om. F 24. 25 καὶ ἕτερος X.] X. ἕτερος, nov. gl. G 26 ἀπὸ] ὑπὸ M^{ac} πεδευμένοι A 27 ἀθλητῆς G; καὶ add. A

- δὲ ἤλκει ἐν ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ κιθαρωδός. Ἀριστοφάνης· ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη, πρόσκειναι, αὐλήων ἄκρητος. καὶ παροιμία· Χαῖρις ^{Prov.} ἄδων ὄρθιον· ὄρθιος δὲ αὐλητικός νόμος, οὕτω καλούμενος οἶον εὐτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ Ὅμηρος· ἔνθα στὰς ἦυσε θεὰ ^{Ar.} μέγα τε δεινόν τε ὄρθι· Ἀχαιοῖσι.
- 172 Χαῖρις· κιθαρωδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν ^{Ar.} Ἀγροῖς· φέρ' ἴδω, κιθαρωδός τίς κάκιτος ἐγένετο; Πεισικμηλὴς μετὰ Μέλῃτος ἦν. ἔχ' ἀτρέμας. ἐγ' ᾤδα. Χαῖρις ἐστὶ. καὶ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέει.
- 173 Χαίρομαι· ὅτι Δάτις ὁ Πέρσης ἐπιτηδευόμενος ἐλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ^{Suid.} χαίρω χαίρομαι εἶπε. καὶ ἐστὶ Δατισμός.
- 174 Χαίρω· δοτικῇ. τὸ εὐφραίνομαι. καί, Χαίρω σε ἐλληλυθότα. Δ Ὀρωπικοὶ οὕτως λέγουσιν. Εὐριπίδης Σικύψ· χαίρω γέ σε ὦ, βέλ- Σ τιστε Ἀλκμήνης τέκος, ... τὸν τε μιάρων ἐξολωλότα. καὶ Χαί- Δ
- 15 ρούμενος.
- 175 Χαίρων, Λακεδαιμόνιος, ὃς ἐπρέσβευεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἄνθρω- ^{EV} πος ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικός, νέος δὲ καὶ ταπεινός καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. οὗτος ὀχλαγωγῶν καὶ κινήσας, ὃ μῆθεις ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ
- 20 μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν, ἦν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς καὶ γυναῖξιν καὶ μητράσι καὶ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκὴ καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίους χρώμενος ἐξεδαπάνη
- 25 τὰς προσόδους, οὗ νόμου στοχαζόμενος, οὗ κοινοῦ δόγματος, οὐκ ἄρ- χοντος. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες κατεστάθησαν δοκιμαστῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γινόμενον καὶ συνειδὼς αὐτῷ κακῶς κεχειρικότε τὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστῆρων Ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλα- νείου ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν,
- 30 ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα τὸν Χαίρωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην καὶ κατα- κρίνας ἐποίησε δέσμιον τοὺς τε λοιποὺς δοκιμαστῆρας παρώξυνε πρὸς

171 vs. 2 Χαῖρις—ἔχων = App. Prov. V 21 cf. sch. Ar. Ach. 16 ἔνθα sq Λ 10—11e sch. Ar. Ach. 16 172 sch. Ar. Av. 858; Pherecr. fr. 6, Crat. fr. 118 174 l. = Ambr. 121 — δοτικῇ = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 305, 3 Χαίρω σε—τέκος = Et. Gen. (Miller Mél. 306) cf. Et. M. 808, 5; Χαίρω γε—ἐξολωλότα Eur. fr. 673 Χαίρουμένος cf. Ambr. 116 175 Polyb. 24, 7 = EV 2, 173, 11—174, 7

173 ex v. Δ 89

1 ἦν δὲ κιθαρωδός om. G cf. vs. 6 4 ἀνάτασιν A 7 Ἀγροῖς Reines. A' (GFSMC) Meurs. κάλλιτος G Πεισικμηλὴς Ζήτει ss. M 8 Μέλῃτος AM^{sc} cf. sch.: Μέλῃτος rell. 173 om. ASC 10 ὅτι om. GF 12 τὸ om. G 13 Ὀρω- πικοὶ F^{sc} M^{sc}, Hemst.: Ὀρωπικοὶ G Ὀροπικοὶ A(S) F^{sc} M^{sc}, Et. οὕτω GFM, v. l. Et. Σικύψ] Συλῆ Hartung γέ ce] ce Et. cé γ' Heath cé τ' Cobet 13. 14 βέλ- τιστον Valck. 18 μῆθεις AS 22 δέδωκε S 26 γινόμενον AC 30 Λακε- δαιμονίαν SC 32 ἐποίησε δέσμιον] ἐδέσμησε SC πρὸς] εἰς SC

τὸ ποιεῖσθαι τὴν Ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν, φροντίσαι δὲ καὶ περὶ τοῦ κομίσασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ὥς ὁ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον.

Δ 176 Χαίρωνεια: πόλις· καὶ Χαίρωνειάτης ὁ πολίτης· καὶ Χαίρωνεύς, Χαίρωνεύς.

Δ 177 Χαίρωνικόν.

Δ 178 Χαίρωνος: ὄνομα κύριον.

Σ 179 Χαῖται: αἱ τρίχες, αἱ κόμαι.

Δ 180 Χαίτηεις ἵππος: ὁ χαίτην τρέφων.

Σ 181 Χέδροπας: ὄσπρια. καὶ ἐνικῶς χέδροψ, τὸ ὄσπριον. οὕτως Ὁουκυδίδης.

Ar. 182 Χεζητιῶν: βουλόμενος χέσαι. Ἀριστοφάνης· εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο κάποπαρδῶν κἀναπνεύσας, αὖθις κατέπτατο. ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτησε. δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων· διὸ καὶ Χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Ἀντιθένης τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ· οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων οἶδε τί πρῶκτος βούλεται χεζητιῶν. οὗτος ὁ Ἀντιθένης ἱατρὸς ἦν θηλυδρίας. ἀπηλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος.

Ar. 183 Χέζομεν: Ζημιούμεθα. Ἀριστοφάνης· ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλασίονα χέζομεν. ἀντὶ τοῦ πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

Σ 184 Χεθέντος: πλατυνθέντος.

Δ 185 Χελιδόνας: ἰχθὺς ποιός. λέγεται Χελιδῶν καὶ τῶν γυναι-

Σ κῶν τὸ μόριον· καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὀπλῆς· ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος· καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν Πελοποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἀνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ Χελιδῶν καὶ ἡ ναὺς ἡ τοὺς εἰς Ματτα-

176 — πόλις = Ambr. 86, Ps. Herodian. 148, Zon. 1842 cf. Steph. Byz. Χαίρωνεύς sq. cf. Ambr. 63, Ps. Herodian. 148 178 = Ambr. 30 cf. Theognost. 38, 32 179 cf. Ba 412, 17, sch. A 529, Et. M. 807, 47, Zon. 1842, H, Ap. S. 168, 13, Orion 161, 36 180 l. cf. Semonid. Am. 7, 57 181 — ὄσπριον = Et. Gen. cf. Et. M. 808, 14, H, Ambr. 137, 164, Erotian. 93, 15 (= Ar. Byz. fr. 90 Nauck), Orion 163, 33 182 — ἐλέγετο Ar. Av. 790—2 c. sch. plenior. Ἀντιθένης—θηλυδρίας Ar. Eccl. 366—8 c. sch. 366 183 Ar. Eq. 69—70 c. sch. 70 184 = Ba 414, 1 185 — ποιός cf. H v. χελεῶν τὸ κοῖλον—ὀπλῆς + τοῦ ἀνθρώπου—καμπάς cf. H, Poll. 1, 188, 199; νόμισμα—Πελοποννησιακόν cf. H v. χελώνη, Poll. 9, 74; θαλάσσιον cf. H

181 hinc v. O 706 182 Ar. cf. v. E 1759; hinc 219; Eccl. cf. v. Π 2950. ἀπηλλάγη sq. ex v. A 8149 185 extr. hinc v. K 1084 extr.

A* (GFSM) 2 περὶ τοῦ κομίσασθαι A, Exc.: περικομίσασθαι GSM περικομίσασθαι F 3 αὐτῶν ὁ X. S 11 Ὁουκυδίδης] vitium vidit Duker Θεόφρατος Wass Θουγενίδης coll. v. T 944 scripserim cf. etiam M 961 12 et 15 Προκλείδης F, 219, cod. P in Ar. 16 τῶν om. S 19 ἀπηλλάγη—νοσήματος om. AS post 188 G 25 Χελιδονίας Kust.

λίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλοι. καὶ ὁ Κλεο- Ε
πάτρας κίναιδος.

186 Χελιδόνιον μέλος· τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνὴ Δ
οὐ θρήνος, ἀλλ' ἄσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦτο
5 χεიმῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε φθέγγεται.

187 Χελιδόνων μουσεῖα· ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀκύνητα ποιούν- Α.
των. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων· ἐπιφέρει γὰρ Θρηκίη
χελιδῶν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· οὐ περιβρέμεται Θρηκία χελιδῶν. καὶ
Εὐριπίδης· πολὺς δ' ἀνείρπε κισσός, εὐφυῆς κλάδος, χελιδόνων μουσεῖον.

10 188 Χελιδόνων φάρμακον· παρὰ Ἰππώνακτι τὸ φίλτρον τὸ δια- Σ
γινόμενον, ἐπειδὴν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδη.

189 Χελώνας· τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος. διὰ τὸ Α.
κέντρον τῶν σφηκῶν.

190 Χελώνη· τὸ χερσαῖον ζῷον, ἡ ὀστρακόνωτος· καὶ τὸ θαλάσσιον· Σ
15 καὶ παρατάξεως ὄνομα· καὶ εἶδος πολεμιστήριον, ἔξ οὗ καὶ χελῶναι
χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχανήμα, καὶ κριοί. Ζηλοτυποῦσαι αἱ Α.
Θετταλαὶ γυναῖκες τὴν Λαΐδα τὴν ἐταιρίδα Ξυλῖναις χελῶναις ἐφόνευσαν
τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὐσης. ὕστερον δὲ
ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ
20 ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον.

191 Χελώνη μυιῶν· ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. καὶ Χε- Prov
λῶνη· τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἷε τεττάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λεγό-
μενον. οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ Θεορίτης ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπαρρησιάζετο·
τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θεορίτου παρρησίας ἔλαττον ἔμελεν ἢ χελῶνη
25 μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας. ὅτι χελῶνης ἐπιρριφεῖσθαι Αἰσχύλῳ τῷ Ἀθη- Suid.
ναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἐτῶν νη' γενόμενος.

192 Χελῶνης κρέα φαγεῖν· Ζῆται ἐν τῷ ἡ δεῖ χελῶνης κρέα φαγεῖν.

193 Χελωνίδος· τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας. Σ

194 Χελύνη· τὸ ἄνω χεῖλος. εἰς τὴν ὑπερώαν χελύνην οἰστός Δ
30 Μηδικὸς ἐνεργίζωτο. καὶ αὐθις· στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς Ε
τὴν χελύνην ἐσθίων. Α.

186 — χελιδόνος = Zon. 1850 ἔστι sq. Artem. 2, 66 187 sch. Ar. Ran. 93
cf. H; Eur. fr. 88 188 l. cf. H; Hipponact. fr. 138 189 Ar. Vsp. 429 c. sch.
plenior. 190 ζῷον = Ambr. 179 cf. Ps. Herodian. 148, Theognost. 12, 34.
ὀστρακόνωτος cf. H v. χέλιον Ζηλοτυποῦσαι sq. sch. Ar. Pl. 179 191 — τινός
+ τῷ — μυιῶν = App. Prov. V 27, Greg. Cyr. L. III 33 τὴν παρρησίαν—
παροιμία Iul. ep. 82 p. 106 193 = Ba 414, 20 cf. H; in Judith 14, 15
194 χεῖλος = Lex. Marc. Rh. Mus. 49, 626 cf. H, Et. M. 808, 21, sch. Ar. Vsp.
1083 εἰς — ἐνεργίζωτο Th. Simoc. 2, 6, 2 στὰς sq. Ar. Vsp. 1083

190 init. cf. 195 191 Iul. cf. v. T 368. vs. 26 ὅτι sq. ex v. Al 357 194 Th.
cf. v. Υ 348

8 τοῖς] τῷ SC περὶ χεῖλεσι βρέμεται GFM 9 δ' om. G ἀνείπε S A^r (GF8MC)
10 φίλτρον τὸ] φίλητρον A φίλτρον] <διὰ τὸ χελιδόνιον> suppl. Bhd. 13 κέν-
τρων FS 15 ἔξ οὗ] ὡς Kust. χελῶναι] καὶ add. GFM 16 Ζηλοῦσαι SC
21. 22 καὶ Χελώνη om. GFM 24 ἔμελλεν GFS cf. T 368 25 ὅτι — 26 γενό-
μενος om. A 26 ὑπὸ FM: ὑπὸ τοῦ GS 192 om. AS 28 τοῦ — 29 Χελύνη
om. A 28 τοῦ οὐδοῦ] τῆς ὁδοῦ F 29 τὴν om. S

Σ 195 Χέλυσ: κιθάρα. καὶ ἡ Χελώνη, ἡ ὀστρακόνωτος.

Δ 196 Χέμετλα: ὡς χέρνιβα.

Synt. 197 Χέω· αἰτιατική.

Σ 198 Χεράδος: ἡ μετὰ ὀστράκων, λίθων ὕλη.

Δ 199 Χερεκράτης καὶ Χερώνδας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Δ 200 Χέρρεως: φρούριόν τι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος Χέρρεως διὰ
Ε μιᾶς ἐφοῖτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν τῇ ὑκύτητι τῶν ποδῶν ὁ Ἰνδακος.

Δ 201 Χερείων: χερίστος.

Δ 202 Χέρρη: ὄνομα πόλεως.

Δ 203 Χέρηες.

Δ 204 Χέρης, Χέρητος: ὄνομα κύριον.

Anth. 205 Χεριφυρέα: Φοῖβε, δέξαι πλωτῆρων μάζης χεριφυρέα δαῖτα.
ἐν Ἐπιγράμμασιν.

Σ Anth. 206 Χερμαδίω: χειροπληθεὶ λίθω. οὐδέ σε χερμαδίων ὡς κτύ-
Σ πος, οὐ νέφος ἰών. καὶ Χερμάδος, λίθου πληρύντος τὴν χεῖρα.

Ε οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους πλήθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν.

Δ 207 Χερμαστήρ: ἡ σφενδόνη. ῥινοῦ χερμαστήρος ἐϋστροφα κῶλα

Anth. τιταίνων.

Σ 208 Χερνήτης: χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, χειρόβιος. ὁ δὲ ὑπὸ
Ε τῷ κνέφα σὺν τοῖς χερνήταις τοῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν ὑπεξῆλθε.

Δ καὶ Χερνήτης, ὁ πένης, ἀρσενικῶς. ἐν Ἐπιγράμμασιν· οἱς ἔχον

Anth. χερνήτα βίον δηναιόν, Ἀθάνα. ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειράτω ποιεῖν
Ε ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Ar. 209 Χερνίβα: τὸ ὕδωρ. φησὶν Ἀριστοφάνης· τὸ κανοῦν αἶρεσθε καὶ
τὴν χερνίβα.

Ar. 210 Χέρνιβα προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν, παρὰ δὲ τοῖς
Ε ποιηταῖς παροξυτόνως. καὶ αὖθις· χερνιπτομένους τε καὶ πρὸς
αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

195 — κιθάρα = Ba 414, 19, Ambr. 174, Ps. Herodian. 148, Zon. 1848 cf. Et.
Gen. = Et. M. 808, 18 197 = Synt. Gud., An. Ox. 4, 304, 22, 305, 9 cf. Synt.
Laur. 198 = Σ, Ba 414, 21, H cf. Et. M. 808, 42 = sch. A (Aristonic) in
Φ 319; Ap. S. 167, 21 200 — φρούριον cf. Zon. 1847 ἀπὸ sq. Prisco attr.
Mueller FHG 4, 617 cf. 5, 1, 28 201 cf. Ambr. 140, sch. A 114, H 203 ο 323
204 = Ambr. 149, Zon. 1847 205 Anth. 6, 251, 2—3 206 — λίθω = Ba
414, 25, H, sch. Δ 518 cf. Et. M. 808, 47, Zon. 1850, Ambr. 162 οὐδέ—ἰών
Anth. 7, 147, 3 Χερμάδος—χεῖρα = Ba 414, 26 cf. Zon. 1848, H οἱ sq.
Ios. Bell. 5, 117 207 ῥινοῦ sq. Anth. 7, 172, 3 208 — χειρόβιος = Ba 414, 27
cf. sch. M 433, H, Ambr. 170 et 185, Et. M. 808, 33, sch. Oribas. ed. Bussemaker
3, 682 vs. 19 ὁ—ὑπεξῆλθε Aelian. fr. 342 Χερνήτης, ὁ πένης cf. H
οἱς—Ἀθάνα Anth. 6, 39, 7 vs. 22 ὁ sq. Aelian. fr. 343 209 Ar. Av. 850 c. sch.
cf. sch. a 136, H 210 — παροξυτόνως sch. Ar. Pac. 956 χερνιπτομένους sq.
fort. Aelian.

195 cf. 190 init. 200 cf. vv. 1368 et 370 205 cf. v. Δ 126 206 init.
hinc 257 207 Anth. cf. vv. A 3313, K 2231, P 174 208 init. cf. 248. Aelian.
fr. 343 cf. v. T 44 210 extr. cf. 213

A⁺(GFSMC) 8 χερίστος G(F)SMC 9 Χέρνη F 204 post 200 S 205 post 207 S
15 οὐ] οὐδὲ GFM ἰών] ἰόν AC ὡν S 20 τῷ] τῶν S κνέφει rec. m.
in F, ed. pr.; K 1861 contulit Hemst. τοῖς pr.] ταῖς G 22 Ἀθάνατον S

- 211 Χέρνιβος· λοιδορεῖσθαι βούλομαι κοινή δικαίως, οἱ μίᾱς τε χέρ- Ar.
νιβος βωμοὺς περιφραίνοντες ὥσπερ συγγενεῖς, Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις,
Πυθοῖ· πόρους εἵποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
- 212 Χερνίβων· Δημοσθένης φησί· καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψό- Harp.
μενον. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηται
καὶ οἱ κωμικοί, ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας.
- 213 Χερνιπτομένους· τὰς χεῖρας νιπτομένους. χερνιπτομένους Δ + E
πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.
- 214 Χερνιφθέντα· σὺν βοῖ χερνιφθέντα. ἀντὶ τοῦ τυθέντα. καὶ Anth.
10 Χερνίψατο, τὰς χεῖρας ἔνιψαν. Δ
- 215 Χερρόνηςος· Θράκης χώρα. καὶ πόλις ὑποτελῆς τοῖς Ἀθη- Ar.
ναίοις, εὐφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγῶγουν οἱ Ἀθη-
ναῖοι. οὗς Κλέων διέειπε.
- 216 Χερουβεῖμ· ἐπὶ τῶν ἐνικῶν διὰ διφθόγγου, ἐπὶ δὲ τῶν πλη- Δ
15 θυντικῶν διὰ τοῦ ι. ἐρμηνεύεται δὲ γνῶσις πεπληθυσμένη.
- 217 Χερσαῖος. Δ
- 218 Χερσία· ἐρημία. Σ
- 219 Χεσᾱς· ὁ Προκλείδης, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης. καὶ Ζῆται ἐν τῷ χεζητιῶν. Suid.
- 220 Χεσεῖω· ἐπείγομαι χέσαι, ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω. ὅπερ Ar.
20 πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη· τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖς ὥσπερ
βλαυτίοις χρῆσθαι. ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων
ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοντο πρὸς λάσανον.
- 221 Χετταῖοι· ὄνομα ἔθνους. οἱ Χαναναῖοι. Δ
- 222 Χεῦμα· ῥεῦμα ὕδατος. Σ
- 25 223 Χεύμασι· προχοή ἢ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν. Σ
- 224 Χειᾱ· τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὃ ἐστὶ Σ
χωρεῖσθαι. οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται. τοῦτο γὰρ μόνον μηχα- Hom.
νῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον.

211 Ar. Lys. 1128—32 212 Harp.; Dem. 22, 78 213 χερνιπτομένους sq.
fort. Aelian. 214 σὺν βοῖ χερνιφθέντα Anth. 6, 156, 3 Χερνίψαντο sq. cf.
sch. A 449, H 215 sch. Ar. Eq. 262 216 — i cf. Zon. 1850, Ambr. 203,
Boisson. An. 4, 405, vs. 753—4 ἐρμηνεύεται sq. cf. Lagarde 173, 72, 185, 82,
Thdr. in Ezech. 1, 21, PG 81, 829c 217 cf. Ambr. 167 218 = Ba 415, 1, H
220 Ar. Eq. 888—9 c. sch. plenior. 221 — ἔθνους cf. Zon. 1847 222 = Ba
415, 2 cf. H, Zon. 1850; in Ψ 561 223 = Σ*, H, Ba 415, 3 cf. Zon. 1850
224 — καταδύσει = Ba 414, 2 cf. sch. AD in X 93, An. Ox. 2, 278, 4, Et. M. 809, 50,
Philop. diff., H, Ambr. 175 = 186 ἀπὸ sq. = sch. A (Aristonic.) in X 93,
unde Et. M. 809, 52; c 17

213 init. cf. 214, extr. cf. 210 214 cf. 213 216 cf. vv. Σ 241—2
219 ex 182 220 cf. v. B 325

2 συγγενεῖς F, Ar. 6 οὐσίας ASC 11 ὑπερτελής A 14 ἐπὶ alt. — A^r (GFSMCO)
πληθυντικῶν AG: πληθυντικῶν (cp. M, -κῶν F) δὲ FSM 15 ἐρμηνεύεται —
πεπληθυσμένη AMTP: γνώσεως ἢ σοφίας GFM cf. Lagarde 173, 72 γνώσεως ἢ
πλήρη SC cf. Thdr. PG 81, 892b 219 om. ASC; καὶ — χεζητιῶν om. G
18 χεζητιῶν ed. pr.: χε in lac. FM 21 βλαντιοῖς A βαλαντιοῖς A^{rec} GSC
22 λάσανον S, B 325: λάσαν A λάσανον FM λάσανον G 25 θάλασσα GFMC,
Ba cp. S 27 ὁδὸς GF γάρ om. S

- Δ 225 Χεῖλος: τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος
Suid. ἐν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει.
- Δ 226 Χεῖμα: ὁ χειμῶν.
227 Χειμεῖα: ἡ χειμευσίς. Ζῆται ἐν τῷ χημεῖα.
- Σ 228 Χειμαδίῳ τόπῳ: ἐφ' οὗ ἂν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορ- 5
μίσασθαι.
- Δ 229 Χεῖμαρρος καὶ Χειμάρρους: ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων. καὶ
Suid. ὄνομα κύριον. Χίμαρος δὲ ὁ τράγος.
- Ε 230 Χειμασκήσαντα· διάληψιν εἶχε, τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα
βελτίῳ τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι. 10
- Σ 231 Χεῖμεθλον: τὸ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν
δακτύλων ἔλκος.
- Δ 232 Χειμερία ὥρα. καὶ Χειμερίζω, τὸ ἐν χειμῶνι διάγω. ὁ
Ε δὲ ἐν Βερεκύντῃ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ ἐχειμαζε.
- Δ 233 Χειμερινὸς καιρὸς. 15
- Δ 234 Χειμῶν, χειμῶνος. Χειμῶν δέ ἐστιν ὁ ὑπὲρ γῆς ἀὴρ κατ-
Phil. ἐφυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. Ὅμηρος· χειμῶνα
Hom. φύγον. περὶ γεράνων. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ
τὸν χειμερινὸν τόπον, τὴν Θράκην. οὐ γὰρ ἐνστάντος χειμῶνος φεύ-
γουσιν, ἀλλὰ προσδοκίας οὐσης. 20
- 235 Χειμῶν· Ζῆται περὶ τῶν Σκυθῶν ἐν τῷ ὑφαντοδόνητον.
- ΑΓ. 236 Χειμῶν ὀρνιθίας: ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορεννὸς ὑπὸ
τῆς ψυχρᾶς πνοῆς, τουτέστιν ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται.
λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος
φαίνεται, ὡς Ἄρατος φησί. 25
- Δ 237 Χεῖρ, χειρὸς.
- Σ 238 Χεῖρα: τὸ χειρόγραφον. Ὑπερίδης. Χεῖρας θεοῦ ὁ Δαβὶδ

225 — σώματος = Ambr. 202, Philop. diff. Zt. f. d. öst. Gymn. 1881, 81
226 = Ps. Herodian. 150 cf. sch. λ 189, H, Ambr. 201 228 = Et. Gen. cf.
Bk. 316, 16, Ambr. 208, 161, 143 229 cf. Zon. 1847; ὁ—ῥέων = Ambr. 139,
Ps. Herodian. 150 cf. Et. M. 810, 13, sch. Δ 452, H 230 Polyb. 3, 70, 3 cf.
Hultsch, Jb. 95, 336 231 = Ba 414, 3, Σ* cf. H, Ambr. 253 232 — ὥρα cf.
Ambr. 190. Χειμερίζω = Ambr. 215 233 = Ambr. 142 cf. Ps. Herodian. 150
234 — χειμῶνος pr. = Ps. Herodian. 150, 266 cf. Ambr. 154 χειμῶν δέ—ἄφοδον
Laert. 7, 151; Γ 4. λέγει sq. = sch. A (Aristonic.) in Γ 4 236 sch. Ar. Ach.
877; Arat. 1077 237 cf. Ambr. 178 238 — Ὑπερίδης = Ba 414, 24, Et. Gen.
cf. Poll. 2, 152, Artem. 1, 42 (p. 40, 15); Hyper. 2, p. 28a Χεῖρας—p. 801, 2
μου Thdr. in Ps. 30, 6, PG 80, 1080a

225 καὶ sq. ex v. Π 779 229 cf. 312 unde Χίμαρος sq. 232 ὁ sq. hinc
v. B 243 236 cf. v. O 612

ΑΓ (GFSMC) 1 καὶ—2 λέγει om. ASC 1 καὶ om. GM 227 om. A; Ζῆται—χημεῖα
om. GS 8 Χίμαρος—τράγος om. ASC 9 διάληψιν GFSM 10 γενήσεσθαι S
γενέσθαι C 11 τῷ om. GSM, Σ*, Hes. γινόμενον GFS, Hes. 14 ἀντὶ
τοῦ] ἀντ- A 16 γῆν GSC 18 λέγεται A 235 om. AS 22 ἐπὶ] ὑπὸ GF
27 Χεῖρας] nov. gl. GFS, contra ord.

- τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν φησίν. εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνευμά Thdr.
μου. λύαις δνεῖρου· χείρας καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύαις. On.
239 Χειραγωγία. καὶ Χειραγωγῶ· αἰτιατική. Δ Synt.
240 Χειραλειπτῆσας· Φάβιος Δικτάτωρ, καθάπερ ἀθλητῆς ἀγαθός, Ε
5 πολὺν χειραλειπτῆσας χρόνον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ ἀσκή-
σας τὴν χεῖρα.
241 Χειραψίαι· αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις. ἄπαστοι καὶ συνεχεῖς Ε
ἐγίνοντο καταπειρασμοὶ καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων.
242 Χεῖρες χαλκαῖ· ἐν τοῖς Ἀμαστριανοῖς. καὶ ζῆτει ἐν τῷ Μαναίμ.
10 243 Χειρίαν· Σοφοκλῆς· μὴ με τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἐφῆς Soph.
τινι. τουτέστιν ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδί καταλείψει.
244 Χειριδωτός· ὁ χειρωτός. Δ
245 Χειρίζω ἀεὶ. καὶ Κεχειρικότες. Κάνδιδος ἱστοριογράφος Δ
φησὶν ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακέλλης, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ Ε
15 τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδύλων ἀπειρα χρήματα δεδαπάνηκεν.
ἦσαν γάρ, ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων
χρυσίου λίτραι τετρακιςμύριαὶ πρὸς ἑπτακιςχίλιας· διὰ δὲ τοῦ κόμη-
τος τῶν θησαυρῶν ἑπτακιςχίλιαὶ πρὸς μυρίαὶ καὶ ἀργυρίου λίτραι
ἐπτακόσiai χιλιάδες, ἄτερ τῶν ἀνηλωμένων ἐκ τῶν δημευσίμων ἀρχόν-
20 των καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως Ἀνθεμίου. οὐνεχ' ἡ πόλις δωρητὸν οὐκ Soph.
αἰτητὸν εἰσεχείρισε, ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐδ' ἀρχῆς φίλος, λάθρα
μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται.
246 Χειρισμὸν· ἐπιχείρησιν. Πολύβιος· ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ Ε
χειρισμὸν ἰσοταχή. καὶ αὐθις· ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ Ε
25 μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπι-
χείρησιν, τὴν πράξιν.
247 Χείριστα· κάκιστα. καὶ Χειριστήν, αὐτουργόν, ὑπηρετήν. Σ
ὁ δὲ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι Ε
τῆς πράξεως. ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεστήν, πληρωτήν.

238 χείρας καθαίρειν sq. Astramps. 239 Χειραγωγῶ sq. = Synt. Laur. et
Gud., An. Ox. 4, 304, 23, 305, 13 240 — κατήντα Diod. 26, 2 242 — Ἀμα-
στριανοῖς cf. Preger 179, 3—4 243 Soph. Ai. 494—5 c. sch. 495 245 — ἀεὶ
cf. Ambr. 216 Κάνδιδος (fr. 2, FHG 4, 137)—Ἀνθεμίου ex historico ignoto
οὐνεχ' sq. Soph. OT 383—6 246 ὅταν—ἰσοταχῇ Polyb. 10, 44, 9 ὥστε—
πραγμάτων fort. Polyb. 247 — κάκιστα = Ba 414, 5, Et. Gen., Et. M. 810, 29
cf. H, Ps. Herodian. 150

245 Soph. cf. v. Δ 1456 246 extr. cf. v. Υ 269

2 λύαις—3 αἰτιατική om. S 3 καὶ A: om. rell. 4 Χάβιος S 242 om. S A^r(G F S M B C)
post 237 A 9 τοῖς] ταῖς G Ἀμαστριά G M Ἀμαστρίκι F καὶ om. G
10 ἐφῆς G^aM: ἐφῆσς S ἀφῆς A G^aF cf. Soph. 11 τινι om. S κατα-
λείψης G F M 13 ἀεὶ] αἰτιατική A ὁ ἱστοριογράφος Bhd. 14 ὁ pr. om. F,
Bhd. 15 Βανδύλων G M 16 ὡς—κεχειρικότες Candido iure abindicat Bhd.
16. 17 κεχειρικότες ἐφανέρωσαν χρυσίου διὰ τῶν ὑπάρχων λίτραι S 17 διὰ δέ]
καὶ διὰ S C 18 πρὸς μυρίαὶ om. S C 19 χιλιάδες ἐπτακόσiai S ἄτερ A:
ἄτε rell. 19. 20 ἀρκούντων Vales. ὑπαρχόντων Bhd. 20 Ἀνθεμίου] Ζῆτει τί
κατέχεῖ ὡδε τοῦτο ss. M 21 εἰσεχείρισε F M^o, Soph.: ἤς ἐχείρισε rell.
οὐδέ] ὁ ἐξ F 24 ἰσοταχῇ G B, Polyb.: ἰσοτυχῇ rell. 25 τῶν πραγμάτων τὸν
χειρισμὸν G

- Suid. 248 Χειρόβιοι: οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.
- Prov. 249 Χειροβρῶτι: ὁ δεσμός, ὁ ἀποβιβρώσκων τῷ χεῖρει.
- Soph. 250 Χειροδάκτυλα θύματα: τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαίχθοντα.
- Δ 251 Χειροδίκαιος. 5
- Σ Δ 252 Χειρόηθες: ἡμερον, πρᾶον. καὶ Χειροήθης, χειροήθους.
- Σ 253 Χειρόκμητα: ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.
- Σ 254 Χειρόμακτρον: ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδήλιον. παρὰ
- Eccl. τὸ μάπτειν τὴν ὕλην.
- Δ 255 Χειρομάστις. 10
- Ε? 256 Χειρονομεῖν: πυκτεύειν. σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριάς παρέχεται σχῆμα, ὅτι Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος χειρονομεῖν.
- Suid. 257 Χειροπληθεῖ λίθω.
- Suid. 258 Χειροσκοπικόν: ὅτι Ἐλενος συνέγραψε τὸ χειροσκοπικόν οἰώνισμα: ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ρυτίδων εἰπῶμεν, παιδο- 15 ποιεῖ ἢ τι τοιοῦτον.
- Σ 259 Χειροσκόποι: οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.
- Σ 260 Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον: τουτέστιν αἰσχροῦς ἀνακινεῖν καὶ ἀποσπερματίζειν.
- 261 Χειροτονήσαντες: ἐκλεξάμενοι. 30
- Ar. 262 Χειροτονητέον: τὴν χεῖρα ἐκτατέον. Ἀριστοφάνης· χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα· ὅμως χειροτονητέον ἐξωμίσσασαι τὸν ἕτερον βραχίονα. τουτέστιν ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσας.
- Σ 263 Χειροτονία: ἐκλογή, πάντων κύρωσις. τῆς οὖν χειροτονίας
- Ε αὐτοὺς ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν. 25
- Synt. 264 Χειροτονῶ: αἰτιατικῇ.
- Synt. 265 Χειροῦμαι: αἰτιατικῇ.
- Ar. 266 Χειρουργίας: τόλμη. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαρᾶς χειρουργίας. ἀντὶ τοῦ προσεχοῦς· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

249 cf. Zen. VI 44 250 sch. Soph. Ai. 219 252 — πρᾶον = Ba 414, 7, Et. Gen., Et. M. 810, 39 cf. H, Ps. Herodian. 150 Χειροήθης sq. = Ambr. 144
253 = Ba 414, 8, Et. Gen., Et. M. 810, 45 cf. H 254 — μανδήλιον = Σ*, Et. M. 810, 47 cf. Ps. Herodian., H 256 σκιαμαχοῦντος sq. Paus. Per. 6, 10, 3
259 Tim. 260 l. Artem. 1, 78 p. 74, 14—5 262 Ar. Eccl. 266—7 c. sch. plenior. (266) 263 — κύρωσις = Ba 414, 14 cf. H 264 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 304, 25, 305, 12 265 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 305, 10
266 — παρεῖναι Ar. Lys. 673 c. sch.

248 ex v. X 3648 cf. porro v. X 208 256 cf. v. Γ 281 257 ex 206 258 ex v. E 790 262 cf. v. E 1339 266 Ar. cf. v. A 578; extr. cf. v. A 135

A⁷ S
(G F M B C)

248 om. SC post 249 A 1 ἐκ] ἐκ τῶν A λέγεται F⁷ cp. M
3 δεσμῶς et (ἀποβι)βρώσκοντι ss. M 251 om. F Χειροδίκης Kust. Χειροδίκαι ex Hes. O. 189 coll. Et. M. 810, 42 Bhd. 7 ἐξεσμένα F 8 μανδύλιον S μανδύλιον GB cp. M μανδύλιον F παρὰ sq.] καὶ εἶπε (εἰ παρὰ?) Ῥωμαίοις, πῶς ἐτυμολογεῖς καὶ παραλόγως ἐλληνίζ[ειν] ἐπιχειρεῖς, ὡς Βαρδύμβλε(!) mg. add. M
255 om. F; Χειρομάστις G Χειρόμαντις Kust. 11 Χειρονομεῖν bis A
12 χειρονομεῖν om. S 257 om. AS 258 om. A post 259 S 15.16 παιδοποιήσει Port. om. GF 260—1 inverso ord. S 21 ἐκτατέον S 25 αὐτοὺς A, Port.: αὐτοῖς rell. 29 προσεχοῦς παρὰ τὸ om. A προσεχῶς G, cod. L in Ar.

Χειρουργοὶ ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς Φειδίας, Λύσιππος, Πολύκλειτος. ἀγαματοποιοί.

267 Χείρων, Κένταυρος· ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν· ^{Heavy.}
Ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ὃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα· καὶ Ἱππιατρικόν· διὸ
5 καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

268 Χειρῶναξ· τεχνίτης. χειρῶν μόνων δεσπόζων· ἢ διὰ χειρῶν Σ
κτεατιζόμενος. ἢ Χειρῶνακτες, διὰ χειρῶν τалаπωρούμενοι.
πλήθος ὅσον θητικὸν καὶ ἐν χειρωναξίαις καὶ ἄλλως ἐγκατωκισμένον Ε
τῇ πόλει συναγαγών.

10 269 Χειρῶνειον ἔλκος· τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ ^{Prov.}
γενόμενον τραῦμα καὶ διηνεκῶς ἰχώρας ἐκκρίνον. ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν
ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἐλκῶν.

270 Χειρῶν νόμῳ· ὁ δὲ χειρῶν νόμῳ δέχεται τὴν ἐπιστολήν. Ε

271 Χείρων, Χείρωνος· ὄνομα κύριον. Χείρονος δὲ τὸ συγ- Δ
15 κριτικόν.

272 Χειρώσασθαι· ὑποτάξαι. Αἰλιανός· καὶ ἐκ τούτων χειρῶ- Σ
σασθαι τὸν ἄνδρα καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον. Ε

273 Χειρώσαι· ἐρημῶσαι. Σ

274 Χηλαργοῖς· τοῖς λευκόποσιν ἢ ταῖς ταχείαις ταῖς χηλαῖς. ^{Soph.}
20 χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὀπλῶν εἶπε.

275 Χηλαί· οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι ^{Thuc.}
λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. παρὰ τὸ
εἰκέναι χηλὴ βοός.

276 Χηλή· ὀπλή· ὄνου βοός καὶ προβάτου καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ Σ
25 τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων. καὶ τῶν λιμένων αἱ ἑσοχαί.

277 Χηλὴ ὄρους· οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ὑψίζοντο, ὡς Σ + Ε
τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι τῆς ἑσοχῆς.

278 Χηλός· κιβωτός. ἀπὸ τῆς γενομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἀνοιξιν· Σ
ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι τι εἰς αὐτήν, οἷον ἐντίθεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντι-
30 θέμενα χωρεῖν. καὶ Χηλῶ, κιβωτῶ.

267 cf. sch. Δ 219 268 — τεχνίτης = Σ*, Ambr. 145 cf. Ba 414, 15, Zon.
1847 269 cf. Zen. VI 46, Cohn Z. d. P. 55 271 cf. L, Ambr. 155—6;
— κύριον = Ps. Herodian. 150 cf. 197, Zon. 1847 272 — ὑποτάξαι = Ba 414, 18
cf. H, Zon. 1851 καὶ ἐκ sq. Aelian. fr. 184 273 = Ba 414, 17 274 sch.
Soph. El. 861 275 sch. Thuc. I, 63, 1 276 — καρκίνων = Ba 415, 7 cf. H,
Ps. Herodian. 150. ὄνου = Ambr. 221, Ps. Herodian. 227, Et. Gen., Et. M. 811, 13
278 = Ba 415, 9, 12, Σ* cf. Ap. S. 167, 26; — κιβωτός = P, Et. M. 811, 12, Et.
Gen. cf. sch. Π 221, Ambr. 220, Ps. Herodian. 150

267 cf. v. M 300; hinc Eudoc. 268 init. cf. v. T 1192 273 cf. 292
277 cf. v. N 172

3 πρῶτον AS 4 Ὑποθήκας] errorem vidit Fritzsche Ἱππιατρικῶν A* S
Eudoc. 5 ὠνομάσθαι S 6 μόνον M μόνος F 7 Χειρῶνακτες SM (G F M C)
8 θητικόν] ἦν add. Bhd. ἄλλως ἐγκατωκισμένοι F ἄλλων ἐγκατωκισμένων Τουρ,
obloquente Bhdyo 10 Χειρῶνιον FS 13 τὴν om. G F S M 16 ὑπο-
τάξαι A 18 Χηρώσαι F, Kust.; χηρώσαι δὲ post l. add. Bhd. 19 τοῖς]
ταῖς M, Brunck 20 τῶν A, sch.: τοῦ FS om. G M 24 προβάτου καὶ
βοός A 28 γινόμενης C, Σ*, Ap. S.

Δ 279 Χημάς: ὁ ἰχθύς.

Ε 280 Χημεία: ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή, ἥς τὰ βιβλία

Ε διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυεν. ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις Διοκλητιανῶ τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν 5 γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος ἔκαυε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης μηδὲ χρημάτων αὐτοῦς θαρροῦντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. Ζῆτει ἐν τῷ δέρας.

Δ | 281 Χήμη: εἶδος ὀστρέου. τὸ κοινῶς χηβάδιον. 10

Δ 282 Χήν, χηνός: τὸ χηνάριον.

Δ 283 Χηναλῶπιξ: εἶδος ὀρνέου. οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρα-

Ατ. τοσ, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο· πένης καὶ αὐτὸς καὶ κυβευτῆς ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων. Χολαργεῖς δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Σ 284 Χήνα ὁμνύναι: ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν 15 Ῥαδάμανθος ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὁμνύναι· οὐχ ὥς τινες Σωκράτης.

Δ 285 Χηνέας: ὄνομα κύριον.

Etym. 286 Χηνίσκος: μέρος τι τοῦ πλοίου.

Δ 287 Χήρα. καὶ Χηρεία, ἐκ τοῦ χηρεύω. 20

Δ 288 Χηράμβας.

Σ 289 Χηραμοί: οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων, αἱ καταδύσεις.

Synt. 290 Χηρεύω· γενικῇ.

291 Χήρος: ὁ μετὰ τὴν τῆς πρώτης στέρησιν δευτέρα μὴ συνεζευγμένος γυναικί.

Σ 292 Χηρώσειεν: ἐρημώσειεν. 25

Σ 293 Χηρωσταί: οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι.

Δ 294 Χήτει: στερῆσει. μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι, χήτει ξένων

Ε τε καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν.

280 ἥς—ἔκαυεν Io. Antioch. ὅτι—ἀνταίρειν Io. Antioch. fr. 165, FHG 4, 601 cf. EV 1, 196, 3—10 281 —ὀστρέου cf. Zon. 1851, Ambr. 224, Ps. Herodian. 150 τὸ sq. cf. Moschopol. ap. Ducange s. v. Χηβάδιον 282 = Ps. Herodian. 150 283 —ὀρνέου cf. H, fort. in Ar. Av. 1295 οὕτω sq. sch. Ar. Ach. 855 284 cf. Eust. O. 1871, 3 porro ad P 13 285 = Zon. 1851 286 cf. sch. Luc. 82, 22 = Et. M. 811, 20 287 Χήρα cf. Ambr. 222 = Ps. Herodian. 150. Χηρεία sq. cf. Choer. An. Ox. 2, 279, 2, Ambr. 226 et 230 288 cf. H 289 = Ba 415, 13 cf. Zon. 1851, H, Ap. S. 167, 28, sch. Φ 495; Et. M. 810, 25 = sch. Lyc. 181 290 = Synt. Laur. 291 l. cf. Ps. Herodian. 150 292 = Ba 415, 14 cf. H, sch. E 642 293 = Ba 415, 15 cf. Orion 166, 1 (unde Et. M. 811, 37, Et. Gen.), Ap. S. 167, 31, sch. E 158 294 —στερῆσει cf. Ambr. 223; Ps. Herodian. 150 = Zon. 1852

280 cf. v. Δ 1156 283 cf. 378 284 cf. v. P 13 292 cf. 273

Α^{rs} 2 Χημεία SM^{ec}; Ζῆτει μὴ πῶς τὸ χημεία διὰ τοῦ ι (ἡ Μ) γράφεται ante gl.
(G F M C) add. S mg. M ἥς] ἡ ὁ F 3 ἔκαυεν S 4 Διοκλητιανός Kust. 10 τὸ κοινῶς χηβάδιον A: om. rell. 14 τῆς om. S 15 τοῦ μὴ] τὸ SC 286 om. A post 289 S 22 τῶν—23 γενικῇ om. SC 291 om. A, qui hab. Χήρα; post vs. 27 στερῆσει S qui post 291 Χήτει, στερῆσει iterat 24 τῆς om. GF πρώ-
της] γυναικός add. S 27 ξένων SC, qui τε om. 28 συνεργῶν SC

295 Χήτει: ἐνδεία, σπάνει, στερήκει. Ἀγαθίας· οἱ δὲ χήτει τῶν Σ ἄλλων ἐπιτηδείων ἔθλιβον τοὺς βότρυας καὶ ἐνεφοροῦντο τοῦ γλεύ- Ε κους· ἔνθεν αὐτοῖς ἡ γαστήρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο καὶ διέρρει.

296 Χιάζειν: Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χίον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σ
5 Σίφνιον πρῶτους ἐπὶ χρώματος τάξει τὴν ἰδίαν ποιήσιν· ὡς Ἴσοκρά-
της ἐν τοῖς πρὸς Εἰδοθέαν. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει κατατεταγμένου·
ὑποτείνει δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαι αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων
ἢ κιφνιάζων.

297 Χιανεύει καὶ λαικάζει· Ἀριστοφάνης. Ἀγάθων ἀρχεται δρυόχους *Suid.*
10 τιθέναι δράματος ἀρχάς· κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπὶν· τὰ δὲ τορεύει, τὰ δὲ
κολλομελεῖ καὶ γωμοτυπεῖ κάντονομάζει καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγυλίζει καὶ χιανεύει
καὶ λαικάζει.

298 Χίδρα: στάχυες νεογενεῖς· ἢ κρίμνα· ἢ τὰ ἐξ ὄσπριων ἄλευρα. Σ
ἢ τὰ ὄσπρια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται παρὰ *Λτ.*
15 τὸ χεῖσθαι.

299 Χίδρα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων πίτου καὶ κριθῆς. *Suid.*

300 Χίδραν· χίδρον, τὸ ἀπὸ ἐλύμου γινόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα *Λτ.*
περὶ Καρίαν, ἥτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ
δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.

301 Χίδρα ἐρεϊκτά: ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ὡς σεμίδαλις. Σ

302 Χιβούλδιος· οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλέως οἰκίας, Ε
ἐσάγαν μὲν δραστήριος τὰ πολέμια, ἐς τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρεί-
σων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ
κεκτῆσθαι μὴδέν. ὥστε τούτου στρατηγῆσαντος Θράκης καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ
25 Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, συμβῆναι
τὸν Ἴστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι καὶ τὰ Ῥω-
μαίων πράγματα γέγονε, εὐμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἐνὸς
ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ οὐδαμῇ ἴσχυεν.

303 Χιλή: τροφή. καὶ Χιλός, ἀρκενικῶς, ἢ τροφή. Ξενοφῶν· τὰ Δ

295 — στερήκει cf. H = sch. T 324, Lex. αἰμ. 630, 38; Et. M. 811, 42, Tim., Ap. S. 167, 33 (in Z 463 cf. sch.) οἱ sq. Agath. 2, 4 p. 71, 13 296 cf. Poll. 4, 65, H; Ar. Nu. 970 et fr. 912 (cf. Kraus Denkschr. Wien 70, 2, 22) 298 — ἄλευρα = Ba 415, 23, Σ* cf. H, Zon. 1853 ὄσπρια sq. sch. Ar. Eq. 806 300 sch. Ar. Pac. 595 301 = Ba 415, 22 (in Leuit. 2, 14) cf. sch. Ar. Pac. 595 302 Proc. Bell. 7, 14, 1—6 303 Χιλός + ἡ τροφή = Ambr. 247, Ba 415, 25 cf. Choer. An. Ox. 2, 276, 23 (unde Et. Gen. = Et. M. 811, 47), H τὰ δὲ—p. 806, 1 ἐτρέφοντο Xen. An. 4, 5, 25

297 ex v. Δ 1547 299 (praeter ἀπὸ τῶν ἀσταχύων) ex v. Π 1430

5 ὡς om. SC 5. 6 Σωκράτης coll. sch. Ap. R. 1, 1207 Hermann, Mein. Δ^{rs}
6 ἐν τοῖς om. FC Ἰδοθέαν S Εἰδοθέαν F Εἰδοθέον sch. Ap. sed cf. v. ΕΙ 86 (GFM C)
ὡς] ὡς τὸ Τουρ del. Hermann Ἀριστοφάνει ed. pr.: cp. GSM Ἀριστοφάνη F
Ἀριστοφάνους A κατατεταγμένον GF 7 ὑποφαίνει εἰ δὲ Hermann oblo-
quente Bhdgo; ὑπὸ τό· εἰ δὲ Wil. αὐτῶν] αὐτῶν A αὐτόν G βωμολο-
χεύσαστο Wil. ἐνδείξας SC ἐν ἁρμονίαις GFM: ἐναρμονίως AS ἐν θ'
ἁρμονίαις Τουρ, Wil. 297 om. AS 13 κρίμνα A, Ba Σ* 299 om. A
post 296 V 300 om. A 17 Χίδραν] Χίδρα ed. pr. om. S 20 κινού-
μενα S γινόμενα C 21 βασιλέως om. GFSM 22 εἰς ἄγαν A 27 ἡ Ῥω-
μαίων A, Proc.: ἡ Ῥώμη SC ἡρώων GFM

Ε δὲ κτήνη πάντα χιλῶ ἔνδον ἐτρέφοντο. διὰ τῆς ἐτέρης χώρας, τῇ
 Ε χιλός τε ἵπποις καὶ ὕδατα ἦν. Ἡρόδοτος. ὅσος τε κύτος καὶ χιλός
 Δ ἐν τῇ χώρᾳ εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι. ἀρσενικὸν ὁ χιλός. καὶ
 Sol. Ἀχιλλεύς, ὁ ἦρωες, παρὰ τὸ μὴ μετασχεῖν χιλοῦ· μυελοῖς γὰρ ἐτρέ-
 Suid. φετο. ὅτι ὁ χιλός ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δὲ ἐστὶ χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχι- 5
 λωμένην, ἀντὶ τοῦ ἐψευσμένην ἢ κεχερωμένην, οἷον ἐξηλειμμένην.

Δ 304 Χίλια: ὁ ἀριθμός.

305 Χιλίαρχος: πεντεκαίδεκα πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἐτῶν ἀπὸ τοῦ
 πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγεγονότων, χιλίαρχοι τὴν Ῥωμαίων
 ἀρχὴν παρείληπον.

306 Χιλιοστύς: χίλιοι ἄνδρες. σημεία δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθε-
 Ε κάστους, καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πάτρια· τῶν δὲ ἱππέων καθ' ἐκάστην
 χιλιοστὺν δράκων ἡγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. ἀργύρου μὲν ἡ
 κεφαλὴ πεποιήτο, σεσηρότων ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν
 ἔχοντος· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα συγκεκυφὸς ἦν, ἕς τε μήκος καὶ βάθος καὶ 15
 τὸ ποικίλον τῆς χροᾶς ὡς ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτον φέρων ἱπ-
 πεύς, μετεωρίσας εἰς τὸν ἀέρα τὸν κάμακα ῥύμη διώκει τὸν ἵππον.
 καὶ ἐμπίπτει μὲν ὥσπερ εἰκὸς ἐλαυνόμενον βίᾳ τοῦ πνεύματος· ἐν
 τοῖς κόλποις τοῦ ὄλου ὕφους καὶ διέξοδον εὔρειν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ
 δυνάμενον κυμαίνει τε ἐς τὸν ἀέρα καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἥτριον 20
 πάσας ἐλίσσει τροπὰς, ὥσπερ ὀλκὸν δράκοντος ἀληθινοῦ.

Harp. 307 Χιλιωθέντα: ἀντὶ τοῦ χίλια κοφὰ ὄντα· ὡς Λυκοῦργος. ὁ δ'
 αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη.

Ar. 308 Χιλιῶν, δραχμῶν: περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

Harp. 309 Χίλιοι διακόσιοι· Ἰσαῖος φησιν· οὐδεὶς Λυκίδης ἐστὶ τῶν 25
 διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι
 ἦσαν, οἱ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες.
 310 Χιλός· Ζῆται ὁπίσω ἐν τῷ χιλῇ.

Δ + Hes. 311 Χίλων, Χίλωνος, Δαμαγήτου, Λακεδαιμόνιος, εἰς τῶν ἐπτὰ
 κοφῶν. ὅς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον 30

Δ + x τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ. καὶ Χιλώνειος τρόπος, ἡ βραχυ-
 λογία. ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

303 διὰ—ἦν Hdt. 4, 140, 3 Ἀχιλλεύς—ἐτρέφετο cf. Et. M. 181, 28
 306 cf. Eutrop. 25 307 Harp. = An. Ox. 2, 500, 6 cf. Bk. 315, 30; Lyeurg.
 fr. 11 308 sch. Ar. Ach. 1055 309 Harp.; Isae. fr. 74 311 Χίλωνος =
 Ambr. 241. Δαμαγήτου Λ. = Laert. 1, 68 ὅς—καλεῖ + Χίλων sq. Laert. 1, 72

308 ὅτι ὁ sq. ex v. E 420 306 σημεία sq. cf. vv. 1374 et H 634

A²S 1 ἐτρέφετο A²F, v. l. Xen. ἐτέρας A ἐτέρων SC 4 γὰρ om. ASC
 (GFM C) 5 ὅτι—6 ἐξηλειμμένην om. SC 305 ποῖον ποῖον gl. A 8 πεντεκαίδεκα A:
 δεκαπέντε GFM ιε' S 9 συνωκισμοῦ GFSCM τὴν] τῶν F Ῥώμην SC
 10 παρελήφασι GFM 11 Ἰνδοῖς A 12 ἄλλος F 15 τὸ—21 ἀληθινοῦ
 om. SC 16 ὡς ἐς AM: εἰς GF ἐς 1374 17 τὴν κάμακα 1374 20 ἥτριον]
 τὸν στήμονα λέγει ss. M cf. v. H 632 21 ὀλκός M², 1374 22 χίλια κοφὰ
 ὄντα] χιλίας ὀφλόντα An. Ox. (?), Bk. 23 χελῖωσαι M² cf. Harp. 25 οὐδεὶς]
 οὐδὲ Kust. 26 τῶν Ἀθηναίων GF καὶ om. GF 310 om. AFS 30 ὁ
 om. S 31 Χιλώνιον S

- 312 Χίμαρος: ὁ τράγος. καὶ Χίμαιρα, ἡ αἶξ. Χείμαρρος δὲ ὁ Δ
ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. Suid.
- 313 Χίμετλα: τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται ἀπὸ χειμῶνος Σ
ἐν τοῖς ποσὶ.
- 5 314 Χίον κεράμειον· Ζῆτει ἐν τῷ Ἀθήναιος.
- 315 Χιόνος. καὶ Χιονωθήσονται, ψυχρανθήσονται, ἢ λαμπρυν- Δ
θήσονται. Δαβὶδ· χιονωθήσονται ἐν Σελμών.
- 316 Χίος: ἡ νῆσος. λέγεται καὶ Αἶθλη. λύσις ὀνείρου· χιών φανείσα Δ On.
δυσμενῶν ἐχθρας φέρε.
- 10 317 Χιών· ὅτι ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. Phil.
συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλη καὶ πῆξι, δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος
γινομένη μετὰ ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἡ λευκό-
της ἔπεται. ἡ γὰρ ἀέρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψίς τε καὶ
πῆξις καὶ τρίψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πῆξι, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρό-
15 τητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη τοῦ τοιοῦτου χρώματος ἡ
αἰτία· τριβόμενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα λευκαίνεται· διὰ
τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρός λευκός. τρίψις δὲ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν
τῇ πῆξι τοῦ νέφους τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συσπυρρομένου καὶ εἰς
20 τὸ βάθος ἀποκλειομένου καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἐστιν
ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκεί-
νοις· καὶ ἐστι πάθος τι συμβεβηκός, τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς
οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ γὰρ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκὸν μήτε εἶδος,
οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. τῷ δὲ συμπύματι τῆς ὕλης ἐπι-
γιγνόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν
25 αὐτῆς. πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρσαν, Ε
καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν
ὀφθαλμοῖς ἐπικουρήματα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
ἔχων ἐπορεύετο, τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις κινεῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν
ἔχοι καὶ εἰ τὴν νύκτα ὑπολούοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο,
30 εἰσεδύνοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγγυντο.

312 cf. Et. M. 811, 50 (ex An. Ox. 2, 424, 1), An. Ox. 2, 468, 26—7. — τράγος = Ambr. 237 cf. H, sch. Theocr. 1, 5, 6a(c), Eust. O. 1625, 33 (Ar. Byz. p. 104 Nauck). Χίμαιρα, ἡ αἶξ = sch. A interl. in Z 181 cf. Ambr. 248 313 cf. Eust. D. 916; sch. Lyc. 1290 = Et. Gen., Et. M. 811, 55 (partim ex Orione 165, 24); sch. Ar. Vsp. 1167, H 315 Χιόνος cf. Ambr. 249, Ps. Herodian. 266, Et. M. 812, 20 Χιονωθήσονται + λαμπρυνθήσονται = An. Ox. 2, 468, 25 cf. H χιονωθήσονται sq. Ps. 67, 15 316 — νῆσος = Ambr. 251 Χιών sq. Astramps. 317 — αὐτῆς Alex. Aphr. 50, 9—11, 21—51, 4 πολλοὶ sq. Xen. An. 4, 5, 12—14

312 cf. 229, unde Χείμαρρος sq.

316 Αἶθλη cf. v. A1 130

1 Χείμαρρος—2 ποταμός om. SC, qui Χίμαρος ποταμός post τράγος add. Ar (GFSM C)
3 ἀπὸ om. A 314 om. S post 316 A; Ζῆτει—Ἀθήναιος om. F 7 Δαβὶδ—
Σελμών om. S; Δαβὶδ om. GFM; post 316 vs. 25 πολλοὶ—30 ἐπήγγυντο seq. in S,
ordo poscit 14 πῆξις AMYP, Alex.: πλήξις GFSM 15 τοῦ ἐν τῇ om. A
16 γὰρ om. SC, cod. A Alex. 18 καὶ—19 ἀποκλειομένου om. SC 21 τι]
τὸ F τοῦ M 24 μεταβολῇ—25 αὐτῆς] μεταβάλλει καὶ ἐστιν ἀχώριστον αὐτῆς
(αὕτη C) συμβεβηκός SC 25 πολλοὶ—30 ἐπήγγυντο post 315 S 25 πολλοὶ—
χιόνος] ὅρα ὅτι ὑπὸ τῆς χιόνος πολλοὶ καὶ τοὺς ὀφθ. SC 26 ἀν ἕτεροι S
28 εἰ—30 ἐπήγγυντο] ἡ διηγετικὴ κίνησις SC

Heay. 318 Χιωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας· ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἦρω, Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

Δ 319 Χιράς· εἶδος πάθους.

Σ 320 Χιτών· ἱμάτιον ἀνδρικόν. καὶ χιτωνίσκος χειριδωτός, οἷος **E** πρέπει δούλῳ παιδί. Χιτὼν οὖν ἐστὶ λεπτὸν ἱμάτιον, ὑποκάμιον· **Ecl.** παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. χιτῶνά γ' ἔχων οὐλῶν ἐρίων ὑπέ- **Ar.** νερθεν. κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, περὶ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε. **Greg.** τουτέστιν ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. τουτέστι γλύφῳν εὐρίσκε- **On.**ται. λύσις ὀνείρου· χιτὼν ῥαγεῖς ἔρρηξε φροντῖδων βάρος.

E 321 Χιτωνίσκους· Ξενοφῶν· χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινὸν στρωματοδέσμου.

Σ E 322 Χθαμαλά· ταπεινά, ὁμαλά, ἴσα. δοκιμάζων, ἥ ἅμα μὲν στε- **Δ** ρεόν, ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τοῦ ποταμοῦ. καὶ Χθαμαλώτατον, **15** ταπεινότατον.

Σ? 323 Χθές· τὸ κατ' ἀρχὴν εἰς ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων. τὸ δὲ χθές παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὃ ἐστὶ παρελθεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Πλάτων προὔργου εἶχε τὸ κατέβην, τὸ δὲ χθές πάρεργον. ὁ δὲ Θεολόγος **Greg.** τὸ χθές εἶχε σκοπόν, τὸ δέ, τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, παρέλκον. **30** ὃ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκείνο προούτρεψε.

Σ 324 Χθεσιφωνῶν· κακολογῶν.

Σ Δ 325 Χθιζοί· χθεσινοί, ἀργοί, ἄχρηστοι. καὶ Χθιζινός, ὁ χθεσινός.

Σ 326 Χθονία· ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς. Πολιτείας δεκάτῃ· μὴ χθονίαν καὶ τραχείαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν καὶ οὐρανίαν. ἀνθυποφέρει γὰρ τῇ **35** μὲν τραχεία λείαν, τῇ δὲ χθονία τὴν οὐρανίαν. ἀντὶ τοῦ λαμπράν. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δέ, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς ἔριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

319 cf. Ambr. 246 = Choer. Epim. Ps. 27, 30 320 — ἀνδρικόν = Ba 415, 26
cf. H χιτωνίσκος — παιδί Proc. h. a. 9, 9 vs. 6 Χιτῶν — ἐγχεῖσθαι cf. sch. AD
in B 42, An. Ox. 1, 435, 8, 15, Orion 163, 11 (unde Et. M. 812, 10) χιτῶνά γ' —
εὐρίσκεται Ar. Ran. 1067—8 c. sch. 1068 χιτῶν ῥαγεῖς sq. Astramps.
321 Xen. An. 5, 4, 13 322 — ἴσα = Σ*, Ba 415, 16 cf. H, sch. κ 196 Χθαμα-
λώτατον sq. cf. Ar. S. 168, 4, Ambr. 232 323 — ἀφελὼν cf. Et. M. 405, 22, H
ιστέον — πάρεργον in Pl. Rep. 1, 327a Θεολόγος PG 36, 377 b c. sch.
324 = Ba 415, 17, H 325 cf. Ambr. 231, Zon. 1852. — ἄχρηστοι = Ba 415, 19
cf. H, Moer. 212, 32, Thom. 391, 13 Χθιζινός sq. cf. Phryn. 127, 9 326 Pl.
Rep. 10, 619 e, Alcman. fr. 151

320 Ecl. cf. 326 322 cf. v. H 6 323 Greg. cf. v. A 2921

A^{FS} 1 καὶ om. SC 2 πρῶτον ἀγωνιστὴν Wil. προαγωνιστὴν dubitanter Schenkl,
(G^{FM}C) Rh. Mus. 42, 333 sq. διδάσκει SC 3 Περσῶν SC καὶ om. SC 8 γ']
δ' G om. S 9 παρὰ M, v. l. Ar. 10 τουτέστι alt. om. G(F) et in lac. M
13 λινού ed. pr., Xen. στρωματοδέσμον GF 14. 15 στερεὰ GF 17 ἀρχῆς G
ε] τὸ ε S ὁ om. S δέ om. GFM ἐχθές A 18 ἐκθεῖν SC
ἀπελθεῖν C (S lacerat.) 19 προὔργον GF 24 δεκάτῳ GF cp. SM μὴ
om. A 25 αὐθυποφέρει A 26 τὴν om. A 28 δέ om. SM

- 327 Χθόνια λουτρά: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ Prov.
εἰς τοὺς τάφους λουτρά.
- 328 Χθονίας βροντάς· κλήκατε χθονίας βροντάς. ἀντὶ τοῦ ὑμνή- Ar.
κατε. χθονίας δὲ φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογοῦσιν.
5 οἱ δὲ τὰς μέγαν ἤχον ἀποτελούσας· ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας·
ὅτε γὰρ ἡχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἤχον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ δοκοῦ-
σιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς· ἢ τὰς
μέχρι τῆς γῆς ἀκουόμενας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ Χθόνιος Δ
βροντή. καὶ Χθόνιος Ζεὺς, ὁ καταχθόνιος.
- 10 329 Χθονίων: ἐπιγίων. Σ
330 Χθονοπλάστου: ἀπὸ γῆς πλασθέντος. Σ
331 Χθονοστιβῆ: τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια. ἄρρητά τ' οὐράνιά τε Soph.
καὶ χθονοστιβῆ.
332 Χθών: γῆ. Σ
- 15 333 Χλαμύς· Νουμάς ὁ πρῶτος Ῥωμαίων βασιλεὺς πρεσβείαν Ἰσαύ-
ρων δεξάμενος καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, ἐξ
αὐτῶν λαβὼν ἐφευρε τῆς χλαμύδος στολήν, ἐνώσας τὴν βασίλειον τῇ
συγκλήτῳ, οὐκ ἔξωθεν ἐπιθείς, ἀλλ' ἔσωθεν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύ-
ρας βαφήν· ὥστε ἐξ ἐκατέρου τούτων ἐν ἀποτελεσθῆναι σῶμα καὶ ἐν
20 τοῖς τῶν βουλευτῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεσθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν κάππα.
καὶ παροιμία· ἡ Συλῶκωντος χλαμύς. ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων Prov.
ἐπ' ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρείῳ
ἰδιωτεύοντι ἔτι· καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου, βασιλεύσαντος Δαρείου.
334 Χλανίς: ἱμάτιον στρατιωτικόν. Σ
- 25 335 Χλαῖνα: τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλαιίνω. Ecl.
Χιτῶν δὲ τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ὑποκάμισον· παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς
μέλεσιν.
336 Χλαῖναι: περιβολαί. διαστέλλει Ὅμηρος τὸν πέπλον ἀπὸ Σ
τῶν χλαινῶν, ὅς ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα, ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ Hom.
30 καλεῖ καὶ ἐάνον.
337 Χλευάζω· αἰτιατικῇ. Synt.

327 = Zen. VI 45, H 328 — κινούσας Ar. Av. 1745 c. sch. cf. H Χθόνιος
βροντή cf. Ambr. 235. Χθόνιος Ζεὺς cf. Ambr. 233, H; in Soph. OC 1606
329 = Ba 415, 18, H cf. Zon. 1852 330 = Ba 415, 20 331 Soph. OT 301
c. sch. 332 = Ba 415, 21 cf. Ambr. 234, H 333 — κάππα cf. Malal. p. 33
ἡ Συλῶκωντος sq. cf. Diogen. V 14, Paroem. ed. Gsf. 56 n. 484 334 = Ba 415, 31;
— ἱμάτιον cf. H; Choer. An. Ox. 2, 278, 26 unde Et. Gen., Et. M. 812, 23
335 — χλαιίνω cf. Choer. An. Ox. 2, 278, 25, unde Et. Gen., Et. M. 812, 21; Ap.
S. 168, 8, H, Ps. Herodian. 149; ἱμάτιον = Ambr. 267 336 — περιβολαί = Ba
415, 30, H v. χλανίαι διαστέλλει sq. cf. sch. A (Aristonic.) in Ω 229, sch. A in Ε 734
337 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 305, 15

333 Prov. hinc v. Σ 1351 335 χιτῶν sq. cf. 320

4 γῆς] τῆς S 5 τῆς om. A 8 γῆς] καὶ add. S καὶ om. S, nov. gl. A^r(GFSMC)
9 ὁ om. S 14 Χθονός F cf. Ambr. 19 σῶμα] σχῆμα Bhd. 21 Συλῶντος
GFSM^{ac}, Σ 1351 Συλόνος M^{ac} 26 δέ] γὰρ SC

- Phil. 338 Χλευασία: ὕβρις τις, εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τῇ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς· τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ διὰ καταγέλωτος γινομένη χλευασία καλεῖται, ἡ δὲ διὰ πληγῶν ὕβρις ὁμωνύμως. καὶ αὖθις Ε Αἰλιανός· περιῶν δὲ ἐς τὸν νεών, χλευάζων γε μὴν τοὺς θεοῦ θεραπευτήρας καὶ ἐπετῶθazen. 5
- Σ 339 Χλιδανόν: τρυφερόν.
- Σ 340 Χλιδή: τρυφή, ἔκλυσις, καὶ μαλακία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιδέσθαι. Ξενοφών· οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωριτικῶς. καὶ Ε αὖθις· συγχαρούντων ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις· οὕτω μὲν ΕΛ οὖν ἐν τῇ τῶν Τούρκων ἡγεμονίᾳ ἐνεστι χλιδῆς. καὶ Χλιδαῖς 10
- Soph. κατατόμοις, τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγοι δ' ἂν χλιδάς, ἥτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἳ εἰσι τρυφή τῆς κεφαλῆς· ἡ παρόσον τρυφή καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῇ τάφῳ. Σοφοκλῆς· ἡμεῖς δὲ τὸν πατρός τάφον λοιβαῖς τὸ πρῶτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς στέψαντες, εἴτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν. 15
- Σ 341 Χλιδόνας: κόσμους περὶ τοὺς βραχίονας. καλοῦνται δὲ βραχιόλια.
- Harp. 342 Χλίδος· Δημοσθένης ἐν τῇ Πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης· ἔπειτα δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν, ἐξ ὧν ὑψηλότεραν καὶ στενωτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκε. πᾶν πλήθος χλίδος λέγεται. καὶ ἐστὶν οἷον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀπο- 20 καθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων. καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δ' ὅμοιος ὁ ῥήτωρ λέγειν, ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν· ὥς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξῆς ὑποσημαίνει. 25
- Δ 343 Χλίδωνος.
- Σ 344 Χλιδῶσαι: τρυφῶσαι.
- Δ 345 Χλοάω, χλοῶ.
- Δ 346 Χλοερός: ὁ χλωρός.
- Δ 347 Χλόη: βοτάνη. 30

338 — ὕβρεως pr. cf. Aristot. Top. 7, 144 a 6; — ὁμωνύμως ex pleniore textu Alex. Aphr. puto cf. p. IV et X περιῶν sq. Aelian. fr. 61 339 = Et. M. 812, 34 cf. Et. Gen., H 340 — ἐχλιδέσθαι cf. Ba 416, 1; Tim. unde Et. Gen. = Et. M. 812, 36; — τρυφή = Ps. Herodian. 151, Ambr. 265 cf. H, Moer. 213, 7 οὐκ — χωριτικῶς Xen. Cyr. 4, 5, 54 οὕτω — χλιδῆς Men. Prot. fr. 20, FHG 4, 228a = EL 194, 18—9 Χλιδαῖς sq. Soph. El. 51—3 c. sch. 52 341 = Ba 416, 3 cf. Zon. 1855, H v. χλιδωνος 342 Harp. (v. χλιδος) cf. An. Ox. 2, 500, 8, Et. M. 812, 54, H v. χλιδος, Ba 419, 6, Bk. 315, 31; Dem. 55, 22 343 = Ambr. 262 344 = Σ^a cf. H, Zon 1855, Ps. Herodian. 151, Ambr. 275 345 χλοῶ = Ambr. 276 346 cf. H; l. cf. Ambr. 271 347 = Ambr. 266 cf. H

338 Aelian. cf. v. A 584 341 hinc v. B 522 346 cf. 358

A ^a S ^a (G F M)	3 ὁμωνυμος SM ^{co}	4 παριών Kust.	8 χωριτικῶς GS	9 συγχα-
	ρούντας F	ἐπαυρέσθαι A	ἐπαίρασθαι F	χλιδῆς] χρυσῆς F
	om. AGF	Τούρκῳ G	19 πεποιῆσθαι ὁδὸν A	21 τε om. S
	ρέων GFM	27 τρυφῆται G, Σ ^a		22 χειμα-

- 348 Χλομάρων· ἄλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεστένουν, ἐρεβοδιφούντες τὰ ὑποχθόνια *Suid.*
στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομάρων.
- 349 Χλοῦναι: λωποδύται, οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι. καὶ Χλοῦ-Σ
νης, μονιός, πλήκτης, κακοῦργος, χαλεπός. καὶ ὁ ἀπόκοπος. Ε
5 χλοῦνης καὶ γυνανδρος ἀνὴρ (εἰ δοίμεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν
Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος. ὁ
πρὸ Στρατοκλέους Ἀθήνησι δαδουχῆσας, ὁ χλοῦνης τε καὶ γύννης,
καταγοητευθεὶς καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινὶ ἀφύκτῳ πεδηθεὶς.
- 350 Χλούνειον: ὄνομα τόπου. Δ
- 10 351 Χλωθάριος: ὄνομα κύριον. Δ
- 352 Χλωθαῖος: ὄνομα κύριον. Δ
- 353 Χλωθόμυρος: ὄνομα κύριον. Δ
- 354 Χλωρανθεὶς: ἀντὶ τοῦ χλωρός γεννηθεὶς. οὕτως Σοφοκλῆς. Σ
- 355 Χλωρεῖον: εἶδος ζῴου. Δ
- 15 356 Χλωρίς: ὄνομα κύριον. Δ
- 357 Χλωρόν: τὸ ἀκμάζον. Μένανδρος. Σ
- 358 Χλωρός: ἀπὸ τοῦ χολή χλοερὸς καὶ χλωρός, ἀπὸ τούτου δὲ τὸ *Ecl.*
ὠχρός. καὶ χλωρότης.
- 359 Χνόας: τὰς κύριγγας τοῦ ἄξονος. κύριγξ δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὴν *Soph.*
20 ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος· καὶ αὕτῃ δὲ ἡ ὀπὴ
τοῦ τροχοῦ οὕτως καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως· τὰ γὰρ εἰς ἡ καθα-
ρὸν δικύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ὧν προηγείται δακύ, βαρύνεται·
χνόη, φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δακύ.
- 360 Χνωωδέστερα: λεπτοτέρα. ἢ τε ὑποκειμένη γῇ ψάμμου πάσης Ε
25 χνωωδέστερα διὰ λεπτότητα.
- 361 Χνοῦς. Δ
- 362 Χοᾶ· χοῦς, μέτρον Ἀττικόν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. Ἀριστο-
φάνης· ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε, τὴν κίστην λαβών. οἱ γὰρ καλοῦντες
ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα
30 παρτίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐψήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ.

349 — εὐναζόμενοι = H cf. Ap. S. 168, 9 = sch. l 535 (539), Choer. Gramm. Gr. 4, 1, 1, 408, 30, unde Et. M. 812, 46 (Nauck, Ar. Byz. p. 120) ὁ ἀπόκοπος. χλοῦνης cf. Eust. l. 772, 54. vs. 5 χλοῦνης sq. Aelian. fr. 10 350 = Ambr. 273, Theognost. 127, 31 cf. Zon. 1855 351 = Ambr. 261 352 = Ambr. 260 353 cf. Ambr. 259 354 Σοφοκλῆς fr. 1010 355 = Ambr. 269 357 Μένανδρος com. fr. 1082 358 cf. Et. M. 813, 1 359 sch. Soph. El. 716 cf. Herodian. Gramm. Gr. 3, 1, 305, 22 360 ἢ sq. Aeliano attr. Valek., frustra 361 cf. H, An. Ox. 2, 468, 24; in Ps. 1, 4 362 — ὀκτώ sch. Ar. Ach. 961 vel Eq. 95. ἐπὶ δεῖπνον — p. 812, 4 αἰτίαν Ar. Ach. 1085 — 6 c. sch. 1086; Z 76, γ 480. ἔξ — ἀποβεβλημένων Ar. Nu. 1238 c. sch. plenior. τὴν ὑστάτην sq. Ar. Eccl. 43 — 4 c. sch. 44

348 ex v. A 3032 349 Aelian. cf. vv. Γ 504, Δ 6, Ε 512 et 3604 353 cf. 346

348 om. SC 2 τὸ alt.] τῶν G 5 χλοῦνης] nov. gl. S 7 πρὸ A, Δ 6: A^{rs} πρὸς tell. Στρατοκλέα GF cp. S 11 Χλωθαῖος GF, v. l. Ambr. 353 om. F; (GFM C) Χλωθόμυρος = Ambr. vel Χλωθόμαρος Bhd. 17 τούτου δὲ] δὲ τ. A τὸ om. GF M 19 κύριγξ — 20 ἄξονος om. A 22 δικύλλαβα] ὀνόματα add. S βαρύνονται A 23 χνόη, χλόη, φθόη S 361 om. F 28 κίστιν ASM^{ac} cf. Ar. et vs. 30

“Ὀμηρος περὶ τῆς κίστεώς φησι· μήτηρ δ’ ἐν κίτει ἐτίθει μενοεικέα
δαῖτα ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο
οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου ποτηρίου διὰ τὴν ἐπὶ τῷ
Ὀρέστῃ γενομένην αἰτίαν. καὶ παροιμία· ἔξ χοᾶς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν
παραληρούντων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κερά-
μου ἢ ἄσκοῦ ἔμεινε μεταφορᾶς· ὅς ἐαν χρηθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν
ἐμπεφρακτότων ἀποβεβλημένων. καὶ αὖθις· τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνου
τρεῖς χοᾶς ἡμῶν ἀποτίσειν κέρεβίνθων χοίνικα. ὑποπίνοντες ἔκαπτον
φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

Σ Δ 363 Χοάνησ· χωνίου. καὶ Χόανα, τὰ μέταλλα. 10

Σ 364 Χοάς· ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδάς. ἐκπίπτει
Ε χρησμός δεῖν χοᾶς τοῖς τεθνεώσι τῶν Αἰτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος
Soph. καὶ ἑορτὴν χοᾶς ἄγειν. λέγονται καὶ θυεῖαι νεκρῶν. Σοφοκλῆς·
πρῶτον μὲν ἱεράς ἐξ ἀειρρύτου χοᾶς κρήνης ἐνεγκοῦ, δι’ ὁσίων χει-
ρῶν θίγων. ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ’ ἀκήρατον λάβω; κρατῆρές εἰσιν, 15
ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη, ὧν κατέρεψον καὶ λαβὰς ἀμφὶ στόμα.

Ar. 365 Χοᾶς· ὅτε ἐπὶ μέτρου τίθεται, περισπᾶται.

Δ 366 Χοάσπειον ὕδωρ· καὶ Χοάσπης, ποταμός. καὶ κύριον ὄνομα.

Δ 367 Χοβάρ· ποταμός.

Suid. 368 Χολοδογόμορ.

20

Σ 369 Χόες· ἔστιν ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. τὴν
ἑορτὴν φασιν οὕτω γεγονέναι, ὅτε Ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν
εἰς Ἀθήνας καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν Ἀθηναῖοι καὶ εἰστίασαν· οὐ μὴν
ἐκοινωνήσαν αὐτῷ τοῦ οἶνου· ἀλλὰ χωρὶς χοᾶ παραθεῖς αὐτῷ ὁ
δῆμος, οὕτως εἰστιάτο, ἀπονείμας ὀλίγον τι χωρὶς τῷ Ὀρέστῃ. καὶ 25
Ar. ἄλλως· ἑορτὴ Ἀθήνησιν Χόες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· Ὀρέστης μετὰ τὴν
τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας παρὰ Πανδίωνα, συγγενὴ
καθεστηκότα, ὅς ἔτυχε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν
εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι
μὲν τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης 30

363 — χωνίου = Σ* cf. sch. Σ 470 = Ap. S. 168, 17 Χόανα sq. aliter
Ambr. 287 364 — τέχνη sch. Ar. Ach. 961, sed e Suida interpolata
σπονδάς cf. H ἐκπίπτει—ἄγειν Aelian. fr. 73 πρῶτον sq. Soph. OC
469—73 365 sch. Ar. Ach. 961 366 — ποταμός cf. Zon. 1857, Ambr.
316 et 298, Ps. Herodian. 152 et 172, Nicet. 657, H 367 cf. Ps. Herodian. 152,
Ambr. 419; Ezech. 1, 1 contulit Gsf. ms. 368 = Ps. Herodian. 192 cf. 152
369 — ἑορτὴ pr. Bk. 316, 10 dubitanter contulit Wentzel vs. 26 ἑορτὴ sq.
sch. Ar. Eq. 95

364 Aelian. cf. 504, vv. A 982, E 400 368 ex 384

A* (GFSMC) 1 τίθει GFS 3 κοινωνήσωσιν FS 3.4 τοῦ Ὀρέστου SC 4 γινο-
μένην F 5 παραληρούντων SC 10 χώνιον AG 12 ἀχοᾶς M ἄγρας GF
14 ἀειρύτου C ἀειρύτου S ἐνέγκοι A 15 λάβης AM^{ec} 18 Χοάσπης S
368 om. S; kai praemis. F; Χολοδογόμορ M, ordo poscit 22 οὕτως S
23 αὐτὸν om. S εἰστίσαντο SC 24 αὐτῷ pr.] αὐτοῦ S 25 χωρὶς AFSM^{ec}:
χωρᾶς GM^{ec}; neutrum ferendum esse, ut e vs. 24 ortum vidit Bhd.

- ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατήρος πίνοι, ἓνα ἐκάστω τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοᾶ.
- 370 Χόες: ἑορτὴ τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος Harp. δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν
- 5 ὅλην ἑορτήν, Διονύσω ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθιογίαν, Χόας, Χύτρους. καὶ αὐθις ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας Ar? ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου), ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος, ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. χοᾶ οἶνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευε,
- 10 μὴδὲν ὑπομινύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατήρος πίνοι Ὀρέστης μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες.
- 371 Χοζίας: ὄνομα κύριον. Δ
- 372 Χοεῖον: παχὺ ἔντερον. Σ
- 15 373 Χοὴ καὶ Χοαί: ἡ ἐπιχειομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Σ(?)
- 374 Χόης: ποταμός. Δ
- 375 Χοῖδια· σταμνία κατεσκεύασαν χοῖδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς Ε κατασκευαῖς διαφερόντως.
- 376 Χοϊκός: ὁ πῆλινος. Δ
- 20 377 Χολάδες: τὰ ἔντερα. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἀντιβίων τε πολλάκις Σ ἐγχείην γευσάμενην χολάδων. Anth.
- 378 Χολαργέων· Χολαργεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἡ εὐθεῖα Χο- Ar. λαργεύς. Δ
- 379 Χολαῖον: ἡπαρ. Δ
- 25 380 Χολέρα· καὶ Χολεριῶ, ῥῆμα. Δ
- 381 Χολλεῖδαι: δῆμος τῆς Λεοντίδος. Harp.
- 382 Χοληδόχον ἀγγεῖον. Δ
- 383 Χόλικες: τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἱεροῦντο, Ar. ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χόλικά φασὶν εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ Δ
- 30 ἡ Χόλιξ.
- 384 Χολοδαγομός: ἐθνικόν. Δ

370 — Χύτρους Harp. καὶ αὐθις sq. sch. Ar. Ach. 961 (sed haec fortasse e Suid. interpol.) 372 = Ba 416, 7 376 = Ambr. 284 cf. H; in 1 Cor. 15, 47 377 — ἔντερα = Ba 416, 11, Et. Gen., Et. M. 813, 18, sch. Δ 526, Ps. Herodian. 152 cf. H, Ambr. 304 ἀντιβίων sq. Anth. 6, 81, 1—2 378 — Ἀττικῆς sch. Ar. Ach. 855 cf. Harp., H Χολαργεύς = Ambr. 295 379 = Zon. 1857 380 Χολέρα = Ambr. 310 381 Harp. 382 cf. Ambr. 315 = Zon. 1857 383 — ἰχθύος sch. Ar. Pac. 717 384 cf. Ps. Herodian. 152

377 Anth. cf. v. E 178 378 cf. 288 384 hinc 388

1 τὸν φόνον αὐτοῦ A 5 ἑορτήν] τήν add. F τῷ add. G 6 εἰς om. S A' (GFSMC) 7 ἦν δὲ ἑορτὴ] εὗρεν ἀγομένην ἑορτήν G; δὲ om. S ὡς] ὡς οὖν G 9 ἐκέλευε SC 15 ἐπιλεγόμενη SC ἐπιγινόμενη F 17 Χοαῖα utrob. Schneider Χοαῖα Lekides, utrumque contra ord. 25 Χολέτερα S Χολέτρα C Χολερῶ SC 29 δὲ pr. om. GFS

Σ Ecl. 385 Χόλον: ὀργήν. ἀλλὰ πρόσκαιρον. παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Synt. 386 Χολῶ· δοτική.

Δ 387 Χολωσέμεναι: εἰς ὀργήν ἐμβαλεῖν.

Ar. 388 Χολῶσιν· ἐς τοσοῦτον μανιῶν ἐλήλυθας, ὥστ' ἀνδράσι πείθη
χολῶσι.

Δ 389 Χόνας: ὄνομα ἔθνους.

Σ 390 Χονδρίτης: σεμίδαλις.

391 Χόνδρος: τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ Χόνδροι ἀλῶν,
Σ θρόμβοι, παχὺς ἄλς.

E? 392 Χονσά: παρὰ Βουλγάροις οἱ κλέπται.

Ar. 393 Χοός· ἀνατετραμμένου χοός. Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἀνακα-
λυφθέντος ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλό-
μενοι ὑπὸ μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. ἢ παίζοντες τὰ τοιαυτὰ φασι.

Ar. 394 Χοός: διέξετου· χοὺς γὰρ δύο ξέσται, χοεὺς δὲ ἕξ. Ἀριστο-
φάνης· εἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοός ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νό-
μισμα διαλυμαίνεται.

Hdt. + Ar. 395 Χόρδευε: τέμνε, τουτέστι σύμπλεκε ἀλλήλοις καὶ συγκύκα· τὰ
γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν
τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται· ὥσπερ γὰρ γεμίζεις καὶ πλη-
ροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος, οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε
καὶ τὰ πολιτικά καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα, ὑπογλυ-
καίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύων κακίαις.

E + Δ καὶ Πολύβιος φησι· καὶ τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς,
ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν. τουτέστι παροχὴν.

Σ Ar. 396 Χορδή: νευρά. καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

Σ 397 Χορευτής: ἐπιστήμων.

Σ 398 Χορείαν: οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ψδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ ὄρχη-
σεις οἶδεν Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστητῶν καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας.
τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου
Δ τοῦ βασιλέως σφαιριστής. καὶ Χορεῖον, ἡ χόρευσις.

385 — ὀργήν = Σ*, sch. A 283 cf. Ps. Herodian. 152, Zon. 1856, H, Ba 416, 12
παρὰ sq. cf. Et. M. 813, 30 386 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 305, 19
387 cf. sch. A 78, Zon. 1857 388 Ar. Nu. 832—3 389 cf. Ambr. 311
390 = Ba 416, 13, H 391 Χόνδροι sq. = Ba 416, 14 cf. H; in Ar. Ach. 521
392 Ar. Pac. 537 c. sch. 394 Ar. Th. 347—8 c. sch. 347 395 — τέμνε cf.
gl. Hdt. 6, 75, H. τουτέστι—κακίαις Ar. Eq. 216 c sch. 214 et 216 (cf. Zt. d. 8st.
Gymn. 1884, 810) καὶ τις—χορηγίαν Polyb. 11, 8, 5 παροχὴν cf. Cyr. ap. H
ed. Schmidt 396 — νευρά = Ba 416, 15 cf. Zon. 1857, H τὸ sq. sch. Ar.
Ach. 1119 cf. Choer. Epim. Ps. 168, 17, unde Et. M. 813, 41 397 = Ba 416, 16
398 l. cf. Ambr. 312 δύο—σφαιριστής Ath. 1, 14 d Χορεῖον sq. cf. Zon.
1857, Ambr. 318

395 Polyb. cf. vv. E 3195 et Y 274 396 hinc v. N 267 398 Ath. cf. v. O 670

A^r(GFSM C) 6 Χῶνας coll. Steph. Byz. Kust. 7 Χονδρίτης FM 390—1 inverso ord. S
8 Χόνδροι] Χόνδροι S(C) 10 Βουλγάρων SC 13 ἡ S; sch.: καὶ GFMC
om. A παίζοντα SC 14 ἔξ] ἔξω SM^{ac} 21 συμφύρει SF 23 καὶ Πο-
λύβιος—24 παροχὴν post 399 transpos. Kust. 25 τὸ om. S 28 κυβιστήρων AF,
Ath. 29 ἔπαιξεν O 670 Ἀλεξανδρεὺς G

- 399 Χορηγία: δόσις. καὶ Πολύβιος· μὴ οἶον κατὰ θάλατταν Σ
τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις μὴδὲ Ε
ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς πῆραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια.
- 400 Χορηγός: ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος, καὶ δοτήρ. Σ?
- 5 401 Χορηγῶ· δοτικῇ. Synt.
- 402 Χορίαμβος: μέτρον κτίχων. Βαβρίας ἢ Βάβριος, Μύθους ἦτοι Δ
Μυθικά· εἰς γὰρ διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπέων ^{Suid.}
μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα· ἦγουν τοὺς χο-
ριάμβους.
- 10 403 Χορικός: ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς Σ
ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑποκρίνεται· διὸ καὶ χορικά λέγει. Ar.
- 404 Χορίλη: ἡ Ἑκάβη. Δ
- 405 Χόριον: τὸ κάλυμμα, τὸ συγγεννόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς Σ
βρέφει.
- 15 406 Χοροβατῶ: τὸ εἰς χορὸν βαίνω. Δ
- 407 Χοροδέκτης: ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. ὥσπερ οὖν παρὰ Δ
τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάν. Ε
- 408 Χορὸν δίδωμι: ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Σ
Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταί, οὐ πάντες,
- 20 ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.
- 409 Χορός: τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ᾄδόντων. διηρέθη- Ε
σαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ
υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Φλαβιανοῦ, ἐπισκόπου Ἀντιο-
χείας, διχῇ τοὺς Δαυιτικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ
- 25 πρῶτον ἀρξάμενον εἰς πάντα περιήλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.
- 410 Χορός: καὶ οἱ χορευταί, καὶ ὁ τόπος. Ὅμηρος· ἐν δὲ χορὸν Hom.
ποιόκλινεν. ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. καὶ παροιμία· χορὸς Ar.
τραγικός ἐξ ἰε' προσώπων, χορὸς κωμικός ἐξ κδ' προσώπων.
- 411 Χοροστατῶν: χοροῦ κατάρχων. Σ
- 30 412 Χορτάζω· γενικῇ. Synt.

399 — δόσις = Ba 416, 17, H; l. = Ambr. 313 μὴ sq. Polyb. fr. 88
400 l. = Ambr. 290 401 = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 304, 27, 305, 18
403 τοιοῦτος sq. sch. Ar. Th. 101 405 = Ba 416, 19 cf. H v. χορεῖον 406 l. =
Ambr. 323 407 ὥσπερ sq. Aelian. fr. 98 408 cf. sch. Pl. Rep. 2, 383c, Cohn
Jb. Suppl. 13, 812 409 Georg. 536, 13—16 (v. Herm. 21, 13) 410 — χορευτῶν
cf. sch. A (Aristonic.) et D in Σ 590, Apion, sch. Greg. Ann. 193 χορὸς τραγι-
κός sq. sch. Ar. Eq. 589 411 = Ba 416, 18, H 412 = Synt. Laur. et Gud.,
An. Ox. 4, 304, 26, 305, 17

402 Βαβρίας sq. ex v. B 7 403 Ar. cf. v. M 1445 404 cf. 593 407 Aelian.
cf. v. A 4177

1 καὶ] Χορήγιον add. Schweigh. 2. 3 μὴδὲ ἐπὶ] μὴδ' ἐφ' B.-W. 3 ἐφό- ^{AFS}
διοι F 402 post 399 S 6 μέτρα S Βαβρίας—8. 9 χοριάμβους om. SC (GFMU)
8 μετέβαλεν GM 11 ὑπεκρίνετο AGFM, in M 1445 G λέγει e sch. Bhd.:
cp. GSM λέγεται F, M 1445, λέγονται A 13 συγγεννόμενον C, Ba Hes.: συγ-
γεννόμενον GFS συγγεννόμενον AM, Σ^a 16 Χοροδέκτης] χοροδέκτης Aelian.
n. a. 11, 1 contulit Gsf. 18 τῷ] τὸ FS 24 τοὺς ψαλμοὺς τοὺς Δ. A
27 καὶ παροιμία om. F, nov. gl. 28 χορὸς] καὶ χ. F προσώπων alt. om. G

Σ 413 Χορταῖος: ὁ δαυὺς καὶ μαλλωτὸς χιτῶν.

Α. 414 Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἄχθεται: ἐπὶ τῶν πεινόντων· ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης· εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖς τῶν τραγῳδιῶν ἦχθετο, ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἡρίστησεν, ἐλθὼν οἴκαδε.

Δ 415 Χοροῖτύπος: ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

5

Δ 416 Χορυμαῖοι: ἔθνος.

Δ 417 Χορβίας: ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φινεὲς συνδιαφθαρεῖς τῷ Ζαμβρῇ.

Ε 418 Χορρός: ὁ Περσῶν βασιλεὺς. ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς Ἀσίας μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων, ὡς 10 λόγων ἐραστὴν καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν Περσίδα φωνῆν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασίν, ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἶη μᾶλλον ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλῳρου, τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων, καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος 15 αὐτὸν ἀποδράσειεν ἂν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποικίλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων οὔτε ὁ Γοργίας, οὔμενον οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὅποῖος ὁ Παρμενίδης. ἐγὼ δέ, φησὶν Ἀγαθίας, οὕτως αὐτὸν ἄριστα ἔχειν παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκροτάτης, οὐκ ἂν ποτε οἰηθεῖν. 20 πῶς μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τὸ ἀκραιφνὲς ἐκείνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων, ἐλευθέριον καὶ πρὸς γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει πρόσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγρία τινὶ γλῶττι καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσωθῆναι; πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγανθυμένος δίκαιόν τε λαχὼν ἐς ὅτι βαρυτάτην καὶ πρὸς πολέμους αἰεὶ καὶ παρα- 25 τάξεις ὀρώσαν, πῶς δὴ οὖν ὥδε βιοὺς ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτόν, ὅτι δὴ βασιλεὺς γε ὦν καὶ Πέρσης, ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ· ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων, καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξῃ· εὐνεπαίνεσθαι 30 ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ μείζονα θείν τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅποι ποτὲ πεφιλοσοφηκότας ὑπερβαλλόμενον, ὡς καὶ ἀπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, ἐκείνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν 35 ἐπόμενοι φήμῃ.

413 = Ael. D. fr. 326 ex Eust. I. 1166, 53 cf. Poll. 4, 118, H, Dionys. Hal. 7, 72, 10

414 Ar. Av. 787—8 c. sch. plenior. 787 415 = Ambr. 285 cf. Et. M. 813, 49

418 Agath. 2, 28

418 cf. vv. Σ 979, A 3985, Γ 89, M 533

A⁺(GFSMC) 2 πεινόντων S 3 τῶν] τῆς A 4 τραγῳδίας A cp. M τραγῳδῶν Ar. ἡρίστειεν A ἡρέστησεν GF 8 Ζαμβρῇ M^{ac} Ζαμβρή FS cf. p. 739, 16 10 πέραν et ὅτι γε οἱ SC ὡς om. SC 13 εὐγγραμμάτων A^{ac}M, Agath. 16 γραμματικῇ F, v. l. Agath. 20 ἀκροτάτου S 24 πολλῇ] τινι G om. S 27 ἀπόνασθαι GC, v. l. Agath. 28 τε om. GF 29 τοσούτων] καὶ πόλειω add. G 31 ἂν om. SC 32 αὐτὸν λίαν GS σοφὸν om. F

- 419 Χοῦς θανάτου: ὁ τάφος, ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Thdr.
 Δαβίδ· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με.
 420 Χουσί: ὄνομα κύριον. Δ
 421 Χωβάλ: πόλις. Δ
 5 422 Χώβαρος: ὄνομα κύριον. Δ
 423 Χωλή: ἀντὶ τοῦ ἀτελής. Περὶ ψυχῆς Πλάτων· ἀλλ' εἰ ταύτη Σ
 ἔσται χωλή ἢ φύσις.
 424 Χωλίαμβος: εἶδος τίχου. Δ
 425 Χωλός: καὶ ἐπὶ ποδός καὶ ἐπὶ χειρός. Εὐπολις· ὅτι χωλὸς τὴν Σ + Prov.
 10 χεῖρα cū cφόδρα. καὶ κυλλοὺς οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν
 ὁμοίως. καὶ Χωλοποιός. Ἀριστοφάνης· οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν α.
 τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς τὸν χωλοποιόν, οἷος ὧν θρασύνεται. Χῶλος Δ
 δὲ ὄνομα κύριον.
 426 Χῶμα: ὕψωμα γῆς, ὅπερ οἱ πολέμοιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις Σ
 15 εἰώθασιν προσχοῦν τὰ τεῖχη. Τραϊανὸς εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος Ε
 ἐντυγχάνει χῶματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ
 αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος ποδῶν ε' καὶ κ', τὸ δὲ εὖρος ἐς ν', κατὰ μήκος
 ἐπεῖχε σταδίους ς', κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.
 427 Χῶματα χοῦν: Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, β' ἀντὶ τοῦ γῆν ὑποῦν. Σ
 20 428 Χωμισδαίτης: ὁ Ἡρακλῆς. Δ?
 429 Χῶναι: ὄνομα τόπου. Δ
 430 Χωνεύω: τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ Χωνεῖα, ἐκ τοῦ χωνεύω. Δ
 καὶ Χωννύω, ὁμοίως.
 431 Χῶνος: τὸ χωνεῖον. καὶ Χῶνες, οἱ χωνευταί. Δ
 25 432 Χωξύγγιος. Δ
 433 Χῶξυμπότης. Δ
 434 Χωόμενος: ὀργιζόμενος. Δ
 435 Χώρα: ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θουκυδίδη χώρα, ἡ τάξις. Δ Σ
 436 Χωραζίν: ὄνομα τόπου. καὶ ὁ προφήτης· οὐαὶ σοι Χωραζίν. Δ

419 Thdr. in Ps. 21, 16, PG 80, 1016 b c 420 = Ambr. 292; in 2 Regg.
 18, 21 (indic. Gsf. ms.) 421 cf. Zon. 1865 423 Πλάτων Phaed. 71 e 424 cf.
 Ps. Herodian. 152 425 Eup. fr. 247 οὐ—θρασύνεται Ar. Ran. 845—6
 Χῶλος sq. = Ambr. 415 cf. Choer. Epim. Ps. 130, 20, unde Et. M. 816, 22
 426 — τεῖχη = Σ*, Ba 418, 1 cf. H, Ambr. 432 Τραϊανός sq. Arr. Parth. fr. 74
 427 = Σ*, Ba 418, 5; Hdt. 2, 137, 3 429 cf. Ambr. 429 430 cf. Ps. Hero-
 dian. 152. Χωνεῖα cf. Ambr. 431. Χωννύω cf. Ambr. 438 431 — χωνεῖον
 cf. Ambr. 409. Χῶνες sq. = Ambr. 410 432—3 cf. Orus in Et. M. 816, 33,
 Lex. Messan., Rh. Mus. 47, 410, 25 sq. 434 = Ambr. 436 cf. sch. A 244, H,
 Zon. 1866 435 — τόπος = Ambr. 426, Ps. Herodian. 152 cf. sch. Z 516
 παρὰ sq. cf. sch. Thuc. 4, 76, 5 436 — τόπου = Ps. Herodian. 152 (cf. 296)
 οὐαὶ sq. Luc. 10, 13, Matth. 11, 21

425 — ὁμοίως cf. vv. K 2670—1

10 ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A 14 ὤπερ A, Kust. 15 εἰς] δὲ εἰς A 17 ἐς ν'] Δ^{rs}
 ἡ' S κατὰ μήκος] καὶ τὸ μήκος vel κατὰ μ. δὲ Bh�. qui 18 δὲ damnat vel (GFMC)
 lac. statuit 18 τῇ] πάλαι add. Roos 19 β' om. in lac. AM, om. GF;
 ἱστοριῶν β' Σ* Ba 22 χῶνον] χῶνην SC 24 χῶνιον A 435—p. 834, 18
 Αἰγύπτιοι desunt in C 437, 438, 435 ordo in S 28 X. ὄνομα τόπου(ου). π.
 δ. Θ. ἡ παράταξις G

- Δ 437 Χωράςμιος: ὄνομα κύριον.
 Δ 438 Χώραυλος: ὁ ἐπὶ χώρας διατρίβων.
 Δ + E 439 Χωρεῖν: πορεύεσθαι, ὁρμᾶν. ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν
 E ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. οὐ χωρούντων αὐτῶ τῶν ἐν Σι-
 κελία πραγμάτων κατὰ νοῦν (ἀντὶ τοῦ γινομένων), διὰ τὸ μὴ βασιλι- 5
 Synt. κῆν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι. καὶ Χωρῶ·
 αἰτιατικῇ.
 Δ 440 Χωρήβ: ὄνομα ὄρου.
 Σ 441 Χωρήσατε: προσδέξασθε.
 Δ Synt. 442 Χωρίζω: τὸ διαχωρίζω. καὶ Χωρίζομαι· γενικῇ. 10
 Δ 443 Χωρισμός: ἡ διάστασις.
 Prov. 444 Χωρὶς ἰππεῖς: Δάτιδος ἐκβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικὴν, τοὺς
 Ἰωνας φασίν, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, ἀνελθόντας ἐπὶ τὰ δένδρα ση-
 μαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἰππεῖς· καὶ Μιλτιάδην 15
 συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτως καὶ νικήσαι. ὅθεν 15
 καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τάξεις διαλυόντων.
 Prov. 445 Χωρὶς τὰ Μυκῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα. χωρὶς τὸ τ'
 Soph. εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια. ὡς δὴ εὐ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ
 λέγει· τουτέστιν ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν.
 οὐ δὴθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσως καὶ σοὶ πάρα. ἀντὶ τοῦ κατὰ σὲ οὐ δοκῶ 20
 καίρια λέγειν. καὶ αὖθις· φιλοσοφούντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλ-
 λεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην· χωρὶς γὰρ
 τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὀρίσματα οὐδὲν ἥττον ἢ τὰ
 λεγόμενα Μυκῶν καὶ Φρυγῶν.
 Δ 446 Χωρίτης: ἀπὸ τῆς χώρας. 25
 Δ 447 Χωριτικός: ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.
 Σ 448 Χῶρος: τόπος.
 Δ 449 Χωρῶ, χωρήσω· αἰτιατικῇ. Χωρίζω δὲ τὸ διαχωρίζω.
 Δ 450 Χώσασθαι: λυπηθῆναι.

437 cf. Ambr. 423 = Nicet. p. 659 439 — πορεύεσθαι cf. H οὐ — πόλεσι
 ad Pyrrhum spectare vid. Bhd. Χωρῶ sq. = Synt. Gud. cf. Synt. Laur.
 440 = Zon. 1866 cf. Ambr. 420 = Ps. Herodian. 152 441 = Ba 418, 7 cf.
 Zon. 1866; in 2 Cor. 7, 2 442 Χωρίζω = Ambr. 440 Χωρίζομαι sq. = Synt.
 Laur., An. Ox. 4, 304, 31, 305, 29 cf. Synt. Gud. 444 Demoni attr. Crusius,
 Rh. Mus. 40, 316 sq. 445 l. = Greg. Cyr. III 99 (= fr. trag. ad. 560) χωρὶς
 τὸ — λέγειν Soph. OC 808—10 c. sch. 808 et 810 φιλοσοφούντος sq. Dam. fr. 132
 cf. Phot. Bibl. 345a 27 446 cf. Steph. Byz. v. χώρα 447 cf. Ambr. 411
 448 = Ba 418, 8, Et. Gen., Ambr. 413, Ps. Herodian. 152 cf. H, Byz. Zt. 16, 66, 20
 449 Χωρῶ = Ambr. 439 αἰτιατικῇ = Synt. Gud. cf. Synt. Laur. Χωρίζω =
 Ambr. 440 450 = Ambr. 437 cf. H, Zon. 1866, Et. M. 816, 40, sch. A 244

445 Dam. cf. v. O 795

Δ + S 3 ἀλλά] ἄμα Wakefield 4 οὐ — 5 πραγμάτων om. S 5 γενομένων S
 (GFM) 12 ἐμβαλόντος ed. pr. 16 τῶν] τῷ S τάξεις S: τάξει GFM τάξιν A
 20 οὐ — 24 Φρυγῶν om. S; 21 φιλοσοφούντος — 24 Φρυγῶν post 17 ὀρίσματα
 transpos; καὶ αὖθις omissis Kust. 23 τὰ pr. om. GF τῶν pr. om. AM cf.
 ad O 795 447 om. S 27 τόπος om. in lac. S

- 451 Χωστρίς: τόπος, ἐν ᾧ τι ἐχώννυον. Δ
 452 Χραίνειν· αἰτιατικῇ. μιαίνειν, μολύνειν, ρυποῦν. Σ
 453 Χραίσμωσιν: ὠφελήσουσιν. Δ
 454 Χρεμέτης: ὄνομα ποταμοῦ. Δ
 5 455 Χρεμετίζει: ἦχον τῷ στόματι ἀποτελεῖ, πτάρνυται· καὶ χρέμ- Δ + Σ
 πτεται, ὁμοίως. τὴν ἀρχήν, ὁπόθεν εὐρέθη ὁ μῦθος καὶ ὅστις πρῶ-
 τος ἐφεῦρεν, οὐ μᾶλλον εὗροι τις ἄν, ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πρῶ-
 τον πταρέντα ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν.
 456 Χρεμψιθέατρον: ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, Σ
 10 ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.
 457 Χρεωκοπεῖται: ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται. τῆς παρὰ τοῖς Σ?
 Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν Ζηλωθείσης καὶ πάσης πό- EL
 λεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπίπτουσας.
 458 Χρέος: παρὰ τὸ χρεῖωδες λέγεται. Χρέος καὶ ἡ χρεῖω Σ
 15 παρὰ Ἀριστοφάνει· τί δ', ὦ τάλας, τοῦδ' ἔχη τοῦ πλέκου χρέος; Ar.
 λέγει δὲ σφυρίδος.
 459 Χρέος: τὸ δάνειον. καὶ Χρεῖος. Hom.
 460 Χρεωλυτῶ. Δ
 461 Χρεῶν: εἰμαρμένον, τέλος ζωῆς. Αἰλιανός· ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας Σ
 20 ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεῶν ἐξέτις καὶ τῆς προσηκούσης E
 κηδεύσεως ἔτυχε. τὸ δὲ χρεῶν μετοχή ἐστίν, ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρέω Ecl.
 γινόμενον, οὐδέτερον χρέον. παρατροπή δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου,
 καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ο εἰς ω, καὶ ἐστὶν ἄκλιτον. τὰ
 δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, πλὴν τοῦ χρεῶν
 25 καὶ ἐμποδῶν.
 462 Χρεῶν ἀποκοπαί: ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα Σ
 ἄφεςιν λάβωσιν.

451 — τόπος cf. Zon. 1866; l. = Ambr. 425 452 αἰτιατικῇ = Synt. Laur.
 et Gud., An. Ox. 4, 305, 24 μιαίνειν sq. cf. H, Ba 416, 21, Ps. Herodian. 149,
 sch. Eur. Hec. 366 453 = Ambr. 385; in A 566 454 = Ambr. 352 455 l.
 cf. H, Ambr. 394. ἦχον—χρέμπτεται cf. Ba 416, 22 = Zon. 1862 τὴν ἀρχήν sq.
 Iul. or. 7, 205 c 456 cf. H; l. fr. com. ad. 1198 457 l. = Ba 416, 24, Σ* cf.
 Ps. Herodian. 207 τῆς sq. Diod. 29, 33 = EL 401, 16—18 458 — λέ-
 γεται = Ba 416, 23 τί sq. Ar. Ach. 454 c. sch. 459 sch. A 686 cf. H v. χρεῖος,
 An. Ox. 2, 261, 7 (unde Et. M. 814, 36) 460 cf. Ps. Herodian. 207, Zon. 1858
 461 — ζωῆς = Ba 416, 25 cf. H ἐπεὶ—ἔτυχε Aelian. fr. 185 χρέω cf. Et.
 M. 814, 23; κατὰ—ω cf. Choer. Gramm. Gr. 4, 1, 1, 359, 32, 360, 10, unde Et.
 M. 814, 28 462 = Ba 416, 27 cf. H; in Pl. Leg. 3, 684 e

458 Ar. cf. v. Δ 571

451 om. F 1 τόπος—ἐχώννυον S: om. rell. 452—3 inverso ord. S Δ* S
 3 ὠφελήσουσιν GFSM 5 Χρεμετίζειν et ἀποτελεῖν GF 6 ὁπόθεν] ὅθεν F (GFSM)
 8 πταρέντα (S) M^{ac}: πταρύντα A GFM^{ac} πταρνύντα Reiske 11 Χρεωκοπεῖται Σ*,
 Ps. Herodian., ordo poscit τῆς] τοῖς S 12 χρεωκοπίας M^{ac} 13 ταραχὰς]
 καταρχὰς F 14 Χρέος pr.] παρὰ Χρέος add. Naëke, obloquente Gsf. 15 ἔχω G
 χρέους S 18 Χρεολυτῶ A, Ps. Her., Zon., contra ord. 21 χρέω, χρῶ S
 23 ω AS: τὸ ω GFM 24 γράφονται AS cp. GM 26 ἀφαιρεθέντα] ὀφλη-
 θέντα Kust. ὀφειλόμενα Hes.

Δ 463 Χρεώστης: ὁ δανειστής.

Δ 464 Χρεωφειλέτης: ὁ χρεωστῶν.

465 Χρεία: ὑπόθεσις, πρόνοια. ὁ δὲ ὑπελάμβανεν ὕγιασθαι ἐκ
 Ε τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέχεσθαι χρεῖαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι.
 Prov. ? καὶ παροιμία· Χρεία διδάσκει, κἄν ἄμουςος ἦ, σοφόν. Καρ- 5
 χηδόνιον. τούτεστιν ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν
 ἐπίνοιαν.

Δ 466 Χρεῖειν: τύπτειν.

Σ 467 Χρεῖη: δέοι.

Δ 468 Χρεῖω: ἡ χρεῖα.

Ecl. 469 Χρεῖω: τὸ χρησιμοδοτῶ. ἐπὶ ἐνεστώτος καὶ μόνου καὶ παρα- 10
 Δ τατικοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ η.

Δ 470 Χρεῖω: τὸ μαντεύομαι. διὰ διφθόγγου· ὁ δὲ μέλλων χρήσω
 Ecl. διὰ τοῦ η. Χρίω δὲ τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι.

Σ 471 Χρή: ὀφειλόμενος δεῖ· χρή δὲ περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικόν, 15
 σημαίνει τὸ δέη. Εὐπολις Αἰξίν· ἐγὼ τελῶ τὸν μισθόν, ὃν τιν' ἂν χρή.
 χρήν δὲ σὺν τῇ ν καὶ περισπωμένως τὸ παρεληλυθός, τὸ ἔδει. λέ-
 γουσι δὲ ποτε καὶ χρήσται, ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις· τὸ δ'
 ὄνομά μοι κάτειπε, τί σε χρήσται καλεῖν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις· ἡ
 καρδίᾳ τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρήσται ποιεῖν; χρής δὲ τὸ χρήσεις, καὶ δέη. 20
 Κρατίνος Νόμοις· νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων,
 πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρήσται. χρεῖη δὲ τὸ δέοι. Πλάτων Εὐθύφρωνι·
 πεισόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ τί χρεῖη ποιεῖν.

Δ 472 Χρήζω· γενικῇ. θέλω.

Σ 473 Χρῆμα: πρᾶγμα, ἡ κτήμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα. τὸ δὲ δω- 25

464 = Ambr. 329 cf. H. Choer. An. Ox. 2, 278, 3; in Luc. 7, 41 465 ὁ —
 πρᾶγμα Polyb. 3, 70, 5 cf. Hultsch Jb. 95, 336 Χρεῖα — σοφόν Eur. fr. 715, 2
 Καρχηδόνιον sq. ad Polyb. rettulit Bhd. 467 cf. sch. Pl. Leg. 1, 633a
 468 = Ambr. 356, sch. A 341, Ps. Herodian. 151 cf. Et. M. 814, 34, H. sch. Ap.
 R. 3, 173 469 — χρησιμοδοτῶ = Et. M. 814, 40 cf. Et. Gen., Choer. An. Ox.
 2, 278, 13 et 18, H. ἐπὶ pr. sq. cf. Ambr. 386, Ps. Herodian. 151 = Zon. 1862
 470 cf. An. Ox. 4, 305, 26, 28, Synt. Laur., Ps. Herodian. 151. — μαντεύομαι cf.
 Ambr. 386, Zon. 1862. διὰ sq. cf. Et. Gen., Et. M. 814, 40, Choer. An. Ox. 2, 278, 17
 471 — περισπωμένως pr. cf. sch. A in A 216, unde Et. M. 814, 50; δεῖ cf. H.
 vs. 20 χρής — χρήσεις cf. H. χρεῖη — δέοι cf. sch. Pl. Leg. 1, 633a; Eup. fr. 4,
 Pherecr. fr. 103, Ar. fr. 362, Crat. fr. 127, Pl. Eutyphr. 4 c 472 — γενικῇ =
 Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 304, 21, 305, 20 θέλω cf. H. 473 — λῆμμα
 cf. Ba 416, 29, H. Σ^a τὸ δέ — p. 821, 2 εἰρκτήν Men. Prot. fr. 55, FHG 4, 258
 = EL 215, 28—30

467 cf. 471 et 493 469—70 hinc 519 470 cf. 520 et v. E 4045; hinc v. A 3788
 extr. 471 cf. 467, 493—4 473 Eunap. fr. 66 cf. v. E 3778, fr. 104 cf. v. E 1753

A²S 3 πρόνοια] πενία Kust., oblocutus est Bhd. 5. 6 Καρχηδόνιοι H. Stephanus
 (G F M) Καρχηδονίω Mein. 6 καιροῦ om. S ποιησάμενον Τούρ ποιησάμενος vel
 ποιήσασθαι Bhd. 8 Χρίειν Valck. Ruhnken 11 καὶ μόνου] μόνον G
 μόνου Ar. καὶ μόνον Bhd. 470 non nov. gl. S 14 διὰ pr.—ι om. S;
 διὰ τοῦ utrob. om. G 16 χρή] χρέη Kust. με χρή Valck. 18 χρήσθαι AF
 19 et 22 χρήσθαι A 19 ἡ—20 τίς om. A ἡ καρδιώττει Dobree 22 ἄλλ'
 ὅ τι] ἄλλοτε F χρήσθαι A χρής ed. pr. δέει A 23 χρεῖη] χρή S
 25 δέ] δὴ G τε Exe.

μάτιον Ζοφῶδες ἦν καὶ ἀδιατύπτωτον καὶ ὥρα θεοῦς ἐς τὰ μάλιστα ΕΙ
ἀναρμόδιον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρήμα εἰρκτήν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ε
κατέσειενα ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου
Σαλμωνεὺς μικρὸν τι χρήμα πρὸς αὐτὸν ἦν. 'Ιουλιανός· περὶ τὴν
5 'Ερकुινίαν ὕλην ἐθέομεν, καὶ εἶδον ἐγὼ χρήμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν κοί
θαρρῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι μήποτε ὦφθαι τοιοῦτον μηδὲ ὅσα γε ἴσμεν
ἡμεῖς ἐν τῇ 'Ρωμαίων, ἀλλ' εἴτε τὰ Θετταλικά Τέμπε δὺςβατα νομίζει
τις, εἴτε τὰ ἐν Θερμοπύλαις, εἴτε τὸν μέγαν καὶ διωλύγιον Ταῦρον,
ἐλάχιστον ἔστω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸ 'Ερκύνιον τοῦνομα. καὶ Ε
10 Εὐνάπιός φησιν· ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ἤθροισεν, τὸ χρήμα τῆς διαβάσεως
ἐπισπέρχων ἤδη καὶ συμβιαζόμενος καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ
ἔχων.

474 Χρήμα: πρᾶγμα. μέγα τι χρήμα καὶ θαυμάσιον, ἀνὴρ καὶ Σ
ψυχὴ δεόντως ἀρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς κύστασιν, πρὸς ὃ τι ἂν ΕΥ
15 ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. καὶ αὖθις· εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀτέλῃ Ε
μεγίστῃ τὸ χρήμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. 'Ηρό- Ε
δοτος· ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρήμα ἀφόρητον. 'Αριστοφάνης· τὸ ΑΡ.
χρήμα τῶν νυκτῶν ὅσον. τὸ μέγεθος, τὸ ἔκταμα. ἔθος δὲ τοῖς 'Αττι-
κοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι, οἷον ἵππος σπάνιον τι χρήμα· γυνὴ κακὸν τι
20 χρήμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. ὁ Ε
δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὐπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἐτέρῳ πρὸς
τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγὴν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

475 Χρήμα: χρήσις. Θουκυδίδης. 'Ιώσηπος· ἦν δὲ κάβατον ἀργία Σ
παντὸς χρημάτων ἡμέρα, τοῖς 'Ιουδαίοις τιμιωτάτη. καὶ αὖθις· κίν- Ε
25 δυνεῦει ἀποσβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρήμα. καὶ Χρήματα παρὰ ΗΑΡ
'Ηροδότῳ, ἀντὶ τοῦ πράγματα.

476 Χρήμασιν ἐδώρησατο. Ε

477 Χρήματα χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτε' ἐςθ- Σ
λόος· ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. 'Αριστόδημος φησι. μέμνη-

473 vs. 2 ὁ—4 ἦν Eunap. fr. 66, FHG 4, 44 περὶ τὴν—τοῦνομα Iul.
ep. 25b vs. 10 ὁ sq. Eunap. fr. 104, FHG 4, 56 474 πρᾶγμα cf. sch. Luc.
102, 22 μέγα—ἔργων Polyb. 9, 22, 6 = EV 2, 114, 21—3 (falso Dam. fr. 285)
ἦν—ἀφόρητον Hdt. 7, 188, 3 vs. 17 τὸ—βούλωνται Ar. Nu. 2 c. sch. plenior.
vs. 20 ὁ sq. Aelian. fr. 318, falso Dam. fr. 167 475 —Θουκυδίδης = Ba 416, 26
cf. Σ*; ap. Thuc. non invenitur, ad χρήσις 7, 5, 2 attulit Bhd. ἦν—τιμιωτάτη
Ios. Ant. 18, 319 κινδυνεῦει—χρήμα Dam. fr. 244 Χρήματα sq. cf. gl.
Hdt. 1, 32 477 —p. 822, 3 ἐξῆς sch. Pind. I. 2, 17; Alcaei fr. 49

474 Ar. cf. v. A 3035

477 Ar. cf. v. Π 1450

2 ἐναρμόδιον F, v. l. Exc. ἀνάρμοστον ed. pr. 4 περὶ AMS: πρὸς GF ^{Λ'S}
6 ἐγὼ om. GFSM μηδὲν Heyler 8 Θερμοπύλῃ S 9 ἔστω om. S ἴστω (GFM)
Hertlein χαλεπώτατος F τοῦνομα] ὄντα Hercher νέμος dubitanter Bidez
11 βιαζόμενος G ψυχῆς om. GFSM σῶσαι S 13 τι] τὸ AF 14 δεόν-
των S 15 ὁρμήσῃ] ἀρμόσῃ G ἐξ ἀρχῆς] ἀνθρωπίνων Exc. εἰκάζειν] infinitiv.
damnat Bhd. 17 χρῶμα A 'Αριστοφάνης AG: παρὰ 'Αριστοφάνει S περὶ 'Αρι-
στοφάνους FM 18 ὅσον] οἷον S 19 χρήμα om. A 20 ἐξευρεῖν G, sch.
21 ἐξηρκέσας S ἕτερα GF 23 καὶ Χρήσις Bhd. 'Ιώσηπος om. GF
25 Χρήματα] Χρήμα S 26 ἀντὶ τοῦ τὰ S τοῦ G 476 non nov. gl. GF

ται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος· ὡς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμον
 φασὶν ἐν Σπάρτῃ οὐκ ἀπάλαμνον λόγον εἰπεῖν, χρήματα, χρήματα·

Ar. καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὃ τι χρήμα με ποιεῖς.

σκέψαι τοῖνυν, ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν ὑπὸ τῶν αἰ
 Soph. δημιζόντων. Σοφοκλῆς· τί χρήμα δρᾶς, Αἴαν· τί τῷδ' ἄκκλητος 5

οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμὰς πείραν, οὔτε του κλύων κάλπιγ-
 γος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδὲι στρατός. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαιά, αἰεὶ δ'
 ὑμνούμενα, γύναι, γυναιεῖ κόσμον ἢ κιγὴ φέρει. κἀγὼ μαθοῦς' ἔλῃξα·
 ὁ δ' ἐκκύθη μόνος.

Prov. + Σ 478 Χρήματα, χρήματ' ἀνὴρ: αὕτη ἀποφθεγματική ἐστίν, ὡς τὰ 10
 παραγγέλματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος καὶ Ἀλ-
 καῖος. ὁμοία τῇ ὡς καὶ ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, καὶ τὴν κατὰ καυτὸν
 ἔλα, καὶ τὸ γνῶθι καυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν Ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ
 Ἀριστοδήμου τοῦ Σπαρτιάτου φησί, Πίνδαρος δὲ ὑπὸ τινος Ἀργεῖου
 τὸ ὄνομα, οὕτως λέγων. ὁ δ' Ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς σοφοῖς 15
 ὑπὸ τινων.

Σ 479 Χρηματίζεσθαι: χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν
 λέξιν ἐνεργητικῶς χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πράγ-
 μασι χρῆσθαι· οἷον φαμέν, χρηματίζει ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος· οἷον
 πράγμασι χολάζει. ἀφ' οὗ χρήματα, τὰ πράγματα. 20

Σ 480 Χρηματίζεσθαι: πλουτεῖν. οὐδὲ χρηματίζομαι· πάλαι γὰρ
 Ε μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μεираκίων λῆρος καὶ φλήναφοι.

Σ 481 Χρηματίζει· δοτικῇ. ἀποκρίνεται, πρᾶγμα διοικεῖ. οὕτως Ἀπ-
 Ε πιανὸς ὁ ἱστορικός. τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτισε. Χρηματίζειν 25
 Ar. ἐστὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. Ἀριστοφάνης· καὶ χρηματίζειν πρῶτα
 περὶ Εὐριπίδου, ὃ τι χρὴ παθεῖν.

x + E 482 Χρηματισαμένων: χρήματα λαβόντων. Ἀρριανός· χρηματι-
 σμένων δὲ καὶ αὐτῶν, τρίτῃ παρεγένετο πρεσβεῖα.

477 οὐκ οἶδ'—δημιζόντων Ar. Vap. 697—9 vs. 5 τί pr. sq. Soph. Ai. 288—294
 478 — φησί cf. Zen. VI 43. λεχθῆναι sq. cf. sch. Pind. l. 2, 17; Alcaei fr. 49,
 Pind. l. 2, 17 479 cf. sch. Pl. Leg. 12, 949e, sch. Luc. 230, 6, Bk. 316, 22,
 Lex. Vind. 190, 8 480 — πλουτεῖν = Ba 417, 3, Lex. Vind. 190, 5 οὐδὲ sq.
 Aelian. fr. 27 481 — ἐχρημάτισε cf. Bk. 179, 21, Lex. Vind. 190, 8 δοτικῇ =
 Synt. Laur. et Gud. cf. An. Ox. 4, 306, 21 ἀποκρίνεται—ἱστορικός = Ba 417, 4;
 ἀποκρίνεται cf. H, διοικεῖ cf. sch. Luc. 107, 14, 230, 4; App. fr. 23 τοῖς—
 ἐχρημάτισε App. Syr. 38 init. sed cf. Byz. Zt. 23, 29, 1 Χρηματίζειν sq. Ar.
 Th. 377—8 c. sch. 377 cf. Lex. Vind. 190, 10 (fort. hinc) 482 χρηματισαμένων sq.
 Arr. Exc. fr. 13

477 Soph. cf. vv. Π 1450, O 970, B 210 480 Aelian. cf. vv. Θ 472 et Λ 469
 481 Ar. cf. 486 482 init. cf. 484

Δ* 8 1 Ἀριστόδαμον] Ἀριστόδημον G, sch. sed cf. Laert. 1, 31 2 et 10 χρήματα
 (G F M) semel G 3 καὶ αὖθις—9 μόνος om. S 3 καὶ αὖθις om. G 5 μηδιζόν-
 των GF 7 βαιά] μὲν add. A 12 ὡς καὶ] καὶ ὡς S, del. Bhd. 13 τὸ] τῷ G
 15 οὕτως] οὐ Cobet, frustra 22 λῆροι Λ 469 φλήναφος GF 24 ἐχρη-
 μάτιζε GF 28 καὶ AM: αὐτῶν καὶ S om. GF

- 483 Χρηματικάμενοι: πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίζαται μὲν ἐστὶ Σ τὸ πράττειν, χρηματίζεσθαι τὸ κερδᾶναι. παρὰ Θουκυδίδην. Thuc.
- 484 Χρηματίζεσθαι: χρήματα λαβεῖν. Ἡροφίλα ἡ καὶ Σίβυλλα $\pi + \text{Hesy.}$ Ἐρυθραία ἔγραψε βιβλία γ' μαντικά· καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην χρημα-
 5 τίζεσθαι· καταφρονηθεῖσα δὲ ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους.
- 485 Χρηματίζεις: χρημάτων συναγωγή. Αἰλιανός· ὁ δὲ τῆς θεο-
 κυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεῖς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο Ε
 τοῦτον πικρότατόν τε καὶ πικρωδέστατον.
- 486 Χρηματισμός. πᾶσι δὲ συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρημα- Δ
 10 τισμούς. τουτέστι τὰς διοικήσεις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τοὺς πρεσβευτὰς Ε
 ἐτοίμως δεξάμενος ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ ἐκοινολογεῖτο, λόγους Ε + $\pi + \text{Ar.}$
 ἐδίδου. καὶ αὖθις· ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ δὲ καταστάς. ὅτι φησὶ
 Δαμάσκιος, τὸν χρηματισμόν (τουτέστι τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν)
 15 μὴδὲν φανείσθαι τοῖς ἐν ἄδου πρὸς βοήθειαν, οὐδὲ τὴν τρυφήν, οὐδὲ
 τὰς πολυαράτους ταύτας τιμάς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ καὶ
 20 ἐφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ
 ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.
- 487 Χρηματιστής: χρημάτων ποριστής, ὁ ῥαδίως χρήματα πορί- Σ
 ζων οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Λυσία.
- 20 488 Χρημάτων: συνήθως μὲν οἱ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι Rhet.
 τῶν χρημάτων ἐπὶ νομίματι χρῶνται ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ ἐπὶ
 τῆς ὅλης οὐσίας τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν· τὸν ἀποκτείναντα δειὸν
 εἶναι καὶ θνήσκειν καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπραῖσθαι. κεῖται δὲ ἡ λέξις
 καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν· τάσσουσι δὲ
 25 τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυ-
 σοῦ κατασκευάσματος τίθησι.
- 489 Χρημάτων: χρυσοῦ νομίματος. οἱ δὲ ἤγοντο, χρημάτων με- Ε
 γάλων ἐωνημένοι.
- 490 Χρήμα οἰκτροί: ταπεινοί, ἐλέους ἄξιοι. Λιβύων δὲ πρέσβεις, Ε
 30 χρήμα οἰκτροί, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἦκον καὶ ἐδέοντο λύσιν
 τινὰ λοιμοῦ λαβεῖν.

483 — κερδᾶναι = Ba 417, 6, sch. Luc. 230, 9 cf. sch. Thuc. 1, 87, 5
 παρὰ sq. ex sch. Thuc. 1, 87, 5 485 ὁ sq. Aelian. fr. 186 486 l. cf. H
 ὁ—τούτοις App. ap. Bk. 179, 21 contulit Bhd. ἐν—καταστάς ad Dam. fr. 216
 rettulit Aamus, frustra τὸν χρηματισμόν sq. Dam. fr. 123 487 — ποριστής
 = sch. Pl. Rep. 1, 330 b; Lys. fr. 334 488 cf. Bk. 316, 27; fonti rhet. attr.
 Wentzel; τὸν—πεπραῖσθαι fort. Aelian.; Antiphon. fr. 187, Lys. fr. 335 490 Λι-
 βύων sq. Aelian. fr. 344

484 init. cf. 482. Ἡροφίλα sq. cf. v. H 541 486 cf. 481, v. Σ 1515

1 καὶ] τὸ S 2 τὸ alt.] δὲ τὸ G, Ba 4 εἰς Ῥώμην ἦλθε S 5 βιβλία S A¹B
 8 πικρωδέστατων M φρικωδέστατον Kuhn 12 δὲ om. GF, ante δικαίῳ trans- (GF¹M)
 pos. Bhd. 8τι om. GF 14 μὴδὲν] μὴδὲ Kust. 15 πολυοράτους S
 18 Χρηματιστής S ῥαδίως] ἐκδίκως F 21 νομίματα S νομίμασι ed. pr.
 22 ἀποκτείναντ' ἀνόσιον Latte 29 et 30 οἰκτρόν ed. pr., recte 31 λοιμοῦ] τοῦ λ. G

- Σ 491 Χρήμη: χρεία, καὶ σπάνις. Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὀμήρου τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγά-
Ε λοις ἐγένετο. τουτέστι μετρίῳ πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ.
- Soph. 492 Χρῆ μοι: μαντεύεται. Σοφοκλῆς· χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὦν
πεύσῃ τάχα. 5
- Σ Δ 493 Χρῆν: ἔδει. καὶ Ἐχρῆν, ἔπρεπε. χρῆν δὲ μή, τὸ λεγό-
μενον, ἄστροις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει φήμη πυνθά-
νεσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας, εἰ δὲ μή, γράμμασιν ὑμε-
τέροις ἐντυγχάνειν.
- Δ + Ε 494 Χρῆναι: πρέπειν. χρῆναι γὰρ ἤδη ἀφίχθαι παρ' αὐτόν. 10
- Σ 495 Χρῆς: χρήζει. Ζῆτει ἐν τῷ χρή.
- Σ 496 Χρήσασθαι: δανείσασθαι. ὅτι τὸ χρήσαι τοῦ δανείσαι αἰρετώτερον·
Suid. τὸ μὲν γὰρ χρήσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανείσαι πρὸς τοὺς τυχόντας.
- Suid. 497 Χρήσιμον: τὸ ἀγαθόν, ὃ τι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται.
- Ε 498 Χρήσιμον: ὠφέλιμον. οἱ δὲ οὕτω διεφθάρσαν, ὥς μηδὲ τῶν 15
ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτούς.
- Phil. 499 Χρήσιμον πρᾶγμα: ὃ τι χρεῖαν ὠφελείας παρέχεται· εὐχρηστον
δέ, ὃ τι χρεῖαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.
- Phil. 500 Χρήσις. χρήσις λέγεται τῶν χρησίμων τινὸς χρεία, χρήσιμα δὲ
λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά. ὦν οὖν αἱ χρήσεις αἰρετώτε- 20
ραι, καὶ αὐτὰ αἰρετώτερα· εἰ γὰρ ἡ χρήσις τοῦ πλοῦτος τῆς χρήσεως
τῆς ἰσχύος αἰρετώτερα, καὶ ὁ πλοῦτος ἰσχύος αἰρετώτερος.
- Ε 501 Χρήσθαι: διοικεῖσθαι, δαπανᾶν, καταναλίσκειν. τά τε ἐπιτήδεια
παρεσκευακέναι ἄφθονα καὶ ταῦτα προῖκα παρέξειν τῇ στρατιᾷ χρήσθαι.
- Ar. 502 Χρήσθων: ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. καὶ Ζῆτει ἐν τῷ δρῶντων. 25
- Δ 503 Χρημοδοτῶ καὶ Χρημοδόστημα· Χρησμπῶ δέ.
- Σ 504 Χρημός: προφητεία. ὁ δὲ Σκιπίων, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥω-
μαίων, μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνης καθαίρεσιν θαρσύνωντων Ῥωμαίων ὡς
τῇ εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς

491 — σπάνις = Σ*, Ba 417, 10 τοὺς—αὐτοῦ [Hdt.] vita Homeri c. 13
492 Soph. El. 35 c. sch. 493 — ἔδει = sch. Pl. Ap. 17 a et Gorg. 458 b Schanz
cf. sch. Pl. Leg. 1, 630 d χρῆν δὲ sq. Synes. ep. 7 p. 169 c 494 χρῆναι sq.
ad Arr. Parth. fr. 44 contulit Roos Arr.; falso Dam. fr. 153 495 — χρήζει
cf. H 496 — δανείσασθαι cf. Bk. 116, 11 498 οἱ sq. Polyb. 1, 54, 8
499 Laert. 7, 99 cf. Ba 417, 13 500 Alex. Aphr. 263, 26—264, 1 501 τὰ sq.
Arr. Exc. fr. 28; c. v. Π 1215 contulit Toup 502 — χρήσθωσαν sch. Ar. Nu. 439
503 Χρημοδοτῶ = Ambr. 389. Χρημοδόστημα sq. cf. Ambr. 374, Ps. Herodian.
151 504 — προφητεία = Ba 417, 11 cf. Ambr. 338 = Zon. 1858; H

492 cf. v. Ε 4043 493 ἔδει cf. 467 et 471. Ἐχρῆν, ἔπρεπε cf. v. Ε 4042
494 cf. v. Α 1794 496 init. cf. v. Ε 4043; ὅτι sq. ex v. Δ 60 497 ὃ τι sq.
ex 499 499 hinc 497 502 cf. v. Δ 1537 504 ὁ sq. cf. v. Σ 616, Aelian. cf. 364,
vv. Α 932, Ε 400

A²S 2 ante ὅμως lac. statuit Gsf. 7 ἡμᾶς A²c GS 8.9 ἡμετέροις GSM
(G²F²M) 494—5 inverso ord. S 12 ὅτι—14 παρέχεται om. S 498 non nov. gl. AM
17 χρεῖαν] χρήσιν S cf. vs. 19 20 λέγεται Alex.: λέγονται A ep. rell. 502 omissis
καὶ—δρῶντων ante 511 S, fort. interpol. 27 Σκηπίων GSM 28 Καρχη-
δονίας S 29 τῇ] cf. Σ 616

μέρους ἔφη· νῦν μέντοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα· καὶ ἦν χρησμός, οὐ λόγος· κινδυνεύομεν γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε οὐς φοβήσομεν, μήτε οὐς φοβηθῶμεν. καὶ αὖθις· τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμός, λέ-
γων δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδικῶσι τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνά
5 πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν· καὶ ἐκ τούτου εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς. Ζήτει χρησμόν ἐν τῷ δόρυ κηρύκειον.

505 Χρησμός· Ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος, καὶ Ζήτει ἐν τῷ ἀνέϊλε, καὶ Ζήτει ἐν τῷ
Θούλις, καὶ Ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστός Καῖσαρ. καὶ Ζήτει τὸ τέλος τοῦ τοιοῦτου χρη-
μοῦ ἐν τῷ Σκηπίων. Ζήτει χρησμόν θαυμάσιον ἐν τῷ δαφίδας. Ζήτει χρησμόν
10 περὶ ἔρωτος ἐν τῷ Διογένης. Ζήτει χρησμόν περὶ Αἰγίων ἐν τῷ Αἰγίει. Ζήτει
χρησμόν καὶ ἐν τῷ Οἰδίπους.

506 Χρησμῶδεῖν· θεολογεῖν. Σ

507 Χρησμῶδημα· μάντευμα. Σ

508 Χρηστά· χρήσιμα, καλά. Σ

15 509 Χρήσται· δανεισταί. Χρήστης καὶ ὁ δανεῖζων καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστάς λέγει· ἡ μὲν Ἀρ.
γὰρ συνθήκη τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν
δανειστάς χρήστας λέγουσιν, τοὺς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας. Φωκυ-
λίδης δὲ κατὰ τὴν συνθήκην τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων·
20 χρήστας κακοὺς ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν μὴ γε ἀνιήσκει διδούς, παρὰ
καιρὸν ἀπαιτέων.

510 Χρήσται· δύο σημαίνει τοῦνομα τάναντία· καὶ γὰρ τοὺς δα- Harp.
νειστάς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε
δυσκολωτάτων ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματα ἐνεχυράζομαι. ἐπὶ δὲ τοῦ
25 δανειζομένου Δημοσθένους φησί· οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡπατη-
μένοι, ὀρῶντες ἑαυτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀνθρωπον πονηρὸν χρή-
στην, ἄλλο δὲ οὐδέν.

511 Χρήστην· καὶ τὸν δανείσαντα, καὶ τὸν δανειζόμενον. Rhet. 7

512 Χρηστήρια· τολμήματα, πράξεις. Σοφοκλῆς· κείνου χρηστήρια Soph.
30 τάνδρος· ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια· παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά.
Χριστήρια δὲ τὰ μετὰ ἐλαίου κεχρισμένα, μεθ' οὗ ἐχρίοντο οἱ
ἱερεῖς. διὰ τοῦ ι.

504 τοῖς Ἀθηναίοις — Ἀττικῆς Aelian. fr. 73 506 = Ba 417, 14 507 = Σ^a
cf. Ba 417, 15, Ambr. 374 508 = Ba 417, 16 cf. H 509 — δανεισταί =
Ba 417, 17 cf. Zon. 1858, Ambr. 325, H. Χρήστης — δανειζόμενος cf. Bk. 316, 1,
unde Et. M. 815, 22; sch. in Ar. Nu. 240, Jb. Suppl. 16, 575, Moer. 213, 1^u,
Thom. 391, 1, Ammon., H. χρήστας pr. sq. sch. Ar. Nu. 240; Phocyl. fr. 16
510 Harp.; Isae. fr. 87, Ar. Nu. 240—1, Dem. 32, 12 511 cf. ad 509
512 — αὐτὰ Soph. Ai. 220 c. sch.

509 cf. 511; Ar. hinc v. A 2966

512 Χριστήρια sq. cf. 522

2 οὐδ' ὁ S (vix leg.), ed. pr. 3 ἐμπίπτει G 4 ἀδίκως A 6 Ζήτει — A^u (G F S M)
11 Οἰδίπους om. S, qui χρησμόν περὶ Αἰγίων post 510 praebet 7 Ζήτει
novies om. G F 8 καὶ alt. — 9 Σκηπίων post vs. 3 φοβηθῶμεν transpos. Bhd.
15 Χρήστης nov. gl. S F, contra ord. 17 Ἀθηναῖοι — 19 καλεῖ om. G, Ἀθη-
ναῖοι — 18 χρεωφειλέτας om. S cf. ad vs. 22. 23 20 χρήστης κακοῦ ed. pr., sch.
γε] ce S ce γ' sch. cf. v. A 2966 22. 23 δανειστάς] χρήστας λέγουσιν add. S
cf. ad vs. 18 23 Ἀριστοφάνης om. S 511 non nov. gl. F 28 δανείσαντα —
δανειζόμενον A 32 διὰ τοῦ ι om. S

Soph. + x 513 Χρηστήριον: τὸ μάντευμα, ἦτοι τὸν χρησμόν τὸ χωρίον, τὸ ἱερεῖον. τὸ δὲ μαντεῖον διχῶς.

Ar. 514 Χρηστόν: χρήσιμον. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Δ Metaphr.? 515 Χρηστός: ὁ ἀγαθός. καὶ χρηστός ἐξ ἀγάπης, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. Χριστὸς δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. καὶ Χριστός, ὁ 5 Δ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν. καὶ Χριστὸς βασιλεὺς.

E 516 Χρηστουργία: ἀγαθοεργία. ἡ δὲ φεύγει, ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαι ποτε χρηστουργίαν τὸν ἄνθρωπον.

Ar. 517 Χρηστῶς: ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης· ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις, εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσφύζετο, εἰ μὴ τι καινὸν 10 ἄλλο περιειργάζετο. ἀντὶ τοῦ εἰ ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει καὶ τὰς καινὰς ἔφερε πολιτείας.

Σ 518 Χρίμπτεται: προσκνᾶται, πελάζει, ἐγγίζει. εἰ δὴ τις φθι-

Anth. μένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη.

Synt. + Suid. 519 Χρίσμαι· αἰτιατικῇ. ἀλείφομαι. Χρεῖω δὲ τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγ- 15 γου ἐπὶ ἐνεστώτος μόνου, ἐπὶ δὲ μέλλοντος διὰ τοῦ η.

Δ + E? 520 Χρίσασθαι: ἀλείψασθαι. καὶ ἀποδυσάμενον χρίσασθαι κελεύει ἐλαίῳ.

521 Χρῖσις: τὸ χρίσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου, ὅπερ οἱ προφῆται E διὰ κέρατος ἐπιφερόμενοι, ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς 20 μὲν χρίσεως ἡξιώθη διὰ Σαμουὴλ· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἡ

Anth. ἱστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασε. καὶ αὐθις· νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο (ἀντὶ τοῦ ἔχριαν) καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ 25 σπιλάδι.

522 Χρῖσμα: τὸ τῆς βασιλείας. ὅτι ὁ Δαβὶδ εἰς βασιλείαν τρίτον 25 ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει καὶ τὸν ἐλαίῳ κεχρισμένον, καὶ τὸν προφῆτην. Χρηστήρια δέ, μεθ' ὧν οἱ ἱερεῖς ἐχρίοντο τοπαλαῖον.

523 Χριστιανοί· ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ 30 πάλαι λεγόμενοι Ναζιραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι Χριστιανοί.

513 cf. sch. Soph. Ai. 220; μαντεῖον = Ba 417, 18, H 514 Ar. Pac. 563 c. sch. cf. H 515 — ἀγαθός = Ambr. 332, Ps. Herodian. 151 et 179, Et. M. 814, 11, Philop. diff. cf. Choer. Epim. Ps. 74, 22, sch. Luc. 35, 16 καὶ χρηστός — ἀνάγκης fort. Metaphr. Χριστὸς δὲ — κεχρισμένος cf. Choer. Epim. Ps. 74, 18, κύριος = Ambr. 333. θεός = Ps. Herodian. 151 cf. 178; Χριστὸς βασιλεὺς cf. Ambr. 334, Ps. Herodian. 178 516 ἡ sq. Iambl. fr. 9*; Aeliano attr. Valck. 517 Ar. Eccl. 218—20 c. sch. 220 plenior. 518 — ἐγγίζει = Σ* cf. Zon. 1863, H, sch. E 662, Ap. S. 168, 27, Et. M. 815, 27 εἰ sq. Anth. 7, 23, 6 519 — μαντεύομαι cf. Synt. Laur., An. Ox. 4, 305, 26, 28, Synt. Gud. 520 καὶ sq. fort. Iambl. 521 καὶ ὁ — ὠνόμασεν Georg. 188, 11—13 Νέκταρι sq. Anth. 7, 1, 3—4 c. expl.

515 cf. 527 518 init. cf. v. E 4044 519 Χρεῖω sq. ex 469—70 522 extr. cf. 519 523 hinc vv. Γ 37 et N 10

A* S 514 non nov. gl. A 4 καὶ — ὁ ἀνάγκης om. S 5 ἐν om. F cf. 527 (G F M) 6 καὶ X. βασιλεὺς S: om. tell. 8 ποτε ποτε ἐπὶ G 11 ἐφυλάττετο GF 13. 14 φθιμένα GF 14 εὐφροσύνας G 519 om. S 16 μόνον G 17. 18 ἐλαίῳ κελεύει S 25 ὅτι om. GF τρίτον] τοῦτο G 27 ὧν ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς GF 28 τοῦ βασιλέως S

- 524 Χριστίνα: ὄνομα κύριον. καὶ Χριστίων, Χριστίωνος. Δ
- 525 Χριστόδωρος, Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, Hesych.
ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἱσαυρικά ἐν βιβλίοις ἔξ· ἔχει δὲ τὴν Ἱσαυρίας ἁλῶσιν τὴν ὑπὸ
15 Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην· Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ', Πάτρια Θεσσαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κέ', Πάτρια Νάκλης· ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἠλιούπολιν, ἐν ἣ τὰ καλούμενα Ἀφακα· Πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας, Πάτρια Τράλλεων, Πάτρια Ἀφροδισιάδος, Ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων· καὶ ἄλλα πολλὰ.
- 10 526 Χριστόδωρος, Θηβαῖος, ἰλλούστριος. ἔγραψεν Ἱερευτικά δι' Hesych.
ἐπῶν· καὶ θαύματα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.
- 527 Χριστός: ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεός. Χριστός καὶ ὁ κεχρισμένος Δ
ἐν ἐλαίῳ. Χρηστός δὲ ὁ ἀγαθός, διὰ τοῦ η. Ζῆτει ὁπίσω χρηστός.
- 528 Χρόα: ἡ χροιά. βαρυτόνως, ὡς ψόα. Δ
- 15 529 Χροῖ δὴ λα· ὅτι Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασι φθειριάσαντα τελευτῆσαι· ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυνθανομένου, πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν· χροῖ δὴ λα. καὶ τὸ ἐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι διαμαρτάνουσι.
- 20 530 Χρόμαδος. Δ
- 531 Χρόμιος: ὄνομα κύριον. Δ
- 532 Χρόμωνος. Δ
- 533 Χρόνος· οἱ φιλόσοφοι ἀσώματον αὐτὸν εἶναι φασι, διάστημα Phil.
ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. τούτου δὲ τὸν μὲν παρῳηκότα καὶ
25 τὸν μέλλοντα ἀπείρους, τὸν δὲ ἐνεστώτα πεπερασμένον. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον· οὐ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά· εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει· φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι· καὶ ὁ κόσμος· ἔξασχυοῦται
30 γοῦν καὶ ἐξυδατοῦται.
- 534 Χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός: τουτέστιν ὁ χρόνος εὐμαρῶς Soph.
παρέρχεται. ἡ οὕτως· εὐχερῆς ἐστὶν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

524 — κύριον = Ps. Herodian. 151. Χριστίωνος cf. Ambr. 344 528 cf. Ambr. 357 529 Laert. 1, 118 530 cf. Ambr. 326, H; Ψ 688 531 = H, Zon. 1859 cf. Ambr. 339; Δ 295 532 cf. Ambr. 343 533 Laert. 7, 141 534 Soph. El. 179 c. sch.

525 hinc vv. N 18 et Z 37, Eudoc. 527 cf. 515 528 cf. 552 529 hinc v. Φ 215 534 cf. v. M 897

5 γενομένην] ἐπιγραμμάτων βιβλία γ', ἐπιστολῶν δ' add. Eudoc., iure con- A*(GFSM) dampnat Pulch Πάτρια] δὲ add. S 9 Ζευξίππου Daut 11 Ἀναργύρου S 12 Χριστός alt. — 13 χρηστός om. G 12 καὶ alt. om. S 13 ἐν om. A F cf. 515 Ζῆτει — χρηστός om. FS 15 φασι om. S 18 φιλοσόφοις G 530 om. F 23 εἶναι αὐτὸν S

Ar. 535 Χρόνου πόδα: ἀπὸ Εὐριπίδου. Ἀριστοφάνης· αἰθέρα Διὸς
δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ἀντὶ τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος.

Soph. καὶ αὖθις· χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργει λόγος. Σοφοκλῆς.
ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἢ τῶν λό-
γων ἀδολεσχία.

Σ 536 Χροός: σώματος. καὶ Ὅμηρος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἵσατο. δι-

Hom. ἥρηται ὁ χροός, ἀντὶ τοῦ ὁ χρώς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἵσατο,
Anth. ἐφάνη. λούσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χροά, βάθι δ' ἐς οἶκους.

Δ + E 537 Χρῶζω καὶ Καταχρῶζω· τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε.

Phil. 538 Χρῶμα: τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν καὶ 10
τὸ μέλαν καὶ τὰ τούτων μεταξύ· σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι· λέ-
γεται γὰρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρώμα· τρία γὰρ μέλη τῆς μελωδίας
ἁρμονικοὶ εἶναι φασιν, ἅς ἰδίως χροάς καλοῦσι, τὴν τε τοῦ μαλακοῦ
χρώματος καὶ τὴν τοῦ διατονικοῦ χρώματος. καὶ εἰς διαφοραί, ἅλλαι
μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν 15
ὄψεως, ἅλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον καὶ διεσιαῖον
E καὶ τὸ μαλακόν, ὁμώνυμον. Διόδωρος· ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζό-
μενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρώμα καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

Phil. 539 Χρῶμα· ὅτι ὀπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τινος
πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ 20
τὰ ἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. Χρῶμα δὲ φησιν ὁρατὸν τὸ ἐπὶ τοῦ καθ'
αὐτὸ ὑπάρχον ὁρατοῦ· καθ' αὐτὸ δὲ ὁρατὸν φησι τὴν ἐπιφάνειαν.
καθ' αὐτὸ δὲ ὁρατὸν ἢ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως, ὡς τῷ ὀρισμῷ καθ'
αὐτό· διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὐτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ ὑποκει-
μένου παραλαμβάνεται, ὡς τὸ ζῶον, καὶ τὸ λογικὸν ἐν τῷ ὀρισμῷ 25
τοῦ ἀνθρώπου (ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ)· ἢ οὐ ἐν
τῷ ὀρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ
ἀρτίου ἢ τοῦ περιττοῦ ὁ ἀριθμός· καὶ ἐν τῷ ὀρισμῷ τῆς σιμότητος
ἢ ρίσι. ταῦτα γὰρ καθ' αὐτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὀρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν
φησι καθ' αὐτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ὡς ἔχουσιν ἐν ἑαυτῇ τὸ 30
αἷτιον τοῦ ὁρατὸν εἶναι. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ χρώμα· τὸ γὰρ ἐν τῇ

535 — λέγοντος Ar. Ran. 311 c. sch. vs. 3 χρόνου sq. Soph. El. 1292 c. sch.

536 — σώματος = Ba 417, 21 ἀλλ' — ἐφάνη N 191 c. sch. = sch. A (Aristonic.)
λούσαι sq. Anth. 6, 273, 3 537 Χρῶζω cf. Ambr. 382 538 — ὁμώνυμον Alex.
Aphr. 113, 7—15 ὁ sq. Diod. fr. 65 539 — κεχρῶσθαι Philop. 293, 2—3.
vs. 21 Χρῶμα — p. 829, 7 ἑωρακέναι Philop. 320, 6—26

536 Hom. cf. v. El 235; Anth. cf. v. l 383 537 cf. v. K 1028 538 Alex.
cf. 551 extr.

A^s S 1 ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ S 2 τοῦ pr. om. FM, sed mg. add. M 3 ἐξήργει SM
G F M] ἐξαίρη GF 4. 5 ἀλόγων GF 6 οὔπω SM^{ac}, cod. C in Hom. εἵσατο]
σώματος G 9 κατέχρωσα S 12 καὶ om. ASM, plerique Alex. μέλη]
μέρη Alex. plerique 14 τὴν om. F τοῦ διατονικοῦ ASM: διὰ τοῦ τονι-
κοῦ GF τονικοῦ plerique Alex. 17 τὸ] τὸν S ὁμώνυμον S cf. Alex.: ὁμό-
νυμα tell. 19 ὅτι om. GFS 21 τὰ ἄλλα FSM, Alex.: τὰλλα AG 22 ὑπάρ-
χοντος F 24 διττοὺς S 28 μεσότητος G 30 αὐτῇ S

ἐπιφανεία χρῶμα τοῦτό ἐστι τὸ ὁρατόν, καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμ-
βάνονται, . . . τοῦ ἐν βάθει χρώματος· τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων
εἰ καὶ δοκοῦμεν ὄραν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις
ἀπατώμεθα. τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους διαβαίνουσι διὰ
5 τοῦ βάθους αἱ ὄψεις ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώ-
ματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα· καὶ διὰ
τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἐωρακέναι. καὶ Πισίδης·
οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα· ἅπλοϊ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας
λόγοι. Ζῆτει περὶ χρώματος ἐν τῷ φαίον.

10 540 Χρῶμαι· δοτική.

Synt.

541 Χρωμένῃ: χρησὸν αἰτοῦντι, χρησὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευ- Σ
ομένην.

542 Χρῶμις: ὄνομα κύριον.

Δ

543 Χρωννύω.

Δ

15 544 Χρωννύσα.

Δ

545 Χρῶνται.

Δ

546 Χρῶς: cῶμα, ιδέα.

Σ

547 Χρῶσαν: τὴν χρησμοδοῦσαν. Θουκυδίδης· χρῶσαν Λακεδαι- Ε
μονίοις.

20 548 Χρωσθήναι: χρωματισθῆναι.

Δ

549 Χρωστήρ: ὁ χρωματίζων. ἐν Ἐπιγράμμασι· καὶ μολίβη χρω- Δ
στήρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων.

Anth.

550 Χρωτί: cῶματι.

Δ

551 Χρωτίζεται: πλησιάζει. Ἀριστοφάνης Νεφέλαι· τῆς ἀνδρείας Α.

25 ἔνεκα ταύτης. εὐτυχία γένοιτο· ἀνθρώπῳ ὅτι προήκων εἰς βαθὺ τῆς
ἡλικίας, νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται (ἤγουν πλη-
σιάζει) καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν χρω- Phil.
ματικὸν καὶ διατονικόν, μουσικῆς εἶδη.

552 Χροιά: χροῖα δὲ παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί. ὡς ἡδομαι πρῶτα Α.

30 τὴν χροῖαν ἰδών. ἢ δὲ κοινῇ ὀξυτόνως. Χρόα δὲ βαρυτόνως, Δ
ὡς ψόα.

553 Χρυσά: τὸ ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ, πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Suid.
Ἀττικοί, ἀργυρᾶ, χρυσά καὶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ
φοινικοῦν.

539 οὐκ ἔστι—λόγοι Pisid. Heracl. Exp. 3, 37 540 = Synt. Gud., An. Ox.
i, 304, 29, 305, 23 541 = Ba 418, 3 542 cf. Ambr. 339, Zon. 1861
546 = Ba 417, 29 cf. sch. T 39; Ps. Herodian. 153, Zon. 1861, H (in Leuit. 13, 14)
547 Θουκυδίδης 5, 16, 2(?) 548 aliter Ambr. 383, H, Et. M. 815, 50 549 καὶ sq.
Anth. 6, 68, 3 550 cf. H 551 — ἐπασκεῖ Ar. Nu. 510—517 c. sch. 516
552 — ἰδών Ar. Nu. 1171 c. sch.

546 cf. 550 550 cf. 546 551 λέγεται sq. cf. 538 552 cf. 528 553 ex v. A 3221

2 χρώματι S 4 ἀπατώμεθα S γὰρ om. S 5 ἐναργεῖαι M^c A^rS
6 τοῦ] τῇ S 8 πάντες om. S 542, 545, 543, 546, 548, 547 ordo in S (G F M)
544 om. FS, non nov. gl. A 545 om. F 29 προπαροξυτόνως S 30 τὴν
χροῖαν om. S οἱ δὲ κοινοὶ GF 553 om. S

Σ 554 Χρυκάμπυκας: χρυσοχαλίνους.

Ε 555 Χρυκάνθιος· οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος· ὃν διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν ἔμενε, τοῦτο ἐπελθὼν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. ὅς γε οὐ πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ἵπερτιθεῖς, ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε.

Σ 556 Χρυκάορον: χρυσοφάσανον, ἢ χρυσοκίθαρον.

Σ 557 Χρυσαυγοῦντα: ἀστράπτοντα, στίλβοντα.

Δ 558 Χρύσεος: ὁ χρυσοῦς.

Δ 559 Χρύσειος χεῖρ. καὶ Χρύσειον ἔργον.

Σ 560 Χρυκὴ εἰκὼν: ὡμνουν οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες, ἂν μὴ παρέλθωσιν ἐφ' οἷς ἄρχουσι, χρυκὴν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Δ 561 Χρυσηῖς: ὄνομα κύριον.

Σ 562 Χρυσηλάκατος: ἢ καλλίτοξος, ἢ χρυσότοξος.

Σ 563 Χρυσηνιος: κυρίως ἢ ἀπὸ μέρους καλὴ. δίφρος εὐάρμοστος.

Σ 564 Χρυκὴν σειρήν: οὕτως ὑπὸ Ὀμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων φησί.

Δ 565 Χρυκίδιον: τὸ μικρὸν χρυσίον, ὑποκοριστικῶς.

Δ 566 Χρυκίζω: τὸ χρυδὸν λαμβάνω.

Δ 567 Χρυκίππειοι μαθηταί: οἱ τοῦ Χρυκίππου.

Hees. 568 Χρύσιππος, Ἀπολλωνίδου, Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς Στωϊκῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην. καὶ τελευτήσας ο' καὶ τριῶν ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιάσαι· κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου· ἐπὶ ρμγ' Ὀλυμπιάδος. 25 συντέταχε δὲ βιβλία πλεῖον ἢ ψ' φιλοσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

Δ 569 Χρύσιππος: ὄνομα κύριον. ὅτι Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος Phil. τοιοῦτους τινὰς ἡρώτα λόγους· ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια ἄσεβεῖ· ὁ δὲ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει· ἄσεβεῖ ἄρα ὁ ἱεροφάντης. ὁ ἔστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει· οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔστι τις κεφαλὴ· ἐκείνην 30

554 = Ba 417, 23 cf. Zon. 1860, sch. Ε 358, H, Ap. S. 169, 4 555 cf. Eunap. vit. Soph. p. 110 Boisson. 556 = Σ^a cf. Ba 417, 24, sch. O 256, H 557 = Ba 417, 25, H; in Iob 37, 21 558 = Ambr. 327 cf. H 559 Χρύσειον ἔργον cf. Zon. 1862 562 = Ba 417, 26 cf. sch. Π 183 et Υ 70, H 563 = Σ^a cf. Ba 417, 27, H 564 — Θεαιτήτῳ = Ba 418, 11; Pl. Theaet. 163 c 566 aliter Ambr. 391 567 l. cf. Ambr. 351 568 cf. Laert. 7, 179, 184 569 — κύριον = Ambr. 341 ὅτι sq. Laert. 7, 186—7

A^{FS} 3 Ἰουλιανός μεταπέμπεται S 3. 4 ἐπελθὼν FS 4 αὐτῷ] ἐν τῷ F
(G^{FM}) παρατρέχουσαν Kust. obloquente Bhdyo 5 καινὴν ed. pr. 9 χρυσοῦς]
χρυσοῦς S 10 Χρύσιον M 11 μὴ] μὲν Τουρ, sed παρέλθωσιν Bhdyo
eusspectum 17 λέγεσθαι Bhd. 565 ante 563 S 22 Ἀπολλωνίου F, Laert.
23 Κλεάνθην] Κλεάνθους S 26 δὲ om. GF πλεῖον] πρῶτα S πλείων ed. pr.
πλείω Kust. 28 ὄνομα — Χρύσιππος om. G

δὲ οὐκ ἔχεις· ἔστι δέ γε τις κεφαλὴ, ἣν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλὴν. εἴ τίς ἐστιν ἐν Μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν Ἀθήναις· ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν Μεγάροις· οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν Ἀθήναις. εἴ τι λαλεῖς, τοῦτό σου διὰ στόματος διέρχεται· ἅμαξαν δὲ λαλεῖς· ἅμαξά σου ἄρα διὰ τοῦ στόματος διέρχεται. εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις· κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες· κέρατα ἄρα ἔχεις.

570 Χρυσίς· ἡ χρυσὴ φιάλη. οἱ μ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' αἰεὶ τῶν χρυ- Ar.
cίδων. ἀντὶ τοῦ ἥττων.

571 Χρυσίτης· εἶδος λίθου· χρυσίτις δὲ γῆ. πλὴν τοῦ ἀετίτης, λυ- Δ
10 νίτης καὶ ἀχάτης, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοῦ ι. Said. + x

572 Χρυσόγεων· τὸ ἔχον χρυσὴν γῆν. Χρυσόγειον δέ. Δ

573 Χρυσόγονος· ὄνομα κύριον. Δ

574 Ἐπιστολή Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσό-
γονον. τῷ ἀγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαίρειν.
15 εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἰδωλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ
μου Φάνεια, διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς οὔσα, ἐξότου με ἐγέννησε,
Χριστιανὴν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζεύχθην ἀνδρὶ
μιαρωτάτῳ, οὗτινος χάριτι θεοῦ τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας ῥυεθῆναι ἀπὸ
20 τοῦ μιарοῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἐξῆς
διαφαίνεται, μετὰ μιарῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἀνδρῶν ἐξήντησεν, ἐμὲ
δὲ ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόκυλον βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδédωκεν,
ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωὴν· καὶ οὐδέν μοι παρέξ τῆς
ψυχῆς περιλέλειπται. πλὴν εὐχομαι μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἀπο-
25 θανεῖν. ὅμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ μου, πάνυ
λυποῦμαι, ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ἡσχόμην περὶ τοὺς δούλους
τοῦ θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιарὸς ἐκείνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπι-
χορηγεῖ· καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδούναμι τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις ἡσχόμην,
ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωμι. καὶ διὰ τοῦτο παρα-
30 καλῶ σε, δούλε Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν θεὸν
δυσωπήσης, ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκει ὁ θεός, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα
Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν· εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν ταῖς οἰκείαις
ἐναπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι
τὸ ἀποθανεῖν ἢ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀπαρνήσασθαι καὶ τοῖς πιστεύ-
35 ουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρ-

570 Ar. Pac. 425 c. sch. cf. Harp., An. Ox. 2, 500, 11, H., Bk. 316, 14, Moer. 213, 19 571 — γῆ cf. cod. V in Et. M. 815, 54, Ambr. 335, 353, 358, H., Pa. Herodian. 154 (= 181) 572 l. cf. Ambr. 359 574 Bibl. hagiogr. gr.² p. 12

571 init. cf. v. A 3792. ἀετίτης — ἀχάτης ex v. A 572

5 τοῦ om. A 9 πλὴν — 10 ι om. S 11 γῆν χρυσὴν GFM 13 Ἐ. τῆς A²S
ἀγίας μ. Ἀ. πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἀλείπτῃ καὶ διδάσκαλον X. G 16 Φλαύεια (GFM)
17 τὸν om. S 20. 21 ἐξῆς διαφαίνεται et 21 μιарῶν καὶ om. S 21 ἀνδρῶν
om. GFS 22 καὶ om. S φυλακῇ] κεφαλῇ G 24 διαλέλειπται S 27 δαι-
μονολατρεῖαις S 28 καὶ — 29 ἐπιδίδωμι om. GS 30 θεοῦ] ἡμῶν add. S
32 ταῖς om. GF 33 κάλλιον — p. 832, 3 ἀναδέεσθαι om. S

τυρεῖ, ὅταν ἀπαλλαγῇσμαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἀγίοις προσ-
 καρτερήσω καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι
 παντὸς ἀναδέξομαι. ἔρρωσο, δοῦλε τοῦ θεοῦ, καὶ μέμνησό μου. ὁ
 δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος ἔγραψεν οὕτως. Χρυσόγονος Ἀναστασία
 χαίρειν. χειμαζομένη σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων
 5 βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τὴν τοῦ Διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ
 αὐτοῦ καταργήσῃς. μεγαλοφρόνως τοίνυν καὶ ὤσανεῖ ἐν μέσῃ τῇ θα-
 λάσσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε· καὶ πρὸς ἑαυτὴν
 ἐπιστρέψασα ἀναβόησον μετὰ τοῦ προφήτου, εἰπόντος· ἵνα τί περί-
 10 λυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὰ ἔξῃς. διπλὴ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ
 θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιττεύσει, καὶ
 προστεθήσεται σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας
 αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐτελὲς τὸ χά-
 ρισμα αὐτοῦ. βλέπε, μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς διαγινομένη
 σοι πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τάναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ 15
 Χριστός, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλὴς ἐστὶν παρὰ τῶν ἀνθρώπων
 βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγούσης· ἐπικατάρατος ἄνθρω-
 πος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων
 ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γενναίως καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς διάφυγε
 πᾶσαν ἁμαρτίαν. ταύτην παρὰ τοῦ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὗ τινος 20
 τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ
 σε, καὶ καθάπερ μετὰ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ θεοῦ ἐπι-
 λάμψει σοι, καὶ καθάπερ μετὰ χειμῶνα ἱλαρὸς σοι καὶ εὐδιος ἐπιγε-
 λάσει καιρὸς, καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις, παράσχη σοι
 τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἔρ- 25
 ρωσο ἐν κυρίῳ καὶ εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ αὐθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς
 τὸν αὐτόν. Χρυσόγονω τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαί-
 ρειν. ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
 ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπο-
 μένω. πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτως. τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ 30
 Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. δηλὸν ἐστίν, ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκό-
 τος· οὕτω καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ
 θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ γὰρ αὐτὸ ἔχει τέλος ἢ τε εὐτυχία
 ἢ τε δυστυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μὴδὲ οἱ ταπεινοὶ 35
 στυγνάζωσι μὴδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσά
 ἐστίν, ἐν ἣ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὅφ' ἐνὸς
 κυβερνήτου εὐθύνεται. ὡν τινων τοίνυν αἱ ναὺς ἰσχύρυνται ταῖς τρο-
 πικαῖς ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν· αἱ δὲ ἀσθενεῖς

A¹(GFSM) 1 ἀπαλλαγῇσμαι F, Bhd. 3 ὁ—4 οὕτως] τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάρτυρα
 G om. S 5 βίου om. S 6 βαδίσας] περιπατῇ S βοηθῇσαι S 19 τρανῶς]
 καρτερικῶς S (qui hinc licentissime descripsit) 24 σοι] καὶ σοι S 26 ἐμοῦ]
 ἡμῶν S καὶ αὐθις—27 αὐτόν] καὶ αὐθις ἡ μάρτυς πρ. τὸν διδάσκαλον G ἡ ἀγία S,
 qui om. 27 Χρυσόγονω—χαίρειν 30 πρὸς—p. 833, 6 σε om. S 30 πρὸς—
 οὕτως] καὶ ἀμοιβαία τούτου πρὸς αὐτήν G 33 ἀναξίους F 36 διατρέχει—
 38 πέλαγος om. A

- καὶ δίχα κυμάτων ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν· ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. ⁵ cὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλῃ τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διακράτησον καὶ σεαυτὴν πρὸς σω-
τηρίαν παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμη-
θῆναί σε.
- 575 Χρυσοδαίδαλτον: τίμιον. Ar.
- 576 Χρυσοεψητεῖον: ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἔψουσι τὸν χρυσόν. Δ
- 577 Χρυσομαλλώ: ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἴτα ἐταίρα. ἤκμαζεν ἐπὶ Ε
¹⁰ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρα.
- 578 Χρυσομανῶ· δοτικῇ. Synt.
- 579 Χρυσόπολις: ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἔνθα οἱ Ἕλληνες οἱ Ε (Σ)
cὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ λαφυροπωλοῦντες,
ὥς φησι Ξενοφών.
- ¹⁵ 580 Χρυσόρραπις: χρυσὴν ῥάβδον ἔχων. Hom.
- 581 Χρυσόροφος. Δ
- 582 Χρυσοὺς Κολοφώνιος: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν Prov. (Σ)
εἰργάσαντο· καὶ γὰρ πολὺ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολο-
φώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας Λυδῶν τὰ
²⁰ περὶ Θράκην καὶ Στρυμόνα χρύσεια κατέσχον μέταλλα cὺν τισιν Ἰώνων
καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν. λύσις ὀνείρου· χρυσὸν κρατῶν On.
ἀπρακτος ὦν θέλεις ἔση.
- 583 Χρυσοτόρευτα: χρυσόγλυφα. Σ
- 584 Χρυσοῦν δέρας· Ζῆται ἐν τῷ δέρας.
- ²⁵ 585 Χρυσοχάλινον: τὸ λαμπρόν, τὸ τερπνόν. οὐκέτι χρυσοχάλινον Anth.
ὀρᾷ φάος ἡελίοιο.
- 586 Χρυσοχοεῖον· Δείναρχος φησι· πάλιν παρ' Αἰσχίνην ἀποφοι- Harp.
τήσας, παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν, ἀλλ' οὐ τὸ προ-
κείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ
³⁰ Πλάτων· τί δέ; ἦδ' ὅς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ. ἄρξασθαι δέ φασι
τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν· ἔπεσε τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλήθος τῶν
Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμηττῷ χρυσοῦ ψήγμα πολὺ φανείη καὶ φυλάττοιτο

575 sch. Ar. Eccl. 973   577 Proc. h. a. 17, 34   578 = Synt. Laur.
579 Xen. An. 6, 6, 38 cf. Byz. Zt. 23, 35   580 sch. κ 277 cf. Et. M. 815, 55, H;
I. cf. Ambr. 355   581 = L cf. Ambr. 324   582 — vs. 19 χρυσόν = Greg.
Cypr. L. III 38   χρυσὸν κρατῶν sq. Astramps.   583 = Σ*, H cf. Ba 417, 28;
in Exod. 25, 17   585 οὐκέτι sq. Anth. 7, 219, 3   586 Harp. cf. Bk. 316, 3;
Dinarch. fr. VI 13, Pl. Rep. 5, 450 b, Eubul. fr. 20, 1—2

4 διατήρησον GF   7 Χρυσοδαίδαλον GF   8 χωνεύουσι καὶ om. S A*8
9 εἴτα ἐταίρα] ἥτις S   10 καὶ—11 δοτικῇ om. S   12 Χαλκηδονίας S (G F M)
15 χρυσὴν—ἔχων om. S   18. 19 τὸν Κολοφώνιον] τούτον τὸν G   19 οἰκίας
GFS   τὰ om. A   21 παρὰ GF   22 ἀτακτος S   584 om S   26 φάος
ἡελίοιο] γρ. δρόμον ἡλίου ss. M; δρόμον etiam Anth.   27 Χρυσοχοεῖον GF,
plerique Harp.: Χρυσοχοεῖον S Χρυσοχοεῖν A M^{ac}, cod. C in Harp. Χρυσοχοῇ M^{ac}
παρ'] τιν' M γὰρ Vales.   30 δέ pr. S, Harp. Pl.: δαί rell.   δέ alt. om. S
φησι F   31 τῶν om. ASM

ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὄπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες, εὖ δὲ ὦου χρυσοχοῆσειν. ὅπερ δηλοῖ, εὖ δὲ ὦου ψήγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσιν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὐβουλος γοῦν φησιν· ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπέισαμεν λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελεῖν ὄπλα. 587 Χρυσοχοεῖον.

Prov. + Ar. 588 Χρυς καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις· ἐπὶ τῶν εἰκῇ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γὰρ· νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστὶ μοι. τουτέστι τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν. 10

Δ 589 Χοινίκαιον· ὄρος.

Σ 590 Χοίνικες· οὐ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει Ar. τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες πέδαι τινές εἰσι· χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· αἱ κνήμαι δέ σου βοῶσιν, ἰοῦ ἰοῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι. 15

591 Χοίνικες· οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι. σπανιώτερον δὲ τὸ γένος τῶν θεωρητικωτάτων ψυχῶν ἢ τὸ τοῦ χοίνικος, ψ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· οἷος ἦν Ἀμοῦς καὶ Ἀντώνιος.

Hdt + Σ 592 Χοιράδες· πέτραι λείαι ἐν θαλάσῃ· ἢ ἔξοχα· ἢ ὄχθοι πετρῶν.

Δ 593 Χοιρίλη· ἢ Ἐκάβη. 20

Hes. 594 Χοιρίλος, Ἀθηναῖος, τραγικός, ἔδ' Ὀλυμπιάδι καθεῖς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐνίκησε δὲ ιγ'. οὗτος κατὰ τινὰς τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκηνῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησεν.

Hes. 595 Χοιρίλος, Σάμιος, τινὲς δὲ Ἰασέα, ἄλλοι δὲ Ἀλικαρναεῖα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύσιν τοῖς χρόνοις, ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι οε', νεανίσκον ἦδη εἶναι· δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῇ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι· οὔτινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ, τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα· 30 τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατήρα χρυσοῦν ἔλαβε καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη· Λαμιακά· καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

588 — μοι = Greg. Cyr. IV 2; l. Ar. Nu. 912. ἐπιφέρει—μοι sch. Ar. Nu. 913; Ar. Nu. 914; Prov. fort. ex Ar. interpol. 590 — σημαίνει cf. Bk. 316, 8, H αἱ χοίνικες sq. Ar. Pl. 275—6 c. sch. 276 591 σπανιώτερον sq. Synes. Dio, PG 66, 1137 a 592 — θαλάσῃ gl. Hdt. 2, 29 cf. Ambr. 306 = Ps. Herodian. 153. πέτραι (cf. H) + ἢ pr. sq. = Ba 416, 9 cf. Zon. 1866 593 = Ps. Herodian. 153 cf. Ambr. 306, sch. Eur. Hec. 3 595 cf. Steph. Byz. v. Ἰασσός

593 cf. 404 595 Ps. Hesych. 77

A⁺(GFSMC) 1 τὰ ὄπλα A 3 ἀλλήλων S 5 γοῦν post ἡμεῖς transpos. S 587 om. S mg. M 8 καταπάττων S M^{ac} 10 τὸ] τὰ S 15 βοῶσιν post ἰοῦ ἰοῦ transpos. S 18 οἷος inc. rursus C ἦν om. G καὶ Ἀντώνιος] ὁ Αἰγύπτιος dubitanter Bhd. qui Socr. h. e. 4, 23 contulit 21 καθεῖς] καὶ εἰς G F 23 σκευὴ Kust. 24 τινὲς δὲ Ἰασέα ad iuniorum rettulit Naake 26 ἦδη om. SC 27 τε] γε S 28 παρεδρεύσαντι G F οὐ τινες Latte 29 ποιητικῶς S ποιητικὸν F ποιητικὴν C 32 καταγινώσκεσθαι G 33 Λαμιακά ad Iasensem rettulit Naake; Σαμιακά Daub

- 596 Χοιρίναι: κόγχαι θαλάσσαι, αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο Δρ.
 Ἀθήνησι. καὶ ἡ θριξ τοῦ χοίρου. οὕτω κιτῶμαι διὰ τῶν κανί- Δ
 δων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν. Δρ.
 597 Χοιρίων μυστηρικῶν: ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος Δρ.
 5 χοῖρος ἐθύετο· ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ.
 598 Χοιρογρύλλιος: ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος. τουτέστιν ἐχίνος Σ Δ
 χερσαῖος.
 599 Χοιρόθλιψ· ὡ οὗτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ. Δρ.
 600 Χοιροκομεῖον: πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον Δρ.
 10 χοίρους περιδῆσαντες. ἡ δὲ πάτταλος, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους
 ἔτρεφον. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδε πρέσβεις χωροῦσιν,
 ἔλκοντες ὑπήνας ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες. ἐπεὶ
 ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.
 601 Χοῖρος: τὸ ζῶον. παρὰ Κορινθίους δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Δ
 15 ἔνθεν καὶ παροιμία· Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλῆσειν. ἀντὶ τοῦ Προν.
 ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ· πολλὰ γὰρ ἐκεῖ ἐταῖραι.
 602 Χυδαῖος: εὐτελής, παμπληθής. Σ
 603 Χύδην: κεχυμένως. Σ
 604 Χυλῷ: τῷ ῥοφήματι. Ἀριστοφάνης· μῖξον ἡμᾶς φιλίας χυλῷ. Δρ.
 20 καὶ Χυλὸς πτισάνης, ἡ ἀπὸ τῆς Ζείας.
 605 Χυμα. Χυμός· Ζῆται ἐν τῷ ὕδωρ· καὶ Ζῆται ἐν τῷ φαῖόν· καὶ Ζῆται ἐν
 τῷ γλῶττα.
 606 Χυτή: ἡ ἐπιχειομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Σ
 607 Χύτλα: ὑδρέλαιον. καὶ χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι, καὶ διαχεῖν. Δρ.
 25 χύτλα λέγεται κυρίως τὸ ὑγροῦ ἔστι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος
 ἀλείφασθαι. φράσον δέ μοι, εἰς ὃ τι τεύχος χεύομαι ποσὶ χύτλα, Call.
 καὶ ὀππόθεν. ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι γυμνα- Δρ.
 στικῶς. Ἀριστοφάνης. Χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. Hom.

596 — θαλάσσαι sch. Ar. Eq. 1332. αἷς — Ἀθήνησι sch. Ar. Vsp. 332 cf. sch. Eq. 1150 et 1332, H, Poll. 8, 16 οὕτω sq. Ar. Vsp. 349 597 sch. Ar. Ach. 747
 598 — ἀκανθόχοιρος = Σ*, Ba 416, 10 ἐχίνος cf. H 599 Ar. Vsp. 1364
 600 Ar. Lys. 1072—3 c. sch. 1073 plenior. 601 — ζῶον cf. Ambr. 283, H
 παρὰ sq. cf. Paroem. ed. Gsf. 19 n. 195, sch. Ar. Ach. 781 602 = Ba 417, 30
 cf. Zon. 1864 = Ps. Herodian. 153 603 = Ba 417, 31, Ambr. 408, Zon. 1865
 cf. H 604 — χυλῷ Ar. Pac. 997 c. sch. cf. Artem. 1, 31 p. 32, 13 606 = Ba
 417, 32, sch. Z 464 cf. Ambr. 404, sch. Ap. R. 4, 1536, Et. M. 816, 7, H
 607 — ἀλείφασθαι sch. Ar. Vsp. 1213 cf. H, Erotian. 95, 5 φράσον — ὀππόθεν
 Call. fr. 19 K. an. 66 S. ὑγρὸν — γυμναστικῶς Ar. Vsp. 1213 et 1212 Χύτλος sq.
 sch. Z 80 cf. Et. Gen. = Et. M. 816, 13, sch. Ap. R. 1, 1075 (unde Et. M. 816, 8), H

596 hinc v. K 1688 extr. 598 cf. v. E 4011 599 cf. vv. Σ 790 et 1263, T 1209

1 θαλάσσαι GFSM 4 Χοιρίων A μυστηριακῶν AGFM^{sc} 8 τυφε- Δ^rS
 δανὲ GFSM, Σ 1263 601 sic SC: Χοιροπωλῆσειν ἀντὶ — ἐταῖραι· χοῖρος γὰρ τὸ γυν. (GFM^C)
 αἱ. ἐνθα καὶ — χοιροπωλῆσειν 19 χυμῷ FM^{sc} 20 ἢ ὁ F 606 om. S
 21 Χυμός] nov. gl. GM Ζῆται pr. om. F Ζῆται sec. et tert. om. GF 24 τὸ
 χυτλάζειν καὶ μ. S 25 σώματι S 26 χεύε F χεύομαι H. Steph. 27 ὀπό-
 θεν AFC 28 γάρ] γάρ ἔστι S

Δ 608 Χυτλώσαιντο: ἀλείψαιντο.

Hdt. 609 Χυτόν: χῶμα, καὶ ὁ ξεστός λίθος. Ἡρόδοτος.

Prov. Suid. 610 Χύτραν ποικίλλειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ ἀνηνύτων.

Prov. 611 Χύτραν τρέφειν: ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.

Δ 612 Χύτρασον: ὕγρανον.

Ar. 613 Χύτραις ἰδρυτέον· Ἀριστοφάνης· τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον; τουτέστι τὴν εἰρήνην· ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγαλματα θεοῦ, ἔψοντες ὄσπρια ἀπῆρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι· μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκείου χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρύσθη ποτέ. ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρω ἱερείῳ ἀφιδρύοντο. ἐρμάς δὲ ἰδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἰδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἰδρύεσθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἰδρύσαντο. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρόν ἀπωσάμενοι πολέμοιο, εἰρήνην εἴλοντο, ἰδρύσανθ' ἱερείῳ. ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἰδρυμένου.

Prov. 614 Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπτόντων.
Σ 615 Χυτρέα: τὸν κεραμέα, καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. καὶ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ.

Σ 616 Χυτρεύς: κεραμεύς. ἀφ' ἐνὸς εἵδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

Ar. 617 Χυτρεοῦν: ὀστράκινον, εὐτελεῖ, χύτρας ἄξιον. Ἀριστοφάνης· οἷμοι δειλαιοί, ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγήσαμην.

Δ 618 Χυτρεῖον: ἐν ψ αἰ χύτραι.

Σ 619 Χυτρίνδα: παιδιὰ· καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ· οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παίζουσιν αὐτόν, ἕως ἐφάψηταί τινος, ὃς ἀντ' αὐτοῦ κάθηται. χυτρίνδα, ὡς βασιλίνδα καὶ ἄλλα εἶδη. πρὸ μιᾶς ὁ τόνος.

Σ 620 Χύτρον: χῶμα. καὶ φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Anth. χύτρον τοι ταύτην τέ κρεαγρίδα.

608 cf. sch. Z 80, Ambr. 407, Ap. S. 169, 14 (unde H), Erotian. 95, 5 609 gl. Hdt. 7, 37 cf. H 610 — ἀδυνάτων = Greg. Cyr. L. III 36 611 ex Ar. Av. confectum sec. Schott. 612 ad Ar. Vsp. 1213 rettulit Kust. 613 Ar. Pac. 923 c. sch. 923—4 (cf. Jb. Suppl. 16, 726, 1) cf. sch. Ar. Pl. 1197; Ar. fr. 245, Ar. Pac. 1090—1 614 cf. Paroem. ed. Gsf. 118 n. 948; l. fr. com. ad. 870 615 Πλάτων Rep. 4, 421 d 616 = sch. Pl. Rep. 4, 421 d 617 Ar. Nu. 1473—4 c. sch. 1474 cf. H 618 = L, Zon. 1864 cf. Ambr. 405, H 619 cf. H, Poll. 9, 113 620 φιλήματος εἶδος cf. Poll. 10, 100 χύτρον sq. Anth. 6, 306, 1

610 καὶ ἀνηνύτων ex v. O 399

A² S 2 χῶμα GF 3 καὶ ἀνηνύτων om. SC 4 τρέφειν] φέρειν SC
(GFMC) 11 Ζηνός] Διὸς SC 12 ἔστι δ'] δὲ ἔστιν S 15 ἰδρύσθαι AGFM πολύτιμον F² S 616 non nov. gl. Gsf.; καὶ post l. add. G 23 ὀστράκινον—ἄξιον om. S (non C) εὐτελές C 24 δειλαιοί] χρυσός add. SM (qui del.), C 617—8 inverso ord. S 27 ἕως] ἕως ἀν G αὐτοῦ] αὐτῶν SC 28 εἶδη om. SC 29 χῶμα ad 609 pertinet sec. Kust. καὶ alt. om. S 30 τοι S, Anth.: τι tell. τε AM, Anth.: τὴν GF om. SC

621 Χυτρόπους. εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλούστιος πρὸς τοὺς Δ
 ἑταίρους ἑώρα τοὺς χυτρόποδας ἀχράντους αἰεὶ καὶ ἀκάπνους, ὥσπερ
 ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὦνὴν ἐγκειμένους· ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον ἀπύρῳ διαίτῃ
 κεκρῆσθαι πολὺν χρόνον.

5 622 Χύτροι: ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἱ τε Χύτροι ^{Ar.}
 καὶ οἱ Χόες· ἐν ᾧ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἐψήσαντες ἔθουον Διονύσιον
 καὶ Ἑρμῇ. Θεόπομπός φησι τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ
 ἔψειν χύτρα πανσπερμίας, ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν, καὶ θύειν
 τοῖς Χοῦσιν Ἑρμῇ Χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύσασθαι. τοῦτο
 10 δὲ ποιῆσαι τοὺς περιωθέντας, ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν
 ἀποθανόντων.

623 Χύτροι: πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ, οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ ^{Harp.}
 Ἀττικὴ τις ἑορτὴ Χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ
 δέκα· ὡς Φιλόχορος.

621 l. cf. Ambr. 401 εἰσιὼν sq. Dam. fr. 88 622 sch. Ar. Ach. 1076 cf.
 sch. Ran. 218; FGrHist 115, 347 623 Harp.; Philoch. fr. 163, FHG 1, 411

2 ἑτέρους S τοὺς om. S 3 ἐκκειμένους Valck. 6 ᾧ] ἡ GF, sch. ^{ArS}
 8 χύτραν G, sch. 9 οὐδέπα F οὐδέπω G γεύεσθαι GFM^{ec} 10 ποιεῖσθαι GF ^(GFM)
 Ἑρμῇ S 13 ἤγετο — ἑορτὴ om. F, ἡ ἑορτὴ om. G

Σ 1 Ψαθάλλειν: τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχροῦς.

Σ 2 Ψαθαρόν: ἀπαλόν. οὕτως Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης Περὶ ζῴων.

Ε 3 Ψαθυριανοί: αἵρεσις τις οὕτω καλουμένη, διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. καὶ ζῆται ἐν τῷ Ἀρειανός.

5

Δ 4 Ψαθυρόν: ξηρόν. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡς καῦσις ἐψαθυρώθη.

Δ 5 Ψακάζει: ῥαίνει. Ἀριστοφάνης· ἔνδον ἀργυρίου μὴ ψακάς ἢ Ἀρ. πάνυ πάμπαν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ μικρότατον, ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἢ μὴδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

Σ? 6 Ψάκελον: μέγα.

10

Δ 7 Ψακροπόδης: ὄνομα ἐπίθετον.

Αρ. 8 Ψαλάσσετε: ψηλαφᾶτε. Ἀριστοφάνης· ἥπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλάσσετε. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν ἐψηλάφων, εἰ λιπαρά ἐστι. καὶ Ἀψάλακτος· Ἀριστοφάνης· πρῶτος ἀπῆλθον ἀψάλακτος, ἀλλ' ὁμως Λακωνικὸν πνέων.

15

Suid. 9 Ψάλλειν.

Σ 10 Ψαλίδα: ἦν ἡμεῖς ἀψίδα φαμέν. Νόμων ἰβ'· θήκην δὲ ὑπὸ γῆν αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων.

Σ 11 Ψαλίοις: χαλινοῖς. Ἀριστοφάνης· πάταγον χρυσοχάλινον

Αρ. ψαλίων.

20

Σ 12 Ψαλλομένης: τιλλομένης. κυρίως δέ ἐστι ψάλλειν τὸ ἄκροις Anth. τοῖς δακτύλοις τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. ἐν Ἐπιγράμμασι· μιλοφυρῇ τε χοῖνον ὑπ' ἄκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

1 = [Phryn. fr. 368] cf. Ael. D. fr. 328 ap. Eust. O. 1914, 26, H. Moer. 214, 8, Lex. Messan. Rh. Mus. 47, 411, 18 (Reitz. Gesch. 298), Phryn. 12, 4 2 — Πλάτων = cod. V ap. Et. M. 818, 41; Plat. com. (non in fr.), Aristot. h. a. 4, 527a 30 cett. (φαθυρόν) 3 — συνίστατο Socr. h. o. 5, 23 4 καὶ sq. Ps. 101, 4 5 — ῥαίνει = Et. M. 817, 13, Cyrill. ap. Hes. cf. H 6 — ἔνδον sq. Ar. Pac. 121 c. sch. 6 = cod. V ap. Et. M. 818, 41 cf. H 7 cf. Ambr. 1, Et. M. 817, 45 8 — ἐστι Ar. Lys. 84 c. sch.; — ψηλαφᾶτε cf. H, sch. Lyc. 139, unde Et. M. 817, 14. πρῶτος sq. Ar. Lys. 274—6 10 cf. Poll. 9, 49, cod. V ap. Et. M. 818, 41, H; Pl. Leg. 12, 947d 11 — χαλινοῖς = Ba 419, 15 cf. cod. V ap. Et. M. 817, 13, H (in Eur. Rh. 27), sch. Pl. Leg. 3, 692a, H; sch. Ar. Pac. 155 = sch. Eur. Ph. 793 πάταγον sq. Ar. Pac. 155 12 — τιλλομένης cf. H. ψάλλειν — ἅπτεσθαι cf. Et. M. 817, 16 μιλοφυρῇ sq. Anth. 6, 103, 5—6

1 cf. 29 3 cf. v. A 3834 9 ex 12 12 init. hinc 9; Anth. cf. v. M 1071

Δ* S (G F M C) 2 οὕτω AGFM 4 τῷ pr.] τοῦ S τῷδε ante τῷ transpos. GF συνίσταται SC 7 Ψεκάζει SC Ψαικάζει ed. pr.; contra ord. ψεκάς SC 14 Ἀψάλακτος om. GF ἀπῆλθεν G, Ar. 9 om. SF 17 φαμέν om. SC θήκη S 18 εἰργασμένη F 21 Ψαλλομένη, τιλλομένη GF ἐστι om. GF ἄκρον FSC 22 ἐν] καὶ ἐν A μιλοφορῇ AG 23 σφαλλομένην A

- 13 Ψαλλόμενος: ὁ ἀκροώμενος ψάλτου, καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κι- Δ
θάρας. ὁ δὲ Φραάτης ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο τὴν νευρὰν τοῦ EL + Δ
τόξου ψάλλων. ἀντὶ τοῦ προσεγγίζων.
- 14 Ψάλλω· δοτική. αἰτιατική δέ· τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. Synt.
- 5 15 Ψαλτήριον: ὄργανον μουσικόν, ὅπερ καὶ ναῦλα καλεῖται. Ps.
- 16 Ψάλτης καὶ Ψαλτής· τὰ εἰς τῆς λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλή- Ecl.
γουσιν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόκληπτα ὄντα τοῦ c κατὰ τὴν
γενικὴν, βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά· οἷον ὑφάντης, ἀγύρτης,
Εὐφράτης· τὸ δὲ ἐκοντὴς καὶ ἐθελοντὴς μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς
10 ὁζύνονται καθαρτὴς, ἀμυντὴς, ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ, παιδρυντὴς, ποικιλτὴς,
ψαλτὴς, πραῦντὴς.
- 17 Ψάλτιγξ: κιθάρα. Σ
- 18 Ψάμαθος: παραθαλάσσιος ἄμμος· ἄμαθος γὰρ ἡ μεσόγειος. Σ
ὅτι ἄμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόνις, ψάμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης. Suid.
- 15 19 Ψαμμήτιχος· ὅτι Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων, Ἄζωτον Ε
πόλιν ἐπολιόρκησεν, ἐς ὃ ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἀπασέων πο-
λίων ἐπιπλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν.
- 20 Ψαμῖς: τὸ ἄρμενον, καὶ καμάρα· καὶ ἐπὶ ὑδρορρόου τάσσεται, Σ
καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.
- 20 21 Ψαμίτη: νηϋδῖον. καὶ Ζήτει ἐν τῷ Ἑκάτην. ψάμιτον δὲ ἐστὶ ψαιστῶν Suid.
τις ἰδέα. καὶ Ζήτει ὁμοίως.
- 22 Ψαμμακοσιογάργαρα: ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δη- Ar.
λουσῶν πολλὰ· κύκεται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰ-
δέναι· ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι·
25 οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ Εὐπολις
ἐπεσημάνετο τὴν λέξιν, εἰπὼν· ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους. δύναται
δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κοσια ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν δέκα

13 ὁ — ψάλλων Cass. D. 49, 27, 4 = EL 85, 26—7. προσεγγίζων cf. Et. M. 817, 17 14 — δοτική = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 306, 3. αἰτιατική sq. cf. Bk. 180, 3; Cass. D. 49, 27, 4 15 cf. An. Ox. 2, 469, 5 16 l. cf. Philop. diff., Et. M. 435, 49. τὰ sq. = Et. M. 435, 57 17 = Ba 419, 16, H, Ambr. 9, cod. V ap. Et. M. 817, 50 18 — μεσόγειος = Ba 419, 17, cod. V ap. Et. M. 817, 39; — ἄμμος = Ap. S. 169, 18, Et. M. 817, 39 (in 1385) cf. H, sch. Ψ 15 19 Hdt. 2, 157, 1 cf. Byz. Zt. 23, 102 20 cf. sch. Pl. Leg. 12, 947 d, H v. ψαλῖς 22 sch. Ar. Ach. 3 cf. Macrob. 5, 20, H; Eup. fr. 286, Υ 157, Crat. fr. 290, Ar. fr. 359, Aristomen. fr. 1 (1, 690 K.), Sophr. fr. 30, fr. trag. ad. 442

18 ὅτι sq. ex v. A 1472 21 ex v. E 365

14—15 om. SC 5 νάβλα Kust. 6 καὶ Ψαλτὴς om. SC 7 τοῦ c A²(GFSMC)
om. SC 8 βαρύνονται GSC 9 καὶ ἐθελοντὴς om. SC δέ] δὲ τοῖς G
om. S 10 ὁζύνεται GS cp. M βοηθοῦ S, Et. Kust.: βουθοῦ rell. 13 Ψάμ-
μαθος S μεσόγεια GF 14 ὅτι — θαλάσσης om. SC 15 ὅτι Ψ. om. GF
17 ἴμεν AG 20 post 10 SC; Ψαλῖς coll. Hes. Kust. 21 om. SC
20 Ἑκάτη A 21 καὶ Ζήτει ὁμοίως om. G 22 Ψαμμακοσιογάργαρα S cf. Ar.
23 γάρ om. SC τοῦ om. GSC 24 Πύθιος S; Πυθίη Hdt. 1, 47, 2 contulit
Duebner 26 ἀριθμεῖν] ἤγουν ἀριθμοῦσθαι σημαίνει ss. M ψαμμακοσίους (G)FS
cf. p. 840, 7 27 τῶν] τοῦ SM^{ac} τὸν] τῶν F δέκα] ἑκατὸν sch., Kust.

ἀριθμὸν μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς τὸ κ· εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ κάρκαιρε παρὰ τῷ ποιητῇ, κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι. μέμνηται καὶ Κρατῖνος· ἀρίστων ἀνδρῶν 5 πᾶσα γαρφαίρει πόλις. οἷον πλήθει. ἄλλως· οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα· τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως· ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους. ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο· ὡς ἐν Λίμναις· ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαιρ' ἐστία. καὶ 10 παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς· ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. καὶ παρὰ Σώφρονι· ἃ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε. καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ· χρημάτων τε γάργαρα. θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι· τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν· οἷον γάργαιρε. καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ 15 τὸ πλήθος τῶν ποδῶν.

Δ 23 Ψαμμίαιχος· ὄνομα κύριον.

24 Ψάμμος· ἡ παραθαλάσσιος γῆ.

ΔΣ 25 Ψᾶν. Περιοίσειν, τὸ περιέεσθαι, καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης Ζ'.

Ε 26 Ψανθοφάνιχος· οὕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσήφ ὑπὸ Φαραῶ. τουτέστι 20 κρυπτῶν εὐρετής.

Δ 27 Ψᾶρες καὶ κολοιοί· εἶδη ὀρνέων.

Σ 28 Ψαρόν· εἶδος χρωμάτων. Ψαρός γὰρ ἵππος ὁ τὸ χρῶμα

Δ τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχύς· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Σ 29 Ψαττάλλειν καὶ Ψαθάλλειν· τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν 25 αἰσχυρῶς.

Σ 30 Ψαύει· ᾡνική. ἄπτεται. ὡς ἐμψύχῃ θεοῦ κιβωτῷ ψαυέτω μηδαμῶς.

Metaphr. αἱ δὲ κάρκες τοῦ ἁγίου προσψαύσασαι τῷ πυρί.

24 cf. H 25 Θουκυδίδης 7, 28, 3 26 Ios. Ant. 2, 91 cf. EV 1, 25, 17, 19, Byz. Zt. 23, 82, 1 27 cf. H; in P 755 28 — χρωμάτων = Ba 419, 19 cf. H ψαρός ἵππος cf. Zachar. 6, 3 30 γενική = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 306, 2 ἄπτεται = Ba 419, 20 ὡς — μηδαμῶς forte, αἱ sq. certe Metaphr.

25 Περιοίσειν sq. cf. v. Π 1335 27 cf. 75 28 extr. cf. 34 et v. A1 394 29 cf. I 30 αἱ sq. cf. v. Π 2858

Δ^{FS} 1 ἀριθμὸν FM, sch. (obloquente Bhdyo) ἀριθμοῦ S 2 καὶ τὰ ἑξῆς om. S, (GFMCB) τὰ om. G 3 τοῦ γ om. S, sch. 5 μέμνηται — 14 πόδεσσι om. GB 6 κάρ-
καίρει SC cf. sch. 7 ψαμμακόσια cett. SF cf. p. 839, 26 8 Χρυσῷ — 10 ἐν om. F
8 Χρυσογένει A cf. p. 575, 17 et I 313, 12 10 Λήμναις ed. pr. Λημνίαις recte
Kust. 11 Ἀριστογένει SC 12, 13 τῷ τραγῶδ SC 13 θέλουσι — 14 δέ]
τὸ δὲ κάρκαιρε S(C) 15 σημαίνει GFS^{PC} ὀνομάζουσι SC 23 post 18 S
19 Περιοίσειν — ζ' del. Kust. τὸ] καὶ SC 20 Ψανθοφάνηχος M^{ac} Ψανθεο-
φάνηχος GFS ὑπὸ] παρὰ F 22 ὀρνίθων SC 23 χρώματος G, Hes.
Ψαρός] nov. gl. S γὰρ ἵππος def. in S; γὰρ om. C 24 καὶ ἐνθεν καὶ S
25 Ψατάλλειν SC θάλλειν S 27 ἄπτεται] καὶ δοτική add. G ὡς — 28 πυρί
om. SC

- 31 Ψαφαρή· καὶ νάρδω ψαφαρή, κεγχρίτις ἰσχάσιν ἀμφί. καὶ Anth.
αὖθις ἐν Μύθοις· ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρή μίαντο κονήν.
- 32 Ψαφαρόν· ἀσθενές, ἐλαφρόν, κακόν, εὐθραυστον. Ἀππιανός· Σ
ὅτι Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων διαβάς τὰ Πυρρηναῖα ὄρη καὶ Ε
5 διέβη εἰς τὴν Κελτικήν, τὴν νῦν Γαλατίαν, καὶ διώδευε τὴν χώραν.
ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ Ἄλπεια ὄρη καὶ εὐρὼν ἀπόκρημνα ἰσχυρῶς ἐπέβαινε
κάκεινοις ὑπὸ τόλμης, κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων καὶ κατακαίων,
τὴν δὲ τέφραν σβεννύς ὕδατι καὶ ὄξει καὶ τὴν τέφραν τοῦδε ψαφαρὰν
γινομένην σφύραις σιδηραῖς θραύων καὶ ὁδοποιῶν.
- 10 33 Ψαίκαλον· τὸ ἄρνιον. Δ
34 Ψαίρειν· τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός. Δ
35 Ψαιστά· ἄλφита ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα. ἅπερ ἐπεθυμίων Σ
τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλωνος περιψήσεως.
ἡ πέμμα. ἡ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν Ἑπιγράμμασι· σοὶ τάδε Ar.
15 πέμπω ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίας. καὶ αὖθις ἐν Ἑπιγράμμασι· Anth.
καὶ ψαιστῶν ὀλίγον δράγμα πενιχραλέον. καὶ Ψαιστῶν, ἅπερ ἦν
ἄλφита ὑπὸ μύλης κατεψητικμένα. καὶ αὖθις· ψαιστὰ τε πῖθεντα Anth.
καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον. τὸ δὲ πῖθεντα, λιπαρά.
- 36 Ψαίστορα· σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων. Anth.
20 37 Ψέγω· αἰτιατικῇ. Synt.
38 Ψεδνή· ἀραιά. καὶ Ψεδνός, ἀραιόθριξ, μαδαρός. Δ Σ
39 Ψεκάς· ὁρόκος. Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλεῖτο Ψεκάς. ἐπὶ τῶν Prov. + Ar.
πτυελωδῶν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διότι
προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δὲ τις καὶ Ὀλυμπικός
25 οὕτω καλούμενος. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποικηέναι,
ὅτι μὴ δεῖ κωμωδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν

31 — ἀμφί Anth. 6, 231, 5 ἔστασαν sq. Babr. p. 215 32 — εὐθραυστον = Σ^c, Ba 419, 21, cod. V in Et. M. 817, 48 cf. H, sch. Aeschyl. Sept. 306 ὅτι sq. App. Hann. 4 33 = Ambr. 10, Ps. Herodian. 154, Zon. 1868 cf. Theognost. 13, 8 (Nauck, Ar. Byz. 126, 153) 34 cf. Zon. 1869 35 — περιψήσεως = cod. V ap. Et. M. 818, 41; — δεδευμένα = Ba 419, 24 cf. Paus. Att. fr. 329 ex Eust. O. 1445, 58, sch. Ar. Pl. 137—138, H πέμμα — πλακοῦντος sch. Ar. Pl. 1115 cf. 137, Choer. An. Ox. 2, 280, 5, Ps. Herodian. 154 σοὶ — θυηπολίας Anth. 5, 16, 1—2. καὶ ψαιστῶν pr. — πενιχραλέον Anth. 6, 190, 6 ψαιστά — ἔλαιον Anth. 6, 300, 3 36 Anth. 6, 295, 2 37 = Synt. Gud. 38 cf. sch. B 219, Ar. S. 169, 19 Ambr. 22 ψεδνός sq. = Ba 419, 22, Σ^c, Et. M. 817, 51; μαδαρός = Ambr. 15, Ps. Herodian. 154. Zon. 1870 39 — ὀνόματος cf. Diogen. VIII 71; — ὁρόκος cf. Ps. Herodian. 154. οὕτω sq. Ar. Ach. 1156—61 c. sch. 1150

31 Anth. cf. v. K 1222 34 cf. 28 et v. Al 394 35 Anth. 5 cf. v. Π 969. Ψαιστῶν — κατεψητικμένα cf. v. O 907. Anth. 6, 300 cf. v. Π 1568 36 cf. v. Σ 953 39 cf. vv. A 2683, Σ 387, T 424

1. 2 Ψαφαρεῖ ter A 2 κόμας S, Valck. ἐμίαντο Port. praeunte Kust. A^r S
μεμίαντο Valck., recte 4 ὄρη om. S καὶ om. AGSC 5 διέβη] ἤλθεν G om. C (6 F M U)
τὴν pr. om. G διώδευε SC 7 κάκεινης SC καὶ] τε καὶ GF 8 τέφραν
pr. SC, App.: φλόγα rell. τέφραν alt.] πέτρων ἐκ App. Kust. ψαφαρὰν GFSM
13 μύλου G 16 ψαιστὸν GFS Ψαιστόν S 17 κατεψητικμένα H. Steph. κατε-
ψαικμένα Hemst. κατεψημένα Tour cf. O 907 19 καλάμω S 23 et 25 οὕτω]
οὕτως S περέραινε S(C)

οὐ προσήλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ Ἀντιμάχου φησὶν Ἀριστοφάνης· ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη κίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλοι· κᾶτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων ἀρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν.

Suid. 40 Ψεκτέος· οἰκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἔααντας χρῆ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν· ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέει.

41 Ψελίω· περιοχῇ. ὁ κύριος ἐν Ἴωβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι Δ τοῦ διαβόλου· ψελίω δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ Ψέλιον, 10 Ε κόσμος τῆς χειρός. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας· παρ' οὐδὲν τιθέμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλήν, ὅπερ οὖν οἷα δήπου ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρητο, ἀναστέλλον τῶν ἀδικημάτων.

Σ 42 Ψελλός· ἀσκήμω, ἀνάρθρως λαλῶν, τραυλός.

Δ 43 Ψενδυνοί· σπόνδυλοι.

Δ 44 Ψευδάμαξ· ὁ ψευδόπλουτος.

Ατ. 45 Ψευδατραφάξ· πλέα· ἀντὶ τοῦ πλήρη ψευσμάτων. ἀτράφαξ δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὖξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῇ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγορήσε καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι 20 ἐδόκει, ψευδατραφάξος πλέαν εἶπε τὴν βουλήν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα. τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένην εὐχερώς καὶ ῥαδίως, ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὖξεται.

Harp. 46 Ψευδεγγραφή· ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίσιν οἱ γεγραμμένοι 25 ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ, ὡς καταψευσαμένου αὐτὸν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ κανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ.

Σ 47 Ψευδέγγραφος δίκη· τῶν δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλεον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.

41 — αὐτοῦ Iob. 40, 21 c. explic. Ψέλιον, κόσμος cf. Ps. Herodian. 154 παρ' sq. Aelian. fr. 14 42 = Ba 419, 23 cf. Ambr. 16, H v. ψελιίζειν 43 cf. H 44 cf. H 45 sch. Ar. Eq. 630 46 Harp. cf. Bk. 317, 7 47 Bk. 194, 25 contulit Wentzel

40 ex v. Ol 68

41 init. hinc v. Δ 1497

45 hinc v. A 4381

A-(GFSMOB) 1 χρόνον SMC 2 ὁ Ἀριστοφάνης A om. S 4 αὐτὸ S 40 om. SC 7 χρῆ τοῦς] χρηστὸς G 9 Ψελίων S Ψελίω cett. Kust. 12 τὴν] τὸ dubitanter Kust. obloquente Bos. τοῦ ἱεροῦ γράμματος] ἱερογράμματος SC συμβολὴν Gros de Boze obloquente Hemst. δηπου] δὴ τι Valek. 13. 14 ἀναστέλλων GFS 15 Ψελλῶς S 42—3 inverso ord. S 16 Ψελιδνοί SC cf. ad Hes. 18 πλέα] πλέαν εἶπε τὴν βουλήν εἶναι SC cf. ad 21 20 ἱππων GFSM 21 πλέαν—γεγονέναι] ταῦτα λέγει SC cf. ad 18 πλέαν SC (cf. 18): πλεάνων tell. 22 μὲν om. SC 23 πειθομένως SC πειθομένης sch. καὶ ῥαδίως om. SC 26 ὡς—28 δημοσίῳ om. GB 26 καταψευσαμένου SC 27 περὶ S 30 οὖν om. AGF 31 ἐγγράψῃ alt.] τις add. A

- 48 Ψευδενέδρα· Ξενοφῶν· ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα Ε
κατάβασιν, πρηνὴς γὰρ ἦν, ψευδενέδραν ἐποιήσαντο.
- 49 Ψευδῆ· ψευδῶς. Δ
- 50 Ψευδηγόρος· ψευδολόγος. Σ
- 51 Ψευδῆς ἐγγραφή· τοῦτο μὲν ὄνομα δίκης. Ζητήσκει δ' ἂν τις, Σ
τίνι διαφέρει ψευδεγγραφή βουλευσεως· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθην
ὁ Λυκούργος. τάχα οὖν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάτχανον οἱ μὴ ὀφεί-
λοντες μὲν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς, βουλευσεως δέ οἱ πάλοι μὲν
ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὖθις κατ' ἐπιβουλήν ψευδῶς ἐγγρα-
10 φέντες.
- 52 Ψευδοκλησία· ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσάειν οἱ γεγραμμένοι Harp.
ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴν αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατεσκευάσαι
κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν ὡς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὠφλον· ὡς Ἰσαῖός φησι.
- 53 Ψευδόμαντις. Δ
- 54 Ψεύδομαι· αἰτιατικῇ. Synl.
- 55 Ψευδομυθία· ψευδολογία. Σ
- 56 Ψευδόπτωμα· Ἀριστοφάνης· εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὤμον Ar.
ἐν μάχῃ τινί, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν. διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι.
τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαισματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. δ δὲ λέγει, τοι-
30 οὔτόν ἐστιν· ὅτι οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἡττήθησαν, τὴν ἡτταν ἀνεκαλοῦντο·
καὶ τοῖς νενικηκόσιν, ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλέον τῆς προτέρας δίκης
οὐδὲν ἦν.
- 57 Ψευδόπυρα· στρατήγημα, ὅπερ ποιοῦσι, διὰ νυκτὸς καίοντες Ε
πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.
- 58 Ψευδοσέληνον· ἡ ἁμαυρὰ σελήνη. Δ
- 59 Ψεῦδος· ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. καὶ ὁ Δαβὶδ· ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ Thdr.
ἐκτάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.
- 60 Ψευδώνυμοι· διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι, ψευδολόγοι. Σ
- 61 Ψευθεντά· ἀπατηθέντα. ψευθεντά δὲ αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπα- Ε
30 τεῶνος, μὴ μένειν ἀπόμαχον. ἐκείνῳ γὰρ βουλαὶ τε καὶ λόγοι παν-
τοῖοι, ὅπως τοῦ πολέμου περιέκοιτο. καὶ Ψευθεῖναι· γενικῇ. Synl.

48 ὡς sq. Xen. An. 5, 2, 28 50 = Ba 419, 25, cod. V ap. Et. M. 818, 19
cf. H, Zon. 1870 51 Σ attr. Wentzel cf. Lipsius, Att. Recht 444 Lycurg.
fr. 12(?) 52 Harp. cf. Bk. 317, 3; Isae. fr. 110 53 cf. Ambr. 24 54 = Synl.
Laur., An. Ox. 4, 306, 5 cf. Synl. Gud. 55 = Ba 419, 26 cf. H = cod. V ad Et.
M. 818, 19 56 Ar. Eq. 571—2 c. sch. plenior. 58 = H 59 Thdr. in Ps.
115, 2, Pg 80, 1801b 60 cf. H 61 ἀπόμαχον I 310, 17 contulit Bhd.
Ψευθεῖναι sq. cf. Bk. 179, 26

56 cf. v. A 3110

1 ὡς δὲ om. S 4 ψευδολόγος F, Ba 5 Ζητήσκει GD (M def.) Ζητήσκει Gsf. A*(GIFSMCD)
7 μὲν et μὴ om. S 8 μὲν pr. om. F ἐγγροφόντες G 9 αὖθις] αὐτοὶ SC
δὲ ψευδῶς S; ψ. del. Bhd. 12 τῷ δημοσίῳ ὀφείλιν A 20 ὅτι εἰ καὶ οἱ πρόγονοι
ἦ. (G)F 21 δίκης] νίκης GI, sch. 23 στρατίωμα F 24 πρὸς] εἰς G om. FM
26 καὶ ὁ om. G ἐγὼ δὲ G 60 post 62 S; def. in M, sed veris. mg. add.
28 τῷ ὀνόματι om. A ἡ ψευδολόγοι S 29 ὑπ' ἀνδρὸς αὐτόν SC, probante Bhdyo
30 μὴ suspectum Bhdyo, qui lac. post ἀπόμαχον statuit ἐκείνου SC, probante
Bhdyo βούλεται καὶ λέγοι παντοῖα F 31 καὶ—γενικῇ om. S

- Ar. 62 Ψεῦσον: σύνθηες τὸ σχῆμα. Μένανδρος· οἷσθ' ὃ ποιήσων. καὶ ὃ Σοφοκλῆς. μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
- Δ 63 Ψεῖσαι: αἰτίαι, ψωμίαι.
- Σ 64 Ψήγματα: μικρὰ κομμάτια.
- Δ 65 Ψηκεδών: κονιορτός.
- Σ 66 Ψήκτρα: ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν Ἐπι-
 Anth. γράμμασι· καὶ πριστὸν ψήκτρης κνήμα σιδηρόδετον. καὶ αὖθις· καὶ
 ψήκτραν ἵππων ἐρυσίτριχα τήν τ' ἐπὶ νώτων μάστιγα, ῥοίζης μητέρα
 Suid. θαρσαλέην. καί, ψήκτραν ἄκτιν ἀπέπτυσεν. ὅτι ὁ ψηκτῆρ καὶ δεινός
 λέγεται.
- Σ 67 Ψηλαφίζει: ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶ. οὕτως Ἀναξίλας. καὶ Ψηλαφῶ·
 Synt. αἰτιατικῇ.
- Δ 68 Ψῆλαι: ἀντὶ τοῦ ψᾶλαι, κατὰ τροπὴν.
- Σ 69 Ψήληκες: τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθαγένναι.
- Δ 70 Ψῆνας: τοὺς ἰχθύας.
- Hdt. 71 Ψῆνες: κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα. οἵτινες καὶ
 Σ τῶν ὀλύνθων περιαιομένων ταῖς κυκαῖς πεπαίνουσι τὰ κύκα. καὶ
 Ὑπεψηνισμένη ἀπὸ τούτου, ἡ ἐγκύμων.
- Δ 72 Ψηνίζω. καὶ παροιμία· οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται.
 ὅστις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦς ἐν πρὸς τὴν ἡχὴν τοῦ τριμέτρου 20
 συνάρμοσον. οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο καὶ πρᾶγμα
 καὶ ὄνομα.
- Σ 73 Ψηνός: ὁ φαλακρός.
- Σ 74 Ψηνύξαι: ζύσαι, κοβῆσαι.
- ΣΔ 75 Ψῆρας: ψάρους. ὄρνεα. Ὅμηρος· κολοιοὺς τε ψῆράς τε. καὶ 26
 Anth. αὖθις· ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων σπέρματος ὑπι-
 πετῇ Βιστονίαν γέρανον.

62 Ar. Th. 870c sch.; Men. com. fr. 916, Soph. fr. 453 63 ψωμίαι = H
 64 = Ba 419, 27, Et. M. 818, 31 cf. Ps. Herodian. 155 65 = H 66 — κνή-
 θομεν cf. Phryn. 127, 17 καὶ πριστὸν — σιδηρόδετον Anth. 6, 233, 6, καὶ ψήκ-
 τραν — θαρσαλέην Anth. 6, 246, 5—6, ψήκτραν — ἀπέπτυσεν Anth. 6, 307, 3 67 Ἀνα-
 ξίλας fr. 44 (2, 275 K) Ψηλαφῶ sq. = Synt. Laur. et Gud., An. Ox. 4, 306, 6
 68 cf. Zon. 1872. fort. in Pl. Lys. 209b 69 = H 70 cf. Ambr. 30 (= 35),
 Zon. 1871 71 — γινόμενα gl. Hdt. 1, 193 = H, Zon. 1871 (e cod. V ap. Et. M.
 818, 43) οἵτινες — κύκα fort. in Ar. Av. 590. Ὑπεψηνισμένη ἀπὸ τούτου = cod. V
 ap. Et. M. 818, 43 72 l. = Ambr. 43 οὐδεὶς — ψηνίζεται Synes. ep. 104,
 244a. v. 20 ὅστις sq. Synes. Calv. PG 66, 1204c 73 = S^c Ambr. 31 cf. Et. M.
 817, 53, Zon. 1871 74 = cod. V ap. Et. M. 818, 43 (unde Zon. 1872) 75 — ψά-
 ρους = Ba 419, 29 cf. sch. Π 583 ὄρνεα cf. H. Ὅμηρος Π 583 ὁ sq. Anth.
 7, 172, 1—2

68 cf. 113 66 Anth. 6, 307 cf. v. Φ 120. ὅτι sq. ex v. Δ 845 71 extr. cf.
 v. Υ 407 72 cf. vv. K 1996 et O 821 75 init. cf. 27; Anth. cf. v. B 308

Δ²(GFSMC) 2 ὁ om. FS 3 Ψῆσαι GF Ψίαι Kust. 8 ψήκτρα GFM νώτου SC
 νῶτον G ῥοίζεν καὶ SC 9 θαρσαλέης A ὅτι — 10 λέγεται om. SC
 11 ἀντὶ τοῦ om. SC καὶ — 12 αἰτιατικῇ om. SC 16 καὶ] ἐκ G περιπτα-
 μένων G 18 Ὑποψηνισμένη A Πεψηνισμένη SC 19 οὐ] ἢ A 21 καὶ
 om. GF 24 Ψηνύσαι SC Ψηνίξαι ed. pr., Et., contra ord.

- 76 Ψηρόν: Ξηρόν. Δ
 77 Ψησία: εἶδος ἰχθύων. Δ
 78 Ψῆττα: τῶν πλατέων τις ἰχθύων. ἔνιοι βούγλωσσον. δοκεῖ δέ Σ
 5 μέσον, ὡς οἱ σφῆκες. ἡ ὀρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, Δ.
 ὡς οἱ σφῆκες. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δέ, κἄν ὥσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ δοῦναι
 ἑμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἤμισυ. ἀντὶ τοῦ κἄν κυμβῇ τέμνεσθαι μου τὸ
 ἤμισυ, βούλομαι.
 79 Ψηφίδες: ψῆφοι. Δ
 10 80 Ψηφίσματα: γινῶμαι ἀρέσκουσαι. Ξυνήρεσε δὲ τὰ τοιάδε, εἰ Δ
 ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσκοιτο. ἀντὶ τοῦ ἀρεσθῆ. Ε
 81 Ψηφολόγοι· ψηφολόγοι εἰσὶν οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ Greg.
 γοῦν οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων ἀπατῶντες συναρπάζουσι.
 15 82 Ψηφολόγοι: οἱ λόγον καὶ φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν Greg.
 ψήφων ἀπάτης.
 83 Ψῆφος: κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλία, λόγος. καὶ Ἀψηφιστον. Σ
 ὁ κατέχων τὸ ἀψηφιστον ἐν γνῶσει ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν.
 καὶ αὐθις· οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις cὺ ψηφίση. οἱ γὰρ Δ.
 20 γέροντες αἰεὶ ἐψηφίζοντο, τί πρακτέον καὶ τί μῆ.
 84 Ψῆφος. ψῆφον καλοῦμεν τὸν λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ καὶ τῶν Δ
 χρημάτων τὸν ἀριθμόν.
 85 Ψῆφος μέλαινα: ἡ καταδικάζουσα· λευκὴ δὲ ἡ δικαιούσα. Prov. ?
 Πισίδης· ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν.
 25 86 Ψηφοφορία: ἡ πολλῶν ψῆφος, καὶ ἀποδοχή. κούχι μὴ παύ- Σ
 σθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν τοῦ σκέλους λαβῶν ὑμᾶς τις ἐκτρα- Δ.
 χηλίσαι θέλων.
 87 Ψήχειν: καταμάσσειν, τρίβειν, ζεύειν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι παραυ- Σ
 τικά τοὺς ἵππους ἐψηχον· οἱ δὲ λόγχα, οἱ δὲ ξίφη ἠκόνων. καὶ Ε
 30 ἐν Ἐπιγράμμασι· ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου Anth.
 φεῖδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη.

77 cf. Ambr. 37, Ps. Herodian. 155, Zon. 1872 78 — ἰδέαν cf. sch. Pl.
 Conv. 191 d, H, cod. V ap. Et. M. 818, 43 ὀρνεόν sq. Ar. Lys. 115—6 c. sch. 115
 79 cf. H, Et. M. 818, 27 in Φ 260 80 — ἀρέσκουσαι = H Ξυνήρεσε — ἐπι-
 ψηφίσκοιτο Arr. dubitanter attr. Roos, Arr. 27, sed non in fr. 81 = sch. Greg.
 An. Ox. 2, 486, 11 cf. PG 36, 1256 b 82 = sch. Greg. An. Ox. 2, 486, 14
 83 — λόγος = Et. M. 818, 27 cf. H; — διαλαλία = Ba 419, 30; — κρίσις = Ambr. 33
 οὐ sq. Ar. Lys. 698 c. sch. 84 ψῆφον sq. Artem. 2, 5 init. 85 ψήφου sq.
 Pisid. Heracl. 1, 35 86 — ἀποδοχή = Ba 420, 1, cod. V ap. Et. M. 818, 43, H
 κούχι sq. Ar. Lys. 704—5 87 — ζεύειν cf. H. — καταμάσσειν = Ba 420, 2, Ambr. 38
 ψήχει sq. Anth. 7, 225, 1—2

83 ὁ — γραφήν cf. v. A 4726 86 Ar. cf. v. A 3609 87 οἱ — ἐψηχον cf. v.
 E 4062

2 Ψηκία vel ex Zon. Ψῆσσα Bhd. sed cf. Ambr. 5 ἡ — 6 σφῆκες propter A*(GFSMC)
 homoeotel. om. SC 5 τετρήμενον A 10 Ξυνήρησαι S 11 ὁ om. A 12 Ψη-
 φολόγος M SC Ψηφολόγοι εἰσὶν om. GSC 21 τῶν] τὸν τῶν GS, cod. V in
 Artem. 22 τὸν AC, cod. L Artem.: om. rel. 25 Ψηφοφορία G cf. Zon.
 1872 26. 27 ἐκτραχηλίση G, Ar. 28 καταμύειν F 29 ἐψυχον A 31 παντ' om. SC

- Σ 88 Ψηχόμαν τὸν δικαστήν.
 Δ 89 Ψηχράν: τὴν λεπτήν.
 Δ 90 Ψιά: χαρά.
 Δ 91 Ψιάδες: ῥανίδες, σταγόνες, ψεκάδες.
 Δ| 92 Ψιάθειον. καὶ ἐπίρρημα Ψιαθηδόν. 5
 Ar. 93 Ψιάθου: θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' Ἀριστοφάνει καὶ ἄρσενικῶς,
 τοὺς ψιάθους.
 Δ 94 Ψίδωνες: διάβολοι, ψίθυροι.
 Δ 95 Ψίεντα: μακάριον.
 Δ 96 Ψιζομένη: κλαίουσα. 10
 Δ 97 Ψιῆναι: ψέξαι.
 Σ 98 Ψιθυρίζει· αἰτιατική. ἡρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται. διαβάλλει. καί,
 Ar. Ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερόν. πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἡρέμα
 διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ προσκλαεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυ-
 ρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος· ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἅ πίτυς, 15
 αἰπόλε, τήνα. καὶ Λόγος ψίθυρος, ὁ διάβολος. Σοφοκλῆς·
 Soph. τοιούδε λόγους ψιθύρους πλάσσων.
 Σ 99 Ψιθυριστοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἑρωτος καὶ Ἀφροδίτης: ἅπερ
 πρῶτος ἐποίησεν, ὥς φησι Ζώπυρος, Θησεύς, ἐπεὶ Φαῖδρα, ὥς φασι,
 ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ Ἱππολύτου, διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ ἀνθρω- 20
 πινώτερον φασι Ἑρμῆν Ψιθυριστήν, παρὰ τὸ ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερ-
 χομένους τὰ ἀπόρρητα συντίθεσθαι καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις, περὶ ὧν
 βούλονται. Ψιθυρισμὸς δὲ ἡ τῶν παρόντων κακολογία παρὰ τῷ
 Ἀποστόλῳ.
 Harp. 100 Ψιθυριστῆς Ἑρμῆς: ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. 25
 ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι καὶ Ψίθυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς Ψίθυρος.
 Σ 101 Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ φιλόφιλος παρὰ
 Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι.

88 cf. H; gl. com. 89 = H 90 cf. H 91 cf. H; ψεκάδες cf. Ar.
 S. 169, 20, Et. M. 818, 45; sch. Π 459 92 sch. Ar. Ran. 567 94 = H cf.
 Theognost. 31, 29 95 cf. H 96 = H 97 cf. H 98 αἰτιατική = Synt.
 Laur. et Gud., An. Ox. 4, 306, 8 ἡρέμα—διαλέγεται = Σ°, H cf. Ba 420, 3
 πνέοντος—τήνα sch. Ar. Nu. 1007 plenius; Theocr. 1, 1 τοιούδε sq. Soph.
 Ai. 148 99 —βούλονται cf. Bk. 317, 11 Ἀποστόλῳ 2 Cor. 12, 20
 100 Harp. 101 χοροῦ ἵστασθαι inc. P; cf. H; Alc. fr. 152

92 Ψιαθηδόν fort. e v. Φ 601 98 διαβάλλει ex 99; Theocr. cf. vv. A 536,
 3220, T 511, fort. hinc

A*(GFSMB) 1 Ψηχόμαν F Ψήχομεν GB Ψήχομαι Hes. 2 Ψηχράν e Ψυχράν corruptum
 sec. Bhd. 5 καί—Ψιαθηδόν om. S 6 δὲ καὶ ἄρς. παρὰ Ἀ. S 7 τοῦς]
 τὰς A 92—4 inverso ord. S 9 Ψιένμα A 11 ψίξαι ex Hes. Bhd.
 12 διαβάλλει om. SC 13 πνέον S μαλακόν G (et veris. M) 14 εἰσιόν-
 των S 15 ἀδύ] ἡγουν εὐχραντον ss. S ψιθύρισμα] δῶρα καὶ ss. S (sic!) καὶ alt.
 —τήνα om. F, αἰπόλε τήνα om. G πίτυς] τὸ δένδρον ss. S 16 τήνα] ἐκείνη
 ss. S cf. sch. Theocr. 1, 1 k 18 Ἀφροδίτης] ἀγάλματα coll. Bk. add. Bhd.
 19 ἐπεὶ A et fort. S: ἐπειδὴ GFMC ἐψιθύρισε Bk. 21 τὸ] τὸ τοὺς S 23 βού-
 λεται GF 26 Ἑρμῆς] Ἑρως ex Harp. plen. Kust. 27 φιλόφιλος F φιλόψυχος G

- 102 Ψιλοδάπιδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. Σ
 103 Ψιλοκόρης: φαλακρός. Σ
 104 Ψιλόν: γυμνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον. τὰ δὲ θηρία ὕστε- Σ Δ
 ρον ἑάλω ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν. Ε
 5 105 Ψιλός: τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἣ τις προβάλλεται ἔμπροσθεν Δ.
 τοῦ στρατοπέδου γυμνῶν ἀόπλων· καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη
 πρώτη ἀναιρεῖται. οἶμοι κακοδαίμων· ψιλὸς αὖ στρατεύομαι. τοῦτο
 δὲ εἶρηκε, διότι ἐψίλωτο. Εὐνάπιος δὲ λέγει ψιλὸν δὲ οἶον κοῦφον. Ε
 αὐξίλια δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τέλη ταῦτα προσαγορεύουσι, τὸ τῆς βοη-
 10 θείας ὁζὺ καὶ παρὰ τὰς χρεῖας εὐκίνητον οὕτω προσαγορεύοντες.
 καὶ ἡ τραγωδία· αὐθις αὖ πάλιν εἵκειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων Soph.
 τροφήν. λέγεται καὶ Ψιλή, ἡ ἀσθενής. Δ
 106 Ψιλοί: οἱ μὴ καθωπλισμένοι μέν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ Thuc.
 παρατυχόντι ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι· ἢ τοξό-
 15 ται. παρὰ τὸ σκευὴ ψιλῇ χρῆσθαι.
 107 Ψίμαρον: εὐδιαῖον. Σ
 108 Ψιμύθιον: χρώμα ἐταιρικόν. Δ
 109 Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ροιάδες, αἱ ἄμπελοι. ἔνιοι τὰς Σ
 δρυπεπεῖς ἐλαίας.
 20 110 Ψινάζει: ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορροεῖ. Σ
 111 Ψινύθιον: φαῦλον. Σ
 112 ΨίΞ, ψιχὸς κλίνεται. Δ
 113 Ψίω: τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ Ψῖσαι, ψωμίαι. καὶ Ψιθεῖεν, Δ Σ
 ψωμιθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. καὶ Ψιώχω. Δ
 25 114 Ψιττακίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος. Σ
 115 Ψίττακος. ὄνομα ὀρνέου. ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει Δ Suid.
 τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν ταῖς τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖ-
 σθαι διάλεκτον, οἷον κίτται καὶ ψίττακοι καὶ τὰ ὅμοια.

102 = P 103 = P, Ambr. 45, H 104 — γυμνόν = P cf. Ba 425, 6, H;
 Zon. 1873 = Ps. Herodian. 154; Ambr. Υ 285 ἔρημον cf. H τὰ sq. Polyb.
 11, 1, 12 105 — ἐψίλωτο Ar. Th. 232 c. sch. Εὐνάπιος — προσαγορεύοντες
 Eunap. fr. 105, FHG 4, 55 αὐθις — τροφήν Soph. Ph. 952—3 106 sch. Thuc.
 1, 60, 1 107 = P, H 108 aliter Ps. Herodian. 154, Ambr. 53, Σ^c
 109 = P cf. H, Zon. 1873; Theophr. h. pl. 4, 14, 6 110 = P, H 111 = P, H,
 cod. V ap. Et. M. 819, 6 (unde Zon. 1874) 112 = L cf. Zon. 1873, Ambr. 50
 113 — ἐμβρωματίζω = Σ^c cf. Zon. 1874, Ambr. 54, Et. M. 819, 6 Ψῖσαι, ψω-
 μίαι = P, cf. Lex. rhet. fr. 449 ap. Eust. O. 1631, 43, Choer. An. Ox. 2, 279, 19
 Ψιθεῖεν — ψιχῶν fort. sch. Call. Hec. 114 = P cf. cod. V ap. Et. M. 819, 6
 (unde Zon. 1873), H 115 — ὀρνέου = Σ^c, Ps. Herodian. 154 cf. Ambr. 44

105 Soph. cf. v. A 4480
 115 ὅτι sq. ex v. Γ 302

109 cf. v. Δ 1549; hinc v. P 279

113 cf. 63

1 μαλλωτὰς] F^c S, Phot. 2 Ψιλοκόρης F Ψιλοκόρης vel Ψιλοκόρης Kust. A^c (G F S M C)
 5 παραβάλλεται S 8 εἴρηται S λέγει om. SC 10 περὶ GF τὰς] τῆς S
 106 post 108 S 17 Ψιμύθιον Kust. 18 ρυάδες P 279, Phot. Hes. 19 δρυ-
 πεπεῖς AGS cf. II 142, 20, 143, 20, 23 110—1 inverso ord. S 22 ψιχὸς
 κλίνεται om. SC 114 om. S sed habet C 26 ὄνομα — 28 ὅμοια om. SC

Σ 116 Ψίτται: ἰχθύων γένος.

Σ 117 Ψίχες: ἀρσενικῶς οἱ ψῖχες καὶ τοὺς ψῖχας. ὁ δὲ Θεολόγος
Δ 118 ὁ θηλυκῶς λέγει· ψῖΞ παραδραμοῦσα τὸ φαυλότατον. καὶ Ψιχίον.

Δ 118 Ψόα: τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροί,
Thdr. δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ Δαβίδ· ὅτι αἱ ψοαί μου 5
ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

Δ 119 Ψόγος. ἡ κακολογία.

Σ 120 Ψόθος: ἀκαθαρσία. οὕτως Φρύνιχος.

Σ 121 Ψολόεν: φλογόεν πῦρ.

Σ Δ 122 Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα. Ψολόεις 10
ἡ εὐθεία.

Σ 123 Ψολοκομπία: ἀλαζονεία. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· ἦσθην ἀπει-
Ar. λαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις. μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαλοπορίαις. ἀπὸ
τῶν προειρημένων ὀνομάτων, τοῦ βροντᾶν καὶ ταραττεῖν τὴν γῆν καὶ
κρημνοὺς ἐρείδειν καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι· τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν 15
καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀρ-
γῆτες καλοῦνται.

Σ 124 Ψουδία: ψευδῇ. Κρήτες.

Σ 125 Ψοφοδεῖς: δειλός, τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Phil. 126 Ψόφος· ὅτι ὁ ψόφος ὁ μὲν δυνάμει, ὁ δὲ ἐνεργείᾳ· καὶ τὰ μὲν 20
δύναται ψοφεῖν, τὰ δὲ οὐ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν ἐστὶ τὰ
στερεὰ καὶ λεία, ἐν οἷς ἐστὶν ὁ δυνάμει ψόφος, ὅταν ἐνεργῇ, καθό-
ἐστι ψοφητικά· ἡ γὰρ ἐπιτηδεΐότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν
ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ.
ἐστὶ δὲ ψόφος πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη· δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέ- 25
σθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωματῶν συνεμπτώσεως καὶ λείων σωματῶν
ἀθρόαν συνέμπωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐν-
απολαμβανόμενος ἀῆρ ἀθρόως ἐκθλιβόμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε γὰρ
τὰ μαλακὰ τῶν σωματῶν ψόφον ποιεῖ, οἷον σπόγγος, ἔρια, οὔτε τὰ
σκληρὰ μὲν, ἡρέμα δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα· φθάνει γὰρ 30

116 = P cf. Tim. 117 — ψίχας = P ψῖΞ — φαυλότατον Greg. Naz. PG 36, 376 d Ψιχίον cf. Ambr. 52 118 — σώματος = H ἐν sq. Thdr. in Ps. 37, 8, PG 80, 1140 b 119 aliter Ambr. 59, H 120 = P cf. H; Phryn. com. fr. 95 (1, 391 K.) 121 = P 122 — φθείροντα = P cf. Et. M. 819, 7; in ω 538 Ψολόεις sq. cf. Ambr. 58, Ps. Herodian. 155 123 — ψολοκομπίαις = P, cod. V ap. Et. M. 819, 8 (unde Zon. 1875) cf. H; Ar. Eq. 696 μεγαλοδοξίαις sq. sch. Ar. Eq. 696 124 = P cf. H 125 = P, Ba 420, 7 cf. cod. V ap. Et. M. 819, 8, H; — δειλός = Ambr. 62, Zon. 1875 cf. Ps. Herodian. 155 126 — ἔξειαι Philop. 354, 21—355, 13. p. 849, 11 Ψοφητικὸν sq. Philop. 363, 35—364, 1, 11—12

118 init. cf. 145 123 cf. v. K 1379

A^r(GFSM C) 2 ὁ Θ. δὲ S 5 καὶ om. G; ὁ add. A 7 ἡ κακολογία om. SC
10 κεραυνόν] φλογόεντα add. SC 13 καὶ om. G 14 τοῦ] τῶν F τῆς SC
βροντῆς SC 16. 17 ἀργῆτες] ἡγουν λευκοὶ ss. S; ὡς ταχεῖς ἢ ὡς λευκοὶ
add. SC 21 δυνάμει ψοφοῦντα SC 23 ψοφητικὸν C (et verisim. S) τοῦ]
τὸ S 29 ἔριον SC

- κατὰ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ ἀήρ. διὸ δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν κλη-
 ρῶν σωματίων συνεμπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀήρ ἐναποληφθῇ μεταξύ,
 ὃς ἐναπολαμβάνομενος καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος ποιεῖ τὸν ψόφον·
 φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείει καὶ ἀθρόον
 5 ἐκπυρρνίζει. τὰ δὲ μαλακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἶά τέ ἐστιν ἐξωθη-
 ραί τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον· διὰ γὰρ τῶν πόρων (μανὰ γὰρ
 ἐστὶ τὰ μαλακὰ) κατακερματισθεὶς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς
 πλήττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γενέσθαι τὸν ψόφον, διότι πλεόν
 ἐναπολαμβάνομενος ὁ ἀήρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις
 10 κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι, πλείοσιν οὖσι, καὶ οὐκ ἀθρόος
 ἔξεισι. λέγει καὶ ἕτερα περὶ ἡχῆς, ἃ παραλελοίπαμεν. Ψοφητικὸν
 δέ ἐστι τὸ δυνάμενον ἓνα καὶ συνεχῇ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς
 ἀκοῆς. συμφυῆς δέ ἐστι καὶ ἐγκατασκευασμένος τοῖς κοιλώμασι τῶν
 ὠτῶν πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι.
- 15 127 **Ψόφου** πλέως: ἀντὶ τοῦ ταραχώδους. περὶ Αἰσχύλου φησί· τὰ Ατ.
 γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν
 ἔχει πραγματείαν. ταῦτ' οὖν λέγει ἀξύστατον, οἷον ἀδιάθετον, ἀπι-
 θάνως συντεθέντα, κομπῶδη. κρηνοποιὸν δὲ μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.
 καί, ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές. πυρορραγὴ κεράμια καλεῖται, ὅσα
 20 ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτέϊσθαι.
- 128 **Ψῶζα**: νόκος τις. Εὐπολις Μαρικᾶ· ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις Σ
 λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν. οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι
 κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.
- 129 **Ψῶθια**: τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. Σ
- 25 130 **Ψωλὸν** γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου: ἡ παροιμία Σ
 παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεύειν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ
 διεσχυμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποιήται
 ἄχρι τοῦ λάρυγγος.
- 131 **Ψωλός**: ὁ λειπόδερμος, ὀευτόνωνς. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ Σ
 30 τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων, κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. Ἀριστο-
 φάνης· κόκκυξ· ψωλοὶ πεδίωνδε. ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κρῶζοντος τὰ Ατ.

127 — ποιοῦντα sch. Ar. Nu. 1267 pleniora. ψοφεῖ sq. Ar. Ach. 932—3 c. sch. 933 128 = P cf. Zon. 1878, Et. M. 819, 41, Ambr. 89; Eup. fr. 191 129 = P cf. Paus. fr. 30 ap. Eust. O. 1817, 47, H, cod. V ap. Et. M. 819, 57 (unde Zon. 1879), Poll. 7, 23 130 = P, Cohn. Z. d. P. 63; Ar. Eq. 964, Diphil. fr. 39 131 — τοιοῦτος = P κόκκυξ — p. 850, 5 πεδίωνδε Ar. Av. 507c. sch. plenior. ψωλὸν sq. Ar. Eq. 963—4 c. sch.

127 Ar. Nu. cf. vv. A 2840 et 4291

131 Ar. Eq. cf. v. M 1191 et 1438

1 δεῖ] δὴ A τῆς σφοδρᾶς om. SC 2 ἵνα om. S μεταξύ ἐναποληφθῇ S A^{rs} 3 ἀθρόος AD ἀθρόον G; M def. 5 ἐκπυρρνίζει GFSD οὐχ] οὐχί S (GFMC D. 6 τὸν πόρον A 7 καὶ om. SC 9 ἐναπολαμβάνει GF ἀθρόος GF^{sc}, cod. D Philop. 10 οὐκ ἀθρόος A, Philop.: οὐκ ἀθρόως SC ἀθρόος οὐκ FD ἀθρόως οὐκ G 11 λέγει—παραλελοίπαμεν om. SC 12 δέ] γάρ SC 15 περὶ] περὶ τοῦ S 18 συντεθέντα A(G) 20 ὀπτᾶσθαι A, sch. 21 Μανικά GFSD 22 ἔπεμψεν S 24 τὰ] τὸ GF D 27 διελκυσμένων Phot. διελκυσμένων Prov. Hemst. ἀπεσκολυμμένων Kust. 31 πεδίων S κρᾶζοντος F, sch.

πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι, τουτέστι περιετμημένοι. φησὶν οὖν, ὅτι ὅταν ὁ κόκκυΞ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδῖον, τουτέστιν οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης Ὀρνικί· τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψωλοὶ πεδῖονδε. καὶ αὖθις· ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνη ἐστεφανοῦντο· ἢ ἀπεκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον. μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. τουτέστι κλέπτην τῶν δημοσίων, ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά.

Ar. 132 Ψωμίζεται: ἀπατᾶται, χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. Ἀριστοφάνης· ἐπίσταμαι γὰρ αὐτόν, οἷς ψωμίζεται. οἷς ἀπατᾶται, οἷς χαίρει. καί, ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

Synt. 133 Ψωμιῶ καὶ Ψωμίζω· αἰτιατικῇ.

Σ 134 Ψωμοκόλακες: οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλιππίδης.

Δ 135 Ψωμόλεθρος: ὁ πολυφάγος.

Δ 136 Ψωμός: ὁ ἄρτος.

137 Ψώρα: κνησμονή.

Δ 138 Ψωρίς: ὄνομα πόλεως.

Hdt. 139 Ψῶσαν: θάλπουσαν. Ἡρόδοτος.

Δ 140 Ψώχοντες: θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

Σ 141 Ψῶχος: γῆ ψαμμώδης.

Δ Suid. 142 Ψοιά. Ψύα δέ· καὶ πληθυντικῶς τὰ ψύη.

Σ 143 Ψοίθης: ἀλαζών.

Σ 144 Ψοῖθος: ἐποδός.

Δ 145 Ψύα: τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τὰ ψύη πληθυντικόν.

Ar. 146 Ψυγεῖς: Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἀποθανοῦς.

Synt. 147 Ψύγω· αἰτιατικῇ.

Δ 148 ΨύδραΞ: τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα.

132 — χαίρει alt. Ar. Eq. 715 c. sch. ψωμιεῖς sq. Ps. 79, 6 133 Ψωμιῶ cf. Ambr. 100 Ψωμίζω sq. = Synt. Laur et Gud., An. Ox. 4, 306, 10 134 cf. P, Bk 116, 23, Ath. 6, 262 a; Philippid. fr. 8 135 cf. Zon. 1878, Ps. Herodian. 203, aliter Ambr. 87 136 = Σ° 137 cf. Σ° aliter Ambr. 90 138 cf. Σ° 139 gl. Hdt. 6, 61 140 cf. H; in Luc. 6, 1 141 = P cf. H 142 = P, cod. V ap. Et. M. 819, 8 (unde Zon. 1874), Theognost. 26, 22, Ambr. 57 cf. H 144 = P, cod. V ap. Et. M. 819, 8, Theognost. 26, 22 145 — σώματος cf. Ambr. 77 = An. Ox. 1, 427, 29; Zon. 1876 146 sch. Ar. Nu. 150 147 = Synt. Gud. 148 cf. Et. M. 819, 11, Ps. Herodian, 155; aliter Ambr. 65

142 Ψύα sq. ex 145 145 cf. 118; hinc 142

Ar. 8 1 θερίζωμεν S εἶναι om. SC 2 κοκκύζη SC 3 εἰς τὰ πεδία (S)C (GFMCDDB) 7 ἀποκαλύφθαι FD (non M) ἀπεσκολύφθαι Kust. ἐσκολύφθαι sch. 7. 8 τῶν δημοσίων κλέπτην S 11 αὐτόν] αὐτοῖς S οἷς χαίρει om. SC 133 om. S 13 αἰτιατικῇ post Ψωμιῶ add. A καὶ Ψωμίζω om. FD 22 Ψύα — ψύη om. S 23 ὁ ἀλαζών G 25 καὶ — πληθυντικόν om. F ψύη] ψύα S πληθυντικῶς GD, 148 op. S 26 ἀντὶ τοῦ om. G 28 ἐξάνθαι GFB ἐξανθήασις C ἐξανθῶ D ξανθόν S (def. M)

- 149 Ψύθος: ψευδές, ψεύδος. καὶ οὐ ψύθος οὐνομ' ἔχουσα. ἀντὶ Δ
τοῦ ψευδές, παρὰ Καλλιμάχῳ. Call.
150 Ψυκτῆρ: σκευός, ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια. Σ
151 Ψυκτῆρα: κάδδον, ἡ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θάπτον ψύχε- Σ + Ecl.
5 cθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν.
152 Ψύλλα καὶ Ψύλλαι: θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι, ἔθνος Σ
Λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ
ζῷον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπε καὶ ἕτεροι. Ἄριστο-
φάνης· ἀνῆρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης, ψύλλαν ὀπόρους ἄλοιτο Ar.
10 τοὺς αὐτῆς πόδας. ὅτι ἱστόρηται, ὡς ἡ ψύλλα ἐξ πόδας ἔχει.
153 Ψύλλειον: βοτάνη. καὶ Ψυλλίζω· αἰτιατικῇ. Δ Synt.
154 Ψύξας: φυχῆσας· ἡ ἀμβλύνας. Σ
155 Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. Σ + Prov.
τὰ δὲ Ψύρα εὐτελὲς νηρός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη
15 οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν κυμποσίῳ
ἀνακειμένων καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν
σημαινόντων.
156 Ψυταλίων. Δ
157 Ψυχαγωγεῖ· αἰτιατικῇ. παραμυθεῖται, τέρπει· ἡ ψυχὰς ἀνάγει. Σ
20 Ἄριστοφάνης Ὅρνις· πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λίμνη ἐστίν, οὐ ψυχα-
γωγεῖ Σωκράτης. Περὶ ψυχαγωγίας. γοητείας τινὰς ποιοῦσιν
ἐς τοὺς νεκρούς· ἐπὶ γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται ὅθεν ἄγειν ἔστι
τὰς ψυχὰς, ὥς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ
ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὐρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χώρον, ἀλλὰ
25 ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα
τοῦ κέρατος τοῦ ἐτέρου λαβόμενοι ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων καὶ
ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες περιάγουσι· τὸ δὲ ἔπεται τῇ ἔλξει,
καὶ μάλα εὐπειθῶς. ὅταν δὲ ἀφίκηται ἔνθα ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνη κατ-

149 ψεύδος cf. H, Et. M. 819, 13 καὶ sq. Call. fr. 82 K. 184 S c. sch.
150 = P, Ba 420, 8, cod. V ap. Et. M. 819, 40 cf. sch. Pl. Conv. 213 e, Moer.
214, 10, Ps. Herodian. 155; l. = Ambr. 69 151 ποτήριον μέγα cf. Tim., H,
sch. Pl. Conv. 213 e 152 — ἕτεροι = P cf. H, sch. Ar. Pl. 538, Ael. D. fr. 217 ap.
Eust. O. 1390, 54, Steph. Byz. Moer. 213, 36, cod. V ap. Et. M. 819, 40; Hdt. 4,
173, Men. com. fr. 37, Epicharm. fr. 199 ἀνῆρετ' sq. Ar. Nu. 144—5 c. sch. 150
153 — βοτάνη = Zon. 1878, Ambr. 85 cf. Choer. An. Ox. 2, 279, 31 Ψυλλίζω
sq. = Synt. Laur. et Gud. 154 = P, Ba 420, 9, cod. V ap. Et. M. 819, 40
cf. H, Et. M. 819, 30 (in Y 440) 155 — Χίου + λέλεκται sq. cf. P, Steph. Byz.,
— Διόνυσον + εὐτελὲς — πινόντων cf. Paroem. ed. Gsf. 119 n. 952 (cf. porro ad
Alcm. fr. 46); Crat. fr. 352 156 cf. Ambr. 72 157 αἰτιατικῇ = Synt. Laur.
et Gud., An. Ox. 4, 306, 9 παραμυθεῖται, τέρπει = P, Ba 420, 10 cf. H, cod.
V ap. Et. M. 819, 40, Bk. 116, 16 πρὸς—Σωκράτης Ar. Av. 1553—5 γοη-
τείας—πυθάνονται fort. Aelian.; „aetatis sophisticæ“ Bhd.

157 — ἀνάγει cf. v. E 4077

1 Ψύθος A^c M^c: Ψύθος rell. ψευδές om. SF 149—50 inverso ord. S ArS
8 ἀρρενικῶς SF 9 ἄλοιτο F, v. l. Ar. cf. p. 405, 20 10 πόδας αὐτῆς M πόδας (GF^c MCD)
αὐτοῖς S ὅτι om. GFD ἔχειν GD 15 κυμποσίῳ S 16 πινόντων] λέγεται
add. SC λέγεται G δὲ A, Phot.: om. rell. 20 οὐ] οὐσα S 26 παραλα-
βόμενοι S

ηνέχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψε· καὶ τούτου γενομένου, εἶτα τὸ πρόβατον ἐκποδῶν ποιήσαντες καὶ κατακρύψαντες σὺν καὶ τισι ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπὶ δαίς περιηγοῦνται καὶ περιέρχονται αὐτὰ καὶ ἀκούουσι λεγόντων καὶ τὰς αἰτίας, δι' ὧς μηνίουσι, πυνθά-
 E? νονται. ἐψυχαγῶγησε δὲ καὶ Ἀντωνίνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ 5
 E + Σ Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. φησὶ Πολύβιος, οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγούντες τὰς δυνάμεις. ἀντὶ τοῦ παραμυθούμενοι.
 Δ + E 158 Ψυχάζειν: ἀναψύχειν. οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων ἐνεχειροῦν ψυχάζειν τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός.
 Σ 159 Ψυχάζουσι: πρὸς τὸ ψύχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα 10
 E ἀναψυχὴν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν. οὐδέ τις αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφερε, ψυχάσαι τοῖς δεομένοις.
 Anth. 160 Ψύχεται: ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται, μαραίνεται. ἐν Ἐπιγράμμασι· ἢ φλοῖε ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύζει, φθονερῇ μανίῃ ψύ-
 χεται αὐτομάτως. 15

161 Ψύχειν, καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα.

Δ 162 Ψυχεῖνός τόπος: ὁ ψυχρός.

Δ 163 Ψυχῇ: τὰ ψυχρά.

164 Ψυχῇ: πνεῦμα νοερόν. ὅτι μέρη τῆς ψυχῆς ἢ εἶδη τρία· λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν. ἀναγκαῖον οὖν καὶ τριττὴ πο-
 λιτεία ἐγένετο, ἔχουσα ἐκάστη τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐνὶ τὸ
 πᾶν μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν προΐεσαι κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις τὴν
 ἐπὶ Κρόνου ὀνομάσειε Ζωὴν καὶ πολιτείαν· τὴν δὲ κατὰ θυμόν, δι-
 ανισταμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης, οἷα τὰ
 ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλλούμενα· τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν, πανταχῇ δια- 25
 ρέουσιν καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυ-
 ναικεῖα φρονούσαν, δειλίᾳ κύνοικον καὶ ἐν πάσῃ ὑνίᾳ καλινδουμένην,
 φιλοχρήμονα, δουλοπρεπῆ, οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένην,
 ἀνδραποδώδη καὶ ἀσθενῇ, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν
 μετροῦσαν οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένῃ· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν 30

167 ἐψυχαγῶγησε — αὐτοῦ fort. Io. Antioch. οὗτοι — δυνάμεις Polyb. fr. 89 158 — ἀναψύχειν cf. H. οἱ sq. Th. Simoc. 7, 4, 11 159 — χειμάζειν = P cf. Bk. 317, 19, Et. M. 819, 27 (vid. cod. V unde Zon. 1878) 160 ἢ sq. Anth. 5, 238, 5—6 162 cf. Ambr. 66 164 — πνεῦμα cf. H vs. 19 ὅτι — p. 853, 3 ἀνθρώπων Dam. fr. 22 cf. Phot. Bibl. 350a 5—20

161 cf. v. A 3661

163 cf. 172

164 Dam. cf. vv. Y 73—9

A* (GFSMCD) 3 ποικίλαις] ἄλλαις F 3 περιέρχονται] περιδέχονται F 4 αὐτὰ post περι-
 γοῦνται transpos. G μηνύουσι S 5, 6 καὶ Κόμμοδος ὁ Ῥ. β. περὶ Ἀντω-
 νίνου Kust. 8 Ψυχεῖν SC 9 ἵπποις ἀναψυχῆς καὶ ἀνακωχῆς SC
 12 αὐτοῖς] αὐτὴν G τοῖς del. Bhd. 14 φθονερῇ] γρ. τηξιμελεῖ mg. A ἢ
 τηξιμελεῖ ss. M, φορβῆς ἢ Anth. 156 om. SC 163 om. GF 19 ὅτι om. GF
 21 ἐκάστη F, Phot.: ἑκάστα D ἐκάστῳ rell. τὸ om. F 22 μορφουμένη A 24 τὰ A
 cf. Phot.: om. rell. 26 τρυφῆς A, Phot., Y 78: τροφῆς rell. ἀκολάστως F
 27 δειλίᾳ] δὲ καὶ add. S δὲ add. C 28 φιλοχρήματον et οὐδὲν ἐλεύθεριον SC
 γενναίῳ] γνησίῳ F

μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον· καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων. ὅτι Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ^{Phil.} ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὠμολόγηκεν. ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς 5 ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστί, καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς· ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις. ὅτι τοῦ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ πεζαίτατον καὶ ἔσχατον μόνιον τῆς ψυχῆς· τὴν γὰρ φυτικὴν δύνάμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν· οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται· διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα ζῆ, λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ 10 οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων συγκειμένην οὐσιῶν, ἡνωμένων.

165 Ψυχίδιον· ἡ ψυχή. καὶ Ψυχάριον, παρὰ Ἰουλιανῷ. Δ

166 Ψυχικός· σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρείουμον. οὕτως Σ Ἀλεξίς.

15 167 Ψυχικός ἄνθρωπος· ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. ὅταν μὲν οὖν πράττη τι τῶν τῷ θεῷ δοκούντων, πνευματικὸς λέγεται καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρας μείζονος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχή εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσει τῆς τοῦ πνεύματος βοηθείας. ὥσπερ δὲ σαρκικός ἄνθρωπος 30 λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ Ἀπόστολος τὸν τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα καὶ μὴ δεχόμενον τοῦ πνεύματος τὴν ἐνέργειαν. καὶ πάλιν· ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα· ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν καὶ πράξωμεν τι ἐναντίον, ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. 25 καὶ ὁ Προφήτης, πατάξει, φησί, τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ πάλιν· ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἑν· περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων· ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός. καὶ πάλιν· ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόχεια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. 30 ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων· οὐ τῆς οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τὴν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις· ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ.

164 vs. 4 ὅτι—6 νόησις Philop. 44, 26—7, 45, 6, 18. vs. 6 ὅτι sq. Philop. 196 1—4, 197, 31—2 165 Ψυχίδιον = Ambr. 83. Ἰουλιανῷ or. 5, 161 b

166 — Ἀλεξίς (fr. 338) = P; — σαρκικός = Ba 420, 12, cod. V ap. Et. M. 819, 40

167 — vs. 29 λέγων in 1 Cor. 2, 14 et 15, 44; Gen. 11, 6 et 1; 18, 27, Sirac. 10, 9

vs. 30 ψυχαὶ sq. Io. Chrys. Laz. 2, PG 48, 983a (indic. Cumont); Ev. Io. 8, 44

3, 4, 6 ὅτι om. GFD 5 παθήματα post 4 ὅτι transpos. SC 6 πεζαίτατον S, A⁷(G F S M C D) Philop.: πεζότατον tell. (M. def.) 7 φυτικὴν GF 8 αἰτίαν] ἀντί F γὰρ om. S 11 ἡνωμένην (G) FD (M. def.) 16 τῶν θεῶν om. τῷ S 17 τῆς ψυχῆς om. SC 18 ἀρκεῖ om. SC 21 ἀνθρώποις FSC 24 ἡμᾶς om. S 26 et 27 ἁμαρτωλῶν S(C) 27 Ἀβραὰμ] προφήτης SC cf. vs. 25 28 δὲ om. GSC

Δ 168 Ψυχόλεθρος.

Ε 169 Ψυχομαχοῦντες· Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες,
 σχεδὸν ἢ ἰε' ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἀφεστη-
 κότες. ἦν δὲ καὶ τῆς ὕστερον ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. περὶ
 τὸ ψῦχος μάχη.

5

170 Ψυχόμενος δρόσῳ ἐν καμίνῳ.

Σ 171 Ψυχορροφεῖν· τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Δ 172 Ψῦχος· καὶ Ψύχη, τὰ ψυχρά.

Σ 173 Ψυχουλκούμενος· τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος.

Δ 174 Ψυχωφελές· καὶ Ψυχωφέλεια.

10

Σ 175 Ψυχρολογία· ψευδολογία, ἀκαιρολογία. καὶ Ψυχρολόγος

Δ ἄνθρωπος, ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

Σ 176 Ψυχρός· ἀσθενής. ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ ποιη-
 Α. τοῦ υἱός, τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός.

Σ 177 Ψυχρὸς ἄνθρωπος· ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. Ἰώσηπος· ψυ- 15

Ε χρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν.

Α. 178 Ψυχροῦ βίου ἀπαλλαγέντας· ἀντὶ τοῦ τλαιπιῦρου. Ἀρι-
 στοφάνης Πλούτῳ. ἢ ἐπιμεφόμενος διὰ τὸ γῆρας. καὶ αὖθις· ἡνίκα
 Θεόγνις ἡγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ καὶ τοὺς ποτα-
 μους ἐπηξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον. οὗτος τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός. 20
 κωμωδῶν οὖν αὐτὸν παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τούτου περὶ τὰ
 ποιήματα ψυχρότης.

168 = Ps. Herodian. 203 cf. Ambr. 68, H 169 οἱ—ἀφεστηκότες Polyb.
 1, 59, 1. ἦν—ψυχομαχία Polyb. 1, 59, 6 170 ex hymno aliquo 171 = P cf. H;
 l. fr. trag. ad 602 172 Ψῦχος cf. Ambr. 82 173 = P, Ba 420, 13, Zon. 1878
 (cf. cod. V ap. Et. M. 819, 40) cf. H; in 3 Macc. 5, 25 174 Ψυχωφελές cf.
 Ambr. 70. Ψυχωφέλεια = Ambr. 80 175 —ἀκαιρολογία = P, Ba 420, 15, cod.
 V ap. Et. M. 819, 40 cf. H Ψυχρολόγος sq. cf. H, cod. V ap. Et. M. 819, 40
 176 —ἀσθενής = P, Ba 420, 14, H, cod. V ap. Et. M. 819, 39 ἦν sq. sch. Ar.
 Eq. 401 177 —δυσκίνητος = P ψυχρότεροι sq. Ios. Bell. 6, 16 178 —γῆρας
 Ar. Pl. 263 c. sch. ἡνίκα sq. Ar. Ach. 138—40 c. sch. 140

172 cf. 168 176 Ar. cf. vv. H 358 et M 1261 178 cf. v. El 148

Α*(GFSMCD) 5 τὸ ψῦχος] τῆς ψυχῆς Bas. 170 om. S 7 ἐκπνεῖν Cobet, frustra
 17 ἀπαλλαγῆς A 20 τὸν om. S οὗτος—ψυχρός om. GFD (M def.)
 21 τῆς] καὶ τῆς SC

“Οσαι ὀνομασίαι ἀρχῶν τε καὶ τάξεων καὶ πλήθους τῶν Tact.
ἐν τοῖς πολεμικοῖς παρασκευαῖς καὶ χρεῖαις.

1 Καταλοχίσαι: τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλήθος τοῦ στρατοῦ.

2 Λόχος: ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ· οἱ δὲ τὸ ἐξ
5 ἀνδρῶν ἰβ', οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἐκκαίδεκα ἀνδρῶν πλήθος, ὃ καὶ τέλειόν
φαι καὶ σύμμετρον.

3 Λοχαγός, πρωτοστάτης καὶ ἡγεμῶν ὁ αὐτός ἐστι. ἔστι δὲ ὁ
πρῶτος καὶ ἀριστος τοῦ λόχου.

4 Οὐραγός: ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

10 5 Στίχος καὶ δεκανία καὶ λόχος τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ ἐνωμοτίαν
αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ἡμικυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν, οἱ
δὲ τὸ τέταρτον.

6 Ἐνωμοτάρχης: ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

7 Διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτὸ φασί.

15 8 Διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοίρας καὶ ἡμιλοχίας.

9 Ἐπιστάτης: ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν
πρωτοστάτης, ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης, ὡς εἶναι τὸν ὅλον
στῖχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκεείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν
μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι· καὶ οὐραγὸν τὸν
20 ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν
μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἦτοι τὸν δεύτερον· τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ
πρωτοστάτου ὑποστάτην.

10 Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπι-
τεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ καὶ τοὺς μεταξὺ
25 τοῖς ὁμοζύγοις παρίσταςθαι.

“Οσαι sq. Lex. tact. e Coisl. 347 (quem contuli) ap. Montfaucon, Bibl. Coisl.
505—513 vid. etiam Koechly et Ruestow, Griech. Kriegsschriftsteller 2, 217 sq.

1 cf. v. K 688
7—8 cf. v. Δ 1126

2—3 cf. v. A 710
9cf. v. E 2616

4 cf. v. O 920
10 cf. v. Σ 1247

5—6 cf. v. E 1408

1 “Οσαι—2 χρεῖαις ex S, Coisl. et omissis δσαι, τε, καὶ πλήθους τῶν, καὶ SK
χρεῖαις K: M legi nequit, om. rell. 2 παρασκευῶν καὶ χρειῶν Latte (G M D B)
4 οἱ—5 ἀπὸ] ἡ δώδεκα ἡ SK 7 καὶ om. S, A 719 ἐστι pr. om. S ὁ alt.]
καὶ SK 9 ὁ] ὁ καὶ SK 10 δέ] δὲ Ῥωμαῖοι SK 6 non nov. gl. G, E 1408
7 non nov. gl. SKG 14 ἡμιλοχίαν S 15 ὁ Διμοιρίτης SK διμοιρίας S,
et in Δ 1126 V 16 λοχαγοῦ Kust. συντεταγμένος SK 17 πάλιν om. SK
19 ὥσπερ καὶ οὗτοι om. SK 21 τὸν sec. om. GDB (M def.) 21. 22 ἀπὸ τοῦ
πρωτοστάτου om. SK

- 11 Παραστάται: οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται, διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοισι ἴσταςθαι.
- 12 Διλοχία: δύο λόχοι. καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίτης.
- 13 Τετραρχία: οἱ τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν ἑξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης. 5
- 14 Τάξις: αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.
- 15 Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παράταξιν, αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες ενς'. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον. 10
- 16 Πεντακοσιαρχία: τὰ δύο τάγματα, ἄνδρες φιβ'. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης.
- 17 Ἑκτακτοὶ, ἡ ἑκτατοί. τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοῦνομα δηλοῖ, διότι τῆς τάξεως ἑξάριθμοι ἦσαν. εἰς δὲ πέντε στρατοκήρυξ, καλπιγκτής, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ 15
- τοῦ συντάγματος λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα, τὸ μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνει τὸ προσταττόμενον· τὸν δέ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον· τὸν δὲ καλπιγκτήν, ὅποτε μὴδὲ σημείον βλέποιν διὰ κονιορτόν· καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρεῖαν παρακομίσει. τὸν γε μὴν 20
- ἑκτακτον οὐραγόν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· ὃς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τασκεται.
- 18 Ξεναγία: αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ,ακδ'. οἱ δὲ πλείστοι τοῦτο τὸ πλήθος χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγού- 25
- μενον.
- 19 Μεραρχία: αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμη'. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην, οἱ δὲ τελετάρχην.
- 20 Φαλαγγαρχία: αἱ δύο μεραρχίαι, ἄνδρες ,δρς'. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατος φασίν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία 30
- ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός· νῦν δὲ φαλαγγάρχης.
- 21 Διφαλαγγία: αἱ δύο φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ,ηρςβ'. τοῦτο δὲ

11 cf. v. Π 444   12 cf. v. Δ 1123   13 cf. v. Τ 403   14 cf. v. Τ 96   15 cf. v. Σ 1619   17 cf. v. Ε 631   18 cf. v. Ξ 18   19 cf. v. Μ 626   20 cf. v. Φ 30
21 cf. v. Δ 1287

SK (GMD B) 1 ὁμόζυγοι — 4 λόχοι] ὁμόλοχοι GB   1 καὶ ἐπίσταται om. SK   2 ἀλ-
λήλως SK   3 αὐτῶν om. SK   4 ἀνδρῶν — 5 τετράρχης om. S   4 ἀνδρῶν KGM B:
ἀνδρες D, Τ 408, Coisl.   6 Τάξις M, Τ 96, Coisl.: Τάξεις rell.   13 Ἑκτακτοὶ]
Ἑκτατοὶ SK G   παλαιὸν <πλεονάζοντας> Latte   14 διὸ SK   τῆς SK, Ε 631,
Coisl.: om. rell.   16 δεῖ om. SK G   17 τὸ alt.] τὸν plerique Ε 631, Coisl.
17. 18 προσταττόμενον GDB   18 ὅπως] ὅπερ GDB (def. M)   21 ἑκτακτον SK,
Ε 631   ἐπάγειν SK   22 τυπουμένων] τακτομένων Koechly-Ruestow
κατὰ] κατὰ τὸ SK   24 Ξεναγίαι SK, in Ξ 18 V   27 Μεραρχίαι SK, Μ 626
Τετραρχία G   χιλ[αρχίαι]] desinit M   28 καὶ om. SK   οἱ δέ] ἡ SK
καὶ Μ 626   τελάρχη ex Aeliani Tact. Kust.   29 Φαλαγγαρχία Φ 30: Φαλαγ-
γαρχίαι GDB, Coisl.   Φαλαγγίαι SK   30 στρατηγία — 32 φαλαγγαρχίαι] στρα-
τηγίαι SK

καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος κερ-
άρχης.

22 Φάλαγξ: ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ δύο διφαλαγγίαι, ἄνδρες 15τπδ'.
τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὐχρηστος φάλαγξ.

5 23 Μῆκος φάλαγγος: τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχάγων σύνταγμα· ὁ ὑπὸ
μῖαν εὐθείαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατείνον. καλεῖται δὲ
τοῦτο καὶ πρόσωπον καὶ μέτωπον καὶ στόμα καὶ παράταξις καὶ πρω-
τολογία καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παράλ-
ληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον· καὶ ἐξῆς
10 ὁμοίως.

24 Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ
λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος κατὰ βάθος λέγεται.

25 Ζυγεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἥτοι
παραλλήλως ἔχειν.

15 26 Στοιχεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ·
τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται στίχος.

27 Διχοτομία φάλαγγος: ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη
καλεῖται κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά,
τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν κέρας καὶ κεφαλὴ καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ
20 δεξιὰ ἀρχή.

28 Ἄραρος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχή. πρᾶγμα, ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα
ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

29 Ὀπλῖται, πελτασταί, ψιλοὶ τῆς πεζικῆς εἰς καὶ μαχίμου δυνά-
μειος. ἔχουσι δὲ διαφορὰν· ὀπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτη
25 κεκρημένοι καθοπλίσκει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περι-
φερέσι καὶ δόρασι περιμηκετέροις· ψιλοὶ δέ, οἱ κουφοτάτη· κέκρηνται
γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ
πελτασταὶ μέση πῶς κέκρηνται σκευῇ· ἢ τε γὰρ πέλη μικρά τίς ἐστὶν
ἀσπιδίσκη καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὀπλιτῶν λειπόμενα·
30 ἐστὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμειος τρεῖς διαφοραὶ· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν
ἵππική, ἡ δὲ δι' ἀρμάτων, ἡ δὲ δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἵππικοῦ τὸ
μὲν ἀπλῶς οὕτω καλεῖται ἵππεῖς, καὶ ἵππικόν· τὸ δὲ ἄμφιπποι. καὶ
ἄμφιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοις συνδεδεμένοι ὀχοῦμενοι, οἱ καὶ
μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεια καλῇ.

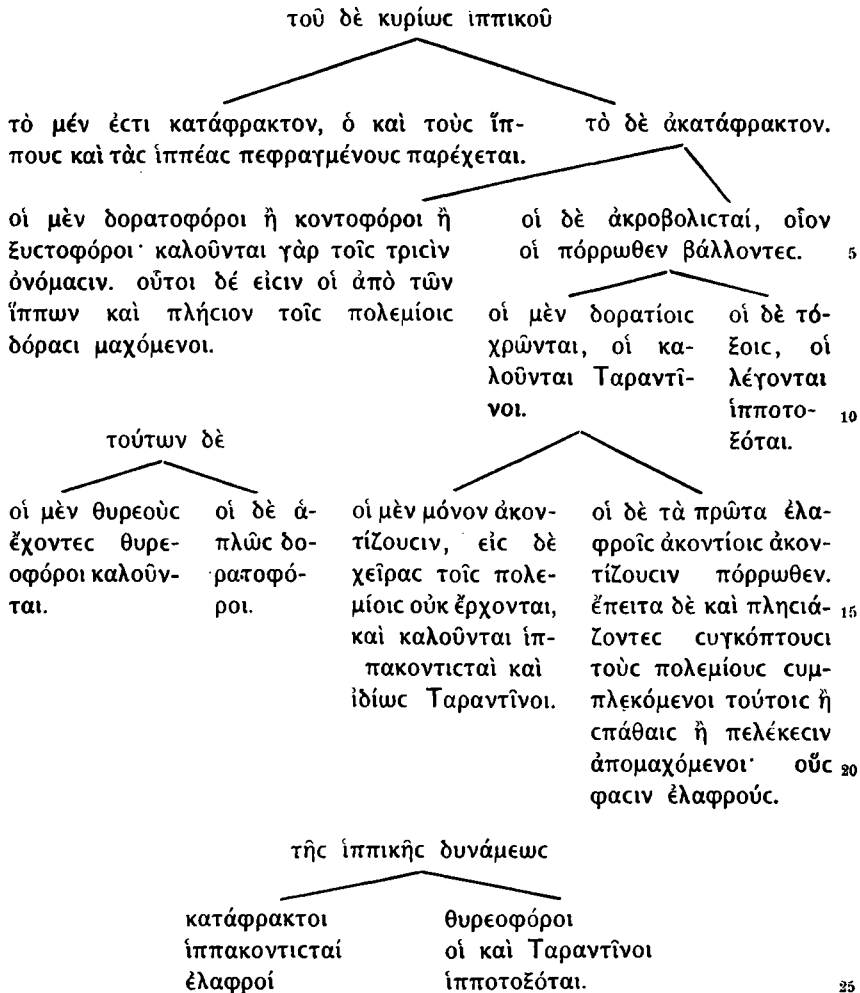
22 cf. v. T 407
27—8 cf. v. Δ 1304

23 cf. v. M 910
29 cf. vv. O 466 et I 546

24 cf. v. B 28

25 cf. v. Z 179

3 αἱ δύο δ. om. K διφαλαγγίαι S, Coisl., T 407: φάλαγγες GDB 15τπδ' (SK)
SKDB, T 407 5 Μῆκος] ἐστὶ add. GDB λόγων G 8 ὑπὸ om. in lac. GDB
8 τοῦτο S τούτων Coisl. 11 μετὰ τὸ om. SK 15 Στιχεῖν GDB τῷ om. SK
16 καὶ om. S 17 ταῦτα] τοῦτο SK ταύτης Δ 1304 19 λοιπὸν] ἕτερον Δ 1304,
Koechly ante 28 magna lacuna in S 23 ψιλοὶ] δὲ add. SK 24 ἔχου-
σα GB διαφορὰ GBD γὰρ om. SK 27 ἡ ἐκ χειρός om. SK 30 ἐστὶ]
είκ K, I 546, Coisl. 32 καὶ pr. om. SK 33 συνδεδεμένοι GBD, in I 546 A

SK 1 τοῦ—21 ἐλαφροὺς e Coisl. constitui; schemata non cohaerentia hab. S, (GDB) om. tell. 2 ἀκατάφρακτον] ἀφρακτον SK 2. 3 ἱππεῖς S 3 πεφραγμένως SK 4 οἱ μὲν—21 ἐλαφροὺς sec. ordinem Coisl.iani: 7 οἱ μὲν δορατίοις—10. 11 ἵπποτοξόται, 12 οἱ μὲν μόνον—21 ἐλαφροὺς, 4 οἱ μὲν—8 μαχόμενοι + 4 οἱ δὲ—5 βάλλοντες, 12 οἱ μὲν θυρεοὺς—13. 14 δορατοφόροι ordo in SK; 12 οἱ μὲν θυρεοὺς—13. 15 δορατοφόροι, 12 οἱ μὲν μόνον—18 Ταραντίνοι, 7. 8 οἱ δὲ τόξοις—10. 11 ἵπποτοξόται iterum 4 οἱ μὲν δορατίοις—9. 10 Ταραντίνοι, 7. 8 οἱ δὲ τόξοις—10. 11 ἵπποτοξόται iterum 4 οἱ μὲν δορατοφόροι—8 μαχόμενοι + 4 οἱ δὲ—5 βάλλοντες omissis 12 οἱ δὲ τὰ—21 ἐλαφροὺς ordo in GDB 4 pr. οἱ S, Coisl.: καὶ οἱ K ἔτι δὲ οἱ GDB 7 οἱ μὲν] τῶν δὲ καταφράκτων praemisit K δόρασι SK 12 οἱ μὲν μόνον S, Coisl.: καὶ μὲν μόνον K αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον GDB 13. 14 εἰς χεῖρας δὲ SK 16. 17 ἵππαγωνισταὶ GDB 18 ἰδίως Coisl.: διω GDB δια K διὰ S 13 ἀκοντίοις om. K 16 συγκόπτουσι—18 τούτοις SK: συμ-πλέκονται τοῖς πολεμίοις Coisl. 22 τῆς—25 ἵπποτοξόται S: schema om. tell., Coisl.; ἔτι praemis. GDB: κατάφρακτοι, ἵππ. ἐλ. θυρ.—Ταραντίνοι ordo in GDB

30 Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπικνωμένος ἀνὴρ πῆχαις δύο, ὁ δὲ ἀπλῶς τεταγμένος πῆχαις δ'.

31 Συνασπισμός: ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ 5 πῆχυν ἓνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

32 Πρόταξις ψιλῶν: ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται ὑπόταξις δέ, ὅτε ὑποτάττονται. προσένταξις δέ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἀνδρά τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

33 Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ 10 τῶν ὁμοίων παρένθεσις, οἷον ὀπλιτῶν παρ' ὀπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλοῦς. παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὀπλιτῶν παρὰ ψιλοῦς, ἢ ψιλῶν παρὰ ὀπλίτας.

34 Ὀνομασίαι τῶν τάξεων τῶν ψιλῶν καὶ ποσότης αὐτῶν. λόχος ἀνδρῶν ἡ'. κύστασις, τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν λβ'. πεντηκοντ- 15 αρχία δύο κυστάσεις, ἀνδρῶν ξδ'. ἑκατονταρχία, δύο πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκῆ'. ἐκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἐκτάτους ἔχει ε' σημειοφόρον, οὐραγόν, καλπιγκτήν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα. ψιλαγία, δύο ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνς'. ξεναγία, δύο ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'. κύστρεμμα δύο ξεναγίαι, ἀνδρῶν ,ακδ'. ἐπιξεναγία, δύο κυστρέμματα, ἀνδρῶν ,βμῆ'. 20 στίφος, δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν ,δςς'. ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἀνδρῶν ,ηρςβ'. τούτου ἕκτατοι ἄνδρες ἡ', ἐπίξेναγοι μὲν δ', κυστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

35 Ἑμβολον: παρατάξεως ὄνομα τοιαῦδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ρόμβου ρομβοειδὴς παράταξις. ὀνομάζεται καὶ σφηνοειδὴς.

35 36 Ἐφίππων ὀνόματα.

	ἴλη	ἱππέων ἐστὶν ξδ'.
	ἐπιλαρχία	δύο ἴλαι, ἱππέων ρκῆ'.
	Ταραντιναρχία	δύο ἐπιλαρχίαι, ἱππέων σνς'.
	ἱππαρχία	δύο Ταραντῖνοι, ἱππέων φιβ'.
30	ἐφιππαρχία	δύο ἱππαρχίαι, ἱππέων ,ακδ'.
	τέλος	δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων ,βμῆ'.
	ἐπίταγμα	δύο τέλη, ἱππέων ,δςς'.

30 cf. v. Π 3155 31 cf. v. Σ 1448 32 cf. v. Π 2861 33 cf. v. Π 545
34 cf. v. T 96 35 cf. v. E 958 36 cf. v. E 3931

3 δὲ GDB, Π 3155: γὰρ SK, Coisl. 4 ὅταν—5 συνασπισμός om. SK SK
5 τότε om. G 8 ἀνδρας SK 10 ὀπλίτας] ψιλοῦς S 11 παρένταξις nov. (GDB)
gl. K ψιλοῦς alt.] ὀπλίτας S 13 Ὀνομασίαι—αὐτῶν SK, Coisl. (T 96): om.
rell. 14 ἀνδρῶν pr.] ἀνδρας S ἀνδρες K κύστασις, πεντηκονταρχία cett.]
nov. gl. GD, Coisl. ἀνδρῶν alt.] ἀνδρες SK cp. Coisl. cf. T 96 15 ξδ'—
16 ἀνδρῶν om. S 15 κυστάσεις T 96, Coisl.: κυστάσεων K GDB 17. 18 ἑκατοντ-
άρχαι S 18 ἀνδρες cett. SK cp. Coisl. cf. T 96 ξεναγία GB 20 εἶφος GB
21 ,η:β' SK 23 δὲ om. SK 24 ρόμβου] τοιοῦδε ὄντος add. GDB
ρομβοειδὴς παράταξις post σφηνοειδὴς E 958, Coisl. 25 Ἐφίππων ὀνόματα
om. KGDB 26 schema ex S: om. rell.; lemmata 27 ἐπιλαρχία—32 ἐπίταγμα
ante 26 ἱππέων transpos. K 29 ἱππαρχίαι S ταραντιναρχίαι Coisl. Kust.
30 ἐφιππαρχίαι S. plerique E 3931

37 Κλίσις: ἡ κατὰ ἄνδρα κίνησις. κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις.

38 Ἐπανάκλισις: ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

39 Μεταβολή ἐστίν ἢ δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νώτου 5 τὰς τῶν ὀπλιτῶν ὄψεις μετατιθεῖσα· ἥς δύο διαφοραί, ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἦν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ οὕτως καὶ αὐτὴν ὑπογράφουσι· μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἡ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ 10 τῶν πολεμίων μεταβολή δις ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται, ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους δις ἐπ' ἀσπίδα.

40 Ἐπιστροφὴ ἐστίν, ἐπειδὴν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγ- 15 ματος περιενεχθέντος καὶ μεταλαβόντος τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἐκάστῳ τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

41 Ἀναστροφὴ ἐστίν ἢ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προ- 20 τέραν χώραν.

42 Περιεπασμὸς δέ ἐστίν ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπεριεπασμὸς δέ ἐστίν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ . . . κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, 25 ἂν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἂν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

43 Εἰς ὀρθὸν δέ ἐστίν ἀποδοῦναι τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκατα- 30 στήσθαι ἄνδρα ἕκαστον· ὥστε, εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτα αὐθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δεήσει, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστήσθαι.

44 ἘΞελιγμῶν διτταὶ εἰσιν ἰδέαι, ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δὲ κατὰ 30 ζυγά. εἶδη δὲ ἀνὰ ἑκατέρου αὐτῶν τρία· καλεῖται γὰρ ὁ μὲν Μακεδῶν, ὁ δὲ Λάκων, ὁ δὲ Χόριος· ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι.

37—39 cf. vv. K 1816—7   39 cf. v. M 681   40 cf. v. E 2044   41 cf. v. A 2066   42 cf. v. Π 1291   43 cf. v. E 1297   44 cf. v. E 1616

SK (G D 13) 1 δόρυ ἐστίν] δόρυ K δόρον S 38 non nov. gl. K 3 ἢ] δὲ ἡ G ἐστίν
 ἢ DB κλίσις ἐστίν] κλίνεται SK 4 ὁμοίως] κλίσις (S) K 5 αὐτὸ] μτα S
 μὴ K 6 μετατιθεῖσα M 681, Coisl.: μετιθεῖσα S μετατεθεῖσα GDB μεταθεῖσα K
 ἥς om. SK 8 οὕτως καὶ SK: καὶ οὕτως G, Coisl. καὶ οὕτως καὶ DB 11 δὲ
 om. SK 15 ἐπὶ] περὶ Koeschly 16 μεβαλόντος SK μὲν E 2044, Coisl.:
 μετὰ omnes 17 τε om. SK 21 ἐπιστροφῶν] στιμεχῶν add. SK 22 τὸν—
 23 μεταλαμβάνειν om. SK 23 τοῦ] τάγματος add. Π 1291, Coisl. 24 τὴν]
 τὸ SK 48 non l. GDB 27 εἰ om. SK πολεμικῶν SK 29 καλεῖται
 Kust. ἀποκαταστήσθαι] ἄνδρα ἕκαστον add. SK cf. vs. 26. 27 30 λόχον K
 31 γάρ] δὲ SK 32 et 861, 5 Χορείος GDB

Μακεδῶν ἑξειλιγμός ἐστιν ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. Λάκων δὲ ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον· ὁμοίως δὲ καὶ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὸν ὄπισθεν.
 5 Χόριος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν κατὰ μέρος ὀπλιτῶν ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων ἐτέρους μεταλαμβάνόντων, τοῦ μὲν λοχαγοῦ τὸν τοῦ οὐραγοῦ, τοῦ δὲ οὐραγοῦ τὸν τοῦ λοχαγοῦ, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἑξειλιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἀποτομῶν βου-
 10 ληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάνειν, τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰχυροποιεῖσθαι. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις, καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

45 Διπλασιάσαι διχῶς λέγεται. ἡ γὰρ τὸν τόπον, ἐν ψ ἢ φάλαγγι, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν· ἡ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ
 15 ἑκάτερον διχῶς, ἡ κατὰ λόχον ἢ κατὰ ζυγὰ. ταῦτόν δ' εἰπεῖν κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμός ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προὔπαρχόντων λόχων παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν
 20 διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δέ, ὅταν μεταξὺ τῶν προὔπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα· ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετα-
 25 τίσωμεν ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίσωσι κατὰ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμός, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μανότητι μετατίσωμεν ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιοῦτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων· ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασια-
 30 σμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασιν.

46 cf. v. Δ 1257

1 Μακεδῶν] τούτων δὲ M. GDB 3 Λάκων — 4 ὄπισθεν om. G(D)B; 5 Χόριος — SK
 φάλαγγος iterum anteros. SK 3 τῆς φάλαγγος om. K 4 καὶ om. E 1616, (GIDB)
 Coisl. 5, 6 τῶν ὀπλιτῶν κατὰ μέρος G κατὰ μ. τῶν ὀ. DB 6 τόπον SK
 7 τὸν pr. — λοχαγοῦ alt. om. K τὸν pr. om. S τοῦ sec.] τὸν S 8 ἐπι-
 9 φανείας ἔμπροσθεν SK 9 δὴ] ἡ GDB ἀπὸ] ἐπὶ K, E 1616 11 ἰχυ-
 ροποιεῖν GDB 13 τὸν KD, Δ 1257, Coisl.: om. rel. 14 ἀριθμῶν SK
 αὐτὸν Δ 1257, Coisl. 15 ἑκάστον SK κατὰ alt. om. GDB 16 καὶ] ἡ
 Δ 1257, Coisl. 17 ὑπαρχόντων SK παραβάλλωμεν GDB 18 ἄλλα αὐτοῖς
 ἰσάριθμα I (ισαριθμούς Port) sed mg. corr. cf. vs. 21 τὸ pr.] καὶ τὸ SK
 19 γενέσθαι μόνην] γενέσθαι S γενομένης K 22 εἶναι om SK γίνεται S^o K,
 Δ 1257, Coisl.: ὁ δὲ GIDB 24 παρενθέντες K cf. vs. 26 ἐξελίσωσι —
 26 παρεντεθέντες om. SK 24 ἐξελίξωσι B, Coisl. ἐξελίξωσι D 26 μετατί-
 τωμεν μανότητι GIB παρενθέντες GIB cf. vs. 24 27 δοκιμάζουσι SK
 28 ἐφ' om. SK

46 Πλαγία λέγεται φάλαγξ ἥτις ἔχει τὸ μήκος τοῦ βάθους πολ-
λαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται, πολλα-
πλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου δὲ παρὰ μήκος μὲν
λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μήκος ἔχη πλεόν τοῦ βάθους. ὀρθιον
δέ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

5

47 Λοξή δὲ λέγεται φάλαγξ ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν
προήρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα
ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ
μὲν ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη, λαϊὰ δὲ ἡ τὸ λαϊόν.

48 Παρεμβολή δὲ λέγεται, ἐπειδὴν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ 10
μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ'
εὐθείας.

49 Πρόστασις δέ, ὅταν ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἡ ἐκ
θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στίφος τῇ πάσῃ φάλαγγι,
κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

15

50 Ἐντασις δέ, ἐπειδὴν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστή-
ματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν, ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ
παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

51 Ἐπαγωγὴ δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσεται, οἷον
τετραρχίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται, ἡ ξεναγίας 20
ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι, καὶ καθόλου, ὅταν
σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἔπεται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγου-
μένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἐξῆς συντάγματος ἡγεμόνας
συνάπτειν.

52 Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας 25
ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν
μερῶν ἔχη τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ
τῶν εὐωνύμων, δεξιὰ παραγωγὴ. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γί-
νεται εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ
τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φο- 30
βηθῇ· διπλεύρῳ δέ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δέ, ὅταν τριχόθεν· καὶ
τετραπλεύρῳ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

53 Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις
ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι.

46 cf. vv. Π 1874 et O 572
v. Π 2801

50 cf. v. E 1448

47 cf. v. A 672

51 cf. v. E 1928

48 cf. v. Π 545

52 cf. v. Π 315

49 cf.

53 cf. v. A 1778

SK (GDBI) 46 non nov. gl. SK 1 Πλαγία δὲ K 2 κέρας O 572, Coisl. 3 τὸ] τοῦ S, I^{ac} 5 τὸ] τοῦ S 6 δὲ om. GIDB 8 ἐν] ἂν S ἀποτάσει DB 9 λαίων] ἀριστερόν SK 10 δὲ om. GDB 13. 14 ἐκ θατέρου SK, Π 2801, Coisl.: ἐκατέρου GDB 14 τι] τὸ SK 19 τάγμα SD, E 1928: τάγματα KGB, Coisl. 20 ὑποτάσσονται D, Coisl. 22. 23 προειρημένου GI 23 τοὺς om. SK συντάγματος alt.] τάγματος GDB, Coisl. 26 δεξιῶν alt. — 28 εὐωνύμων] εὐωνύμων — δεξιῶν Π 315 (Coisl.) 29 ἐν παραγωγῇ] παρὰ τῷ GIB 32 πανταχόθεν post πολέμιοι transpos. GI om. SK 34 ἀπὸ — ὡς] καὶ SK εἶναι] ἐχ (propter cp.) S ἔχουσα K

54 Διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἕξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους, οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω τεταγμένους.

55 Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἥ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω ἔχουσα ἕξ ἐκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

56 Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἡμῖς ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἕξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

57 Ὅμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἐκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἕξ εὐωνύμων ἐκατέρας φάλαγγος.

58 Ἐμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοισιν συνάψῃ, τὰ δὲ ἐπόμενα διαστήσῃ.

59 Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὴν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἐπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

60 Πλαίσιον ὀνομάζεται, ὅποταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηται τις ἑτερομήκει σχήματι.

61 Πλινθία δὲ ἡ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταῦτο τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

62 Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστίν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκασομένη ἐξομοιοῦσθαι τερηδόνας λόγον ἐπέχει· Ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

63 Ἐπικαμπῆς δέ, ἐπὶ τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὄρθια ὑφ' ἑαυτὴν ἔχει τεταγμένα.

64 Ἐσπαρμένη δέ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται ταγμάτων.

65 Κυρτή δὲ καὶ κοίλη καὶ ἐπικάμπιος λέγεται εἰς τοὺς ὀπίσω τε καὶ πρόσω ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν ἢ ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὺς ὀπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἶδη αὐτῆς

54 cf. v. Δ 1287   56 cf. v. Ε 3294   57 cf. v. Ο 312   58 cf. v. Ε 953
59 cf. v. Κ 2540   60 cf. v. Π 1715   61 cf. v. Π 1778   62 cf. v. Π 1003   63 cf. v. Ε 2358   64 cf. v. Ε 3180   65 cf. v. Κ 2781

1 Ἐπιφαλαγγία SK   2 post τεταγμένους vs. 3 τοὺς δὲ οὐραγοὺς trans-
pos. S iterat K, vs. 6 τοὺς — 7 τεταγμένους iterant GDB   3 παραγωγῇ om. SK (GDB)
δὲ pr om. S   3. 4 ἔσω τεταγμένους om. G   5 Ἀμφίστομος SK   ἔχει] ἔσχεν
εἰς τοὺς SK   12 ἐν] δὲ ἐν G, Coisl.   πορεία SK, in O 312 F   14 ἢ] καὶ SK
59 om. SK   20 χάσματι K   22 πράξης DB   24 ἐστίν om. SK
24. 25 ἀναγκαζόμενος S   25 καὶ Ξειδῆς GDB cf. Coisl.   ὀλιγοειδὴς K
26 πολυειδὴς S   27 ἐπὶ] ἐὰν SK   29 Ἐσπαρμένη SK   31 τε om. GDB
33 ὥστε — p. 864, 2 πρόσω om. SK

γίνεσθαι ἕξ, ἐκάστης τῶν τριῶν εἰς τοῦπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω.

66 Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἕξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

67 Ὑπερκέρωςις δέ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέ-
χωμεν τῶν πολεμίων.

68 Λεπτυσμός ἐστίν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῇται, καὶ ἀντὶ δεκαῆς τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.

66 cf. v. Υ 331

67 cf. v. Υ 317

68 cf. v. Λ 300

^{8 K} 1 ἕξ K 2781, Coisl.: καὶ G^{op}D^{op}B^{op} τριῶν] ἢ add. K 2781, Coisl. 3 Ὑπερ-
^{3 DB} φαλάγγισις Koechly τῶν om. GDB, Coisl. 5 μόνον] μέσον K 67—8 in-
verso ord. G; 68 om. K 7 δέ ἐστίν ὅταν τοῦ β. S 8 τυχὸν om. S, Λ 300,
Coisl. γένωνται GDB